Druk nr 2191

Warszawa, 12 stycznia 2018 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-180-17

Pan

Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw[1), 2)]

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa reguluje zasady, tryb i warunki podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, prawa i obowiązki podmiotów uczestniczących w tym obrocie oraz wykonywanie nadzoru w tym zakresie.”;

---

1) Niniejsza ustawa:
   1) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 188 z 13.07.2016, str. 28, Dz. Urz. UE L 273 z 08.10.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 64 z 10.03.2017, str. 116);
   2) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2017/593 z dnia 7 kwietnia 2016 r. uzupełniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do zabezpieczenia instrumentów finansowych i środków pieniężnych należących do klientów, zobowiązań w zakresie zarządzania produktami oraz zasad mających zastosowanie do oferowania lub przyjmowania wynagrodzeń, prowizji bądź innych korzyści pieniężnych lub niepieniężnych (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 500);
   3) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 4, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1);
   4) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1);
   5) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 41).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz ustawę z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym.

2) w art. 2:

a) w ust. 1 w pkt 2:

– lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową, inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy, waluta, stopa procentowa, wskaźnik rentowności, uprawnienie do emisji lub inny instrument pochodny, indeks finansowy lub wskaźnik finansowy, które są wykonywane przez dostawę lub rozliczenie pieniężne, z wyłączeniem instrumentów pochodnych, o których mowa w art. 10 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 1, z późn. zm.[3)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/565”,”,

– lit. e i f otrzymują brzmienie:

„e) opcje, kontrakty terminowe, swapy oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar, i które mogą być wykonane przez dostawę, pod warunkiem, że są dopuszczone do obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi, z wyłączeniem produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego na zorganizowanej platformie obrotu, które muszą być wykonywane przez dostawę,

f) niedopuszczone do obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar, które mogą być wykonane przez dostawę, które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych,”,

---

[3)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 246 z 26.09.2017, str. 12.

– lit. i otrzymuje brzmienie:

„i) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward dotyczące stóp procentowych oraz inne instrumenty pochodne odnoszące się do zmian klimatycznych, stawek frachtowych oraz stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne albo mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, a także instrumenty pochodne, o których mowa w art. 8 rozporządzenia 2017/565, i inne, które wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych,”,

– dodaje się lit. j w brzmieniu:

„j) uprawnienia do emisji.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez wykazywanie właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. f oraz i, rozumie się spełnianie warunków określonych w art. 7 rozporządzenia 2017/565.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przez przeznaczenie do celów handlowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. f, rozumie się spełnienie kryteriów określonych w art. 7 ust. 4 rozporządzenia 2017/565.”,

d) dodaje się ust. 5–8 w brzmieniu:

„5. Przez produkt energetyczny będący przedmiotem obrotu hurtowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, rozumie się produkt, o którym mowa w art. 2 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 1227/2011”.

6. Przez produkt energetyczny będący przedmiotem obrotu hurtowego, który musi być wykonywany przez dostawę, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, rozumie się produkt spełniający kryteria, o których mowa w art. 5 rozporządzenia 2017/565.

7. Produkty, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. b i d rozporządzenia 1227/2011, są instrumentami pochodnymi, jeżeli spełniają warunki określone w ust. 1 pkt 2 lit. e, f lub i, chyba że są przedmiotem obrotu hurtowego na zorganizowanej platformie obrotu i muszą być wykonywane przez dostawę.

8. Instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, są również instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są węgiel i ropa spełniające warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/565, i które muszą być wykonywane przez dostawę oraz są przedmiotem obrotu na zorganizowanej platformie obrotu.”;

3) w art. 3:

a) w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) inne zbywalne prawa majątkowe, które powstają w wyniku emisji, inkorporujące uprawnienie do nabycia lub objęcia papierów wartościowych określonych w lit. a, lub wykonywane poprzez dokonanie rozliczenia pieniężnego, odnoszące się do papierów wartościowych określonych w lit. a, walut, stóp procentowych, stóp zwrotu, towarów oraz innych wskaźników lub mierników (prawa pochodne);”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) alternatywnym systemie obrotu – rozumie się przez to prowadzony poza rynkiem regulowanym, wielostronny system kojarzący oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych w taki sposób, że do zawarcia transakcji dochodzi w ramach tego systemu, zgodnie z określonymi zasadami oraz w sposób niemający charakteru uznaniowego;”,

c) po pkt 2 dodaje się pkt 2a–2f w brzmieniu:

„2a) zestawianiu zleceń – rozumie się przez to wykonywanie czynności skutkujących zawarciem transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe, w których:

a) podmiot zestawiający zlecenia jest podmiotem praw i obowiązków wynikających z transakcji względem każdego z podmiotów składających zlecenia, które zostały zestawione,

b) obie transakcje zawarte w wyniku zestawienia zleceń są dokonywane w tym samym momencie,

c) udział podmiotu zestawiającego zlecenia w transakcjach zawartych w wyniku zestawienia zleceń nie naraża go na ryzyko rynkowe oraz jest neutralny finansowo, z wyjątkiem znanej stronie transakcji opłaty, prowizji lub wynagrodzenia należnej podmiotowi z tytułu każdej transakcji;

2b) handlu algorytmicznym – rozumie się przez to nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych przy pomocy algorytmu komputerowego automatycznie ustalającego indywidualne parametry zleceń nabycia lub zbycia tych instrumentów, w tym moment złożenia zlecenia, termin jego ważności, cenę lub liczbę instrumentów będących przedmiotem zlecenia lub sposób zarządzania zleceniem po jego złożeniu, przy czym następuje to przy ograniczonym lub zerowym udziale człowieka w rozumieniu art. 18 rozporządzenia 2017/565; nie stanowi handlu algorytmicznego stosowanie automatycznych systemów wykorzystywanych wyłącznie w celu przekierowywania zleceń pomiędzy systemami obrotu instrumentami finansowymi, przetwarzania zleceń nieobejmującego określania jakichkolwiek parametrów transakcji, potwierdzania zleceń lub przetwarzania potransakcyjnego zawartych transakcji;

2c) technice handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości – rozumie się przez to handel algorytmiczny, w którym:

a) są wykorzystywane systemy teleinformatyczne:

– umożliwiające skrócenie czasu przesłania zlecenia do systemu jego wykonania, z wykorzystaniem co najmniej jednego z następujących rozwiązań: usługi kolokacji, korzystania z zasobów systemów teleinformatycznych podmiotu posiadającego na podstawie odpowiedniej umowy połączenie z systemem obrotu instrumentami finansowymi lub bezpośredniego dostępu elektronicznego o wysokiej prędkości przesyłu,

– analizujące dane z rynku finansowego, w tym informacje dotyczące zleceń i transakcji zawieranych w ramach obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi oraz powodujące niezwłoczne wykorzystanie algorytmu komputerowego bez udziału człowieka, a także

b) występuje duża liczba komunikatów wysyłanych w dniu obrotu do systemu obrotu instrumentami finansowymi, dotyczących przekazania, modyfikowania, anulowania lub kwotowania zlecenia nabycia lub zbycia instrumentu finansowego; przez występowanie dużej liczby takich

komunikatów rozumie się spełnienie kryteriów określonych w art. 19 rozporządzenia 2017/565;

2d) bezpośrednim dostępie elektronicznym – rozumie się przez to, z uwzględnieniem art. 20 rozporządzenia 2017/565, udostępnianie przez członka lub uczestnika systemu obrotu instrumentami finansowymi własnego połączenia z tym systemem, umożliwiającego składanie zleceń mających za przedmiot instrumenty finansowe za pośrednictwem systemu teleinformatycznego członka lub uczestnika albo bez wykorzystywania takiego systemu;

2e) zorganizowanej platformie obrotu – rozumie się przez to wielostronny system kojarzący w sposób uznaniowy składane przez podmioty trzecie oferty kupna i sprzedaży obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji, instrumentów pochodnych lub produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę, niebędący:

a) rynkiem regulowanym ani

b) alternatywnym systemem obrotu, zwanym dalej „ASO”;

2f) podmiocie systematycznie internalizującym transakcje – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, która w sposób zorganizowany, częsty, systematycznie i w znacznych wielkościach zawiera transakcje na własny rachunek, wykonując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym, ASO lub poza zorganizowaną platformą obrotu, zwaną dalej „OTF”, bez prowadzenia ASO lub OTF;”,

d) po pkt 4h dodaje się pkt 4i–4k w brzmieniu:

„4i) rozporządzeniu 2016/1011 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.[4)]);

[4)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 41.

4j) rozporządzeniu 2015/2365 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1);

4k) rozporządzeniu 2016/824 – rozumie się przez to rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/824 z dnia 25 maja 2016 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do treści i formatu opisu funkcjonowania wielostronnych platform obrotu i zorganizowanych platform obrotu oraz powiadamiania Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych (Dz. Urz. UE L 137 z 26.05.2016, str. 10);”,

e) w pkt 9 oraz w art. 4a w ust. 3 w pkt 2, w art. 5 w ust. 1 w pkt 3, w ust. 3 w pkt 2 i w ust. 6 i 7, w art. 7 w ust. 6, w art. 25c w ust. 1, 2 i 4–6, w art. 45e w ust. 1 w pkt 2 i w ust. 2 w pkt 2, w art. 48 w ust. 1 w pkt 2 i 6, w art. 55 w ust. 2, w art. 68 w ust. 1, 2 i 5, w art. 78 w ust. 11, w art. 171a w ust. 1 w pkt 5 oraz w art. 176d użyte w różnym przypadku wyrazy „alternatywny system obrotu” zastępuje się wyrazem „ASO”,

f) po pkt 9 dodaje się pkt 9a–9c w brzmieniu:

„9a) systemie obrotu instrumentami finansowymi – rozumie się przez to rynek regulowany, ASO lub OTF;

9b) wielostronnym systemie – rozumie się przez to każdy system, w ramach którego są kojarzone oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych składane przez podmioty trzecie;

9c) systemie wykonywania zlecenia – rozumie się przez to system wykonywania zleceń w rozumieniu art. 64 ust. 1 rozporządzenia 2017/565;”,

g) uchyla się pkt 10b,

h) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) bliskich powiązaniach – rozumie się przez to:

a) posiadanie, bezpośrednio lub pośrednio:

– co najmniej 20% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym innego podmiotu lub

– co najmniej 20% udziału w kapitale zakładowym innego podmiotu, lub

– prawa do wykonywania co najmniej 20% głosów w organach innego podmiotu, lub

b) sprawowanie nad innym podmiotem:

– kontroli w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 34 lub 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, lub

– współkontroli w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 35 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, lub

c) wywieranie znaczącego wpływu na inny podmiot w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 36 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;”,

i) uchyla się pkt 27,

j) pkt 28 i 28a otrzymują brzmienie:

„28) instrumentach rynku pieniężnego – rozumie się przez to niebędące instrumentami płatniczymi instrumenty, o których mowa w art. 11 rozporządzenia 2017/565;

28a) instrumentach pochodnych – rozumie się przez to opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne prawa majątkowe, których cena lub wartość zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości instrumentów finansowych, walut, stóp procentowych, rentowności, indeksów finansowych, wskaźników finansowych, towarów, zmian klimatycznych, stawek frachtowych, poziomów emisji, stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, a także innych aktywów, praw, zobowiązań, indeksów lub wskaźników oraz instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego;”,

k) po pkt 28b dodaje się pkt 28c w brzmieniu:

„28c) uprawnieniach do emisji – rozumie się przez to uprawnienia do emisji, o których mowa w art. 3 pkt 22 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2017 r. poz. 568 i 1089), oraz międzynarodowe jednostki emisji, o których mowa w art. 3 pkt 26 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiającego rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE

i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz. Urz. UE L 122 z 03.05.2013, str. 1, z późn. zm.[5)]);”,

l) po pkt 30b dodaje się pkt 30c w brzmieniu:

„30c) strukturyzowanych produktach finansowych – rozumie się przez to strukturyzowane produkty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 600/2014;”,

m) pkt 33 otrzymuje brzmienie:

„33) firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską, zagraniczną firmę inwestycyjną prowadzącą działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczną osobę prawną z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską;”,

n) pkt 33b otrzymuje brzmienie:

„33b) dostawcy informacji skonsolidowanych – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, spółkę prowadzącą rynek regulowany lub inną osobę prawną, posiadające zezwolenie Komisji na gromadzenie informacji, o których mowa w art. 6, art. 7, art. 10, art. 12, art. 13, art. 20 i art. 21 rozporządzenia 600/2014, pochodzących z rynku regulowanego, ASO lub OTF, lub zatwierdzonego podmiotu publikującego, konsolidację tych danych w formę elektronicznego strumienia danych bieżących, ich dalsze udostępnianie oraz podawanie do publicznej wiadomości;”,

o) po pkt 33c dodaje się pkt 33d w brzmieniu:

„33d) animatorze rynku – rozumie się przez to podmiot zobowiązany w sposób stały, zgodnie z ustalonymi zasadami, do nabywania lub zbywania w ramach swojej działalności instrumentów finansowych na własny rachunek, w celu wspomagania płynności danego instrumentu finansowego;”,

---

[5)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 268 z 15.10.2015, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 17 z 21.01.2017, str. 52.

p) w pkt 39b:

– lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) podmiotem zawierającym, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na własny rachunek transakcje na rynkach kontraktów terminowych, opcji lub innych instrumentów pochodnych albo na rynkach pieniężnych wyłącznie w celu zabezpieczenia pozycji zajętych na tych rynkach, lub działającym w tym celu na rachunek innych członków takich rynków, o ile odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji ponoszą uczestnicy rozliczający tych rynków,”,

– lit. l otrzymuje brzmienie:

„l) organem publicznym, który zarządza długiem publicznym, bankiem centralnym, Bankiem Światowym, Międzynarodowym Funduszem Walutowym, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym lub inną organizacją międzynarodową pełniącą podobne funkcje,”,

– lit. n otrzymuje brzmienie:

„n) podmiotem innym niż wskazane w lit. a–m, który jest traktowany jako klient profesjonalny na podstawie art. 3a ust. 1;”,

q) po pkt 39c dodaje się pkt 39d w brzmieniu:

„39d) uprawnionym kontrahencie – rozumie się przez to:

a) klienta profesjonalnego, o którym mowa w art. 3 pkt 39b lit. a–j oraz l–m, z którym firma inwestycyjna, w ramach świadczenia usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2 lub 3, zawiera transakcje lub pośredniczy w ich zawieraniu,

b) klienta profesjonalnego, o którym mowa w art. 3 pkt 39b lit. k, który na swój wniosek został przez firmę inwestycyjną uznany, na zasadach określonych w art. 71 rozporządzenia 2017/565, za uprawnionego kontrahenta, z którym firma inwestycyjna, w ramach świadczenia usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2 lub 3, zawiera transakcje lub pośredniczy w ich zawieraniu, oraz

c) klienta z innego państwa członkowskiego, który posiada status uprawnionego kontrahenta zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę lub miejsce zamieszkania;”,

r) po pkt 46 dodaje się pkt 46a i 46b w brzmieniu:

„46a) małym i średnim przedsiębiorcy – rozumie się przez to:

a) przedsiębiorcę o średniej rynkowej kapitalizacji mniejszej niż 200 000 000 euro, wyznaczonej na podstawie notowań z końca roku w trzech ostatnich latach kalendarzowych, przy czym równowartość wskazanej kwoty wyrażonej w euro przelicza się na walutę polską przy zastosowaniu średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień 31 grudnia danego roku, oraz

b) podmiot, o którym mowa w art. 77 rozporządzenia 2017/565;

46b) ASO MŚP – rozumie się przez to ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1;”,

s) pkt 48 otrzymuje brzmienie:

„48) towarze – rozumie się przez to towar, o którym mowa w art. 2 pkt 6 rozporządzenia 2017/565;”,

t) w pkt 52 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 53–58 w brzmieniu:

„53) rynku powiązanym – rozumie się przez to system obrotu instrumentami finansowymi prowadzony na terytorium państwa członkowskiego, na którym przedmiotem obrotu są te same instrumenty, które są przedmiotem obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instrumenty, których cena jest powiązana z ceną instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

54) trwałym nośniku – rozumie się przez to nośnik umożliwiający użytkownikowi przechowywanie adresowanych do niego informacji w sposób umożliwiający dostęp do nich przez okres odpowiedni do celów sporządzenia tych informacji i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;

55) lokacie strukturyzowanej – rozumie się przez to lokatę strukturyzowaną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 39 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, 2361 i 2491 oraz z 2018 r. poz. ...);

56) osobie zaangażowanej – rozumie się przez to osobę, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2017/565;

57) administratorze – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2016/1011;

58) wskaźniku referencyjnym – rozumie się przez to wskaźnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 2016/1011.”;

4) art. 3a otrzymuje brzmienie:

„Art. 3a. 1. Firma inwestycyjna, na pisemne żądanie podmiotu innego niż określony w art. 3 pkt 39b lit. a–m i w zakresie określonym w takim żądaniu, może traktować go jako klienta profesjonalnego, pod warunkiem że posiada on wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Firma inwestycyjna przed uwzględnieniem żądania jest obowiązana ustalić wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych przy świadczeniu usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4, których żądanie dotyczy.

2. Firma inwestycyjna może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/565, traktować klienta profesjonalnego jak klienta detalicznego.

3. Firma inwestycyjna może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2017/565 i na zasadach określonych w art. 71 ust. 2–4 tego rozporządzenia, traktować uprawnionego kontrahenta jak klienta detalicznego albo klienta profesjonalnego.

4. Firma inwestycyjna dokonuje podziału klientów na kategorie, zaliczając ich odpowiednio do kategorii klientów detalicznych, klientów profesjonalnych lub uprawnionych kontrahentów.”;

5) po art. 3a dodaje się art. 3b–3d w brzmieniu:

„Art. 3b. 1. Firma inwestycyjna niespełniająca kryteriów określonych w art. 3 pkt 2f po uprzednim zawiadomieniu Komisji może dobrowolnie poddać się reżimowi mającemu zastosowanie do podmiotu systematycznie internalizującego transakcje.

2. Firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje Komisję o rezygnacji z dobrowolnego poddawania się reżimowi mającemu zastosowanie do podmiotu systematycznie internalizującego transakcje.

3. Do firmy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, w okresie od dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, do dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące podmiotu systematycznie internalizującego transakcje.

Art. 3c. 1. Kryteria częstości i systematyczności, o których mowa w art. 3 pkt 2f, ustala się, z uwzględnieniem art. 12–17 rozporządzenia 2017/565, na podstawie liczby transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, zawieranych na własny rachunek poza systemem obrotu instrumentami finansowymi przez firmę inwestycyjną wykonującą zlecenia klientów.

2. Kryterium zawierania transakcji w znacznych wielkościach, o którym mowa w art. 3 pkt 2f, ustala się, z uwzględnieniem art. 12–17 rozporządzenia 2017/565, na podstawie wielkości transakcji zawieranych poza systemem obrotu instrumentami finansowymi przez firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, zawieranych przez tę firmę inwestycyjną albo na podstawie wielkości transakcji poza systemem obrotu instrumentami finansowymi zawieranych przez firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, na terytorium Unii Europejskiej.

Art. 3d. Ilekroć w niniejszej ustawie jest mowa o zleceniu nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, należy przez to rozumieć także oświadczenie woli, którego przedmiotem są instrumenty finansowe, wywołujące równoważne do takiego zlecenia skutki.”;

6) w art. 10 w ust. 1a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) bankowych papierów wartościowych – powinno również spełniać wymogi określone w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”;

7) w art. 11 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Na okres ten wystawiający dokonuje blokady odpowiedniej liczby papierów wartościowych na rachunku papierów wartościowych posiadacza, który wystąpił z żądaniem, o którym mowa w art. 9 ust. 1.”;

8) w art. 13a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Klienci firm inwestycyjnych wykonujących działalność związaną z aukcjami prowadzonymi przez platformy aukcyjne mogą wnieść do Komisji skargę związaną z przestrzeganiem w związku z tą działalnością zasad postępowania określonych w art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010.”;

9) w art. 13b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów ustawy, rozporządzenia 575/2013, rozporządzenia 909/2014 oraz rozporządzenia 600/2014.”;

10) po art. 13b dodaje się art. 13c i art. 13d w brzmieniu:

„Art. 13c. Minister właściwy do spraw budżetu może organizować rynek obrotu skarbowymi papierami wartościowymi w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 4 ust. 2a, oraz instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy.

Art. 13d. 1. Minister właściwy do spraw budżetu może zlecać innym podmiotom organizację rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi oraz instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy. Rynek taki może być prowadzony jako ASO, rynek regulowany lub rynek poza systemem obrotu instrumentami finansowymi. Komisja, wydając zezwolenie na prowadzenie takiego ASO lub takiego rynku regulowanego, zasięga opinii ministra właściwego do spraw budżetu.

2. Na żądanie ministra właściwego do spraw budżetu osoby wchodzące w skład zarządu podmiotu, o którym mowa w ust. 1, lub pozostające z tym podmiotem w stosunku pracy lub innym o podobnym charakterze, są obowiązane do udzielenia w terminie określonym w żądaniu, jednak nie krótszym niż 7 dni, pisemnych informacji w sprawach dotyczących działalności tego podmiotu w zakresie rynku skarbowych papierów wartościowych oraz instrumentów finansowych, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy. W uzasadnionych przypadkach minister właściwy do spraw budżetu może żądać udzielenia tych informacji w krótszym terminie.”;

11) w art. 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rynkiem regulowanym, w rozumieniu ustawy, jest działający w sposób stały wielostronny system zawierania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu w tym systemie, zapewniający inwestorom powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie przy kojarzeniu ofert nabycia i zbycia instrumentów finansowych, oraz jednakowe warunki nabywania i zbywania tych instrumentów, zorganizowany

i podlegający nadzorowi właściwego organu na zasadach określonych w przepisach ustawy, jak również uznany przez państwo członkowskie za spełniający te warunki, i wskazany Komisji Europejskiej jako rynek regulowany.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany prowadzącego w innym państwie członkowskim ASO lub prowadzącego w innym państwie członkowskim OTF stosuje się odpowiednio art. 117a.”;

12) w art. 14a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadkach gdy zgodnie z art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2017/565 działalność podmiotu, o którym mowa w ust. 1, uzyska znaczną wagę dla funkcjonowania rynku papierów wartościowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dla ochrony inwestorów, Komisja podejmuje współpracę z właściwym organem nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.”;

13) w art. 16:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Spółka prowadząca rynek regulowany może, po uzyskaniu zezwolenia Komisji, prowadzić ASO. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi ASO, stosuje się odpowiednio art. 78 ust. 1–11, 13 i 14, art. 78b, art. 83a ust. 4 i 4a, art. 104a, oraz przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 i 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności, oraz przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/584 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi organizacyjne w zakresie systemów obrotu (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 350), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/584”.

4. Spółka prowadząca rynek regulowany może, po uzyskaniu zezwolenia Komisji, prowadzić OTF. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi OTF, stosuje się odpowiednio art. 78 ust. 1–6a, 8 i 12–14, art. 78c, art. 78d, art. 78e ust. 2 i 3, art. 78f, art. 83a ust. 4 i 4a, art. 104a, oraz przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 i 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane

na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności, oraz przepisy rozporządzenia 2017/584.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Komisja, wydając zezwolenie, o którym mowa w ust. 3, może, na wniosek spółki prowadzącej rynek regulowany, wpisać spółkę do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 16a ust. 1 pkt 2–4.”;

14) po art. 16 dodaje się art. 16a–16f w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany prowadząca ASO może wystąpić do Komisji z wnioskiem o wpisanie tego ASO do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli:

1) w momencie składania wniosku o wpis do rejestru co najmniej połowę emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do ASO, stanowią emitenci będący małymi i średnimi przedsiębiorcami, zgodnie z art. 78 ust. 1 rozporządzenia 2017/565;
2) spełnia warunki określone w art. 78 ust. 2 lit. a–i rozporządzenia 2017/565;
3) posiada skuteczne zasady, systemy i procedury zapewniające, że emitenci, których instrumenty są wprowadzone do tego systemu, osoby pełniące na rzecz tych emitentów obowiązki zarządcze, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 596/2014, oraz osoby blisko z nimi związane, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 26 tego rozporządzenia, spełniają wymogi, które mają do nich zastosowanie zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia 596/2014;
4) posiada skuteczne systemy i mechanizmy kontroli, zmierzające do przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku zgodnie z wymogami określonymi w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014.

2. Wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w ust. 1, lub dokumenty do niego załączone zawierają informacje potwierdzające spełnianie warunków określonych w ust. 1.

3. Komisja odmawia wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli nie są spełnione warunki określone w ust. 1.

4. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli:

1) spółka złożyła wniosek o wykreślenie ASO z rejestru;

2) warunki, które były podstawą wpisu do rejestru, przestały być spełnione; ocena spełniania warunku określonego w ust. 1 pkt 1 następuje zgodnie z art. 79 ust. 1 rozporządzenia 2017/565.

5. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, również w przypadku, gdy po upływie trzech lat od daty wpisu do rejestru na podstawie art. 16 ust. 5 więcej niż połowa emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do obrotu w tym systemie, nie spełnia wymogów uznania ich za małych i średnich przedsiębiorców.

6. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wpisaniu ASO do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, lub o jego wykreśleniu z tego rejestru.

Art. 16b. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany może, w drodze outsourcingu, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej, zlecić przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę spółkę, w tym z prowadzeniem przez tę spółkę systemu obrotu instrumentami finansowymi lub platformy aukcyjnej lub z organizowaniem obrotu towarami giełdowymi w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1127, 1089 i 2491 oraz z 2018 r. poz. ...).

2. W przypadku zlecenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, w drodze outsourcingu, całości lub części funkcji operacyjnych dotyczących systemów transakcyjnych pozwalających na stosowanie lub wspierających stosowanie handlu algorytmicznego, stosuje się przepisy art. 6 rozporządzenia 2017/584.

3. W przypadku zlecenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, w drodze outsourcingu, całości lub części funkcji operacyjnych o podstawowym lub istotnym znaczeniu, innych niż wymienione w ust. 2, stosuje się:

1) przepisy art. 6 ust. 3–7 rozporządzenia 2017/584;
2) odpowiednio przepisy art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2017/584;
3) odpowiednio przepisy art. 16c i art. 16d.

4. Przez funkcje operacyjne o podstawowym lub istotnym znaczeniu, o których mowa w ust. 3, rozumie się funkcje, w przypadku których błąd lub niepowodzenie w ich wykonaniu zagrażałyby w sposób istotny ciągłości wypełniania przez spółkę prowadzącą rynek regulowany warunków zezwolenia lub spoczywających na niej

innych zobowiązań wynikających z przepisów ustawy lub zagrażałyby niezawodności lub ciągłości wykonywania przez spółkę działalności.

5. Nie uznaje się za funkcje operacyjne o podstawowym lub istotnym znaczeniu, o których mowa w ust. 3:

1) usług doradztwa;
2) innych usług niestanowiących elementu przedmiotu działalności spółki określonego w art. 21, w tym doradztwa prawnego, szkolenia pracowników, prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz ochrony osób lub mienia;
3) innych usług wystandaryzowanych i łatwo zastępowalnych.

6. W przypadku zlecenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, w drodze outsourcingu, czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę spółkę, innych niż określone w ust. 2 i 3, spółka sprawuje nadzór oraz dokonuje oceny jakości i prawidłowości wykonywania czynności powierzonych na podstawie umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, w sposób adekwatny do poziomu ryzyka związanego ze zleconymi czynnościami.

7. W przypadku gdy umowa, o której mowa w art. 16b ust. 1, została zawarta z podmiotem należącym do tej samej grupy kapitałowej, do której należy spółka prowadząca rynek regulowany, przepis ust. 2, 3 i 6 stosuje się z uwzględnieniem powiązań istniejących w ramach danej grupy kapitałowej.

Art. 16c. 1. Zlecenie przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, w drodze outsourcingu, najważniejszych funkcji operacyjnych w rozumieniu art. 6 ust. 6 rozporządzenia 2017/584 wymaga zgody Komisji.

2. Wniosek o udzielenie zgody na zlecenie, w drodze outsourcingu, najważniejszych funkcji operacyjnych, zawiera informacje lub dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2017/584. Do wniosku dołącza się projekt umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, spełniający wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 4 tego rozporządzenia.

3. Decyzja o udzieleniu zgody na zlecenie, w drodze outsourcingu, najważniejszych funkcji operacyjnych, zawiera:

1) oznaczenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, któremu spółka prowadząca rynek regulowany zleci najważniejsze funkcje operacyjne;
2) określenie najważniejszych funkcji operacyjnych, które będą zlecone w drodze outsourcingu;

3) termin, w ciągu którego umowa, o której mowa w art. 16b ust. 1, powinna być zawarta, nie dłuższy niż 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zgody stała się ostateczna.

4. Komisja odmawia udzielenia zgody na zlecenie, w drodze outsourcingu, najważniejszych funkcji operacyjnych, w przypadku gdy:

1) z treści wniosku lub załączonego projektu umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, wynika, że nie są spełnione warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2017/584, lub
2) projekt umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, nie zawiera elementów, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia 2017/584, albo jest niezgodny z art. 16f, lub
3) czynności zlecone w drodze outsourcingu byłyby wykonywane w państwie niebędącym państwem członkowskim, a przepisy tego państwa nie zapewniają Komisji skutecznego dostępu do danych związanych z działaniami zleconymi w drodze outsourcingu, w tym przeprowadzenia kontroli przedsiębiorcy zagranicznego, bądź w inny sposób nadzór Komisji nad spółką prowadzącą rynek regulowany nie mógłby być sprawowany w sposób prawidłowy, lub
4) projekt umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, zawieranej z przedsiębiorcą lub przedsiębiorcą zagranicznym, w związku z zawarciem w niej postanowień, o których mowa w art. 16f ust. 2, wskazuje, że nie będzie on faktycznie wykonywał zleconych czynności.

Art. 16d. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany zawiadamia Komisję o zamiarze zlecenia, w drodze outsourcingu, funkcji operacyjnych, o których mowa w art. 16b ust. 2, usługodawcy świadczącemu tę samą usługę na rzecz innych systemów obrotu instrumentami finansowymi, co najmniej na 14 dni przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, dołączając:

1) informacje lub dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2017/584;
2) projekt umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, spełniający wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia 2017/584.

2. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany uzyskała zgodę Komisji na zlecenie, w drodze outsourcingu, danych funkcji operacyjnych, przepisu ust. 1 nie stosuje się.

3. Spółka prowadząca rynek regulowany zawiadamia Komisję o każdej zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, której przedmiotem są funkcje operacyjne, o których mowa w art. 16b ust. 2, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 24 godzin od powzięcia informacji o takim zdarzeniu.

4. Komisja może, w drodze decyzji, nakazać spółce prowadzącej rynek regulowany zmianę lub rozwiązanie umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, w przypadku gdy w czasie jej obowiązywania nie są spełnione warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 albo 3 rozporządzenia 2017/584, lub wskutek zmiany umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, nie spełnia ona wymogów, o których mowa w art. 6 ust. 4 tego rozporządzenia.

5. Nakazując zmianę lub rozwiązanie umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, na podstawie ust. 4, Komisja wyznacza spółce prowadzącej rynek regulowany termin, w ciągu którego czynność ta ma być dokonana.

Art. 16e. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany uwzględnia ryzyko związane z powierzeniem wykonywania czynności w systemie zarządzania ryzykiem, w tym wynikające z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, w sposób obejmujący działania związane z identyfikacją, szacowaniem, kontrolą, przeciwdziałaniem, monitorowaniem i raportowaniem ryzyka w tym zakresie.

2. Odpowiedzialności przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec spółki prowadzącej rynek regulowany za szkody wyrządzone:

1) członkom lub uczestnikom systemu obrotu,
2) członkom obrotu towarami giełdowymi w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
3) podmiotom uprawnionym do bezpośredniego składania ofert na aukcjach

– wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, nie można wyłączyć.

3. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, do której zastosowanie mają przepisy prawa obcego, spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia zawarcie w niej postanowień odpowiadających przepisom art. 473 § 2, art. 474 i art. 483 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

4. Odpowiedzialności spółki prowadzącej rynek regulowany za szkody wyrządzone:

1) członkom lub uczestnikom systemu obrotu,

2) członkom obrotu towarami giełdowymi w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
3) podmiotom uprawnionym do bezpośredniego składania ofert na aukcjach

– wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego, nie można wyłączyć ani ograniczyć.

5. Przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, spółka prowadząca rynek regulowany przygotowuje plan postępowania z ryzykiem, uwzględniając w szczególności:

1) sposób postępowania w wyborze przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, któremu zamierza powierzyć czynności;
2) charakter i zakres czynności oraz okres świadczenia usługi przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego i wszystkie jego etapy;
3) zagrożenia mogące spowodować powstanie kosztów związanych z wypłatą odszkodowania z tytułu roszczeń podmiotów, o których mowa w ust. 4 pkt 1–3, lub osób trzecich o naprawienie szkody wyrządzonej wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego w zakresie, w jakim nie poniósłby odpowiedzialności.

6. Spółka prowadząca rynek regulowany wprowadza adekwatne i skuteczne rozwiązania zabezpieczające pokrycie ewentualnych kosztów, o których mowa w ust. 5 pkt 3, w szczególności przez:

1) zawarcie w umowie, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, postanowień przewidujących pełną odpowiedzialność przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego za te koszty lub
2) zawarcie odpowiedniej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji ubezpieczeniowej lub gwarancji bankowej, na podstawie której spółka prowadząca rynek regulowany jest uprawniona do otrzymania świadczenia w związku z tymi kosztami, lub
3) posiadanie odpowiedniego kapitału własnego na pokrycie tych kosztów.

Art. 16f. 1. Przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny może, w drodze dalszego outsourcingu, powierzyć innemu przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonanie czynności, które zostały mu zlecone w drodze outsourcingu

przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, o ile umowa, o której mowa w art. 16b ust. 1, tak stanowi, oraz określa zakres powierzanych czynności wraz ze wskazaniem oznaczonego przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, który będzie wykonywał czynności w ramach dalszego outsourcingu. Zmiana przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, który będzie wykonywał czynności w ramach dalszego outsourcingu, lub zmiana zakresu powierzanych mu czynności wymaga zmiany umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1.

2. Czynności powierzone w ramach dalszego outsourcingu nie mogą stanowić istoty czynności zleconych w drodze outsourcingu przez spółkę prowadzącą rynek regulowany lub powodować, że którykolwiek z warunków, o którym mowa w art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2017/584, nie będzie spełniony.

3. Dalsze powierzenie czynności zleconych w drodze dalszego outsourcingu nie jest dopuszczalne.

4. Wykonywanie czynności w ramach dalszego outsourcingu nie wyłącza i nie zmienia zasad odpowiedzialności określonych w art. 16e.”;

15) w art. 17:

a) w ust. 1:

– po pkt 2 dodaje się przecinek i pkt 3 w brzmieniu:

„3) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez członków zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany wymogów posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia oraz w zakresie liczby funkcji pełnionych jednocześnie”,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony interesów inwestorów uczestniczących w obrocie na tym rynku, w zakresie nieuregulowanym bezpośrednio stosowanymi przepisami prawa Unii Europejskiej mającymi zastosowanie do tego rynku, a w odniesieniu do platformy aukcyjnej również zapewnienia bezpieczeństwa przebiegu aukcji na prowadzonej platformie aukcyjnej oraz ochrony interesów uczestników aukcji, w zakresie nieuregulowanym w art. 4–21, art. 30–32, art. 35, art. 38, art. 39, art. 41, art. 42, art. 44–58 i art. 60–64 rozporządzenia 1031/2010, z uwzględnieniem zagwarantowania warunków prowadzenia aukcji analogicznych jak przewidzianych dla rynku regulowanego.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich przekazane Komisji przez spółkę prowadzącą rynek regulowany informacje o przypadkach naruszenia przez członków rynku regulowanego wdrożonych przez ten rynek zasad uczciwego obrotu oraz istotnego naruszenia regulacji dotyczących jego funkcjonowania, w tym dokonywanego na nim obrotu, oraz o przypadkach uzasadniających podejrzenie wystąpienia manipulacji lub wykorzystania informacji poufnej na tym rynku regulowanym.

4. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o udzieleniu spółce prowadzącej rynek regulowany zezwolenia na prowadzenie ASO lub OTF. Na żądanie tego Urzędu Komisja udostępnia informacje, o których mowa w art. 25:

1) ust. 2a – w przypadku gdy żądanie dotyczy ASO albo

2) ust. 2b – w przypadku gdy żądanie dotyczy OTF.”;

16) w art. 18:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) upowszechnianie jednolitych informacji o kursach i obrotach instrumentami finansowymi, które są przedmiotem obrotu na danym rynku organizowanym przez tę spółkę.”,

b) uchyla się ust. 2–2f;

17) po art. 18 dodaje się art. 18a i art. 18b w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany może czasowo zawiesić lub ograniczyć obrót instrumentami finansowymi w przypadku znacznego wahania cen tych instrumentów finansowych na tym rynku lub na rynku powiązanym, na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc, oraz, w przypadkach i na zasadach określonych w regulaminie rynku regulowanego, w szczególności gdy jest to niezbędne do zachowania stabilności rynku, może unieważnić, zmienić lub skorygować dowolną transakcję.

2. Spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia odpowiedni sposób wyznaczania parametrów zawieszenia obrotu instrumentami finansowymi, który uwzględnia płynność różnych kategorii i podkategorii aktywów, charakter modelu rynku

i rodzaje uczestników, oraz zapewnia uniknięcie poważnych zakłóceń prawidłowego zawierania transakcji.

3. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje Komisji informacje o parametrach zawieszania obrotu określonymi instrumentami finansowymi oraz informuje Komisję o wszelkich istotnych zmianach tych parametrów w terminie 3 dni roboczych od dnia ich wprowadzenia.

4. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

5. W przypadku gdy spółka prowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, który jest istotny z punktu widzenia płynności danego instrumentu finansowego, zawiesza obrót tym instrumentem finansowym na podstawie ust. 1, niezwłocznie informuje Komisję. Spółka prowadząca rynek regulowany powiadamia Komisję o przywróceniu obrotu danym instrumentem finansowym.

6. W celu prawidłowego wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 5, spółka prowadząca rynek regulowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadza niezbędne systemy i procedury zapewniające niezwłoczne przekazanie informacji.

Art. 18b. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany przyjmuje systemy minimalnej wielkości zmiany ceny dla instrumentów finansowych, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/588 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie minimalnej wielkości zmiany ceny dla akcji, kwitów depozytowych i funduszy inwestycyjnych typu ETF (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 411), zwanym dalej „rozporządzeniem 2017/588”.

2. Systemy minimalnej wielkości zmiany ceny, o których mowa w ust. 1:

1) są wyznaczane na podstawie rozporządzenia 2017/588 w sposób odzwierciedlający profil płynności danego instrumentu finansowego na różnych rynkach oraz średnią różnicę pomiędzy ceną kupna a ceną sprzedaży, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia rozsądnie stabilnych cen bez nieuzasadnionego dalszego ograniczania różnicy między ceną kupna a ceną sprzedaży;
2) odpowiednio dostosowują minimalną wielkość zmiany ceny dla każdego instrumentu finansowego.”;

18) w art. 19 w ust. 1 pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) dokonywanie oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży na podstawie tej oferty, z wyjątkiem oferty publicznej, o której mowa w art. 7 ust. 4 pkt 4 i 5, ust. 8 i 8a ustawy o ofercie publicznej, wymaga pośrednictwa firmy inwestycyjnej;

3) proponowanie w dowolnej formie i w dowolny sposób nabycia instrumentów pochodnych inkorporujących uprawnienie do nabycia papierów wartościowych określonych w art. 3 pkt 1 lit. a, jeżeli propozycja jest skierowana co najmniej do 150 osób albo do nieoznaczonego adresata – może być dokonywane wyłącznie na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF;

4) instrumenty pochodne inkorporujące uprawnienie do nabycia papierów wartościowych określonych w art. 3 pkt 1 lit. a mogą być przedmiotem proponowania w dowolnej formie i w dowolny sposób, jeżeli propozycja jest skierowana co najmniej do 150 osób albo do nieoznaczonego adresata, wyłącznie w przypadku gdy te papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF;”;

19) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. Działalność polegająca na prowadzeniu wielostronnego systemu może być prowadzona wyłącznie poprzez organizowanie rynku regulowanego, prowadzenie ASO lub OTF, na warunkach określonych w niniejszej ustawie, z wyjątkiem rynku prowadzonego poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, o którym mowa w art. 13d.”;

20) w art. 20:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 i 3, Komisja może zażądać od spółki prowadzącej rynek regulowany zawieszenia lub wykluczenia z obrotu instrumentów pochodnych powiązanych z papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi niebędącymi papierami wartościowymi, o ile jest to konieczne dla osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia z obrotu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi stanowiących instrument bazowy tych instrumentów pochodnych.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Żądanie, o którym mowa w ust. 1–3a, wskazuje szczegółowe przyczyny, które je uzasadniają.”,

c) ust. 4c otrzymuje brzmienie:

„4c. W przypadku otrzymania od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, sprawującego w tym państwie nadzór nad rynkiem regulowanym, informacji o wystąpieniu przez ten organ z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu określonego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, Komisja występuje do spółek prowadzących rynek regulowany, podmiotów prowadzących ASO, podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, jeżeli takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu jest związane z podejrzeniem wykorzystywania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej lub manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub z podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.”,

d) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, informację o wstrzymaniu, zawieszeniu lub wykluczeniu z obrotu określonych papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, a także odpowiednio o zawieszeniu lub wykluczeniu z obrotu instrumentów pochodnych powiązanych z tymi papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi niebędącymi papierami wartościowymi.”,

e) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu przez Komisję z żądaniem, o którym mowa w ust. 1–3a, 4c lub 7d, oraz przekazuje ją Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich,

sprawujących w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF. W przypadku gdy Komisja nie zgłosiła żądania, o którym mowa w ust. 4c lub 7d, przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawującym w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF, informacje o niezgłoszeniu takiego żądania, wraz z wyjaśnieniami. Informację o niezgłoszeniu żądania na podstawie ust. 4c lub 7d Komisja przekazuje do publicznej wiadomości.”,

f) uchyla się ust. 5b,

g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy dane instrumenty finansowe są również przedmiotem obrotu w ASO lub na OTF, podmiot prowadzący taki system, po powzięciu informacji opublikowanej zgodnie z ust. 5, podejmuje działania mające na celu wypełnienie w odniesieniu do tych instrumentów finansowych żądania Komisji, o którym mowa w ust. 1–3a.”,

h) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio do podmiotów systematycznie internalizujących transakcje.”,

i) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7e w brzmieniu:

„7a. Spółka prowadząca rynek regulowany, która zawiesiła lub wykluczyła z obrotu na tym rynku instrument finansowy, odpowiednio niezwłocznie zawiesza lub wyklucza z obrotu na rynku regulowanym powiązane z nim instrumenty pochodne, w przypadku gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia z obrotu bazowego instrumentu finansowego.

7b. Instrumentami pochodnymi, o których mowa w ust. 4c, 5, 7a, 7d i 7e, są instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i.

7c. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje niezwłocznie Komisji informację o zawieszeniu lub wykluczeniu z obrotu na rynku regulowanym instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego.

7d. W przypadku zawieszenia lub wykluczenia z obrotu na rynku regulowanym instrumentu finansowego na podstawie ust. 4b lub 7a, Komisja występuje do innych spółek prowadzących rynek regulowany, podmiotów prowadzących ASO, podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów

systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub powiązanymi z nimi instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu związane jest z podejrzeniem wykorzystania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej lub manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub z podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.

7e. Przepisy ust. 4c, 5, 5a, 6, 6a, 7a–7d stosuje się odpowiednio do przywrócenia obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym, powiązanym z tym instrumentem finansowym.”;

21) w art. 21:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek regulowany może być wyłącznie prowadzenie rynku regulowanego, prowadzenie ASO, prowadzenie platformy aukcyjnej, prowadzenie OTF, prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach lub prowadzenie innej działalności w zakresie organizowania obrotu instrumentami finansowymi oraz działalności związanej z tym obrotem, z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Spółka prowadząca rynek regulowany może prowadzić działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie upowszechniania informacji o:

1) instrumentach finansowych niebędących przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi prowadzonym przez tę spółkę;

2) towarach giełdowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych niebędących przedmiotem obrotu towarami giełdowymi organizowanego przez tę spółkę;

3) instrumentach bazowych lub walorach określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. i, do których mogą odnosić się prawa majątkowe.

2b. Spółka prowadząca rynek regulowany może wykonywać czynności powierzone jej przez podmioty należące do jej grupy kapitałowej, o ile:

1) pozostają one zgodne z przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek regulowany albo

2) stanowią one inne czynności związane z działalnością prowadzoną przez spółkę prowadzącą rynek regulowany i mogą być powierzone przez tę spółkę w drodze outsourcingu.”,

c) w ust. 3a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Spółka prowadząca rynek regulowany, po uprzednim zawiadomieniu Komisji, może organizować obrót towarami giełdowymi w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.”,

d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Wysokość kapitału własnego spółki prowadzącej rynek regulowany uwzględnia, ponad kwotę wskazaną w ust. 7, kapitał niezbędny do właściwego prowadzenia ASO lub OTF, uwzględniając charakter i zakres transakcji zawieranych w systemie oraz zakres i poziom ryzyka, na które jest narażony każdy z tych systemów.”;

22) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego spółce:

1) która jest podmiotem zależnym od instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo od zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego,

2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego,

3) na którą znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają taki znaczny wpływ na instytucję kredytową

w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo na zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego

– następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi, o którym mowa w pkt 1–3, zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie, w celu dokonania oceny akcjonariuszy podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca oraz oceny wiarygodności i doświadczenia członków zarządu podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca lub innych osób mających wpływ na zarządzanie tym podmiotem.”;

23) w art. 25:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany zawiera informacje, o których mowa w art. 2 i art. 3 rozporządzenia 2016/824.

2b. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie OTF przez spółkę prowadzącą rynek regulowany zawiera informacje, o których mowa w art. 2 i art. 6 rozporządzenia 2016/824. W przypadku gdy zgodnie z wnioskiem o udzielenie zezwolenia, przedmiotem obrotu na OTF mają być produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, które muszą być wykonywane przez dostawę, wniosek o udzielenie takiego zezwolenia zawiera także informacje o takich produktach w zakresie, jaki zgodnie z jego przepisami jest wymagany wobec klas aktywów w rozumieniu art. 1 pkt 2 tego rozporządzenia.

2c. Informacje, o których mowa w ust. 2a i 2b, przekazuje się również w postaci elektronicznej w formacie wskazanym w art. 9 rozporządzenia 2016/824.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do wniosku należy dołączyć:

1) statut spółki;

2) regulamin organizacyjny spółki;

3) regulamin rynku regulowanego;

4) analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia rynku regulowanego przez najbliższe trzy lata;
5) zasady przeprowadzania badania, o których mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia 2017/584;
6) zasady przeprowadzania oceny, o której mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia 2017/584;
7) zasady przeprowadzania testów zgodności, o których mowa w art. 9 rozporządzenia 2017/584;
8) zasady przeprowadzania testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 14 rozporządzenia 2017/584;
9) plan ciągłości działania, o którym mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2017/584;
10) zasady i rozwiązania, o których mowa w art. 18 ust. 3 rozporządzenia 2017/584;
11) zasady i warunki, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2017/584;
12) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014;
13) dokumenty i informacje wykazujące spełnienie warunków, o których mowa w art. 2–5, art. 7 ust. 1, 5 i 6, art. 8, art. 10 ust. 2, art. 11–13, art. 15, art. 16 ust. 4 i 5, art. 17, art. 18 ust. 1 i 2, art. 19, art. 20 oraz art. 23 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/584;
14) umowy bądź projekty umów outsourcingu, do których stosuje się art. 6 rozporządzenia 2017/584.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy spółka zamierza również prowadzić ASO lub OTF, do wniosku należy dołączyć, na żądanie Komisji, regulamin ASO lub regulamin OTF.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wydając zezwolenie, Komisja zatwierdza statut spółki i regulamin rynku regulowanego.”;

24) art. 25a otrzymuje brzmienie:

„Art. 25a. 1. W skład zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany wchodzą osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy na

stanowisku kierowniczym w instytucjach rynku finansowego lub podmiotach świadczących usługi na rzecz instytucji rynku finansowego w zakresie podstawowej działalności tych instytucji, nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami oraz wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania spółką prowadzącą rynek regulowany.

2. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany prowadzi ASO lub OTF warunki, o których mowa w ust. 1, powinny spełniać osoby kierujące tą działalnością.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku, gdy prowadzeniem ASO lub OTF kierują członkowie zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany.

4. Spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia podnoszenie przez członków swoich organów kwalifikacji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.

5. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany jest uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności spółki.

6. Członek zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany o istotnym znaczeniu pod względem wielkości, struktury organizacyjnej, charakteru, zakresu i złożoności działalności prowadzonej przez spółkę, może sprawować jednocześnie nie więcej niż:

1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo
2) cztery funkcje członka rady nadzorczej.

7. Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 6, uznaje się:

1) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej;
2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach, w których spółka prowadząca rynek regulowany posiada bezpośrednio lub pośrednio pakiet akcji uprawniający do samodzielnego lub w porozumieniu z innymi podmiotami wykonywania co najmniej 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub stanowiący co najmniej 10% udziału w kapitale zakładowym.

8. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do funkcji sprawowanych przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej oraz do reprezentantów Skarbu Państwa.

9. Na wniosek rady nadzorczej, Komisja, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, może wyrazić zgodę na sprawowanie przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki, o której mowa w ust. 6, jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej ponad ograniczenia przewidziane w tym przepisie, jeżeli nie zagrozi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków w spółce prowadzącej rynek regulowany. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wydanych zgodach.

10. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, ustanawia ona komitet do spraw nominacji, w skład którego wchodzi co najmniej trzech członków rady nadzorczej spółki.

11. Do zadań komitetu do spraw nominacji należy:

1) rekomendowanie kandydatów do zarządu spółki, z uwzględnieniem niezbędnej wiedzy, kompetencji i doświadczenia zarządu jako całości, koniecznych do zarządzania spółką prowadzącą rynek regulowany oraz z uwzględnieniem różnorodności w składzie zarządu spółki;
2) określenie zakresu obowiązków dla kandydata do zarządu spółki, wymagań w zakresie wiedzy i kompetencji oraz przewidywanego zaangażowania pod względem poświęcanego czasu, niezbędnych do pełnionej funkcji;
3) określenie wartości docelowej reprezentacji niedostatecznie reprezentowanej w zarządzie spółki płci oraz opracowanie polityki różnorodności w składzie zarządu spółki zmierzającej do osiągnięcia tej wartości docelowej, uwzględniającej szeroki zestaw cech i kompetencji wymaganych w przypadku osób pełniących funkcję członków zarządu;
4) okresowa ocena, co najmniej raz w roku, struktury, wielkości i składu zarządu oraz rekomendowanie zmian w zakresie podziału zadań członków zarządu;

5) okresowa ocena, co najmniej raz w roku, wiedzy, kompetencji i doświadczenia zarządu jako całości i poszczególnych członków zarządu oraz odpowiednie informowanie zarządu o wynikach tej oceny;

6) okresowy przegląd polityki zarządu w odniesieniu do doboru i powoływania osób zajmujących stanowiska kierownicze i przedstawienie zaleceń.

12. Komitet do spraw nominacji, wykonując swoje zadania, uwzględnia potrzebę zapewnienia, aby proces decyzyjny w zarządzie spółki prowadzącej rynek regulowany nie został zdominowany przez osoby, których działania niekorzystnie wpłyną na interes spółki prowadzącej rynek regulowany.

13. W celu realizacji zadań komitet do spraw nominacji może korzystać z wszelkich niezbędnych zasobów, w tym z usług doradztwa zewnętrznego.

14. Przepisów ust. 11 pkt 1 i 2 nie stosuje się do członków zarządu, którzy zgodnie z postanowieniami statutu spółki prowadzącej rynek regulowany powoływani są przez inny organ spółki niż rada nadzorcza.

15. W przypadku gdy członek zarządu spółki, która złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, pełni funkcję członka zarządu innej spółki prowadzącej rynek regulowany, wymogi określone w ust. 1 uznaje się za spełnione.”;

25) w art. 25b po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, w zakresie prowadzonego przez spółkę prowadzącą rynek regulowany ASO lub OTF, zawiera informacje określone w art. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1018 z dnia 29 czerwca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających informacje zgłaszane przez firmy inwestycyjne, operatorów rynku i instytucje kredytowe (Dz. Urz. UE L 155 z 17.06.2017, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/1018”.”;

26) po art. 25c dodaje się art. 25d w brzmieniu:

„Art. 25d. 1. Zarząd spółki prowadzącej rynek regulowany zapewnia skuteczne i ostrożne zarządzanie rynkiem regulowanym, w tym właściwy i przejrzysty podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności, a także wdrożenie rozwiązań w celu przeciwdziałania powstawaniu konfliktu interesów.

2. Rada nadzorcza spółki prowadzącej rynek regulowany sprawuje nadzór nad wypełnianiem przez zarząd obowiązków, o których mowa w ust. 1, oraz ocenia adekwatność i skuteczność przyjętych rozwiązań.”;

27) w art. 26 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Komisja odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, jeżeli członkowie zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany lub inne osoby, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności rynku regulowanego lub będą nim kierować, nie spełniają wymagań, o których mowa w art. 25a ust. 1, lub nie zapewniają skutecznego i ostrożnego zarządzania rynkiem regulowanym.”;

28) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. Komisja odmawia wydania spółce prowadzącej rynek regulowany zezwolenia odpowiednio na prowadzenie ASO lub OTF, jeżeli:

1) wniosek nie spełnia wymagań określonych odpowiednio w art. 25 ust. 2a lub 2b;
2) dokumenty załączone do wniosku nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym;
3) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że podmiot występujący z wnioskiem nie zapewni prowadzenia działalności objętej wnioskiem w sposób:
   a) zgodny z przepisami prawa regulującymi odpowiednio sposób prowadzenia ASO lub OTF,
   b) niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub
   c) należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.”;

29) w art. 28:
   a) w ust. 2 w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15a–15c w brzmieniu:
      „15a) zasady zawieszania lub ograniczania obrotu instrumentami finansowymi w przypadku znacznego wahania cen tych instrumentów;
      15b) zasady zmiany, unieważniania lub korekty transakcji;
      15c) mechanizmy umożliwiające kontrolę otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych w rozumieniu art. 32b ust. 1 pkt 3, innych niż towarowe instrumenty pochodne, o których mowa w art. 32f ust. 7, w szczególności umożliwiające:
         a) monitorowanie otwartych pozycji członków rynku regulowanego,

b) uzyskiwanie od członka rynku regulowanego dostępu do informacji, w tym do istotnych dokumentów dotyczących wielkości i celu pozycji lub zaangażowania, informacji na temat beneficjentów rzeczywistych lub właścicieli instrumentu bazowego, oraz do informacji na temat wspólnych ustaleń oraz powiązanych aktywów lub pasywów na rynku instrumentu bazowego,

c) zażądanie od członka rynku regulowanego, aby usunął on lub zmniejszył daną pozycję tymczasowo lub na stałe,

d) jednostronne podjęcie odpowiednich działań w celu zapewnienia usunięcia lub zmniejszenia danej pozycji, jeżeli członek rynku regulowanego nie zastosuje się do żądania, o którym mowa w lit. c, oraz

e) w stosownych przypadkach, zażądanie od członka rynku regulowanego, aby przywrócił on płynność na rynku zgodnie z ustaloną ceną i wolumenem, tymczasowo, z wyraźnym zamiarem złagodzenia skutków dużej lub dominującej pozycji.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku opłat, o których mowa w ust. 2 pkt 12, spółka prowadząca rynek regulowany może nakładać wyższe opłaty:

1) od zleceń, które są następnie anulowane;

2) od członków rynku regulowanego, dla których współczynnik zleceń anulowanych w stosunku do zleceń wykonanych przekracza limity określone przez spółkę prowadzącą rynek regulowany;

3) od członków rynku regulowanego, którzy stosują technikę handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości.”;

30) w art. 29c dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone równocześnie z udzieleniem zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.”;

31) w art. 30 dodaje się ust. 9–11 w brzmieniu:

„9. Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdanie finansowe spółki prowadzącej rynek regulowany niezwłocznie przekazują Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi spółki istotne informacje, w których posiadanie weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:

1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez spółkę, członków jej zarządu lub pracowników przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego, zasad uczciwego obrotu lub interesów uczestników obrotu;
2) powstanie zagrożenia dla dalszego funkcjonowania spółki;
3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego spółki, wydanie opinii negatywnej dotyczącej jej sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii.

10. Biegły rewident lub firma audytorska może odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu, o którym mowa w ust. 9, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.

11. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 9, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.”;

32) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. W celu zapewnienia przestrzegania przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów ustawy, przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie, przepisów ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, przepisów rozporządzenia 1031/2010, rozporządzenia 596/2014, rozporządzenia 600/2014, rozporządzenia 2017/584 lub innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej mających zastosowanie do spółki prowadzącej rynek regulowany, Komisja może zalecić zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.”;

33) w dziale II w rozdziale 2 po oddziale 1 dodaje się oddział 1a w brzmieniu:

„Oddział 1a

Limity pozycji

Art. 32b. 1. Ilekroć w niniejszym oddziale jest mowa o:

1) podmiocie finansowym – rozumie się przez to podmiot, który jest:
   a) firmą inwestycyjną,
   b) bankiem lub instytucją kredytową w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,
   c) zakładem ubezpieczeń,
   d) towarzystwem funduszy inwestycyjnych, funduszem inwestycyjnym otwartym, specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym, funduszem inwestycyjnym zamkniętym, alternatywną spółką inwestycyjną, zarządzającym ASI, spółką zarządzającą, funduszem zagranicznym, unijnym AFI lub zarządzającym z UE, w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych,
   e) funduszem emerytalnym lub towarzystwem emerytalnym w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,
   f) CCP,
   g) centralnym depozytem papierów wartościowych;
2) podmiocie niefinansowym – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/591 z dnia 1 grudnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących stosowania limitów pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 479), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/591”;
3) towarowych instrumentach pochodnych – rozumie się przez to instrumenty finansowe określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d–f oraz i, oraz papiery wartościowe, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. b, odnoszące się do towarów, wskaźników lub mierników, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. i.

2. W przypadku gdy działania CCP są podejmowane na podstawie regulaminów i procedur ustanowionych na podstawie odpowiednich przepisów prawa, w tym zgodnie

z procedurą na wypadek niewykonania zobowiązania przez uczestnika rozliczającego, o której mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia 648/2012, CCP nie jest uznawany za podmiot finansowy.

Art. 32c. 1. Komisja, w drodze decyzji, może ustalić limity otwartych pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych, zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Komisja wskazuje termin wykonania decyzji, nie krótszy niż miesiąc od dnia jej ogłoszenia.

2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o ich wydaniu Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej.

4. Limity pozycji, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do pozycji otwartych przez podmiot niefinansowy lub pozycji otwartych na jego rachunek, jeżeli można je zakwalifikować jako zmniejszające ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową tego podmiotu niefinansowego. Podmiot niefinansowy składa do Komisji wniosek o uznanie pozycji w towarowych instrumentach pochodnych za zmniejszającą ryzyko bezpośrednio związane z jego działalnością handlową, zgodnie z art. 8 rozporządzenia 2017/591. Pozycję zmniejszającą ryzyko związane bezpośrednio z działalnością handlową podmiotu niefinansowego określa się zgodnie z art. 7 rozporządzenia 2017/591.

5. Limity pozycji określają maksymalną wielkość pozycji netto w towarowych instrumentach pochodnych, które podmiot finansowy lub niefinansowy może posiadać, znajdujących się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi, lub znajdujących się poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, o ile są ekonomicznie równoważne z tymi, które znajdują się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi.

6. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja zasięga opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, a także:

1) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki – w przypadku gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest paliwo lub energia w rozumieniu ustawy

z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, 791, 1089, 1387 i 1566 oraz z 2018 r. poz. 9 i ...);

2) ministra właściwego do spraw rynków rolnych – w przypadku gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest produkt rolny;

3) właściwego ministra kierującego działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu określonym towarem, innym niż określony w pkt 1 i 2 – w przypadku gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest towar inny niż określony w pkt 1 i 2.

7. Komisja, po zasięgnięciu opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, może zmienić ustalony limit pozycji, zgodnie z opinią tego Urzędu. W przypadku nieuwzględnienia opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych Komisja przekazuje mu swoje stanowisko wraz z uzasadnieniem i publikuje to stanowisko wraz z uzasadnieniem na swojej stronie internetowej.

8. Limity pozycji ustalone przez Komisję podlegają przeglądowi w przypadku istotnej zmiany na rynku wpływającej na wartości, na podstawie których są ustalane limity pozycji. W takim przypadku Komisja ustala nowy limit, zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Do ponownego ustalenia limitu pozycji stosuje się przepisy ust. 1–7.

9. W przypadku gdy jest to uzasadnione zapewnieniem płynności rynku i prawidłowości funkcjonowania tego rynku, Komisja może, w decyzji, o której mowa w ust. 1, ustalić limity niższe od określanych zgodnie z rozdziałem III rozporządzenia 2017/591. Limity takie nie mogą zostać wprowadzone na dłużej niż 6 miesięcy. W przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością zapewnienia płynności rynku i prawidłowości funkcjonowania tego rynku, Komisja może przedłużyć okres obowiązywania limitu niższego o kolejne 6 miesięcy.

10. W przypadku ustalenia przez Komisję limitów pozycji zgodnie z ust. 9, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. W przypadku jego negatywnej opinii Komisja może zmienić ustalony limit pozycji zgodnie z tą opinią. W przypadku nieuwzględnienia opinii tego Urzędu Komisja publikuje swoje stanowisko wraz z uzasadnieniem na swojej stronie internetowej.

11. W przypadku gdy wolumen obrotu towarowego instrumentu pochodnego znajdującego się w systemie obrotu instrumentami finansowymi w więcej niż jednym

państwie członkowskim jest największy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja ustala jednolity limit pozycji, który ma być stosowany do wszystkich transakcji w ramach tego towarowego instrumentu pochodnego. Komisja, ustalając jednolity limit pozycji oraz zmiany tego limitu, przeprowadza konsultacje z właściwymi organami nadzoru innych państw członkowskich, sprawującymi w tych państwach nadzór nad systemami obrotu instrumentami finansowymi, w których obrót tym towarowym instrumentem pochodnym jest znaczny.

12. W przypadku gdy jednolity limit pozycji ustalony przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który jest właściwy ze względu na największy wolumen obrotu towarowym instrumentem pochodnym na rynku podlegającym nadzorowi tego organu, nie zapobiega:

1) wykorzystywaniu informacji poufnej, bezprawnemu ujawnianiu informacji poufnej lub manipulacji na rynku,
2) nieprawidłowościom w wycenie i rozliczaniu instrumentów, w tym nie zapobiega pozycjom powodującym zakłócenia na rynku, w szczególności nie zapewnia spójności między cenami instrumentów pochodnych w miesiącu dostawy a cenami kasowymi towaru bazowego

– Komisja przekazuje swoje zastrzeżenia temu organowi; w przypadku braku porozumienia między właściwym organem nadzoru innego państwa członkowskiego a Komisją, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 84, z późn. zm.[6)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 1095/2010”.

13. W zakresie obrotu towarowym instrumentem pochodnym spółka prowadząca system obrotu instrumentami finansowymi współpracuje z właściwymi organami systemów obrotu instrumentami finansowymi z innych państw członkowskich, w których odbywa się obrót tym towarowym instrumentem pochodnym, oraz podmiotami posiadającymi otwarte pozycje w tym towarowym instrumencie

---

[6)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 174 z 01.07.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 105 z 08.04.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1.

pochodnym, w szczególności przez wymianę informacji umożliwiających kontrolę otwartych pozycji w zakresie tego instrumentu.

14. W przypadku gdy limit pozycji ustalany w drodze decyzji, o której mowa w ust. 1, dotyczy produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, Komisja powiadamia o ustalonym limicie Agencję do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki.

15. W przypadku gdy limit ustalony w drodze decyzji, o której mowa w ust. 1, dotyczy towarowych instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są:

1) paliwo lub energia w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne – Komisja zawiadamia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i współpracuje z nim w zakresie monitorowania wpływu takiego limitu na rynek paliw i energii;
2) produkty rolne – Komisja zawiadamia ministra właściwego do spraw rynków rolnych i współpracuje z nim w zakresie monitorowania wpływu takiego limitu na rynek towarów rolnych;
3) towary inne niż określone w pkt 1 i 2 – Komisja zawiadamia właściwego ministra kierującego działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu takimi towarami i współpracuje z nim w zakresie monitorowania wpływu takiego limitu na rynek takich towarów.

Art. 32d. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu finansowego lub podmiotu niefinansowego lub wchodzące w skład ich statutowych organów albo pozostające z nimi w stosunku pracy są obowiązane niezwłocznie sporządzić i przekazać, na koszt tych podmiotów, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielić pisemnych lub ustnych wyjaśnień, w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję.

Art. 32e. 1. Jeżeli jest to niezbędne dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku oraz bezpieczeństwa obrotu, Komisja może, w drodze decyzji:

1) nakazać podmiotowi finansowemu lub niefinansowemu zmniejszenie wielkości otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych lub
2) zakazać podmiotowi finansowemu lub niefinansowemu zawierania transakcji w zakresie określonego towarowego instrumentu pochodnego.

2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja zawiadamia Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwy organ

nadzoru innego państwa członkowskiego o zamiarze zastosowania środków, o których mowa w ust. 1, przekazując jednocześnie:

1) informacje o przyczynach zastosowania takich środków;
2) imię i nazwisko lub nazwę (firmę) i siedzibę oraz adres podmiotu, wobec którego takie środki mają być zastosowane;
3) informacje o limicie, który zgodnie z art. 32c ust. 1 obowiązuje podmiot, wobec którego takie środki mają być zastosowane, oraz o rodzaju towarowego instrumentu pochodnego, którego ten limit dotyczy, i o niestosowaniu przez ten podmiot limitów pozycji na podstawie art. 8 rozporządzenia 2017/591, ze wskazaniem przyczyn ich niestosowania.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, nie później niż 24 godziny przed datą wydania decyzji.

4. W przypadku otrzymania przez Komisję zawiadomienia od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego o wprowadzeniu przez ten organ wobec określonego podmiotu finansowego lub niefinansowego nakazu zmniejszenia wielkości otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych lub zakazu zawierania transakcji w zakresie określonego towarowego instrumentu pochodnego, Komisja może wobec tego samego podmiotu zastosować środki, o których mowa w ust. 1. W takim przypadku Komisja zawiadamia Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o rodzaju wprowadzanego środka, nie później niż 24 godziny przed wydaniem decyzji o jego wprowadzeniu.

5. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, Komisja powiadamia o wprowadzonych środkach Agencję do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki.

6. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą towarowych instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są paliwa lub energia, Komisja przed wydaniem decyzji zasięga opinii Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

7. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą towarowych instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są produkty rolne, Komisja przed wydaniem decyzji zasięga opinii ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

8. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą towarowych instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są towary inne niż określone w ust. 6 i 7, Komisja przed wydaniem decyzji zasięga opinii właściwego ministra kierującego działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu towarami innymi niż określone w ust. 6 i 7.

Art. 32f. 1. Firma inwestycyjna lub spółka prowadząca rynek regulowany, prowadzące system obrotu instrumentami finansowymi, które dopuszczają do obrotu towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji:

1) podają do publicznej wiadomości, za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, oraz przekazują Komisji i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, cotygodniowe sprawozdanie, zawierające zbiorcze zestawienie pozycji utrzymywanych przez poszczególne kategorie podmiotów, o których mowa w ust. 4 pkt 1–5, w odniesieniu do poszczególnych towarowych instrumentów pochodnych lub uprawnień do emisji lub instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, będących przedmiotem obrotu w prowadzonych przez firmę inwestycyjną lub spółkę prowadzącą rynek regulowany systemach obrotu instrumentami finansowymi, z uwzględnieniem liczby długich i krótkich pozycji w każdym towarowym instrumencie pochodnym lub uprawnieniach do emisji lub instrumentach pochodnych, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, dla każdej z takich kategorii podmiotów, ich zmian od czasu poprzedniego sprawozdania, procentowego udziału całkowitej liczby otwartych pozycji w każdym towarowym instrumencie pochodnym lub uprawnieniu do emisji lub instrumencie pochodnym, którego instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, dla każdej z takich kategorii podmiotów, i liczby osób posiadających takie pozycje w każdej z takich kategorii podmiotów;
2) przekazują Komisji, co najmniej raz dziennie oraz na każde żądanie Komisji, kompletne zestawienie pozycji posiadanych w ramach danego systemu obrotu instrumentami finansowymi przez wszystkie osoby, w tym członków lub uczestników oraz ich klientów.

2. W przypadku gdy firma inwestycyjna zawiera transakcje poza systemem obrotu instrumentami finansowymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub poza systemem

obrotu instrumentami finansowymi innego państwa członkowskiego, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, będące przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub w systemie obrotu instrumentami finansowymi innego państwa członkowskiego, lub pośredniczy w zawieraniu takich transakcji, firma inwestycyjna przekazuje, raz dziennie, odpowiednio Komisji lub właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, właściwemu dla systemu obrotu instrumentami finansowymi innego państwa członkowskiego, w którym te instrumenty finansowe znajdują się w obrocie, lub w przypadku gdy towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, znajdują się w obrocie w systemach obrotu instrumentami finansowymi kilku państw członkowskich, organowi nadzoru państwa członkowskiego, właściwemu ze względu na największy wolumen obrotu tym instrumentem finansowym, pełne zestawienie pozycji w zakresie tych instrumentów finansowych lub ekonomicznie równoważnych kontraktów będących przedmiotem obrotu poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, a także pozycji jej klientów, zgodnie z art. 26 rozporządzenia 600/2014, a także w przypadku, gdy zgodnie z art. 8 rozporządzenia 1227/2011 przekazanie takiego zestawienia jest wymagane.

3. Członkowie rynku regulowanego, ASO oraz OTF przekazują, co najmniej raz dziennie, firmie inwestycyjnej lub spółce prowadzącej rynek regulowany, szczegółowe informacje o ich własnych pozycjach w kontraktach znajdujących się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi prowadzonym przez tę firmę inwestycyjną lub przez tę spółkę, a także o pozycjach swoich klientów.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, są przekazywane w podziale na:

1) firmy inwestycyjne, banki lub instytucje kredytowe w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
2) towarzystwa funduszy inwestycyjnych, fundusze inwestycyjne, alternatywne spółki inwestycyjne, zarządzających ASI, spółki zarządzające, fundusze zagraniczne, unijne AFI lub zarządzających z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych;

3) inne instytucje finansowe, w tym zakłady ubezpieczeń oraz fundusze emerytalne lub towarzystwa emerytalne w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;

4) operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, lub podmioty, o których mowa w art. 3 pkt 16 tej ustawy, wykonujące wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są uprawnienia do emisji – w przypadku uprawnień do emisji lub związanych z nimi instrumentów pochodnych;

5) inne podmioty.

5. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz zestawienia, o których mowa w ust. 2, zawierają rozróżnienie między:

1) pozycjami zidentyfikowanymi jako pozycje, które obiektywnie zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową oraz

2) innymi pozycjami.

6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy towarowych instrumentów pochodnych będących papierami wartościowymi.

7. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 3, nie dotyczą towarowych instrumentów pochodnych będących papierami wartościowymi, jeżeli maksymalna liczba wyemitowanych papierów wartościowych nie przekracza 2 500 000.”;

34) w art. 48:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozliczanie transakcji zawieranych w ASO lub na OTF w zakresie instrumentów finansowych;”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dokonywać rozliczenia i rozrachunku transakcji innych niż zawierane w systemie obrotu instrumentami finansowymi;”,

c) w ust. 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6 oraz w ust. 2 i ust. 3 pkt 2 i 3, mogą być wykonywane także przez spółkę akcyjną będącą podmiotem zależnym od Krajowego Depozytu, której Krajowy Depozyt przekazał w drodze pisemnej umowy wykonywanie czynności z zakresu tych zadań.”,

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przekazanie przez Krajowy Depozyt wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 1 albo w ust. 3 pkt 2, musi obejmować również przekazanie czynności z zakresu zadań, o których mowa odpowiednio w ust. 2 pkt 3 albo w ust. 3 pkt 3.”,

e) w ust. 12 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w zakresie dotyczącym rozliczeń transakcji i organizowania systemu zabezpieczania płynności rozliczeń – przejmuje spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2 lub ust. 3 pkt 2 i 3, która w tym zakresie staje się stroną tych umów w miejsce Krajowego Depozytu oraz podmiotem tworzącym i prowadzącym fundusz rozliczeniowy, o którym mowa w art. 65, lub fundusz, o którym mowa w art. 68 – w przypadku jego utworzenia przez Krajowy Depozyt;”,

f) ust. 14 i 15 otrzymują brzmienie:

„14. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest przekazanie wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2 lub ust. 3 pkt 2 i 3, Krajowy Depozyt stawia do dyspozycji spółce, której zostało przekazane wykonywanie tych czynności, odpowiednio aktywa wchodzące w skład funduszu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 65, lub w skład funduszu, o którym mowa w art. 68 – w przypadku jego utworzenia przez Krajowy Depozyt.

15. Rada nadzorcza spółki, której zostało przekazane wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2 lub ust. 3 pkt 2 i 3, na wniosek zarządu tej spółki, uchwala regulamin wykonywanych czynności, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 50 ust. 4–6.”;

35) w art. 68a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przez izbę rozliczeniową rozumie się zespół osób, urządzeń i środków technicznych utworzony w celu organizacji i prowadzenia rozliczeń transakcji zawieranych:

1) w systemie obrotu instrumentami finansowymi lub

2) poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, których przedmiotem są instrumenty finansowe – jeżeli na podstawie przepisów prawa podlegają obowiązkowi rozliczenia przez podmiot rozliczający.”,

b) w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Spółka prowadząca izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową może także, w ramach prowadzenia izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej, odpowiednio rozliczać lub dokonywać rozrachunku innych niż wskazane w ust. 1 pkt 2 transakcji zawartych poza systemem obrotu instrumentami finansowymi.”,

c) po ust. 4b dodaje się ust. 4c w brzmieniu:

„4c. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową może uczestniczyć w rozrachunkach dokonywanych przez Narodowy Bank Polski na zasadach stosowanych w przypadku rozrachunków międzybankowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ust. 4–4b.”,

d) ust. 14a otrzymuje brzmienie:

„14a. Spółka akcyjna, o której mowa w ust. 14, może być stroną transakcji na giełdzie towarowej w celu dokonania rozliczeń transakcji zawartych przez członków giełdy lub w celu dokonania rozliczenia transakcji zawartych przez członków giełdy i spółkę prowadzącą giełdę realizowanych przy wykorzystaniu udostępnionych zdolności przesyłowych zarządzanych przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego gazowego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.”;

36) w art. 68c ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową organizuje system zabezpieczania płynności rozliczania transakcji zawieranych na rynku regulowanym, a w przypadku rozliczania transakcji zawartych w ASO lub na OTF – może organizować system zabezpieczania płynności rozliczania transakcji zawieranych w tych systemach.

3. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową może występować jako strona transakcji zawieranych na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF w związku z funkcjonowaniem odpowiednio systemów, o których mowa w ust. 2, zgodnie z ich celem.”;

37) w art. 68d ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Izba rozliczeniowa może również na podstawie umowy z podmiotem prowadzącym ASO lub OTF prowadzić fundusz zabezpieczający prawidłowe rozliczanie transakcji w tych systemach.”;

38) w art. 69 w ust. 2:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Działalność maklerska, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 3 i 4 oraz art. 70, obejmuje wykonywanie czynności polegających na:”,

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) prowadzeniu ASO;”,

c) dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) prowadzeniu OTF.”;

39) uchyla się art. 69a–69e;

40) po art. 69f dodaje się art. 69g–69i w brzmieniu:

„Art. 69g. Komisja, wydając zezwolenie na prowadzenie ASO, może na wniosek firmy inwestycyjnej wpisać firmę do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w art. 78g ust. 2 pkt 2–4.

Art. 69h. 1. Dom maklerski może świadczyć usługi pośrednictwa w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej lub wykonywać czynności odpowiadające działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych.

2. W przypadku gdy dom maklerski wykonuje czynności, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 3a, art. 13b, art. 73 ust. 6a, art. 76, art. 82a ust. 1 i 3, art. 83a ust. 3a–3f i ust. 4–4d, art. 83b ust. 1–3 i 7–17 oraz art. 83c–83j stosuje się odpowiednio, z tym że do lokat strukturyzowanych, których konstrukcja nie utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienia ryzyka związanego ze stopą zwrotu lub zrozumienia kosztów likwidacji lokaty przed terminem, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 83h ust. 5 pkt 2–4, przepisów art. 83h ust. 1–4 nie stosuje się.

Art. 69i. W przypadku świadczenia przez firmę inwestycyjną usług w zakresie produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego na OTF, które muszą być wykonywane przez dostawę, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. e, stosuje się odpowiednio przepisy art. 73 ust. 4–6a, art. 73a ust. 5, art. 83a ust. 3a–3c, art. 83b ust. 7 oraz art. 83c ust. 1 i 2.”;

41) w art. 70:

a) w ust. 1:

– pkt 3–5 otrzymują brzmienie:

„3) podmiotów prowadzących działalność gospodarczą inną niż działalność maklerska, wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 w sposób incydentalny w związku z prowadzoną działalnością, o ile działalność ta jest regulowana przepisami lub podlega zasadom etyki zawodowej i o ile przepisy te nie wyłączają możliwości wykonywania tych czynności;

4) podmiotów, które spośród czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 wykonują wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są instrumenty finansowe inne niż towarowe instrumenty pochodne lub uprawnienia do emisji bądź instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, chyba że czynności te są wykonywane w ramach:

a) funkcji animatora rynku lub

b) członkostwa lub uczestnictwa w rynku regulowanym lub ASO, lub w ramach bezpośredniego dostępu elektronicznego, z wyjątkiem podmiotów niefinansowych, o których mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2017/591, zawierających wskutek tych czynności transakcje, co do których, zgodnie z art. 8 rozporządzenia 2017/591, uznano, że zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami tych podmiotów lub grupy, do której należą te podmioty, lub

c) stosowania techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, lub

d) wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych na rachunek dającego zlecenie, w tym przez zestawianie zleceń;

5) członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych i innych krajowych podmiotów wykonujących podobne funkcje;”,

– po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:

„5a) organów publicznych powołanych do zarządzania długiem publicznym lub uczestniczących w zarządzaniu tym długiem, w tym lokujących środki

pieniężne pochodzące z tego długu, oraz podmiotów, którym zgodnie z art. 13d zlecono organizację rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy, jako rynku poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, z wyłączeniem podmiotów z udziałem państwa, których przedmiot przedsiębiorstwa obejmuje prowadzenie działalności gospodarczej lub jest związany z nabywaniem pakietu udziałów w innych podmiotach;

5b) Europejskiego Mechanizmu Stabilności lub innych międzynarodowych instytucji finansowych utworzonych przez dwa lub więcej państwa członkowskie, których celem jest uruchamianie wsparcia finansowego lub świadczenia pomocy finansowej na rzecz swoich członków znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, lub w stosunku do których istnieje zagrożenie wystąpienia takiej sytuacji;”,

– pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10) z zastrzeżeniem ust. 1d, podmiotów:

a) które spośród czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 wykonują wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, w tym animatorów rynku na tych instrumentach, z wyłączeniem podmiotów, które wykonują transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów, lub

b) wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 1–2 i 4–9 na rzecz klientów i dostawców usług związanych z głównym przedmiotem działalności podmiotów wykonujących te czynności, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji

– jeżeli czynności te mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu ich działalności, a główny przedmiot ich działalności nie obejmuje działalności maklerskiej, wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2, lub wykonywania działalności animatora rynku, z tym że

charakter przedmiotu działalności tych podmiotów jest ustalany na podstawie przedmiotu działalności grupy kapitałowej, do której te podmioty należą, oraz czynności te nie są wykonywane w ramach wykorzystania techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości;

11) podmiotów świadczących usługę doradztwa inwestycyjnego w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej niebędącej działalnością maklerską, o ile działalność ta jest regulowana przepisami, i świadczenie tej usługi nie jest odpłatne;”,

– uchyla się pkt 12 i 13,

– w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15–17 w brzmieniu:

„15) operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, lub podmiotów prowadzących instalację, o których mowa w art. 3 pkt 16 tej ustawy, wykonujących spośród czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są uprawnienia do emisji, chyba że czynności te są wykonywane w ramach:

a) wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych na rachunek dającego zlecenie, lub

b) wykorzystania techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości;

16) operatorów systemu przesyłowego, o których mowa w art. 3 pkt 24 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, wykonujących w celu wykonywania zadań operatora czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2, mające za przedmiot towarowe instrumenty pochodne, oraz podmiotów, które w tym zakresie wykonują czynności w celu realizacji powierzonej przez operatorów całości lub części takich zadań, chyba że czynności te są wykonywane w ramach operacji na rynku wtórnym, w tym na platformie obrotu finansowymi prawami przesyłowymi;

17) centralnych depozytów papierów wartościowych w związku z wykonywaniem zadań w zakresie, w jakim jest to przewidziane

w przepisach rozporządzenia 909/2014, z uwzględnieniem art. 73 tego rozporządzenia.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1g w brzmieniu:

„1a. Przez wykonywanie czynności w sposób incydentalny, o których mowa w ust. 1 pkt 3, rozumie się spełnianie warunków przewidzianych w art. 4 rozporządzenia 2017/565.

1b. Przez wykonywanie wyłącznie czynności określonych w art. 69 ust. 2 pkt 3, o których mowa w ust. 1 pkt 10, rozumie się również wykonanie zlecenia w ramach transakcji pomiędzy podmiotami z grupy kapitałowej.

1c. Przez charakter dodatkowy czynności w stosunku do głównego przedmiotu działalności, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, rozumie się spełnianie warunków przewidzianych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/592 z dnia 1 grudnia 2016 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących kryteriów pozwalających ustalić, kiedy działalność ma być uznawana za działalność dodatkową względem głównego zakresu działalności (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 492), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/592”.

1d. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 10, przed rozpoczęciem wykonywania czynności, o których mowa w tym przepisie, informują Komisję o zamiarze korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10. W przypadku zamiaru korzystania z takiego wyłączenia w następnym roku kalendarzowym podmioty te przekazują Komisji informację o takim zamiarze w terminie miesiąca od dnia dokonania obliczenia, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 2017/592, nie później jednak niż do dnia 30 kwietnia roku, w którym korzystają z tego wyłączenia.

1e. W przypadku niestwierdzenia podstaw do korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, podmiot składa wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, w terminie 3 miesięcy od ostatniego dnia, w którym podmiot ten był obowiązany poinformować Komisję zgodnie z ust. 1d, albo zaprzestaje w tym terminie wykonywania czynności objętych takim wyłączeniem. W przypadku złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, czynności objęte wyłączeniem mogą być

wykonywane bez zezwolenia do dnia, w którym decyzja w przedmiocie złożonego wniosku stała się ostateczna.

1f. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 10, lub wchodzące w skład ich statutowych organów, albo pozostające z tymi podmiotami w stosunku pracy, niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt tych podmiotów, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, niezbędnych do ustalenia, czy czynności mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu działalności.

1g. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 6–8 i 17, oraz podmioty korzystające z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, mogą korzystać również z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, niezależnie od charakteru czynności określonych w art. 69 ust. 2 pkt 3.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7, do banku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 3a, art. 72, art. 73 ust. 1, 2 i 6a, art. 73a–73d, art. 74b–76, art. 79–81d, art. 81f, art. 82a, art. 83a, art. 83b–83j, art. 86 ust. 2 i art. 90, oraz bezpośrednio obowiązujące przepisy prawa Unii Europejskiej odnoszące się do prowadzenia działalności w zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7, a w zakresie nieuregulowanym w tych przepisach stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”;

42) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. Przez oferowanie instrumentów finansowych rozumie się podejmowanie na rzecz emitenta papierów wartościowych, wystawcy instrumentu finansowego lub sprzedającego instrument finansowy czynności prowadzących do nabycia przez inne podmioty instrumentów finansowych, przez:

1) prezentowanie w dowolnej formie i w dowolny sposób, udostępnianych przez emitenta, wystawcę lub sprzedającego, informacji o instrumentach finansowych i warunkach ich nabycia, stanowiących wystarczającą podstawę do podjęcia decyzji o nabyciu tych instrumentów lub

2) pośredniczenie w zbywaniu instrumentów finansowych nabywanych przez podmioty w wyniku prezentowania informacji, o których mowa w pkt 1, lub

3) prezentowanie indywidualnie oznaczonym adresatom, w dowolnej formie i w dowolny sposób, udostępnianych przez emitenta, wystawcę lub sprzedającego informacji, w celu:

a) promowania bezpośrednio lub pośrednio nabycia instrumentów finansowych, lub

b) zachęcania, bezpośrednio lub pośrednio, do nabycia instrumentów finansowych.”;

43) w art. 73:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przez wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych rozumie się nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych na rachunek zleceniodawcy lub dokonywanie innych czynności wywołujących równoważne skutki, których przedmiotem są instrumenty finansowe.

2. Wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych może również polegać na zawieraniu na własny rachunek umów kupna lub sprzedaży instrumentów finansowych ze zleceniodawcą lub na przyjmowaniu zapisów na emitowane lub wystawiane przez tę firmę inwestycyjną instrumenty finansowe.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–2d do:”,

d) uchyla się ust. 5f,

e) po ust. 5h dodaje się ust. 5i–5o w brzmieniu:

„5i. Firma inwestycyjna może wykorzystywać środki pieniężne powierzone przez klienta i należące do niego instrumenty finansowe, w przypadku gdy w celu wykonania zlecenia tego klienta jest niezbędne ustanowienie przez firmę inwestycyjną odpowiedniego zabezpieczenia.

5j. Firma inwestycyjna nie może ustanawiać zabezpieczeń na instrumentach finansowych lub środkach pieniężnych klienta lub w jakikolwiek inny sposób umożliwiać osobie trzeciej dysponowanie instrumentami finansowymi lub środkami pieniężnymi klienta w celu dochodzenia lub zaspokojenia roszczeń niemających związku ze świadczeniem usług na rzecz klienta ani z innymi

zobowiązaniami klienta, z wyjątkiem przypadków, gdy ich ustanowienie jest wymagane na mocy prawa obowiązującego w państwie innym niż państwo członkowskie, w którym przechowywane są środki pieniężne lub instrumenty finansowe klienta.

5k. Firma inwestycyjna jest obowiązana do wdrożenia odpowiednich rozwiązań organizacyjnych, które zapewnią ograniczenie do minimum ryzyka utraty lub zmniejszenia liczby lub wartości instrumentów finansowych lub środków pieniężnych klienta, albo utraty lub ograniczenia praw związanych z takimi instrumentami finansowymi lub środkami pieniężnymi, na skutek niewłaściwego wykorzystania tych instrumentów finansowych lub środków pieniężnych, nieprawidłowości w prowadzeniu rachunków lub rejestrów, nierzetelnego prowadzenia działalności, zaniedbania lub oszustwa.

5l. Firma inwestycyjna nie może zawierać z klientem detalicznym umów o ustanowienie zabezpieczenia finansowego, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 891), których przedmiotem są środki pieniężne lub instrumenty finansowe klientów, w celu zabezpieczenia lub pokrycia obecnych lub przyszłych, rzeczywistych lub warunkowych lub potencjalnych zobowiązań klientów.

5m. Środki pieniężne klientów zdeponowane przez firmę inwestycyjną w instytucji kredytowej, banku lub funduszu rynku pieniężnego zarządzanym przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych lub spółkę zarządzającą, należących do tej samej grupy kapitałowej co firma inwestycyjna, nie mogą łącznie przekraczać 20% wszystkich środków pieniężnych klientów.

5n. Firma inwestycyjna może powierzyć przechowywanie instrumentów finansowych i środków pieniężnych klienta innemu podmiotowi, o ile podmiot ten zapewnia bezpieczeństwo przechowywanych instrumentów finansowych i środków pieniężnych.

5o. Firma inwestycyjna zapewnia, z uwzględnieniem przepisów o tajemnicy zawodowej, łatwy dostęp do informacji dotyczących instrumentów finansowych i środków pieniężnych klientów:

1) Komisji oraz pracownikom Urzędu Komisji;

2) syndykowi ustanowionemu w postępowaniu upadłościowym lub zarządcy ustanowionemu w postępowaniu restrukturyzacyjnym;

3) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.”;

f) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6c w brzmieniu:

„6a. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych jest obowiązana, zgodnie z art. 67–69 rozporządzenia 2017/565, stosować rozwiązania i procedury zapewniające niezwłoczne, uczciwe i należyte wykonywanie zleceń klientów w stosunku do zleceń innych klientów oraz do zleceń własnych firmy inwestycyjnej, obejmujące zapewnienie możliwości wykonywania zleceń zgodnie z czasem ich przyjmowania.

6b. W przypadku gdy zlecenie dotyczące akcji będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi, ze względu na określony przez klienta limit ceny, nie może być wykonane natychmiast po jego przyjęciu przez firmę inwestycyjną w związku z warunkami panującymi na rynku, firma inwestycyjna, jeżeli klient nie postanowił inaczej, jest obowiązana upublicznić warunki tego zlecenia w sposób łatwo dostępny dla innych uczestników rynku; wymóg upublicznienia warunków zlecenia uważa się za spełniony w przypadku, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia 2017/565.

6c. Przepisu ust. 6b nie stosuje się do zleceń o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynkową dla danych akcji w rozumieniu art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/587 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie przejrzystości dla systemów obrotu i firm inwestycyjnych w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych oraz dotyczących obowiązku realizowania transakcji na określonych akcjach w systemie obrotu lub za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 387), pod warunkiem uprzedniego poinformowania Komisji przez firmę inwestycyjną o zamiarze odstąpienia od wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 6b.”;

44) po art. 73 dodaje się art. 73a–73d w brzmieniu:

„Art. 73a. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych jest obowiązana do podjęcia wszelkich uzasadnionych działań w celu uzyskania możliwie najlepszych wyników dla klienta w związku z wykonaniem zlecenia klienta, uwzględniając w szczególności cenę instrumentu finansowego, koszty związane z wykonaniem zlecenia, czas zawarcia transakcji, prawdopodobieństwo zawarcia transakcji oraz jej rozliczenia, wielkość zlecenia i jego charakter.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy klient określił szczegółowe warunki, na jakich zlecenie ma zostać wykonane.

3. W przypadku gdy firma inwestycyjna posiada dostęp do więcej niż jednego systemu wykonywania zlecenia w odniesieniu do danego instrumentu finansowego, w określaniu możliwie najlepszego wyniku dla klienta jest obowiązana uwzględnić również wielkość opłat, które należne byłyby firmie inwestycyjnej za wykonanie zlecenia, oraz koszty wykonania zlecenia, które zostałyby poniesione w przypadku wykonania zlecenia w danym systemie.

4. W przypadku gdy zlecenie składane jest przez klienta detalicznego, możliwie najlepszy wynik określa się w ujęciu ogólnym, z uwzględnieniem ceny instrumentu finansowego oraz kosztów związanych z wykonaniem transakcji, obejmujących wszelkie wydatki, jakie klient poniósłby w związku z wykonaniem zlecenia, w szczególności opłaty transakcyjne, opłaty z tytułu rozliczenia i rozrachunku transakcji, oraz koszty ponoszone na rzecz podmiotów trzecich uczestniczących w wykonaniu zlecenia.

5. W związku z kierowaniem zleceń do systemu obrotu instrumentami finansowymi lub innych systemów wykonywania zlecenia, firma inwestycyjna nie może przyjmować jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych, które naruszałyby jej obowiązki związane z zarządzaniem konfliktami interesów oraz przyjmowaniem świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych.

6. W odniesieniu do instrumentów finansowych podlegających obowiązkowi obrotu, o którym mowa w art. 23 lub art. 28 rozporządzenia 600/2014, system obrotu instrumentami finansowymi lub podmiot systematycznie internalizujący transakcje są obowiązane podawać nieodpłatnie do publicznej wiadomości, co najmniej raz w roku, raport dotyczący sposobu, w jaki wykonywano zlecenia w tym systemie. W odniesieniu

do każdego instrumentu finansowego raport obejmuje informacje dotyczące ceny instrumentu finansowego, kosztów związanych z wykonaniem zlecenia, czasu zawarcia transakcji oraz prawdopodobieństwa zawarcia transakcji.

7. Przepis ust. 6 stosuje się również do systemów wykonywania zlecenia w zakresie instrumentów finansowych innych niż podlegające obowiązkowi obrotu, o którym mowa w art. 23 lub art. 28 rozporządzenia 600/2014, jeżeli są przedmiotem obrotu w tym systemie.

8. Podanie do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w ust. 6 i 7, następuje z uwzględnieniem art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/575 z dnia 8 czerwca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących danych publikowanych przez systemy wykonywania zlecenia na temat jakości wykonywania transakcji (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 152), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/575”.

9. Firma inwestycyjna jest obowiązana informować klienta o systemie wykonywania jego zlecenia.

Art. 73b. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych jest obowiązana ustanowić i wdrożyć rozwiązania w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 73a ust. 1, w szczególności dotyczące wdrożenia i przestrzegania polityki wykonywania zleceń.

2. Polityka wykonywania zleceń w odniesieniu do każdej klasy instrumentów finansowych obejmuje informacje o systemach wykonywania zlecenia wykorzystywanych przez firmę inwestycyjną oraz kryteria brane przez nią pod uwagę przy dokonywaniu wyboru tego systemu. W polityce wykonywania zleceń firma inwestycyjna wskazuje co najmniej systemy wykonywania zlecenia, które według racjonalnej oceny w sposób stały umożliwiają uzyskanie możliwie najlepszego wyniku dla klienta.

3. Przed zawarciem umowy o świadczenie usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych firma inwestycyjna przekazuje, zgodnie z art. 66 rozporządzenia 2017/565, klientowi lub potencjalnemu klientowi informacje dotyczące polityki wykonywania zleceń. Informacje te w sposób odpowiednio szczegółowy, wyraźny i przystępny wyjaśniają klientowi, jak zlecenia będą wykonywane przez firmę

inwestycyjną. Przed rozpoczęciem świadczenia usługi firma inwestycyjna uzyskuje zgodę klienta na przyjętą przez firmę politykę wykonywania zleceń.

4. W przypadku gdy polityka wykonywania zleceń przewiduje możliwości wykonywania zleceń poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, firma inwestycyjna uzyskuje uprzednią, wyraźną zgodę klienta na wykonanie jego zlecenia poza systemem obrotu instrumentami finansowymi. Zgoda klienta może mieć charakter ogólny lub dotyczyć poszczególnych transakcji.

Art. 73c. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych sporządza i podaje do publicznej wiadomości, w odniesieniu do każdej klasy instrumentów finansowych, coroczny raport zawierający wykaz pięciu najlepszych systemów wykonywania zlecenia, ustalonych przy uwzględnieniu wolumenu obrotu zrealizowanego przez firmę w danym systemie wykonywania zlecenia w okresie, za który jest sporządzany raport, oraz informację o jakości wykonanych zleceń.

2. Podanie przez firmę inwestycyjną do publicznej wiadomości raportu, o którym mowa w ust. 1, następuje z uwzględnieniem rozporządzenia 2017/575.

Art. 73d. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych monitoruje skuteczność wdrożonych rozwiązań dotyczących wykonywania zleceń i stosowanej polityki wykonywania zleceń.

2. Firma inwestycyjna informuje klienta o każdej istotnej zmianie w sposobie wykonywania zleceń oraz w polityce wykonywania zleceń.

3. Firma inwestycyjna musi być w stanie udowodnić klientowi, na jego żądanie, że zlecenie zostało wykonane zgodnie z wdrożoną przez nią polityką wykonywania zleceń.

4. Wykonanie obowiązków, o których mowa w ust. 1–3, następuje z uwzględnieniem art. 67 rozporządzenia 2017/565.”;

45) uchyla się art. 74 i art. 74a;

46) w art. 74b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych polega na zobowiązaniu się firmy inwestycyjnej do przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych przez:

1) przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych do innego podmiotu, w tym do emitenta instrumentu

finansowego, wystawcy instrumentu finansowego lub sprzedającego taki instrument, w celu ich wykonania lub

2) kojarzenie dwóch lub więcej podmiotów w celu doprowadzenia do zawarcia transakcji między tymi podmiotami.”,

b) uchyla się ust. 2;

47) po art. 74c dodaje się art. 74d–74h w brzmieniu:

„Art. 74d. Nabywanie lub zbywanie na własny rachunek instrumentów finansowych polega na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych we własnym imieniu albo na wykonywaniu innych czynności wywołujących równoważne skutki, w tym w celu pełnienia funkcji animatora rynku lub w celu wykonania zlecenia klienta.

Art. 74e. 1. Firma inwestycyjna nabywająca lub zbywająca instrumenty finansowe przez wykorzystywanie handlu algorytmicznego opracowuje, wdraża i stosuje adekwatne oraz skuteczne rozwiązania mające na celu:

1) zapewnienie odporności i wydajności urządzeń i systemów teleinformatycznych w stopniu odpowiadającym skali prowadzonej działalności, w szczególności limitom i progom transakcyjnym;

2) zapobieżenie nieprawidłowemu wpływowi urządzeń i systemów teleinformatycznych na sprawny i bezpieczny obrót instrumentami finansowymi, w szczególności przez kierowanie błędnych zleceń;

3) uniemożliwienie wykorzystania urządzeń i systemów teleinformatycznych w sposób naruszający przepisy rozporządzenia 596/2014 lub regulacje systemów obrotu instrumentami finansowymi;

4) zapewnienie ciągłości obsługi oraz pracy urządzeń i systemów teleinformatycznych wykorzystywanych w prowadzonej działalności.

2. Firma inwestycyjna monitoruje działanie urządzeń i systemów teleinformatycznych i przeprowadza testy w zakresie oceny prawidłowości ich działania, w celu identyfikowania i eliminacji potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń wymogów, o których mowa w ust. 1.

3. Firma inwestycyjna nabywająca lub zbywająca instrumenty finansowe przez wykorzystywanie handlu algorytmicznego stosuje warunki organizacyjne, o których mowa w art. 1–18 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/589 z dnia 19 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE

w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi organizacyjne dla firm inwestycyjnych prowadzących handel algorytmiczny (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 417), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/589”.

4. Firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, informuje Komisję lub właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego właściwy ze względu na siedzibę systemu obrotu instrumentami finansowymi, którego firma jest członkiem lub uczestnikiem, o fakcie wykorzystywania handlu algorytmicznego w prowadzonej działalności, oraz o zaprzestaniu wykorzystywania handlu algorytmicznego w prowadzonej działalności.

5. Firma inwestycyjna jest obowiązana do przekazywania, na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, informacji dotyczących modelu handlu algorytmicznego wykorzystywanego w prowadzonej działalności oraz potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1–3. O zmianie modelu handlu algorytmicznego wykorzystywanego w prowadzonej działalności firma inwestycyjna niezwłocznie informuje Komisję.

6. Firma inwestycyjna dokumentuje czynności związane z wykorzystywaniem handlu algorytmicznego w prowadzonej działalności w sposób pozwalający na wykazanie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1–3.

7. W przypadku gdy firma inwestycyjna w prowadzonej działalności wykorzystuje technikę handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, obowiązek, o którym mowa w ust. 6, obejmuje również chronologiczną rejestrację wysłanych przez firmę zleceń, wraz z ich parametrami i odniesieniem do notowań instrumentów finansowych z systemów obrotu instrumentami finansowymi, a także z uwzględnieniem okoliczności ich wykonania, modyfikacji, odrzucenia lub anulowania. Firma inwestycyjna przechowuje zlecenia w sposób i w okresie określonych w art. 28 rozporządzenia 2017/589.

Art. 74f. 1. W przypadku wykonywania przez firmę inwestycyjną czynności animatora rynku z wykorzystaniem handlu algorytmicznego, firma inwestycyjna:

1) uwzględnia płynność, skalę i specyfikę danego systemu obrotu instrumentami finansowymi oraz właściwości danego instrumentu finansowego będącego przedmiotem czynności animatora rynku;
2) regularnie dostarcza płynność instrumentowi finansowemu w sposób, jakiego można racjonalnie oczekiwać; w tym celu firma inwestycyjna wykonuje czynności

animatora rynku w sposób ciągły, przez określoną liczbę godzin, w ramach notowań instrumentu finansowego prowadzonych przez system obrotu instrumentami finansowymi;

3) zawiera z podmiotem prowadzącym system obrotu instrumentami finansowymi, w formie pisemnej, umowę, której przedmiotem jest co najmniej określenie sposobu wykonania obowiązków, o których mowa w pkt 2;

4) opracowuje, wdraża i stosuje adekwatne i skuteczne rozwiązania mające na celu zapewnienie wykonania obowiązków określonych w umowie, o której mowa w pkt 3.

2. Działalność firmy inwestycyjnej polegająca na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych na własny rachunek, poprzez stałe składanie z wykorzystaniem handlu algorytmicznego rynkowych zleceń nabycia lub zbycia tych instrumentów, w ramach uczestnictwa lub członkostwa w jednym lub kilku systemach obrotu instrumentami finansowymi, w sposób skutkujący wspomaganiem płynności danego instrumentu finansowego (strategia animatora rynku), może być wykonywana po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1.

Art. 74g. 1. Firma inwestycyjna może, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej, umożliwić swojemu klientowi skorzystanie z bezpośredniego dostępu elektronicznego w celu składania przez niego zleceń nabycia lub zbycia instrumentu finansowego i zawierania transakcji wskutek takich zleceń. Umowa określa prawa i obowiązki klienta oraz firmy inwestycyjnej w związku z umożliwieniem takiego dostępu, w tym gwarantujące prawo firmy inwestycyjnej do monitorowania zleceń i transakcji klienta w celu przeciwdziałania przez firmę inwestycyjną naruszeniom przepisów prawa lub regulacji systemu obrotu instrumentami finansowymi, dokonywanych wskutek zleceń składanych przez klienta lub transakcji zawartych wskutek takich zleceń, oraz w celu ujawniania przypadków takich naruszeń.

2. Firma inwestycyjna jest odpowiedzialna za naruszenia i szkody powstałe wskutek składania przez klienta, któremu umożliwiła korzystanie z bezpośredniego dostępu elektronicznego, zleceń w ramach korzystania z takiego dostępu, oraz za szkody powstałe wskutek transakcji zawartych w wyniku takich zleceń, jeżeli takie zlecenia lub takie transakcje zostały złożone lub zawarte niezgodnie z przepisami prawa lub regulacjami systemu obrotu instrumentami finansowymi. Odpowiedzialności firmy

inwestycyjnej z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonywania umowy nie można wyłączyć ani ograniczyć.

3. Firma inwestycyjna może zawrzeć umowę, o której mowa w ust. 1, jeżeli opracuje, wdroży i stosuje adekwatne oraz odpowiednie rozwiązania mające na celu zapewnienie prawidłowego korzystania z bezpośredniego dostępu elektronicznego przez swoich klientów.

4. Rozwiązania, o których mowa w ust. 3, zapewniają:

1) weryfikację i ocenę klientów zamierzających korzystać lub korzystających z bezpośredniego dostępu elektronicznego, pod kątem prawidłowości wypełniania przez nich obowiązków wynikających z takiego dostępu;
2) wprowadzenie mechanizmów, które mają na celu uniemożliwienie, wskutek zawierania transakcji, przekraczania przez klientów limitów i progów transakcyjnych, limitów ustanowionych dla prawidłowego rozliczenia i rozrachunku zawieranych transakcji, dokonywania naruszeń przepisów prawa lub regulacji systemu obrotu instrumentami finansowymi lub powstawania innego ryzyka dla firmy inwestycyjnej.

5. Firma inwestycyjna umożliwiająca swoim klientom korzystanie z bezpośredniego dostępu elektronicznego stosuje szczegółowe warunki organizacyjne określone w art. 19–23 rozporządzenia 2017/589.

6. Firma inwestycyjna informuje Komisję lub właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, właściwy ze względu na siedzibę systemu obrotu instrumentami finansowymi, której firma jest członkiem lub uczestnikiem, o fakcie umożliwiania klientom korzystania z bezpośredniego dostępu elektronicznego.

7. Firma inwestycyjna jest obowiązana do przekazywania, na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, informacji dotyczących bezpośredniego dostępu elektronicznego, z którego korzystanie umożliwia klientom, oraz informacji potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 3–5.

8. Firma inwestycyjna dokumentuje czynności związane z umożliwianiem klientom korzystania z bezpośredniego dostępu elektronicznego w sposób pozwalający na wykazanie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 3–5.

Art. 74h. 1. Firma inwestycyjna może, w drodze umowy, zawartej w formie pisemnej z innym podmiotem, zobowiązać się, zgodnie z zasadami określonymi w regulaminie podmiotu uprawnionego do dokonywania rozliczania transakcji, do

wykonywania obowiązków wynikających z rozliczania transakcji zawartych przez ten inny podmiot. Umowa określa prawa i obowiązki tego innego podmiotu oraz firmy inwestycyjnej w związku z wykonywaniem obowiązków wynikających z rozliczenia takich transakcji.

2. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje adekwatne oraz skuteczne rozwiązania mające na celu zapewnienie prawidłowego wykonywania przez podmiot, z którym zawarła umowę, o której mowa w ust. 1, obowiązków związanych z rozliczeniem, w szczególności obejmujące określenie warunków, które musi spełnić taki inny podmiot, ograniczających ryzyko firmy inwestycyjnej i podmiotu uprawnionego do dokonywania rozliczania transakcji, związane z nierozliczeniem transakcji.

3. Firma inwestycyjna, która zgodnie z ust. 1, zobowiązała się do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczania transakcji zawartych przez inny podmiot, stosuje rozwiązania określone w art. 24–27 rozporządzenia 2017/589.”;

48) w art. 75:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządzanie portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, polega na podejmowaniu i realizacji decyzji inwestycyjnych na rachunek klienta, w ramach pozostawionych przez klienta do dyspozycji zarządzającego środków pieniężnych lub instrumentów finansowych.”,

b) uchyla się ust. 2;

49) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Art. 76. 1. Doradztwo inwestycyjne polega na przygotowywaniu, z inicjatywy firmy inwestycyjnej albo na wniosek klienta, oraz przekazywaniu klientowi, określonej w art. 9 rozporządzenia 2017/565, pisemnej, ustnej lub przekazanej w innej formie, w szczególności elektronicznej, spełniającej wymóg trwałego nośnika, przygotowanej w oparciu o potrzeby i sytuację klienta rekomendacji, dotyczącej nabycia lub zbycia jednego lub więcej instrumentów finansowych, bądź dokonania innej czynności wywołującej równoważne skutki, której przedmiotem są instrumenty finansowe, albo rekomendacji dotyczącej powstrzymania się od wykonania takiej czynności.

2. Firma inwestycyjna może świadczyć usługę doradztwa inwestycyjnego w sposób zależny lub niezależny.”;

50) po art. 76 dodaje się art. 76a w brzmieniu:

„Art. 76a. Umowy, o których mowa w art. 72, art. 73, art. 74b oraz art. 75, zawarte z klientem detalicznym w formie innej niż określona w art. 58 rozporządzenia 2017/565, są nieważne.”;

51) w art. 78:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF, odrębnie dla każdego z tych systemów:

1) ustanawia przejrzyste zasady dotyczące kryteriów ustalania instrumentów finansowych, które mogą być przedmiotem obrotu w ramach danego systemu;
2) stosuje przejrzyste zasady rzetelnego i prawidłowego obrotu oraz obiektywne kryteria skutecznej realizacji zleceń;
3) posiada mechanizmy zapewniające należyte zarządzanie procesami technicznymi, w tym skuteczne procedury awaryjne umożliwiające zarządzanie ryzykiem zakłócenia funkcjonowania systemu.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:

„1a. Dostęp do systemów obrotu instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1, jest udzielany według podlegających publikacji przejrzystych i niedyskryminujących zasad, stworzonych na podstawie obiektywnych kryteriów.

1b. Dostęp do każdego z systemów obrotu instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1, posiada co najmniej trzech członków, uczestników lub klientów, wykazujących się znacznym stopniem aktywności, z których każdy ma możliwość interakcji odpowiednio ze wszystkimi pozostałymi członkami, uczestnikami lub klientami, w odniesieniu do kształtowania się cen w systemie.

1c. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF monitoruje oraz identyfikuje:

1) potencjalne konflikty interesów, jakie mogą powstać pomiędzy interesem ASO, OTF, firmą inwestycyjną lub jej właścicielami, a koniecznością zapewnienia należytego funkcjonowania ASO lub OTF;
2) negatywne skutki, jakie w związku z tymi konfliktami interesów mogą wystąpić dla funkcjonowania ASO lub OTF lub dla ich członków, uczestników lub klientów.

1d. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF ustanawia mechanizmy zarządzania konfliktami interesów, o których mowa w ust. 1c.

1e. Do prowadzenia ASO i OTF przepisy art. 18b stosuje się odpowiednio.”,

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu w ASO albo na OTF, lub jest zagrożony interes inwestorów, firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF, na żądanie Komisji, wstrzymuje wprowadzenie instrumentów finansowych do obrotu w tym ASO lub na tym OTF lub wstrzymuje rozpoczęcie obrotu wskazanymi instrumentami finansowymi na okres nie dłuższy niż 10 dni.

3. W przypadku gdy obrót określonymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania ASO lub OTF lub bezpieczeństwa obrotu dokonywanego w tym ASO lub na tym OTF, lub naruszenia interesów inwestorów, Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej prowadzącej ASO lub OTF zawieszenia obrotu tymi instrumentami finansowymi.”,

d) ust. 3b i 4 otrzymują brzmienie:

„3b. Komisja uchyla decyzję zawierającą żądanie, o którym mowa w ust. 3, w przypadku, gdy po jej wydaniu stwierdza, że nie zachodzą przesłanki zagrożenia prawidłowego funkcjonowania ASO lub OTF lub bezpieczeństwa obrotu dokonywanego w tym ASO lub na tym OTF, lub naruszenia interesów inwestorów.

4. Na żądanie Komisji firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF wyklucza z obrotu wskazane przez Komisję instrumenty finansowe, w przypadku gdy obrót nimi zagraża w sposób istotny prawidłowemu funkcjonowaniu ASO lub OTF lub bezpieczeństwu obrotu dokonywanego w tym ASO lub na tym OTF, lub powoduje naruszenie interesów inwestorów.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4f w brzmieniu:

„4a. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF może podjąć decyzję o zawieszeniu lub wykluczeniu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi z obrotu w przypadku, gdy instrumenty te przestały spełniać warunki obowiązujące na tym rynku, pod warunkiem, że nie spowoduje to znaczącego naruszenia interesów inwestorów lub zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF informuje Komisję o podjęciu decyzji o zawieszeniu lub

wykluczeniu instrumentów finansowych z obrotu i podaje tę informację do publicznej wiadomości.

4b. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej prowadzącej ASO lub OTF zawieszenia lub wykluczenia z obrotu instrumentów pochodnych powiązanych z papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi niebędącymi papierami wartościowymi, o ile jest to konieczne dla osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia z obrotu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi stanowiących instrument bazowy tego instrumentu pochodnego.

4c. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF, która zawiesiła lub wykluczyła z obrotu w tym systemie instrument finansowy, odpowiednio zawiesza lub wyklucza z obrotu powiązane z nim instrumenty pochodne, w przypadku gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia bazowego instrumentu finansowego.

4d. W przypadku zawieszenia lub wykluczenia z obrotu w ASO lub na OTF na podstawie ust. 4a lub 4c, Komisja występuje do spółek prowadzących rynek regulowany, innych podmiotów prowadzących ASO, innych podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub powiązanymi z nimi instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu związane jest z podejrzeniem wykorzystania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej lub manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.

4e. W przypadku otrzymania od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego sprawującego w tym państwie nadzór nad ASO lub OTF informacji o wystąpieniu przez ten organ z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia

z obrotu określonego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, Komisja występuje do spółek prowadzących rynek regulowany, podmiotów prowadzących ASO, podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub powiązanymi instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, jeżeli takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu jest związane z podejrzeniem wykorzystywania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej lub manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub z podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.

4f. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu przez Komisję z żądaniem, o którym mowa w ust. 3, 4, 4b i 4d, oraz przekazuje ją Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawujących w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF. W przypadku gdy Komisja nie zgłosiła żądania, o którym mowa w ust. 4e, przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawujących w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF informację o niezgłoszeniu żądania, wraz z wyjaśnieniami. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację o niezgłoszeniu żądania na podstawie ust. 4e.”,

f) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Żądanie, o którym mowa w ust. 2–4e, wskazuje szczegółowe przyczyny, które je uzasadniają.

6. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu z żądaniem, o którym mowa w ust. 2 i 4e.”,

g) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Przepisy ust. 4a–4f i 6 stosuje się odpowiednio do przywrócenia obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym, powiązanym z tym instrumentem finansowym.

6b. Instrumentami pochodnymi, o których mowa w ust. 4c–4e i 6a, są instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i.”,

h) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Firma inwestycyjna prowadząca ASO zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczanie transakcji zawartych w tym systemie.”,

i) w ust. 8 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 7 lub ust. 12, polega na zawarciu umowy z podmiotem uprawnionym do dokonywania rozrachunku lub rozliczenia transakcji, umowa może być zawarta z tym podmiotem, o ile podmiot ten:”,

j) dodaje się ust. 12–14 w brzmieniu:

„12. Firma inwestycyjna prowadząca OTF zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczenie transakcji zawartych w systemie.

13. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF informuje członków, uczestników lub klientów o ich obowiązkach w zakresie rozrachunku transakcji.

14. Firma inwestycyjna upewnia się, czy istnieje dostęp do wystarczających publicznie dostępnych informacji umożliwiających członkom, uczestnikom lub klientom formułowanie opinii inwestycyjnych, uwzględniając zarówno charakter członków, uczestników lub klientów, jak i rodzaje instrumentów wprowadzanych do obrotu w ASO lub na OTF, a w przypadku ich braku zapewnia ich dostęp członkom lub uczestnikom ASO lub klientom OTF.”;

52) uchyla się art. 78a;

53) po art. 78a dodaje się art. 78b–78i w brzmieniu:

„Art. 78b. 1. Firma inwestycyjna prowadząca ASO ustanawia zasady zawierania transakcji w systemie, które pozwalają na wykonywanie zleceń w sposób nieuznaniowy.

2. Zasady zawierania transakcji w ASO nie przewidują zaangażowania środków własnych firmy inwestycyjnej w wykonywanie zleceń w systemie lub zestawiania zleceń.

3. Do transakcji zawieranych w ASO pomiędzy jego członkami oraz do umowy między firmą inwestycyjną prowadzącą ASO a członkiem ASO o korzystanie z systemu przepisów art. 73 ust. 6a–6c, art. 73a ust. 1–5, art. 73b–73d, art. 82a, art. 83b ust. 8 i art. 83c–83h nie stosuje się.

Art. 78c. 1. Firma inwestycyjna prowadząca OTF ustanawia zasady zawierania transakcji w systemie, które pozwalają na wykonywanie zleceń w sposób uznaniowy.

2. Zasady zawierania transakcji na OTF nie przewidują zaangażowania środków własnych firmy inwestycyjnej w wykonywanie zleceń w systemie albo środków finansowych jakiegokolwiek innego podmiotu stanowiącego część tej samej grupy kapitałowej, do której należy firma inwestycyjna.

3. Wykonywanie zleceń na OTF może polegać na zestawianiu zleceń, pod warunkiem uzyskania zgody klienta. W takim przypadku firma inwestycyjna ustanawia skuteczne mechanizmy zapobiegające naruszeniu warunków zestawiania zleceń.

4. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania w przypadku, gdy przedmiotem obrotu na OTF są instrumenty dłużne, dla których nie ma płynnego rynku, emitowane przez:

1) Skarb Państwa, Unię Europejską, państwo członkowskie, w tym agendę rządową, agencję lub spółkę celową utworzoną przez państwa członkowskie, a w przypadku federalnego państwa członkowskiego, przez jednego z członków federacji,
2) spółkę celową utworzoną przez państwa członkowskie w celu emisji instrumentów dłużnych,
3) międzynarodową instytucję finansową utworzoną przez co najmniej dwa państwa członkowskie, której celem jest uruchamianie finansowania i świadczenie pomocy finansowej z korzyścią dla jej członków, którzy doświadczają poważnych problemów finansowych lub są zagrożeni takimi problemami, lub
4) Europejski Bank Inwestycyjny.

5. Przez płynny rynek rozumie się rynek, na którym przedmiotem obrotu jest instrument finansowy lub klasa instrumentów finansowych, na potrzeby których jest oceniana płynność rynku, oraz stale istnieją kupujący i sprzedający gotowi do zawierania transakcji mających za przedmiot ten instrument finansowy lub tę klasę instrumentów finansowych. Ocenę istnienia na rynku kupujących i sprzedających gotowych do zawierania transakcji przeprowadza się – z uwzględnieniem specyfiki struktury rynku, na którym przedmiotem obrotu jest dany instrument finansowy lub konkretna klasa instrumentów finansowych – na podstawie:

1) średniej częstotliwości i wielkości transakcji, z uwzględnieniem szerokiego zakresu warunków rynkowych oraz charakteru i terminu zapadalności instrumentów finansowych w ramach danej klasy instrumentów finansowych;
2) liczby i rodzaju uczestników rynku, w tym udziału uczestników rynku w obrocie danymi instrumentami finansowymi;
3) średniej wartości spreadów, jeżeli jest dostępna.

6. Firma inwestycyjna nie może zestawiać zleceń w ramach OTF w zakresie instrumentów pochodnych odnoszących się do klasy instrumentów pochodnych, które ogłoszono jako podlegające obowiązkowemu rozliczeniu zgodnie z art. 5 rozporządzenia 648/2012.

7. Przedmiotem obrotu na OTF nie mogą być wyłącznie produkty energetyczne będące przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę.

Art. 78d. 1. Firma inwestycyjna prowadząca OTF, z zastrzeżeniem art. 78e ust. 2, może zestawić dwa lub więcej dostępnych w danym czasie zleceń, stając się odpowiednio drugą stroną transakcji nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, będących przedmiotem tych zleceń.

2. Zestawione zlecenia muszą być przeciwstawne oraz podlegać jednoczesnemu wykonaniu.

3. Jeżeli przedmiot zlecenia jest podzielny, a podmiot składający zlecenie nie zastrzegł inaczej, zlecenie może być zestawione w części.

4. W przypadku wycofania zlecenia objętego zestawieniem firma inwestycyjna zastępuje wycofane zlecenie innymi dostępnymi w danym czasie zleceniami. W przypadku braku takich zleceń wykonanie pozostałych zestawionych zleceń następuje proporcjonalnie, chyba że byłoby to niezgodne z zastrzeżeniem, o którym mowa w ust. 3.

5. Od transakcji zawartej w sposób, o którym mowa w ust. 1, firma inwestycyjna nie może pobierać świadczeń innych niż prowizja, opłata lub wynagrodzenie, których wysokość i sposób pobierania określa się w zasadach wykonywania zleceń na OTF.

Art. 78e. 1. Firma inwestycyjna nie może jednocześnie prowadzić OTF oraz wykonywać czynności jako podmiot systematycznie internalizujący transakcje.

2. Firma inwestycyjna prowadząca OTF nie może zezwalać na łączenie zleceń będących na OTF ze zleceniami lub kwotowaniami podmiotów systematycznie internalizujących transakcje lub zleceniami innego OTF.

3. Udział w OTF animatora rynku jest dopuszczalny pod warunkiem braku bliskich powiązań z firmą inwestycyjną prowadzącą OTF.

Art. 78f. 1. Wykonywanie zleceń na OTF w sposób uznaniowy ma miejsce wyłącznie w przypadku gdy firma inwestycyjna prowadząca OTF podejmuje działania polegające na:

1) decydowaniu o umieszczeniu lub wycofaniu zlecenia z OTF lub
2) powstrzymaniu się od skojarzenia danego zlecenia klienta ze zleceniami dostępnymi w systemie w danym czasie, pod warunkiem że jest to zgodne ze szczegółowymi wskazówkami klienta oraz obowiązkiem wykonywania zleceń na warunkach najbardziej korzystnych dla klienta.

2. W przypadku, gdy w ramach OTF mają zostać skojarzone zlecenia dwóch lub więcej klientów, firma inwestycyjna prowadząca OTF wykonuje zlecenia w sposób uznaniowy, jeżeli ustala, czy i kiedy skojarzyć zlecenia dwóch lub więcej klientów oraz w jakiej wielkości.

3. W odniesieniu do instrumentów finansowych innych niż udziałowe firma inwestycyjna prowadząca OTF może ułatwiać negocjacje między klientami w celu skojarzenia ze sobą dwóch lub więcej zleceń w jednej transakcji.

4. Do wykonywania zleceń klientów na OTF przepisy art. 73 ust. 6a–6c, art. 73a–73d, art. 82a, art. 83b ust. 8 i art. 83c–83h stosuje się odpowiednio.

Art. 78g. 1. Komisja prowadzi rejestr ASO MŚP.

2. Firma inwestycyjna prowadząca ASO może wystąpić do Komisji z wnioskiem o wpisanie tego ASO do rejestru ASO MŚP, jeżeli:

1) w momencie składania wniosku o wpis do rejestru co najmniej połowa emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do ASO, stanowią emitenci

będący małymi i średnimi przedsiębiorcami, zgodnie z art. 78 ust. 1 rozporządzenia 2017/565;

2) spełnia warunki określone w art. 78 ust. 2 lit. a–i rozporządzenia 2017/565;

3) posiada skuteczne zasady, systemy i procedury zapewniające, że emitenci, których instrumenty są wprowadzone do tego systemu, osoby pełniące na rzecz tych emitentów obowiązki zarządcze, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 596/2014, oraz osoby blisko z nimi związane, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 596/2014, spełniają wymogi określone w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 596/2014;

4) posiada skuteczne systemy i mechanizmy kontroli, zmierzające do przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku, zgodnie z wymogami określonymi w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014.

3. Wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w ust. 2, lub dokumenty do niego załączone zawierają informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w ust. 2.

4. Komisja odmawia wpisu do rejestru, jeżeli nie są spełnione warunki określone w ust. 2.

5. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:

1) firma złożyła wniosek o wykreślenie ASO z rejestru;

2) warunki, które były podstawą wpisu do rejestru, przestały być spełnione; ocena spełniania warunku określonego w ust. 2 pkt 1 następuje zgodnie z art. 79 ust. 1 rozporządzenia 2017/565.

6. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w ust. 1, również w przypadku, gdy po upływie trzech lat od daty wpisu do tego rejestru na podstawie art. 69g, więcej niż połowa emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do obrotu w tym systemie, nie spełnia wymogów uznania ich za małych i średnich przedsiębiorców.

7. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wpisaniu ASO do rejestru ASO MŚP lub o jego wykreśleniu z tego rejestru.

Art. 78h. 1. Przy dokonywaniu zgłoszeń w imieniu firmy inwestycyjnej na podstawie art. 26 rozporządzenia 600/2014 podmiot prowadzący system obrotu instrumentami finansowymi stosuje mechanizmy zapewniające zabezpieczenie

i uwierzytelnienie środków przesyłu informacji, minimalizujące ryzyko zniekształcenia danych i nieupoważnionego dostępu oraz zapobiegające wyciekowi informacji.

2. Podmiot prowadzący system obrotu instrumentami finansowymi posiada systemy zapasowe zapewniające możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie w każdym czasie.

Art. 78i. Instrumenty finansowe emitenta wprowadzone do ASO MŚP lub do ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, mogą być wprowadzone do innego ASO MŚP, lub innego ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, jeżeli emitent został o tym poinformowany i nie wyraził sprzeciwu. W takim przypadku emitent podlega obowiązkom związanym ze stosowaniem ładu korporacyjnego i obowiązkom informacyjnym obowiązującym w:

1) ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, zarejestrowanego w innym państwie członkowskim – jeżeli instrumenty finansowe tego emitenta zostały wprowadzone w pierwszej kolejności do tego ASO;
2) ASO MŚP – jeżeli instrumenty finansowe tego emitenta zostały wprowadzone w pierwszej kolejności do ASO MŚP.”;

54) w art. 79:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Firma inwestycyjna może, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej, powierzyć osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej stałe lub okresowe wykonywanie w imieniu i na rachunek firmy inwestycyjnej czynności pośrednictwa w zakresie działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną (agent firmy inwestycyjnej).”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pozyskiwania klientów lub potencjalnych klientów usług maklerskich, w tym informowania o zakresie usług maklerskich świadczonych przez firmę inwestycyjną lub o instrumentach finansowych będących ich przedmiotem;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) pozyskiwania klientów lub potencjalnych klientów, w zakresie wykonywanych przez firmę inwestycyjną czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w tym informowania o wykonywanych przez firmę inwestycyjną czynnościach odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, lub o lokatach strukturyzowanych będących przedmiotem tych czynności;

1b) pozyskiwania posiadaczy lub potencjalnych posiadaczy lokaty strukturyzowanej, w tym informowania o charakterze i zakresie pośrednictwa firmy inwestycyjnej w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej, o którym mowa w art. 69h ust. 1;”,

– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) związane z zawieraniem:

a) umów o świadczenie usług maklerskich,

b) umów o wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, lub umów pośrednictwa firmy inwestycyjnej w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej, o którym mowa w art. 69h ust. 1,

c) umów lokaty strukturyzowanej wskutek pośrednictwa firmy inwestycyjnej;

3) umożliwiające realizację umów:

a) o świadczenie usług maklerskich, w szczególności polegające na przyjmowaniu zleceń, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, odbieraniu innych oświadczeń woli klienta dla firmy inwestycyjnej, udostępnianiu lub przekazywaniu klientowi informacji związanych ze świadczonymi na jego rzecz usługami maklerskimi,

b) pośrednictwa firmy inwestycyjnej w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej, o którym mowa w art. 69h ust. 1, oraz umów o wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w tym polegające na

przyjmowaniu oświadczeń woli klienta dla firmy inwestycyjnej oraz udostępnianiu lub przekazywaniu klientowi informacji związanych z realizowanymi umowami;”,

c) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a i pkt 3 lit. a i ust. 2c mogą być wykonywane wyłącznie przez firmę inwestycyjną lub agenta firmy inwestycyjnej, z zastrzeżeniem ust. 2b.”,

d) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, mogą być również wykonywane czynności pośrednictwa w zakresie przyjmowania zapisów w odpowiedzi na publiczne wezwanie do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej, w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej, w tym przyjmowanie oświadczenia woli akcjonariusza o złożeniu zapisu i wydanie składającemu zapis potwierdzenia złożenia zapisu.”,

e) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Agent firmy inwestycyjnej informuje klienta lub potencjalnego klienta bądź posiadacza lub potencjalnego posiadacza lokaty strukturyzowanej o zakresie czynności, do podejmowania których zgodnie z umową, o której mowa w ust. 1, jest upoważniony.”,

f) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Firma inwestycyjna jest obowiązana nadzorować czynności wykonywane przez agenta firmy inwestycyjnej na podstawie zawartej z tą firmą umowy, o której mowa w ust. 1, w celu zapewnienia, że czynności, o których mowa w ust. 2 i 2c, są wykonywane zgodnie z przepisami ustawy oraz przepisami wydanymi na jej podstawie, a w szczególności, że obowiązki nałożone tymi przepisami na firmę inwestycyjną są wykonywane w sposób prawidłowy, jak również w celu zapewnienia, że działalność agenta firmy inwestycyjnej wykonywana w zakresie innym niż wynikający z umowy, o której mowa w ust. 1, nie powoduje niekorzystnego wpływu na czynności podejmowane na podstawie tej umowy.”,

g) w ust. 8 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Rozpoczęcie wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2 i 2c, może nastąpić po wpisaniu agenta firmy inwestycyjnej do rejestru.”,

h) w ust. 9 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jeżeli narusza on przepisy ustawy lub przepisy wydane na jej podstawie, w szczególności przepisy regulujące wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 2 lub 2c;”;

55) w art. 81:

a) w ust. 1:

– we wprowadzeniu do wyliczenia zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 79 ust. 8, składa firma inwestycyjna, na rzecz której mają być wykonywane czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 lub 2c.”,

– w pkt 2 lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) opinię firmy inwestycyjnej, że doświadczenie w zakresie obrotu instrumentami finansowymi posiadane przez dany podmiot lub przez osoby kierujące jego działalnością oraz struktura organizacyjna tego podmiotu gwarantują wykonywanie czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 i 2c, w sposób prawidłowy, z dołożeniem należytej staranności.”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej – jest uznawane za posiadanie przez nią lub przez osoby kierujące jej działalnością doświadczenia w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. h, oraz posiadanie przez tę osobę lub jednostkę struktury organizacyjnej gwarantujących wykonywanie czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 i 2c, w sposób prawidłowy, z dołożeniem należytej staranności.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja odmawia również dokonania wpisu do rejestru osoby fizycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, lub podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w przypadku gdy wykonywanie przez tę osobę lub ten podmiot czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 lub 2c, mogłoby doprowadzić do naruszenia bezpieczeństwa obrotu lub interesów klientów firmy inwestycyjnej. W przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Komisja odmawia dokonania wpisu do rejestru także wtedy, gdy doświadczenie w zakresie obrotu instrumentami finansowymi posiadane przez ten podmiot lub przez osoby kierujące jego działalnością oraz struktura organizacyjna tego podmiotu nie gwarantują

wykonywania czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 i 2c, w sposób prawidłowy, z dołożeniem należytej staranności.”,

d) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozpoczęciu przez agenta firmy inwestycyjnej wykonywania czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 lub 2c, w terminie 3 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania tych czynności;”;

56) art. 81a otrzymuje brzmienie:

„Art. 81a. 1. Firma inwestycyjna może, w drodze outsourcingu, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej, powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności, o których mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/565.

2. W przypadku gdy powierzenie dotyczy podstawowych lub istotnych funkcji operacyjnych w rozumieniu art. 30 rozporządzenia 2017/565, stosuje się art. 31 i art. 32 tego rozporządzenia.

3. W przypadku zlecenia przez firmę inwestycyjną prowadzącą ASO lub OTF w drodze outsourcingu całości lub części funkcji operacyjnych dotyczących systemów transakcyjnych pozwalających na stosowanie lub wspierających stosowanie handlu algorytmicznego:

1) stosuje się przepisy art. 6 rozporządzenia 2017/584,

2) nie stosuje się przepisu art. 81d,

3) stosuje się odpowiednio przepisy art. 16c i art. 16d ust. 1 i 2 oraz

4) stosuje się odpowiednio przepis art. 16d ust. 3, z tym że firma inwestycyjna dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w tym przepisie, w terminie 14 dni od powzięcia informacji o każdej zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w ust. 1, dotyczącej outsourcingu całości lub części funkcji operacyjnych dotyczących systemów transakcyjnych pozwalających na stosowanie lub wspierających stosowanie handlu algorytmicznego.”;

57) uchyla się art. 81b;

58) art. 81c i art. 81d otrzymują brzmienie:

„Art. 81c. 1. Firma inwestycyjna uwzględnia ryzyko związane z powierzeniem wykonywania czynności w systemie zarządzania ryzykiem, w tym wynikające z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1,

w sposób obejmujący działania związane z identyfikacją, szacowaniem, kontrolą, przeciwdziałaniem, monitorowaniem i raportowaniem ryzyka w tym zakresie.

2. Odpowiedzialności przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec firmy inwestycyjnej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, nie można wyłączyć.

3. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, do której zastosowanie mają przepisy prawa obcego, firma inwestycyjna zapewnia zawarcie w niej postanowień odpowiadających przepisom art. 473 § 2, art. 474 i art. 483 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

4. Odpowiedzialności firmy inwestycyjnej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego, nie można wyłączyć ani ograniczyć.

5. Przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, firma inwestycyjna przygotowuje plan postępowania z ryzykiem, uwzględniając w szczególności:

1) sposób postępowania w wyborze przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, któremu zamierza powierzyć czynności;
2) charakter i zakres czynności oraz okres świadczenia usługi przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego i wszystkie jego etapy;
3) zagrożenia mogące spowodować powstanie kosztów związanych z wypłatą odszkodowania z tytułu roszczeń klientów lub osób trzecich o naprawienie szkody wyrządzonej wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego w zakresie, w jakim nie poniósłby odpowiedzialności.

6. Firma inwestycyjna wprowadza adekwatne i skuteczne rozwiązania zabezpieczające pokrycie ewentualnych kosztów, o których mowa w ust. 5 pkt 3, w szczególności przez:

1) zawarcie w umowie, o której mowa w art. 81a ust. 2, postanowień przewidujących pełną odpowiedzialność przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego za te koszty lub
2) zawarcie odpowiedniej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji ubezpieczeniowej lub gwarancji bankowej, na podstawie której firma

inwestycyjna jest uprawniona do otrzymania świadczenia w związku z tymi kosztami, lub

3) posiadania odpowiednich funduszy własnych na pokrycie tych kosztów.

Art. 81d. 1. Firma inwestycyjna zawiadamia Komisję o zamiarze zawarcia umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, co najmniej na 14 dni przed jej zawarciem, dołączając projekt umowy.

2. Firma inwestycyjna zawiadamia Komisję o każdej zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia takiego zdarzenia.”;

59) uchyla się art. 81e;

60) art. 81f otrzymuje brzmienie:

„Art. 81f. 1. Przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny może, w drodze dalszego outsourcingu, powierzyć innemu przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonanie czynności, które zostały mu zlecone w drodze outsourcingu, o ile firma inwestycyjna wyrazi pisemną zgodę. Pisemna zgoda firmy inwestycyjnej powinna określać zakres powierzanych czynności wraz ze wskazaniem oznaczonego przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, który będzie wykonywał czynności w ramach dalszego outsourcingu.

2. Czynności powierzone w ramach dalszego outsourcingu nie mogą stanowić istoty czynności zleconych w drodze outsourcingu lub powodować, że w przypadku czynności, o których mowa w art. 81a ust. 2, którykolwiek z warunków przewidzianych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2017/565, nie będzie spełniony.

3. Dalsze powierzenie czynności zleconych w drodze dalszego outsourcingu nie jest dopuszczalne.

4. Wykonywanie czynności w ramach dalszego outsourcingu nie wyłącza i nie zmienia zasad odpowiedzialności określonych w art. 81c ust. 2–4.”;

61) uchyla się art. 81g;

62) w art. 82:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem art. 111 ust. 2, zawiera:

1) informacje, o których mowa w art. 1–7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1943 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę

Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji i wymogów w zakresie udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017, str. 4), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/1943”;

2) oświadczenia członków zarządu albo wspólników lub komplementariuszy w spółce osobowej, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest ustanowiona, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez wnioskodawcę działalności maklerskiej lub będą nią kierować, z wyłączeniem wspólników oraz komplementariuszy w przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej, którym nie przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich, oraz że w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.[7)]) lub przepisów rozporządzenia 575/2013;

[7)] Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 29 z 03.02.2017, str. 1.

3) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia ASO – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 3 rozporządzenia 2016/824;

4) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia OTF – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 6 rozporządzenia 2016/824, a w przypadku, gdy przedmiotem obrotu na OTF mają być produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, które muszą być wykonywane przez dostawę, także informacje o takich produktach, w zakresie, jaki zgodnie z jego przepisami jest wymagany wobec klas aktywów w rozumieniu art. 1 pkt 2 tego rozporządzenia;

5) w przypadku gdy wnioskowana działalność będzie obejmowała nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną – informacje wskazujące, w jaki sposób wnioskodawca zamierza zapewnić zgodność działalności z art. 19 ust. 3 oraz art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010;

6) w przypadku podmiotu nie posiadającego zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej – wskazanie osób, które będą sprawowały funkcje, o których mowa w art. 102a ust. 1, oraz informacje i oświadczenia wymienione w art. 102a ust. 2.”,

b) w ust. 2:

– uchyla się pkt 1, 2, 2a i 3,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową;”,

– uchyla się pkt 4a,

– pkt 4c otrzymuje brzmienie:

„4c) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 – w przypadku gdy wnioskodawca zamierza organizować:

a) ASO lub

b) OTF;”,

– uchyla się pkt 5–7,

– uchyla się pkt 9 i 10,

c) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”,

d) uchyla się ust. 3 i 3a,

e) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W celu ustalenia wpływu wywieranego przez podmiot posiadający pośrednio lub bezpośrednio akcje lub udziały wnioskodawcy w liczbie zapewniającej co najmniej 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub na zgromadzeniu wspólników, na sposób prowadzenia działalności maklerskiej, przestrzegania zasad uczciwego obrotu lub należytego zabezpieczenia interesów klientów, Komisja może żądać przedstawienia innych niż określone w art. 3 rozporządzenia 2017/1943 danych dotyczących sytuacji prawnej lub finansowej tego podmiotu.

5. Przepisy ust. 4 dotyczące podmiotu posiadającego pośrednio lub bezpośrednio akcje lub udziały wnioskodawcy w liczbie wskazanej w ust. 4, stosuje się odpowiednio do wspólników, komplementariuszy lub partnerów, odpowiednio spółki jawnej, komandytowej, komandytowo-akcyjnej lub partnerskiej, będącej wnioskodawcą, uprawnionych do prowadzenia spraw tej spółki lub do jej reprezentowania, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.”,

f) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W celu ustalenia czy wnioskodawca, którego wniosek obejmuje nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną, zapewni zgodność działalności z wymogami rozporządzenia 1031/2010, poza informacjami przedstawionymi przez wnioskodawcę na podstawie ust. 1 pkt 5, Komisja może żądać od wnioskodawcy przedstawienia innych informacji i dokumentów.”;

63) po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu:

„Art. 82a. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana zatrudniać osoby posiadające odpowiednią wiedzę i kompetencje w zakresie:

1) przekazywania klientom lub potencjalnym klientom informacji o usługach maklerskich oraz instrumentach finansowych będących ich przedmiotem;

2) wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5.

2. Firma inwestycyjna spełnia wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli zatrudnia, na podstawie umowy o pracę, osoby posiadające tytuł doradcy inwestycyjnego lub maklera papierów wartościowych.

3. Firma inwestycyjna zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.”;

64) w art. 83 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jednego maklera papierów wartościowych – do wykonywania każdej z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–3, 6, 8 i 9 oraz ust. 4 pkt 1;”,

b) uchyla się pkt 3;

65) w art. 83a:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Firma inwestycyjna jest obowiązana posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń prawa, w tym rozporządzenia 596/2014, rozporządzenia 600/2014 oraz procedur i standardów etycznych obowiązujących w firmie inwestycyjnej.”,

b) uchyla się ust. 2 i 3,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3g w brzmieniu:

„3a. Ustanowiony w firmie inwestycyjnej system wynagradzania osób świadczących pracę na jej rzecz, uczestniczących w świadczeniu usług maklerskich, w szczególności obsługujących klienta lub potencjalnego klienta, powinien wspierać wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 83c ust. 1, oraz być środkiem ograniczającym ryzyko wystąpienia konfliktu interesów.

3b. Firma inwestycyjna określa, wdraża i utrzymuje organizację przedsiębiorstwa w sposób zapewniający:

1) odpowiednią liczbę osób świadczących pracę na jej rzecz, wymaganą do prawidłowego świadczenia usług maklerskich oraz
2) posiadanie przez osoby, o których mowa w pkt 1, odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia w zakresie powierzonych obowiązków, oraz utrzymywanie i doskonalenie przez te osoby takiej wiedzy i takich kompetencji.

3c. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje procedury oraz inne regulacje wewnętrzne w zakresie niezbędnym do prawidłowego świadczenia usług maklerskich. W przypadku świadczenia usług maklerskich dla klientów detalicznych firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje regulaminy świadczenia usług maklerskich.

3d. W przypadku gdy konstrukcja instrumentów finansowych lub specyfika obrotu tymi instrumentami finansowymi uniemożliwia uregulowanie praw i obowiązków związanych ze świadczeniem usług maklerskich w sposób jednolity dla wszystkich klientów, na rzecz których świadczone są dane usługi, wymogu opracowania regulaminu, o którym mowa w ust. 3c, nie stosuje się.

3e. Przy wykonywaniu obowiązków, o których mowa w ust. 1, 3b i 3c, firma inwestycyjna uwzględnia zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności.

3f. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje politykę w zakresie świadczenia usług maklerskich i instrumentów finansowych będących jej przedmiotem, uwzględniającą charakterystykę oraz potrzeby klientów lub potencjalnych klientów, oraz akceptowanego przez klientów lub potencjalnych klientów poziomu ryzyka.

3g. Firma inwestycyjna monitoruje i regularnie ocenia:

1) adekwatność celów strategicznych firmy inwestycyjnej przyjętych w świadczeniu usług maklerskich oraz
2) adekwatność i skuteczność wdrożonych rozwiązań, regulacji i polityk w organizacji przedsiębiorstwa.”,

d) ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie:

„4. Firma inwestycyjna, w zakresie i na zasadach określonych w art. 72–76 rozporządzenia 2017/565:

1) rejestruje, przechowuje i archiwizuje dokumenty, nagrania oraz inne nośniki informacji sporządzane lub otrzymywane w związku ze świadczonymi usługami maklerskimi;

2) sporządza na trwałym nośniku protokoły, notatki lub nagrania z rozmów przeprowadzonych w bezpośredniej obecności klienta lub potencjalnego klienta.

4a. Z zastrzeżeniem art. 76 ust. 11 rozporządzenia 2017/565, obowiązek przechowywania i archiwizowania, o którym mowa w ust. 4, wygasa z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym dokumenty lub nośniki informacji zostały sporządzone lub otrzymane, a w przypadku regulaminów, procedur oraz innych regulacji wewnętrznych – z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym przestały one obowiązywać. Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej przechowywania i archiwizowania takich danych lub dokumentów po upływie tego terminu, nie dłużej jednak niż przez 7 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zostały one sporządzone lub otrzymane, lub przestały obowiązywać.”,

e) po ust. 4a dodaje się ust. 4b–4d w brzmieniu:

„4b. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4, obejmuje również nagrywanie rozmów telefonicznych i zapisywanie korespondencji elektronicznej, związanych z czynnościami, które mogłyby skutkować świadczeniem jednej z usług maklerskich, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–3, nawet jeżeli w wyniku prowadzenia tych rozmów lub korespondencji nie dochodziłoby do świadczenia usługi. Obowiązek nagrywania rozmów telefonicznych i zapisywania korespondencji elektronicznej obejmuje urządzenia firmy inwestycyjnej oraz, pod warunkiem zatwierdzenia do używania przez firmę inwestycyjną prywatnych urządzeń osób zatrudnionych w firmie inwestycyjnej – także takie prywatne urządzenia.

4c. Firma inwestycyjna informuje klientów lub potencjalnych klientów o nagrywaniu rozmów telefonicznych lub zapisywaniu prowadzonej

korespondencji elektronicznej, w wyniku których dochodziłoby lub mogłoby dojść do świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 1 pkt 1 i 2, przed rozpoczęciem takiego nagrania lub zapisu. Firma inwestycyjna nie może prowadzić rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej, jeżeli nie poinformowała klienta o nagrywaniu rozmów lub zapisywaniu korespondencji.

4d. Firma inwestycyjna podejmuje działania zapobiegające prowadzeniu przez osoby zatrudnione w firmie inwestycyjnej rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej z wykorzystaniem zatwierdzonych prywatnych urządzeń tych osób, jeżeli nie jest w stanie nagrywać tych rozmów lub zapisywać prowadzonej korespondencji elektronicznej.”,

f) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Firma inwestycyjna zarządza ryzykiem w swojej działalności, przy czym dom maklerski, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, oraz dom maklerski będący firmą, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, i który prowadzi działalność maklerską w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 4, stosują system zarządzania ryzykiem, o którym mowa w oddziale 2a.

6. Do domu maklerskiego będącego firmą, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, i który prowadzi działalność maklerską w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 4, stosuje się przepisy art. 110a–110d, art. 110g–110q i art. 110v–110za.”;

66) po art. 83a dodaje się art. 83b–83j w brzmieniu:

„Art. 83b. 1. Przy opracowywaniu, wdrażaniu i stosowaniu rozwiązań technicznych i organizacyjnych w świadczeniu usług maklerskich firma inwestycyjna uwzględnia zasady określone w art. 21 rozporządzenia 2017/565.

2. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje politykę w celu zapewnienia zgodności działalności firmy inwestycyjnej oraz jej agentów z przepisami prawa regulującymi świadczenie usług maklerskich oraz adekwatne i skuteczne rozwiązania techniczne i organizacyjne w tym zakresie, w tym zasady regulujące zawieranie transakcji przez osoby zaangażowane.

3. Firma inwestycyjna wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 2, z uwzględnieniem art. 22, art. 25 i art. 26 oraz art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2017/565.

4. Firma inwestycyjna podejmuje działania określone w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2017/565 w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z działalnością

prowadzoną przez firmę inwestycyjną. W przypadku określonym w art. 23 ust. 2 tego rozporządzenia firma inwestycyjna ustanawia komórkę zarządzania ryzykiem, wykonującą zadania, o których mowa w tym przepisie, oraz inne obowiązki wynikające z odrębnych przepisów dotyczących zarządzania ryzykiem.

5. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża system audytu wewnętrznego związanego z działalnością prowadzoną przez firmę inwestycyjną, w ramach którego monitoruje i regularnie weryfikuje stosowane systemy oraz wdrożone regulaminy i procedury wewnętrzne pod względem ich prawidłowości i skuteczności w wypełnianiu przez firmę inwestycyjną obowiązków wynikających z przepisów prawa, oraz podejmuje działania mające na celu eliminację wszelkich nieprawidłowości. W przypadku, o którym mowa w art. 24 rozporządzenia 2017/565, firma inwestycyjna ustanawia komórkę audytu wewnętrznego, wykonującą zadania, o których mowa w tym przepisie.

6. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża system kontroli wewnętrznej, w tym służący realizacji zadań, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2017/565.

7. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje odpowiednie środki oraz procedury zarządzania konfliktami interesów w rozumieniu art. 33 rozporządzenia 2017/565, z uwzględnieniem art. 34 i art. 35 tego rozporządzenia.

8. Firma inwestycyjna, która emituje lub wystawia instrument finansowy, lub udziela innym podmiotom, w ramach działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 3, porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego, zapewniające, że instrument finansowy oraz strategia dystrybucji będą odpowiednie dla grupy docelowej.

9. Firma inwestycyjna, która w ramach prowadzonej działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 i 4, rekomenduje, oferuje albo w inny sposób umożliwia nabycie bądź objęcie instrumentu finansowego przez grupę docelową, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem wykonywania tych czynności zapewniające, że instrument finansowy oraz strategia dystrybucji będą odpowiednie dla grupy docelowej.

10. Przez grupę docelową rozumie się określoną grupę nabywców instrumentu finansowego, z których potrzebami, cechami lub celami instrument finansowy jest

zgodny, niezależnie od sposobu nabycia lub objęcia przez nich tego instrumentu, w szczególności niezależnie od jego nabycia lub objęcia w ramach prowadzenia działalności maklerskiej lub w związku z jej prowadzeniem, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych podmiotów.

11. Przez strategię dystrybucji rozumie się zamierzony sposób, w jaki instrument finansowy może być nabyty lub objęty przez grupę docelową. W szczególności instrument finansowy może być nabyty lub objęty przez grupę docelową w ramach prowadzenia działalności maklerskiej lub w związku z jej prowadzeniem, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych podmiotów.

12. Rozwiązania, o których mowa w ust. 8, obejmują w szczególności:

1) określenie grupy docelowej instrumentu finansowego z uwzględnieniem podziału klientów na kategorie zgodnie z art. 3a ust. 4;
2) identyfikację wszelkich istotnych ryzyk związanych z potencjalnym nabywaniem lub obejmowaniem instrumentu finansowego przez grupę docelową, w celu dokonania oceny, czy instrument finansowy byłby odpowiedni dla tej grupy docelowej;
3) określenie strategii dystrybucji instrumentu finansowego, w przypadku gdy rekomendowanie, oferowanie albo w inny sposób umożliwianie nabycia bądź objęcia instrumentu finansowego będzie wykonywane przez firmę inwestycyjną samodzielnie, jak i przez uprawnione do takich czynności podmioty, przy czym strategia dystrybucji powinna być odpowiednia dla określonej grupy docelowej;
4) sprawdzenie przed wyemitowaniem lub wystawieniem instrumentu finansowego czy instrument finansowy pozostaje zgodny z potrzebami określonej grupy docelowej oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tego instrumentu jest odpowiednia dla tej grupy docelowej;
5) regularny przegląd, czy instrument finansowy pozostaje zgodny z potrzebami określonej grupy docelowej, oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tego instrumentu jest odpowiednia dla tej grupy docelowej – dokonywany z uwzględnieniem wszelkich zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej.

13. Rozwiązania, o których mowa w ust. 9, obejmują w szczególności:

1) określenie grupy docelowej instrumentu finansowego, także w przypadku, gdy podmiot emitujący lub wystawiający instrument finansowy nie określił grupy docelowej instrumentu finansowego;
2) określenie strategii dystrybucji instrumentu finansowego odpowiedniej dla określonej grupy docelowej;
3) regularny przegląd, czy instrument finansowy pozostaje zgodny z potrzebami określonej grupy docelowej, oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tego instrumentu jest odpowiednia dla tej grupy docelowej – dokonywany z uwzględnieniem wszelkich zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej.

14. W przypadku zamiaru dokonania istotnych zmian cech wystawionego lub wyemitowanego instrumentu finansowego, grupy docelowej lub strategii dystrybucji tego instrumentu, firma inwestycyjna jest obowiązana dokonać oceny planowanych zmian. Przepisy ust. 8 i 12 stosuje się odpowiednio.

15. W przypadku gdy strategia dystrybucji instrumentu finansowego przewiduje wykorzystanie uprawnionych podmiotów trzecich, firma inwestycyjna emitująca lub wystawiająca instrument finansowy udostępnia tym podmiotom informacje dotyczące instrumentu finansowego, sposobu określenia grupy docelowej oraz strategii dystrybucji tego instrumentu finansowego.

16. Firma inwestycyjna, która rekomenduje lub oferuje albo umożliwia w inny sposób nabycie bądź objęcie instrumentu finansowego, uzyskuje od podmiotu emitującego lub wystawiającego instrument finansowy informacje o rozwiązaniach określonych w ust. 12 oraz inne informacje pozwalające na zrozumienie cech instrumentu finansowego oraz określonej grupy docelowej.

17. Firma inwestycyjna, która rekomenduje lub oferuje albo umożliwia w inny sposób nabycie bądź objęcie instrumentu finansowego, nie jest obowiązana do ponownego określenia grupy docelowej oraz strategii dystrybucji, jeżeli określiła grupę docelową lub strategię dystrybucji w związku z emitowaniem lub wystawianiem instrumentu finansowego.

Art. 83c. 1. Firma inwestycyjna, prowadząc działalność maklerską, działa w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klientów. W przypadku firmy inwestycyjnej

świadczącej usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 lub 4, obowiązek działania w najlepiej pojętym interesie klientów jest wykonywany z uwzględnieniem art. 65 rozporządzenia 2017/565.

2. Wszelkie informacje kierowane przez firmę inwestycyjną do klientów lub potencjalnych klientów, w tym informacje upowszechniane przez firmę inwestycyjną w celu reklamy lub promocji świadczonych przez nią usług, są rzetelne, niebudzące wątpliwości i niewprowadzające w błąd. Informacje upowszechniane w celu reklamy lub promocji usług świadczonych przez firmę inwestycyjną są oznaczane w sposób niebudzący wątpliwości jako informacje upowszechniane w tych celach. Upowszechnianie informacji w sposób rzetelny, niebudzący wątpliwości i niewprowadzający w błąd jest zachowane w przypadku spełnienia przez firmę inwestycyjną warunków, o których mowa w art. 44 rozporządzenia 2017/565.

3. Treść i forma informacji, o których mowa w ust. 2, jest prezentowana w taki sposób, aby klient lub potencjalny klient, do którego jest kierowana informacja, lub który może się z taką informacją zapoznać, mógł zrozumieć charakter oraz ryzyko związane z daną usługą maklerską lub instrumentem finansowym będącym jej przedmiotem oraz podjąć świadomą decyzję inwestycyjną.

4. Firma inwestycyjna przekazuje, z uwzględnieniem art. 45–51 i art. 61 rozporządzenia 2017/565, w odpowiednim czasie adekwatne i odpowiednie informacje dotyczące:

1) firmy inwestycyjnej oraz usług maklerskich świadczonych przez tę firmę;
2) instrumentów finansowych będących przedmiotem usług maklerskich świadczonych przez firmę inwestycyjną, rekomendacji oraz strategii działania;
3) systemów wykonania zlecenia;
4) kosztów i opłat związanych ze świadczeniem usług maklerskich.

5. W przypadku świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, firma inwestycyjna, zgodnie z art. 52 rozporządzenia 2017/565, przekazuje również informację o:

1) zależnym lub niezależnym charakterze świadczonej usługi doradztwa inwestycyjnego;
2) zakresie instrumentów finansowych będących przedmiotem analizy na potrzeby udzielenia rekomendacji, w szczególności informację, w jakim stopniu zakres analizy dotyczy instrumentów finansowych emitowanych lub wystawianych przez

podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z firmą inwestycyjną lub przez podmioty, które pozostają z nią w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru świadczonej usługi;

3) częstotliwości dokonywania okresowej oceny odpowiedniości instrumentów finansowych, jeżeli firma inwestycyjna zobowiązała się do dokonywania takiej oceny.

6. W przypadku gdy usługa, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, jest świadczona w sposób niezależny, firma inwestycyjna, z uwzględnieniem art. 53 rozporządzenia 2017/565:

1) obejmuje zakresem analizy wystarczający rodzaj instrumentów finansowych dostępnych w obrocie i ich liczbę w sposób odpowiednio zróżnicowany, w celu zapewnienia, że rekomendacja jest adekwatna i we właściwy sposób realizuje cele inwestycyjne;

2) nie obejmuje zakresem analizy wyłącznie instrumentów finansowych emitowanych lub wystawianych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z firmą inwestycyjną lub przez podmioty, które pozostają z nią w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru świadczonej usługi.

7. Przepisów ust. 2–5 nie stosuje się w przypadku, gdy usługa maklerska jest elementem usługi uregulowanej w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819), ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. poz. 819), lub w odrębnych przepisach określających odrębne obowiązki informacyjne wobec klientów lub potencjalnych klientów.

Art. 83d. 1. Firma inwestycyjna, w związku ze świadczeniem usługi maklerskiej, nie może przyjmować ani przekazywać jakichkolwiek świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, ani jakichkolwiek świadczeń niepieniężnych, z wyłączeniem:

1) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych od klienta lub od osoby działającej w jego imieniu, oraz świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przekazywanych klientowi lub osobie działającej w jego imieniu;

2) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych lub przekazywanych osobie trzeciej, które są niezbędne do wykonywania danej usługi maklerskiej na rzecz klienta, w szczególności:
   a) kosztów z tytułu przechowywania instrumentów finansowych klienta i środków pieniężnych powierzonych przez klienta,
   b) opłat pobieranych przez podmiot organizujący system obrotu instrumentami finansowymi oraz opłat za rozliczenie i rozrachunek transakcji,
   c) opłat na rzecz organu nadzoru,
   d) podatków, należności publicznoprawnych oraz innych opłat, których obowiązek zapłaty wynika z przepisów prawa,
   e) opłat związanych z wymianą walutową;
3) świadczeń pieniężnych i świadczeń niepieniężnych innych niż określone w pkt 1 i 2, jeżeli:
   a) są one przyjmowane albo przekazywane w celu poprawienia jakości usługi maklerskiej świadczonej przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta,
   b) ich przyjęcie lub przekazanie nie ma negatywnego wpływu na działanie przez firmę inwestycyjną w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klienta,
   c) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana, o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia danej usługi maklerskiej – przy czym warunek ten uznaje się za spełniony również w przypadku przekazania klientowi lub potencjalnemu klientowi informacji sporządzonej w formie ujednoliconej.

2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 w sposób niezależny, firma inwestycyjna nie może przyjmować świadczeń pieniężnych ani świadczeń niepieniężnych od podmiotu trzeciego w związku ze świadczeniem tej usługi.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do drobnych świadczeń niepieniężnych przyjmowanych przez firmę inwestycyjną, jeżeli:

1) świadczenia te mogą poprawić jakość świadczonej usługi doradztwa inwestycyjnego na rzecz klienta;

2) łączna wielkość i charakter tych świadczeń nie wpływałyby negatywnie na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta;
3) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana, o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego, przy czym świadczenia te mogą być opisane w sposób ogólny.

4. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, firma inwestycyjna nie może przyjmować świadczeń pieniężnych ani świadczeń niepieniężnych od podmiotu trzeciego w związku ze świadczeniem tej usługi.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do drobnych świadczeń niepieniężnych przyjmowanych przez firmę inwestycyjną, jeżeli:
1) świadczenia te mogą poprawić jakość świadczonej usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, na rzecz klienta;
2) łączna wielkość i charakter tych świadczeń nie wpływałyby negatywnie na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta;
3) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana, o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, przy czym świadczenia te mogą być opisane w sposób ogólny.

6. Firma inwestycyjna informuje klienta o wszelkich zmianach w zakresie informacji przekazanych zgodnie z ust. 1 pkt 3 lit. c, ust. 3 pkt 3 i ust. 5 pkt 3, jeżeli zmiany te mają związek z usługami świadczonymi na rzecz klienta.

Art. 83e. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2, zapewnia, aby sposób wynagradzania osób zaangażowanych oraz oceny pracy świadczonej przez te osoby na rzecz firmy inwestycyjnej nie powodował ich działania w sposób nierzetelny i nieprofesjonalny, niezgodnie z najlepiej pojętymi

interesami jej klientów; w tym celu firma inwestycyjna opracowuje, wdraża oraz stosuje politykę wynagrodzeń i praktyki zgodnie z art. 27 rozporządzenia 2017/565.

2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, sposób wynagradzania oraz ocena pracy nie może zachęcać do udzielania rekomendacji mających za przedmiot dany instrument finansowy w przypadku, gdy inny instrument finansowy byłby bardziej adekwatny i lepiej realizował cele inwestycyjne klienta.

3. Sposób wynagradzania, o którym mowa w ust. 1 i 2, dotyczy przyznawania wynagrodzenia w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2017/565.

Art. 83f. 1. W przypadku gdy:

1) usługa maklerska, o której mowa w art. 69 ust. 2, ma być świadczona w ramach jednej umowy łącznie z inną usługą, firma inwestycyjna informuje klienta, przed zawarciem umowy, czy jest możliwe oddzielne zawarcie umowy o świadczenie takiej usługi maklerskiej oraz umowy o świadczenie innych usług, a jeżeli jest to możliwe, przekazuje klientowi odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z poszczególnymi umowami;
2) zawarcie umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, jest warunkiem zawarcia umowy o świadczenie innej usługi, albo zawarcie umowy o świadczenie innej usługi jest warunkiem zawarcia umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, firma inwestycyjna informuje klienta, przed zawarciem umowy, czy jest możliwe zawarcie wyłącznie jednej z tych umów, a jeżeli jest to możliwe, przekazuje klientowi odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z poszczególnymi umowami.

2. W przypadku gdy ryzyko wynikające z:

1) zawarcia z klientem detalicznym umowy, w ramach której usługa maklerska, o której mowa w art. 69 ust. 2, ma być świadczona łącznie z inną usługą, może różnić się od ryzyka wynikającego z oddzielnego zawarcia umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, firma inwestycyjna informuje o tym klienta, i przedstawia opis ryzyka wynikającego z poszczególnych usług świadczonych w ramach umowy, oraz sposób, w jaki jednoczesne występowanie tych usług zmienia poziom ryzyka;
2) zawarcia z klientem detalicznym umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, jako warunku zawarcia umowy o świadczenie innej usługi,

albo z zawarcia z klientem detalicznym umowy o świadczenie innej usługi, jako warunku zawarcia umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, może różnić się od ryzyka wynikającego z zawarcia umowy o usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2, bez takich warunków, firma inwestycyjna informuje o tym klienta, i przedstawia opis ryzyka wynikającego z poszczególnych usług, oraz sposób, w jaki jednoczesne występowanie tych usług zmienia poziom ryzyka.

Art. 83g. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 i 5, uzyskuje od klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego:

1) wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym;
2) sytuacji finansowej, w tym zdolności do ponoszenia strat;
3) celów inwestycyjnych, w tym poziomu akceptowanego ryzyka.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są uzyskiwane od klienta lub potencjalnego klienta, w przypadku:

1) usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 – w celu umożliwienia zarządzania portfelem, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, który będzie dla klienta odpowiedni ze względu na jego osobistą sytuację lub potrzeby inwestycyjne, w szczególności jego zdolność do ponoszenia strat oraz poziom akceptowanego ryzyka;
2) usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 – w celu umożliwienia udzielania przez firmę inwestycyjną rekomendacji, które są dla klienta odpowiednie ze względu na jego osobistą sytuację lub potrzeby inwestycyjne, w szczególności jego zdolność do ponoszenia strat oraz poziom akceptowanego ryzyka.

3. Firma inwestycyjna świadcząca usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, przekazuje klientowi detalicznemu, na trwałym nośniku, raport zawierający potwierdzenie odpowiedniości rekomendacji z wyjaśnieniem przyczyn, dla których rekomendacja jest dla niego odpowiednia.

4. W przypadku gdy firma inwestycyjna, przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają przekazanie trwałego nośnika, świadczy usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, a bezpośrednim następstwem udzielenia rekomendacji jest przyjęcie zlecenia, w ramach świadczenia usługi, o której mowa

w art. 69 ust. 2 pkt 1, firma inwestycyjna może przekazać klientowi na trwałym nośniku raport, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie po przyjęciu zlecenia klienta, jeżeli:

1) klient wyraził zgodę na przekazanie raportu odpowiedniości po przyjęciu zlecenia;
2) firma inwestycyjna poinformowała klienta o możliwości odłożenia momentu przekazania zlecenia do czasu przekazania raportu, o którym mowa w ust. 3, na trwałym nośniku.

5. W przypadku gdy firma inwestycyjna, przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają przekazanie trwałego nośnika, świadczy usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, a bezpośrednim następstwem udzielenia rekomendacji jest przyjęcie zlecenia do wykonania, w ramach świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2, firma inwestycyjna może przekazać klientowi na trwałym nośniku raport, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie po zawarciu transakcji na rzecz klienta, jeżeli:

1) klient wyraził zgodę na przekazanie raportu odpowiedniości po zawarciu transakcji;
2) firma inwestycyjna poinformowała klienta o możliwości odłożenia momentu zawarcia transakcji do czasu przekazania raportu, o którym mowa w ust. 3, na trwałym nośniku.

6. Firma inwestycyjna, zgodnie z art. 54 i art. 55 rozporządzenia 2017/565, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, dokonuje oceny odpowiedniości usługi lub instrumentu finansowego będącego jej przedmiotem oraz sporządza raport, o którym mowa w ust. 3.

Art. 83h. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 6, 7 lub 9, uzyskuje od klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym, w celu oceny, czy usługa lub instrument finansowy będące jej przedmiotem są dla niego odpowiednie. W przypadku, o którym mowa w art. 83f ust. 1, ocenie podlega, czy umowa zawierana w okolicznościach określonych art. 83f ust. 1, jest dla klienta lub potencjalnego klienta odpowiednia.

2. W przypadku gdy na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna stwierdzi, że usługa lub instrument finansowy będący jej przedmiotem nie są odpowiednie dla klienta lub potencjalnego klienta, niezwłocznie informuje o tym klienta lub potencjalnego klienta.

3. W przypadku gdy klient lub potencjalny klient nie przedstawi informacji, o których mowa w ust. 1, lub jeżeli przedstawi informacje niewystarczające, firma inwestycyjna informuje go, że brak tych informacji uniemożliwia jej dokonanie oceny, czy przewidziana usługa lub instrument finansowy będący jej przedmiotem są dla niego odpowiednie.

4. Firma inwestycyjna uzyskuje informacje, o których mowa w ust. 1, dokonuje oceny odpowiedniości usługi lub instrumentu finansowego będącego jej przedmiotem oraz przechowuje informacje dotyczące przeprowadzonej oceny, zgodnie z art. 55 i art. 56 rozporządzenia 2017/565.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do firmy inwestycyjnej, która zawiera umowę o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych lub umowę o przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, w przypadku gdy:

1) przedmiotem umowy będą wyłącznie nieskomplikowane instrumenty finansowe,
2) umowa jest zawierana z inicjatywy klienta lub potencjalnego klienta,
3) klient lub potencjalny klient został poinformowany przez firmę inwestycyjną, że zawarcie umowy nie jest związane z obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz że nie będzie on korzystał z ochrony, jaką zapewniałoby mu wykonanie przez firmę inwestycyjną takiego obowiązku, oraz
4) firma inwestycyjna spełnia wymogi związane z zarządzaniem konfliktami interesów.

6. Przez nieskomplikowane instrumenty finansowe, o których mowa w ust. 5 pkt 1, rozumie się:

1) akcje i certyfikaty inwestycyjne dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na rynku uznanym przez Komisję Europejską jako rynek równoważny w państwie, które nie jest państwem członkowskim, oraz akcje i certyfikaty inwestycyjne wprowadzone do ASO, z wyłączeniem akcji i certyfikatów inwestycyjnych, które mają wbudowany instrument pochodny;
2) obligacje lub inne dłużne papiery wartościowe, dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na rynku uznanym przez Komisję Europejską jako rynek równoważny w państwie, które nie jest państwem członkowskim, oraz obligacje lub inne dłużne papiery wartościowe wprowadzone do ASO, z wyłączeniem obligacji i dłużnych papierów wartościowych, które mają wbudowany instrument

pochodny, lub których struktura utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienie ryzyka związanego z tymi instrumentami finansowymi;

3) instrumenty rynku pieniężnego, z wyłączeniem instrumentów rynku pieniężnego, które mają wbudowany instrument pochodny, lub których struktura utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienie ryzyka związanego z tymi instrumentami finansowymi;

4) jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych i tytuły uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach będących stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy, o których mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 583/2010 z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie kluczowych informacji dla inwestorów i warunków, które należy spełnić w przypadku dostarczania kluczowych informacji dla inwestorów lub prospektu emisyjnego na trwałym nośniku innym niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej (Dz. Urz. UE L 176 z 10.07.2010, str. 1);

5) instrumenty finansowe, o których mowa w art. 57 rozporządzenia 2017/565.

7. Jeżeli do zawarcia umowy dochodzi w wyniku skierowania do klienta lub potencjalnego klienta zindywidualizowanych informacji o firmie inwestycyjnej, instrumentach finansowych, usłudze lub transakcji, przyjmuje się, że nie została ona zawarta w sposób określony w ust. 5 pkt 2.

Art. 83i. 1. Firma inwestycyjna, która, świadcząc na rzecz klienta usługi maklerskie, korzysta z pośrednictwa innej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, może dokonywać oceny, o której mowa w art. 83g i art. 83h, na podstawie informacji dotyczących klienta lub potencjalnego klienta otrzymywanych od tej innej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, oraz uznać za prawidłową ocenę dokonaną przez tę inną firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną.

2. Firma inwestycyjna, która pośredniczy w świadczeniu usługi maklerskiej przez inną firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną i przekazuje jej informacje dotyczące klienta lub potencjalnego klienta, zapewnia kompletność i rzetelność tych informacji oraz prawidłowość oceny dokonanej zgodnie z art. 83g i art. 83h.

Art. 83j. 1. Przy świadczeniu usługi maklerskiej firma inwestycyjna jest obowiązana przekazywać klientowi detalicznemu lub klientowi profesjonalnemu, na trwałym nośniku, w terminie odpowiednim do charakteru świadczonej usługi, regularne sprawozdania związane z wykonywaniem umowy o świadczenie usług maklerskich, uwzględniające rodzaj i złożoność danych instrumentów finansowych, charakter świadczonej usługi oraz koszty związane z transakcjami i usługami wykonywanymi na rachunek klienta.

2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2, sprawozdania, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna przekazuje zgodnie z art. 59 rozporządzenia 2017/565.

3. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, sprawozdania, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna przekazuje zgodnie z art. 60 i art. 62 rozporządzenia 2017/565.

4. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, sprawozdania, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna przekazuje zgodnie z art. 63 rozporządzenia 2017/565.

5. W przypadku gdy firma inwestycyjna świadczy usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, na rzecz klienta detalicznego, w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza informację, w jaki sposób zostanie zapewnione, że usługa lub instrumenty finansowe będące jej przedmiotem są nadal odpowiednie dla klienta.

6. W przypadku gdy firma inwestycyjna, świadcząc usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, na rzecz klienta detalicznego, udzieliła mu rekomendacji i zobowiązała się w ramach umowy do przeprowadzania okresowej oceny jej odpowiedniości, jest obowiązana przekazywać klientowi regularnie ocenę tej rekomendacji, wskazując, czy jest ona nadal odpowiednia dla tego klienta.”;

67) w art. 84:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku podmiotu nieposiadającego zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, w zezwoleniu na prowadzenie działalności maklerskiej Komisja zatwierdza członków zarządu, o których mowa w art. 102a ust. 1.”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 3;

68) w art. 85:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1:

– uchyla się pkt 1,

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) pozostawanie wnioskodawcy w bliskich powiązaniach z innym podmiotem mogłoby uniemożliwić Komisji skuteczne sprawowanie nadzoru lub sprawowanie takiego nadzoru byłoby utrudnione lub niemożliwe ze względu na przepisy prawa obowiązujące w miejscu siedziby lub zamieszkania tego podmiotu;”,

– pkt 4–6 otrzymują brzmienie:

„4) charakter powiązań istniejących pomiędzy podmiotami należącymi do grupy kapitałowej, w skład której wchodzi wnioskodawca, uniemożliwia ustalenie rzeczywistej struktury tej grupy lub rzeczywistych właścicieli;

5) osoby wymienione w art. 103 albo art. 111 ust. 6 nie spełniają warunków określonych w tych przepisach;

6) opinia, o której mowa w art. 96 ust. 1 lub 2, jest negatywna;”,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wnioskodawca nie przedstawi, na żądanie Komisji, informacji, o których mowa w art. 82 ust. 4–6;”,

– uchyla się pkt 9,

– w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:

„11) na podstawie któregokolwiek z kryteriów określonych w art. 9 rozporządzenia 2017/1943 stwierdzi, że:

a) wnioskodawca nie zapewni wystarczających gwarancji prawidłowego i ostrożnego zarządzania podmiotem, właściwego prowadzenia działalności maklerskiej, w szczególności prowadzenia jej w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi, w tym prowadzenia jej w sposób niezagrażający takiemu bezpieczeństwu w związku z utrzymywaniem systemu handlu algorytmicznego w rozumieniu art. 1 ust. 3 rozporządzenia 2017/584, lub prowadzenia działalności maklerskiej w sposób należycie zabezpieczający interesy klientów lub

b) istnieje prawdopodobieństwo, że akcjonariusz albo wspólnik posiadający co najmniej 10% udział w kapitale zakładowym lub

ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, bądź podmiot dominujący w inny sposób, niż przez posiadanie odpowiedniego udziału w kapitale zakładowym lub ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, będzie wywierał negatywny wpływ na działalność lub stabilność finansową podmiotu;

12) wnioskodawca nie zapewni zgodności działalności z art. 19 ust. 3 oraz 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010 – w przypadku gdy wniosek obejmuje nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną.”,

c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Za uniemożliwienie lub utrudnienie skutecznego sprawowania nadzoru przez Komisję, o których mowa w ust. 1 pkt 3a, uznaje się w szczególności przypadki, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2017/1943.”;

69) w art. 86 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zmianach danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia i w załącznikach do niego, o których mowa w art. 82 ust. 1 i ust. 2 pkt 8;”,

b) uchyla się pkt 2;

70) w art. 89 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku nierozpoczęcia działalności maklerskiej w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna;”;

71) w art. 93 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy art. 89 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do zagranicznych firm inwestycyjnych – w przypadku zawieszenia lub zakazania, zgodnie z art. 169 ust. 5 pkt 1 lit. a lub ust. 8 pkt 1, w całości albo w części prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

72) uchyla się art. 93a;

73) art. 93b otrzymuje brzmienie:

„Art. 93b. W celu zapewnienia przestrzegania przez firmę inwestycyjną przepisów ustawy, przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie, przepisów rozporządzenia 575/2013, rozporządzenia 600/2014, rozporządzenia 2017/565 lub innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej mających

zastosowanie do firmy inwestycyjnej, Komisja może zalecić zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.”;

74) w art. 94:

a) w ust. 1:

– w pkt 1:

– – lit. c–e otrzymują brzmienie:

„c) traktowania klientów jako klientów profesjonalnych lub detalicznych zgodnie z art. 3a ust. 1 i 2,

d) świadczenia usług, w tym w zakresie świadczenia usług na rzecz kategorii klientów, o których mowa w art. 3a ust. 4, w szczególności takich usług, których przedmiotem są instrumenty dłużne, których struktura utrudnia zrozumienie związanego z nimi ryzyka, i takich, których przedmiotem są lokaty strukturyzowane,

e) emitowania lub wystawiania instrumentów finansowych lub udzielania porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego albo rekomendowania lub oferowania albo w inny sposób umożliwiania nabycia instrumentu finansowego,”,

– – po lit. f dodaje się przecinek oraz lit. g i h w brzmieniu:

„g) przyjmowania lub przekazywania jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych w związku z prowadzeniem działalności maklerskiej,

h) przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 83j ust. 1, w przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 5 oraz ust. 4 pkt 6 oraz pkt 8, o ile dotyczy wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz ust. 4 pkt 1 i 6, w tym treści tych sprawozdań oraz terminów ich przekazywania klientowi”,

– – część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– w odniesieniu do wykonywania przez te podmioty czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i 4 i art. 119 ust. 1, przy zapewnieniu należytej staranności, ochrony klienta oraz bezpiecznego i sprawnego zawierania i rozliczania transakcji, a także przejrzystości i bezpieczeństwa obrotu.”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) warunki, jakie muszą spełniać prowadzone przez firmę inwestycyjną ASO lub OTF, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa oraz ochrony interesów inwestorów uczestniczących w obrocie w tych systemach;”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności przez firmę inwestycyjną i bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2, oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych przez bank powierniczy, w tym:

a) sposób i szczegółowe warunki przechowywania, rejestrowania i zabezpieczania instrumentów finansowych oraz środków pieniężnych klientów, w tym szczegółowe warunki wykorzystywania instrumentów finansowych i środków pieniężnych klientów, w szczególności dla celów zabezpieczenia,

b) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 82a ust. 1, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji,

c) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez członków zarządu i rady nadzorczej wymogów posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia, o których mowa w art. 103 ust. 1a, oraz szczegółowe kryteria stosowane przy określaniu liczby funkcji, jakie mogą być pełnione jednocześnie zgodnie z art. 103 ust. 1c,

d) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 3 pkt 3–15 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 604/2014 z dnia 4 marca 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji (Dz. Urz. UE L 167 z 06.06.2014, str. 30,

z późn. zm.[8)]), wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia,

e) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby wchodzące w skład władz jednostki organizacyjnej banku prowadzącego działalność maklerską, o której mowa w art. 111 ust. 2 pkt 1, wymogów posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia, o których mowa w art. 111 ust. 6a,

f) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby wchodzące w skład władz oddziału zagranicznej osoby prawnej z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, o którym mowa w art. 115, wymogów posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia, o których mowa w art. 115 ust. 5,

g) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w lit. b–f, stosowanych wobec nich odpowiednich wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji, nieposzlakowanej opinii i doświadczenia, oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób oraz osób, o których mowa w art. 82a ust. 2,

h) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania kryteriów stosowanych przy określaniu liczby funkcji, jakie mogą być pełnione jednocześnie zgodnie z art. 103 ust. 1c,

i) procedury anonimowego zgłaszania naruszeń, o których mowa w art. 83a ust. 1a,

---

[8)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 144 z 01.06.2016, str. 21.

j) sposób i szczegółowe warunki rejestrowania zawieranych transakcji oraz przechowywania i archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji sporządzanych w związku z prowadzeniem działalności

– z uwzględnieniem konieczności zapewnienia profesjonalnego, rzetelnego, bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez te podmioty, biorąc pod uwagę jej zakres.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz tytułów naukowych lub zawodowych, których posiadanie przez osoby, którym powierzono wykonywanie czynności, o których mowa w art. 82a ust. 1, uznaje się za posiadanie przez nie, w całości lub części, odpowiedniej wiedzy i kompetencji, biorąc pod uwagę, aby zakres wiedzy i kompetencji, które należy wykazać w celu uzyskania danego tytułu, był zgodny z zakresem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 pkt 5 lit. b.”;

75) w art. 95 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Spółka, o której mowa w ust. 1, która uzyskała zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej, ma wyłączne prawo zamieszczania w firmie (nazwie) spółki wyrazów „dom maklerski” oraz do używania takiego oznaczenia w obrocie handlowym.”;

76) w art. 96:

a) w ust. 1 pkt 1–3 otrzymują brzmienie:

„1) która jest podmiotem zależnym od zagranicznej firmy inwestycyjnej, podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany, osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub od banku zagranicznego, lub

2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej, podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany lub wobec osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub wobec banku zagranicznego, lub

3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na zagraniczną firmę inwestycyjną, podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany lub osobę prawną prowadzącą

działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub na bank zagraniczny”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wydaniu zezwolenia na prowadzenie przez firmę inwestycyjną ASO lub OTF, a na żądanie tego Urzędu Komisja udostępnia informacje, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 3 i 4.”;

77) w art. 98:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku, gdy dom maklerski prowadzi działalność, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 lub 7–9, kapitał założycielski wynosi co najmniej równowartość w złotych 730 000 euro.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:

„8a. Dom maklerski, który prowadzi działalność, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2, i nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, może nabywać na własny rachunek instrumenty finansowe, których dotyczą zlecenia złożone przez inwestorów, jeżeli:

1) instrumenty finansowe są nabywane na własny rachunek jedynie w przypadku, gdy domowi maklerskiemu nie udaje się zrealizować w całości lub w części zleceń inwestorów;

2) łączna wartość rynkowa takich instrumentów finansowych w żadnym czasie nie przekracza wysokości 15% kapitału założycielskiego domu maklerskiego;

3) dom maklerski spełnia wymogi określone w art. 92–95 oraz części czwartej rozporządzenia 575/2013.

8b. Dom maklerski, który zgodnie z ust. 8a nabył instrumenty finansowe na własny rachunek, jest obowiązany niezwłocznie zbyć takie instrumenty finansowe.”,

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Równowartość w złotych kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1–4, jest ustalana na dzień bilansowy, na który jest sporządzane roczne sprawozdanie finansowe, przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego na ten dzień bilansowy, a na potrzeby postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie

działalności maklerskiej – przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień poprzedzający datę złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.”;

78) w art. 100 ust. 3:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdania finansowe domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3, niezwłocznie przekazują Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 istotne informacje, w posiadanie których weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:”,

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez ten dom maklerski, członków jego zarządu lub pracowników, przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności maklerskiej, zasad uczciwego obrotu lub interesów zleceniodawców;”;

79) po art. 102 dodaje się art. 102a–102c w brzmieniu:

„Art. 102a. 1. Powołanie prezesa zarządu domu maklerskiego i członka zarządu domu maklerskiego, który będzie odpowiedzialny za nadzorowanie systemu zarządzania ryzykiem, następuje, z zastrzeżeniem art. 84 ust. 1a, za zgodą Komisji. Z wnioskiem o wyrażenie zgody występuje rada nadzorcza.

2. Rada nadzorcza domu maklerskiego, wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, przekazuje informacje i oświadczenia osób wskazanych w tym przepisie, odnoszące się do okresu ostatnich 5 lat, dotyczące:

1) identyfikacji tych osób;

2) wiedzy, umiejętności i doświadczenia tych osób, a w szczególności wykształcenia, przebiegu pracy zawodowej i ukończonych szkoleń zawodowych;

3) funkcji pełnionych w organach innych podmiotów;

4) karalności tych osób, prowadzonych przeciwko nim postępowań karnych i postępowań w sprawach o przestępstwa skarbowe;

5) sankcji administracyjnych nałożonych na te osoby lub inne podmioty w związku z zakresem odpowiedzialności tych osób;
6) postępowań sądowych, które mogą mieć negatywny wpływ na sytuację finansową tych osób, oraz postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych lub egzekucyjnych, w których te osoby występowały lub występują jako strona;
7) innych okoliczności mogących mieć wpływ na ocenę spełniania przez te osoby wymogów określonych w art. 103 ust. 1a.

3. Komisja odmawia wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli osoba, której dotyczy wniosek o wyrażenie zgody:
1) nie spełnia wymogów określonych w art. 103 ust. 1a;
2) była karana za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe, z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego.

4. Jeżeli nie zachodzą przesłanki określone w ust. 3, przepisu ust. 1 nie stosuje się do powołania na kolejną kadencję osób wymienionych w ust. 1.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może określać termin, do którego powinno nastąpić powołanie lub powierzenie funkcji, o którym mowa w ust. 1. W przypadku niedotrzymania tego terminu decyzja wygasa. Przepisu art. 162 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Art. 102b. 1. W zarządzie domu maklerskiego wyodrębnia się stanowisko członka zarządu nadzorującego lub stanowiska członków zarządu nadzorujących zarządzanie ryzykiem w działalności domu maklerskiego.

2. Zarząd domu maklerskiego ustala, a rada nadzorcza zatwierdza, wewnętrzny podział kompetencji w zarządzie domu maklerskiego.

3. W ramach wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie domu maklerskiego nie mogą być łączone funkcje prezesa zarządu oraz członka zarządu nadzorującego zarządzanie ryzykiem w działalności domu maklerskiego.

Art. 102c. 1. W przypadku gdy członek zarządu domu maklerskiego nie spełnia wymogów określonych w art. 103 ust. 1a, Komisja może wystąpić do właściwego organu domu maklerskiego z wnioskiem o jego odwołanie.

2. Komisja może zawiesić w czynnościach członka zarządu domu maklerskiego do czasu podjęcia przez właściwy organ domu maklerskiego uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie.

3. Rada nadzorcza może delegować członka rady nadzorczej, na okres nie dłuższy niż trzy miesiące, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu, który został zawieszony.”;

80) w art. 103:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Liczba członków zarządu i rady nadzorczej domu maklerskiego zapewnia skuteczne, prawidłowe i ostrożne zarządzanie domem maklerskim, w szczególności uwzględnia zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności, przy czym w skład zarządu powinny wchodzić co najmniej dwie osoby.

1a. W skład zarządu i rady nadzorczej domu maklerskiego wchodzą osoby posiadające nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami, wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do skutecznego, prawidłowego oraz ostrożnego zarządzania domem maklerskim, w tym zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Dom maklerski zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez członków organów domu maklerskiego wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.”,

b) w ust. 1g zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wydanych zgodach.”;

81) w art. 104:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem ust. 2–10, uprawnia dom maklerski do prowadzenia, w formie oddziału, lub bez konieczności otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta przebywającego w innym państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, działalności maklerskiej na terytorium wszystkich innych państw członkowskich w zakresie czynności objętych zezwoleniem, o którym mowa w art. 69 ust. 1.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje określone:

1) w art. 6 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za

pośrednictwem agenta, który ma przebywać w innym państwie członkowskim, w którym ma być wykonywana działalność;

2) w art. 3 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta, który ma przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

c) uchyla się ust. 4 i 4a,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego ma działać oddział lub będzie prowadzona działalność, w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, albo miesiąca od dnia ich otrzymania – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2. W przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, wraz z informacjami, o których mowa w ust. 3, Komisja przekazuje informacje o ogólnych zasadach funkcjonowania polskiego systemu rekompensat.”,

e) uchyla się ust. 5a,

f) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Informacja, o której mowa ust. 8, zawiera informacje określone w:

1) art. 7 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność jest prowadzona w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który przebywa w innym państwie członkowskim, w którym jest wykonywana działalność;

2) art. 4 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność jest prowadzona bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Komisja może, w terminie 3 miesięcy – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, lub miesiąca – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 – od dnia złożenia zawiadomienia, zgłosić sprzeciw wobec zamiaru utworzenia oddziału lub rozpoczęcia działalności bez otwierania oddziału poza

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli stanowiłoby to zagrożenie dla funkcjonowania domu maklerskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

h) w ust. 10 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Działalność, która ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, może być podjęta po otrzymaniu przez dom maklerski od Komisji informacji, o której mowa w ust. 6.”,

i) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Przewidywany zakres działalności, którą dom maklerski zamierza prowadzić, nie może obejmować wyłącznie czynności określonych w art. 69 ust. 4.”,

j) w ust. 14 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W tym przypadku przepisy ust. 2, 3 i 9 stosuje się odpowiednio.”;

82) w art. 104a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na prowadzenie ASO lub prowadzenie OTF uprawnia dom maklerski do instalowania na terytorium innego państwa członkowskiego systemów teleinformatycznych i urządzeń technicznych zapewniających dostęp do prowadzonych przez ten dom maklerski ASO lub OTF podmiotom prowadzącym działalność na terytorium innego państwa członkowskiego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje określone w art. 5 rozporządzenia 2017/1018.”;

83) w art. 106b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, przedstawia wraz z zawiadomieniem informacje, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/1946 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie uzupełnienia dyrektyw 2004/39/WE i 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wyczerpującego wykazu informacji, które potencjalni nabywcy muszą umieścić w powiadomieniu o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017, str. 32), zwanym dalej „rozporządzeniem 2017/1946”.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia w celu przedstawienia informacji określonych w ust. 1, mając na względzie umożliwienie przeprowadzenia właściwej oceny podmiotu zamierzającego nabyć lub objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego, albo zamierzającego stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego w inny sposób.”;

84) art. 106d otrzymuje brzmienie:

„Art. 106d. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy prawo kraju właściwego nie przewiduje sporządzania dokumentów wymaganych dla przedstawienia informacji, o których mowa w rozporządzeniu 2017/1946, podmiot składający zawiadomienie lub osoba, której sprawa dotyczy, może, w miejsce tych dokumentów, złożyć stosowne oświadczenie, zawierające wymagane informacje.”;

85) w art. 106h po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, zostało złożone przez więcej niż jeden podmiot w odniesieniu do tego samego domu maklerskiego, dokonując oceny, Komisja traktuje potencjalnych nabywców w sposób niedyskryminujący.”;

86) w art. 110a w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) domu maklerskim – rozumie się przez to dom maklerski, którego zezwolenie na działalność maklerską obejmuje co najmniej jedną z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, 6–9 lub ust. 4 pkt 1;”;

87) po art. 110c dodaje się art. 110ca i art. 110cb w brzmieniu:

„Art. 110ca. 1. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw nominacji, którego członkowie są powoływani przez radę nadzorczą spośród jej członków.

2. Komitet do spraw nominacji, przy realizacji powierzonych mu zadań, uwzględnia, w miarę możliwości, potrzebę zapewnienia, aby proces decyzyjny w zarządzie domu maklerskiego nie został zdominowany przez jedną osobę, co mogłoby wpłynąć w sposób niekorzystny na interes domu maklerskiego.

3. W celu realizacji zadań komitet do spraw nominacji może korzystać z wszelkich niezbędnych zasobów, w tym z usług doradztwa zewnętrznego.

4. Dom maklerski zapewnia odpowiednie finansowanie realizacji zadań przez komitet do spraw nominacji.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zadań komitetu do spraw nominacji, uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania domem maklerskim.

Art. 110cb. Komitet do spraw nominacji albo rada nadzorcza, jeżeli nie powołano tego komitetu, przyjmuje politykę różnorodności w składzie zarządu domu maklerskiego, uwzględniającą szeroki zestaw cech i kompetencji wymaganych w przypadku osób pełniących funkcję członków zarządu.”;

88) w art. 110zj ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Dom maklerski, który nie jest objęty grupowym planem naprawy na podstawie niniejszej ustawy, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo na podstawie przepisów prawa innego państwa członkowskiego, w tym przepisów wskazujących Europejski Bank Centralny jako właściwy w zakresie grupowych planów naprawy dla instytucji kredytowych, zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającym Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 63), oraz dom maklerski, który nie ma obowiązku posiadania grupowego planu naprawy, jest obowiązany posiadać plan naprawy. Plan naprawy stanowi element systemu zarządzania, o którym mowa w art. 110c ust. 1. Dom maklerski uwzględnia w planie naprawy podmioty działające w tej samej grupie.

2. Komisja, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia stabilności rynku finansowego, może, w drodze decyzji, nakazać sporządzenie planu naprawy domowi maklerskiemu, który zgodnie z ust. 1 nie ma takiego obowiązku. W decyzji Komisja określa termin przedstawienia planu naprawy przez dom maklerski. Do postępowania w sprawie zatwierdzenia planu naprawy stosuje się przepisy art. 110zk ust. 2–11.”;

89) w art. 111:

a) uchyla się ust. 1a,

b) ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank zawiera:

1) nazwę jednostki organizacyjnej banku, w ramach której ma być prowadzona działalność maklerska;
2) informacje określone w art. 1–7 rozporządzenia 2017/1943;
3) oświadczenia członków zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest ustanowiona, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez wnioskodawcę działalności maklerskiej lub będą nią kierować, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich, oraz że w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE lub przepisów rozporządzenia 575/2013;
4) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia ASO – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 3 rozporządzenia 2016/824;
5) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia OTF – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 6 rozporządzenia 2016/824, a w przypadku, gdy przedmiotem obrotu na OTF mają być produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, które muszą być wykonywane przez dostawę, także informacje o takich produktach, w zakresie, jaki zgodnie z jego przepisami

jest wymagany wobec klas aktywów w rozumieniu art. 1 pkt 2 tego rozporządzenia;

6) w przypadku gdy wnioskowana działalność będzie obejmowała nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną – informacje wskazujące w jaki sposób wnioskodawca zamierza zapewnić zgodność działalności z art. 19 ust. 3 oraz art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010;

7) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową.

2a. Do wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank dołącza się:

1) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia 596/2014;

2) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 – w przypadku gdy wnioskodawca zamierza prowadzić ASO lub OTF.”,

c) uchyla się ust. 4,

d) uchyla się ust. 5a,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Liczba członków władz jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, zapewnia skuteczne, prawidłowe oraz ostrożne zarządzanie tą jednostką, w szczególności uwzględnia zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności, przy czym w skład tej jednostki wchodzą co najmniej dwie osoby.”,

f) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6e w brzmieniu:

„6a. W skład władz jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, wchodzą osoby posiadające nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami, wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do skutecznego, prawidłowego oraz ostrożnego zarządzania tą jednostką, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Bank prowadzący działalność maklerską zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez członków władz jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.

6b. Członkami zarządu i rady nadzorczej banku prowadzącego działalność maklerską ani członkami komisji rewizyjnej takiego banku, o ile jest ona ustanowiona, nie mogą być osoby uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej lub przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich.

6c. Przepis ust. 6b stosuje się także do innych niż określone w ust. 6b osób, odpowiadających za wykonywanie przez bank działalności maklerskiej lub kierujących taką działalnością.

6d. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6e. W przypadku banku prowadzącego działalność maklerską czynności zarządzania ryzykiem, o których mowa w art. 23 rozporządzenia 2017/565, związane z działalnością maklerską prowadzoną przez bank oraz działalnością maklerską powierzoną przez bank w drodze outsourcingu wykonywane są w ramach systemu zarządzania ryzykiem banku.”;

90) w art. 114 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Bank prowadzący działalność maklerską nie może zamieszczać w firmie (nazwie) wyrazów „dom maklerski” oraz używać takiego oznaczenia w obrocie handlowym.”;

91) w art. 115:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską i mająca siedzibę na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie może prowadzić

na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską wyłącznie w formie oddziału. Prowadzenie takiej działalności wymaga zezwolenia Komisji.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez zagraniczną osobę prawną zawiera:

1) nazwę organu sprawującego nadzór nad zagraniczną osobą prawną;
2) informacje dotyczące wnioskodawcy, określone w art. 1 rozporządzenia 2017/1943;
3) informacje o wysokości kapitału założycielskiego pozostającego do dyspozycji oddziału, określone w art. 2 rozporządzenia 2017/1943;
4) informacje dotyczące akcjonariuszy lub wspólników wnioskodawcy, określone w art. 3 rozporządzenia 2017/1943;
5) informacje dotyczące organu zarządzającego wnioskodawcy oraz osób kierujących oddziałem, określone w art. 4 rozporządzenia 2017/1943;
6) informacje dotyczące organizacji oddziału, określone w art. 6 rozporządzenia 2017/1943;
7) oświadczenia osób kierujących oddziałem, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej ani przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.”,

c) w ust. 4:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) podlegania przez zagraniczną osobę prawną w państwie jej siedziby nadzorowi w zakresie usług określonych w art. 69 ust. 2 i 4, które zagraniczna osoba prawna zamierza świadczyć na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podlegania przez zagraniczną osobę prawną w państwie jej siedziby wymogom w zakresie adekwatności kapitałowej równoważnym

z wymogami określonymi w przepisach oddziału 2a i rozporządzenia 575/2013;”,

– w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4–6 w brzmieniu:

„4) uwzględnienia przez organ nadzoru, który udzielił tej osobie prawnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie jej siedziby, przy wydawaniu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, zaleceń Grupy Specjalnej do Spraw Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;

5) związania Rzeczypospolitej Polskiej umową zawartą z państwem, na którego terytorium ma siedzibę zagraniczna osoba prawna, zapewniającą stosowanie się tego państwa do standardów określonych w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodów i majątku oraz zapewniającą skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, lub związania tego państwa wielostronnym porozumieniem w sprawie podatków, zapewniającym stosowanie się tego państwa do takich standardów oraz skuteczną wymianę takich informacji;

6) uczestniczenia przez zagraniczną osobę prawną w systemie rekompensat dla inwestorów.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W skład władz oddziału powinny wchodzić osoby posiadające nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami, wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do skutecznego, prawidłowego oraz ostrożnego zarządzania oddziałem, w tym zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Zagraniczna osoba prawna zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez członków władz oddziału wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.”,

e) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do podmiotu wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 48 rozporządzenia 600/2014, jeżeli zamierza on świadczyć usługi maklerskie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie na rzecz

uprawnionych kontrahentów oraz klientów profesjonalnych, o których mowa w art. 3 pkt 39b lit. a–m.

8. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

92) po art. 115 dodaje się art. 115a i art. 115b w brzmieniu:

„Art. 115a. 1. Nie stanowi działalności maklerskiej, wymagającej uzyskania zezwolenia na jej prowadzenie, świadczenie przez podmiot mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, usługi na rzecz klienta z siedzibą, miejscem zamieszkania lub przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli do rozpoczęcia świadczenia tej usługi doprowadził ze swojej wyłącznej inicjatywy ten klient.

2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje proponowania klientowi przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, usługi dotyczącej instrumentów finansowych innego rodzaju niż będące przedmiotem usług świadczonych zgodnie z ust. 1 lub proponowania mu innych usług niż świadczone zgodnie z ust. 1.

3. Za usługę świadczoną z wyłącznej inicjatywy klienta, o której mowa w ust. 1, nie uznaje się usługi świadczonej w przypadku, gdy inicjatywa klienta jest następstwem działań reklamowych lub promocyjnych podejmowanych przez podmiot niemający miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do potencjalnych klientów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 115b. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w art. 115 ust. 1, w przypadku gdy:

1) wniosek lub załączone do niego dokumenty nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym;
2) warunki określone w art. 115 ust. 4 nie są spełnione;
3) osoby wchodzące w skład władz oddziału nie spełniają warunków określonych w art. 115 ust. 5;
4) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób zgodny z ustawą, przepisami wykonawczymi wydanymi na jej podstawie lub nie zapewni jej prowadzenia

w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy klientów;

5) podmioty posiadające bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne akcje albo udziały wnioskodawcy reprezentujące łącznie co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub 10% kapitału zakładowego nie zapewniają właściwego prowadzenia przez wnioskodawcę działalności maklerskiej.”;

93) w art. 117:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zagraniczna firma inwestycyjna może, bez zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czynności stanowiące zgodnie z art. 69 ust. 2 i 4 działalność maklerską, jeżeli dana czynność jest objęta zezwoleniem udzielonym tej firmie inwestycyjnej przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego w państwie jej siedziby. Działalność maklerska może być prowadzona przez utworzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziału, lub bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta przebywającego w innym państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za oddział uważa się wyodrębnioną w strukturach zagranicznej firmy inwestycyjnej jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za jeden oddział uważa się wszystkie jednostki organizacyjne danej zagranicznej firmy inwestycyjnej, zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach których jest prowadzona działalność maklerska.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Warunkiem rozpoczęcia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzenia przez zagraniczną firmę inwestycyjną działalności maklerskiej w zakresie określonym w ust. 1 jest przekazanie Komisji, przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił tej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, odpowiednich informacji dotyczących tej działalności. Komisja informuje zagraniczną firmę inwestycyjną o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

d) uchyla się ust. 3a,

e) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Działalność maklerska, która ma być prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

1) bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta, który ma przebywać na terytorium innego państwa członkowskiego – może zostać podjęta po otrzymaniu przez Komisję od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego odpowiednich informacji dotyczących tej działalności;

2) w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który ma przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – może zostać podjęta z chwilą poinformowania tej zagranicznej firmy inwestycyjnej przez Komisję o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo z upływem dwóch miesięcy od dnia otrzymania przez Komisję, od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, odpowiednich informacji dotyczących tej działalności – w przypadku gdyby przed upływem tego terminu zagraniczna firma inwestycyjna nie otrzymała od Komisji informacji o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

f) uchyla się ust. 4,

g) ust. 5–5b otrzymują brzmienie:

„5. Przez warunki prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w ust. 3, rozumie się w szczególności zasady określone w przepisach ustawy, przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie oraz w bezpośrednio stosowanych przepisach prawa Unii Europejskiej, mające zastosowanie do działalności wykonywanej odpowiednio w sposób określony w ust. 3b pkt 1 lub 2.

5a. Komisja może przekazać do publicznej wiadomości, a w przypadku działalności prowadzonej przez zagraniczną firmę inwestycyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium innego państwa członkowskiego, przekazuje do publicznej wiadomości, informacje o agentach tej zagranicznej firmy inwestycyjnej, za pośrednictwem których prowadzi ona działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5b. Jeżeli zagraniczna firma inwestycyjna prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, jej agenci przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za pośrednictwem których wykonuje ona działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wchodzą w skład struktury oddziału tej firmy inwestycyjnej. Jeżeli zagraniczna firma inwestycyjna prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do tego agenta, w zakresie tej działalności, stosuje się przepisy dotyczące oddziałów.”,

h) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do czynności wykonywanych na podstawie umowy z Narodowym Bankiem Polskim, Skarbem Państwa lub organem państwowym wykonującym czynności związane z polityką pieniężną państwa, kształtowaniem kursu wymiany walut, polityką zarządzania długiem publicznym oraz polityką zarządzania wolnymi środkami Skarbu Państwa.”;

94) art. 117a otrzymuje brzmienie:

„Art. 117a. 1. Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca w innym państwie członkowskim ASO lub OTF może bez zezwolenia Komisji instalować na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej systemy teleinformatyczne i urządzenia techniczne umożliwiające dostęp do tych systemów podmiotom prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Warunkiem podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1, jest poinformowanie Komisji przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie ASO lub OTF.

3. Komisja może zwrócić się do organu nadzoru, o którym mowa w ust. 2, o wskazanie uczestników systemów, o których mowa w ust. 1.

4. W przypadkach gdy, zgodnie z art. 90 ust. 2 rozporządzenia 2017/565, działalność podmiotu, o którym mowa w ust. 1, uzyska znaczną wagę dla funkcjonowania rynku papierów wartościowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dla ochrony inwestorów, Komisja podejmuje współpracę z właściwym organem nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.”;

95) art. 118 otrzymuje brzmienie:

„Art. 118. Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlega w innym państwie członkowskim nadzorowi właściwego organu, który udzielił jej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem, że nadzór nad przestrzeganiem zasad świadczenia usług maklerskich, określonych w przepisach prawa polskiego lub w bezpośrednio stosowanych przepisach prawa Unii Europejskiej stosowanych do działalności tej firmy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sprawuje Komisja.”;

96) w art. 125 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wykonywanie przez maklera lub doradcę czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 lub 2c.”;

97) w art. 131g w ust. 4 w pkt 7 po wyrazach „systematycznie internalizującego” dodaje się wyraz „transakcje”;

98) w art. 131h w ust. 4 w pkt 7 po wyrazach „systematycznie internalizującego” dodaje się wyraz „transakcje”;

99) w art. 131i ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dostawca informacji skonsolidowanych zapewnia udostępnianie skonsolidowanych danych pochodzących ze wszystkich rynków regulowanych, ASO, OTF i zatwierdzonych podmiotów publikujących w zakresie wynikającym z art. 131g ust. 1, w odniesieniu do instrumentów finansowych, o których mowa w rozporządzeniu 2017/571.”;

100) w art. 131k:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach lub wchodzące w skład jego statutowych organów albo pozostające z nim w stosunku pracy niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień.”,

b) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdanie finansowe podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach niezwłocznie przekazują Komisji oraz organom statutowym tego podmiotu istotne informacje, w posiadanie których weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:”,

– w pkt 1 wyrazy „dostawcę usług” zastępuje się wyrazami „podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach”,

– w pkt 2 i 3 wyrazy „dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach” zastępuje się wyrazami „podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach”,

c) w ust. 3 wyrazy „dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach” zastępuje się wyrazami „podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach”;

101) po art. 131k dodaje się art. 131l w brzmieniu:

„Art. 131l. W celu zapewnienia przestrzegania przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach przepisów ustawy, przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie, przepisów rozporządzenia 600/2014, rozporządzenia 2017/571 lub innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej mających zastosowanie do tych podmiotów, Komisja może zalecić zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.”;

102) w art. 150 w ust. 1:

a) w pkt 15 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f–l w brzmieniu:

„f) ministrowi właściwemu do spraw budżetu – w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań związanych z organizacją rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi w sposób, o którym mowa w art. 13d ust. 1,

g) ministrowi właściwemu do spraw środowiska lub do Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2017 r. poz. 286, 1566 i 1999) – w zakresie

administrowania systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych,

h) Agencji do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki – w przypadkach określonych w art. 32c ust. 14 i art. 32e ust. 5,

i) Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki – w zakresie niezbędnym do wydania opinii, o których mowa w art. 32c ust. 6 pkt 1 i art. 32e ust. 6, oraz prowadzenia współpracy, o której mowa w art. 32c ust. 15 pkt 1,

j) ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych – w zakresie niezbędnym do wydania opinii, o których mowa w art. 32c ust. 6 pkt 2 i art. 32e ust. 7, oraz prowadzenia współpracy, o której mowa w art. 32c ust. 15 pkt 2,

k) właściwemu ministrowi, kierującemu działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu określonym towarem, innym niż paliwo, energia lub produkt rolny – w zakresie niezbędnym do wydania opinii, o których mowa w art. 32c ust. 6 pkt 3 i art. 32e ust. 8, oraz prowadzenia współpracy, o której mowa w art. 32c ust. 15 pkt 3,

l) spółce prowadzącej rynek regulowany – w przypadkach określonych w art. 164a;”,

b) pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) przez firmę inwestycyjną lub bank powierniczy w związku z zawarciem lub wykonywaniem umowy związanej z prowadzeniem działalności maklerskiej lub powierniczej, w tym umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1 lub umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne dla zawarcia lub wykonania umowy;”,

c) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w związku z zawarciem lub wykonywaniem umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne dla zawarcia lub wykonania umowy;”,

d) w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 i 22 w brzmieniu:

„21) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, lub przez uczestników Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań,

o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w zakresie:

a) dotyczącym liczby papierów wartościowych zapisanych na prowadzonych przez te podmioty rachunkach papierów wartościowych i rachunkach zbiorczych, na dzień wskazany przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny,

b) danych umożliwiających identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych wskazanych w decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w sprawie wszczęcia przymusowej restrukturyzacji albo w sprawie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych podmiotu w restrukturyzacji, albo w sprawie umorzenia lub konwersji zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, a także liczby tych papierów wartościowych posiadanych przez te osoby, na dzień umorzenia lub konwersji określony w tej decyzji

– jeżeli informacje te są niezbędne do realizacji ustawowych zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, przy czym Bankowy Fundusz Gwarancyjny może wystąpić o te informacje do uczestników Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt. 1–6, odpowiednio, za pośrednictwem Krajowego Depozytu lub za pośrednictwem tej spółki;

22) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w zakresie umożliwiającym identyfikację uczestników prowadzących rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze, na których, według stanu na dany dzień, zapisane były papiery wartościowe wskazane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, jeżeli informacje te są niezbędne do realizacji ustawowych zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.”;

103) w art. 162:

a) uchyla się ust. 4;

b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Przekazanie Komisji, przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, odpowiednich informacji dotyczących działalności maklerskiej, jaka ma być przez tę firmę inwestycyjną prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w art. 117 ust. 3b pkt 2, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4 500 euro, wnoszonej przez zagraniczną firmę inwestycyjną, której takie odpowiednie informacje dotyczą.

8. Zagraniczna firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 7, nie ponosi opłaty, o której mowa w tym przepisie, jeżeli na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące działalność maklerską w sposób określony w art. 104 ust. 3 pkt 1 na terytorium państwa, w którym firma ta ma swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłaty.”,

c) dodaje się ust. 9–12 w brzmieniu:

„9. Udzielenie zezwolenia przewidzianego rozporządzeniem 2016/1011 podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 4 500 euro.

10. Dokonanie rejestracji przewidzianej rozporządzeniem 2016/1011 podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 2 250 euro.

11. Dokonanie zatwierdzenia przewidzianego rozporządzeniem 2016/1011 podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 2 250 euro.

12. Dokonanie uznania przewidzianego rozporządzeniem 2016/1011 podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 2 250 euro.”;

104) w art. 163:

a) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Od zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz od zagranicznej osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, pobiera się opłatę roczną, ustalaną odpowiednio na podstawie przychodów oddziału lub przychodów zagranicznej firmy inwestycyjnej uzyskanych w wyniku działalności agenta przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku

kalendarzowym w wysokości nie większej niż 0,15% tych przychodów, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 500 euro. Przychody, o których mowa w zdaniu pierwszym, są przychodami oddziału w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych. Zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczne osoby prawne prowadzące taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie ponoszą opłaty, o której mowa w zdaniu pierwszym, jeżeli na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące działalność maklerską na terytorium państwa, w którym podmioty takie mają swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłat.

10. Zagraniczne firmy inwestycyjne będące stronami transakcji zawieranych na rynku regulowanym są obowiązane do wnoszenia opłaty rocznej w wysokości równowartości w złotych 10 000 euro.”,

b) dodaje się ust. 12–14 w brzmieniu:

„12. Od administratora kluczowego wskaźnika referencyjnego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 2016/1011 pobiera się opłatę roczną w wysokości równowartości w złotych 1 000 euro.

13. Od administratora istotnego wskaźnika referencyjnego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 2016/1011 pobiera się opłatę roczną w wysokości równowartości w złotych 500 euro.

14. Od administratora pozaistotnego wskaźnika referencyjnego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia 2016/1011 pobiera się opłatę roczną w wysokości równowartości w złotych 100 euro.”;

105) po art. 164 dodaje się art. 164a w brzmieniu:

„Art. 164a. 1. W przypadku nieuiszczenia opłaty, o której mowa w art. 163 ust. 10, spółka prowadząca rynek regulowany zawiesza, do czasu uregulowania zaległości, możliwość zawierania transakcji na rynku regulowanym przez zagraniczną firmę inwestycyjną.

2. Zawieszenie możliwości zawierania transakcji na rynku regulowanym przez zagraniczną firmę inwestycyjną następuje nie później niż drugiego dnia sesyjnego następującego po dniu przekazania przez Komisję spółce prowadzącej rynek regulowany informacji o wydaniu ostatecznej decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 12

ustawy o nadzorze, określającej wysokość zaległości z tytułu opłaty, o której mowa w art. 163 ust. 10, należnej od danej zagranicznej firmy inwestycyjnej.

3. Przywrócenie możliwości zawierania transakcji na rynku regulowanym przez zagraniczną firmę inwestycyjną następuje nie później niż drugiego dnia sesyjnego następującego po dniu przekazania przez Komisję spółce prowadzącej rynek regulowany informacji o uiszczeniu przez daną zagraniczną firmę inwestycyjną należności z tytułu opłaty, o której mowa w art. 163 ust. 10.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku gdy opłata, o której mowa w art. 163 ust. 10, została uiszczona w części, a wartość zaległości nie przekracza równowartości w złotych 500 euro.

5. W celu zapewnienia możliwości prawidłowego wykonywania przez spółki prowadzące rynek regulowany obowiązków wynikających z ust. 1–3, Komisja może zawierać z takimi spółkami porozumienia określające szczegółowy zakres informacji przekazywanych dla celów ust. 1–3 oraz tryb ich przekazywania.”;

106) w art. 165:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna;”,

b) w ust. 1a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo”,

c) po ust. 1a dodaje się ust. 1b–1e w brzmieniu:

„1b. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów regulujących prowadzenie tego rynku Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

1c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym mowa

w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1a pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

1d. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1a pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

1e. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1a pkt 1 lub ust. 1d.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1a, uwzględnia w szczególności:

1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
2) stopień przyczynienia się spółki prowadzącej rynek regulowany do powstania naruszenia;
3) sytuację finansową spółki prowadzącej rynek regulowany, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów;
4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
5) straty poniesione przez podmiot trzeci w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań spółki prowadzącej rynek regulowany;
7) gotowość spółki prowadzącej rynek regulowany do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez podmiot prowadzący rynek regulowany, popełnione przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, na którą jest nakładana kara.”;

107) w art. 165b:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2e w brzmieniu:

„2a. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów regulujących prowadzenie tego rynku Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

2b. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2–4, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

2c. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

2d. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 2c.

2e. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności:

1) wagę naruszenia i czas jego trwania;

2) stopień przyczynienia się spółki prowadzącej rynek regulowany do powstania naruszenia;

3) sytuację finansową spółki prowadzącej rynek regulowany, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów;
4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań spółki prowadzącej rynek regulowany;
7) gotowość spółki prowadzącej rynek regulowany do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez podmiot prowadzący rynek regulowany, popełnione przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, na którą jest nakładana kara.”;

108) po art. 165b dodaje się art. 165c–165f w brzmieniu:

„Art. 165c. 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej zezwolenie na prowadzenie ASO, zezwolenie na prowadzenie ASO, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu ASO spółka:

1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna;
2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;
4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO;
6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
7) narusza interesy uczestników obrotu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może:

1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do

wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo

2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1

– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany.

3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany posiadającą zezwolenie na prowadzenie ASO przepisów regulujących prowadzenie ASO, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności wymienione w art. 165 ust. 2a.

5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie ASO, w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany posiadająca zezwolenie na prowadzenie ASO jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6.

8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany.

Art. 165d. 1. Komisja może zakazać prowadzenia ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w przypadku, gdy spółka prowadząca rynek regulowany, uprawniona do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie:

1) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła ASO;
2) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO;
3) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
4) narusza interesy uczestników obrotu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, Komisja może:

1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo
2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1

– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany.

3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, uprawnioną do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie, przepisów regulujących prowadzenie ASO, Komisja może również nakazać jej zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności określone w art. 165 ust. 2a.

5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, uprawnioną do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie, w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2–4, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany uprawniona do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe,

całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6.

8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku zakazania prowadzenia ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany.

Art. 165e. 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej zezwolenie na prowadzenie OTF, zezwolenie na prowadzenie OTF, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu OTF spółka:

1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna;
2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;
4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie OTF;
6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
7) narusza interesy uczestników obrotu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może:

1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo

2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1

– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany.

3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie OTF, przepisów regulujących prowadzenie OTF, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności określone w art. 165 ust. 2a.

5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany posiadającą zezwolenie na prowadzenie OTF w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany posiadająca zezwolenie na prowadzenie OTF jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6.

8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie OTF przez spółkę prowadzącą rynek regulowany.

Art. 165f. W przypadku cofnięcia albo wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, uprawnienie do prowadzenia ASO oraz OTF wygasa w terminie, w którym odpowiednio decyzja o cofnięciu zezwolenia powinna zostać wykonana albo decyzja o udzieleniu zezwolenia wygasła.”;

109) w art. 166a:

a) ust 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany, prowadząc działalność, o której mowa w art. 14a ust. 1, lub prowadząc działalność, o której mowa w art. 117a, narusza przepisy prawa obowiązujące w państwie siedziby tego rynku w zakresie funkcjonowania rynku regulowanego lub prowadzenia ASO lub OTF, Komisja informuje o stwierdzonych naruszeniach właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie działalności.

2. Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi prowadzącemu zagraniczny rynek regulowany zezwolenia, działalność tego podmiotu stanowi zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania na terytorium innego państwa członkowskiego obrotu instrumentami finansowymi lub interesów inwestorów, Komisja może zakazać podmiotowi prowadzącemu zagraniczny rynek regulowany prowadzenia działalności, o której mowa w art. 14a ust. 1 lub w art. 117a ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. O podjętej decyzji Komisja informuje Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust 2a w brzmieniu:

„2a. Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.”;

110) w art. 167:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Komisja ograniczy zakres wykonywanej działalności maklerskiej, Komisja może również:

1) nakazać firmie inwestycyjnej zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub

2) zakazać, na czas określony, zawierania na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy.”,

c) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo”,

d) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku gdy firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.”,

e) ust. 2c i 2d otrzymują brzmienie:

„2c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3 lub 6, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

2d. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności:

1) wagę naruszenia i czas jego trwania;

2) stopień przyczynienia się firmy inwestycyjnej do powstania naruszenia;

3) sytuację finansową firmy inwestycyjnej, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów;

4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez firmę inwestycyjną, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;

5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;

6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań firmy inwestycyjnej;

7) gotowość firmy inwestycyjnej do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;

8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez firmy inwestycyjne, popełnione przez firmę inwestycyjną, na którą jest nakładana kara.”,

f) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sankcje, o których mowa w ust. 1, 1a lub 2, Komisja może zastosować również wobec firmy inwestycyjnej powierzającej do wykonywania czynności wskazane w art. 79 ust. 2 lub 2c agentowi firmy inwestycyjnej, który w związku z wykonywaniem czynności na rzecz tej firmy inwestycyjnej narusza przepisy prawa, zasady uczciwego obrotu lub interesy zleceniodawców.”,

g) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. W przypadku naruszenia przez firmę inwestycyjną obowiązków, o których mowa w art. 83b ust. 7–17, Komisja może zakazać firmie inwestycyjnej zawierania określonych umów, których przedmiotem są instrumenty finansowe.”;

111) uchyla się art. 167b;

112) w art. 167c:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, Komisja może również nałożyć na podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku naruszenia przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach przepisów regulujących świadczenie tych usług, Komisja może również nakazać temu podmiotowi zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.”,

d) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. W przypadku gdy podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

6. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 lub 5.”;

113) po art. 167c dodaje się art. 167d w brzmieniu:

„Art. 167d. 1. W przypadku gdy firma inwestycyjna, świadcząc usługę pośrednictwa w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej lub wykonując czynności odpowiadające działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, narusza przepisy, o których mowa w art. 69h ust. 2, Komisja może:

1) nakazać firmie inwestycyjnej zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty

stanowiącej 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo – gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej w wyniku naruszenia – nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści;

2) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń lub nałożyć na te osoby, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł;

3) zawiesić w czynnościach członka zarządu firmy inwestycyjnej odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;

4) nakazać odwołanie członka zarządu firmy inwestycyjnej odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie – w przypadku rażących i uporczywych naruszeń przepisów, o których mowa w art. 69h ust. 2.

2. W przypadku gdy firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

3. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub ust. 2.

4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, uwzględnia w szczególności okoliczności określone w art. 167 ust. 2d.”;

114) po art. 168 dodaje się art. 168a w brzmieniu:

„Art. 168a. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez utworzenie oddziału lub bez otwierania oddziału, narusza przepisy prawa, których przestrzeganie pozostaje pod nadzorem właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił tej zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, lub że przepisy te narusza jej agent, Komisja zawiadamia ten organ nadzoru. W zawiadomieniu Komisja przedstawia

opis naruszeń i zwraca się o podjęcie odpowiednich środków przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, a w przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna lub jej agent, naruszając te przepisy, działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, Komisja wyznacza również termin, w ciągu którego środki podjęte przez ten organ powinny doprowadzić do zaprzestania naruszeń przez zagraniczną firmę inwestycyjną.

2. W przypadku nieotrzymania przez Komisję od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia, odpowiedzi na zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, lub niepodjęcia przez ten organ odpowiednich środków, lub gdy pomimo ich podjęcia nie okażą się one w pełni skuteczne, i zagraniczna firma inwestycyjna, naruszając przepisy, o których mowa w ust. 1, lub jej agent, nadal działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, Komisja, po poinformowaniu tego organu nadzoru może, w drodze decyzji:

1) zakazać tej firmie, w całości albo w części, wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
2) zawiesić w całości albo w części prawo wykonywania działalności maklerskiej przez tę firmę do czasu zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń, jednakże nie dłużej niż na okres sześciu miesięcy, albo
3) zakazać tej firmie prowadzenia działalności, o której mowa w art. 117a ust. 1, albo
4) nałożyć na tę firmę karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności, określonego w przedłożonej właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego informacji, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo
5) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile możliwe jest jej ustalenie, albo

6) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, albo
7) zakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
8) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, albo
9) zastosować jedną lub kilka sankcji określonych w pkt 1–3 lub 5–7, oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 4 lub 8.

3. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej nie zgadza się z oceną naruszeń, o których mowa w ust. 1, Komisja może, przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.

4. W przypadku gdy naruszenia dokonane przez zagraniczną firmę inwestycyjną dotyczą przepisów działu IV rozdziału 1 oddziału 2a lub rozporządzenia 575/2013, zastosowanie sankcji, o których mowa w ust. 2, następuje po poinformowaniu również Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

5. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

6. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 4 lub ust. 5.

7. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której

mowa w ust. 2 pkt 4 albo 8, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

8. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2 pkt 4 lub 8, uwzględnia w szczególności:

1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
2) stopień przyczynienia się zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta do powstania naruszenia;
3) sytuację finansową zagranicznej firmy inwestycyjnej, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów;
4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez zagraniczną firmę inwestycyjną lub jej agenta, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta;
7) gotowość zagranicznej firmy inwestycyjnej do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
8) uprzednie, stwierdzone przez Komisję, naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez zagraniczne firmy inwestycyjne, popełnione odpowiednio przez zagraniczną firmę inwestycyjną, jej agenta lub osoby, na które jest nakładana kara.

9. W przypadku zakazania zagranicznej firmie inwestycyjnej prowadzenia w całości lub części działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, firma ta nie może podjąć tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja zakazująca prowadzenie takiej działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

10. W przypadku zakazania osobie odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osoba ta nie może wykonywać czynności związanych z działalnością maklerską w ramach umowy o pracę, zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze, zawartej z firmą inwestycyjną, ani pełnić funkcji w organach domu maklerskiego, przez okres 5 lat od dnia, w którym decyzja o takim zakazie stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego okresu.

11. Komisja prowadzi jawny rejestr osób, którym wydano zakaz, o którym mowa w ust. 2 pkt 7.

12. Komisja informuje Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o sankcjach zastosowanych zgodnie z ust. 2.”;

115) art. 169 otrzymuje brzmienie:

„Art. 169. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez utworzenie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, narusza przepisy prawa, których przestrzeganie pozostaje pod nadzorem Komisji, lub że przepisy te narusza taki agent, Komisja wzywa pisemnie zagraniczną firmę inwestycyjną do zaprzestania tych naruszeń, wyznaczając termin do ich usunięcia.

2. Bieg terminu do usunięcia przez zagraniczną firmę inwestycyjną naruszeń wskazanych w wezwaniu rozpoczyna się w dniu następującym po dniu otrzymania wezwania.

3. Zagraniczna firma inwestycyjna niezwłocznie, jednak nie później niż w dniu następnym po upływie terminu do usunięcia naruszeń wskazanych w wezwaniu, przekazuje Komisji informację o sposobie uwzględnienia wezwania, wskazując szczegółowy sposób usunięcia wskazanych w wezwaniu naruszeń.

4. Przez wezwanie, o którym mowa w ust. 1, rozumie się również wydanie zaleceń, o których mowa w art. 36 ust. 5 lub 6 ustawy o nadzorze. Do obliczania biegu terminu i informowania Komisji o sposobie uwzględnienia wezwania stosuje się przepisy art. 36 ust. 7 i 8 ustawy o nadzorze.

5. Jeżeli zagraniczna firma inwestycyjna nie usunęła w całości stwierdzonych naruszeń, lub w razie bezskutecznego upływu terminu na ich usunięcie, Komisja może:

1) w drodze decyzji:

a) zawiesić w całości albo w części prawo wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczną firmę inwestycyjną do czasu zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń, nie dłużej jednak niż na okres sześciu miesięcy, lub

b) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile jest możliwe jej ustalenie, albo

2) skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.

6. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 5 pkt 1 lit. a, Komisja może określić szczegółowe warunki zawieszenia prawa wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym termin, od którego prawo to jest zawieszone, oraz czynności, które zagraniczna firma inwestycyjna jest zobowiązana podjąć w celu należytego zabezpieczenia interesów inwestorów w związku z zawieszeniem.

7. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, oraz o jej treści Komisja informuje właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia.

8. Jeżeli pomimo wydania decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, zagraniczna firma inwestycyjna lub jej agent w dalszym ciągu, naruszając przepisy, o których mowa w ust. 1, działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego lub działa w sposób naruszający zasady uczciwego obrotu, Komisja, po poinformowaniu właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia może, w drodze decyzji:

1) zakazać tej firmie, w całości albo w części, wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
2) nałożyć na tę firmę karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności, określonego w przedłożonej właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego informacji, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo
3) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile możliwe jest jej ustalenie, a nakaz nie był wcześniej nałożony, bądź szkoda ujawniła się po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, albo

4) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, albo
5) zakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
6) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, albo
7) zastosować jedną lub kilka sankcji określonych w pkt 1 lub 3–5, oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 2 lub 6.

9. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia, po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 7, nie zgadza się z decyzją, o której mowa w ust. 5 pkt 1, a informację o tym przekazał Komisji przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 8, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.

10. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 8 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

11. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 8 pkt 2 lub ust. 10.

12. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 8 pkt 2 albo 6, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

13. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 8 pkt 2 lub 6, uwzględnia w szczególności:
1) wagę naruszenia i czas jego trwania;

2) stopień przyczynienia się zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta do powstania naruszenia;
3) sytuację finansową zagranicznej firmy inwestycyjnej, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów;
4) skalę korzyści uzyskanych lub strat uniknięnych przez zagraniczną firmę inwestycyjną lub jej agenta, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta;
7) gotowość zagranicznej firmy inwestycyjnej do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
8) uprzednie, stwierdzone przez Komisję, naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez zagraniczne firmy inwestycyjne, popełnione przez zagraniczną firmę inwestycyjną, jej agenta lub osoby, na które jest nakładana kara.

14. W przypadku zakazania zagranicznej firmie inwestycyjnej prowadzenia w całości lub w części działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, firma ta nie może podjąć tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja zakazująca prowadzenie takiej działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

15. W przypadku zakazania osobie odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osoba ta nie może wykonywać czynności związanych z działalnością maklerską w ramach umowy o pracę, zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze, zawartej z firmą inwestycyjną, ani pełnić funkcji w organach domu maklerskiego, przez okres 5 lat od dnia, w którym decyzja o takim zakazie stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego okresu.

16. Komisja prowadzi jawny rejestr osób, którym wydano zakaz, o którym mowa w ust. 8 pkt 5.

17. Komisja informuje Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o sankcjach zastosowanych zgodnie z ust. 8.”;

116) w art. 169a:

a) ust. 1–1b otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku gdy dom maklerski narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji:

1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia lub

2) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, lub

3) nakazać odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny.

1a. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany narusza przepisy regulujące zasady prowadzenia działalności przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, Komisja może, w drodze decyzji:

1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia lub

2) nakazać odwołanie członka zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny.

1b. W przypadku gdy bank prowadzący działalność maklerską lub zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji:

1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia lub

2) nakazać odwołanie osoby odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenia w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny.”,

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1ba w brzmieniu:

„1ba. W przypadku gdy podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach narusza przepisy określające zasady świadczenia tych usług, Komisja może, w drodze decyzji:

1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia lub

2) nakazać odwołanie członka zarządu podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny.”,

c) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Kara, o której mowa w ust. 1–1ba, nie może być nałożona, jeżeli od uzyskania przez Komisję wiadomości o czynie określonym odpowiednio w ust. 1–1ba upłynęło więcej niż 2 lata albo od popełnienia tego czynu upłynęło więcej niż 5 lat.”,

d) po ust. 1c dodaje się ust. 1d i 1e w brzmieniu:

„1d. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1–1ba, uwzględnia w szczególności:

1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
2) stopień przyczynienia się osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie do jego powstania;
3) sytuację finansową osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie;
4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie;
7) gotowość osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie do współpracy z Komisją;
8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności odpowiednio przez dom maklerski, spółkę prowadzącą rynek regulowany, bank prowadzący działalność maklerską lub podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, popełnione przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie;
9) potencjalne skutki systemowe naruszenia.

1e. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez osoby, o których mowa w ust. 1–1ba, w wyniku naruszenia, o którym mowa w tych przepisach, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1–1ba, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.”;

117) w art. 169b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przekazuje corocznie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informację o przypadkach zastosowania w poprzednim roku kalendarzowym sankcji, o których mowa w art. 165 ust. 1a i art. 169a ust. 1–1ba, oraz sankcji, o których mowa w art. 167 ust. 1–3, z wyłączeniem cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.”;

118) w art. 169c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany narusza przepisy regulujące prowadzenie platformy aukcyjnej, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 5 000 000 euro na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia.”;

119) po art. 171b dodaje się art. 171c–171f w brzmieniu:

„Art. 171c. 1. W przypadku gdy kontrahent w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2015/2365 nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 4 tego rozporządzenia, Komisja może:

1) nakazać kontrahentowi, który dopuścił się naruszenia, zaprzestania dalszego naruszania tego przepisu oraz zobowiązać go do podjęcia we wskazanym terminie działań, które mają zapobiegać naruszaniu tego przepisu w przyszłości;
2) nałożyć na kontrahenta karę pieniężną do wysokości 21 784 000 zł albo do kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 21 784 000 zł;
3) w przypadku kontrahenta prowadzącego działalność na podstawie zezwolenia wydanego przez Komisję – cofnąć to zezwolenie.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez kontrahenta w wyniku niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2015/2365, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać nałożona w wysokości do trzykrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

3. W przypadku gdy kontrahent jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi kwota całkowitego

skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

4. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub ust. 3.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się kontrahent.

6. W przypadku gdy kontrahent nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2015/2365, Komisja może:

1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń;
2) zawiesić w czynnościach członka zarządu tego podmiotu, którego działania lub zaniechania doprowadziły do naruszenia tego przepisu, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

7. W przypadku kontrahenta będącego funduszem inwestycyjnym kara pieniężna nakładana jest na towarzystwo funduszy inwestycyjnych będące organem tego funduszu, a sankcje, o których mowa w ust. 6:

1) pkt 1 – są nakładane na osoby odpowiedzialne w tym towarzystwie za zaistniałe naruszenie;
2) pkt 2 – są nakładane na członka zarządu tego towarzystwa.

8. W przypadku kontrahenta będącego alternatywną spółką inwestycyjną zarządzaną przez zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych kara pieniężna nakładana jest odpowiednio na zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE, a sankcje, o których mowa w ust. 6:

1) pkt 1 – są nakładane na osoby odpowiedzialne u zewnętrznie zarządzającego ASI albo u zarządzającego z UE za zaistniałe naruszenie;
2) pkt 2 – są nakładane na członka zarządu zewnętrznie zarządzającego ASI albo na członka zarządu zarządzającego z UE.

9. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informacje o:

1) treści rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w ust. 1, 2 i 5–8, oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, zawierające imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) kontrahenta, na których została nałożona sankcja,
2) złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy,
3) treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji

– zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 rozporządzenia 2015/2365.

10. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 9 pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

11. Informacje, o których mowa w ust. 9, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.

Art. 171d. 1. W przypadku gdy kontrahent w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2015/2365 dokonuje ponownego wykorzystania w rozumieniu art. 3 pkt 12 rozporządzenia 2015/2365 wbrew warunkom określonym w art. 15 tego rozporządzenia, Komisja może:

1) nakazać kontrahentowi, który dopuścił się naruszenia, zaprzestania dalszego naruszania tego przepisu oraz zobowiązać go do podjęcia we wskazanym terminie działań, które mają zapobiegać naruszaniu tego przepisu w przyszłości;
2) nałożyć na kontrahenta karę pieniężną:
   a) w przypadku kontrahenta będącego osobą fizyczną – do wysokości 21 784 000 zł,
   b) w przypadku kontrahenta niebędącego osobą fizyczną – do wysokości 65 352 000 zł albo do kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 65 352 000 zł;
3) w przypadku kontrahenta prowadzącego działalność na podstawie zezwolenia wydanego przez Komisję – cofnąć to zezwolenie.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez kontrahenta w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać nałożona w wysokości do trzykrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

3. W przypadku gdy kontrahent jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

4. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b lub ust. 3.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się kontrahent.

6. W przypadku dopuszczenia się przez kontrahenta naruszenia, o którym mowa w ust. 1, Komisja może:

1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń;
2) zawiesić w czynnościach członka zarządu tego podmiotu, którego działania lub zaniechania doprowadziły do naruszenia tego przepisu, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

7. W przypadku kontrahenta będącego funduszem inwestycyjnym kara pieniężna nakładana jest na towarzystwo funduszy inwestycyjnych będące organem tego funduszu, a sankcje, o których mowa w ust. 6:

1) pkt 1 – są nakładane na osoby odpowiedzialne w tym towarzystwie za zaistniałe naruszenie;
2) pkt 2 – są nakładane na członka zarządu tego towarzystwa.

8. W przypadku kontrahenta będącego alternatywną spółką inwestycyjną zarządzaną przez zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych kara pieniężna nakładana jest odpowiednio na zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE, a sankcje, o których mowa w ust. 6:

1) pkt 1 – są nakładane na osoby odpowiedzialne u zewnętrznie zarządzającego ASI albo u zarządzającego z UE za zaistniałe naruszenie;

2) pkt 2 – są nakładane na członka zarządu zewnętrznie zarządzającego ASI albo na członka zarządu zarządzającego z UE.

9. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informacje o:

1) treści rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w ust. 1, 2 i 5–8, oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, zawierające imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) kontrahenta, na których została nałożona sankcja,
2) złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy,
3) treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji

– zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 rozporządzenia 2015/2365.

10. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 9 pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

11. Informacje, o których mowa w ust. 9, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.

Art. 171e. Komisja, nakładając sankcje, o których mowa w art. 170c lub art. 170d, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 23 rozporządzenia 2015/2365.

Art. 171f. 1. Na każdego, kto narusza zakazy lub ograniczenia wprowadzone na podstawie art. 40, art. 41, art. 42 lub art. 45 rozporządzenia 600/2014 lub nie stosuje się do żądania, o którym mowa w art. 45 rozporządzenia 600/2014, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł.

2. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

3. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na

który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 lub 2.”;

120) po art. 176f dodaje się art. 176g–176n w brzmieniu:

„Art. 176g. 1. Na każdego, kto narusza ustalone przez Komisję limity pozycji, o których mowa w art. 32c ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

3. W przypadku gdy podmiot naruszający limit pozycji jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

4. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 lub 3.

5. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności:

1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
2) stopień przyczynienia się osoby, na którą jest nakładana kara, do powstania naruszenia;
3) sytuację finansową osoby, na którą jest nakładana kara;
4) skalę korzyści uzyskanych przez osobę, na którą jest nakładana kara, jeżeli można te korzyści ustalić;
5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;

6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań osoby, na którą jest nakładana kara;
7) gotowość do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez osobę, na którą jest nakładana kara;
9) wpływ posiadanej pozycji w towarowym instrumencie pochodnym na ważny interes publiczny lub wykonanie obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku towaru, stanowiącego instrument bazowy dla towarowego instrumentu pochodnego, w stosunku do którego nastąpiło przekroczenie limitu pozycji.

6. Jeżeli zachowanie limitów pozycji ustalonych przez Komisję nie jest możliwe bez naruszenia przez podmiot naruszający limit pozycji obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku towaru, stanowiącego instrument bazowy dla towarowego instrumentu pochodnego, w stosunku do którego nastąpiło przekroczenie limitu pozycji, Komisja odstępuje od wymierzenia kary.

Art. 176h. 1. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości, przez zamieszczenie na swojej stronie internetowej:
1) informację o treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, zawierającą imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) innego podmiotu, na który nałożona została sankcja, o której mowa w art. 165, art. 165b–165e, art. 166a, art. 167, art. 167d, art. 168a, art. 169 i art. 169a;
2) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – informację o jego złożeniu, jeżeli Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy;
3) informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji.

2. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, następuje po doręczeniu decyzji stronie postępowania.

3. Komisja może, w drodze uchwały, opóźnić przekazanie do publicznej wiadomości informacji o decyzji, o której mowa w ust. 1, lub przekazać taką informację bez wskazywania osoby fizycznej lub innego podmiotu, na który została nałożona sankcja, w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości:
1) wyrządziłoby niewspółmierną i znaczącą szkodę uczestnikom rynku finansowego;

2) w przypadku danych osobowych lub nazwy podmiotu – jest nieproporcjonalne do wagi stwierdzonego naruszenia;
3) stanowiłoby poważne zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub będącego w toku postępowania administracyjnego, wyjaśniającego lub karnego.

4. Komisja może nie przekazywać do publicznej wiadomości informacji o sankcjach nałożonych na podstawie art. 165, art. 165b–165e, art. 166a, art. 167, art. 167d, art. 168a, art. 169 i art. 169a w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości mogłoby:
1) naruszyć stabilność systemu finansowego lub
2) wyrządzić niewspółmierną i znaczącą szkodę podmiotom, które dopuściły się naruszenia.

5. W przypadku gdy Komisja nie przekazała do publicznej wiadomości informacji o imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) innego podmiotu, może upublicznić te dane, jeżeli ustały przesłanki, o których mowa w ust. 3 pkt 1.

6. Informacje, o których mowa w ust. 1, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez co najmniej 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia, z tym że informacje dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, są dostępne na tej stronie przez rok. Usunięcie danych ze strony internetowej następuje na wniosek podmiotu, który dopuścił się naruszenia.

7. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku nieprzekazania do publicznej wiadomości informacji, zgodnie z ust. 4. Komisja informuje również o złożeniu przez stronę wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji.

8. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych raz w roku informację zbiorczą o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 1, 3 i 4.

Art. 176i. 1. W przypadku gdy:
1) administrator narusza wymogi w zakresie zarządzania i kontroli sprawowanych przez administratora, określone w art. 4–10 rozporządzenia 2016/1011,
2) administrator narusza wymogi dotyczące danych wejściowych, metod wyznaczania wskaźnika referencyjnego lub zgłaszania naruszeń, określone w art. 11–14 rozporządzenia 2016/1011, inne niż wymogi określone w art. 11 ust. 1 lit. d lub ust. 4 tego rozporządzenia,

3) administrator narusza wymogi w zakresie kodeksu postępowania, określone w art. 15 rozporządzenia 2016/1011,
4) podmiot nadzorowany przekazujący dane, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia 2016/1011, narusza wymogi w zakresie zarządzania i kontroli, określone w art. 16 tego rozporządzenia,
5) administrator narusza wymogi dotyczące kluczowego wskaźnika referencyjnego, określone w art. 21 rozporządzenia 2016/1011,
6) administrator lub podmiot nadzorowany przekazujący dane narusza wymogi dotyczące przekazywania danych na potrzeby kluczowego wskaźnika referencyjnego, określone w art. 23 rozporządzenia 2016/1011,
7) administrator narusza wymogi dotyczące istotnego wskaźnika referencyjnego, określone w art. 24 lub art. 25 rozporządzenia 2016/1011,
8) administrator narusza wymogi dotyczące pozaistotnego wskaźnika referencyjnego, określone w art. 26 rozporządzenia 2016/1011,
9) administrator narusza wymogi w zakresie oświadczenia, określone w art. 27 rozporządzenia 2016/1011,
10) administrator narusza wymogi w zakresie procedury, określone w art. 28 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011,
11) podmiot nadzorowany w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia 2016/1011 narusza wymogi określone w art. 28 ust. 2 rozporządzenia 2016/1011,
12) podmiot nadzorowany narusza wymogi w zakresie stosowania wskaźników referencyjnych, określone w art. 29 rozporządzenia 2016/1011

– Komisja może nałożyć, odpowiednio na administratora, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo na podmiot nadzorowany, karę pieniężną do wysokości 2 212 750 zł – w przypadku osoby fizycznej, a w przypadku administratora, podmiotu nadzorowanego przekazującego dane albo podmiotu nadzorowanego niebędących osobami fizycznymi, karę pieniężną do wysokości 4 425 500 zł lub do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 4 425 500 zł.

2. W przypadku gdy administrator narusza art. 11 ust. 1 lit. d lub ust. 4 rozporządzenia 2016/1011, Komisja może nałożyć na administratora karę pieniężną:

1) w przypadku administratora będącego osobą fizyczną – do wysokości 442 550 zł;

2) w przypadku administratora niebędącego osobą fizyczną – do wysokości 1 106 375 zł lub do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 1 106 375 zł.

3. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej odpowiednio przez administratora, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo przez podmiot nadzorowany, w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 1 lub 2, kara pieniężna, o której mowa w tych przepisach, może zostać nałożona w wysokości do trzykrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

4. W przypadku gdy administrator, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo podmiot nadzorowany jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 lub 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego, ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

5. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1, 2 lub 4.

6. W decyzji o nałożeniu kary Komisja może wyznaczyć termin wykonania obowiązku lub dokonania czynności wymaganej przepisami, których naruszenie było podstawą nałożenia kary pieniężnej. W razie bezskutecznego upływu tego terminu Komisja może powtórnie wydać decyzję o nałożeniu kary pieniężnej, o której mowa odpowiednio w ust. 1 albo 2.

7. W przypadku gdy administrator, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo podmiot nadzorowany narusza wymogi, o których mowa w ust. 1, Komisja może również nakazać zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

8. W przypadku gdy administrator, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo podmiot nadzorowany narusza wymogi, o których mowa w ust. 1, Komisja może również:

1) zawiesić w czynnościach członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;
2) nakazać odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie – w przypadku gdy naruszenia, o których mowa w ust. 1, mają charakter poważny i systematyczny.

Art. 176j. 1. Komisja może cofnąć albo zawiesić, na okres 6 miesięcy, zezwolenie lub rejestrację udzielone administratorowi na podstawie art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011, w przypadkach określonych w art. 35 ust. 1 tego rozporządzenia.

2. W okresie, na który Komisja zawiesiła administratorowi zezwolenie lub rejestrację, w przypadkach określonych w art. 35 ust. 3 rozporządzenia 2016/1011, Komisja może zezwolić na kontynuowanie opracowywania wskaźnika referencyjnego.

3. W decyzji w sprawie cofnięcia albo zawieszenia zezwolenia lub rejestracji udzielonych administratorowi na podstawie art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011 Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w art. 176i ust. 1 albo 2, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się administrator.

4. Decyzja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

5. Komisja, w terminie 5 dni roboczych, informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia lub zawieszenia zezwolenia lub rejestracji, o których mowa w ust. 1.

Art. 176k. 1. Komisja może cofnąć albo zawiesić, na okres 6 miesięcy, uznanie udzielone administratorowi mającemu siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie innym niż państwo członkowskie na podstawie art. 32 ust. 5 rozporządzenia 2016/1011, w przypadkach określonych w art. 32 ust. 8 tego rozporządzenia.

2. Decyzja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 176l. 1. Komisja może nakazać administratorowi lub innemu podmiotowi nadzorowanemu zaprzestanie stosowania danego wskaźnika referencyjnego, zatwierdzonego na podstawie art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011, w przypadku gdy przestały być spełnione warunki określone w art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011.

2. Decyzja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 176m. Komisja, nakładając sankcje, o których mowa w art. 176i–176l, uwzględnia okoliczności określone w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011.

Art. 176n. 1. Komisja, w drodze uchwały, przekazuje do publicznej wiadomości informacje o wydaniu decyzji, o których mowa w art. 176i–176l, w zakresie i w sposób określony w art. 45 rozporządzenia 2016/1011.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące imienia i nazwiska osoby, której dotyczy decyzja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.”;

121) po art. 178a dodaje się art. 178b w brzmieniu:

„Art. 178b. Kto bez wymaganego zezwolenia lub upoważnienia zawartego w odrębnych przepisach albo nie będąc do tego uprawnionym w inny sposób określony w ustawie lub rozporządzeniu 2016/1011 prowadzi działalność w zakresie sprawowania kontroli nad opracowywaniem wskaźnika referencyjnego, podlega grzywnie do 5 000 000 zł.”;

122) w art. 184 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzanie czynności, o których mowa w art. 30 ust. 1–3, art. 32d, art. 88, art. 90 ust. 2 i 3 oraz art. 122, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.[9)]) w art. 5a pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) pochodnych instrumentach finansowych – oznacza to instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2343, 2175, 2201 i 2369) w art. 4a pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) pochodnych instrumentach finansowych – oznacza to instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;”.

[9)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859,1089, 1428, 1448, 1530, 1971, 2056, 2175, 2201, 2203 i 2294.

Art. 4. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, 791, 1089, 1387 i 1566 oraz z 2018 r. poz. 9) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 44 otrzymuje brzmienie:

„44) rynek organizowany przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany – obrót towarami giełdowymi lub instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane wyłącznie przez dostawę, albo obrót produktami energetycznymi sprzedawanymi w obrocie hurtowym, które są wykonywane wyłącznie przez dostawę, na zorganizowanej platformie obrotu, organizowany na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. ...) przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany;”,

b) po pkt 44 dodaje się pkt 44a w brzmieniu:

„44a) zorganizowana platforma obrotu – zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 2e ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;”;

2) w art. 49a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej jest obowiązane sprzedawać nie mniej niż 30% energii elektrycznej wytworzonej w danym roku na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, lub na zorganizowanej platformie obrotu, prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej mające prawo do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej sprzedaje wytworzoną energię elektryczną nieobjętą obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, w sposób zapewniający publiczny,

równy dostęp do tej energii, w drodze otwartego przetargu, na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na zorganizowanej platformie obrotu, prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową, lub na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.”;

3) w art. 49b w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, lub na zorganizowanej platformie obrotu, prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, 2361 i 2491) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 w pkt 38 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 39–45 w brzmieniu:

„39) lokata strukturyzowana – przyjmowany przez bank depozyt o oznaczonym terminie zapadalności, w którym wpłacony kapitał jest w całości zwracany, a wypłata odsetek lub świadczeń dodatkowych oraz ich wysokość jest uzależniona od uprzednio określonych warunków, obejmujących takie czynniki jak:

a) indeks lub połączenie indeksów, z wyłączeniem lokat o zmiennym oprocentowaniu, których stopa zwrotu jest bezpośrednio powiązana z indeksem stopy procentowej takiej jak Euribor lub Libor,

b) instrument finansowy lub połączenie instrumentów finansowych,

c) towar lub połączenie towarów lub inne aktywa lub ich połączenie,

d) kurs walutowy lub połączenie kursów walutowych;

40) rozporządzenie 2017/565 – rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 1, z późn. zm.[10)]);

[10)] Patrz odnośnik nr 3.

41) klient profesjonalny – podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 39b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;

42) klient detaliczny – podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 39c ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;

43) uprawniony kontrahent – podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 39d ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;

44) osoba zaangażowana – osoba, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2017/565;

45) trwały nośnik – nośnik umożliwiający użytkownikowi przechowywanie adresowanych do niego informacji w sposób umożliwiający dostęp do nich przez okres odpowiedni do celów sporządzenia tych informacji i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci.”;

2) w art. 5 w ust. 2 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:

„11) pośrednictwo w zawieraniu umów lokaty strukturyzowanej;

12) doradztwo w odniesieniu do lokat strukturyzowanych.”;

3) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Doradztwo w odniesieniu do lokaty strukturyzowanej polega na przygotowywaniu, z inicjatywy banku albo na wniosek klienta, oraz przekazywaniu klientowi, określonej w art. 9 rozporządzenia 2017/565, pisemnej, ustnej lub przekazanej w innej formie, w szczególności elektronicznej, spełniającej wymóg trwałego nośnika, przygotowanej w oparciu o potrzeby i sytuację klienta, rekomendacji dotyczącej otwarcia lub likwidacji jednej lub więcej lokat strukturyzowanych bądź dokonania innej czynności wywołującej równoważne skutki, której przedmiotem są lokaty strukturyzowane, albo rekomendacji dotyczącej powstrzymania się od otwarcia lub likwidacji jednej lub więcej lokat strukturyzowanych lub dotyczącej powstrzymania się od innej czynności wywołującej równoważne skutki, której przedmiotem są lokaty strukturyzowane.

2. Bank może świadczyć usługę doradztwa w odniesieniu do lokaty strukturyzowanej w sposób zależny lub niezależny.”;

4) w art. 31:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) określenie czynności bankowych, do których wykonywania bank ma być upoważniony, oraz dane o przedmiocie i zakresie zamierzonej działalności, w tym określenie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, które bank zamierza wykonywać zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy;”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 3a;

5) w art. 34:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zmiana statutu banku wymaga zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do wniosku o wydanie zezwolenia na zmianę statutu banku przepisy art. 33 oraz art. 36 ust. 2a stosuje się odpowiednio.”;

6) w art. 36 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do wniosku załącza się:

1) dokumenty, o których mowa w art. 6 lit. c, f, h oraz i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1943 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji i wymogów w zakresie udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017, str. 4), odpowiadające zakresowi czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, które bank zamierza wykonywać zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy;

2) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.[11)]), zwanego

---

[11)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 287 z 21.10.2016, str. 320.

dalej „rozporządzeniem 596/2014”, w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, które bank zamierza wykonywać zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy.”;

7) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Lokaty strukturyzowane

Art. 88a. W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, których przedmiotem są lokaty strukturyzowane, oraz czynności, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 11 i 12, (usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych), bank stosuje przepisy niniejszego rozdziału oraz bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej, w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do zawierania umów lokaty strukturyzowanej, pośrednictwa w zawieraniu umów lokaty strukturyzowanej oraz doradztwa w odniesieniu do lokat strukturyzowanych.

Art. 88b. 1. Bank na pisemne żądanie podmiotu innego niż określony w art. 3 pkt 39b lit. a–m ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi i w zakresie określonym w takim żądaniu może traktować go jako klienta profesjonalnego, pod warunkiem że posiada on wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji w zakresie lokat strukturyzowanych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Bank przed uwzględnieniem żądania jest obowiązany ustalić wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych przy świadczeniu usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, których żądanie dotyczy.

2. Bank może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/565, w zakresie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, traktować klienta profesjonalnego jak klienta detalicznego.

3. Bank może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2017/565, i na zasadach określonych w art. 71 ust. 2–4 tego rozporządzenia, w zakresie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, traktować uprawnionego kontrahenta jak klienta detalicznego albo klienta profesjonalnego.

4. Bank, w zakresie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, dokonuje podziału klientów na kategorie, zaliczając ich odpowiednio do kategorii klientów detalicznych, klientów profesjonalnych lub uprawnionych kontrahentów.

5. Do dokonywania przez bank podziału klientów na kategorie zgodnie z ust. 4 stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

6. Do świadczenia przez bank usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych na rzecz kategorii klientów, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 88c. 1. Bank, świadcząc usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, działa w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jego klientów. Bank jest obowiązany stosować rozwiązania i procedury zapewniające niezwłoczne, uczciwe i należyte wykonywanie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych.

2. Wszelkie informacje kierowane przez bank do klientów lub potencjalnych klientów, w tym informacje upowszechniane przez bank w celu reklamy lub promocji usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, są rzetelne, niebudzące wątpliwości i niewprowadzające w błąd. Informacje upowszechniane w celu reklamy lub promocji usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych świadczonych przez bank są oznaczane w sposób niebudzący wątpliwości jako informacje upowszechniane w tych celach. Upowszechnianie informacji w sposób rzetelny, niebudzący wątpliwości i niewprowadzający w błąd jest zachowane w przypadku spełnienia przez bank warunków, o których mowa w art. 44 rozporządzenia 2017/565.

3. Treść i forma informacji, o których mowa w ust. 2, jest prezentowana w taki sposób, aby klient lub potencjalny klient, do którego jest kierowana informacja lub który może się z taką informacją zapoznać, mógł zrozumieć charakter oraz ryzyko związane z daną usługą oraz podjąć świadomą decyzję.

4. Bank przekazuje, z uwzględnieniem art. 45–51 i art. 61 rozporządzenia 2017/565, w odpowiednim czasie adekwatne i odpowiednie informacje dotyczące:

1) banku oraz usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych świadczonych przez ten bank;
2) kosztów i opłat związanych ze świadczeniem tych usług.

5. W przypadku świadczenia usługi, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, bank, zgodnie z art. 52 rozporządzenia 2017/565, przekazuje również informację o:

1) zależnym lub niezależnym charakterze świadczonej usługi;
2) zakresie lokat strukturyzowanych będących przedmiotem analizy na potrzeby udzielenia rekomendacji, w szczególności informację, w jakim stopniu zakres analizy dotyczy lokat strukturyzowanych oferowanych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z bankiem lub przez podmioty, które pozostają z nim w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru świadczonej usługi;
3) częstotliwości dokonywania okresowej oceny odpowiedniości lokat strukturyzowanych, jeżeli bank zobowiązał się do dokonywania takiej oceny.

6. W przypadku gdy usługa, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, jest świadczona w sposób niezależny, bank, z uwzględnieniem art. 53 rozporządzenia 2017/565:

1) obejmuje zakresem analizy wystarczający rodzaj dostępnych lokat strukturyzowanych i ich liczbę w sposób odpowiednio zróżnicowany, w celu zapewnienia, że rekomendacja jest adekwatna i we właściwy sposób realizuje cele inwestycyjne;
2) nie obejmuje zakresem analizy wyłącznie lokat strukturyzowanych oferowanych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z bankiem lub przez podmioty, które pozostają z nim w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru świadczonej usługi.

7. Przepisów ust. 2–5 nie stosuje się w przypadku, gdy usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych są elementem innych usług uregulowanych w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819), ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. poz. 819) lub w odrębnych przepisach określających odrębne obowiązki informacyjne wobec klientów lub potencjalnych klientów.

Art. 88d. 1. Bank, w związku ze świadczeniem usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, nie może przyjmować ani przekazywać jakichkolwiek świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, ani jakichkolwiek świadczeń niepieniężnych, z wyłączeniem:

1) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych od klienta lub od osoby działającej w jego imieniu oraz świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przekazywanych klientowi lub osobie działającej w jego imieniu;
2) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych lub przekazywanych osobie trzeciej, które są niezbędne do wykonywania danej usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych na rzecz klienta, w szczególności:
   a) kosztów z tytułu przechowywania środków pieniężnych powierzonych przez klienta,
   b) opłat na rzecz organu nadzoru,
   c) podatków, należności publicznoprawnych oraz innych opłat, których obowiązek zapłaty wynika z przepisów prawa,
   d) opłat związanych z wymianą walutową;
3) świadczeń pieniężnych i świadczeń niepieniężnych innych niż określone w pkt 1 i 2, jeżeli:
   a) są one przyjmowane albo przekazywane w celu poprawienia jakości danej usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych świadczonej przez bank na rzecz klienta,
   b) ich przyjęcie lub przekazanie nie ma negatywnego wpływu na działanie przez bank w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jego klienta,
   c) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana, o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia danej usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych – przy czym warunek ten uznaje się za spełniony również w przypadku przekazania klientowi lub potencjalnemu klientowi informacji sporządzonej w formie ujednoliconej.

2. W przypadku świadczenia usługi, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, w sposób niezależny, bank nie może przyjmować świadczeń pieniężnych ani świadczeń niepieniężnych od podmiotu trzeciego w związku ze świadczeniem tej usługi.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do drobnych świadczeń niepieniężnych przyjmowanych przez bank, jeżeli:

1) świadczenia te mogą poprawić jakość świadczonej na rzecz klienta usługi, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12;
2) łączna wielkość i charakter tych świadczeń nie wpływałyby negatywnie na przestrzeganie przez bank obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta;
3) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana, o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia usługi, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, przy czym świadczenia te mogą być opisane w sposób ogólny.

4. Bank informuje klienta o wszelkich zmianach w zakresie informacji przekazanych zgodnie z ust. 1 pkt 3 lit. c i ust. 3 pkt 3, jeżeli zmiany te mają związek z usługami w odniesieniu do lokat strukturyzowanych świadczonymi na rzecz klienta.

5. Do przyjmowania i przekazywania przez bank świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych, w związku ze świadczeniem usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. g ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi stosuje się odpowiednio.

Art. 88e. 1. Bank świadczący usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych zapewnia, aby sposób wynagradzania osób zaangażowanych oraz oceny pracy świadczonej przez te osoby na rzecz banku nie powodował ich działania w sposób nierzetelny i nieprofesjonalny, niezgodnie z najlepiej pojętymi interesami jego klientów; w tym celu bank opracowuje, wdraża oraz stosuje politykę wynagrodzeń i praktyki, stosując odpowiednio art. 27 rozporządzenia 2017/565.

2. W przypadku świadczenia usługi, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, sposób wynagradzania oraz ocena pracy nie mogą zachęcać do udzielania rekomendacji mających za przedmiot daną lokatę strukturyzowaną w przypadku, gdy inna lokata strukturyzowana byłaby bardziej adekwatna i lepiej realizowała cele klienta.

3. Sposób wynagradzania, o którym mowa w ust. 1 i 2, dotyczy przyznawania wynagrodzenia w postaci wszystkich form płatności lub korzyści pieniężnych lub niepieniężnych przekazywanych przez bank bezpośrednio lub pośrednio osobom zaangażowanym, przy świadczeniu usług na rzecz klientów.

Art. 88f. 1. W przypadku gdy:

1) usługa w odniesieniu do lokat strukturyzowanych ma być świadczona w ramach jednej umowy łącznie z inną usługą, bank informuje klienta, przed zawarciem umowy, czy jest możliwe oddzielne zawarcie umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych oraz umowy o świadczenie innych usług, a jeżeli jest to możliwe, przekazuje klientowi odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z poszczególnymi umowami;
2) zawarcie umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych jest warunkiem zawarcia umowy o świadczenie innej usługi albo zawarcie umowy o świadczenie innej usługi jest warunkiem zawarcia umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, bank informuje klienta, przed zawarciem umowy, czy jest możliwe zawarcie wyłącznie jednej z tych umów, a jeżeli jest to możliwe, przekazuje klientowi odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z poszczególnymi umowami.

2. W przypadku gdy ryzyko wynikające z:

1) zawarcia z klientem detalicznym umowy, w ramach której usługa w odniesieniu do lokat strukturyzowanych ma być świadczona łącznie z inną usługą, może różnić się od ryzyka wynikającego z oddzielnego zawarcia umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, bank informuje o tym klienta i przedstawia opis ryzyka wynikającego z poszczególnych usług świadczonych w ramach umowy oraz sposób, w jaki jednoczesne występowanie tych usług zmienia poziom ryzyka;
2) zawarcia z klientem detalicznym umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, jako warunku zawarcia umowy o świadczenie innej usługi, albo z zawarcia z klientem detalicznym umowy o świadczenie innej usługi, jako warunku zawarcia umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, może różnić się od ryzyka wynikającego z zawarcia umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych bez takich warunków, bank informuje o tym klienta i przedstawia opis ryzyka wynikającego z

poszczególnych usług oraz sposób, w jaki jednoczesne występowanie tych usług zmienia poziom ryzyka.

Art. 88g. 1. Bank świadczący usługę, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, uzyskuje od klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego:

1) wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym;
2) sytuacji finansowej, w tym zdolności do ponoszenia strat;
3) celów inwestycyjnych, w tym poziomu akceptowanego ryzyka.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są uzyskiwane od klienta lub potencjalnego klienta w celu umożliwienia udzielania przez bank rekomendacji, które są dla niego odpowiednie ze względu na jego osobistą sytuację lub potrzeby inwestycyjne, w szczególności zdolność do ponoszenia strat oraz poziom akceptowanego ryzyka.

3. Bank świadczący usługę, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, przekazuje klientowi detalicznemu, na trwałym nośniku, raport zawierający potwierdzenie odpowiedniości rekomendacji z wyjaśnieniem przyczyn, dla których rekomendacja jest dla niego odpowiednia.

4. Bank, stosując odpowiednio art. 54 i art. 55 rozporządzenia 2017/565, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, dokonuje oceny odpowiedniości lokaty strukturyzowanej oraz sporządza raport, o którym mowa w ust. 3.

Art. 88h. 1. Bank świadczący usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, których konstrukcja utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienie ryzyka związanego ze stopą zwrotu lub zrozumienie kosztów likwidacji lokaty przed terminem, uzyskuje od klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym, w celu oceny, czy usługa ta jest dla niego odpowiednia. W przypadku, o którym mowa w art. 88f ust. 1, ocenie podlega, czy umowa zawierana w okolicznościach określonych w art. 88f ust. 1 jest dla klienta lub potencjalnego klienta odpowiednia.

2. W przypadku gdy na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, bank stwierdzi, że usługa nie jest odpowiednia dla klienta lub potencjalnego klienta, niezwłocznie informuje o tym klienta lub potencjalnego klienta.

3. W przypadku gdy klient lub potencjalny klient nie przedstawi informacji, o których mowa w ust. 1, lub jeżeli przedstawi informacje niewystarczające, bank informuje go, że brak tych informacji uniemożliwia bankowi dokonanie oceny, czy usługa jest dla niego odpowiednia.

4. Bank uzyskuje informacje, o których mowa w ust. 1, dokonuje oceny odpowiedniości usługi oraz przechowuje informacje dotyczące przeprowadzonej oceny, stosując odpowiednio art. 55 i art. 56 rozporządzenia 2017/565.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do banku świadczącego usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w przypadku gdy:

1) umowa jest zawierana z inicjatywy klienta lub potencjalnego klienta,
2) klient lub potencjalny klient został poinformowany przez bank, że zawarcie umowy nie jest związane z obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz że nie będzie on korzystał z ochrony, jaką zapewniałoby mu wykonanie przez bank takiego obowiązku, oraz
3) bank spełnia wymogi związane z zarządzaniem konfliktami interesów.

6. Jeżeli do zawarcia umowy dochodzi w wyniku skierowania do klienta lub potencjalnego klienta zindywidualizowanych informacji o banku, lokacie strukturyzowanej lub usłudze, przyjmuje się, że nie została ona zawarta w sposób określony w ust. 5 pkt 1.

Art. 88i. 1. Bank, który świadcząc na rzecz klienta usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, korzysta z pośrednictwa innego banku, instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, może dokonywać oceny, o której mowa w art. 88g i art. 88h, na podstawie informacji dotyczących klienta lub potencjalnego klienta, otrzymywanych od tych podmiotów, oraz uznać za prawidłową ocenę dokonaną przez te podmioty.

2. Bank, który pośredniczy w świadczeniu usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych przez inny bank, instytucję kredytową, firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną i przekazuje im informacje dotyczące klienta lub potencjalnego klienta, zapewnia kompletność i rzetelność tych informacji oraz prawidłowość oceny dokonanej zgodnie z art. 88g i art. 88h.

Art. 88j. 1. Przy świadczeniu usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych bank jest obowiązany przekazywać klientowi detalicznemu lub klientowi profesjonalnemu, na trwałym nośniku, regularne sprawozdania związane z wykonywaniem umowy o świadczenie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, uwzględniające rodzaj i złożoność danych lokat strukturyzowanych, charakter świadczonej usługi oraz koszty związane z usługami w odniesieniu do lokat strukturyzowanych świadczonymi na rzecz klienta.

2. W przypadku gdy bank, świadcząc usługę, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, na rzecz klienta detalicznego, udzielił mu rekomendacji i zobowiązał się w ramach umowy do przeprowadzania okresowej oceny jej odpowiedniości, jest obowiązany przekazywać klientowi regularnie ocenę tej rekomendacji, wskazując, czy jest ona nadal odpowiednia dla tego klienta.

3. Do przekazywania sprawozdań, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. h ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 88k. 1. Bank określa, wdraża i utrzymuje organizację przedsiębiorstwa w sposób zapewniający:

1) odpowiednią liczbę osób świadczących pracę na jego rzecz, wymaganą do prawidłowego świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, oraz
2) posiadanie przez osoby, o których mowa w pkt 1, odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia w zakresie powierzonych obowiązków oraz utrzymywanie i doskonalenie przez te osoby takiej wiedzy i takich kompetencji.

2. Do osób, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 lit. d i g ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

3. Bank opracowuje, wdraża i stosuje procedury oraz inne regulacje wewnętrzne w zakresie niezbędnym do prawidłowego świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych. W przypadku świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych dla klientów detalicznych bank opracowuje, wdraża i stosuje regulaminy świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych.

4. W przypadku gdy konstrukcja lokaty strukturyzowanej uniemożliwia uregulowanie praw i obowiązków związanych ze świadczeniem usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych w sposób jednolity dla wszystkich klientów, na rzecz których świadczone są takie usługi, wymogu opracowania regulaminu, o którym mowa w ust. 3, nie stosuje się.

5. Przy wykonywaniu obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 3, bank uwzględnia zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności w zakresie lokat strukturyzowanych.

6. Bank opracowuje, wdraża i stosuje politykę w zakresie świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, uwzględniającą charakterystykę oraz

potrzeby klientów lub potencjalnych klientów oraz akceptowany przez klientów lub potencjalnych klientów poziom ryzyka.

7. Bank, stosując odpowiednio przepisy art. 72–76 rozporządzenia 2017/565:

1) rejestruje, przechowuje i archiwizuje dokumenty, nagrania oraz inne nośniki informacji sporządzane lub otrzymywane w związku ze świadczonymi usługami w odniesieniu do lokat strukturyzowanych;
2) sporządza na trwałym nośniku protokoły, notatki lub nagrania z rozmów przeprowadzonych w bezpośredniej obecności klienta lub potencjalnego klienta.

8. Z zastrzeżeniem art. 76 ust. 11 rozporządzenia 2017/565, obowiązek przechowywania i archiwizowania, o którym mowa w ust. 7, wygasa z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym dokumenty lub nośniki informacji zostały sporządzone lub otrzymane, a w przypadku regulaminów, procedur oraz innych regulacji wewnętrznych – z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym przestały one obowiązywać. Komisja może zażądać od banku przechowywania i archiwizowania takich danych lub dokumentów po upływie tego terminu, nie dłużej jednak niż przez 7 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zostały one sporządzone lub otrzymane, lub przestały obowiązywać.

9. Obowiązek, o którym mowa w ust. 7, obejmuje również nagrywanie rozmów telefonicznych i zapisywanie korespondencji elektronicznej związanych z czynnościami, które mogłyby skutkować świadczeniem jednej z usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, nawet jeżeli w wyniku prowadzenia tych rozmów lub korespondencji nie dochodziłoby do świadczenia usługi. Obowiązek nagrywania rozmów telefonicznych i zapisywania korespondencji elektronicznej obejmuje urządzenia banku oraz, pod warunkiem zatwierdzenia do używania przez bank prywatnych urządzeń osób zatrudnionych w banku – także takie prywatne urządzenia.

10. Bank informuje klientów lub potencjalnych klientów o nagrywaniu rozmów telefonicznych lub zapisywaniu prowadzonej korespondencji elektronicznej, w wyniku których dochodziłoby lub mogłoby dojść do świadczenia usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, przed rozpoczęciem takiego nagrania lub zapisu. Bank nie może prowadzić rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej, jeżeli nie poinformował klienta o nagrywaniu rozmów lub zapisywaniu korespondencji.

11. Bank podejmuje działania zapobiegające prowadzeniu przez osoby zatrudnione w banku rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej z wykorzystaniem zatwierdzonych prywatnych urządzeń tych osób, jeżeli nie jest w stanie nagrywać tych rozmów lub zapisywać prowadzonej korespondencji elektronicznej.

Art. 88l. 1. Bank jest obowiązany zatrudniać osoby posiadające odpowiednią wiedzę i kompetencje w zakresie:

1) przekazywania klientom lub potencjalnym klientom informacji o usługach w odniesieniu do lokat strukturyzowanych;
2) wykonywania czynności, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12.

2. Bank zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez osoby, o których mowa w ust. 1, wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.

3. Do osób, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 lit. b i g ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

4. Ustanowiony w banku system wynagradzania osób świadczących pracę na jego rzecz, uczestniczących w świadczeniu usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w szczególności obsługujących klienta lub potencjalnego klienta, powinien wspierać wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 88c ust. 1, oraz być środkiem ograniczającym ryzyko wystąpienia konfliktu interesów.

Art. 88m. 1. Przy opracowywaniu, wdrażaniu i stosowaniu rozwiązań technicznych i organizacyjnych w świadczeniu usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych bank uwzględnia odpowiednio zasady określone w art. 21 rozporządzenia 2017/565.

2. Bank opracowuje, wdraża i stosuje politykę w celu zapewnienia zgodności działalności banku z przepisami prawa regulującymi świadczenie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych oraz adekwatne i skuteczne rozwiązania techniczne i organizacyjne w tym zakresie, w tym zasady regulujące zawieranie transakcji przez osoby zaangażowane.

3. Bank wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 2, stosując odpowiednio art. 22, art. 25, art. 26, art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2017/565.

4. Bank opracowuje, wdraża i stosuje odpowiednie środki oraz procedury zarządzania konfliktami interesów w rozumieniu art. 33 rozporządzenia 2017/565, z uwzględnieniem art. 34 i art. 35 tego rozporządzenia.

5. Bank, który opracowuje lokatę strukturyzowaną, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem opracowywania lokaty strukturyzowanej, zapewniające, że lokata strukturyzowana oraz strategia dystrybucji będą odpowiednie dla grupy docelowej.

6. Przez grupę docelową rozumie się określoną grupę osób, do których kierowana jest bezpośrednia lub za pośrednictwem innych podmiotów propozycja zawarcia umowy lokaty strukturyzowanej, z których potrzebami, cechami lub celami, lokata strukturyzowana jest zgodna.

7. Przez strategię dystrybucji rozumie się zamierzony sposób, w jaki może zostać zawarta umowa lokaty strukturyzowanej z osobą należącą do grupy docelowej.

8. Rozwiązania, o których mowa w ust. 5, obejmują w szczególności:

1) określenie grupy docelowej lokaty strukturyzowanej z uwzględnieniem podziału klientów na kategorie zgodnie z art. 88b ust. 4;
2) identyfikację wszelkich istotnych ryzyk związanych z potencjalnym zawarciem umowy lokaty strukturyzowanej przez grupę docelową w celu dokonania oceny, czy lokata strukturyzowana byłaby odpowiednia dla tej grupy docelowej;
3) określenie strategii dystrybucji lokaty strukturyzowanej, w przypadku gdy rekomendowanie, oferowanie, zawieranie lub umożliwianie zawarcia umowy lokaty strukturyzowanej będzie wykonywane przez bank samodzielnie, jak i przez uprawnione do takich czynności podmioty, przy czym strategia dystrybucji powinna być odpowiednia dla określonej grupy docelowej;
4) sprawdzenie przed opracowaniem lokaty strukturyzowanej, czy lokata strukturyzowana pozostaje zgodna z potrzebami określonej grupy docelowej oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tej lokaty jest odpowiednia dla tej grupy docelowej;
5) regularny przegląd, czy lokata strukturyzowana pozostaje zgodna z potrzebami określonej grupy docelowej oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tej lokaty jest odpowiednia dla tej grupy docelowej – dokonywany z uwzględnieniem wszelkich zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej.

9. Bank, który rekomenduje, oferuje albo w inny sposób umożliwia otwarcie lokaty strukturyzowanej przez osoby należące do grupy docelowej, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem wykonywania tych

czynności zapewniające, że lokata strukturyzowana oraz strategia dystrybucji będą odpowiednie dla grupy docelowej.

10. Rozwiązania, o których mowa w ust. 9, obejmują w szczególności:

1) określenie grupy docelowej lokaty strukturyzowanej, także w przypadku, gdy podmiot opracowujący lokatę strukturyzowaną nie określił grupy docelowej lokaty strukturyzowanej;
2) określenie strategii dystrybucji lokaty strukturyzowanej odpowiedniej dla określonej grupy docelowej;
3) regularny przegląd, czy lokata strukturyzowana pozostaje zgodna z potrzebami określonej grupy docelowej oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tej lokaty jest odpowiednia dla tej grupy docelowej – dokonywany z uwzględnieniem wszelkich zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej.

11. W przypadku zamiaru dokonania istotnych zmian cech lokaty strukturyzowanej, grupy docelowej lub strategii dystrybucji lokaty strukturyzowanej, bank jest obowiązany dokonać oceny planowanych zmian. Przepisy ust. 5 i 8 stosuje się odpowiednio.

12. W przypadku gdy strategia dystrybucji lokaty strukturyzowanej przewiduje wykorzystanie uprawnionych podmiotów trzecich, bank, który opracowuje lokatę strukturyzowaną, udostępnia tym podmiotom informacje dotyczące tej lokaty strukturyzowanej, sposobu określenia grupy docelowej oraz strategii dystrybucji tej lokaty strukturyzowanej.

13. Bank, który rekomenduje, oferuje, zawiera lub umożliwia zawarcie umowy lokaty strukturyzowanej, uzyskuje od banku, który opracowuje lokatę strukturyzowaną, informacje o rozwiązaniach określonych w ust. 8 oraz inne informacje pozwalające na zrozumienie cech lokaty strukturyzowanej oraz określonej grupy docelowej.

14. Bank, który rekomenduje, oferuje, zawiera lub umożliwia zawarcie umowy lokaty strukturyzowanej, nie jest obowiązany do ponownego określenia grupy docelowej oraz strategii dystrybucji, jeżeli określił grupę docelową lub strategię dystrybucji w związku z opracowaniem lokaty strukturyzowanej.

15. Do opracowywania, rekomendowania, oferowania, zawierania lub umożliwiania zawarcia umowy lokaty strukturyzowanej stosuje się odpowiednio

przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”;

8) w art. 133 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zgodności działalności prowadzonej przez banki zgodnie z art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi z przepisami tej ustawy, niniejszej ustawy, rozporządzenia 596/2014, aktami delegowanymi wydanymi na podstawie tego rozporządzenia oraz ze statutem;”;

9) w art. 138:

a) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7e w brzmieniu:

„7a. W przypadku stwierdzenia, że bank, z naruszeniem art. 88a–88m, wykonuje czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, których przedmiotem są lokaty strukturyzowane, lub że bank, z naruszeniem art. 88a–88m, wykonuje czynności, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 11 lub 12, Komisja Nadzoru Finansowego, zamiast środków, o których mowa w ust. 3, może:

1) nakazać bankowi zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub nałożyć na bank karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo – gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej w wyniku naruszenia – nałożyć na bank karę pieniężną w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści;

2) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń lub nałożyć na te osoby karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł;

3) zawiesić w czynnościach członka zarządu banku odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;

4) wystąpić do właściwego organu banku z wnioskiem o odwołanie członka zarządu banku – w przypadku rażących i uporczywych naruszeń przepisów, o których mowa w ust. 1; przepis art. 22d stosuje się odpowiednio;

5) ograniczyć zakres działalności banku lub jego jednostek organizacyjnych;

6) uchylić zezwolenie na utworzenie banku i podjąć decyzję o likwidacji banku; art. 147 ust. 3 i art. 153–156 stosuje się odpowiednio.

7b. W przypadku naruszenia przez bank art. 88m ust. 4–15 Komisja Nadzoru Finansowego może także zakazać wykonywania przez bank czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, których przedmiotem są lokaty strukturyzowane, lub zakazać wykonywania przez bank czynności, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 11 i 12.

7c. Decyzje, o których mowa w ust. 7a i 7b, Komisja Nadzoru Finansowego podaje do publicznej wiadomości. Przepis art. 176h ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi stosuje się odpowiednio.

7d. W przypadku gdy bank jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 7a pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym.

7e. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe, o którym mowa w ust. 7a pkt 1 lub ust. 7d.”,

b) w ust. 8 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując decyzję, o której mowa w ust. 3, 3a i 7a, uwzględnia:”.

Art. 6. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1127, 1089 i 2491) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:
   a) w pkt 2 uchyla się lit. c i e,
   b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
      „2a) hurtowych produktach energetycznych – rozumie się przez to produkty energetyczne będące przedmiotem obrotu hurtowego na zorganizowanej platformie obrotu, które muszą być wykonywane przez dostawę, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;”;
2) uchyla się art. 3;

3) w art. 5:

a) ust. 2c otrzymuje brzmienie:

„2c. Na rynku regulowanym, o którym mowa w ust. 2b, może być prowadzony obrót wyłącznie:

1) instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d, e oraz i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest towar giełdowy dopuszczony do obrotu na giełdzie towarowej, w tym derywatami elektroenergetycznymi i derywatami gazowymi;

2) instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. j ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;

3) instrumentami pochodnymi, których instrumentem bazowym jest instrument finansowy, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. j ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;

4) pięciodniowymi kontraktami terminowymi typu future, o których mowa w art. 3 pkt 30b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”,

b) uchyla się ust. 2d,

c) po ust. 2e dodaje się ust. 2ea w brzmieniu:

„2ea. W skład zarządu spółki, o której mowa w ust. 1, wchodzą osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym w podmiotach, których przedmiot działalności związany jest z obrotem hurtowym towarami giełdowymi dopuszczonymi do obrotu organizowanego przez tę spółkę, nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami oraz wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania tą spółką, z tym że co najmniej jeden członek zarządu spółki, o której mowa w ust. 1, zamiast stażu pracy w podmiotach, których przedmiot działalności związany jest z obrotem hurtowym towarami giełdowymi dopuszczonymi do obrotu organizowanego przez tę spółkę, powinien posiadać staż pracy w instytucjach rynku finansowego lub podmiotach świadczących usługi na rzecz instytucji rynku finansowego w zakresie podstawowej działalności tych instytucji.”,

d) po ust. 2f dodaje się ust. 2g–2i w brzmieniu:

„2g. Spółka, o której mowa w ust. 1, prowadząca rynek regulowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, może prowadzić zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu tej ustawy.

2h. Na zorganizowanej platformie obrotu, o której mowa w ust. 2g, może być prowadzony obrót wyłącznie:

1) instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d, e oraz i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest towar giełdowy dopuszczony do obrotu na giełdzie towarowej, w tym derywatami elektroenergetycznymi i derywatami gazowymi;
2) instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. j ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
3) instrumentami pochodnymi, których instrumentem bazowym jest instrument finansowy, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. j ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
4) produktami energetycznymi będącymi przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę, w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

2i. Prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu wymaga zezwolenia wydanego z zachowaniem trybu określonego w art. 25 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”,

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Spółka, o której mowa w ust. 1, może dokonywać rozliczeń:

1) transakcji giełdowych,
2) transakcji zawartych poza giełdą przez będące jej członkami przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, jeżeli ich przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa gazowe lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f,
3) transakcji zawartych w obrocie, o którym mowa w ust. 2h

– jeżeli zasady dokonywania rozliczeń takich transakcji zostaną określone odpowiednio w regulaminie giełdy lub zorganizowanej platformy obrotu.”,

f) uchyla się ust. 4,

g) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Minimalna wysokość kapitału własnego spółki prowadzącej rynek regulowany, o której mowa w ust. 2b, wynosi 10 000 000 zł. Przepis art. 21 ust. 8 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 7 w ust. 2 w pkt 9:

a) lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) 3 towarowych domów maklerskich albo 2 towarowych domów maklerskich oraz 4 przedsiębiorstw energetycznych posiadających koncesję na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną – w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne i spełniających warunki, o których mowa w art. 50b ust. 1 – w przypadku gdy przedmiotem obrotu na giełdzie mają być towary giełdowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b,”,

b) uchyla się lit. d;

5) w art. 9:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Podmioty, o których mowa w ust. 3 pkt 4, mogą być wyłącznie stronami zawieranych na własny rachunek transakcji giełdowych, których przedmiotem są towary giełdowe będące określonymi rodzajami energii, paliwami gazowymi lub prawami majątkowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 50b ust. 1.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przepisów ust. 6 oraz rozdziału 7 nie stosuje się do czynności z zakresu działalności maklerskiej wykonywanych wyłącznie na rzecz podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2017 r. poz. 2342 i 2201), do której należy podmiot wykonujący te czynności.”;

6) w art. 11 w ust. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sposoby określenia wymagań jakościowych towarów giełdowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. a i b, i standardów przewidzianych dla transakcji

dotyczących praw majątkowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d, a także sposoby kontroli jakości towarów giełdowych;”,

b) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) wskazanie sposobu rozliczania transakcji.”;

7) uchyla się art. 13;

8) w art. 14:

a) ust. 2c i 2d otrzymują brzmienie:

„2c. Giełdowa izba rozrachunkowa może także dokonywać obsługi finansowej oraz wykonywać zadania określone w art. 15 ust. 5 i 6 w odniesieniu do transakcji innych niż transakcje giełdowe, jeżeli ich przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa gazowe lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f.

2d. Giełdowa izba rozrachunkowa może, na zlecenie jej członka, dokonywać zgłoszeń zawartych przez niego transakcji, których przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa gazowe lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, przekazując te zgłoszenia do podmiotu prowadzącego właściwy rejestr lub system, w ramach których są realizowane świadczenia niepieniężne wynikające z tych transakcji, a także przesyłać informacje o takich transakcjach do innych podmiotów, jeżeli taki obowiązek spoczywa na jej członku zgodnie z przepisami prawa.”,

b) po ust. 2d dodaje się ust. 2e w brzmieniu:

„2e. Giełdowa izba rozrachunkowa może dokonywać obsługi finansowej transakcji zawartych w ramach obrotu na zorganizowanej platformie obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, której przedmiotem są produkty energetyczne będące przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Giełdowa izba rozrachunkowa nie może prowadzić działalności innej niż określona w ust. 2 i 2b–2e.”;

9) w art. 15:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Członkami giełdowej izby rozrachunkowej mogą być wyłącznie jej akcjonariusze, spółki prowadzące giełdę towarową, zorganizowaną platformę

obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub giełdową izbę rozrachunkową z siedzibą w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, towarowe domy maklerskie, domy maklerskie oraz podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4 i w art. 50 ust. 1.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Giełdowa izba rozrachunkowa może prowadzić rachunki pieniężne, dokonywać rozliczeń pieniężnych, udzielać pożyczek oraz uczestniczyć w rozrachunkach dokonywanych przez Narodowy Bank Polski, na zasadach stosowanych w przypadku rozrachunków międzybankowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ust. 1, 5 i 6.”;

10) uchyla się art. 17;

11) w art. 18:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do rozliczania przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, transakcji giełdowych lub innych transakcji w ramach wykonywania funkcji giełdowej izby rozrachunkowej stosuje się odpowiednio przepisy art. 14 ust. 2 zdanie drugie, ust. 2b–2e oraz art. 15, a w pozostałym zakresie – przepisy ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”;

12) w art. 18a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Na potrzeby rozliczeń transakcji, o których mowa w art. 14 ust. 2e, giełdowa izba rozrachunkowa może być stroną transakcji.”;

13) w art. 37 uchyla się ust. 5;

14) w art. 38 w ust. 2 uchyla się pkt 1, 5 i 6;

15) uchyla się art. 38a;

16) w art. 38b ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W umowie o świadczenie usług brokerskich w zakresie obrotu towarami giełdowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b i d, towarowy dom maklerski zobowiązuje się do prowadzenia rachunku lub rejestru towarów giełdowych oraz

rachunku pieniężnego, służącego do obsługi realizacji jego zobowiązań wobec dającego zlecenie.

3. Towarowy dom maklerski odpowiada wobec dającego zlecenie za wykonanie zobowiązania wynikającego z transakcji giełdowej, której przedmiotem są towary giełdowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d.”;

17) uchyla się art. 38d;

18) w art. 38f dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Towarowy dom maklerski może prowadzić działalność dotyczącą hurtowych produktów energetycznych, polegającą na:

1) nabywaniu lub zbywaniu hurtowych produktów energetycznych na rachunek własny;
2) wykonywaniu zleceń nabycia lub zbycia hurtowych produktów energetycznych, w tym dokonywaniu rozliczeń transakcji – pod warunkiem posiadania zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 38 ust. 2 pkt 2;
3) doradztwie w zakresie obrotu hurtowymi produktami energetycznymi – pod warunkiem posiadania zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 38 ust. 2 pkt 4;
4) prowadzeniu rachunków lub rejestrów hurtowych produktów energetycznych – pod warunkiem posiadania zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3.

3. Do działalności, o której mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 73 ust. 4–6a, art. 73a ust. 5, art. 83a ust. 3a–3c, art. 83b ust. 7 oraz art. 83c ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”;

19) w art. 39 w ust. 1:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) określenie rodzajów towarów giełdowych lub innych instrumentów, które będą przedmiotem czynności, o których mowa w pkt 4;”,

b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) określenie zorganizowanej platformy obrotu lub zorganizowanych platform obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, na której lub na których wnioskodawca zamierza prowadzić działalność;”,

c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) oświadczenia osób, które będą kierować działalnością maklerską lub działalnością dotyczącą hurtowych produktów energetycznych, o niekaralności za przestępstwa lub wykroczenia określone w art. 41a ust. 1 pkt 4;”;

20) w art. 50b w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, mogą zawierać na giełdzie, we własnym imieniu, transakcje, których przedmiotem są towary giełdowe będące określonymi rodzajami energii, paliwami gazowymi lub prawami majątkowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, pod warunkiem:”;

21) uchyla się art. 56 i art. 56a;

22) uchyla się art. 60.

Art. 7. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344 i 2491) w art. 334 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do sprzedaży przez syndyka papierów wartościowych w sposób określony w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych nie stosuje się art. 7 ust. 1 oraz art. 53 ust. 7 tej ustawy oraz art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.[12)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) po pkt 2d dodaje się pkt 2e w brzmieniu:

„2e) rozporządzeniu 2017/565 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy

---

[12)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791, 1089 i 2491.

inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 1, z późn. zm.[13)]);”,

b) w pkt 13a:

– lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) podmiotem zawierającym, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na własny rachunek transakcje na rynkach kontraktów terminowych, opcji lub innych instrumentów pochodnych albo na rynkach pieniężnych wyłącznie w celu zabezpieczenia pozycji zajętych na tych rynkach lub działającym w tym celu na rachunek innych członków takich rynków, o ile odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji ponoszą uczestnicy rozliczający tych rynków,”,

– lit. l otrzymuje brzmienie:

„l) organem publicznym, który zarządza długiem publicznym, bankiem centralnym, Bankiem Światowym, Międzynarodowym Funduszem Walutowym, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym lub inną organizacją międzynarodową pełniącą podobne funkcje,”,

– lit. n otrzymuje brzmienie:

„n) podmiotem innym niż wskazane w lit. a–m, który jest traktowany jako klient profesjonalny;”;

2) w art. 18 dodaje się ust. 3–6 w brzmieniu:

„3. Wysokość wynagrodzenia towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym jest uzależniona od rodzaju polityki inwestycyjnej funduszu lub subfunduszu oraz ryzyka inwestycyjnego.

4. Wysokość wynagrodzenia za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym powinna być tak ustalona, aby zapewnione były ochrona interesu uczestników funduszy inwestycyjnych oraz konkurencyjność funduszy inwestycyjnych.

[13)] Patrz odnośnik nr 3.

5. Statut funduszu inwestycyjnego otwartego lub specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego nie może przewidywać obciążania aktywów funduszu kosztami związanymi ze zbywaniem oraz odkupywaniem jednostek uczestnictwa.

6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym, kierując się w szczególności potrzebą zapewnienia konkurencyjności funduszy inwestycyjnych, przy uwzględnieniu sytuacji finansowej towarzystw funduszy inwestycyjnych.”;

3) w art. 24 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Zmiana statutu funduszu inwestycyjnego otwartego oraz specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego w zakresie dostosowania do maksymalnej wysokości wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem, określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 18 ust. 6, nie wymaga uzyskania zezwolenia.”;

4) w art. 32:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) towarzystwa niebędącego organem tego funduszu, świadczącego usługę w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, której przedmiotem są jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA;”,

b) w ust. 2a pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) nie wykonuje żadnych czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, poza czynnościami, o których mowa w ust. 2 i 2b;

3) prowadzi działalność, o której mowa w ust. 2 i 2b, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

4) przekazuje zlecenia nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa wyłącznie do funduszu inwestycyjnego, funduszu zagranicznego, funduszu inwestycyjnego otwartego z siedzibą w państwie

należącym do EEA, firmy inwestycyjnej, banku, instytucji kredytowej, oddziału firmy inwestycyjnej posiadającej siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie należącym do EEA, lub do oddziału banku zagranicznego.”,

c) po ust. 2b dodaje się ust. 2c i 2d w brzmieniu:

„2c. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, podlega obowiązkowi uczestnictwa w systemie rekompensat, o którym mowa w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, w takim samym zakresie jak dom maklerski prowadzący działalność wyłącznie w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych lub doradztwa inwestycyjnego. Przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi o obowiązkowym systemie rekompensat stosuje się odpowiednio.

2d. Obowiązkowi, o którym mowa w ust. 2c, nie podlega podmiot, o którym mowa w ust. 2, który zawarł umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej związanej z prowadzeniem działalności, o której mowa w ust. 2 i 2b, z uwzględnieniem rozmiaru, profilu ryzyka i statusu prawnego podmiotu, zapewniającego równorzędną ochronę klientów tego podmiotu.”,

d) w ust. 4:

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) plan działalności określający zakres usług świadczonych przez podmiot;”,

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) wskazanie osób odpowiedzialnych za wykonywanie działalności w zakresie zbywania i odkupywania jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, wraz z opisem wykształcenia, kwalifikacji i doświadczenia tych osób oraz opisem sposobu wykonywania przez te osoby obowiązków i czasu ich wykonywania;”,

– pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) dane osobowe osób zarządzających podmiotem, o którym mowa w ust. 2, lub prowadzących sprawy tego podmiotu oraz osób nadzorujących działalność tego podmiotu, wraz z opisem ich kwalifikacji i doświadczeń zawodowych oraz informacje z Krajowego Rejestru Karnego;”,

– w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 i 16 w brzmieniu:

„15) kopię umowy o uczestnictwo w systemie rekompensat, zawartej pod warunkiem uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, z Krajowym

Depozytem Papierów Wartościowych Spółką Akcyjną – w przypadku podmiotu, który podlega obowiązkowi uczestnictwa w systemie rekompensat, o którym mowa w ust. 2c;

16) kopię umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej związanej z prowadzeniem działalności, o której mowa w ust. 2 – w przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 2d.”,

e) w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wnioskodawca może wykonywać czynności z naruszeniem zasad uczciwego obrotu lub w sposób nienależycie zabezpieczający interesy osób zapisujących się na jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa, składających zlecenia nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, lub może je wykonywać w sposób nienależycie zabezpieczający interesy uczestników lub potencjalnych uczestników funduszy.”,

f) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Komisja, udzielając zezwolenia podmiotowi, o którym mowa w ust. 2, na prowadzenie działalności, o której mowa w tym przepisie, zamieszcza w treści decyzji wzmiankę, że zezwolenie wydano zgodnie z art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, z późn. zm.[14)]).”,

g) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Zezwolenie na wykonywanie działalności, o której mowa w ust. 2, wygasa:

1) z chwilą ogłoszenia upadłości lub otwarcia likwidacji podmiotu;

2) jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, przez 12 miesięcy od dnia wydania zezwolenia nie rozpocznie działalności, o której mowa w ust. 2.”,

h) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, informuje Komisję o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 13, oraz o zmianie w dokumentach, o których

---

[14)] Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 188 z 13.07.2016, str. 28, Dz. Urz. UE L 273 z 08.10.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 64 z 10.03.2017, str. 116.

mowa w ust. 4 pkt 1, 2, 3a, 5, 6 i 9, nie później niż w terminie 14 dni od powzięcia wiadomości o takiej zmianie.”;

5) w art. 32a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, prowadzi działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA oraz w zakresie świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz ze szczególnym uwzględnieniem interesu klientów i uczestników tych funduszy.

2. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, stosuje w prowadzonej działalności rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające jej bezpieczeństwo i ciągłość oraz zapobiega powstawaniu konfliktów interesów, a w przypadku powstania takiego konfliktu zapewnia ochronę interesów uczestników lub potencjalnych uczestników funduszu inwestycyjnego oraz ochronę informacji poufnych lub stanowiących tajemnicę zawodową.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, zatrudnia pracowników posiadających odpowiednią wiedzę i kompetencje w zakresie świadczonych przez ten podmiot usług.

3b. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez osoby, o których mowa w ust. 3a, wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.”,

c) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, w związku ze świadczeniem usług w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA oraz usług doradztwa inwestycyjnego, nie może przyjmować ani przekazywać jakichkolwiek świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, ani jakichkolwiek świadczeń niepieniężnych, z wyłączeniem:

1) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych od klienta lub od osoby działającej w jego imieniu oraz świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przekazywanych klientowi lub osobie działającej w jego imieniu;

2) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych lub przekazywanych osobie trzeciej, które są niezbędne do wykonywania świadczonej usługi na rzecz klienta, w szczególności:

   a) opłat na rzecz organu nadzoru,

   b) podatków, należności publicznoprawnych oraz innych opłat, których obowiązek zapłaty wynika z przepisów prawa;

3) świadczeń pieniężnych i świadczeń niepieniężnych innych niż określone w pkt 1 i 2, jeżeli:

   a) są one przyjmowane albo przekazywane w celu poprawienia jakości usługi świadczonej przez podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, na rzecz klienta,

   b) ich przyjęcie lub przekazanie nie ma negatywnego wpływu na działanie przez podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta tego podmiotu,

   c) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana, o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia usługi – przy czym warunek ten uznaje się za spełniony również w przypadku przekazania

klientowi lub potencjalnemu klientowi informacji sporządzonej w formie ujednoliconej.

8. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, informuje klienta o wszelkich zmianach w zakresie informacji przekazanych zgodnie z ust. 7 pkt 3 lit. c, jeżeli zmiany te mają związek z usługami świadczonymi na rzecz klienta.”,

d) w ust. 9:

– po pkt 2 dodaje się przecinek oraz pkt 3–5 w brzmieniu:

„3) tryb i warunki postępowania w zakresie przyjmowania lub przekazywania jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych w związku z działalnością, o której mowa w art. 32 ust. 2 i 2b,

4) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w ust. 3a, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji,

5) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w ust. 3a, wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób”,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– kierując się koniecznością zapewnienia zasad uczciwego obrotu oraz należytego zabezpieczenia interesów uczestników lub potencjalnych uczestników, niezależnie od rodzaju podmiotu, za pośrednictwem którego nabywane lub zbywane są jednostki uczestnictwa, a także koniecznością zapobiegania występowaniu konfliktów interesów oraz zapewnienia bezpieczeństwa i ciągłości prowadzonej działalności, z uwzględnieniem wytycznych w zakresie zasad uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące usługi maklerskie, wydanych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.”;

6) po art. 32a dodaje się art. 32b w brzmieniu:

„Art. 32b. 1. Podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, mają obowiązek udostępniać klientowi, przed przyjęciem zlecenia nabycia jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego otwartego lub specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego, lub tytułów uczestnictwa funduszu zagranicznego, lub funduszu inwestycyjnego otwartego z siedzibą w państwie należącym do EEA lub przed

rozpoczęciem świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego, listę wszystkich funduszy inwestycyjnych, z którymi zawarły umowę, której przedmiotem jest przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, lub umowę, której przedmiotem jest pośrednictwo w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa.

2. Podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, mają obowiązek dostarczyć towarzystwu, nie później niż do 7. dnia po zakończeniu każdego miesiąca:

1) wykaz wszystkich czynności mających na celu poprawienie jakości usługi świadczonej na rzecz uczestnika lub potencjalnego uczestnika, o których mowa w:
   a) art. 83d ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3,
   b) art. 32a ust. 7 pkt 3 – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2

   – wykonanych przez te podmioty w danym miesiącu na rzecz uczestników lub potencjalnych uczestników funduszu, którego jednostki uczestnictwa są zbywane za ich pośrednictwem, wraz ze wskazaniem kosztów poniesionych w związku z wykonaniem każdej z tych czynności, oraz
2) dokumenty potwierdzające wykonanie czynności, o których mowa w pkt 1, oraz poniesione koszty tych czynności.

3. Towarzystwo, przed dokonaniem płatności na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, 3 lub ust. 2, z tytułu wykonania przez ten podmiot czynności mających na celu poprawienie jakości usługi świadczonej na rzecz uczestnika lub potencjalnego uczestnika, przy zbywaniu lub odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego za jego pośrednictwem, ma obowiązek dokonania weryfikacji:

1) zgodności tych czynności z przepisami prawa i interesem uczestników funduszu inwestycyjnego;
2) zasadności i prawidłowości ustalenia poniesionych przez ten podmiot kosztów.

4. Zarząd towarzystwa przedstawia radzie nadzorczej, co najmniej raz w roku, sprawozdanie z wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 3.”;

7) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a. 1. Komisja prowadzi rejestr podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) firmę (nazwę) oraz siedzibę i adres podmiotu, o którym mowa w art. 32 ust. 2;

2) wskazanie zakresu działalności, o której mowa w art. 32 ust. 2, do której prowadzenia uprawniony jest podmiot;

3) wskazanie, czy podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, wykonuje usługi, o których mowa w art. 32 ust. 2b.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest jawny.”;

8) w art. 45:

a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których przedmiotem są:

a) jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez inne towarzystwa lub tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych lub funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA,

b) jednostki uczestnictwa specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez inne towarzystwa – w przypadku gdy rozszerzyło przedmiot działalności zgodnie z ust. 1a;”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W zakresie świadczenia usług, o których mowa w ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, do towarzystwa stosuje się odpowiednio art. 74b, art. 75, art. 76, art. 83a ust. 1a, 1b i 3a, 3c–4d i art. 83b–83j ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, a także przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, przepisy rozporządzenia 2017/565 oraz przepisy innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej – w zakresie, w jakim regulują one sposób świadczenia tych usług.”,

c) w ust. 4 uchyla się pkt 2,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4d w brzmieniu:

„4a. Towarzystwo jest obowiązane zatrudniać osoby posiadające odpowiednią wiedzę i kompetencje w zakresie:

1) przekazywania klientom lub potencjalnym klientom informacji o usługach, o których mowa w ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a oraz instrumentach finansowych będących ich przedmiotem;

2) wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 2.

4b. Towarzystwo spełnia wymóg, o którym mowa w ust. 4a pkt 2, jeżeli zatrudnia, na podstawie umowy o pracę, osoby posiadające tytuł doradcy inwestycyjnego lub maklera papierów wartościowych.

4c. Towarzystwo zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez osoby, o których mowa w ust. 4a i 4b, wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.

4d. Towarzystwo określa, wdraża i utrzymuje organizację przedsiębiorstwa w sposób zapewniający:

1) odpowiednią liczbę osób świadczących pracę na jego rzecz, wymaganą do prawidłowego świadczenia usług, o których mowa w ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, oraz

2) posiadanie przez osoby, o których mowa w pkt 1, odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia w zakresie powierzonych obowiązków oraz utrzymywanie i doskonalenie przez te osoby takiej wiedzy i takich kompetencji.”;

9) w art. 47:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Umowa o zarządzanie portfelem, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, oraz umowa o przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, zawarte z klientem detalicznym w formie innej niż określona w art. 58 rozporządzenia 2017/565, są nieważne.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W zakresie powierzenia przez towarzystwo innym podmiotom wykonywania czynności związanych z prowadzoną przez towarzystwo działalnością w zakresie zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, doradztwa inwestycyjnego oraz przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, stosuje się odpowiednio przepisy art. 81a ust. 1 i 2, art. 81c, art. 81d oraz art. 81f ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”;

10) art. 47b otrzymuje brzmienie:

„Art. 47b. 1. Towarzystwo na wniosek podmiotu innego niż określony w art. 2 pkt 13a lit. a–m oraz w zakresie określonym w takim wniosku, z zastrzeżeniem art. 47c, może traktować go jako klienta profesjonalnego, pod warunkiem że podmiot ten posiada wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych oraz właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Przed uwzględnieniem wniosku towarzystwo ustala wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych w zakresie, którego wniosek dotyczy.

2. Towarzystwo na wniosek klienta profesjonalnego oraz w zakresie określonym w takim wniosku może traktować go jako klienta detalicznego. Towarzystwo może traktować klienta profesjonalnego jako klienta detalicznego również pomimo braku takiego wniosku.”;

11) po art. 47b dodaje się art. 47c w brzmieniu:

„Art. 47c. 1. W zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, towarzystwo, na wniosek podmiotu innego niż określony w art. 2 pkt 13a lit. a–m oraz w zakresie określonym w takim wniosku, może traktować go jako klienta profesjonalnego, pod warunkiem że podmiot ten posiada wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych oraz właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Przed uwzględnieniem wniosku towarzystwo ustala wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych w zakresie, którego wniosek dotyczy.

2. Towarzystwo może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/565, w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, traktować klienta profesjonalnego jak klienta detalicznego.

3. Towarzystwo może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2017/565 i na zasadach określonych w art. 71 ust. 2–4 tego rozporządzenia, w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, traktować uprawnionego kontrahenta w rozumieniu art. 3 pkt 39d ustawy o obrocie instrumentami finansowymi jak klienta detalicznego albo klienta profesjonalnego.

4. Towarzystwo, w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, dokonuje podziału klientów na kategorie, zaliczając ich odpowiednio do kategorii klientów detalicznych, klientów profesjonalnych lub uprawnionych kontrahentów.”;

12) w art. 48:

a) w ust. 2a pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez towarzystwo;

6) przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których przedmiotem są jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez inne towarzystwa, tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA;”,

b) uchyla się ust. 2c–2e;

13) w art. 48a:

a) uchyla się pkt 6 i 7,

b) po pkt 8 dodaje się przecinek oraz pkt 9–12 w brzmieniu:

„9) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 45 ust. 4a, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji,

10) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w art. 45 ust. 4a, wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób oraz osób, o których mowa w art. 45 ust. 4b,

11) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 45 ust. 4d, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia,

12) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w art. 45 ust. 4d, wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób”,

c) część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– w celu zapewnienia ochrony interesu uczestników funduszy inwestycyjnych lub zbiorczych portfeli papierów wartościowych i klientów oraz dla zapewnienia

prowadzenia przez towarzystwo stabilnej działalności, a także biorąc pod uwagę wytyczne w zakresie zasad uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące usługi maklerskie wydane przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.”;

14) w art. 48b dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Towarzystwo wykonujące działalność w zakresie zarządzania funduszami inwestycyjnymi otwartymi lub alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, które zamierza rozszerzyć przedmiot swojej działalności o działalność określoną w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, jest obowiązane, w celu spełnienia warunków prowadzenia tej działalności, dostosować rozwiązania organizacyjne i techniczne oraz regulacje wewnętrzne przyjęte w związku z wykonywaniem działalności w zakresie zarządzania funduszami inwestycyjnymi otwartymi do wymogów ustawy, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, przepisów wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, rozporządzenia 2017/565 oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej, w zakresie, w jakim dotyczą one wykonywania działalności określonej w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a.”;

15) w art. 69 w ust. 1:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez towarzystwo,”,

b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których przedmiotem są jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez inne towarzystwa, tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA,”;

16) art. 70k otrzymuje brzmienie:

„Art. 70k. 1. Zarządzający ASI na wniosek podmiotu innego niż określony w art. 2 pkt 13a lit. a–m oraz w zakresie określonym w takim wniosku może traktować ten podmiot jako klienta profesjonalnego, pod warunkiem że podmiot ten posiada wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych oraz

właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Przed uwzględnieniem wniosku zarządzający ASI ustala wiedzę tego podmiotu o zasadach traktowania klientów profesjonalnych w zakresie, którego wniosek dotyczy.

2. Zarządzający ASI na wniosek klienta profesjonalnego oraz w zakresie określonym w takim wniosku może traktować go jako klienta detalicznego. Zarządzający ASI może traktować klienta profesjonalnego jako klienta detalicznego również pomimo braku takiego wniosku.”;

17) po art. 83 dodaje się art. 83a w brzmieniu:

„Art. 83a. 1. Statut funduszu inwestycyjnego otwartego powinien określać kategorie jednostek uczestnictwa:

1) zbywanych przez fundusz bezpośrednio oraz
2) zbywanych przez fundusz za pośrednictwem podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 1 i 2.

2. Statut funduszu inwestycyjnego otwartego określa maksymalną wysokość wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem przypadającego na jednostki uczestnictwa kategorii, o których mowa w ust. 1.

3. Kwoty przekazywane na rzecz podmiotów pośredniczących w zbywaniu lub odkupywaniu jednostek uczestnictwa, o których mowa w art. 32 ust. 1 i 2, w związku z wykonywanymi przez te podmioty czynnościami mającymi na celu poprawienie jakości usługi świadczonej na rzecz uczestnika lub potencjalnego uczestnika funduszu inwestycyjnego otwartego mogą być uwzględniane wyłącznie przy ustalaniu wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem obciążającego aktywa funduszu przypadające na jednostki uczestnictwa kategorii, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Do kategorii jednostek uczestnictwa, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 158 stosuje się odpowiednio.”;

18) w art. 86 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Opłaty manipulacyjne, o których mowa w ust. 2, należne są podmiotowi, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–3 i ust. 2, od uczestnika funduszu inwestycyjnego.”;

19) art. 224a otrzymuje brzmienie:

„Art. 224a. Nadzór Komisji w zakresie zgodności z prawem wykonywania działalności określonej w ustawie obejmuje zgodność tej działalności z przepisami

ustawy i przepisami wydanymi na jej podstawie oraz z bezpośrednio stosowanymi przepisami prawa wspólnotowego regulującymi działalność w zakresie zbiorowego inwestowania oraz działalność zarządzania alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, doradztwa inwestycyjnego lub przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, a także z mającymi zastosowanie do tych działalności przepisami ustawy o ofercie publicznej, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o rachunkowości, ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1776).”;

20) w art. 225 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Zarządzający ASI prowadzący działalność na podstawie zezwolenia oraz zarządzający ASI prowadzący działalność na podstawie wpisu do rejestru zarządzających ASI wpisany do rejestru zarządzających EuVECA lub wpisany do rejestru zarządzających EuSEF mają obowiązek dostarczania Komisji okresowych sprawozdań oraz bieżących informacji dotyczących ich działalności i sytuacji finansowej.”;

21) w art. 228:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nałożyć karę pieniężną w wysokości do 20 949 500 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego całkowitego rocznego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 58 ust. 1 pkt 3, jeżeli taka równowartość albo kwota 10% prognozowanego całkowitego rocznego przychodu określonego w takiej analizie przekraczają 20 949 500 zł, albo”,

b) w ust. 2b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nałożyć na spółkę zarządzającą karę pieniężną w wysokości do 20 949 500 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 949 500 zł, albo”;

22) w art. 232 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli depozytariusz funduszu inwestycyjnego otwartego narusza przepisy prawa lub nie wypełnia obowiązków określonych w umowie o wykonywanie funkcji depozytariusza funduszu inwestycyjnego otwartego, Komisja może nakazać funduszowi zmianę depozytariusza lub nałożyć na depozytariusza karę pieniężną w wysokości do 20 949 500 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 949 500 zł.”;

23) w art. 233:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, narusza przepisy ustawy, nie wypełnia warunków określonych w zezwoleniu lub przekracza zakres zezwolenia, wykonuje działalność z naruszeniem interesów uczestników lub potencjalnych uczestników funduszy lub zasad uczciwego obrotu lub gdy uzyskał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę, Komisja może, w drodze decyzji:”,

b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy podmiot, któremu towarzystwo powierzyło w odniesieniu do funduszu inwestycyjnego otwartego wykonywanie czynności na podstawie umowy, o której mowa w art. 45a ust. 1, albo podmiot, któremu wykonywanie takich czynności zostało przekazane, narusza przepisy ustawy lub wykonuje działalność w zakresie wykonywania obowiązków wynikających z zawartej umowy niezgodnie z przepisami prawa, z umową lub ze statutem otwartego funduszu inwestycyjnego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 20 949 500 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 949 500 zł, lub nakazać odpowiednio towarzystwu albo podmiotowi, który przekazał wykonywanie czynności, odstąpienie od umowy.”;

24) po art. 237 dodaje się art. 237a i art. 237b w brzmieniu:

„Art. 237a. 1. Komisja przyjmuje zgłoszenia o naruszeniu lub podejrzeniu naruszenia ustawy przez fundusz inwestycyjny otwarty, a także – w zakresie dotyczącym funduszy inwestycyjnych otwartych – przez towarzystwo, spółkę zarządzającą, podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, przedsiębiorcę, z którym zawarto umowę, o której mowa w art. 45a, depozytariusza oraz przez osoby fizyczne lub

prawne, które zawarły z tymi podmiotami umowę o pracę, umowę zlecenia, umowę o dzieło lub inną umowę o podobnym charakterze. Przekazanie Komisji zgłoszenia o naruszeniu lub podejrzeniu naruszenia ustawy nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, a także innych obowiązków zachowania poufności informacji, wynikających z obowiązujących przepisów lub umowy. Przekazanie Komisji zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń nie może stanowić przyczyny rozwiązania z osobą zgłaszającą umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub innej umowy o podobnym charakterze.

2. Informacje uzyskane w sposób, o którym mowa w ust. 1, w tym informacje, które mogłyby umożliwić identyfikację osoby dokonującej zgłoszenia lub osoby, której zarzuca się naruszenie, a także informacja o dokonaniu zgłoszenia mogą być ujawnione wyłącznie:

1) w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu takiego zawiadomienia;
2) na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe;
3) na zasadach określonych w art. 20 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym w ramach współpracy międzynarodowej z państwami trzecimi, a także w ramach współpracy z właściwymi organami państw członkowskich.

3. Komisja odbiera zgłoszenia oraz przechowuje ich treść w sposób zapewniający należytą ochronę danych osobowych osoby dokonującej zgłoszenia lub osoby, której zarzuca się naruszenie. W tym celu Komisja wskazuje na swojej stronie internetowej bezpieczne kanały komunikacji, za pośrednictwem których jest możliwe dokonywanie zgłoszeń naruszeń lub potencjalnych naruszeń ustawy, przyjmuje procedury określające odbieranie zgłoszeń oraz działania, jakie mogą być podejmowane przez Komisję w związku z przyjętym zgłoszeniem.

Art. 237b. Towarzystwo, spółka zarządzająca, podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, przedsiębiorca, z którym zawarto umowę, o której mowa w art. 45a, oraz depozytariusz posiadają procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, albo, w przypadku braku tych organów – wskazanemu komplementariuszowi lub wspólnikowi uprawnionemu do prowadzenia spraw spółki zgodnie z przepisami Kodeksu spółek handlowych naruszeń przepisów ustawy, jakich dopuścili się pracownicy tych podmiotów.”;

25) w art. 282 w ust. 4a w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) informacji uzyskanych w związku z otrzymanym zgłoszeniem, o którym mowa w art. 237a.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1480 i 2486) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po pkt 5g dodaje się pkt 5h w brzmieniu:

„5h) rozporządzeniu 2016/1011 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.[15]));”;

2) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia 236/2012, rozporządzenia 648/2012, rozporządzenia 1031/2010, z wyłączeniem art. 55 ust. 1 tego rozporządzenia, rozporządzenia 596/2014, rozporządzenia 909/2014, rozporządzenia 600/2014 oraz rozporządzenia 2016/1011.”;

3) w art. 3a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014. Przekazanie Komisji zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń rozporządzenia 596/2014 nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, a także innych obowiązków zachowania poufności informacji, wynikających z obowiązujących przepisów lub umowy. Przekazanie Komisji zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń nie może stanowić przyczyny rozwiązania z osobą zgłaszającą umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub innej umowy o podobnym charakterze.”;

4) art. 3b otrzymuje brzmienie:

„Art. 3b. Podmioty wymienione w art. 5 pkt 2, 4–6d, 9–16 i 18–20, 22 i 23 są obowiązane posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi

---

[15]) Patrz odnośnik nr 4.

zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014, jakich dopuścili się pracownicy tych podmiotów.”;

5) w art. 5:

a) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) podmioty świadczące usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach,”,

b) dodaje się pkt 23 w brzmieniu:

„23) administratorzy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2016/1011”;

6) w art. 19 w ust. 4 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) tajemnicy służbowej w rozumieniu art. 48 rozporządzenia 2016/1011 – określają rozporządzenie 2016/1011 oraz ustawa o obrocie instrumentami finansowymi.”;

7) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prawidłowego wykonywania określonych zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, rozporządzeniem 575/2013, rozporządzeniem 596/2014 oraz rozporządzeniem 600/2014, lub”;

8) w art. 21:

a) w ust. 3 uchyla się pkt 1,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku odmowy udzielenia informacji Komisji przez organ nadzoru z innego państwa członkowskiego Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 84, z późn. zm.[16)]), zwanego dalej: „rozporządzeniem 1095/2010”.”,

c) uchyla się ust. 11,

[16)] Patrz odnośnik nr 6.

d) w ust. 12 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) rozporządzenia 2016/1011 – określają art. 38, art. 44, art. 47 i art. 48 tego rozporządzenia.”;

9) art. 22a otrzymuje brzmienie:

„Art. 22a. Komisja może przekazywać Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacje niezbędne do wykonania przez ten urząd zadań i uprawnień określonych w rozporządzeniu 1095/2010.”;

10) po art. 22a dodaje się art. 22b w brzmieniu:

„Art. 22b. 1. Komisja powiadamia Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz odpowiedni organ nadzoru w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim o prowadzeniu na terytorium tego państwa członkowskiego, przez podmiot niepodlegający nadzorowi Komisji, działalności naruszającej:

1) przepisy tego państwa przyjęte w celu wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, z późn. zm.[17)]) lub

2) przepisy tego państwa mające zapewnić stosowanie rozporządzenia 600/2014, lub

3) inne przepisy tego państwa regulujące zasady świadczenia usług przez firmy inwestycyjne, lub

4) przepisy rozporządzenia 600/2014 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej.

2. W przypadku otrzymania przez Komisję, od organu nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, informacji o prowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez podmiot niepodlegający nadzorowi tego organu, działalności naruszającej przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, przepisy wydane na jej podstawie, inne przepisy regulujące zasady świadczenia usług przez firmy inwestycyjne, przepisy rozporządzenia 600/2014 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, Komisja przekazuje informacje o podjętych działaniach i wynikach tych działań zagranicznemu organowi nadzoru, od którego

---

[17)] Patrz odnośnik nr 16.

otrzymała powiadomienie, oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.”;

11) po rozdziale 3b dodaje się rozdziały 3c i 3d w brzmieniu:

„Rozdział 3c

Wykonywanie zadań właściwego organu w zakresie interwencji produktowej zgodnie z art. 42 rozporządzenia 600/2014

Art. 23h. 1. Komisja może, w drodze decyzji, wprowadzić zakaz lub ograniczenie, o których mowa w art. 42 rozporządzenia 600/2014, w przypadkach i na zasadach określonych w art. 42 rozporządzenia 600/2014.

2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o ich wydaniu Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej.

Rozdział 3d

Wykonywanie zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 2016/1011

Art. 23i. 1. W przypadkach i na zasadach określonych w rozporządzeniu 2016/1011 Komisja wydaje decyzje w sprawach:

1) uznania określonego w art. 32 ust. 5 rozporządzenia 2016/1011;
2) zatwierdzenia określonego w art. 33 ust. 3 rozporządzenia 2016/1011;
3) udzielenia zezwolenia określonego w art. 34 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/1011;
4) rejestracji, na podstawie art. 34 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/1011;
5) rejestracji, na podstawie art. 34 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/1011;
6) udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 35 ust. 3 rozporządzenia 2016/1011.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 23j. 1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela administratorzy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2016/1011, osoby, które opublikowały lub rozpowszechniały wskaźnik referencyjny w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 2016/1011, osoby wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych administratora albo pozostające z nim w stosunku pracy lub będące

odpowiednio likwidatorem, syndykiem ustanowionym w postępowaniu upadłościowym lub zarządcą ustanowionym w postępowaniu restrukturyzacyjnym są obowiązane do niezwłocznego udzielenia pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzenia i przekazania, na ich koszt, kopii dokumentów i innych nośników informacji, w tym posiadanych przez te podmioty nagrań rozmów telefonicznych oraz innych informacji zarejestrowanych za pośrednictwem urządzeń i systemów teleinformatycznych, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie nadzoru nad sposobem wykonywania przez administratorów obowiązków określonych w rozporządzeniu 2016/1011.

2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela podmioty, o których mowa w ust. 1:

1) publikują, w sposób określony przez Komisję, sprostowania dotyczące danych przekazanych w przeszłości na potrzeby wskaźnika referencyjnego lub jego wartości;

2) zaprzestają stosowania jakiejkolwiek praktyki, którą Komisja uzna za sprzeczną z rozporządzeniem 2016/1011.”;

12) w art. 25:

a) w ust. 4 uchyla się pkt 1,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, Komisja przekazuje zagranicznemu organowi nadzoru oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych szczegółowe wyjaśnienie przyczyn, dla których nie wszczęła kontroli lub postępowania albo odmówiła dopuszczenia do udziału w czynnościach.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy na wniosek Komisji nie wszczęto kontroli lub postępowania lub w przypadku odmowy dopuszczenia Komisji do udziału w czynnościach przez organ nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.”;

13) w art. 26 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podmiotu nadzorowanego, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–23,”;

14) w art. 37 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w toku postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego w stosunku do podmiotu określonego w art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–23, członka rozliczającego lub klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe – do czasu zaprzestania prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji oraz wykreślenia tego podmiotu z rejestru, do którego wpis uprawnia do prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji;”;

15) w art. 42 w ust. 1 w pkt 2 w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d i e w brzmieniu:

„d) naruszenia przepisów rozporządzenia 2016/1011, których naruszenie stanowi podstawę do zastosowania przez Komisję sankcji, o których mowa w art. 176i–176l ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,

e) popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 178b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639 oraz z 2017 r. poz. 452, 724, 791 i 1089) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 30 otrzymuje brzmienie:

„30) zorganizowanej platformie obrotu – rozumie się przez to zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;”;

2) w art. 7:

a) w ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub sprzedającego na terytorium Unii Europejskiej liczone według ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży papierów wartościowych z dnia jej ustalenia stanowią mniej niż 1 000 000 euro, a ponadto – wraz z wpływami, które emitent lub sprzedający zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy – nie osiągną lub nie przekroczą tej kwoty.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego, pod warunkiem udostępnienia dokumentu zawierającego co najmniej podstawowe informacje o emitencie papieru wartościowego, warunkach i zasadach oferty, ze

wskazaniem oferowanych papierów wartościowych, celach emisji, na które mają być przeznaczone środki uzyskane z emisji papieru wartościowego, istotnych czynnikach ryzyka oraz oświadczenie emitenta o odpowiedzialności za informacje zawarte w tym dokumencie, nie wymaga oferta publiczna, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub sprzedającego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią nie mniej niż 100 000 euro i mniej niż 1 000 000 euro i wraz z wpływami, które emitent lub sprzedający zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie będą mniejsze niż 100 000 euro i będą mniejsze niż 1 000 000 euro. Oświadczenie emitenta zawiera stwierdzenie, że zgodnie z jego najlepszą wiedzą i przy dołożeniu należytej staranności, by zapewnić taki stan, informacje zawarte w dokumencie są prawdziwe, rzetelne i zgodne ze stanem faktycznym.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego, pod warunkiem udostępnienia memorandum informacyjnego, o którym mowa w art. 41, nie wymaga oferta publiczna, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub sprzedającego na terytorium Unii Europejskiej liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia stanowią nie mniej niż 1 000 000 euro i mniej niż 2 500 000 euro, a ponadto – wraz z wpływami, które emitent lub sprzedający zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy – nie będą mniejsze niż 1 000 000 euro i będą mniejsze niż 2 500 000 euro.”,

d) w ust. 16 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„W przypadku oferty publicznej lub dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, o których mowa w ust. 4 pkt 5 i ust. 8a, emitent lub sprzedający może także udostępnić do publicznej wiadomości memorandum informacyjne.”;

3) w art. 22 w ust. 5 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W imieniu podmiotu, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, oświadczenie może złożyć wyłącznie członek organu zarządzającego tego podmiotu, zgodnie z obowiązującymi go zasadami reprezentacji.”;

4) w art. 53 po ust. 9b dodaje się ust. 9c w brzmieniu:

„9c. W przypadku oferty publicznej, o której mowa w art. 7 ust. 4 pkt 5 i ust. 8a, nie stosuje się przepisów ust. 8–9a. Warunek określony w ust. 7 uważa się za spełniony, jeżeli emitent lub sprzedający złoży do Komisji, najpóźniej przed planowanym rozpoczęciem akcji promocyjnej, harmonogram jej przebiegu wraz ze wskazaniem podmiotów zaangażowanych w prowadzenie akcji promocyjnej, rodzaju i liczby papierów wartościowych objętych ofertą publiczną, której dotyczy akcja promocyjna, oraz zakładanych wpływów brutto emitenta lub sprzedającego.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, 724, 791, 819, 1089, 2102 i 2486) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 w ust. 2 w pkt 4 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) skreślenia agenta firmy inwestycyjnej z rejestru, o którym mowa w lit. f, w przypadkach, o których mowa w art. 79 ust. 9 pkt 1, 3 i 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,”;

2) w art. 17d dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Komisja współpracuje z ministrem właściwym do spraw środowiska i Krajowym ośrodkiem bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2017 r. poz. 286, 1566 i 1999) – w zakresie administrowania systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 979 i 1948) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez pochodne instrumenty finansowe, o których mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. ...).”.

Art. 13. Spółki prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy rynek regulowany są obowiązane dostosować regulamin rynku regulowanego do wymogów określonych w art. 28 ust. 2 pkt 15a–15c ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. Do spółek prowadzących rynek regulowany, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy organizują alternatywny system obrotu, oraz do organizowanego przez te

spółki alternatywnego systemu obrotu stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczące prowadzenia alternatywnego systemu obrotu przez spółki prowadzące rynek regulowany, z wyłączeniem wymogu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15. 1. Spółka prowadząca giełdę towarową w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6 oraz rynek regulowany w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, w ramach prowadzenia giełdy towarowej, wykonuje działalność w zakresie odpowiadającym działalności zorganizowanej platformy obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może, z zastrzeżeniem ust. 3, wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Spółka, o której mowa w ust. 1, która w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie, zgodnie z art. 5 ust. 2i ustawy zmienianej w art. 6, zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu, może, z zastrzeżeniem ust. 3, prowadzić działalność w zakresie odpowiadającym działalności zorganizowanej platformy obrotu na dotychczasowych zasadach, do dnia ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku.

3. Spółka uprawniona zgodnie z ust. 1 lub 2 do prowadzenia na dotychczasowych zasadach działalności w zakresie odpowiadającym działalności zorganizowanej platformy obrotu stosuje w odniesieniu do instrumentów finansowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogi związane z obrotem oraz rozliczeniem i rozrachunkiem instrumentów na zorganizowanej platformie obrotu określone w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Transakcje w zakresie działalności, o której mowa w ust. 1 i 2, uznaje się za zawarte na zorganizowanej platformie obrotu.

5. Uprawnienie do dokonywania obsługi finansowej transakcji zawartych w ramach obrotu na zorganizowanej platformie obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w tym do rozliczania i rozrachunku tych transakcji, obejmuje również wykonywanie tej działalności w zakresie transakcji zawartych w ramach prowadzonej na dotychczasowych zasadach, zgodnie z ust. 1 lub 2, działalności w zakresie odpowiadającym działalności zorganizowanej platformy obrotu – do dnia wydania rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 2, a w przypadku

niezłożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu – do dnia zaprzestania prowadzenia działalności.

6. Transakcje zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na giełdzie towarowej, prowadzonej przez spółkę, o której mowa w ust. 1, podlegają wykonaniu i rozliczeniu na dotychczasowych zasadach.

Art. 16. 1. Zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uprawniają do prowadzenia działalności maklerskiej w dotychczasowym zakresie, w odniesieniu do instrumentów finansowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Firmy inwestycyjne oraz banki powiernicze prowadzące działalność na podstawie zezwolenia udzielonego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są zobowiązane do dostosowania prowadzonej działalności do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, w ramach działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, wykonuje działalność w zakresie odpowiadającym działalności zorganizowanej platformy obrotu, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z tym że wymogi, o których mowa w art. 78 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1, jest obowiązany stosować od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, o którym mowa w ust. 3, który w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 3, na dotychczasowych zasadach, do dnia:

1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu,
2) rozpoczęcia działalności maklerskiej na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu

– z tym że wymogi, o których mowa w art. 78 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1, jest obowiązany stosować od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Transakcje w zakresie działalności, o której mowa w ust. 3 i 4, uznaje się za zawarte na zorganizowanej platformie obrotu.

6. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, który nie posiada zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, i który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi działalność polegającą na nabywaniu na własny rachunek dwudniowych kontraktów na rynku kasowym w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

7. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, o którym mowa w ust. 6, który w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 6, na dotychczasowych zasadach, do dnia:

1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1;
2) rozpoczęcia działalności maklerskiej na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1.

8. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, który w związku z prowadzoną działalnością oferowania instrumentów finansowych wykonuje czynności, o których mowa w art. 74b ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń do innego podmiotu i który nie posiada zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

9. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, o którym mowa w ust. 8, który w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 8, na dotychczasowych zasadach, do dnia:

1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1;
2) rozpoczęcia działalności maklerskiej na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1.

10. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

11. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, o którym mowa w ust. 10, który w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 10, na dotychczasowych zasadach, do dnia:

1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1;
2) rozpoczęcia działalności na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

12. Prowadzenie przez dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, o których mowa w ust. 10 lub 11, działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach uznaje się za wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

13. Wykonanie obowiązków informacyjnych określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.[18)]) za pośrednictwem domu maklerskiego lub banku prowadzącego działalność maklerską, o których mowa w ust. 10 lub 11, uważa się za ich wykonanie za pośrednictwem zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1.

14. Przepisu art. 102a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się do osób pełniących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy funkcje prezesów zarządów domów maklerskich oraz członków zarządów domów maklerskich odpowiedzialnych za nadzorowanie systemu zarządzania ryzykiem, z tym że w przypadku osób pełniących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy funkcje członków zarządów domów maklerskich odpowiedzialnych za nadzorowanie systemu zarządzania ryzykiem, przepisu art. 102a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się pod warunkiem pisemnego wskazania Komisji Nadzoru Finansowego przez dom maklerski osoby sprawującej tę funkcję, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 17. Banki, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, są zobowiązane dostosować prowadzoną działalność do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. 1. Do postępowań wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku postępowań wszczętych na podstawie wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, art. 111 ust. 1 oraz art. 119 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wnioskodawca jest obowiązany do dostosowania wniosku do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

[18)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1.

3. Wydanie rozstrzygnięcia w sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 2, następuje na zasadach określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, termin określony w art. 84 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 biegnie od momentu dostosowania wniosku do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 19. 1. Kontrahenci niefinansowi w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.[19)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 648/2012”, spełniający warunki określone w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia, oraz kontrahenci niefinansowi, którzy uzyskają zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, są zwolnieni, do dnia 3 lipca 2021 r., z obowiązku rozliczania określonego w art. 4 tego rozporządzenia, w zakresie instrumentów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, oraz z obowiązku stosowania techniki ograniczania ryzyka, o której mowa w art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia, w zakresie tych instrumentów.

2. Do dnia 3 lipca 2021 r. instrumentów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, nie uznaje się za kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, dla celów art. 10 rozporządzenia 648/2012.

Art. 20. 1. Elektroniczny rynek skarbowych papierów wartościowych, organizowany w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw budżetu, w ramach realizacji powierzonych zadań związanych z zarządzaniem długiem Skarbu Państwa, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za alternatywny system obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1. Przepisu art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się.

2. Spółka prowadząca rynek regulowany, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy realizuje umowę, o której mowa w ust. 1, jest zobowiązana do dostosowania działalności do

---

[19)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 279 z 19.10.2013, str. 2, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 63, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 86 z 31.03.2017, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 148 z 10.06.2017, str. 1.

przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z tym że wymogi, o których mowa w art. 78 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest obowiązana stosować od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, o której mowa w ust. 1, na podstawie których zleciła ona przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności związanych z prowadzonym przez tę spółkę elektronicznym rynkiem skarbowych papierów wartościowych, przepisu art. 16c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się.

4. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

1) papiery wartościowe dopuszczone do obrotu przed tym dniem na elektronicznym rynku skarbowych papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, o którym mowa w ust. 1;
2) podmioty będące uczestnikami elektronicznego rynku skarbowych papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za podmioty będące uczestnikami alternatywnego systemu obrotu, o którym mowa w ust. 1, w dotychczasowym zakresie;
3) transakcje zawarte na elektronicznym rynku skarbowych papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nierozliczone przed tym dniem, uznaje się za zawarte w alternatywnym systemie obrotu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 21. Sprzedaż energii elektrycznej na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6 lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym:

1) dokonana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
2) której fizyczna dostawa nastąpi nie wcześniej niż w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy

– zalicza się na poczet wykonania obowiązku sprzedaży, o którym mowa w art. 49a ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w roku, w którym nastąpiła ta dostawa.

Art. 22. Sprzedaż gazu ziemnego wysokometanowego na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6 lub na rynku organizowanym przez podmiot

prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym:

1) dokonana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
2) którego fizyczna dostawa nastąpi nie wcześniej niż w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy

– zalicza się na poczet wykonania obowiązku sprzedaży, o którym mowa w art. 49b ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w roku, w którym nastąpiła ta dostawa.

Art. 23. Sprzedaż energii elektrycznej lub paliwa gazowego dokonywana w ramach działalności, o której mowa w art. 15 ust. 1 i 2, zalicza się na poczet wykonywania obowiązku sprzedaży, o którym mowa w art. 49a i art. 49b ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 24. Fundusze inwestycyjne otwarte oraz specjalistyczne fundusze inwestycyjne otwarte utworzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są obowiązane:

1) w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wystąpić z wnioskiem o wydanie przez Komisję Nadzoru Finansowego zezwolenia na zmianę statutu, wymaganą w celu dostosowania statutu do art. 18 ust. 3 i 5 ustawy zmienianej w art. 8;
2) w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wystąpić z wnioskiem o wydanie przez Komisję Nadzoru Finansowego zezwolenia na zmianę statutu, w celu dostosowania statutu do art. 83a ustawy zmienianej w art. 8;
3) do dostosowania statutu do art. 86 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 8, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8, jest obowiązany dostosować działalność do wymogów art. 32–32b i art. 237b ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 26. 1. Towarzystwo funduszy inwestycyjnych jest obowiązane dostosować działalność do wymogów art. 32b ust. 3 i 4, art. 45, art. 47, art. 47b, art. 47c, art. 48, art. 48b ust. 2, art. 69 ust. 1 i art. 237b ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Spółka zarządzająca, przedsiębiorca, z którym zawarto umowę, o której mowa w art. 45a ustawy zmienianej w art. 8, oraz depozytariusz są obowiązani dostosować

działalność do wymogów art. 237a i art. 237b ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 27. Do postępowań wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 8 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 28. 1. Towarowy dom maklerski, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi działalność maklerską w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6, mającą za przedmiot towary giełdowe, które stają się instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Towarowy dom maklerski, który w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, na dotychczasowych zasadach, do dnia:

1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1;
2) rozpoczęcia działalności maklerskiej na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1.

3. Z dniem uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 wygasa zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6.

4. Zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6, w odniesieniu do niebędących instrumentami finansowymi praw majątkowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. e ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu dotychczasowym, uprawniają do prowadzenia działalności w zakresie objętym udzielonym zezwoleniem, w odniesieniu do hurtowych produktów energetycznych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz będących w obrocie, o którym mowa w art. 15 ust. 1 i 2.

Art. 29. 1. Podmiot, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonuje działalność gospodarczą, która nie wymagała przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskania zezwolenia, a która wymaga uzyskania zezwolenia zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest obowiązany dostosować działalność do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia przewidzianego ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, na dotychczasowych zasadach, do dnia:

1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia, przewidzianego ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
2) rozpoczęcia działalności na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia przewidzianego ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 30. Za zachowania zaistniałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowiące naruszenie przepisów ustaw zmienianych w art. 1 lub art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, Komisja Nadzoru Finansowego wymierza sankcję administracyjną według przepisów dotychczasowych, chyba że sankcja administracyjna wymierzona według przepisów ustaw zmienianych odpowiednio w art. 1 lub art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, byłaby względniejsza dla strony postępowania.

Art. 31. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem art.18 i art. 27, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 32. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 17 ust. 1, art. 94 ust. 1 pkt 1, 3 i 5 oraz art. 106b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 17 ust. 1, art. 94 ust. 1 pkt 1, 3 i 5 oraz art. 106b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
2) art. 32a ust. 9 i art. 48a ustawy zmienianej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 32a ust. 9

i art. 48a ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 33. 1. W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa związanych ze zwiększeniem zatrudnienia w Komisji Nadzoru Finansowego, wynikających z niniejszej ustawy, wynosi 127 363 407 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi:

1) 2018 r. – 0 zł;
2) 2019 r. – 17 940 000 zł;
3) 2020 r. – 12 282 920 zł;
4) 2021 r. – 12 639 125 zł;
5) 2022 r. – 13 030 938 zł;
6) 2023 r. – 13 434 897 zł;
7) 2024 r. – 13 851 378 zł;
8) 2025 r. – 14 280 771 zł;
9) 2026 r. – 14 723 475 zł;
10) 2027 r. – 15 179 903 zł.

2. W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa związanych ze zwiększeniem zatrudnienia w Urzędzie Regulacji Energetyki, wynikających z niniejszej ustawy, wynosi 1 028 082 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi:

1) 2018 r. – 90 000 zł;
2) 2019 r. – 92 430 zł;
3) 2020 r. – 94 926 zł;
4) 2021 r. – 97 678 zł;
5) 2022 r. – 100 706 zł;
6) 2023 r. – 103 828 zł;
7) 2024 r. – 107 047 zł;
8) 2025 r. – 110 366 zł;
9) 2026 r. – 113 787 zł;
10) 2027 r. – 117 314 zł.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zastosowany zostanie mechanizm korygujący polegający na:

1) ograniczeniu kosztów rzeczowych Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego związanych z realizacją zadań wynikających ze sprawowania nadzoru nad rynkiem kapitałowym lub

2) racjonalizacji częstotliwości wykonywania czynności w ramach nadzoru sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego nad rynkiem kapitałowym.

4. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 2, zastosowany zostanie mechanizm korygujący polegający na:

1) ograniczeniu kosztów rzeczowych Urzędu Regulacji Energetyki związanych z realizacją zadań wynikających ze współpracy z Urzędem Komisji Nadzoru Finansowego w ramach nadzoru rynku lub
2) racjonalizacji częstotliwości wykonywania czynności przez pracowników Urzędu Regulacji Energetyki związanych z realizacją zadań wynikających ze współpracy z Urzędem Komisji Nadzoru Finansowego w ramach nadzoru rynku.

5. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest minister właściwy do spraw instytucji finansowych, natomiast organem właściwym do wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 3 i 4, jest odpowiednio Komisja Nadzoru Finansowego albo Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 34. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 8:
   a) pkt 2 – w zakresie art. 18 ust. 4 i 6, oraz
   b) pkt 3

   – które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.;
2) art. 8 pkt 4 lit. c oraz lit. d tiret czwarte – które wchodzą w życie z dniem 3 lipca 2019 r.;
3) art. 1 pkt 75 i 90 – które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (dalej: „projekt”) przewiduje zmiany w:

– ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, z późn. zm.),
– ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.),
– ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2343, z późn. zm.),
– ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, z późn. zm),
– ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, z późn. zm.),
– ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1127, z późn. zm.),
– ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344, z późn. zm.),
– ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.),
– ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1480, z późn. zm.),
– ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639, z późn. zm.),
– ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, z późn. zm.),
– ustawie z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 979, z późn. zm.).

Celem projektu jest dokonanie niezbędnych zmian krajowego porządku prawnego w związku z wejściem w życie europejskich regulacji dotyczących rynku kapitałowego, tj.:

– wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, z późn. zm.), dalej: „dyrektywa MiFID2”,
– zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.), dalej: „rozporządzenie MiFIR”,
– zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1),
– zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1), dalej „rozporządzenie 2016/1011”.

Wdrażany nowy pakiet regulacji dotyczących rynków instrumentów finansowych składający się z dyrektywy MiFID2 i rozporządzenia MiFIR zastępuje pakiet obowiązujący od 30 kwietnia 2004 r. składający się z:
– dyrektywy ramowej, tj. dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz. Urz. UE L 145 z 30.04.2004, str. 263, z późn. zm.), dalej: „dyrektywa MiFID1”,
– dyrektywy wykonawczej, tj. dyrektywy Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz. Urz. UE L 241 z 02.09.2006, str. 26),

– rozporządzenia wykonawczego, tj. rozporządzenia Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającego środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz. Urz. UE L 241 z 02.09.2006, str. 1), dalej: „rozporządzenie 1287/2006".

Zgodnie z regulacją zawartą w art. 94 dyrektywy MiFID2, dyrektywa MiFID1 zostanie uchylona ze skutkiem od dnia 3 stycznia 2018 r. Termin publikacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy MiFID2 upływa z dniem 3 lipca 2017 r. Zgodnie z regulacją zawartą w art. 55 rozporządzenia MiFIR, rozporządzenie to stosować się będzie, co do zasady, od dnia 3 stycznia 2018 r.

Dyrektywa MiFID1 ustanawiała ramy regulacyjne dotyczące świadczenia usług inwestycyjnych w zakresie instrumentów finansowych przez banki i firmy inwestycyjne oraz dotyczące prowadzenia rynków regulowanych przez operatorów rynku, przy odnośnych uprawnieniach i obowiązkach właściwych organów krajowych. Dyrektywa ta zniosła możliwość nakładania przez państwa członkowskie wymogu, aby cały obrót instrumentami finansowymi odbywał się na konkretnych giełdach oraz umożliwiła swobodną ogólnoeuropejską konkurencję między tradycyjnymi giełdami a alternatywnymi systemami obrotu. Ponadto dała ona bankom i firmom inwestycyjnym rozszerzony paszport umożliwiający świadczenie usług inwestycyjnych na obszarze Unii Europejskiej pod warunkiem spełnienia wymogów zarówno organizacyjnych, jak i sprawozdawczych oraz zapewnienia kompleksowej ochrony inwestorów. Dyrektywa MiFID1 została kilkakrotnie znacząco zmieniona. Jednocześnie kryzys finansowy ujawnił słabości w funkcjonowaniu i przejrzystości rynków finansowych, tym samym uwypuklając potrzebę wzmocnienia ram regulujących rynki instrumentów finansowych. W związku z tym dyrektywa MiFID1 została częściowo przekształcona w dyrektywę MiFID2, a częściowo zastąpiona rozporządzeniem MiFIR.

Dyrektywa MiFID2 i rozporządzenie MiFIR łącznie stanowią ramy prawne regulujące wymogi mające zastosowanie do firm inwestycyjnych, rynków regulowanych, dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz firm z państw trzecich

świadczących usługi inwestycyjne lub prowadzące działalność inwestycyjną w Unii Europejskiej. Dyrektywa MiFID2 obejmuje przepisy regulujące zezwolenia na prowadzenie działalności, nabywanie znacznego pakietu akcji, korzystanie ze swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług, warunki działalności firm inwestycyjnych w celu zapewnienia ochrony inwestorów, uprawnienia organów nadzoru macierzystego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego oraz system nakładania kar. Rozporządzenie MiFIR określa wymogi w zakresie podawania do publicznej wiadomości danych dotyczących przejrzystości obrotu oraz ujawniania danych transakcyjnych właściwym organom, usuwa bariery utrudniające niedyskryminacyjny dostęp do systemów rozliczeń, reguluje obowiązkowy obrót instrumentami pochodnymi w systemach zorganizowanych, szczególne działania nadzorcze w zakresie instrumentów finansowych oraz pozycji w instrumentach pochodnych, jak również świadczenie usług przez firmy z państw trzecich nieposiadające oddziału.

Cele wydania dyrektywy MiFID2 i rozporządzenia MiFIR to wzmocnienie zaufania inwestorów, zmniejszenie ryzyka zakłóceń na rynku i ryzyka systemowego, zwiększenie efektywności rynków finansowych przy jednoczesnym zmniejszeniu zbędnych kosztów dla uczestników. Osiągnięcie tych celów ogólnych wymaga realizacji celów szczegółowych, w postaci zapewnienia równych warunków działania dla uczestników rynku, zwiększenia przejrzystości rynku dla uczestników rynku, wzmocnienia przejrzystości wobec organów regulacyjnych oraz uprawnień organów regulacyjnych w głównych obszarach oraz zwiększenia koordynacji na szczeblu europejskim, zwiększenia ochrony inwestorów oraz wyeliminowania słabości organizacyjnych oraz nadmiernej skłonności do podejmowania ryzyka lub braku kontroli ze strony firm inwestycyjnych oraz operatorów rynku.

Omówienie projektowanych zmian

Art. 1 projektu wprowadza zmiany do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, dalej „ustawa o obrocie instrumentami finansowymi". W **art. 1 pkt 1 projektu**, który zmienia art. 1 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, wprowadza się nowe określenie przedmiotu regulacji. Projektodawca uznał, że niezasadne jest wyodrębnianie w treści tego przepisu papierów wartościowych jako „szczególnego" rodzaju instrumentów finansowych, skoro na mocy art. 2 ust. 1

pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi papiery wartościowe zaliczane są do kategorii instrumentów finansowych.

Przepisy **art. 1 pkt 2 projektu** wprowadzają zmiany definicji instrumentów finansowych zawartej w art. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Projektowana zmiana rozszerza katalog instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi – będą do nich zaliczane, z pewnymi wyjątkami, rozliczane fizycznie kontrakty pochodne dotyczące towarów. Wyłączone z zakresu zastosowania ustawy o obrocie instrumentami finansowymi będą jedynie kontrakty na produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym stanowiące przedmiot obrotu na zorganizowanej platformie obrotu (OTF). Kontrakty te podlegają bowiem reżimowi prawnemu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 1227/2011 w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 09.12.2011, str. 1) (tzw. *REMIT carve-out*). Dzięki tak szerokiej regulacji, definicją instrumentów finansowych objęte zostaną wszelkie kontrakty dotyczące towarów, zawierane w systemach obrotu, jak również kontrakty będące przedmiotem transakcji zawieranych poza obrotem regulowanym, będące ekwiwalentami takich kontraktów. To z kolei przyczyni się do zwiększenia przejrzystości i bezpieczeństwa obrotu instrumentami finansowymi.

Za instrumenty finansowe uważane będą również uprawnienia do emisji, w celu wzmocnienia integralności i zagwarantowania skutecznego funkcjonowania rynków handlu emisjami, w tym poprzez zapewnienie kompleksowego nadzoru nad działalnością handlową.

Zmiana projektowana w art. 2 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (**art. 1 pkt 2 lit. b projektu**) jest konsekwencją wyłączenia z definicji instrumentu finansowego produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego na OTF. Skoro wyłączenie takie zostało dokonane w nowelizowanym przepisie art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. e, to należy również wykluczyć z zakresu zastosowania ustawy ekwiwalenty takich produktów.

Art. 1 pkt 2 lit. c i d projektu wprowadzają szczegółowe definicje przeznaczenia do celów handlowych produktu energetycznego sprzedawanego w obrocie hurtowym oraz instrumentów pochodnych, w przypadku gdy instrumentem bazowym jest produkt energetyczny, odsyłając w tym zakresie do przepisów unijnych rozporządzeń.

W **art. 1 pkt 3 projektu** wprowadza się szereg nowych definicji oraz zmian w definicjach istniejących. **Lit. a** rozszerza zakres pojęcia „papiery wartościowe" o instrumenty pochodne. **Lit. b** dokonuje zmiany w funkcjonującej już definicji alternatywnego systemu obrotu. Projektowana zmiana dodaje do definicji zastrzeżenie, że do zawarcia transakcji w ramach systemu dochodzi w sposób niemający charakteru uznaniowego. Zmiana ta skorelowana jest z wprowadzeniem na mocy niniejszego projektu nowego rodzaju systemu obrotu – zorganizowanej platformy obrotu (OTF), na której transakcje będą mogły być zawierane w sposób uznaniowy. Projektowana zmiana definicji alternatywnego systemu obrotu służy więc wyraźniejszemu zróżnicowaniu obydwu systemów.

W art. 3 pkt 2a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi zostanie zdefiniowane zestawianie zleceń. Pojęcie to będzie rozumiane jako wykonywanie czynności skutkujących zawarciem transakcji, w których, po pierwsze – podmiot zestawiający zlecenia jest podmiotem praw i obowiązków wynikających z transakcji względem każdego z podmiotów składających zlecenia, które zostały zestawione, po drugie – obie transakcje są dokonywane w tym samym momencie, a po trzecie – podmiot zestawiający zlecenia nie jest narażony na ryzyko rynkowe oraz jest neutralny finansowo, z wyjątkiem znanej stronie transakcji opłaty, prowizji lub wynagrodzenia należnej podmiotowi z tytułu każdej transakcji.

Omawiany przepis projektu wprowadza do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi również definicję handlu algorytmicznego (art. 3 pkt 2b), definicję techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości (art. 3 pkt 2c) oraz definicję bezpośredniego dostępu elektronicznego (art. 3 pkt 2d). Przez handel algorytmiczny będzie rozumieć się nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych przy pomocy algorytmu komputerowego bez udziału człowieka lub z jego ograniczonym udziałem. Natomiast technika handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości oznaczać będzie handel algorytmiczny, w przypadku którego wykorzystywane są systemy umożliwiające skrócenie czasu przesyłania zleceń i występuje duża liczba wysyłanych do systemu obrotu komunikatów. Wprowadzenie do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przepisów dotyczących tego rodzaju działalności ma na celu dostosowanie polskiego porządku prawnego do rozwijających się nowoczesnych technologii transakcyjnych, w przypadku których to algorytm komputerowy, bez udziału człowieka lub przy jego minimalnym udziale, automatycznie określa aspekty zlecenia. W związku z tym istnieje

konieczność wprowadzenia w polskim prawie regulacji dotyczących nadzoru nad prowadzeniem tego typu działalności, w szczególności, aby zapewnić, że handel algorytmiczny nie przyczyni się do powstawania zakłóceń na rynku oraz nie będzie wykorzystywany do popełniania nadużyć.

Natomiast dodawany przepis art. 3 pkt 2e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi wprowadza definicję zorganizowanej platformy obrotu. Platformę tę definiuje się jako wielostronny system, kojarzący składane przez podmioty trzecie oferty kupna i sprzedaży szeregu instrumentów finansowych, inny niż rynek regulowany lub alternatywny system obrotu. Celem wprowadzenia nowej kategorii systemu obrotu jest zapewnienie większej przejrzystości i skuteczności na rynkach finansowych i wyrównanie reguł gry dla różnych systemów oferujących wielostronne usługi w zakresie obrotu. Na podstawie obecnie obowiązujących przepisów powstało wiele systemów obrotu, które nie były odpowiednio uwzględnione w systemie regulacyjnym. Ogólna definicja zmierza do tego, aby nowa kategoria mogła objąć wszystkie typy zorganizowanych realizacji zleceń i organizacji obrotu, które nie odpowiadają funkcjonalnościom ani specyfikacjom regulacyjnym istniejących systemów, tak aby cały obrót instrumentami finansowymi odbywał się w systemach regulowanych i był w pełni przejrzysty.

Art. 3 pkt 2f ustawy o obrocie instrumentami finansowymi będzie zawierał definicję podmiotu systematycznie internalizującego transakcje. Wprowadzenie przepisów dotyczących tych podmiotów jest związane z koniecznością zapewnienia, aby jak największa liczba transakcji zawieranych na rynkach finansowych była objęta regulacją na poziomie ustawowym. Podmioty systematycznie internalizujące transakcje będą objęte podobnym zakresem nadzoru jak rynki regulowane, MTF i OTF, co zwiększy transparentność zawieranych transakcji i przyczyni się do poprawy poziomu ochrony inwestorów.

W **art. 1 pkt 3 lit. d projektu** w art. 3 wprowadza się skrótowe oznaczenia rozporządzeń, do których odnoszą się przepisy, dzięki czemu odesłania do tego aktu prawnego zawarte w ustawie będą bardziej przejrzyste i czytelne.

W myśl **art. 1 pkt 3 lit. e projektu** odniesienia we wskazanych artykułach do „alternatywnego systemu obrotu” mają zostać zastąpione wyrazem „ASO”.

W dodawanej przez **art. 1 pkt 3 lit. f projektu** definicji systemu obrotu instrumentami finansowymi (art. 3 pkt 9a ustawy) przesądzono, że system taki będzie mógł być prowadzony w formie rynku regulowanego ASO lub OTF. Co więcej, w punkcie 9b dodano definicję systemu wielostronnego, określonego jako każdy system obrotu instrumentami finansowymi, w ramach którego kojarzone są oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych składane przez podmioty trzecie.

W dalszej kolejności w art. 3 dodawany jest pkt 9c, w którym poprzez odwołanie do przepisów rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017 r., str. 1, z późn. zm.), dalej: „rozporządzenie delegowane 2017/565", definiuje się system wykonywania zlecenia. Ma to służyć właściwemu stosowaniu ww. rozporządzenia i dostosowaniu siatki pojęciowej używanej w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi do tej używanej na gruncie prawa unijnego.

Na podstawie **art. 1 pkt 3 lit. g projektu** w art. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi uchyla się pkt 10b, który zawierał definicję zorganizowanej platformy obrotu. Definicja ta zostanie bowiem znacząco przeredagowana i przeniesiona do nowego pkt 2e. W **lit. i** uchyla się natomiast pkt 27.

W **lit. h** omawianego przepisu wprowadza się definicję bliskich powiązań, przez które będzie się rozumieć posiadanie narzędzi umożliwiających sprawowanie kontroli, współkontroli lub znaczącego wpływu nad innym podmiotem. Wprowadzenie regulacji ograniczających istnienie bliskich powiązań zapewni większy poziom niezależności świadczonych usług.

Lit. j tego przepisu modyfikuje definicję instrumentów rynku pieniężnego, odsyłając w tym zakresie do przepisów rozporządzenia delegowanego 2017/565 oraz definicję instrumentów pochodnych.

Art. 1 pkt 3 lit. k projektu dodaje definicję uprawnienia do emisji, odnoszącą się m.in. do definicji uprawnienia do emisji sformułowanej w art. 3 pkt 22 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz międzynarodowej jednostki emisji, o której mowa w art. 2 pkt 26 rozporządzenia

Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiającego rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz. Urz. UE L 122 z 03.05.2013, str. 1).

Art. 1 pkt 3 lit. l projektu dodaje definicję strukturyzowanych produktów finansowych. Jest to podyktowane koniecznością wzmocnienia ochrony inwestorów i usunięcia luki prawnej. Tego typu produkty pojawiły się już bowiem na rynku, jednak do tej pory nie były one objęte regulacją na poziomie ustawowym.

Lit. m wprowadza modyfikację definicji firmy inwestycyjnej – pod tym pojęciem będzie się rozumieć także firmy inwestycyjne z państw trzecich, prowadzące na terytorium RP działalność maklerską. Zmiana ma na celu objęcie przepisami dotyczącymi firm inwestycyjnych podmiotów spoza UE, prowadzących działalność na terenie Polski, co jest zgodne z Dyrektywą MiFID2.

Zgodnie z **lit. n** zmieniona zostaje definicja dostawcy informacji skonsolidowanych. Zmiany polegają tutaj jedynie na uwzględnieniu wprowadzanych w ustawie skrótów, tj. wyrazów „ASO" i „OTF".

Art. 1 pkt 3 lit. o projektu dodaje w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi definicję animatora rynku. Podmioty takie, w ramach swojej działalności, nabywają lub zbywają instrumenty finansowe na własny rachunek, w sposób stały, zgodnie z ustalonymi zasadami, tym samym wspomagając ich płynność i podtrzymując zainteresowanie instrumentami finansowymi.

Na podstawie **art. 1 pkt 3 lit. p projektu** z definicji klienta profesjonalnego usuwa się odniesienie do jednostek administracji rządowej lub samorządowej. Takie podmioty nie będą już więc uważane za klientów profesjonalnych, bowiem projektodawca uznał, że nie posiadają one doświadczenia i wiedzy pozwalających na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Odesłanie do uchylanego art. 70 ust. 1 pkt. 13 zastąpiono pełnym brzmieniem przepisu, do którego ono prowadziło. Co więcej, zmieniono lit. n, z uwagi na zmiany związane z traktowaniem klienta jako klienta profesjonalnego.

Lit. q wprowadza do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi definicję uprawnionego kontrahenta. Jest to kategoria klientów, którzy ze względu na charakter

swojej działalności i doświadczenie na rynku finansowym będą objęci najmniejszym zakresem ochrony.

Jednym z nowych pojęć jest definicja małego i średniego przedsiębiorcy wprowadzana w art. 3 pkt 46a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz definicja alternatywnego systemu obrotu instrumentami finansowymi małych i średnich przedsiębiorców wprowadzana w art. 3 pkt 46b tej ustawy (**art. 1 pkt 3 lit. r projektu**). Celem wyodrębnienia tych struktur i wprowadzenia regulacji im dedykowanych jest ułatwienie dostępu do kapitału małym i średnim przedsiębiorstwom oraz ułatwienie dalszego rozwoju specjalistycznych rynków, które stawiają sobie za cel zaspokajanie ich potrzeb. Utworzenie w kategorii alternatywnego systemu obrotu nowej podkategorii zmierza do poprawienia jej widoczności i znaczenia.

Art. 1 pkt 3 lit. s projektu wprowadza definicję towaru. Ustawa o obrocie instrumentami finansowymi w wielu miejscach posługuje się bowiem m.in. pojęciem instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym jest towar. Wprowadzenie w związku z tym definicji towaru, która będzie odwoływać się do przepisów rozporządzenia delegowanego 2017/565, wyeliminuje wątpliwości co do zakresu tego pojęcia.

Szereg nowych definicji wprowadzanych jest również przez **art. 1 pkt 3 lit. t projektu**. Rynek powiązany (art. 3 pkt 53 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) rozumiany będzie jako rynek regulowany w innym państwie członkowskim, na którym przedmiotem obrotu są te same instrumenty, które są przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w Polsce lub instrumenty, których cena jest powiązana z ceną instrumentów finansowych notowanych na rynku regulowanym w Polsce.

Trwały nośnik (pkt 54) zdefiniowany został jako nośnik umożliwiający użytkownikowi przechowywanie adresowanych do niego informacji w sposób umożliwiający dostęp do nich przez okres odpowiedni od celów sporządzenia tych informacji i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci. Posłuży to dostosowaniu siatki pojęciowej używanej w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi do tej używanej na gruncie prawa unijnego.

Definicja lokaty strukturyzowanej (pkt 55) służy wzmocnieniu ochrony inwestorów i usunięciu luki prawnej. Tego typu produkty pojawiły się już bowiem na rynku, jednak do tej pory nie były one objęte regulacją na poziomie ustawowym.

Do przepisów rozporządzenia delegowanego 2017/565 odwołuje się także definicja osoby zaangażowanej (pkt 56). Podobnie jak w przypadku definicji systemu wykonywania zlecenia oraz definicji trwałego nośnika, ma ona służyć właściwemu stosowaniu tego rozporządzenia i zapewnieniu jednolitej z prawem unijnym siatki pojęciowej.

Definicje administratora oraz wskaźnika referencyjnego (pkt 57 i 58) odwołują się natomiast do rozporządzenia 2016/1011.

W **art. 1 pkt 4 projektu** w art. 3a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi zmienia się ust. 1 i 2 oraz dodaje się nowe ust. 3 i 4, które przewidują obowiązek firm inwestycyjnych klasyfikowania swoich klientów do poszczególnych kategorii, a także możliwość uznania kontrahentów za klientów detalicznych albo klientów profesjonalnych na zasadach określonych w rozporządzeniu delegowanym 2017/565. Regulacja ta jest podyktowana ogólnym celem ustawy, jakim jest wzmocnienie ochrony inwestorów, przy jednoczesnym dostosowaniu poziomu tej ochrony do poszczególnych kategorii inwestorów – zwłaszcza tych będących klientami detalicznymi, którzy niejednokrotnie nie posiadają wiedzy specjalistycznej ani wysokiego rozeznania na rynku instrumentów finansowych. Klient detaliczny powinien zatem być objęty wyższym poziomem ochrony, na który składać się powinny większe obowiązki informacyjne firmy względem klienta i lepsza ochrona jego aktywów. Jednakże, w sytuacji gdy klient świadomie chce zrezygnować ze zwiększonego poziomu ochrony, może on żądać od firmy inwestycyjnej, pod wskazanymi w przepisie warunkami, bycia traktowanym, jak klient profesjonalny.

Zgodnie z **art. 1 pkt 5 projektu**, firma inwestycyjna, niespełniająca kryteriów określonych w art. 3 pkt 2f ustawy, po uprzednim zawiadomieniu KNF, będzie mogła się dobrowolnie poddać reżimowi mającemu zastosowanie do podmiotu systematycznie internalizującego transakcje. Będzie ona również zobowiązana do niezwłocznego powiadomienia Komisji o rezygnacji z dobrowolnego poddawania się reżimowi mającemu zastosowanie do podmiotu systematycznie internalizującego transakcje.

Zgodnie z **art. 1 pkt 6** technicznej zmianie ulega definicja bankowych papierów wartościowych, poprzez usunięcie wskazania publikatora.

Art. 1 pkt 7 zmienia brzmienie zdania drugiego w ust. 1 art. 11, dotyczącego blokady papierów wartościowych na rachunku.

Art. 1 pkt 8 projektu zastępuje w art. 13a ust. 1 odesłanie do działalności, o której mowa w art. 69a ust. 1, sformułowaniem „działalność związana z aukcjami prowadzonymi przez platformy aukcyjne”.

Art. 1 pkt 9 projektu, poprzez nowelizację brzmienia art. 13b ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, nakłada na Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) obowiązek przyjmowania zgłoszeń naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów – poza przepisami ustawy, przepisami rozporządzenia 575/2013 i przepisami rozporządzenia 909/2014, co wynika z dotychczasowego brzmienia – również rozporządzenia MiFIR. KNF reaguje na naruszenia wszelkich aktów prawnych regulujących zasady działania rynku finansowego w Polsce, w związku z tym zasadne jest, aby przyznać Komisji również możliwość badania naruszeń rozporządzenia MiFIR.

Art. 13c i art. 13d ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, dodawane na podstawie **art. 1 pkt 10 projektu**, zawierają upoważnienie ministra właściwego do spraw budżetu do organizowania rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi, jak również instrumentami finansowymi, dla których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy, lub zlecania jego organizacji jako ASO lub rynek regulowany albo rynek poza systemem obrotu instrumentami finansowymi. Co więcej, zgodnie z projektowanym ust. 2 w art. 13d, minister właściwy do spraw budżetu ma prawo żądać od wskazanych osób, w określonym terminie, informacji w sprawach dotyczących działalności tego podmiotu w zakresie rynku skarbowych papierów wartościowych oraz instrumentów finansowych, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy.

Art. 1 pkt 11 projektu dokonuje zmiany w art. 14 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi poprzez modyfikację definicji rynku regulowanego. Zmiana ta podyktowana jest wprowadzeniem do ustawy definicji systemu obrotu instrumentami finansowymi (art. 3 pkt 9a). Pozostawienie dotychczasowego brzmienia art. 14 ust. 1 spowodowałoby, że oba te pojęcia w swoich definicjach odwoływałyby się do siebie nawzajem, a zatem powstałoby tzw. błędne koło w definiowaniu. Co więcej, przepis ten zmienia brzmienie ust. 3 rozszerzając odpowiednie stosowanie przepisów również do podmiotów prowadzących w innym państwie członkowskim OTF.

Art. 1 pkt 12 projektu, w treści art. 14a ust. 4 nowelizowanej ustawy, zamiast odesłania do art. 16 rozporządzenia 1287/2006 zamieszcza odesłanie do art. 90 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2017/565. Zmiana ta podyktowana jest faktem utraty mocy obowiązującej przez rozporządzenie 1287/2006 i zastąpienia go rozporządzeniem delegowanym 2017/565. Oba przepisy rozporządzeń mają wobec siebie analogiczną treść, niniejsza zmiana jest więc zmianą jedynie techniczną.

W **art. 1 pkt 13 lit. a projektu** zmieniana jest treść art. 16 ust. 3 i 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. W ust. 3, odnoszącym się do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi alternatywny system obrotu, dostosowano zawarte w tym przepisie odesłania do znowelizowanej treści ustawy, jak również przepisów UE, natomiast zmiana ust. 4 ma na celu podobne odesłanie do przepisów stosowanych wobec spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi zorganizowaną platformę obrotu. Normy prawne, do których odsyła projektodawca w tych przepisach dotyczą ogólnych zasad działalności firm inwestycyjnych i domów maklerskich. **Lit. b** wspomnianego przepisu wprowadza możliwość wpisania przez Komisję spółki do rejestru, jeżeli zostaną spełnione warunki określone w art. 16a ust. 1 pkt 2–4.

Art. 1 pkt 14 projektu dodaje do nowelizowanej ustawy m.in. art. 16a, który ma regulować zasady funkcjonowania rejestru ASO MŚP oraz uzyskiwania wpisu i wykreślania alternatywnych systemów obrotu z tego rejestru. Regulacja ta ma na celu ułatwienie dostępu do kapitału małym i średnim przedsiębiorcom, a samo utworzenie rejestru wzmocni znaczenie i widoczność tego typu rynków. Wprowadzane art. 16b–16d oraz 16f dotyczą kwestii związanych z outsourcingiem wykonywania czynności związanych z prowadzeniem rynku regulowanego – regulacje te mają na celu ujednolicenie regulacji krajowych m.in. z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/584 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi organizacyjne w zakresie systemów obrotu (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 350). W projektowanym art. 16e zostały uregulowane kwestie związane z odpowiedzialnością przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec spółki prowadzącej rynek regulowany za szkody wyrządzone m.in. członkom lub uczestnikom systemu obrotu, członkom obrotu towarami giełdowymi.

W **art. 1 pkt 15 projektu** na KNF nakładane są nowe obowiązki informacyjne względem Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) oraz właściwych organów nadzoru innych państw członkowskich. Komisja będzie informowała te podmioty o przypadkach naruszenia przez członków rynku regulowanego wdrożonych przez ten rynek zasad uczciwego obrotu oraz istotnego naruszenia regulacji dotyczących jego funkcjonowania, w tym dokonywanego na nim obrotu, oraz o przypadkach uzasadniających podejrzenie wystąpienia manipulacji lub wykorzystania informacji poufnej na tym rynku regulowanym (art. 17 ust. 3), a także – wyłącznie w odniesieniu do EUNGiPW – o udzieleniu spółce prowadzącej rynek regulowany zezwolenia na prowadzenie ASO lub OTF (art. 17 ust. 4). Pozostaje to w zgodzie z ogólną tendencją występującą na poziomie Unii Europejskiej, do wzmacniania zakresu współpracy międzynarodowej, zarówno pomiędzy krajowymi organami nadzoru, jak i odpowiednimi instytucjami unijnymi. Szeroki zakres współpracy transgranicznej i wymienianych między organami informacji jest tym bardziej konieczny, że coraz więcej firm działających na rynku finansowym decyduje się na przenoszenie lub rozszerzanie działalności poza granice swojego państwa macierzystego. W tym zakresie nowe obowiązki informacyjne zapewnią organom wszystkich zainteresowanych państw członkowskich pełne spektrum informacji dotyczących firm działających na rynku kapitałowym.

Na mocy **art. 1 pkt 16 projektu** w art. 18 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi uchylone zostaną ust. 2–2f, które dotyczą upowszechniania aktualnych cen kupna i cen sprzedaży dla akcji dopuszczonych do obrotu na danym rynku regulowanym, ze wskazaniem łącznego wolumenu zleceń dla każdego z poziomów cenowych. Analogiczne normy będą bowiem obowiązywały na poziomie prawa Unii Europejskiej (art. 21 rozporządzenia MiFIR), zatem zasady poprawnej legislacji wymagają, aby usunąć z porządku krajowego te przepisy, które powtarzają regulacje zawarte w bezpośrednio stosowanych przepisach prawa unijnego.

Art. 1 pkt 17 projektu dodaje do nowelizowanej ustawy art. 18a i art. 18b. W pierwszym z tych przepisów przewidziana jest możliwość czasowego zawieszenia lub ograniczenia obrotu instrumentami finansowymi przez spółkę prowadzącą rynek regulowany z własnej inicjatywy. Przepis ten określa warunki zawieszenia lub ograniczenia obrotu, obowiązki informacyjne spółek prowadzących rynki regulowane względem Komisji, a także Komisji względem EUNGiPW, oraz upoważnia ministra

właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, zakresu i formy informacji przekazywanych przez rynek regulowany. Wprowadzenie tego przepisu jest niezbędne dla zapewnienia skutecznych metod eliminacji zagrożeń dla interesów inwestorów oraz dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku.

Z kolei art. 18b służy stosowaniu rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/588 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie minimalnej wielkości zmiany ceny dla akcji, kwitów depozytowych i funduszy inwestycyjnych typu ETF (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 411) i przewiduje obowiązek przyjęcia systemów minimalnej wielkości zmiany ceny dla instrumentów finansowych, o których mowa w tym rozporządzeniu.

Art. 1 pkt 18 projektu wprowadza w art. 19 ust. 1 pkt. 3–4 zmiany związane z wprowadzeniem przez dyrektywę MiFID2 zorganizowanych platform obrotu. Zgodnie z projektowaną zmianą, do pkt. 2 zostaje dodane odniesienie do nowego ust. 8a w art. 7 ustawy o ofercie publicznej.

Zgodnie z **art. 1 pkt 19 projektu** do ustawy zostaje dodany art. 19a, zgodnie z którym działalność polegająca na kojarzeniu ofert nabycia i zbycia instrumentów może być prowadzona wyłącznie w formach wskazanych w przepisie, na warunkach wskazanych w ustawie. Przepis ten stanowi implementację art. 1 ust. 7 MiFID2.

Art. 1 pkt 20 projektu wprowadza liczne zmiany w art. 20 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, który dotyczy wstrzymania, zawieszenia lub wykluczenia z obrotu określonego instrumentu finansowego na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego. Nowelizacja nadaje Komisji uprawnienie do żądania zawieszenia lub wykluczenia z obrotu także instrumentów pochodnych (dodawany ust. 3a oraz 4) i określa procedurę takiego zawieszenia lub wykluczenia (dodawane ust. 7a–7e), a także dodaje nowe przesłanki zawieszenia lub wycofania z obrotu instrumentów finansowych na wniosek organu nadzoru innego państwa członkowskiego (nowe brzmienie ust. 4c). Cel wprowadzanych zmian jest co do zasady analogiczny jak w przypadku dodawanego art. 18a – ma to zapewnić zwiększenie ochrony interesów inwestorów oraz stabilności rynku, przy jednoczesnym wzmocnieniu współpracy w zakresie wymiany informacji pomiędzy Komisją a właściwymi organami nadzorczymi Unii Europejskiej i innych państw członkowskich.

Na podstawie **art. 1 pkt 21 lit. a projektu**, do katalogu przedmiotów działalności spółek prowadzących rynek regulowany, zawartego w art. 21 ust. 2 ustawy, zostaną dodane: prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu i prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji. Zmiana ta dostosowuje treść art. 21 ust. 2 do nowych rodzajów działalności wprowadzanych nowelizacją. Zgodnie z **lit. b** dodane zostają ust. 2a i 2b wskazujące czynności, które mogą być wykonywane przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, pod wskazanymi warunkami, tj. jak outsourcing. W ust. 3, zmienianym w **lit. c**, wykreśla się jedynie wprowadzoną już wcześniej „metryczkę" ustawy o giełdach towarowych.

W **art. 1 pkt 22 projektu**, do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dodaje się art. 21a, który przewiduje dodatkowe wymogi w przypadku udzielania przez KNF zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego spółce będącej podmiotem zależnym od niektórych podmiotów zagranicznych, wymienionych w tym przepisie. Te dodatkowe wymogi sprowadzają się do konieczności uzyskania pisemnej opinii organu innego państwa członkowskiego UE, który udzielił podmiotowi zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie. Dzięki tej zmianie KNF, przed ostatecznym wydaniem zgody na działalność na terytorium Polski, będzie mogła ocenić wiarygodność, profesjonalizm i rzetelność spółki ubiegającej się o zezwolenie oraz podmiotu nad nią dominującego i ewentualnie nie dopuścić do wykonywania działalności przez dany podmiot, jeśli dojdzie do wniosku, że spółka nie zapewni należytej ochrony inwestorów bądź w inny sposób nie spełnia wymagań.

Art. 1 pkt 23 projektu wprowadza nowe wymogi związane z udzieleniem zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego. **Lit. a** przewiduje dodanie ust. 2a–2c w art. 25 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Zawierają one wytyczne co do treści i formy wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie, odpowiednio, alternatywnego systemu obrotu oraz zorganizowanej platformy obrotu. Treść tych przepisów odwołuje się do rozporządzenia 2016/824 i służy właściwemu stosowaniu tego rozporządzenia. W **lit. b** projektowanej zmiany zawarta została poprawka do ust. 3 zawierająca zaktualizowaną listę załączników do wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.

Art. 1 pkt 24 lit. a projektu nakłada na członków zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany wymóg posiadania wiedzy, kompetencji i doświadczenia niezbędnego do

zarządzania spółką (art. 25a ust. 1). Z tym wymogiem związany jest obowiązek podnoszenia kwalifikacji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków, przewidziany w ust. 4, dodawanym przez **art. 1 pkt 24 lit. b projektu**. Dalsze ustępy dodawane przez ten przepis ograniczają liczbę funkcji sprawowanych przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany (art. 25a ust. 5–9), umożliwiają powołanie w spółce komitetu do spraw nominacji oraz określają jego skład i zadania (art. 25a ust. 10–15).

Ogólna przesłanka posiadania wiedzy, kompetencji i doświadczenia niezbędnych do zarządzania spółką prowadzącą rynek regulowany, dodawana w art. 25a ust. 1 do katalogu wymogów, jakie muszą spełniać członkowie zarządu spółki, ma zapewnić, że osoby te będą gwarantować najwyższy profesjonalizm i rzetelność, a zwłaszcza, że będą w stanie poprawnie oceniać charakter działalności spółki i związane z nim ryzyka. Jednoczesne ograniczenie liczby funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych przez jedną osobę ma zapewnić lepszy nadzór i kontrolę nad działalnością spółki. Łączenie zbyt wielu stanowisk o charakterze kierowniczym uniemożliwiałoby danej osobie skuteczne wykonywanie swoich funkcji w odniesieniu do każdego z zajmowanych stanowisk. Z kolei możliwość ustanowienia komitetu do spraw nominacji ma na celu usprawnienie procesu wyboru członków zarządu, przy jednoczesnym zapewnieniu, że organ ten będzie wykonywał swoje funkcje w sposób efektywny i profesjonalny.

Zmiana wprowadzana przez **art. 1 pkt 25 projektu** ma na celu zapewnienie stosowania rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1018 z dnia 29 czerwca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających informacje zgłaszane przez firmy inwestycyjne, operatorów rynku i instytucje kredytowe (Dz. Urz. UE L 155 z 17.06.2017, str. 1), dalej: „rozporządzenie delegowane 2017/1018”, przez wskazanie konieczności zawarcia, w treści zawiadomienia składanego do KNF na podstawie art. 25b ust. 2, informacji określonych w art. 5 tego rozporządzenia.

Na mocy **art. 1 pkt 26 projektu** do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dodaje się art. 25d, w którym określono obowiązki organów spółki prowadzącej rynek regulowany w zakresie zapewnienia skutecznego i ostrożnego zarządzania tym

rynkiem, a także wdrożenia rozwiązań w celu przeciwdziałania powstawaniu konfliktu interesów – w odniesieniu do zarządu spółki, oraz sprawowania nadzoru nad wypełnianiem przez zarząd powyższych obowiązków – w odniesieniu do rady nadzorczej. Wprowadzenie rozwiązań prawnych zapobiegających powstawaniu konfliktów interesów jest szczególnie ważne w kontekście rozszerzającego się zakresu działalności spółek działających na rynku finansowym. Jednocześnie, niewprowadzanie konkretnych rozwiązań na poziomie ustawowym, a tym samym pozostawienie decyzji co do zastosowania konkretnych środków samej spółce, wydaje się być najskuteczniejszym rozwiązaniem, ponieważ to sama spółka prowadząca rynek regulowany jest w stanie określić metody, które najlepiej sprawdzą się w danym rodzaju działalności.

Art. 1 pkt 27 projektu, poprzez dodanie ust. 2 do art. 26, wprowadza nową przesłankę odmowy wydania przez KNF zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego – taka odmowa będzie miała miejsce, gdy członkowie zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany lub inne osoby, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności rynku regulowanego lub będą nim kierować nie spełniają wymagań, o których mowa w art. 25a ust. 1, lub jeżeli nie zapewniają oni skutecznego i ostrożnego zarządzania rynkiem regulowanym. Wprowadzenie takiej regulacji ma na celu zwiększenie ochrony inwestorów poprzez niedopuszczenie do działalności podmiotów, które nie gwarantują spełniania fundamentalnych wymagań koniecznych do skutecznego i ostrożnego zarządzania rynkiem regulowanym.

Zgodnie z **art. 1 pkt 28 projektu**, do ustawy zostanie dodany art. 26a, w którym zawarte będą przesłanki odmowy udzielenia przez KNF zezwolenia na prowadzenie alternatywnego systemu obrotu lub zorganizowanej platformy obrotu. Cel tej zmiany jest analogiczny, jak w przypadku art. 1 pkt 27.

Zmiana wprowadzana do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi na podstawie **art. 1 pkt 29 lit. a** dodaje do katalogu postanowień zawartych w regulaminie rynku regulowanego postanowienia o zasadach zawieszania lub ograniczania obrotu instrumentami finansowymi w przypadku znacznego wahania cen tych instrumentów, zasadach zmiany, unieważniania lub korekty transakcji oraz mechanizmach umożliwiających kontrolę otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych (z wyjątkiem tych, o których mowa art. 32f ust. 7). Zmiana ta stanowi

dostosowanie treści przepisu art. 28 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi do nowych rodzajów działalności wprowadzanych niniejszym projektem. W **lit. b** implementuje się do prawa krajowego tzw. opcję narodową w zakresie określonych kategorii opłat. Dzięki wprowadzeniu takiej regulacji będzie istniała możliwość zezwolenia spółkom prowadzącym rynek regulowany na nakładanie wyższych opłat w określonych przypadkach. Systemy obrotu zyskają skuteczne narzędzie do zarządzania wydajnością systemu transakcyjnego, zwiększając tym samym poziom bezpieczeństwa na organizowanym rynku. Wprowadzenie takiego przepisu będzie w praktyce usankcjonowaniem istniejących już rozwiązań np. pobieranie przez GPW opłaty kalkulowanej w oparciu o wskaźnik *order to trade ratio*.

Zgodnie z projektowanym art. 29c ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, który zostanie dodany na podstawie **art. 1 pkt 30 projektu**, zezwolenie na działalność w zakresie udostępniania informacji o transakcjach może być udzielone równocześnie z udzieleniem zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.

Art. 1 pkt 31 projektu dodaje ust. 9, 10 i 11 do art. 30 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Przepisy te nakładają na biegłych rewidentów oraz na firmy audytorskie badające sprawozdania finansowe obowiązek przekazywania Komisji Nadzoru Finansowego oraz radzie nadzorczej i zarządowi spółki informacji dotyczących zdarzeń powodujących: powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez spółkę, członków jej zarządu lub pracowników przepisów prawa, zasad uczciwego obrotu lub interesów uczestników obrotu; powstanie zagrożenia dla dalszego funkcjonowania tej spółki oraz odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego tej spółki lub wydanie opinii negatywnej dotyczącej jej sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii. Ustęp 11 zapewnia przy tym nienaruszalność tajemnicy zawodowej ww. podmiotów. Taka regulacja zapewni, że zarówno krajowy organ nadzoru, jak i odpowiednie organy spółki uzyskają dokładne informacje, sporządzone przez firmy audytorskie, na temat wszelkich istniejących w spółce nieprawidłowości. Przyczyni się to do szybszego i bardziej adekwatnego reagowania na powstałe zagrożenia. Jednakże ust. 10 wprowadza wyjątek dotyczący powiadomienia rady nadzorczej i zarządu – biegły rewident lub firma audytorska może od niego odstąpić, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.

W myśl **art. 1 pkt 32 projektu**, po art. 30 zostaje dodany art. 30a. Zgodnie z jego brzmieniem, w przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany wymienionych przepisów, Komisja może zlecić takiemu podmiotowi zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.

Przepis **art. 1 pkt 33 projektu** wprowadza w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi nowe regulacje dotyczące limitów pozycji (nowe przepisy art. 32b–32f). Limity otwartych pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych ustalane mają być przez Komisję Nadzoru Finansowego i ogłaszane w Dzienniku Urzędowym KNF. Limity pozycji dotyczą towarowych instrumentów pochodnych i określają maksymalną ich ilość, które podmioty mogą otworzyć i które znajdują się w obrocie na rynku regulowanym lub poza rynkiem regulowanym, o ile są one ekonomicznie równoważne z instrumentami znajdującymi się w obrocie na rynku regulowanym. Celem regulacji dotyczących limitów pozycji jest usprawnienie regulacji i funkcjonowania oraz poprawienie przejrzystości rynków finansowych i towarowych w celu wyeliminowania nadmiernej zmienności cen towarów. Ograniczenia w postaci limitów pozycji mają na celu wsparcie integralności rynku instrumentów pochodnych i towarów bazowych bez uszczerbku dla ustalania cen na rynku towarów bazowych.

Zgodnie z **art. 1 pkt 34** częściowo zmieniony zostaje art. 48 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, regulujący zadania Krajowego Depozytu, co związane jest m.in. ze zmianami dotyczącymi zorganizowanej platformy obrotu (**lit. a**). Rozszerzono również zakres zadań Krajowego Depozytu o możliwość dokonywania rozliczenia i rozrachunku transakcji innych niż zawierane w systemie obrotu instrumentami finansowymi (**lit. b** i następne).

W **art. 1 pkt 35 projektu** wprowadza się zmiany do art. 68a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Proponuje się dodanie nowego ust. 4c wskazującego na możliwość dostępu do prowadzonych przez NBP rozrachunków międzybankowych przez podmioty prowadzące izby rozliczeniowe i rozrachunkowe działające na podstawie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Możliwość uczestnictwa w rozrachunkach międzybankowych przez inne podmioty niż banki przewiduje już ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2017 r. poz. 1373). Zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 4 tej ustawy, NBP obok rachunków dla banków,

budżetu państwa, BFG i KSKOK może prowadzić rachunki dla innych osób prawnych, za zgodą Prezesa NBP. Szczegółowe warunki uczestnictwa w prowadzonych przez NBP rozrachunkach międzybankowych reguluje Zarządzenie Nr 13/2013 Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 24 maja 2013 r. w sprawie sposobu przeprowadzania rozrachunków międzybankowych (Dz. Urz. NBP z 02.12.2013 r. poz. 23). Zgodnie z § 6 odnoszącym się do systemu SORBNET2 (rozrachunek w złotych) oraz z § 13 odnoszącym się do systemu TARGET2 (rozrachunek w euro) uczestnikami obu systemów mogą być podmioty zarządzające systemem zewnętrznym, przeprowadzającym rozliczenie zleceń płatniczych lub transakcji mających za przedmiot środki pieniężne albo rozliczenie i rozrachunek transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe, w wyniku których powstają zobowiązania pieniężne będące przedmiotem rozrachunku międzybankowego (§ 1 pkt 10). Zgodnie z **lit. d** dokonano zmiany technicznej w art. 68a ust. 14a polegającej na usunięciu publikatora ustawy.

Zgodnie z **art. 1 pkt 36 projektu** zmienione zostają ust. 2 i 3 w art. 68c ustawy, dotyczące systemu zabezpieczania płynności rozliczania transakcji na rynku regulowanym.

Art. 1 pkt 37 zmienia brzmienie art. 68d ust. 5 dotyczącego funduszu zabezpieczającego prawidłowe rozliczania transakcji, rozszerzając jego zakres o alternatywny system obrotu oraz zorganizowaną platformę obrotu.

Zmiana zawarta w **art. 1 pkt 38 projektu** sprowadza się do dodania prowadzenia zorganizowanej platformy obrotu do katalogu rodzajów działalności maklerskiej, a tym samym dostosowuje treść art. 69 ust. 2 do nowych rodzajów działalności wprowadzanych niniejszą nowelizacją.

Art. 1 pkt 39 projektu uchyla art. 69a–69e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, co jest skutkiem regulacji wprowadzonych przez UE. Działalność, o której mowa w uchylanych przepisach, będzie prowadzona w ramach działalności maklerskiej.

Art. 1 pkt 40 projektu dodaje do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nowe art. 69g–69i, na mocy których domom maklerskim przyznaje się możliwość prowadzenia działalności polegającej na świadczeniu usług pośrednictwa w zawarciu umowy lokaty strukturyzowanej. Ma to na celu wzmocnienie ochrony inwestorów

i usunięcie luki prawnej – tego typu produkty inwestycyjne są już obecne na rynku, jednak do tej pory nie były one objęte regulacją na poziomie ustawowym. Co więcej, zgodnie z art. 69i wskazane przepisy będą miały odpowiednie zastosowanie w przypadku świadczenia przez firmę inwestycyjną usług w zakresie produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego na OTF, które muszą być wykonywane przez dostawę, wskazanych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. e zmienianej ustawy. Stanowi to uregulowanie zasad świadczenia przez firmy inwestycyjne usług w zakresie tzw. produktów REMIT *carve-out*.

Przepis **art. 1 pkt 41 lit. a projektu** doprecyzowuje katalog podmiotów wyłączonych spod zastosowania przepisów działu IV ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, jak również dodaje do tego katalogu nowe podmioty – operatorów statków powietrznych, operatorów systemu przesyłowego oraz CDPW, w związku z wykonywaniem zadań w zakresie, w jakim jest to przewidziane w przepisach rozporządzenia 909/2014 (dodawane pkt 15–17 w art. 70 ust. 1). Natomiast zmiana brzmienia art. 70 ust. 1 pkt 3–5 związana jest z implementacją art. 1 ust. 3 MiFID2. W ust. 1a–1f, dodawanych przez **art. 1 pkt 41 lit. b**, zdefiniowano, poprzez odesłanie do rozporządzenia delegowanego 2017/565, terminy „wykonywanie czynności w sposób okazjonalny" oraz „charakter dodatkowy czynności w stosunku do głównego przedmiotu działalności", a także przesądzono, że podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 10, powinny poinformować Komisję o zamiarze korzystania z wyłączenia. **Lit. c** tego przepisu ma charakter porządkujący i dostosowuje odesłanie zawarte w tym przepisie do znowelizowanej treści ustawy.

Na podstawie **art. 1 pkt 42 projektu** zmieniony zostanie art. 72 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych związanych z zakresem pojęcia „oferowanie instrumentów finansowych". Zgodnie z projektem są to czynności prowadzące do nabycia przez inne podmioty instrumentów finansowych, poprzez m.in. prezentowanie w dowolnej formie i w dowolny sposób, udostępnianych przez emitenta, wystawce lub sprzedającego, informacji o instrumentach finansowych i warunkach ich nabycia, stanowiących wystarczającą podstawę do podjęcia decyzji o nabyciu tych instrumentów.

Art. 1 pkt 43 projektu wprowadza zmiany do art. 73 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Definicja wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów

finansowych zostanie uzupełniona o dokonywanie czynności wywołujących skutki równoważne do wymienionych w ust. 1 i 2. Zasady dysponowania przez firmy inwestycyjne środkami pieniężnymi klientów zostały uszczegółowione w odniesieniu do ustanowienia zabezpieczenia w celu wykonania zlecenia (uchylany ust. 5f i dodawany ust. 5i). Regulacje wprowadzone w nowych ust. 5k–5o, dotyczące trybu i warunków postępowania firmy inwestycyjnej, stanowią przeniesienie analogicznych przepisów z rozporządzenia na poziom ustawowy. Natomiast dodawane ust. 6a–6c ustanawiają zasady dotyczące świadczenia usług wykonywania zleceń, odsyłając jednocześnie do przepisów rozporządzenia delegowanego 2017/565. Zmiany te korespondują z ogólnym celem niniejszego projektu, mianowicie zapewniają wyższy poziom ochrony inwestorów, zwłaszcza w odniesieniu do ochrony ich aktywów.

Do firm inwestycyjnych świadczących usługi wykonywania zleceń odnoszą się również art. 73a–73d dodawane przez **art. 1 pkt 44 projektu**. Przepisy te zapewniają podejmowanie przez firmy inwestycyjne wszelkich uzasadnionych działań w celu uzyskania możliwie najlepszych wyników dla klienta w związku z wykonaniem zlecenia (art. 73a ust. 1–4), ustanawianie i wdrażanie rozwiązań w celu wykonania tego obowiązku, w szczególności dotyczące wdrożenia i przestrzegania polityki wykonywania zleceń (art. 73b), coroczne sporządzanie raportów zawierających wykaz pięciu najlepszych systemów wykonania zlecenia w odniesieniu do każdej klasy instrumentów finansowych (art. 73c), a także monitorowanie skuteczności wdrożonych rozwiązań (art. 73d). Ponadto na mocy tych przepisów system obrotu instrumentami finansowymi lub podmiot systematycznie internalizujący transakcje są obowiązane podawać do publicznej wiadomości, co najmniej raz w roku, raport dotyczący sposobu, w jaki wykonywano zlecenia w tym systemie (art. 73a ust. 6–8). Wszystkie opisane wyżej regulacje mają na celu zapewnienie wykonywania przez firmy inwestycyjne zleceń klienta na warunkach najbardziej dla niego korzystnych. W szczególności obowiązki informacyjne zawarte w tych przepisach mają podwyższyć poziom ochrony inwestorów, tak aby na podstawie udostępnianych raportów i informacji mogli oni z łatwością zrozumieć sposób wykonania zlecenia oraz zweryfikować, czy rzeczywiście zostało ono zrealizowane na warunkach najlepszych dla klienta.

Zgodnie z **art. 1 pkt 45 projektu** uchyla się art. 74 oraz art. 74a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, zawierające odesłania do tracącego moc rozporządzenia 1287/2006.

Wprowadzana przez **art. 1 pkt 46 lit. a projektu** zmiana art. 74b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi polega na nieco innym sformułowaniu definicji przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, a także objęciu tą definicją przyjmowania i przekazywania zleceń do emitenta instrumentu finansowego, wystawcy instrumentu finansowego lub sprzedającego taki instrument. Nowy sposób zdefiniowania tego pojęcia, nieodwołujący się do treści umowy, poprawi przejrzystość i czytelność tego przepisu. Zgodnie z **lit. b** uchyla się ust. 2 przepisu.

Przepis **art. 1 pkt 47 projektu** dodaje nowe art. 74d–74h w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. Przepisy te regulować będą wykorzystywanie handlu algorytmicznego, w szczególności przewidując obowiązek opracowania, wdrożenia i stosowania przez firmy inwestycyjne szeregu adekwatnych i skutecznych rozwiązań. Przepisy te wprowadzają również szereg obowiązków informacyjnych względem Komisji Nadzoru Finansowego, związanych z wykorzystywaniem handlu algorytmicznego. Regulacje wprowadzane w art. 74d–74h ustawy o obrocie instrumentami finansowymi zmierzają do ograniczenia zagrożeń wynikających z coraz szerszego wykorzystania technologii poprzez zastosowanie środków i mechanizmów kontroli szczególnego ryzyka wobec firm, które zajmują się techniką handlu algorytmicznego lub techniką handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, lub zapewniają bezpośredni dostęp elektroniczny. Uzasadnieniem jest zapewnienie skutecznych środków, aby uczestnictwo w obrocie z wykorzystaniem nowoczesnych technologii nie przyczyniało się do powstawania zakłóceń na rynku oraz nie mogło być wykorzystywane do popełniania nadużyć. Jednocześnie celem regulacji jest zagwarantowanie, że systemy obrotu zapewniają odporność i odpowiednie testowanie swoich systemów transakcyjnych, aby zapewnić obsługę rosnącej liczby składanych zleceń. Wprowadzany jest również obowiązek oznaczenia wszystkich zleceń wygenerowanych w ramach handlu algorytmicznego, w celu zapewnienia skutecznego nadzoru oraz w celu umożliwienia właściwym organom podjęcia odpowiednich środków przeciwko wadliwym lub nieuczciwym strategiom algorytmicznym w odpowiednim czasie. Dzięki takiemu oznaczeniu organ nadzoru powinien mieć możliwość zidentyfikowania i rozróżnienia zleceń wynikających z różnych algorytmów oraz sprawnego zrekonstruowania i oceny strategii stosowanych przez uczestników rynku zajmujących się handlem algorytmicznym.

Zmiana projektowana w **art. 1 pkt 48 projektu** ma charakter redakcyjny. Dotychczasowa definicja „zarządzania portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych", która odnosiła się do treści umowy, zostanie zastąpiona klasyczną definicją tego pojęcia. Dzięki zmianie wprowadzanej w **lit. a** przepis stanie się bardziej przejrzysty i czytelny. Zgodnie z **lit. b** uchyla się ust. 2 przepisu.

Analogiczny zabieg zastosowano w **art. 1 pkt 49 projektu**, w odniesieniu do definicji doradztwa inwestycyjnego.

Art. 1 pkt 50 projektu dodaje do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi art. 76a, który regulować będzie formę zawarcia umów o świadczenie usług maklerskich, odsyłając w tym zakresie do odpowiednich przepisów rozporządzenia delegowanego 2017/565. Zmiana ta skorelowana jest z uchyleniem innych przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (art. 72 ust. 2, art. 74b ust. 2, art. 75 ust. 2), które regulowały tę kwestię w odniesieniu do poszczególnych umów. Wprowadzenie jednego przepisu w miejsce kilku norm obowiązujących dotychczas poprawi czytelność i przejrzystość przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Przepis **art. 1 pkt 51 projektu** dostosowuje ustawę o obrocie instrumentami finansowymi w taki sposób, aby uwzględnić wprowadzenie nowej zorganizowanej platformy obrotu – OTF. W związku z tym w art. 78 zmianie ulega ust. 1–6 i ust. 7 oraz dodaje się ust. 1a–1e, ust. 4a–4f, ust. 6a i ust. 12–14. Nowa kategoria OTF stanowić będzie uzupełnienie istniejących rodzajów systemów obrotu – jako wielostronny system, niebędący rynkiem regulowanym ani alternatywnym systemem obrotu, dedykowany obrotowi obligacjami, strukturyzowanymi produktami finansowymi, uprawnieniami do emisji oraz instrumentami pochodnymi. O ile rynek regulowany i alternatywny system obrotu charakteryzują się nieuznaniowymi zasadami dotyczącymi realizacji transakcji, to operator OTF może realizować zlecenia w sposób uznaniowy. Znajdą za to zastosowanie wymogi przejrzystości przedtransakcyjnej oraz obowiązki w zakresie jak najlepszej realizacji zleceń. Podmiot prowadzący OTF może działać uznaniowo na dwóch różnych poziomach – podejmując decyzje o złożeniu zlecenia na OTF lub o wycofaniu go, oraz podejmując decyzję o tym, aby nie kojarzyć konkretnego zlecenia ze zleceniami dostępnymi w systemie w określonym momencie, o ile jest to

zgodne ze szczegółowymi poleceniami otrzymanymi od klientów i ze zobowiązaniami dotyczącymi najlepszej realizacji.

Na mocy **art. 1 pkt 52 projektu** uchyla się art. 78a. Zmiana ta skorelowana jest ze zmianą wprowadzaną w art. 1 pkt 11 projektu, a dotyczy upowszechniania aktualnych cen kupna i cen sprzedaży dla akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym. Analogiczna regulacja będzie obowiązywała na poziomie prawa Unii Europejskiej, tj. w rozporządzeniu MiFIR, zatem zasady poprawnej legislacji wymagają, aby usunąć z porządku krajowego te przepisy, które powtarzają regulacje zawarte w bezpośrednio stosowanych przepisach prawa unijnego.

Art. 1 pkt 53 projektu dodaje w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi art. 78b–78i, które, podobnie jak art. 78 w zmienionym brzmieniu, będą regulować prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu oraz ASO.

Zgodnie ze zmianą projektowaną w **art. 1 pkt 54 projektu** zostało nadane nowe brzmienie art. 79 ust. 1–2a, ust. 6, ust. 8 oraz dodano ust. 2c. Przepisy te regulują kwestie dotyczące agenta firmy inwestycyjnej – określają formę umowy, jak również wskazują zakres czynności, które może wykonywać agent (ust. 1 i 2). Wprowadzają m.in. zastrzeżenie, iż agent firmy inwestycyjnej może rozpocząć swoją działalność jedynie po wpisaniu go do rejestru (ust. 8). Takie zastrzeżenie przyczyni się do zwiększenia ochrony uczestników rynku, którzy w razie powzięcia wątpliwości co do osoby podającej się za agenta firmy inwestycyjnej, będą mogli z łatwością sprawdzić, czy rzeczywiście ma ona uprawnienia do wykonywania swoich czynności. Co więcej, art. 79 ust. 3 już obecnie wprowadza zakaz pozostawania w stosunku umownym, o którym mowa w projektowanym ust. 1, z więcej niż jedną firmą inwestycyjną.

Art. 1 pkt 55–61 projektu przewidują zmianę brzmienia art. 81, art. 81a, art. 81c, art. 81d i art. 81f ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz uchylenie art. 81b, art. 81e i art. 81g, tak aby w zakresie regulacji umowy tzw. outsourcingu właściwe było rozporządzenie delegowane 2017/565. Jest to zgodne z ogólnymi zasadami stosowania prawa Unii Europejskiej, zgodnie z którymi prawo państw członkowskich nie powtarza uregulowań rozporządzeń unijnych, które są stosowane bezpośrednio. W związku z tym przepisy prawa polskiego będą odnosić się do kwestii nieuregulowanych na poziomie unijnym, tj. do formy zawarcia umowy (art. 81a ust. 1), zakresu odpowiedzialności przedsiębiorcy wobec firmy inwestycyjnej za szkody (art. 81c) i obowiązków

informacyjnych (art. 81d). Co więcej w art. 81f zostały uregulowane kwestie związane z dalszym outsourcingiem.

Podobny cel ma zmiana zawarta w **art. 1 pkt 62 projektu**. Zakres informacji i dokumentów dołączanych do wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej został dostosowany do wymagań rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1943 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji i wymogów w zakresie udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017, str. 4).

W **art. 1 pkt 63 projektu** dodaje się w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi art. 82a, który nałoży na firmy inwestycyjne obowiązek zatrudniania osób posiadających odpowiednią wiedzę i kompetencje w zakresie działalności tych firm. Ze zmianą tą łączy się przepis **art. 1 pkt 64** przewidujący m.in. uchylenie pkt 3 w art. 83 ust. 1 – analogiczna regulacja zostanie bowiem przeniesiona do art. 82a ust. 2. Zmiana ta ma zapewnić, jak najbardziej profesjonalne działanie poszczególnych pracowników, jak i firm inwestycyjnych jako całości, tak aby w swojej działalności podmioty te miały na względzie wykonywanie zadań, w jak najlepiej pojętym interesie swoich klientów.

Zmiany zawarte w **art. 1 pkt 65 projektu** mają na celu wzmocnienie ochrony inwestorów poprzez zapewnienie profesjonalizmu i rzetelności działań firm inwestycyjnych. Służą temu w szczególności dodawane w art. 83a ust. 3a–3f, które określają obowiązki w zakresie stosowania odpowiedniego systemu wynagradzania, odpowiedniej organizacji przedsiębiorstwa, regulaminów i polityk działalności, a także monitorowania adekwatności tych dokumentów. Nowe ust. 4b–4d regulują kwestie związane z nagrywaniem rozmów telefonicznych i zapisywaniem korespondencji elektronicznej przez firmę inwestycyjną. Projektowane brzmienie ust. 5 i 6 ma na celu zapewnienie spójności tych przepisów z rozporządzeniem 575/2013. Pozostałe zmiany wprowadzane w tym punkcie dostosowują brzmienie przepisów ustawy do regulacji unijnych.

Regulacje zawarte w **art. 1 pkt 66 projektu** wprowadzają do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi art. 83b–83j. W art. 83b ustala się zasady dotyczące rozwiązań technicznych i organizacyjnych opracowywanych, wdrażanych

i stosowanych przez firmy inwestycyjne świadczące usługi maklerskie. Zasady te dotyczą polityki zapewnienia zgodności działalności firmy oraz jej agentów z przepisami prawa, a w szczególności wdrożenia odpowiednich zasad regulujących zawieranie transakcji przez osoby zaangażowane, a także wprowadzają wymóg powierzenia komórce zarządzania ryzykiem, wykonywania czynności z zakresu zarządzania ryzykiem, niezależnie od obowiązków wynikających z odrębnych przepisów. Dodatkowo wymagane jest opracowanie i wdrożenie systemu audytu wewnętrznego związanego z prowadzoną działalnością, a także opracowanie, wdrożenie i stosowanie odpowiednich środków oraz procedur zarządzania konfliktami interesów. Przepis art. 83c zmierza do zobowiązania firmy inwestycyjnej, prowadzącej działalność maklerską, do działania w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klientów. Wyłączenie w zakresie obowiązków informacyjnych zawarte w ustępie 7 tego przepisu, stanowiącym implementację art. 24 ust. 6 dyrektywy MiFID2, dotyczy sytuacji, w której usługa maklerska jest elementem innej usługi regulowanej. Należy zaznaczyć, iż nie obejmuje ono przypadków, gdy usługa maklerska jest usługą dodatkową w stosunku do np. kredytu konsumenckiego, gdyż doprowadziłoby to do sytuacji w której konsument otrzymałby bardzo ograniczone informację, np. dotyczące wyłącznie kosztu tejże usługi, z pominięciem obowiązków informacyjnych odnoszących się do samej usługi maklerskiej. Przepis art. 83d dotyczy świadczeń pieniężnych związanych ze świadczeniem usługi maklerskiej przez firmę inwestycyjną. Zakłada się, iż firma inwestycyjna w związku ze świadczeniem usługi maklerskiej nie będzie przyjmować lub przekazywać jakichkolwiek świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, lub świadczeń niepieniężnych, z wyłączeniem wyszczególnionych przypadków. W art. 83e wprowadza się zasady dotyczące sposobu wynagradzania osób powiązanych oraz oceny pracy świadczonej przez te osoby na rzecz firmy, aby nie powodowały one działania w sposób nierzetelny i nieprofesjonalny, niezgodny z zasadami uczciwego obrotu oraz niezgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klientów. Przepisy art. 83g i art. 83h regulują obowiązek firmy inwestycyjnej uzyskania od klienta lub potencjalnego klienta adekwatnych informacji go dotyczących. Artykuł 83i, odwołujący się do art. 83g i 83h, dotyczy sytuacji, w której firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, korzysta z pośrednictwa innej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej. Przepis art. 83j nakłada na firmę inwestycyjną

obowiązek przekazywania klientowi na trwałym nośniku regularnych sprawozdań związanych z wykonywaniem umowy o świadczenie usług maklerskich.

Uzasadnieniem regulacji zawartych w **art. 1 pkt 66 projektu** jest potrzeba zapewnienia inwestorom wysokiego poziomu ochrony, stosowanej w sposób jednolity, poprzez wprowadzenie przejrzystych norm i wymogów w zakresie stosunków między firmą inwestycyjną a klientem. W ostatnich latach wzrasta bowiem stopień złożoności oferowanych na rynkach finansowych kompleksowych pakietów usług i instrumentów. W związku z tym dotychczasowe regulacje o charakterze ochronnym powinny zostać rozszerzone, aby obejmowały pełny zakres działań wykonywanych na rzecz inwestorów. Jednocześnie wzmocnieniu poziomu ochrony inwestorów sprzyjać będzie zwiększenie skuteczności nadzoru rynku oraz zwiększenie pewności prawa.

Zgodnie z **art. 1 pkt 67 projektu lit. a** w przypadku podmiotu, który nie posiada zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, w zezwoleniu na prowadzenie działalności maklerskiej KNF zatwierdza członków zarządu. W myśl **lit. b** uchylony zostanie art. 84 ust. 2 pkt 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przewidujący konieczność wyznaczenia w zezwoleniu na prowadzenie działalności maklerskiej terminu rozpoczęcia prowadzenia tej działalności.

Art. 1 pkt 68 projektu zmienia treść art. 85 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, wskazując, w jakich przypadkach Komisja odmawia udzielenia zezwolenia.

Art. 1 pkt 69 projektu dostosowuje odesłanie zawarte w art. 86 ust. 1 pkt 1 do znowelizowanej treści ustawy.

Zmiana przewidziana w **art. 1 pkt 70 projektu** skorelowana jest ze zmianą wprowadzaną w pkt 67. Nowe brzmienie art. 89 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi będzie przewidywać wygaśnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w przypadku nierozpoczęcia tej działalności w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna. Dzięki tym zmianom termin rozpoczęcia działalności przez każdą firmę maklerską będzie jednakowy i niezależny od decyzji Komisji Nadzoru Finansowego.

Zgodnie z **art. 1 pkt 71 projektu** zmianie ulega art. 93 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dotyczący odpowiedniego stosowania przepisów.

Art. 1 pkt 72 projektu uchyla art. 93a, który przewidywał obowiązek sprawozdawczy firm inwestycyjnych przekazywania Komisji informacji o transakcjach zawartych przez firmę. Uchylenie tego przepisu nie oznacza jednak likwidacji wyżej opisanego obowiązku – analogiczna regulacja będzie teraz obowiązywać na gruncie art. 20 rozporządzenia MiFIR, konieczne jest więc usunięcie z poziomu prawa krajowego regulacji powtarzających bezpośrednio stosowane przepisy rozporządzeń unijnych.

Zmiana zawarta w **art. 1 pkt 73 projektu** rozszerza zakres przedmiotowy przepisu art. 93b, który zostanie uzupełniony o przepisy rozporządzenia MiFIR. Zmiana ta ma charakter jedynie techniczny, dostosowujący treść zmienianego przepisu do znowelizowanego zakresu regulacji ustawy.

W **art. 1 pkt 74 projektu** rozszerza się zakres upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, do wydania rozporządzenia. W porównaniu z dotychczasowym brzmieniem art. 94 ust. 1, rozporządzenie będzie określało dodatkowo tryb i warunki prowadzenia ewidencji i archiwizacji czynności w związku z prowadzeniem działalności maklerskiej, sposób i warunki przechowywania na rzecz klientów instrumentów finansowych oraz środków pieniężnych oraz tryb i warunki uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące czynności w imieniu firmy inwestycyjnej. Zgodnie z projektowanym art. 94 ust. 3 minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz tytułów naukowych lub zawodowych posiadanych przez osoby, którym powierzono wykonywanie czynności wskazanych w art. 82a ust. 1, których posiadanie uznaje się za posiadanie w całości lub części odpowiedniej wiedzy i kompetencji.

Zgodnie z **art. 1 pkt 75 projektu** do ustawy zostaje dodany przepis, w myśl którego jedynie spółka, która uzyskała zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej, ma wyłączne prawo zamieszczania w firmie spółki wyrazu „dom maklerski" oraz do używania takiego oznaczenia w obrocie handlowym. Powyższy przepis, mający na celu zapewnienie pewności obrotu oraz ochronę zarówno klientów, jak i samych domów maklerskich będących pod nadzorem KNF. Rozwiązanie to jest analogiczne do tych przyjętych m.in. w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, zgodnie z którymi do używania nazwy „bank" uprawniony jest jedynie podmiot spełniający ściśle określone wymogi.

Art. 1 pkt 76 projektu rozszerza zakres zastosowania przepisu art. 96 ust. 1 m.in. o podmioty zależne od podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany, jak również podmioty zależne od podmiotu dominującego wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej. Ponadto na KNF zostanie nałożony obowiązek informowania EUNGiPW o wydaniu zezwolenia na prowadzenie przez firmę inwestycyjną ASO lub OTF. Rozszerzenie zakresu transgranicznych obowiązków informacyjnych zapewni organom unijnym i organom wszystkich zainteresowanych państw członkowskich pełne spektrum informacji dotyczących firm działających na rynku kapitałowym.

Zgodnie z **art. 1 pkt 77 lit. a** projektu zmieniony zostaje art. 98 ust. 3 w związku z dodaniem odniesienia do alternatywnego systemu obrotu oraz zorganizowanej platformy obrotu. Ponadto w **lit. b**, dodany zostaje do art. 98 ust. 8a, w którym wskazane zostały przypadki, w których dom maklerski, który prowadzi działalność, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ale nie prowadzi działalności polegającej na nabywaniu lub zbywaniu na własny rachunek instrumentów finansowych, może nabywać na własny rachunek instrumenty finansowe, których dotyczą zlecenia złożone przez inwestorów. Ustęp ten ma na celu implementację art. 29 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013), dalej: „dyrektywa CRD IV".

W **lit. c** zostaje wprowadzone nowe brzmienie ust. 10, które doprecyzowuje, iż wysokość kapitału założycielskiego domu maklerskiego wyrażona w euro, ustalana jest na dzień bilansowy, na który sporządzane jest roczne sprawozdanie finansowe, przy zastosowaniu średniego kursu euro ustalanego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego na ten dzień bilansowy, przy czym na potrzeby postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej – przy zastosowaniu średniego kursu euro ustalanego przez Narodowy Bank Polski na dzień poprzedzający datę złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

Zgodnie z **art. 1 pkt 78 projektu** nowe brzmienie otrzymuje wprowadzenie do wyliczenia w art. 100 ust. 3 – w myśl projektu, obowiązkiem przekazania objęte będą jedynie istotne informacje. Natomiast w pkt 1 zostało doprecyzowane, iż powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez dom maklerski, członków jego zarządu lub pracowników dotyczy przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności maklerskiej.

W myśl przepisów projektowanych w **art. 1 pkt 79 projektu** powołanie prezesa zarządu domu maklerskiego lub członka zarządu domu maklerskiego, który będzie odpowiedzialny za nadzorowanie systemu zarządzania, następuje na wniosek rady nadzorczej, za zgodą KNF. Projektowane przepisy dotyczą m.in. kwestii wymogów, jakie musi spełnić taka osoba, przypadków w jakich Komisja może nie wyrazić zgody. W myśl projektowanego art. 102b w zarządzie domu maklerskiego musi zostać wyodrębniony członek lub członkowie zarządu nadzorujący zarządzanie ryzykiem w działalności domu maklerskiego. Zgodnie z art. 102c we wskazanych w przepisie przypadkach KNF może wystąpić do właściwego organu z wnioskiem o odwołanie, jak również zawieszenie członka zarządu.

W **art. 1 pkt 80 lit. a** projektodawca rezygnuje ze sztywnego określenia wymagań, jakie powinni spełniać członkowie zarządu domu maklerskiego. W swojej znowelizowanej treści art. 103 ust. 1 będzie odnosił się jedynie do liczby członków zarządu i rady nadzorczej, która powinna zapewniać skuteczne, prawidłowe i ostrożne zarządzanie domem maklerskim, natomiast w ust. 1a zostaną zawarte pewne wymagania w stosunku do osób wchodzących w skład tych organów, będą one jednak miały charakter bardzo ogólny. Dzięki takiemu rozwiązaniu domy maklerskie uzyskają większą swobodę w dobieraniu osób sprawujących funkcje w ich organach, co może przyczynić się do zwiększenia różnorodności poglądów i doświadczeń reprezentowanych w tych organach. Kryteria zawarte w ust. 1a wciąż będą jednak zapewniały wysokie kompetencje i profesjonalizm członków organów domów maklerskich.

Natomiast w **lit. b** omawianego punktu rozszerza się obowiązek informacyjny KNF w zakresie zgód na sprawowanie przez członka zarządu lub rady nadzorczej jednej dodatkowej funkcji ponad ograniczenia. O wydanych zgodach KNF będzie musiała informować również EUNGiPW. Pozostaje to w związku z ogólnym celem nowelizacji,

jakim jest wzmocnienie wymiany informacji pomiędzy organami nadzoru państw członkowskich a instytucjami unijnymi.

Zmiany zawarte w **art. 1 pkt 81 projektu** modyfikują treść zawiadomienia, jakie dom maklerski składa Komisji w przypadku zamiaru prowadzenia działalności w formie oddziału lub bez otwierania oddziału na terytorium innego państwa członkowskiego. Znowelizowany art. 104 ust. 3 będzie odsyłał w tym zakresie do rozporządzenia delegowanego 2017/1018. Jednocześnie, do art. 104 zostanie dodany ust. 8a, który określi treść informacji o zmianie danych zawartych w zawiadomieniu. Zgodnie z projektowanym nowym ust. 9 KNF może w określonych warunkach zgłosić sprzeciw wobec zamiaru utworzenia oddziału lub rozpoczęcia działalności bez otwierania oddziału poza terytorium RP, jeżeli stanowiłoby to zagrożenie dla funkcjonowania domu maklerskiego na terenie Polski. Pozostałe zmiany w tym artykule dostosowują treść przepisów do znowelizowanej treści ustawy.

Znowelizowana przez **art. 1 pkt 82 projektu** treść art. 104a ust. 1 zakłada, że uprawnienie domu maklerskiego do instalowania na terytorium innego państwa członkowskiego systemów teleinformatycznych i urządzeń technicznych będzie wynikało również z uzyskanego przez ten podmiot zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu. Zmiana ta dostosowuje więc zakres omawianego przepisu do nowych form działalności wprowadzanych w niniejszej nowelizacji.

Zgodnie z **art. 1 pkt 83 projektu** zmianie ulegnie zakres informacji przedstawianych wraz z zawiadomieniem o zamiarze pośredniego lub bezpośredniego nabycia (art. 106b ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi). Ponadto zostanie uchylony ust. 2 oraz zmieniony ust. 3, w którym dodane zostanie odniesienie do przeprowadzenia właściwej oceny podmiotu zamierzającego nabyć lub objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego albo zamierzającego stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego w inny sposób.

Art. 1 pkt 84 dodaje do art. 106d zmienianej ustawy odniesienie do rozporządzenia 2017/1946.

Art. 1 pkt 85 dodaje nowy ustęp 3a do art. 106h dotyczący sytuacji. w której zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, zostało złożone przez więcej niż 1 podmiot w odniesieniu do tego samego domu maklerskiego.

Brzmienie art. 110a ust. 1 pkt 4 (**art. 1 pkt 86 projektu**) zostanie zmienione poprzez rozszerzenie odniesienia do czynności objętych zezwoleniem o nowy art. 69 ust. 2 pkt 9 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

W myśl **art. 1 pkt 87 projektu** po art. 110c zostają dodane art. 110ca oraz art. 110cb – poprawki te mają na celu uzupełnienie implementacji dyrektywy CRD IV. Artykuł 110ca wdraża art. 88 ust. 2 wspomnianej dyrektywy przewidujący konieczność ustanowienia komitetu do spraw nominacji. Szczegółowy zakres zadań komitetu zostanie określony w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Natomiast proponowany art. 110cb ma na celu wprowadzenie do polskiego porządku prawnego art. 91 ust. 10 wspomnianej dyrektywy, który nakłada na instytucje oraz ich komitety do spraw nominacji obowiązek uwzględniania szerokiego zestawu cech i kompetencji przy zatrudnianiu członków organu zarządzającego i wprowadzenia w tym celu polityki propagującej różnorodność w ramach organu zarządzającego.

Zmiany zawarte w **art. 1 pkt 88 projektu** dotyczące art. 110zj ust. 1, mają na celu doprecyzowanie przypadków, w których dom maklerski jest obowiązany sporządzać plan naprawy na zasadzie indywidualnej. W związku ze zbiegiem w tym zakresie regulacji ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, a jednocześnie potrzebą uwzględnienia pośredniego wpływu przepisów ustawy prawo bankowe, jak również regulacji w innych państwach członkowskich implementujących dyrektywę 2014/59/UE, celowe jest ujęcie wszystkich przypadków odpowiednio w powyższym przepisie. Zgodnie z proponowanym brzmieniem ust. 2 Komisja, w sytuacji gdy jest to niezbędne do zapewnienia stabilności rynku finansowego, może nakazać sporządzenie planu naprawy domowi maklerskiemu, który zgodnie z ust. 1 tego przepisu, nie ma takiego obowiązku.

Zgodnie ze zmianami zawartymi w **art. 1 pkt 89 projektu** w art. 111 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi uchyla się ust. 1a, ust. 4 i ust. 5a. Nowe brzmienie zostaje nadane ust. 2 i ust. 2a dotyczącym wniosku o udzielnie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank. Poprzez zmianę treści ust. 6 i dodanie ust. 6a – ulega zmianie zakres wymagań co do kompetencji i liczby członków władz jednostki organizacyjnej banku. Taka zmiana ma zapewnić działanie odpowiednich organów, na jak najwyższym poziomie merytorycznym, przy jednoczesnym

uelastycznieniu kryteriów ich powoływania. Natomiast dodawany ust. 6e umożliwia zarządzanie ryzykiem związanym z działalnością maklerską w ramach systemu zarządzania ryzykiem banku.

Zgodnie z **art. 1 pkt 90 projektu** do art. 114 zmienianej ustawy zostanie dodany ust. 3, zgodnie z którym bank prowadzący działalność maklerską nie będzie mógł zamieszczać w swojej firmie (nazwie) wyrazów „dom maklerski" oraz używać takiego oznaczenia w obrocie handlowym. Zmiana ta ma na celu zapewnienie pewności obrotu oraz usunięcie wątpliwości co do wymogów spełnianych przez podmiot, stosujący w swojej firmie sformułowanie „dom maklerski".

Przepis **art. 1 pkt 91 projektu** w **lit. a** przewiduje możliwość prowadzenia działalności w formie oddziału przez zagraniczną osobę prawną prowadzącą działalność maklerską i mającą siedzibę na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie. Tym samym zrezygnowano z dotychczasowego ograniczenia w postaci możliwości prowadzenia działalności w formie oddziału jedynie przez firmy pochodzące z krajów trzecich należących do OECD lub WTO. Zmiana ta stanowi implementację art. 39 ust. 1 dyrektywy MiFID2, który w tym zakresie nie przewiduje rozróżnienia na firmy inwestycyjne pochodzące z państw należących do OECD lub WTO oraz pochodzące z innych państw trzecich. Prowadzenie takiej działalności uzależnione będzie od zgody KNF. Zgodnie z **lit. b** przewiduje się nadanie nowego brzmienia art. 115 ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dotyczącego wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez zagraniczną osobę prawną. Jednocześnie, przez zmianę zawartą w **lit. c** wprowadza się nowe warunki, jakie muszą zaistnieć, aby zagraniczna osoba prawna uzyskała zgodę na swoją działalność – są to głównie warunki o charakterze nadzorczym. Nowe warunki konieczne do spełnienia przez te podmioty w celu wykonywania działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapewnią, że Komisja Nadzoru Finansowego uzyska wszelkie informacje niezbędne do wykonywania swoich zadań, również w odniesieniu do wymogów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz wymogów podatkowych. **Lit. d** z kolei wprowadza w odniesieniu do władz oddziału podmiotu zagranicznego wymagania analogiczne z tymi, jakie powinny spełniać osoby wchodzące w skład organów domu maklerskiego. Zapewni to jednakowy poziom wymagań wobec osób pełniących funkcje kierownicze, niezależnie od formy prawnej, w jakiej prowadzona jest działalność.

Zgodnie z **art. 1 pkt 92 projektu**, do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dodaje się art. 115a i art. 115b. Pierwszy z nich zwalnia zagraniczną osobę prawną z wymogu uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, jeżeli usługa maklerska jest świadczona z inicjatywy klienta profesjonalnego lub detalicznego, z odpowiednim zastrzeżeniem. Zgodnie z art. 115b KNF może odmówić udzielenia zezwolenia zagranicznej osobie prawnej w enumeratywnie wymienionych przepisie przypadkach.

W ustawie nowe brzmienie zostaje nadane art. 117 (**art. 1 pkt 93 projektu**). Zgodnie z propozycją zagraniczna firma inwestycyjna będzie mogła bez zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1 ustawy, wykonywać na terytorium RP określone czynności, z zastrzeżeniem wskazanych warunków i wyjątków.

Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 117a ustawy (**art. 1 pkt 94 projektu**), poszerzony zostaje zakres podmiotowy przepisu o zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące zorganizowaną platformę obrotu. Stanowi to dostosowanie treści przepisu do nowych rodzajów działalności wprowadzanych do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi niniejszą nowelizacją. Ponadto na KNF zostanie nałożony obowiązek współpracy z właściwym zagranicznym organem nadzoru w przypadku, gdy działalność podmiotu zagranicznego uzyska istotne znaczenie dla funkcjonowania rynku kapitałowego w Polsce. Nowy obowiązek informacyjny zapewni organom wszystkich zainteresowanych państw członkowskich pełne spektrum informacji dotyczących firm działających na rynku kapitałowym.

Art. 1 pkt 95 projektu nadaje nowe brzmienie art. 118 będące konsekwencją zmian art. 117a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, o których mowa w akapicie powyżej.

W myśl zmian wprowadzonych w **art. 1 pkt 97 i 98 projektu** do, odpowiednio, artykułów 131g ust. 4 pkt 7 i art. 131h ust. 4 pkt 7 dodano po wyrazach „systematycznie internalizującego” wyraz „transakcje”.

Art. 1 pkt 99 projektu wprowadza zmiany techniczne w art. 131i ust. 1 polegające na zastąpieniu pełnych nazw, skrótami „ASO” oraz „OTF”.

Zmiany techniczne projektowane są również w art. 131k ust. 1–3 (**art. 1 pkt 100 projektu**) zasadniczo polegające na zastąpieniu sformułowania „dostawca usług” na „podmiot świadczący usługi”.

Art. 1 pkt 101 projektu wprowadza możliwość zalecenia przez KNF zaprzestania naruszania wskazanych w artykule przepisów, w tym bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

Art. 1 pkt 102 projektu przewiduje, że przekazywanie informacji stanowiących tajemnicę zawodową przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela do organów i instytucji wymienionych w dodawanych przepisach art. 150 ust. 1 pkt 15 lit. f–l oraz między podmiotami, o których mowa w pkt 18a oraz pkt 21–22 i pkt 17 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, nie będzie stanowiło naruszenia obowiązku zachowania tej tajemnicy. Katalog dodawanych do ww. przepisu podmiotów wiąże się z nowymi rodzajami działalności i nowymi rodzajami instrumentów finansowych wprowadzanych na mocy niniejszej nowelizacji do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Należy zapewnić, aby Komisja Nadzoru Finansowego mogła współpracować z odpowiednimi organami w jak najszerszym zakresie, tak aby wszystkie podmioty powołane do nadzorowania odpowiednich rynków mogły uzyskiwać jak najpełniejszy obraz sytuacji na tych rynkach. Zwolnienie KNF z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej znacznie przyczyni się do realizacji tego celu przez ułatwienie przepływu informacji między tymi instytucjami.

W **art. 1 pkt 103 projektu** w art. 162 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, uchyla się ust. 4, zmienia ust. 7 i 8, dotyczące opłat za przekazanie KNF informacji nt. działalności maklerskiej jaka ma być prowadzona przez zagraniczną firmę inwestycyjną na terenie RP, oraz dodaje się ustępy 9–12 wskazujące wysokość opłaty za zezwolenie, rejestrację, zatwierdzenie i uznanie, w myśl rozporządzenia 2016/1011.

Nowe brzmienie zostaje nadane ust. 9 i 10, jak również zostają dodane nowe ustępy 12–14 do art. 163 ustawy (**art. 1 pkt 104 projektu**). W ust. 9 zostały dodane odniesienia do prowadzenia działalności bez otwierania oddziału w RP. Zgodnie z ust. 10 zagraniczne firmy inwestycyjne będące stronami transakcji zawieranych na rynku regulowanym są obowiązane do wnoszenia opłaty rocznej w wysokości równowartości 10 000 złotych w euro. Przepisy ust. 12–14 wprowadzają opłaty roczne, w związku przepisami rozporządzenia 2016/1011, w tym m.in. dla administratora kluczowego wskaźnika referencyjnego.

Zgodnie z art. 164a ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, wprowadzanym w **art. 1 pkt 105 projektu**, w przypadku nieuiszczenia opłaty rocznej

przez zagraniczną firmę inwestycyjną, spółka prowadząca rynek regulowany zawiesza do czasu uregulowania zaległości możliwość zawierania transakcji na rynku regulowanym przez zagraniczną firmę inwestycyjną. Jest to możliwe nie później niż drugiego dnia sesyjnego następującego po dniu przekazania przez KNF spółce prowadzącej rynek regulowany informacji o wydaniu ostatecznej decyzji, w myśl art. 17 ust. 12 ustawy o nadzorze (ust. 2). Sankcji tej nie stosuje się w przypadku, gdy wspomniana opłata została uiszczona w części, a wartość zaległości nie przekracza równowartości w złotych 500 euro (ust. 4). Regulacja ta pozwoli Komisji na efektywne egzekwowanie opłaty rocznej z zachowaniem proporcjonalności sankcji.

Zmiany wynikające z **art. 1 pkt 106–118 i 120–122 projektu** dotyczą przepisów ustanawiających sankcje administracyjne oraz przepisów karnych. Przede wszystkim znacznemu zwiększeniu ulegną maksymalne wysokości kar finansowych nakładanych na spółki prowadzące rynek regulowany, firmy inwestycyjne i domy maklerskie – z 1 000 000 zł do 20 750 000 zł. Alternatywnie, właściwy organ będzie mógł nałożyć karę do wysokości 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za ostatni rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł. Dodane zostaną także kryteria, które organy właściwe do wymierzenia kary będą musiały brać pod uwagę, ustalając jej wysokość. W odniesieniu do zagranicznych firm inwestycyjnych naruszających prawo, jeżeli po wezwaniu przez Komisję do zaprzestania naruszeń, firmy te nie zastosują się do wezwania, KNF będzie mogła przekazać sprawę do EUNGiPW. Dodawane art. 176g i art. 176h określają sankcje na podmioty naruszające limity pozycji oraz przesądzają o obowiązku Komisji podawania do publicznej wiadomości informacji o sankcjach nałożonych na podstawie art. 165, art. 165b–165e, art. 166a, art. 167, art. 167d, art. 168a, art. 169 i art. 169a, przy jednoczesnym zachowaniu prawa do odstąpienia od publikacji lub wstrzymania jej, w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Ponadto zmiany wprowadzane w art. 167c mają na celu ujednolicenie sankcji administracyjnych za nieprzestrzeganie przepisów dotyczących podmiotów udostępniających informacje o transakcjach, które to przepisy zostały wprowadzone ustawą z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń.

Opisane powyżej zmiany mają zagwarantować, że kary nakładane na podmioty działające na rynku kapitałowym będą odstraszające i skuteczne, ale jednocześnie proporcjonalne do stwierdzonych naruszeń. Zwłaszcza wysokość kar musi być ustalona na takim poziomie, aby były one dotkliwe nawet dla największych podmiotów,

a naruszanie postanowień ustawy nie było opłacalne. Kryteria brane pod uwagę przy ustalaniu wysokości kary w konkretnych przypadkach zostały opisane w taki sposób, aby zapewnić jak największą współmierność nie tylko do rodzaju popełnionego naruszenia, ale także do kondycji finansowej podmiotu, czy skali osiągniętych korzyści (ewentualnie unikniętych strat) wynikających z naruszenia. Natomiast obowiązek publikacji informacji o naruszeniach przyczyni się do zwiększenia świadomości uczestników rynku, jak również ogółu społeczeństwa, na temat zachowań uważanych za naruszenie przepisów, jak również promować będzie zachowania zgodne z obowiązującym prawem. Projektowane przepisy stanowią implementację art. 70 ust. 6 pkt f i g Dyrektywy MiFID2, zgodnie z którymi organy krajowe muszą zostać uprawnione do nakładania kar maksymalnych, co najmniej w wysokościach wskazanych w tych przepisach. Z uwagi na brzmienie wspomnianych regulacji, Państwa Członkowskie nie są uprawnione do wprowadzenia kar maksymalnych w wysokościach niższych niż te wskazane w powołanych przepisach Dyrektywy MiFID2.

Przepisy wprowadzane **art. 1 pkt 119** służą zapewnieniu stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/2365 w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1), dalej „rozporządzenie 2015/2365”. Zasadniczym celem tego rozporządzenia jest zwiększenie przejrzystości rynków transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych (SFT – z ang. „Securities Financing Transaction”), a tym samym sektora bankowego i szeroko pojętego systemu finansowego. Przykładowymi transakcjami SFT są: (i) udzielanie lub otrzymywanie pożyczek papierów wartościowych, (ii) odkup lub transakcje reverse repo na papierach wartościowych i praw gwarantowanych (powszechnie znane, jako repo i revers repo), (iii) transakcje buy-sell-back i sell-buy back papierów wartościowych, towarów i praw gwarantowanych oraz (iv) transakcje związane z zarządzaniem zabezpieczeniami. Przepisy rozporządzenia 2015/2365 przewidują między innymi:

– w art. 4 ust. 1 obowiązek zgłaszania do autoryzowanych repozytoriów transakcji szczegółowych informacji o transakcjach SFT zawieranych przez wszystkich uczestników rynku, niezależnie od tego, czy są to podmioty finansowe czy niefinansowe, jak również informacje o wszelkich zmianach w takich transakcjach

lub o ich zakończeniu, natomiast ust. 4 tego przepisu zobowiązuje tych uczestników do prowadzenia ewidencji wszystkich zawartych, zmienionych lub zakończonych przez siebie transakcji SFT przez co najmniej pięć lat od daty zakończenia transakcji,

– w art. 15 ust. 1 przewiduje prawo kontrahentów do ponownego wykorzystania instrumentów finansowych otrzymanych w ramach transakcji SFT wyłącznie pod warunkiem, gdy kontrahent przekazujący takie instrumenty finansowe został poinformowany na piśmie przez kontrahenta otrzymującego takie instrumenty finansowe o ryzykach i konsekwencjach, jakie mogą wiązać się z wyrażeniem zgody na prawo do korzystania z tych instrumentów finansowych oraz gdy kontrahent przekazujący takie instrumenty finansowe w ramach transakcji SFT udzielił swojej wyraźnej zgodny na dalsze wykorzystywanie przez kontrahenta otrzymującego te instrumenty finansowe na potrzeby innych transakcji. Ponadto zgodnie z ust. 2 tego przepisu samo wykonanie przez kontrahenta przysługującego mu prawa do ponownego wykorzystania instrumentów finansowych otrzymanych w ramach transakcji SFT jest możliwe wyłącznie w przypadku, gdy ponowne wykorzystanie następuje zgodnie ze wskazanymi wcześniej wymaganiami zaś instrumenty finansowe otrzymane w ramach transakcji SFT zostaną przeniesione z rachunku kontrahenta przekazującego takie instrumenty finansowe.

Art. 22 rozporządzenia 2015/2365 zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia właściwym organom uprawnienia do stosowania kar administracyjnych i innych środków administracyjnych przynajmniej w przypadku naruszeń ww. przepisów art. 4 i art. 15 tego rozporządzenia. Wykonaniu tego obowiązku służyć mają dodawane przepisy art. 171c–171e w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. Zgodnie z art. 22 ust. 4 lit. f i lit. g pkt i rozporządzenia 2015/2365 państwa członkowskie zobowiązane są do przyznania właściwym organom nadzoru uprawnienia do nakładania na kontrahentów transakcji SFT za naruszenia art. 4 kary pieniężnej w maksymalnej wysokości co najmniej 5 000 000 euro, przy czym w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, w równowartości tej kwoty w walucie krajowej na dzień 12 stycznia 2016 r. Mając na uwadze, iż w Dz. Urz. UE C 10 z 13.01.2016, str. 2 Komisja Europejska ogłosiła kurs 1 euro równy 4,3568 zł w projekcie ustawy przyjęto maksymalną karę pieniężną w wysokości 21 784 000 zł, co zostało odzwierciedlone w dodawanym art. 171c ust. 1 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. W odniesieniu do wysokości kary za naruszenie art. 4 rozporządzenia 2015/2365

zauważenia wymaga, iż rozporządzenie to nie różnicuje wysokości kary od rodzaju podmiotu, który dopuścił się naruszenia przepisów, ustalając ją na równym poziomie zarówno dla osób fizycznych i osób prawnych. Z kolei zgodnie z art. 22 ust. 4 lit. f i lit. g pkt ii rozporządzenia 2015/2365 za naruszenia art. 15 tego rozporządzenia państwa członkowskie zostały zobowiązane do przyznania właściwym organom nadzoru uprawnienia do nakładania na kontrahentów SFT kary pieniężnej w maksymalnej wysokości co najmniej 5 000 000 euro – w przypadku osoby fizycznej oraz 15 000 000 euro – w przypadku osoby prawnej, mając na uwadze wcześniejsze założenia, daje to odpowiednio 21 784 000 zł oraz 65 352 000 zł. Wymóg ten został odzwierciedlony w dodawanym art. 171d ust. 1 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Przepisy art. 22 ust. 4 rozporządzenia 2015/2365 zobowiązują również państwa członkowskie do przyznania organowi nadzoru za naruszenia art. 4 i art. 15 tego rozporządzenia uprawnienia do (i) możliwości nakazania osobie odpowiedzialnej za naruszenia zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymywania się od jego ponownego podejmowania (art. 171c ust. 1 pkt 1 i art. 171d ust. 1 pkt 1); (ii) podania do publicznej wiadomości wskazującej osobę odpowiedzialną za naruszenie oraz charakter naruszenia (art. 171c ust. 9 i art. 171d ust. 9); cofnięcia zezwolenia (art. 171c ust. 1 pkt 3 i art. 171d ust. 1 pkt 3) oraz (iii) tymczasowego zakazu wykonywania funkcji zarządczych wobec każdej osoby pełniącej obowiązki zarządcze (art. 171c ust. 6 i art. 171d ust. 6). Mając na uwadze, iż rozporządzenie 2015/2365, w przypadku funduszy inwestycyjnych i alternatywnych funduszy inwestycyjnych wprost wskazuje, iż organem odpowiedzialnym za wykonanie określonych czynności informacyjnych jest podmiot zarządzający tymi funduszami (art. 4 ust. 3) w projekcie przyjęto, że w przypadku kontrahenta będącego funduszem inwestycyjnym kara pieniężna będzie nakładana na towarzystwo funduszy inwestycyjnych będące organem tego funduszu, natomiast w przypadku kontrahenta będącego alternatywną spółką inwestycyjną zarządzaną przez zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE kara pieniężna nakładana będzie odpowiednio na zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE. Rozwiązanie to pozwoli również na nieobciążanie aktywów wskazanych funduszy, a w konsekwencji ich uczestników, karami za naruszenia, których *de facto* dopuścił się organ zarządzający. W odniesieniu do projektowanych sankcji administracyjnych zauważenia także wymaga, iż art. 23 rozporządzenia 2015/2365 zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, aby

organy nadzoru dokonywały odpowiedniego miarkowania kart z uwzględnieniem przypadków określonych w tym przepisie (np. kondycji finansowej osoby odpowiedzialnej za naruszenie, przez uwzględnienie takich czynników jak całkowity obrót w przypadku osoby prawnej lub roczny dochód w przypadku osoby fizycznej oraz skali zysków uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę odpowiedzialną za naruszenie, o ile można to ustalić) wymóg ten został odzwierciedlony w dodawanym art. 171e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Zgodnie z art. 13 rozporządzenia 2015/2365 towarzystwa funduszy inwestycyjnych oraz zarządzających ASI zobowiązani są do informowania swoich inwestorów o stosowaniu przez nich transakcji SFT oraz swapów przychodu całkowitego, przez zamieszczanie odpowiednich informacji w sprawozdaniach finansowych. Natomiast zgodnie z art. 14 tego rozporządzenia w prospekcie informacyjnym funduszu inwestycyjnego otwartego oraz w informacji dla klienta alternatywnego funduszu inwestycyjnego powinny zostać określone transakcje SFT i swapy przychodu całkowitego do stosowania, których uprawnione są odpowiednio fundusze inwestycyjne otwarte oraz alternatywne fundusze inwestycyjne, jak również zamieszcza się wyraźne oświadczenie o stosowaniu tych transakcji i instrumentów. Mając na uwadze, iż art. 28 wymienionego rozporządzenia wskazuje wprost, iż kary i inne środki ustanowione przez państwa członkowskie w związku z implementacją dyrektywy 2009/65/WE i 2011/61/UE mają zastosowanie do naruszeń wskazanych wymogów w projekcie ustawy odstąpiono od wprowadzania zmian w prawie krajowym w tym zakresie. Wynika to również z faktu, iż już obecnie na podstawie art. 228 i art. 229a ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi KNF posiada uprawnienie do nakładania na odpowiednio towarzystwo funduszy inwestycyjnych oraz zarządzającego ASI sankcji administracyjnych za naruszanie przez te podmioty przepisów prawa regulujących działalność tych podmiotów, a więc również bezpośrednio obowiązującego rozporządzenia 2015/2365.

Art. 2 projektu ustawy wprowadza zmianę do ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zmiana ta dostosowuje definicję pochodnych instrumentów finansowych do znowelizowanego brzmienia art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, tak aby do katalogu tych instrumentów nie zaliczały się – obok tytułów uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania oraz

instrumentów rynku pieniężnego, które są z niego wyłączone na mocy obecnie obowiązujących regulacji – również uprawnienia do emisji.

Analogiczna zmiana wprowadzana jest na mocy **art. 3 projektu** do ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 4 projektu, w **pkt 1 lit. a**, wprowadza zmiany w art. 3 pkt 44 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w definicji rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, poszerzając ją m.in. o obrót instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane wyłącznie przez dostawę fizyczną albo obrót produktami energetycznymi sprzedawanymi w obrocie hurtowym, które są wykonywane wyłącznie przez dostawę fizyczną na zorganizowanej platformie obrotu. Zgodnie z **lit. b** dodana zostaje do ustawy definicja zorganizowanej platformy obrotu.

Celem zmian proponowanych w **art. 4 pkt 2 projektu** jest umożliwienie realizacji obliga giełdowego na zorganizowanej platformie obrotu (OTF), bowiem od 3 stycznia 2018 r. przestanie funkcjonować rynek terminowy towarowy prowadzony przez giełdę towarową, gdzie obecnie jest realizowana większa część ustawowego obliga.

W myśl **art. 4 pkt 3 projektu** przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi jest obowiązane sprzedawać nie mniej niż 55% gazu ziemnego wysokometanowego wprowadzonego w danym roku do sieci przesyłowej, we wskazany w przepisie sposób, na giełdach towarowych lub na zorganizowanej platformie obrotu, prowadzonych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 5 projektu wprowadza zmiany do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe. Zmiany projektowane w **art. 5 pkt 1–4 projektu** związane są m.in. ze zmianami w zakresie licencjonowania banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz banków prowadzących działalność maklerską, będące konsekwencją zmian dotyczących zakresu dokumentów składanych odpowiednio we wniosku o utworzenie banku i o udzielenie zezwolenia na działalność maklerską. W ramach wspomnianych zmian, do zmienianej ustawy zostają wprowadzone definicje, m.in. klienta profesjonalnego, klienta detalicznego odsyłające do przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Nowy art. 5a oraz art. 88a–88m związane są z implementacją art. 1 ust. 4 MiFID2.

W myśl **art. 5 pkt 5 projektu** każda zmiana statutu banku będzie wymagała zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego. Rozwiązanie takie jest podyktowane argumentami: praktycznym, ostrożnościowym i równościowym. Wraz ze wzrostem poziomu skomplikowania ram prawnych działalności bankowej zaciera się granica między materią wymagającą zezwolenia i nie wymagającą zezwolenia przez Komisję. W praktyce prowadzi to do sytuacji, w których podmioty nadzorowane, składając wniosek o zezwolenie na zmiany statutu zwykle błędnie określają zakres zmian, jakie wymagają zezwolenia KNF. Powoduje to również ryzyko sytuacji, w której sąd rejestrowy rejestruje – na wniosek banku – zmiany statutu wymagające zezwolenia Komisji bez wymaganej zgody. W przypadku sytuacji, w której każda zmiana statutu będzie wymagała zezwolenia Komisji, maleje ryzyko zarejestrowania zmiany statutu bez wymaganej zgody KNF. Systemowo, nie ma również uzasadnienia, aby zakres zmian statutu poddanych kontroli nadzorczej był mniejszy w przypadku banków niż stosowany dla spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych. Ponadto dotychczasowa praktyka nadzorcza wskazuje, że nawet zmiany teoretycznie pozostające poza zakresem zainteresowania organu nadzoru mogą nieść istotne skutki z punktu widzenia ochrony interesów klientów banków. Praktyka sprawowania nadzoru przez Komisję Nadzoru Finansowego wymusza wszechstronną analizę zmian statutu banku, niezależnie od ich charakteru.

Zgodnie z **art. 5 pkt 9 lit. a projektu** do art. 138 zostają dodane ust. 7a–7e zawierające regulacje dotyczące sankcji za naruszenie art. 88a–88m ustawy, w związku z wykonywaniem wskazanych w tych przepisach czynności. Zmienione zostaje również wprowadzenie do wyliczenia w ust. 8.

Art. 6 projektu wprowadza zmiany do ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, będące w znacznej części efektem projektowanych zmian w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. Uchyla się art. 2 pkt. 2 lit. c i e, tym samym, wyłączając z definicji towaru giełdowego stosowanego w ustawie, limity wielkości produkcji lub emisji zanieczyszczeń oraz niebędące instrumentami finansowymi prawa majątkowe, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości oznaczonych co do gatunku rzeczy, określonych rodzajów energii, paliw gazowych, mierników i limitów wielkości produkcji, emisji zanieczyszczeń lub praw majątkowych, o których mowa w lit. d i f tego przepisu. Przyczyną tej zmiany jest poddanie obrotu takimi prawami przepisom ustawy o obrocie instrumentami

finansowymi – zakres praw majątkowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. e ustawy o giełdach towarowych w pełni mieści się w zakresie instrumentów finansowych objętych regulacjami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Ponadto do art. 2 dodano pkt 2a wprowadzający definicję hurtowych produktów energetycznych.

Dokonuje się również uchylenia art. 3 ustawy dotyczącego praw majątkowych dopuszczonych do obrotu giełdowego. W ustawie uchyla się również art. 7 ust. 2 pkt 9 lit. d, art. 13, art. 17, art. 18 ust. 2, art. 38 ust. 2 pkt 1, 5 i 6, art. 38a, art. 38d, art. 56, art. 56a oraz art. 60.

W myśl zmian w **art. 6 pkt 9 projektu** giełdowa izba rozrachunkowa będzie mogła uczestniczyć w rozrachunkach dokonywanych przez Narodowy Bank Polski na zasadach stosowanych w przypadku rozrachunków międzybankowych bezpośrednio, a nie – tak jak dotychczas – za pośrednictwem swojego banku. Zmiana ta skorelowana jest z przepisem art. 1 pkt 35 niniejszego projektu i służy zapewnieniu spójności systemu prawnego. Co więcej, w art. 5 ust. 2c zostaje wskazany zamknięty katalog instrumentów finansowych którymi obrót może być prowadzony na rynku regulowanym o którym mowa w ust. 2b zmienianego przepisu. Określony również zostaje katalog instrumentów którymi obrót może być prowadzony na zorganizowanej platformie obrotu. Co więcej, zgodnie z **art. 6 pkt 3 lit. c**, dodaje się ust. 2ea zgodnie z którym, w skład zarządu spółki, o której mowa w ust. 1 zmienianego przepisu, wchodzą osoby posiadające wyższe wykształcenie, oraz co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym w podmiotach, których przedmiot działalności związany jest z obrotem hurtowym towarami giełdowymi dopuszczanymi do obrotu organizowanego przez tę spółkę. Co więcej, osoby takie muszą mieć nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami oraz wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania tą spółką. Jeden z członków zarządu, zamiast stażu w podmiotach, o których mowa w zdaniu poprzednim, musi mieć staż pracy w instytucjach rynku finansowego lub podmiotach świadczących usługi na rzecz instytucji rynku finansowego w zakresie podstawowej działalności tych instytucji. Zastrzeżenie to podyktowane jest tym, iż giełdy towarowe prowadzą obrót nie tylko towarami giełdowymi. W związku z tym, istotne jest aby w ich zarządach zasiadały również osoby posiadające doświadczenie zdobyte w instytucji finansowej, tak aby zapewnić stabilne i bezpieczne zarządzanie taką spółką w każdym obszarze prowadzonej przez nią działalności.

Zgodnie ze zmianami wprowadzanymi w **art. 6 pkt 18 projektu**, do art. 38f zmienianej ustawy dodaje się ust. 2 i 3. Zgodnie z ich brzmieniem towarowy dom maklerski może prowadzić działalność w zakresie hurtowych produktów energetycznych, polegającą m.in. na nabywaniu lub zbywaniu hurtowych produktów energetycznych na rachunek własny, wykonywaniu zleceń nabycia lub zbycia hurtowych produktów energetycznych, w tym dokonywania rozliczeń transakcji, pod warunkiem posiadania odpowiedniego zezwolenia. Zgodnie z ust. 3 do działalności wskazanej w nowym ust. 2 stosuje się odpowiednio wskazane przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

W art. 39 ust. 1 zmienianej ustawy (**art. 6 pkt 19 projektu**) m.in. zostają dodane odniesienia związane z rozszerzeniem zakresu udzielanego zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej. Wnioskodawca będzie również zobowiązany do określenia OTF, na którym lub na których zamierza prowadzić działalność (**lit. b**). Obowiązek załączenia oświadczenie o niekaralności, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 9 zmienianej ustawy, będzie dotyczył również osób które będą kierować działalnością dotyczącą hurtowych produktów energetycznych (**lit. c**).

W **art. 7 projektu** wprowadza się zmianę art. 334 ust. 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, na mocy której do sprzedaży przez syndyka papierów wartościowych w trybie oferty publicznej nie będzie stosowało się art. 53 ust. 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.

Art. 8 projektu wprowadza szereg zmian do ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi. Zgodnie z **pkt 2** przewiduje się dodanie nowych ust. 3–6 w art. 18. W myśl art. 16 ust. 11 drugi akapit dyrektywy MiFID2, ustawodawca krajowy może nałożyć na firmy inwestycyjne, wybrane przez siebie, dodatkowe wymogi dotyczące ochrony aktywów klienta – wyrazem tego jest brzmienie zaproponowane w ust. 3 zmienianego artykułu. W świetle projektowanego nowego brzmienia ust. 6 w celu ochrony interesu uczestników funduszy inwestycyjnych oraz zapewnienia konkurencyjności funduszy inwestycyjnych, minister właściwy ds. instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii KNF, określi w drodze rozporządzenia maksymalną wysokość wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie FIO lub

SFIO, przy uwzględnieniu sytuacji finansowej TFI. Zgodnie z założeniami, zmiana ta ma na celu poprawę jakości produktów inwestycyjnych. W myśl **art. 8 pkt 3 projektu** zmiana statutu FIO oraz SFIO w zakresie dostosowania do maksymalnej wysokości wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem, określonej zgodnie ze wspomnianym wyżej rozporządzeniem ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, nie będzie wymagała uzyskania zezwolenia.

Zmiany proponowane w **art. 8 pkt 4 projektu** mają na celu utrzymanie wyłączenia opcyjnego przewidzianego w art. 3 dyrektywy MiFID2 w odniesieniu do podmiotów, które za zezwoleniem Komisji zbywają jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA. W tym celu rozszerzono wymagania w stosunku do tych podmiotów o obowiązek podlegania systemowi rekompensat lub zawarcia odpowiedniej umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej związanej z prowadzeniem działalności. Jednocześnie celem zapewnienia jednolitych standardów świadczenia usługi dystrybucji jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych niezależnie od podmiotu, za pośrednictwem którego te jednostki są nabywane, rozszerzono wytyczne dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych przy określaniu rozporządzenia regulującego tryb i warunki postępowania dystrybutorów w zakresie prowadzenia działalności pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA, a także doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów.

Art. 9 projektu wprowadza zmiany do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. W **art. 9 pkt 1 projektu**, w art. 2 pkt 5h tej ustawy wprowadza się skrótowe oznaczenie rozporządzenia 2016/1011, dzięki czemu odesłania do tego aktu prawnego zawarte w ustawie będą bardziej przejrzyste i czytelniejsze.

Art. 9 pkt 2 projektu przesądza, że KNF będzie właściwym organem również w rozumieniu ww. rozporządzenia MiFIR oraz 2016/1011 (nowelizowany art. 3 ust. 2). Zmiana ta ma na celu zapewnienie stosowania przepisów tego rozporządzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zmiany wprowadzane w **art. 9 pkt 3 projektu** mają na celu dopełnienie implementacji dyrektywy wykonawczej Komisji (UE) 2015/2392 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1), dalej: „rozporządzenie 596/2014", w odniesieniu do zgłaszania właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń tego rozporządzenia. Zmieniony przepis stanowi, iż przekazanie Komisji zgłoszenia o naruszeniu lub potencjalnym naruszeniu przepisów rozporządzenia 596/2014, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, jak również innych obowiązków zachowania poufności informacji wynikających zarówno z ustawy jak i z umowy. Ponadto w celu ochrony pracownika, który dokonał zgłoszenia przed odwetem pracodawcy, w myśl znowelizowanego przepisu przekazanie KNF zgłoszenia naruszenia lub potencjalnego naruszenia nie może stanowić przyczyny rozwiązania z osobą zgłaszającą umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub innej umowy o podobnym charakterze.

Art. 9 pkt 4 i 5 projektu poddaje nadzorowi KNF nowe kategorie podmiotów. Jest to zmiana dostosowująca zakres podmiotowy działań kontrolnych Komisji Nadzoru Finansowego do nowych rodzajów działalności wprowadzanych na mocy niniejszego projektu.

W **art. 9 pkt 6 projektu** zostają wskazane zakres, treść, ograniczenia i skutki naruszenia tajemnicy służbowej w rozumieniu art. 48 rozporządzenia 2016/1011.

Art. 9 pkt 7 projektu, przez zmianę art. 20 ust. 1 pkt 1, określa, że Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może przekazywać organowi z innego państwa członkowskiego, właściwemu w sprawach nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym, oraz otrzymywać od tego organu informacje niezbędne w celu prawidłowego wykonywania zadań określonych rozporządzeniem MiFIR. Zmiana ta ma na celu zapewnienie stosowania przepisów tego rozporządzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przy jednoczesnym wzmocnieniu obowiązków informacyjnych między właściwymi organami nadzoru państw członkowskich Unii Europejskiej.

W **art. 9 pkt 8 projektu** projektodawca, przez dodanie ust. 3a w art. 21 zmienianej ustawy, uregulował sytuację odmowy udzielenia informacji Komisji przez organ nadzoru z innego państwa członkowskiego.

Zgodnie z **art. 9 pkt 9 projektu** KNF może przekazywać EUNGiPW informacje niezbędne do wykonywania przez ten urząd zadań i uprawnień określonych w rozporządzeniu 1095/2010. Projektowana zmiana polega jedynie na usunięciu „metryczki" i pełnej nazwy rozporządzenia 1095/2010 – które pojawiają się po raz pierwszy w art. 21 ust. 3a.

Z kolei **art. 9 pkt 10 projektu** dodaje art. 22b, który regulować będzie wymianę informacji między Komisją Nadzoru Finansowego a EUNGiPW oraz odpowiednimi organami nadzoru innych państw członkowskich, w zakresie prowadzenia na terytorium RP lub na terytorium innych państw członkowskich działalności naruszającej przepisy przyjęte w celu wdrożenia dyrektywy MiFID2 oraz stosowania rozporządzenia MiFIR. Projektowana regulacja umacnia zasady transgranicznej wymiany informacji oraz wzajemnej pomocy i współpracy między krajowymi i unijnymi organami nadzoru.

Na mocy **art. 9 pkt 11 projektu** dodany zostanie rozdział 3c, w którym uregulowane będzie wykonywanie zadań właściwego organu w zakresie interwencji produktowej zgodnie z art. 42 rozporządzenia MiFIR. W tym samym punkcie do ustawy zostaje dopisany rozdział 3d dotyczący wykonywania zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 2016/1011.

Art. 9 pkt 12 projektu zmienia treść art. 25 ust. 5 ustawy. Zgodnie z jego znowelizowanym brzmieniem, zostanie nałożony na Komisję obowiązek przekazywania szczegółowych wyjaśnień przyczyn niewszczęcia kontroli lub postępowania, lub odmowy dopuszczenia do udziału w czynnościach do EUNGiPW. Na mocy ust. 5a dodawanego w art. 25 Komisja, w przypadku niewszczęcia kontroli lub postępowania, lub odmowy dopuszczenia do udziału w czynnościach przez zagraniczny organ nadzoru, będzie mogła przekazać sprawę do rozpoznania przez EUNGiPW.

Zmiana wprowadzana przez **art. 9 pkt 13 projektu** ma na celu dostosowanie odesłania zawartego w art. 26 ust. 1 pkt 1 zmienianej ustawy tak, aby zawrzeć w nim dostawców usług w zakresie udostępniania informacji, o których mowa w art. 5 pkt 21.

Zgodnie z **art. 9 pkt 14 projektu** odpowiednie stosowanie przepisów w toku postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego będzie miało miejsce również w stosunku do podmiotów wskazanych w art. 5 pkt 21–23 zmienianej ustawy.

W **art. 9 pkt 15** do katalogu zostają dodane dwa nowe przypadki, tj. naruszenia przepisów rozporządzenia 2016/1011, których naruszenie stanowi podstawę do

zastosowania przez Komisję sankcji, o których mowa w art. 176i–178l ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 178b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Projektowana ustawa zawiera również w **art. 10** propozycję zmiany ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych. **Pkt 1** zmienia definicję zorganizowanej platformy obrotu w taki sposób, aby odsyłała ona do definicji zawartej w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. Taki zabieg posłuży ujednoliceniu terminologii używanej na przestrzeni ustaw regulujących funkcjonowanie rynku kapitałowego i przyczyni się do większej spójności prawa.

Zgodnie z **art. 10 pkt 2** projektu, nowe brzmienie zostaje nadane ust. 4 pkt 5, ustępom 9 i 16 art. 7 ustawy oraz dodany zostaje ust. 8a. W obecnym stanie prawnym, dokonywanie oferty publicznej papierów wartościowych, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub sprzedającego na terytorium Unii Europejskiej stanowią mniej niż 100 000 euro, i wraz z wpływami, które emitent lub sprzedający zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie osiągną lub nie przekroczą tej kwoty, jest zwolnione z obowiązku prospektowego. Z analizy rynku wynika, że koszty związane z przygotowaniem prospektu emisyjnego i wymaganym pośrednictwem firmy inwestycyjnej zniechęcają wielu przedsiębiorców od pozyskiwania finansowania w drodze oferty publicznej. Zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. e dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE (Dz. Urz. WE L 345 z 31.12.2003, str. 64) oferty papierów wartościowych o całkowitej wartości w Unii Europejskiej mniejszej niż 100 000 euro są zwolnione z obowiązku prospektowego. Jednocześnie, zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. h wspomnianej dyrektywy, państwom członkowskim pozostawiono swobodę wprowadzenia dalej idącego wyjątku, sięgającego kwoty 5 000 000 euro. Przepisy wprowadzane zgodnie z **pkt 2** oraz **pkt 4** mają na celu złagodzenie wymogów krajowych, przez podniesienie progu wartości oferty publicznej, powyżej którego powstaje obowiązek prospektowy do 1 000 000 euro oraz dostosowanie pozostałych regulacji do tej zmiany.

Zgodnie z projektowanym ust. 8a w art. 7 zmienianej ustawy (**art. 10 pkt 2 lit. b projektu**) publikacji prospektu, pod warunkiem udostępnienia dokumentu zawierającego co najmniej m.in. podstawowe informacje o emitencie papieru wartościowego, warunkach i zasadach oferty itp., nie wymaga oferta publiczna, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub sprzedającego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią nie mniej niż 100 000 euro i mniej niż 1 000 000 euro, i wraz z wpływami, które emitent lub sprzedający zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie będą mniejsze niż 100 000 euro i będą mniejsze niż 1 000 000 euro.

Ponadto należy zauważyć, że w dniu 8 września 2016 r. wszedł w życie art. 65^1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380, z późn. zm.), dodany ustawą z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1311). Regulacja ta stanowi, że przepisy o oświadczeniach woli stosuje się odpowiednio do innych oświadczeń. W związku z tym, oświadczenia w prospekcie emisyjnym o prawdziwości, rzetelności i kompletności informacji, będące oświadczeniami wiedzy, składane zgodnie z art. 22 ust. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, będą mogły być podpisane przez pełnomocnika lub prokurenta. Tymczasem, przed wejściem w życie wskazanej nowelizacji, zgodnie ze stanowiskiem Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 17 listopada 2014 r., podpisy w prospekcie emisyjnym pod oświadczeniem wiedzy wskazującym, że osoba je podpisująca dysponuje wiedzą pozwalającą stwierdzić, że dane zawarte w prospekcie są rzetelne, prawdziwe i kompletne, mogły składać wyłącznie osoby reprezentujące emitenta zgodnie z reprezentacją określoną w statucie lub umowie spółki. Wynika to z faktu, że przedstawienie w dokumencie informacyjnym nieprawdziwych lub zatajanie prawdziwych danych jest zagrożone odpowiedzialnością karną (art. 100 ustawy o ofercie publicznej). Odpowiedzialność karna jest odpowiedzialnością zindywidualizowaną i osobistą, tzn. że odpowiedzialności za popełniony czyn nie może przejąć na siebie nikt inny jak tylko sprawca czynu zabronionego. Odpowiedzialności karnej z art. 100 ustawy o ofercie publicznej za podanie nieprawdziwych lub zatajenie prawdziwych danych w dokumencie informacyjnym nie może przejąć na siebie

pełnomocnik, a zatem nie jest możliwe podpisanie przez niego oświadczenia o prawdziwości, rzetelności i kompletności danych zamieszczanych w prospekcie emisyjnym. W związku z powyższym, aby utrzymać zasadę podpisywania tych oświadczeń przez członków zarządu uprawnionych do reprezentacji, konieczne jest dokonanie zaproponowanej w **art. 10 pkt 3** zmiany.

Zgodnie z **art. 11 pkt 1 projektu,** w zmienianym art. 12 ust. 2 pkt 4 lit. g ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, zostały doprecyzowane przesłanki, na podstawie których upoważniony przewodniczący komisji, zastępca przewodniczącego lub pracownik Urzędu Komisji może wydać decyzję w sprawie skreślenia agenta firmy inwestycyjnej z rejestru, o którym mowa w lit. f tego przepisu. Zgodnie z projektowanym brzmieniem przepisu może to nastąpić w przypadkach, o których mowa w art. 79 ust. 9 pkt 1, 3 i 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Natomiast na mocy **art. 11 pkt 2 projektu**, na Komisję nałożony zostanie obowiązek współpracy z ministrem właściwym do spraw środowiska i Krajowym Ośrodkiem Bilansowania i Zarządzania Emisjami w zakresie rynku uprawnień do emisji gazów cieplarnianych.

Art. 12 projektu wprowadza zmiany do art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym będące pochodną zmian wprowadzonych w ustawie wspomnianej w art. 1 projektu.

Zgodnie z **art. 13 projektu** spółki, które prowadzą rynek regulowany w dniu wejścia w życie nowelizacji obowiązane są do dostosowania treści regulaminów w zakresie wskazanym w art. 28 ust. 2 pkt 15a–15c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, zmienionym zgodnie z art. 1 projektu w terminie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

W myśl **art. 14 projektu** w odniesieniu do spółek prowadzących rynek regulowany, które organizują alternatywny system obrotu w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie innej niż zezwolenie na organizowanie alternatywnego systemu obrotu oraz do organizowanego przez te spółki alternatywnego systemu obrotu stosuje się przepisy o organizowaniu alternatywnego systemu obrotu przez spółki prowadzące rynek regulowany, w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,

zgodnie z brzmieniem nadanym w art. 1 projektu, z wyłączeniem art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze tej ustawy.

Art. 21 projektu stanowi, iż sprzedaż energii elektrycznej na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym, dokonana przed wejściem w życie niniejszej ustawy, której fizyczna dostawa nastąpi po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, zalicza się na poczet wykonania obowiązku sprzedaży, o którym mowa w art. 49a ust. 1 i 2 wspomnianej ustawy w art. 4 w brzmieniu nadanym w projekcie, w roku, w którym nastąpiła fizyczna dostawa energii elektrycznej.

Analogiczna regulację do tej zawartej w art. 14 projektu, wprowadza w odniesieniu do gazu ziemnego wysokometanowego **art. 22 projektu**.

Artykuły 15–31 projektu wprowadzają także inne rozwiązania przejściowe i dostosowujące dotyczące m.in.:

- zezwoleń na prowadzenie działalności maklerskiej udzielonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy,
- dostosowania się do nowych przepisów przez spółki prowadzące giełdy towarowe, firmy inwestycyjne, fundusze inwestycyjne, banki,
- postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektu,
- zmiany statutu funduszu inwestycyjnego otwartego oraz specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego (również w zakresie wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem),
- dostosowania się przez TFI do nowych wymogów.

Zgodnie z **art. 32 pkt 1 projektu** dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 17 ust. 1, art. 94 ust. 1 pkt 1, 3 i 5 oraz art. 106b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 17 ust. 1, art. 94 ust. 1 pkt 1, 3 i 5 oraz art. 106b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym w projekcie, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

W myśl **art. 32 pkt 2 projektu** dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 32a ust. 9 i art. 48a ustawy zmienianej

w art. 8, zachowują moc do dnia wejścia przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 32a ust. 9 i art. 48a ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym w projekcie, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Art. 34 projektu określa termin wejścia w życie ustawy na 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami wskazanymi w pkt 1–3.

Informacje dodatkowe

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawiania jej organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, str. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy w ww. trybie zgłosili: Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna spółka komandytowo-akcyjna, Tauron Polska Energia S.A. oraz Union Investment Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A.

Projekt ustawy będzie miał wpływ na działalność małych i średnich przedsiębiorców. Jedną z najbardziej istotnych zmian z punktu widzenia małych i średnich przedsiębiorców jest wprowadzenie nowego rodzaju systemu obrotu instrumentami

finansowymi – alternatywnego systemu obrotu instrumentami finansowymi małych i średnich przedsiębiorców. Celem wyodrębnienia tego systemu obrotu i wprowadzenia dedykowanych mu regulacji jest ułatwienie dostępu do kapitału małym i średnim przedsiębiorstwom oraz ułatwienie dalszego rozwoju specjalistycznych rynków, które stawiają sobie za cel zaspokajanie ich potrzeb.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Arkadiusz Kowalski, Główny Specjalista w Dep. RRF, e-mail: Arkadiusz.Kowalski@mf.gov.pl	**Data sporządzenia** 20 grudnia 2017 r. **Źródło:** – dyrektywa PE i Rady nr 2014/65/UE z 15.05.2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014), – rozporządzenie PE i Rady (UE) nr 600/2014 z 15.05.2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014), – rozporządzenia PE i Rady (UE) nr 2016/1011 z 8.06.2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016). **Nr w wykazie prac** UC86

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy dokonuje wdrożenia do krajowego porządku prawnego dyrektywy PE i Rady nr 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych („dyrektywa MiFID2") oraz zapewnia stosowanie rozporządzenia PE i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych („rozporządzenie MiFIR").

Nadrzędnym celem wdrażanych aktów prawnych jest wzmacnianie integracji, konkurencyjności i efektywności rynków finansowych Unii oraz zwiększenie bezpieczeństwa ich uczestników. Pośrednio wdrażane rozwiązania zmierzają do podniesienia poziomu zaufania inwestorów, ograniczenia ryzyka zakłóceń na rynkach instrumentów finansowych, ograniczenia ryzyka systemowego oraz zwiększenia skuteczności rynków finansowych i ograniczenia niepotrzebnych kosztów ponoszonych przez uczestników rynku.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozwiązania polegają w szczególności na:

– wprowadzeniu nowej kategorii systemu obrotu – zorganizowanej platformy obrotu, odpowiednio uregulowanej i stosującej niedyskryminacyjne zasady dostępu,
– zastosowaniu środków i mechanizmów kontroli szczególnego ryzyka wobec firm, które zajmują się techniką handlu algorytmicznego lub techniką handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości,
– zobowiązaniu firm inwestycyjnych świadczących usługi doradztwa inwestycyjnego przede wszystkim do przedstawienia informacji czy świadczą usługi w sposób niezależny, ale także do ujawnienia kosztów swoich porad i wyjaśnienia podstaw świadczonego doradztwa,
– uregulowania zasad obrotu lokatami strukturyzowanymi określonej kategorii,
– wprowadzeniu systemu rejestrowania rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej dotyczących zleceń klientów,
– ograniczeniu firmom świadczącym niezależne usługi doradztwa inwestycyjnego oraz usługi zarządzania portfelem możliwości przyjmowania lub pobierania wynagrodzenia, prowizji lub jakichkolwiek korzyści pieniężnych lub niepieniężnych od osób trzecich, a zwłaszcza od emitentów lub dostawców produktów,
– wprowadzeniu reguł dotyczących sprzedaży wiązanej przez podmioty świadczące detaliczne usługi finansowe.

Celem przyjęcia tych rozwiązań jest:

– właściwe uregulowanie wszystkich struktur rynku, systemów obrotu i systemów rozrachunku papierów wartościowych, z uwzględnieniem mniejszych uczestników rynku,
– ustanowienie stosownych ram regulujących nowe praktyki w zakresie obrotu,
– poprawa przejrzystości obrotu dla uczestników rynku instrumentów kapitałowych oraz zwiększenie poziomu

przejrzystości obrotu w przypadku rynków instrumentów nieudziałowych,
– poprawa przejrzystości rynków pochodnych instrumentów towarowych oraz nadzoru nad tymi rynkami,
– wzmocnienie przepisów dotyczących prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz zaostrzenie wymogów organizacyjnych względem nich.

Oczekuje się, że skutkiem wdrożenia przedmiotowych rozwiązań będzie zwiększenie poziomu przejrzystości rynku dla jego uczestników oraz zapewnienie im równych warunków działania, podniesienie poziomu ochrony inwestorów oraz wyeliminowanie niedociągnięć organizacyjnych oraz przypadków podejmowania nadmiernego ryzyka lub braku kontroli ze strony firm inwestycyjnych i innych uczestników rynku.

Nie przewiduje się wprowadzenia rozwiązań wykraczających poza wymagania unijne.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zarówno dyrektywy, jak i rozporządzenia wiążą państwa członkowskie, a jednym z ich celów jest zapewnienie bardziej zintegrowanego, efektywnego, konkurencyjnego i bezpiecznego rynku finansowego Unii Europejskiej. Akty te są także jednym ze sposobów realizacji zobowiązań przyjętych przez państwa grupy G-20 do zajęcia się słabiej uregulowanymi i mniej przejrzystymi elementami systemu finansowego oraz do doskonalenia organizacji, przejrzystości i nadzoru różnych segmentów rynku, szczególnie w przypadku instrumentów będących przede wszystkim przedmiotem obrotu na rynku prywatnym.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Firmy inwestycyjne	60 podmiotów	Rejestr firm inwestycyjnych prowadzony przez KNF wg stanu na dzień 18.07.2017 r.	Zaostrzenie wymagań organizacyjnych oraz wzmocnienie innych przepisów regulujących prowadzenie działalności
Spółki prowadzące rynki giełdowe	3 – Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., BondSpot S.A. i Towarowa Giełda Energii S.A.	Rejestr rynków regulowanych prowadzony przez ESMA wg stanu na dzień 18.07.2017 r.	Zaostrzenie wymagań organizacyjnych oraz wzmocnienie innych przepisów regulujących prowadzenie działalności, jak wymogi dotyczące organu zarządzającego operatora rynku; osób wywierających istotny wpływ na zarządzanie oraz wymogi dotyczące systemów, procedur i mechanizmów zapewniających odporność systemów transakcyjnych oraz ich wydajność
Podmioty prowadzące systemy wielostronne spełniające kryteria OTF	Nieznana liczba podmiotów	–	Wprowadzenie przepisów regulujących prowadzenie działalności
Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.	1	Ustawa o obrocie instrumentami finansowymi.	Zwiększenia wymogów organizacyjnych a zarazem umożliwienia temu podmiotowi prowadzenia nowego rodzaju działalności, tj. świadczenia usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach.
Uczestnicy obrotu towarowymi instrumentami pochodnymi	Nieznana liczba podmiotów	–	Objęcie regulacjami i nadzorem odpowiednimi dla instrumentów finansowych
Banki prowadzące działalność maklerską	18 podmiotów	www.knf.gov.pl (stan na dzień 9 sierpnia 2017 r.)	Zaostrzenie wymagań organizacyjnych oraz wzmocnienie innych przepisów regulujących prowadzenie działalności
Emitenci	Na rynku podstawowym i równoległym jest	https://www.gpw.pl/statystyki-gpw (stan na dzień 9 sierpnia 2017 r.)	Zmniejszenie wymagań formalnych w związku z podwyższeniem kwoty,

	łącznie 485 emitentów		poniżej której emitent będzie zwolniony z obowiązku sporządzania prospektu emisyjnego
Towarzystwa funduszy inwestycyjnych	65 podmiotów	www.knf.gov.pl (stan na dzień 28 sierpnia 2017 r.)	Ograniczenie wysokości wynagrodzenia stałego za zarządzanie funduszami inwestycyjnymi otwartymi oraz specjalistycznymi funduszami inwestycyjnymi otwartymi
Towarzystwa funduszy inwestycyjnych świadczące usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych	30 podmiotów	www.knf.gov.pl (stan na dzień 28 sierpnia 2017 r.)	Zrównanie wymogów prawnych wobec towarzystw funduszy inwestycyjnych oraz firm inwestycyjnych świadczących usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych
Dystrybutorzy jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych	92 podmioty	www.knf.gov.pl (stan na dzień 28 sierpnia 2017 r.)	Zrównanie prawne usługi pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa z usługą przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych; regulacyjne ujednolicenie usługi doradztwa inwestycyjnego dla wszystkich rodzajów dystrybutorów
Komisja Nadzoru Finansowego			Rozszerzenie obowiązków na etapie licencjonowania, nadzoru bieżącego oraz kontroli z powodu powstania nowych instytucji prawnych oraz wdrożenia nowych wymogów przez podmioty nadzorowane
Urząd Regulacji Energetyki			Zwiększona współpraca z Komisją Nadzoru Finansowego w ramach nadzoru rynku na szczeblu krajowym jak i międzynarodowym; obowiązki związane z ustalaniem limitów pozycji dla instrumentów finansowych, dla których produktem bazowym są towary energetyczne

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Konsultacje poprzedzające przygotowanie projektu nie były prowadzone ze względu na charakter projektu, który dokonuje wdrożenia do krajowego porządku prawnego regulacji europejskich.

Przeprowadzone zostały konsultacje publiczne, w których uczestniczyli przedstawiciele instytucji reprezentujących środowisko rynku kapitałowego, tj. Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Izby Domów Maklerskich, Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., Rady Banków Depozytariuszy, Polskiego Stowarzyszenia Inwestorów Kapitałowych, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, Związku Maklerów i Doradców, Związku Banków Polskich, BondSpot S.A., Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Towarowej Giełdy Energii S.A., Izby Rozliczeniowej Giełd Towarowych S.A., Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych, Fundacji Polski Instytut Dyrektorów, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, CFA Society Poland, Krajowej

Rady Biegłych Rewidentów, Stowarzyszenia Compliance Polska, Banku Gospodarstwa Krajowego, Polskiej Izby Ubezpieczeń, Krajowego Związku Banków Spółdzielczych, Polskiej Izby Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych oraz Stowarzyszenia Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych. Projekt został także przekazany do zaopiniowania Komisji Nadzoru Finansowego i Narodowemu Bankowi Polskiemu, a ponadto Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Rzecznikowi Finansowemu, Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Urzędowi Regulacji Energetyki, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.

Termin do zajęcia stanowiska w toku konsultacji został wyznaczony na 14 dni. Skrócenie terminu uzasadnione było pilnością sprawy oraz charakterem projektu, który dokonuje wdrożenia do krajowego porządku prawnego regulacji europejskich opublikowanych w połowie roku 2014.

Zgłoszone uwagi zostały poddane szczegółowej analizie i omówione podczas konferencji uzgodnieniowej w dniach 21 kwietnia 2017 r., 28 kwietnia 2017 r., 10 maja 2017 r. oraz 16 maja 2017 r. W konferencjach udział wzięli przedstawiciele podmiotów, które zgłosiły uwagi. Zestawienie zgłoszonych uwag oraz stanowisko Ministerstwa Finansów zawiera raport z konsultacji.

Ze względu na dużą liczbę uwag zgłoszonych w toku konsultacji publicznych i opiniowania, projekt został w dniu 21 lipca 2017 r. przekazany do ponownych konsultacji publicznych oraz opiniowania. Termin do zgłaszania uwag został wyznaczony do dnia 4 sierpnia 2017 r. Zestawienie zgłoszonych uwag oraz rozstrzygnięcie Ministerstwa Finansów zawiera raport z konsultacji.

Projekt został udostępniony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z … r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	brak	17,9	12,3	12,6	13,0	13,4	13,8	14,3	14,7	15,2	15,6	143,0
budżet państwa	brak	17,9	12,3	12,6	13,0	13,4	13,8	14,3	14,7	15,2	15,6	143,0
JST	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak
pozostałe jednostki (oddzielnie)	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak
Wydatki ogółem	0,09	18,0	12,4	12,7	13,1	13,5	13,9	14,4	14,8	15,3	15,7	144,2
budżet państwa	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak
Komisja Nadzoru Finansowego		17,9	12,3	12,6	13,0	13,4	13,8	14,3	14,7	15,2	15,6	143,0
Urząd Regulacji Energetyki	0,09	0,09	0,09	0,10	0,10	0,10	0,11	0,11	0,11	0,12	0,12	1,03
JST	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak
pozostałe jednostki (oddzielnie)	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak
Saldo ogółem	0,09	0,09	0,09	0,10	0,10	0,10	0,11	0,11	0,11	0,12	0,12	1,03
budżet państwa	0,09	0,09	0,09	0,10	0,10	0,10	0,11	0,11	0,11	0,12	0,12	1,03
JST	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak
pozostałe jednostki (oddzielnie)	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak

Źródła finansowania	Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, z późn. zm.): „wydatki stanowiące koszty działalności Komisji i Urzędu Komisji, w wysokości określonej w ustawie budżetowej, w tym wynagrodzenia i nagrody dla Przewodniczącego Komisji, jego Zastępców oraz pracowników Urzędu Komisji, są pokrywane z wpłat wnoszonych przez podmioty nadzorowane”.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Regulacje odnoszące się do nakładania kar i stosowania środków administracyjnych za naruszenie przepisów wynikających z projektu ustawy i rozporządzenia MIFiR mają na celu wzmocnienie systemu kar i sankcji, m.in. przez zwiększenie uprawnień państw członkowskich w zakresie nakładanych kar i zwiększenie poziomu tych kar. W związku z tym przewiduje się, że dochody budżetu państwa z tytułu nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego kar pieniężnych mogą wzrosnąć. Obecnie nie jest możliwe oszacowanie skali wzrostu tych dochodów. Przyjęto, że nowe obowiązki nakładane na Komisję Nadzoru Finansowego, wynikające z projektu ustawy, będą skutkowały koniecznością zwiększenia zatrudnienia w Urzędzie Komisji Nadzoru Finansowego o 52 dodatkowe etaty w pełnym roku obowiązywania projektowanej ustawy, tj. od 2019 r. Podstawą obliczenia kosztów zwiększenia zatrudnienia były obliczenia Komisji Nadzoru

	Finansowego, zgodnie z którymi koszt jednego etatu rocznie wynosi około 230 000 zł, przy czym w pierwszym roku, ze względu na zwiększone koszty związane z uruchomieniem etatu, koszty te będą o 50% większe. W odniesieniu do Urzędu Regulacji Energetyki przyjęto, że nowe obowiązki nałożone na Urząd na mocy projektu będą skutkować zwiększeniem zatrudnienia o jeden etat. Podstawą obliczenia kosztów były obliczenia Urzędu, zgodnie z którymi koszt jednego etatu rocznie wynosi około 90 000 zł. Przy przygotowaniu kalkulacji maksymalnych wydatków w kolejnych latach funkcjonowania ustawy zastosowano wskaźnik makroekonomiczny dynamika realna przeciętnego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej, wg Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw Aktualizacja – październik 2017 r. W ostatecznym rozrachunku ujemne saldo ogółem odzwierciedla jedynie sumę wynagrodzeń pracowników URE. Jest to spowodowane tym, iż koszty nadzoru UKNF nie obciążają w ostatecznym rozrachunku budżetu państwa, gdyż Urząd Komisji Nadzoru Finansowego finansowany jest za pośrednictwem budżetu państwa w całości ze składek i opłat wnoszonych przez podmioty nadzorowane. Innymi słowy zwiększenie kosztów działalności KNF i UKNF zostanie w całości pokryte zwiększeniem dochodów budżetu państwa z tytułu wpłat na pokrycie kosztów nadzoru wnoszonych przez podmioty nadzorowane, zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym. Z uwagi na niewielką skalę prognozowanego zatrudnienia nowych pracowników URE prognozowane koszty budżetowe będą znikome. Jednocześnie wykazane różnice w kwocie rocznego utrzymania jednego pracownika URE oraz danych zawartych w pkt 6 – Saldo ogółem wynikają z zastosowanych zaokrągleń wynikających z kalkulacji zmian wynagrodzenia przy użyciu wskaźników makroekonomicznych. W przypadku zagrożenia przekroczenia ww. limitu wydatków na dany rok budżetowy, zastosowany zostanie mechanizm korygujący polegający na: 1) ograniczeniu kosztów rzeczowych UKNF związanych z realizacją zadań wynikających ze sprawowania nadzoru nad rynkiem kapitałowym; 2) ograniczeniu kosztów rzeczowych URE związanych z realizacją zadań wynikających ze sprawowania nadzoru; 3) racjonalizacji częstotliwości wykonywania czynności w ramach nadzoru sprawowanego przez UKNF nad rynkiem kapitałowym. 4) racjonalizacji częstotliwości wykonywania czynności w ramach nadzoru sprawowanego przez URE.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2015 r.)	duże przedsiębiorstwa sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	– 4,70	– 4,69	– 4,63	– 9,95	– 9,51	– 8,49	– 87,64
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	Inwestorzy	Zakłada się, że korzyści związane z wdrożeniem przedmiotowych rozwiązań odniosą głównie obywatele inwestujący na zorganizowanych rynkach kapitałowych. Niemierzalne skutki mają przede wszystkim polegać na podniesieniu poziomu ochrony inwestorów, wyeliminowaniu niedociągnięć organizacyjnych oraz przypadków podejmowania nadmiernego ryzyka lub braku kontroli ze strony firm inwestycyjnych i innych uczestników rynku. W szczególności podwyższenie wysokości maksymalnych kar dla uczestników						

		rynku finansowego za nieprzestrzeganie regulacji skutkować będzie wzmocnieniem bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony inwestorów w spółkach publicznych, w tym inwestorów indywidualnych.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wskazane koszty dotyczą firm inwestycyjnych i obejmują jednorazowe koszty dostosowania oraz późniejszej obsługi nowych rozwiązań wymaganych przez pakiet MiFID/MiFIR, tj. przejrzystości przed i potransakcyjnej, nowych obowiązków w zakresie raportowania do organów nadzoru, wzmocnieniem zasad prowadzenia działalności oraz wymagań organizacyjnych, a także poszerzeniem przedmiotowego zakresu obowiązywania regulacji. Kwoty zostały zaczerpnięte z opracowania *MiFID Review – Data Gathering and Cost-Benefit Analysis*, stanowiącego podstawę również dla przygotowywanego przez Komisję dokumentu „ocena wpływu" (*impact assessment*). Przyjęto założenie, że udział krajowych firm inwestycyjnych w kosztach będzie taki sam, jak ich udział w obrotach na rynku, a ten przybliżono przez porównanie rynków regulowanych w Polsce i w Europie, na bazie raportów *FESE* (*Federation of European Securities Exchanges*). Dodatkowo przyjęto, że jednorazowe koszty dostosowania rozkładają się równomiernie w okresie od momentu obowiązywania rozwiązań wymaganych regulacją. Wskazane koszty nie obejmują kosztów wynikających z konieczności pokrycia dodatkowych wydatków KNF, ze względu na ich niewielką wysokość w relacji do kosztów dostosowania oraz późniejszej obsługi nowych rozwiązań wymaganych przez pakiet MiFID/MiFIR. Z drugiej strony, korzyści wydają się być niemierzalne, co jest zgodne z wnioskiem stanowiącym podstawę opracowanego przez Komisję Europejską dokumentu „ocena wpływu" (*impact assessment*).

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: …	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: Projektowane zmiany wprowadzą nowe obciążenia o charakterze regulacyjnym w postaci nowych obowiązków w zakresie raportowania, w szczególności obowiązek zgłaszania właściwemu organowi przez firmy inwestycyjne realizujące transakcje w instrumentach finansowych szczegółów tych transakcji; obowiązek dostarczania właściwemu organowi przez systemy obrotu identyfikacyjnych danych referencyjnych dla celów zgłaszania transakcji oraz zmienione wymogi przejrzystości przedtransakcyjnej i posttransakcyjnej.

Z drugiej strony, podwyższenie progu kwoty, poniżej której emitent zwolniony jest z obowiązku udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego, zmniejszy obciążenia formalne związane z przeprowadzeniem oferty publicznej dla emitentów, dla których zakładane wpływy brutto stanowią mniej niż 1 000 000 euro.

9. Wpływ na rynek pracy

Nie dotyczy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: …	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Nie dotyczy.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi z dniem jego wejścia w życie. Osiągnięcie zakładanych celów, co do zasady, nie będzie wymagało wdrożenia dodatkowych instrumentów.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ewaluacja skutków wejścia w życie regulacji będzie mogła nastąpić najwcześniej po upływie około dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy. Niezależnie od powyższego, przepis art. 90 dyrektywy MiFID2 przewiduje przygotowanie przez Komisję szeregu sprawozdań na temat praktycznych skutków obowiązywania poszczególnych regulacji – przykładowo w zakresie funkcjonowania OTF i systemu rynków rozwoju MŚP, wpływu wymogów dotyczących handlu algorytmicznego i stosowania limitów pozycji oraz zarządzania nimi; wpływu wymogu ujawniania wszelkich opłat, prowizji i korzyści niepieniężnych w związku ze świadczeniem usług, a także sprawozdanie zawierające ocenę potencjalnego wpływu regulacji na ceny energii. Również przepis art. 52 rozporządzenia MiFIR przewiduje przygotowanie sprawozdań – na temat praktycznych skutków obowiązywania wymogów przejrzystości, odpowiednich rozwiązań w celu zmniejszenia asymetrii informacyjnej między uczestnikami rynku, postępów w zakresie przenoszenia obrotu standaryzowanymi instrumentami pochodnymi na giełdy lub elektroniczne platformy obrotu i innych.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.

Zgłoszenia lobbingowe

1) Izba Rozliczeniowa Giełd Towarowych S.A. z siedzibą w Warszawie (data wpływu 23 marca 2017 r.),
2) Towarowa Giełda Energii S.A. z siedzibą w Warszawie (data wpływu 23 marca 2017 r.),
3) Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp.k. z siedzibą w Warszawie (data wpływu 26 marca 2017 r.),
4) Tauron Polska Energia S.A. z siedzibą w Katowicach (data wpływu 27 marca 2017 r.),
5) Union Investment Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w Warszawie (data wpływu 26 kwietnia 2017 r.).

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (UC86), wraz z zestawieniem uwag, o którym mowa w § 50 ust. 3 Regulaminu pracy Rady Ministrów

1) Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Stosownie do postanowień uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1024) projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw w dniu 8 marca 2017 r. został przekazany do konsultacji publicznych oraz opiniowania Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Rzecznikowi Finansowemu, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Prokuratorii Generalnej Rzeczpospolitej Polskiej, Urzędowi Regulacji Energetyki, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A., Izbie Domów Maklerskich, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami, Związkowi Banków Polskich, Radzie Banków Depozytariuszy, Stowarzyszeniu Emitentów Giełdowych, BondSpot S.A., Towarowej Giełdzie Energii S.A., Izbie Rozliczeniowej Giełd Towarowych S.A., Stowarzyszeniu Inwestorów Indywidualnych, Związkowi Maklerów i Doradców, Polskiemu Stowarzyszeniu Inwestorów Kapitałowych, Fundacji Polski Instytut Dyrektorów, Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej, CFA Society Poland, Krajowej Radzie Biegłych Rewidentów, Stowarzyszeniu Compliance Polska, Bankowi Gospodarstwa Krajowego, Polskiej Izbie Ubezpieczeń, Krajowemu Związkowi Banków Spółdzielczych, Polskiej Izbie Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych oraz Stowarzyszeniu Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych. Termin na zgłaszanie uwag został wyznaczony do dnia 23 marca 2017 r.

Podczas konsultacji publicznych i opiniowania uwagi do projektu zgłosili: Komisja Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Rzecznik Finansowy, Prokuratoria Generalna Rzeczpospolitej Polskiej, Urząd Regulacji Energetyki, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., Izba Domów Maklerskich, Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami, Związek Banków Polskich, Rada Banków Depozytariuszy, BondSpot S.A., Towarowa Giełda Energii S.A., Izba Rozliczeniowa Giełd Towarowych S.A., CFA Society Poland, Krajowa Rada Biegłych Rewidentów, Stowarzyszenie Compliance Polska, Bank Gospodarstwa Krajowego, Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A., Towarzystwo Obrotu Energią oraz Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych. Uwagi do projektu ustawy przekazały również podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem ustawy w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. z 2017 r. poz. 248): Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna spółka komandytowa oraz Tauron Polska Energia S.A. Zgłoszone uwagi zostały poddane szczegółowej analizie i omówione podczas konferencji uzgodnieniowej w dniach 21 kwietnia 2017 r., 28 kwietnia 2017 r., 10 maja 2017 r. oraz 16 maja 2017 r. W konferencjach udział wzięli przedstawiciele podmiotów, które zgłosiły uwagi.

Ze względu na dużą liczbę uwag zgłoszonych w toku konsultacji publicznych i opiniowania, projektodawca w dniu 21 lipca 2017 r. zdecydował o przekazaniu projektu ustawy do ponownych konsultacji publicznych oraz opiniowania Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Rzecznikowi Finansowemu, Prokuratorii Generalnej Rzeczpospolitej Polskiej, Urzędowi Regulacji Energetyki, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A., Izbie Domów Maklerskich, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami, Związkowi Banków Polskich, Radzie Banków Depozytariuszy, BondSpot S.A., Towarowej Giełdzie Energii S.A., Izbie Rozliczeniowej Giełd Towarowych S.A., CFA Society Poland, Krajowej Radzie Biegłych Rewidentów, Stowarzyszeniu Compliance Polska, Bankowi Gospodarstwa Krajowego, Towarzystwu Obrotu Energią, Izbie Gospodarczej Towarzystw Emerytalnych, Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu oraz Konfederacji Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce. Termin na zgłaszanie uwag został wyznaczony do dnia 4 sierpnia 2017 r.

Podczas konsultacji publicznych i opiniowania uwagi do projektu zgłosili: Komisja Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prokuratoria Generalna Rzeczpospolitej Polskiej, Urząd Regulacji Energetyki, Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., Izba Domów Maklerskich, Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami, Związek Banków Polskich, Rada Banków Depozytariuszy, BondSpot S.A., Towarowa Giełda Energii S.A., Izba Rozliczeniowa Giełd Towarowych S.A., Stowarzyszenie Compliance Polska, Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu, Towarzystwo Obrotu Energią oraz Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych. Uwagi do projektu ustawy przekazały również podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem ustawy w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. z 2017 r. poz. 248): Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna spółka komandytowo-akcyjna, Tauron Polska Energia S.A. oraz Union Investment Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A.

Poniżej zostały przedstawione uwagi zgłoszone jedynie w trakcie ponownych konsultacji publicznych oraz opiniowania, wraz z rozstrzygnięciem projektodawcy. Uwagi zgłoszone w toku pierwszych konsultacji publicznych i opiniowania zostały przedstawione w raporcie z konsultacji z dnia 20 lipca 2017 r.

Lp	**Jednostka redakcyjna**	**Podmiot zgłaszający**	**Treść uwagi**	**Rozstrzygnięcie**
1.	Art. 1 pkt 2 lit. a (art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c-j uoif)	Tauron	- lit. c), d), e), f), i) oraz j) otrzymują brzmienie: *„c) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową, inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy, waluta, stopa procentowa, wskaźnik rentowności, uprawnienie do emisji~~, o którym mowa w art. 3 pkt 22 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2017 r. poz. 568 i 1089)~~, lub inny instrument pochodny, indeks finansowy lub wskaźnik finansowy, które mogą być wykonywane przez dostawę lub rozliczenie pieniężne, z wyłączeniem instrumentów pochodnych, o których mowa w art. 10 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu*	Uwaga przyjęta w zakresie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c

			Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.3.2017, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/565”,~~”,~~ *e) opcje, kontrakty terminowe, swapy oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które mogą być wykonywane przez dostawę, pod warunkiem, że są ~~dopuszczone do~~ przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi, z wyłączeniem produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym będących przedmiotem obrotu ~~hurtowego~~ na OTF, które muszą być wykonywane przez dostawę,* *f) niedopuszczone do obrotu w systemie ~~systemu~~ obrotu instrumentami finansowymi opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar oraz które: mogą być wykonane przez dostawę, nie zostały wymienione w inny sposób w lit. e, nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych,* Proponowana redakcja zapisu zawiera kompleksową i zgodną z postanowieniami MIFID II i MIFIR. Zaproponowane przez projektodawcę brzmienie nie jest w całości zgodne z MIFID II albowiem: 1) zdefiniowanie uprawnień do emisji jako jednostek wskazanych jedynie w art. 3 pkt 22 ustawy z dnia 12.06.2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych jest niekompatybilne z definicją uprawnień do emisji wprowadzoną w art. 3 pkt 28c) UOIF 2) W ramach definicji z lit. e) sugerujemy użycie sformułowania „*są przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi*” zamiast „*są dopuszczone do obrotu …*” – sformułowanie jest zgodnie z intencją MIFID II (dyrektywa posługuje się zapisem „*are traded*”, a nie „*are admitted to trading*” i umożliwia objęcie definicją z lit. e) kontraktów, które są faktycznie zawierane na RR/MTF/OTF a nie kontraktów, które jedynie są dopuszczone (*in abstracto*) do obrotu na danej platformie; takie znaczenie wskazanej przesłanki zostało również przedstawione w wytycznych ESMA dotyczących definicji instrumentów pochodnych wskazanych w sekcjach C 6 i 7 Załącznika I do MIFID I. 3) w lit. e) rekomenduje się także dostosowanie wyłączenia dotyczącego produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym i będących przedmiotem obrotu na OTF do definicji tych produktów stosowanej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii („REMIT”). Na oznaczenie m in. derywatów gazowych i energetycznych REMIT (w polskiej wersji językowej) posługuje się zbiorczą frazą „**produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym” (ang. wholesale energy products”)** – por. zwłaszcza art. 2 pkt 4 REMIT. Także i sama nowelizacja UOIF w nowym ust. 5 art. 2 stanowi o „produkcie energetycznym sprzedawanym w obrocie hurtowym”. Proponujemy więc dokładne stosowanie tej frazy, by zachować spójność między REMIT i MIFID II i by wyeliminować wątpliwości interpretacyjne, jakie dokładnie produkty objęte są zwolnieniem z definicji instrumentu finansowego. 4) odnośnie definicji z lit. f) proponuje się zastąpienie sformułowania „*niedopuszczone do systemu obrotu”* (którego zakres desygnatów jest bliżej nieokreślony w szczególności nie wiadomo co	

			rozumieć pod pojęciem „*system obrotu*”) sformułowaniem zgodnym z intencją ustawodawcy unijnego tj. „*niedopuszczone do obrotu w systemie systemu obrotu instrumentami finansowymi”* (który to system ustawa nowelizująca definiuje właśnie jako rynek regulowany ASO i OTF). Ponadto proponuje się wprost wskazanie w ślad za dosłownym brzmieniem MIFID II, że w lit. f) ujęte są instrumenty finansowe „niewymienione w inny sposób w lit. e)”. jako uzasadnienie tej propozycji pragniemy ponownie zasygnalizować stanowisko ESMA wyrażone w „Final Report. ESMA's Technical Advice to the Commission on MIFID II and MIFIR” z 19 grudnia 2014 r., str. 406, pkt 42, zgodnie z którym: „*in response to questions raised during the consultation* ***ESMA would emphasize that it understands that contracts that have been excluded from the MIFID scope by virtue of the application of the exemption in C 6 are not again tested to determine whether they are financial instrument under C 7***”.	
2.	Art. 1 pkt 2 lit. a tiret pierwsze (art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c uoif)	Towarzystwo Obrotu Energią	„c) (…) uprawnienie do emisji, lub inny instrument pochodny, indeks finansowy lub wskaźnik finansowy, które są wykonywane przez dostawę (…) Wykreślenie fragmentu w lit. c: „o którym mowa w art. 3 pkt 22 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2017 r. poz. 568 i 1089),” . W związku z wprowadzeniem autonomicznej definicji pojęcia „uprawnienia do emisji”, nie wymaga to doprecyzowania w tym przepisie ustawy. Co więcej, zawarta w tym miejscu definicja nie jest zgodna z nowym pkt 28c.	Uwaga przyjęta
3.	Art. 1 pkt 2 lit. a tiret drugie (art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. e uoif)	URE	**Art. 1 pkt 2 lit. a tiret drugie** (projektowany art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy) proponuje się nadać następujące brzmienie: „*e) opcje, kontrakty terminowe, swapy oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które mogą być wykonane przez dostawę, pod warunkiem, że są dopuszczone do obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi, z wyłączeniem* ***produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym będących przedmiotem obrotu na OTF****, które muszą być wykonywane przez dostawę*,” Uwaga dotyczy ujednolicenia nazewnictwa. Art. 1 pkt 2 lit. d projektu ustawy (projektowany art. 2 ust. 5) stanowi bowiem: „*5. Przez* ***produkt energetyczny sprzedawany w obrocie hurtowym****, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, rozumie się produkt, o którym mowa w art. 2 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 1*).”.	Uwaga niezasadna. Projektowana regulacja bazuje na anglojęzycznym brzmieniu wdrażanej dyrektywy
4.	Art. 1 pkt 2 lit. a tiret drugie (art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. e i f uoif)	TGE	„e) opcje, kontrakty terminowe, swapy oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które mogą być wykonane przez dostawę, pod warunkiem, że są dopuszczone do obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi, z wyłączeniem produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, stanowiących przedmiot obrotu na OTF, które muszą być wykonywane przez dostawę, f) niedopuszczone do systemu obrotu opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar, które mogą być wykonane przez dostawę, które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów	Uwaga przyjęta w zakresie lit. f

			finansowych,” Proponujemy inną redakcję punktu e) zgodną z załącznikiem I sekcja C punkt 6 Dyrektywy. W punkcie f) przywróciliśmy „opcje”, gdyż jak przypuszczamy zostały usunięte omyłkowo.	
5.	Art. 1 pkt 2 lit. b (art. 2 ust. 2 uoif)	Towarzystwo Obrotu Energią	2. Przez wykazywanie właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. f oraz lit. i, rozumie się spełnianie warunków określonych w art. 7 **ust. 1 oraz ust. 3** rozporządzenia 2017/565, z zastrzeżeniem, że nie uznaje się za wykazujące właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych zawieranych poza systemem obrotu instrumentami finansowymi kontraktów, które stanowią ekwiwalent produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu na zorganizowanej platformie obrotu (OTF), które muszą być rozliczane fizycznie oraz, że przez kontrakt będący ekwiwalentem kontraktu będącego przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi rozumie się kontrakt, którego wszystkie warunki odpowiadają warunkom kontaktu będącego przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi.” Zmiana redakcyjna - prawidłowe jest odwołanie do konkretnych przepisów rozporządzenia 2017/565. Uwaga została przyjęta w trakcie konsultacji publicznych, niemniej jednak Projekt nie zawiera stosowanej korekty. Dodatkowo, warto doprecyzować wyłączenie w zakresie produktów energetycznych objętych tzw. REMIT *carve-out* i wprost wyłączyć produkty energetyczne objęte nim objęte i ich ekwiwalenty skoro zostały one w ogóle wyłączone z zakresu definicji instrumentów finansowych. Sekcja C pkt 7 załącznika I do MIFID II odnosi się bowiem do instrumentów innych niż wskazane w Sekcji 6 pkt 6 Załącznika I do MIFID II.	Uwaga przyjęta kierunkowo
6.	Art. 1 pkt 2 lit. b (art. 2 ust. 2 uoif)	Tauron	W art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie: *„2. Przez wykazywanie właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. f oraz lit. i, rozumie się spełnianie warunków określonych w art. 7 rozporządzenia 2017/565, ~~z wyłączeniem produktów energetycznych niebędących przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi, które stanowią ekwiwalent produktów energetycznych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e.”.~~ Przez kontrakt będący ekwiwalentem kontraktu będącego przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi rozumie się kontrakt, którego wszystkie warunki odpowiadają warunkom kontraktu będącego przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi. Nie uznaje się za wykazujące właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych zawieranych poza systemem obrotu instrumentami finansowymi kontraktów, które stanowią ekwiwalent produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym będących przedmiotem obrotu na zorganizowanej platformie obrotu (OTF), które muszą być rozliczane fizycznie”.* Podtrzymuje się stanowisko, iż nie można uznawać za instrumenty finansowe kontraktów ekwiwalentnych do instrumentów pochodnych, które zostały wyraźnie wyłączone z definicji instrumentu finansowego. Wnioskując *a maiori ad minus*, nie może wykazywać właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych kontrakt będący ekwiwalentem kontraktu niefinansowego. Zaproponowana redakcja komentowanego przepisu wydaje się jednak przyjmować stanowisko całkowicie przeciwne – odwołanie się do kontraktów ekwiwalentnych do kontraktów objętych REMIT carve-out z sekcji C6 MIFID II bezpośrednio po	Uwaga przyjęta kierunkowo

			słowie „z wyłączeniem” wydaje się sugerować, że te kontrakty ekwiwalentne do kontraktów objętych REMIT carve-out nie muszą spełniać przesłanek z *art. 7 rozporządzenia 2017/565, by zostać uznane za „spełniające właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych”. Taka regulacja pozostaje natomiast w sprzeczności z przepisami wymienionego art. 7 rozporządzenia 2017/565.*	
7.	Art. 1 pkt 2 lit. d (art. 2 ust. 7 uoif) i art. 1 pkt 28 (art. 32c ust. 6 uoif)	URE	Zgodnie z tym przepisem: „7. *W przypadku gdy instrumentem bazowym jest* ***produkt energetyczny*** *przez instrumenty pochodne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, rozumie się instrumenty spełniające kryteria określone w art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2017/565*.”. Należy zauważyć, że w myśl art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2017/565 „*Do celów sekcji C pkt 6 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE kontrakty na instrumenty pochodne wykazujące właściwości produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, zdefiniowanych w art. 2 pkt 4 rozporządzenia (UE) nr 1227/2011, oznaczają instrumenty pochodne dotyczące* ***energii elektrycznej lub gazu*** *jako instrumentu bazowego, zgodnie z art. 2 pkt 4 lit. b) i d) tego rozporządzenia*.”. Projektowany przepis art. 2 ust. 7 jest spójny z projektowanym art. 2 ust. 5 ustawy, zgodnie z którym „*przez produkt energetyczny sprzedawany w obrocie hurtowym, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, rozumie się produkt, o którym mowa w art. 2 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (...)*”. Zgodnie bowiem z art. 2 pkt 4 wskazanego rozporządzenia, definicja produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym związana jest z energią elektryczną i gazem ziemnym. Natomiast w projektowanym art. 32c ust. 6 ustawy, KNF została zobowiązana do zasięgnięcia opinii Prezesa URE przed wydaniem decyzji w sprawie ustalenia limitów pozycji w przypadku, gdy „*instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest* ***paliwo lub energia*** *w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne*”. Należy w tym miejscu wskazać, że – zgodnie z art. 3 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, pod pojęciem „**energia**” należy rozumieć energię przetworzoną w **dowolnej postaci**. Zgodnie zaś z art. 3 pkt 2 tej ustawy, pod pojęciem „ciepło” należy rozumieć **energię** cieplną w wodzie gorącej, parze lub w innych nośnikach. Pod pojęciem „**paliwa**” należy rozumieć paliwa stałe, ciekłe i gazowe będące nośnikami **energii** chemicznej (art. 3 pkt 3). Ustawa – Prawo energetyczne zawiera również definicję „paliwa gazowego” oraz „paliwa ciekłego”. Jak wynika z powołanych przepisów, zgodnie z ustawą – Prawo energetyczne, pojęcia „paliwo” i „energia” są dużo szersze niż pojęcia „energia elektryczna” i „gaz”, o których mowa w ww. aktach. Biorąc powyższe pod uwagę, wydaje się, że zachodzi brak spójności pomiędzy projektowanymi art. 2 ust. 5 i 7 i art. 32c ust. 6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Dodatkowo należy wskazać, że zgodnie z rozporządzeniem 2017/565, kontrakty na instrumenty pochodne dotyczące produktów energetycznych mogą odnosić się także do ropy (art. 6 ust. 1) i węgla (art. 6 ust. 2). W związku z brakiem spójności pomiędzy pojęciami zawartymi w projektowanym art. 2 ust. 5 i 7 i art. 32c ust. 6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi zachodzi wątpliwość, czy Prezes URE zobowiązany będzie wyrażać opinię przed wydaniem przez KNF decyzji w sprawie ustalenia limitów pozycji w odniesieniu do produktów energetycznych, o których mowa w art. 2 ust. 5 i 7 (tj. odnoszących się do energii elektrycznej i gazu ziemnego), czy też również w przypadkach gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest paliwo lub energia w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne (tj. np. paliwa ciekłe czy	Uwaga przyjęta kierunkowo

			biokomponenty). Nawiązując do wcześniejszych propozycji Urzędu Regulacji Energetyki wnoszę o ograniczenie zakresu współpracy Prezesa URE z KNF (określonego w projektowanym art. 32c) wyłącznie do towarowych instrumentów pochodnych odnoszących się do produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011, tj. odnoszących się do energii elektrycznej i gazu ziemnego.	
8.	Art. 1 pkt 2 lit. d (art. 2 ust. 7 uoif)	Tauron	Wykreślenie proponowanego art. 2 ust. 7 UOIF, względnie nadanie art. 2 **ust. 5** UOIF brzmienia: *„Przez produkt energetyczny sprzedawany w obrocie hurtowym, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, rozumie się produkt, o którym mowa w art. 2 pkt 4 lit. b i d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 1).* Należy ponownie zasygnalizować, że doprecyzowanie definicji kontraktów objętych tzw. *REMIT carve-out* zostało dokonane w powołanym rozporządzeniu 2017/565, stosowanym bezpośrednio w polskim porządku prawnym. Ponadto wskazuje się, że doprecyzowanie, co rozumie się pod pojęciem „*produktu energetycznego sprzedawanego w obrocie hurtowym*”, zostało dokonane w nowo dodanym art. 2 ust. 5 i 6 znowelizowanej UOIF. Ponadto w powołanym art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2017/565 mowa jest nie tylko o *produktach energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym* , będących derywatami dotyczącymi energii elektrycznej, **ale także i gazu ziemnego**. Powyższe uwagi mają charakter doprecyzowujący.	Uwaga przyjęta kierunkowo
9.	Art. 1 pkt 3 lit. b (art. 3 pkt 2, 2a, 2b oraz 2g uoif)	Prokuratoria	Natomiast aktualne pozostają uwagi o charakterze redakcyjnym, zawarte w punkcie 2.1., 4.1., 5.1, 5.4. i 5.5. rzeczonego pisma Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. W szczególności uwagi zgłoszone w pkt. 2.1. odnieść można do art. 3 pkt.: 2, 2a, 2b, 2g, 33c oraz 33 d zmienionego projektu ustawy. Otóż, jak wskazano w piśmie z dnia 23 marca 2017 r. w przepisach powyższych, zawierających definicje określeń stosownych w ustawie, pomiędzy skracanymi określeniami złożonymi oraz ich skrótami umieszczono łącznik „lub”, co zdaje się nie odpowiadać obowiązującym w prawie polskim zasadom techniki tworzenia aktów normatywnych, w szczególności § 154 Zasad techniki prawodawczej. Zgodnie z § 154 ust. 3 zd. 1 z.t.p. „[s]kracane określenie złożone przytacza się w tekście aktu normatywnego po raz pierwszy w pełnym brzmieniu, a skrót formułuje się w postaci «..... (określenie złożone w pełnym brzmieniu), <u>zwane dalej .....</u> ("skrót")»”. Ponadto nie wszystkie z przyjętych w zmienionym projekcie art. 3-go skrótów stanowią pierwsze litery skracanego określenia złożonego. Jak wskazano w piśmie z dnia 23 marca 2017 r. art. § 154 ust. 3 zd. 2 z.t.p. stanowi, że skrót **może** (a nie musi) składać się z pierwszych liter skracanego określenia złożonego, napisanych wielkimi lub małymi literami, jednakże niektóre z zaproponowanych przez projektodawców skrótów budzą wątpliwości w tym zakresie, że w proponowanych postanowieniach nie są podane określana złożone, którym one w istocie odpowiadają.	Uwagi do rozpatrzenia przez komisję prawniczą
10.	Art. 1 pkt 3 lit. b (art. 3 pkt 2a uoif)	UKNF	Art. 3 pkt 2a otrzymuje brzmienie: „2a) małym i średnim przedsiębiorcy lub MŚP – rozumie się przez to przedsiębiorstwo o średniej rynkowej kapitalizacji mniejszej niż 200 000 000 euro, wyznaczonej na podstawie notowań z końca roku w trzech ostatnich latach kalendarzowych, przy czym równowartość wskazanej kwoty wyrażonej w euro przelicza się na walutę polską po średnim kursie ogłoszonym przez Narodowy Bank Polski na dzień 31 grudnia danego	Uwaga przyjęta

			roku, a także podmiot, o którym mowa w art. 77 rozporządzenia 2017/565;”	
11.	Art. 1 pkt 3 lit. b (art. 3 pkt 2b uoif)	GPW	Wobec faktu, iż projekt ustawy po zmianach przesądził, iż istnieje tylko jeden rejestr ASO MŚP wskazany w art. 78g ust. 1 Ustawy, to w definicji ASO MŚP nie powinno być odwołania do rejestru, o którym mowa w art. 16a ust. 1. Z art. 16a ust. 1 po zmianach jasno wynika, iż przepis ten nie kreuje odrębnego rejestru od tego przewidzianego w art. 78 ust. 1 Ustawy. ***<u>Propozycja zapisu art. 3 pkt 2a Ustawy:</u>*** *„2b) alternatywnym systemie obrotu instrumentami finansowymi małych i średnich przedsiębiorców lub ASO MŚP – rozumie się przez to alternatywny system obrotu, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, wpisany do rejestru, o którym mowa w ~~art. 16a ust. 1 i~~ art. 78g ust. 1;”*	Uwaga przyjęta
12.	Art. 1 pkt 3 lit. b (art. 3 pkt 2b uoif)	UKNF	Art. 3 pkt 2b – należy usunąć odesłanie do art. 16 ust. 1. Przepis dotyczący prowadzonego przez Komisję rejestru ASO MŚP znajduje się w art. 78g ust. 1.	Uwaga przyjęta
13.	Art. 1 pkt 3 lit. b (art. 3 pkt 2e uoif)	NBP	Odnosząc się do projektowanego art. 3 pkt 2e *ustawy o obrocie instrumentami finansowymi*, pragniemy zwrócić uwagę, że definicja „techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości” nadal nie jest w pełni spójna z definicją tej techniki występującą w dyrektywie MiFID II. W projektowanej definicji pominięto bowiem kwestię automatycznego określania momentu utworzenia, uruchomienia, przesłania i wykonania zlecenia (bez udziału człowieka), a więc istotnych cech charakterystycznych dla *high frequency trading*. W związku z tym ponownie sugerujemy rozważyć uzupełnienie projektowanej definicji „techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości”.	Uwaga odrzucona. Patrz definicja handlu algorytmicznego (art. 3 pkt 2d uoif)
14.	Art. 1 pkt 3 lit. b (art. 3 pkt 2g uoif)	URE	W definicji „*zorganizowanej platformy obrotu (OTF)*” proponuje się po wyrazach „*lub instrumentów pochodnych*” dodać wyrazy „*w sposób skutkujący zawarciem kontraktu*”, co jest zgodne z brzmieniem analogicznej definicji zawartej w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014) „MIFID 2”.	Uwaga niezasadna. Kojarzenie ofert nie musi skutkować zawarciem kontraktu w ramach OTF
15.	Art. 1 pkt 3 lit. b (art. 3 pkt 2g uoif)	TGE	„2g) zorganizowanej platformie obrotu lub OTF – rozumie się przez to wielostronny system, niebędący rynkiem regulowanym ani alternatywnym systemem obrotu, kojarzący w sposób uznaniowy, w sposób skutkujący zawarciem transakcji, składane przez podmioty trzecie oferty kupna i sprzedaży obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji lub, instrumentów pochodnych lub produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym które muszą być wykonywane przez dostawę;” Ponawiamy uwagę: Zmiana ma na celu uniknięcie wątpliwości, czy produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym	Uwaga przyjęta w zakresie produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być

			(wykonywane przez dostawę) mogłyby być przedmiotem obrotu na zorganizowanej platformie obrotu. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. e Ustawy (wprowadzanym art. 1 pkt 2 lit. a drugi myślnik ustawy zmieniającej i zgodnym z pkt 6 Sekcji C Załącznika I do Dyrektywy) istnieje taka możliwość. Zasadne wydaje się więc uwzględnienie tej kategorii produktów w definicji zorganizowanej platformy obrotu, żeby uniknąć wątpliwości wynikających z rozbieżności między przepisami Ustawy. Dodanie słów „w sposób skutkujący zawarciem transakcji" ma na celu jej dostosowanie do brzmienia implementowanej Dyrektywy.	wykonywane przez dostawę
16.	Art. 1 pkt 3 lit. b (art. 3 pkt 2h uoif)	BondSpot SA	Sposób ustalania pojęcia „w znacznych wielkościach", zawarty w proponowanym art. 3 pkt 2h lit. a) i b) ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, jest niezgodny z Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. *uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy*, i wynika z błędnego tłumaczenia na język polski terminu użytego w art. 12 - 17 przywołanego rozporządzenia. W polskiej wersji tego aktu UE, w kontekście obliczeń stosowanych na potrzeby uznawania danej firmy inwestycyjnej za podmiot systematycznie internalizujący transakcje, mowa jest o „transakcjach zawieranych poza rynkiem regulowanym", co ma odpowiadać określeniu: „the OTC transactions". W ocenie BondSpot utożsamienie obrotu OTC z obrotem w każdym innymi miejscu niż na rynku regulowanym nie oddaje idei właściwych przepisów rozporządzenia UE w wersji oryginalnej (angielskiej). Mając powyższe na uwadze, proponujemy, by w art. 3 pkt 2h literom: a) i b) nadać następujące brzmienie: „ a) kryteria „częstości" i „systematyczności" ustala się na podstawie liczby transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, zawieranych na własny rachunek poza rynkiem regulowanym, alternatywnym systemem obrotu lub OTF przez firmę inwestycyjną wykonującą zlecenia klientów, b) pojęcie „w znacznych wielkościach" ustala się, z uwzględnieniem przepisów art. 12–17 rozporządzenia 2017/565, na podstawie wielkości transakcji zawieranych przez tę firmę inwestycyjną poza rynkiem regulowanym, alternatywnym systemem obrotu lub OTF w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, albo na podstawie wielkości transakcji zawieranych przez tę firmę inwestycyjną poza rynkiem regulowanym, alternatywnym systemem obrotu lub OTF w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, na terytorium Unii Europejskiej;",	Uwaga przyjęta kierunkowo
17.	Art. 1 pkt 3 lit. b (art. 3 pkt 2h uoif + nowy przepis art. 3b uoif)	UKNF	Art. 3 pkt 2h otrzymuje brzmienie: „2h) podmiocie systematycznie internalizującym transakcje – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, która w sposób zorganizowany, częsty, systematycznie i w znacznych wielkościach zawiera transakcje na własny rachunek, wykonując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym, ASO lub OTF, bez prowadzenia ASO lub OTF;" W związku z powyższą zmianą dodaje się art. 3b w brzmieniu:	Uwaga przyjęta

			„Art. 3b. 1. Kryteria częstości i systematyczności, o których mowa w art. 3 pkt 2h ustawy ustala się na podstawie liczby transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, zawieranych na własny rachunek poza rynkiem regulowanym przez firmę inwestycyjną wykonującą zlecenia klientów. 2. Zawieranie transakcji w znacznych wielkościach, o których mowa w art. 3 pkt 2h ustawy ustala się, z uwzględnieniem przepisów art. 12–17 rozporządzenia 2017/565, na podstawie wielkości transakcji zawieranych poza rynkiem regulowanym przez tę firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, zawieranych przez tę firmę inwestycyjną albo na podstawie wielkości transakcji poza rynkiem regulowanym zawieranych przez tę firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, na terytorium Unii Europejskiej. Mając na uwadze cześć definicji, w której jest mowa o podmiocie który dobrowolnie, bez względu na spełnienie kryteriów, poddaje się reżimowi mającemu zastosowanie do podmiotu systematycznie internalizującego transakcje, UKNF wskazuje na konieczność zawarcia w ustawie odrębnych przepisów wprowadzających ten wyjątek oraz wskazujących, że do podmiotu takiego zastosowanie mają przepisy ustawy o obrocie. Konieczne jest także nałożenie na taki podmiot obowiązku poinformowania Komisji o zamiarze rozpoczęcie działalności jako podmiot systematycznie internalizujący transakcje oraz zakończeniu prowadzenia takiej działalności w celu umożliwienia Komisji sprawowania nadzoru nad podmiotem działającym jako systematyczny internalizator.	
18.	Art. 1 pkt 3 lit. d (art. 3 pkt 9a uoif)	IDM	Uwaga IDM oznaczona nr 25 w zestawieniu została opisana jako „przyjęta co do kierunku”, podczas, gdy zmiany wprowadzone w Projekcie powodują, iż w istocie problem podnoszony uprzednio przez IDM pozostaje niezaadresowany. Pojęcie „firma inwestycyjna” obejmuje wyłącznie podmioty prowadzące działalność maklerską na terytorium RP (pojęcie to nie zostało przewidziane do zmiany w Projekcie), pojęcie to jest podstawą dla pojęcia „alternatywny system obrotu”, a przez to również dla nowowprowadzonego pojęcia „system obrotu instrumentami finansowymi” (patrz proponowany zapis art. 3 pkt 9a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi; dalej: „**uoif**” lub zamiennie „**Ustawa**”). Wskutek powyższego definicja instrumentów finansowych posługując się kryterium dopuszczenia do systemu obrotu instrumentami finansowymi uwzględnia wyłącznie systemy organizowane na terytorium RP i przez to w sposób nieprawidłowy, niezgodny z przepisami dyrektywy 2014/65/UE („**MiFID II**”) zawęża katalog instrumentów finansowych. IDM ponownie podnosi uwagę co do konieczności zmiany siatki pojęciowej używanej na gruncie Ustawy.	Uwaga przyjęta kierunkowo
19.	Art. 1 pkt 3 lit. g (art. 3 pkt 28 uoif)	UKNF	W art. 3 pkt 28 należy wykreślić. Po analizie UKNF proponuje odstąpić od dokonywania zmian w definicji kapitału własnego. W celu wyeliminowania wątpliwości Urząd pismem z dnia 5 lipca 2017 r., sygnatura DPP/024/70/54/16/17/JK zaproponował nowe brzmienie art. 74d.	Uwaga przyjęta
20.	Art. 1 pkt 3 lit. g (nowy przepis art. 3 pkt 28a uoif)	Towarzystwo Obrotu Energią	Ustawa nie zawiera propozycji w zakresie zmodyfikowania definicji „instrumentu pochodnego” zawartej w art. 3 pkt 28a) UOIF. Proponuje się zmodyfikowanie definicji terminu „instrumentu pochodnego” poprzez nadanie jej następującego brzmienia: „28a) instrument pochodny - instrument pochodny, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia	Uwaga przyjęta kierunkowo

			600/2014” **Alternatywnie:** „28a) instrumencie pochodnym – rozumie się przez to: a) papiery wartościowe inne niż: - akcje spółek, papiery wartościowe równoważne akcjom oraz kwity depozytowe dotyczące akcji, - obligacje i inne formy sekurytyzowanych wierzytelności, w tym kwity depozytowe dotyczące takich papierów wartościowych, dające prawo nabycia lub zbycia jakichkolwiek zbywalnych papierów wartościowych lub powodujące rozliczenie w środkach pieniężnych określane w odniesieniu do zbywalnych papierów wartościowych, walut, stóp procentowych lub stóp zwrotu, towarów i innych wskaźników lub mierników; oraz b) instrumenty pochodne, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c – i.” Podkreślenia wymaga fakt, że aktualna definicja pojęcia „instrument pochodny” zawarta w art. 3 pkt 28a) UOIF nie odpowiada definicji tego pojęcia zawartej w MIFIR. Proponowana zmiana przedmiotowej definicji odwołuje się z kolei wprost do brzmienia MIFIR. MIFIR jest rozporządzeniem podlegającym bezpośredniemu stosowaniu. Zgodnie z ustaleniami, przekazujemy propozycję brzmienia przepisu, która może stanowić implementację definicji zawartej w rozporządzeniu 600/2014, które odwołuje do Dyrektywy MiFID II.	
21.	Art. 1 pkt 3 lit. g (nowy przepis art. 3 pkt 28a uoif)	Tauron	Proponuje się zmodyfikowanie definicji terminu „*instrumentu pochodnego*” poprzez nadanie jej następującego brzmienia: „28a) *instrumencie pochodnym – rozumie się przez to:* *1) papiery wartościowe inne niż:* *- akcje spółek, papiery wartościowe równoważne akcjom oraz kwity depozytowe dotyczące akcji,* *- obligacje i inne formy sekurytyzowanych wierzytelności, w tym kwity depozytowe dotyczące takich papierów wartościowych,* *dające prawo nabycia lub zbycia jakichkolwiek zbywalnych papierów wartościowych lub powodujące rozliczenie w środkach pieniężnych określane w odniesieniu do zbywalnych papierów wartościowych, walut, stóp procentowych lub stóp zwrotu, towarów i innych wskaźników lub mierników; oraz* *2) instrumenty pochodne, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c – i.”*	Uwaga przyjęta kierunkowo
22.	Art. 1 pkt 3 lit. g (nowy przepis art. 3 pkt 28aa uoif)	Towarzystwo Obrotu Energią	Proponuje się wprowadzenie do UOIF definicji „towarowego instrumentu pochodnego” i nadanie jej następującego brzmienia: „28aa) towarowy instrument pochodny – instrument, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 600/2014”. **Alternatywnie:** „28aa) towarowym instrumencie pochodnym – rozumie się przez to: a) instrumenty pochodne, o których mowa w art. 3 pkt 28a lit. a, dotyczące towaru lub instrumentu bazowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. i, oraz instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2 lit. d, e, f oraz i.”	Uwaga przyjęta kierunkowo

			Pojęcie towarowych instrumentów pochodnych jest stosowane w treści dalszych przepisów, w szczególności w kontekście limitów pozycji, stąd konieczne jest jego zdefiniowanie zgodnie z przepisami MIFIR i MIFID II. Zgodnie z ustaleniami, przekazujemy propozycję brzmienia przepisu.	
23.	Art. 1 pkt 3 lit. g (nowy przepis art. 3 pkt 28aa uoif)	Tauron	Proponuje się wprowadzenie do UOIF definicji „*towarowego instrumentu pochodnego*" i nadanie jej następującego brzmienia: „28aa) towarowym i*nstrumencie pochodnym – rozumie się przez to:* *a) instrumenty pochodne, o których mowa w art. 3 pkt 28a pkt 1, dotyczące towarów lub instrumentów bazowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. i, oraz* *b) instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2 lit. d, e, f oraz i."*	Uwaga przyjęta kierunkowo
24.	Art. 1 pkt 3 lit. h (art. 3 pkt 28b uoif)	PIBR	Przypomnieć trzeba, że wraz ze zgłoszonym zastrzeżeniem, Polska Izba Biegłych Rewidentów zaproponowała ujednolicenie proponowanej definicji kapitału własnego z tą zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 29 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1047 ze zm.). Nadal aktualna pozostaje zatem propozycja skreślenia wyrażenia „majątku" albo wprowadzenie zapisu *„…w przypadku gdy do określenia statusu składników majątku nie mają zastosowania przepisy o kapitale własnym przez kapitał (fundusz) własny rozumie źródło finansowania majątku, odpowiadające wartościowo aktywom jednostki pomniejszonym o sumę zobowiązań (aktywom netto) oraz sumę wartości należnych wpłat na kapitał zakładowy lub akcji własnych."* Ponadto zwracamy uwagę, że w projekcie wprowadza się definicję *„kapitału własnego"*, podczas gdy ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi w art. 3 pkt 39 b lit. k używa również pojęcia fundusz własny. Zasadne wydaje się zatem wprowadzenie definicji funduszu własnego rozumianego jako *„Kapitał (fundusz) własny"* w art. 3 pkt 28b ustawy zmienianej.	Uwaga odrzucona. Odstąpiono od zmiany art. 3 pkt 28b uoif
25.	Art. 1 pkt 3 lit. i (art. 3 pkt 28c uoif)	Tauron	po pkt 28b dodaje się pkt 28c w brzmieniu: *„28c) uprawnieniach do emisji – rozumie się przez to uprawnienia do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji, jednostki poświadczonej redukcji emisji oraz jednostki redukcji emisji w rozumieniu przepisów o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji"* <u>Uzasadnienie:</u> Poddaje się pod rozwagę sformułowanie jedynie opisowej definicji uprawnień do emisji. Przepisy normujące zasady handlu uprawnieniami do emisji, poza aktualnie obowiązującą ustawą z 2015 r., były historycznie przedmiotem regulacji ustaw z roku 2011 i 2004 r., a można się spodziewać, że w związku z zakończeniem bieżącego III-go okresu rozliczeniowego w 2019 r. obecna ustawa zostanie zastąpiona nową. Jednocześnie proponowana definicja jest zbieżna z treścią art. 4 pkt 3 lit. k ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.	Uwaga odrzucona
26.	Art. 1 pkt 3 lit. k	GPW	W związku ze zmianą brzmienia definicji ARM (art. 3 pkt 33d Ustawy), która określiła dla jakich podmiotów,	Uwaga przyjęta

	(art. 3 pkt 33b uoif)		oprócz firm inwestycyjnych, będzie świadczona usługa ARM (są to banki, o których mowa w art. 70 ust. 2, zagraniczne firmy inwestycyjne itd.), podobna zmiana powinna zostać wprowadzona do definicji APA, gdyż usługa ta powinna być świadczona dla tej samej grupy podmiotów.	
27.	Nowy przepis art. 3 pkt 39 lit. c uoif	UKNF	W art. 3 pkt 39 lit c) otrzymuje brzmienie: „c) klienta z innego państwa członkowskiego, który posiada status uprawnionego kontrahenta zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego w którym ma siedzibę lub miejsce zamieszkania;”	Uwaga przyjęta
28.	Art. 1 pkt 3 lit. o (art. 3 pkt 55 uoif)	IGTE	Proponujemy usunięcie fragmentu „lub oświadczenie woli wywołujące równoważne skutki, którego przedmiotem są instrumenty finansowe”. Obecny zapis jest zbyt szeroki, a wcześniejsze uwagi- mimo ich kierunkowego zaakceptowania, nie zostały implementowane w Projekcie.	Uwaga odrzucona. W trakcie konferencji kierunkowo przyjęto analogiczną uwagę, która nie została odzwierciedlona w projekcie ze względu na brak prawidłowej propozycji redakcji w kontekście wdrażanej dyrektywy
29.	Art. 1 pkt 3 lit. o (art. 3 pkt 55 uoif)	ZBP	ZBP pragnie zwrócić uwagę, że wprowadzone do ustawy definicje: *„zlecenie”* w art. 3 pkt 55, *„wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych”* (art. 73 ust 1) oraz *„nabywania lub zbywania na własny rachunek instrumentów finansowych”* (art. 74d) częściowo pokrywają się na skutek użycia w ich treści sformułowania rozszerzającego te pojęcia o *„dokonywanie innych czynności wywołujących równoważne skutki”*. Skutkiem zarówno wykonania zlecenia, jak i nabycia/zbycia instrumentu na rachunek własny jest nabycie/ zbycie instrumentu finansowego. Z drugiej strony oświadczenie woli nie musi skutkować relacją zlecenia, czego przykładem są przykłady relacji na hurtowym rynku międzybankowym (obrót na zasadzie „Request for Quote”). Na podstawie przytoczonych powyżej definicji każda czynność „*nabycia lub zbycia instrumentu finansowego”* będzie mogła być zakwalifikowana jako usługa „*wykonania zlecenia”* i odwrotnie – każde *„wykonanie zlecenia”* będzie mogło być zakwalifikowane jako czynność *„nabycia lub zbycia instrumentu finansowego”*. Dodatkowo w art. 74d ustawy wprost zapisano, że w niektórych sytuacjach usługa *„wykonywania zlecenia”* jest tożsama z *„nabywaniem lub zbywaniem na własny rachunek instrumentów finansowych”* – przez dodanie	Uwaga odrzucona

			sformułowania *„lub w celu wykonania zlecenia klient*a”. Do obu tych usług mogą mieć zastosowanie różne zakresy wymogów, co może mieć daleko idące skutki. Przykładowo: a) art. 83i ust 2 ustawy (wymóg przekazania klientowi potwierdzenia zgodnie z art. 59 rozporządzenia 2017/565) ma zastosowanie wyłącznie do usługi wykonywania zleceń – nieprecyzyjne definicje usług spowodują, że wysłanie takiego potwierdzenia będzie obowiązkowe również dla każdej transakcji na rachunek własny, np. na rynku międzybankowym. b) podmiotu systematycznie internalizujący (SI) to firma, która „zawiera transakcje na własny rachunek, wykonując zlecenia klientów” – brana jest więc pod uwagę usługa wykonywania zleceń, o ile w jej wyniku doszło do zawarcia transakcji na własny rachunek (tzn. miejscem wykonania jest portfel własny firmy). Jeżeli „nabywanie lub zbywanie na własny rachunek instrumentów finansowych” będzie uznane, na skutek nieprecyzyjnych definicji, za usługę „wykonywania zlecenia”, wówczas wszystkie transakcje zawarte w wyniku usługi „nabywania lub zbywania na własny rachunek instrumentów finansowych” będą brane pod uwagę w kryteriach określonych w art. 12-16 rozporządzenia 2017/565. Przykładowo, w przypadku transakcji pochodnych (np. FRA, Fx Swap), w przeważającej części zawieranych na rynku międzybankowym OTC, każdy bank zawierający te transakcje będzie miał ułamek „w znacznych wielkościach”, zdefiniowany w art. 15 pkt (c)(i), równy lub bliski 100% - a więc biorąc pod uwagę, że te transakcje są zawierane stosunkowo często (częściej niż „1 na tydzień”) każdy bank będzie automatycznie uznany za SI na takich transakcjach pochodnych. Zwraca się uwagę, że nawet jeżeli intencja regulatora jest inna niż wskazana powyżej, i nawet jeżeli UKNF w swoich interpretacjach nie będzie stosować wskazanego powyżej podejścia, to istnieje istotne ryzyko, że interpretacja sądów będzie odmienna niż podejścia regulatora i UKNF. Biorąc pod uwagę powyższe, proponuje się dokonać następujących zmian w treści ustawy: a) w art. 3 pkt 55: *„zleceniu – rozumie się przez to zlecenie nabycia lub zbycia instrumentów finansowych lub oświadczenie woli wywołujące równoważne skutki, którego przedmiotem są instrumenty finansowe;”* b) w art. 73 ust 1 i 2: *„1. Przez wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych rozumie się nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych na rachunek zleceniodawcy lub dokonywanie innych czynności wywołujących równoważne skutki, których przedmiotem są instrumenty finansowe. Umowa jest zawierana w formie pisemnej, a w przypadku umowy z klientem detalicznym – w formie pisemnej pod rygorem nieważności. 2. Wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych może również polegać na zawieraniu na własny rachunek umów kupna lub sprzedaży instrumentów finansowych ze zleceniodawcą lub innych umów o równoważnym charakterze, w tym sprzedaży zleceniodawcy instrumentów finansowych emitowanych przez*	

			sprzedającego lub wystawionych przez wystawiającego." c) w art. 74d: *„Nabywanie lub zbywanie na własny rachunek instrumentów finansowych polega na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych we własnym imieniu albo innych czynnościach wywołujących równoważne skutki, w tym w celu pełnienia funkcji animatora lub w celu wykonania zlecenia klienta."*	
30.	Art. 1 pkt 3 lit. o (art. 3 pkt 55 uoif)	Towarzystwo Obrotu Energią	W definicji zlecenia proponuje się wykreślenie fragmentu „lub oświadczenie woli wywołujące równoważne skutki, którego przedmiotem są instrumenty finansowe". Uzasadnieniem tej propozycji jest wyeliminowanie ewentualnych wątpliwości, jakie oświadczenia stanowiłyby desygnat przytoczonego powyżej zwrotu.	Uwaga odrzucona
31.	Art. 1 pkt 3 lit. o (art. 3 pkt 55 uoif)	Tauron	*„55) zleceniu – rozumie się przez to zlecenie nabycia lub zbycia instrumentów finansowych ~~lub oświadczenie woli wywołujące równoważne skutki, którego przedmiotem są instrumenty finansowe~~"* Zgodnie z informacją MF uwaga została przyjęta, niemniej jednak nie znalazło to odzwierciedlenia w najnowszej wersji nowelizacji UOIF.	Uwaga odrzucona
32.	Art. 1 pkt 3 lit. o (art. 3 pkt 55 uoif)	NBP	Wbrew informacji zawartej w *Raporcie z konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (UC86)* w przedstawionym projekcie ustawy nie uwzględniono uwag NBP nr 29 i 89 *(*numeracja *z Raportu),* w których NBP proponował, odpowiednio, uzupełnienie *ustawy o obrocie instrumentami finansowymi* o definicję „systemu wielostronnego" oraz zrezygnowanie z definicji „zlecenia". W związku z powyższym NBP uprzejmie prosi o ponowne rozważenie tych uwag i wprowadzenie w opiniowanym projekcie zmian odzwierciedlających ustalenia poczynione w odniesieniu do nich na konferencji uzgodnieniowej.	Uwaga przyjęta w zakresie definicji systemu wielostronnego
33.	Art. 1 pkt 3 lit. o (art. 3 pkt 56 uoif)	UKNF	Proponujemy poniższe brzmienie definicji lokaty strukturyzowanej: „56) lokacie strukturyzowanej – rozumie się przez to lokatę strukturyzowaną, o której mowa w art. 4 pkt 38 ustawy – Prawo bankowe;"	Uwaga przyjęta
34.	Art. 1 pkt 3 lit. o (nowy przepis art. 3 pkt 60 uoif)	URE	W projektowanym art. 3 po pkt 59 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi proponuje się dodać pkt 60 w brzmieniu: *„60) towarowe instrumenty pochodne – rozumie się przez to towarowe instrumenty pochodne, zdefiniowane w art. 2 pkt 30 rozporządzenia 600/2014".* Wprowadzenie definicji „*towarowych instrumentów pochodnych*" zgodnej z definicją zawartą w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, str. 84-148), wykluczy wątpliwości dotyczące zakresu przedmiotowego towarowych instrumentów pochodnych w odniesieniu do ustalania przez KNF limitów pozycji, o których mowa w projektowanym art. 32c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ograniczając ten obowiązek wyłącznie do instrumentów finansowych zdefiniowanych w dyrektywie MIFID 2 oraz projekcie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Dzięki wprowadzeniu ww. definicji w sposób czytelny zostanie wskazane, że ustalanie limitów pozycji nie dotyczy produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym w ramach obrotu na OTF, które muszą być wykonywane przez dostawę, gdyż nie stanowią one instrumentów finansowych.	Uwaga przyjęta kierunkowo
35.	Art. 1 pkt 4 (art.	UKNF	Art. 3a ust. 1 otrzymuje brzmienie:	Uwaga przyjęta

	3a ust. 1 uoif)		„1. Firma inwestycyjna może na żądanie klienta detalicznego traktować go jako klienta profesjonalnego.”	
36.	Art. 1 pkt 9 lit. a (art. 16 ust. 3 i 4 uoif)	GPW	a) Ponownie wskazujemy na utrzymanie w art. 16 ust. 3-4 Ustawy niewłaściwego rozwiązania polegającego na pełnym odesłaniu do stosowania przez spółkę prowadzącą rynek regulowany organizującą jednocześnie ASO lub OTF przepisów określających zasady outsourcingu dla firm inwestycyjnych, tj. do art. 81a-81e, co oznaczać będzie konieczność stosowania przez operatora rynku tych przepisów ustawy oraz rozporządzenia 2017/565, do którego odsyłają te przepisy. Zasady outsourcingu dla wszystkich systemów obrotu, tj. **rynku regulowanego ale także MTF i OTF** - w przypadku gdy systemy te pozwalają na stosowanie handlu algorytmicznego w ramach swoich systemów transakcyjnych - określone zostały w rozporządzeniu 2017/584. W pkt 2 preambuły do tego rozporządzenia wyraźnie wskazano, że „*przepisy niniejszego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie nie tylko do rynków regulowanych, ale również do wielostronnych platform obrotu i zorganizowanych platform obrotu”*. W obecnym Projekcie, w ustawie o obrocie dodane zostały art. 16b-16f, które regulują zasady outsourcingu dla spółek prowadzących rynek regulowany, również w zakresie organizowania przez tę spółkę obrotu w ramach MTF lub OTF. Te właśnie przepisy znajdą zastosowanie do systemów obrotu, których systemy transakcyjne nie będą pozwalały na stosowanie techniki handlu algorytmicznego. Dlatego **należy wykreślić w art. 16 ust. 3 i ust. 4 odesłanie do art. 81a-81e Ustawy,** tak aby uniknąć sytuacji, w której te same obszary działalności giełdy regulowane są dwukrotnie i to w sposób odmienny. b) Dodatkowo zwracamy uwagę, że warunki organizacyjne dla systemów obrotu zostały określone w rozporządzeniu 2017/584 delegowanym Komisji (UE) 2017/584 z dnia 14 lipca 2016 *w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi organizacyjne w zakresie systemów obrotu.* W celu uniknięcia potencjalnego dublowania się obowiązków spoczywających na systemie obrotu proponujemy również stosowną modyfikację treści art. 16 ust. 3 i 4 w tym zakresie. c) Nadto, w związku ze zmianą numeracji przepisów dotyczących OTF należy zmodyfikować art. 16 ust. 4, gdzie znajdują się odwołania do przepisów dotyczących funkcjonowania OTF. ***<u>Propozycja brzmienia art. 16 ust. 3 i 4:</u>*** „3. Spółka prowadząca rynek regulowany może, po uzyskaniu zezwolenia Komisji, prowadzić alternatywny system obrotu. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi alternatywny system obrotu, stosuje się odpowiednio art. 78 ust. 1–11, 13 i 14, art. 78b, , art. 83a ust. 4 i 4a, art. 104a oraz przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 i 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności, o ile nie są one objęte zakresem rozporządzenia 2017/584.”. 4. Spółka prowadząca rynek regulowany może, po uzyskaniu zezwolenia Komisji, prowadzić zorganizowaną platformę obrotu. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi zorganizowaną platformę obrotu,	Uwaga przyjęta

			stosuje się odpowiednio art. 78 ust. 1–6 i 12–14, art. 78c, art. 78 d, art. 78e ust. 2 i 3, art. 78f, , art. 83a ust. 4 i 4a, art. 104a oraz przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 i 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności, o ile nie są one objęte zakresem rozporządzenia 2017/584.”	
37.	Art. 1 pkt 9 lit. b (art. 16 ust. 5 uoif)	GPW	W art. 16 ust. 5 Ustawy znajduje się błędne odesłanie do art. 78f ust. 1 Ustawy – powinno być do art. 78g ust. 1 Ustawy.	Uwaga przyjęta
38.	Art. 1 pkt 9 lit. b (art. 16 ust. 5 uoif)	UKNF	W art. 16 ust. 5 należy zmienić odesłanie na art. 78g ust. 1.	Uwaga przyjęta
39.	Art. 1 pkt 10 (art. 16a ust. 5 uoif)	GPW	Wydaje się, że art. 16a ust. 5 Ustawy powinien mieć zastosowanie tylko do tych ASO MŚP, które zostały wpisane do rejestru ASO MŚP wraz z uzyskaniem zezwolenia na prowadzenie ASO, tj. w przypadku, o którym mowa w art. 16 ust. 5 Ustawy (tzw. „nowe ASO”). W takim przypadku jeśli ASO MŚP w ciągu 3 lat nie spełni wymogu posiadanie odpowiedniej ilości notowanych małych i średnich przedsiębiorstw to zostanie wykreślone z rejestru. Natomiast jeżeli art. 16a ust. 5 miałby mieć zastosowanie także do ASO MŚP, które zostały wpisane do rejestru na podstawie art. 16a ust. 1 („tzw. „stare ASO”), to byłoby to niezgodne z art. 79 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565. Należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 79 ust. 1 tego rozporządzenia ASO MŚP jest wykreślane z rejestru, jeżeli odsetek MŚP spadanie poniżej 50% **przez trzy lata kalendarzowe z rzędu.** Natomiast art. 16a ust. 5 mówi, iż taki odsetek będzie badany **po upływie trzech lat od daty wpisu do rejestru**. W stosunku do „starych ASO” będzie to stanowiło zaostrzenie dla polskim podmiotów obowiązującego w całej UE przepisu art. 79 ust. 1 rozporządzenia. Tożsama zmiana powinna zostać wprowadzona w art. 78g ust. 6 Ustawy. ***Propozycja zapisu art. 16a ust. 5 Ustawy:*** *„5. Komisja skreśla alternatywny system obrotu z rejestru, o którym mowa w ust. 1, również w przypadku, o którym mowa w art. 16 ust. 5, gdy po upływie trzech lat od daty wpisu do rejestru przynajmniej połowa emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do obrotu w tym systemie nie spełnia wymogów uznania za małe i średnie przedsiębiorstwo.”*	Uwaga przyjęta kierunkowo
40.	Art. 1 pkt 10 (art. 16b-16f uoif)	GPW	W celu zapewnienia spółkom prowadzonym rynek regulowany realnej szansy na wykorzystywanie instytucji outsourcingu w prowadzonej działalności proponujemy wprowadzenie poniższych zmian w projektowanych art. 16b-16f Ustawy. **a) w art. 16b ust. 3** – proponujemy doprecyzowanie jakie inne funkcje operacyjne miałby zostać objęte dyspozycją tego przepisu; Należy podkreślić, że w Ustawie brak jest definicji funkcji operacyjnych, co powodować będzie wątpliwości	Uwaga przyjęta częściowo

			co do rozumienia tego pojęcia. Ustawodawca unijny regulując outsourcing funkcji operacyjnych dotyczących systemów transakcyjnych wspierających stosowanie algo trading'u **zdefiniował te funkcje w art. 6 ust. 2** rozporządzenia 2017/584, tak by wyeliminować możliwe problemy interpretacyjne. Analogiczne rozwiązanie znalazło się w rozporządzeniu 2017/565 odnoszącym się do firm inwestycyjnych, gdzie w art. 30 ust. 1 tego rozporządzenia **zdefiniowane zostały funkcje o podstawowym lub istotnym znaczeniu**, o których mowa w art. 16. 5 MiFID II. Z tego względu wzorem regulacji odnoszących się do firm inwestycyjnych proponujemy objęcie normą art. 16b ust. 3 Ustawy funkcji operacyjnych o podstawowym lub istotnym znaczeniu, oraz zdefiniowanie znaczenia tego pojęcia na poziomie Ustawy. Konsekwencją tego jest nadanie nowego brzmienia ust. 4 w art. 16b i dodanie nowego ust. 5 na wzór art. 30 ust. 2 rozporządzenia 2017/565. **b) w art. 16b ust. 4** - proponujemy wykreślenie ust. 4, jako regulacji nadmiarowej i budzącej szereg wątpliwości praktycznych. Wobec braku legalnej definicji outsourcingu w prawie polskim powstaje pytanie co należy rozumieć pod pojęciem outsourcing „czynności związanych z działalnością spółki"? Czy chodzi tutaj o każdą czynność jak np. usługi księgowe, obsługa HR, ochrona mienia? Czy też dana czynność, aby zostać uznaną za mającą związek z działalnością operatora rynku regulowanego obejmować powinna wyłącznie czynności wchodzące w zakres przedmiotu działalności spółki, który wynika z art. 21 Ustawy? Niemniej przyjęcie nawet takiego założenia nie wydaje się satysfakcjonujące, jako że przedmiot działalności spółki prowadzącej rynek regulowany obejmuje też czynności z zakresu promocji, edukacji i informacji, których powierzenie w drodze outsourcingu nie powinno w żadnym razie podlegać tak restrykcyjnym wymogom jakie przewiduje art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2017/584 dla najważniejszych obszarów funkcjonowania takiej spółki. Wynika to poziomu ryzyka taki towarzyszy powierzeniu w drodze outsourcingu poszczególnych rodzajów czynności. Dlatego powierzenie w drodze outsourcingu czynności, które są nie są istotne lub są mało istotne z punktu widzenia funkcjonowania spółki prowadzącej rynek regulowany, jako organizatora obrotu, nie powinny być objęte reżimem outsourcingu przewidzianym dla funkcji kluczowych, tj. funkcji o istotnym i podstawowym znaczeniu z punktu widzenia bezpieczeństwa obrotu instrumentami finansowymi. W przeciwnym razie dojedzie do sytuacji jaka występuje aktualnie w branży maklerskiej, iż pomimo formalnej dopuszczalności outsourcingu korzystanie z tej instytucji ma w działalności tych podmiotów charakter marginalny z uwagi na zbyt restrykcyjne przepisy. Nie można też wykluczyć sytuacji, w której spółka prowadząca rynek regulowany będzie w stanie powierzyć w drodze outsourcingu najważniejsze procesy, natomiast nie będzie w stanie znaleźć potencjalnego usługodawcy dla czynności nieistotnych lub mało istotnych, standardowo outsourcowanych przez inne podmioty gospodarcze, tylko z tego względu, że potencjalny usługodawca nie będzie zainteresowany spełnieniem tak wygórowanych wymogów regulacyjnych. Trudno zresztą wymagać, by w takiej sytuacji potencjalny insourcer godził się chociażby na zapewnienie	

			operatorowi rynku dostępu do siedziby swojego przedsiębiorstwa czy opracowywanie i utrzymanie planów awaryjnych. Nie wydaje się również celowe, aby umowa obejmująca outsourcing tego rodzaju czynności musiała zawierać obowiązkowo wszystkie elementy wskazane w art. 6 ust. 4 rozporządzenia 2017/584 (np. opis zasad dostępu operatora do ksiąg usługodawcy, opis procedur mających na celu identyfikację i rozwiązywanie potencjalnych konfliktów interesów). **c) w art. 16d ust. 3 –** proponujemy zastąpienie 24h terminu na przekazanie informacji o zmianie, wygaśnięciu lub rozwiązaniu umowy outsourcingu terminem 3 dni roboczych; Proponowany obowiązek informowania organu nadzoru przez spółkę prowadzącą rynek regulowany o każdej zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu znacznej części umów outsourcingu w terminie 24 godzin uznać należy za nadmiarowy i niezrozumiały. Jaką wartość dla organu nadzoru ma wiedza o rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy i fakt, czy informację taką pozyska w ciągu 24h czy 3 dni? Z projektowanego art. 16d ust. 4 Ustawy, Komisji przyznane zostało uprawnienie do żądania zmiany lub rozwiązania umowy, a nie do nakazania jej zawarcia. Rozporządzenie 2017/584 precyzyjnie określa wymogi jakie spoczywają na systemach obrotu powierzających wykonywanie czynności podmiotom trzecim. System obrotu zobowiązany jest w szczególności podjąć działania, jeżeli usługodawca nie wykonuje swoich zobowiązań, wypowiedzieć umowę bez uszczerbku dla ciągłości i jakości usług, które świadczy, określić obowiązki usługodawcy w przypadku gdy nie może on dalej świadczyć usług. Takie obowiązki wynikają dla organizatora obrotu wprost z przepisów prawa, i w tym kontekście obowiązek informowania o wystąpieniu ww. zdarzeń w określonych ustawowo ramach czasowych wydaje się zbędne. Dla przypomnienia wskazać należy, że z rozporządzenia 2017/584 wynika dla systemu obrotu jedynie obowiązek niezwłocznego poinformowania organu nadzoru o zawarciu umowy outsourcingu, ale już bez konieczności informowania go o każdej zmianie, wygaśnięciu lub rozwiązaniu tej umowy. W tym kontekście treść art. 16d ust. 3 uznać należy jako sprzeczną z zasadą generalną stosowania prawa UE, podkreślaną niejednokrotnie przez Trybunał Sprawiedliwości, tj. zakazem precyzowania treści rozporządzeń. Niemniej jeżeli ustawodawca krajowy dostrzega konieczność zapewnienia Komisji posiadania takich informacji proponujemy modyfikację tego przepisu w opisany powyżej sposób, tak aby obowiązek ten nie był dla operatorów rynku nadmiernie uciążliwy. **d) w art. 16e ust. 1 -** mając na uwadze ustalenia poczynione w ramach I tury konsultacji oraz fakt, że obecne przepisy w zakresie odpowiedzialności insourcera w przypadku firm inwestycyjnych **uniemożliwiają w praktyce** tym podmiotom korzystanie z instytucji outsourcingu należy w art. 16e ust. 1 zliberalizować zasady odpowiedzialności insourcera. **e) w art. 16b-16f –** poddajemy pod rozwagę posługiwanie się w nowoprojektowanych przepisach terminologią jaką posługuje się Ustawa regulując outsourcing dla firm inwestycyjnych (vide: art. 81a ust. 1),	

			jak też Ustawa - prawo bankowe określając zasady outsourcingu dla banków. Oznaczałoby to konieczność zmieniany wyrażenia *„zlecić”* i *„zlecić w drodze outsourcingu”* na *„powierzyć”* i *„powierzyć w drodze umowy”*, które to sformułowania lepiej oddają istotę outsourcingu. ***<u>Propozycja zmian w art. 16b-16f Ustawy:</u>*** Art. 16b. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany może, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej, zlecić przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę spółkę, w tym z prowadzeniem przez tę spółkę systemu obrotu lub platformy aukcyjnej lub z organizacją obrotu towarami giełdowymi (outsourcing) . 2. W przypadku zlecenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w drodze outsourcingu całości lub części funkcji operacyjnych dotyczących systemów transakcyjnych pozwalających na stosowanie lub wspierających stosowanie handlu algorytmicznego stosuje się przepisy art. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/584 z dnia 14 lipca 2016 uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi organizacyjne w zakresie systemów obrotu (Dz. Urz. UE L 87 z 31.3.2017, str. 350). 3. W przypadku zlecenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w drodze outsourcingu całości lub części funkcji operacyjnych o podstawowym lub istotnym znaczeniu, innych niż wymienione w ust. 2, stosuje się: 1) przepisy art. 6 ust. 3–7 rozporządzenia 2017/584; 2) odpowiednio przepisy art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2017/584. 4. <u>Przez funkcje operacyjne o podstawowym lub istotnym znaczeniu rozumie się funkcje, w przypadku których błąd lub niepowodzenie w ich wykonaniu zagrażałoby w sposób istotny ciągłości wypełniania przez spółkę prowadzącą rynek regulowany warunków zezwolenia lub spoczywających na niej innych zobowiązań wynikających z przepisów ustawy, lub też zagrażałoby niezawodności lub ciągłości wykonywania przez nią działalności.</u> <u>5. Nie uznaje się za funkcje operacyjne o podstawowym lub istotnym znaczeniu na potrzeby ust. 4, usług doradztwa świadczonych na rzecz spółki prowadzącej rynek regulowany i innych usług niezwiązanych z przedmiotem działalności spółki wskazanym w art. 21, w tym świadczenia na rzecz spółki prowadzącej rynek regulowany usług w zakresie doradztwa prawnego, podatkowego lub księgowego, szkolenia pracowników, fakturowania, prowadzenia ksiąg rachunkowych, zarządzenia zasobami ludzkimi, archiwizacji i przechowywania dokumentów oraz ochrony osób lub mienia, jak również zakupu znormalizowanych usług.</u> 2 Art. 16c. 1. Zlecenie przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w drodze outsourcingu najważniejszych	

			funkcji operacyjnych w rozumieniu art. 6 ust. 6 rozporządzenia 2017/584 wymaga zgody Komisji. 2. Wniosek o udzielenie zgody na zlecenie w drodze outsourcingu najważniejszych funkcji operacyjnych zawiera informacje lub dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2017/584. Do wniosku dołącza się projekt umowy, o której mowa w art. 6 ust. 4 tego rozporządzenia. 3. Decyzja o udzieleniu zgody na zlecenie w drodze outsourcingu najważniejszych funkcji operacyjnych zawiera; 1) oznaczenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, któremu spółka prowadząca rynek regulowany zleci najważniejsze funkcje operacyjne; 2) określenie najważniejszych funkcji operacyjnych, które będą zlecone na podstawie umowy outsourcingu; 3) termin, w ciągu którego umowa outsourcingu powinna być zawarta, nie dłuższy jednak niż 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zgody stała się ostateczna. 4. Komisja odmawia udzielenia zgody na zlecenie w drodze outsourcingu najważniejszych funkcji operacyjnych w przypadku, gdy: 1) z treści wniosku lub załączonego projektu umowy wynika, że nie są spełnione warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2017/584, lub 2) projekt umowy nie zawiera elementów, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia 2017/584, albo jest sprzeczny z przepisem art. 16f, lub 3) czynności zlecone w drodze outsourcingu byłyby wykonywane w państwie trzecim a przepisy tego państwa nie zapewniają Komisji skutecznego dostępu do danych związanych z działaniami zleconymi na zasadzie outsourcingu, w tym przeprowadzenia kontroli przedsiębiorcy zagranicznego bądź w inny sposób nadzór Komisji nad spółką prowadzącą rynek regulowany nie mógłby być sprawowany w sposób prawidłowy; 4) projekt umowy z przedsiębiorcą lub przedsiębiorcą zagranicznym, w związku z zawarciem w niej postanowień, o których mowa w art. 16f ust. 2, wskazuje, że nie będzie on faktycznie wykonywał zleconych czynności. Art. 16d. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany zawiadamia Komisję o zamiarze zlecenia w drodze outsourcingu funkcji operacyjnych, o których mowa w art. 16b ust. 2 i 3, usługodawcy świadczącemu tę samą usługę na rzecz innych systemów obrotu, co najmniej na 14 dni przez zawarciem umowy outsourcingu, dołączając: 1) informacje lub dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2017/584; 2) projekt umowy, o której mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia 2017/584. 2. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany uzyskała zgodę Komisji na zlecenie w drodze	

			outsourcingu danych funkcji operacyjnych przepisu ust. 1 nie stosuje się. 3. Spółka prowadząca rynek regulowany zawiadamia Komisję o każdej istotnej zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy outsourcingu niezwłocznie, nie później jednak niż 1 2w terminie 3 dni roboczych od powzięcia informacji o takim zdarzeniu. 4. Komisja może, w drodze decyzji, nakazać spółce prowadzącej rynek regulowany zmianę lub rozwiązanie umowy outsourcingu, której przedmiotem są czynności określone w art. 16b ust. 2 lub 3,w przypadku, gdy w czasie jej obowiązywania nie są spełnione warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 albo 3 rozporządzenia 2017/584, lub wskutek zmiany umowy outsourcingu nie zawiera ona elementów, o których mowa w art. 6 ust. 4 tego rozporządzenia. 5. Nakazując zmianę lub rozwiązanie umowy outsourcingu, o której mowa w ust. 4, Komisja wyznacza spółce prowadzącej rynek regulowany termin, w ciągu którego czynność ma być dokonana. Art. 16e. 1. Odpowiedzialności przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec spółki prowadzącej rynek regulowany za szkody wyrządzone: 1) członkom lub uczestnikom systemu obrotu, 2) członkom obrotu towarami giełdowymi, 3) podmiotom uprawnionym do bezpośredniego składania ofert na aukcjach - wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, której przedmiotem są czynności określone w art. 16b ust. 2 lub 3, nie można wyłączyć. 2. W przypadku zawarcia umowy, której przedmiotem są czynności określone w art. 16b ust. 2 lub 3, do której zastosowanie mają przepisy prawa obcego, spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia zawarcie w niej postanowień odpowiadających przepisom art. 473 § 2, art. 474 i art. 483 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny. 3. Odpowiedzialności spółki prowadzącej rynek regulowany za szkody wyrządzone: 1) członkom lub uczestnikom systemu obrotu, 2) członkom obrotu towarami giełdowymi, 3) podmiotom uprawnionym do bezpośredniego składania ofert na aukcjach - wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, której przedmiotem są czynności określone w art. 16b ust. 2 lub 3, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego, nie można wyłączyć ani ograniczyć. 4. Spółka prowadząca rynek regulowany uwzględnia ryzyko związane z powierzeniem wykonywania czynności w systemie zarządzania ryzykiem w sposób obejmujący działania związane z identyfikacją, szacowaniem, kontrolą, przeciwdziałaniem, monitorowaniem i raportowaniem ryzyka w tym zakresie.	

			5. Przed zawarciem umowy, której przedmiotem są czynności określone w art. 16b ust. 2 lub 3, spółka prowadząca rynek regulowany ma przygotować plan postępowania z ryzykiem, uwzględniając w szczególności: 1) sposób postępowania przy wyborze przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, któremu zamierza powierzyć czynności; 2) charakter i zakres czynności oraz okres świadczenia usługi przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego i wszystkie jego etapy; 3) zagrożenia mogące spowodować powstanie kosztów związanych z wypłatą odszkodowania z tytułu roszczeń podmiotów, o których mowa w ust. 1, lub osób trzecich o naprawienie szkody wyrządzonej wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, której przedmiotem są czynności określone w art. 16b ust. 2 i 3, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego w zakresie w jakim nie poniósłby odpowiedzialności. 6. Spółka prowadząca rynek regulowany wprowadza adekwatne i skuteczne rozwiązania zabezpieczające pokrycie ewentualnych kosztów, o których mowa w ust. 5 pkt 3, w szczególności przez: 1) zawarcie w umowie, której przedmiotem są czynności określone w art. 16b ust. 2 i 3, postanowień przewidujących pełną odpowiedzialność przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego za te koszty lub 2) zawarcie odpowiedniej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji ubezpieczeniowej lub gwarancji bankowej, na podstawie której spółka prowadząca rynek regulowany jest uprawniona do otrzymania świadczenia w związku z kosztami lub; 3) posiadania odpowiedniego kapitału własnego na pokrycie kosztów. Art. 16f. 1. Przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny może powierzyć innemu przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonanie czynności, które zostały mu zlecone w drodze outsourcingu przez spółkę prowadzącą rynek regulowany (dalszy outsourcing), o ile umowa outsourcingu tak stanowi oraz określa zakres powierzanych czynności wraz ze wskazaniem oznaczonego przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, który będzie wykonywał czynności w ramach dalszego outsourcingu. Zmiana przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, który będzie wykonywał czynności w ramach dalszego outsourcingu lub zakresu powierzanych mu czynności wymaga zmiany umowy outsourcingowej. 2. Czynności powierzone w ramach dalszego outsourcingu nie mogą stanowić istoty czynności zleconych w drodze outsourcingu przez spółkę prowadzącą rynek regulowany lub powodować, że którykolwiek z warunków, o którym mowa w art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2017/584, nie będzie spełniony. 3. Dalsze powierzenie czynności zleconych w drodze dalszego outsourcingu nie jest dopuszczalne. 4. Wykonywanie czynności w ramach dalszego outsourcingu nie wyłącza i nie zmienia zasad odpowiedzialności określonych w art. 4.”;	

41.	Art. 1 pkt 10 (art. 16e ust. 1 uoif)	UKNF	Art. 16e ust. 1 i art. 81c ust. 1 – w przypadku tych dwóch przepisów należy powrócić do wersji przekazanej przez Urząd pismem z dnia 5 lipca 2017 r., sygnatura DPP/024/70/54/16/17/JK. Przepisy te są wynikiem uzgodnień przeprowadzonych przez UKNF z uczestnikami rynku do przeprowadzenia których Urząd został zobowiązany podczas konferencji uzgodnieniowej.	Uwaga przyjęta
42.	Art. 1 pkt 10 (art. 16e ust. 2 oraz ust. 6 pkt 2 uoif)	IDM	Projektowane przepisy art. 16e (ust. 2, ust. 6 pkt 2) uoif wprowadzają normy odnoszące się do firm inwestycyjnych, podczas gdy przepisy te normować mają kwestie dot. outsourcingu pewnych czynności przez spółki organizujące rynek regulowany, jak się wydaje, powyższe jest pomyłką redakcyjną i powinno zostać skorygowane.	Uwaga przyjęta
43.	Art. 1 pkt 10 (art. 16f ust. 4)	UKNF	Należy poprawić odesłanie na art. 16e.	Uwaga przyjęta
44.	Nowy przepis art. 17 ust. 1 uoif	UKNF	Art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe warunki, jaki musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna, 2) szczegółowe warunki, jakie musi spełniać rynek oficjalnych notowań oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tym rynku - przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony interesów inwestorów uczestniczących w obrocie na tym rynku, w zakresie nieuregulowanym przepisami aktów prawa unijnego mających zastosowanie do tego rynku, a w odniesieniu do platformy aukcyjnej również zapewnienia bezpieczeństwa przebiegu aukcji na prowadzonej platformie aukcyjnej oraz ochrony interesów uczestników aukcji, w zakresie nieuregulowanym art. 4-21, art. 30-32, art. 35, art. 38, art. 39, art. 41, art. 42, art. 44-58 i art. 60-64 rozporządzenia 1031/2010, z uwzględnieniem zagwarantowania warunków prowadzenia aukcji analogicznych jak przewidzianych dla rynku regulowanego.”	Uwaga przyjęta
45.	Nowy przepis art. 18 ust. 1 pkt 3 uoif	UKNF	Art. 18 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: "3) upowszechnianie jednolitych informacji o kursach i obrotach instrumentami finansowymi, które są przedmiotem obrotu na danym rynku organizowanym przez te spółkę."	Uwaga przyjęta
46.	Art. 1 pkt 13 (art. 18a uoif)	NBP	Wbrew informacji wskazanej w uzasadnieniu do opiniowanego projektu ustawy projektowany art. 18a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie zawiera upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, zakresu i formy informacji przekazywanych przez rynek regulowany. W związku z tym sugerujemy uzupełnić wskazany artykuł o takie upoważnienie.	Uwaga przyjęta kierunkowo
47.	Art. 1 pkt 13 (art. 18a ust. 3 uoif)	GPW	Podtrzymujemy zgłoszoną do projektu ustawy z dnia 3 marca br. uwagę do art. 18a ust 3 Ustawy. Zakładamy, że projektowany przepis ma na celu implementację art. 48 ust 5 akapit drugi Dyrektywy MIFID II. Dyrektywa w tym zakresie wskazuje na obowiązek organizatora systemu obrotu raportowania do organu nadzoru ogólnych reguł dotyczących zawieszania instrumentów finansowych stosowanych przez danego organizatora obrotu. Szczegóły w tym zakresie zostały określone w dokumencie ESMA z 17 lipca br. "Reporting of circuit breakers’ parameters by NCAs to ESMA - Procedure / Policy" (ESMA70-154-264).	Uwaga przyjęta kierunkowo

			Dokument ten specyfikuje w jakich terminach oraz w jakim zakresie organizator rynku regulowanego przekazuje informacje o zasadach zawieszeń i nie wskazuje na obowiązek przekazywania tych informacji za każdym razem kiedy nastąpi zawieszenie notowań danego (konkretnego) instrumentu finansowego. W związku z powyższym proponujemy zmodyfikować przepis art. 18a ust 3. Ustawy tak aby był zgodny z przepisami Dyrektywy MIFID II oraz uwzględniał wytyczne ESMA. *Propozycja zapisu art. 18a ust. 3 Ustawy:* *„3. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje Komisji, w terminie do 15 stycznia każdego roku kalendarzowego, informację o obowiązujących na tym rynku regulowanym parametrach zawieszenia lub ograniczenia obrotu instrumentami finansowymi w przypadku znacznego wahania cen oraz informuje Komisję o wszelkich istotnych zmianach tych parametrów w terminie 3 dni roboczych."*	
48.	Art. 1 pkt 13 (art. 18a ust. 3 uoif)	UKNF	Art. 18a ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje Komisji w terminie 3 dni roboczych informacje o parametrach zawieszania lub ograniczania obrotu określonymi instrumentami finansowymi oraz o wszelkich istotnych zmianach tych parametrów." Powyższe brzmienie przepisu uwzględnia uwagę zgłoszoną przez GPW (nr 128). Brzmienie zaproponowane w projekcie może sugerować, iż obowiązek informacyjny spółki dotyczy przekazania informacji o każdorazowym zawieszeniu lub ograniczeniu obrotu konkretnym instrumentem finansowym.	Uwaga przyjęta
49.	Art. 1 pkt 15 (art. 19a uoif)	IDM	Proponowany zapis art. 19a budzi wątpliwości co do możliwości działania firm inwestycyjnych świadczących usługę przyjmowania i przekazywania zleceń w modelu określonym w art. 74b ust. 1 pkt 2 Ustawy (tzw. kojarzenie zleceń). Jak rozumiemy, nie jest intencją projektodawcy zrównanie wielostronnego „kojarzenia ofert" oraz „kojarzenia zleceń", gdzie firma inwestycyjna działając na zlecenie co najmniej jednej ze stron doprowadza do zawarcia między tymi stronami transakcji. W celu uniknięcia w przyszłości wątpliwości na gruncie stosowania projektowanych przepisów, IDM proponuje dodanie zapisu, zgodnie z którym *„nie stanowi kojarzenia ofert nabycia i zbycia instrumentów finansowych świadczona usługa, o której mowa w art. 74b ust. 1 pkt 2".*	Uwaga przyjęta kierunkowo
50.	Art. 1 pkt 16 lit. d (art. 20 ust. 5a uoif)	UKNF	W art. 20: - w ust. 5a należy skreślić odesłanie do ust. 7e	Uwaga przyjęta
51.	Art. 1 pkt 16 lit. f (art. 20 ust. 6)	GPW	Dla zapewnienia poprawności językowej ust. 6 w art. 20 powinien otrzymać brzmienie: *„6. W przypadku gdy dane instrumenty finansowe są również przedmiotem obrotu w alternatywnym systemie obrotu lub na zorganizowanej platformie obrotu organizator tego systemu, po powzięciu informacji opublikowanej zgodnie z ust. 5, podejmuje działania mające na celu wypełnienie w odniesieniu do tych instrumentów finansowych żądania Komisji, o którym mowa w ust. 1–3a.",*	Uwaga przyjęta

52.	Art. 1 pkt 16 lit. h (art. 20 ust. 7d uoif)	UKNF	W art. 20: - w ust. 7d po słowach „…podmiotów systematycznie internalizujących transakcje…” należy przywrócić poprzednie brzmienie „…z siedzibą na terytorium Rzeczpospolitej Polskiej…”.	Uwaga przyjęta
53.	Art. 1 pkt 16 lit. h (art. 20 ust. 7e uoif) oraz art. 1 pkt 45 lit. g (art. 78 ust. 6a uoif)	UKNF	W art. 20: - ust. 7a otrzymuje brzmienie: „7a. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do przywrócenia obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym, o którym mowa w ust. 7b, powiązanym z tym instrumentem finansowym.” Analogiczne brzmienie należy nadać ust. 6a w art. 78.	Uwaga przyjęta
54.	Art. 1 pkt 17 lit. a i b (art. 21 ust. 2, 2a oraz 2b uoif)	GPW	W art. 21 Ustawy proponujemy dokonanie modyfikacji w celu dostosowanie przedmiotu działalności krajowych spółek prowadzących rynek regulowany do zmieniającego się otoczenia rynkowego. a) W odniesieniu do art. 21 ust. 2a proponujemy, by nowododana treść tego przepisu została po części włączona do ust. 2. W naszej ocenie działalność polegającą na świadczeniu usług związanych z dostępem do systemu transakcyjnego mieści się w dyspozycji obecnej treści art. 21 ust. 2 i może być wykonywana w ramach prowadzenia przez rynek regulowany *„innej działalności związanej z organizacją obrotu instrumentami finansowymi oraz działalności związanej z tym obrotem”.* Dlatego proponujemy rezygnację z odrębnego opisywania tych czynności w ust. 2a na rzecz wskazania ich jedynie przykładowo w ust. 2. b) Proponowanej treści art. 21 ust 2a proponujemy nadać nowe brzmienie, tak by w ramach przedmiotu działalności rynków regulowanych uwzględniona została wyraźnie też możliwość prowadzenia działalności w zakresie upowszechniania informacji nie tylko o instrumentach finansowych, ale też towarach giełdowych i instrumentach bazowych w rozumieniu art. 3 pkt 28a Ustawy. Sprzedaż informacji stanowi naturalną działalność dla operatorów rynków, i jak pokazują statystyki czynności te stanowią istotne źródło przychodów dla większości giełd europejskich. GPW także dostrzega potencjał rozwoju działalności w tym obszarze. c) W art. 21 ust. 2b, w zdaniu wstępnym proponujemy zmianę, tak aby jasno wynikało z treści przepisu, że nie każda czynność wykonywana przez spółkę prowadzącą rynek regulowany na rzecz podmiotów z grupy kapitałowej musi zostać jej powierzona w drodze umowy outsourcingu (poza outsourcingiem pozostaje jeszcze cała sfera czynności, które mogą być wykonywane na rzecz podmiotów zależnych na podstawie umowy o świadczenie usług). Z kolei dodanie pkt 3 w ust. 2b ma na celu umożliwienie spółce prowadzącej rynek regulowany świadczenia na rzecz podmiotów zależnych czynności związanych bezpośrednio z działalnością tych podmiotów na rynku finansowym w przypadku gdyby ich zakres nie mieścił się w dyspozycji pkt 1 lub 2. ***Propozycja zmian w art. 21 Ustawy:*** w art. 21: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:	Uwaga przyjęta częściowo

			„2. Przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek regulowany może być wyłącznie prowadzenie rynku regulowanego, organizowanie alternatywnego systemu obrotu, prowadzenie platformy aukcyjnej, prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu, prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji lub prowadzenie innej działalności w zakresie organizowania obrotu instrumentami finansowymi oraz działalności związanej z tym obrotem, w tym świadczenie usług związanych z dostępem do systemu obrotu instrumentami finansowymi.”, b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „. 2a. Spółka prowadząca rynek regulowany może prowadzić działalność w zakresie upowszechniania informacji o instrumentach finansowych, towarach giełdowych oraz innych instrumentach mogących stanowić instrumenty bazowe w rozumieniu art. 3 pkt 28a. 2b. Spółka prowadząca rynek regulowany może wykonywać czynności na rzecz podmiotów należących do jej grupy kapitałowej, w tym czynności powierzone jej w drodze outsourcingu, o ile: 1) pozostają one zgodne z przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek regulowany albo 2) stanowią one inne czynności związane z działalnością prowadzoną przez spółkę prowadzącą rynek regulowany albo 3) stanowią one inne czynności związane z działalnością prowadzoną przez te podmioty na rynku finansowym.”	
55.	Art. 1 pkt 17 lit. a (art. 21 ust. 2 uoif)	TGE	„2. Przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek regulowany może być wyłącznie prowadzenie rynku regulowanego, organizowanie alternatywnego systemu obrotu, prowadzenie platformy aukcyjnej, prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu, prowadzenie działalności polegającą na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji lub prowadzenie innej działalności w zakresie organizowania obrotu instrumentami finansowymi oraz działalności związanej z przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek regulowany, z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a.”, Ponawiamy uwagę: Zmiana ma na celu wyjaśnienie dotychczasowych wątpliwości, czy zakres działalności spółki prowadzącej rynek regulowany został określony przez ustawodawcę w sposób pozwalający na prowadzenie działalności związanej z organizacja obrotu w szczególności w zakresie prowadzenia szkoleń dotyczących systemu obrotu, lub organizowania konferencji i innych wydarzeń upowszechniających wiedzę o systemie obrotu.	Uwaga niezasadna Działalność związana z oganizacją obrotu jest dopuszczalna
56.	Art. 1 pkt 17 lit. c (nowy przepis art. 21 ust. 7 i 8 uoif)	TGE	Proponujemy zmianę ustępu 7 oraz nowe brzmienie ustępu 8: b) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Kapitał własny spółki prowadzącej rynek regulowany wynosi, z zastrzeżeniem ust. 8, co najmniej 10 000 000 zł.” c) dodanie nowego ust. 8 w brzmieniu: „8. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany prowadzi alternatywny system obrotu lub	Uwaga odrzucona

			zorganizowaną platformę obrotu, kapitał własny wynosi co najmniej 10 000 000 zł powiększony o równowartość w złotych 125 tysięcy euro. Równowartość kwoty wyrażonej w euro, o której mowa w zdaniu poprzednim, jest ustalana na każdy dzień bilansowy przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego w dniu poprzedzającym ten dzień, przy czym na potrzeby postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie alternatywnego systemu obrotu lub zorganizowanej platformy obrotu - przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu poprzedzającym datę złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie alternatywnego systemu obrotu lub zorganizowanej platformy obrotu." Ponawiamy uwagę: Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie równych warunków konkurencji podmiotów, które mogą ubiegać się o prowadzenie alternatywnego systemu obrotu lub zorganizowanej platformy obrotu. Zgodnie z Dyrektywą o takie zezwolenia może ubiegać się dom maklerski lub spółka prowadząca rynek regulowany. Dyrektywa nie przewiduje dodatkowych wymogów kapitałowych dla tych podmiotów, związanych z prowadzeniem alternatywnego systemu obrotu lub zorganizowanej platformy obrotu. Wymogi kapitałowe dla domów maklerskich są natomiast określone w art. 98 Ustawy na zasadzie ustanowienia reguły (równowartość w złotych 125 tysięcy euro) i wyjątków przewidzianych dla określonych rodzajów działalności – prowadzenie alternatywnego systemu obrotu jest objęte wymogiem kapitałowym w wysokości 125 tysięcy euro. Na tej podstawie proponujemy, aby analogicznym wymogiem objęte zostało prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu przez domy maklerskie. Potrzeba zachowania równych warunków konkurencji między różnymi podmiotami wymaga by identyczne rodzaje działalności były objęte identycznymi wymogami. Inne określenie wymogu kapitałowego dla prowadzenia alternatywnego systemu obrotu lub zorganizowanej platformy obrotu w zależności od statusu podmiotu ubiegającego się o zezwolenie (określenie go w innej wysokości lub kwotowe sprecyzowanie w jednym przypadku przy wskazaniu jedynie ogólnych kryteriów jego ustalania w drugim) zaburzy warunki konkurencji między systemami obrotu prowadzonymi przez spółki prowadzące giełdy towarowe a tymi prowadzonymi przez domy maklerskie na rzecz tych drugich, mimo że ogólne wymogi, w tym kapitałowe, prowadzenia giełdy są bardziej restrykcyjne niż wymogi prowadzenia domu maklerskiego, przez co spółki prowadzące giełdę zapewniają wyższy poziom bezpieczeństwa prowadzonej działalności.	
57.	Art. 1 pkt 19 lit. a (art. 25 ust. 2 uoif)	GPW	Proponujemy, by treść nowododawanego w art. 25 ust. 2 pkt 9 została przeniesiona do ust. 3 tego artykułu. Umowy bądź projekty umów dotyczących outsourcingu powinny zastanowić raczej załącznik do wniosku, o czym jest mowa w art. 25 ust. 3, niż być elementem samego wniosku. Nadto wątpliwość budzi samo sformułowanie pkt 10 w art. 25 ust. 2, tj. co należy rozumieć przez *„umowy outsourcingu dotyczące systemu transakcyjnego, zgodnie z art. 6 rozporządzenia 2017/584."?* Czy chodzi wyłącznie o umowy outsourcingu w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany będzie posiadała	Uwaga przyjęta

			system transakcyjny pozwalający na stosowanie handlu algorytmicznego, bo właśnie takiej sytuacji dotyczy art. 6 tego rozporządzenia? Czy też chodzi o przypadki outsourcingu, każdej funkcji operacyjnej wymienionej w art. 6 ust. 2 tego rozporządzenia? Zasadne wydaje się, poza przeniesieniem treści merytorycznej pkt 10 do ust. 3, także stosowne doprecyzowanie jego treści.	
58.	Art. 1 pkt 19 lit. b (art. 25 ust. 2b uoif)	UKNF	W art. 25 ust. 2b otrzymuje brzmienie: „2b. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu przez spółkę prowadzącą rynek regulowany zawiera informacje, o których mowa w art. 2 i 6 rozporządzenia 2016/824. Na potrzeby wniosku produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, które muszą być wykonywane przez dostawę, uznaje się za klasę aktywów, o których mowa w art. 1 pkt 2 tego rozporządzenia.”	Uwaga przyjęta
59.	Art. 1 pkt 19 lit. d (art. 25 ust. 5)	NBP	NBP pragnie zwrócić uwagę, że zgodnie z projektowanym art. 25 ust. 5 *ustawy o obrocie instrumentami finansowymi* KNF, wydając zezwolenie spółce prowadzącej rynek regulowany na prowadzenie alternatywnego systemu obrotu lub zorganizowanej platformy obrotu, będzie zatwierdzała**,** odpowiednio, regulamin alternatywnego systemu obrotu oraz regulamin zorganizowanej platformy obrotu. Tymczasem z ustaleń poczynionych w dniu 21 kwietnia 2017 r. na konferencji uzgodnieniowej oraz zawartych w *Raporcie* komentarzy do uwagi NBP nr 157 wynika, że organ nadzoru przy wydawaniu wspomnianego zezwolenia nie będzie zatwierdzał regulaminu ani alternatywnego systemu obrotu, ani zorganizowanej platformy obrotu. W związku z tym sugerujemy dokonać odpowiednich zmian w projektowanym art. 25 ust. 5 *ustawy o obrocie instrumentami finansowymi*.	Uwaga przyjęta
60.	Art. 1 pkt 20 lit. a (art. 25a ust. 1 uoif)	UKNF	W odniesieniu do art. 25a ust. 1 w projekcie ustawy o obrocie należy wskazać, że zgodnie z pkt 160 tabeli – Raport z konsultacji, podczas konferencji uzgodnieniowej uzgodniono inne brzmienie tego przepisu niż to, które obecnie znajduje się w projekcie. Obecne brzmienie przepisu jest nieakceptowalne, nie było nawet przedmiotem konsultacji. Zwracamy uwagę, że sformułowanie „…staż pracy w zakresie funkcjonowania rynku finansowego…” nie jest jasne i budzić będzie poważne problemy interpretacyjne. Ustawowa przesłanka powinna być konkretna, jednoznaczna i dająca się zastosować w praktyce. Przyjęty w przepisie staż pracy powinien jednak odnosić się do stażu pracy w konkretnych podmiotach, a dokładnie w instytucjach rynku finansowego. Należy zatem w projekcie przywrócić brzmienie, które zostało uzgodnione podczas konferencji uzgodnieniowej.	Uwaga odrzucona – decyzja Kierownictwa
61.	Art. 1 pkt 20 (nowy przepis art. 25a ust. 3 uoif)	GPW	W związku z modyfikacją wprowadzoną do art. 25 ust. 2 Ustawy należy także odpowiednio zmienić ust. 3 tego przepisu. ***<u>Propozycja zapisu art. 25a ust.3 Ustawy:</u>*** *„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku, gdy organizowaniem alternatywnego systemu obrotu lub prowadzeniem zorganizowanej platformy obrotu kierują członkowie zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany.”*	Uwaga przyjęta
62.	Art. 1 pkt 20 lit. b (art. 25a ust. 7 pkt 2 uoif)	UKNF	W art. 25a w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach, w których spółka prowadząca	Uwaga przyjęta

			rynek regulowany posiada bezpośrednio lub pośrednio pakiet akcji uprawniający do wykonywania co najmniej 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub stanowiący co najmniej 10% udziału w kapitale zakładowym.”	
63.	Art. 1 pkt 25 (nowy przepis art. 28 ust. 4 uoif)	GPW	W art. 28 Ustawy proponujemy po ust. 3 dodać nowy ust. 4, który stanowiłby implementację do prawa krajowego postanowień art. 48 ust. 9 Dyrektywy MiFID II, tj. przewidzianej w tym przepisie **tzw. opcji narodowej** w zakresie określonych kategorii opłat. Proponowana zmiana ma na celu odzwierciedlenie w przepisach krajowych art. 48 ust. 9 akapit 3 Dyrektywy MiFID II, który przyznaje państwom członkowskim możliwość zezwolenia spółkom prowadzącym rynek regulowany na nakładanie wyższych opłat w określonych przypadkach. Dzięki wprowadzeniu takiej regulacji systemy obrotu zyskują skuteczne narzędzie do zarządzania wydajnością systemu transakcyjnego, zwiększając tym samym poziom bezpieczeństwa na organizowanym rynku. Wprowadzenie proponowanej zmiany będzie w praktyce jedynie usankcjonowaniem rozwiązań, które już obecnie funkcjonują na rynku polskim. Dla przykładu Giełda od pewnego już czasu pobiera opłaty kalkulowane w oparciu o wskaźnik *order to trade ratio* w sposób określony w Regulaminie Giełdy (*vide: w pkt 6.4 Załącznika nr 1 do Regulaminu Giełdy*). Opłaty tego rodzaju są powszechne również na rynkach zagranicznych. ***<u>Propozycja przepisu:</u>*** W art. 28 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: *„4. W przypadku opłat, o których mowa w ust. 2 pkt 12, spółka prowadząca rynek regulowany może nakładać wyższe opłaty:* *1) od zleceń, które są następnie anulowane,* *2) od członków rynku regulowanego, dla których współczynnik zleceń anulowanych w stosunku do zleceń wykonanych przekracza limity określone przez spółę prowadzącą rynek regulowany,* *3) od członków rynku regulowanego, którzy stosują technikę handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości.”*	Uwaga przyjęta
64.	Art. 1 pkt 27 (art. 30 ust. 9-11 uoif)	PIBR	W art. 1 pkt 27 projektu (normującego dodanie do art. 30 ustawy zmienianej ust. 9–11) wprowadza się nowy obowiązek informacyjny biegłych rewidentów lub firm audytorskich badających sprawozdania finansowe spółek prowadzących rynek regulowany. W ust. 10 stwierdza się natomiast, że: *„Biegły rewident lub firma audytorska może odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu, o którym mowa w ust. 9,* ***jeżeli przemawiają za tym ważne powody****”.* Niestety w przepisie nie konkretyzuje się, jakie powody miałyby uzasadniać odstąpienie od przedmiotowego obowiązku. Podobne zastrzeżenie można zgłosić wobec aktualnie obowiązującego **art. 100 ust. 3 b**, jak i planowanego **art. 131 l ust. 3 zmienianej ustawy (art.1 pkt 77 projektu ustawy zmieniającej).**	Uwaga odrzucona

			Z uwagi na to, że regulacja ta ma charakter wyjątku od ogólnej zasady, zasadnym wydaje się wskazanie co najmniej przykładowych powodów, które można uznać za ważne przyczyny w rozumieniu tego przepisu.	
65.	Nowy przepis art. 32a pkt 1 uoif	FOEEiG	Podtrzymujemy postulat dotyczący uwzględnienia roli Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w procesie decyzyjnym dotyczącym kwestii sprzedaży produktów energetycznych w obrocie hurtowym, w szczególności w zakresie ustalania limitów pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych **(uwaga nr 178 według raportu z konsultacji udostępnionego na stronie internetowej BIP Rządowego Centrum Legislacji w dniu 21 lipca 2017 r.).** W projekcie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. kompetencje w tym zakresie przyznano wyłącznie Komisji Nadzoru Finansowego, pominięcie roli Prezesa URE w procesie decyzyjnym niesie ze sobą ryzyko niespójności działań organów państwa w kształtowaniu rynku energii elektrycznej i gazu. Komisja Nadzoru Finansowego nie jest organem wyspecjalizowanym w obszarze rynku energii, co może rodzić ryzyko podejmowania przez ten organ decyzji mogących negatywnie wpłynąć na rynek energii elektrycznej i gazu. Postulujemy nałożenie na Komisję Nadzoru Finansowego obowiązku zasięgania opinii Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki przed podjęciem decyzji mających wpływ na funkcjonowanie rynku energii elektrycznej i gazu oraz jego uczestników.	Uwaga niezrozumiała. Zgodnie z art. 32c ust. 6 projektu, przed wydaniem decyzji o limitach pozycji, w przypadku gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest paliwo lub energia, Komisja zasięga opinii Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki
66.	Art. 1 pkt 28 (art. 32b pkt 1 lit. d uoif)	UKNF	W art. 32b pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie: „d) towarzystwem funduszy inwestycyjnych, funduszem zagranicznym, spółką zarządzającą, specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym, funduszem inwestycyjnym zamkniętym, alternatywną spółką inwestycyjną, zarządzającym ASI, unijnym AFI lub zarządzającym z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych,”	Uwaga przyjęta
67.	Art. 1 pkt 28 (art. 32c ust. 1 uoif)	Tauron	Proponuje się nadanie art. 32c ust. 1 UOIF następującego brzmienia: *„Art. 32c ust. 1. Komisja, w drodze decyzji, może ustalić limity otwartych pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych zgodnie z przepisami Rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Komisja wskazuje termin wykonania decyzji nie krótszy niż trzy miesiące od dnia ogłoszenia decyzji.* Uprzejmie prosimy o rozważenie wydłużenia terminu wykonania decyzji z jednego miesiąca na co najmniej trzy miesiące. Zbieg terminów rozpoczęcia obowiązywania limitów pozycji dla wielu podmiotów jednocześnie może także doprowadzić do istotnej podaży instrumentów na rynku, co może niekorzystnie wpłynąć na cenę samych instrumentów, i narazić uczestników rynku na ryzyko zarzutów o manipulacje lub	Uwaga odrzucona. Proponowana zmiana nie uwzględnia instrumentów rozliczanych w terminie 2 miesięcy

			próby manipulacji cenami instrumentów finansowych.	
68.	Art. 1 pkt 28 (art. 32c ust. 4 uoif)	Tauron	Rekomenduje się dodanie do zaproponowanej przez projektodawcę treści art. 32c ust. 4 UOIF nowego fragmentu o następującym brzmieniu: *„Podmiot niefinansowy posiadający kwalifikującą się pozycję w towarowym instrumencie pochodnym składa wniosek o wyłączenie z zakresu obowiązywania limitów pozycji, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia 2017/591, do Komisji. Do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, stosuje się odpowiednio ust. 2, z zastrzeżeniem, że termin na wydanie decyzji przez Komisję określa art. 8 rozporządzenia 2017/591.* Należy zwrócić uwagę, że przepisy art. 8 rozporządzenia 2017/591 dotyczące limitów pozycji ustanawiają konieczność uzyskania przez podmiot niefinansowy, który chce, by z zakresu mających do niego zastosowanie limitów pozycji wyłączyć pozycje hedgingowe, zatwierdzenia przez Komisję jego wniosku o takie wyłączenie. Nowelizacja UOIF nie określa jednak procedury rozpatrywania tego wniosku. Proponowane uzupełnienie ma na celu wprowadzenie zapisów dotyczących przedmiotowej procedury w nawiązaniu do treści rozporządzenia 2017/591. W szczególności chodzi o doprecyzowanie, że **decyzja KNF odnośnie zwolnienia dla transakcji hedgingowych będzie również miała formę decyzji w rozumieniu KPA**.	Uwaga niezasadna. Przedmiotowe zagadnienie zostało wyczerpująco uregulowane w rozporządzeniu
69.	Art. 1 pkt 28 (art. 32c ust. 5 uoif)	Towarzystwo Obrotu Energią	Art. 32b ust. 5: 5. Limity pozycji określają maksymalną **wielkość** pozycji netto, jaką podmiot finansowy albo niefinansowy może **posiadać** w każdym czasie w towarowych instrumentach pochodnych, które znajdują się w systemie obrotu instrumentami finansowymi lub poza systemem obrotu instrumentami finansowymi , o ile są ekonomicznie równoważne względem instrumentów znajdujących się w systemie obrotu. Brzmienie przepisu nowego art. 32b ust. 5 zostało zmienione, jednak postulujemy dalszą modyfikację brzmienia zgodnie z propozycją TOE, tj.: Sformułowanie „wielkość pozycji netto” zamiast „ilość pozycji netto” jest bardziej poprawne terminologicznie; przykładowo: 3 loty kontraktu X stanowią jedną pozycję o wielkości 3 jednostek (lot), a nie 3 pozycje tego kontraktu. Przy obecnie proponowanym brzmieniu („ilość pozycji netto”) mogłyby zaistnieć wątpliwości tego rodzaju, czy ilość pozycji odnosi się do różnych kontraktów czy do jednego rodzaju kontraktu, a także – co podlega unettowieniu. Proponujemy użycie sfomułowania „może posiadać w każdym czasie” zamiast „może otworzyć”, gdyż takie brzmienie uwzględnia fakt, że pozycje można otwierać, a następnie zamykać, nie przekraczając tym samym limitu. Sformułowanie „może otworzyć” nie uwzględnia faktu zamykania pozycji, a w kontekście limitów pozycji istotna jest okoliczność, ile jaka pozycja netto jest otwarta w danym czasie, a nie suma kolejno otwieranych pozycji.	Uwaga przyjęta
70.	Art. 1 pkt 28 (art. 32c ust. 8 uoif)	Towarzystwo Obrotu Energią	Art. 32b ust. 8 8. Limity pozycji określone przez Komisję podlegają przeglądowi i **ponownemu** wyznaczeniu w przypadku jakiejkolwiek istotnej zmiany na rynku wpływającej na wartości, na podstawie których wyznaczane są limity pozycji zgodnie z metodologią obliczania określoną w rozdziale III rozporządzenia 2017/565.	Uwaga przyjęta kierunkowo

			Zmiana redakcyjna, mająca na celu bardziej precyzyjne odzwierciedlenie okoliczności, w których zgodnie z art. 57 ust. 4 akapit drugi dyrektywy MiFID II limity pozycji podlegają przeglądowi i ponownemu wyznaczeniu. Ponadto, proponujemy zmianę redakcyjną – właściwe odwołanie do rozdziału III rozporządzenia 2017/565.	
71.	Art. 1 pkt 28 (art. 32c ust. 10 uoif)	Towarzystwo Obrotu Energią	Art. 32b ust. 10 10. W przypadku **ponownego wyznaczenia** przez Komisję limitów pozycji **w wyniku przeglądu, o którym** mowa w ust. 8, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. W przypadku jego negatywnej opinii Komisja może zmienić wyznaczony limit pozycji zgodnie z tą opinią. W przypadku nieuwzględnienia opinii Urzędu Komisja publikuje swoje stanowisko wraz z uzasadnieniem na swojej stronie internetowej. Zmiana redakcyjna, zapewniająca spójność z brzmieniem art. 32b ust. 8.	Uwaga niezasadna
72.	Art. 1 pkt 28 (art. 32c ust. 11 uoif)	Towarzystwo Obrotu Energią	Art. 32b ust. 11 *11. W przypadku gdy wolumen obrotu towarowego instrumentu pochodnego znajdującego się w systemie obrotu instrumentami finansowymi w więcej niż jednym państwie członkowskim jest największy na terytorium Rzeczpospolitej Polskiej, Komisja określa jednolity limit pozycji, który ma być stosowany do wszystkich transakcji w ramach tego towarowego instrumentu pochodnego.* Konieczna jest dodatkowa korekta brzmienia (wykreślenie „obrocie”).	Uwaga przyjęta
73.	Art. 1 pkt 28 (art. 32c ust. 11 uoif)	URE	Po wyrazach „*znajdującego się w obrocie*” proponuje się wstawić wyraz „*w*”.	Uwaga przyjęta kierunkowo
74.	Art. 1 pkt 28 (art. 32c ust. 11 uoif)	IDM	IDM wskazuje na konieczność usunięcia zbędnego wyrazu „obrocie” (po wyrazach „znajdującego się w”)	Uwaga przyjęta kierunkowo
75.	Art. 1 pkt 28 (art. 32c ust. 12 pkt 2 uoif)	IDM	IDM wskazuje na konieczność usunięcia wyrazu „zapewnienia” (po wyrazach „na rynku, oraz”)	Uwaga przyjęta kierunkowo
76.	Art. 1 pkt 28 (art. 32e ust. 5 uoif)	URE	Projektowanemu art. 32e ust. 5 proponuje się nadać następujące brzmienie: *„5. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym Komisja zawiadamia i współpracuje w tym zakresie z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki oraz powiadamia o wprowadzonych środkach Agencję do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki i ministra właściwego do spraw energii.”.* W związku z tym, że Prezes URE jest organem regulującym działalność przedsiębiorstw energetycznych zgodnie z ustawą – Prawo energetyczne i polityką energetyczną państwa, zmierzając do równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw i energii - wydaje się zasadne, aby KNF w przypadku stosowania środków polegających na nakazaniu podmiotowi finansowemu lub niefinansowemu zmniejszenia wielkości otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych lub zakazie	Uwaga odrzucona

			zawierania transakcji w zakresie określonego towarowego instrumentu pochodnego w odniesieniu do produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, współpracowała z Prezesem URE, analogicznie jak w przypadku współpracy z ministrem właściwym do spraw rolnictwa w odniesieniu do instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych. W związku z tym, że zgodnie z ustawą – Prawo energetyczne, nadzór nad bezpieczeństwem zaopatrzenia w paliwa gazowe i energię elektryczną sprawuje minister właściwy do spraw energii zasadne jest, aby KNF w przypadku stosowania ww. środków dla produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, powiadamiała o wprowadzonych środkach również ministra właściwego do spraw energii.	
77.	Art. 1 pkt 28 (art. 32f ust. 1 uoif)	TGE	„Art. 32f. 1. Firma inwestycyjna lub spółka prowadząca rynek regulowany, podmiot organizujący alternatywny system obrotu lub podmiot prowadzący zorganizowaną platformę obrotu, który dopuszcza do obrotu towarowe instrumenty pochodne lub uprawnienia do emisji lub związane z nimi instrumenty pochodne: 1) podaje do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, cotygodniowe sprawozdanie zawierające zbiorcze zestawienie pozycji utrzymywanych przez poszczególne podmioty w odniesieniu do poszczególnych towarowych instrumentów pochodnych lub uprawnień do emisji lub ich instrumentów pochodnych, będących przedmiotem obrotu w ich systemach obrotu, z uwzględnieniem liczby długich i krótkich pozycji dla takich kategorii, ich zmian od czasu poprzedniego sprawozdania, procentowego udziału całkowitej liczby otwartych pozycji dla każdej kategorii i liczby osób posiadających pozycję w każdej kategorii zgodnie z ust. 4, a także przekazuje to sprawozdanie Komisji i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych;” Proponujemy usunięcie zbędnego wymogu pośrednictwa agencji informacyjnej, który podraża koszty i komplikuje procedurę, a nie jest wymagany dyrektywą MiFiD.	Uwaga odrzucona. Upowszechniani e informacji za pośrednictwem agencji zapewnia jednolitość
78.	Art. 1 pkt 28 (nowe przepisy art. 32f ust. 6 i 7 uoif)	GPW	W ***Q&A - On MiFID II and MiFIR commodity derivatives topics*** w wersji z 7 lipca br. (ESMA70-872942901-28) pytanie nr 5 i 9 dotyczą kwestii „securitites derivatives” w kontekście obowiązków związanych z limitami pozycji w towarowych instrumentach finansowych wynikających z dyrektywy MiFID II. Należy pamiętać, iż zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu MiFIR „commodity derivatives” (towarowe instrumenty pochodne) to także papiery wartościowe, o których mowa w art. 4(1)(44)(c) MiFID II, które powiązane są z towarem. Oznacza to, iż np. certyfikaty strukturyzowane, które oparte są na towarach, zostaną zaliczone do towarowych instrumentów pochodnych. Klasyfikacja taka oznacza, iż do takich papierów z samej definicji mają zastosowanie przepisy art. 57 i 58 dyrektywy MiFID II w zakresie limitów pozycji. Mając na uwadze stanowisko ESMA w Q&A w zakresie „securitites derivatives” w kontekście zagadnienia limitów pozycji należy zauważyć pewne wyłączenia w zakresie obowiązków ich dotyczących. W odpowiedzi na pytanie nr 5, ESMA wyraziła stanowisko, iż **art. 58(1)(a) dyrektywy MiFID II oraz rozporządzenie delegowane (UE) 2017/565 dotyczące tygodniowych raportów pozycji w towarowych instrumentów pochodnych nie mają zastosowania do „securitites derivatives” (str. 26).**	Uwaga przyjęta kierunkowo

			Obowiązek, o którym mowa w art. 58(1)(a) dyrektywy MiFID II, został odzwierciedlony w projektowanym art. 32f ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie. Przy czym stanowisko ESMA dotyczy wszystkich „securitites derivatives" bez względu na liczbę wyemitowanych papierów w danej emisji(serii). Inaczej wygląda kwestia obowiązków określonych w art. 58(1)(b), (2) i (3) dyrektywy MiFID II. W odpowiedzi na pytanie nr 9, ESMA wyraziła stanowisko, iż **obowiązki dotyczące dziennych raportów pozycji w towarowych instrumentów pochodnych (wynikające z art. 58(1)(b), (2) i (3) dyrektywy MiFID II) nie mają zastosowania do „securitites derivatives", których liczba papierów wyemitowanych w danej serii nie przekracza 2,5 miliona sztuk (str. 27).** Obowiązki, o którym mowa w art. 58(1)(b), (2) i (3) dyrektywy MiFID II, zostały odzwierciedlone w projektowanych odpowiednio art. 32f ust. 1 pkt 1, art. 32f ust. 2 oraz art. 32f ust. 3 ustawy o obrocie. ESMA w swym stanowisku jasno stwierdziła, iż celem dziennych raportów jest monitorowanie potencjalnego przekroczenia ustalonych limitów pozycji. Zgodnie bowiem z art. 58(3) MiFID II dzienne raportowanie o pozycjach ma umożliwić monitoring zgodności z art. 57(1) MiFID II. Co oznacza, że obowiązek raportowania dziennego został ustalony wyłącznie dla przypadków w których takie raportowanie jest konieczne dla poprawnego monitorowania powyższej zgodności. Co w konsekwencji oznacza, iż organy nadzoru w takich przypadkach nie potrzebują dziennych raportów, gdyż możliwość przekroczenia limitów pozycji jest wykluczona od samego początku. **Dla „securitites derivatives", których liczba instrumentów w emisji (serii) nie przekracza 2,5 miliona papierów nie jest możliwe per se przekroczenie limitów pozycji.** Takie instrumenty będą bowiem niepłynne i korzystać będą z wyłączenia z art. 15(1)(c) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/591. Mając na uwadze powyższe należy w art. 32f Ustawy dodać nowe ust. 6 i 7, które stanowiłyby odzwierciedlenie stanowiska ESMA. Powyższa konstatacja ESMA, iż w przypadku takich towarowych instrumentów pochodnych z zasady nigdy nie dojdzie do przekroczenia limitów pozycji, wiąże się także z obowiązkiem z art. 57(8) dyrektywy MIFID II dotyczącym wdrożenia przez system obrotu mechanizmów umożliwiających kontrolę pozycji. Taki obowiązek nie powinien dotyczyć systemów obrotu, w których przedmiotem obrotu (jeśli chodzi o towarowe instrumenty pochodne) mogą być wyłącznie „securities derivatves", których liczba jednostek w emisji nie przekracza 2,5 mln sztuk. ***Propozycja zapisu art. art. 28 ust. 2a oraz art. 32f ust. 6 -7 Ustawy:***	

			a) <u>w art. 28 ust. 2a Ustawy otrzymuje brzmienie:</u> *„2a. Przepis ust. 2 pkt 15c nie dotyczy rynku regulowanego, jeżeli przedmiotem obrotu na tym rynku w zakresie towarowych instrumentów pochodnych, są wyłącznie towarowe instrumenty pochodne, o których mowa w art. 32f ust. 7.”* **b) <u>w art. 32f dodaje się ust. 6 -7 w brzmieniu:</u>** *„6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy towarowych instrumentów pochodnych będących papierami wartościowymi.* *7. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ust. 2 oraz ust. 3, nie dotyczą towarowych instrumentów pochodnych będących papierami wartościowymi, jeżeli maksymalna liczba wyemitowanych papierów wartościowych w danej emisji nie przekracza 2.500.000.”*	
79.	Art. 1 pkt 29 lit. c (art. 68a ust. 4c uoif)	NBP	Po powtórnej analizie zagadnienia uczestnictwa izb rozliczeniowych i izb rozrachunkowych w rozrachunkach międzybankowych prowadzonych przez NBP, proponujemy, aby w *ustawie o obrocie instrumentami finansowymi* nie dodawać projektowanego art. 68a ust. 4c. Zdaniem NBP, w obecnym stanie prawnym, izby rozliczeniowe i izby rozrachunkowe w rozumieniu tej ustawy są już uprawnione do uczestnictwa we wspomnianych rozrachunkach. Wynika to z: – art. 51 ust. 1 pkt 4 *ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim*, który stwarza takim podmiotom możliwość otwarcia rachunku - po uprzednim uzyskaniu zgody Prezesa NBP, oraz – z przepisów § 6 ust. 1 pkt 3 oraz § 13 ust. 1 pkt 3 obowiązującego *Zarządzenia nr 13/2013 Prezesa NBP z dnia 24 maja 2013 r. w sprawie sposobu przeprowadzania rozrachunków międzybankowych*. Na podstawie tych przepisów uczestnikiem systemów płatności wysokokwotowych prowadzonych przez NBP mogą być m.in. podmioty zarządzające systemem zewnętrznym, a zgodnie z definicją systemu zewnętrznego zawartą we wspomnianym zarządzeniu może być to m.in. system, w którym przeprowadzane są rozliczenie lub rozrachunek transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe. Zdaniem NBP wprowadzanie zmian mających na celu zapewnienie ustawowej podstawy do uczestnictwa izb rozliczeniowych i izb rozrachunkowych we wspomnianych rozrachunkach jest zbędne, bowiem stanowiłoby *superfluum*. W ocenie NBP przyjęcie takiego przepisu może w przyszłości prowadzić do powstania wątpliwości, czy dla wszystkich potencjalnych typów uczestników rozrachunków międzybankowych dokonywanych przez NBP – na zasadzie analogii – ustawodawca powinien przewidzieć dedykowaną podstawę prawną do uczestnictwa w rozrachunkach międzybankowych.	Uwaga odrzucona
80.	Art. 1 pkt 34 (art. 69h ust. 2	UKNF	Art. 69h ust. 2 otrzymuje brzmienie:	Uwaga przyjęta

	uoif)		„2. W przypadku gdy dom maklerski wykonuje czynności, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 3a, art. 13b, art. 73 ust. 6a–6c, art. 76, art. 79–81, art. 83b ust. 2 i ust. 6–11, art. 83c–83i i art. 176d ustawy, przepisy wydane na podstawie ustawy oraz bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej regulujące pośrednictwo w zawieraniu umów lokaty strukturyzowanej oraz wykonywanie czynności odpowiadające działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 ustawy.”	
81.	Art. 1 pkt 34 (art. 69h ust. 2 uoif)	IDM	Odnosząc się do brzmienia zapisu proponowanego 69h ust. 2 IDM ponownie wskazuje (pomimo przyjęcia uwagi poprzednio zgłaszanej przez IDM – patrz adnotacja do uwagi nr 236 w zestawieniu), iż Projekt w dalszym ciągu nie przewiduje możliwości wykorzystywania, wbrew przepisom MiFID II, przez firmy inwestycyjne pośrednictwa agenta do wykonywania działalności w zakresie zawierania umów lokaty strukturyzowanej lub wykonywania czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 Ustawy, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych. Powyższe powinno zostać zmodyfikowane zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami.	Uwaga przyjęta kierunkowo
82.	Art. 1 pkt 35 lit. a tiret pierwsze (art. 70 ust. 1 pkt. 4 uoif)	IDM	IDM zwraca uwagę, że literalna wykładnia aktualnej propozycji treści art. 70 ust. 1 pkt 4) uoif sugeruje, że klienci domów maklerskich, którzy dziś korzystają z usług bezpośredniego dostępu elektronicznego będą musieli uzyskać zezwolenie na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69 ust 2 pkt 3 ustawy o obrocie. W ocenie IDM tego rodzaju wymóg spowoduje, że wielu klientów, którzy dziś korzystają z usługi bezpośredniego dostępu elektronicznego za pośrednictwem domów maklerskich zaprzestanie zawierania transakcji na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie (dalej „GPW”). Jednocześnie IDM nie widzi uzasadnienia dla konieczności licencjonowania tego typu podmiotów, skoro zgodnie z aktem delegowanym do MiFID II (vide Rozporządzenie DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/589) firma inwestycyjna (dom maklerski, który uzyskał zezwolenie na świadczenie usług inwestycyjnych) będzie ponosić odpowiedzialność za transakcje przeprowadzane z użyciem jej kodu transakcyjnego przez klientów świadczonej przez nią usługi bezpośredniego dostępu elektronicznego, a ponadto musi spełnić wiele wymogów organizacyjnych, żeby taką usługę bezpiecznie świadczyć, co z resztą ustawodawca zamierza implementować w art. 74g projektu ustawy). Należy również zauważyć, że treść punków (63) i (66) preambuły do MiFID II sugeruje, że intencją ustawodawcy europejskiego było objęcie wymogiem posiadania zezwolenia firm prowadzących handel algorytmiczny o wysokiej częstotliwości, podczas gdy możliwość korzystania z usługi bezpośredniego dostępu elektronicznego przez klientów, którzy nie prowadzą handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, uzależniona została od zapewnienia przez firmę inwestycyjną właściwych systemów i mechanizmów kontroli oraz od dokonania oceny i przeglądu odpowiedniości klientów korzystających z tej usługi, w tym zapewnienia wprowadzenia mechanizmów kontroli ryzyka w związku z korzystaniem z tej usługi i zachowania odpowiedzialność za transakcje zlecane im przez ich klientów za pośrednictwem ich systemów lub korzystając z ich kodów transakcyjnych. IDM wskazuje, że obowiązek uzyskania zezwolenia w przypadku uchwalenia art. 70 ust. 1 pkt 4) w zaproponowanym brzmieniu dotyczyłoby również klientów z siedzibą poza UE, którym w ten sposób pozbawią się zautomatyzowanego dostępu do GPW, co jest obecnie na rozwiniętych rynkach kapitałowych	Uwaga odrzucona

			standardem. Dodatkowo IDM pragnie zauważyć, że w projekcie uoif brakuje jakiegokolwiek vacatio legis na uzyskanie zezwolenia przez tego typu klientów, co biorąc pod uwagę czas konieczny na uzyskanie zezwolenia oraz fakt, że wciąż nie wiemy, kiedy zostanie uchwalona zmieniona ustawa, nie pozwala na dostosowanie się do nowych przepisów. W ocenie IDM skutkiem zaprzestania zawierania transakcji na GPW przez klientów, którzy aktualnie korzystają z bezpośredniego dostępu elektronicznego za pośrednictwem domów maklerskich i jednocześnie niebędących firmą inwestycyjną w rozumieniu MiFID II, może być spadek obrotów na GPW po 3 stycznia 2018 r. na poziomie około 10%. Mając na uwadze powyższe IDM proponuje nadać ust. 1 następujące brzmienie: *„podmiotów wykonujących wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są instrumenty finansowe inne niż towarowe instrumenty pochodne lub uprawnienia do emisji bądź instrumenty pochodne, jeżeli instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, chyba że czynności te są wykonywane w ramach:* *a) funkcji animatora rynku lub* *b) członkostwa lub uczestnictwa w rynku regulowanym lub alternatywnym systemie obrotu, lub bezpośredniego elektronicznego dostępu do systemów obrotu instrumentami finansowymi udostępnianego przez członka lub uczestnika systemu obrotu instrumentami finansowymi niebędącego firmą inwestycyjną, a podmiot nie jest podmiotem niefinansowym, zawierającym wskutek tych czynności transakcje, o których można obiektywnie stwierdzić, że zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami tego podmiot lub grupy, do której należy ten podmiot, lub* *c) stosowania techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, lub* *d) wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych na rachunek dającego zlecenie, w tym przez zestawianie zleceń;”.*	
83.	Art. 1 pkt 35 lit. a tiret pierwsze (art. 70 ust. 1 pkt. 4 uoif)	Towarzystwo Obrotu Energią	„4) podmiotów wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są instrumenty finansowe inne niż towarowe instrumenty pochodne bądź uprawnienia do emisji bądź instrumenty pochodne, dla których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji i które nie świadczą jakichkolwiek innych usług inwestycyjnych lub nie prowadzą jakiejkolwiek innej działalności inwestycyjnej polegającej na inwestowaniu w instrumenty finansowe inne niż towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub ich instrumenty pochodne, chyba że osoby te: a) są animatorami rynku lub b) są członkami lub uczestnikami rynku regulowanego lub alternatywnego systemu obrotu bądź mają bezpośredni dostęp elektroniczny do systemu obrotu instrumentami finansowymi, z wyjątkiem podmiotów niefinansowych realizujących w systemie obrotu transakcje, w przypadku których można w obiektywny sposób zmierzyć, że powodują ograniczenie ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością handlową lub	Uwaga przyjęta kierunkowo

			działalnością samofinansującą tych podmiotów niefinansowych lub ich grup, c) stosują technikę handlu algorytmicznego wysokiej częstotliwości, d) wykonują zlecenia nabycia lub zbycia instrumentów finansowych na rachunek dającego zlecenie poprzez zestawianie zleceń” Zgodnie z raportem z konsultacji publicznych, uwaga została przyjęta niemniej jednak proponowane brzmienie nie odzwierciedla uzgodnień poczynionych ramach konsultacji. Proponowane brzmienie w zakresie uzupełnienia lit. b) wyłączenia opisanego w niniejszym punkcie uwzględnia treść art. 1 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1034 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniającej dyrektywę MIFID II. Ponadto, proponowane brzmienie tego wyłączenia wydaje się odzwierciedlać intencję ustawodawcy wspólnotowego, zgodnie z którą zakres wyłączenia powinien obejmować podmioty co do zasady wykonujące czynności na własny rachunek na „klasycznych” instrumentach finansowych, ale nie wyłącznie takie czynności w odniesieniu do jakichkolwiek instrumentów finansowych, co wydawało się sugerować projektowane przez ustawodawcę brzmienie nowelizacji	
84.	Art. 1 pkt 35 lit. a tiret pierwsze (art. 70 ust. 1 pkt 4 uoif)	Tauron	*„4) podmiotów wykonujących czynności ~~wyłącznie~~ określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są instrumenty finansowe inne niż towarowe instrumenty pochodne bądź uprawnienia do emisji bądź instrumenty pochodne, dla których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, i które nie świadczą jakichkolwiek innych usług inwestycyjnych lub nie prowadzą jakiejkolwiek innej działalności inwestycyjnej polegającej na inwestowaniu w instrumenty finansowe inne niż towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub ich instrumenty pochodne, chyba że osoby te:* *a) są animatorami rynku lub* *b) są członkami lub uczestnikami rynku regulowanego lub alternatywnego systemu obrotu bądź mają bezpośredni dostęp elektroniczny do systemu obrotu instrumentami finansowymi, a podmiot nie jest podmiotem niefinansowym, zawierającym wskutek tych czynności transakcje, o których można obiektywnie stwierdzić, że zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami tego podmiotu lub grupy, do której należy ten podmiot, lub* *c) stosują technikę handlu algorytmicznego wysokiej częstotliwości,* *d) wykonują zlecenia nabycia lub zbycia instrumentów finansowych na rachunek dającego zlecenie poprzez zestawianie zleceń”* Zgodnie z informacją MF uwaga została przyjęta, niemniej jednak nie znalazło to odzwierciedlenia w najnowszej wersji nowelizacji UOIF. Proponowana zmiana brzmienia wyłączenia odzwierciedla intencję ustawodawcy wspólnotowego, zgodnie z którą zakres wyłączenia powinien obejmować podmioty co do zasady wykonujące czynności na własny rachunek na „klasycznych” instrumentach finansowych w innych celach niż cele inwestycyjne lub świadczenie innych usług inwestycyjnych dotyczących tylko takich klasycznych instrumentów (**a nie wyłącznie działających na własny rachunek i tylko w odniesieniu do klasycznych instrumentów finansowych, a więc z pominięciem działalności w odniesieniu do innych instrumentów finansowych**, co wydawało się sugerować projektowane przez ustawodawcę brzmienie nowelizacji). **Proponowane przez MF**	Uwaga przyjęta kierunkowo

			brzmienie rodzi z kolei ryzyko znacznego zawężenia zakresu stosowania tego zwolnienia w stosunku do brzmienia MIFID II oraz jego wpływu na inne możliwe zwolnienia.	
85.	Art. 1 pkt 35 lit. a tiret trzecie (art. 70 ust. 1 pkt 10 uoif)	Towarzystwo Obrotu Energią	„10) podmiotów wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, w tym animatorów rynku na tych instrumentach lub podmiotów wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 1–2 i 4–9, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, jeżeli instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, na rzecz swoich klientów lub dostawców w ramach głównego zakresu działalności, pod warunkiem że: a) czynności te mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu działalności, przy czym charakter przedmiotu działalności tych podmiotów jest ustalany na podstawie przedmiotu działalności grupy kapitałowej, do której te podmioty należą oraz b) główny zakres działalności tych podmiotów nie polega na prowadzeniu działalności maklerskiej w rozumieniu art. 69 ust. 2, czy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 70 ust. 2 bądź na działaniu w charakterze animatora rynku w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych oraz c) osoby te nie stosują techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości.” Zgodnie z raportem z konsultacji publicznych, uwaga została przyjęta niemniej jednak proponowane brzmienie nie odzwierciedla uzgodnień poczynionych ramach konsultacji. W szczególności: 1. nie uwzględniono uwagi w zakresie odwołania do art. 69 ust. 2 pkt 1-2 i 4-9 (w związku z poszerzeniem katalogu); 2. spójnik „lub” użyty w końcowej części przepisu pomiędzy punktami a i b, jest niewłaściwy (powinno być „oraz”); 3. brzmienie przepisu nie jest do końca zrozumiałe. Wydaje się, że uwzględnienie warunku, że podstawowa działalność nie jest działalnością maklerską, powinno być wskazane na wstępie przepisu, a nie w punkcie a), gdyż obejmuje ono też przypadki z punktu b); 4. rekomendować należy usunięcie słowa „wyłącznie”, aby nie budziło wątpliwości, że podmioty objęte wyłączeniem mogą jednocześnie zawierać transakcje na własny rachunek oraz wykonywać inne czynności z art. 69 ust. 2 pkt 1-2, 4-9 na rzecz swoich klientów lub dostawców; 5. pojęcie zarówno klientów jak i dostawców należy odnieść do głównej działalności podmiotów objętych zwolnieniem a nie do „korzystania z usług” podmiotów objętych zwolnieniem; 6. dla skorzystania ze zwolnienia miarodajny (zgodnie z MIFID II) powinien być fakt, że główny zakres działalności podmiotów objętych zwolnieniem nie polega na prowadzeniu działalności maklerskiej w rozumieniu art. 69 ust. 2, wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 70 ust. 2 czy na działaniu w charakterze animatora rynku, a nie że określone czynności podmiotów objętych zwolnieniem nie stanowią działalności maklerskiej czy działania z charakterze animatora rynku (przykład: jeśli dany podmiot wykonuje czynności z art. 69 ust. 2 pkt 1-2 lub 4-9 – a zatem de facto czynności objęte definicją działalności maklerskiej – na rzecz swoich klientów lub dostawców, może te czynności wykonywać, gdyż korzysta ze zwolnienia).	Uwaga przyjęta kierunkowo
86.	Art. 1 pkt 35 lit.	Tauron	*„10) podmiotów wykonujących ~~wyłącznie~~ czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są*	Uwaga przyjęta

	a tiret trzecie (art. 70 ust. 1 pkt 10 uoif)		*towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, w tym animatorów rynku na tych instrumentach lub podmiotów wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 1–2 i 4–9, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, jeżeli instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, na rzecz klientów lub dostawców tych podmiotów w ramach głównego zakresu działalności, pod warunkiem że:* *— czynności te mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu działalności, przy czym charakter przedmiotu działalności tych podmiotów jest ustalany na podstawie przedmiotu działalności grupy kapitałowej, do której te podmioty należą oraz* *— główny zakres działalności tych podmiotów nie polega na prowadzeniu działalności maklerskiej w rozumieniu art. 69 ust. 2, czy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 70 ust. 2 bądź na działaniu w charakterze animatora rynku w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych oraz* *— osoby te nie stosują techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości* Zgodnie z informacją MF uwaga została przyjęta, niemniej jednak nie znalazła ona w całości odzwierciedlenia w najnowszej wersji nowelizacji UOIF. Uzasadnienie propozycji TAURON: 1) rekomendować należy usunięcie słowa „wyłącznie”, aby nie budziło wątpliwości, że podmioty objęte wyłączeniem mogą jednocześnie zawierać transakcje na własny rachunek <u>oraz</u> wykonywać inne czynności z art. 69 ust. 2 pkt 1-2, 4-9 na rzecz swoich klientów lub dostawców 2) pojęcie zarówno klientów jak i dostawców należy odnieść do głównej działalności podmiotów objętych zwolnieniem a nie do „korzystania z usług” podmiotów objętych zwolnieniem (jak ma to miejsce w propozycji MF odnośnie klientów i dostawców), co może sugerować, że chodzi tu o klientów usługi maklerskich, a nie o odbiorców dostaw, usług lub robót budowlanych w ramach głównego przedmiotu działalności. 3) dla skorzystania ze zwolnienia miarodajny (zgodnie z MIFID II) powinien być fakt, że <u>główny zakres</u> działalności podmiotów objętych zwolnieniem nie polega na prowadzeniu działalności maklerskiej w rozumieniu art. 69 ust. 2, wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 70 ust. 2 czy na działaniu w charakterze animatora rynku, a nie że określone czynności podmiotów objętych zwolnieniem nie stanowią działalności maklerskiej czy działania z charakterze animatora rynku (przykład: jeśli dany podmiot wykonuje czynności z art. 69 ust. 2 pkt 1-2 lub 4-9 – a zatem de facto czynności objęte definicją działalności maklerskiej – na rzecz swoich klientów lub dostawców, może te czynności wykonywać, gdyż korzysta ze zwolnienia) 4) prowadzenie OTF (pkt 9) nie powinno być wyłączone z katalogu.	kierunkowo
87.	Art. 1 pkt 35 lit. a tiret piąte (art. 70 ust. 1 pkt 15 uoif)	Tauron	*„15) operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, lub podmiotów prowadzących instalację, o których mowa art. 3 pkt 16 tej ustawy, którzy, zawierając transakcje na uprawnieniach do emisji, nie wykonują zleceń na rachunek klientów lub nie prowadzą jakiejkolwiek działalności inwestycyjnej innej niż zawieranie transakcji na własny rachunek, pod warunkiem że osoby te nie stosują techniki handlu*	Uwaga odrzucona

			algorytmicznego o wysokiej częstotliwości; Podtrzymujemy uwagę. Propozycja MF nie odzwierciedla treści wyłączenia z art. 2 ust. 1 lit. e). Zgodnie z tym przepisem z wyłączenia mogą skorzystać: operatorzy (w rozumieniu dyrektywy 2003/87/EC), którzy podczas zawierania transakcji dot. uprawnień do emisji (*„when dealing in emission allowances”)* nie wykonują zleceń klientów ani nie świadczą żadnych innych usług inwestycyjnych i nie prowadzą działalności inwestycyjnej innej niż działanie na własny rachunek (who *„do not execute client orders and who do not provide any investment services or perform any investment activities other than dealing on own account”)* pod warunkiem, że nie stosują techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości. Propozycja TAURON odzwierciedla powyższe intencje ustawodawcy unijnego. Jest to kolejna propozycja, która może być interpretowana w sposób prowadzący do kwestionowania możliwości kumulacji zwolnień, mimo interpretacji ESMA wyraźnie dopuszczającej takie łączenie.	
88.	Art. 1 pkt 35 lit. b (art. 70 ust. 1b-1f)	Tauron	*„1b. Wykonywanie zleceń dotyczących instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 10, w ramach transakcji zawieranych także na własny rachunek pomiędzy podmiotami, które spełniają warunki skorzystania ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, uznaje się za objęte zakresem przedmiotowego zwolnienia.”* *1c. Przez charakter dodatkowy czynności w stosunku do głównego przedmiotu działalności, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, rozumie się spełnianie warunków przewidzianych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/592 z dnia 1 grudnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących kryteriów pozwalających ustalić, kiedy działalność ma być uznawana za działalność dodatkową względem głównego zakresu działalności (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 492).* *1d. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 10, przed rozpoczęciem wykonywania czynności oraz w przypadku zamiaru korzystania z wyłączenia w następnym roku kalendarzowym, przekazują Komisji informację o zamiarze korzystania z wyłączenia w terminie 1 miesiąca od dnia udostępnienia informacji o ogólnej działalności transakcyjnej w Unii Europejskiej w poszczególnych kategoriach aktywów wskazanych w rozporządzeniu 2017/592, ale nie wcześniej niż 1 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy oświadczenie.”* *1e. W przypadku braku stwierdzenia podstaw do korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, podmiot składa wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, w terminie 3 miesięcy od ostatniego dnia, w którym podmiot ten był obowiązany złożyć informację zgodnie z ust. 1d, albo jest obowiązany ~~do~~ zaprzestać w tym terminie wykonywania czynności objętych wyłączeniem. W przypadku złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej czynności objęte wyłączeniem mogą być wykonywane bez zezwolenia do dnia wydania decyzji ostatecznej w przedmiocie złożonego wniosku. Korzystanie z któregokolwiek z wyłączeń wskazanych w art. 70 ust. 1 nie pozbawia podmiotu możliwości korzystania z innego zwolnienia wymienionego w tym przepisie, o ile podmiot ten spełnia jego przesłanki.”* Uzasadnienie: 1) Zgodnie z zestawieniem uwag i komentarzy MF co do ich uwzględnienia uwaga dot. ust. 1b w	Uwagi przyjęte kierunkowo

			kontekście rec. 25 preambuły MIFID II miała zostać przyjęta i uwzględniona przez MF. Redakcja tego ustępu wydaje się jednak bardziej sugerować, że odnosi się on do działalności wewnątrzgrupowej, a nie do działalności podmiotów należących do grup kapitałowych, których główna działalność nie obejmuje prowadzenia działalności maklerskiej lub działalności bankowej. Innymi słowy, zwolnienie to dotyczy podmiotów z grup nie-bankowych i nie-maklerskich, a nie działalności podmiotów z tej samej grupy, której podmioty korzystają ze zwolnienia z działalności dodatkowej. 2) dzień „dokonania obliczeń" przez podmiot, który chce skorzystać ze zwolnienia nie jest terminem obiektywnym i łatwym do weryfikacji; w związku z tym proponujemy zastąpienie go datą (o charakterze obiektywnym) udostępnienia przez ESMA danych dot. działalności transakcyjnej w UE 3) możliwa jest sytuacja, w której do dnia 30 kwietnia ESMA nie udostępni danych, o których mowa w pkt 2 powyżej, a co za tym idzie nie będzie możliwe dokonanie obliczeń i złożenie oświadczenia do dnia 30 kwietnia; dodatkowo pragniemy zwrócić uwagę, że w swojej opinii w sprawie danych na potrzeby obliczeń dot. działalności dodatkowej (z dnia 6 lipca 2017 r. ESMA70-156-165) ESMA wyraźnie wskazała na problemy z oszacowaniem skali takiej działalności, co przy sztywno zaproponowanym terminie (30 kwietnia) narażałoby zainteresowane podmioty na złożenie przedmiotowych oświadczeń w oparciu o niezweryfikowane dane 4) proponowana zmiana odzwierciedla stanowisko EMSA wyrażone w raportach końcowych przekazywanych Komisji Europejskiej, zgodnie z którym zwolnienia przewidziane w MIFID II mogą być stosowane kumulatywnie	
89.	Art. 1 pkt 35 lit. b (art. 70 ust. 1c uoif)	Towarzystwo Obrotu Energią	1c. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 10, przed rozpoczęciem wykonywania czynności **informują Komisję o zamiarze** korzystania z wyłączenia. **W przypadku zamiaru korzystania z wyłączenia** w następnym roku kalendarzowym przekazują Komisji informację o zamiarze korzystania z wyłączenia w terminie 1 miesiąca od dnia udostępnienia informacji o ogólnej działalności transakcyjnej w Unii Europejskiej w poszczególnych kategoriach aktywów wskazanych w rozporządzeniu 2017/565, ale nie wcześniej niż 1 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy informacja. Proponujemy dalsza modyfikację przepisu, rozdzielającą przypadek rozpoczęcia wykonywania czynności po raz pierwszy (wówczas zawiadomienie musi być skierowane przed rozpoczęciem) oraz corocznego odnawiania korzystania z wyłączenia (wówczas zawiadomienie następuje dopiero, gdy możliwe będzie dokonanie stosownych kalkulacji tj. po podaniu do publicznej wiadomości danych o działalności transakcyjnej w Unii Europejskiej.).	Uwaga przyjęta w zakresie pierwszego zdania
90.	Art. 1 pkt 35 lit. b (art. 70 ust. 1d uoif)	GPW	Podtrzymujemy uwagę zgłoszoną do projektu z dnia 3 marca br., która została przyjęta na konferencji uzgodnieniowej (*vide:* raport z konsultacji). W naszej ocenie art. 70 ust. 1d *in fine* Ustawy, który dotyczy łączenia wyjątków, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, 6-8 i 10 Ustawy z wyjątkiem, o którym mowa ust. 1 pkt 4 tego artykułu powinien w sposób bardziej precyzyjny wyrażać kwestię zawartą w art. 2 ust. 1 lit d *in fine* Dyrektywy MiFID II. Należy zauważyć, iż w znaczący sposób został zmieniony wyjątek dotyczący podmiotów działających	Uwaga przyjęta kierunkowo – decyzja Kierownictwa

			wyłącznie na rachunek własny (art. 2 ust. 1 lit. d dyrektywy MiFID I). W świetle dyrektywy MiFID II (także art. 2 ust. 1 lit d) dany podmiot nie będzie mógł korzystać z tego wyjątku jeżeli będzie chciał zostać członkiem rynku regulowanego lub MTF. Członkostwo na rynku regulowanym lub MTF, ale także bycie animatorem rynku czy też stosowanie techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości traktowane jest jako kwalifikowane działanie na rachunek własny i jako takie będzie wymagało uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej. Podmiot, który będzie chciał wykonywać kwalifikowane czynności na rachunek własny będzie musiał stać się firmą inwestycyjną. Ograniczenia dotyczące kwalifikowanej działalności, mając na uwadze drugi akapit art. 2 ust. 1 lit d Dyrektywy MiFID II, nie dotyczą jednak **podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a, i oraz j Dyrektywy.** Wymienione tam podmioty będą mogły bez potrzeby uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej być członkami lub uczestnikami rynku regulowanego lub MTF. Wynika to bezpośrednio z **art. 1 ust. 5 Dyrektywy MiFID II**, zgodnie z którym: *„Art. 17 ust. 1–6 stosuje się również do **członków lub uczestników rynków regulowanych i MTF, którzy nie muszą posiadać zezwolenia na mocy niniejszej dyrektywy** zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a), e), i) oraz j).”* Do takich podmiotów, które staną się członkami lub uczestnikami rynku regulowanego lub MTF powinny znaleźć zastosowanie niektóre przepisy dotyczące prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne. Ponadto, należy zauważyć, że taki podmiot zgodnie z art. 53(3) i 19(2) dyrektywy MiFID II, aby zostać dopuszczony do działania w obrocie zorganizowanym, musi spełnić szereg dodatkowych warunków, które są weryfikowane przez operatora rynku. Należy zauważyć także, iż potwierdzeniem powyższego jest stanowisko ESMA jakie zostało zawarte w Q&A – „On MiFID II and MiFIR market structures topics” w wersji na 7 lipca 2017 r. (ESMA70-872942901-38) (str.31-32), **że tzw. „inne podmioty” niż firmy inwestycyjne oraz instytucje kredytowe, które mogą być członkami lub uczestnikami rynku regulowanego lub MTF, o których mowa w art. 53(3) i 19 (2) dyrektywy MIFID II to podmioty, które zostały na podstawie art. 2(1) tej dyrektywy wyłączone z obowiązku uzyskania zezwolenia, takie jak instytucje ubezpieczeniowe czy instytucje wspólnego inwestowania.** Mając na uwadze powyższe, Projekt powinien zawierać przepis, który stanowiłby implementację art. 1 ust. 5 dyrektywy MIFID II. ***Propozycja zapisu art. 70 ust. 1g:*** *„1g. Do podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 6–8 i 10, wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, nie stosują się ograniczenia określone w ust. 1 pkt 4 lit. a-d. Do podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 4 lit. b, 6–8, 10 i 15, będących członkami lub uczestnikami rynku regulowanego lub alternatywnego*	

			sytemu obrotu stosują się odpowiednio art. 74e-74h."	
91.	Art. 1 pkt 35 lit. b (art. 70 ust. 1e uoif)	Towarzystwo Obrotu Energią	Art. 70 ust. 1e. W przypadku braku stwierdzenia podstaw do korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, podmiot składa wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, w terminie 3 miesięcy od ostatniego dnia, w którym podmiot ten był obowiązany złożyć informację zgodnie z ust. 1d, albo **zaprzestaje** w tym terminie wykonywania czynności objętych wyłączeniem. W przypadku złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej czynności objęte wyłączeniem mogą być wykonywane bez zezwolenia do dnia wydania decyzji ostatecznej w przedmiocie złożonego wniosku. Korzystanie z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 6–8 i 10, upoważnia do korzystania również z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, niezależnie od charakteru czynności określonych w art. 69 ust. 2 pkt 3. Proponowana korekta gramatyczna.	Uwaga przyjęta
92.	Art. 1 pkt 35 lit. c (art. 70 ust. 4 uoif)	IDM	W opinii IDM, brak jest podstaw dla niestosowania przez banki działające w oparciu o art. 70 ust. 2 Ustawy proponowanych przepisów art. 73 ust. 6a oraz art. 73a – 73d Ustawy, gdyż przepisy te z założenia odnoszą się ogólnie do usługi wykonywania zleceń a nie wyłącznie do wykonywania zleceń w obrocie zorganizowanym. W związku z powyższym, IDM proponuje uzupełnienie katalogu przepisów wskazanych w proponowanym art. 70 ust. 4 Ustawy, które powinny być odpowiednio stosowane przez bank działający w oparciu o art. 70 ust. 2 Ustawy, o przepisy art. 73 ust. 6a oraz art. 73a – 73d Ustawy.	Uwaga przyjęta
93.	Art. 1 pkt 37 lit. a (art. 73 ust. 1 uoif)	IGTE	Wobec zdefiniowania wykonywania zleceń jako nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych, należy usunąć fragment „lub dokonywanie innych czynności wywołujących równoważne skutki, których przedmiotem są instrumenty finansowe". Przez nabycie rozumiemy uzyskanie praw, przez zbycie- ich pozbawienie. Wobec takiej dychotomii dodatkowe regulowanie „innych czynności" wydaje się być zbędne.	Uwaga odrzucona
94.	Art. 1 pkt 37 lit. a (art. 73 ust. 1 uoif)	UKNF	W art. 73 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Przez wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych rozumie się nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych na rachunek zleceniodawcy lub dokonywanie innych czynności wywołujących równoważne skutki, których przedmiotem są instrumenty finansowe."	Uwaga przyjęta
95.	Art. 1 pkt 37 lit. a (art. 73 ust. 1 i 2 uoif)	Towarzystwo Obrotu Energią	Proponuje się wykreślenie z Ustawy projektowanego art. 1 pkt 28 lit. a) i pozostawienie art. 73 ust. 1 i 2 UOIF w dotychczasowym brzmieniu. Projektowana zmiana art. 73 ust. 1 i 2 UOIF budzi wątpliwości interpretacyjne w części, w jakiej rozszerza definicję wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych o „dokonywanie innych czynności wywołujących równoważne skutki, których przedmiotem są instrumenty finansowe" (znowelizowany art. 73 ust. 1 UOIF), oraz rozszerza definicję „umów kupna lub sprzedaży instrumentów finansowych ze zleceniodawcą" także o „inne umowy o równoważnym charakterze, w tym sprzedaż zleceniodawcy instrumentów finansowych emitowanych przez sprzedającego lub wystawionych przez wystawiającego" (znowelizowany art. 73 ust. 2 UOIF).	Uwaga odrzucona
96.	Art. 1 pkt 37 lit. a (art. 73 ust. 1 i	Tauron	*„1. Przez wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych rozumie się nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych na rachunek zleceniodawcy ~~lub dokonywanie innych czynności~~*	Uwaga odrzucona

<table>
<tr><td></td><td>2 uoif)</td><td></td><td>~~wywołujących równoważne skutki~~, których przedmiotem są instrumenty finansowe. Umowa jest zawierana w formie pisemnej, a w przypadku umowy z klientem detalicznym – w formie pisemnej pod rygorem nieważności.
2. Wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych może również polegać na zawieraniu na własny rachunek umów kupna lub sprzedaży instrumentów finansowych ze zleceniodawcą ~~lub innych umów o równoważnym charakterze~~, w tym sprzedaży zleceniodawcy instrumentów finansowych emitowanych przez sprzedającego lub wystawionych przez wystawiającego.”

Zgodnie z informacją z MF uwaga została przyjęta, jednak nie wykreślono z definicji czynności o równoważnym charakterze lub wywołujących równoważne skutki.</td><td></td></tr>
<tr><td>97.</td><td>Art. 1 pkt 38 (art. 73a-73d uoif)</td><td>NBP</td><td>Naszym zdaniem określenia „systemy wykonania zleceń” należy zmienić na „systemy wykonywania zleceń”.</td><td>Uwaga przyjęta</td></tr>
<tr><td>98.</td><td>Art. 1 pkt 38 (art. 73a ust. 3 uoif)</td><td>ZBP</td><td>ZBP chciałby zauważyć, że proponowana treść ustawy jest rozbieżna z treścią art. 27 ust. 1 Dyrektywy, w kontekście motywu 93 preambuły, które jasno wskazują, że koszty i prowizje powinny być uwzględniane wyłącznie wówczas, gdy w polityce firmy przewidziane jest więcej niż jedno miejsce wykonania. Fragment „gdy istnieje więcej niż jeden konkurencyjny system wykonywania zlecenia” powinien być raczej rozumiany „gdy jest [uwzględniony w polityce]”, a nie „gdy jest ustanowiony w UE” – wersja angielska, która była podstawą do tłumaczenia na wersją polską, jest w tym zakresie bardziej precyzyjna:
<table>
<tr><td>Dyrektywa EN</td><td>Dyrektywa PL</td><td>Ustawa</td></tr>
<tr><td>Rec 93
For the purposes of determining best execution when executing retail client orders, the costs relating to execution should include an investment firm’s own commissions or fees charged to the client for limited purposes, <u>where more than one venue listed in the firm’s execution policy is capable of executing a particular order</u>. In such cases, the firm’s own commissions and costs for executing the order on each of the eligible execution venues should be taken into account in order to assess and compare the results for the client that would be achieved by executing the order on each such venue.</td><td>Motyw 73
Do celów określenia najlepszego wykonywania w przypadku wykonywania zleceń klientów detalicznych, koszty związane z wykonywaniem powinny obejmować własne prowizje firmy inwestycyjnej lub opłaty pobierane od klienta w ograniczonych celach w przypadkach, <u>w przypadku gdy więcej niż jeden system obrotu wymieniony w polityce wykonywania zleceń firmy może zrealizować dane zamówienie</u>. W takich przypadkach do celów oceny i porównania wyników dla klienta, które osiągnięto by wykonując zlecenie w każdym takim systemie, powinno się uwzględniać własne prowizje firmy oraz koszty wykonania zlecenia w każdym z nadających się do tego systemów wykonywania zleceń.</td><td></td></tr>
<tr><td>Art. 27 ust 1
For the purposes of delivering best possible result in accordance with the first subparagraph <u>where there is more than one</u></td><td>Art. 27 ust 1
Do celów zapewniania możliwie najlepszego wyniku zgodnie z akapitem pierwszym, w przypadku gdy istnieje</td><td>Art. 73a ust 3
W przypadku gdy firma inwestycyjna posiada dostęp do więcej niż jednego systemu</td></tr>
</table></td><td>Uwaga odrzucona</td></tr>
</table>

				competing venue to execute an order for a financial instrument, in order to assess and compare the results for the client that would be achieved by executing the order on each of the execution venues listed in the investment firm's order execution policy that is capable of executing that order, the investment firm's own commissions and the costs for executing the order on each of the eligible execution venues shall be taken into account in that assessment.	więcej niż jeden konkurencyjny system wykonywania zlecenia dotyczącego instrumentu finansowego, w celu oceny i porównania na rzecz klienta wyników, które mogłyby zostać osiągnięte dzięki wykonaniu zlecenia w każdym z systemów wykonywania zleceń wymienionych w polityce firmy inwestycyjnej dotyczącej wykonywania zleceń, na której można wykonać zlecenie, w ocenie tej uwzględnia się własne prowizje i opłaty firmy inwestycyjnej za wykonanie zlecenia w każdym z nadających się do tego systemów wykonywania zleceń.	wykonania zlecenia w odniesieniu do danego instrumentu finansowego, w określaniu możliwie najlepszego wyniku dla klienta jest obowiązana uwzględnić również wielkość opłat, które należne byłyby firmie za wykonanie zlecenia, oraz koszty wykonania zlecenia, które zostałyby poniesione w przypadku wykonania zlecenia w danym systemie.	
			Ma to istotne znaczenie w sytuacjach, gdy bank/ firma inwestycyjna ma dostęp (np. w ramach działalności na rachunek własny) do wielu systemów obrotu (np. MTF zagraniczne), ale jedynie niektóre z nich (weryfikowane okresowo pod względem jakości wykonania) decyduje się umieszczać w polityce najlepszego wykonywania zleceń. Przykładowo dla transakcji IRS, które prawdopodobnie od 2018 roku będą podlegać wymogowi obrotu (art. 28 MiFIR), każdy bank będzie musiał mieć dostęp do kilku MTF obracających tym instrumentem, ale z dużym prawdopodobieństwem nie będzie ich wszystkich umieszczać w polityce wykonywania zleceń dla klientów detalicznych. Proponuje się zatem skorygować treść art. 73a ust 3 w sposób następujący: *„W przypadku, gdy więcej niż jeden system obrotu wymieniony w polityce wykonywania zleceń firmy może zrealizować dane zlecenie firma inwestycyjna posiada dostęp do więcej niż jednego systemu wykonania zlecenia w odniesieniu do danego instrumentu finansowego, firma inwestycyjna w określaniu możliwie najlepszego wyniku dla klienta jest obowiązana uwzględnić również wielkość opłat, które należne byłyby firmie za wykonanie zlecenia, oraz koszty wykonania zlecenia, które zostałyby poniesione w przypadku wykonania zlecenia w danym systemie."*			
99.	Art. 1 pkt 38 (art. 73a ust. 8 uoif)	GPW	W naszej ocenie ust. 8 w art. 73a powinien zostać usunięty. Kwestię publikowania przez systemy wykonania zleceń danych na temat jakości wykonania zleceń została kompleksowo uregulowana w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/575. W rozporządzeniu tym, w art. 10 zwarto sposoby podawania do publicznej wiadomości tych danych. W naszej ocenie nie ma potrzeby dodatkowego regulowania tej kwestii. Ponadto, należy zauważyć, że w tym przepisie znajduje się, jak się wydaje, błędne odesłanie. A także tak skonstruowane odesłanie może sugerować, że stosuje się tylko art. 3 rozporządzenia nr 2017/575, podczas gdy rozporządzenie te stosuje się w całości.			Uwaga odrzucona
100.	Art. 1 pkt 38 (art. 73b ust. 4	ZBP	ZBP postuluje, aby w zaproponowanej treści art. 73b ust. 4 wyrażenie *„**wyraźną zgodę** klienta"* zastąpić wyrażeniem *„**zgodę** klienta"*.			Uwaga odrzucona

	uoif)		Zwraca się uwagę, że zgodnie z art. 27 ust. 5 akapit 3 zdanie 2 dyrektywy 2014/65/UE (dyrektywa MiFID II), w przypadku, gdy polityka wykonywania zleceń przewiduje możliwość wykonywania zleceń poza systemem obrotu, wystarczające jest uzyskanie „zgody, a nie „wyraźnej zgody" - jak w zaproponowanym przepisie. Jest to istotna zmiana w porównaniu z dyrektywą 2004/39/WE (MiFID I), gdzie art. 21 ust. 3 akapit 3 tej dyrektywy, a za nim art. 50 rozporządzenia w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych, mówią o „wyraźnej zgodzie". Z kolei w dyrektywie MiFID II rygor ten został złagodzony i mowa jest jedynie o „zgodzie". Stanowi to ważne ułatwienie w szczególności dla banków z art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie, które standardowo i niemal wyłącznie zawierają z klientami transakcje poza systemem obrotu. Klienci są świadomi tego, że kontrahentem w transakcji jest bank i w związku z tym, wystarczające wydaje się uzyskiwanie zgody, np. poprzez odpowiedni zapis zawarty w regulaminie.	
101.	Art. 1 pkt 38 (art. 73c ust. 5 uoif)	GPW	W przedmiotowym przepisie nie powinno być odwołania do „operatora rynku". Art. 78c–78f Ustawy dotyczące funkcjonowania OTF są adresowane do „firm inwestycyjnych". To, że się powyższe przepisy stosuje także do operatora rynku (na potrzeby Ustawy jest to spółka prowadząc rynek regulowany) wynika z art. 16 ust. 4 Ustawy, poprzez znajdujące się w tym przepisie odesłanie. Poza tym termin „operator rynku" nie jest używany w Ustawie.	Uwaga przyjęta
102.	Art. 1 pkt 40 (art. 74b uoif)	IDM	Niejasne jest, w opinii IDM, w jaki sposób została przyjęta uwaga zgłoszona poprzednio przez IDM (patrz adnotacja do uwagi nr 302 w zestawieniu) wobec niezmienionego brzmienia zapisu proponowanego art. 74b.	Uwaga do rozpatrzenia przez komisję prawniczą
103.	Art. 1 pkt 41 (art. 74d uoif)	Towarzystwo Obrotu Energią	Art. 74d. Nabywanie lub zbywanie na własny rachunek instrumentów finansowych polega na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych we własnym imieniu albo innych czynnościach wywołujących równoważne skutki, w tym w celu pełnienia funkcji animatora . Proponujemy wykreślić fragment, który nie wynika z MiFID II i nie został zawarty w pierwszej wersji Projektu.	Uwaga odrzucona
104.	Art. 1 pkt 41 (art. 74d uoif)	Tauron	<u>Proponowane brzmienie przepisu:</u> *„74d. Nabywanie lub zbywanie na własny rachunek instrumentów finansowych polega na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych we własnym imieniu, w tym w celu pełnienia funkcji animatora lub w celu wykonania zlecenia klienta."* <u>Uzasadnienie:</u> Zgodnie z informacją z MF uwaga została przyjęta, jednak nie wykreślono z definicji czynności o równoważnym charakterze lub wywołujących równoważne skutki.	Uwaga odrzucona
105.	Art. 1 pkt 41 (art. 74f uoif)	IDM	Zapis proponowanego art. 74f, w opinii IDM, powinien ulec zmianie tak, aby w pełni odzwierciedlał on brzmienie (i sens) przepisu art. 17 ust. 3 lit. a MiFID II (dodatkowo wskazujemy, że kwestie te objęte były	Uwaga przyjęta kierunkowo

			zakresem ustaleń poczynionych w toku dyskusji pomiędzy KNF, GPW i IDM w związku z uwagami dot. definicji pojęcia animator rynku). W szczególności IDM proponuje zastąpienie sformułowania zawartego w ust. 2 in fine: „skutkujące zapewnieniem płynności obrotu w sposób ciągły i regularny” sformułowaniem „skutkujące zapewnieniem płynności obrotu w sposób regularny i zgodnie z ustalonymi zasadami (przewidywalny)”.	
106.	Art. 1 pkt 41 (art. 74g ust. 4 pkt 2 uoif)	Konferencja Przedsiębiorst w Finansowych w Polsce	Proponujemy dwie korekty redakcyjne, tj.: „2) wprowadzenie mechanizmów, które mają na celu uniemożliwienie, wskutek zawierania transakcji, *przekraczanie* **przekraczania** przez klientów limitów i progów transakcyjnych, limitów ustanowionych dla prawidłowego rozliczenia i rozrachunku zawieranych transakcji, *dokonywanie* **dokonywania** naruszeń przepisów prawa lub regulacji systemu obrotu instrumentami finansowymi lub powstawania innego ryzyka dla firmy inwestycyjnej.” Konieczność dokonania tych korekt wynika ze zmiany treści początkowej części zdania, przyjętej w wyniku konsultacji publicznych i opiniowania; w konsekwencji należy zmienić formę gramatyczną dwóch zaznaczonych wyrazów.	Uwaga przyjęta
107.	Art. 1 pkt 43 (art. 76 ust. 1 uoif)	Instytut Compliance Polska	W związku z otwartą treścią sformułowania „bądź dokonania innej [niż nabycie lub zbycie] czynności wywołującej równoważne skutki, której przedmiotem są instrumenty finansowe, albo powstrzymania się od wykonania takiej czynności” w proponowanym nowym brzmieniu **art. 76 ust. 1 *in fine***, należy wskazać, że **tak nieprecyzyjne określenie może skutkować wielością rozbieżnych interpretacji w zakresie kwalifikowania danej czynności** związanej z obrotem instrumentami finansowymi **jako równoważnej** w skutkach względem nabycia lub zbycia. **Według interpretacji szerokiej**, którą można by określić jako funkcjonalną, nabycie lub zbycie instrumentu finansowego skutkują odpowiednio uzyskaniem lub pozbawieniem się możliwości wzbogacenia się poprzez obrót danym instrumentem. Wówczas każda czynność związana z wykonywaniem praw i obowiązków związanych z danym instrumentem byłaby równoważna w skutkach względem nabycia lub zbycia, gdyż taka jest funkcja instrumentów finansowych. Z kolei **według jednej z możliwych węższych interpretacji**, należy zauważyć, że skoro do *esentialia negotii* umów nabycia lub zbycia instrumentu finansowego należy transfer jego własności z majątku zbywcy do majątku nabywcy, to niektórych czynności związanych wykonywaniem praw na instrumencie, takich jak zastaw, przechowanie czy udzielenie gwarancji na dany instrument, nie da się zakwalifikować jako równoważnych nabyciu lub zbyciu, a co za tym idzie – udzielenie rekomendacji dokonania lub powstrzymania się od dokonania takiej czynności nie stanowiłoby doradztwa inwestycyjnego, co przynajmniej **częściowo byłoby sprzeczne z treścią art. 9 rozporządzenia 2017/565.** Taka rozbieżność interpretacyjna miałaby negatywny wpływ na pewność prawa i stabilność rynku finansowego, a ponadto mogłaby narazić Polską na zarzut nieprawidłowej implementacji przepisów europejskich. JustComply postuluje zatem **zharmonizowanie nowego brzmienia art. 76 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi z treścią art. 4 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/65/UE oraz art. 9 rozporządzenia 2017/565.**	Uwaga odrzucona

108.	Art. 1 pkt 44 (art. 76a uoif)	UKNF	W art. 76a należy usunąć odesłanie do uchylanego art. 69e.	Uwaga przyjęta
109.	Art. 1 pkt 45 lit. a (art. 78 ust. 1 uoif)	UKNF	W art. 78: - ust 1 otrzymuje brzmienie: „1. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF odrębnie dla każdego z tych systemów: 1) ustanawia przejrzyste zasady dotyczące kryteriów ustalania instrumentów finansowych, które mogą być przedmiotem obrotu w ramach danego systemu obrotu; 2) stosuje przejrzyste zasady rzetelnego i prawidłowego obrotu oraz obiektywne kryteria skutecznej realizacji zleceń; 3) posiada mechanizmy zapewniające należyte zarządzanie procesami technicznymi, w tym skuteczne procedury awaryjne umożliwiające zarządzanie ryzykiem zakłócenia funkcjonowania systemu.”,	Uwaga przyjęta
110.	Art. 1 pkt 45 lit. b (art. 78 ust. 1e uoif)	UKNF	W art. 78: - ust. 1e otrzymuje brzmienie: „1e. Do prowadzenia ASO i OTF przepisy art. 18b ust. 1 i 2.”	Uwaga przyjęta
111.	Art. 1 pkt 45 lit. h (art. 78 ust. 7 i 8 uoif)	GPW	Zwracamy uwagę, iż w związku z modyfikacją ust. 7 w art. 78 Ustawy konieczna jest także odpowiednia zmiana ust. 8 tego artykułu.	Uwaga przyjęta
112.	Art. 1 pkt 47 (art. 78c ust. 5 uoif)	TGE	Proponujemy wykreślenie projektowanego Art. 78c. ust. 5 Ustawy. Wymóg rozliczania przez kontrahenta centralnego może być realizowany również na OTF. Brak przepisów dyrektywy, które zabraniałyby takiego rozliczenia.	Uwaga odrzucona. Projektowane regulacje są wymagane przez wdrażaną dyrektywę
113.	Art. 1 pkt 47 (art. 78f uoif)	GPW	W naszej ocenie wydaje się, iż zmianie powinna ulec redakcja art. 78f mając na uwadze definicję zestawianie zleceń (matched principal trading). Proponowane brzmienie art. 78f sugeruje zarówno w ust. 1 pkt 2, ust. 2 i ust. 3, że chodzi o zestawienie zleceń w rozumieniu matched principal trading, podczas gdy w art. 20 ust. 6 dyrektywy MiFID II, który jest –przedmiotem implementacji, nie chodzi o funkcjonalność typu matched pricnicpal trading. Poniżej dla zobrazowania projektowany art. 78f ust. 1-3, w którym podkreślono sformułowania budzące wątpliwości wraz z ich odpowiedniki z dyrektywy MiFID II w wersji angielskiej. *„Art. 78e. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 78c, przyjmuje się, że firma inwestycyjna prowadząca OTF działa uznaniowo wyłącznie w przypadku gdy podejmuje działania polegające na:* *1) złożeniu lub wycofaniu zlecenia z OTF lub* *2) powstrzymaniu się od* ***zestawienia danego zlecenia klienta ze zleceniami*** ***(not to match a specific client***	Uwaga przyjęta kierunkowo

			order*) dostępnymi w systemie w danym czasie, jeżeli jest to zgodne ze szczegółowymi wskazówkami klienta oraz obowiązkiem wykonywania zleceń na warunkach najbardziej korzystnych dla klienta.* *2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, firma inwestycyjna ustala, czy i kiedy* ***zestawić zlecenia*** ***(to match)*** *dwóch lub więcej klientów oraz w jakiej wielkości.* *3. W odniesieniu do instrumentów finansowych innych niż udziałowe firma inwestycyjna prowadząca OTF może ułatwiać negocjacje między klientami w celu* ***zestawienia ze sobą dwóch lub więcej zleceń*** ***(to bring together)*** *w jednej transakcji."* Należy zauważyć, iż MiFID II zawiera trzy przykładowe mechanizmy, które mogą być używane w ramach konstrukcji OTF: a) *Matched principal trading* (zestawianie zleceń) (art. 20 ust. 2 dyrektywy MiFID II) b) Systems that crosses client orders (art. 20 ust. 6 trzeci akapit dyrektywy MiFID II) c) Systems that arrange transactions in non-equities where the operator of the OTF may facilitate negotiations between clients so as to bring together two or more potentially compatible trading interests in a transaction (art. 20 ust. 6 trzeci akapit dyrektywy MiFID II) Przy czym należy zauważyć, iż są to tylko przykładowe mechanizmy, a nie katalog zamknięty. Z poniższego fragmentu dokumentu ESMA wynika wyraźnie, że system który crossuje zlecenia, a funkcjonalność zestawiania zleceń to odmienne mechanizmy (vide: ESMA Q&A z 5 kwietnia 2017 r. – On MiFID II and MiFIR market strukctures topics, https://www.esma.europa.eu/sites/ default/files/library/esma70-872942901-38_qas_markets_structures_issues.pdf) strona 24): *"In addition, two types of systems operated by an OTF are identified in Article 20(6) of MiFID II: (i) systems that cross client orders* ***(without prejudice to the restrictions placed on matched principal trading)*** *and (ii) systems that arrange transactions in non-equities where the operator of the OTF may facilitate negotiations between clients so as to bring together two or more potentially compatible trading interests in a transaction."* Mając na uwadze powyższe proponujemy w tym artykule zamienić sformułowania **„zestawianie zleceń"** wyrazami: **kojarzyć lub łączyć zlecenia**. ***Propozycja modyfikacji art. 78f ust. 1-3:*** *„Art. 78e. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 78c, przyjmuje się, że firma inwestycyjna prowadząca OTF działa uznaniowo wyłącznie w przypadku gdy podejmuje działania polegające na:* *1) złożeniu lub wycofaniu zlecenia z OTF lub* *2) powstrzymaniu się od połączenia danego zlecenia klienta ze zleceniami dostępnymi w systemie w danym czasie, jeżeli jest to zgodne ze szczegółowymi wskazówkami klienta oraz obowiązkiem wykonywania zleceń na warunkach najbardziej korzystnych dla klienta.* *2. W przypadku, systemu, który kojarzy zlecenia firma inwestycyjna ustala, czy i kiedy zestawić zlecenia dwóch lub więcej klientów w systemie oraz w jakiej wielkości.* *3. W odniesieniu do instrumentów finansowych innych niż udziałowe firma inwestycyjna prowadząca OTF*	

			może ułatwiać negocjacje między klientami w celu łączenia ze sobą dwóch lub więcej zleceń w jednej transakcji."	
114.	Art. 1 pkt 48 (art. 79 uoif)	IDM	Odnośnie proponowanego art. 79 IDM ponownie wskazuje na konieczność umożliwienia firmom inwestycyjnym wykorzystywania pośrednictwa agenta w zawieraniu umów lokaty strukturyzowanej lub wykonywaniu czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 Ustawy, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych (patrz adnotacja do uwagi nr 355 w zestawieniu).	Uwaga przyjęta
115.	Art. 1 pkt 48 lit. a (art. 79 ust. 2c uoif)	UKNF	W art. 79 ust. 2c otrzymuje brzmienie: „2c. Na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1 mogą być również wykonywane czynności pośrednictwa w zakresie przyjmowania zapisów w odpowiedzi na publiczne wezwanie do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej, w tym przyjmowanie oświadczenia woli akcjonariusza o złożeniu zapisu i wydanie składającemu zapis wypisu potwierdzającego złożenie zapisu."	Uwaga przyjęta
116.	Art. 1 pkt 51 (art. 81c-81e uoif)	GPW	Mając na uwadze ustalenia poczynione w ramach I tury konsultacji Projektu oraz fakt, że obecne przepisy w zakresie odpowiedzialności insourcera uniemożliwiają w praktyce firmom inwestycyjnym korzystanie z instytucji outsourcingu proponujemy wprowadzenie poniższej zmiany w art. 81c Ustawy. ***Propozycja zapisu art. 81c ust. 1 Ustawy:*** Art. 81c. 1. Odpowiedzialności przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec firmy inwestycyjnej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, nie można wyłączyć"	Uwaga przyjęta
117.	Art. 1 pkt 51 (art. 81c-81e uoif)	ZBP	a) Propozycja bazowa: „51) uchyla się art. 81c-81e" b) Propozycja alternatywna: w zapisach objętych wskazaną jednostką redakcyjną odesłania do art. 81a ust. 1 u.o.i.f. zastępuje się odesłaniem do art. 81a ust. 2 u.o.i.f.AD 1) Związek pragnie zauważyć, że w pakiecie MiFID II tzw. oustsourcing inwestycyjny istotny jest bezpośrednio regulowany przez przepisy Rozporządzenia Delegowanego Komisji (UE) 2017/565 (dalej również jako „Rozporządzenie Wykonawcze UE"), w tym w szczególności art. 31 tego rozporządzenia. Przepisy te mają szczegółowy i kompleksowy charakter gwarantujący odpowiednie bezpieczeństwo w przypadku outsourcowania usług przez banki i firmy inwestycyjne. W związku z tym, nie ma potrzeby uzupełniania wskazanych przepisów o dodatkowe wymogi wynikające z propozycji zmiany do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Zwraca się uwagę, że - zwłaszcza w obrocie międzynarodowym (w szczególności rynek hurtowy) - rozwiązania outsourcingowe funkcjonujące na rynku europejskim/globalnym będą dostosowywane do przepisów wskazanego rozporządzenia delegowanego. Narzucanie dodatkowych, nadmiernych zdaniem ZBP, wymogów outsourcingowych, sprawi, że polskie banki i firmy inwestycyjne już niedługo nie będą mogły w praktyce uczestniczyć w korzystaniu z powszechnie stosowanych na rynku rozwiązań (np. w zakresie platform transakcyjnych, platform potwierdzania transakcji, wymiany zabezpieczeń, rekoncyliacji i kompresji,	Uwaga odrzucona

			generowania dokumentów informacyjnych itp.). Obniży to konkurencyjność polskiego sektora i wpłynie niekorzystnie na funkcjonowanie polskich banków i firm inwestycyjnych. W przypadku odrzucenia propozycji bazowej wnosi się o zmianę odesłań w art. 81c-81e z art. 81a ust. 1 (każdy rodzaj outsourcing-u) na art. 81a ust. 2 (ograniczenie do outsourcingu tzw. istotnego). Definicja outsourcingu zawarta w art. 81a ust. 1 (poprzez odesłanie do art. 2 pkt. 3) Roporządzenia Wykonawczego UE) jest bowiem niezmiernie szeroka i obejmuje usługi uznawane obecnie za tzw. outsourcing nieistotny/bagatelny. Przykładowo są to takie czynności, jak świadczenie usług prawnych, szkoleniowych, księgowych czy też wsparcie informatyczne w niewielkim wycinku prowadzonej działalności. Objęcie również tych usług rygorystycznymi wymogami outsourcingu (zaproponowanych w art. 81c-81e) może doprowadzić de facto do istotnego zakłócenia (a wręcz paraliżu) ciągłości działania firm inwestycyjnych, które będą zmuszone do negocjowania surowych wymogów praktycznie z wszystkimi dostawcami. Zwraca się uwagę, że również przy tzw. outsourcingu bankowym wymogi dotyczące tego outsourcingu są stosowane w zakresie zlecania czynności faktycznych (najczęstszy przedmiot outsourcingu w działalności inwestycyjnej po stronie bankowej), zgodnie z wypracowanym od ponad 10 lat podejściem (na bazie stanowiska GINB), jedynie w zakresie czynności istotnych dla ciągłości operacyjnej lub związanych z udostępnianiem tajemnicy prawnie chronionej (czynności istotne). Podobnie w przypadku outsourcingu inwestycyjnego rygory z nim związane powinny ograniczać się jedynie do outsourcingu istotnego.	
118.	Art. 1 pkt 51 i 52 (art. 81c-81f uoif + § 4 ust 5 pkt 1 Rozporządzenia w sprawie warunków technicznych + Art. 150 ust. 1 pkt 17)	IDM	Odnosząc się do proponowanych zapisów art. 81c-81f IDM wskazuje, iż projektowane regulacje pomimo zgłoszonych przez uczestniczące w uzgodnieniach instytucje uległy zmianie co do istoty ale w kierunku przeciwnym w stosunku do zgłoszonych uwag. W dalszym ciągu projektowane przepisy zawierają ograniczenia istotnie wykraczające poza regulacje wspólnotowe, które w efekcie spowodują, iż instytucja outsourcingu w praktyce pozostanie instytucją martwą (pomimo, iż jej celem ma być ułatwienie prowadzenia działalności maklerskiej/inwestycyjnej, przy zachowaniu wymogów nakierowanych na bezpieczeństwo tej działalności, ochronę danych i informacji oraz zapewnienie warunków umożliwiających sprawny i efektywny nadzór). Co więcej, w Projekcie pojawiły się zapisy o wiele bardziej rygorystyczne, niż przewidziane w jego poprzedniej wersji. Tu w szczególności wskazać należy na to, że: - zgodnie z art. 1 pkt 51 Projektu wprowadzane wymogi mają z założenia odnosić się do wszelkich zawieranych przez firmy inwestycyjne umów, na mocy których następować będzie powierzenie jakichkolwiek czynności przedsiębiorcy zewnętrznemu, a nie wyłącznie umów spełniających kryteria wskazane w art. 30 rozporządzenia 2017/565 (poprzez odesłanie do projektowanego art. 81a ust. 2 Ustawy), - zgodnie z projektowanym art. 81c ust. 2 Ustawy, w przypadku zawarcia umowy, do której zastosowanie mają przepisy prawa obcego, firma inwestycyjna powinna zapewnić zawarcie w niej postanowień odpowiadających przepisom art. 473 § 2, art. 474 i art. 483 § 2 kodeksu cywilnego) – przepisu takiego nie przewidziano w poprzedniej wersji Projektu (na marginesie jedynie wskazać należy, iż przepis art. 483 § 2 kodeksu cywilnego dotyczy przypadków zwolnienia się przez dłużnika z zobowiązania poprzez zapłatę kary	Uwaga przyjęta częściowo

			umownej (za zgodą wierzyciela), - zgodnie z proponowanym art. 81c ust. 5 Ustawy na firmy inwestycyjne zamierzające zawrzeć umowę outsourcingu nałożone mają być dodatkowe wymogi nakierowane (w opinii projektodawców) na mitygowanie ryzyka związanego z instytucją outsourcingu jako taką, a które w istocie stanowią zbędne obciążenie biurokratyczne, nic nie wnoszące do istoty zagadnienia. Powyższe oznacza, że projektodawca postanowił poszerzyć zakres spornej materii o dodatkowe kwestie. Dotychczas „spór" pomiędzy uczestnikami rynku i projektodawcą obejmował kwestie odpowiedzialności i zasad notyfikowania umów organowi nadzoru, podczas, gdy w obecnej wersji Projektu proponowane są dodatkowe ograniczenia swobody umów w omawianym zakresie (bazujące na niezrozumiałym założeniu, iż firmy inwestycyjne nie są w stanie należycie zadbać o własne interesy) oraz dodatkowe obowiązki o charakterze proceduralno organizacyjnym. Co więcej, IDM wskazuje, że rozstrzygnięcia w obszarze outsourcingu miały być podejmowane w oparciu o ustalenia grupy roboczej ds. FINTECH, która jeszcze nie wypracowała swojego stanowiska w tej kwestii. Jednocześnie IDM zwraca uwagę, że w trakcie konferencji uzgodnieniowej IDM zgłosił rozbieżność do propozycji UKNF (uwaga nr 365), natomiast w zestawieniu uwag widnieje jedynie informacja „uwaga przyjęta, co do kierunku". Tym samym podtrzymujemy zgłoszoną rozbieżność. W związku z powyższym, IDM Postuluje skreślenie art. 81c i 81d. W przypadku pozostawienia art. 81c IDM postuluje zmianę odwołań do „umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1" na odwołanie do „umowy o której mowa w art. 81a ust. 2". IDM ponownie postuluje o dodanie przepisu dopuszczającego wprost możliwość pod-outsourcingu (dalszego outsourcingu). Taka możliwość została wprowadzona w przypadku spółki prowadzącej rynek regulowany w proponowanym art. 16f Ustawy. Poniżej przedstawiamy propozycje zmiany brzmienia przepisów dotyczących outsourcingu: **Art. 81a dodać ust. 3 w brzmieniu:** *„3. Jeżeli umowa powierzająca wykonywanie czynności, o których mowa w ust.1, to przewiduje, przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny, o którym mowa w ust. 1, może powierzyć innemu przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu, w drodze odrębnej umowy, wykonywanie:* *1) określonych w umowie zawartej z firma inwestycyjną czynności służących realizacji głównego świadczenia wynikającego z tej umowy, po uzyskaniu zgody firmy inwestycyjnej,* *lub* *2) powierzonych przez firmę inwestycyjną czynności, jednorazowo, w przypadku gdy w następstwie siły wyższej nie może ich wykonać samodzielnie, na czas niezbędny do usunięcia przyczyn uniemożliwiających*	

			wykonanie tych czynności." **Art. 81 c w otrzymuje brzmienie:** *„Art. 81c. 1. Odpowiedzialności przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec firmy inwestycyjnej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, nie można wyłączyć w całości. ~~ani ograniczyć.~~* *2. Odpowiedzialności firmy inwestycyjnej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego, nie można wyłączyć ani ograniczyć."* **W miejsce uchylonego art. 81f dodać art. 81f w następującym brzmieniu:** **„Art.81f** *1. Przepisów art. 81b-81e nie stosuje się do zawieranych przez firmę inwestycyjną umów dotyczących* czynności które nie wchodzą bezpośrednio w zakres wykonywanych przez firmę inwestycyjną czynności maklerskich oraz do umów których niewykonanie lub nienależyte wykonanie nie będzie miało krytycznego znaczenia dla prawidłowego wykonywania przez firm*ę inwestycyjną obowiązków określonych przepisami prawa, sytuacji finansowej firmy, ciągłości lub stabilności prowadzenia działalności maklerskiej przez firmę.* *2. Za nie mające istotnego znaczenia w rozumieniu ust. 1 uważa się w szczególności:* *1) świadczenie na rzecz firmy inwestycyjnej doradztwa lub innych usług niebędących częścią działalności maklerskiej prowadzonej przez firmę inwestycyjną w tym usług:* *a) doradztwa prawnego, doradztwa podatkowego* *b) szkolenia pracowników,* *c) prowadzenia ksiąg rachunkowych,* *d) ochrony osób lub mienia,* *e) zarzadzania zasobami ludzkimi;* *f) archiwizacji i przechowywania dokumentów i umów.* *2) świadczenie na rzecz firmy inwestycyjnej usług wystandaryzowanych* ***świadczonych na rzecz nieograniczonej liczby odbiorców,*** *w tym usług polegających na dostarczaniu informacji rynkowych lub informacji o notowaniach finansowych;* *3) usługi sub-depozytariusza;* *4) usług płatności bezgotówkowych;* *5) usług wsparcia informatycznego."* **§ 4 ust 5 pkt 1 Rozporządzenia w sprawie warunków technicznych otrzymuje brzmienie:**	

			„5. Firma inwestycyjna powierzająca na podstawie umowy, o której mowa w art. 81a ustawy, przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę firmę inwestycyjną, w tym z prowadzoną działalnością maklerską, zapewnia: *1) prowadzenie przez tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego rejestru transakcji własnych zawieranych przez osoby powiązane, o których mowa w art. 82 ust. 3a pkt 4, pkt 5 lit. b, pkt 6 lit. b, pkt 7 lit. b ustawy, mające dostęp do informacji stanowiących informację poufną w rozumieniu ustawy oraz* *2) przekazywanie na żądanie firmy inwestycyjnej przez tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego informacji zawartych w rejestrze prowadzonym zgodnie z pkt 1.* *6. Przepisów ust. 1-5 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej."* Dodatkowo poniżej przekazujemy argumenty przemawiające za potrzebą wykreślenia przepisu o outsourcingu dotyczącego nieograniczonej odpowiedzialności dostawcy (insourcera) wobec outsourcującej firmy inwestycyjnej. Nieograniczona odpowiedzialność firm informatycznych, które wykonują outsourcowane usługi (insourcerów) Art. 81 c ust. 1 obecnej ustawy i Projektu „odpowiedzialności przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec firmy inwestycyjnej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, nie można wyłączyć ani ograniczyć." IDM zwraca uwagę, że firmy IT odmawiają podpisania umów z outsourcerami zakładających określony powyższym przepisem sposób ukształtowania odpowiedzialności. Przepis ten jest w dużej mierze oderwany od praktyki świadczenia usług informatycznych i jest praktycznie niemożliwy do zaakceptowania dla firm informatycznych z sektora fintech (insourcerów), do których firmy inwestycyjne chciałyby outsourcować istotne czynności związane z prowadzoną działalnością. Insourcerzy to firmy informatyczne z sektora fintech oferujące specjalistyczne rozwiązania najczęściej w formule SaaS (Software as a Service). W praktyce firmy te nie godzą się na zapisy umowne nakładające na nie nieograniczoną odpowiedzialność wobec firmy inwestycyjnej za szkody spowodowane klientom firmy inwestycyjnej przez nieprawidłowe działanie usługi, gdyż zmuszone są do brania odpowiedzialności za skalę działalności firmy inwestycyjnej w sytuacji w której: • oferują jedynie usługę informatyczną, dostarczając ją w zazwyczaj bardzo wąskim specjalistycznym zakresie; • usługa ta stanowi jedynie jeden z wielu elementów składowych lub wspierających kompleksową usługę maklerską, oferowaną następnie klientom przez firmę inwestycyjną; • wynagrodzenie insourcera za dostarczenie usługi, oparte najczęściej o zwykłe formuły	

			wynagradzania firm informatycznych, stanowi jedynie znikomy promil skali obrotów czy przychodów generowanych przez firmy inwestycyjne oferujące kompleksowe usługi maklerskie, która to skala jest jednocześnie potencjalną miarą ryzyka i szkody. Tym samym przepis ten zmusza insourcerów do ponoszenia ryzyka i odpowiedzialności „de facto" za pełną skalę działalności firmy inwestycyjnej; • wykupienie przez insourcera ubezpieczenia (sugerowane także w trakcie prac zespołu FINTECH przez przedstawicieli UKNF), nie zmieni stosunku ryzyko/przychód w firmach fintech. Koszt takiego ubezpieczenia będzie bowiem w wielu przypadkach na tyle wysoki, że oferowanie usług w takiej formule nie będzie miało ekonomicznego sensu dla insourcera. Należy zaznaczyć, iż ubezpieczenia od ryzyka prowadzonej działalności gospodarczej są zazwyczaj bardzo kosztowne. Tym samym z uwagi na stosunek zakresu dostarczanej usługi i wynagrodzenia do potencjalnego ryzyka firmy informatyczne zazwyczaj nie zgadzają się na podpisywanie umów z wyżej opisaną klauzulą dot. odpowiedzialności, co sprawia, iż pozyskiwanie specjalistycznych rozwiązań IT przez polskie domy maklerskie jest istotnie ograniczone. IDM zwraca uwagę, iż Dyrektywa MIFID I nie zawierała i Dyrektywa MIFID II i oparte o nią Rozporządzenie C(2016) 2398 (zawierające maksymalną regulację dot. outsourcingu) także nie zawierają zapisów nie pozwalających na ograniczenie lub wyłączenie odpowiedzialności insourcera wobec firmy inwestycyjnej, a jedynie zawierają zapisy dotyczące niemożności ograniczenia lub wyłączenia odpowiedzialności samej firmy inwestycyjnej za szkody spowodowane wobec swojego klienta. W żadnym innym kraju UE nie funkcjonują podobne zapisy dotyczące nieograniczonej odpowiedzialności insourcera wobec outsourcera, gdyż konieczność takiej regulacji odpowiedzialności insourcera nie wynika z przepisów UE. Z uwagi na takie ukształtowanie przepisów dotyczących outsourcingu istnieje istotne ryzyko na brak popytu wśród rodzimych firm inwestycyjnych na usługi firm z sektora fintech, co wpłynie negatywnie zarówno na rozwój i konkurencyjność firm inwestycyjnych jak i samego sektora fintech, który będzie zmuszony oferować usługi w znacznej mierze jedynie dla zagranicznych firm inwestycyjnych lub poza sektor firm inwestycyjnych. IDM pragnie zauważyć, że korzystanie z outsourcingu stanowi dla polskich firm inwestycyjnych istotną możliwość: • obniżenia kosztów świadczonych usług; • obniżenia kosztów infrastruktury, np. system nagrywania rozmów pracowników firmy inwestycyjnej, wymagany zgodnie z MIFID II, można stworzyć budując własne rozwiązanie- co jest procesem żmudnym, wiąże się z istotnymi kosztami i problemami organizacyjnymi, albo outsourcować tę czynność do firmy zewnętrznej, posiadającej taki system działający w formule SaaS- co stanowi rozwiązanie zazwyczaj dużo tańsze i bezpieczniejsze;	

			• podniesienia konkurencyjności świadczonych usług - firmy informatyczne z sektora fintech poświęcają całe zasoby na stworzenie dopracowanego do perfekcji rozwiązania informatycznego, które jest zoptymalizowane pod kątem wydajności, kosztów, automatyzacji, obsługi i efektywności. Dzięki temu firmy te są w stanie zaoferować w formule SaaS rozwiązanie, które jest w większości tańsze, bezpieczniejsze oraz bardziej atrakcyjne niż jakiekolwiek rozwiązania informatyczne, które jest w stanie w ramach swojej działalności wytworzyć firma inwestycyjna skupiająca się na świadczeniu usług maklerskich na rzecz swoich klientów Wykorzystywanie outsourcowanych usług informatycznych przyczyni się istotnie do obniżenia kosztów zw. z wdrożeniami planowanych przepisów prawa (MIFID II, PRIIPS, RODO, AML), co może poprawić kondycję finansową i będzie także służyć uatrakcyjnieniu oferty usług polskich domów maklerskich. Dzięki wykreśleniu bardzo rygorystycznych przepisów polskie firmy inwestycyjne mogą wyrównywać przewagę konkurencyjną z zachodnimi firmami inwestycyjnymi oferującymi usługi na terytorium Polski i Europy, które korzystają w istotnym stopniu z outsourcowanych usług zagranicą. Biorąc więc pod uwagę, iż rozwiązania stworzone przez specjalistyczne firmy są zazwyczaj bardziej stabilne, wydajne i bezpieczne, outsourcing usług informatycznych stanowi bardziej efektywną, z punktu widzenia klientów, formę tworzenia rozwiązań informatycznych. Tak więc wykreślenie przepisu niepozwalającego na ograniczenie odpowiedzialności insourcera i tym samym otworzenie domom maklerskim możliwości outsourcowania nie przyczyni się do pogorszenia sytuacji prawnej i zwiększenia ryzyka klienta, w porównaniu do stanu, który mamy obecnie (z uwagi na przedmiotowy przepis możliwość outsourcingu przez polskie domy maklerskie jest istotnie ograniczona). Dodatkowo należy zwrócić uwagę, iż postulowane wykreślenie przepisu dot. odpowiedzialności insourcera wobec firmy inwestycyjnej nie wpłynie na ograniczenie odpowiedzialności samej firmy inwestycyjnej wobec swoich klientów za szkody, z uwagi na przepisy unijnego Rozporządzenia C(2016) 2398, o czym więcej poniżej. Ponadto insourcer nadal będzie odpowiedzialny wobec firmy inwestycyjnej w sposób nieograniczony za szkody wyrządzone umyślnie, gdyż odpowiedzialności takiej zgodnie z obowiązującymi przepisami nie można wyłączyć ani ograniczyć, podobnie jak jest zresztą w przypadku odpowiedzialności za szkody pracownika. Zgodnie z przytaczanym już wyżej unijnym Rozporządzeniem C(2016) 2398, które zawiera kompleksową oraz maksymalną regulację dot. outsourcingu dla firm inwestycyjnych w UE, nawet po postulowanym wykreśleniu przedmiotowego polskiego przepisu, domy maklerskie przy outsourcowaniu istotnych czynności, nadal zobowiązane będą do przestrzegania bardzo rygorystycznych wymogów, a mianowicie: • zachowania pełnej odpowiedzialność za wykonanie wszystkich spoczywających na nich zobowiązań wynikających z dyrektywy 2014/65/UE; • zapewnienia że stosunek i zobowiązania firmy inwestycyjnej wobec swoich klientów, wynikające z	

			przepisów dyrektywy 2014/65/UE, nie ulegają zmianie; • zapewnienia że outsourcing nie osłabia warunków, jakie musi spełnić firma inwestycyjna, aby uzyskać i utrzymać zezwolenie zgodnie z art. 5 Dyrektywy 2014/65/UE; • zapewnienia, także w umowie z insourcerem, że: a. usługodawca ma umiejętności, możliwości, należyte zasoby, odpowiednią strukturę organizacyjną sprzyjającą wykonywaniu zleconych w drodze outsourcingu funkcji oraz wszelkie wymagane prawem zezwolenia do wykonania zleconych funkcji w sposób niezawodny i profesjonalny; b. usługodawca wykonuje zlecone w drodze outsourcingu usługi skutecznie i zgodnie z mającym zastosowanie prawem i wymogami regulacyjnymi; w tym celu firma ustanawia metody i procedury oceny standardu działania usługodawcy oraz bieżącego przeglądu świadczonych przez niego usług; c. usługodawca właściwie nadzoruje wykonywanie zleconych w drodze outsourcingu funkcji oraz odpowiednio zarządza ryzykiem związanym z outsourcingiem; d. podejmowane są odpowiednie działania, jeśli okaże się, że usługodawca może nie wykonywać zleconych mu funkcji w sposób skuteczny lub zgodny z mającymi zastosowanie przepisami i wymogami regulacyjnymi; e. firma inwestycyjna skutecznie nadzoruje wykonywanie zleconych w drodze outsourcingu funkcji lub usług i zarządza ryzykiem związanym z outsourcingiem; w tym celu firma zachowuje niezbędną wiedzę specjalistyczną i zasoby pozwalające na efektywne nadzorowanie zleconych w drodze outsourcingu funkcji i zarządzanie tym ryzykiem; f. usługodawca ujawnia firmie inwestycyjnej wszelkie fakty mogące w sposób istotny wpłynąć na wykonanie zleconych mu w drodze outsourcingu funkcji w sposób skuteczny i zgodny z mającymi zastosowanie przepisami i wymogami regulacyjnymi; g. firma inwestycyjna ma możliwość rozwiązania w razie konieczności ze skutkiem natychmiastowym, jeśli leży to w interesie jej klientów, umowy outsourcingu bez szkody dla ciągłości i jakości usług świadczonych na rzecz klientów; h. usługodawca współpracuje z właściwymi organami firmy inwestycyjnej w związku z funkcjami będącymi przedmiotem outsourcingu; i. firma inwestycyjna, jej audytorzy i odpowiednie właściwe organy mają skuteczny dostęp do danych związanych z funkcjami będącymi przedmiotem outsourcingu oraz do odpowiedniego lokalu przedsiębiorstwa usługodawcy, o ile jest to niezbędne w celu sprawowania skutecznego nadzoru zgodnie z niniejszym artykułem, a właściwe organy mają możliwość korzystania z tego prawa dostępu; j. usługodawca chroni wszelkie poufne informacje dotyczące firmy inwestycyjnej i jej klientów; k. firma inwestycyjna i usługodawca ustanawiają, wdrażają i utrzymują plan awaryjny przewidujący sposoby odzyskiwania danych w przypadkach awarii wywołanych katastrofą oraz prowadzą okresowe testy narzędzi archiwizacji, tam gdzie to konieczne, biorąc pod uwagę funkcję, usługę lub działalność będące przedmiotem outsourcingu; l. firma inwestycyjna zapewnia utrzymanie ciągłości i jakości funkcji lub usług zleconych w drodze outsourcingu również w przypadku zakończenia outsourcingu, bądź poprzez przeniesienie funkcji lub usług zleconych w drodze outsourcingu na inną osobę trzecią, bądź poprzez wykonywanie ich samodzielnie;	

			• zapewnienie że odpowiednie prawa i obowiązki firm inwestycyjnych i usługodawcy są w sposób jasny rozdzielone i określone w pisemnej umowie; • zachowanie przez firmę inwestycyjną prawa do udzielania instrukcji i zakończenia outsourcingu, prawa do informacji oraz prawa do inspekcji i dostępu do ksiąg oraz pomieszczeń; • zapewnienie że outsourcing realizowany przez usługodawcę odbywa się wyłącznie za pisemną zgodą firmy inwestycyjnej. IDM zwraca uwagę, że konieczność rozwoju usług i funkcjonalności systemów informatycznych przez firmę inwestycyjną przy użyciu własnych zasobów w każdym przypadku, prowadzi zazwyczaj do tego, iż firmy ograniczają oferowanie danej usługi, funkcjonalności lub usprawnienia albo wdrażają własne rozwiązania, które są zazwyczaj mniej stabilne, usabilne, wydajne i są droższe. Tym samym rozszerzenie możliwości outsourcingu zdecydowanie przyczyni się do podniesienia bezpieczeństwa i jakości usług świadczonych klientom przez polskie domy maklerskie. Wykorzystanie na szerszą skalę możliwości outsourcowania technologii i usług informatycznych przyczyni się więc do tego, że firmy inwestycyjne zaoferują swoim klientom bezpieczniejsze, bardziej stabilne i wydajne usługi i funkcjonalności. Dodatkowo IDM postuluje o nadanie Art. 150 ust. 1 pkt 17 obecnej ustawy następującego brzmienia: "17) przez firmę inwestycyjną lub bank powierniczy w związku z zawarciem lub wykonywaniem umowy związanej z prowadzeniem działalności maklerskiej lub powierniczej, umowy, o której mowa w Art. 81a ust. ust. 1 lub umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, o ile przekazanie tych informacji jest związane z zawarciem lub wykonaniem umowy." W praktyce w sytuacji outsourcowania usług do firm informatycznych i technologicznych w branży fintech w wielu przypadkach może być konieczne powierzenie w odpowiednim zakresie także przetwarzania danych objętych zarówno reżimem przepisów o ochronie danych osobowych oraz tajemnicy zawodowej z ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Reżimy nakładają się na siebie. Należy zwrócić uwagę iż katalog danych stanowiących tajemnicę zawodową jest otwarty i bardzo szeroki i obejmuje np. dane takie jak dane osobowe. W praktyce obecne nieprecyzyjne brzmienie przepisów o tajemnicy zawodowej nie daje wystarczającej pewności czy w ramach umowy outsourcingowej można powierzyć podmiotowi przetwarzanie takich danych w ramach umowy outsourcingowej. W dużej mierze ogranicza to możliwość korzystania z innowacyjnych rozwiązań fintech oferowanych przez firmy informatyczne które najczęściej oferowane są jako usługi w formie (Software as a Service). Proponowana zmiana naszym zdaniem precyzuje przepisy w tym zakresie.	
119.	Art. 1 pkt 51 (art. 81c ust. 1 uoif)	UKNF	Uwaga zgodna z uwagą UKNF do Art. 1 pkt 10 projektu (art. 16e ust. 1 uoif) Art. 81c powinien otrzymać brzmienie: „Art. 81c. 1. Odpowiedzialności przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec firmy inwestycyjnej	Uwaga przyjęta

			za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, nie można wyłączyć.”	
120.	Art. 1 pkt 52 (art. 81f uoif)	ZBP	Art. 81f ustawy o obrocie instrumentami finansowymi powinien otrzymać brzmienie analogiczne do brzmienia art. 16f projektu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, pozwalając na stosowanie tzw. podoutsourcingu również firmom inwestycyjnym. Z niewiadomych przyczyn tzw. podoutsourcing w projekcie ustawy został dodany do przepisów dotyczących outsourcingu działalności przez rynki regulowane (art. 16f), lecz nie został dodany do przepisów dotyczących outsourcingu wykonywanego przez firmy inwestycyjne. W ocenie ZBP takie nierówne podejście nie znajduje uzasadnienia. Ponadto zwraca się uwagę, że możliwość stosowania podoustsourcingu przewidziana jest w art. 31 ust. 3 (zdanie ostatnie) Rozporządzenia Delegowanego Komisji (UE) nr 2017/565. W związku z tym, brak uregulowania tej kwestii w polskiej ustawie wydaje się być sprzeczne z bezpośrednio obowiązującym rozporządzeniem UE. Dodatkowo niespójne i nielogiczne wydaje się pozostawienie odwołania w zaproponowanym art. 81c ust. 2 u.o.i.f. odwołania do art. 474 k.c., który reguluje odpowiedzialność za osobę, której dłużnik wykonywania zobowiązania powierza bez jednoczesnego uregulowania podoutsourcingu. Ostatnim argumentem jest fakt, że podoutsourcing od wielu lat dobrze funkcjonuje w ramach outsourcingu bankowego i podobnie powinno być z outsourcingiem inwestycyjnym.	Uwaga przyjęta kierunkowo
121.	Art. 1 pkt 56 lit. c (art. 83a ust. 3c uoif)	IDM	Zgodnie z dotychczasowymi ustaleniami, IDM proponuje dodanie w art. 83a ust. 3c zdania drugiego w brzmieniu: „*Wymogu opracowania regulaminu świadczenia usługi maklerskiej nie stosuje się w przypadku, gdy:* *1) umowa zawierana jest z klientem profesjonalnym, chyba że klient profesjonalny zażądał od firmy inwestycyjnej traktowania go jak klienta detalicznego, a firma inwestycyjna wyraziła na to zgodę;* *2) umowa zawierana jest z klientem profesjonalnym, chyba że jest on przez firmę inwestycyjną traktowany jak klient detaliczny;* *3) umowa zawierana jest z klientem detalicznym, w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą;* *4) umowa zawierana jest z uprawnionym kontrahentem;* *5) konstrukcja instrumentów finansowych lub specyfika obrotu tymi instrumentami finansowymi uniemożliwia uregulowanie praw i obowiązków związanych z zawarciem i realizacją umowy w sposób jednolity dla wszystkich klientów, na rzecz których świadczona jest dana usługa*.”.	Uwaga przyjęta kierunkowo
122.	Art. 1 pkt 56 lit. c (art. 83a ust. 3c uoif)	UKNF	W art. 83a: - ust. 3c otrzymuje brzmienie: „3c. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje procedury oraz inne regulacje wewnętrzne w zakresie niezbędnym do prawidłowego świadczenia usług maklerskich. W przypadku świadczenia usług maklerskich	Uwaga przyjęta

			dla klientów detalicznych firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje regulaminy świadczenia usług maklerskich.”	
123.	Art. 1 pkt 56 lit. d (art. 83a ust. 4 pkt 2 uoif)	IDM	Odnosząc się do proponowanego art. 83a ust. 4 pkt 2 Ustawy, IDM wskazuje, że zgodnie z przepisem art. 16 ust. 6 i 7 MiFID II nie zawierają wymogu sporządzania przez firmę inwestycyjną protokołów, notatek lub nagrań z rozmów przeprowadzanych w bezpośredniej obecności klienta na trwałym nośniku. W związku z powyższym, IDM postuluje skreślenie wskazanego wymogu co do formy.	Uwaga odrzucona. Definicja trwałego nośnika jest bardzo szeroka
124.	Art. 1 pkt 56 lit. d (art. 83a ust. 4 pkt 2 uoif)	ZBP	Wnosi się o zmianę brzmienia przepisu art. 83a pkt 4 ppkt 2 projektu ustawy o obrocie poprzez usunięcie zapisu „lub potencjalnego klienta”. Art. 76 ust 9 Rozporządzenia Delegowanego Komisji 2017/565 wskazuje , że *„Firmy inwestycyjne zapisują na trwałym nośniku wszystkie istotne informacje związane z odpowiednimi rozmowami w bezpośredniej obecności klienta. Zapisywane informacje obejmują co najmniej następujące elementy:* *a) data i godzina spotkań;* *b) miejsce spotkań;* *c) tożsamość uczestników;* *d) podmiot, z którego inicjatywy odbywa się spotkanie;* *e) istotne informacje na temat zlecenia klienta, w tym cenę, wolumen rodzaj zlecenia oraz czas jego przesłania lub wykonania.”* Zwraca się uwagę na fakt, że art. 76 (9) Rozporządzenia Delegowanego określa minimalne obligatoryjne wymogi co do treści, które powinny być zawarte w notatce/protokole, a wymóg wskazany w lit. e) może zostać spełniony wyłącznie w przypadku, gdy spotkanie doprowadziło do zawarcia transakcji/złożenia zlecenia. W związku z powyższym, w przypadku braku zawarcia transakcji bądź spotkania z potencjalnym klientem nie ma możliwości sporządzania notatki ze spotkania. Ponadto, przedmiotowy ustęp dotyczy rozmów w „bezpośredniej obecności klienta” nie wskazując, iż dotyczy to również potencjalnego klienta.	Uwaga odrzucona
125.	Art. 1 pkt 56 lit. e (art. 83a ust. 4b)	IDM	Dodatkowo, IDM wskazuje, że również proponowany art. 83a ust. 4b Ustawy wprowadza wymogi zbyt daleko idące w stosunku do przepisów MiFID II. Zgodnie z ww. dyrektywą, rejestracją objęte są nagrania rozmów telefonicznych lub kopie korespondencji elektronicznej dotyczące przynajmniej transakcji przeprowadzonych w ramach transakcji zawieranych na własny rachunek oraz świadczenia usług wynikających ze zleceń klientów, związanych z przyjmowaniem i przekazywaniem oraz wykonywaniem zleceń klientów. Powyższe oznacza, że przepisy MiFID II wymagają rejestracji w odniesieniu do komunikacji, która dokonywana jest pomiędzy firmą inwestycyjną i klientem w związku i w toku świadczonej usługi (zawieranych transakcji), podczas, gdy zapis proponowany w Projekcie wprowadza wymóg, który rozumiany dosłownie, będzie zobowiązywał krajowe firmy inwestycyjne do rejestracji komunikacji już na etapie przedumownym, z potencjalnym klientem. Powyższe jest nieprawidłowe i nieuzasadnione	Uwaga odrzucona. Wymóg rejestracji obejmujący również czynności, które mogłyby skutkować świadczeniem

			jakimikolwiek racjonalnymi względami. IDM wnosi o modyfikację omawianego zapisu poprzez jego dostosowanie do art. 16 ust. 7 MiFID II. Stosowne zmiany powinny zostać uwzględnione również w art. 83a ust. 4 i 4c – 4e (usunięcie sformułowania „potencjalny klient”).	jednej z usług maklerskich, nawet jeżeli w efekcie nie dochodziłoby do świadczenia usługi, wynika z „Q&A on MiFIDII and MiFIR inwestor protection and intermediaries topics z dnia 10 lipca 2017 r. (rozdział 3 „Recording of telephone conversations and electronic communications ”)
126.	Art. 1 pkt 56 lit. e (art. 83a ust. 4b)	ZBP	Sugeruje się zmienić treść art. 83 ust. 4b na następującą: *„4b. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4, obejmuje również nagrywanie rozmów telefonicznych i zapisywanie korespondencji elektronicznej, w wyniku których ma dojść do wykonania czynności wskazanych w art. 69 ust. 2 pkt. 3 lub, w wyniku zlecenia klienta, czynności wskazanych w art. 69 ust. 2 pkt. 1 lub 2, nawet jeżeli w wyniku prowadzenia tych rozmów lub korespondencji nie dochodziłoby do świadczenia usługi wynikających z tych czynności. Obowiązek nagrywania rozmów telefonicznych i zapisywania korespondencji elektronicznej obejmuje urządzenia firmowe oraz prywatne urządzenia osób zatrudnionych w firmie pod warunkiem ich zatwierdzenia do używania przez firmę inwestycyjną.”.* Zgodnie z art. 16 ust. 7 akapit 2 dyrektywy 2014/65/WE nagrywanie rozmów telefonicznych i korespondencji elektronicznej obejmuje tylko takie czynności, w wyniku których ma dojść do zawarcia transakcji lub świadczenia usług, <u>ale tylko jeżeli wynikają one ze zleceń klientów</u> (nawet jeżeli ostatecznie do zawarcia transakcji lub świadczenia usługi nie dojdzie). Zlecenie klienta może być złożone tylko wtedy, gdy została zawarta już odpowiednia umowa o świadczenie usług maklerskich. Przed zawarciem takiej umowy nie można mówić o składaniu zleceń/dyspozycji przez klienta, gdyż możliwość i zasady ich składania reguluje właśnie taka umowa mająca co do zasady charakter tzw. umowy ramowej.	Uwaga odrzucona

			Obowiązkiem nagrywania powinny być zatem objęte te rozmowy i korespondencja elektroniczna, która związana jest bezpośrednio z wykonywaniem umowy o świadczenia usług maklerskich poprzez składanie zleceń (nie dotyczy to oczywiście transakcji na rachunek własny o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, gdzie co do zasady nie można mówić o wykonywaniu zleceń klientów). MiFID II nie nakłada natomiast obowiązku nagrywania tych rozmów oraz korespondencji, które nie wynikają ze zleceń klientów, a więc dokonywanych jeszcze przed zawarciem umowy o świadczenie usług maklerskich. Podejście takie jest uzasadnione, gdyż nadmiernym i niepotrzebnym utrudnieniem dla funkcjonowania firm inwestycyjnych i banków byłoby wprowadzenie obowiązku nagrywania wszelkiej korespondencji nawet tej, która, przykładowo, związana jest jedynie z przedstawieniem ogólnej oferty produktowej (w zakresie usług i transakcji) jeszcze przed podpisaniem umowy o świadczenie usług maklerskich. W związku z tym, że zaproponowane w projekcie ustawy brzmienie zapisu może być interpretowane w ten sposób, iż nagrywanie obejmuje wszelką korespondencję, która może nawet pośrednio doprowadzić do świadczenia usługi, prowadzoną jeszcze przed tym, gdy jest możliwe składane zleceń, zaproponowana została poprawka odwołująca się bezpośrednio do czynności wykonywanych w wyniku złożenia zlecenia, i takie brzmienie jest zgodne z brzmieniem dyrektywy MiFID II.	
127.	Nowy ustęp art. 83a uoif)	UKNF	W art. 83a: - dodaje się nowy ustęp w brzmieniu: „X. Wymogu opracowania regulaminu, o którym mowa w ust. 3c, nie stosuje się w przypadku, gdy konstrukcja instrumentów finansowych lub specyfika obrotu tymi instrumentami finansowymi uniemożliwia uregulowanie praw i obowiązków związanych ze świadczeniem usług maklerskich, w sposób jednolity dla wszystkich klientów, na rzecz których świadczone są dane usługi.”	Uwaga przyjęta
128.	Art. 1 pkt 57 (art. 83b ust. 2 uoif)	UKNF	Art. 83b ust. 2 - zwracamy uwagę, że definicja osoby zaangażowanej jest w art. 3 pkt 57.	Uwaga przyjęta
129.	Art. 1 pkt 57 (art. 83b ust. 12 uoif)	IDM	Niejasne jest, w opinii IDM, w jaki sposób została przyjęta uwaga zgłoszona poprzednio przez IDM (patrz adnotacja do uwagi nr 415 w zestawieniu) wobec niezmienionego brzmienia zapisu proponowanego art. 83b ust. 12.	Uwaga przyjęta kierunkowo
130.	Art. 1 pkt 57 (art. 83b ust. 12 uoif)	IZFiA	Niejasne jest, w opinii IZFiA, w jaki sposób została przyjęta uwaga zgłoszona poprzednio przez IZFiA (patrz adnotacja do uwagi nr 415 w zestawieniu) wobec niezmienionego brzmienia zapisu proponowanego **art. 83b ust. 12 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi** („**Ustawa o Obrocie**”). IZFiA podtrzymuje uwagę co do konieczności wskazania w przepisach Ustawy o Obrocie, że firma inwestycyjna dystrybuująca instrumenty finansowe może wykorzystywać na potrzeby wykonania obowiązków z zakresu tzw. *product governance*, informacje pochodzące z ważnych źródeł publicznych (w szczególności: ważne, sporządzone i opublikowane zgodnie z przepisami dokumenty informacyjne przez emitenta), jak również, że emitentem instrumentów finansowych udostępniającym informacje niezbędne na potrzeby wykonania tych obowiązków może być nie tylko inna firma inwestycyjna ale też inny podmiot np. fundusz inwestycyjny.	Uwaga przyjęta kierunkowo
131.	Art. 1 pkt 57	Instytut	W związku z treścią nowego przepisu **art. 83b**, w szczególności z określonym w ust. 12 obowiązkiem	Uwaga

	(art. 83b ust. 12 uoif)	Compliance Polska	podjęcia przez firmę inwestycyjną udzielającą rekomendacji lub oferującą albo umożliwiającą w inny sposób nabycie bądź objęcie instrumentu finansowego niezbędnych działań zmierzających do uzyskania od firmy inwestycyjnej wystawiającej lub emitującej instrument finansowy informacji określonych w ust. 9 oraz innych informacji pozwalających na zrozumienie cech instrumentu finansowego oraz określonej grupy docelowej, zasadne byłoby: a. **określenie zasad odpowiedzialności firmy inwestycyjnej wystawiającej lub emitującej instrument finansowy** za kompletność i prawidłowość specyfikacji instrumentu, o której mowa w ust. 9, b. **określenie zasad odpowiedzialności firmy inwestycyjnej udzielającej rekomendacji lub oferującej albo umożliwiającej w inny sposób nabycie bądź objęcie instrumentu finansowego względem klienta** za ewentualną niekompletność lub nieprawidłowość informacji przekazanych przez firmę inwestycyjną wystawiającą lub emitującą instrument finansowy.	odrzucona
132.	Art. 1 pkt 57 (art. 83c ust. 4 i 5 uoif)	IDM	Niejasne jest, w opinii IDM, w jaki sposób została przyjęta uwaga zgłoszona poprzednio przez IDM (patrz adnotacja do uwagi nr 429 w zestawieniu) wobec niezmienionego brzmienia zapisów proponowanych art. 83c ust. 4 i 5 Ustawy – we wskazanych zapisach powinna być uwzględniona możliwość sporządzania przewidzianych w nich informacji w formie wystandaryzowanej.	Uwaga odrzucona
133.	Art. 1 pkt 57 (art. 83c ust. 5 pkt 3 uoif)	IDM	W związku z niezgodnością zapisu proponowanego art. 83c ust. 5 pkt 3 z przepisami MiFID II, IDM ponownie wnosi o jego dostosowanie do tych przepisów i w tym celu IDM proponuje nadanie mu następującego brzmienia: *„3) w przypadku dokonywania oceny odpowiedniości instrumentów finansowych, które były przedmiotem osobistych rekomendacji udzielonych klientowi – wskazanie częstotliwości jej dokonywania.”*.	Uwaga przyjęta kierunkowo
134.	Art. 1 pkt 57 (art. 83c ust. 5 pkt 3 uoif)	IGTE	Proponujemy nadanie przedmiotowemu przepisowi następującego brzmienia: „o ile umowa o świadczenie usługi tak stanowi, częstotliwości dokonywania oceny odpowiedniości instrumentów finansowych, które były przedmiotem osobistych rekomendacji udzielonych klientowi” Powyższe wynika z faktu, że Dyrektywa MiFID2 przewiduje konieczność okresowej oceny odpowiedniości tylko w przypadkach, w których wynika to z umowy zawartej z klientem.	Uwaga przyjęta kierunkowo
135.	Art. 1 pkt 57 (art. 83c ust. 6 pkt 1 uoif)	Instytut Compliance Polska	W związku ze wskazanym w nowym **art. 83c ust. 6 pkt 1** obowiązkiem objęcia zakresem analizy wystarczającego rodzaju instrumentów finansowych dostępnych w obrocie i ich liczby w sposób odpowiednio zróżnicowany przez firmę świadczącą usługę niezależnego doradztwa inwestycyjnego, wskazane byłoby **doprecyzowanie nieostrego terminu „wystarczający”,** w szczególności poprzez jego **powiązanie z informacjami na temat klienta, określonymi w art. 83g ust. 1,** tj. wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym, sytuacji finansowej, w tym zdolności do ponoszenia strat oraz celów inwestycyjnych, w tym poziomu akceptowalnego ryzyka.	Uwaga odrzucona
136.	Art. 1 pkt 57 (art. 83d ust. 3 lit. a uoif)	ZBP	Związek wnosi o rozpatrzenie możliwości modyfikacji brzmienia art. **83 d ust. 3 lit. a**) na proponowane zgodnie z poniższym: *„Art. 83 d. 1 Firma inwestycyjna, w związku ze świadczeniem usługi maklerskiej, nie może przyjmować lub*	Uwaga odrzucona. Proponowana zmiana zostanie

			przekazywać jakichkolwiek świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji lub świadczeń niepieniężnych , z wyłączeniem: *(...)* *3) świadczeń pieniężnych i świadczeń niepieniężnych innych niż wskazane w pkt 1 i 2 jeżeli:* *a) są inne przyjmowane albo przekazywane w celu poprawienia jakości usługi maklerskiej świadczonej przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta,* ***w tym między innymi poprzez dostęp do szerokiego zakresu instrumentów finansowych oraz zapewnienie narzędzi, infrastruktury i kanałów komunikacji o wartości dodanej dla Klienta.".*** Zgodnie z art. 11 ust. 2 Dyrektywy Delegowanej Komisji (UE) 2017/594 wśród korzyści, które poprawiają jakość obsługi Klientów wymienia się m.in. **szeroki zakres oferowanych instrumentów finansowych oraz narzędzia stanowiących wartość dodaną dla Klienta.** Zgodnie z wyżej wskazanym *„Wynagrodzenie, prowizję lub korzyść niepieniężną uznaje się za mające na celu podniesienie jakości odpowiedniej usługi świadczonej na rzecz klienta, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki: (...) zapewnienie dostępu, po konkurencyjnej cenie, do szerokiego zakresu instrumentów finansowych, które prawdopodobnie spełniają potrzeby klienta, w tym do odpowiedniej liczby instrumentów pochodzących od dostawców produktów będących osobami trzecimi, którzy nie są ściśle związani z firmą inwestycyjną wraz albo z zapewnieniem narzędzi o wartości dodanej, takich jak obiektywne narzędzia informacyjne pomagające danemu klientowi w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych lub umożliwiające danemu klientowi monitorowanie, modelowanie i dostosowanie zakresu instrumentów finansowych będących przedmiotem jego inwestycji, albo z udostępnianiem okresowych sprawozdań na temat wyników oraz kosztów i opłat związanych z instrumentami finansowymi ".* Mając również na uwadze ustalenia zawarte w DOKUMENCIE ROBOCZYM SŁUŻB KOMISJI (DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI zawierającym STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW „ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 w odniesieniu do definicji, przejrzystości, kompresji portfela i środków nadzorczych w zakresie interwencji produktowej i pozycji.) wskazującym, że podnoszenie jakości powinno uwzględniać sytuacje, w których korzyści dla klienta są bezpośrednie i wymierne, jako że *„ wariant ten sprzyja modelom o otwartej strukturze, wymagając jednocześnie od firm inwestycyjnych, aby w przypadku przyjmowania zachęt położyły większy nacisk na korzyści dla klientów. Dostarcza to bodźców dla konkurencji w zakresie jakości usług, co sprawia, że koszty stają się przejrzyste"* ZBP stoi na stanowisku, że do narzędzi podnoszących jakość obsługi klientów powinno być można zaliczyć wszelkie analizy oraz aplikacje stanowiące wartość dodaną dla klienta, jak również sieć infrastruktury oraz wszelkie inne kanały komunikacji z klientem, które umożliwiają klientowi szeroki dostęp do usług inwestycyjnych świadczonych przez bank, w tym do wykwalifikowanego personelu, który udziela wyczerpujących informacji o usłudze, rynku, wynikach historycznych instrumentu finansowego, których w innych okolicznościach (np. w reżimie execution only) klient musiałby szukać samodzielnie.	uwzględniona w aktach wykonawczych

			Ponadto możliwość składania dodatkowych dyspozycji, obsługa posprzedażowa, m.in. zmiana danych klienta, ustanowienie pełnomocnictwa itd. za pośrednictwem wielu kanałów dystrybucyjnych stanowi w ocenie Związku bezpośrednią i wymierną wartość dla klienta.	
137.	Art. 1 pkt 57 (art. 83g ust. 4 pkt 2 uoif)	IDM	Niejasne jest, w opinii IDM, w jaki sposób została przyjęta uwaga zgłoszona poprzednio przez IDM (patrz adnotacja do uwagi nr 460 w zestawieniu) wobec niezmienionego brzmienia zapisu proponowanego art. 83g ust. 4 pkt 2 Ustawy (zasady odroczonego przekazywania klientowi raportu zawierającego potwierdzenie odpowiedniości osobistej rekomendacji).	Uwaga odrzucona – niezgodność z dyrektywą
138.	Art. 1 pkt 57 (art. 83h uoif)	IDM	IDM wskazuje, iż adnotacja zamieszczona przy uwadze IDM oznaczonej nr 462 w zestawieniu nie pokrywa się z informacjami posiadanymi przez IDM. Zgodnie z wiedzą IDM, uwaga co do konieczności uzupełnienia Projektu o zapisy implementujące do polskiego porządku prawnego przepis art. 26 MiFID II, jednak IDM nie została zobowiązana do przygotowania propozycji zapisów w tym zakresie. W związku z powyższym, IDM ponawia uwagę co do konieczności implementacji wskazanego przepisu.	Uwaga przyjęta kierunkowo
139.	Art. 1 pkt 57 (art. 83h ust. 5)	IGTE	Proponujemy poprawienie oznaczenia zakresu wyłączenia, wydaje się, że przepis ust. 5 powinien wyłączać stosowanie ust. 1- 4, a nie ust. 1- 5, jak zapisano obecnie w Projekcie.	Uwaga przyjęta
140.	Art. 1 pkt 57 (art. 83h ust. 5 pkt 3 uoif)	IDM	Niejasne jest, w opinii IDM, w jaki sposób została przyjęta uwaga zgłoszona poprzednio przez IDM (patrz adnotacja do uwagi nr 471 w zestawieniu) wobec niezmienionego brzmienia zapisu proponowanego art. 83h ust. 5 pkt 3. IDM ponawia uprzednio zgłoszoną uwagę co do konieczności wprowadzenia możliwości przekazywania przez firmę inwestycyjną klientom stosownej informacji w formie wystandaryzowanej.	Uwaga odrzucona
141.	Art. 1 pkt 58 (art. 84a uoif)	IDM	Odnosząc się do treści rozstrzygnięcia podjętego przez Kierownictwo Ministerstwa w sprawie dotyczącej ograniczenia działalności możliwej do wykonywania przez domy maklerskie, IDM pragnie podkreślić, iż w dalszym ciągu stoi na stanowisku, że ograniczenie takie w sytuacji ciągłych zmian przepisów istotnie zwiększających rygoryzm prowadzonej działalności maklerskiej a przez to koszt jej prowadzenia jest decyzją, która może negatywnie wpłynąć na stabilność finansową poszczególnych domów maklerskich. Biorąc pod uwagę powyższe, IDM wnosi o wprowadzenie modyfikacji w treści proponowanego zapisu i nadanie mu następującego brzmienia: *„Art. 84a. Przedmiotem działalności domu maklerskiego może być wyłącznie wykonywanie czynności:* *1) określonych w zezwoleniu na prowadzenie działalności maklerskiej;* *2) określonych w innych zezwoleniach udzielonych temu domowi maklerskiemu;* *3) związanych z rynkiem finansowym;* *4) innych niż wskazane w pkt 1 – 3, pod warunkiem, że nie zagrażają one bezpieczeństwu prowadzonej działalności maklerskiej oraz interesom klientów tego domu maklerskiego*.”. Powyższa redakcja po pierwsze wyklucza z kręgu adresatów projektowanej normy inne firmy inwestycyjne niż domy maklerskie, co jak rozumiemy, było intencją projektodawców, poza tym uwzględnia czynności, które mogą być wykonywane na mocy innych zezwoleń (np. projektowany art. 131c Ustawy), które powinny stanowić odrębną kategorię czynności, co więcej pozwala na domom maklerskim na wykonywanie czynności (nie zawsze stanowiących „świadczenie usługi” i nie zawsze związanych z rynkiem finansowym), które nie generują jakiegokolwiek ryzyka dla działalności maklerskiej np. najem powierzchni a mogą stanowić	Uwaga przyjęta kierunkowo – decyzja Kierownictwa

			dodatkowe źródło przychodu.	
142.	Nowy przepis art. 85 ust. 4 uoif	UKNF	W art. 85 ust. 4 należy zmienić odesłanie na ust. 1 pkt 3	Uwaga przyjęta
143.	Art. 1 pkt 60 lit. a (art. 86 ust. 1 pkt 1 uoif)	UKNF	Art. 86 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) zmiany danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia i w załącznikach do niego, o których mowa w art. 82 ust. 1 i ust. 2 pkt 3;”	Uwaga przyjęta
144.	Art. 1 pkt 63 lit. a (Art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. d uoif)	IZFiA	IZFiA zwraca uwagę, że w proponowanym **art. 94 ust. 1 pkt1 lit. d Ustawy o Obrocie** Minister ds. instytucji finansowych został upoważniony do określenia trybu i warunków postępowania m.in. firm inwestycyjnych w zakresie świadczenia usług, których przedmiotem są m.in. „złożone instrumenty dłużne”, przy czym ustawa nie zawiera definicji pojęcia „złożone instrumenty dłużne”.	Uwaga przyjęta
145.	Nowy przepis art. 94 ust. 1 pkt 3 uoif)	UKNF	Art. 94 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) warunki, jakie musi spełniać organizowany przez firmę inwestycyjną alternatywny system obrotu lub zorganizowana platforma obrotu, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa oraz ochrony interesów inwestorów uczestniczących w obrocie w tym systemie lub na tej platformie, w zakresie nieuregulowanym przepisami aktów prawa unijnego mających do nich zastosowanie;”	Uwaga przyjęta
146.	Nowe przepisy art. 102a-102c uoif	UKNF	Zgodnie z postulatem UKNF poniżej przekazujemy propozycję uregulowania (wzorowanej na procedurze zawartej w Prawie bankowym) kwestii procedury powoływania i odwoływania członków zarządu domu maklerskiego: - Dodaje się art. 102a-102 c w brzmieniu: „Art. 102. 1. Powołanie prezesa zarządu domu maklerskiego i członka zarządu domu maklerskiego, który będzie odpowiedzialny za nadzorowanie systemu zarzadzania ryzykiem, następuje za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego. Z wnioskiem o wyrażenie zgody występuje rada nadzorcza. 2. Rada nadzorcza domu maklerskiego, wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, przekazuje informacje i oświadczenia osób wskazanych w tym przepisie, odnoszące się do okresu ostatnich 5 lat, dotyczące: 1) identyfikacji tych osób; 2) wiedzy, umiejętności i doświadczenia tych osób, a w szczególności wykształcenia, przebiegu pracy zawodowej i ukończonych szkoleń zawodowych; 3) funkcji pełnionych w organach innych podmiotów; 4) karalności tych osób, prowadzonych przeciwko nim postępowań karnych i postępowań w sprawach o przestępstwa skarbowe; 5) sankcji administracyjnych nałożonych na te osoby lub inne podmioty w związku z zakresem odpowiedzialności tych osób; 6) postępowań sądowych, które mogą mieć negatywny wpływ na sytuację finansową tych osób, oraz postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych lub egzekucyjnych, w których te osoby występowały lub występują jako strona; 7) innych okoliczności mogących mieć wpływ na ocenę spełniania przez te osoby wymogów określonych w	Uwaga przyjęta – decyzja Kierownictwa

			art. 103 ust.1a, 3. Komisja Nadzoru Finansowego odmawia wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli osoba, której dotyczy wniosek o wyrażenie zgody: 1) nie spełnia wymogów określonych w art. 103 ust.1a; 2) była karana za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe, z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego; 6. Jeżeli nie zachodzą przesłanki określone w ust. 3, przepisu ust. 1 nie stosuje się do powołania na kolejną kadencję osób wymienionych w ust. 1. 7. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może określać termin, do którego powinno nastąpić powołanie lub powierzenie funkcji, o którym mowa w ust. 1. W przypadku niedotrzymania tego terminu decyzja wygasa. Przepisu art. 162 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się. Art. 102b. W zarządzie domu maklerskiego wyodrębnia się stanowisko członka zarządu nadzorującego lub stanowiska członków zarządu nadzorujących zarządzanie ryzykiem w działalności domu maklerskiego.” 2. Zarząd domu maklerskiego ustala, a rada nadzorcza zatwierdza wewnętrzny podział kompetencji w zarządzie domu maklerskiego. 3. W ramach wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie domu maklerskiego nie mogą być łączone funkcje prezesa zarządu oraz członka zarządu nadzorującego zarządzanie ryzykiem w działalności domu maklerskiego.”; Art. 102c. 1. W przypadku gdy członek zarządu domu maklerskiego nie spełnia wymogów określonych w art. 103 ust. 1a, Komisja Nadzoru Finansowego może wystąpić do właściwego organu domu maklerskiego z wnioskiem o jego odwołanie. 2. Komisja Nadzoru Finansowego może zawiesić w czynnościach członka zarządu domu maklerskiego, do czasu podjęcia przez właściwy organ domu maklerskiego uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie. 3. Rada nadzorcza może delegować członka rady nadzorczej, na okres nie dłuższy niż trzy miesiące, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu, który został zawieszony.” Zgłoszona przez Urząd propozycja zatwierdzania członków zarządu domu maklerskiego wpisuje się w rozwiązania już funkcjonujące na rynku finansowym (sektor: bankowy, ubezpieczeniowy, emerytalny oraz kapitałowy w zakresie organu zarządzającego spółki prowadzącej rynek regulowany). Uprzednia weryfikacja cech związanych z wiedzą, doświadczeniem i rękojmią wykonywania czynności przez najważniejsze osoby w organie zarządzającym instytucji nadzorowanej stanowi bowiem jeden z podstawowych gwarantów poprawności działania instytucji nadzorowanej. Obecne rozwiązania dotyczące funkcjonowania domu maklerskiego są niedostateczne i powodują, zidentyfikowane w praktyce, występowanie niepożądanych zjawisk. Należy mieć na uwadze, że system MiFIDII dokonuje, inaczej aniżeli poprzedni akt unijny, silnego zaakcentowania kompetencji i predyspozycji, jakie powinien posiadać członek organu zarządzającego.	

			Wyróżnić tu należy w szczególności art. 9 dyrektywy MiFIDII, określający, jakimi cechami winien odznaczać się członek zarządu. Ponadto, przepis ten wprowadza dokładne unormowania w zakresie możliwości wykonywania dodatkowych funkcji w innych podmiotach przez osoby pełniące funkcje w organie zarządzającym. W końcu na poziomie wspólnych wytycznych EUNGiPW oraz EUNB ma zostać dokładnie dookreślone jak należy rozumieć spełnienie poszczególnych warunków z zakresu rękojmi, wiedzy czy doświadczenia. Widoczny jest więc silny nacisk jaki został położony przez prawodawcę unijnego w tej sferze. Z przepisu art. 9 ust. 4 w zw. art. 7 ust. 1 dyrektywy MiFIDII wynika wprost norma, że organ nadzoru przed wydaniem zezwolenia jest zobowiązany sprawdzić czy członkowie organu zarządzającego *„mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię, posiadają wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie oraz przeznaczają wystarczająco dużo czasu na wypełnianie swoich funkcji w firmie inwestycyjnej*". Jeżeli zaś te przesłanki nie zostaną wypełnione, dyrektywa nakazuje organowi nadzoru odmówić wydania zezwolenia. Naturalnym uzupełnieniem mechanizmu weryfikacji podmiotu i osób nim kierujących na etapie wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności, są art. 21 i 22 dyrektywy MIFIDII. Regulacje te nakazują obowiązek monitorowania przez nadzorcę czy firma inwestycyjna spełnia wciąż wymogi określone w zezwoleniu oraz mówią o powinności wyposażenia organów nadzoru przez państwa członkowskie we właściwe instrumentarium nadzorcze, które będzie służyć temu zadaniu. Brak wnioskowanej przez Urząd procedury zatwierdzania członków zarządu może więc zostać potraktowane jako sprzeczność z powołanymi przepisami dyrektywy lub nienależyte implementowanie jej celów. Polskie prawodawstwo zakładać (akceptować) bowiem będzie z mocy samego prawa istnienie stanu, w którym np. nowy członek zarządu o niewłaściwych kompetencjach będzie faktycznie prowadził sprawy spółki i reprezentował ją na zewnątrz. Ewentualne działania będą mogły być zaś podejmowane jedynie *post factum*. Proponowane przez Urząd zmiany mają zaś na celu niedopuszczenia do zarządzania domem maklerskim przez osoby niespełniające wymogów kompetencyjnych i należytej rękojmi.	
147.	Art. 1 pkt 68 lit. a (Nowy przepis art. 103 ust. 1b uoif)	IDM	IDM zauważa, iż uwaga IDM oznaczona nr 495 w zestawieniu pomimo, że została opatrzona adnotacją „przyjęta co do kierunku", nie została uwzględniona w Projekcie. IDM ponownie wnosi, w celu wyeliminowania ryzyk, jakie łączą się z brakiem precyzji formułowanych przepisów, o dodanie w art. 103 Ustawy ust. 1b w brzmieniu: „*1b. Wymóg posiadania wiedzy, kompetencji i doświadczenia, o którym mowa w ust. 1a, uznaje się za spełniony w przypadku posiadania przez daną osobę wykształcenia wyższego i co najmniej trzyletniego stażu pracy w instytucjach rynku finansowego*.". Dodatkowo, IDM proponuje wprowadzenie analogicznej zmiany w art. 111 ust. 6a Ustawy. Proponowane zmiany w opinii IDM są zgodne z przepisem art. 9 ust. 4 MiFID II.	Uwaga przyjęta kierunkowo
148.	Art. 1 pkt 72 (art. 110 zj ust. 2 uoif)	IDM	Odnosząc się do wprowadzonego w Projekcie zapisu art. 110zj ust. 2 Ustawy, IDM informuje, iż niezbędne jest doprecyzowanie warunków, których spełnienie powoduje powstanie po stronie KNF uprawnienia do nakazania domowi maklerskiemu sporządzenia planu naprawy. Warunek „niezbędności dla zapewnienia stabilności rynku finansowego" jest warunkiem bardzo ogólnym i pozostawiającym co do zasady	Uwaga odrzucona

			nieograniczone uznanie administracyjne. Biorąc pod uwagę powyższe, jak również fakt, iż omawiany obowiązek po jego nałożeniu będzie źródłem dodatkowych kosztów po stronie adresata decyzji (sporządzenie planu naprawy jest procesem skomplikowanym, czaso- i kosztochłonnym), IDM postuluje doprecyzowanie warunków, od których spełnienia powinno zależeć powstanie po stronie KNF omawianego uprawnienia.	
149.	Art. 1 pkt 74 (nowy przepis art. 115 ust. 7 uoif)	GPW	W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych w przyszłości proponujemy w art. 115 Ustawy dodać nowy ustęp, który uwzględniałby reżim dotyczący świadczenia usług inwestycyjnych przez firmy z krajów trzecich na rzecz uprawnionych kontrahentów oraz klientów profesjonalnych, o których mowa w Sekcji 1 Załącznika Nr 2 dyrektywy MiFID II z siedzibą, miejscem zamieszkania lub pobytu na terytorium państw członkowskich. Firma z kraju trzeciego, która została wpisana do rejestru, o którym mowa w art. 48 rozporządzenia 600/2104 (rozporządzenie MiFIR) prowadzonego przez ESMA, może na terytorium wszystkich państw członkowskich bez konieczności ustawiania oddziału świadczyć usługi inwestycje na rzecz wskazanej powyższej kategorii klientów. Powyższe uprawnienie wynika wprost z bezpośrednio stosowanych przepisów rozporządzenia 600/2014 tj. art. 46-49. Jakiekolwiek ograniczenie tego uprawnienia wprowadzone w prawie krajowym będzie niezgodne z prawem unijnym, a tym samym prawnie nieskuteczne, gdyż w razie sprzeczności przepisów prawa unijnego i krajowego, zastosowanie mają przepisy prawa unijnego. ***<u>Propozycja zapisu:</u>*** W art. 115 po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu: *„7. Przepisy ust. 1-6 nie stosują się do podmiotu wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 48 rozporządzenia 600/2014, jeżeli zamierza świadczyć usług maklerskie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie na rzecz uprawnionych kontrahentów oraz klientów profesjonalnych, o których mowa w art. 3 pkt 39b lit. a-m.”*	Uwaga przyjęta
150.	Art. 1 pkt 78 lit. a (nowe przepisy art. 150 ust. 1 pkt 15 lit. i-j uoif)	URE	Po lit. h proponuje się dodać lit. i-j w brzmieniu: *„i) do ministra właściwego do spraw energii - w zakresie, o którym mowa w art. 32d–32f,* *j) do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki - w zakresie, o którym mowa w art. 32d–32f.”.* W związku z zaproponowanym powyżej nowym brzmieniem art. 32e ust. 5 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, dotyczącym współpracy KNF z Prezesem URE i ministrem właściwym do spraw energii w zakresie zastosowania środków polegających na nakazaniu podmiotowi finansowemu lub niefinansowemu zmniejszenia wielkości otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych lub zakazie zawierania transakcji w zakresie określonego towarowego instrumentu pochodnego w odniesieniu do produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, konieczne jest, aby przepisy stanowiące o udostępnianiu tajemnicy zawodowej przy przekazywaniu informacji miały zastosowanie także do współpracy KNF z Prezesem URE i ministrem właściwym do spraw energii.	Uwaga przyjęta kierunkowo
151.	Art. 1 pkt 78 lit.	IDM	IDM informuje, że pomimo adnotacji przypisanej do uwagi IDM oznaczonej nr 538 w zestawieniu (jako	Uwaga przyjęta

	b (art. 150 ust. 1 pkt 21 uoif)		„przyjęta, co do kierunku”) propozycja przygotowana przez IDM nie została odzwierciedlona w Projekcie. W szczególności do Projektu nie został wprowadzony zapis uprawniający firmę inwestycyjną do przekazywania podmiotowi prowadzącemu jej rachunek bankowy (objętemu BFG) stanowiących tajemnice zawodową danych klientów tej firmy, których środki pieniężne są zdeponowane na tym rachunku, stanowiących na potrzeby ich zidentyfikowania w systemie wyliczeń banku, a w konsekwencji objęcia ich ochroną gwarancyjną BFG, zgodnie z art., 26 ust. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym . W związku z powyższym, IDM ponawia uprzednio zgłoszoną uwagę w tym zakresie. Propozycja IDM – dodanie do art. 150 ust. 1 ustawy kolejnego punktu w brzmieniu: „*przez firmę inwestycyjną podmiotowi objętemu systemem gwarantowania w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, prowadzącemu rachunek tej firmy inwestycyjnej, na którym zdeponowane są środki pieniężne powierzone tej firmie inwestycyjnej przez jej klientów w związku ze świadczeniem przez tę firmę usług maklerskich, w zakresie w jakim jest to niezbędne do dokonania przez podmiot objęty systemem gwarantowania identyfikacji klientów firmy inwestycyjnej jako deponentów w rozumieniu wskazanej powyżej ustawy, na zasadach określonych tą ustawą i wydanymi na jej podstawie przepisami wykonawczymi*”.	kierunkowo
152.	Art. 1 pkt 80 lit. b (art. 163 ust.11 uoif)	NBP	Konsekwentnie z terminologią używaną w pozostałych częściach projektu ustawy w projektowanym art. 163 ust. 11 *ustawy o obrocie instrumentami finansowymi* określenie „brokera informacji skonsolidowanych” należy zastąpić sformułowaniem „dostawcy informacji skonsolidowanych”.	Uwaga przyjęta
153.	Art. 1 pkt 82-90 (art. 165-169a i art. 176c uoif)	GPW	a) Mimo odrzucenia przez kierownictwo MF zgłoszonej przez GPW w ramach pierwszej tury konsultacji rozbieżności w zakresie wysokości kar, Giełda podtrzymuje w pełni zgłoszone wówczas uwagi, że przewidziane w Projekcie **kary pieniężne w wysokości 20 750 mln zł** nakładane w trybie administracyjnym są całkowicie nieadekwatne do warunków występujących na rynku krajowym. W ślad za sposobem implementacji Dyrektywy Transparency do ustawy o ofercie publicznej (…) w zakresie wysokości kar finansowych w dalszym ciągu proponujemy **obniżenie do wysokości przyjętej przy implementacji tej dyrektywy, tj. do 5 mln zł - w przypadku osób prawnych, oraz 100 000 zł – w przypadku osób fizycznych maksymalnej wysokości kar pieniężnych** przewidzianych w art. 165- 169a i art. 176c Ustawy wobec osób odpowiedzialnych za naruszenie wymogów MiFID II / MiFIR. b) Zawracamy uwagę, że wbrew ustaleniom poczynionym w toku konsultacji w odpowiedzi na zastrzeżenia GPW i IDM w Projekcie **nie zostały w pełni odzwierciedlone** reguły nakładania kar wynikające z art. 70 Dyrektywy MiFID II. Z Projektu w dalszym ciągu wynika, że kary finansowe mogą zostać nałożone za naruszenie jakichkolwiek przepisów ustawy, innych ustaw, a nawet przepisów rozporządzeń (*vide: art. 167 ust. 1 Projektu)*, czy zasad uczciwego obrotu (*vide: art. 165 ust. 1a Projektu)*, co w przypadku zagrożenia sankcją do wysokości 20 750 mln zł budzi istotne wątpliwości co do poprawności legislacyjnej takiego rozwiązania, jak też obawy instytucji nadzorowanych co do praktycznego stosowania tych przepsiów. Nadto w dalszym ciągu kara pieniężna stanowi główny rodzaj sankcji, podczas gdy rola środków **o charakterze niefinansowym,** które zgodnie z filozofią MiFID II powinny być stosowane w pierwszej kolejności za	Uwaga odrzucona

			naruszenia mniejszej wagi, i które nie muszą być nakładane łącznie z karami pieniężnymi sprowadza się do roli **kar dodatkowych nakładanych obok, a nie zamiast kar pieniężnych.** Pragniemy przy tym podkreślić, że propozycja zmian uwzględniająca powyższe założenia **została przez IDM przekazana do MF, zgodnie z ustaleniami z konsultacji**. Dla zapewnienia spójności przepisów sankcyjnych intencją Giełdy było opracowanie stosownych zmian na bazie projektu IDM. Wobec jego nieuwzględnienia w obecnej wersji Projektu poniżej przekazujemy zmiany do przepisów sankcyjnych bazujących w pewnym stopniu na propozycjach przesłanych MF przez IDM. **Propozycja zmian**: **(i) w art. 165 w ust. 1 skreśla się pkt 6** Naruszenie przesłanki w postaci *„zasad uczciwego obrotu”*, które nigdzie nie zostały zdefiniowane nie powinno stanowić podstawy cofnięcia zezwolenia dla spółki prowadzącej rynek regulowany, czy też nałożenia kary pieniężnej do wysokości 20 750 mln zł albo obu tych kar łącznie. Naruszenie przedmiotowego wymogu, o ile w ogóle miałby on zostać utrzymany, mogłoby zostać ewentualnie obwarowane sankcją w postaci nakazu zaprzestana naruszeń. **(ii) w art. 165, ust. 1b otrzymuje brzmienie**: „1b. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany *(zasad uczciwego obrotu lub)* przepisów regulujących prowadzenie tego rynku Komisja może, odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1 i 1a, oraz nakazać spółce prowadzącej rynek regulowany zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie takich działań w przyszłości.” **(iii) w art. 165 ust. 1c otrzymuje brzmienie:** „1c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7 zamiast kary, o której mowa w ust. 1a pkt 1 albo 2 lub w ust. 1b, Komisja może nałożyć na nią karę pieniężną w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści”. **(iv) w art. 165 ust. 2a otrzymuje brzmienie:** „2a. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1a lub 1c, uwzględnia w szczególności: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) stopień przyczynienia się spółki prowadzącej rynek regulowany do powstania naruszenia; 3) sytuację finansową spółki prowadzącej rynek regulowany, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić; 5) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić; 6) gotowość spółki prowadzącej rynek regulowany do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia; 7) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione	

			przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, na którą jest nakładana kara przy czym kara pieniężna, o której mowa w ust. 1a pkt 1, nakładana jest przez Komisję w najwyższej przewidzianej w ust. 1a pkt 1 wysokości wyłącznie w przypadku, gdy spółka prowadząca rynek regulowany dopuszcza się kolejnego naruszenia przepisów, o których mowa w ust. 1, w okresie nie dłuższym niż 3 lata od stwierdzenia przez Komisję w ostatecznej decyzji wydanej na podstawie ust. 1 co najmniej jednego naruszenia przez tę spółkę przepisów, o których mowa w ust. 1, oraz dodatkowo okoliczności sprawy wskazują, że istnieje ryzyko wystąpienia ponownych naruszeń przepisów, o których mowa w ust. 1, ze strony tej spółki w okresie kolejnych 3 lat od dnia wydania decyzji w sprawie nałożenia kary, o której mowa w ust. 1a pkt 1."; **(v)** Poza zmianami w art. 165 Ustawy analogiczne zmiany powinny zostać dokonane w art. 165a – 165e Ustawy. **(vi) w art. 169a w ust. 1a, ust. 1b, po pkt 1 dodaje się pkt 2 w brzmieniu jak poniżej i zmienia się numerację pozostałych punktów:** „2) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, albo" **(vii) w art. 169a w ust. 1d po wyliczeniu przesłanek nałożenia kary dodaje się zapis w brzmieniu:** „- przy czym kara pieniężna, o której mowa w ust. 1-1b, nakładana jest przez Komisję w najwyższej przewidzianej w tych przepisach wysokości wyłącznie w przypadku, gdy osoba odpowiedzialna za zaistniałe naruszenie dopuszcza się kolejnego naruszenia przepisów, o których mowa w ust. 1-1b, w okresie nie dłuższym niż 3 lata od stwierdzenia przez Komisję w ostatecznej decyzji wydanej na podstawie ust. 1 co najmniej jednego naruszenia przez tę osobę przepisów, o których mowa w ust. 1, oraz dodatkowo okoliczności sprawy wskazują, że istnieje ryzyko wystąpienia ponownych naruszeń przepisów, o których mowa w ust. 1 – 1b, ze strony tej osoby w okresie kolejnych 3 lat od dnia wydania decyzji w sprawie nałożenia kary, o której mowa w ust. 1- 1b."; **(iv) w art. 169a ust. 1e otrzymuje brzmienie:** „1e. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez osoby, o których mowa w ust. 1–1b, w wyniku naruszenia, o którym mowa w tych przepisach, zamiast kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1–1b, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.";	
154.	Art. 1 pkt 82, 83 i 91 (art. 165, 165b i 169a uoif)	BondSpot SA	Ze względu na istotne, praktyczne oddziaływanie przedmiotowej regulacji oraz związane z tym ryzyka, Spółka ponownie zgłasza uwagę ogólną przedstawioną uprzednio w piśmie z dnia 23 marca 2017 r. do art. 2 pkt 62,63 oraz 68 ówczesnej wersji Projektu. Jednocześnie z całą mocą podtrzymujemy wcześniej przedstawione argumenty, zawarte w uwagach do ww. projektu ustawy oraz w uzasadnieniu do zdania odrębnego (pismo BondSpot do Pana Ministra Leszka Skiby z 30.05.2017 r.).	Uwaga odrzucona – decyzja Kierownictwa
155.	Art. 1 pkt 82 lit. a (art. 165 ust. 1a pkt 1 uoif), art. 1 pkt 83 lit. a (art. 165b ust. 2	Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce	W projektach powyższych przepisów występuje zdanie, którego początkowa część określa kwotowo maksymalną wysokość kary, a zgodnie z drugą częścią - ta maksymalna kwota może zostać zwiększona do kwoty wyliczonej zgodnie z podanym algorytmem. W niektórych ze wskazanych powyżej przepisów po tej drugiej części występuje jeszcze dodatkowa część uzupełniająca.	Uwaga odrzucona. Do ewentualnego rozpatrzenia przez komisję

	pkt 1 uoif), art. 1 pkt 86 lit. b (art. 167 ust. 2 pkt 1 uoif), art. 1 pkt 89 (art. 168a ust. 2 pkt 4 uoif), art. 1 pkt 90 (art. 169 ust. 8 pkt 2 uoif), art. 1 pkt 92 (art. 176g ust. 1, art. 176i ust. 1 pkt 8 i ust. 2 pkt 2 uoif), art. 5 pkt 6 lit. a (art. 138 ust. 7a pkt 1 upb), art. 8 pkt 13 lit. a (art. 228 ust. 1 pkt 2 ufi), art. 8 pkt 13 lit. b (art. 228 ust. 2b pkt 2 ufi), art. 8 pkt 14 (art. 232 ust. 1 ufi) oraz art. 8 pkt 15 lit. c (art. 233 ust. 2 ufi)		W tej drugiej części zdania występuje w każdym przypadku zwrot: „jeżeli przekracza ona *(i tu następuje wskazanie konkretnej kwoty maksymalnej wysokości kary z pierwszej części zdania)*”. Został tu użyty zaimek „ona”, który przy pierwszym czytaniu można odczytać jako odnoszący się do kilku różnych wyrazów występujących wcześniej w tym zdaniu w rodzaju żeńskim („kara pieniężna”, „kwota”, a w niektórych z tych przepisów także „kara pieniężna” występująca w drugiej części zdania). Dopiero przy powtórnym, starannym czytaniu można wnioskować, że zaimek „ona” odnosi się do kwoty wyliczonej zgodnie z algorytmem przedstawionym w drugiej części zdania, umożliwiającym podwyższenie maksymalnej wysokości kary ponad kwotę podaną liczbowo w pierwszej części zdania. Proponujemy więc wprowadzenie korekty, która usunie wszelkie wątpliwości oraz jasno i jednoznacznie będzie wskazywać na taką właśnie możliwość zwiększenia maksymalnej wysokości kary, poprzez przeredagowanie wskazanego wyżej fragmentu zdania do postaci: „jeżeli **tak wyliczona kwota** przekracza *ona (i tu następuje wskazanie konkretnej kwoty maksymalnej wysokości kary z pierwszej części zdania)*”.	prawniczą
156.	Art. 1 pkt 82 lit. b (art. 165 ust. 1c i art. 165b ust. 2b uoif), art. 1 pkt 89 (art. 168a ust. 7 uoif) i art. 1 pkt 91 lit. b (art. 169a ust. 1e uoif)	UKNF	W związku z przyjętą na konferencji uzgodnieniowej uwagą nr 565 należy wykreślić sformułowanie „lub straty unikniętej” w art. 165 ust. 1c, 165b ust. 2b, 168a ust. 7, 169a ust. 1e.	Uwaga przyjęta
157.	Art. 1 pkt 82 lit. c (art. 165 ust. 2a uoif), art. 1 pkt 83 lit. b	UKNF	W art. 165 ust. 2a, art. 165b ust. 2d, art. 167 ust. 2d, art. 169a ust. 1d, art. 176g ust. 4 i art. 176m należy dodać przesłankę stopnia naprawienia szkody wyrządzonej przez podmiot na który nakładana jest kara analogicznie jak to ma miejsce w art. 168a ust. 8 pkt 6.	Uwaga przyjęta

	(art. 165b ust. 2d uoif), art. 1 pkt 86 lit. c (art. 167 ust. 2d uoif), art. 1 pkt 91 lit. b (art. 169a ust. 1d uoif), art. 1 pkt 92 (art. 176g ust. 4 i art. 176m uoif)			
158.	Art. 1 pkt 84 (art. 165c ust. 4, art. 165d ust. 4 i art. 165e ust. 4 uoif)	UKNF	W art. 165c ust. 4, art. 165d ust. 4 i art. 165e ust. 4 należy poprawić odesłanie na art. 165 ust. 2a	Uwaga przyjęta
159.	Art. 1 pkt 86 (art. 167 uoif)	IDM	IDM pragnie wskazać, iż uwaga IDM oznaczona nr 560 w zestawieniu została w toku uzgodnień przyjęta i IDM została zobowiązana do przygotowania propozycji stosownych zapisów (co zostało wykonane). W związku z powyższym, adnotacja zamieszczona w zestawieniu jest nieprawdziwa. IDM ponownie wnosi o uwzględnienie uprzednio zgłoszonej uwagi. Poziom sankcji wprowadzanych do Ustawy jest nieproporcjonalnie wysoki w stosunku do sytuacji polskich domów maklerskich, a przyjęcie w tym zakresie rozwiązań zmierzających w kierunku dużo bardziej rygorystyczną niż regulacje projektowane na o wiele lepiej rozwiniętych i stabilnych rynkach europejskich nie wydaje się sprzyjać ani pewności ani bezpieczeństwu obrotu. Zaznaczamy przy tym, że Ministerstwo Finansów wskazało również, że uwzględnione zostały: - uwaga IDM dotyczącą stosowania zasady proporcjonalności w trwającym procesie implementacji MiFID II (patrz uwaga Izby Domów Maklerskich oznaczona nr 689 w zestawieniu), oraz - uwaga KNF wskazująca na nieadekwatność górnej granicy kar (patrz uwaga KNF oznaczona nr 597 w zestawieniu). Powyższe wydaje się pozostawać w oczywistej sprzeczności z pominięciem kluczowym propozycji zmierzających do „ucywilizowania” przepisów sankcyjnych dotyczących firm inwestycyjnych. IDM niniejszym ponownie postuluje uwzględnienie zgłoszonych uprzednio uwag, w tym w szczególności, uwag co do: - wskazania (zgodnie z przepisami MiFID II) zamkniętego katalogu przepisów, za które możliwe jest nałożenie najbardziej dolegliwych kar, w tym kary pieniężnej w wysokości, której górna granica odpowiada implementowanym przepisom, - uwzględnienie katalogu pozostałych kar (o mniejszym poziomie dolegliwości) jako możliwych do	Uwaga odrzucona

			nakładania na firmy inwestycyjne za naruszenia innych przepisów, lub naruszenia, które nie będą poważne ani systematyczne, - obniżenie poziomu kar nakładanych na osoby fizyczne.	
160.	Art. 1 pkt 86 lit. a (art. 167 ust. 1 uoif)	IDM	IDM informuje, iż w zestawieniu pojawiły się nieprawdziwe informacje. Uwaga nr 560 została kierunkowo przyjęta, w związku z czym IDM została zobowiązana do przygotowania propozycji stosownych zapisów, które zostały przygotowane i przekazane Ministerstwu Finansów (zostały one uwzględnione jedynie częściowo, w sposób wypaczający sens postulatu IDM). W związku z powyższym, IDM ponawia uprzednio zgłoszoną uwagę i zwraca się o zmianę art. 167 ust. 1 Ustawy w taki sposób, aby możliwość nakładania przez KNF najbardziej dotkliwych kar na firmy inwestycyjne została zastrzeżona wyłącznie w przypadkach wskazanych w MiFID II a nie w sytuacji jakiegokolwiek naruszenia jakichkolwiek przepisów.	Uwaga odrzucona
161.	Art. 1 pkt 86 lit. a (art. 167 ust. 1 uoif)	IDM	IDM ponownie informuje, iż w zestawieniu pojawiły się nieprawdziwe informacje. Uwaga IDM oznaczona nr 561 w zestawieniu została kierunkowo przyjęta („*gdy naruszenia mają charakter poważny lub systematyczny*"), jednak nie została ona uwzględniona w Projekcie. W związku z powyższym, IDM ponawia uprzednio zgłoszoną uwagę i zwraca się o zmianę art. 167 ust. 1 Ustawy w taki sposób, aby cofnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej następowało wyłącznie w przypadku, gdy naruszenia mają charakter poważny lub systematyczny.	Uwaga odrzucona
162.	Art. 1 pkt 86 lit. b (art. 167 ust. 2 pkt 1 uoif)	UKNF	W art. 167 ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia C(2016) 4417, albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 5 lit. b rozporządzenia C(2016) 4417 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo"	Uwaga przyjęta
163.	Art. 1 pkt 88 (art. 167d uoif)	UKNF	Art. 167d otrzymuje brzmienie: Art. 167d. 1. W przypadku, gdy firma inwestycyjna świadcząc usługę pośrednictwa w zawieraniu umów lokat strukturyzowanych lub wykonując czynności odpowiadające działalności, o której mowa w art. 69 ust. 1 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych narusza obowiązki określone w art. 69h ust. 2 ustawy Komisja może: 1) zastosować sankcję, o której mowa w art. 167 ust. 2 pkt 1; 2) zakazać firmie inwestycyjnej prowadzenia działalności w tym zakresie lub ograniczyć zakres prowadzonej działalności. 3. Do decyzji Komisji w sprawie nałożenia kary, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 167 ust. 2a–2d."	Uwaga przyjęta
164.	Art. 1 pkt 89 (art. 168a ust. 8 pkt 3 uoif) i art. 1 pkt 92 (art.	UOKIK	Pismem z dnia 24 marca 2017 r. (znak: DDO-0240-26(2)/17/MZ), Prezes UOKiK zgłosił uwagi do poprzedniej wersji ww. projektu w kwestii przesłanek uwzględnianych przez Komisję Nadzoru Finansowego przy nakładaniu kar na określone podmioty. Przepisy, których dotyczyły uwagi, zostały przeformułowane, jednakże pozostaje ona aktualna w odniesieniu do przepisów, które zostały wprowadzone do obecnej wersji	Uwaga przyjęta

	176m pkt 3 uoif)		projektu. Proponuję zatem analogicznie przeformułować treść przesłanki określonej w projektowanym art. 168a ust. 8 pkt 3 *ustawy* (przesłanka brana pod uwagę przy wyznaczaniu wysokości kary dla zagranicznej firmy inwestycyjnej) oraz projektowanym art. 176m pkt 3 *ustawy* (przesłanka brana pod uwagę przy wyznaczaniu wysokości kary dla administratora), poprzez uzupełnienie ich o następujące sformułowanie: „w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów”.	
165.	Art. 1 pkt 92 (art. 176g ust. 1 uoif)	TGE	„Art. 176g. 1. Na każdego, kto narusza limity pozycji, o których mowa w art. 32b ust. 1, Komisja może w drodze decyzji wydawanej po przeprowadzeniu rozprawy, nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 złotych albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za ostatni rok obrotowy, jeżeli przekracza ono 20 750 000 złotych. ” Ponawiamy uwagę, pomimo odrzucenia w toku prac: Zmiana ma na celu zapewnienie udziału strony w postępowaniu administracyjnym i odpowiedniego poziomu ochrony jej praw, ze względu na dotkliwość potencjalnej sankcji. Ze względu na karnoprawny charakter przepisu, wymagane było doprecyzowanie. Dotychczasowe brzmienie nie było jasne i mogło być interpretowane w sposób rozszerzający (co w przypadku przepisów karnych nie jest dopuszczalne). Proponowane zmiany są spójne z pozostałymi przepisami Ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.	Uwaga odrzucona
Zmiany w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne				
166.	Art. 4	URE	**Art. 4** proponuje się nadać następujące brzmienie: *„Art. 4. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, 791, 1089* ***i 1387****) wprowadza się następujące zmiany:* *1) w art. 3 pkt 44 otrzymuje brzmienie:* *„44) rynek organizowany przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany – obrót towarami giełdowymi lub obrót instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane wyłącznie przez dostawę fizyczną albo obrót produktami energetycznymi sprzedawanymi w obrocie hurtowym, które są wykonywane wyłącznie przez dostawę fizyczną na zorganizowanej platformie obrotu (OTF), organizowany na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, z późn. zm.[)]) przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany;* *44a) zorganizowana platforma obrotu (OTF) - zorganizowana platforma obrotu,o której mowa w art. 3 pkt 2g ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;”* *2) w art. 49a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:* *„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej jest obowiązane sprzedawać nie mniej niż 15% energii elektrycznej wytworzonej w danym roku na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na zorganizowanej platformie obrotu (OTF), prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, z zastrzeżeniem ust. 2.* *2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej mające prawo do*	Uwaga przyjęta kierunkowo

			otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej sprzedaje wytworzoną energię elektryczną nieobjętą obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, w sposób zapewniający publiczny, równy dostęp do tej energii, w drodze otwartego przetargu, na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na zorganizowanej platformie obrotu (OTF), prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową lub na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.;" *3) w art. 49b ust. 1 otrzymuje brzmienie:* *„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi jest obowiązane sprzedawać nie mniej niż 55% gazu ziemnego wysokometanowego wprowadzonego w danym roku do sieci przesyłowej:* *1) w punktach wejścia do krajowego systemu przesyłowego na połączeniach z systemami przesyłowymi innych państw lub* *2) siecią gazociągów kopalnianych, lub* *3) terminalami skroplonego gazu ziemnego* *- na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na zorganizowanej platformie obrotu (OTF), prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych".".* Projekt ustawy o obrocie instrumentami finansowymi wprowadza instytucję zorganizowanej platformy obrotu – OTF (Organized Trading Facility). Proponowane powyżej zmiany przepisów mają na celu wprowadzenie definicji zorganizowanej platformy obrotu – OTF do ustawy – Prawo energetyczne. W konsekwencji nie będzie potrzeby powoływania w kolejnych przepisach ustawy – Prawo energetyczne - art. 3 pkt 2g ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Zaproponowane przepisy mają także na celu rozszerzenie zakresu możliwości wykonania obowiązku publicznej sprzedaży energii elektrycznej i gazu ziemnego wysokometanowego, uregulowanego w art. 49a i art. 49b ustawy – Prawo energetyczne, o wszystkie instrumenty z fizyczną dostawą energii elektrycznej i gazu ziemnego dostępne na wszystkich zorganizowanych systemach obrotu przewidzianych w dyrektywie MIFID 2, w tym także o zorganizowaną platformę obrotu (OTF), o której mowa w art. 3 pkt 2g ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Celem zaproponowanych zmian jest umożliwienie realizacji obliga giełdowego na zorganizowanej platformie obrotu (OTF), bowiem od 3 stycznia 2018 r. nie będzie już funkcjonował rynek terminowy towarowy prowadzony przez giełdę towarową, gdzie obecnie jest realizowana większa część tego obliga. Jednakże, wprowadzenie możliwości realizacji obliga giełdowego na OTF nie powinno prowadzić do zmiany miejsca dokonywania tego obrotu tj. m.in. giełdy towarowej lub rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, jak ma to miejsce obecnie.	
167.	Art. 4 pkt 2 (art. 49a ust. 1 uPe)	TGE	„Art. 4.2) W Ustawie Prawo energetyczne z dnia 10 kwietnia 1997 roku wprowadza się następujące zmiany: 2) art. 49a ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Art. 49a. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej jest	Uwaga niezwiązana z wdrażaną

			obowiązane sprzedawać nie mniej niż 55% energii elektrycznej wytworzonej w danym roku na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na zorganizowanej platformie obrotu (OTF), o której mowa w art. 3 pkt 2g ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o obrocie instrumentami finansowymi, prowadzonej przez spółkę prowadzącą giełdę w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych.” Ponawiamy uwagę: Od 2017 r. jeden z największych uczestników rynku nie podlega pod obowiązek sprzedaży 100% wytworzonej energii elektrycznej w sposób określony w art. 49a ust.2. ustawy – Prawo energetyczne, co może spowodować odpływ z rynku giełdowego dużej ilości energii elektrycznej. Taka sytuacja może zatem zniwelować cel, który przyświecał wprowadzeniu obliga giełdowego. Obligo gwarantuje płynność na giełdzie, co pozwala na wyznaczenie ceny rynkowej, która jest ważnym elementem umożliwiającym dalszą deregulację rynku energii. Zwiększenie obliga na energię elektryczną do poziomu 55% pozwoliłoby na utrzymanie płynności na rynku giełdowym na poziomie porównywalnym z latami poprzednimi, kiedy to obowiązek sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej w sposób określony w art. 49a ustawy – Prawo energetyczne, składał się z 15% - zgodnie z art.49a ust.1. i 100% - zgodnie z art.49a ust.2. W ocenie TGE 55% obligo dla energii elektrycznej to optymalny poziom obligo niezbędnego dla zachowania płynności na rynkach TGE pozwalającej na transparentne wyznaczanie referencyjnej rynkowej ceny energii. Referencyjna cena energii wyznaczana na giełdzie ma szczególne znaczenie dla grup odbiorców, którzy nie są rozliczani za energię zgodnie z taryfami zatwierdzanymi przez Prezesa URE, dla nich cenę określa rynek a nie regulator. Cenotwórcza rola giełdy jest ważna dla rynku energii, ma wpływ na bezpieczeństwo energetycznego i funkcjonowania spółek energetycznych. Wysokość obliga powinna być określona na poziomie zapewniającym odporność na manipulacje poziomem cen przez uczestników obrotu o największym udziale w wolumenie obrotów, uwzględniając fakt że w najbliższym czasie na polskim rynku nastąpi segmentacja wynikająca z wprowadzenia przez Rozporządzenie CACM modelu multiNEMO, co w praktyce oznacza jednoczesne działanie na polskim rynku więcej niż jednego NEMO. Obecnie mamy trzy podmioty, które są uprawnione do pełnienia funkcji NEMO dla rynku polskiego: tj. TGE, EPEX SPOT i Nord Pool.	dyrektywą
168.	Art. 4 pkt 2 (art. 49a ust. 1 uPe)	Towarzystwo Obrotu Energią	Proponuje się nadanie znowelizowanemu art. 49a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r – Prawo energetyczne następującego brzmienia: „1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej jest obowiązane sprzedawać nie mniej niż 15% energii elektrycznej wytworzonej w danym roku na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub w **systemie obrotu instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi**, z zastrzeżeniem ust. 2.	Uwaga przyjęta kierunkowo

			2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej mające prawo do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej jest obowiązane sprzedawać wytworzoną energię elektryczną nieobjętą obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, w sposób zapewniający publiczny, równy dostęp do tej energii, w drodze otwartego przetargu, **w systemie obrotu instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi** lub na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych." Proponowana nowelizacja ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r – Prawo energetyczne ma na celu umożliwić podmiotom wykonanie tzw. „obliga giełdowego" na wszystkich platformach objętych pojęciem „systemu obrotu instrumentami finansowymi" (w rozumieniu definicji zawartej w art. 3 pkt 9a znowelizowanej UOIF) tj. rynku regulowanym, MTF i OTF. Postanowienie to jest kluczowe z punktu widzenia przekształcenia Rynku Terminowego Towarowego (RTT) Towarowej Giełdy Energii S.A. w platformę OTF.	
169.	Art. 4 pkt 2 (art. 49a ust. 1 i 2 uPe)	Tauron	*„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej jest obowiązane sprzedawać nie mniej niż 15% energii elektrycznej wytworzonej w danym roku na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub w systemie obrotu instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, z zastrzeżeniem ust. 2.* *2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej mające prawo do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej jest obowiązane sprzedawać wytworzoną energię elektryczną nieobjętą obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, w sposób zapewniający publiczny, równy dostęp do tej energii, w drodze otwartego przetargu, w systemie obrotu instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych."* W związku z faktem, że MIFID II wprowadza nową platformę obrotu (OTF) i zakazuje prowadzenia systemu obrotu w innej formie niż RR/MTF/OTF, powinno znaleźć to odzwierciedlenie również w innych aktach prawa w szczególności ustanawiających obowiązki dotyczące zawierania transakcji w takich systemach obrotu. Realizacja tych obowiązków powinna być uniezależniona od działalności podmiotu, który prowadzi wymienione platformy, a w szczególności ustawodawca nie powinien zawężać możliwości wyboru przez zobligowane podmioty miejsca realizacji obowiązków, w tym poprzez doprecyzowanie, że obowiązek może być wykonany tylko na OTF prowadzonym przez spółkę prowadzącą giełdę towarową.	Uwaga przyjęta kierunkowo
170.	Nowy przepis art. 49b ust. 1 uPe	FOEEiG	Ponownie wskazujemy również na postulat FOEEiG dotyczący zmiany art. 49b ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220 z późn. zm., dalej: „**ustawa Prawo energetyczne**") (uwaga nr 676 według raportu z konsultacji). Z raportu z konsultacji wynika, że poprawka zaproponowana przez FOEEiG została uwzględniona, niemniej jednak nie znalazło to odzwierciedlenia w	Uwaga przyjęta

			projekcie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Konsekwentnie podtrzymujemy postulat dotyczący możliwości realizacji obliga giełdowego przez przedsiębiorstwa zajmujące się obrotem paliwami gazowymi również za pośrednictwem transakcji na zorganizowanej platformie obrotu (OTF), obok transakcji na giełdach towarowych lub rynku organizowanym.	
171.	Nowy przepis art. 49b ust. 1 uPe	TGE	‘3) w art. 49b ust. 1 otrzymuje brzmienie: 49b. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi jest obowiązane sprzedawać nie mniej niż 55% gazu ziemnego wysokometanowego wprowadzonego w danym roku do sieci przesyłowej: 1) w punktach wejścia do krajowego systemu przesyłowego na połączeniach z systemami przesyłowymi innych państw lub 2) siecią gazociągów kopalnianych, lub 3) terminalami skroplonego gazu ziemnego - na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na zorganizowanej platformie obrotu (OTF), o której mowa w art. 3 pkt 2g ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, prowadzonej przez spółkę prowadzącą giełdę w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych.” Obligo giełdowe gwarantuje płynność na giełdzie, co pozwala na wyznaczenie ceny rynkowej, która jest ważnym elementem umożliwiającym dalszą deregulację rynku paliwa gazowego w kraju. Zwiększenie obliga na obrót paliwem gazowym do poziomu 55% pozwoliłoby na utrzymanie płynności na rynku giełdowym na poziomie porównywalnym z latami poprzednimi. W ocenie TGE 55% obligo dla paliwa gazowego to optymalny poziom obligo niezbędnego dla zachowania płynności na rynkach TGE pozwalającej na transparentne wyznaczanie referencyjnej rynkowej ceny paliwa gazowego. Cenotwórcza rola giełdy jest ważna dla rynku energii, ma wpływ na bezpieczeństwo energetycznego i funkcjonowania spółek energetycznych. Wysokość obliga powinna być określona na poziomie zapewniającym odporność na manipulacje poziomem cen przez uczestników obrotu	Uwaga niezwiązana z wdrażaną dyrektywą
Zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe				
172.	Nowy przepis art. 31 ust. 1 pkt 2 Pb	UKNF	W art. 31: - w ust. 1 dodaje się pkt 2 otrzymuje brzmieniu: „2) określenie czynności bankowych, do których wykonywania bank ma być upoważniony, oraz dane o przedmiocie i zakresie zamierzonej działalności, <u>w tym określenie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1-7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, które bank zamierza wykonywać zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy</u>;	Uwaga przyjęta
173.	Art. 5 pkt 4 lit. a (art. 31 ust. 2 pkt 3a Pb)	UKNF	W art. 31: - w ust. 2 skreśla się pkt 3a.	Uwaga przyjęta

174.	Art. 5 pkt 5 (art. 34 ust. 2 i 3 Pb)	UKNF	W art. 34 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Zmiana statutu banku wymaga zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego. 3. Do wniosku o wydanie zezwolenia na zmianę statutu banku przepisy art. 36 ust. 2a oraz art. 33 stosuje się odpowiednio.”	Uwaga przyjęta
175.	Nowy przepis art. 36 ust. 2a Pb	UKNF	W art. 36 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Do wniosku załącza się: 1) dokumenty, o których mowa w art. 6 pkt c, f, h oraz i rozporządzenia C(2016) 4417, odpowiadające zakresowi czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, które bank zamierza wykonywać zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy; 2) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia 596/2014, w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, które bank zamierza wykonywać zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy;”	Uwaga przyjęta
Zmiany w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych				
176.	Nowy przepis art. 5 ust. 2c uogt	TGE	Nadanie nowego brzmienia ustępowi 2 c) w artykule 5 ustawy o giełdach towarowych: „2c. Na rynku regulowanym, o którym mowa w ust. 2b, może być prowadzony obrót wyłącznie instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d, e oraz i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest towar giełdowy dopuszczony do obrotu na giełdzie towarowej, w tym derywatami elektroenergetycznymi, derywatami gazowymi, a także instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. j ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz pięciodniowymi kontraktami terminowymi typu future, o których mowa w art. 3 pkt 30b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.” Celem proponowanej zmiany jest umożliwienie prowadzenia obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez giełdę towarową także uprawnieniami do emisji.	Uwaga przyjęta
177.	Nowy przepis art. 5 ust. 2c uogt	IRGiT	Wykreślenie ust. 2c w art. 5 lub nadanie mu nowego następującego brzmienia: „2c. Na rynku regulowanym, o którym mowa w ust. 2b, może być prowadzony obrót wyłącznie instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d, e oraz i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest towar giełdowy dopuszczony do obrotu na giełdzie towarowej, w tym derywatami elektroenergetycznymi, derywatami gazowymi, a także instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. j ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz pięciodniowymi kontraktami terminowymi typu future, o których mowa w art. 3 pkt 30b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.” Uzasadnienie: Celem proponowanej zmiany jest umożliwienie prowadzenia obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez giełdę towarową także uprawnieniami do emisji.	Uwaga przyjęta

178.	Nowy przepis art. 5 ust. 2e pkt 3 uogt	GPW	Mając na celu zapewnienie, że w skład zarządu giełdy towarowej prowadzącej jednocześnie rynek regulowany, poza osobami posiadającymi doświadczenie na rynku finansowym, wchodzić będą również osoby z kompetencjami w zakresie obrotu towarami giełdowymi dostrzegamy konieczność dokonania zmiany w art. 5 ust. 2e ustawy o giełdach towarowych. W chwili obecnej postanowienia ww. ustawy w stosunku do giełd towarowych, które nie prowadzoną jednocześnie rynku regulowanego, nie określają specyficznych wymogów wobec członków zarządu takiej giełdy, ani też nie wymagają aby osoby wchodzące w skład zarządu uzyskiwały uprzednią zgodę KNF. Sytuacja ulega zmianie w przypadku, gdy giełda towarowa prowadzi jednocześnie obrót instrumentami finansowymi. Wówczas do takiej giełdy, zgodnie z art. 5 ust. 2e ustawy o giełdach towarowych, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, w tym przepis art. 25a ust. 1 określający wymogi jakie spełniać muszą osoby wchodzące w skład zarządu. Ponieważ ustawa o obrocie instrumentami finansowymi wymaga by osoby wchodzące w skład zarządu legitymowały się m.in. 3-letnim stażem pracy w instytucjach rynku finansowego zasadnym jest zmodyfikowanie tej zasady w taki sposób, aby skład zarządu giełdy towarowej odzwierciedlał fakt, że podstawowym przedmiotem działalności takiej spółki nie jest obrót instrumentami finansowymi, ale właśnie obrót towarami giełdowymi. Stąd proponuje się aby w zarządzie giełdy towarowej obok osób z doświadczeniem na rynku finansowych znalazły się również osoby posiadające doświadczeniem w zakresie obrotu towarami giełdowymi, by w ten sposób zapewnić stabilne i bezpieczne zarządzanie taką spółką w każdym obszarze prowadzonej przez nią działalności. Z punktu widzenia systemowego należy rozważyć czy zmiana taka nie powinna zostać wprowadzona do przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w odniesieniu do spółki prowadzącej rynek regulowany, która organizuje jednocześnie obrót towarami giełdowymi. *Propozycja przepisu:* W art. 5 ust. 2e w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: *„3) wymogu posiadania stażu pracy w zakresie funkcjonowania rynku finansowego, o którym mowa w art. 25a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, w przypadku osób posiadających co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym w podmiotach, których przedmiot działalności związany jest z towarami giełdowymi dopuszczonymi do obrotu na giełdzie prowadzonej przez tę spółkę.”*	Uwaga przyjęta
179.	Art. 6 pkt 8 lit. c (Art. 14 ust. 2e uogt)	IRGiT	Zmiana art. 14 ust. 2e poprzez nadanie nowego brzmienia: „2e. Giełdowa izba rozrachunkowa może dokonywać obsługi finansowej transakcji zawartych w ramach obrotu na zorganizowanej platformie obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, której przedmiotem są produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym oraz instrumenty pochodne, dla których instrumentem bazowym jest towar giełdowy, które muszą być	Uwaga odrzucona

			wykonywane przez dostawę.” <u>Uzasadnienie:</u> Powyższa zmiana ma na celu umożliwienie giełdowym izbom rozrachunkowym prowadzenie obsługi finansowej transakcji zawartych na zorganizowanych platformach obrotu także w zakresie instrumentów pochodnych, dla których instrumentem bazowym jest towar giełdowy. Zmiana ta będzie mieć korzystny wpływ na proces rozliczania transakcji, poprzez możliwość stosowania analogicznych zasad rozliczania dla instrumentów pochodnych i instrumentów bazowych. Możliwość rozliczania tych instrumentów przez jedną izbę wpływa pozytywnie na bezpieczeństwo obrotu i rozliczeń, gdyż w szczególności zapewnia możliwość zamykania pozycji.	
180.	Art. 6 pkt 8 lit. c (Art. 14 ust. 2e uogt)	TGE	„2e. Giełdowa izba rozrachunkowa może dokonywać obsługi finansowej transakcji zawartych w ramach obrotu na zorganizowanej platformie obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, której przedmiotem są produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym oraz instrumenty pochodne, dla których instrumentem bazowym jest towar giełdowy, które muszą być wykonywane przez dostawę.” Powyższa zmiana ma na celu umożliwienie giełdowym izbom rozrachunkowym prowadzenie obsługi finansowej transakcji zawartych na zorganizowanych platformach obrotu także w zakresie instrumentów pochodnych, dla których instrumentem bazowym jest towar giełdowy. Zmiana ta będzie mieć korzystny wpływ na proces rozliczania transakcji, poprzez możliwość stosowania analogicznych zasad rozliczania dla instrumentów pochodnych i instrumentów bazowych. Możliwość rozliczania tych instrumentów przez jedną izbę wpływa pozytywnie na bezpieczeństwo obrotu i rozliczeń, gdyż w szczególności zapewnia możliwość zamykania pozycji.	Uwaga odrzucona
181.	Nowy przepis art. 15 ust. 2 uogt	IRGiT	<u>Zmiana art. 15 ust. 2 poprzez nadanie nowego brzmienia:</u> „2. Członkami giełdowej izby rozrachunkowej mogą być wyłącznie jej akcjonariusze, spółki prowadzące giełdę towarową, zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub giełdową izbę rozrachunkową z siedzibą w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, towarowe domy maklerskie, domy maklerskie oraz podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4 i w art. 50 ust. 1.” <u>Uzasadnienie:</u> Proponowana zmiana ma na celu umożliwienie uzyskania członkostwa w giełdowej izbie rozrachunkowej także spółkom prowadzącym zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.	Uwaga przyjęta
182.	Nowy przepis art. 15 ust. 7 uogt	IRGiT	<u>Zmiana brzmienia art. 15 ust. 7</u> „7. Giełdowa izba rozrachunkowa może prowadzić rachunki pieniężne, dokonywać rozliczeń pieniężnych, udzielać pożyczek oraz uczestniczyć w rozrachunkach dokonywanych przez Narodowy Bank Polski na zasadach stosowanych w przypadku rozrachunków międzybankowych, w zakresie niezbędnym do realizacji	Uwaga przyjęta

			zadań określonych w ust. 1 oraz w ust. 5 i 6.”. <u>Uzasadnienie:</u> Celem proponowanej zmiany jest umożliwienie spółce prowadzącej giełdową izbę rozrachunkową bezpośrednie uczestnictwo w rozrachunku dokonywanym przez NBP. Zmiana została uzgodniona z NBP.	
183.	Nowy przepis art. 15 ust. 7 uogt	NBP	Wbrew informacji zawartej w *Raporcie z konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (UC86)* nie uwzględniono skonsultowanej z NBP uwagi IRGiT i TGE nr 664 (numeracja z *Raportu*), mającej na celu zmianę brzmienia art. 15 ust. 7 *ustawy o giełdach towarowych*. Uwaga ta dotyczy wykreślenia wyrazów: „za pośrednictwem swojego banku” z treści tego przepisu. NBP zwraca się z prośbą o wprowadzenie tej zmiany w projektowanej ustawie.	Uwaga przyjęta
Zmiany w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. – ustawa o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi				
184.	Nowy przepis art. 2 pkt 13a lit. g oraz lit. l ufi	UKNF	W związku ze zmianą art. 3 pkt 39b lit. g oraz lit. l ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, a także uchyleniem art. 70 ust. 1 pkt 13 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, modyfikacji wymagają art. 2 pkt 13a lit. g oraz lit. l ustawy o funduszach inwestycyjnych, które powinny otrzymać następujące brzmienie: „g) podmiotem zawierającym, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na własny rachunek transakcje na rynkach kontraktów terminowych, opcji lub innych instrumentów pochodnych w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi albo na rynkach pieniężnych w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi wyłącznie w celu zabezpieczenia pozycji zajętych na tych rynkach, lub działającym w tym celu na rachunek innych członków takich rynków, o ile odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji ponoszą uczestnicy rozliczający tych rynków,” „l) organem publicznym, który zarządza długiem publicznym, bankiem centralnym, Bankiem Światowym, Międzynarodowym Funduszem Walutowym, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym lub inną organizacją międzynarodową pełniącą podobne funkcje,”,	Uwaga przyjęta
185.	Nowy przepis art. 2 pkt 13a lit. n ufi	UKNF	Modyfikacji wymagają przepisy ustawy o funduszach inwestycyjnych, dotyczące klasyfikacji klientów jako detalicznych lub profesjonalnych. Powyższe jest konsekwencją proponowanych w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi zmian regulacji dotyczących klasyfikacji klientów jako detalicznych lub profesjonalnych, jak również przyjętego w ramach niniejszej nowelizacji założenia, iż podmioty działające w oparciu o ustawę o funduszach inwestycyjnych, w zakresie w jakim świadczą usługi objęte regulacjami MIFID2 stosują determinujące sposób świadczenia tych usług, odpowiednie przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, jak również przepisy bezpośrednio stosowanych aktów prawa europejskiego (w tym rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy).	Uwaga przyjęta

			W związku z powyższym proponuje się: - nadanie art. 2 pkt 13a lit. n ustawy o funduszach inwestycyjnych następującego brzmienia: „n) podmiotem innym niż wskazane w lit. a-m, który został uznany za klienta profesjonalnego;”;	
186.	Nowy przepis art. 2 pkt 20a ufi	UKNF	Art. 2 pkt 20a otrzymuje brzmienie: „20a) instrumentach pochodnych właściwych AFI - rozumie się przez to instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c-**j** ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, będące przedmiotem umów zawieranych przez alternatywną spółkę inwestycyjną lub unijny AFI zarządzany przez towarzystwo lub zarządzającego ASI;” W związku z przewidzianymi w projektowanej ustawie o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw zmianami definicji instrumentu finansowego (art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) polegającej m.in. na rozszerzeniu enumeratywnego katalogu instrumentów o dodatkową lit. j, w brzmieniu „j) uprawnienia do emisji” UKNF zwraca uwagę, że w związku z powyższym stosownej modyfikacji będzie wymagała definicja instrumentów pochodnych właściwych AFI określona w art. 2 pkt 20a ustawy o funduszach inwestycyjnych, która w swoim brzmieniu odwołuje się do zmienianego przepisu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z art. 2 pkt 20a ustawy o funduszach inwestycyjnych przez instrumenty pochodne właściwe AFI rozumie się „**instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c-i ustawy o obrocie instrumentami finansowymi**, będące przedmiotem umów zawieranych przez alternatywną spółkę inwestycyjną lub unijny AFI zarządzany przez towarzystwo lub zarządzającego ASI”.	Uwaga przyjęta
187.	Nowy przepis art. 2 pkt 47 ufi i art. 8 pkt 1 (art. 18 ust. 3 ufi)	IZFiA	I. Dodatkowo, w nawiązaniu do pisma z dnia 20 lipca 2017 roku IZFiA podtrzymuje propozycję wprowadzenia w Projekcie zmian do Ustawy o Funduszach, których celem jest umożliwienie towarzystwom funduszy inwestycyjnych, w tym w szczególności świadczącym usługę zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, lub usługę doradztwa inwestycyjnego, korzystanie w sposób jednolity na potrzeby całej prowadzonej działalności z rozwiązania, o którym mowa w art. 13 ust. 1 lit. b dyrektywy Komisji (UE) 2017/593 – z tzw. RPA (rachunków płatniczych na potrzeby badań). Dzięki rozwiązaniu, o którym mowa wyżej, możliwe będzie pokrywanie kosztów materiałów analitycznych sporządzanych przez podmioty trzecie (firmy inwestycyjne) i nabywanych przez towarzystwo w związku z zarządzaniem funduszem inwestycyjnym, z aktywów danego funduszu (zgodnie z zasadami określonymi w ww. dyrektywie), co zapewni zarówno dostęp do tych materiałów (niezbędnych w procesie zarządzania), jak i prawidłowy sposób rozliczania kosztów ich nabycia. W konsekwencji IZFiA proponuje następujące zmiany: 1) w art. 2 dodaje się pkt 47 w brzmieniu: *„47) badaniach – rozumie się przez to materiał badawczy lub usługi badawcze:*	Uwaga odrzucona

			a) dotyczące jednego instrumentu finansowego lub innego składnika aktywów lub większej ich liczby, lub emitentów lub potencjalnych emitentów instrumentów finansowych, lub ściśle związane z konkretną branżą lub rynkiem, *b) stanowiące podstawę do sformułowania opinii na temat instrumentów finansowych, aktywów lub emitentów w danej branży,* *c) obejmujące bezpośrednio lub pośrednio rekomendacje lub sugestie odnośnie do strategii inwestycyjnej i przedstawiające uzasadnioną opinię dotyczącą obecnej lub przyszłej wartości lub ceny takich instrumentów lub aktywów, lub zawierające analizę oraz spostrzeżenia i wnioski opierające się na informacjach, które mogłyby zostać wykorzystane do sformułowania strategii inwestycyjnej oraz które mogłyby być istotne w odniesieniu do decyzji podejmowanych przez zarządzającego ASI w ramach zarządzania alternatywną spółką inwestycyjną, przez towarzystwo działające jako organ funduszu inwestycyjnego lub w imieniu klientów, na rzecz których świadczona jest usługa zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, lub usługa doradztwa inwestycyjnego, a w przypadku powierzania zarządzania funduszem inwestycyjnym zarządzającemu z UE również przez zarządzającego z UE działającego jako organ tego funduszu inwestycyjnego*."; II. w art. 18 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „*3. Statut może określać, że jednym z kosztów obciążających fundusz jest koszt nabywania przez towarzystwo, w związku z zarządzaniem funduszem, badań sporządzanych przez podmioty trzecie, o ile w tym celu towarzystwo spełni wymogi określone w przepisach wydanych na podstawie art. 48a pkt 6.*". W celu umożliwienia skorzystania z przepisu przejściowego w projektowanym art. 21 Projektu w następującym brzmieniu: „*2. Zmiana statutu funduszu inwestycyjnego utworzonego przed dniem wejścia w życie ustawy polegająca na określeniu w statucie kosztu wskazanego w art. 13 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 8, nie wymaga zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego*.".	
188.	Art. 8 pkt 1 (art. 18 ust. 3-5 ufi)	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna	Zgodnie z treścią art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (dalej „**Ustawa**"), Minister właściwy do spraw instytucji finansowych otrzyma kompetencję do określenia w drodze rozporządzenia maksymalnych stawek wynagrodzenia stałego towarzystw funduszy inwestycyjnych za zarządzanie funduszami inwestycyjnymi otwartymi lub specjalistycznymi funduszami inwestycyjnymi otwartymi (dalej „FIO" oraz „SFIO"). W opinii Kancelarii takie rozwiązanie jest nie do pogodzenia w kontekście prawidłowej realizacji celu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349-496), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1034 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniającą dyrektywę 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych (Dz.U. L 175 z 30.06.2016, str. 8) („Dyrektywa MiFID II") oraz wyraźnie wykracza poza zakres	Uwaga odrzucona

			tej regulacji. W ramach Dyrektywy MiFID II zawarto zarówno postanowienia poddające określone obszary regulacji unijnego aktu odpowiednio harmonizacji minimalnej, jak i harmonizacji maksymalnej. Problematyka tzw. zachęt zaadresowana postanowieniami art. 24 Dyrektywy MiFID II poddana została minimalnej metodzie regulacji (Tak: Rüdiger Veil [w:] European Capital Markets Law, Oxford and Portland, 2017, Bloomsbury, § 4.III.2 „Minimum and maximum harmonisation"). Do takiego wniosku prowadzi analiza przepisu art. 24 ust. 12 Dyrektywy MiFID II, na podstawie którego państwa członkowskie zachowują kompetencję wprowadzenia dodatkowych wymogów względem objętych przepisem art. 24 Dyrektywy MiFID II. Inaczej jednak niż to ma miejsce np. w przypadku regulacji zawartej w art. 29 ust. 6 Dyrektywy MiFID II („*Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać w mocy przepisy przewidujące surowsze wymogi, niż wymogi określone w niniejszym artykule lub dodać dalsze wymogi dotyczące agentów zarejestrowanych w ramach ich jurysdykcji.")*, państwa członkowskie nie dysponują swobodą w zakresie wprowadzenie bardziej rygorystycznych rozwiązań niż przewidziane na poziomie art. 24 Dyrektywy MiFID II. Dopuszczalność wprowadzenia tego rodzaju dalszych wymogów na gruncie przepisu art. 24 ust. 12 Dyrektywy MiFID II uzależniona jest od kumulatywnego spełnienia określonych przesłanek. Mianowicie, dodatkowe wymogi: 1) mogą być wprowadzane „*w wyjątkowych przypadkach"*; 2) „*muszą mieć obiektywne uzasadnienie*"; 3) „*być proporcjonalne, tak aby wychodzić naprzeciw konkretnym zagrożeniom dla ochrony inwestora lub integralności rynku, które mają szczególne znaczenie w okolicznościach struktury rynku danego państwa członkowskiego";* Mając na uwadze powyższe, należałoby wskazać że proponowane w Projekcie ograniczenie swobody prowadzenia działalności gospodarczej towarzystw funduszy inwestycyjnych, dotyczące możliwości wprowadzenia na poziomie przepisów wykonawczych do Ustawy maksymalnych stawek wynagrodzenia tych podmiotów za zarządzanie FIO oraz SFIO **nie spełnia warunku sine qua non prawidłowej implementacji** wymogów określonych w zakresie tzw. zachęt na poziomie art. 24 ust. 1-10 Dyrektywy MiFID II, jak również na poziomie art. 11 dyrektywy wykonawczej C(2016) 2031/F1. **Rezygnacja z wprowadzenia do Ustawy regulacji art. 18 ust. 3-5 wedle propozycji w Projekcie nie wyłączy możliwości pełnej implementacji dyrektywy MiFID II**. W żadnym z postanowień zarówno Dyrektywy MiFID II, jak również powołanej wyżej dyrektywy wykonawczej **nie ma bowiem mowy o nałożeniu na państwa członkowskie obowiązku wprowadzenia ograniczeń dotyczących wysokości wynagrodzenia stałego za zarządzanie funduszami inwestycyjnymi**. W ocenie Kancelarii, wprowadzenie projektowanych zapisów będzie rozwiązaniem niespotykanym w skali całej Unii Europejskiej i stanowi niedozwoloną ingerencję państwa w zasady funkcjonowania gospodarki wolnorynkowej.	

			Z tej perspektywy propozycje w Projekcie dotyczące zmian do art. 18 Ustawy (szczególnie w zakresie obejmującym dodanie przepisu art. 18 ust. 5 Ustawy) należy traktować **jako dodatkowe wymogi wobec nakładanych w związku z implementacją Dyrektywy MiFID II**. **Zwracamy uwagę, że na taką ocenę wskazuje bezpośrednio sam Urząd Komisji Nadzoru Finansowego**, w związku z proponowanym okresem przejściowym dla wejścia w życie projektowanego przepisu art. 18 ust. 5 Ustawy, upływającym z dniem 1 stycznia 2019 r. (wobec okoliczności, że termin implementacji Dyrektywy MiFID II do polskiego porządku prawnego upływa z dniem 1 stycznia 2018 r.). W tym kontekście aktualizuje się obowiązek wykazania przez państwo członkowskie, m.in. że ww. rozwiązanie nakładane jest w wyjątkowym przypadku (czemu przeczy okoliczność, że ograniczenie dotyczące wysokości wynagrodzenia odnosić się będzie bez wyjątku do działalności wszystkich towarzystw funduszy inwestycyjnych zarządzających FIO lub SFIO – nie będzie miało charakteru wyjątkowego uzasadnionego szczególnymi okolicznościami danego przypadku, lecz stanowić będzie zasadę stosowaną jednolicie w odniesieniu do wszystkich takich towarzystw; odwołanie się, w ramach upoważnienia ustawowego zawartego w ramach projektowanego art. 18 ust. 5 Ustawy, do przesłanki w postaci analizowanej łącznie sytuacji finansowej towarzystw również nie uchyla tego zarzutu wobec braku zindywidualizowanego charakteru oceny). W ocenie Kancelarii rozwiązanie dotyczące ograniczenia metodami administracyjnoprawnymi stawek wynagrodzenia stałego towarzystw funduszy inwestycyjnych za zarządzanie należy uznać za rażąco nieproporcjonalne wobec celu, dla którego na gruncie wymogów określonych w art. 24 ust. 12 Dyrektywy MiFID II, musiałoby zostać ustanowione (dla wykazania legalności takiego ograniczenia) w celu **ochrony inwestorów przed konkretnym zidentyfikowanym zagrożeniem**. Rozwiązaniem preferowanym przy projektowaniu regulacji mających za przedmiot ochronę inwestora i uznawanym przez unijnego ustawodawcę za wystarczające dla osiągnięcia wspomnianego tego celu stanowi przede wszystkim umożliwienie inwestorowi podjęcie decyzji o skorzystaniu z usług instytucji finansowej w oparciu informacje dostarczane w ramach realizacji przedkontraktowych obowiązków informacyjnych. **Znajduje to wyraz również w postaci rozbudowanych wymogów informacyjnych przewidzianych w szczególności w art. 24 ust. 4 i 9 Dyrektywy MiFID II**, które z tej perspektywy należałoby uznać za proporcjonalne dla osiągnięcia celu w postaci ochrony inwestorów. W uzupełnieniu należy wskazać, że ww. rozwiązanie nie znalazło na gruncie przedmiotowej uwagi żadnego uzasadnienia, które identyfikowałoby obiektywne przesłanki wprowadzenia tak drastycznego i niespotykanego na gruncie porządków prawnych innych państw członkowskich ograniczenia swobody działalności towarzystw funduszy inwestycyjnych. Wskazanie w uzasadnieniu do Projektu, że „w myśl art. 16 ust. 11 drugi akapit Dyrektywy MiFID2, mogą zostać nałożone na firmy inwestycyjne **dodatkowe wymogi** dotyczące ochrony aktywów klienta" w żaden sposób nie koresponduje z przyjętym w art. 18 ust. 5 Ustawy rozwiązaniem. Możliwość określenia przez Ministra maksymalnej wysokości wynagrodzenia stałego **nie jest**	

			jakimkolwiek wymogiem dla towarzystw lecz odgórnym ograniczeniem zasad ich funkcjonowania. Równie wątpliwe jest także odwoływanie się w przedmiotowym przepisie do „potrzeby zapewnienia konkurencyjności funduszy", poprzez nakładanie takich ograniczeń i w naszej ocenie może przynieść całkowicie odwrotny od zakładanego skutek. Co więcej, Minister ma zasięgać wyłącznie opinii Komisji Nadzoru Finansowego, a więc nie zakłada się jakiejkolwiek konsultacji ze środowiskiem towarzystw funduszy inwestycyjnych ani ich reprezentantami np. w postaci izby gospodarczej, o której mowa w art. 70 ust. 1 Ustawy.	
189.	Art. 8 pkt 1 (art. 18 ust. 3 i 4 ufi)	IGTE	Postulujemy usunięcie z Projektu zmian proponowanych w art. 18 ust. 3 i 4 UFI. Wbrew zapisom uzasadnienia Projektu, projektowane zapisy art. 18 ust. 3 i 4 UFI nie znajdują uzasadnienia w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, str. 349-496) („**Dyrektywa MiFID2**"). Powołany w uzasadnieniu art. 16 ust. 11 akapit drugi Dyrektywy MiFID2 dotyczy bowiem firm inwestycyjnych, a art. 18 ust. 3 i 4- wynagrodzenia stałego za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym („**FIO**") lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym („**SFIO**"). Tymczasem towarzystwo funduszy inwestycyjnych zarządzające FIO lub SFIO nie jest firmą inwestycyjną. Projektowane przepisy art. 18 ust. 3 i 4 UFI stanowią przykład nadmiernej i nieproporcjonalnej regulacji. Dodatkowo projektowany zapis art. 18 ust. 3 UFI jest nieprecyzyjny- nie wskazuje bowiem w jaki sposób wynagrodzenie stałe za zarządzanie FIO lub SFIO ma być uzależnione od rodzaju polityki inwestycyjnej oraz ryzyka inwestycyjnego. Wprowadzenie takiej nieprecyzyjnej regulacji z jednej strony zdaje się legitymizować żądanie przez organ nadzoru zmiany statutowych zapisów dotyczących wynagrodzenia towarzystwa, z drugiej zaś nie nakłada żadnych ograniczeń w zakresie takich żądań. W praktyce bowiem, skoro statut FIO oraz SFIO zatwierdza Komisja Nadzoru Finansowego („**KNF**") (należy wskazać, że statut jest załącznikiem do wniosku o wydanie zezwolenia na FIO lub SFIO (art. 22 ust. 1 pkt 1 UFI), a KNF odmawia wydania zezwolenia, jeżeli dokumenty załączone do wniosku nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa (art. 23 ust. 2 pkt 3 UFI)). (a zgody KNF wymaga także zmiana statutu w zakresie wynagrodzenia towarzystwa - *vide* art. 24 ust. 1 pkt 1 UFI w zw. z art. 18 ust. 2 pkt 14 UFI), to KNF uzyska możliwość dowolnego niemal wpływu na zapisy statutu FIO lub SFIO w zakresie wynagrodzenia stałego za zarządzanie. Należy również podkreślić, że proponowane zmiany nie uwzględniają charakterystyki polskiego rynku funduszy inwestycyjnych. Cechuje go z jednej strony- duży odsetek krajowych towarzystw funduszy inwestycyjnych (odprowadzających podatki w Polsce), z drugiej- stosunkowo niewielka skala działalności poszczególnych podmiotów (zwłaszcza w porównaniu z podmiotami zagranicznymi- niemieckimi, francuskimi, włoskimi, hiszpańskimi, luksemburskimi czy brytyjskimi). Przy tej niewielkiej skali działalności, polskie towarzystwa funduszy inwestycyjnych nie dysponują własną siecią dystrybucji produktów. Chcąc	Uwaga przyjęta w zakresie art. 18 ust. 3 – decyzja Kierownictwa

			uzyskać do niej dostęp, muszą ponieść koszty wynagrodzenia zewnętrznych podmiotów. Największą siecią dystrybucji dysponują tymczasem banki, w których grupach kapitałowych bardzo często występują podmioty zarządzające funduszami inwestycyjnymi. Banki te najczęściej są podmiotami zagranicznymi, mającymi możliwość wprowadzenia do sieci dystrybucji produktów zagranicznych, których nie będzie dotyczył limit wynagrodzenia. Dodatkowo, korzystając z efektu synergii, koszt dystrybucji dla takiego „podmiotu wewnętrznego" będzie niższy niż dla polskiego podmiotu, który będzie „podmiotem zewnętrznym". Polskie towarzystwo funduszy inwestycyjnych musi zatem zapłacić za sprzedaż swoich produktów. Kwoty te będą wyższe niż kwoty płacone przez podmioty zagraniczne. Aby móc ponieść takie koszty, polscy zarządzający aktywami muszą pobierać opłaty w takiej wysokości, aby mieć możliwość poniesienia kosztów dystrybucji. I tutaj kluczowe jest wynagrodzenie stałe za zarządzanie, bowiem to jego częścią „dzielą się" towarzystwo i dystrybutor. Przy zbyt niskim wynagrodzeniu stałym polskie podmioty utracą możliwość dystrybucji produktów, staną się niekonkurencyjne, w konsekwencji czego ich dalsze funkcjonowanie na rynku będzie co najmniej utrudnione. Nie można także zgodzić się z uzasadnieniem Projektu, ponieważ trudno wskazać w jaki sposób obniżenie ceny produktu podnosi jego jakość.	
190.	Art. 8 pkt 1 (art. 18 ust. 3 ufi)	IZFiA	Odnosząc się do sposobu rozstrzygnięcia przez Kierownictwo Ministerstwa rozbieżności zgłoszonej przez IZFiA w zakresie dot. uwagi oznaczonej nr 630 w zestawieniu, IZFiA ponownie wskazuje, iż zmiana polegająca na dodaniu **ust. 3 w art. 18 Ustawy o Funduszach** nie pozostaje w jakimkolwiek związku z regulacjami Dyrektywy MiFID II, w związku z czym nie powinna ona być objęta Projektem, którego celem jest dostosowanie Ustawy o Funduszach do tejże dyrektywy. MiFID II reguluje kwestię tzw. zachęt w sposób suplementarny (z punktu widzenia funduszy inwestycyjnych) w stosunku do dotychczasowych rozwiązań. Nawiasem mówiąc MIFID II zawiera przepisy z zakresu *product governance*, które dotykają zasad działania w celu dbania o rentowność produktu finansowego (patrz dyrektywa Komisji (UE) 2017/593), nie czynią tego jednak ani w sposób, jaki proponowany jest w Projekcie ani wybiórczo – w stosunku do jednego wyłącznie typu produktu, zaburzając działanie rynku finansowego. Dodatkowo należy zauważyć, iż zmiany ujęte w proponowanym ust. 3 prowadzą w istocie do zwiększenia obciążeń biurokratycznych i zwiększenia uznaniowości KNF w procesie tworzenia funduszy inwestycyjnych. Zgodnie bowiem z obecnie obowiązującym stanem prawnym statut funduszu musi określać „rodzaje, maksymalną wysokość, sposób kalkulacji i naliczania kosztów obciążających fundusz inwestycyjny, w tym w szczególności wynagrodzenie towarzystwa, oraz terminy, w których najwcześniej może nastąpić pokrycie poszczególnych rodzajów kosztów". Powyższe oznacza, iż obecny stan prawny pozostawia swobodę w ustaleniu ekonomicznych parametrów produktu towarzystwom funduszy inwestycyjnych wystawiając ich na recenzję inwestorów, którzy mogą dany produkt kupić lub nie kupić, zaś nacisk kładziony jest słusznie na	Uwaga przyjęta – decyzja Kierownictwa

			kwestię ujawnienia w statucie wysokości, sposobu naliczania i terminu pokrycia kosztów. Tymczasem zapis proponowany w Projekcie zmierza w istocie do tego, by w procesie uzyskiwania zezwolenia na utworzenie funduszu udowadniać w postępowaniu administracyjnym adekwatność wynagrodzenia towarzystwa do polityki inwestycyjnej funduszu i jego profilu ryzyka. Jest to oczywiście niedopuszczalne, biorąc zwłaszcza pod uwagę, iż Projekt pozostawia całkowitą dowolność w ocenie po stronie KNF, nie przewidując żadnych wytycznych czy podpowiedzi, jakimi kryteriami powinna kierować się KNF w ocenie, czy dany poziom wynagrodzenia jest adekwatny. Powyższe w efekcie doprowadzi do ogromnego zwiększenia obciążeń biurokratycznych i zmniejszenia konkurencyjności polskiego rynku, biorąc pod uwagę, że już dzisiaj postępowania administracyjne przed KNF dotyczące utworzenia nowych funduszy inwestycyjnych toczą się po kilka lub nawet kilkanaście miesięcy co dalece odbiega od czasu niezbędnego na uzyskanie zgody właściwego organu w innych państwach UE. Na koniec należy także zauważyć, iż obecny stan prawny w tej materii obowiązuje od wielu lat. Nie znane są nam ani wyroki sądów ani poglądy UOKiK czy też samych inwestorów, które sygnalizowałyby konieczność zmian w obszarach, których dotyczą zmiany proponowane w nowym art. 18 ust. 3 Ustawy o Funduszach. Zważywszy na powyższe, jak również na doniosłość omawianej zmiany (i tryb jej wprowadzenia, brak niezbędnej analizy i oceny projektowanej regulacji, jej wpływu na rynek) IZFiA ponownie postuluje skreślenie projektowanego art. 18 ust. 3 Ustawy o Funduszach oraz, w konsekwencji, stosowną modyfikację art. 20 Projektu.	
191.	Art. 8 pkt 1 (art. 18 ust 4 ufi)	IZFiA	W związku ze sposobem rozstrzygnięcia przez Kierownictwo Ministerstwa Finansów rozbieżności w zakresie dotyczącym proponowanej przez KNF zmiany do **art. 18 ust. 4 Ustawy o Funduszach**, IZFiA proponuje następującą zmianą w treści obecnego zapisu Projektu: „*4.* Statut funduszu inwestycyjnego otwartego lub specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego nie może przewidywać obciążania *bezpośrednio* z aktywów funduszu kosztami związanymi ze zbywaniem oraz odkupywaniem jednostek uczestnictwa.” Proponowana zmiana, w opinii IZFiA, wyeliminuje wątpliwości interpretacyjne, jakie mogą powstać na gruncie wprowadzanego przepisu co do tego, czy dozwolone jest pokrywanie wskazanych wyżej kosztów z opłaty za zarządzanie, która jest pobierana z aktywów funduszu właśnie, co jak rozumiemy nie było intencją autorów omawianego zapisu.	Uwaga odrzucona
192.	Art. 8 pkt 1 (art. 18 ust. 5 ufi)	IGTE	Podtrzymując stanowisko przedstawione na wcześniejszym etapie postępowania legislacyjnego, proponujemy usunięcie z Projektu nowego art. 18 ust. 5 UFI. W naszej ocenie jest to regulacja nieproporcjonalna, nieznajdująca oparcia w prawie wspólnotowym i z nim sprzeczna. Wskazujemy, że administracyjne wprowadzenie limitu wynagrodzenia pobieranego przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych wpłynie z pewnością na niekonkurencyjność polskich produktów finansowych- przez ograniczenie dostępu do sieci dystrybucji. Tymczasem inwestor już teraz otrzymuje informacje o pobieranym wynagrodzeniu- i to zawsze kilkukrotnie- w dokumencie ofertowym, statucie funduszu, w	Uwaga odrzucona

			kluczowych informacjach dla inwestorów lub w informacji dla klienta alternatywnego funduszu inwestycyjnego. Należy wskazać, że dodatkowy obowiązek informacyjny został wprowadzony przez prawodawcę wspólnotowego, który jednocześnie uznał za wystarczające informowanie inwestorów o wysokości opłat, nie wskazując jednocześnie na ich maksymalny limit. Jakkolwiek wprowadzanie administracyjnego limitu wynagrodzeń, nieznajdujące oparcia w przepisach prawa wspólnotowego, jest w naszej ocenie dalece niewskazane, na wypadek nieuwzględnienia powyższej propozycji, proponujemy modyfikację ostatniej dyrektywy w zakresie upoważnienia do wydania rozporządzenia poprzez nadanie jej brzmienia „przy uwzględnieniu sytuacji finansowej, specyfiki działalności i kosztów ponoszonych przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych". Jak wskazano wyżej, dla dobra polskiego rynku kapitałowego konieczne jest uwzględnienie konkurencyjności nie tylko FIO i SFIO jako takich, ale także towarzystw funduszy inwestycyjnych. Nadmierne obniżenie wysokości ich wynagrodzenia stałego może uniemożliwić dostęp do sieci dystrybucji (którą nie dysponują polskie podmioty), co w średnim terminie doprowadzi do ograniczenia konkurencji na rynku- przez eliminację jego polskich uczestników.	
193.	Art. 8 pkt 1 (art. 18 ust. 5 ufi)	IZFiA	W związku ze sposobem rozstrzygnięcia przez Kierownictwo Ministerstwa Finansów rozbieżności w zakresie dotyczącym proponowanej przez KNF zmiany do **art. 18 ust. 5 Ustawy o Funduszach**, IZFiA proponuje następującą zmianą w treści obecnego zapisu Projektu: „*5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym, kierując się potrzebą ochrony interesu uczestników funduszy inwestycyjnych oraz potrzebą zapewnienia konkurencyjności funduszy inwestycyjnych, przy uwzględnieniu sytuacji finansowej towarzystw funduszy inwestycyjnych oraz specyfiki działalności funduszu inwestycyjnego ze szczególnym uwzględnieniem zasad polityki inwestycyjnej, a także biorąc pod uwagę różnice w strukturze kosztów obciążających aktywa poszczególnych funduszy*." Powyższe ma na celu doprecyzowanie kryteriów, którymi powinien kierować się minister właściwy ds. instytucji finansowych przy wydawaniu stosownego rozporządzenia. Proponowany zapis został zaczerpnięty z art. 18 ust. 3, którego adresatem jest towarzystwo funduszy inwestycyjnych. Zasadnym jest, aby okoliczność zróżnicowania funduszy pod względem zasad polityki inwestycyjnej została również wzięta pod uwagę przy formułowaniu przepisów rozporządzenia limitującego wysokość wynagrodzenia stałego za zarządzanie funduszami. Powyższe ma na celu również uwzględnienie faktu, że różne fundusze mają różną strukturę kosztów. Istnieją fundusze, w których wynagrodzenie towarzystwa za zarządzanie funduszem jest jedynym kosztem limitowanym, a z tego wynagrodzenia są pokrywane inne koszty związane z działaniem funduszu (np.	Uwaga odrzucona

			wynagrodzenie depozytariusza, wynagrodzenie agenta transferowego, wynagrodzenie biegłego rewidenta, wynagrodzenie podmiotu prowadzącego księgi rachunkowe funduszu itp. – tzw. wynagrodzenie all-in). Z drugiej strony istnieją fundusze, w których wszystkie koszty limitowane działalności funduszu są pokrywane przez fundusz, a wynagrodzenie towarzystwa prawie w całości pozostaje w towarzystwie. Istnieje również cała gama sytuacji pośrednich, jak również fundusze mają w statutach różną wysokość limitów dla kosztów limitowanych. Ustalenie w rozporządzeniu maksymalnej wysokości wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem powinno uwzględniać różne stany faktyczne, ponieważ w przeciwnym razie towarzystwa stosujące wynagrodzenie all-in (które jest skądinąd najbardziej czytelne dla uczestników) lub mające niskie limity kosztów limitowanych będą poszkodowane w stosunku do towarzystw mających korzystne dla siebie zapisy statutów funduszy. Ponownie zaznaczamy przy tym, że powyższe uprawnienie ministra nie wynika bezpośrednio z treści dyrektywy w tym jak wskazano w uzasadnieniu z art. 16 ust. 11 Dyrektywy. Ustalenie wynagrodzenia za zarządzanie winno opierać się na zasadach rynkowych i konkurencyjności bez konieczności ustalania maksymalnych stałych wynagrodzeń w tym zakresie przez ustawodawcę. Wprowadzenie regulacji prawnych (możliwości jego wydania) w zakresie wysokości stałego wynagrodzenia dla Towarzystwa za zarządzanie fio i sfio, wprowadzi zaburzenie konkurencyjności i może doprowadzić do sytuacji w której wynagrodzenie za zarządzanie, nie będzie pokrywało kosztów prowadzonej działalności. Jest to nieuzasadniona ingerencja ministra w ustalenie zasad i sferę ekonomiczną prowadzonej działalności.	
194.	Art. 8 pkt 1 (art. 18 ust. 5 ufi)	ZBP	<u>Aktualne brzmienie przepisu w projekcie:</u> *„Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym, kierując się potrzebą ochrony interesu uczestników funduszy inwestycyjnych oraz potrzebą zapewnienia konkurencyjności funduszy inwestycyjnych, przy uwzględnieniu sytuacji finansowej towarzystw funduszy inwestycyjnych.”.* <u>Propozycja zmiany/ uzasadnienie:</u> Wejście w życie przepisów Dyrektywy MIFID II, w tym w szczególności wprowadzenie większej transparentności kosztów ponoszonych przez klienta, doprowadzi do samoregulacji rynku oferowania jednostek funduszy inwestycyjnych, zmierzającej finalnie do obniżenia wysokości opłat za zarządzanie funduszem inwestycyjnym. Niemniej jednak należy zaznaczyć, że wysokość takich opłat powinna być adekwatna do poziomu trudności zarządzania funduszem, w tym w szczególności do poziomu ryzyka inwestycyjnego podejmowanego przez fundusz i skomplikowania zarządzania takim ryzykiem. Wprowadzenie ograniczenia wysokości opłaty za zarządzanie funduszem może spowodować, że opłata ta nie będzie odpowiednio dostosowana do rzeczywistego kosztu zarządzania niektórymi funduszami inwestycyjnymi, co z kolei może przyczynić się do ograniczenia oferty dla klienta przez towarzystwa działające na rynku krajowym lub do przenoszenia funduszy na rynki zagraniczne.	Uwaga odrzucona

			Biorąc pod uwagę powyższe, sugeruje się usunięcie z projektu ustawy zapisów proponowanych w art. 18 ust. 5 ufi.	
195.	Art. 8 pkt 1 (art. 18 ust. 5 ufi)	Union Investment TFI	Towarzystwo pragnie zauważyć, iż wprowadzenia możliwości ograniczenia w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych wysokości opłaty stałej za zarządzanie funduszami rodzaju *fio* i *sfio* może być – w zależności od wysokości ograniczenia - bardzo szkodliwe dla polskiego rynku funduszy inwestycyjnych, a przede wszystkim dla uczestników funduszy inwestycyjnych. Wprowadzenie ograniczenia na poziomie 2% w skali roku lub niższym spowoduje znaczący spadek przychodów towarzystw funduszy inwestycyjnych i istotnie wpłynie na ich wynik finansowy. Należy podkreślić, że w przypadku ograniczenia opłaty stałej za zarządzanie, spadnie odpowiednio wynagrodzenia dystrybutorów, co doprowadzi do odpływu aktywów z klas aktywów, których dotyczyć będzie ten spadek (przede wszystkim akcje polskie, akcje małych i średnich przedsiębiorstw, fundusze absolutnej stopy zwrotu, fundusze zrównoważone). Będzie to miało bezpośredni wpływ na wysokość aktywów w zarządzaniu – znacząco spadnie wartość aktywów w akcyjnych klasach aktywów, co spowoduje dodatkowy istotny spadek przychodów towarzystw funduszy inwestycyjnych, w efekcie czego ich wynik finansowy spadnie poniżej zera. Sytuacja taka może zmusić akcjonariuszy towarzystw funduszy inwestycyjnych do podjęcia decyzji o sprzedaży lub likwidacji spółek. Będzie to miało istotny wpływ na cały rynek funduszy inwestycyjnych, który popadnie w duże problemy finansowo-operacyjne. W kontekście powyższego, Towarzystwo nie podziela argumentu przedstawionego w uzasadnieniu do Projektu ustawy, że ograniczenie opłaty stałej za zarządzanie służyć ma poprawie jakości produktów inwestycyjnych. Najgorszym jednak skutkiem ograniczenia wysokości opłaty stałej będzie negatywny wpływ na klientów, uczestników funduszy. W wyniku likwidacji towarzystw, procesu łączenia i zmian własnościowych możliwe jest wystąpienie ryzyka płynnościowego wynikającego z reakcji domina, którego początkiem będzie kłopot płynnościowy jednego z funduszy. Panująca zawierucha na rynku funduszy zasadniczo nadwątli mozolnie budowane zaufanie do inwestycji na rynku kapitałowym przez ostatnie 20 lat. Utrata zaufania do instytucji wspólnego inwestowania wyrządzi długoterminowe szkody dla rynku kapitałowego. Realizacja Strategii na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju w zakresie budowania długoterminowych oszczędności gospodarstw domowych stanie pod dużym znakiem zapytania. **Naszą rekomendacją jest niewprowadzanie żadnych regulacji dotyczących wysokości pobieranych opłat za zarządzanie funduszami inwestycyjnymi.** Towarzystwo pragnie również zwrócić uwagę na kontekst międzynarodowy. Oprócz Hiszpanii nie ma w Europie ograniczeń dotyczących wysokości pobieranych opłat za zarządzanie. Wynika to przede wszystkim z powszechnego przekonania, że rynek się sam efektywnie dostosowywuje uwzględniając takie czynniki jak: wysokość stóp procentowych, wzrost rynku kapitałowego, wielkość aktywów w zarządzaniu czy wreszcie wysokość kosztów związanych z prowadzoną działalnością.	Uwaga odrzucona

			Argumentem do wprowadzenia ograniczenia w opłacie stałej za zarządzanie funduszami **nie** powinno być również porównanie wysokości opłat za zarządzanie funkcjonujących na rynku europejskim. Należy zwrócić uwagę, że modele sprzedaży funduszy inwestycyjnych funkcjonujące w Polsce i w Europie są diametralnie inne i przez to nieporównywalne. W Polsce fundusze sprzedawane są klientom detalicznym przede wszystkim za pośrednictwem banku dystrybutora. Wszelkie opłaty, które ponosi klient widoczne są w funduszu inwestycyjnym (tj. stała opłata za zarządzanie zawierająca w sobie kick-back płacony bankowi, zmienna opłata za zarządzanie, opłata manipulacyjna). W Europie zaś opłaty pobierane przez fundusze to tylko część opłat, które ponosi klient końcowy. **Większa część opłat pobierana jest bezpośrednio przez bank, w którym klient kupuje fundusz.** Rynek funduszy inwestycyjnych w Polsce jest wyjątkowo dobrze zdywersyfikowany, posiadający szeroki wachlarz produktowy i bardzo wysoką transparentność w zakresie informacji o strategiach inwestycyjnych, jak i o kosztach uczestnictwa. W celu dalszego rozwoju rynku i budowania długoterminowych oszczędności społeczeństwa, Ministerstwo Finansów powinno zrobić wszystko, żeby zabezpieczyć ryzyko systemowe związane z rynkiem kapitałowym poprzez promowanie rozwoju polskich towarzystw funduszy inwestycyjnych. W przeciwnym razie istniejące polskie towarzystwa funduszy inwestycyjnych zostaną wyparte przez fundusze rejestrowane poza terytorium RP.	
196.	Art. 8 pkt 1 (art. 18 ust. 5 ufi)	UKNF	Projektowany art. 18 ust. 5 ustawy o funduszach inwestycyjnych zawiera upoważnienie dla ministra właściwego ds. instytucji finansowych do określenia w drodze rozporządzenia, maksymalnej wysokości wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym. Jednocześnie zgodnie z treścią upoważnienia wydając rozporządzenie Minister powinien kierować się potrzebą ochrony interesu uczestników funduszy inwestycyjnych oraz potrzebą zapewnienia konkurencyjności funduszy inwestycyjnych, przy uwzględnieniu sytuacji finansowej towarzystw funduszy inwestycyjnych. W ocenie Urzędu tak skonstruowane upoważnienie ustawowe nie określa w sposób wyczerpujący wytycznych dotyczących treści rozporządzenia, które zostały określone w projekcie w zbyt ogólny sposób. Należy wskazać, iż wytyczne dotyczące treści rozporządzenia są wskazówkami wyznaczającymi treść rozporządzenia lub sposób ukształtowania jego treści. W szczególności treść upoważnienia powinna zawierać wymagania jakim powinny odpowiadać rozwiązania przyjęte w rozporządzeniu oraz określać granice dopuszczalnej regulacji rozporządzenia. Odwołanie się w treści upoważnienia jedynie do celów jakie mają być przez rozporządzenie osiągnięte (ochrona interesu uczestników funduszy inwestycyjnych oraz potrzeba zapewnienia konkurencyjności funduszy inwestycyjnych) nie jest wystarczające. Z tych też względów określone w treści delegacji ustawowej wytyczne powinny być bardziej szczegółowe, w szczególności powinny zawierać regulacje w zakresie dopuszczalnego poziomu maksymalnego wynagrodzenia jaka może być określona w drodze rozporządzenia. Należy podkreślić, iż w toku konsultacji publicznych UKNF zgłaszał uwagi w zakresie rozwiązań dotyczących określenia maksymalnego poziomu wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym. W ocenie UKNF maksymalny poziom wynagrodzenia powinien zostać osiągnięty stopniowo do 2022 r. i docelowo nie	Uwaga odrzucona. W ocenie projektodawcy narzucenie maksymalnego poziomu opłaty za zarządzanie w oparciu o bieżącą sytuację finanoswą TFI nie jest miarodajne. Tym bardziej, iż projektowana zmiana w istotny sposób wpływa na sposób funkocjonwoania tych podmiotów. Ponadto, UKNF

			powinien przekroczyć 2% wartości aktywów netto funduszu w skali roku. Wartość ta jest wynikiem przeprowadzonych przez Urząd analiz rynku funduszy inwestycyjnych i została również poddana konsultacjom z przedstawicielami towarzystw funduszy inwestycyjnych. Kilkuletni okres stopniowego obniżania maksymalnej wysokości wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem powinien zagwarantować uniknięcie elementu zaskoczenia towarzystw wprowadzoną zmianą, pozwalając na odpowiednie, wyważone działania dostosowujące prowadzoną przez towarzystwa działalność do nowego reżimu regulacyjnego, bez nadmiernej presji czasowej. W związku z powyższym maksymalna stawka wynagrodzenia stałego powinna być obniżana o 0,5% rocznie dochodząc w efekcie do poziomu 2%. W opinii Urzędu w pierwszym roku po wejściu w życie nowych zasad wynagradzania towarzystwa powinny mieć możliwość działania na dotychczasowych zasadach z uwagi na konieczność dostosowania się do nowych warunków. Mając na uwadze powyższe, niezbędne jest doprecyzowanie zawartych w przedmiotowym upoważnieniu wytycznych dotyczących treści rozporządzenia, w taki sposób, aby rzeczywiście jasno wskazywały granice w jakich może zostać określona maksymalna wysokość wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym, jak również aby jasno wskazywały proces ewolucyjnego dochodzenia do zakładanej maksymalnej wysokości wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym.	nie przedstawił, żadnych danych finansowych, które popierałby argumentację, iż maksymalny poziom 2% opłąty za zarządzanie będzie również właściwy w 2022r., np. z uwagi na nieprzewidywal ne zawierowania na ryku finansowym.
197.	Nowy przepis art. 24 ust. 2a ufi	UKNF	Wykup certyfikatów inwestycyjnych UKNF podtrzymuje w całości uzasadnienie zaprezentowane w piśmie Przewodniczącego KNF z dnia 24 marca 2017 r. (sygn. DPP/WOPII/024/70/31/16/17/JK), zamieszczone w tabeli uwag w uwadze nr 723. Jednocześnie ponownie zwracamy uwagę na niezwykle istotny walor porządkujący wprowadzanych zmian, podnoszący bezpieczeństwo inwestycji poprzez zapewnienie bardziej stabilnych warunków dokonywania inwestycji w fundusz inwestycyjny zamknięty. Kwestia samej możliwości, jak i warunków wycofania się inwestora z inwestycji w fundusz, jest niezwykle istotna dla inwestorów i stanowi jedną z podstaw powzięcia decyzji o tej inwestycji. Zmiany w zakresie zasad odnoszących się do wykupu certyfikatów inwestycyjnych, wprowadzane przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych jako organy funduszy w sposób arbitralny, bez należytego uwzględnienia interesów inwestorów, budzą szczególne zaniepokojenie uczestników tych funduszy i są, jak wskazuje na to praktyka, zarówno przedmiotem wielu skarg kierowanych do samych towarzystw, jak i do organu nadzoru, a także dyskusji prowadzonych publicznie za pośrednictwem mediów tradycyjnych i elektronicznych, co szczególnie negatywnie wpływa na wizerunek całego rynku funduszy inwestycyjnych. Uzależnienie zmian w zakresie zasad wykupywania certyfikatów inwestycyjnych funduszy inwestycyjnych zamkniętych niepublicznych od zgody zgromadzenia inwestorów pozwoliłoby uczestnikom na sprawowanie kontroli nad zasadami uczestnictwa w tych funduszach w jednym z najbardziej istotnych dla nich aspektów. Proponowane rozwiązania stanowią w ocenie UKNF realną odpowiedź na oczekiwania uczestników funduszy inwestycyjnych zamkniętych. Pozwoliłyby na uporządkowanie i ustabilizowanie zasad uczestnictwa w funduszach tego typu, co niewątpliwie samo w sobie stanowiłoby korzyść dla rynku. Projekt	Uwaga odrzucona

			jednocześnie precyzuje zakres informacji, które powinny być prezentowane na zgromadzeniu inwestorów, w celu zapewnienia możliwości podjęcia przez uczestników świadomej decyzji co do akceptacji bądź braku akceptacji zmian w omawianym zakresie. W tej sytuacji UKNF ocenia jako konieczne wprowadzenie, kierując się zasadą ochrony inwestorów, proponowanych ograniczeń. Proponowane zmiany również wpisują się w realizację ogólnych celów Dyrektywy MiFID II w zakresie zapewnienia przejrzystości, stabilności produktów finansowych oferowanych na rynku kapitałowym. Nieprzyjęcie tej propozycji będzie miało w ocenie UKNF negatywne konsekwencje dla dalszego funkcjonowania rynku funduszy zamkniętych, sprzyjając rozpowszechnianiu się negatywnych praktyk oraz może być niezrozumiałe dla opinii publicznej. Mając na uwadze powyższe, Urząd podtrzymuje, iż w ustawie o funduszach inwestycyjnych powinny zostać dokonane następujące zmiany: - w art. 24 ust. 2a otrzymuje brzmienie: „2a. Z zastrzeżeniem art. 117a lub art. 139 ust. 3c, zmiana statutu funduszu inwestycyjnego zamkniętego, który nie jest publicznym funduszem inwestycyjnym zamkniętym, nie wymaga uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 2.”;	
198.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 2 ufi)	IZFiA	IZFiA wskazuje, że w trakcie konferencji zostało ustalone, że wszystkie proponowane przez KNF zmiany do Ustawy o Funduszach zostaną zmodyfikowane w taki sposób, aby przepisy te konsekwentnie rozróżniały reżim usługi świadczonej przez dystrybutora (podmiot wskazany w art. 32 ust. 2 tej ustawy), której adresatem jest „klient dystrybutora” a nie „uczestnik funduszu” (po zmianie przepisów dystrybutor będzie działał na podstawie umów z poszczególnymi uczestnikami) od relacji istniejącej pomiędzy funduszem i uczestnikami. Powyższa uwaga nie została uwzględniona w Projekcie.	Uwaga przyjęta kierunkowo
199.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 2 ufi)	IZFiA	IZFiA pragnie zwrócić uwagę, iż w toku uzgodnień została zgłoszona uwaga o konieczności stosowania zasady proporcjonalności przez organ implementujący do polskiego porządku prawnego przepisy dyrektywy 2014/65/WE (uwaga Izby Domów Maklerskich oznaczona nr 689 w zestawieniu). Wskazana uwaga została „przyjęta co do kierunku” przez projektodawcę, jednak analiza Projektu nie pozwala na ustalenie obszarów, w których zasada ta została wzięta pod uwagę przy ustalaniu treści projektowanych obowiązków. IZFiA pragnie przy tym wskazać, że w szczególności obszarem pozwalającym na dużą elastyczność w kreowaniu regulacji krajowych jest reżim dystrybucji, o której mowa w **art. 32 ust. 2 Ustawy o Funduszach** (wyłączenie spod ww. dyrektywy). Mając na uwadze zakres zmian wynikających z proponowanego brzmienia art. 32 Ustawy o Funduszach, jak również charakter usług świadczonych przez dystrybutorów jednostek uczestnictwa oraz ich profil ryzyka, w tym fakt, że Towarzystwo, jako wytwórca produktu, już na gruncie obecnie obowiązujących przepisów Ustawy o Funduszach ponosi solidarną odpowiedzialność z podmiotem dystrybuującym, zasadnym jest rozważenie poniższych zmian, których uzasadnienie przedstawiamy poniżej:	Przyjęta.

			1) Wprowadzenie do Ustawy o Funduszach obowiązku spełnienia wymogów wynikających z dyrektywy MiFID II w sposób proporcjonalny oraz adekwatny do rodzaju prowadzonej działalności oraz ich profilu ryzyka, zarówno w zakresie pośrednictwa w nabywaniu i zbywaniu jednostek uczestnictwa oraz świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego. 2) Doprecyzowania „proporcjonalnych" wymogów dla podmiotów dystrybuujących jednostki uczestnictwa na poziomie aktów wykonawczych do ww. ustawy. Takie rozwiązanie pozwoli podjąć dialog pomiędzy ustawodawcą a rynkiem w zakresie rozwiązań organizacyjnych i prawnych, które pozwolą na osiągnięcie zamierzonego celu, a które nie będą reglamentowały prowadzonej działalności ponad niezbędną potrzebę. Wydaje się, że taka koncepcja została już zapoczątkowana w przedstawionym projekcie Ustawy o Funduszach, ponieważ w art. 32a ust. 5 ww. ustawy minister właściwy do spraw instytucji finansowych został zobowiązany do określenia w drodze rozporządzenia m.in. warunków technicznych i organizacyjnych do prowadzenia działalności przez ww. podmioty i powinna być ona kontynuowana, po uwzględnieniu zmian do ustawy określonych w pkt 1 powyżej. Zgodnie z rozwiązaniem proponowanym w art. 32 ust. 5 Ustawy o funduszach, podmioty których przedmiotowy zapis dotyczy, w zakresie świadczonej usługi przyjmowania i przekazywania zleceń w zakresie zbywania i odkupywania zleceń jednostek uczestnictwa, zobowiązane są stosować przepisy Ustawy o obrocie, rozporządzeń wydanych na jej podstawie, przepisy rozporządzenia 2017/565 oraz inne przepisy bezpośrednio stosowanych aktów prawa europejskiego, w takim zakresie w jakim regulują one sposób świadczenia tej usługi. Mając na uwadze tak skonstruowany przepis, uznać należy, że w konsekwencji podmioty świadczące jedynie usługę przyjmowania i przekazywania zleceń w zakresie zbywania i odkupywania zleceń jednostek uczestnictwa, będą stosować w tym zakresie, takie same wymogi wynikające z MiFID II, jak firmy inwestycyjne prowadzące działalność brokerską, która swoim zakresem pokrywa transakcje których przedmiotem jest całe spektrum instrumentów finansowych, w tym uznawanych przez MiFID II za instrumenty skomplikowane tj. typu complex. Takie rozumienie zastosowanego rozwiązania legislacyjnego wynika, również z treści uzasadnienia do Projektu. Budzi ono jednak pewne zastrzeżenia w odniesieniu do przyjętego sposobu realizacji zakładanego celu, który jest nadmierny i nieadekwatny do zakresu i skali prowadzonej przez te podmioty usług oraz ich profilu ryzyka. Jakkolwiek, w kontekście firm inwestycyjnych prowadzących taką działalność, zasadnym jest wprowadzenie zaostrzonych wymogów, szczególnie, gdy usługa dotyczy instrumentów bardziej skomplikowanych niż jednostki uczestnictwa, gdzie dla przykładu wymogi best execution mają realne znaczenie, z uwagi na specyfikę składanego zlecenia, cechy instrumentu finansowego lub rodzaju i specyfiki możliwych miejsc wykonania przekładających się również na cenę instrumentu finansowego, to już przy dystrybucji jednostek uczestnictwa tego rodzaju wymogi, zdają się nie posiadać praktycznego aspektu, właśnie z uwagi na specyfikę	

			takiego instrumentu oraz są rozwiązaniem nadmiernym dla spełnienia celu ochrony inwestora, któremu służyć ma implementacja MiFID II. Nie sposób uznać za celowościowe rozwiązanie zgodnie z którym te same zasady, wymogi techniczne i organizacyjne mają obowiązywać w zakresie pośrednictwa dotyczącego skomplikowanych instrumentów finansowych oraz jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych typu UCITS, które zgodnie z art. 25 ust. 4 lit. a) MiFID II uznane są za nieskomplikowane instrumenty finansowe lub Non- UCITS uznanych za takie na podstawie art. 57 rozporządzenia 2017/565, do których zaliczyć należy np. specjalistyczne fundusze inwestycyjne otwarte z uwagi na fakt spełnienia przez tego rodzaju fundusze kryteriów wskazanych w przedmiotowym przepisie. W odniesieniu do tego rodzaju instrumentów finansowych firmy inwestycyjne przyjmujące i przekazujące zlecenia mogą świadczyć usługi klientom bez konieczności uzyskiwania informacji lub dokonywania ustaleń przewidzianych w art. 25 ust. 3 MiFID II, czyli oceny czy usługa jest odpowiednia. Analogiczna uwaga, co do nadmiernych wymogów, zdaje się być zasadna w odniesieniu do świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego, której przedmiotem mają być jednostki uczestnictwa. Rozbudowane wymogi techniczne i organizacyjne, jakie określone są dla firm inwestycyjnych, w tym dla przykładu wymogi dot. nagrywania rozmów telefonicznych, posiadania systemów nadzoru wewnętrznego, ryzyka oraz audytu, polityki best execution, stanowić będą dla większości z tych podmiotów obciążenie finansowego nie do udźwignięcia, a ich znaczenie dla ochrony inwestora okaże się znikome, z uwagi na fakt, że przyjęte rozwiązania będą nierelewantne dla osiągnięcia zakładanego celu. Oczywiście w pełnym zakresie należy uznać zasadność wprowadzenia dla dystrybutorów pewnych rozwiązań legislacyjnych, jak są aktualnie proponowane, jak np. projektowany art. 83 d) Ustawy o obrocie dot. „zachęt". Analiza projektowanych przepisów odnoszących się pośrednictwa w nabywaniu i zbywaniu jednostek uczestnictwa prowadzi do wniosku, że planowane do wdrożenia wymogi dla dystrybutorów nie są ani proporcjonalne ani obiektywnie uzasadnione w kontekście skutecznej ochrony inwestorów funduszy inwestycyjnych otwartych, natomiast analiza skutków tej regulacji, która zdaje się została nieopatrznie pominięta, prowadzi do wniosku, że zaproponowany zabieg legislacyjny może wywrzeć niepożądany, a może nawet negatywny wpływ na efekt funkcjonowania zarówno rynku funduszy inwestycyjnych, jak i dystrybutorów działających na polskim rynku, w następujący sposób: 1) obiektywny brak możliwości spełnienie przez podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 2 Ustawy o funduszach, rozbudowanych i stanowiących swoiste novum, wymogów regulacyjnych, de facto „szytych na miarę" dużych firm inwestycyjnych operujących głównie na rozwiniętych rynkach, o bardziej rozbudowanej skali działalności, z uwagi na istotne obciążenia finansowe, jakie wiążą się z wdrożeniem przedmiotowych regulacji. W efekcie doprowadzi to do zaprzestania przez takie podmioty działania na polskim rynku. W tym kontekście warto nadmienić, że w znacznej części	

			podmioty takie świadczą swoje usługi uczestnikom lub potencjalnym uczestnikom funduszy inwestycyjnych w mniejszych miejscowościach, w których firmy inwestycyjne lub banki nie prowadzą działalności operacyjnej w tym zakresie, a czasami w ogóle nie są obecne w takich małych miejscowościach; 2) ograniczenie dystrybucji jednostek uczestnictwa polskich funduszy inwestycyjnych, w tym w mniejszych miejscowościach, w których na chwilę obecną jeszcze operują małe podmioty, o których mowa w art. 32 ust 2 Ustawy o funduszach. Ww. negatywne konsekwencje mogą jednak zostać zmitygowane przy zastosowaniu zasady proporcjonalności oraz wyłączenia opcyjnego dla takich podmiotów spod wymogów dyrektywy MiFID II, która jest przewidziana w art. 3 dyrektywy MiFID II. Z zasady proporcjonalności wynika, że akty państw członkowskich i Wspólnoty wydane w ramach legislatywy, egzekutywy i sądownictwa muszą być odpowiednie i konieczne do osiągnięcia celów, których realizacja dopuszczalna jest przy pomocy danej regulacji. Przy czym w razie istnienia kilku odpowiednich środków należy wybrać te, które są najmniej uciążliwe, nadto nałożone obciążenia muszą pozostawać w odpowiedni stosunku do zamierzonych celów (v. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 11 lipca 1989 w sprawie 265/87 Hermann Schräder HS Kraftfutter GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Gronau). Natomiast zgodnie z przewidzianym w art. 3 dyrektywy MiFID II wyłączeniem opcyjnym możliwe jest wyjęcie podmiotów przyjmujących i przekazujących zlecenia nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa spod wymogów dyrektywy MiFID II o ile w ramach systemów państw członkowskich wprowadzi się wobec takich podmiotów wymogi, które są przynajmniej analogiczne z wymogami określonymi w art. 3 ust. 2 dyrektywy MiFID II, w tym ograniczy się zakres terytorialny prowadzenia działalności, co de facto, mimo planowanej pełnej implementacji MiFID II wobec tych podmiotów zostało już wprowadzone. W tym miejscu warto zwrócić uwagę, że wymogi określone w art. 3 ust 2 dyrektywy MiFID II do których analogiczne miałyby być przepisy lokalne, odnoszą się do następujących kwestii: – obowiązku państw członkowskich wymagania od podmiotów prowadzących działalność inwestycyjną lub świadczącą usługi inwestycyjne, aby działalność ta prowadzona była w sposób zawodowy i podlegała obowiązkowi uzyskania zezwolenia, – obowiązku państw członkowskich, aby prowadziły rejestr firm inwestycyjnych, który jest ogólnodostępny i zawiera informacje w sprawie usług lub działalności, do których świadczenia i prowadzenia firma inwestycyjna jest uprawniona, – podstawowych zasad udzielania zezwoleń i odrzucania wniosków o udzielenie zezwolenia. Przede wszystkim organ krajowy nie może udzielić zezwolenia, dopóki nie upewni, się, że spełnione są wszystkie kryteria wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z dyrektywą, – określenia przypadków, w których organ krajowy może cofnąć zezwolenie wydane firmie inwestycyjnej, – podstawowych wymogów odnośnie zarządzania w firmie inwestycyjnej, w tym w szczególności	

			organu zarządzającego. Przede wszystkim chodzi o to, aby państwa członkowskie zapewniły, aby organ zarządzający firmy inwestycyjnej wdrażał odpowiednie mechanizmy zarządcze, które zapewnią skuteczne i ostrożne zarządzanie firmą inwestycyjną, a także nadzorował efektywność tych mechanizmów, m. in. wymóg, aby rzeczywistym prowadzeniem działalności zajmowały się przynajmniej dwie osoby spełniające wymogi określone w art. 88 i art. 91 dyrektywy 2013/36/UE, – konieczności zapewnienia przez państwa członkowskie wymagań, aby firma inwestycyjna spełniała przez cały czas warunki dotyczące wydawania pierwszego zezwolenia. Organ krajowy ustanawia odpowiednie metody monitorowania w tym zakresie, – monitorowania działalności firm inwestycyjnych w celu dokonania oceny zgodności ich działalności z warunkami określonymi w dyrektywie, – realizacji przez państwa członkowskie wymogów, aby firmy inwestycyjne podjęły wszelkie odpowiednie działania w celu ustalenia wszystkich konfliktów interesów – a także zapobiegania im i zarządzania nimi – występujących między nimi, w tym między personelem kierowniczym, pracownikami i agentami lub jakąkolwiek osobą bezpośrednio lub pośrednio z nimi powiązaną stosunkiem kontroli, a ich klientami lub między klientami, które to konflikty interesów wynikają w ramach świadczenia jakiegokolwiek rodzaju usług inwestycyjnych i dodatkowych, lub połączenia obydwu rodzajów usług, w tym również konflikty interesów spowodowane otrzymywaniem zachęt od stron trzecich lub wynagrodzeniem od firmy inwestycyjnej oraz innymi strukturami zachęt. Jak wynika z powyższego, w żadnym zakresie nie wymaga się od państw członkowskich wdrażania takich samych wymogów, jak obowiązki wynikające z MiFID II dla firm inwestycyjnych. Niezależnie od powyższego, podkreślenia wymaga fakt, że kluczowe w procesie transpozycji przepisów dyrektyw MiFID II w zakresie usługi pośrednictwa w nabywaniu i zbywaniu jednostek uczestnictwa, jest użyte przez ustawodawcę unijnego w dyrektywie MIFID II sformułowanie „analogiczne” wymogi. Analogia (odpowiedniość, podobieństwo) oznacza orzekanie o pewnych cechach omawianego przedmiotu na zasadzie jego podobieństwa do innego przedmiotu (dla którego odpowiednie cechy są określone i znane) lub równoległości występujących pomiędzy nimi innych cech, a pojęcie to jest szeroko stosowane nie tylko w prawnie, ale również w innych dziedzinach nauki, np. nauki ścisłe, z których to właśnie wywodzi swój rodowód, będąc z początku postrzeganą jako nic innego niż proporcja matematyczna, np. 2:4 jest jak 4:8. (Koszowski, M., "Fenomen analogii, *"Przegląd Prawno-Ekonomiczny" nr 10 (1/2010).* Analiza przepisów dyrektywy MiFID II w zakresie warunków, jakie muszą zostać spełnione, aby zastosować wyłączenie opcyjnie oraz proponowanych przepisów Ustawy o funduszach, prowadzi do wniosku, że projektowane regulacje, nie tylko wprowadzają dla dystrybutorów, takie same wymogi MiFID II, jak dla firm inwestycyjnych w zakresie pośrednictwa i doradztwa inwestycyjnego, ale dodatkowo przewidują zaostrzenia, które są wymagane jedynie w sytuacji, kiedy państwo członkowskie zamierza skorzystać z wyłączenia opcjonalnego, jak np.	

			– ograniczenia terytorialnego zakresu działalności tych podmiotów do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, – wprowadzenia wymogu udziału w systemie rekompensat (lub posiadania odpowiedniego ubezpieczenia) podczas gdy, zgodnie z wymogami dyrektywy MiFID II, podmioty wyłączone ze stosowania niniejszej dyrektywy powinny być objęte systemem rekompensat dla inwestorów uznanym zgodnie z dyrektywą 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady lub ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej związanej z prowadzeniem działalności zawodowej zapewniającym równorzędną ochronę ich klientom w sytuacjach objętych tą dyrektywą. Ww. rozwiązania w nieuzasadniony sposób powodują zmniejszenie konkurencyjności lokalnych dystrybutorów, co zdecydowanie przekładać się będzie również na konkurencyjność polskich funduszy inwestycyjnych. Mając powyższe na uwadze zasadnym zdaje się wprowadzenie zmian zaproponowanych powyżej.	
200.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 2 ufi)	Union Investment TFI	Uwaga dotycząca art. 8 pkt 2) Projektu ustawy i punktów powiązanych z proponowanym wprowadzeniem jednolitego systemu regulacji w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, tj. zrównanie prawne usługi pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa z usługą przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych Zrównanie wymogów w zakresie dystrybucji dla podmiotów z art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (dalej jako „**Ustawa o funduszach**”) do wymogów innych dystrybutorów doprowadzi do zmniejszenia się liczby podmiotów, które będą w stanie sprostać nowym wymogom. Podmioty określone w art. 32 ust. 2 Ustawy o funduszach to – co do zasady – małe, kilkuosobowe przedsiębiorstwa, których głównym celem działalności jest dystrybucja jednostek uczestnictwa na ściśle określonych zasadach określonych w umowie dystrybucyjnej zawieranej z towarzystwem funduszy inwestycyjnych. Wprowadzenie nowych wymogów prawno-organizacyjnych może okazać się dla nich przeszkodą nie do przejścia, co skutkować będzie wycofaniem się z rynku. Oznacza to jednocześnie wzmocnienie pozycji banków jako najsilniejszej (w tej chwili ponad 80% sprzedawanych aktywów funduszy za pośrednictwem banków) grupy dystrybutorów jednostek uczestnictwa, utrudniając rozwijanie niezależnych od instytucji bankowych podmiotów dystrybuujących. **W opinii Towarzystwa powinno zostać utrzymane wyłączenie przewidziane zarówno w art. 3 MIFID I, jak i art. 3 MIFID II, w świetle którego przepisy ww. dyrektyw mogą być niestosowane do podmiotów nadzorowanych, regulowanych na poziomie krajowym, świadczących na określonych warunkach usługi inwestycyjne obejmujące wyłącznie przyjmowania i przekazywanie zleceń na zbywalne papiery wartościowe i jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania lub usługi doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów finansowych.** **Przepisy Ustawy o funduszach powinny zatem pozostać bez zmian w tym zakresie.**	Przyjęta kierunkowo.
201.	Art. 32 ust. 2b	IZFiA	IZFiA wskazuje, iż w trakcie konferencji Izba Domów Maklerskich zgłosiła uwagę do treści proponowanego	Uwaga przyjęta

	ufi		przez KNF zapisu art. 32 ust. 2b ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi („**Ustawa o Funduszach**"), która została przyjęta (poszerzenie zakresu podmiotowego producentów instrumentów finansowych). Obecne brzmienie Projektu nie uwzględnia jednak przedmiotowej propozycji Izby Domów Maklerskich, co wydaje się zarówno niesłuszne merytorycznie (w praktyce może uniemożliwić dystrybutorom realizowanie obowiązków nałożonych Dyrektywą MiFiD II), co więcej wydaje się nie realizować poczynionych w toku uzgodnień ustaleń. W związku z powyższym, IZFiA zgłasza uwagę co do konieczności zmiany wskazanego zapisu.	kierunkowo
202.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 5 ufi)	Konfederacja Lewiatan	Mając na uwadze zakres zmian wynikających z proponowanego brzmienia art. 32 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, jak również charakter usług świadczonych przez dystrybutorów jednostek uczestnictwa oraz ich profil ryzyka, w tym fakt, że towarzystwo jako wytwórca produktu, już na gruncie obecnie obowiązujących przepisów ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ponosi solidarną odpowiedzialność z podmiotem dystrybuującym, zasadnym jest w naszej opinii rozważenie poniższych zmian, których uzasadnienie przedstawiamy poniżej: **1) Wprowadzenie do ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi obowiązku spełnienia wymogów wynikających z dyrektywy MiFID II w sposób proporcjonalny oraz adekwatny do rodzaju prowadzonej działalności oraz profilu ryzyka, zarówno w zakresie pośrednictwa w nabywaniu i zbywaniu jednostek uczestnictwa, jak i świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego.** **2) Doprecyzowania „proporcjonalnych" wymogów dla podmiotów dystrybuujących jednostki uczestnictwa na poziomie aktów wykonawczych do ww. ustawy. Takie rozwiązanie pozwoli podjąć dialog pomiędzy ustawodawcą a rynkiem w zakresie rozwiązań organizacyjnych i prawnych, które pozwolą na osiągnięcie zamierzonego celu, a które nie będą reglamentowały prowadzonej działalności ponad niezbędną potrzebę. Wydaje się, że taka koncepcja została już zapoczątkowana w przedstawionym projekcie ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ponieważ w art. 32a ust. 5 ww. ustawy minister właściwy do spraw instytucji finansowych został zobowiązany do określenia w drodze rozporządzenia m.in. warunków technicznych i organizacyjnych do prowadzenia działalności przez ww. podmioty i powinna być ona kontynuowana, po uwzględnieniu zmian do ustawy określonych w pkt 1) powyżej.** Konfederacja Lewiatan zwraca uwagę, iż zgodnie z rozwiązaniem proponowanym w art. 32 ust. 5, podmioty których przedmiotowy zapis dotyczy, w zakresie świadczonej usługi przyjmowania i przekazywania zleceń w zakresie zbywania i odkupywania zleceń jednostek uczestnictwa, zobowiązane są stosować przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, przepisy rozporządzeń wydanych na jej podstawie, przepisy rozporządzenia 2017/565 oraz inne przepisy bezpośrednio stosowanych aktów prawa europejskiego, w takim zakresie w jakim regulują one sposób świadczenia tej usługi. Mając na uwadze tak skonstruowany przepis, uznać należy, że w konsekwencji podmioty świadczące jedynie usługę przyjmowania i przekazywania zleceń w zakresie zbywania i odkupywania zleceń jednostek uczestnictwa będą stosować w tym zakresie takie same wymogi wynikające z MiFID II jak firmy inwestycyjne prowadzące działalność brokerską, która swoim zakresem pokrywa transakcje, których przedmiotem jest całe spektrum instrumentów finansowych, w tym uznawanych przez MiFID II za	Przyjęta kierunkowo

			instrumenty skomplikowane tj. typu complex. Takie rozumienie zastosowanego rozwiązania legislacyjnego wynika również z treści uzasadnienia do projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz innych ustaw. W naszej opinii powyższe budzi jednak zastrzeżenia w odniesieniu do przyjętego sposobu realizacji zakładanego celu, który jest nadmierny i nieadekwatny do zakresu i skali świadczonych przez te podmioty usług oraz ich profilu ryzyka. W kontekście firm inwestycyjnych prowadzących taką działalność, zasadnym wydaje się wprowadzenie zaostrzonych wymogów, szczególnie, gdy usługa dotyczy instrumentów bardziej skomplikowanych niż jednostki uczestnictwa, gdzie dla przykładu wymogi *best execution* mają realne znaczenie z uwagi na specyfikę składanego zlecenia, cechy instrumentu finansowego lub rodzaju i specyfiki możliwych miejsc wykonania, przekładających się również na cenę instrumentu finansowego. W naszej opinii jednak, w zakresie dystrybucji jednostek uczestnictwa, tego rodzaju wymogi zdają się nie posiadać praktycznego aspektu, właśnie z uwagi na specyfikę takiego instrumentu oraz są rozwiązaniem nadmiernym dla spełnienia celu ochrony inwestora, któremu służyć ma implementacja MiFID II. Nie sposób uznać za celowościowe rozwiązanie, zgodnie z którym te same zasady, wymogi techniczne i organizacyjne mają obowiązywać w zakresie pośrednictwa dotyczącego skomplikowanych instrumentów finansowych oraz jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych typu UCITS, które zgodnie z art. 25 ust. 4 lit. a) MiFID II uznane są za nieskomplikowane instrumenty finansowe lub Non- UCITS, uznanych za takie na podstawie art. 57 rozporządzenia 2017/565 (zaliczyć do nich należy np. specjalistyczne fundusze inwestycyjne otwarte z uwagi na fakt spełnienia przez tego rodzaju fundusze kryteriów wskazanych w przedmiotowym przepisie). W odniesieniu do tego rodzaju instrumentów finansowych firmy inwestycyjne przyjmujące i przekazujące zlecenia mogą świadczyć usługi klientom bez konieczności uzyskiwania informacji lub dokonywania ustaleń przewidzianych w art. 25 ust. 3 MiFID II, czyli oceny czy usługa jest odpowiednia. Analogiczna uwaga, co do nadmiernych wymogów, zdaje się być zasadna w odniesieniu do świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego, której przedmiotem mają być jednostki uczestnictwa. Rozbudowane wymogi techniczne i organizacyjne, jakie określone są dla firm inwestycyjnych, w tym dla przykładu wymogi dot. nagrywania rozmów telefonicznych, posiadania systemów nadzoru wewnętrznego, ryzyka oraz audytu, polityki *best execution*, stanowić będą dla większości z tych podmiotów obciążenie finansowe nie do udźwignięcia, a ich znaczenie dla ochrony inwestora okaże się znikome, z uwagi na fakt, że przyjęte rozwiązania będą nierelewantne dla osiągnięcia zakładanego celu. Oczywiście w pełnym zakresie należy uznać zasadność wprowadzenia dla dystrybutorów pewnych rozwiązań legislacyjnych, jakie są aktualnie proponowane, jak np. projektowany art. 83 d) ustawy o obrocie instrumentami finansowymi i niektórych innych ustaw dot. „zachęt". Analiza projektowanych przepisów, odnoszących się do pośrednictwa w nabywaniu i zbywaniu jednostek uczestnictwa, prowadzi do wniosku, że planowane do wdrożenia wymogi dla dystrybutorów nie są ani <u>proporcjonalne ani obiektywnie uzasadnione</u> w kontekście skutecznej ochrony inwestorów funduszy inwestycyjnych otwartych. Natomiast analiza skutków tej regulacji, która zdaje się została nieopatrznie pominięta, prowadzi do wniosku, że zaproponowany zabieg legislacyjny może wywrzeć niepożądany, a może nawet **negatywny wpływ na efekt funkcjonowania zarówno rynku funduszy inwestycyjnych, jak i**	

			dystrybutorów działających na polskim rynku, w następujący sposób: **a) obiektywny brak możliwości spełnienia przez podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu aktywami, rozbudowanych i stanowiących swoiste *novum* wymogów regulacyjnych, de facto „szytych na miarę" dużych firm inwestycyjnych, operujących głównie na rozwiniętych rynkach (o bardziej rozbudowanej skali działalności), z uwagi na istotne obciążenia finansowe, jakie wiążą się z wdrożeniem przedmiotowych regulacji. W efekcie doprowadzi to do zaprzestania działania przez takie podmioty na polskim rynku. W tym kontekście warto nadmienić, że w znacznej części podmioty takie świadczą swoje usługi uczestnikom lub potencjalnym uczestnikom funduszy inwestycyjnych w mniejszych miejscowościach, w których firmy inwestycyjne lub banki nie prowadzą działalności operacyjnej w tym zakresie, a czasami w ogóle nie są obecne w takich małych miejscowościach;** **b) ograniczenie dystrybucji jednostek uczestnictwa polskich funduszy inwestycyjnych, w tym w mniejszych miejscowościach, w których na chwilę obecną jeszcze operują małe podmioty, o których mowa w art. 32 ust 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi.** Ww. negatywne konsekwencje mogą jednak zostać zmitygowane przy zastosowaniu zasady proporcjonalności oraz wyłączenia opcyjnego dla takich podmiotów spod wymogów dyrektywy MiFID II, która została przewidziana w art. 3 dyrektywy MiFID II. Z zasady proporcjonalności wynika, że akty państw członkowskich i Wspólnoty, wydane w ramach legislatywy, egzekutywy i sądownictwa, muszą być odpowiednie i konieczne do osiągnięcia celów, których realizacja dopuszczalna jest przy pomocy danej regulacji. Przy czym w razie istnienia kilku odpowiednich środków należy wybrać te, które są najmniej uciążliwe. Ponadto, nałożone obciążenia muszą pozostawać w odpowiednim stosunku do zamierzonych celów (*vide* wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 11 lipca 1989 w sprawie 265/87 Hermann Schräder HS Kraftfutter GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Gronau). Natomiast zgodnie z przewidzianym w art. 3 dyrektywy MiFID II wyłączeniem opcyjnym, możliwe jest wyjęcie podmiotów przyjmujących i przekazujących zlecenia nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa spod wymogów dyrektywy MiFID II, o ile w ramach systemów państw członkowskich wprowadzi się wobec takich podmiotów wymogi, które są **przynajmniej analogiczne** z wymogami określonymi w art. 3 ust. 2 dyrektywy MiFID II, w tym ograniczy się zakres terytorialny prowadzenia działalności, co *de facto*, mimo planowanej pełnej implementacji MiFID II wobec tych podmiotów zostało już wprowadzone. W tym miejscu Konfederacja Lewiatan zwraca uwagę, że wymogi określone w art. 3 ust 2 dyrektywy MiFID II, do których analogiczne miałyby być przepisy lokalne, odnoszą się do następujących kwestii: – obowiązku państw członkowskich wymagania od podmiotów prowadzących działalność inwestycyjną lub świadczącą usługi inwestycyjne, aby działalność ta prowadzona była w sposób zawodowy i podlegała obowiązkowi uzyskania zezwolenia; – obowiązku państw członkowskich, aby prowadziły rejestr firm inwestycyjnych, który jest ogólnodostępny i zawiera informacje w sprawie usług lub działalności, do których świadczenia i prowadzenia firma inwestycyjna jest uprawniona;	

			– podstawowych zasad udzielania zezwoleń i odrzucania wniosków o udzielenie zezwolenia. Przede wszystkim organ krajowy nie może udzielić zezwolenia, dopóki nie upewni się, że spełnione są wszystkie kryteria wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z dyrektywą; – określenia przypadków, w których organ krajowy może cofnąć zezwolenie wydane firmie inwestycyjnej; – podstawowych wymogów odnośnie zarządzania w firmie inwestycyjnej, w tym w szczególności organu zarządzającego. Przede wszystkim chodzi o to, aby państwa członkowskie zapewniły, aby organ zarządzający firmy inwestycyjnej wdrażał odpowiednie mechanizmy zarządcze, które zapewnią skuteczne i ostrożne zarządzanie firmą inwestycyjną, a także nadzorował efektywność tych mechanizmów, m. in. wymóg, aby rzeczywistym prowadzeniem działalności zajmowały się przynajmniej dwie osoby spełniające wymogi określone w art. 88 i art. 91 dyrektywy 2013/36/UE; – konieczności zapewnienia przez państwa członkowskie wymagań, aby firma inwestycyjna spełniała przez cały czas warunki dotyczące wydawania pierwszego zezwolenia. Organ krajowy ustanawia odpowiednie metody monitorowania w tym zakresie; – monitorowania działalności firm inwestycyjnych w celu dokonania oceny zgodności ich działalności z warunkami określonymi w dyrektywie; – realizacji przez państwa członkowskie wymogów, aby firmy inwestycyjne podjęły wszelkie odpowiednie działania w celu ustalenia wszystkich konfliktów interesów – a także zapobiegania im i zarządzania nimi – występujących między nimi, w tym między personelem kierowniczym, pracownikami i agentami lub jakąkolwiek osobą bezpośrednio lub pośrednio z nimi powiązaną stosunkiem kontroli, a ich klientami lub między klientami, które to konflikty interesów wynikają w ramach świadczenia jakiegokolwiek rodzaju usług inwestycyjnych i dodatkowych, lub połączenia obydwu rodzajów usług, w tym również konflikty interesów spowodowane otrzymywaniem zachęt od stron trzecich lub wynagrodzeniem od firmy inwestycyjnej oraz innymi strukturami zachęt. Jak wynika z powyższego, w żadnym zakresie nie wymaga się od państw członkowskich wdrażania takich samych wymogów, jak obowiązki wynikające z MiFID II dla firm inwestycyjnych. Niezależnie od powyższego, podkreślenia wymaga fakt, że kluczowe w procesie transpozycji przepisów dyrektyw MiFID II w zakresie usługi pośrednictwa w nabywaniu i zbywaniu jednostek uczestnictwa, jest użyte przez ustawodawcę unijnego w dyrektywie MIFID II sformułowanie „analogiczne” wymogi. Analogia (odpowiedniość, podobieństwo) oznacza orzekanie o pewnych cechach omawianego przedmiotu na zasadzie jego podobieństwa do innego przedmiotu (dla którego odpowiednie cechy są określone i znane) lub równoległości występujących pomiędzy nimi innych cech. Pojęcie to jest szeroko stosowane nie tylko w prawie, ale również w innych dziedzinach nauki, np. nauki ścisłe, z których to właśnie wywodzi swój rodowód, będąc z początku postrzegane jako nic innego niż proporcja matematyczna, np. 2:4 jest jak 4:8. (Koszowski, M., "Fenomen analogii, "Przegląd Prawno-Ekonomiczny" nr 10 (1/2010). Analiza przepisów dyrektywy MiFID II w zakresie warunków, jakie muszą zostać spełnione, aby zastosować	

			wyłączenie opcyjnie, a także proponowane przepisy ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, prowadzi do wniosku, że projektowane regulacje nie tylko wprowadzają dla dystrybutorów takie same wymogi MiFID II w zakresie pośrednictwa i doradztwa inwestycyjnego jak dla firm inwestycyjnych, ale dodatkowo przewidują zaostrzenia, które są wymagane jedynie w sytuacji, kiedy państwo członkowskie zamierza skorzystać z wyłączenia opcjonalnego, jak np.: – ograniczenie terytorialnego zakresu działalności tych podmiotów do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; – wprowadzenie wymogu udziału w systemie rekompensat (lub posiadania odpowiedniego ubezpieczenia) podczas gdy, zgodnie z wymogami dyrektywy MiFID II, podmioty wyłączone ze stosowania niniejszej dyrektywy powinny być objęte systemem rekompensat dla inwestorów uznanym zgodnie z dyrektywą 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady lub ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej związanej z prowadzeniem działalności zawodowej, zapewniającym równorzędną ochronę ich klientom w sytuacjach objętych tą dyrektywą. Ww. rozwiązania w nieuzasadniony sposób powodują zmniejszenie konkurencyjności lokalnych dystrybutorów, co zdecydowanie przekładać się będzie również na konkurencyjność polskich funduszy inwestycyjnych. Mając powyższe na uwadze, zasadnym zdaje się wprowadzenie zmian zaproponowanych na wstępie.	
203.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 5 ufi)	NBP	Sugerujemy rozważyć, czy odwołanie do art. 69 ust. 2 pkt 1 *ustawy o obrocie instrumentami finansowymi*, które znajduje się w projektowanym art. 32 ust. 5 *ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi*, nie powinno zostać przeniesione do projektowanego art. 32 ust. 2 tej ustawy. Umieszczenie tego odwołania w proponowanym miejscu (tj. w art. 32 ust. 5), a nie w art. 32 ust. 2 *ustawy funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi* może sugerować, że projektodawca odnosi się w tych przepisach do różnych typów usługi przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, oraz że nie wszystkie podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 2, świadczące usługi przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa zobowiązane są spełniać wymogi określone w proponowanym art. 32 ust. 5 *ustawy funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi*.	Uwaga przyjęta
204.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 6 ufi)	IZFiA	Również w projektowanym nowym brzmieniu art. 32 ust. 6 Ustawy o Funduszach ustawodawca posługuje się mało precyzyjnym zwrotem „*oraz przepisy innych bezpośrednio stosowanych aktów prawa europejskiego*”. Zasadnym wydaje się dodanie sformułowania mówiącego, że „*w zakresie w jakim regulują sposób świadczenia tej usługi*.”.	Uwaga odrzucona
205.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 6 ufi)	NBP	Proponujemy rozważyć, czy odwołanie do art. 69 ust. 2 pkt 5 *ustawy o obrocie instrumentami finansowymi*, które znajduje się w zaproponowanym art. 32 ust. 6 nie powinno zostać zastąpione odwołaniem do projektowanego art. 32 ust. 3 *ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi*.	Uwaga przyjęta
206.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 8 ufi)	NBP	Zdaniem NBP we fragmencie projektowanego art. 32 ust. 8 *ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi*, dotyczącym możliwości zawarcia umowy „ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej związanej z prowadzeniem działalności, o której mowa w ust. 2 i 3”, spójnik	Uwaga odrzucona

			„i” powinien zostać zastąpiony spójnikiem „lub”. Nie wszystkie podmioty świadczące usługę przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa będą bowiem świadczyły jednocześnie usługę doradztwa inwestycyjnego. Zawieranie umowy ubezpieczenia OC w zakresie obu tych działalności nie powinno być zatem konieczne.	
207.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 10 ufi)	IDM	IDM wskazuje, iż sposób przyjęcia uwagi KNF oznaczonej jako 643 w zestawieniu jest nieprawidłowy i niezgodny z ustaleniami poczynionymi w toku uzgodnień. Uwagi zgłaszane przez IDM i przez Izbę Zarządzających Funduszami i Aktywami zmierzały do nieprzyjęcia uwagi KNF w części obejmującej propozycję wprowadzenia limitów opłat manipulacyjnych, podczas, gdy do Projektu nie została wprowadzona również jej druga część – zapis przewidujący, iż opłaty manipulacyjne należne są dystrybutorowi (brak jest przy tym uzasadnienia dla takiego rozstrzygnięcia). Co więcej, w Projekcie, z niejasnych powodów pojawił się inny zapis – propozycja art. 32 ust. 10 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, zgodnie z którym, podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2 tej ustawy (dystrybutor niezależny), może pobierać opłatę, bezpośrednio od uczestnika lub potencjalnego uczestnika, jeżeli umowa z funduszem tak stanowi. Taki przepis w sposób nieuzasadniony różnicuje sytuację prawną jednej grupy podmiotów (dystrybutorów) względem pozostałych i jako taki powinien zostać skreślony. IDM wnosi o uwzględnienie w Projekcie propozycji KNF w zakresie wprowadzenia w art. 86 ust. 4 (jako ust. 3) w brzmieniu proponowanym przez KNF: „*4. Opłaty manipulacyjne, o których mowa w ust. 2, należne są podmiotowi, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-3 i ust. 2, od uczestnika funduszu inwestycyjnego*.”.	Uwaga przyjęta
208.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 10 ufi)	IZFiA	IZFiA wskazuje, iż sposób przyjęcia uwagi KNF oznaczonej jako 643 w zestawieniu jest nieprawidłowy i niezgodny z ustaleniami poczynionymi w toku uzgodnień. Uwagi zgłaszane przez IZFiA i przez Izbę Domów Maklerskich zmierzały do nieprzyjęcia uwagi KNF w części obejmującej propozycję wprowadzenia limitów opłat manipulacyjnych, podczas, gdy do Projektu nie została wprowadzona również jej druga część – zapis przewidujący, iż opłaty manipulacyjne należne są dystrybutorowi (brak jest przy tym uzasadnienia dla takiego rozstrzygnięcia). Co więcej, w Projekcie, z niejasnych powodów pojawił się inny zapis – propozycja **art. 32 ust. 10 Ustawy o Funduszach**, zgodnie z którym, podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2 tej ustawy (dystrybutor niezależny), może pobierać opłatę, bezpośrednio od uczestnika lub potencjalnego uczestnika, jeżeli umowa z funduszem tak stanowi. Taki przepis w sposób nieuzasadniony różnicuje sytuację prawną jednej grupy podmiotów (dystrybutorów) względem pozostałych i jako taki powinien zostać skreślony. IZFiA wnosi o uwzględnienie w Projekcie propozycji KNF w zakresie wprowadzenia w **art. 86 ust. 4 (jako ust. 3)** w brzmieniu proponowanym przez KNF: „*3. Opłaty manipulacyjne, o których mowa w ust. 2, należne są podmiotowi, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-3 i ust. 2, od uczestnika funduszu inwestycyjnego*.”.	Uwaga przyjęta
209.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 10 ufi + nowy przepis art. 86 ust. 3 ufi)	Konfederacja Lewiatan	Zaproponowane brzmienie art. 32 ust. 10 ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, wprowadza nieuzasadnioną różnicę w podejściu do podmiotów określonych w art. 32 ust 1 oraz ust. 2 o funduszach inwestycyjnych oraz zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i powoduje, że pobieranie opłaty manipulacyjnej przez towarzystwa, domy maklerskie lub banki, czyli podmioty określone w art. 32 ust. 1 ww. ustawy traktowane będzie jako „zachęta” i podlegać będzie wymogom określonym w rat. 83d ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, co zdaje się nie było intencją przy wprowadzaniu przedmiotowej regulacji.	Uwaga przyjęta

			Wobec powyższego Konfederacja Lewiatan proponuje: **- wykreślenie ust. 10 z art. 32 ustawy,** **- do art. 86 po ust. 2 dodanie ust. 3 w następującym brzmieniu:** ***"3. Opłaty manipulacyjne, o których mowa w ust. 2, należne są podmiotowi, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1)-3) i ust. 2, od uczestnika funduszu inwestycyjnego, jeżeli umowa z funduszem tak stanowi."***	
210.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 11 ufi)	NBP	Sugerujemy zmienić brzmienie art. 32 ust. 11 *ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi* na „11. Zezwolenia, o których mowa w ust. 2 i 3, są udzielane na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 2.”.	Uwaga przyjęta kierunkowo
211.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 12 pkt 10 oraz art. 32 ust. 17 pkt 2 ufi)	NBP	Sugerujemy zastosowanie spójnej redakcji w projektowanych art. 32 ust. 12 pkt 10 oraz art. 32 ust. 17 pkt 2 *ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi*.	Uwaga przyjęta
212.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 12 pkt 14 ufi)	NBP	W zaproponowanym art. 32 ust. 12 pkt 14 *ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi* odwołanie do ust. 2 wydaje się zbędne.	Uwaga odrzucona
213.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 12 pkt 17 ufi)	NBP	Proponujemy, aby w projektowanym art. 32 ust. 12 pkt 17 *ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi* zrezygnować z odwołania do ust. 3. Jednocześnie w projektowanym art. 32 ust. 17 należałoby dodać pkt 3, wskazujący, aby w przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 8, istniała konieczność dołączania do wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie doradztwa inwestycyjnego kopii umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej związanej z prowadzeniem tej działalności.	Uwaga przyjęta
214.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 16 ufi)	NBP	Projektowany art. 32 ust 16 *ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi* określa terminy udzielenia przez KNF zezwolenia podmiotom, które mają zamiar świadczyć usługę przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa. Pragniemy zauważyć, że w projekcie ustawy brakuje podobnych regulacji dotyczących świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego. Ponadto sugerujemy, aby we wspomnianym przepisie zastąpić wyrażenie „udziela zezwolenia” sformułowaniem „rozpatruje wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 2,”.	Uwaga przyjęta w zakresie regulacji dotyczących świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego
215.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 18 pkt 1 ufi)	UKNF	Zmiana redakcyjna: „1) dokumenty załączone do wniosku nie spełniają wymogów, o których mowa w ust. 17;”	Uwaga przyjęta
216.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 20 ufi)	UKNF	W art. 32 ust. 20 należy poprawić odesłanie na art. 19.	Uwaga przyjęta
217.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 20 ufi)	NBP	W proponowanym art. 32 ust. 20 *ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi* odwołanie do ust. 17 należy zastąpić odwołaniem do ust. 19.	Uwaga przyjęta

218.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 21 pkt 2 ufi)	NBP	Zaproponowany art. 32 ust. 21 pkt 2 *ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi* stanowi o wygaśnięciu zezwolenia na świadczenie usługi przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa w przypadku nierozpoczęcia tej działalności przez 12 miesięcy od dnia wydania stosownego zezwolenia. Zdaniem NBP projekt ustawy warto uzupełnić o podobne regulacje odnoszące się do świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego.	Uwaga przyjęta
219.	Art. 8 pkt 2 (art. 32 ust. 24 ufi)	IZFiA	Proponuje się zmienić brzmienie projektowanego nowego brzmienia art. 32 ust. 24 Ustawy o Funduszach poprzez usunięcie odwołania do ust. 17 – ust. 17 dotyczy bowiem podmiotu, o którym mowa nie w art. 32 ust. 2, lecz w art. 32 ust. 3 (czyli podmiotu, który obok świadczenia usługi przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, dodatkowo świadczy usługę doradztwa inwestycyjnego). Proponowane jest zatem następujące brzmienie: „*Podmiot, o którym mowa w ust. 2, informuje Komisję o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 12 pkt 14, oraz o zmianie w dokumentach, o których mowa w ust. 12 pkt 1, 2, 4, 6, 7 i 10, nie później niż w terminie 14 dni od powzięcia wiadomości o takiej zmianie*.”	Uwaga przyjęta kierunkowo
220.	Art. 8 pkt 2 (art. 32a ust. 1 ufi)	NBP	Sugerujemy, aby w projektowanym art. 32a ust. 1 *ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi*, odnoszącym się do prowadzenia przez podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 2 tej ustawy, działalności „w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz ze szczególnym uwzględnieniem interesu klientów i uczestników tych funduszy”, uwzględnić również świadczenie przez te podmioty usług doradztwa inwestycyjnego.	Uwaga przyjęta
221.	Art. 8 pkt 2 (art. 32a ust. 2 ufi)	IGTE	Ze względów redakcyjnych proponujemy przeformułowanie w następujący sposób: „Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, obowiązany jest stosować w prowadzonej działalności rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające jej bezpieczeństwo i ciągłość oraz zapobiegać powstawaniu konfliktów interesów, a w przypadku powstania takiego konfliktu, zapewnić ochronę interesów uczestników lub potencjalnych uczestników funduszu inwestycyjnego oraz ochronę informacji poufnych lub stanowiących tajemnicę zawodową.”	Uwaga odrzucona. Do ewentualnego rozpatrzenia przez komisję prawniczą
222.	Art. 8 pkt 2 (art. 32a ust. 2 ufi)	UKNF	W art. 32a ust. 2 wyraz „zapobiegać” powinien zostać zastąpiony wyrazem „zapobiega”.	Uwaga przyjęta
223.	Art. 8 pkt 2 i 3 (art. 32a ust. 1 oraz art. 32b ust. 1 ufi)	IZFiA	IZFiA zwraca uwagę, iż brzmienie proponowanych zapisów **art. 32b ust. 1 i art. 32a ust. 1 Ustawy o Funduszach** jest identyczne. Być może projektodawcy chodziło o wskazanie w drugim z tych zapisów podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 Ustawy o Funduszach. Powyższe powinno zostać skorygowane (rozważone powinno też zostać ewentualne połączenie tych dwóch zapisów w jeden, brak jest logicznego uzasadnienia dla powtarzania dwóch identycznych norm odrębnie dla poszczególnych grup podmiotów w jednej ustawie).	Uwaga przyjęta kierunkowo
224.	Art. 8 pkt 3 (art. 32b ust. 1 ufi)	UKNF	Zawarty w projekcie z 20 lipca 2017 r. przepis art. 32b ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych, powtarza, zdaje się omyłkowo, brzmienie projektowanego przepisu art. 32a ust. 1. W związku z powyższym, przywołany art. 32b ust. 1 powinien otrzymać poniższe brzmienie, przyjęte w toku uzgodnień: „Art. 32b. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, ma obowiązek udostępniać klientowi, przed przyjęciem zlecenia nabycia jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego otwartego lub	Uwaga przyjęta

			specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego lub rozpoczęciem świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego, listę wszystkich funduszy inwestycyjnych, z którymi zawarł umowę, której przedmiotem jest przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa.”	
225.	Art. 8 pkt 3 (art. 32b ust. 1 ufi)	NBP	Pragniemy zwrócić uwagę, że zaproponowany art. 32b ust. 1 *ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi* jest powtórzeniem projektowanego art. 32a ust. 1 tej ustawy.	Uwaga przyjęta
226.	Art. 8 pkt 3 (art. 32b ust. 2-4 ufi)	Union Investment TFI	Towarzystwo stanowczo sprzeciwia się propozycji wprowadzenia obowiązku weryfikowania, w cyklach miesięcznych, na podstawie wykazu czynności mających na celu poprawienie jakości usługi świadczonej na rzecz uczestnika i dokumentów potwierdzających ich wykonanie dostarczonych przez dystrybutora, czy płatności na jego rzecz są niezbędne. Obowiązek ten jest nadmiarowy i nie wynika z przepisów Dyrektywy MIFID II, ani jej aktów wykonawczych. Skutkiem wprowadzenia obowiązku będą kolejne obciążenia kosztowe TFI, wynikające z konieczności wprowadzenia procesów i procedur weryfikacji działań dystrybutorów, w tym zatrudnienia osób, do których obowiązków należałoby przeprowadzanie tejże weryfikacji. Za nadmiarowe Towarzystwo uważa również wprowadzenie obowiązku przekazywania radzie nadzorczej co najmniej raz w roku sprawozdania z wykonania obowiązków weryfikacyjnych. Obowiązek ten również nie wynika z przepisów unijnych i zdaniem Towarzystwa w żaden sposób nie przyczynia się do poprawienia jakości usługi świadczonej na rzecz uczestnika lub potencjalnego uczestnika. **W opinii Towarzystwa z Projektu ustawy powinny zostać usunięte proponowane w art. 32b ustępy od 2 do 4 Ustawy o funduszach, a postanowienia dotyczące zachęt powinny ograniczać się do tego, co przewiduje Dyrektywa MIFID II i jej akty wykonawcze.** Nie jest dla Towarzystwa zrozumiałe, dlaczego polskie towarzystwa funduszy inwestycyjnych miałyby być bardziej obciążone od europejskich firm zarządzających funduszami inwestycyjnymi, gdzie tego rodzaju obowiązków nie ma.	Uwaga przyjęta częściowo – decyzja Kierownictwa
227.	Art. 8 pkt 3 (art. 32b ust. 2 ufi)	IZFiA	Należy odnotować, że przepis ten jest niespójny z projektowanym art. 83d ust. 1 pkt 3 lit. a Ustawy o obrocie, zgodnie z którym firma inwestycyjna może przyjmować określone świadczenia, jeżeli „*są one przyjmowane albo przekazywane w celu poprawienia jakości usługi maklerskiej świadczonej przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta*”. Powołany przepis wskazuje na uprzednią możliwość pobrania świadczenia, które w dalszej kolejności zostaje wykorzystane na poprawę jakości świadczonej przez firmę inwestycyjną usługi. Z kolei przepis art. 32b ust. 2 Ustawy o funduszach określa, że firma inwestycyjna najpierw podejmuje czynności nakierowane na poprawę jakości usługi na rzecz uczestnika funduszu / potencjalnego uczestnika funduszu, a następnie po pozytywnej weryfikacji towarzystwa następuje zapłata. Taki przepis nie znajduje uzasadnienia w przepisach MiFID II, a ponadto stawia kwestie zachęt w odniesieniu do dystrybucji jednostek	Uwaga odrzucona

			uczestnictwa funduszy inwestycyjnych w mniej korzystnym świetle w porównaniu z pozostałą działalnością firm inwestycyjnych. Pozostawienie przepisu w niezmienionym brzmieniu może spowodować, że aktywność firm inwestycyjnych w zakresie dystrybucji jednostek funduszy zdecydowanie zmaleje na rzecz dystrybucji innych produktów niezwiązanych bezpośrednio z funduszami inwestycyjnymi. <u>Postuluje się zatem dostosowanie brzmienia art. 32b ust. 2 Ustawy o funduszach do art. 83d Ustawy o obrocie.</u> <u>Poza tym proponuje się usunięcie punktu 2 w powołanym przepisie</u>. Przepis ten wymaga wprowadzenia w relacji TFI–dystrybutor formuły zaświadczeń (w postaci dokumentów potwierdzających wykonanie czynności i poniesienie kosztów), podczas gdy wystarczające powinno być oświadczenie (przedstawienie towarzystwu wykazu czynności oraz kosztów). Pozostawienie przepisu w niezmienionym brzmieniu będzie generowało trudności o charakterze operacyjnym i organizacyjnym oraz będzie wiązało się z poniesieniem dodatkowych nakładów związanych z umowami dystrybucyjnymi.	
228.	Art. 8 pkt 3 (art. 32b ust. 2 ufi)	ZBP	<u>Aktualne brzmienie przepisu w projekcie:</u> *„2. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, dostarcza towarzystwu funduszy inwestycyjnych nie później niż do 7 dnia po zakończeniu każdego miesiąca:* *1) wykaz wszystkich czynności mających na celu poprawienie jakości usługi świadczonej na rzecz uczestnika lub potencjalnego uczestnika, o których mowa w art. 83d ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, wykonanych przez ten podmiot w danym miesiącu na rzecz uczestników funduszu, którego jednostki uczestnictwa są zbywane za pośrednictwem tego podmiotu wraz ze wskazaniem kosztów poniesionych w związku z wykonaniem każdej z tych czynności oraz* *2) dokumenty potwierdzające wykonanie czynności, o których mowa pkt 1, i poniesione koszty tych czynności.”.* <u>Propozycja zmiany/ uzasadnienie:</u> Wykonanie proponowanego w art. 32b. ust. 2 ufi zapisu wprowadzającego obowiązek *„dostarczania towarzystwu funduszy inwestycyjnych nie później niż do 7 dnia po zakończeniu każdego miesiąca, informacji na temat wszystkich czynności mających na celu poprawienie jakości usługi świadczonej na rzecz uczestnika lub potencjalnego uczestnika, o których mowa w art. 83d ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, wykonanych przez ten podmiot w danym miesiącu na rzecz uczestników funduszu, którego jednostki uczestnictwa są zbywane za pośrednictwem tego podmiotu wraz ze wskazaniem kosztów poniesionych w związku z wykonywaniem tych czynności”* stworzy po stronie dystrybutorów istotne trudności operacyjne związane z pozyskaniem wymaganych danych w wyżej wskazanym terminie. W praktyce zgromadzenie i usystematyzowanie danych określonych w przywołanym art. 32b. ust. 2 ufi wymagać będzie utworzenia automatycznego procesu raportowania, co wygeneruje po stronie dystrybutorów znaczące koszty i w konsekwencji spowodować może ograniczenie oferty do produktów wytwarzanych i oferowanych przez dystrybutora. Sugeruje się usunięcie z projektu ustawy zmian proponowanych art. 32 ust. 2 ufi.	Uwaga odrzucona
229.	Art. 8 pkt 3 (art.	IZFiA	**I.** Ustawodawca posługuje się mało precyzyjnymi zwrotami *„może dokonać płatności na rzecz podmiotu, o*	Uwaga przyjęta

	32b ust 3 ufi)		*którym mowa w art. 32 ust.1 pkt 2 i 3 oraz ust.2, jeżeli jest niezbędne dla wykonywania przez towarzystwo działalności lub ma na celu poprawienie jakości działalności wykonywanej przez towarzystwo*”- na gruncie tych zapisów powstają pytania, czy wypłata przez towarzystwo np. udziału w opłacie za zarządzanie lub każdej innej opłaty na rzecz dystrybutora – np. za dopuszczenie do sieci sprzedaży, nie może być potraktowane, jako niezbędne dla wykonywania przez towarzystwo działalności? Sprzedaż jednostek uczestnictwa jest bowiem niezbędna dla istnienia i wykonywania przez każde tfi swojej działalności. Wydaje się, że zapisy ust. 3 są na tyle niejasne i nieprecyzyjne, że mogą w przyszłości nastręczać sporo problemów interpretacyjnych. Już na tym etapie istnieje potrzeba wskazania, co te zapisy oznaczają dla tfi i dystrybutorów i jak w związku z tym należy je interpretować. Art. 32b ust. 3 nakazuje towarzystwu dokonywać weryfikacji, czy płatności te są niezbędne dla poprawienia jakości usługi świadczonej przez ten podmiot na rzecz uczestnika - w związku z tym zapisem w przyszłości może powstać wiele konfliktów w sytuacji, gdy każda ze stron będzie stała na zupełnie innym stanowisku. Należy podkreślić, że przepis ten stawia tfi w znacznie gorszym położeniu niż dystrybutorów. W razie bowiem negatywnej weryfikacji i nie wypłacenia wynagrodzenia, tfi straci dystrybutora, który dodatkowo wystąpi do sądu o zasądzenie niewypłaconego jego zdaniem niesłusznie wynagrodzenia. Poza tym, przepis nie precyzuje, jak tfi ma dokonywać tej weryfikacji, aby w przyszłości nie narazić się ze strony KNF na zarzut niewłaściwego dokonywania weryfikacji, a tym samym bezprawnej wypłaty wynagrodzenia dystrybutorom. Dokumenty będące podstawą do weryfikacji ma bowiem dostarczyć dystrybutor, tfi nie będzie mieć pewności, czy czynności te miały miejsce i czy były wykonane właściwie. Zapis ten rodzi również konieczność zabezpieczenia po stronie tfi dodatkowych zasobów do wykonywania czynności weryfikacji. W związku z ww. wątpliwościami, właściwym jest aby ustawodawca zrezygnował z dokonywania przez tfi weryfikacji. Wypłata wynagrodzenia powinna następować wyłącznie na podstawie wykazu czynności, dokumentów potwierdzających ich wykonanie wraz ze wskazaniem kosztów, przygotowanych przez dystrybutora, zwłaszcza, że przepisy MIFID milczą na ten temat. **II.** Postanowienia ww. regulacji nie są jednoznaczne. W szczególności nie jest jasne, co należy rozumieć pod pojęciem płatności „*niezbędnych dla wykonywania przez towarzystwo działalności*” lub mających na celu „*poprawienie jakości działalności wykonywanej przez towarzystwo*”. Czy TFI będące organem funduszu - w sytuacji, w której fundusz zbywa jednostki uczestnictwa za pośrednictwem podmiotów innych niż TFI zarządzające tym funduszem - może pobierać opłatę za zbycie/odkupienie jednostek uczestnictwa i przekazywać ją dystrybutorom? Wskazane wydaje się wprowadzenie do ustawy zapisów, które jednoznacznie rozstrzygałyby o charakterze opłat manipulacyjnych poprzez wskazanie, że nie stanowią one zachęt w rozumieniu MIFID II. Odpowiednie zapisy regulujące tą kwestię mogłyby zostać zamieszczone np. w art. 86 Ustawy o funduszach. Wprowadzenie kryterium „niezbędności” do przepisów regulujących kwestie oceny zasadności przekazania	częściowo – decyzja Kierownictwa

			podmiotowi trzeciemu płatności z tytułu wykonanych czynności wydaje się nadmiarowe. Z uwagi na bardzo ocenny charakter pojęcia „niezbędności" – skutkiem pozostawienia zapisów zgodnie z przedstawioną propozycją może być istotne zawężenie możliwość dokonywania takich płatności między podmiotami, a w konsekwencji faktyczne ograniczenie przeprowadzania czynności, które mogłyby wpłynąć na polepszenie usługi świadczonej na rzecz klienta. **III.** Wprowadzenie do porządku prawnego ust. 3 odnośnie możliwości dokonania płatności na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 Ustawy o Funduszach, jeżeli jest to niezbędne dla wykonywania przez towarzystwo działalności lub ma na celu poprawienie jakości działalności wykonywanej przez towarzystwo jest nieuprawnione i nie wynika bezpośrednio z treści dyrektywy, w tym jak wskazano w uzasadnieniu z art. 16 ust.11 Dyrektywy. Zawarcie przez Towarzystwo umowy z podmiotem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 Ustawy o Funduszach ma, co do zasady, na celu poprawnie jakości działalności wykonywanej przez TFI, i zawsze jest to niezbędne dla działalności wykonywanej przez towarzystwo, gdyż następuje poszerzenie kanałów dystrybucji jednostek uczestnictwa sfio i fio. Wprowadzenie zasad reglamentacji wynagrodzenia w tym zakresie będzie poddane swobodnej ocenie KNF, która będzie kontrolować czy wypłacone wynagrodzenie ma na celu poprawienie jakości działalności wykonywanej przez towarzystwo lub czy jest to niezbędne dla poprawienia jakości usługi świadczonej przez ten podmiot na rzecz uczestnika lub potencjalnego uczestnika funduszu, i która może arbitralnie ustalać, co rozumiemy pod tymi pojęciem. Jeśli taki obowiązek miałby być wprowadzony to jego konsekwencją powinno być ustalenie w akcie prawnym co rozumiemy pod pojęciem poprawienia jakości działalności wykonywanej przez towarzystwo lub niezbędności dla poprawienia jakości usługi świadczonej przez ten podmiot na rzecz uczestnika lub potencjalnego uczestnika funduszu. **IV.** Zwracamy uwagę, iż nawet w zmienionym brzmieniu zapis niejako przerzuca całą odpowiedzialność za ocenę zasadności czynności wykonywanych przez Dystrybutora na TFI, które *de facto* nie ma wpływu na ich wykonanie i przedstawienie dowodów na ich zasadność. Dodatkowo wykonywanie tych obowiązków będzie stanowiło nadmierne, absolutnie nieproporocjonalne w stosunku do zasobów ludzkich Banków, obciążenie dla TFI, które pozostanie bez jakiegokolwiek wpływu na jakość i formę dokumentów przekazywanych przez Dystrybutora. Wprowadzenie takiego rozwiązania nie ma jakiegokolwiek uzasadnienia w przepisach implementowanej dyrektywy. Zwracamy się o wykreślenie lub ostatecznie o odpowiednią zmianę przedmiotowego przepisu w szczególności poprzez równomierne rozłożenie odpowiedzialności pomiędzy TFI i Dystrybutorów. Wydaje się absolutnie racjonalne i wystarczające, by podmioty podlegające MiFID (Banki, firmy inwestycyjne) zapewniały faktyczne stosowanie przepisów Dyrektywy lub ostatecznie zapewniały, w postaci odpowiedniego oświadczenia, zgodność i proporcjonalność otrzymanej zachęty w kontekście poprawy	

			jakości świadczonych usług. **V.** W zakresie zdania pierwszego tego przepisu zauważyć należy, że przepis ten budzi wątpliwości w zakresie tego, jakiego rodzaju płatności TFI na rzecz dystrybutorów będą dopuszczalne, nie jest bowiem jasne, jakie płatności na rzecz tych podmiotów mają na celu poprawę jakości działalności wykonywanej przez TFI (albo czy jakiekolwiek opłaty dystrybucyjne są niezbędne dla wykonywania działalności przez TFI). O ile kwestia zachęt jest adresowana w związku z MiFID II poprzez odwołanie do poprawy jakości usługi w relacji dystrybutor–klient, o tyle niezrozumiała jest kwestia poprawy jakości działalności wykonywanej przez TFI będąca pochodną usług świadczonych przez dystrybutora. Przepis ten w projektowanym brzmieniu może spowodować szereg problemów interpretacyjnych. W związku z powyższym IZFiA popiera propozycję przedstawioną powyżej w pkt 8 – uregulowanie kwestii opłaty manipulacyjnej i dodatkowo proponuje zmianę Projektu poprzez nadanie wskazanemu zapisowi art. 32b ust. 3 Projektu następującego brzmienia: „*Towarzystwo funduszy inwestycyjnych może dokonywać płatności na rzecz podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, jeżeli jest to niezbędne dla wykonywania przez towarzystwo działalności lub umów z tymi podmiotami, lub ma na celu poprawienie jakości działalności wykonywanej przez towarzystwo*. T*owarzystwo funduszy inwestycyjnych dokonuje płatności na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, za czynności określone w wykazie, o którym mowa w ust. 2.*”.	
230.	Art. 8 pkt 3 (art. 32b ust 3 ufi)	Konfederacja Lewiatan	W opinii Konfederacji Lewiatan projektowany wymóg weryfikacji płatności przez towarzystwo wykracza poza zakres dyrektywy MiFID II. Ponadto, praktyczne wdrożenie projektowanego wymogu, w sposób prawidłowy i rzetelny, jest niemożliwe, chociażby z uwagi na rozproszenie sieci dystrybucji. Dodatkowo, w kontekście prowadzenia działalności, zwiększa to ryzyko biznesowe, również poprzez użycie pojęć, które mają nieostry charakter, jak również implikując zasadnicze problemy w zakresie prawidłowego i skutecznego skonstruowania postanowień umownych wiążących towarzystwa i dystrybutorów.	Uwaga przyjęta częściowo – decyzja Kierownictwa
231.	Art. 8 pkt 3 (art. 32b ust. 3 ufi)	UKNF	Art. 32b ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Towarzystwo funduszy inwestycyjnych przed dokonaniem płatności na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, z tytułu wykonania przez ten podmiot czynności mających na celu poprawienie jakości usługi świadczonej na rzecz uczestnika lub potencjalnego uczestnika, przy zbywaniu lub odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego za jego pośrednictwem ma obowiązek dokonania weryfikacji: 1) zgodności tych czynności z przepisami prawa i interesem uczestników funduszu inwestycyjnego, 2) zasadności i prawidłowości ustalenia poniesionych przez ten podmiot kosztów.” Zgodnie z projektowanym art. 32b ust. 3 ustawy o funduszach inwestycyjnych „Towarzystwo funduszy inwestycyjnych może dokonać płatności na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, jeżeli jest to niezbędne dla wykonywania przez towarzystwo działalności lub ma na celu poprawienie	Uwaga odrzucona – decyzja Kierownictwa

			jakości działalności wykonywanej przez towarzystwo". W ocenie Urzędu obecna treść projektowanego przepisu wypacza sens regulacji dyrektywy MiFID II oraz jest sprzeczna z jej postanowieniami. W świetle bowiem art. 24 dyrektywy MiFID II dozwolone jest wyłącznie przekazywanie lub przyjmowanie zachęt jedynie gdy mają one na celu poprawę jakości odpowiedniej usługi świadczonej klientowi oraz gdy nie mają wpływu na przestrzeganie obowiązku uczciwego, sprawiedliwego i profesjonalnego działania zgodnie z najlepiej pojętym interesem klienta. A zatem treść powołanego art. 24 dyrektywy MIFID wskazuje na obowiązek weryfikacji świadczonych usług na rzecz klienta firmy inwestycyjnej, przed dokonaniem płatności na rzecz podmiotu świadczącego bezpośrednio te usługi, nie pozostawia natomiast tej kwestii do uznania firmy inwestycyjnej. Analogiczne rozwiązanie powinno mieć zatem zastosowanie do towarzystwa. Tym samym treść projektowanego art. 32b ust. 3 nie odzwierciedla wymogów dyrektywy MiFID II. Należy wskazać, że obecna treść tego przepisu zamieszczona w projekcie nie została przyjęta podczas konferencji uzgodnieniowej. Zwracamy uwagę, że w tabeli – Raport z konsultacji, w pkt 634 brzmienie przyjętego przepisu jest inne niż to, które znajduje się w wersji projektu z dnia 20 lipca 2017 r.	
232.	Art. 8 pkt 3 (art. 32b ust. 3 i 4 ufi)	IGTE	Projektowane przepisy art. 32b ust. 3 i 4 UFI nakładają szereg obowiązków na towarzystwa funduszy inwestycyjnych i obciążają je odpowiedzialnością za dokonanie wypłat wynagrodzenia na rzecz podmiotów świadczących na ich rzecz usługi wskazane w art. 32 ust. 1 UFI. Wprowadzenie przedmiotowych regulacji wykracza poza implementację przepisów prawa wspólnotowego i stanowi nieuzasadnione przeniesienie odpowiedzialności za działanie firm inwestycyjnych na podmioty zarządzające funduszami inwestycyjnymi. Należy podkreślić, że zgodnie z Dyrektywą MiFID2, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, w kontekście omawianego przepisu, występują w charakterze klienta firmy inwestycyjnej. Dlatego nie jest zasadne obciążanie klienta firmy inwestycyjnej obowiązkami sprawozdawczymi, raportowymi *etc*., wykraczającymi poza zakres regulacji wspólnotowych (*vide* ust. 4). Nie jest też zasadne obciążanie klienta firmy inwestycyjnej obowiązkiem kontroli/ weryfikacji wydatkowania środków otrzymywanych przez inne podmioty nadzorowane. Ponadto towarzystwo funduszy inwestycyjnych może nie być w stanie określić, na podstawie przekazanej dokumentacji, czy przekazane wynagrodzenie jest niezbędne dla poprawy jakości usługi świadczonej przez podmiot trzeci. W naszej ocenie- kierując się zasadami proporcjonalności i znajomością krajowego rynku kapitałowego- można stwierdzić, że skorzystanie z zewnętrznych dystrybutorów niejednokrotnie jest konieczne dla wykonywania działalności ze względu na brak własnej sieci dystrybucji.	Uwaga przyjęta częściowo – decyzja Kierownictwa
233.	Art. 8 pkt 3 (art. 32b ust 4 ufi)	IZFiA	IZFiA wnosi o usunięcie dodanego w Projekcie zapisu **art. 32b ust. 4 Ustawy o Funduszach**. Wskazany zapis nie był przedmiotem uzgodnień (nie był częścią propozycji zgłoszonej przez KNF, która dyskutowana była w trakcie dotychczasowych uzgodnień i została częściowo przyjęta), nie stanowi również implementacji jakichkolwiek przepisów prawa wspólnotowego. Istniejące już obecnie w towarzystwie wewnętrzne mechanizmy kontrolne odpowiedzialne za badanie zgodności procesów wewnętrznych z przepisami prawa raportują do organów towarzystwa i nie wydaje się, aby istniała potrzeba wprowadzania dodatkowych	Uwaga odrzucona

			raportów przy okazji dodawania kolejnych obowiązków. Towarzystwa stawiane są w sytuacji, gdy najpierw proces legislacyjny rozpoczyna się od bardziej rygorystycznych niż przewidziane w prawie UE wymogów w danym obszarze, do tego na towarzystwo nakładane są obowiązki (nieprzewidziane w prawie UE) obowiązki w zakresie nadzorowania, czy kontrpartnerzy towarzystwa działają w sposób należyty i zgodny odpowiednimi przepisami a do tego dodawane są jeszcze wewnętrzne obowiązki raportowe. IZFiA zwraca się o wykreślenie dodatkowych obowiązków, które nie wynikają z jakichkolwiek przepisów prawa wspólnotowego a dyblują już istniejące wymogi.	
234.	Art. 8 pkt 5 lit. a (art. 45 ust. 3 pkt 1a ufi)	IZFiA	Dodatkowo, IZFiA proponuje proponuje zmianę **art. 45 ust. 3 pkt. 1a Ustawy o Funduszach** poprzez umożliwienie towarzystwu świadczenia usług nieodpłatnego doradztwa finansowego również w odniesieniu do jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych zarządzanych przez to towarzystwo, a nie tylko przez zewnętrzne towarzystwa funduszy inwestycyjnych. W obliczu zmiany modelu obsługi klienta poprzez MiFID II, w tym przewidywanych zmian na rynku dystrybutorów, świadczenie usług nieodpłatnego doradztwa może być interesującym modelem obsługi klientów przez towarzystwa. Poza tym, postęp technologiczny umożliwia dystrybucję funduszy przez platformy internetowe, w tym te oferowane bezpośrednio przez towarzystwa, nie tylko przez dystrybutorów, a atrakcyjnym i ważnym z punktu widzenia klienta elementem takich internetowych platform dystrybucyjnych jest świadczenie nieodpłatnego doradztwa, w celu zaproponowania klientowi funduszy odpowiednich dla jego potrzeb i profilu ryzyka.	Uwaga odrzucona
235.	Art. 8 pkt 5 lit. b (art. 45 ust. 3a ufi)	IZFiA	Przepis nowego art. 45 ust. 3a Ustawy o funduszach jest bardzo nieprecyzyjny oraz w projektowanym brzmieniu wprowadza rozwiązanie zgodnie z którym towarzystwa zarządzające portfelami w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, są w pełni zrównane w zakresie tego rodzaju działalności z firmami inwestycyjnymi. Takie rozwiązanie nie wynika z dyrektywy MiFID II oraz rozporządzenia 2017/565, gdyż jedynie Dyrektywa Delegowana Komisji z dnia 7.4.2016 r. uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do zabezpieczenia instrumentów finansowych i środków pieniężnych należących do klientów, zobowiązań w zakresie zarządzania produktami oraz zasad mających zastosowanie do oferowania lub przyjmowania wynagrodzeń, prowizji bądź innych korzyści pieniężnych lub niepieniężnych, stanowi w art. 1 ust. 1 , że dyrektywa ta ma zastosowanie do spółek zarządzających zgodnie z art. 6 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE i art. 6 ust. 6 dyrektywy 2011/61UE. Co prawda zgodnie z uzasadnieniem do przedmiotowej dyrektywy należy ją czytać łącznie z rozporządzeniem delegowanym w sprawie MiFID II oraz rozporządzeniem delegowanym w sprawie MiFIR, to jednak należy tego dokonać w kontekście zakresu przedmiotowego powoływanego aktu, czyli: - zabezpieczania instrumentów finansowych i środków pieniężnych klientów, - wymogi w zakresie zarządzania produktami, - zachęty. Wobec powyższego wprowadzanie rozwiązania zgodnie, z którym towarzystwa funduszy inwestycyjnych w zakresie usługi zarządzania portfelami stosują przepisy Ustawy o obrocie regulujące prowadzenie tej działalności, w tym wszystkie akty wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 tej ustawy i dodatkowo rozporządzenia 2017/565, jest nadmierne i nie odzwierciedla idei MiFID II.	Uwaga odrzucona

			Należy zwrócić uwagę, że Ustawa o obrocie w zakresie zarządzania portfelami reguluje szereg kwestii związanych z działalnością, jak np. adekwatność kapitałowa i informowania Komisji Nadzoru Finansowego o zdarzeniach mogących mieć wpływ na prowadzoną przez nią działalność lub jej sytuację finansową, zasady zarządzania ryzykiem, w tym szacowania kapitału wewnętrznego itd., które odnoszą się do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania portfelami. Nałożenie na tego rodzaju podmioty identycznych wymogów, jak dla firm inwestycyjnych zarządzających portfelami, w tym odnoszących się do trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, oprócz tego, że powoduje istotne wątpliwości, jakie konkretnie wymogi ustawodawca zamierza nałożyć na towarzystwa, to jednocześnie znacznie wykracza poza zakres dyrektywy MiFID II i powoływanej Dyrektywy Delegowanej. Analogiczna uwaga nasuwa się w kontekście nałożenia obowiązku stosowania przepisów rozporządzenia 2017/565. Niezależnie od powyższego w projektowanym art. 45 ust. 3 a Ustawy o funduszach wprowadza się wymóg stosowania przez towarzystwa zarządzające portfelami również "*innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa europejskiego*". W takim brzmieniu sugeruje on stosowanie dużej ilości innych przepisów prawa europejskiego, stosowanych do działalności inwestycyjnej. Zwracamy uwagę, że należałoby tu wskazać m. in. CRR (narzucające określone wymogi kapitałowe dla firm prowadzących działalność inwestycyjną) oraz Rozporządzenia MiFIR m.in. w zakresie wymogów przejrzystości przed- i posttransakcyjnej oraz raportowanie transakcji do organów nadzoru. W tym zakresie wydaje się, że stosowanie ww. przepisów nie jest ani zasadne, ani adekwatne i wychodzi poza zakres dyrektywy MiFID II oraz jak wynika z powyższego, taka konstrukcja przepisu budzie ogromne wątpliwości interpretacyjne i prowadzić będzie do swoistego chaosu legislacyjnego. Dodatkowo w uzasadnieniu do ustawy brak jest jakiegokolwiek odniesienia się do zaproponowanego zapisu. <u>Wobec powyższego proponujemy modyfikacje zapisu poprzez wprowadzenie takich samych wymogów dla towarzystwa funduszy inwestycyjnych zarządzających portfelami w skład których wchodzi jeden lub większą liczba instrumentów finansowych z wymogami dla firm inwestycyjnych ale jedynie w zakresie wynikającym z ww. Dyrektywy Delegowanej i precyzyjne wskazanie, które z przepisów mają być przez takie towarzystwa stosowane.</u>	
236.	Art. 8 pkt 5 lit. b (art. 45 ust. 3a ufi)	Konfederacja Lewiatan	Zdaniem Konfederacji Lewiatan, omawiany przepis jest bardzo nieprecyzyjny oraz w projektowanym brzmieniu wprowadza rozwiązanie, zgodnie z którym towarzystwa zarządzające portfelami (w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych) są w pełni zrównane w zakresie tego rodzaju działalności z firmami inwestycyjnymi. Takie rozwiązanie nie wynika z dyrektywy MiFID II oraz rozporządzenia 2017/565. Zwracamy uwagę, iż jedynie Dyrektywa Delegowana Komisji z dnia 7.4.2016 r. uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do zabezpieczenia	Uwaga odrzucona

			instrumentów finansowych i środków pieniężnych należących do klientów, zobowiązań w zakresie zarządzania produktami oraz zasad mających zastosowanie do oferowania lub przyjmowania wynagrodzeń, prowizji bądź innych korzyści pieniężnych lub niepieniężnych, stanowi w art. 1 ust. 1, że dyrektywa ta ma zastosowanie do spółek zarządzających zgodnie z art. 6 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE i art. 6 ust. 6 dyrektywy 2011/61UE. Co prawda, zgodnie z uzasadnieniem do przedmiotowej dyrektywy, należy ją czytać łącznie z rozporządzeniem delegowanym w sprawie MiFID II oraz rozporządzeniem delegowanym w sprawie MiFIR, to jednak należy tego dokonać w kontekście zakresu przedmiotowego powoływanego aktu, czyli: - zabezpieczania instrumentów finansowych i środków pieniężnych klientów, - wymogów w zakresie zarządzania produktami, - zachęty. Wobec powyższego, wprowadzanie rozwiązania, zgodnie z którym towarzystwa funduszy inwestycyjnych w zakresie usługi zarządzania portfelami stosują przepisy ustawy o obrocie instrumentami, regulujące prowadzenie tej działalności, w tym wszystkie akty wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 tej ustawy i dodatkowo rozporządzenia 2017/565, jest nadmierne i nie odzwierciedla idei MiFID II. Należy zwrócić uwagę, że ustawa o obrocie instrumentami finansowymi, w zakresie zarządzania portfelami, reguluje szereg kwestii związanych z działalnością, jak np. adekwatność kapitałowa i informowanie Komisji Nadzoru Finansowego o zdarzeniach mogących mieć wpływ na prowadzoną przez nią działalność lub jej sytuację finansową, zasady zarządzania ryzykiem, w tym szacowania kapitału wewnętrznego itd., które odnoszą się do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania portfelami. Nałożenie na tego rodzaju podmioty identycznych wymogów jak dla firm inwestycyjnych zarządzających portfelami, w tym odnoszących się do trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, oprócz tego, że powoduje istotne wątpliwości, jakie konkretnie wymogi ustawodawca zamierza nałożyć na towarzystwa, to jednocześnie znacznie wykracza poza zakres dyrektywy MiFID II i powoływanej Dyrektywy Delegowanej. Analogiczna uwaga nasuwa się w kontekście nałożenia obowiązku stosowania przepisów rozporządzenia 2017/565. Niezależnie od powyższego, w projektowanym art. 45 ust. 3 a, wprowadza się wymóg stosowania przez towarzystwa zarządzające portfelami również "*innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa europejskiego*". W takim brzmieniu sugeruje on stosowanie dużej ilości innych przepisów prawa europejskiego, stosowanych do działalności inwestycyjnej. Zwracamy uwagę, że należałoby tu wskazać m.in. na CRR (narzucające określone wymogi kapitałowe dla firm prowadzących działalność inwestycyjną) oraz Rozporządzenia MiFIR m.in. w zakresie wymogów przejrzystości przed- i posttransakcyjnej oraz raportowanie transakcji do organów nadzoru.	

			W tym zakresie wydaje się, że stosowanie ww. przepisów nie jest ani zasadne, ani adekwatne, a także wychodzi poza zakres dyrektywy MiFID II. Ponadto taka konstrukcja przepisu budzi ogromne wątpliwości interpretacyjne i prowadzić będzie do swoistego chaosu legislacyjnego. Dodatkowo, w uzasadnieniu do ustawy brak jest jakiegokolwiek odniesienia się do zaproponowanego zapisu. **Wobec powyższego proponujemy modyfikację zapisu poprzez wprowadzenie takich samych wymogów dla towarzystwa funduszy inwestycyjnych zarządzających portfelami (w skład których wchodzi jeden lub większą liczba instrumentów finansowych) jak wymogi dla firm inwestycyjnych, ale jedynie w zakresie wynikającym z ww. Dyrektywy Delegowanej i precyzyjne wskazanie, które z przepisów mają być przez takie towarzystwa stosowane.**	
237.	Nowy przepis art. 47 ust. 6 ufi	UKNF	W związku z uchyleniem art. 81f-81g ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, modyfikacji wymaga obowiązujący art. 47 ust. 6 ustawy o funduszach inwestycyjnych, w zakresie w jakim odsyła do art. 81a-81g ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Przedmiotowy przepis powinien zatem otrzymać brzmienie: „6. W zakresie powierzenia przez towarzystwo innym podmiotom wykonywania czynności związanych z prowadzoną przez towarzystwo działalnością w zakresie zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, doradztwa inwestycyjnego oraz przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 81a-**81e** ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”	Uwaga przyjęta
238.	Art. 47b ufi	UKNF	Uzasadanienie zgodne z treścią uwagi UKNF do art. 2 pkt 13a lit. n ufi UKNF proponuje uchylenie art. 47b ustawy o funduszach inwestycyjnych – odpowiednie regulacje będą stosowane przez towarzystwo na podstawie projektowanego art. 45 ust. 3a tej ustawy;	Uwaga przyjęta
239.	Art. 8 pkt 7 (art. 48a ufi)	UKNF	Proponowany przepis wymaga korekty redakcyjnej, dzięki której rzeczywiście otrzyma oznaczenie („pkt 9”) wskazywane w zdaniu wprowadzającym art. 8 pkt 7 lit. b ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw.	Uwaga przyjęta
240.	Nowy przepis art. 83a ufi	UKNF	UKNF w całości podtrzymuje uzasadnienie do zmian ustawy o funduszach inwestycyjnych w zakresie dodania art. 83a ustawy, ujęte w piśmie Przewodniczącego KNF z dnia 3 kwietnia 2017 r. (sygn. DPP/WOPII/24/70/32/16/17/JK). Proponowana zmiana legislacyjna polegająca na dodaniu art. 83a w ustawie o funduszach inwestycyjnych, wprowadzając obligatoryjną kategorię jednostek uczestnictwa zbywanych przez fundusze bezpośrednio i nie obciążanych kosztami dystrybucji, w sposób pełny oddaje cele i założenia Dyrektywy MiFID II związane z zapewnieniem zwiększonej ochrony inwestorów oraz transparentności produktów finansowych oferowanych na rynku kapitałowym, stanowiąc istotne dopełnienie wprowadzanych w związku z implementacją dyrektywy rozwiązań legislacyjnych. W ocenie Urzędu zasadne jest przyjęcie proponowanej uwagi. Należy podkreślić, iż wprowadzenie nowej kategorii jednostek uczestnictwa nie stanowi samo w sobie istotnego novum na rynku, bowiem wiele funduszy inwestycyjnych oferuje zróżnicowane jednostki uczestnictwa w ramach poszczególnych funduszy/subfunduszy inwestycyjnych. Znaczna większość towarzystw oraz agenci transferowi są obecnie przygotowani pod względem rachunkowym, organizacyjnym i	Uwaga odrzucona

			rejestrowym do zbywania takich kategorii jednostek uczestnictwa. Oczywiście proponowana zmiana może wiązać się z koniecznością poniesienia pewnych dodatkowych kosztów na etapie początkowym, jednak koszt taki miałby charakter jednorazowy oraz nie powinien być szczególnie istotny dla towarzystw/funduszy. Również agenci transferowi już dziś w swojej działalności świadczą na rzecz funduszy inwestycyjnych usługi uwzględniające występowanie w poszczególnych funduszach różnych kategorii jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, wobec czego nie powinno dla tych podmiotów stanowić istotnego obciążenia dostosowanie swoich systemów teleinformatycznych do obsługi również nowej kategorii jednostek uczestnictwa. W szczególności jednak należy zwrócić uwagę na niezwykle istotny wpływ proponowanej zmiany na stopę zwrotu z inwestycji dla uczestnika funduszu, a także istotny walor informacyjno-porównawczy dla samych inwestorów (uczestników) funduszy inwestycyjnych, którzy w sposób niezwykle przejrzysty otrzymaliby informację o jednostkach uczestnictwa obciążanych kosztami dystrybucji oraz jednostkach nieobciążanych tymi kosztami. Tym samym mieli by zapewnioną możliwość dokonania, w sposób nie wymagający specjalistycznej wiedzy, świadomego wyboru sposobu inwestowania w wybrane przez siebie kategorie jednostek uczestnictwa. Należy pamiętać, iż część inwestorów może nie chcieć (i nie chce) korzystać z pośrednictwa dystrybutorów w nabywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, a tym bardziej być obciążana kosztami dystrybucji ukrytymi w opłacie za zarządzanie ponoszonej na rzecz towarzystwa, i mając stosowny wybór, zapewne skorzysta z nowych możliwości nabywania i odkupywania tych jednostek. Należy pamiętać, iż Dyrektywa MiFID II (art. 24) w sposób jeszcze bardziej restrykcyjny niż MiFID I podchodzi do kwestii ścisłego związku tzw. zachęt z podnoszeniem jakości usług świadczonych przez podmiot pośredniczący w zbywaniu instrumentów finansowych, w tym w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych. Istnienie (i wykazanie) takiego związku jest warunkiem koniecznym do przekazywania tzw. zachęt na rzecz podmiotów pośredniczących. Dodatkowo wskazać należy, iż w praktyce rynkowej funkcjonują jednostki uczestnictwa zbywane zarówno za pośrednictwem podmiotów trzecich, jak i zbywane przez fundusze bezpośrednio. Mając na uwadze powyższe, zgodne z Dyrektywą MiFID II jest jednoznaczne odróżnienie tych jednostek uczestnictwa, które zbywane są bezpośrednio przez fundusze inwestycyjne, bez pośrednictwa jakichkolwiek podmiotów trzecich i związanego z tym świadczenia usług podnoszących jakość obsługi klientów, od pozostałych jednostek. Jednostki te z samej definicji byłby wolne od kosztów pośrednictwa, w tym tzw. zachęt. Tym samym, projektowane rozwiązanie jest zgodne z regulacjami MiFID II, zgodnie z którymi nie ma możliwości obciążania tzw. zachętami inwestorów, którzy nie korzystają z usług podmiotów trzecich w zakresie dystrybucji jednostek uczestnictwa. Jednocześnie zapewniłoby to ustawową ochronę interesów tych inwestorów w sytuacji, w której nie korzystaliby z jakichkolwiek dodatkowych czynności świadczonych przez podmioty pośredniczące. Inwestorzy ci nie powinni być pośrednio obciążani kosztami dystrybucji, poprzez obciążanie aktywów funduszy przypadających na tak nabyte jednostki uczestnictwa kosztami tzw. zachęt przekazywanych przez towarzystwa z pobieranego z aktywów funduszy wynagrodzenia za zarządzanie, na rzecz podmiotów	

			pośredniczących w związku ze świadczonymi przez te podmioty usługami. Dodatkowo, MiFID II, jak i projektowane rozporządzenie delegowane, wprowadza restrykcyjne zasady prezentowania inwestorom (klientom) pełnych informacji o kosztach związanych z inwestycja w dany instrument finansowy. Proponowane rozwiązanie zapewnia wprowadzenie instrumentu finansowego przejrzystego pod względem obciążających opłat. Wprowadzenie takich jednostek uczestnictwa powinno doprowadzić do dalszego obniżenia opłat obciążających inwestorów, między innymi w związku z ujawnianiem wartości aktywów netto na jednostkę uczestnictwa danej kategorii, gdzie inwestor mógłby w sposób względnie prosty porównywać te wartości w przypadku jednostek obciążanych i nieobciążanych tzw. zachętami, a w dalszej kolejności śledzić ich zmiany w czasie i porównywać stopę zwrotu. Podkreślenia wymaga, że proponowany art. 83a jest ściśle związany z regulacją określoną w art. 24 ust. 9 Dyrektywy MiFID II. W związku z tym, UKNF postuluje przyjęcie rozwiązania systemowego, odnoszącego się do wyodrębnienia jednostek uczestnictwa zbywanych bezpośrednio przez fundusze, przy czym takie wyodrębnienie miałoby charakter obligatoryjny. Należy również zwrócić uwagę, iż to państwa członkowskie określają sposób implementacji Dyrektywy MiFID II do krajowych porządków prawnych. W ramach implementacji państwu członkowskiemu przysługuje swoboda w wyborze instrumentów prawnych zapewniających realizację celów stawianych przez określoną dyrektywę unijną, przy czym w przypadku Dyrektywy MiFID II mogą to być środki bardziej restrykcyjne niż przewidywane przez prawo UE. Biorąc pod uwagę istniejącą w Polsce praktykę, w której obok dystrybucji odbywającej się za pośrednictwem innych podmiotów, występują również jednostki uczestnictwa zbywane bezpośrednio przez fundusze, bez pośrednictwa innych podmiotów, przedmiotowa propozycja jest niezbędna dla wdrożenia regulacji wynikających z MiFID II. Można wspomnieć, iż po wdrożeniu Dyrektywy MiFID II, instrumenty takie, tj. wolne od kosztów podmiotów trzecich, powstały i funkcjonują, zgodnie z informacjami posiadanymi przez UKNF, w Holandii. Należy w tym miejscu wskazać, iż z materiału przygotowanego na zlecenie IZFiA przez PWC „Analiza skutków restrykcyjnego ograniczenia opłat za zarządzanie i zachęt dla dystrybutorów jednostek funduszy inwestycyjnych – rekomendacje dla Polski", jak i z informacji prezentowanych w trakcie konferencji „MiFID II. Implikacje" współorganizowanej przez IZFiA, która obyła się w dniu 25 kwietnia 2017 r., wynika, że w Holandii około połowy klientów wybrało model bezpośredniej dystrybucji jednostek uczestnictwa (czyli nabycia jednostek „czystych" nie obciążonych tzw. zachętami), z czym wiąże się ogólny spadek opłat w skali całego rynku na poziomie około 20-30%. Podobnych efektów należy oczekiwać na rynku polskim. Przyjęcie proponowanego rozwiązania miałoby pozytywny wpływ na koszty inwestycji ponoszonych przez uczestników oraz stopy zwrotu z inwestycji. Jednocześnie mogłoby przyczynić się do rozwoju niezależnego doradztwa inwestycyjnego, kiedy uczestnicy z własnego wyboru poszukiwaliby obiektywnego doradztwa w zakresie rynku funduszy inwestycyjnych, świadomie godząc się na bezpośrednie ponoszenie związanych z tym kosztów. Niewątpliwie wprowadzenie nowej, obligatoryjnej kategorii jednostek uczestnictwa miałoby, w	

			długofalowej perspektywie, istotne znaczenie dla poprawienia konkurencyjności rynku polskiego oraz jego dalszego rozwoju, wychodząc naprzeciw oczekiwaniom inwestorów. Mając powyższe na uwadze postulujemy dodanie w ustawie o funduszach inwestycyjnych art. 83a w brzmieniu: „Art. 83a. 1. Statut funduszu inwestycyjnego otwartego powinien określać kategorie jednostek uczestnictwa: 1) zbywanych przez fundusz bezpośrednio oraz 2) zbywanych przez fundusz za pośrednictwem podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 1 i ust. 2. 2. Statut funduszu inwestycyjnego otwartego określa maksymalną wysokość wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem przypadającego na jednostki uczestnictwa kategorii, o których mowa w ust. 1. 3. Kwoty przekazywane przez towarzystwo na rzecz podmiotów pośredniczących w zbywaniu lub odkupywaniu jednostek uczestnictwa, o których mowa w art. 32 ust. 1 oraz ust. 2, w związku z wykonywanymi przez te podmioty czynnościami mającymi na celu poprawienie jakości usługi świadczonej na rzecz uczestnika lub potencjalnego uczestnika funduszu inwestycyjnego otwartego mogą być uwzględniane wyłącznie przy ustalaniu wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem obciążającego aktywa funduszu przypadające na jednostki uczestnictwa kategorii, o której mowa w ust. 1 pkt 2. 4. Do kategorii jednostek uczestnictwa, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 158 stosuje się odpowiednio.”	
241.	Nowy przepis art. 86 ust. 3 i 4 ufi	UKNF	Wprowadzenie maksymalnego poziomu opłaty manipulacyjnej za odkupienie jest działaniem prokonsumenckim i rozbieżność zgłoszona przez IZFiA nie powinna być uwzględniana. Propozycja zmiany w tym zakresie ma na celu ochronę inwestorów przed utrudnianiem im wyjścia z inwestycji w fundusz inwestycyjny. Należy mieć tez na uwadze doświadczenia związane z tzw. polisolokatami, przy których opłaty utrudniające wyjście z inwestycji stały się przedmiotem licznych kontrowersji w opinii publicznej, a w ostatnim okresie również wyroków sądowych nakazujących zwrot pobranych opłat. Mając powyższe na uwadze, Urząd postuluje dodanie w art. 86 ustawy o funduszach inwestycyjnych kolejnych ustępów w brzmieniu: „3. Maksymalna wysokość opłaty manipulacyjnej za odkupywanie jednostek uczestnictwa nie może być wyższa niż 2% wartości wypłaty z tytułu odkupienia jednostek uczestnictwa. 4. Opłaty manipulacyjne, o których mowa w ust. 2, należne są podmiotowi, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-3 i ust. 2, od uczestnika funduszu inwestycyjnego.”	Uwaga odrzucona
242.	Nowy przepis art. 86 ust. 3 ufi	ZBP	W art. 86 ufi proponuje się dodanie punktu w brzmieniu: ***„Opłaty manipulacyjne, o których mowa w ust. 2, należne są podmiotowi, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-3 i ust. 2, od uczestnika funduszu inwestycyjnego.”*** Zapis ten jest zbieżny ze stanowiskiem UKNF - zarówno wyrażonym w uwagach do zmian w ufi, jak też w	Uwaga przyjęta

			piśmie Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 29 marca 2017 roku "Rozwiązania regulacyjne rekomendowane przez UKNF dotyczące implementacji dyrektywy MiFID II w zakresie dotyczącym wynagradzania dystrybutorów jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych". Wprowadzenie proponowanego zapisu do UFI doprecyzuje, że opłaty manipulacyjne jako należne dystrybutorowi od uczestnika funduszu inwestycyjnego, nie są objęte pojęciem tzw. zachęt.	
243.	Nowy przepis art. 139 ust.3a-3d ufi	UKNF	Uzasadnienie zgodne z treścią uwagi do art. 24 ust. 2a ufi <u>UKNF proponuje:</u> W art. 139 po ust. 3 dodaje się ust. 3a -3d w brzmieniu: „3a. Zmiana statutu funduszu inwestycyjnego zamkniętego, o którym mowa w art. 15 ust. 1a, w zakresie, o którym mowa w ust. 3, wymaga zgody zgromadzenia inwestorów. 3b. Jeżeli statut funduszu inwestycyjnego zamkniętego, o którym mowa w art. 15 ust. 1a, nie przewiduje działania zgromadzenia inwestorów, towarzystwo jest obowiązane do dokonania zmiany statutu funduszu w zakresie dotyczącym wprowadzenia zgromadzenia inwestorów w celu wyrażenia zgody na zmiany statutu, w zakresie, o którym mowa w ust. 3. 3c. Jeżeli dwukrotnie, mimo prawidłowo zwołanego zgromadzenia inwestorów funduszu inwestycyjnego zamkniętego, o którym mowa w art. 15 ust. 1a, nie zostanie osiągnięte kworum, o którym mowa w art. 144 ust. 4a, a zmiany statutu w zakresie, o którym mowa w ust. 3, są w interesie uczestników funduszu albo, w przypadku funduszu z wydzielonymi subfunduszami, subfunduszu, którego dotyczy zmiana statutu, zgoda zgromadzenia inwestorów nie jest wymagana. W takim przypadku, zmiana statutu, w zakresie, o którym mowa w ust. 3, może być dokonana za zezwoleniem Komisji. 3d. W przypadku, o którym mowa w ust. 3c, do wniosku funduszu o wydanie zezwolenia załącza się: 1) proponowane zmiany statutu w formie aktu notarialnego; 2) dokumenty potwierdzające prawidłowość zwołania każdego ze zgromadzeń inwestorów funduszu; 3) dokumenty potwierdzające brak wymaganego kworum na każdym ze zgromadzeń inwestorów; 4) szczegółowe uzasadnienie zmian statutu w odniesieniu do każdej proponowanej zmiany statutu oraz wykazanie, że zmiany statutu są interesie uczestników funduszu;\ 5) szczegółowy opis aktualnej sytuacji prawnej i płynnościowej funduszu.";	Uwaga odrzucona
244.	Nowy przepis art. 144 ust. 3 pkt 7-9 ufi	UKNF	Uzasadnienie zgodne z treścią uwagi do art. 24 ust. 2a ufi <u>UKNF proponuje:</u> W art.144 ust. 3 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 7-9 w następującym brzmieniu: „7) zmianę statutu funduszu inwestycyjnego zamkniętego, o którym mowa w art. 15 ust. 1a, w zakresie, o	Uwaga odrzucona

			którym mowa w art. 139 ust. 3; 8) przedłużenie albo skrócenie okresu, na jaki fundusz został utworzony – w przypadku funduszu, który został utworzony na czas określony; 9) ograniczenie czasu trwania funduszu – w przypadku funduszu, który został utworzony na czas nieokreślony.”;	
245.	Nowy przepis art. 144 ust. 3a-3c ufi	UKNF	Uzasadnienie zgodne z treścią uwagi do art. 24 ust. 2a ufi <u>UKNF proponuje:</u> W art. 144 po ust. 3 dodaje się ust. 3a- 3c w następującym brzmieniu: „3a. Towarzystwo, na 7 dni przed dniem odbycia zgromadzenia inwestorów ogłasza na stronie internetowej towarzystwa lub doręcza uczestnikom na piśmie: 1) proponowane zmiany statutu funduszu; 2) szczegółowe uzasadnienie wprowadzenia każdej proponowanej zmiany statutu funduszu. 3b. Przed głosowaniem w sprawie, o której mowa w ust. 3 pkt 4 i 7, towarzystwo, a w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 4 ust. 1b, także zarządzający z UE, przedstawiają szczegółowo sytuację płynnościową funduszu, koszty funduszu, skutki i wpływ emisji obligacji na sytuację uczestników funduszu w perspektywie krótko, średnio i długookresowej, wpływ zmian statutu w zakresie wykupu certyfikatów inwestycyjnych na interes uczestników funduszu, wartość aktywów netto funduszu, wartość aktywów netto na certyfikat inwestycyjny, realizację polityki inwestycyjnej funduszu oraz odpowiadają na pytania uczestników. W przypadku funduszu z wydzielonymi subfunduszami informacje te przedstawia się w odniesieniu do subfunduszu. 3c. Przed głosowaniem w sprawie, o której mowa w ust. 3 pkt 1-3, 5-6 i 8-9, towarzystwo, a w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 4 ust. 1b, także zarządzający z UE, przedstawiają szczegółowo uzasadnienie zasadności i celowości czynności wymienionych w ust. 3 pkt 1-3, 5-6 i 8-9, oraz wyjaśniają wpływ tych czynności na interes uczestników funduszu, sytuację prawną i faktyczną funduszu, koszty funduszu, wartość aktywów netto funduszu, wartość aktywów netto na certyfikat inwestycyjny, realizację polityki inwestycyjnej funduszu oraz odpowiadają na pytania uczestników.”;	Uwaga odrzucona
246.	Nowy przepis art. 144 ust. 4 ufi	UKNF	Uzasadnienie zgodne z treścią uwagi do art. 24 ust. 2a ufi <u>UKNF proponuje:</u> Art. 144 ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie: „4. Uchwała w sprawach, o których mowa w ust. 3 pkt 4-6 i 8-9, jest podjęta, jeżeli głosy za podjęciem uchwały w danej sprawie oddali uczestnicy reprezentujący łącznie co najmniej 2/3 ogólnej liczby certyfikatów inwestycyjnych danego funduszu.”;	Uwaga odrzucona
247.	Nowy przepis	UKNF	Uzasadnienie zgodne z treścią uwagi do art. 24 ust. 2a ufi	Uwaga

	art. 144 ust. 4a ufi		UKNF proponuje: W art. 144 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Uchwała w sprawie, o której mowa w ust. 3 pkt 7, jest podjęta, jeżeli głosy za dokonaniem zmiany statutu oddali uczestnicy reprezentujący łącznie 2/3 ogólnej liczby certyfikatów funduszu w obecności co najmniej połowy uczestników funduszu, a w przypadku funduszu z wydzielonymi subfunduszami uczestnicy reprezentujący łącznie 2/3 ogólnej liczby certyfikatów inwestycyjnych związanych z subfunduszem, którego zmiana statutu dotyczy, w obecności co najmniej połowy uczestników tego subfunduszu.”	odrzucona
248.	Art. 8 pkt 12 (art. 227a ust. 1 pkt 3 ufi)	UKNF	Mając na uwadze siatkę pojęciową stosowaną ustawie o funduszach inwestycyjnych, jak również projektowane zmiany przepisów dotyczących działalności wykonywanej przez podmiot, o którym mowa w art. 32 ust 2 tej ustawy, przepis art. 227 ust 1 pkt 3 powinien odnosić się nie do „interesów klientów funduszy” lecz do „interesów klientów i uczestników funduszy”. W związku z powyższym, art. 227 ust 1 pkt 3 ustawy o funduszach inwestycyjnych powinien otrzymać brzmienie: „3) podmiotowi, o którym mowa w art. 32 ust. 2, który narusza przepisy prawa, regulujące działalność w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa lub doradztwa inwestycyjnego, nie wypełnia warunków określonych w zezwoleniu lub przekracza zakres zezwolenia, lub wykonuje działalność z naruszeniem interesów klientów **i uczestników** funduszy lub zasad uczciwego obrotu,”;	Uwaga przyjęta
249.	Art. 8 pkt 12 (art. 227a ust. 1 pkt 3 ufi)	NBP	W projektowanym art. 227a ust. 1 pkt 3 *ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi* wyrażenie „klientów funduszy” powinno być zastąpione sformułowaniem „klientów, uczestników funduszy”.	Uwaga przyjęta kierunkowo
250.	Art. 8 pkt 13 lit. a (art. 228 ust. 1 pkt 2 ufi)	NBP	Zdaniem NBP treść projektowanego art. 228 ust. 1 pkt 2 *ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi* może budzić wątpliwości interpretacyjne ze względu na zastosowaną składnię zdania. Proponujemy zmienić jego brzmienie na: „„2) nałożyć karę pieniężną w wysokości do 20 949 500 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania – kwoty stanowiącej do 10% prognozowanego całkowitego rocznego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 58 ust. 1 pkt 3, jeżeli kwota ta przekracza 20 949 500 zł, albo”.	Uwaga przyjęta kierunkowo
251.	Art. 8 pkt 16 (art. 237b ufi)	IGTE	Proponujemy ograniczenie zakresu obowiązku wprowadzania przedmiotowej procedury tylko do podmiotów, które zawarły z towarzystwem funduszy inwestycyjnych umowy, o których mowa w art. 46 i 46b UFI. Obecnie proponowany zakres regulacji, tj. stosowanie przedmiotowego obowiązku do wszystkich podmiotów, które zawarły umowę, o której mowa w art. 45a, obejmuje wszystkie czynności (w tym czynności wskazane w art. 45a ust. 7 i 8 UFI) świadczone przez wszystkie podmioty (w tym osoby fizyczne). Skoro tak, to regulacja ta jest nieproporcjonalna (a jednocześnie niekompletna- nie przewiduje sytuacji, w której usługi świadczone są przez osoby fizyczne), bowiem samo kryterium podmiotowe kontrahenta nie powinno powodować	Uwaga odrzucona. Projektowane regulacje są wymagane przez dyrektywę 2009/65/WE (UCITS)

			dodatkowych obowiązków. Kryterium takim powinien być charakter świadczonych usług.	
Zmiany w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym				
252.	Art. 11 pkt 4 (art. 17e unnrf)	UKNF	Zwracamy uwagę, że z projektu ustawy powinna zostać usunięta proponowana zmiana polegająca na dodaniu art. 17e w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym. Analogiczna zmiana jest procedowana w projekcie ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw (UD 265).	Uwaga przyjęta
Zmiany w projekcie ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw				
253.	Art. 15 ust. 1	TGE	**„Art. 15. 1.** Spółka prowadząca giełdę towarową w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6 i rynek regulowany w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w ramach prowadzenia giełdy towarowej wykonuje działalność w zakresie zorganizowanej platformy obrotu, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Zasady prowadzenia działalności, o której mowa w zdaniu poprzednim powinny zostać określone w regulaminie zatwierdzonym przez Komisję." Mając na względzie konieczność zapewnienia bezpieczeństwa dostaw energii, gazu i praw majątkowych do świadectw pochodzenia, zgodnie z kontraktami terminowymi zawartymi na Rynku Terminowym Towarowym (RTT), spółka prowadząca giełdę towarową (TGE) planuje przekształcić ten rynek w zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu ustawy nowelizującej (dalej „OTF"), w sposób zapewniający ciągłość obrotu i rozliczeń. Uwzględniając krótki czas pomiędzy zakończeniem procesu legislacyjnego ustawy nowelizującej a początkiem obowiązywania pakietu MIFID2/MIFIR, TGE do czasu uzyskania zezwolenia na prowadzenie OTF, będzie prowadzić obrót w zakresie instrumentów będących obecnie przedmiotem obrotu na RTT na podstawie projektowanych przepisów przejściowych. TGE wyodrębni regulacyjnie zasady dotyczące obrotu kontraktami terminowymi na dostawę energii elektrycznej i gazu. Zasady te zostaną określone w regulaminie obrotu, odrębnym od obecnie obowiązujących na TGE.	Uwaga niezasadna
254.	Art. 15 ust. 3	Towarzystwo Obrotu Energią	Proponujemy usunięcie propozycji tego przepisu. Uważamy, że przepis jest zbędny w świetle proponowanego brzmienia ust. 1 art. 15, który dotyczy spółki, która „wykonuje działalność w zakresie zorganizowanej platformy obrotu" i w związku z tym należy założyć, że stosuje przepisy, które jej dotyczą. Celem komentowanego przepisu przejściowego ma być umożliwienie epizodycznego funkcjonowania platformy OTF bez wymaganego, zgodnie z projektowaną ustawą, zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, a nie wskazywanie innych przepisów, które mogą mieć zastosowanie do jej funkcjonowania.	Uwaga odrzucona
255.	Nowy przepis Art. 15 ust. 3a	IRGiT	<u>Dodanie w art. 15 ustawy nowelizującej nowego ust. 3a, w następującym brzmieniu:</u> „3a. Obrót w zakresie dopuszczonych do obrotu towarów giełdowych, o których mowa w art. 2 pkt 2) lit. e) ustawy o giełdach towarowych w brzmieniu dotychczasowym, które wskutek wejścia w życie niniejszej ustawy będą kwalifikowane na zorganizowanej platformie obrotu, jako instrument finansowy, w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, może być prowadzony na giełdzie towarowej do czasu uzyskania przez spółkę, o której mowa w ust. 1, zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu."	Uwaga odrzucona

			Uzasadnienie: W związku z planowanym wykreśleniem art. 2 pkt 2) lit. e) ustawy o giełdach towarowych, należy przewidzieć odpowiedni termin wydłużający możliwość prowadzenia obrotu w zakresie dopuszczonych do obrotu na giełdzie towarowej instrumentów na te towary giełdowe celem zapewnienia możliwości bezpiecznego zamknięcia pozycji na tych instrumentach.	
256.	Nowy przepis Art. 15 ust. 3a	TGE	Proponujemy dodanie nowego ustępu 3a w brzmieniu: „3a. Obrót w zakresie dopuszczonych do obrotu towarów giełdowych, o których mowa w art. 2 pkt 2) lit. e) ustawy o giełdach towarowych w brzmieniu dotychczasowym, które wskutek wejścia w życie niniejszej ustawy będą kwalifikowane na zorganizowanej platformie obrotu, jako instrument finansowy, w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, może być prowadzony na giełdzie towarowej do czasu uzyskania przez spółkę, o której mowa w ust. 1, zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu.” W związku z planowanym wykreśleniem art. 2 pkt 2) lit. e) ustawy o giełdach towarowych, należy przewidzieć odpowiedni termin wydłużający możliwość prowadzenia obrotu w zakresie dopuszczonych do obrotu na giełdzie towarowej instrumentów na te towary giełdowe celem zapewnienia możliwości bezpiecznego zamknięcia pozycji na tych instrumentach.	Uwaga niezasadna – obrót nie będzie odbywał się na giełdzie towarowej
257.	Art. 15 ust. 4	Towarzystwo Obrotu Energią	4. Transakcje w zakresie działalności zorganizowanej platformy obrotu funkcjonującej w ramach prowadzenia giełdy towarowej **zawierane w okresie wskazanym w ust. 1 i 2,** uznaje się za zawarte w ramach zorganizowanej platformy obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 i stosuje się do nich przepisy dotychczasowe. Doprecyzowanie momentu uznania tych transakcji za zawarte na OTF, ma istotne znaczenie m.in. z punktu widzenia księgowego (sposób ujmowania transakcji na instrumentach finansowych) czy limitów pozycji. Dla uczestnika obrotu ważne jest, aby transakcje zawierane po 3 stycznia na quasi-OTF prowadzonym przez Towarową Giełdę Energii, w żadnym momencie nie były uznawane za instrumenty finansowe. Przy brzmieniu projektu, do momentu uzyskania zezwolenia będą to instrumenty finansowe (bo nie będą obracane na OTF). Dlatego konieczne jest przesądzenie ich statusu w sposób, zgodnie z którym już od 3 stycznia 2018 roku nie będą to instrumenty finansowe. Taki status transakcji w okresie przejściowym był potwierdzony na spotkaniu TOE, TGE i IRGiT z KNF w dniu 4 maja 2017 roku.	Uwaga przyjęta kierunkowo
258.	Art. 15 ust. 6	Towarzystwo Obrotu Energią	6. Transakcje w zakresie działalności zorganizowanej platformy obrotu wykonywanej w ramach prowadzenia giełdy towarowej zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy **nie uzyskują po jej wejściu w życie charakteru instrumentów finansowych i** podlegają wykonaniu i rozliczeniu na dotychczasowych zasadach. Konieczne jest przesądzenie, że poza wykonaniem i rozliczeniem na dotychczasowych zasadach, transakcje zawarte przed 3 stycznia 2018 roku nie uzyskują charakteru instrumentów finansowych. Jest to zgodne z ustaleniami z ww. spotkania z KNF z 4 maja 2017 roku.	Uwaga odrzucona – wątpliwości są niezasadne
259.	Art. 15 ust. 6	Tauron	*„art. 15* *6. Transakcje w zakresie działalności zorganizowanej platformy obrotu wykonywanej w ramach prowadzenia*	Uwaga przyjęta kierunkowo –

			giełdy towarowej zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają wykonaniu i rozliczeniu na dotychczasowych zasadach i stosuje się do nich przepisy dotychczasowe." <u>Uzasadnienie:</u> a) drobna modyfikacja ust. 6 ma na celu potwierdzenie, że transakcje zawarte przed 3 stycznia 2018 r. nie tylko mają być wykonane i rozliczone na dotychczasowych zasadach, ale również są oceniane (kwalifikowane) na bazie dotychczasowych przepisów (w szczególności chodzi o definicję instrumentu finansowego),	regulacje przejściowe
260.	Nowy przepis art. 15 ust. 7	IRGiT	<u>Dodanie w art. 15 ustawy nowelizującej nowego ust. 7, w następującym brzmieniu:</u> „Sprzedaż energii elektrycznej lub paliwa gazowego dokonywana w ramach działalności zorganizowanej platformy obrotu określonej w ust. 1, zalicza się na poczet wykonania obowiązku sprzedaży, o którym mowa w art. 49a i 49b ustawy zmienionej w artykule 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą." <u>Uzasadnienie:</u> Celem powyższej zmiany jest zapewnienie możliwości realizacji tzw. obliga giełdowego w zakresie obrotu organizowanego przez spółkę prowadzącą giełdę towarową przed uzyskaniem zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu.	Uwaga przyjęta
261.	Nowy przepis art. 15 ust. 7	TGE	Proponujemy dodanie nowego ustępu 7 w brzmieniu: Art. 15.7. Transakcje sprzedaży energii elektrycznej lub paliwa gazowego zawarte w ramach działalności zorganizowanej platformy określonej w ust. 1, zalicza się na poczet wykonania obowiązku wynikającego z art. 49a i 49 b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne." Celem powyższej zmiany jest zapewnienie możliwości realizacji tzw. obliga giełdowego w zakresie obrotu organizowanego przez spółkę prowadzącą giełdę towarową przed uzyskaniem zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu.	Uwaga przyjęta kierunkowo
262.	Art. 17	IDM	IDM wnosi o modyfikację proponowanego art. 17 Projektu w taki sposób, aby z jego brzmienia w sposób jednoznaczny wynikało, że również podmioty, które obecnie wykorzystują wyrazy „dom maklerski" na potrzeby oznaczenia jednostki organizacyjnej (banki prowadzące działalność maklerską) a nie na potrzeby sformułowania firmy lub nazwy danego podmiotu również mogą korzystać z okresu dostosowawczego, o którym mowa w tym przepisie.	Uwaga przyjęta
263.	Art. 18	URE	W **art. 18** pkt 2 proponuje się nadać następujące brzmienie: *„2) z fizyczną dostawą tej energii po dniu 2 stycznia 2018 r.,* *– zalicza się na poczet wykonania obowiązku sprzedaży, o którym mowa w art. 49a ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w roku, w którym nastąpiła ta fizyczna dostawa.".* Zaproponowana zmiana brzmienia ww. przepisu ma na celu ustalenie kryterium określonego w pkt 2 jako odnoszącego się do **sprzedaży** energii elektrycznej (tak jak w pkt 1). W pierwotnej wersji pkt 1 odnosił się do sprzedaży energii elektrycznej, a pkt 2 do samej energii elektrycznej.	Uwaga przyjęta kierunkowo

			Ponadto proponuje się zmianę terminu fizycznej dostawy energii elektrycznej, o której mowa w pkt 2, z „*po dniu 31 grudnia 2017 r*.” na „*po dniu 2 stycznia 2018 r*.”. Zmiana terminów wynika z przewidywanego wejścia w życie projektowanej ustawy (tj. 3 stycznia 2018 r.). W celu uniknięcia ewentualnej luki prawnej lub wątpliwości interpretacyjnych przy rozliczaniu obowiązku realizacji obliga giełdowego za 2018 r. wskazane jest skorelowanie ww. terminu z wejściem zmiany ww. ustawy w życie.	
264.	Art. 19	URE	Uwaga analogiczna URE jak do Art. 18. Dodatkowo proponuje się zastąpienie wyrazów: „*art. 49a ust. 1 i 2*” wyrazami: „*art. 49a ust. 1*”. Należy zwrócić uwagę, że art. 49a ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne dotyczy energii elektrycznej a nie gazu ziemnego.	Uwaga przyjęta kierunkowo
265.	Art. 19	IRGiT	W art. 19 zmiana błędnego odniesienia do art. 49a – powinien być art. 49b ustawy Prawo energetyczne. Uzasadnienie: Art. 49a ustawy Prawo energetyczne odnosi się do energii elektrycznej, podczas gdy art. 19 ustawy zmieniającej dotyczy gazu.	Uwaga przyjęta
266.	Art. 19	TGE	W art. 19 zmiana błędnego odniesienia do art. 49a – powinien być art. 49b ustęp 1 ustawy Prawo energetyczne. Art. 49a ustawy Prawo energetyczne odnosi się do energii elektrycznej, podczas gdy art. 19 ustawy zmieniającej dotyczy gazu.	Uwaga przyjęta kierunkowo
267.	Art. 20	IZFiA	IZFiA zwraca się o modyfikację **art. 20 Projektu** w taki sposób, aby wykluczyć wątpliwości interpretacyjne co do istoty obowiązku, który powinien być przez fundusz inwestycyjny wykonany w terminie wskazanym w tym przepisie (3 miesiące od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy). Omawiane zmiany, jak się wydaje wymagać będą zezwolenia KNF. Zmiany statutu funduszu inwestycyjnego, które zgodnie z przepisami Ustawy o Funduszach wymagają zezwolenia KNF, wchodzą w życie w terminie 3 miesięcy od dnia ich ogłoszenia. Określony w projektowanym art. 20 termin 3-miesięczny nie jest terminem wystarczającym na przygotowanie zmian statutu i uzyskanie zezwolenia KNF na ich dokonanie, ani tym bardziej na ich wejście w życie. IZFiA proponuje więc zmianę omawianego przepisu poprzez dodanie zdania drugiego w następującym brzmieniu: „*Za wykonanie obowiązku, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym uznaje się złożenie wniosku do Komisji o udzielenie zezwolenia na zmianę statutu przed upływem wskazanego terminu*.”.	Uwaga odrzucona
268.	Art. 23	IGTE	Proponujemy modyfikację błędnych, jak się wydaje, zapisów, poprzez nadanie im następującego brzmienia: „1. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonywał działalność w zakresie, o którym mowa w art. 32 ust. 2b ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 2. W przypadku złożenia przez podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8, w okresie wskazanym w ust. 1, wniosku o udzielenie zezwolenia na wykonywanie działalności w zakresie, o którym mowa w art. 32 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może on wykonywać tę działalność do dnia wydania ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku, pod	Uwaga przyjęta kierunkowo

			warunkiem dostosowania tej działalności do wymogów określonych w ustawie.” Wydaje się, że intencją projektowanego art. 23 było umożliwienie podmiotom świadczącym usługi wskazane w art. 32 ust. 2b UFI w brzmieniu dotychczasowym, prowadzenia dalszej działalności w tym zakresie przez pewien czas, umożliwiający uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie wskazanym w projektowanym art. 32 ust. 3 UFI. W przeciwnym wypadku zachodziłaby sprzeczność między art. 22 a art. 23 Projektu.	
269.	Art. 24	IGTE	Proponujemy modyfikację projektowanego przepisu poprzez nadanie mu następującego brzmienia: „Z uwzględnieniem art. 25, przepisu art. 32 ust. 7 i 8 oraz ust. 12 pkt 16 i 17 ustawy zmienianej w art. 8 nie stosuje się do podmiotów ubiegających się o zezwolenie, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 3 lipca 2019 r.” W naszej ocenie dotychczasowe brzmienie art. 24 Projektu jest sprzeczne z art. 22 Projektu, zgodnie z którym podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2 UFI, może prowadzić działalność w zakresie wskazanym w art. 32 ust. 2 UFI na podstawie dotychczas posiadanego zezwolenia. Jednocześnie ograniczenie wyłączenia z obowiązku uczestniczenia w systemie rekompensat lub zawarcia umowy ubezpieczenia- tylko do podmiotów składających wniosek, może być mylące w kontekście art. 25 Projektu.	Uwaga odrzucona. Proponowana zmiana wydaje się nadmiarowa
270.	Art. 26	IZFiA	Wejście w życie zmian dotyczących projektowanego **art. 45 ust. 3a Ustawy o Funduszach** spowoduje, że towarzystwo, które świadczy czynności w zakresie: zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, doradztwa inwestycyjnego oraz przyjmowania i przekazywania zleceń, będą zobowiązane do stosowania Ustawy o Obrocie w zakresie, w jakim regulują one sposób świadczenia tych usług, w szczególności art. 83d, a także – w takim samym zakresie – przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 Ustawy o obrocie, przepisy rozporządzenia 2017/565 oraz przepisy innych bezpośrednio stosowanych aktów prawa europejskiego. Projektodawca nie określił w przepisach przejściowych, terminu na dostosowanie towarzystw do nowych wymogów. Obecna treść przepisów powoduje, że TFI z dniem 3 stycznia 2018 r. winny wykonywać działalność na nowych zmienionych zasadach. Również odnośnie zmiany mającej na celu doprecyzowanie zakresu działalności Towarzystwa w kontekście nowych uregulowań odnośnie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez towarzystwo oraz przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których przedmiotem są jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez inne towarzystwa, tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA (zmiana treści art. 48 ust. 2 a pkt 5 i 6 oraz uchylenie ust. 2 c – e Ustawy o Funduszach) ustawodawca określił w przepisach przejściowych, art. 26 Projektu, że termin dostosowania działalności towarzystw do wymogów	Uwaga przyjęta kierunkowo

			związanych z nowymi regulacjami wynosi 6 miesięcy. W kontekście prowadzonej działalności przez TFI termin na dostosowanie powinien być wydłużony do 12 miesięcy. W związku z powyższym, IZFiA proponuje wprowadzenie do treści **art. 26 Projektu** następujących zmian: *„Art. 26. 1. Towarzystwo funduszy inwestycyjnych jest obowiązane dostosować działalność do wymogów art. 48 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. 2. Towarzystwo funduszy inwestycyjnych jest obowiązane dostosować działalność do wymogów art. 45 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.”*	
271.	Art. 27	Towarzystwo Obrotu Energią	**art. 27** 1. Podmiot, który do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie był zobowiązany do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w oparciu o zwolnienie z obowiązku jego uzyskania wynikające z ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, a z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy stanie się zobowiązany do uzyskania takiego zezwolenia, jest zobowiązany do złożenia do Komisji wniosku o udzielenie tego zezwolenia w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od upływu terminu na złożenie pierwszego zawiadomienia, o którym mowa w art. 70 ust. 1d ustawy określonej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. W razie złożenia wniosku, o którym mowa w zdaniu poprzednim, działalność maklerska prowadzona przez wnioskodawcę w okresie od dnia powstania obowiązku posiadania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej do czasu uzyskania tego zezwolenia nie będzie uważana za prowadzoną bez tego zezwolenia. 2. Do umów zawartych i innych czynności dokonanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. 3. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, **chyba że niniejsza ustawa stanowi inaczej.** W odpowiedzi na propozycję przepisów przejściowych zawartych w Projekcie wnosimy o uwzględnienie uwag, które są kluczowe dla funkcjonowania podmiotów, których działalność dotychczas nie podlega licencjonowaniu zgodnie z ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o obrocie instrumentami finansowymi. W konsekwencji, propozycja art. 27 ust. 1 ma na celu przyznanie podmiotom, które pierwszy raz (w 2018 r.) staną w obliczu konieczności pozyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej 6 miesięcznego terminu na złożenie wniosku o zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej (rozwiązanie było przedmiotem dyskusji w trakcie konsultacji publicznych Projektu). Proponowany Art. 27 ust. 2 jest bardzo istotny – potwierdza, że do działalności prowadzonej do dnia 3 stycznia 2019 r. stosujemy przepisy dotychczasowe (jest to zgodne z ogólną intencją oraz kierunkiem, w którym idzie nowelizacja). Propozycja zmiany dotychczasowego ust. 1 (ust. 3 art. 27 zgodnie z propozycją) wynika z konieczności umożliwienia przyszłym operatorom platform OTF wniosku o udzielenie zezwolenia oraz umożliwienie organowi nadzoru rozpatrzenia wniosków o zwolnienie dla pozycji hedgingowych podmiotów niefinansowych spod limitów pozycji (proponowany przepis art. 32c ust. 4).	Uwaga przyjęta kierunkowo

272.	Art. 27	Tauron	*„**art. 27*** *1. Podmiot, który do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie był zobowiązany do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w oparciu o zwolnienie z obowiązku jego uzyskania wynikające z ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, a z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy stanie się zobowiązany do uzyskania takiego zezwolenia, jest zobowiązany do złożenia do Komisji wniosku o udzielenie tego zezwolenia w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od upływu terminu na złożenie pierwszego zawiadomienia, o którym mowa w art. 70 ust. 1d ustawy określonej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. W razie złożenia wniosku, o którym mowa w zdaniu poprzednim, działalność maklerska prowadzona przez wnioskodawcę w okresie od dnia powstania obowiązku posiadania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej do czasu uzyskania tego zezwolenia nie będzie uważana za prowadzoną bez tego zezwolenia.* *2. Do umów zawartych i innych czynności dokonanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.* *3. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, chyba że niniejsza ustawa stanowi inaczej.”* Uzasadnienie: a) propozycja art. 27 ust. 1 ma na celu przyznanie podmiotom, które pierwszy raz (w 2018 r.) staną w obliczu konieczności pozyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej 6 miesięcznego terminu na złożenie wniosku b) ust. 2 jest bardzo istotny – potwierdza, że do działalności prowadzonej do dnia 3 stycznia 2019 r. stosujemy przepisy dotychczasowe (jest to zgodne z ogólną intencją oraz kierunkiem, w którym zmierza nowelizacja).	Uwaga przyjęta kierunkowo
273.	Art. 28 pkt 2	IZFiA	IZFiA wskazuje, iż w projektowanym **art. 28 pkt 2 Projektu** jest odesłanie do ust. 2 w art. 48a Ustawy o Funduszach natomiast w przedmiotowym artykule nie ma jednak ust. 2. Powyższe powinno zostać zmodyfikowane.	Uwaga przyjęta
274.	Art. 29	Towarzystwo Obrotu Energią	29. Ustawa wchodzi w życie z dniem 3 stycznia 2018 r., z wyjątkiem: 1) art. 6: a) pkt 7, 12 lit. a, 13, 14 lit. b i 15 – które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2021 r., b) pkt 17 – który chodzi w życie z dniem 1 czerwca 2020 r.; 2) art. 8 pkt 1 – w zakresie art. 18 ust. 5, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. **3) przepisów art. 1 pkt 19, pkt 24, pkt 28 w zakresie, w jakim dodaje przepis art. 32c ust. 4, oraz pkt 53, które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.** Propozycja zmiany dotychczasowego ust. 1 (ust. 3 art. 27 zgodnie z propozycją) wynika z konieczności umożliwienia przyszłym operatorom platform OTF wniosku o udzielenie zezwolenia oraz umożliwienie organowi nadzoru rozpatrzenia wniosków o zwolnienie dla pozycji hedgingowych podmiotów niefinansowych spod limitów pozycji (proponowany przepis art. 32c ust. 4).	Uwaga przyjęta częściowo w regulacjach zawartych w przepisach przejściowych
275.	Art. 29	TGE	Art. 29. Ustawa wchodzi w życie z dniem 3 stycznia 2018 r., z zastrzeżeniem, że art. 15 ust. 1 zdanie drugie	Uwaga

			wchodzi w życie w terminie 14 dni od ogłoszenia Ustawy. Przepisy przejściowe umożliwiające zatwierdzenie regulaminu mające na celu uniknięcie luki regulacyjnej przez 3 stycznia 2018 roku powinny wejść w życie przed tym dniem.	odrzucona
276.	Art. 29	Tauron	<u>Proponowane brzmienie przepisu:</u> *„29. Ustawa wchodzi w życie z dniem 3 stycznia 2018 r., z wyjątkiem:* *1) art. 6:* *a) pkt 7, 12 lit. a, 13, 14 lit. b i 15 – które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.,* *b) pkt 17 – który chodzi w życie z dniem 1 czerwca 2020 r.;* *2) art. 8 pkt 1 – w zakresie art. 18 ust. 5, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.* *3) przepisów art. 1 pkt 19, pkt 24, pkt 28 w zakresie, w jakim dodaje przepis art. 32c ust. 4, oraz pkt 53, które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy* <u>Uzasadnienie:</u> Zamiana została przyjęta przez MF, jednak nie znalazło to odzwierciedlenia w treści nowelizacji. Dodanie pkt 3 w art. 29 ma na celu: 1) umożliwienie przyszłym operatorom platform OFT złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie takiej platformy jeszcze przed dniem 3 stycznia 2018 r. a także Komisji wcześniejszego wydania decyzji z wprowadzeniem terminu jej obowiązywania od dnia 3 stycznia 2018 r.) oraz 2) umożliwienie Komisji wcześniejszego wydania decyzji zwalniających pozycje hedgingowe podmiotów niefinansowych spod limitów pozycji.	Uwaga niezasadna – patrz regulacje przejściowe
277.	Art. 29	KDPW	Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. zwraca uwagę na brak w projekcie ustawy przepisów przejściowych umożliwiających rozpoczęcie z dniem 3 stycznia 2018r. działalności w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, o której mowa w rozdziale IV projektu ustawy, w szczególności zaś działalności przez agencję sprawozdawczą, o której mowa w art. 131a pkt 3 projektu. Dyrektywa MIFID oraz rozporządzenia wydane na podstawie tej dyrektywy, nałożyły na firmy inwestycyjne nowe obowiązki w zakresie przekazywania informacji dotyczących szczegółów transakcji zawieranych przez firmy inwestycyjne. Jednocześnie przepisy Dyrektywy MIFID przewidziały możliwość utworzenia podmiotów świadczących usługi w zakresie przekazywania tych informacji, w imieniu firm inwestycyjnych. Zgodnie z art. 4 pkt 54 Dyrektywy MIFID, „zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy" lub „ARM" (zgodnie z projektem ustawy – agencja sprawozdawcza) oznacza osobę upoważnioną na mocy niniejszej dyrektywy do świadczenia usług polegających na zgłaszaniu szczegółów transakcji właściwym organom lub ESMA w imieniu firm inwestycyjnych. Od dnia, w którym należy stosować przepisy Dyrektywy MiFID (konstrukcja przepisów końcowych tej Dyrektywy, Rozporządzenia MIFIR i Rozporządzeń delegowanych jest taka, że już weszły one w życie, ale stosują się od dnia 3 stycznia 2018 r.), firmy inwestycyjne powinny móc zatem przekazywać wymagane informacje zarówno bezpośrednio, jak też za pośrednictwem wyspecjalizowanych podmiotów, które dysponują odpowiednimi systemami i mają zawarte odpowiednie umowy z podmiotami, na rzecz których przekazywane są informacje.	Uwaga przyjęta kierunkowo

			W celu rozpoczęcia świadczenia usług przez ARM zgodnie z Dyrektywą MIFID, podmioty zainteresowane prowadzeniem działalności ARM zobowiązane są złożyć wniosek na zasadach określonych w Rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/571 z dnia 2 czerwca 2016 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE („Rozporządzenie delegowane”) w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących zezwoleń, wymogów organizacyjnych i publikacji transakcji dla dostawców usług w zakresie udostępniania informacji przepisach delegowanych. Przepisy tego rozporządzenia weszły już w życie, ale stosują się od dnia 3 stycznia 2018 r. Dyrektywa MIFID nie zawiera przepisów przejściowych, które umożliwiałyby ARM uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności na dzień, od którego należy stosować przepisy tej dyrektywy oraz wydane na jej podstawie rozporządzenia, tak aby od dnia wejścia w życie nowych obowiązków informacyjnych dla stronie firm inwestycyjnych, mogły one skorzystać z opcji wykonania tych obowiązków za pośrednictwem ARM. Jakkolwiek przepisy określające wymogi, jakie powinien zawierać wniosek o uzyskanie zezwolenia na świadczenie usług przez ARM, należy stosować od dnia 3 stycznia 2018 r., to jednak weszły one już w życie i powinny one zacząć obowiązywać wcześniej, niż przepisy przewidujące nowe obowiązki informacyjne dla firm inwestycyjnych. W przeciwnym bowiem razie, podmioty zainteresowane świadczeniem usług w zakresie udostępniania informacji, do których należy również Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych, nie będą mogły uzyskać wymaganego do świadczenia tych usług zezwolenia, co spowoduje, że zobowiązane do wykonywania nowych obowiązków informacyjnych firmy inwestycyjne nie będą mogły skorzystać z pośrednictwa tych podmiotów od dnia, w którym przepisy Dyrektywy MIFID i wydanych na jej podstawie rozporządzeń, powinny być stosowane. Sytuacja, w której od dnia wejścia w życie obowiązków informacyjnych, firmy inwestycyjne nie będą mogły wykonać tych obowiązków za pośrednictwem ARM, jest niekorzystna zarówno dla tych firm, gdyż będą one musiały ponieść większe nakłady na odpowiednie systemy w celu zapewnienia sobie bezpośredniej możliwości wykonania tych obowiązków, jak też dla podmiotów zainteresowanych prowadzeniem działalności ARM – gdyż rozpoczęcie tej działalności w sytuacji, w której potencjalni adresaci tych usług zdążą się już przystosować do bezpośredniego wykonywania tych obowiązków albo skorzystają z pośrednictwa zagranicznych ARM, będzie niecelowe. Sytuacja ta osłabi, w naszej opinii, konkurencyjność tych usług na polskim rynku kapitałowym. Dyrektywa stanowi, że od dnia jej wejścia w życie, podmioty mogą realizować swoje obowiązki za pośrednictwem licencjonowanych ARM. Jednocześnie prawodawca unijny posłużył się konstrukcją, w której przepisy Dyrektywy MIFID, Rozporządzenia MIFIR i Rozporządzenia delegowanego weszły w życie na długi czas przed dniem, od którego mają być stosowane. Można więc uznać, że w ten sposób prawodawca unijny zapewnił podmiotom krajowym odpowiednio długi czas na przystosowanie się do wymogów wynikających z tych regulacji. Jego celem było to, aby w dniu wejścia w życie tych przepisów we	

			wszystkich państwach członkowskich możliwe było pełne stosowanie wszystkich przepisów tej dyrektywy i wydanych na jej podstawie rozporządzeń. Celowościowa wykładnia przepisów Dyrektywy przemawia więc za możliwością wcześniejszego wprowadzenia do porządków krajowych państw członkowskich tych przepisów obowiązującej już Dyrektywy i wydanych na jej podstawie rozporządzeń, których wcześniejsze wprowadzenie jest niezbędne dla zapewnienia, że w dniu, od którego przepisy Dyrektywy MIFID i wydanych na jej podstawie rozporządzeń mają być stosowane, możliwe będzie prawidłowe stosowanie wszystkich przepisów tej dyrektywy. Mając to na uwadze, jak również fakt, że polskie zasady legislacji umożliwiają odsyłanie do przepisów prawa europejskiego, które weszły już w życie, proponujemy nadanie art. 9 projektu ustawy następującego brzmienia: „Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 3 stycznia 2018r, z wyjątkiem art. 1 pkt 60 oraz art. 5 pkt 2, które wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.” Przepis taki umożliwi złożenie wniosku o uzyskanie zezwolenia do właściwego, wyznaczonego zgodnie z ustawą, organu nadzoru, jak i – przy odpowiednim wyprzedzeniu dnia ogłoszenia ustawy - jego uzyskanie jeszcze przed dniem 3 stycznia 2018r. Jednocześnie, w celu zapobieżenia ryzykom związanym z opóźnieniem ogłoszenia ustawy, a tym samym ryzykiem nieuzyskania przez podmioty, które zamierzają ubiegać się o status agencji sprawozdawczej, zezwolenia przed dniem 3 stycznia 2018r, zwracamy się o rozważenie możliwości zamieszczenia w ustawie przepisu przejściowego umożliwiającego repozytoriom transakcji, świadczenia usługi agencji sprawozdawczej od dnia 3 stycznia 2018r. bez uzyskania zezwolenia do czasu ostatecznego rozpatrzenia wniosku przez KNF, o ile w przewidzianym w ustawie terminie wniosek ten zostanie złożony. Krajowy Depozyt, jako zarejestrowane przez ESMA Repozytorium Transakcji, jest też, zgodnie art. 26 ust. 7 akapit 6 Rozporządzenia MIFIR, podmiotem dedykowanym do prowadzenia działalności jako ARM, zatem przepis przejściowy umożliwiałby rozpoczęcie działalności agencji sprawozdawczej bez zezwolenia, eliminując jednocześnie po stornie firm inwestycyjnych raportujących za pośrednictwem Krajowego Depozytu, ryzyka regulacyjne. Nawiązując do konstrukcji art. 26 ust. 7 akapit 6 Rozporządzenia MIFIR, proponujemy dodanie przepisu przejściowego w następującym brzmieniu: „Podmiot prowadzący repozytorium transakcji zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012, który przed dniem 3 stycznia 2018r. zawarł umowy o wykonywanie czynności polegających na przekazywaniu, w imieniu firm inwestycyjnych, zgłoszeń transakcji, o których mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 600/2014, może prowadzić tą działalność do dnia wydania ostatecznej decyzji w sprawie	

			zezwolenia na świadczenie usług agencji sprawozdawczej, o ile złoży wniosek o uzyskanie tego zezwolenia w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. W przypadku przekazywania zgłoszeń za pośrednictwem podmiotu będącego repozytorium transakcji, obowiązek nałożony na firmę inwestycyjną na mocy art. 26 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 zostaje uznany za wypełniony.”	
278.	Art. 29 pkt 2	IGTE	Na wypadek nieuwzględnienia uwagi zgłoszonej do projektowanego art. 18 ust. 5 UFI, proponujemy wydłużenie w tym zakresie *vacatio legis* tak, aby przepis ten wchodził w życie 1 stycznia 2020 roku. Obecnie przepis ten ma obowiązywać po roku od wejścia w życie projektowanej ustawy zmieniającej. Z Oceny skutków regulacji wynika, że ewaluacja skutków jej wejścia w życie będzie możliwa po upływie 2 (słownie: dwóch) lat. Upoważnienie do wydania przedmiotowego rozporządzenia powinno opierać się na ocenie funkcjonowania rynku kapitałowego po nowelizacji- z uwzględnieniem funkcjonowania jego uczestników wobec nowych obowiązków i zwiększonych kosztów prowadzenia działalności. Przedwczesne ustalenie limitu wynagrodzenia stałego może mieć istotne negatywne konsekwencje dla krajowych towarzystw funduszy inwestycyjnych (jak bowiem wskazano, zagraniczne podmioty zarządzające nie będą nią objęte).	Uwaga odrzucona. Maksymalna wysokość wynagrodzenia stałego za zarządzanie zostanie określona przy uwzględnieniu sytuacji finansowej towarzystw funduszy inwestycyjnych
279.	Przepisy przejściowe	IDM	IDM ponownie wskazuje, iż pomimo zawartej w zestawieniu informacji o przyjęciu uwagi IDM, w Projekcie brak jest jakichkolwiek zmian potwierdzających powyższe (patrz uwaga oznaczona nr 605 w zestawieniu odnosząca się do konieczności wskazania w przepisach przejściowych, że zezwolenia udzielone firmom inwestycyjnym przed dniem wejścia w życie projektowanych przepisów uprawniają do wykonywania stosownych czynności zgodnie z nowymi przepisami.	Uwaga przyjęta

Zestawienie uwag do *uzasadnienia* do projektu

280.	Art. 4 pkt 2 (art. 49a ust. 1 i 2 Pe)	URE	W uzasadnieniu do art. 4 pkt 2 wskazano, iż „*Punkt 2 nakłada na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej, obowiązki związane ze sprzedażą jej na giełdach towarowych, z wyłączeniem przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się wytwarzaniem energii elektrycznej mających prawo do otrzymania środków na pokrycie tzw. kosztów osieroconych. Celem proponowanych zmian jest umożliwienie realizacji obliga giełdowego na zorganizowanej platformie obrotu (OTF), bowiem od 3 stycznia 2018 r. przestanie funkcjonować rynek terminowy towarowy prowadzony przez giełdę towarową, gdzie obecnie jest realizowana większa część ustawowego obliga”*. Należy zwrócić uwagę, że zdanie pierwsze z ww. fragmentu uzasadnienia nie jest prawdziwe, w związku z czym proponuje się je wykreślić. Przypomnieć należy, że: 1) obowiązki związane ze sprzedażą energii elektrycznej zostały nałożone na przedsiębiorstwa	Uwaga przyjęta

			energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej ustawą – Prawo energetyczne, na mocy nowelizacji tej ustawy z 2010 r., 2) obowiązki związane ze sprzedażą energii elektrycznej nie wyłączają przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się wytwarzaniem energii elektrycznej mających prawo do otrzymania środków na pokrycie tzw. kosztów osieroconych, wręcz przeciwnie - przedsiębiorstwa te mają zwiększony w wymiarze procentowym obowiązek sprzedaży energii elektrycznej m.in. na giełdach towarowych w porównaniu z przedsiębiorstwami nie korzystającymi z pomocy publicznej w zakresie pokrycia tzw. kosztów osieroconych, 3) obowiązek jest realizowany nie tylko na giełdzie towarowej, ale też m.in. na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany. W związku z proponowaną zmianą art. 49b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, odnoszącego się do obowiązku sprzedaży gazu ziemnego, konieczne wydaje się dodanie uzasadnienia do art. 4 projektu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w przykładowym brzmieniu: „*Celem proponowanych zmian jest umożliwienie realizacji obliga giełdowego na zorganizowanej platformie obrotu (OTF), bowiem od 3 stycznia 2018 r. przestanie funkcjonować rynek terminowy towarowy prowadzony przez giełdę towarową, gdzie obecnie jest realizowane ustawowe obligo*”.	
281.	Art. 8 pkt 1 (art. 18 ust. 5 ufi)	UKNF	Ponadto, uzasadnienie do projektowanej ustawy wymaga uzupełnienia, tak aby szczegółowe wyjaśnienie motywów wprowadzenia art. 18 ust. 5 ustawy o funduszach inwestycyjnych, w tym zakładanych do osiągniecia celów tej regulacji, zostało odzwierciedlone w uzasadnieniu.	Uwaga przyjęta

Zestawienie uwag do *Oceny Skutków Regulacji*

282.	Uwaga ogólna	URE	Projektowana regulacja spowoduje powstanie po stronie URE dodatkowych obowiązków w zakresie współpracy z KNF w ramach nadzoru rynku, zarówno na szczeblu krajowym jak i międzynarodowym, a także w zakresie związanym z ustalaniem limitów pozycji dla instrumentów finansowych. Będzie to skutkować zwiększeniem dotychczasowych kosztów osobowych ponoszonych przez URE o koszt powstania dodatkowego etatu na stanowisku specjalistycznym. Szacunkowe koszty zostały przedstawione w piśmie Prezesa URE z dnia 23 marca 2017 r., znak: DRR.WMR.0230.1.2017.MWe (kopia w załączeniu).	Uwaga przyjęta
283.	Uwaga ogólna	IGTE	W pierwszej kolejności należy wskazać, że mimo znacznego rozszerzenia zakresu nowelizacji, nie uwzględniono go w żaden sposób w Ocenie skutków regulacji. Udostępniony dokument w żaden sposób nie odnosi się do szeregu istotnych kwestii, w szczególności w zakresie nowelizacji Ustawy z dnia 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi („**UFI**”). Ocena skutków regulacji nie odnosi się do regulacji wykraczających poza wymagania unijne, przeciwnie, wbrew niektórym zapisom Projektu wskazuje, że w Projekcie nie przewiduje się takowych rozwiązań, co oczywiście nie jest prawdą. Projektodawca nie przeprowadził więc analizy wpływu nowych regulacji na znaczną część rynku kapitałowego, w tym towarzystw funduszy inwestycyjnych, dystrybutorów jednostek uczestnictwa,	Uwaga przyjęta

			zleceniobiorców towarzystw funduszy inwestycyjnych. Projektodawca w szczególności nie ustalił: 1) jaki jest krąg adresatów nowelizacji UFI, 2) ile towarzystw funduszy inwestycyjnych świadczy usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, 3) ile towarzystw funduszy inwestycyjnych świadczy usługi dystrybucji jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych zarządzanych przez inne towarzystwa, 4) ile podmiotów świadczy usługi dystrybucji jednostek uczestnictwa na podstawie art. 32 ust. 2 UFI, 5) ile towarzystw funduszy inwestycyjnych dysponuje własną siecią dystrybucji, a w przypadku jej braku- jakie są koszty dostępu do sieci dystrybucji. W ocenie Izby konieczne jest określenie podmiotów- adresatów projektowanych norm, a następnie ustalenie kosztów, z jakimi będzie wiązać się ich wdrożenie- w kontekście skali ich działalności, a tym samym- możliwości ekonomicznych.	

Uwagi pozostałe

284.	Propozycje zmian w art. 8 i 136 w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych	IGTE	W związku ze zmianami przepisów wynikającymi z implementacji Dyrektywy MiFID2, proponujemy nadanie art. 136 ust. 1 Ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych („**UFE**”) następującego brzmienia: „1. Koszty związane z realizacją transakcji nabywania lub zbywania aktywów *funduszu, w tym koszty badań i analiz dotyczących aktywów nabywanych lub zbywanych w związku z zarządzaniem funduszem*, stanowiące równowartość opłat ponoszonych na rzecz osób trzecich, które są uprawnione do świadczenia takich usług na mocy odrębnych przepisów, oraz koszty związane z przechowywaniem tych aktywów, stanowiące równowartość wynagrodzenia depozytariusza, są pokrywane przez *fundusz* bezpośrednio z jego aktywów.” Celem doprecyzowania pojęcia badań i analiz, proponujemy wprowadzenie definicji legalnej tego terminu. W związku z tym sugerujemy dodanie w art. 8 UFE punktu 18, w następującym brzmieniu: „18) badania i analizy- oznacza materiał badawczy lub usługi badawcze dotyczące: jednego instrumentu finansowego lub innego składnika aktywów lub większej ich liczby, lub emitentów lub potencjalnych emitentów instrumentów finansowych albo materiał badawczy lub usługi związane z konkretną branżą lub rynkiem, stanowiące podstawę do sformułowania opinii na temat instrumentów finansowych, aktywów lub emitentów albo danej branży lub rynku.” W związku z regulacjami Dyrektywy MiFID2 w zakresie przejrzystości transakcyjnej, a także z postanowieniami art. 13 Dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2017/593 z 7 kwietnia 2016 r. uzupełniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do zabezpieczenia instrumentów	Uwaga odrzucona. Wdrażana dyrektywa nie stosuje się do funduszy inwestycyjnych w zakresie usług podstawowych

			finansowych i środków pieniężnych należących do klientów, zobowiązań w zakresie zarządzania produktami oraz zasad mających zastosowanie do oferowania lub przyjmowania wynagrodzeń, prowizji bądź innych korzyści pieniężnych lub niepieniężnych (Dz.U. UE L 87/500) („**Dyrektywa 2017/593**"), firmy inwestycyjne mogą być obowiązane, między innymi, wyszczególniać wynagrodzenie za prowadzenie badań i analiz rynkowych (tak zwany *research*). Dodatkowo Dyrektywa 2017/593 wprowadza określony reżim pobierania opłat (*vide* jej art. 13). Jako że dotyczy on relacji firma inwestycyjna- podmiot świadczący usług w zakresie badań i analiz, nie dotyczy on sytuacji, w której fundusz zamawia badania i analizy- w tym wypadku towarzystwo działa bowiem jako jego organ, a nie jako firma inwestycyjna. Należy jednak wskazać, że z zagadnieniem tym wiąże się inne, również istotne. Dotychczas firmy inwestycyjne często świadczyły te usługi wraz z usługami brokerskimi, a klient- w tym przypadku fundusz emerytalny- regulował płatność właśnie za usługi brokerskie. Usługa badań i analiz traktowana była jako usługa towarzysząca usłudze głównej (brokerskiej) i przez nią konsumowana. Jeżeli jednak firmy inwestycyjne zaczną rozdzielać płatności za poszczególne usługi (tj. za usługi brokerskie i *research*), wówczas opłaty za *research* będą musiały być ponoszone przez towarzystwa emerytalne- pojawi się bowiem wyszczególniony koszt oddzielnej usługi (choć w rachunku ekonomicznym możliwe, że suma opłat za usługi brokerskie i *research* będzie taka sama jak dotychczasowa opłata za usługi brokerskie). Konieczność ponoszenia opłat za usługi badań i analiz prowadziłaby do nieuzasadnionego, nierównego traktowania uczestników rynku kapitałowego. Towarzystwa funduszy inwestycyjnych będą bowiem mogły dodać koszty badań i analiz do katalogu kosztów zarządzanych (i utworzonych) przez siebie funduszy inwestycyjnych. Postulujemy zatem umożliwienie zrównania w tym względzie pozycji towarzystw emerytalnych- do czego konieczna jest nowelizacja art. 136 UFE. Zwracamy uwagę, że towarzystwo emerytalne co do zasady może zarządzać tylko jednym funduszem emerytalnym (art. 29 ust. 2 UFE). Skoro tak, to wszystkie koszty badań i analiz, immanentnie związane z nabywaniem i zbywaniem aktywów, będą wiązały się z działalnością konkretnego funduszu emerytalnego. Korzystanie z badań i analiz służy natomiast maksymalizacji efektywności dokonywanych inwestycji, a tym samym- jest zgodne z zasadą działania w interesie członków funduszu emerytalnego. Zaproponowane zapisy cechuje proporcjonalność i ograniczenie dodatkowych kosztów wyłącznie do niezbędnych badań i analiz dokonywanych przez uprawnione podmioty na rzecz funduszy emerytalnych. Z pozostałych przepisów UFE wynika, że takie niezbędne badania i analizy nie będą mogły być wykorzystane przez towarzystwa emerytalne w celu innym niż zarządzanie aktywami funduszy.	
285.	Uwaga ogólna	IZFiA	IZFiA pomimo informacji co do rozstrzygnięć podjętych przez kierownictwo Ministerstwa Finansów w kwestiach, co do których zgłoszone zostały przez IZFiA rozbieżności w toku dotychczasowych uzgodnień	Uwaga odrzucona

			Projektu (w wersji z dnia 9 marca 2017 r.) pragnie wskazać, iż przedstawiona przez IZFiA argumentacja pozostaje aktualna oraz, że IZFiA podtrzymuje stanowisko przedstawione w tych kwestiach (powyższe dotyczy przede wszystkim uwag oznaczonych w zestawieniu nr: 120 , 630).	
286.	Uwaga ogólna	Grupa Lotos SA	Handel przez GL S.A. certyfikatami na RMP TGE w kontekście regulacji Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (dalej, jako „MIFID II") oraz Projektu W chwili obecnej istnieje duża niepewność, co do statusu transakcji wykonywanych na RPM (TGE). W przypadku, gdy transakcje wykonywane przez GL S.A. na RPM (TGE) zyskałyby status transakcji pochodnych dotyczących praw (zgodnie z MIFID II, Załącznik 1, sekcja C, pkt 10), GL S.A. nie ma możliwości skorzystania z wyłączeń przewidzianych zarówno w MIFID II, [Art.2, ust. 1, lit. j) dotyczących towarowych instrumentów pochodnych oraz uprawnień do emisji i ich pochodnych, a nie kontraktów pochodnych dotyczących praw], jak i w Projekcie (art. 1 pkt 35). W konsekwencji braku możliwości zastosowania proponowanych obecnie wyłączeń, GL S.A. (oraz część jej spółek zależnych) uzyskałaby status firmy inwestycyjnej i zmuszona byłaby podjąć działania zmierzające do uzyskania odpowiednich zezwoleń (licencji) oraz podlegałaby obowiązkom przewidzianym w Projekcie dla firm inwestycyjnych, co w tym przypadku wydaje się nieuzasadnione. W związku z faktem, że działania związane z zakupem/sprzedażą certyfikatów na rachunek własny przez GL S.A. i jej spółki zależne m.in. na RPM (TGE) wynikają wprost z obowiązków ustawowych związanych z bieżącą działalnością tych przedsiębiorstw i nie mają znamion działalności komercyjnej, koncentrującej się na generowaniu zysku z transakcji na tych prawach majątkowych, wnioskujemy o uwzględnienie w Projekcie odpowiednich przepisów dotyczących wyłączenia tego rodzaju podmiotów (lub działań) z obowiązków wynikających z przedmiotowej regulacji.	Uwaga odrzucona. Wątpliwości dotyczące statusu transakcji i możliwości skorzystania z wyłączeń są nieuzasadnione
287.	Uwaga ogólna	Rada Banków Depozytariuszy	Obowiązek zgłaszania transakcji - Art. 25 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE, oraz Art. 26 rozporządzenia nr 600/2014 (MiFIR) Zgodnie z art. 26 MiFIR firmy inwestycyjne które realizują transakcje w instrumentach finansowych mają obowiązek zgłaszania transakcji. Firma inwestycyjna zdefiniowana jest jako: „osoba prawna, której działalność prowadzona w sposób zawodowy i regularny polega na świadczeniu jednej lub większej liczby usług inwestycyjnych na rzecz osób trzecich bądź prowadzeniu jednego lub większej liczby rodzajów działalności inwestycyjnej". Zgodnie z art. 2 ust. 1 transakcje stanowi nabycie lub zbycie instrumentu finansowego o którym mowa w art. 26 ust 2 MiFIR. Zgodnie z art. 2 ust. 5 lit d) C(2016) 4733 transakcje o których mowa w art. 26 MiFIR nie obejmują nabycia lub zbycia będącego wyłącznie wynikiem działalności powierniczej. Ponadto, zgodnie z ESMA's Final Report (28 września 2015; ESMA/2015/1464) wskazano, że:	Uwaga niezasadna

			32. Some respondents queried whether pure custodial activity i.e.| transfers between a custodian and the custodian's client should be reportable since there is a change in legal ownership but no change in beneficial ownership. ESMA agrees that since there is no risk of market abuse for this type of activity it should be excluded. For transactions where a custodian is acting for a client with a change of beneficial ownership of the client competent authorities are interested in the identity of the investor rather than the custodian and this will be made clear in the level 3 guidance. Zgodnie z Guidelines z dnia 10.10.2016 (ESMA/2016/1452): 5.6.2.3 Exclusions under Article 2(5)(d) Example 8 *A custodian/nominee decides to move financial instruments from one depositary bank to another depositary bank.* There is no transaction reporting obligation for the movement of the financial instruments since this activity has arisen solely as a result of custodial activity. Example 9 A client transfers financial instruments to a custodian/nominee to hold in its custodial/nominee account. There is no transaction reporting obligation for this transfer as it is solely connected to custodial activity. Zgodnie z Final Report z dnia 10.10.2016 (ESMA/2016/1451):	

			2.1.5.3 Exclusions from reporting The section on exclusions was further elaborated. IPOs and other secondary offerings or placements are subject to reporting, since they are excluded, from the exemption in Article 2(5)(i) of RTS 22. Therefore, no additional example was included to cover this specific case. On the other hand, ESMA has clarified that payment instructions, custodial activities and clearing and/or settlement activities are excluded. Accordingly, any transfer solely relating to a settlement of securities is considered out of scope. ESMA considered that the final text of the RTS 22 as endorsed by the EC already clarifies the timing of the reporting exemptions for Mając na uwadze powyższe - zdaniem Rady Banków Depozytariuszy, obowiązek zgłaszania transakcji do regulatora nie dotyczy tym samy transakcji wynikających z działalności powierniczej, określonej w art. 119 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o obrocie instrumentami finansowymi. Rada wnosi o wyraźne wskazanie zasadności tego rozumienia przepisów poprzez odpowiedni zapis w ustawie albo wskazanie w tabeli z podsumowaniem uwag z konferencji uzgodnieniowej z wyraźnym odniesieniem się do uwag Rady poprzez przedstawienie tam stanowiska Ministerstwa. Jest to także istotne w kontekście spójności raportowania polskich podmiotów z raportowaniem przekazywanym przez podmioty z inny krajów członkowskich UE.	
288.	Uwaga ogólna	Rada Banków Depozytariuszy	Ocena odpowiedniości i adekwatności instrumentów oraz sprawozdawczość wobec klientów - art. 25 dyrektywy 2014/65/UE Zgodnie z charakterem działalności powierniczej, regulowanej w Art. 119 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o obrocie instrumentami finansowymi, jak również wytycznymi ESMA dot. wyłączenia obowiązku raportowania do regulatora transakcji wynikających z działalności powierniczej, zdaniem Rady Banków Depozytariuszy podobne wyłączenie powinno mieć zastosowanie do art. 25 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE oraz odpowiednio art. 63 rozporządzenia C(2016) 2398. Bank powierniczy, będący wydzieloną jednostką organizacyjną banku o ściśle określonych w ustawie kompetencjach nie dokonuje transakcji w imieniu klienta, nie świadczy usług zarządzania, jak również nie podejmuje innych decyzji inwestycyjnych a także nie zawiera transakcji warunkowych z klientem np. repo, buy/sell back, pożyczki, tym samym, Rada Banków Depozytariuszy nie widzi podstaw do dodatkowej sprawozdawczości banków powierniczych wobec klientów wymienionej w ww. regulacjach co nie wyklucza obowiązku innych jednostek organizacyjnych banku w przypadku wykonywania ww. czynności.	Uwaga niezasadna

			Chcielibyśmy zaproponować doprecyzowanie tej regulacji poprzez wyraźne podmiotowe wyłączenie banków powierniczych z obowiązku wskazanego w art. 25 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE oraz odpowiednio w art. 63 rozporządzenia C(2016) 2398 i wskazanie ww. wyłączenia w projekcie ustawy, alternatywnie Rada wnosi o wyraźne wskazanie zasadności tego rozumienia przepisów poprzez wskazanie w tabeli z podsumowaniem uwag z konferencji uzgodnieniowej z przedstawieniem tam stanowiska Ministerstwa.	
289.	Uwaga ogólna	Rada Banków Depozytariuszy	Projekt nowelizacji co prawda pozostawia w mocy przepisy art. 94 ustawy, a co więcej, doprecyzowuje delegację ustawową do wydania odpowiednich rozporządzeń na jego podstawie. Niemniej jednak należy zauważyć, że projekt odwołuje się do Rozporządzenia C(2016)2398, stosowanego bezpośrednio i w dużej mierze regulującego kwestie przewidziane w obecnie obowiązujących przepisach rozporządzeń, jak chociażby rozporządzeniu z dnia 24 września 2012 roku w sprawie określenia szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych oraz warunków szacowania przez dom maklerski kapitału wewnętrznego. Naszym zdaniem szczegółowej analizy wymaga porównanie tych aktów, tak aby uniknąć wątpliwości, które przepisy i w jakim zakresie należy stosować. Po wstępnej analizie projektu wydaje się, że utrzymanie delegacji ustawowej wymaga większego doszczegółowienia oraz dalszych refleksji. Przykładowo: 1) projekt nowelizacji przenosi niektóre zapisy z wyżej wymienionego rozporządzenia wprost do ustawy o obrocie (*vide* dodanie art. 83b ust. 6, czyli obowiązku posiadania regulaminu z zakresu zarządzania konfliktami interesów, albo art. 83d, który wspomina o tzw. zachętach), 2) rozporządzenie C(2016) 2398 dotyczy wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne, a więc przedmiotowo pokrywa się ze wskazanym wyżej rozporządzeniem. Zwracamy przy tym uwagę na potencjalny konflikt pomiędzy zakresem regulacji zawartym w dotychczasowych aktach wykonawczych do ustawy, a stosowanymi wprost postanowieniami rozporządzenia MIFIR. Uważamy za konieczne zobowiązanie właściwych organów do dostosowania treści rozporządzeń do nowego brzmienia ustawy w określonym terminie. Ponadto, jeśli wraz z nowelizacją ustawy przewidziana jest nowelizacja aktów wykonawczych, to uważamy, że projekt takich regulacji powinien być przedmiotem konsultacji łącznie z samym projektem ustawy.	Uwaga przyjęta kierunkowo

2) Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

3) Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa

(i) Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp.k. z siedzibą w Warszawie (data wpływu 26 marca 2017 r.),
(ii) Izba Rozliczeniowa Giełd Towarowych S.A. z siedzibą w Warszawie (data wpływu 23 marca 2017 r.),
(iii) Towarowa Giełda Energii S.A. z siedzibą w Warszawie (data wpływu 23 marca 2017 r.),
(iv) Tauron Polska Energia S.A. z siedzibą w Katowicach (data wpływu 27 marca 2017 r.), oraz
(v) Union Investment Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w Warszawie (data wpływu 26 kwietnia 2017 r.).

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH [1]:	1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349-496), 2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/34 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniająca dyrektywy 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych (Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 8).

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ [2]

Jedn. red.	Treść przepisu UE [3]	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
				Tekst zaznaczony kolorem szarym - przepisy obowiązującej ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, nie wymagające zmiany. Brak konieczności wdrożenia	
Art. 1 ust. 1	Niniejszą dyrektywę stosuje się do firm inwestycyjnych, operatorów rynków, dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz firm z państw trzecich świadczących usługi inwestycyjne lub prowadzących działalność inwestycyjną poprzez utworzenie oddziału w Unii.	**T**	**Art. 1**	**Art. 1.** 1. Ustawa reguluje zasady, tryb i warunki podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, prawa i obowiązki podmiotów uczestniczących w tym obrocie oraz wykonywanie nadzoru w tym zakresie. 2. Przepisów ustawy nie stosuje się do weksli i czeków w rozumieniu przepisów prawa wekslowego i czekowego.	
Art. 1 ust. 2	Niniejsza dyrektywa ustanawia wymogi dotyczące:	**T**	**Art. 1**	**Art. 1.** 1. Ustawa reguluje zasady, tryb i warunki podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, prawa i obowiązki podmiotów uczestniczących w tym obrocie oraz wykonywanie nadzoru w tym zakresie. 2. Przepisów ustawy nie stosuje się do weksli i czeków w rozumieniu przepisów prawa wekslowego i czekowego.	
Art. 1 ust. 2 lit. a	zezwoleń na prowadzenie działalności przez firmy inwestycyjne oraz warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne;	**T**			
Art. 1 ust. 2 lit. b	świadczenia usług inwestycyjnych lub prowadzenia działalności inwestycyjnej przez firmy z państw trzecich poprzez utworzenie oddziału;	**T**			

Art. 1 ust. 2 lit. c	zezwoleń dla rynków regulowanych oraz funkcjonowania rynków regulowanych;	**T**			
Art. 1 ust. 2 lit. d	zezwoleń dla dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz prowadzenia działalności w tym zakresie; oraz	**T**			
Art. 1 ust. 2 lit. e	nadzoru sprawowanego przez właściwe organy, współpracy między właściwymi organami oraz egzekwowania przez nie przepisów.	**T**			
Art. 1 ust. 3	Poniższe przepisy stosuje się również do instytucji kredytowych posiadających zezwolenie na mocy dyrektywy 2013/36/UE, gdy świadczą one jedną lub większą liczbę usług inwestycyjnych lub prowadzą działalność inwestycyjną: a) art. 2 ust. 2, art. 9 ust. 3, art. 14 oraz art. 16–20; b) rozdział II tytułu II, z wyłączeniem art. 29 ust. 2 akapit drugi; c) rozdział III tytułu II, z wyłączeniem art. 34 ust. 2 i 3 i art. 35 ust. 2–6 i 9; d) art. 67–75 oraz art. 80, 85 i 86.	**T**	**Art. 70 ust. 2-5**	**Art. 70.** 2. Bank z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może, bez zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, wykonywać czynności określone w: 1) art. 69 ust. 2 pkt 1-6 – o ile przedmiotem tych czynności są papiery wartościowe, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, lub inne niedopuszczone do obrotu zorganizowanego instrumenty finansowe oraz obligacje, o których mowa w art. 39p ust. 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1057); 2) art. 69 ust. 2 pkt 7; 3) art. 69 ust. 2 pkt 3 – o ile przedmiotem tych czynności są dopuszczone do obrotu zorganizowanego obligacje, listy zastawne oraz inne zbywalne papiery wartościowe inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z zaciągniętego długu, inne niż określone w pkt 1, lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są obligacje, listy zastawne, inne zbywalne papiery wartościowe inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z zaciągniętego długu, stopa procentowa lub waluta. 3. Wykonywanie przez bank, zgodnie z ust. 2, czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1-7, nie stanowi działalności maklerskiej. 4. W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7, do banku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 3a, art. 72, art. 73 ust. 1, 2 i 6a, art. 73a–73d, art. 74b–76, art. 79–81d, art. 81f, art. 82a, art. 83a, art. 83b–83j, art. 86 ust. 2 i art. 90, oraz bezpośrednio obowiązujące przepisy prawa Unii Europejskiej odnoszące się do prowadzenia działalności w zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7, a w zakresie nieuregulowanym w tych przepisach stosuje się	

				odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe. 5. W zakresie wykonywania przez agenta firmy inwestycyjnej czynności na rzecz banku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 79-81.	
Art. 1 ust. 4	Poniższe przepisy stosuje się również do firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych posiadających zezwolenie na mocy dyrektywy 2013/36/UE, gdy prowadzą one sprzedaż lub świadczą usługi doradztwa w odniesieniu do lokat strukturyzowanych: a) art. 9 ust. 3, art. 14 oraz art. 16 ust. 2, 3 i 6; b) art. 23–26, art. 28 i art. 29, z wyłączeniem jego ust. 2 akapit drugi, oraz art. 30; oraz c) art. 67-75.	**T**	**Art. 5a i art. 138 ust. 7a-7e ustawy – Prawo bankowe**	**Art. 5a.** W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, których przedmiotem są lokaty strukturyzowane, oraz art. 5 ust. 2 pkt 11 i 12 stosuje się odpowiednio przepisy art. 3a, art. 73 ust. 6a, art. 76, art. 82a ust. 1, art. 83 ust. 7, art. 83a ust. 3a-3f i ust. 4-4d, art. 83b ust. 1-3 i ust. 7–12 oraz art. 83c–83j ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, przepisy wydane na podstawie tej ustawy oraz bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej w zakresie, w jakim mają zastosowanie do zawierania umów lokaty strukturyzowanej, pośrednictwa w zawieraniu umów lokaty strukturyzowanej oraz doradztwa w odniesieniu do lokat strukturyzowanych. **Art. 138.** 7a. W przypadku stwierdzenia, że bank wykonuje czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i art. 5 ust. 2 pkt 11 i 12, z naruszeniem art. 5a, Komisja Nadzoru Finansowego, niezależnie od postanowień ust. 3, może: 1) nakazać bankowi zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub nałożyć na bank karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo kwoty stanowiącej 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo – o ile można ustalić kwotę korzyści osiągniętej w wyniku naruszenia – Komisja może, zamiast tej kary pieniężnej, nałożyć karę pieniężną w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści; 2) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń lub nałożyć na te osoby, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł; 3) zawiesić w czynnościach członka zarządu banku odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy; 4) odwołać członka zarządu banku – w	

				przypadku rażących i uporczywych naruszeń przepisów, o których mowa w ust. 1. 7b. W przypadku naruszenia przez bank art. 83b ust. 6–11 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi Komisja Nadzoru Finansowego może także zakazać wykonywania czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i art. 5 ust. 2 pkt 11 i 12. 7c. Do publikacji decyzji, o których mowa w ust. 7a i 7b, stosuje się art. 176d ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. 7d. W przypadku gdy bank jest podmiotem dominującym lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 7a pkt. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym. 7e. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe, o którym mowa w ust. 7a pkt 1.	
Art. 1 ust. 5	Art. 17 ust. 1–6 stosuje się również do członków lub uczestników rynków regulowanych i MTF, którzy nie muszą posiadać zezwolenia na mocy niniejszej dyrektywy zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a), e), i) oraz j).	**T**			
Art. 1 ust. 6	Art. 57 i 58 stosuje się również do osób objętych wyłączeniem na mocy art. 2.	**T**			
Art. 1 ust. 7	Wszystkie wielostronne systemy obrotu instrumentami finansowymi muszą funkcjonować zgodnie z przepisami tytułu II dotyczącymi MTF lub OTF albo z przepisami tytułu III dotyczącymi rynków regulowanych. Wszelkie firmy inwestycyjne, które w sposób zorganizowany, częsty, systematycznie i w znacznych wielkościach zawierają transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym, MTF lub OTF, muszą prowadzić działalność zgodnie z tytułem III rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Bez uszczerbku dla art. 23 i 28 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, wszystkie transakcje na instrumentach finansowych, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, których to transakcji nie zawiera się w systemach wielostronnych lub w ramach podmiotów	**T**	**Art. 19a** **Art. 3 pkt 2f**	**Art. 19a.** Działalność polegająca na prowadzeniu wielostronnego systemu może być prowadzona wyłącznie poprzez organizowanie rynku regulowanego, prowadzenie ASO lub OTF, na warunkach określonych w niniejszej ustawie, z wyjątkiem rynku prowadzonego poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, o którym mowa w art. 13d. 2f) podmiocie systematycznie internalizującym transakcje – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, która w sposób zorganizowany, częsty, systematycznie i w znacznych wielkościach zawiera transakcje na własny rachunek, wykonując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym, ASO lub poza zorganizowaną platformą obrotu, zwaną dalej	

	systematycznie internalizujących transakcje, muszą być zgodne z odpowiednimi przepisami tytułu III rozporządzenia (UE) nr 600/2014.			„OTF", bez prowadzenia ASO lub OTF; [Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 2 ust. 1	Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:	**T**	**Art. 70 ust. 1**	**Art. 70.** 1. Przepisów niniejszego działu nie stosuje się do:	
Art. 2 ust. 1 lit. a	zakładów ubezpieczeń lub przedsiębiorstw prowadzących działalność reasekuracyjną i retrocesyjną, o których mowa w dyrektywie 2009/138/WE, gdy prowadzą one działalność, o której mowa w tej dyrektywie;	**T**	**Art. 70 ust. 1 pkt 1**	1) zakładów ubezpieczeń;	
Art. 2 ust. 1 lit. b	osób, które świadczą usługi inwestycyjne wyłącznie na rzecz swoich przedsiębiorstw dominujących, swoich przedsiębiorstw zależnych lub innych przedsiębiorstw zależnych swoich przedsiębiorstw dominujących;	**T**	**Art. 70 ust. 1 pkt 2**	2) podmiotów wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 wyłącznie na rzecz podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej, do której należy podmiot wykonujący te czynności, z zastrzeżeniem pkt 9;	
Art. 2 ust. 1 lit. c	osób świadczących usługi inwestycyjne, w przypadku gdy taka usługa jest świadczona okazjonalnie w trakcie wykonywania działalności zawodowej, a działalność tą regulują przepisy prawne lub regulacyjne bądź kodeks etyki zawodowej, które nie wykluczają świadczenia tej usługi;	**T**	**Art. 70 ust. 1 pkt 3**	3) podmiotów prowadzących działalność gospodarczą inną niż działalność maklerska, wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 w sposób incydentalny w związku z prowadzoną działalnością, o ile działalność ta jest regulowana przepisami lub podlega zasadom etyki zawodowej, i o ile przepisy te nie wyłączają możliwości wykonywania tych czynności;	
Art. 2 ust. 1 lit. d	osób zawierających na własny rachunek transakcje na instrumentach finansowych innych niż towarowe instrumenty pochodne lub uprawnienia do emisji i ich instrumenty pochodne, i które nie świadczą jakichkolwiek innych usług inwestycyjnych lub nie prowadzą jakiejkolwiek innej działalności inwestycyjnej polegającej na inwestowaniu w instrumenty finansowe inne niż towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub ich instrumenty pochodne chyba że osoby te: (i) są animatorami rynku; (ii) są członkami lub uczestnikami rynku regulowanego lub MTF lub mają bezpośredni dostęp elektroniczny do systemu obrotu; lub (iii) stosują technikę handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości; lub (iv) zawierają transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów; Osoby objęte wyłączeniem na mocy lit. a), i) lub j) nie są zobowiązane do spełniania wymogów określonych w niniejszej literze, aby zostać objęte wyłączeniem.	**T**	**Art. 70 ust. 1 pkt 4** **Art. 70 ust. 1g**	4) podmiotów, które spośród czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 wykonują wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są instrumenty finansowe inne niż towarowe instrumenty pochodne lub uprawnienia do emisji bądź instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, chyba że czynności te są wykonywane w ramach: a) funkcji animatora rynku lub b) członkostwa lub uczestnictwa w rynku regulowanym lub ASO, lub w ramach bezpośredniego dostępu elektronicznego, z wyjątkiem podmiotów niefinansowych, o których mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2017/591, zawierających wskutek tych czynności transakcje, co do których, zgodnie z art. 8 rozporządzenia 2017/591, uznano, że zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami tych podmiotów lub grupy, do której należą te podmioty, lub c) stosowania techniki handlu algorytmicznego	

				o wysokiej częstotliwości, lub d) wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych na rachunek dającego zlecenie, w tym przez zestawianie zleceń; 1g. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 6–8 i 17, oraz podmioty korzystające z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, mogą korzystać również z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, niezależnie od charakteru czynności określonych w art. 69 ust. 2 pkt 3.	
Art. 2 ust. 1 lit. e	operatorów zobowiązanych do przestrzegania wymogów dyrektywy 2003/87/WE którzy, zawierając transakcje na uprawnieniach do emisji, nie wykonują zleceń na rachunek klientów lub nie prowadzą jakiejkolwiek działalności inwestycyjnej innej niż zawieranie transakcji na własny rachunek, pod warunkiem że osoby te nie stosują techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości;	**T**	**Art. 70 ust. 1 pkt 10** **Art. 70 ust. 1d i 1f**	10) z zastrzeżeniem ust. 1d, podmiotów: a) które spośród czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 wykonują wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, w tym animatorów rynku na tych instrumentach, z wyłączeniem podmiotów, które wykonują transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów, lub b) wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 1–2 i 4–9 na rzecz klientów i dostawców usług związanych z głównym przedmiotem działalności podmiotów wykonujących te czynności, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji – jeżeli czynności te mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu ich działalności, a główny przedmiot ich działalności nie obejmuje działalności maklerskiej, wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2, lub wykonywania działalności animatora rynku, z tym że charakter przedmiotu działalności tych podmiotów jest ustalany na podstawie przedmiotu działalności grupy kapitałowej, do której te podmioty należą, oraz czynności te nie są wykonywane w ramach wykorzystania techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości; 1d. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 10, przed rozpoczęciem wykonywania czynności, o których mowa w tym przepisie, informują Komisję o zamiarze korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10. W przypadku	

				zamiaru korzystania z takiego wyłączenia w następnym roku kalendarzowym podmioty te przekazują Komisji informację o takim zamiarze w terminie miesiąca od dnia dokonania obliczenia, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 2017/592, nie później jednak niż do dnia 30 kwietnia roku, w którym korzystają z tego wyłączenia. 1f. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 10, lub wchodzące w skład ich statutowych organów, albo pozostające z tymi podmiotami w stosunku pracy, niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt tych podmiotów, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, niezbędnych do ustalenia, czy czynności mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu działalności.	
Art. 2 ust. 1 lit. f	osób, które świadczą usługi inwestycyjne polegające wyłącznie na administrowaniu programami pracowniczych udziałów kapitałowych;	**T**			
Art. 2 ust. 1 lit. g	osób, które świadczą usługi inwestycyjne dotyczące wyłącznie administrowania programami pracowniczych udziałów kapitałowych i świadczenia usług inwestycyjnych wyłącznie na rzecz swoich przedsiębiorstw dominujących, swoich przedsiębiorstw zależnych lub innych przedsiębiorstw zależnych swoich przedsiębiorstw dominujących;	**T**	**Art. 70 ust. 1 pkt 9**	9) podmiotów, które prowadzą wyłącznie działalność, określoną w art. 69 ust. 2, polegającą na zarządzaniu funduszem emerytalnym, wykonując czynności określone w art. 69 ust. 2 na rzecz podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej, do której należy podmiot wykonujący te czynności;	
Art. 2 ust. 1 lit. h	członków ESBC i innych organów krajowych pełniących podobne funkcje w Unii, innych podmiotów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu w Unii, oraz międzynarodowych instytucji finansowych utworzonych przez dwa lub większą liczbę państw członkowskich, których celem jest uruchamianie finansowania oraz świadczenie pomocy finansowej na rzecz swoich członków borykających się z poważnymi trudnościami finansowymi lub którym takie trudności grożą;	**T**	**Art. 70 ust. 1 pkt 5 i 5a**	5) członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych i innych krajowych podmiotów wykonujących podobne funkcje; 5a) organów publicznych powołanych do zarządzania długiem publicznym lub uczestniczących w zarządzaniu tym długiem, w tym lokujących środki pieniężne pochodzące z tego długu, oraz podmiotów, którym zgodnie z art. 13d, zlecono organizację rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy, jako rynku poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, z wyłączeniem podmiotów z udziałem państwa, których przedmiot przedsiębiorstwa obejmuje prowadzenie działalności gospodarczej lub jest związany z nabywaniem pakietu udziałów w	

				innych podmiotach;	
Art. 2 ust. 1 lit. i	przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania i funduszy emerytalnych, bez względu na to, czy ich działalność jest koordynowana na poziomie Unii, oraz depozytariuszy lub osób zarządzających takimi przedsiębiorstwami;	**T**	**Art. 70 ust. 1 pkt 6-8**	6) funduszy inwestycyjnych, alternatywnych spółek inwestycyjnych, towarzystw funduszy inwestycyjnych oraz zarządzających ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych; 7) funduszy emerytalnych w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych; 8) przechowywania aktywów funduszy oraz spółek, o których mowa w pkt 6 lub 7, i zarządzania tymi funduszami i spółkami;	
Art. 2 ust. 1 lit. j	osób: (i) zawierających na własny rachunek transakcje na towarowych instrumentach pochodnych lub uprawnieniach do emisji lub ich instrumentach pochodnych, w tym animatorów rynku, z wyłączeniem osób, które zawierają transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów; lub (ii) świadczących usługi inwestycyjne, inne niż zawieranie transakcji na własny rachunek, na towarowych instrumentach pochodnych lub uprawnieniach do emisji lub ich instrumentach pochodnych na rzecz swoich klientów lub dostawców w ramach głównego zakresu ich działalności; pod warunkiem że: – we wszystkich powyższych przypadkach indywidualnie i zbiorczo, z punktu widzenia grupy jest to działalność dodatkowa względem głównego zakresu ich działalności oraz że główny zakres działalności nie polega na świadczeniu usług inwestycyjnych w rozumieniu niniejszej dyrektywy, czy prowadzeniu działalności bankowej mocy dyrektywy 2013/36/UE, bądź na działaniu w charakterze animatora rynku w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, – osoby te nie stosują techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, oraz – osoby te corocznie powiadamiają odpowiedni właściwy organ o korzystaniu z tego wyłączenia i na żądanie składają właściwemu organowi wyjaśnienia dotyczące podstawy, zgodnie z którą uznają, że ich działalność określona w ppkt (i) i (ii) ma charakter dodatkowy względem głównego zakresu ich działalności;	**T**	**Art. 70 ust. 1 pkt 10, ust. 1d i 1f**	10) z zastrzeżeniem ust. 1d, podmiotów: a) które spośród czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 wykonują wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, w tym animatorów rynku na tych instrumentach, z wyłączeniem podmiotów, które wykonują transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów, lub b) wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 1–2 i 4–9 na rzecz klientów i dostawców usług związanych z głównym przedmiotem działalności podmiotów wykonujących te czynności, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji – jeżeli czynności te mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu ich działalności, a główny przedmiot ich działalności nie obejmuje działalności maklerskiej, wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2, lub wykonywania działalności animatora rynku, z tym że charakter przedmiotu działalności tych podmiotów jest ustalany na podstawie przedmiotu działalności grupy kapitałowej, do której te podmioty należą, oraz czynności te nie są wykonywane w ramach wykorzystania techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości; 1d. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 10, przed rozpoczęciem wykonywania czynności, o których mowa w tym przepisie, informują Komisję o zamiarze korzystania z wyłączenia, o	

				którym mowa w ust. 1 pkt 10. W przypadku zamiaru korzystania z takiego wyłączenia w następnym roku kalendarzowym podmioty te przekazują Komisji informację o takim zamiarze w terminie miesiąca od dnia dokonania obliczenia, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 2017/592, nie później jednak niż do dnia 30 kwietnia roku, w którym korzystają z tego wyłączenia. 1f. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 10, lub wchodzące w skład ich statutowych organów, albo pozostające z tymi podmiotami w stosunku pracy, niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt tych podmiotów, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, niezbędnych do ustalenia, czy czynności mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu działalności.	
Art. 2 ust. 1 lit. k	osób świadczących usługi doradztwa inwestycyjnego w ramach prowadzenia innego rodzaju działalności zawodowej nieobjętej zakresem niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że świadczenie takiego doradztwa nie podlega odrębnemu wynagrodzeniu;	**T**	**Art. 70 ust. 1 pkt 11**	11) podmiotów świadczących usługę doradztwa inwestycyjnego w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej niebędącej działalnością maklerską, o ile działalność ta jest regulowana przepisami, i świadczenie tej usługi nie jest odpłatne;	
Art. 2 ust. 1 lit. l	stowarzyszeń utworzonych przez duńskie i fińskie fundusze emerytalne wyłącznie do celu zarządzania aktywami funduszy emerytalnych będących członkami tych stowarzyszeń;	**N**		Przepis nie dotyczy polskiego porządku prawnego	
Art. 2 ust. 1 lit. m	„agenti di cambio”, których działalność i funkcje podlegają art. 201 włoskiej ustawy dekretowej nr 58 z dnia 24 lutego 1998 r.;	**N**		Przepis nie dotyczy polskiego porządku prawnego	
Art. 2 ust. 1 lit. n	operatorów systemów przesyłowych zdefiniowanych w art. 2 ust. 4 dyrektywy 2009/72/WE lub art. 2 ust. 4 dyrektywy 2009/73/WE, gdy wykonują swoje zadania na podstawie tych dyrektyw lub rozporządzenia (WE) 714/2009 lub rozporządzenia (WE) nr 715/2009, bądź kodeksów lub wytycznych sieci, przyjętych na podstawie tych rozporządzeń, wszelkich osób występujących w ich imieniu w charakterze usługodawców w celu realizowania ich zadań wynikających z aktów ustawodawczych lub kodeksów lub wytycznych sieci, przyjętych na podstawie tych rozporządzeń oraz wszelkich operatorów lub administratorów systemu utrzymywania równowagi energetycznej, sieci rurociągów lub systemu służącego	**T**	**Art. 70 ust. 1 pkt 16**	16) operatorów systemu przesyłowego, o których mowa w art. 3 pkt 24 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, wykonujących w celu wykonywania zadań operatora czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2, mające za przedmiot towarowe instrumenty pochodne, oraz podmiotów, które w tym zakresie wykonują czynności w celu realizacji powierzonej przez operatorów całości lub części takich zadań, chyba że czynności te są wykonywane w ramach operacji na rynku wtórnym, w tym na platformie obrotu finansowymi prawami przesyłowymi;	

	utrzymywaniu równowagi dostaw i wykorzystania energii w ramach wykonywania takich zadań. Wyłączenie to ma zastosowanie do osób prowadzących działania określone w niniejszej literze tylko w przypadku, gdy osoby te prowadzą działalność inwestycyjną lub świadczą usługi inwestycyjne związane z towarowymi instrumentami pochodnymi w celu prowadzenia tych działań. Wyłączenie to nie ma zastosowania do operacji rynku wtórnego, w tym platformy obrotu wtórnego finansowymi prawami przesyłowymi;				
Art. 2 ust. 1 lit. o	CSD, które są regulowane jako takie na mocy prawa Unii, w zakresie, w jakim są regulowane na mocy tego prawa Unii.	**T**	**Art. 70 ust. 1 pkt 17**	17) centralnych depozytów papierów wartościowych w związku z wykonywaniem zadań w zakresie, w jakim jest to przewidziane w przepisach rozporządzenia 909/2014, z uwzględnieniem art. 73 tego rozporządzenia.	
Art. 2 ust. 2	Prawa powierzone na mocy niniejszej dyrektywy nie obejmują świadczenia usług w charakterze kontrahenta w transakcjach zawieranych przez podmioty publiczne zajmujące się zarządzaniem długiem publicznym lub członków ESBC wykonujących swoje zadania zgodnie z postanowieniami TFUE i Protokołu nr 4 w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (EBC) lub pełniących podobne funkcje na mocy przepisów krajowych.	**T**	**Art. 70 ust. 1 pkt 5 i 5a**	5) członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych i innych krajowych podmiotów wykonujących podobne funkcje; 5a) organów publicznych powołanych do zarządzania długiem publicznym lub uczestniczących w zarządzaniu tym długiem, w tym lokujących środki pieniężne pochodzące z tego długu, oraz podmiotów, którym zgodnie z art. 13d, zlecono organizację rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy, jako rynku poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, z wyłączeniem podmiotów z udziałem państwa, których przedmiot przedsiębiorstwa obejmuje prowadzenie działalności gospodarczej lub jest związany z nabywaniem pakietu udziałów w innych podmiotach;	
Art. 2 ust. 3	Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 w celu sprecyzowania, na potrzeby ust. 1 lit. c), kiedy działalność prowadzona jest okazjonalnie.	**N**			
Art. 2 ust. 4	EUNGiPW opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu sprecyzowania, na potrzeby ust. 1. lit. j), kryteriów pozwalających ustalić, kiedy działalność ma być uznawana za działalność dodatkową względem głównego zakresu działalności na poziomie grupy. Kryteria te uwzględniają przynajmniej następujące elementy: a) potrzebę, aby działania dodatkowe stanowiły mniejszość działalności na poziomie grupy; b) rozmiar działalności transakcyjnej w porównaniu z ogólną działalnością transakcyjną na	**N**			

	całym rynku w tej kategorii aktywów. Określając zakres, w jakim działania dodatkowe stanowią mniejszość działalności na poziomie grupy EUNGiPW może ustalić, że powinno się wziąć pod uwagę kapitał zaangażowany w prowadzenie takich działań dodatkowych w stosunku do kapitału zaangażowanego w prowadzenie głównego rodzaju działalności. Jednakże czynnik ten nie może być pod żadnym względem wystarczający, aby dowieść, że działalność ma charakter dodatkowy względem głównego zakresu działalności grupy. Działalność, o której mowa w niniejszym ustępie, rozpatruje się na poziomie grupy. Elementy, o których mowa w akapicie drugim i trzecim, nie obejmują: a) transakcji wewnątrzgrupowych, o których mowa w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, które służą do celów zachowania płynności lub zarządzania ryzykiem; b) transakcji na instrumentach pochodnych, w przypadku których możliwy jest obiektywny pomiar ich wpływu na zmniejszanie ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością handlową lub działalnością samofinansującą; c) transakcji na towarowych instrumentach pochodnych oraz uprawnieniach do emisji, zawieranych w celu spełnienia obowiązków zachowania płynności w systemie obrotu, w przypadku gdy takie obowiązki zostały wprowadzone przez organy regulacyjne zgodnie z prawem unijnym lub krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, lub przez systemy obrotu. EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 3 ust. 1	Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu niniejszej dyrektywy do osób, dla których są one macierzystym państwem członkowskim, pod warunkiem że osoby te posiadają zezwolenie na prowadzenie swojej działalności, ich działalność jest regulowana na poziomie krajowym oraz osoby te:	**N**			
Art. 3 ust. 1 lit. a	nie są uprawnione do przechowywania środków finansowych klientów lub papierów wartościowych klientów i z tego powodu nie mogą one w żadnym	**N**			

	momencie być zadłużone wobec swoich klientów;				
Art. 3 ust. 1 lit. b	nie są uprawnione do świadczenia jakiejkolwiek usługi inwestycyjnej, z wyjątkiem przyjmowania i przekazywania zleceń na zbywalne papiery wartościowe i jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania lub świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów finansowych; oraz	**N**			
Art. 3 ust. 1 lit. c	w ramach świadczenia tych usług są uprawnione do przekazywania zlecenia wyłącznie do:	**N**			
Art. 3 ust. 1 lit. c (i)	firm inwestycyjnych posiadających zezwolenie zgodnie z niniejszą dyrektywą;	**N**			
Art. 3 ust. 1 lit. c (ii)	instytucji kredytowych posiadających zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE;	**N**			
Art. 3 ust. 1 lit. c (iii)	oddziałów firm inwestycyjnych lub instytucji kredytowych posiadających zezwolenie w państwie trzecim, które podlegają zasadom ostrożnościowym uznanym przez właściwe organy za przynajmniej równie wymagające, jak zasady określone w niniejszej dyrektywie, w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 lub w dyrektywie 2013/36/UE oraz spełniają te zasady ostrożnościowe;	**N**			
Art. 3 ust. 1 lit. c (iv)	przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania posiadających zezwolenie na podstawie prawa państwa członkowskiego do sprzedaży jednostek uczestnictwa obywatelom i personelowi kierowniczemu tych przedsiębiorstw;	**N**			
Art. 3 ust. 1 lit. c (v)	spółkom inwestycyjnym o stałym kapitale, zdefiniowanym w art. 17 ust. 7 dyrektywy 2012/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]), których papiery wartościowe są notowane na regulowanym rynku państwa członkowskiego lub są przedmiotem obrotu na takim rynku; lub [1] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/30/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 54 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 74).	**N**			
Art. 3 ust. 1 lit. d	świadczą usługi inwestycyjne wyłącznie w zakresie towarów, uprawnień do emisji lub ich instrumentów pochodnych jedynie w celu zabezpieczenia swoich klientów przed ryzykiem handlowym, w przypadku gdy klienci ci są wyłącznie lokalnymi przedsiębiorstwami energetycznymi zdefiniowanymi w art. 2 pkt 35 dyrektywy 2009/72/WE lub	**N**			

	przedsiębiorstwami gazowymi zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2009/73/WE oraz pod warunkiem że klienci ci posiadają wspólnie 100 % kapitału lub praw głosu tych osób, wspólnie sprawują kontrolę i są wyłączeni na mocy art. 2 ust. 1 lit. j) niniejszej dyrektywy, jeżeli świadczą te usługi inwestycyjne sami; lub				
Art. 3 ust. 1 lit. e	świadczą usługi inwestycyjne wyłącznie w zakresie uprawnień do emisji lub ich instrumentów pochodnych jedynie w celu zabezpieczenia swoich klientów przed ryzykiem handlowym, w przypadku gdy klienci ci są wyłącznie operatorami zdefiniowanymi w art. 3 lit. f) dyrektywy 2003/87/WE oraz pod warunkiem że klienci ci wspólnie posiadają 100 % kapitału lub praw głosu tych osób, przeprowadzają wspólne kontrole i są wyłączeni na mocy art. 2 ust. 1 lit. j) niniejszej dyrektywy, jeżeli świadczą te usługi inwestycyjne sami.	**N**			
Art. 3 ust. 2	W ramach systemów państw członkowskich osoby, o których mowa w ust. 1, obejmuje się wymogami, które są przynajmniej analogiczne z następującymi wymogami wynikającymi z niniejszej dyrektywy: a) warunkami i procedurami wydawania zezwoleń i bieżącego nadzoru, określonymi w art. 5 ust. 1 i 3, art. 7–10, 21, 22 i 23 oraz odpowiednich aktach delegowanych przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 89; b) obowiązkami w zakresie prowadzenia działalności określonych w art. 24 ust. 1, 3, 4, 5, 7 i 10, art. 25 ust. 2, 5 i 6 oraz, w przypadku gdy system krajowy pozwala tym osobom na wyznaczanie agentów, art. 29 oraz odpowiednich środkach wykonawczych; c) wymogami organizacyjnymi określonymi w art. 16 ust. 3 akapit pierwszy, szósty i siódmy, art. 16 ust. 3, art. 16 ust. 6 i 7 oraz odpowiednich aktach delegowanych przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 89. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, zgodnie z którym osoby zwolnione ze stosowania niniejszej dyrektywy na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu muszą być objęte systemem rekompensat dla inwestorów, uznawanym zgodnie z dyrektywą 97/9/WE. Państwa członkowskie mogą pozwolić, aby firmy inwestycyjne nie były objęte takim systemem, pod warunkiem że posiadają one ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej związanej z prowadzeniem działalności zawodowej, które – uwzględniając rozmiar, profil ryzyka, status prawny osób zwolnionych zgodnie z ust. 1 niniejszego	**N**			

	artykułu – zapewnia równorzędną ochronę swym klientom. W drodze odstępstwa od akapitu drugiego niniejszego ustępu państwa członkowskie, w których obowiązują już takie przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne przed dniem 2 lipca 2014 r., mogą do dnia 3 lipca 2019 r. wymagać, aby w przypadku gdy osoby zwolnione ze stosowania niniejszej dyrektywy na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, świadczą usługi inwestycyjne w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń lub świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego w zakresie jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania oraz występują w charakterze pośredników w spółce zarządzającej zdefiniowanej w dyrektywie 2009/65/WE, ponosiły one odpowiedzialność solidarną ze spółką zarządzającą za wszelkie szkody poniesione przez klienta w związku ze świadczeniem tych usług.				
Art. 3 ust. 3	Osoby zwolnione ze stosowania niniejszej dyrektywy zgodnie z ust. 1 nie korzystają ze swobody świadczenia usług, swobody prowadzenia działalności ani tworzenia oddziałów zgodnie z art. 34 i 35.	**N**			
Art. 3 ust. 4	Państwa członkowskie powiadamiają Komisję oraz EUNGiPW o skorzystaniu z możliwości przewidzianej w niniejszym artykule oraz zapewniają, aby każde zezwolenie wydane zgodnie z ust. 1 zawierało wzmiankę o tym, że wydano je na zgodnie z niniejszym artykułem.	**N**			
Art. 3 ust. 5	Państwa członkowskie informują EUNGiPW o przepisach prawa krajowego, które są analogiczne w stosunku do wymogów niniejszej dyrektywy wymienionych w ust. 2.	**N**			
Art. 4 ust. 1	Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:	**T**	**Art. 3**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o:	
Art. 4 ust. 1 pkt 1	„firma inwestycyjna" oznacza każdą osobę prawną, której działalność prowadzona w sposób zawodowy i regularny polega na świadczeniu jednej lub większej liczby usług inwestycyjnych na rzecz osób trzecich bądź prowadzeniu jednego lub większej liczby rodzajów działalności inwestycyjnej. Państwa członkowskie mogą włączyć do definicji firmy inwestycyjnej przedsiębiorstwa niebędące osobami prawnymi, pod warunkiem że: a) ich status prawny zapewnia poziom ochrony interesów osób trzecich równoważny poziomowi zapewnianemu przez osoby prawne; oraz b) podlegają one równoważnemu nadzorowi ostrożnościowemu odpowiedniemu do swojej formy prawnej.	**T**	**Art. 3 pkt 33**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 33) firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską, zagraniczną firmę inwestycyjną prowadzącą działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczną osobę prawną z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską; [Komentarz: Regulacja zawarta w art. 95 uoif przewiduje możliwość prowadzenia działalności maklerskiej przez podmioty nieposiadające	

	Jednakże w przypadku gdy osoby fizyczne świadczą usługi polegające na przechowywaniu środków pieniężnych lub zbywalnych papierów wartościowych osób trzecich, osoby takie mogą być traktowane jak firmy inwestycyjne do celów niniejszej dyrektywy oraz rozporządzenia (UE) nr 600/2014, tylko jeśli – bez uszczerbku dla innych wymogów nałożonych przez niniejszą dyrektywę, rozporządzenie (UE) nr 600/2014 oraz dyrektywę 2013/36/UE – osoby te spełniają następujące warunki: a) prawa własności osób trzecich do instrumentów i środków pieniężnych muszą być zabezpieczone, szczególnie w przypadku niewypłacalności firmy lub jej właścicieli, zajęcia majątku, dokonania potrąceń wzajemnych wierzytelności lub podjęcia jakichkolwiek innych działań przez wierzycieli firmy lub jej właścicieli; b) firma musi podlegać przepisom mającym na celu monitorowanie wypłacalności firmy i jej właścicieli; c) roczne sprawozdania finansowe firmy muszą być poddawane badaniu przez jedną lub więcej osób uprawnionych na mocy prawa krajowego do badania sprawozdań finansowych; d) w przypadku gdy firma ma tylko jednego właściciela, musi on zapewnić ochronę inwestorów w razie zaprzestania przez firmę prowadzenia działalności po jego śmierci, wskutek utraty możliwości prowadzenia działalności lub innych zdarzeń o podobnym charakterze;			osobowości prawnej. Należy zauważyć, iż zgodnie z ust. 2 i 4 tego przepisu, podmioty te nie mogą świadczyć usług polegających na przechowywaniu środków pieniężnych lub zbywalnych papierów wartościowych osób trzecich. W ocenie projektodawcy status prawny tych podmiotów zapewnia poziom ochrony interesów osób trzecich równoważny poziomowi zapewnianemu przez osoby prawne, jak również podlegają one równoważnemu nadzorowi ostrożnościowemu odpowiedniemu do swojej formy prawnej]	
Art. 4 ust. 1 pkt 2	„usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjna" oznaczają wszelkiego rodzaju usługi i działalność wymienione w załączniku I sekcja A odnoszące się do wszelkiego rodzaju instrumentów wymienionych w załączniku I sekcja C; Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 określając:	**T**	**Art. 69 ust. 2**	**Art. 69.** 2. Działalność maklerska, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 3 i 4 oraz art. 70, obejmuje wykonywanie czynności polegających na: 1) przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych; 2) wykonywaniu zleceń, o których mowa w pkt 1, na rachunek dającego zlecenie; 3) nabywaniu lub zbywaniu na własny rachunek instrumentów finansowych; 4) zarządzaniu portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych; 5) doradztwie inwestycyjnym; 6) oferowaniu instrumentów finansowych; 7) świadczeniu usług w wykonaniu zawartych umów o subemisje inwestycyjne i usługowe lub zawieraniu i wykonywaniu innych umów o podobnym charakterze, jeżeli ich przedmiotem są instrumenty finansowe;	

				8) prowadzeniu ASO; 9) prowadzeniu OTF.	
Art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. a	kontrakty pochodne, o których mowa w załączniku I sekcja C 6, które posiadają cechy produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, które muszą być rozliczane fizycznie oraz energetyczne kontrakty pochodne wymienione w sekcji C 6;	**N**			
Art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. b	kontrakty pochodne, o których mowa w załączniku I sekcja C 7 o właściwościach innych pochodnych instrumentów finansowych;	**N**			
Art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. c	kontrakty pochodne, o których mowa w załączniku I sekcja C 10 o właściwościach innych pochodnych instrumentów finansowych, uwzględniając między innymi, czy podlegają one obrotowi na rynku regulowanym, MTF lub OTF;	**N**			
Art. 4 ust. 1 pkt 3	„usługi dodatkowe" oznacza każdą z usług wymienionych w załączniku I sekcja B;	**T**	**Art. 69 ust. 4**	**Art. 69.** 4. Działalnością maklerską jest również wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności polegających na: 1) przechowywaniu lub rejestrowaniu instrumentów finansowych, w tym prowadzeniu rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych, oraz prowadzeniu rachunków pieniężnych; 2) udzielaniu pożyczek pieniężnych w celu dokonania transakcji, której przedmiotem jest jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, jeżeli transakcja ma być dokonana za pośrednictwem firmy inwestycyjnej udzielającej pożyczki; 3) doradztwie dla przedsiębiorstw w zakresie struktury kapitałowej, strategii przedsiębiorstwa lub innych zagadnień związanych z taką strukturą lub strategią; 4) doradztwie i innych usługach w zakresie łączenia, podziału oraz przejmowania przedsiębiorstw; 5) wymianie walutowej, w przypadku gdy jest to związane z działalnością maklerską w zakresie wskazanym w ust. 2; 6) sporządzaniu analiz inwestycyjnych, analiz finansowych oraz innych rekomendacji o charakterze ogólnym dotyczących transakcji w zakresie instrumentów finansowych; 7) świadczeniu usług dodatkowych związanych z subemisją usługową lub inwestycyjną; 8) wykonywaniu czynności określonych w pkt 1-7 oraz w ust. 2, których przedmiotem są instrumenty bazowe instrumentów pochodnych, wskazanych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d-f oraz i,	

				jeżeli czynności te pozostają w związku z działalnością maklerską.	
Art. 4 ust. 1 pkt 4	„doradztwo inwestycyjne” oznacza świadczenie na rzecz klienta, na jego wniosek albo z inicjatywy firmy inwestycyjnej, osobistej rekomendacji w odniesieniu do jednej lub większej liczby transakcji na instrumentach finansowych;	**T**	**Art. 76 ust. 1**	**Art. 76.** 1. Doradztwo inwestycyjne polega na przygotowywaniu, z inicjatywy firmy inwestycyjnej albo na wniosek klienta, oraz przekazywaniu klientowi, określonej w art. 9 rozporządzenia 2017/565, pisemnej, ustnej lub przekazanej w innej formie, w szczególności elektronicznej, spełniającej wymóg trwałego nośnika, przygotowanej w oparciu o potrzeby i sytuację klienta rekomendacji, dotyczącej nabycia lub zbycia jednego lub więcej instrumentów finansowych, bądź dokonania innej czynności wywołującej równoważne skutki, której przedmiotem są instrumenty finansowe, albo rekomendacji dotyczącej powstrzymania się od wykonania takiej czynności.	
Art. 4 ust. 1 pkt 5	„wykonywanie zleceń na rachunek klientów” oznacza działanie prowadzące do zawarcia na rachunek klientów umowy kupna lub sprzedaży jednego lub większej liczby instrumentów finansowych i obejmuje zawieranie umów sprzedaży instrumentów finansowych wyemitowanych przez firmę inwestycyjną lub instytucję kredytową w momencie ich emisji;	**T**	**Art. 73 ust. 1**	**Art. 73.** 1. Przez wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych rozumie się nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych na rachunek zleceniodawcy lub dokonywanie innych czynności wywołujących równoważne skutki, których przedmiotem są instrumenty finansowe.	
Art. 4 ust. 1 pkt 6	„zawieranie transakcji na własny rachunek” oznacza zawieranie transakcji z użyciem kapitałów własnych, skutkujące zawarciem transakcji dotyczącej jednego lub większej liczby instrumentów finansowych;	**T**	**Art. 73 ust. 2**	**Art. 73.** 2. Wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych może również polegać na zawieraniu na własny rachunek umów kupna lub sprzedaży instrumentów finansowych ze zleceniodawcą lub na przyjmowaniu zapisów na emitowane lub wystawiane przez tę firmę inwestycyjną instrumenty finansowe.	
Art. 4 ust. 1 pkt 7	„animator rynku” oznacza osobę, która systematycznie działa na rynkach finansowych, wykazując wolę zawierania na własny rachunek transakcji kupna i sprzedaży instrumentów finansowych, w oparciu o kapitał własny tej osoby według ustalanych przez nią cen;	**T**	**Art. 3 pkt 33d**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 33d) animatorze rynku – rozumie się przez to podmiot zobowiązany w sposób stały, zgodnie z ustalonymi zasadami, do nabywania lub zbywania w ramach swojej działalności instrumentów finansowych na własny rachunek, w celu wspomagania płynności danego instrumentu finansowego;	
Art. 4 ust. 1 pkt 8	„zarządzanie portfelem” oznacza zarządzanie portfelami zgodnie z upoważnieniami udzielonymi przez klientów w oparciu o zasadę swobodnego, indywidualnego uznania klienta, w przypadku gdy portfele te obejmują jeden lub większą liczbę instrumentów finansowych;	**T**	**Art. 75 ust. 1**	**Art. 75.** 1. Zarządzanie portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, polega na podejmowaniu i realizacji decyzji inwestycyjnych na rachunek klienta, w ramach pozostawionych przez klienta do dyspozycji zarządzającego środków pieniężnych lub instrumentów finansowych.	

Art. 4 ust. 1 pkt 9	„klient" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, na której rzecz firma inwestycyjna świadczy usługi inwestycyjne lub dodatkowe;	**T**	**§ 2 pkt 6 rozporządzenia w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych** **Art. 3 pkt 39b i 39c**	6) kliencie – rozumie się przez to: a) osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która zawarła z firmą inwestycyjną lub bankiem, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, umowę o świadczenie usług maklerskich lub z bankiem powierniczym umowę o prowadzenie rachunku papierów wartościowych, b) podmiot, o którym mowa w art. 8a ust. 2 ustawy, który zawarł z firmą inwestycyjną albo z bankiem powierniczym umowę o prowadzenie rachunku zbiorczego – w zakresie praw i obowiązków wynikających z umowy o prowadzenie tego rachunku; 39b) kliencie profesjonalnym - rozumie się przez to podmiot, na którego rzecz jest lub ma być świadczona co najmniej jedna z usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4, który posiada doświadczenie i wiedzę pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami, który jest: (…) 39c) kliencie detalicznym - rozumie się przez to podmiot niebędący klientem profesjonalnym, na którego rzecz jest lub ma być świadczona co najmniej jedna z usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4;	
Art. 4 ust. 1 pkt 10	„klient profesjonalny" oznacza klienta spełniającego kryteria określone w załączniku II;	**T**	**Art. 3 pkt 39b**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 39b) kliencie profesjonalnym – rozumie się przez to podmiot, na którego rzecz jest lub ma być świadczona co najmniej jedna z usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4, który posiada doświadczenie i wiedzę pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami, który jest: a) bankiem, b) firmą inwestycyjną, c) zakładem ubezpieczeń, d) funduszem inwestycyjnym, alternatywną spółką inwestycyjną, towarzystwem funduszy inwestycyjnych lub zarządzającym ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych, e) funduszem emerytalnym lub towarzystwem emerytalnym w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu	

				funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 870 z późn. zm.), f) towarowym domem maklerskim, g) podmiotem zawierającym, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na własny rachunek transakcje na rynkach kontraktów terminowych, opcji lub innych instrumentów pochodnych albo na rynkach pieniężnych wyłącznie w celu zabezpieczenia pozycji zajętych na tych rynkach, lub działającym w tym celu na rachunek innych członków takich rynków, o ile odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji ponoszą uczestnicy rozliczający tych rynków, h) inną niż wskazane w lit. a-g instytucją finansową, i) inwestorem instytucjonalnym innym niż wskazany w lit. a-h prowadzącym regulowaną działalność na rynku finansowym, j) podmiotem prowadzącym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej działalność równoważną do działalności prowadzonej przez podmioty wskazane w lit. a-i, k) przedsiębiorcą spełniającym co najmniej dwa z poniższych wymogów, przy czym równowartość kwot wskazanych w euro jest obliczana przy zastosowaniu średniego kursu euro ustalanego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia przez danego przedsiębiorcę sprawozdania finansowego: – suma bilansowa tego przedsiębiorcy wynosi co najmniej 20 000 000 euro, – osiągnięta przez tego przedsiębiorcę wartość przychodów ze sprzedaży wynosi co najmniej 40 000 000 euro, – kapitał własny lub fundusz własny tego przedsiębiorcy wynosi co najmniej 2 000 000 euro, l) organem publicznym, który zarządza długiem publicznym, bankiem centralnym, Bankiem Światowym, Międzynarodowym Funduszem Walutowym, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym lub inną organizacją międzynarodową pełniącą podobne funkcje, m) innym inwestorem instytucjonalnym, którego głównym przedmiotem działalności jest inwestowanie w instrumenty finansowe, w tym podmioty zajmujące się sekurytyzacją aktywów	

				lub zawieraniem innego rodzaju transakcji finansowych, n) podmiotem innym niż wskazane w lit. a–m, który jest traktowany jako klient profesjonalny na podstawie art. 3a ust. 1;	
Art. 4 ust. 1 pkt 11	„klient detaliczny" oznacza klienta, który nie jest klientem profesjonalnym;	**T**	**Art. 3 pkt 39c**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 39c) kliencie detalicznym – rozumie się przez to podmiot niebędący klientem profesjonalnym, na którego rzecz jest lub ma być świadczona co najmniej jedna z usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4;	
Art. 4 ust. 1 pkt 12	„rynek rozwoju MŚP" oznacza MTF, która została zarejestrowana jako rynek rozwoju MŚP zgodnie z art. 33;	**T**	**Art. 3 pkt 46b**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 46b) ASO MŚP – rozumie się przez to ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1;	
Art. 4 ust. 1 pkt 13	„małe i średnie przedsiębiorstwa" oznaczają, do celów niniejszej dyrektywy, przedsiębiorstwa o średniej rynkowej kapitalizacji mniejszej niż 200 000 000 EUR na podstawie notowań z końca roku w trzech ostatnich latach kalendarzowych;	**T**	**Art. 3 pkt 46a**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 46a) małym i średnim przedsiębiorcy – rozumie się przez to: a) przedsiębiorcę o średniej rynkowej kapitalizacji mniejszej niż 200 000 000 euro, wyznaczonej na podstawie notowań z końca roku w trzech ostatnich latach kalendarzowych, przy czym równowartość wskazanej kwoty wyrażonej w euro przelicza się na walutę polską przy zastosowaniu średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień 31 grudnia danego roku, oraz b) podmiot, o którym mowa w art. 77 rozporządzenia 2017/565	
Art. 4 ust. 1 pkt 14	„zlecenie z limitem ceny" oznacza zlecenie kupna lub sprzedaży instrumentów finansowych według określonego limitu cenowego lub po korzystniejszej cenie i o ustalonej wielkości;	**T**	**Art. 3d** **Art. 73 ust. 6b**	**Art. 3d.** Ilekroć w niniejszej ustawie jest mowa o zleceniu nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, należy przez to rozumieć także oświadczenie woli, którego przedmiotem są instrumenty finansowe, wywołujące równoważne do takiego zlecenia skutki. **Art. 73.** 6b. W przypadku gdy zlecenie dotyczące akcji będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi, ze względu na określony przez klienta limit ceny, nie może być wykonane natychmiast po jego przyjęciu przez firmę inwestycyjną w związku z warunkami panującymi na rynku, firma inwestycyjna, jeżeli klient nie postanowił inaczej, jest obowiązana upublicznić warunki tego zlecenia w sposób łatwo dostępny dla innych uczestników rynku; wymóg upublicznienia warunków zlecenia uważa się za	

				spełniony w przypadku, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia 2017/565.	
Art. 4 ust. 1 pkt 15	„instrument finansowy” oznacza instrumenty określone w załączniku I sekcja C;	**T**	**Art. 2 ust. 1**	**Art. 2.** 1. Instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy są: 1) papiery wartościowe; 2) niebędące papierami wartościowymi: a) tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania, b) instrumenty rynku pieniężnego, c) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową, inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy, waluta, stopa procentowa, wskaźnik rentowności, uprawnienie do emisji lub inny instrument pochodny, indeks finansowy lub wskaźnik finansowy, które są wykonywane przez dostawę lub rozliczenie pieniężne, z wyłączeniem instrumentów pochodnych, o których mowa w art. 10 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/565”, d) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne lub mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, e) opcje, kontrakty terminowe, swapy oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar, i które mogą być wykonane przez dostawę, pod warunkiem, że są dopuszczone do obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi, z wyłączeniem produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego na zorganizowanej platformie obrotu, które muszą być wykonywane przez dostawę, f) niedopuszczone do obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem	

				bazowym jest towar, które mogą być wykonane przez dostawę, które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, g) instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego, h) kontrakty na różnicę, i) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward dotyczące stóp procentowych oraz inne instrumenty pochodne odnoszące się do zmian klimatycznych, stawek frachtowych oraz stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne albo mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, a także instrumenty pochodne, o których mowa w art. 8 rozporządzenia 2017/565, i inne, które wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, j) uprawnienia do emisji.	
Art. 4 ust. 1 pkt 16	„energetyczne kontrakty pochodne wymienione w sekcji C 6” oznaczają opcje, kontrakty terminowe typu futures, kontrakty typu swap i inne kontrakty pochodne wymienione załączniku I sekcja C 6, odnoszące się do węgla lub ropy, będące przedmiotem obrotu na OTF i które muszą być rozliczane fizycznie;	**N**		[Komentarz: Pojęcie „energetycznych kontraktów pochodnych” zostało zdefiniowane wyłącznie na potrzeby art. 95, który ustanawia okres przejściowy w obowiązku rozliczania tych kontraktów. Obowiązek ten wynika bezpośrednio z rozporządzenia 648/2012 (EMIR), w związku z czym przepis art. 95 dyrektywy MiFID II nie wymaga implementacji. Sprawia to jednocześnie, iż nie jest zasadne definiowanie w ustawie pojęcia energetycznych kontraktów pochodnych, w przypadku gdy pojęcie to w ustawie nie jest używane]	
Art. 4 ust. 1 pkt 17	„instrumenty rynku pieniężnego” oznaczają te klasy instrumentów, które są zazwyczaj przedmiotem obrotu na rynku pieniężnym, takie jak bony skarbowe, świadectwa depozytowe i komercyjne papiery wartościowe, z wyłączeniem instrumentów płatniczych;	**T**	**Art. 3 pkt 28**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 28) instrumentach rynku pieniężnego – rozumie się przez to niebędące instrumentami płatniczymi instrumenty, o których mowa w art. 11 rozporządzenia 2017/565;	
Art. 4 ust. 1 pkt 18	„operator rynku” oznacza osobę lub osoby zarządzające działalnością lub prowadzące działalność rynku regulowanego; operatorem rynku może być rynek regulowany;	**T**			

Art. 4 ust. 1 pkt 19	„system wielostronny" oznacza każdy system lub platformę, w ramach których umożliwia się interakcję w systemie wielu deklaracji gotowości zakupu i sprzedaży instrumentów finansowych przez osoby trzecie;	**T**	**Art. 3 pkt 9b**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 9b) wielostronnym systemie – rozumie się przez to każdy system, w ramach którego są kojarzone oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych składane przez podmioty trzecie;	
Art. 4 ust. 1 pkt 20	„podmiot systematycznie internalizujący transakcje" oznacza firmę inwestycyjną, która w sposób zorganizowany, częsty, systematycznie i w znacznych wielkościach zawiera transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym, MTF lub OTF bez prowadzenia systemu wielostronnego; Kryteria „częstości" i „systematyczności" mierzy się za pomocą liczby transakcji na danym instrumencie finansowym zawieranych na własny rachunek poza rynkiem regulowanym przez firmę inwestycyjną wykonującą zleceń klientów. Pojęcie „w znacznych wielkościach" mierzy się za pomocą wielkości transakcji poza rynkiem regulowanym zawieranych przez firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji tej firmy inwestycyjnej na konkretnym instrumencie finansowym albo za pomocą wielkości transakcji poza rynkiem regulowanym realizowanych przez daną firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji na konkretnym instrumencie finansowym w Unii. Definicja podmiotu systematycznie internalizującego transakcje ma zastosowanie tylko w przypadku gdy przekroczone zostały oba ustalone z góry limity odnoszące się do częstości i systematyczności oraz do znacznych wielkości lub w przypadku gdy firma inwestycyjna decyduje się skorzystać z wariantu dobrowolnego poddania się reżimowi podmiotów systematycznie internalizujących transakcje;	**T**	**Art. 3 pkt 2f** **Art. 3c**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 2f) podmiocie systematycznie internalizującym transakcje – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, która w sposób zorganizowany, częsty, systematycznie i w znacznych wielkościach zawiera transakcje na własny rachunek, wykonując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym, ASO lub poza zorganizowaną platformą obrotu, zwaną dalej „OTF", bez prowadzenia ASO lub OTF; **Art. 3c.** 1. Kryteria częstości i systematyczności, o których mowa w art. 3 pkt 2f ustala się, z uwzględnieniem art. 12–17 rozporządzenia 2017/565, na podstawie liczby transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, zawieranych na własny rachunek poza systemem obrotu instrumentami finansowymi przez firmę inwestycyjną wykonującą zlecenia klientów. 2. Kryterium zawierania transakcji w znacznych wielkościach, o którym mowa w art. 3 pkt 2f ustala się, z uwzględnieniem art. 12–17 rozporządzenia 2017/565, na podstawie wielkości transakcji zawieranych poza systemem obrotu instrumentami finansowymi przez firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, zawieranych przez tę firmę inwestycyjną albo na podstawie wielkości transakcji poza systemem obrotu instrumentami finansowymi zawieranych przez firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, na terytorium Unii Europejskiej.	
Art. 4 ust. 1 pkt 21	„rynek regulowany" oznacza system wielostronny prowadzony lub zarządzany przez operatora rynku, który kojarzy lub ułatwia kojarzenie wielu deklaracji gotowości zakupu i sprzedaży instrumentów finansowych przez osoby trzecie – w systemie i zgodnie ze swoimi zasadami niemającymi charakteru uznaniowego – w sposób skutkujący zawarciem kontraktu obejmującego instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu zgodnie z jego zasadami lub	**T**	**Art. 14 ust. 1**	**Art. 14.** 1. Rynkiem regulowanym, w rozumieniu ustawy, jest działający w sposób stały wielostronny system zawierania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu w tym systemie, zapewniający inwestorom powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie przy kojarzeniu ofert nabycia i zbycia instrumentów finansowych, oraz jednakowe	

	systemami oraz który posiada zezwolenie i funkcjonuje w sposób systematyczny, zgodnie z tytułem III niniejszej dyrektywy;			warunki nabywania i zbywania tych instrumentów, zorganizowany i podlegający nadzorowi właściwego organu na zasadach określonych w przepisach ustawy, jak również uznany przez państwo członkowskie za spełniający te warunki, i wskazany Komisji Europejskiej jako rynek regulowany.	
Art. 4 ust. 1 pkt 22	„wielostronna platforma obrotu" lub „MTF" oznacza system wielostronny prowadzony przez firmę inwestycyjną lub operatora rynku, który kojarzy wiele deklaracji gotowości zakupu i sprzedaży instrumentów finansowych przez osoby trzecie – w systemie i zgodnie ze swoimi zasadami niemającymi charakteru uznaniowego – w sposób skutkujący zawarciem kontraktu, zgodnie z tytułem II niniejszej dyrektywy;	**T**	**Art. 3 pkt 2**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 2) alternatywnym systemie obrotu – rozumie się przez to prowadzony poza rynkiem regulowanym, wielostronny system kojarzący oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych w taki sposób, że do zawarcia transakcji dochodzi w ramach tego systemu, zgodnie z określonymi zasadami oraz w sposób niemający charakteru uznaniowego;	
Art. 4 ust. 1 pkt 23	„zorganizowana platforma obrotu" lub „OTF" oznacza system wielostronny niebędący rynkiem regulowanym ani MTF, w ramach którego umożliwia się interakcję wielu deklaracji gotowości zakupu i sprzedaży obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji lub instrumentów pochodnych, składanych przez osoby trzecie w sposób skutkujący zawarciem kontraktu, zgodnie z tytułem II niniejszej dyrektywy;	**T**	**Art. 3 pkt 2e**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 2e) zorganizowanej platformie obrotu – rozumie się przez to wielostronny system kojarzący w sposób uznaniowy składane przez podmioty trzecie oferty kupna i sprzedaży obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji, instrumentów pochodnych lub produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę, niebędący: a) rynkiem regulowanym ani b) alternatywnym systemem obrotu, zwanym dalej „ASO";	
Art. 4 ust. 1 pkt 24	„system obrotu" oznacza każdy rynek regulowany, MTF lub OTF;	**T**	**Art. 3 pkt 9a**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 9a) systemie obrotu instrumentami finansowymi – rozumie się przez to rynek regulowany, ASO lub OTF;	
Art. 4 ust. 1 pkt 25	„płynny rynek" oznacza rynek danego instrumentu finansowego lub klasy instrumentów finansowych, na którym w trybie ciągłym istnieją kupujący i sprzedający gotowi do zawierania transakcji, oceniani zgodnie z poniższymi kryteriami, z uwzględnieniem specyfiki struktury rynku danego instrumentu finansowego lub konkretnej klasy instrumentów finansowych: a) średniej częstotliwości i wielkości transakcji biorąc pod uwagę szeroki zakres warunków rynkowych, i uwzględniając charakter i cykl życiowy produktów w ramach danej klasy instrumentów finansowych; b) liczby i rodzaju uczestników rynku, w tym udział uczestników rynku w obrocie danymi instrumentami finansowymi; c) średniej wartości spreadów, jeżeli jest dostępna;	**T**	**Art. 78c ust. 5**	**Art. 78c**. 5. Przez płynny rynek rozumie się rynek, na którym przedmiotem obrotu jest instrument finansowy lub klasa instrumentów finansowych, na potrzeby których jest oceniana płynność rynku, oraz stale istnieją kupujący i sprzedający gotowi do zawierania transakcji mających za przedmiot ten instrument finansowy lub tę klasę instrumentów finansowych. Ocenę istnienia na rynku kupujących i sprzedających gotowych do zawierania transakcji przeprowadza się – z uwzględnieniem specyfiki struktury rynku, na którym przedmiotem obrotu jest dany instrument finansowy lub konkretna klasa instrumentów finansowych – na podstawie: 1) średniej częstotliwości i wielkości transakcji, z uwzględnieniem szerokiego zakresu	

				warunków rynkowych oraz charakteru i terminu zapadalności instrumentów finansowych w ramach danej klasy instrumentów finansowych; 2) liczby i rodzaju uczestników rynku, w tym udziału uczestników rynku w obrocie danymi instrumentami finansowymi; 3) średniej wartości spreadów, jeżeli jest dostępna.	
Art. 4 ust. 1 pkt 26	„właściwy organ" oznacza organ powołany przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 67, chyba że w niniejszej dyrektywie określono inaczej;	**T**	**Art. 3 pkt 35**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 35) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego, o której mowa w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 174, 615, 888 i 996);	
Art. 4 ust. 1 pkt 27	„instytucja kredytowa" oznacza instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	**T**	**Art. 3 pkt 31**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 31) zagranicznej instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium innego państwa członkowskiego działalność maklerską, lub prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium innego państwa członkowskiego rachunki, na których rejestrowane są papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym;	
Art. 4 ust. 1 pkt 28	„spółka zarządzająca przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)" oznacza spółkę zarządzającą zdefiniowaną w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE ([1]); [1] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).	**T**	**Art. 3 pkt 39a**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 39a) spółce zarządzającej – rozumie się przez to podmiot lub spółkę, o których mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o funduszach inwestycyjnych";	
Art. 4 ust. 1 pkt 29	„agent" oznacza osobę fizyczną lub prawną, która na zasadzie pełnej i nieodwołalnej odpowiedzialności wyłącznie jednej firmy inwestycyjnej, w której imieniu działa, promuje usługi inwestycyjne lub dodatkowe wobec klientów lub klientów potencjalnych, otrzymuje i przekazuje dyspozycje lub zlecenia klientów w odniesieniu do usług inwestycyjnych lub instrumentów finansowych, oferuje instrumenty finansowe lub świadczy na rzecz klienta lub potencjalnego klienta usługi doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do tych instrumentów	**T**	**Art. 79 ust. 1**	**Art. 79.** 1. Firma inwestycyjna może, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej, powierzyć osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej stałe lub okresowe wykonywanie w imieniu i na rachunek firmy inwestycyjnej czynności pośrednictwa w zakresie działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną (agent firmy inwestycyjnej).	

	finansowych lub usług;				
Art. 4 ust. 1 pkt 30	„oddział" oznacza miejsce prowadzenia działalności inne niż siedziba, które stanowi część firmy inwestycyjnej, nie posiada osobowości prawnej i świadczy usługi inwestycyjne lub prowadzi działalność inwestycyjną, a także może świadczyć usługi dodatkowe, na które udzielono zezwolenia firmie inwestycyjnej; wszystkie miejsca prowadzenia działalności utworzone w tym samym państwie członkowskim przez daną firmę inwestycyjną mającą zarząd w innym państwie członkowskim są traktowane jako jeden oddział;	**T**	**Art. 115 ust. 2**	**Art. 115.** 2. Za oddział uważa się wyodrębnioną w strukturach zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za jeden oddział uważa się wszystkie jednostki organizacyjne danej zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach których jest prowadzona działalność maklerska.	
Art. 4 ust. 1 pkt 31	„znaczny pakiet akcji" oznacza każdy posiadany bezpośrednio lub pośrednio pakiet akcji lub udział w firmie inwestycyjnej, stanowiący 10 % lub więcej kapitału bądź praw głosu określonych w art. 9 i 10 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]), uwzględniając warunki dotyczące ich agregacji, określone w art. 12 ust. 4 i 5 tej dyrektywy, bądź też taki, który umożliwia wywieranie znaczącego wpływu na zarządzanie daną firmą inwestycyjną; [2] Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).	**T**		[Komentarz: Definicja nie została uwzględniona w projekcie, ponieważ nie jest ona wykorzystywana w redakcji przepisów. Cel dyrektywy został osiągnięty poprzez przytoczenie wprost w odpowiednim przepisie definicji „znacznego pakietu akcji"]	
Art. 4 ust. 1 pkt 32	„przedsiębiorstwo dominujące" oznacza przedsiębiorstwo dominujące w rozumieniu art. 2 pkt 9 i art. 22 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE ([3]); [3] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).	**T**	**Art. 3 pkt 16**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 16) podmiocie dominującym – rozumie się przez to jednostkę dominującą w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047);	
Art. 4 ust. 1 pkt 33	„przedsiębiorstwo zależne" oznacza przedsiębiorstwo zależne w rozumieniu art. 2 pkt 10 i art. 22 dyrektywy 2013/34/UE, w tym każde przedsiębiorstwo zależne wobec przedsiębiorstwa zależnego wobec ostatecznego przedsiębiorstwa dominującego;	**T**	**Art. 3 pkt 17**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 17) podmiocie zależnym – rozumie się przez to jednostkę zależną w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;	
Art. 4 ust. 1 pkt 34	„grupa" oznacza grupę zdefiniowaną w art. 2 pkt 11 dyrektywy 2013/34/UE;	**T**	**Art. 3 pkt 18**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 18) grupie kapitałowej – rozumie się przez to grupę kapitałową w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o	

				rachunkowości;	
Art. 4 ust. 1 pkt 35	„bliskie powiązania" oznaczają sytuację, w której dwie lub więcej osób fizycznych lub prawnych jest ze sobą powiązanych:	**T**	**Art. 3 pkt 18a**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 18a) bliskich powiązaniach – rozumie się przez to: a) posiadanie, bezpośrednio lub pośrednio: - co najmniej 20% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym innego podmiotu lub - co najmniej 20% udziału w kapitale zakładowym innego podmiotu, lub - prawa do wykonywania co najmniej 20% głosów w organach innego podmiotu, lub b) sprawowanie nad innym podmiotem: - kontroli w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 34 lub 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, lub - współkontroli w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 35 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, lub c) wywieranie znaczącego wpływu na inny podmiot w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 36 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;	
Art. 4 ust. 1 pkt 35 lit. a	„udziałem", w postaci posiadanego bezpośrednio lub za pomocą stosunku kontroli udziału dającego prawo do co najmniej 20 % praw do głosowania lub kapitału przedsiębiorstwa;	**T**			
Art. 4 ust. 1 pkt 35 lit. b	„kontrolą", która oznacza związek zachodzący między przedsiębiorstwem dominującym i przedsiębiorstwem zależnym we wszystkich przypadkach, o których mowa w art. 22 ust. 1 i 2 dyrektywy 2013/34/UE lub też podobny związek między jakąkolwiek osobą fizyczną lub prawną i przedsiębiorstwem; wszelkie przedsiębiorstwa zależne danego przedsiębiorstwa zależnego są również uważane za przedsiębiorstwa zależne wobec przedsiębiorstwa dominującego najwyższego szczebla;	**T**			
Art. 4 ust. 1 pkt 35 lit. c	trwałym powiązaniem dwóch lub więcej osób fizycznych z tą samą osobą przez stosunek kontroli;	**T**			
Art. 4 ust. 1 pkt 36	„organ zarządzający" oznacza organ lub organy firmy inwestycyjnej, operatora rynku lub dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji wyznaczony zgodnie z prawem krajowym, który jest uprawniony do formułowania strategii firmy, jej celów i ogólnego kierunku jej działalności oraz który nadzoruje i monitoruje proces podejmowania decyzji w zakresie zarządzania i obejmuje osoby, kore faktycznie kierują działalnością firmy. W przypadku gdy w niniejszej dyrektywie zawarte są odniesienia do organu zarządzającego a zgodnie z	**T**	**Art. 25d ust. 1**	**Art. 25d.** 1. Zarząd spółki prowadzącej rynek regulowany zapewnia skuteczne i ostrożne zarządzanie rynkiem regulowanym, w tym właściwy i przejrzysty podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności, a także wdrożenie rozwiązań w celu przeciwdziałania powstawaniu konfliktu interesów.	

	prawem krajowym funkcja zarządcza i funkcja nadzorcza organu zarządzającego są przypisane rożnym organom lub rożnym członkom jednego organu, państwa członkowskie wskazują organy lub odpowiedzialnych członków organu zarządzającego odpowiedzialnych zgodnie z przepisami krajowymi, chyba że w niniejszej dyrektywie określono inaczej.				
Art. 4 ust. 1 pkt 37	„kadra kierownicza wyższego szczebla" oznacza osoby fizyczne, które sprawują funkcje wykonawcze w firmie inwestycyjnej, w operatorze rynku lub dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji, które są odpowiedzialne za bieżące zarządzanie danym podmiotem i składają z niego sprawozdania organowi zarządzającemu, w tym za realizację polityki w zakresie dystrybucji usług i produktów na rzecz klientów przez firmę i jej pracowników;	**T**		[Komentarz: Definicja nie została uwzględniona w projekcie, ponieważ nie jest ona wykorzystywana w redakcji przepisów. Cel dyrektywy został osiągnięty poprzez przytoczenie wprost w odpowiednim przepisie definicji „kadry kierowniczej wyższego szczebla"]	
Art. 4 ust. 1 pkt 38	„obrót polegający na zestawianiu zleceń" oznacza transakcję, w której podmiot ułatwiający wstępuje w daną transakcję pomiędzy kupującego i sprzedającego w taki sposób, że podczas całego procesu zawierania transakcji nie jest nigdy narażony na ryzyko rynkowe, przy czym obie transakcje składowe są zawierane jednocześnie, a transakcja jest zawierana po cenie, przy której podmiot ułatwiający nie osiąga zysku ani nie ponosi straty, z wyjątkiem z góry ujawnionej prowizji, opłaty lub opłaty za transakcję;	**T**	**Art. 3 pkt 2a**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 2a) zestawianiu zleceń – rozumie się przez to wykonywanie czynności skutkujących zawarciem transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe, w których: a) podmiot zestawiający zlecenia jest podmiotem praw i obowiązków wynikających z transakcji względem każdego z podmiotów składających zlecenia, które zostały zestawione, b) obie transakcje zawarte w wyniku zestawienia zleceń są dokonywane w tym samym momencie, c) udział podmiotu zestawiającego zlecenia w transakcjach zawartych w wyniku zestawienia zleceń nie naraża go na ryzyko rynkowe oraz jest neutralny finansowo, z wyjątkiem znanej stronie transakcji opłaty, prowizji lub wynagrodzenia należnej podmiotowi z tytułu każdej transakcji;	
Art. 4 ust. 1 pkt 39	„handel algorytmiczny" oznacza obrót na instrumentach finansowych, w którym algorytm komputerowy automatycznie ustala indywidualne parametry zleceń, takie jak warunki uruchomienia zlecenia, moment jego realizacji, cenę lub ilość instrumentów będących przedmiotem zlecenia lub sposób zarządzania zleceniem po jego złożeniu, przy ograniczonym lub zerowym udziale człowieka i nie obejmuje jakichkolwiek systemów wykorzystywanych wyłącznie do celu przekierowywania zleceń z jednego systemu obrotu do innego lub do celu przetwarzania zleceń nieobejmującego określania jakichkolwiek parametrów transakcji lub potwierdzania zleceń lub przetwarzania potransakcyjnego zawartych transakcji;	**T**	**Art. 3 pkt 2b**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 2b) handlu algorytmicznym – rozumie się przez to nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych przy pomocy algorytmu komputerowego automatycznie ustalającego indywidualne parametry zleceń nabycia lub zbycia tych instrumentów, w tym moment złożenia zlecenia, termin jego ważności, cenę lub liczbę instrumentów będących przedmiotem zlecenia lub sposób zarządzania zleceniem po jego złożeniu, przy czym następuje to przy ograniczonym lub zerowym udziale człowieka w rozumieniu art. 18 rozporządzenia 2017/565; nie stanowi handlu algorytmicznego stosowanie automatycznych systemów wykorzystywanych	

				wyłącznie w celu przekierowywania zleceń pomiędzy systemami obrotu instrumentami finansowymi, przetwarzania zleceń nieobejmującego określania jakichkolwiek parametrów transakcji, potwierdzania zleceń lub przetwarzania potransakcyjnego zawartych transakcji;	
Art. 4 ust. 1 pkt 40	„technika handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości" oznacza każdą technikę handlu algorytmicznego, która charakteryzuje się:	**T**	**Art. 3 pkt 2c**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 2c) technice handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości – rozumie się przez to handel algorytmiczny, w którym:	
Art. 4 ust. 1 pkt 40 lit. a	infrastrukturą mającą minimalizować opóźnienia sieciowe i inne, z wykorzystaniem co najmniej jednego z następujących rozwiązań do algorytmicznego wprowadzania zleceń: kolokacji, hostingu blisko położonej strony trzeciej lub bezpośredniego dostępu elektronicznego o wysokiej prędkości;	**T**	**Art. 3 pkt 2c lit. a tiret pierwsze**	a) są wykorzystywane systemy teleinformatyczne: – umożliwiające skrócenie czasu przesłania zlecenia do systemu jego wykonania, z wykorzystaniem co najmniej jednego z następujących rozwiązań: usługi kolokacji, korzystania z zasobów systemów teleinformatycznych podmiotu posiadającego na podstawie odpowiedniej umowy połączenie z systemem obrotu instrumentami finansowymi lub bezpośredniego dostępu elektronicznego o wysokiej prędkości przesyłu,	
Art. 4 ust. 1 pkt 40 lit. b	systemowym określaniem momentu uruchomienia zlecenia, jego generowania, przekierowywania lub wykonania, bez udziału człowieka dla pojedynczej transakcji lub zlecenia; oraz	**T**	**Art. 3 pkt 2c lit. a tiret drugie**	– analizujące dane z rynku finansowego, w tym informacje dotyczące zleceń i transakcji zawieranych w ramach obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi oraz powodujące niezwłoczne wykorzystanie algorytmu komputerowego bez udziału człowieka, a także	
Art. 4 ust. 1 pkt 40 lit. c	wysoką śróddzienną liczbą komunikatów, które stanowią zlecenie, kwotowanie lub anulowanie;	**T**	**Art. 3 pkt 2c lit. b**	b) występuje duża liczba komunikatów wysyłanych w dniu obrotu do systemu obrotu instrumentami finansowymi, dotyczących przekazania, modyfikowania, anulowania lub kwotowania zlecenia nabycia lub zbycia instrumentu finansowego; przez występowanie dużej liczby takich komunikatów rozumie się spełnienie kryteriów określonych w art. 19 rozporządzenia 2017/565;	
Art. 4 ust. 1 pkt 41	„bezpośredni dostęp elektroniczny" oznacza mechanizm, w ramach którego członek lub uczestnik lub klient systemu obrotu zezwala danej osobie na korzystanie ze swojego kodu transakcyjnego, tak aby osoba ta mogła przekazywać drogą elektroniczną zlecenia dotyczące instrumentu finansowego bezpośrednio do systemu obrotu, i obejmujący uzgodnienia polegające na wykorzystywaniu przez daną osobę infrastruktury członka, uczestnika lub klienta, lub jakiegokolwiek systemu przyłączeniowego udostępnionego przez członka, uczestnika lub klienta	**T**	**Art. 3 pkt 2d**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 2d) bezpośrednim dostępie elektronicznym – rozumie się przez to, z uwzględnieniem art. 20 rozporządzenia 2017/565, udostępnianie przez członka lub uczestnika systemu obrotu instrumentami finansowymi własnego połączenia z tym systemem, umożliwiającego składanie zleceń mających za przedmiot instrumenty finansowe za pośrednictwem systemu teleinformatycznego członka lub uczestnika albo bez wykorzystywania takiego	

	do przekazywania zleceń (bezpośredni dostęp do rynku) lub uzgodnienia, w ramach których dana osoba nie korzysta z tej infrastruktury (dostęp sponsorowany);			systemu;	
Art. 4 ust. 1 pkt 42	„praktyka sprzedaży wiązanej" oznacza oferowanie usług inwestycyjnej wraz z inną usługą lub produktem w ramach pakietu lub jako warunek zawarcia samej umowy lub pakietu;	**N**		[Komentarz: Nie wymaga implementacji. Definicja „praktyki sprzedaży wiązanej" została wykorzystana w MiFIDII jedynie w zawartej w przepisie art. 24 ust. 11 delegacji dla EUNGiPW, we współpracy z EUNB i EUNUPPE, do opracowania wytycznych]	
Art. 4 ust. 1 pkt 43	„lokata strukturyzowana" oznacza depozyt zdefiniowany w art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE ([1]), który jest w pełni spłacalny w terminie zapadalności na warunkach, na jakich zapłacone zostaną lub są narażone na ryzyko wszelkie odsetki lub premie zgodnie z wzorem, który obejmuje takie czynniki jak: a) indeks lub połączenie indeksów, z wyłączeniem depozytów o zmiennym oprocentowaniu, których stopa zwrotu jest bezpośrednio powiązana z takim indeksem stopy procentowej, jak Euribor lub Libor; b) instrument finansowy lub połączenie instrumentów finansowych; c) towar lub połączenie towarów lub innych aktywów fizycznych lub niefizycznych i nierzeczowych; lub d) kurs walutowy lub połączenie kursów walutowych; ([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (zob. s. 149 niniejszego Dziennika Urzędowego).	**T**	**Art. 3 pkt 55**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 55) lokacie strukturyzowanej – rozumie się przez to lokatę strukturyzowaną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 39 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, 2361 i …;	
Art. 4 ust. 1 pkt 44	„zbywalne papiery wartościowe" oznaczają te rodzaje papierów wartościowych, które są zbywalne na rynku kapitałowym - z wyłączeniem instrumentów płatniczych - takie jak:	**T**	**Art. 3 pkt 1**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 1) papierach wartościowych – rozumie się przez to: a) akcje, prawa poboru w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.), prawa do akcji, warranty subskrypcyjne, kwity depozytowe, obligacje, listy zastawne, certyfikaty inwestycyjne i inne zbywalne papiery wartościowe, w tym inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z akcji lub z zaciągnięcia długu, wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego, b) inne zbywalne prawa majątkowe, które powstają w wyniku emisji, inkorporujące uprawnienie do nabycia lub objęcia papierów wartościowych określonych w lit. a, lub wykonywane poprzez dokonanie rozliczenia pieniężnego, odnoszące się do papierów	

				wartościowych określonych w lit. a, walut, stóp procentowych, stóp zwrotu, towarów oraz innych wskaźników lub mierników (prawa pochodne);	
Art. 4 ust. 1 pkt 44 lit. a	akcje spółek oraz inne papiery wartościowe równoważne akcjom spółek kapitałowych, spółek osobowych lub innych podmiotów, a także kwity depozytowe dotyczące akcji;	**T**	**Art. 3 pkt 1 lit. a**	1) papierach wartościowych – rozumie się przez to: a) akcje, prawa poboru w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1578 z późn. zm.), prawa do akcji, warranty subskrypcyjne, kwity depozytowe, obligacje, listy zastawne, certyfikaty inwestycyjne i inne zbywalne papiery wartościowe, w tym inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z akcji lub z zaciągnięcia długu, wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego,	
Art. 4 ust. 1 pkt 44 lit. b	obligacje i inne formy sekurytyzowanych wierzytelności, w tym kwity depozytowe dotyczące takich papierów wartościowych;	**T**	**Art. 3 pkt 1 lit. a**	1) papierach wartościowych – rozumie się przez to: a) akcje, prawa poboru w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1578 z późn. zm.), prawa do akcji, warranty subskrypcyjne, kwity depozytowe, obligacje, listy zastawne, certyfikaty inwestycyjne i inne zbywalne papiery wartościowe, w tym inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z akcji lub z zaciągnięcia długu, wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego,	
Art. 4 ust. 1 pkt 44 lit. c	wszelkie inne papiery wartościowe dające prawo nabycia lub zbycia jakichkolwiek zbywalnych papierów wartościowych lub powodujące rozliczenie w środkach pieniężnych określane w odniesieniu do zbywalnych papierów wartościowych, walut, stop procentowych lub stop zwrotu, towarów i innych wskaźników lub mierników;	**T**	**Art. 3 pkt 1 lit. b**	1) papierach wartościowych – rozumie się przez to: (…) b) inne zbywalne prawa majątkowe, które powstają w wyniku emisji, inkorporujące uprawnienie do nabycia lub objęcia papierów wartościowych określonych w lit. a, lub wykonywane poprzez dokonanie rozliczenia pieniężnego, odnoszące się do papierów wartościowych określonych w lit. a, walut, stóp procentowych, stóp zwrotu, towarów oraz innych wskaźników lub mierników (prawa pochodne);	
Art. 4 ust. 1 pkt 45	„kwity depozytowe" oznaczają papiery wartościowe zbywalne na rynku kapitałowym i reprezentujące prawo własności papierów wartościowych emitenta mającego siedzibę w innym państwie, które mogą zostać dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym oraz być przedmiotem obrotu niezależnie od papierów wartościowych tego emitenta mającego siedzibę w innym państwie;	**T**	**Art. 3 pkt 30**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 30) kwicie depozytowym - rozumie się przez to papier wartościowy wyemitowany przez instytucję finansową z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego lub innego państwa należącego do OECD: a) poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z papierami wartościowymi	

				dopuszczonymi do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo papierami wartościowymi wyemitowanymi poza tym terytorium, albo b) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z papierami wartościowymi wyemitowanymi poza tym terytorium – w którym inkorporowane jest prawo do zamiany tego papieru wartościowego na określone papiery wartościowe we wskazanej w warunkach emisji proporcji, przejście na właściciela tego papieru wartościowego praw majątkowych stanowiących pożytki z papierów wartościowych lub ich równowartości oraz, w przypadku akcji - możliwość wydania przez właściciela tego papieru wartościowego jego emitentowi wiążącej dyspozycji co do sposobu głosowania na walnym zgromadzeniu;	
Art. 4 ust. 1 pkt 46	„fundusz inwestycyjny typu ETF" oznacza fundusz, którego co najmniej jedna jednostka lub klasa akcji jest przedmiotem obrotu przez cały dzień w co najmniej jednym systemie obrotu i z udziałem co najmniej jednego animatora rynku, który podejmuje działania w celu zapewnienia, aby wartość jednostek lub akcji w danym systemie obrotu nie różniła się istotnie od ich wartości aktywów netto, a w stosownych przypadkach od ich wskaźnikowych wartości aktywów netto;	**T**		[Komentarz: Nie wymaga implementacji. Definicja „funduszu inwestycyjnego typu ETF" została wykorzystana w MiFIDII jedynie w art. 49, którego implementację stanowi projektowany art. 18b uoif. Przepis ten odwołuje się do instrumentów finansowych, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/588 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającym dyrektywę PE i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie minimalnej wielkości zmiany ceny dla akcji, kwitów depozytowych i funduszy inwestycyjnych typu ETF (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 411), które obejmują również fundusze inwestycyjne typu ETF. W ten sposób cel dyrektywy został osiągnięty]	
Art. 4 ust. 1 pkt 47	„certyfikaty" oznaczają certyfikaty zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;	**N**			
Art. 4 ust. 1 pkt 48	„strukturyzowane produkty finansowe" oznaczają strukturyzowane produkty finansowe zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;	**T**	**Art. 3 pkt 30c**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 30c) strukturyzowanych produktach finansowych – rozumie się przez to strukturyzowane produkty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 600/2014;	
Art. 4 ust. 1 pkt 49	„instrumenty pochodne" oznaczają instrumenty pochodne zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;	**T**	**Art. 2 ust. 8** **Art. 3 pkt 28a**	**Art. 2.** 8. Instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, są również instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są węgiel i ropa spełniające warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/565, i które musza być wykonywane przez dostawę oraz są	

				przedmiotem obrotu na zorganizowanej platformie obrotu. **Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 28a) instrumentach pochodnych – rozumie się przez to opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne prawa majątkowe, których cena lub wartość zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości instrumentów finansowych, walut, stóp procentowych, rentowności, indeksów finansowych, wskaźników finansowych, towarów, zmian klimatycznych, stawek frachtowych, poziomów emisji, stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, a także innych aktywów, praw, zobowiązań, indeksów lub wskaźników oraz instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego;	
Art. 4 ust. 1 pkt 50	„towarowe instrumenty pochodne" oznaczają towarowe instrumenty pochodne zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;	**T**	**Art. 32b pkt 3**	**Art. 32b.** Ilekroć w niniejszym oddziale jest mowa o: (…) 3) towarowych instrumentach pochodnych – rozumie się przez to instrumenty finansowe określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d–f oraz i, oraz papiery wartościowe, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. b, odnoszące się do towarów, wskaźników lub mierników, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. i.	
Art. 4 ust. 1 pkt 51	„CCP" oznacza CCP zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;	**T**	**Art. 3 pkt 49**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 49) CCP – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 648/2012, mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;	
Art. 4 ust. 1 pkt 52	„zatwierdzony podmiot publikujący" lub „APA" oznacza osobę upoważnioną na mocy niniejszej dyrektywy do świadczenia usług polegających na upublicznianiu informacji dotyczących obrotu w imieniu firm inwestycyjnych zgodnie z art. 20 i 21 rozporządzenia(UE) nr 600/2014;	**T**	**Art. 3 pkt 33a**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 33a) zatwierdzonym podmiocie publikującym – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, spółkę prowadzącą rynek regulowany lub inną osobę prawną, posiadające zezwolenie Komisji na świadczenie usług polegających na pośrednictwie w podawaniu do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 20 i art. 21 rozporządzenia 600/2014, przez firmy inwestycyjne, banki, o których mowa w art. 70 ust. 2, zagraniczne firmy inwestycyjne lub inne podmioty zagraniczne świadczące usługi inwestycyjne na terytorium Unii Europejskiej lub prowadzące działalność inwestycyjną przez utworzenie oddziału w Unii Europejskiej;	

Art. 4 ust. 1 pkt 53	„dostawca informacji skonsolidowanych" lub „CTP" oznacza osobę upoważnioną na mocy niniejszej dyrektywy do świadczenia usług polegających na gromadzeniu informacji dotyczących obrotu dla instrumentów finansowych wymienionych w art. 6, 7, 10, 12 i 13, 20 i 21 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 z rynków regulowanych, MTF, OTF i APA oraz ich konsolidację w ciągły elektroniczny strumień danych bieżących, obejmujący dane o cenie i wolumenie dla poszczególnych instrumentów finansowych;	**T**	**Art. 3 pkt 33b**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 33b) dostawcy informacji skonsolidowanych – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, spółkę prowadzącą rynek regulowany lub inną osobę prawną, posiadające zezwolenie Komisji na gromadzenie informacji, o których mowa w art. 6, art. 7, art. 10, art. 12, art. 13, art. 20 i art. 21 rozporządzenia 600/2014, pochodzących z rynku regulowanego, ASO lub OTF, lub zatwierdzonego podmiotu publikującego, konsolidację tych danych w formę elektronicznego strumienia danych bieżących, ich dalsze udostępnianie oraz podawanie do publicznej wiadomości;	
Art. 4 ust. 1 pkt 54	„zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy" lub „ARM" oznacza osobę upoważnioną na mocy niniejszej dyrektywy do świadczenia usług polegających na zgłaszaniu szczegółów transakcji właściwym organom lub ESMA w imieniu firm inwestycyjnych;	**T**	**Art. 3 pkt 33c**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 33c) zatwierdzonym mechanizmie sprawozdawczym – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, spółkę prowadzącą rynek regulowany lub inną osobę prawną, posiadające zezwolenie Komisji na świadczenie usług polegających na pośrednictwie w przekazywaniu Komisji, innym właściwym organom nadzoru lub Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacji, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 600/2014, przez firmy inwestycyjne, banki, o których mowa w art. 70 ust. 2, zagraniczne firmy inwestycyjne lub inne podmioty zagraniczne świadczące usługi inwestycyjne na terytorium Unii Europejskiej lub prowadzące działalność inwestycyjną przez utworzenie oddziału w Unii Europejskiej;	
Art. 4 ust. 1 pkt 55	„macierzyste państwo członkowskie" oznacza: a) w przypadku firm inwestycyjnych: (i) jeżeli firma inwestycyjna jest osobą fizyczną - państwo członkowskie, w którym mieści się jej siedziba zarządu; (ii) jeżeli firma inwestycyjna jest osobą prawną - państwo członkowskie, w którym mieści się jej siedziba statutowa; (iii) jeżeli na mocy prawa krajowego firma inwestycyjna nie ma siedziby statutowej – państwo członkowskie, w którym mieści się siedziba zarządu; b) w przypadku rynku regulowanego – państwo członkowskie, w którym zarejestrowany jest rynek regulowany, lub, jeżeli na podstawie prawa tego państwa członkowskiego nie ma on siedziby statutowej – państwo członkowskie, w którym mieści się siedziba zarządu rynku regulowanego; c) w przypadku APA, CTP lub ARM:	**N**		[Komentarz: Definicja nie została uwzględniona w projekcie, ponieważ nie jest ona wykorzystywana w redakcji przepisów. Cel dyrektywy został osiągnięty poprzez zastosowanie techniki bezpośredniego wskazywania państwa siedziby]	

	(i) jeżeli APA, CTP lub ARM jest osobą fizyczną – państwo członkowskie, w którym mieści się jej siedziba zarządu; (ii) jeżeli APA, CTP lub ARM jest osobą prawną – państwo członkowskie, w którym mieści się jej siedziba statutowa; (iii) jeżeli na mocy prawa krajowego APA, CTP lub ARM nie ma siedziby statutowej – państwo członkowskie, w którym mieści się jej siedziba zarządu;				
Art. 4 ust. 1 pkt 56	„przyjmujące państwo członkowskie" oznacza państwo członkowskie, inne niż macierzyste państwo członkowskie, w którym firma inwestycyjna posiada oddział lub świadczy usługi inwestycyjne lub prowadzi działalność inwestycyjną, lub państwo członkowskie, w którym rynek regulowany zapewnia odpowiednie rozwiązania, tak aby ułatwić dostęp do obrotu prowadzonego w ramach swojego systemu przez zdalnych członków lub uczestników mających siedzibę w tym państwie członkowskim;	**N**		[Komentarz: Definicja nie została uwzględniona w projekcie, ponieważ nie jest ona wykorzystywana w redakcji przepisów. Cel dyrektywy został osiągnięty poprzez zastosowanie techniki bezpośredniego wskazywania państwa prowadzenia działalności]	
Art. 4 ust. 1 pkt 57	„firma z państwa trzeciego" oznacza firmę, która byłaby instytucją kredytową świadczącą usługi inwestycyjne lub prowadzącą działalność inwestycyjną, lub firmę inwestycyjną, gdyby siedziba jej zarządu lub siedziba statutowa znajdowały się w Unii;	**N**			
Art. 4 ust. 1 pkt 58	„produkt energetyczny sprzedawany w obrocie hurtowym" oznacza produkt energetyczny sprzedawany w obrocie hurtowym zdefiniowany w art. 2 pkt 4 rozporządzenia (UE) nr 1227/2011;	**T**	**Art. 2 ust. 5 i 6**	**Art. 2.** 5. Przez produkt energetyczny będący przedmiotem obrotu hurtowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, rozumie się produkt, o którym mowa w art. 2 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 1227/2011. 6. Przez produkt energetyczny będący przedmiotem obrotu hurtowego, który musi być wykonywany przez dostawę, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, rozumie się produkt spełniający kryteria, o których mowa w art. 5 rozporządzenia 2017/565.	
Art. 4 ust. 1 pkt 59	„instrumenty pochodne oparte na towarach rolnych" oznacza kontrakty pochodne odnoszące się do produktów wymienionych w art. 1 oraz załączniku I części I–XX i XXIV/1 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ([1]);	**T**		[Komentarz: Nie wymaga implementacji. Definicja „instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych" została wykorzystana w MiFIDII jedynie w art. 88 ust. 1 lit a, b i g, wskazującym na możliwość współpracy z	

	([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).			państwami trzecimi. Możliwość taka jest uregulowana przepisami ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym. W ten sposób cel dyrektywy został osiągnięty]	
Art. 4 ust. 1 pkt 60	„emitent długu państwowego" oznacza którykolwiek z poniższych podmiotów emitujących instrumenty dłużne: (i) Unię; (ii) państwo członkowskie, w tym agendę rządową, agencję lub spółkę celową państwa członkowskiego, (iii) w przypadku federalnego państwa członkowskiego - członka federacji; (iv) spółkę celową dla kilku państw członkowskich; (v) międzynarodową instytucję finansową utworzoną przez co najmniej dwa państwa członkowskie, której celem jest uruchamianie finansowania i świadczenie pomocy finansowej z korzyścią dla jej członków, którzy doświadczają poważnych problemów finansowych lub są zagrożeni takimi problemami, lub (vi) Europejski Bank Inwestycyjny;	**T**	**Art. 78c ust. 4**	4. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania w przypadku, gdy przedmiotem obrotu na OTF są instrumenty dłużne, dla których nie ma płynnego rynku, emitowane przez: 1) Skarb Państwa, Unię Europejską, państwo członkowskie, w tym agendę rządową, agencję lub spółkę celową utworzoną przez państwa członkowskie, a w przypadku federalnego państwa członkowskiego, przez jednego z członków federacji, 2) spółkę celową utworzoną przez państwa członkowskie w celu emisji instrumentów dłużnych, 3) międzynarodową instytucję finansową utworzoną przez co najmniej dwa państwa członkowskie, której celem jest uruchamianie finansowania i świadczenie pomocy finansowej z korzyścią dla jej członków, którzy doświadczają poważnych problemów finansowych lub są zagrożeni takimi problemami, lub 4) Europejski Bank Inwestycyjny. [Komentarz: Definicja „emitenta długu państwowego" została wykorzystana w MiFIDII jedynie w art. 4 ust. 1 pkt 61, stanowiący definicję „długu państwowego", która z kolei została wykorzystania jedynie w art. 10 ust. 3. Regulacja zawarta w tym przepisie została implementowana w art. 78c ust. 4 uoif poprzez przytoczenie wprost definicji]	
Art. 4 ust. 1 pkt 61	„dług państwowy" oznacza instrument dłużny emitowany przez emitenta długu państwowego;	**T**		[Komentarz: Jak wyżej]	
Art. 4 ust. 1 pkt 62	„trwały nośnik" oznacza każde urządzenie, które: a) pozwala klientowi na przechowywanie informacji kierowanych osobiście do tego klienta w sposób umożliwiający przyszłe korzystanie z nich przez okres odpowiedni do celów informacji; oraz b) pozwala na niezmienione odtworzenie przechowywanych informacji;	**T**	**Art. 3 pkt 54**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 54) trwałym nośniku – rozumie się przez to nośnik umożliwiający użytkownikowi przechowywanie adresowanych do niego informacji w sposób umożliwiający dostęp do nich przez okres odpowiedni do celów sporządzenia tych informacji i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;	

Art. 4 ust. 1 pkt 63	„dostawca usług w zakresie udostępniania informacji" oznacza APA, CTP lub ARM.	**N**	**Art. 131a ust. 2**	**Art. 131a.** 2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone na prowadzenie działalności jako: 1) zatwierdzony podmiot publikujący; 2) dostawca informacji skonsolidowanych; 3) zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy.	
Art. 4 ust. 2	Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określeniu niektórych elementów technicznych definicji zawartych w ust. 1, aby dostosować je do zmian na rynku, postępu technicznego oraz doświadczeń zachowań zabronionych na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014 oraz w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy.	**N**			
Art. 5 ust. 1	Każde państwo członkowskie wymaga, aby świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej w formie działalności prowadzonej w sposób zawodowy i regularny podlegało wymogowi uzyskania wcześniejszego zezwolenia zgodnie z niniejszym rozdziałem. Zezwolenia takiego udziela właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego wyznaczony zgodnie z art. 67.	**T**	**Art. 69 ust. 1**	**Art. 69.** 1. Prowadzenie działalności maklerskiej wymaga zezwolenia Komisji wydanego na wniosek, o którym mowa w art. 82, złożony przez zainteresowany podmiot.	
Art. 5 ust. 2	Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie udzielają operatorom rynku zezwoleń na prowadzenie MTF lub OTF pod warunkiem uprzedniego zweryfikowania ich zgodności z niniejszym rozdziałem.	**T**	**Art. 26a pkt 3 lit a**	**Art. 26a.** Komisja odmawia wydania spółce prowadzącej rynek regulowany zezwolenia odpowiednio na prowadzenie ASO lub OTF, jeżeli: (…) 3) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że podmiot występujący z wnioskiem nie zapewni prowadzenia działalności objętej wnioskiem w sposób: a) zgodny z przepisami prawa regulującymi odpowiednio sposób prowadzenia ASO lub OTF,	
Art. 5 ust. 3	Państwa członkowskie rejestrują wszystkie firmy inwestycyjne. Rejestr musi być ogólnie dostępny i zawierać informacje w sprawie usług lub działalności, do których świadczenia i prowadzenia firma inwestycyjna jest uprawniona. Rejestry te uaktualnia się regularnie. O każdym zezwoleniu powiadamia się EUNGiPW. EUNGiPW tworzy wykaz wszystkich firm inwestycyjnych w Unii. Wykaz ten zawiera informacje na temat usług lub działalności, do których świadczenia i prowadzenia uprawniona jest każda firma inwestycyjna, i jest on regularnie uaktualniany. EUNGiPW publikuje ten wykaz na swojej stronie internetowej i aktualizuje go. W przypadku gdy właściwy organ cofnął zezwolenie zgodnie z art. 8 lit. b), c) i d), informację o tym fakcie	**T**	**Art. 91**	**Art. 91.** 1. Komisja prowadzi jawny rejestr firm inwestycyjnych zawierający wskazanie firm lub nazw, adresów siedziby oraz zakresu czynności, które poszczególne firmy wykonują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach posiadanego zezwolenia. 1a. Rejestr firm inwestycyjnych zawiera również informację o cofnięciu firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej z przyczyn, o których mowa w art. 167 ust. 1 pkt 1-3, 5 i 6. Informacja o cofnięciu zezwolenia jest zamieszczana w rejestrze na 5 lat od dnia cofnięcia zezwolenia. 2. Rejestr firm inwestycyjnych dostępny jest na stronie internetowej Komisji.	

	zamieszcza się w wykazie na okres pięciu lat.				
Art. 5 ust. 4	Każde państwo członkowskie wymaga, aby:	**T**			
Art. 5 ust. 4 lit. a	każda firma inwestycyjna, która jest osobą prawną, posiadała siedzibę zarządu w tym samym państwie członkowskim, co jej siedziba statutowa;	**T**	**Art. 102 ust. 1**	**Art. 102.** 1. Dom maklerski jest obowiązany posiadać centralę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
Art. 5 ust. 4 lit. b	każda firma inwestycyjna, która nie jest osobą prawną, lub każda firma inwestycyjna, która jest osobą prawną, ale na podstawie prawa krajowego nie posiada siedziby statutowej, posiadała siedzibę zarządu w państwie członkowskim, w którym rzeczywiście prowadzi działalność.	**T**	**Art. 102 ust. 1**	**Art. 102.** 1. Dom maklerski jest obowiązany posiadać centralę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
Art. 6 ust. 1	Macierzyste państwo członkowskie zapewnia, aby zezwolenie określało usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną, do których świadczenia lub prowadzenia firma inwestycyjna jest uprawniona. Zezwolenie może obejmować jedną lub większą liczbę usług dodatkowych określonych w załączniku I sekcja B. W żadnym przypadku zezwolenia nie można udzielić wyłącznie na świadczenie usług dodatkowych.	**T**	**Art. 84 ust. 2 pkt 2 i ust. 3** **Art. 131c ust. 1 pkt 2**	**Art. 84.** 2. Zezwolenie zawiera: (…) 2) wskazanie czynności, na wykonywanie których jest udzielone zezwolenie; 3. Zezwolenie nie może być udzielone wyłącznie na wykonywanie czynności określonych w art. 69 ust. 4. **Art. 131c.** 1. Komisja wydaje zezwolenie na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2, zawierające: (…) 2) wskazanie zakresu działalności, na której wykonywanie zostało udzielone zezwolenie.	
Art. 6 ust. 2	Firma inwestycyjna dążąca do uzyskania zezwolenia w celu rozszerzenia prowadzonej działalności na dodatkowe usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną lub usługi dodatkowe nieprzewidziane w chwili wydawania pierwszego zezwolenia, składa wniosek o rozszerzenie zakresu zezwolenia.	**N**		[Komentarz: Nie wymaga implementacji. Mechanika procesu wydawania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej na gruncie art. 82 ust. 1 pkt 7 uoif sprawia, że wniosek zawiera zakres czynności, które wnioskodawca zamierza wykonywać. W efekcie zezwolenie dotyczy określonego zakresu działalności wskazanego we wniosku, a każdorazowe jego rozszerzenie wymaga złożenia nowego wniosku. W ten sposób cel dyrektywy został osiągnięty]	
Art. 6 ust. 3	Zezwolenie jest ważne w całej Unii i umożliwia firmie inwestycyjnej świadczenie usług lub prowadzenie działalności, na którą zezwolono w całej Unii, w oparciu o swobodę przedsiębiorczości, w tym za pośrednictwem oddziału, albo korzystając ze swobody świadczenia usług.	**T**	**Art. 104 ust. 1** **Art. 115 ust. 1** **Art. 117 ust. 1**	**Art. 104.** 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem ust. 2–10, uprawnia dom maklerski do prowadzenia, w formie oddziału, lub bez konieczności otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta przebywającego w innym państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, działalności maklerskiej na terytorium wszystkich innych państw członkowskich w zakresie czynności objętych zezwoleniem, o którym mowa w art. 69 ust. 1. **Art. 115.** 1. Zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską i mająca siedzibę na terytorium państwa innego niż	

				państwo członkowskie może prowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską wyłącznie w formie oddziału. Prowadzenie takiej działalności wymaga zezwolenia Komisji. **Art. 117.** 1. Zagraniczna firma inwestycyjna może, bez zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czynności stanowiące zgodnie z art. 69 ust. 2 i 4 działalność maklerską, jeżeli dana czynność jest objęta zezwoleniem udzielonym tej firmie inwestycyjnej przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego w państwie jej siedziby. Działalność maklerska może być prowadzona przez utworzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziału, lub bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta przebywającego w innym państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za oddział uważa się wyodrębnioną w strukturach zagranicznej firmy inwestycyjnej jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za jeden oddział uważa się wszystkie jednostki organizacyjne danej zagranicznej firmy inwestycyjnej, zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach których jest prowadzona działalność maklerska.	
Art. 7 ust. 1	Właściwy organ nie udziela zezwolenia, o ile i dopóki nie upewni się, że wnioskodawca spełnia wszystkie wymogi wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą.	**T**	**Art. 85 ust. 1** **Art. 131d**	**Art. 85.** 1. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia, w przypadku gdy: 1) (uchylony) 2) wniosek lub załączone do niego dokumenty nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym; 3) wnioskodawca nie spełnia wymagań określonych w art. 95 lub art. 98; 3a) pozostawanie wnioskodawcy w bliskich powiązaniach z innym podmiotem mogłoby uniemożliwić Komisji skuteczne sprawowanie nadzoru lub sprawowanie takiego nadzoru byłoby utrudnione lub niemożliwe ze względu na przepisy prawa obowiązujące w miejscu siedziby lub zamieszkania tego podmiotu; 4) charakter powiązań istniejących pomiędzy podmiotami należącymi do grupy kapitałowej, w skład której wchodzi wnioskodawca,	

				uniemożliwia ustalenie rzeczywistej struktury tej grupy lub rzeczywistych właścicieli; 5) osoby wymienione w art. 103 albo art. 111 ust. 6 nie spełniają warunków określonych w tych przepisach; 6) opinia, o której mowa w art. 96 ust. 1 lub 2, jest negatywna; 7) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy klientów; 8) wnioskodawca nie przedstawi, na żądanie Komisji, informacji, o których mowa w art. 82 ust. 4–6; 9) (uchylony) 10) podmioty posiadające bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne akcje albo udziały wnioskodawcy reprezentujące łącznie co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub 10% kapitału zakładowego nie zapewniają właściwego prowadzenia przez wnioskodawcę działalności maklerskiej; 11) na podstawie któregokolwiek z kryteriów określonych w art. 9 rozporządzenia 2017/1943 stwierdzi, że: a) wnioskodawca nie zapewni wystarczających gwarancji prawidłowego i ostrożnego zarządzania podmiotem, właściwego prowadzenia działalności maklerskiej, w szczególności prowadzenia jej w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi, w tym prowadzenia jej w sposób niezagrażający takiemu bezpieczeństwu w związku z utrzymywaniem systemu handlu algorytmicznego w rozumieniu art. 1 ust. 3 rozporządzenia 2017/584, lub prowadzenia działalności maklerskiej w sposób należycie zabezpieczający interesy klientów lub b) istnieje prawdopodobieństwo, że akcjonariusz albo wspólnik posiadający co najmniej 10% udział w kapitale zakładowym lub ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, bądź podmiot dominujący w inny sposób, niż przez posiadanie odpowiedniego udziału w kapitale zakładowym lub ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników,	

				będzie wywierał negatywny wpływ na działalność lub stabilność finansową podmiotu; 12) wnioskodawca nie zapewni zgodności działalności z art. 19 ust. 3 oraz 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010 – w przypadku gdy wniosek obejmuje nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną. **Art. 131d.** Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2, w przypadku gdy: 1) wniosek nie spełnia wymagań określonych w art. 131b; 2) wniosek nie jest zgodny pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym; 3) wnioskodawca nie spełnia wymagań określonych w rozporządzeniu 2017/571; 4) wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub prawidłowemu funkcjonowaniu rynku kapitałowego; 5) członkowie zarządu lub rady nadzorczej nie spełniają wymogów, o których mowa w art. 131f, lub nie dają rękojmi należytego wykonywania obowiązków.	
Art. 7 ust. 2	Firma inwestycyjna dostarcza wszystkich wymaganych informacji, w tym program działalności dotyczący między innymi przewidywanych rodzajów działalności i struktury organizacyjnej, niezbędnych do umożliwienia właściwemu organowi stwierdzenia, że z chwilą wydania pierwszego zezwolenia firma inwestycyjna ustanowiła wszystkie niezbędne rozwiązania w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozdziału.	**T**	**Art. 82 ust. 1**	**Art. 82.** 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem art. 111 ust. 2, zawiera: 1) informacje, o których mowa w art. 1–7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1943 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji i wymogów w zakresie udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017, str. 4), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/1943”; 2) oświadczenia członków zarządu albo wspólników lub komplementariuszy w spółce osobowej, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest ustanowiona, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez wnioskodawcę działalności maklerskiej lub będą nią kierować, z wyłączeniem wspólników	

				oraz komplementariuszy w przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej, którym nie przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich, oraz że w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.) lub przepisów rozporządzenia 575/2013; 3) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia ASO – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 3 rozporządzenia 2016/824; 4) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia OTF – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 6 rozporządzenia 2016/824, a w przypadku, gdy przedmiotem obrotu na OTF mają być produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, które muszą być wykonywane przez dostawę, także informacje o takich produktach, w zakresie, jaki zgodnie z jego przepisami jest wymagany wobec klas aktywów w rozumieniu art. 1 pkt 2 tego rozporządzenia;	

				5) w przypadku gdy wnioskowana działalność będzie obejmowała nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną – informacje wskazujące w jaki sposób wnioskodawca zamierza zapewnić zgodność działalności z art. 19 ust. 3 oraz 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010; 6) w przypadku podmiotu nie posiadającego zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej – wskazanie osób, które będą sprawowały funkcje, o których mowa w art. 102a ust. 1, oraz informacje i oświadczenia wymienione w art. 102a ust. 2.	
Art. 7 ust. 3	Wnioskodawca jest informowany w terminie sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku o tym, czy zezwolenie zostało wydane.	**T**	**Art. 84 ust. 1**	**Art. 84.** 1. Komisja rozpoznaje wniosek o zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.	
Art. 7 ust. 4	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia: a) informacji, jakie należy przekazać właściwemu organowi na mocy ust. 2 niniejszego artykułu, w tym programu działania; b) wymogów, jakie mają zastosowanie do zarządzania firmą inwestycyjną zgodnie z art. 9 ust. 6, oraz informacji dotyczących powiadamiania zgodnie z art. 9 ust. 5; c) wymogów mających zastosowanie do akcjonariuszy i wspólników posiadających znaczne pakiety akcji, jak również przeszkód, które mogą uniemożliwiać właściwemu organowi skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych zgodnie z art. 10 ust. 1 i 2. EUNGiPW przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 7 ust. 5	EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących powiadomień lub przekazywania informacji przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu i art. 9 ust. 5. EUNGiPW przedstawia te projekty wykonawczych standardów technicznych Komisji do dnia 3 stycznia 2016 r. Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania	**N**			

	wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art.8	Właściwy organ może cofnąć zezwolenie wydane firmie inwestycyjnej, w przypadku gdy taka firma inwestycyjna:	**T**	**Art. 167 ust. 1**	**Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna:	
Art. 8 lit a	a) nie wykorzystała zezwolenia w terminie 12 miesięcy, wyraźnie zrzekła się zezwolenia lub nie świadczy żadnych usług inwestycyjnych, ani nie prowadziła żadnej działalności inwestycyjnej w okresie poprzedzających sześciu miesięcy, chyba że w takich przypadkach dane państwo członkowskie przewidziało możliwość wygaśnięcia zezwolenia;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 4**	4) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;	
Art. 8 lit b	b) uzyskała zezwolenie składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 6**	6) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę.	
Art. 8 lit c	c) nie spełnia już warunków, na których podstawie zezwolenie zostało udzielone, takich jak zgodność z warunkami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 5**	5) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia, z zastrzeżeniem przepisu art. 95 ust. 10;	
Art. 8 lit d	d) poważnie i systematycznie narusza przepisy przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014, regulujące warunki działalności firmy inwestycyjnej;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 1**	1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej;	
Art. 8 lit e	e) zalicza się do przypadków, w których prawo krajowe, w odniesieniu do spraw wykraczających poza zakres niniejszej dyrektywy, przewiduje cofnięcie zezwolenia. EUNGiPW powiadamiany jest o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia.	**T**	**Art. 167 ust. 10**	**Art. 167.** 10. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.	
Art. 9 ust. 1	Właściwe organy udzielające zezwolenia zgodnie z art. 5 zapewniają, aby firmy inwestycyjne i ich organy zarządzające były zgodne z art. 88 i art. 91 dyrektywy 2013/36/UE. EUNGiPW i EUNB przyjmują wspólnie wytyczne w sprawie elementów wymienionych w art. 91 ust. 12 dyrektywy 2013/36/UE.	**T**	**Art. 85 ust. 1 pkt 5 i 7**	**Art. 85.** 1. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia w przypadku gdy: (…) 5) osoby wymienione w art. 103 albo art. 111 ust. 6 nie spełniają warunków określonych w tych przepisach; 7) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy klientów;	

Art. 9 ust. 2	Przy udzielaniu zezwolenia zgodnie z art. 5 właściwe organy mogą zezwolić członkom organu zarządzającego na pełnienie jednej dodatkowej funkcji dyrektora niewykonawczego w stosunku do tych, na które zezwala art. 91 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE. Właściwe organy regularnie informują EUNGiPW o takich zezwoleniach. EUNGiPW i EUNB koordynują gromadzenie informacji, przewidzianych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu oraz w art. 91 ust. 6 dyrektywy 2013/36/UE w odniesieniu do firm inwestycyjnych.	**T**	**Art. 103 ust. 1g**	**Art. 103.** 1g. Na wniosek rady nadzorczej Komisja, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, może wyrazić zgodę na sprawowanie przez członka zarządu lub rady nadzorczej, o których mowa w ust. 1d, jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej ponad ograniczenia przewidziane w ust. 1d i 1e, jeżeli nie zagrozi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków w domu maklerskim. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wydanych zgodach.	
Art. 9 ust. 3	Państwa członkowskie zapewniają, aby organ zarządzający firmy inwestycyjnej określał, nadzorował i odpowiadał za wdrażanie mechanizmów zarządczych, zapewniających skuteczne i ostrożne zarządzanie firmą inwestycyjną, w tym podział obowiązków w firmie inwestycyjnej i zapobieganie konfliktom interesów, w sposób, który sprzyja integralności rynku i interesom klientów. Bez uszczerbku dla wymogów ustanowionych w art. 88 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE, mechanizmy te zapewniają również, aby organ zarządzający określił, zatwierdził i nadzorował: a) organizację firmy w zakresie świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej oraz świadczenia usług dodatkowych, w tym umiejętności, wiedzę ogólną i specjalistyczną wymaganą od personelu, zasoby, procedury oraz mechanizmy świadczenia usług i prowadzenia działalności przez firmę, z uwzględnieniem charakteru, skali i złożoności jej działalności oraz wszystkich wymogów, które firma musi spełniać; b) politykę w zakresie usług, działalności, produktów i operacji oferowanych lub zapewnianych przez firmę, z uwzględnieniem poziomu tolerancji ryzyka oraz charakterystyki i potrzeb klientów firmy, którym będą one oferowane lub zapewniane, w tym przeprowadzanie w stosownych przypadkach odpowiednich testów warunków skrajnych; c) politykę firmy w zakresie wynagradzania osób uczestniczących w świadczeniu usług klientom w celu zachęcania do odpowiedzialnej praktyki biznesowej, uczciwego i rzetelnego traktowania klientów oraz unikania konfliktu interesów w stosunkach z klientami. Organ zarządzający monitoruje i okresowo ocenia	**T**	**Art. 83a ust. 3g-4a** **Art. 83b ust. 4** **Art. 83e** **Art. 103 ust 1 i 1a**	**Art. 83a.** 3g. Firma inwestycyjna monitoruje i regularnie ocenia: 1) adekwatność celów strategicznych firmy inwestycyjnej przyjętych w świadczeniu usług maklerskich oraz 2) adekwatność i skuteczność wdrożonych rozwiązań, regulacji i polityk w organizacji przedsiębiorstwa. 4. Firma inwestycyjna, w zakresie i na zasadach określonych w art. 72–76 rozporządzenia 2017/565: 1) rejestruje, przechowuje i archiwizuje dokumenty, nagrania oraz inne nośniki informacji sporządzane lub otrzymywane w związku ze świadczonymi usługami maklerskimi, 2) sporządza na trwałym nośniku protokoły, notatki lub nagrania z rozmów przeprowadzonych w bezpośredniej obecności klienta lub potencjalnego klienta. 4a. Z zastrzeżeniem art. 76 ust. 11 rozporządzenia 2017/565, obowiązek przechowywania i archiwizowania, o którym mowa w ust. 4, wygasa z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym dokumenty lub nośniki informacji zostały sporządzone lub otrzymane, a w przypadku regulaminów, procedur oraz innych regulacji wewnętrznych – z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym przestały one obowiązywać. Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej przechowywania i archiwizowania takich danych lub dokumentów po upływie tego terminu, nie dłużej jednak niż przez 7 lat, licząc	

	adekwatność i realizację strategicznych celów firmy w odniesieniu do świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej oraz świadczenia usług dodatkowych, skuteczność organizacji i mechanizmów zarządczych firmy inwestycyjnej oraz adekwatność zasad świadczenia usług na rzecz klientów oraz podejmuje odpowiednie działania w celu wyeliminowania wszelkich uchybień. Członkom organu zarządzającego zapewnia się odpowiedni dostęp do informacji i dokumentów niezbędnych do nadzorowania i monitorowania procesu podejmowania decyzji w zakresie zarządzania.			od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zostały one sporządzone lub otrzymane, lub przestały obowiązywać. **Art. 83b.** 4. Firma inwestycyjna podejmuje działania określone w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2017/565 w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z działalnością prowadzoną przez firmę inwestycyjną. W przypadku określonym w art. 23 ust. 2 tego rozporządzenia firma inwestycyjna ustanawia komórkę zarządzania ryzykiem, wykonującą zadania, o których mowa w tym przepisie, oraz inne obowiązki wynikające z odrębnych przepisów dotyczących zarządzania ryzykiem. **Art. 83e.** 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2, zapewnia, aby sposób wynagradzania osób zaangażowanych oraz oceny pracy świadczonej przez te osoby na rzecz firmy inwestycyjnej nie powodował ich działania w sposób nierzetelny i nieprofesjonalny, niezgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klientów; w tym celu firma inwestycyjna opracowuje, wdraża oraz stosuje politykę wynagrodzeń i praktyki zgodnie z art. 27 rozporządzenia 2017/565. 2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, sposób wynagradzania oraz ocena pracy nie może zachęcać do udzielania rekomendacji mających za przedmiot dany instrument finansowy w przypadku, gdy inny instrument finansowy byłby bardziej adekwatny i lepiej realizował cele inwestycyjne klienta. 3. Sposób wynagradzania, o którym mowa w ust. 1 i 2, dotyczy przyznawania wynagrodzenia w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2017/565. **Art. 103.** 1. Liczba członków zarządu i rady nadzorczej domu maklerskiego zapewnia skuteczne, prawidłowe i ostrożne zarządzanie domem maklerskim, w szczególności uwzględnia zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności, przy czym w skład zarządu powinny wchodzić co najmniej dwie osoby. 1a. W skład zarządu i rady nadzorczej domu	

				maklerskiego wchodzą osoby posiadające nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami, wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do skutecznego, prawidłowego oraz ostrożnego zarządzania domem maklerskim, w tym zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Dom maklerski zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez członków organów domu maklerskiego wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.	
Art. 9 ust. 4	Właściwy organ odmawia zezwolenia, jeżeli nie upewni się, że członkowie organu zarządzającego firmy inwestycyjnej mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię, posiadają wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie oraz przeznaczają wystarczająco dużo czasu na wypełnianie swoich funkcji w firmie inwestycyjnej lub jeżeli występuje obiektywne i możliwe do wykazania powody, aby przypuszczać, że organ zarządzający firmy może stwarzać zagrożenie dla jej skutecznego, należytego i ostrożnego zarządzania oraz odpowiedniego uwzględnienia interesów jej klientów i kwestii integralności rynku.	**T**	**Art. 85 ust. 1 pkt 5** **Art. 103 ust. 1, 1c i 1d** **Art. 131d pkt 5**	**Art. 85.** 1. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia w przypadku gdy: (…) 5) osoby wymienione w art. 103 albo art. 111 ust. 6 nie spełniają warunków określonych w tych przepisach; **Art. 103.** 1. Liczba członków zarządu i rady nadzorczej domu maklerskiego zapewnia skuteczne, prawidłowe i ostrożne zarządzanie domem maklerskim, w szczególności uwzględnia zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności, przy czym w skład zarządu powinny wchodzić co najmniej dwie osoby. 1c. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, powinna być uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności domu maklerskiego. 1d. Członek zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, spełniającego co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 1h, może sprawować jednocześnie nie więcej niż: 1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo 2) cztery funkcje członka rady nadzorczej. **Art. 131d.** Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2, w przypadku gdy: (…) 5) członkowie zarządu lub rady nadzorczej nie spełniają wymogów, o których mowa w art.	

				131f, lub nie dają rękojmi należytego wykonywania obowiązków.	
Art. 9 ust. 5	Państwa członkowskie wymagają od firmy inwestycyjnej powiadamiania właściwego organu o wszystkich członkach swojego organu zarządzającego oraz o wszelkich zmianach w jego składzie oraz przekazywania wszystkich informacji niezbędnych do dokonania oceny, czy firma spełnia wymogi określone w ust. 1, 2 i 3.	**T**	**Art. 82 ust. 1 pkt 1** **Art. 86 ust. 1 pkt 1**	**Art. 82.** 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem art. 111 ust. 2, zawiera: 1) informacje, o których mowa w art. 1–7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1943 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji i wymogów w zakresie udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017, str. 4), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/1943"; **Art. 86.** 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana niezwłocznie informować Komisję o: 1) zmianach danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia i w załącznikach do niego, o których mowa w art. 82 ust. 1 i ust. 2 pkt 8;	
Art. 9 ust. 6	Państwa członkowskie wymagają, aby rzeczywistym prowadzeniem działalności składającej wniosek firmy inwestycyjnej zajmowały się przynajmniej dwie osoby spełniające wymogi określone w ust. 1. W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, państwa członkowskie mogą wydawać zezwolenia firmom inwestycyjnym, które są osobami fizycznymi, lub firmom inwestycyjnym, które są osobami prawnymi zarządzanymi przez jedną osobę fizyczną, zgodnie z zasadami statutowymi i przepisami prawa krajowego. Niemniej jednak państwa członkowskie wymagają, aby: a) ustanowić alternatywne rozwiązania, które zapewniają należyte i ostrożne zarządzanie takimi firmami inwestycyjnymi oraz odpowiednie uwzględnienie interesów klientów oraz kwestii integralności rynku; b) zainteresowane osoby fizyczne miały wystarczająco nieposzlakowaną opinię, posiadały wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie oraz poświęcały wystarczająco dużo czasu na wykonywanie swoich obowiązków.	**T**	**Art. 103 ust. 1, 1c i 1d** **Art. 95 ust. 1 pkt 2, 4, 5 i 6**	**Art. 103.** 1. Liczba członków zarządu i rady nadzorczej domu maklerskiego zapewnia skuteczne, prawidłowe i ostrożne zarządzanie domem maklerskim, w szczególności uwzględnia zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności, przy czym w skład zarządu powinny wchodzić co najmniej dwie osoby. 1c. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, powinna być uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności domu maklerskiego. 1d. Członek zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, spełniającego co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 1h, może sprawować jednocześnie nie więcej niż: 1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo 2) cztery funkcje członka rady nadzorczej. **Art. 95.** 1. Domem maklerskim może być wyłącznie:	

				2) spółka komandytowo-akcyjna, w której komplementariuszami są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch, 4) spółka komandytowa, w której komplementariuszami są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch, 5) spółka partnerska, w której wspólnikami (partnerami) są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch, 6) spółka jawna, w której wspólnikami są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch – z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwana dalej „domem maklerskim”. [Komentarz: Regulacja może zostać uszczegółowiona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów wydanego na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 uoif]	
Art. 10 ust. 1	Właściwe organy nie wydają zezwolenia na świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej do chwili, gdy zostaną poinformowane o tożsamości akcjonariuszy lub udziałowców, bezpośrednich lub pośrednich, będących osobami fizycznymi lub prawnymi, posiadających znaczne pakiety akcji, oraz otrzymają dane na temat wartości takich pakietów akcji. Właściwe organy odmawiają wydania zezwolenia, jeśli, mając na uwadze potrzebę zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania firmą inwestycyjną, nie mają pewności co do odpowiedniości akcjonariuszy lub udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji. W przypadku gdy istnieją bliskie powiązania między firmą inwestycyjną i inną osobą prawną lub fizyczną, właściwe organy wydają zezwolenie tylko wówczas, gdy powiązania te nie uniemożliwiają skutecznego wykonywania funkcji nadzorczych właściwych organów.	**T**	**Art. 82 ust. 1 pkt 1** **Art. 85 ust. 1 pkt 11**	**Art. 82.** 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem art. 111 ust. 2, zawiera: 1) informacje, o których mowa w art. 1–7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1943 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji i wymogów w zakresie udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017, str. 4), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/1943”; **Art. 85.** 1. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia w przypadku gdy: (…) 11) na podstawie któregokolwiek z kryteriów określonych w art. 9 rozporządzenia 2017/1943 stwierdzi, że: a) wnioskodawca nie zapewni wystarczających gwarancji prawidłowego i ostrożnego zarządzania podmiotem, właściwego	

				prowadzenia działalności maklerskiej, w szczególności prowadzenia jej w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi, w tym prowadzenia jej w sposób niezagrażający takiemu bezpieczeństwu w związku z utrzymywaniem systemu handlu algorytmicznego w rozumieniu art. 1 ust. 3 rozporządzenia 2017/584, lub prowadzenia działalności maklerskiej w sposób należycie zabezpieczający interesy klientów lub b) istnieje prawdopodobieństwo, że akcjonariusz albo wspólnik posiadający co najmniej 10% udział w kapitale zakładowym lub ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, bądź podmiot dominujący w inny sposób, niż przez posiadanie odpowiedniego udziału w kapitale zakładowym lub ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, będzie wywierał negatywny wpływ na działalność lub stabilność finansową podmiotu;;	
Art. 10 ust. 2	Właściwe organy odmawiają wydania zezwolenia jeżeli skuteczne wykonywanie funkcji nadzoru nie jest możliwe z powodu przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państwa trzeciego mających zastosowanie do jednej lub większej liczby osób fizycznych lub prawnych, z którymi firma ma bliskie powiązania, bądź też z powodu trudności związanych z ich egzekwowaniem.	**T**	**Art. 85 ust. 1 pkt 3a**	**Art. 85.** 1. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia w przypadku gdy: (…) 3a) pozostawanie wnioskodawcy w bliskich powiązaniach z innym podmiotem mogłoby uniemożliwić Komisji skuteczne sprawowanie nadzoru lub sprawowanie takiego nadzoru byłoby utrudnione lub niemożliwe ze względu na przepisy prawa obowiązujące w miejscu siedziby lub zamieszkania tego podmiotu;	
Art. 10 ust. 3	Państwa członkowskie wymagają, aby – w przypadku gdy istnieje prawdopodobieństwo, że wpływ wywierany przez osoby, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, przyniesie uszczerbek należytemu i ostrożnemu zarządzaniu firmą inwestycyjną – właściwy organ podejmował odpowiednie środki w celu doprowadzenia do zakończenia tej sytuacji. Środki te mogą obejmować wnioski o wydanie nakazów sądowych lub nałożenie kar wobec osób na stanowiskach kierowniczych oraz osób odpowiedzialnych za zarządzanie lub zawieszenie wykonywania praw głosu przysługujących z akcji posiadanych przez danych akcjonariuszy lub udziałowców.	**T**	**Art. 108 ust. 1 i 3** **Art. 169a ust. 1 pkt. 2**	**Art. 108.** 1. Jeżeli uzasadnione jest to potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania domem maklerskim, z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu, który uzyskał bezpośrednio lub pośrednio prawo wykonywania głosu na walnym zgromadzeniu na poziomach określonych w art. 106 ust. 1 albo stał się bezpośrednio lub pośrednio podmiotem dominującym domu maklerskiego lub z uwagi na możliwy wpływ tego podmiotu na dom maklerski, a w szczególności w przypadku stwierdzenia, że podmiot ten nie dochowuje zobowiązań, o których mowa w art. 106h ust. 3, Komisja może, w drodze decyzji: 1) nakazać zaprzestanie wywierania takiego wpływu, wskazując termin oraz warunki i zakres podjęcia stosownych czynności lub 2) zakazać wykonywania prawa głosu z akcji domu maklerskiego posiadanych przez ten	

				podmiot lub wykonywania uprawnień podmiotu dominującego przysługujących temu podmiotowi. Dokonując oceny, czy zachodzi przesłanka do wydania tego zakazu przepisy art. 106h ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio. 3. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, wykonywanie przez akcjonariusza prawa głosu ze wszystkich posiadanych akcji domu maklerskiego jest bezskuteczne. **Art. 169a.** 1. W przypadku gdy dom maklerski narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji: (…) 2) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, lub	
Art. 11 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby każda osoba fizyczna lub prawna, bądź kilka takich osób działających w porozumieniu („potencjalny nabywca"), która postanowiła (które postanowiły) nabyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji w firmie inwestycyjnej lub zwiększyć, bezpośrednio lub pośrednio, taki posiadany znaczny pakiet akcji w firmie inwestycyjnej, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału osiągnie bądź przekroczy 20 %, 30 % lub 50 % albo firma inwestycyjna stanie się przedsiębiorstwem zależnym takiej osoby (takich osób), („planowane nabycie"), uprzednio powiadomiła (powiadomiły) na piśmie właściwe organy firmy inwestycyjnej, w której zamierza ona (zamierzają one) nabyć lub zwiększyć znaczny pakiet akcji, wskazując wielkość tego pakietu oraz przekazała (przekazały) istotne informacje, o których mowa w art. 13 ust. 4. Państwa członkowskie wymagają, aby każda osoba fizyczna lub prawna, która postanowiła zbyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji w firmie inwestycyjnej, uprzednio powiadomiła na piśmie właściwe organy, wskazując wielkość tego pakietu. Osoba taka powiadamia również właściwe organy o podjęciu decyzji o zmniejszeniu posiadanego znacznego pakietu akcji w taki sposób, że udział praw głosu lub posiadanego przez nią kapitału spadnie wówczas poniżej 20 %, 30 % bądź 50 % lub firma inwestycyjna przestanie być jej przedsiębiorstwem zależnym.	**T**	**Art. 106 ust. 1** **Art. 106n** **Art. 107**	**Art. 106.** 1. Podmiot, który zamierza, bezpośrednio lub pośrednio, nabyć albo objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie odpowiednio 10%, 20%, jednej trzeciej, 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym, jest obowiązany każdorazowo zawiadomić Komisję o zamiarze ich nabycia albo objęcia. Podmiot, który zamierza, bezpośrednio lub pośrednio, stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego w sposób inny niż przez nabycie albo objęcie akcji lub praw z akcji domu maklerskiego w liczbie zapewniającej większość ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, obowiązany jest każdorazowo zawiadomić o tym zamiarze Komisję. **Art. 106n.** Podmiot nabywający albo obejmujący akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego, w trybie art. 106 ust. 1, jest obowiązany poinformować o nabyciu lub objęciu dom maklerski, którego akcji nabycie albo objęcie dotyczy, w terminie 14 dni od dnia nabycia albo objęcia. **Art. 107.** 1. Podmiot, który zamierza zbyć bezpośrednio lub pośrednio akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego ma obowiązek	

	Państwa członkowskie nie muszą stosować progu 30 % w przypadku gdy zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/109/WE stosują próg w wysokości jednej trzeciej. Decydując, czy kryteria dotyczące znacznego pakietu akcji, o którym mowa w art. 10 oraz w niniejszym artykule, są spełnione, państwa członkowskie nie biorą pod uwagę praw głosu ani akcji, które przedsiębiorstwa inwestycyjne lub instytucje kredytowe mogą posiadać w wyniku gwarantowania emisji instrumentów finansowych lub subemisji instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji uwzględnionych w pkt 6 załącznika I sekcja A do niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że prawa te nie są – z jednej strony - wykonywane ani używane w inny sposób w celu ingerencji w zarządzanie przez emitenta oraz – z drugiej strony – że prawa głosu lub akcje zostaną zbyte w ciągu roku od daty nabycia.			każdorazowo powiadomić o zamiarze ich zbycia Komisję nie później niż na 14 dni przed planowanym zbyciem, jeżeli w wyniku zbycia: 1) jego udział w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub w kapitale zakładowym spadłby odpowiednio poniżej 10%, 20%, jednej trzeciej, 50% lub 2) dom maklerski przestałby być jego podmiotem zależnym. 2. Zamiar zbycia lub zbycie akcji lub praw z akcji domu maklerskiego przez podmiot zależny uważa się za zamiar ich zbycia lub zbycie przez podmiot dominujący. 3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do akcji domu maklerskiego dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym. 4. Podmiot zbywający akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego, jest obowiązany poinformować o zbyciu dom maklerski, którego akcji zbycie dotyczy w terminie 14 dni od zbycia.	
Art. 11 ust. 2	Odpowiednie właściwe organy współpracują ze sobą na zasadzie pełnej konsultacji podczas dokonywania oceny nabycia zgodnie z art. 13 ust. 1 („ocena"), jeśli potencjalny nabywca jest jednym z poniższych: a) instytucją kredytową, zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji lub firmą inwestycyjną bądź spółką zarządzającą UCITS, posiadającą (posiadającym) zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić nabycie; b) przedsiębiorstwem dominującym instytucji kredytowej, zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji lub firmy inwestycyjnej bądź spółki zarządzającej UCITS, posiadającej (posiadającego) zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić nabycie; lub c) osobą fizyczną lub prawną kontrolującą instytucję kredytową, zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub firmę inwestycyjną bądź spółkę zarządzającą UCITS, posiadającą (posiadające) zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić nabycie. Właściwe organy bez zbędnej zwłoki dostarczają sobie nawzajem wszelkich informacji niezbędnych lub istotnych dla oceny. W tym zakresie właściwe organy przekazują sobie na wniosek wszystkie istotne	**T**	**Art. 96 ust. 2**	**Art. 96.** 2. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej spółce: 1) która jest podmiotem zależnym od instytucji kredytowej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo od zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, 2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec instytucji kredytowej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, 3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na instytucję kredytową, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo na zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego – następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii	

	informacje, a także przekazują istotne informacje z własnej inicjatywy. Decyzja właściwego organu, który wydał zezwolenie firmie inwestycyjnej, której akcje mają zostać nabyte, zawiera wszelkie opinie lub zastrzeżenia wyrażone przez właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad potencjalnym nabywcą.			organu innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi, o którym mowa w pkt 1-3, zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie; celem uzyskania opinii jest dokonanie oceny akcjonariuszy podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca, jak również ocena wiarygodności i doświadczenia członków zarządu podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca, lub innych osób mających wpływ na zarządzanie tym podmiotem.	
Art. 11 ust. 3	Państwa członkowskie wymagają, aby, jeżeli firma inwestycyjna wie o jakimkolwiek nabywaniu lub zbywaniu pakietów kapitału akcyjnego, które powoduje, że pakiety akcji przekraczają lub kształtują się poniżej którejkolwiek wartości progów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, taka firma inwestycyjna musiała niezwłocznie poinformować o tym właściwe organy. Przynajmniej raz w roku firmy inwestycyjne informują właściwe organy o nazwiskach akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji oraz wielkości tych pakietów akcji wykazane na przykład w informacjach otrzymywanych na corocznym walnym zgromadzeniu akcjonariuszy lub w wyniku przestrzegania przepisów wykonawczych mających zastosowanie do spółek, których zbywalne papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.	**T**	**Art. 86 ust. 1 pkt 1**	**Art. 86.** 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana niezwłocznie informować Komisję o: 1) zmianach danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia i w załącznikach do niego, o których mowa w art. 82 ust. 1 i ust. 2 pkt 8;	
Art. 11 ust. 4	Państwa członkowskie wymagają, aby właściwe organy podejmowały podobne środki do tych, o których mowa w art. 10 ust. 3, w odniesieniu do osób, które nie wypełniły obowiązku wcześniejszego poinformowania w odniesieniu do nabywania lub podwyższania znacznego pakietu akcji. Jeżeli pakiet akcji jest nabywany pomimo sprzeciwu właściwych organów, bez względu na wszelkie kary, które mają być zastosowane, państwa członkowskie przewidują zawieszenie wykonania odpowiednich praw do głosowania, unieważnienie oddanych głosów albo możliwość ich anulowania.	**T**	**Art. 106l ust. 1, 3, 5 i 6**	**Art. 106l.** 1. W przypadku nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji: 1) z naruszeniem przepisu art. 106 ust. 1 albo 2) pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, albo 3) przed upływem terminu uprawniającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, albo 4) po wyznaczonym przez Komisję terminie na nabycie albo objęcie akcji lub praw z akcji, o którym mowa w art. 106h ust. 5 – z akcji tych nie może być wykonywane prawo głosu, z zastrzeżeniem art. 106m. 3. Uchwały walnego zgromadzenia domu maklerskiego podjęte z naruszeniem przepisu ust. 1 są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów bez uwzględnienia głosów nieważnych. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały walnego zgromadzenia	

				przysługuje również Komisji. Przepis art. 425 Kodeksu spółek handlowych stosuje się odpowiednio. 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji w wyznaczonym terminie. 6. Jeżeli akcje nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 5, Komisja może nałożyć na akcjonariusza domu maklerskiego karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie na wykonywanie działalności maklerskiej.	
Art. 12 ust. 1	Właściwe organy potwierdzają potencjalnemu nabywcy na piśmie odbiór powiadomienia wymaganego zgodnie z art. 11 ust. 1 akapit pierwszy niezwłocznie po otrzymaniu tego powiadomienia, jak również od możliwego późniejszego otrzymania informacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, a w żadnym razie nie później niż w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania tego powiadomienia. Właściwe organy mają na przeprowadzenie oceny maksymalnie sześćdziesiąt dni roboczych od dnia pisemnego potwierdzenia odbioru powiadomienia i wszystkich dokumentów, których dołączenie do powiadomienia jest wymagane przez państwo członkowskie na podstawie wykazu, o którym mowa w art. 13 ust. 4 („okres na dokonanie oceny”). Właściwe organy informują potencjalnego nabywcę o terminie, w którym upływa okres na dokonanie oceny, w chwili potwierdzenia odbioru.	**T**	**Art. 106g ust. 1-4** **Art. 106i**	**Art. 106g.** 1. Komisja, niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia, nie później jednak niż w terminie 2 dni roboczych, potwierdza w formie pisemnej jego otrzymanie. 2. W przypadku stwierdzenia braków w zawiadomieniu lub gdy nie zostały załączone do niego wymagane informacje lub dokumenty, Komisja wzywa podmiot składający zawiadomienie do uzupełnienia tych braków w wyznaczonym terminie. 3. Komisja niezwłocznie po otrzymaniu informacji lub dokumentów stanowiących uzupełnienie zawiadomienia, nie później jednak niż w terminie 2 dni roboczych, potwierdza w formie pisemnej ich otrzymanie. 4. Komisja, wraz z potwierdzeniem otrzymania zawiadomienia i wszystkich wymaganych informacji i dokumentów, informuje podmiot składający zawiadomienie o dacie upływu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu, o której mowa w art. 106h ust. 1. **Art. 106i.** 1. Komisja doręcza decyzję w przedmiocie sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, w terminie 60 dni roboczych od dnia otrzymania zawiadomienia i wszystkich wymaganych informacji i dokumentów, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia jej wydania. 2. Terminy przewidziane dla doręczenia decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie zawiadomienia uważa się za zachowane, jeżeli przed ich upływem decyzja została nadana w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego.	
Art. 12 ust. 2	Podczas okresu na dokonanie oceny i nie później niż pięćdziesiątego dnia roboczego okresu na dokonanie oceny właściwe organy mogą w razie konieczności	**T**	**Art. 106g ust. 5-8**	**Art. 106g.** 5. Komisja może, przed upływem 50. dnia roboczego terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu, pisemnie wezwać	

	zwrócić się o dalsze informacje potrzebne do ukończenia oceny. Wniosek ten przekazuje się na piśmie z wyszczególnieniem dodatkowych niezbędnych informacji. Bieg okresu na dokonanie oceny zostaje wstrzymany na czas od dnia przekazania wniosku o informacje przez właściwy organ do dnia otrzymania odpowiedzi od potencjalnego nabywcy. Czas wstrzymania nie może przekroczyć dwudziestu dni roboczych. Jakiekolwiek kolejne prośby o uzupełnienie lub wyjaśnienie informacji są przekazywane przez właściwy organ według uznania, jednak nie mogą powodować wstrzymania biegu okresu na dokonanie oceny.			podmiot składający zawiadomienie do przekazania dodatkowych niezbędnych informacji lub dokumentów w terminie 20 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, a w przypadku gdy: 1) miejsce zamieszkania lub siedziba podmiotu składającego zawiadomienie znajduje się w państwie niebędącym państwem członkowskim lub nadzór nad nim sprawują władze nadzorcze państwa niebędącego państwem członkowskim lub 2) podmiot składający zawiadomienie nie jest podmiotem podlegającym nadzorowi ubezpieczeniowemu, nadzorowi nad rynkiem kapitałowym lub nadzorowi bankowemu sprawowanemu przez władze nadzorcze państwa członkowskiego – w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 20 i nie dłuższym niż 30 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wskazując zakres żądanych informacji lub dokumentów. 6. W przypadku wezwania, o którym mowa w ust. 5, następuje zawieszenie biegu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu, od dnia wysłania wezwania do dnia otrzymania informacji lub dokumentów, nie dłużej jednak niż do upływu terminu na przekazanie informacji lub dokumentów. 7. Komisja w formie pisemnej potwierdza otrzymanie informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 5, w terminie nie dłuższym niż 2 dni robocze od dnia ich otrzymania. 8. W przypadku kolejnych wezwań Komisji do przekazania dodatkowych informacji lub dokumentów nie stosuje się terminów przekazania informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 5. Wezwania te nie powodują zawieszenia biegu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu.	
Art. 12 ust. 3	Właściwe organy mogą przedłużyć czas wstrzymania, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi, do trzydziestu dni roboczych, jeżeli potencjalny nabywca jest jedną z następujących osób:	**T**	**Art. 106g ust. 5**	**Art. 106g.** 5. Komisja może, przed upływem 50. dnia roboczego terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu, pisemnie wezwać podmiot składający zawiadomienie do przekazania dodatkowych niezbędnych informacji lub dokumentów w terminie 20 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, a w przypadku gdy:	
Art. 12 ust. 3 lit. a	osobą fizyczną lub prawną, której siedziba znajduje się poza Unią lub która podlega regulacji poza Unią;	**T**	**Art. 106g ust. 5 pkt 1**	1) miejsce zamieszkania lub siedziba podmiotu składającego zawiadomienie znajduje się w państwie niebędącym państwem członkowskim	

				lub nadzór nad nim sprawują władze nadzorcze państwa niebędącego państwem członkowskim lub	
Art. 12 ust. 3 lit. b	osobą fizyczną lub prawną, która nie podlega nadzorowi zgodnie z niniejszą dyrektywą, dyrektywą 2009/65/WE, dyrektywą 2009/138/WE lub dyrektywą 2013/36/UE.	**T**	**Art. 106g ust. 5 pkt 2**	2) podmiot składający zawiadomienie nie jest podmiotem podlegającym nadzorowi ubezpieczeniowemu, nadzorowi nad rynkiem kapitałowym lub nadzorowi bankowemu sprawowanemu przez władze nadzorcze państwa członkowskiego – w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 20 i nie dłuższym niż 30 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wskazując zakres żądanych informacji lub dokumentów.	
Art. 12 ust. 4	Jeśli po zakończeniu oceny właściwy organ postanowi wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia, informuje o tym potencjalnego nabywcę na piśmie w ciągu dwóch dni roboczych, ale przed upływem okresu na dokonanie oceny, podając powody takiej decyzji. Zgodnie z prawym krajowym odpowiednie uzasadnienie takiej decyzji może zostać upublicznione na żądanie potencjalnego nabywcy. Nie uniemożliwia to państwu członkowskiemu, aby zezwoliło właściwemu organowi na jego ujawnienie bez żądania potencjalnego nabywcy.	**T**	**Art. 106i ust. 1**	**Art. 106i.** 1. Komisja doręcza decyzję w przedmiocie sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, w terminie 60 dni roboczych od dnia otrzymania zawiadomienia i wszystkich wymaganych informacji i dokumentów, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia jej wydania. [Komentarz: Regulacja dotycząca możliwości upublicznienia odpowiedniego uzasadnienia decyzji ma charakter fakultatywny, w związku z czym nie wymaga implementacji. Należy zauważyć, iż ogólne zasady postępowania administracyjnego nie umożliwiają organowi nadzoru upublicznienia uzasadnienia decyzji odmownej bez zgody potencjalnego nabywcy]	
Art. 12 ust. 5	Jeśli przed upływem okresu na dokonanie oceny właściwy organ nie wyrazi na piśmie sprzeciwu wobec planowanego nabycia, uznaje się, że planowane nabycie zostało zatwierdzone.	**T**	**Art. 106j**	**Art. 106j.** Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, może zrealizować zamiar objęty zawiadomieniem, jeżeli Komisja nie doręczy decyzji w przedmiocie sprzeciwu w terminie 60 dni roboczych, o którym mowa w art. 106i ust. 1, albo jeżeli przed upływem tego terminu Komisja wyda decyzję o stwierdzeniu braku podstaw do zgłoszenia sprzeciwu.	
Art. 12 ust. 6	Właściwy organ może ustalić maksymalny termin na sfinalizowanie planowanego nabycia i przedłużyć go w stosownych przypadkach.	**T**	**Art. 106h ust. 5 i 6**	**Art. 106h.** 5. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 4, Komisja może ustalić termin nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji albo uzyskania uprawnień podmiotu dominującego domu maklerskiego. 6. Termin, o którym mowa w ust. 5, może być wydłużony z urzędu lub na wniosek podmiotu składającego zawiadomienie.	
Art. 12 ust. 7	Państwa członkowskie nie mogą nakładać bardziej restrykcyjnych wymogów w odniesieniu do powiadamiania właściwych organów i zatwierdzenia przez nie bezpośredniego lub pośredniego nabycia	**N**			

	praw głosu lub kapitału niż wymogi określone w niniejszej dyrektywie.				
Art. 12 ust. 8	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby sporządzić wyczerpujący wykaz informacji, o których mowa w art. 13 ust. 4, które potencjalni nabywcy muszą umieścić w swoich powiadomieniach, bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu. EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 12 ust. 9	EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, aby ustanowić standardowe formularze, szablony i procedury dla procesu konsultacji między odpowiednimi właściwymi organami, o którym mowa w art. 11 ust. 2. EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 13 ust. 1	W ramach oceny powiadomienia przewidzianego w art. 11 ust. 1 oraz informacji, o których mowa w art. 12 ust. 2, właściwy organ, w celu zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania firmą inwestycyjną, której akcje mają zostać nabyte, oraz mając na względzie prawdopodobny wpływ potencjalnego nabywcy na firmę inwestycyjną, ocenia odpowiedniość potencjalnego nabywcy oraz bezpieczeństwo finansowe planowanego nabycia na podstawie wszystkich poniższych kryteriów: a) reputacja potencjalnego nabywcy; b) reputacja i doświadczenie wszelkich osób, które będą kierować działalnością firmy inwestycyjnej w wyniku planowanego nabycia; c) dobra kondycja finansowa potencjalnego nabywcy, w szczególności w odniesieniu do rodzaju działalności prowadzonej i planowanej przez firmę inwestycyjną, której akcje mają zostać nabyte; d) kwestii tego, czy firma inwestycyjna będzie w stanie spełnić, a także nadal spełniać w przyszłości, wymogi oceny ostrożnościowej wynikające z niniejszej dyrektywy, a w stosownych przypadkach również z innych dyrektyw, zwłaszcza dyrektyw	**T**	**Art. 106h ust. 1 pkt 3 i ust. 2**	**Art. 106h.** 1. Komisja zgłasza, w drodze decyzji, sprzeciw co do nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji lub co do stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego, jeżeli: (…) 3) uzasadnione jest to potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania domem maklerskim, z uwagi na możliwy wpływ podmiotu składającego zawiadomienie na dom maklerski lub z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu składającego zawiadomienie. 2. W ramach oceny istnienia przesłanki, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja bada, czy podmiot składający zawiadomienie wykazał, że: 1) daje rękojmię wykonywania swoich praw i obowiązków w sposób należycie zabezpieczający interesy domu maklerskiego i klientów domu maklerskiego oraz zapewnia właściwe prowadzenie działalności maklerskiej; 2) osoby, które będą kierować działalnością domu maklerskiego dają rękojmię prowadzenia spraw domu maklerskiego w sposób należycie zabezpieczający interesy domu maklerskiego i	

	2002/87/WE i 2013/36/UE, a w szczególności, czy struktura grupy, której będzie częścią, umożliwia sprawowanie skutecznego nadzoru, skuteczną wymianę informacji między właściwymi organami oraz podział odpowiedzialności pomiędzy właściwymi organami; e) kwestii tego, czy istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, iż w związku z planowanym nabyciem dokonano lub usiłowano dokonać prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w rozumieniu art. 1 dyrektywy 2005/60/WE lub czy proponowane nabycie mogłoby zwiększyć takie ryzyko. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 służących dostosowaniu kryteriów oceny określonych w pierwszym akapicie niniejszego ustępu.			klientów domu maklerskiego oraz zapewnią właściwe wykonywanie działalności maklerskiej, a także posiadają odpowiednie doświadczenie zawodowe; 3) jest w dobrej kondycji finansowej, w szczególności w odniesieniu do aktualnego zakresu prowadzonej działalności, jak również wpływu realizacji planów inwestycyjnych na przyszłą sytuację finansową podmiotu składającego zawiadomienie i przyszłą sytuację finansową domu maklerskiego; 4) zapewni przestrzeganie przez dom maklerski wymogów ostrożnościowych wynikających z przepisów prawa, w tym wymogów kapitałowych, kontroli wewnętrznej, zarządzania ryzykiem, a w szczególności, że struktura grupy, której dom maklerski stanie się częścią, umożliwiać będzie sprawowanie efektywnego nadzoru oraz skuteczną wymianę informacji pomiędzy właściwymi organami nadzorczymi i ustalenie zakresów właściwości tych organów; 5) środki finansowe związane z nabyciem albo objęciem akcji lub praw z akcji lub podjęciem innych działań zmierzających do stania się podmiotem dominującym, powodujących, że dom maklerski stanie się podmiotem zależnym, nie pochodzą z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz nie mają związku z finansowaniem terroryzmu ani w związku z zamierzonym nabyciem albo objęciem akcji lub praw z akcji lub podjęciem innych działań zmierzających do stania się podmiotem dominującym nie zachodzi zwiększone ryzyko popełnienia przestępstwa, a także wystąpienia innych działań związanych z wprowadzaniem do obrotu środków finansowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub finansowaniem terroryzmu.	
Art. 13 ust. 2	Właściwy organ może wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia jedynie wówczas, gdy na podstawie kryteriów określonych w ust. 1 istnieją ku temu uzasadnione powody lub jeżeli informacje dostarczone przez potencjalnego nabywcę są niekompletne.	**T**	**Art. 106h ust. 1**	**Art. 106h.** 1. Komisja zgłasza, w drodze decyzji, sprzeciw co do nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji lub co do stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego, jeżeli: 1) podmiot składający zawiadomienie nie uzupełnił w wyznaczonym terminie braków w zawiadomieniu lub załączanych do zawiadomienia dokumentach i informacjach; 2) podmiot składający zawiadomienie nie przekazał w terminie dodatkowych informacji	

				lub dokumentów żądanych przez Komisję; 3) uzasadnione jest to potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania domem maklerskim, z uwagi na możliwy wpływ podmiotu składającego zawiadomienie na dom maklerski lub z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu składającego zawiadomienie.	
Art. 13 ust. 3	Państwa członkowskie nie narzucają jakichkolwiek wstępnych warunków dotyczących wielkości pakietów, jakie muszą być nabywane, ani nie umożliwiają swoim właściwym organom oceny planowanego nabycia pod kątem potrzeb ekonomicznych rynku.	**N**			
Art. 13 ust. 4	Państwa członkowskie publicznie udostępniają wykaz informacji, które są niezbędne do przeprowadzenia oceny oraz muszą być przekazane właściwym organom w chwili powiadomienia, o którym mowa w art. 11 ust. 1. Zakres wymaganych informacji musi być proporcjonalny i dostosowany do charakteru potencjalnego nabywcy i planowanego nabycia. Państwa członkowskie nie wymagają informacji, które nie są istotne dla przeprowadzenia oceny ostrożnościowej.	**T**	**Art. 106b ust. 3**	**Art. 106b.** 3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia w celu przedstawienia informacji określonych w ust. 1, mając na względzie umożliwienie przeprowadzenia właściwej oceny podmiotu zamierzającego nabyć lub objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego, albo zamierzającego stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego w inny sposób.	
Art. 13 ust. 5	Niezależnie od art. 12 ust. 1, 2 i 3, w przypadku gdy właściwy organ otrzyma powiadomienia o dwóch lub więcej propozycjach nabycia lub zwiększenia znacznych pakietów akcji w tej samej firmie inwestycyjnej, traktuje on potencjalnych nabywców w sposób niedyskryminujący.	**T**	**Art. 106h ust. 3a**	**Art. 106h.** 3a. W przypadku gdy zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, zostało złożone przez więcej niż jeden podmiot w odniesieniu do tego samego domu maklerskiego, dokonując oceny Komisja traktuje potencjalnych nabywców w sposób niedyskryminujący.	
Art. 14	Właściwy organ weryfikuje, czy z chwilą wydawania zezwolenia każdy podmiot składający wniosek o zezwolenie na działalność jako firma inwestycyjna, wypełnia obowiązki wynikające z dyrektywy 97/9/WE. Obowiązek przewidziany w akapicie pierwszym musi być spełniony w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w przypadku gdy dana lokata strukturyzowana jest emitowana przez instytucję kredytową będącą członkiem systemu gwarancji depozytów uznawanego na mocy dyrektywy 2014/49/UE.	**T**	**Art. 135 ust. 1**	**Art. 135.** 1. Dom maklerski staje się uczestnikiem systemu rekompensat z chwilą udzielenia mu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej obejmującej świadczenie co najmniej jednej z usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub ust. 4 pkt 1, a w przypadku banku powierniczego – z chwilą udzielenia mu zezwolenia na prowadzenie rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych.	
Art. 15	Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy nie wydawały zezwolenia, o ile zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) nr 575/2013 firma inwestycyjna nie posiada wystarczającego kapitału założycielskiego uwzględniającego charakter danej usługi inwestycyjnej lub działalności inwestycyjnej.	**T**	**Art. 85 ust. 1 pkt 3**	**Art. 85.** 1. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia w przypadku gdy: (…) 3) wnioskodawca nie spełnia wymagań określonych w art. 95 lub art. 98;	

Art. 16 ust. 1	Macierzyste państwo członkowskie wymaga od firm inwestycyjnych spełniania wymogów organizacyjnych określonych w ust. 2–10 niniejszego artykułu oraz w art. 17.	**N**			
Art. 16 ust. 2	Firma inwestycyjna ustanawia odpowiednią politykę i procedury wystarczające do zapewnienia przestrzegania przez firmę, w tym jej personelu kierowniczego, pracowników oraz agentów, obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, a także odpowiednich zasad regulujących transakcje osobiste takich osób.	**T**	**Art. 83b ust. 2 i 3**	**Art. 83b.** 2. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje politykę w celu zapewnienia zgodności działalności firmy inwestycyjnej oraz jej agentów z przepisami prawa regulującymi świadczenie usług maklerskich oraz adekwatne i skuteczne rozwiązania techniczne i organizacyjne w tym zakresie, w tym zasady regulujące zawieranie transakcji przez osoby zaangażowane. 3. Firma inwestycyjna wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 2, z uwzględnieniem art. 22, art. 25 i art. 26 oraz art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2017/565.	
Art. 16 ust. 3	Firma inwestycyjna utrzymuje i stosuje skuteczne rozwiązania organizacyjne i administracyjne w celu podjęcia wszelkich rozsądnych działań mających na celu zapobieżenie wystąpieniu sytuacji, w której konflikty interesów, określone w art. 23, negatywnie wpłyną na interesy jej klientów. Firma inwestycyjna, która wytwarza instrumenty finansowe przeznaczone do sprzedaży klientom utrzymuje, stosuje i poddaje przeglądowi proces zatwierdzania każdego instrumentu finansowego i znaczących dostosowań istniejących instrumentów finansowych, zanim zostaną one wprowadzone do obrotu lub do dystrybucji wśród klientów. W procesie zatwierdzenia produktu wskazuje się określony rynek docelowy klientów końcowych w ramach odpowiedniej kategorii klientów w odniesieniu do każdego instrumentu finansowego, zapewnia się ocenę wszystkich istotnych zagrożeń dla takiego określonego rynku docelowego oraz zgodność zamierzonej strategii dystrybucji z określonym rynkiem docelowym. Firma inwestycyjna dokonuje także regularnego przeglądu instrumentów finansowych, które oferuje lub wprowadza do obrotu, przy uwzględnieniu wszelkich zdarzeń, które mogłyby istotnie wpłynąć na potencjalne zagrożenie dla określonego rynku docelowego, aby ocenić co najmniej, czy instrument finansowy pozostaje spójny z potrzebami określonego rynku docelowego oraz czy zamierzona strategia dystrybucji pozostaje odpowiednia. Firma inwestycyjna wytwarzająca instrumenty finansowe udostępnia każdemu dystrybutorowi wszystkie odpowiednie informacje na temat	**T**	**Art. 74g ust. 3 i 4** **Art. 78 ust. 1c i 1d** **Art. 83b ust. 7-16**	**Art. 74g.** 3. Firma inwestycyjna może zawrzeć umowę, o której mowa w ust. 1, jeżeli opracuje, wdroży i stosuje adekwatne oraz odpowiednie rozwiązania mające na celu zapewnienie prawidłowego korzystania z bezpośredniego dostępu elektronicznego przez swoich klientów. 4. Rozwiązania, o których mowa w ust. 3, zapewniają: 1) weryfikację i ocenę klientów zamierzających korzystać lub korzystających z bezpośredniego dostępu elektronicznego, pod kątem prawidłowości wypełniania przez nich obowiązków wynikających z takiego dostępu; 2) wprowadzenie mechanizmów, które mają na celu uniemożliwienie, wskutek zawierania transakcji, przekraczania przez klientów limitów i progów transakcyjnych, limitów ustanowionych dla prawidłowego rozliczenia i rozrachunku zawieranych transakcji, dokonywania naruszeń przepisów prawa lub regulacji systemu obrotu instrumentami finansowymi lub powstawania innego ryzyka dla firmy inwestycyjnej. **Art. 78.** 1c. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF monitoruje oraz identyfikuje: 1) potencjalne konflikty interesów, jakie mogą powstać pomiędzy interesem ASO, OTF, firmą inwestycyjną lub jej właścicielami, a koniecznością zapewnienia należytego funkcjonowania ASO lub OTF; 2) negatywne skutki, jakie w związku z tymi konfliktami interesów mogą wystąpić dla	

	instrumentu finansowego i o procesu zatwierdzenia produktu, w tym o określonym rynku docelowym instrumentu finansowego. W przypadku gdy firma inwestycyjna oferuje lub rekomenduje instrumenty finansowe, których nie wytwarza, musi dysponować odpowiednimi rozwiązaniami, dzięki którym uzyska informacje, o których mowa w akapicie piątym, oraz zrozumie cechy i określony rynek docelowy każdego instrumentu finansowego. Strategie, procesy i rozwiązania, o których mowa w niniejszym ustępie, pozostają bez uszczerbku dla wszystkich innych wymogów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 600/2014, w tym dotyczących ujawnień, odpowiedniości lub adekwatności, stwierdzania i zarządzania konfliktami interesów oraz zachęt.			funkcjonowania ASO lub OTF lub dla ich członków, uczestników lub klientów. 1d. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF ustanawia mechanizmy zarządzania konfliktami interesów, o których mowa w ust. 1c. **Art. 83b.** 7. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje odpowiednie środki oraz procedury zarządzania konfliktami interesów w rozumieniu art. 33 rozporządzenia 2017/565, z uwzględnieniem art. 34 i art. 35 tego rozporządzenia. 8. Firma inwestycyjna, która emituje lub wystawia instrument finansowy, lub udziela innym podmiotom, w ramach działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 3, porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego, zapewniające, że instrument finansowy oraz strategia dystrybucji będą odpowiednie dla grupy docelowej. 9. Firma inwestycyjna, która w ramach prowadzonej działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 i 4, rekomenduje, oferuje albo w inny sposób umożliwia nabycie bądź objęcie instrumentu finansowego przez grupę docelową, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem wykonywania tych czynności zapewniające, że instrument finansowy oraz strategia dystrybucji będą odpowiednie dla grupy docelowej. 10. Przez grupę docelową rozumie się określoną grupę nabywców instrumentu finansowego, z których potrzebami, cechami lub celami instrument finansowy jest zgodny, niezależnie od sposobu nabycia lub objęcia przez nich tego instrumentu, w szczególności niezależnie od jego nabycia lub objęcia w ramach prowadzenia działalności maklerskiej lub w związku z jej prowadzeniem, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych podmiotów. 11. Przez strategię dystrybucji rozumie się zamierzony sposób, w jaki instrument finansowy może być nabyty lub objęty przez grupę docelową. W szczególności instrument	

				finansowy może być nabyty lub objęty przez grupę docelową w ramach prowadzenia działalności maklerskiej lub w związku z jej prowadzeniem, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych podmiotów. 12. Rozwiązania, o których mowa w ust. 8, obejmują w szczególności: 1) określenie grupy docelowej instrumentu finansowego z uwzględnieniem podziału klientów na kategorie zgodnie z art. 3a ust. 4; 2) identyfikację wszelkich istotnych ryzyk związanych z potencjalnym nabywaniem lub obejmowaniem instrumentu finansowego przez grupę docelową, w celu dokonania oceny, czy instrument finansowy byłby odpowiedni dla tej grupy docelowej; 3) określenie strategii dystrybucji instrumentu finansowego, w przypadku gdy rekomendowanie, oferowanie albo w inny sposób umożliwianie nabycia bądź objęcia instrumentu finansowego będzie wykonywane przez firmę inwestycyjną samodzielnie, jak i przez uprawnione do takich czynności podmioty, przy czym strategia dystrybucji powinna być odpowiednia dla określonej grupy docelowej; 4) sprawdzenie przed wyemitowaniem lub wystawieniem instrumentu finansowego czy instrument finansowy pozostaje zgodny z potrzebami określonej grupy docelowej oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tego instrumentu jest odpowiednia dla tej grupy docelowej; 5) regularny przegląd, czy instrument finansowy pozostaje zgodny z potrzebami określonej grupy docelowej, oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tego instrumentu jest odpowiednia dla tej grupy docelowej – dokonywany z uwzględnieniem wszelkich zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej. 13. Rozwiązania, o których mowa w ust. 9, obejmują w szczególności: 1) określenie grupy docelowej instrumentu finansowego, także w przypadku, gdy podmiot emitujący lub wystawiający instrument finansowy nie określił grupy docelowej instrumentu finansowego; 2) określenie strategii dystrybucji instrumentu finansowego odpowiedniej dla określonej grupy	

				docelowej; 3) regularny przegląd, czy instrument finansowy pozostaje zgodny z potrzebami określonej grupy docelowej, oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tego instrumentu jest odpowiednia dla tej grupy docelowej – dokonywany z uwzględnieniem wszelkich zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej. 14. W przypadku zamiaru dokonania istotnych zmian cech wystawionego lub wyemitowanego instrumentu finansowego, grupy docelowej lub strategii dystrybucji tego instrumentu, firma inwestycyjna jest obowiązana dokonać oceny planowanych zmian. Przepisy ust. 8 i 12 stosuje się odpowiednio. 15. W przypadku gdy strategia dystrybucji instrumentu finansowego przewiduje wykorzystanie uprawnionych podmiotów trzecich, firma inwestycyjna emitująca lub wystawiająca instrument finansowy udostępnia tym podmiotom informacje dotyczące instrumentu finansowego, sposobu określenia grupy docelowej oraz strategii dystrybucji tego instrumentu finansowego. 16. Firma inwestycyjna, która rekomenduje lub oferuje albo umożliwia w inny sposób nabycie bądź objęcie instrumentu finansowego, uzyskuje od podmiotu emitującego lub wystawiającego instrument finansowy informacje o rozwiązaniach określonych w ust. 12 oraz inne informacje pozwalające na zrozumienie cech instrumentu finansowego oraz określonej grupy docelowej.	
Art. 16 ust. 4	Firma inwestycyjna podejmuje rozsądne działania mające na celu zapewnienie ciągłości i regularności świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej. W związku z tym firma inwestycyjna wprowadza odpowiednie i proporcjonalne systemy, zasoby i procedury.	**T**	**Art. 83a ust. 1**	**Art. 83a.** 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana stosować w prowadzonej działalności rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające bezpieczeństwo i ciągłość świadczonych usług maklerskich oraz ochronę interesów klientów i informacji poufnych lub stanowiących tajemnicę zawodową.	
Art. 16 ust. 5	Polegając na stronie trzeciej w sprawie pełnienia funkcji operacyjnych, które mają podstawowe znaczenie dla ciągłego i zadowalającego świadczenia klientom usług oraz prowadzenia działalności inwestycyjnej w sposób ciągły i zadowalający, firma inwestycyjna zapewnia podejmowanie wszelkich rozsądnych działań mających na celu uniknięcie dodatkowego ryzyka operacyjnego. Outsourcing	**T**	**Art. 78h** **Art. 81a** **Art. 83b ust. 5** **§ 7, § 8 ust. 2-6 i § 11 rozporządzenia Ministra**	**Art. 78h.** 1. Przy dokonywaniu zgłoszeń w imieniu firmy inwestycyjnej na podstawie art. 26 rozporządzenia 600/2014 podmiot prowadzący system obrotu instrumentami finansowymi stosuje mechanizmy zapewniające zabezpieczenie i uwierzytelnienie środków przesyłu informacji, minimalizujące ryzyko zniekształcenia danych i nieupoważnionego	

	istotnych funkcji operacyjnych do podmiotów zewnętrznych nie może być realizowany w sposób istotnie naruszający jakość kontroli wewnętrznej oraz zdolności podmiotu nadzorującego do monitorowania zgodności działalności firmy ze wszystkimi obowiązkami. Firma inwestycyjna musi posiadać należyte procedury administracyjne i rachunkowe, mechanizmy kontroli wewnętrznej, skuteczne procedury oceny ryzyka i skuteczne mechanizmy kontroli i zabezpieczenia dotyczące systemów przetwarzania informacji. Bez uszczerbku dla możliwości właściwych organów uzyskania dostępu do komunikacji zgodnie z niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 600/2014 firma inwestycyjna musi posiadać należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji i ich uwierzytelnianiu, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych oraz nieuprawnionego dostępu i zapobieganiu wyciekowi informacji, tak aby poufność danych była przez cały czas zapewniona.		**Rozwoju i Finansów w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych**	dostępu oraz zapobiegające wyciekowi informacji. 2. Podmiot prowadzący system obrotu instrumentami finansowymi posiada systemy zapasowe zapewniające możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie w każdym czasie. **Art. 81a.** 1. Firma inwestycyjna może, w drodze outsourcingu, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej, powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności, o których mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/565. 2. W przypadku gdy powierzenie dotyczy podstawowych lub istotnych funkcji operacyjnych w rozumieniu art. 30 rozporządzenia 2017/565 stosuje się art. 31 i art. 32 tego rozporządzenia. 3. W przypadku zlecenia przez firmę inwestycyjną prowadzącą ASO lub OTF w drodze outsourcingu całości lub części funkcji operacyjnych dotyczących systemów transakcyjnych pozwalających na stosowanie lub wspierających stosowanie handlu algorytmicznego: 1) stosuje się przepisy art. 6 rozporządzenia 2017/584, 2) nie stosuje się przepisu art. 81d, 3) stosuje się odpowiednio przepisy art. 16c i art. 16d ust. 1 i 2, oraz 4) stosuje się odpowiednio przepis art. 16d ust. 3, z tym że firma inwestycyjna dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w tym przepisie, w terminie 14 dni od powzięcia informacji o każdej zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w ust. 1, dotyczącej outsourcingu całości lub części funkcji operacyjnych dotyczących systemów transakcyjnych pozwalających na stosowanie lub wspierających stosowanie handlu algorytmicznego. **Art. 83b.** 5. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża system audytu wewnętrznego związanego z działalnością prowadzoną przez firmę inwestycyjną, w ramach którego monitoruje i regularnie weryfikuje stosowane systemy oraz wdrożone regulaminy i procedury wewnętrzne pod względem ich prawidłowości i skuteczności w wypełnianiu przez firmę	

				inwestycyjną obowiązków wynikających z przepisów prawa, oraz podejmuje działania mające na celu eliminację wszelkich nieprawidłowości. W przypadku, o którym mowa w art. 24 rozporządzenia 2017/565, firma inwestycyjna ustanawia komórkę audytu wewnętrznego, wykonującą zadania, o których mowa w tym przepisie. Z uwagi na techniczny charakter wymogów określonych art. 16 ust. 5 akapit 3 dyrektywy MIFID II, przepis ten został zaimplementowany w § 7, § 8 ust. 2-6 i § 11 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 kwietnia 2017 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych.	
Art. 16 ust. 6	Firma inwestycyjna zapewnia, aby rejestracją objęte było prowadzenie wszystkich usług, działalności i transakcji zawieranych przez tę firmę umożliwiające właściwemu organowi wypełnianie zadań w zakresie nadzoru i działań w zakresie egzekwowania prawa na podstawie niniejszej dyrektywy, rozporządzenia (UE) nr 600/2014, dyrektywy 2014/57/UE i rozporządzenia (UE) nr 596/2014, a w szczególności gwarantujące, że firma inwestycyjna wypełniła wszystkie obowiązki, w tym obowiązki w odniesieniu do klientów lub potencjalnych klientów, oraz w odniesieniu do integralności rynku.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 16 ust. 7	Rejestracją objęte są nagrania rozmów telefonicznych lub kopie korespondencji elektronicznej dotyczących przynajmniej transakcji przeprowadzonych w ramach zawierania transakcji na własny rachunek oraz świadczenia usług wynikających ze zleceń klientów, związanych z przyjmowaniem, przekazywaniem oraz wykonywaniem zleceń klientów. Takie rozmowy telefoniczne i korespondencja elektroniczna obejmują również rozmowy telefoniczne i korespondencję elektroniczną, w wyniku których ma dojść do zawarcia transakcji na własny rachunek lub do świadczenia usług wynikających ze zleceń klientów, związanych z przyjmowaniem, przekazywaniem oraz wykonywaniem zleceń klientów, nawet jeżeli te rozmowy lub korespondencja nie skutkują zawarciem takich transakcji lub do świadczeniem usług wynikających ze zleceń klientów. W tym celu firma inwestycyjna podejmuje wszelkie rozsądne działania, aby rejestrować stosowne	**T**	**Art. 83a ust. 4-4d**	**Art. 83a.** 4. Firma inwestycyjna, w zakresie i na zasadach określonych w art. 72–76 rozporządzenia 2017/565: 1) rejestruje, przechowuje i archiwizuje dokumenty, nagrania oraz inne nośniki informacji sporządzane lub otrzymywane w związku ze świadczonymi usługami maklerskimi, 2) sporządza na trwałym nośniku protokoły, notatki lub nagrania z rozmów przeprowadzonych w bezpośredniej obecności klienta lub potencjalnego klienta. 4a. Z zastrzeżeniem art. 76 ust. 11 rozporządzenia 2017/565, obowiązek przechowywania i archiwizowania, o którym mowa w ust. 4, wygasa z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym dokumenty lub nośniki informacji zostały sporządzone lub otrzymane, a w	

	rozmowy i korespondencję, które prowadzono, wysyłano lub otrzymywano za pośrednictwem sprzętu zapewnionego pracownikowi lub kontrahentowi przez firmę inwestycyjną lub sprzętu, którego użycie przez pracownika lub kontrahenta zostało przez firmę inwestycyjną zaakceptowane lub dopuszczone. Firma inwestycyjna powiadamia nowych i dotychczasowych klientów o tym, że rozmowy telefoniczne lub korespondencja między firmą inwestycyjną a jej klientami, które skutkują lub mogą skutkować transakcjami, będą nagrywane. Takiego powiadomienia można dokonać raz, przed świadczeniem usług inwestycyjnych nowym i dotychczasowym klientom. Firma inwestycyjna nie świadczy telefonicznie usług inwestycyjnych i nie prowadzi działań inwestycyjnych dla klientów, których uprzednio nie powiadomiono o rejestrowaniu ich rozmów telefonicznych lub korespondencji, w przypadku gdy takie usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjna dotyczą przyjmowania, przekazywania oraz wykonywania zleceń klientów. Klienci mogą składać zlecenia innymi kanałami, informacje takie muszą być jednak przekazywane na trwałym nośniku, takim jak listy, faksy, wiadomości poczty elektronicznej lub dokumenty dotyczące zleceń klienta złożonych na spotkaniach. W szczególności treść stosownych rozmów w bezpośredniej obecności klienta można zapisywać w postaci pisemnego protokołu lub notatki. Takie zlecenia uważa się za równorzędne zleceniom otrzymywanym drogą telefoniczną. Firma inwestycyjna podejmuje wszelkie uzasadnione działania, aby zapobiec prowadzeniu, przesyłaniu lub otrzymywaniu stosownych rozmów telefonicznych i korespondencji przez pracowników lub kontrahentów przy użyciu sprzętu prywatnego, w którym to przypadku firma inwestycyjna nie jest w stanie ich zarejestrować lub skopiować. Zapisy przechowywane na podstawie niniejszego ustępu udostępnia się klientowi na jego żądanie oraz przechowuje się je przez okres pięciu lat, a w przypadku gdy żąda tego właściwy organ, przez okres do siedmiu lat.			przypadku regulaminów, procedur oraz innych regulacji wewnętrznych – z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym przestały one obowiązywać. Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej przechowywania i archiwizowania takich danych lub dokumentów po upływie tego terminu, nie dłużej jednak niż przez 7 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zostały one sporządzone lub otrzymane, lub przestały obowiązywać. 4b. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4, obejmuje również nagrywanie rozmów telefonicznych i zapisywanie korespondencji elektronicznej, związanych z czynnościami, które mogłyby skutkować świadczeniem jednej z usług maklerskich, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–3, nawet jeżeli w wyniku prowadzenia tych rozmów lub korespondencji nie dochodziłoby do świadczenia usługi. Obowiązek nagrywania rozmów telefonicznych i zapisywania korespondencji elektronicznej obejmuje urządzenia firmy inwestycyjnej, oraz, pod warunkiem zatwierdzenia do używania przez firmę inwestycyjną prywatnych urządzeń osób zatrudnionych w firmie inwestycyjnej – także takie prywatne urządzenia. 4c. Firma inwestycyjna informuje klientów lub potencjalnych klientów o nagrywaniu rozmów telefonicznych lub zapisywaniu prowadzonej korespondencji elektronicznej, w wyniku których dochodziłoby lub mogłoby dojść do świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 1 pkt 1 i 2, przed rozpoczęciem takiego nagrania lub zapisu. Firma inwestycyjna nie może prowadzić rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej, jeżeli nie poinformowała klienta o nagrywaniu rozmów lub zapisywaniu korespondencji. 4d. Firma inwestycyjna podejmuje działania zapobiegające prowadzeniu przez osoby zatrudnione w firmie inwestycyjnej rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej z wykorzystaniem zatwierdzonych prywatnych urządzeń tych osób, jeżeli nie jest w stanie nagrywać tych rozmów lub zapisywać prowadzonej korespondencji elektronicznej. [Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na	

				poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 16 ust. 8	Firma inwestycyjna, przechowująca instrumenty finansowe należące do klientów, wprowadza odpowiednie mechanizmy mające na celu zagwarantowanie prawa własności klientów, w szczególności w przypadku niewypłacalności firmy inwestycyjnej oraz mające na celu zapobieżenie wykorzystywaniu instrumentów finansowych należących do klientów na własny rachunek, o ile nie uzyskano wyraźnej zgody klienta na powyższe.	**T**	**Art. 73 ust. 5a-5e**	**Art. 73.** 5a. Firma inwestycyjna deponuje środki pieniężne powierzone przez klientów firmie inwestycyjnej w związku ze świadczeniem usług maklerskich w sposób umożliwiający wyodrębnienie tych środków pieniężnych od własnych środków firmy inwestycyjnej oraz ustalenie wysokości roszczeń klientów o zwrot tych środków pieniężnych. 5b. W razie wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko firmie inwestycyjnej środki pieniężne powierzone przez klientów firmie inwestycyjnej w związku ze świadczeniem przez nią usług maklerskich nie podlegają zajęciu. 5c. W razie ogłoszenia upadłości firmy inwestycyjnej środki pieniężne powierzone przez klientów firmie inwestycyjnej w związku ze świadczeniem przez nią usług maklerskich podlegają wyłączeniu z masy upadłości firmy inwestycyjnej. 5d. Przepisy ust. 5b i 5c nie naruszają przepisów gwarantujących rozliczenie i rozrachunek zawartych transakcji. 5e. Firma inwestycyjna nie może wykorzystywać na własny rachunek środków pieniężnych powierzonych tej firmie inwestycyjnej przez klientów w związku ze świadczeniem przez nią usług maklerskich.	
Art. 16 ust. 9	Firma inwestycyjna przechowująca fundusze należące do klientów wprowadza odpowiednie mechanizmy mające na celu zagwarantowanie praw klientów oraz, z wyjątkiem przypadku instytucji kredytowych, mające na celu zapobieżenie wykorzystywaniu funduszy klientów na własny rachunek.	**T**	**Art. 73 ust. 5e, 5g i 5h**	**Art. 73.** 5e. Firma inwestycyjna nie może wykorzystywać na własny rachunek środków pieniężnych powierzonych tej firmie inwestycyjnej przez klientów w związku ze świadczeniem przez nią usług maklerskich. 5g. Przepisu ust. 5e nie stosuje się do banku prowadzącego działalność maklerską, obracającego powierzonymi mu w związku ze świadczeniem usług maklerskich środkami pieniężnymi, o ile następuje to w ramach wykonywania przez ten bank czynności bankowych. 5h. Zasady oprocentowania środków pieniężnych powierzonych przez klienta firmie inwestycyjnej w związku ze świadczeniem usług maklerskich określa umowa z klientem.	
Art. 16 ust. 10	Firma inwestycyjna nie może zawierać z klientami detalicznymi uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu w celu zabezpieczenia lub pokrycia obecnych lub	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	

	przyszłych, rzeczywistych lub warunkowych bądź też potencjalnych zobowiązań klientów.				
Art. 16 ust. 11	W przypadku oddziałów firm inwestycyjnych, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się oddział, bez uszczerbku dla możliwości uzyskiwania dostępu do tych zapisów przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej, egzekwuje obowiązek określony w ust. 6 i 7 w odniesieniu do transakcji zawieranych przez oddział. W wyjątkowych okolicznościach państwa członkowskie mogą nakładać na firmy inwestycyjne wymogi dotyczące ochrony aktywów klienta, które będą dodatkowe w stosunku do przepisów ust. 8, 9 i 10 oraz odpowiednich aktów delegowanych, o których mowa w ust. 12. Takie wymogi muszą mieć obiektywne uzasadnienie i być proporcjonalne, tak aby wychodzić naprzeciw – w zakresie udzielanej przez firmy inwestycyjne ochrony aktywów i funduszy klientów – konkretnym zagrożeniom dla ochrony inwestora lub integralności rynku, które mają szczególne znaczenie w warunkach struktury rynku danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie powiadamiają bez zbędnej zwłoki Komisję o wszelkich wymogach, które chcą nałożyć zgodnie z niniejszym ustępem, oraz co najmniej na dwa miesiące przed terminem rozpoczęcia obowiązywania tych wymogów. Powiadomienie to obejmuje wyjaśnienie tego wymogu. Wszelkie dodatkowe wymogi tego rodzaju nie mogą ograniczać ani w żaden inny sposób naruszać praw firm inwestycyjnych przewidzianych w art. 34 i 35. W ciągu dwóch miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w akapicie trzecim, Komisja przedstawia swoją opinię na temat proporcjonalności i wyjaśnienia dodatkowych wymogów. Państwa członkowskie mogą utrzymać w mocy dodatkowe wymogi, pod warunkiem powiadomienia o nich Komisji zgodnie z art. 4 dyrektywy 2006/73/WE przed dniem 2 lipca 2014 r. oraz z zastrzeżeniem spełnienia warunków przewidzianych w tym artykule. Komisja przekazuje państwom członkowskim oraz udostępnia na swojej stronie internetowej dodatkowe wymogi nałożone zgodnie z niniejszym ustępem.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 16 ust. 12	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określenia konkretnych wymogów organizacyjnych określonych w ust. 2–10 niniejszego artykułu, które mają być nakładane na firmy inwestycyjne oraz na oddziały firm z państw trzecich, którym udzielono zezwolenia	**N**			

	zgodnie z art. 41, świadczące rożnego rodzaju usługi inwestycyjne lub prowadzące działalność inwestycyjną oraz świadczące usługi dodatkowe, lub połączenie powyższych.				
Art. 17 ust. 1	Firma inwestycyjna prowadząca handel algorytmiczny musi posiadać skuteczne systemy i mechanizmy kontroli ryzyka odpowiednie dla prowadzonej działalności, aby zapewnić odporność i wystarczającą wydajność swoich systemów transakcyjnych oraz zapewnić, aby podlegały one odpowiednim progom i limitom transakcyjnym oraz uniemożliwiały wysyłanie błędnych zleceń, a także aby nie dopuścić do sytuacji, w której sposób funkcjonowania systemu mógłby doprowadzić lub przyczynić się do powstania zaburzeń rynkowych. Taka firma musi posiadać również skuteczne systemy i mechanizmy kontroli ryzyka, aby zapewnić uniemożliwienie wykorzystanie systemów transakcyjnych do celów sprzecznych z rozporządzeniem (UE) nr 596/2014 lub regulaminem systemu obrotu, do którego jest podłączona. Firma inwestycyjna musi posiadać skuteczne rozwiązania w zakresie ciągłości działania, aby sprostać wszelkim awariom swoich systemów transakcyjnych oraz zapewnia kompleksowe testowanie i właściwe monitorowanie swoich systemów, aby zapewnić spełnianie przez nie wymagań określonych w niniejszym ustępie.	**T**	**Art. 74e ust. 1-3**	**Art. 74e.** 1. Firma inwestycyjna nabywająca lub zbywająca instrumenty finansowe przez wykorzystywanie handlu algorytmicznego opracowuje, wdraża i stosuje adekwatne oraz skuteczne rozwiązania mające na celu: 1) zapewnienie odporności i wydajności urządzeń i systemów teleinformatycznych w stopniu odpowiadającym skali prowadzonej działalności, w szczególności limitom i progom transakcyjnym; 2) zapobieżenie nieprawidłowemu wpływowi urządzeń i systemów teleinformatycznych na sprawny i bezpieczny obrót instrumentami finansowymi, w szczególności przez kierowanie błędnych zleceń; 3) uniemożliwienie wykorzystania urządzeń i systemów teleinformatycznych w sposób naruszający przepisy rozporządzenia 596/2014 lub regulacje systemów obrotu instrumentami finansowymi; 4) zapewnienie ciągłości obsługi oraz pracy urządzeń i systemów teleinformatycznych wykorzystywanych w prowadzonej działalności. 2. Firma inwestycyjna monitoruje działanie urządzeń i systemów teleinformatycznych i przeprowadza testy w zakresie oceny prawidłowości ich działania w celu identyfikowania i eliminacji potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń wymogów, o których mowa w ust. 1. 3. Firma inwestycyjna nabywająca lub zbywająca instrumenty finansowe przez wykorzystywanie handlu algorytmicznego stosuje warunki organizacyjne, o których mowa w art. 1–18 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/589 z dnia 19 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi organizacyjne dla firm inwestycyjnych prowadzących handel algorytmiczny (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 417), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/589”.	
Art. 17 ust. 2	Firma inwestycyjna prowadząca handel algorytmiczny w państwie członkowskim powiadamia o tym	**T**	**Art. 74e ust. 4-7**	**Art. 74e.** 4. Firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, informuje Komisję lub właściwy organ	

	właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego oraz właściwe organy systemu obrotu, w ramach którego ta firma inwestycyjna prowadzi handel algorytmiczny jako członek lub uczestnik systemu obrotu. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej może wymagać, aby firma inwestycyjna przedstawiała regularnie lub na zasadzie ad hoc opis charakteru swoich strategii handlu algorytmicznego, szczegółowe informacje na temat parametrów lub limitów transakcyjnych, którym podlega system, kluczowych mechanizmów kontroli przestrzegania przepisów i kontroli ryzyka, które posiada w celu zapewnienia spełnienia warunków określonych w ust. 1, oraz szczegółowe informacje na temat procesu testowania swoich systemów. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej może w dowolnym momencie zażądać od firmy inwestycyjnej dalszych informacji na temat jej handlu algorytmicznego oraz systemów wykorzystywanych w tym celu. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej, na wniosek właściwego organu systemu obrotu, w ramach którego ta firma inwestycyjna, jako członek lub uczestnik systemu obrotu, prowadzi handel algorytmiczny, oraz bez zbędnej zwłoki przekazuje informacje, o których mowa w akapicie drugim, które otrzymuje od firmy inwestycyjnej prowadzącej handel algorytmiczny. Firma inwestycyjna zapewnia prowadzenie rejestrów w związku z kwestiami, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz zapewnia, aby rejestry te umożliwiały właściwym organom monitorowanie zgodności z wymogami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie. Firma inwestycyjna zajmująca się techniką handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości przechowuje w zatwierdzonej formie dokładne i czasowo uporządkowane zapisy wszystkich złożonych przez siebie zleceń, w tym anulowanych i wykonanych zleceń oraz notowań systemów obrotu, oraz udostępnia je na żądanie właściwemu organowi.		**Art. 88** **Art. 20 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	nadzoru innego państwa członkowskiego właściwy ze względu na siedzibę systemu obrotu instrumentami finansowymi, którego firma jest członkiem lub uczestnikiem, o fakcie wykorzystywania handlu algorytmicznego w prowadzonej działalności, oraz o zaprzestaniu wykorzystywania handlu algorytmicznego w prowadzonej działalności. 5. Firma inwestycyjna jest obowiązana do przekazywania, na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, informacji dotyczących modelu handlu algorytmicznego wykorzystywanego w prowadzonej działalności oraz potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1–3. O zmianie modelu handlu algorytmicznego wykorzystywanego w prowadzonej działalności firma inwestycyjna niezwłocznie informuje Komisję. 6. Firma inwestycyjna dokumentuje czynności związane z wykorzystywaniem handlu algorytmicznego w prowadzonej działalności w sposób pozwalający na wykazanie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1–3. 7. W przypadku gdy firma inwestycyjna w prowadzonej działalności wykorzystuje technikę handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, obowiązek, o którym mowa w ust. 6, obejmuje również chronologiczną rejestrację wysłanych przez firmę zleceń, wraz z ich parametrami i odniesieniem do notowań instrumentów finansowych z systemów obrotu instrumentami finansowymi, a także z uwzględnieniem okoliczności ich wykonania, modyfikacji, odrzucenia lub anulowania. Firma inwestycyjna przechowuje zlecenia w sposób i w okresie określonych w art. 28 rozporządzenia 2017/589. **Art. 88.** Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby uprawnione do reprezentowania firmy inwestycyjnej lub wchodzące w skład jej statutowych organów albo pozostające z firmą inwestycyjną w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tej firmy inwestycyjnej, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję.	

				Art. 20. 1. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może przekazywać organowi z innego państwa członkowskiego, właściwemu w sprawach nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym, oraz otrzymywać od tego organu informacje niezbędne w celu: 1) prawidłowego wykonywania określonych zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, rozporządzeniem 575/2013, rozporządzeniem 596/2014 oraz rozporządzeniem 600/2014, lub 2) zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających oraz kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru. 2. Zasady i tryb udzielania informacji organom nadzoru z państw innych niż państwa członkowskie określają porozumienia zawarte przez Komisję z tymi organami nadzoru. Do udzielania informacji organom nadzoru z państw innych niż państwa członkowskie przepisy ust. 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio. 3. Udzielenie przez Komisję informacji zgodnie z ust. 1 może nastąpić, jeżeli: 1) nie spowoduje to niekorzystnego wpływu na suwerenność, bezpieczeństwo lub interes publiczny; 2) przepisy prawa obowiązujące w państwie siedziby organu nadzoru z innego państwa członkowskiego, któremu informacje są przekazywane, zapewniają: a) wykorzystanie takich informacji wyłącznie na potrzeby wykonywania nadzoru lub prowadzenia postępowań administracyjnych lub sądowych w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru, b) objęcie takich informacji tajemnicą wiążącą ten organ; 3) zapewnione jest, że dalsze przekazywanie udzielonych przez Komisję informacji poza organ nadzoru, któremu ich udzielono, w innych celach niż określone w ust. 1, każdorazowo możliwe będzie wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji. 4. Informacje uzyskane przez Komisję nie mogą być, bez zgody organu nadzoru, który je przekazał, wykorzystywane w innych celach niż	

				określone w ust. 1 lub przekazywane poza Komisję do właściwego organu innego państwa.	
Art. 17 ust. 3	Firma inwestycyjna zajmująca się handlem algorytmicznym w celu realizacji strategii animatora rynku, przy uwzględnieniu płynności, skali i charakteru konkretnego rynku oraz właściwości wprowadzonego do obrotu instrumentu:	**T**	**Art. 74f ust. 1**	**Art. 74f.** 1. W przypadku wykonywania przez firmę inwestycyjną czynności animatora rynku z wykorzystaniem handlu algorytmicznego, firma inwestycyjna:	
Art. 17 ust. 3 lit. a	działa w charakterze animatora rynku w sposób ciągły przez określoną część czasu w ramach godzin, w których prowadzony jest obrót w danym systemie obrotu – oprócz wyjątkowych okoliczności – co skutkuje zapewnieniem systemowi obrotu płynności w sposób regularny i przewidywalny;	**T**	**Art. 74f ust. 1 pkt 1 i 2**	1) uwzględnia płynność, skalę i specyfikę danego systemu obrotu instrumentami finansowymi oraz właściwości danego instrumentu finansowego będącego przedmiotem czynności animatora rynku; 2) regularnie dostarcza płynność instrumentowi finansowemu w sposób, jakiego można racjonalnie oczekiwać; w tym celu firma inwestycyjna wykonuje czynności animatora rynku w sposób ciągły, przez określoną liczbę godzin, w ramach notowań instrumentu finansowego prowadzonych przez system obrotu instrumentami finansowymi;	
Art. 17 ust. 3 lit. b	zawiera na piśmie wiążące umowy z systemem obrotu, które określają co najmniej obowiązki firmy inwestycyjnej zgodnie z lit. a); oraz	**T**	**Art. 74f ust. 1 pkt 3**	3) zawiera z podmiotem prowadzącym system obrotu instrumentami finansowymi, w formie pisemnej, umowę, której przedmiotem jest co najmniej określenie sposobu wykonania obowiązków, o których mowa w pkt 2;	
Art. 17 ust. 3 lit. c	dysponuje skutecznymi systemami i mechanizmami kontroli, w celu umożliwienia jej spełnienia w każdym czasie swoich obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w lit. b).	**T**	**Art. 74f ust. 1 pkt 4**	4) opracowuje, wdraża i stosuje adekwatne i skuteczne rozwiązania mające na celu zapewnienie wykonania obowiązków określonych w umowie, o której mowa w pkt 3.	
Art. 17 ust. 4	Do celów niniejszego artykułu oraz art. 48 niniejszej dyrektywy firmę inwestycyjną prowadzącą handel algorytmiczny uznaje się za realizującą strategię animatora rynku, kiedy jako członek lub uczestnik jednego lub większej liczby systemów obrotu, jej strategia, w przypadku zawierania transakcji na własny rachunek, obejmuje publikowanie wiążących, jednoczesnych, obustronnych notowań o porównywalnych rozmiarach i po konkurencyjnych cenach, odnoszących się do jednego lub większej liczby instrumentów finansowych w jednym systemie obrotu lub w rożnych systemach obrotu, co skutkuje zapewnieniem płynności, w sposób regularny i często, na całym rynku.	**T**	**Art. 74f ust. 2**	**Art. 74f.** 2. Działalność firmy inwestycyjnej polegająca na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych na własny rachunek, poprzez stałe składanie z wykorzystaniem handlu algorytmicznego rynkowych zleceń nabycia lub zbycia tych instrumentów, w ramach uczestnictwa lub członkostwa w jednym lub kilku systemach obrotu instrumentami finansowymi, w sposób skutkujący wspomaganiem płynności danego instrumentu finansowego (strategia animatora rynku), może być wykonywana po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1.	
Art. 17 ust. 5	Firma inwestycyjna, która zapewnia bezpośredni dostęp elektroniczny do systemu obrotu, musi posiadać skuteczne systemy i mechanizmy kontroli zapewniające właściwą ocenę i weryfikację odpowiedniości klientów korzystających z tej usługi oraz zapewnia takie rozwiązania, które uniemożliwiają klientom korzystającym z tej usługi przekraczanie	**T**	**Art. 74g** **Art. 20 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 74g.** 1. Firma inwestycyjna może, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej, umożliwić swojemu klientowi skorzystanie z bezpośredniego dostępu elektronicznego w celu składania przez niego zleceń nabycia lub zbycia instrumentu finansowego i zawierania transakcji wskutek takich zleceń. Umowa określa prawa i	

	odpowiednich z góry określonych progów transakcyjnych i kredytowych, a także zapewnia właściwe monitorowanie transakcji zawieranych przez klientów korzystających z tej usługi oraz odpowiednie mechanizmy kontroli ryzyka uniemożliwiające zawieranie transakcji, które mogą stanowić źródło ryzyka dla samej firmy inwestycyjnej lub które mogłyby prowadzić lub przyczyniać się do powstania zaburzeń rynkowych lub które są sprzeczne z rozporządzeniem (UE) nr 596/2014 lub regulaminem systemu obrotu. Zakazuje się bezpośredniego dostępu elektronicznego bez takich mechanizmów kontroli. Firma inwestycyjna, która zapewnia bezpośredni dostęp elektroniczny jest odpowiedzialna za zapewnienie, aby klienci korzystający z tej usługi spełniali wymogi niniejszej dyrektywy oraz przestrzegali regulaminu systemu obrotu. Firma inwestycyjna monitoruje transakcje w celu wykrycia naruszeń tego regulaminu, zakłóceń warunków obrotu lub postępowania, które może się wiązać z nadużyciami na rynku i które należy zgłosić właściwemu organowi. Firma inwestycyjna zapewnia istnienie wiążącej pisemnej umowy między firmą inwestycyjną a klientem, regulującej podstawowe prawa i obowiązki wynikające ze świadczenia danej usługi, a także zapewnia, aby na podstawie tej umowy firma inwestycyjna pozostawała odpowiedzialna na mocy niniejszej dyrektywy. Firma inwestycyjna zapewniająca bezpośredni dostęp elektroniczny do systemu obrotu powiadamia o tym właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego oraz właściwe organy systemu obrotu, do którego ta firma inwestycyjna zapewnia bezpośredni dostęp elektroniczny. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej może wymagać, aby firma inwestycyjna przedstawiała regularnie lub na zasadzie ad hoc opis systemów i kontroli, o których mowa w akapicie pierwszym, oraz wykazała, że są one stosowane. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej, na wniosek właściwego organu systemu obrotu, do którego ta firma inwestycyjna zapewnia bezpośredni dostęp elektroniczny, oraz bez zbędnej zwłoki przekazuje informacje, o których mowa w akapicie czwartym, które otrzymuje od firmy inwestycyjnej. Firma inwestycyjna zapewnia prowadzenie rejestrów w związku z kwestiami, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz zapewnia, aby rejestry te umożliwiały			obowiązki klienta oraz firmy inwestycyjnej w związku z umożliwieniem takiego dostępu, w tym gwarantujące prawo firmy inwestycyjnej do monitorowania zleceń i transakcji klienta w celu przeciwdziałania przez firmę inwestycyjną naruszeniom przepisów prawa lub regulacji systemu obrotu instrumentami finansowymi, dokonywanych wskutek zleceń składanych przez klienta lub transakcji zawartych wskutek takich zleceń, oraz w celu ujawniania przypadków takich naruszeń. 2. Firma inwestycyjna jest odpowiedzialna za naruszenia i szkody powstałe wskutek składania przez klienta, któremu umożliwiła korzystanie z bezpośredniego dostępu elektronicznego, zleceń w ramach korzystania z takiego dostępu, oraz za szkody powstałe wskutek transakcji zawartych w wyniku takich zleceń, jeżeli takie zlecenia lub takie transakcje zostały złożone lub zawarte niezgodnie z przepisami prawa lub regulacjami systemu obrotu instrumentami finansowymi. Odpowiedzialności firmy inwestycyjnej z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonywania umowy nie można wyłączyć ani ograniczyć. 3. Firma inwestycyjna może zawrzeć umowę, o której mowa w ust. 1, jeżeli opracuje, wdroży i stosuje adekwatne oraz odpowiednie rozwiązania mające na celu zapewnienie prawidłowego korzystania z bezpośredniego dostępu elektronicznego przez swoich klientów. 4. Rozwiązania, o których mowa w ust. 3, zapewniają: 1) weryfikację i ocenę klientów zamierzających korzystać lub korzystających z bezpośredniego dostępu elektronicznego, pod kątem prawidłowości wypełniania przez nich obowiązków wynikających z takiego dostępu; 2) wprowadzenie mechanizmów, które mają na celu uniemożliwienie, wskutek zawierania transakcji, przekraczania przez klientów limitów i progów transakcyjnych, limitów ustanowionych dla prawidłowego rozliczenia i rozrachunku zawieranych transakcji, dokonywania naruszeń przepisów prawa lub regulacji systemu obrotu instrumentami finansowymi lub powstawania innego ryzyka dla firmy inwestycyjnej. 5. Firma inwestycyjna umożliwiająca swoim klientom korzystanie z bezpośredniego dostępu elektronicznego stosuje szczegółowe warunki	

	właściwym organom monitorowanie zgodności z wymogami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.			organizacyjne określone w art. 19–23 rozporządzenia 2017/589. 6. Firma inwestycyjna informuje Komisję lub właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, właściwy ze względu na siedzibę systemu obrotu instrumentami finansowymi, której firma jest członkiem lub uczestnikiem, o fakcie umożliwiania klientom korzystania z bezpośredniego dostępu elektronicznego. 7. Firma inwestycyjna jest obowiązana do przekazywania, na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, informacji dotyczących bezpośredniego dostępu elektronicznego, z którego korzystanie umożliwia klientom, oraz informacji potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 3–5. 8. Firma inwestycyjna dokumentuje czynności związane z umożliwianiem klientom korzystania z bezpośredniego dostępu elektronicznego w sposób pozwalający na wykazanie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 3–5. **Art. 20.** 1. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może przekazywać organowi z innego państwa członkowskiego, właściwemu w sprawach nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym, oraz otrzymywać od tego organu informacje niezbędne w celu: 1) prawidłowego wykonywania określonych zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, rozporządzeniem 575/2013, rozporządzeniem 596/2014 oraz rozporządzeniem 600/2014, lub 2) zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających oraz kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru. 2. Zasady i tryb udzielania informacji organom nadzoru z państw innych niż państwa członkowskie określają porozumienia zawarte przez Komisję z tymi organami nadzoru. Do udzielania informacji organom nadzoru z państw innych niż państwa członkowskie przepisy ust. 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio. 3. Udzielenie przez Komisję informacji zgodnie	

				z ust. 1 może nastąpić, jeżeli: 1) nie spowoduje to niekorzystnego wpływu na suwerenność, bezpieczeństwo lub interes publiczny; 2) przepisy prawa obowiązujące w państwie siedziby organu nadzoru z innego państwa członkowskiego, któremu informacje są przekazywane, zapewniają: a) wykorzystanie takich informacji wyłącznie na potrzeby wykonywania nadzoru lub prowadzenia postępowań administracyjnych lub sądowych w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru, b) objęcie takich informacji tajemnicą wiążącą ten organ; 3) zapewnione jest, że dalsze przekazywanie udzielonych przez Komisję informacji poza organ nadzoru, któremu ich udzielono, w innych celach niż określone w ust. 1, każdorazowo możliwe będzie wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji. 4. Informacje uzyskane przez Komisję nie mogą być, bez zgody organu nadzoru, który je przekazał, wykorzystywane w innych celach niż określone w ust. 1 lub przekazywane poza Komisję do właściwego organu innego państwa.	
Art. 17 ust. 6	Firma inwestycyjna działająca w charakterze ogólnego uczestnika rozliczającego na rzecz innych osób musi posiadać skuteczne systemy i mechanizmy kontroli w celu zapewnienia stosowania usług rozliczeniowych na rzecz odpowiednich osób spełniających wyraźnie określone kryteria oraz objęcia tych osób odpowiednimi wymogami w celu ograniczenia ryzyka dla firmy inwestycyjnej i rynku. Firma inwestycyjna zapewnia istnienie wiążącej pisemnej umowy między firmą inwestycyjną a daną osobą regulującej podstawowe prawa i obowiązki wynikające ze świadczenia tej usługi.	**T**	**Art. 74h**	**Art. 74h.** 1. Firma inwestycyjna może, w drodze umowy, zawartej w formie pisemnej z innym podmiotem, zobowiązać się, zgodnie z zasadami określonymi w regulaminie podmiotu uprawnionego do dokonywania rozliczania transakcji, do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczania transakcji zawartych przez ten inny podmiot. Umowa określa prawa i obowiązki tego innego podmiotu oraz firmy inwestycyjnej w związku z wykonywaniem obowiązków wynikających z rozliczenia takich transakcji. 2. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje adekwatne oraz skuteczne rozwiązania mające na celu zapewnienie prawidłowego wykonywania przez podmiot, z którym zawarła umowę, o której mowa w ust. 1, obowiązków związanych z rozliczeniem, w szczególności obejmujące określenie warunków, które musi spełnić taki inny podmiot, ograniczających ryzyko firmy inwestycyjnej i podmiotu uprawnionego do dokonywania rozliczania transakcji, związane z nierozliczeniem transakcji.	

				3. Firma inwestycyjna, która zgodnie z ust. 1, zobowiązała się do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczania transakcji zawartych przez inny podmiot, stosuje rozwiązania określone w art. 24–27 rozporządzenia 2017/589.	
Art. 17 ust. 7	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów: a) szczegółowych wymogów organizacyjnych określonych w ust. 1–6, którym powinny podlegać firmy inwestycyjne świadczące rożne usługi inwestycyjne lub prowadzące rożną działalność inwestycyjną oraz świadczące usługi dodatkowe lub ich kombinację, poprzez które szczegółowe uregulowania wymogów organizacyjnych z ust. 5 ustanawiają wymogi dla bezpośredniego dostępu do rynku oraz dla dostępu sponsorowanego w taki sposób, aby zapewnić przynajmniej równoważność kontroli stosowanych do dostępu sponsorowanego z kontrolami stosowanymi do bezpośredniego dostępu do rynku; b) okoliczności, w jakich firma inwestycyjna byłaby zobowiązana do wejścia na rynek zawierając umowę, o której mowa w ust. 3 lit. b), oraz treść takich umów, w tym udział godzin, w których prowadzony jest obrót w danym systemie obrotu, określony w ust. 3; c) sytuacje będące wyjątkowymi okolicznościami, o których mowa w ust. 3, w tym okoliczności, w których pojawiają się: niezwykła zmienność, problemy polityczne i makroekonomiczne, kwestie systemowe i operacyjne, oraz okoliczności, które podważają zdolność firmy inwestycyjnej do utrzymywania praktyk w zakresie ostrożnego zarządzania, o których mowa w ust. 1; d) treść i format zatwierdzonego formularza, o którym mowa w ust. 2 akapit piąty, oraz czas, w jakim takie zapisy musi przechowywać firma inwestycyjna. EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 18 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF, oprócz spełnienia wymogów organizacyjnych ustanowionych w art. 16, ustanowili	**T**	**Art. 78 ust. 1 pkt 2 i 3**	**Art. 78.** 1. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF, odrębnie dla każdego z tych systemów: (…) 2) stosuje przejrzyste zasady rzetelnego i	

	przejrzyste zasady i procedury uczciwego i prawidłowego obrotu oraz obiektywne kryteria skutecznego wykonywania zleceń. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku muszą posiadać mechanizmy zapewniające należyte zarządzanie techniczną eksploatacją danej platformy, w tym ustanowić skuteczne systemy awaryjne umożliwiające radzenie sobie z ryzykiem zakłócenia funkcjonowania systemów.			prawidłowego obrotu oraz obiektywne kryteria skutecznej realizacji zleceń; 3) posiada mechanizmy zapewniające należyte zarządzanie procesami technicznymi, w tym skuteczne procedury awaryjne umożliwiające zarządzanie ryzykiem zakłócenia funkcjonowania systemu.	
Art. 18 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF ustanowili przejrzyste zasady dotyczące kryteriów ustalania instrumentów finansowych, które mogą być przedmiotem obrotu w ramach ich systemów. W stosownych przypadkach, państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF zapewniali lub upewnili się, że istnieje dostęp do wystarczających publicznie dostępnych informacji umożliwiających użytkownikom formułowanie opinii inwestycyjnych, uwzględniając zarówno charakter użytkowników, jak i rodzaje instrumentów wprowadzanych do obrotu.	**T**	**Art. 78 ust. 1 pkt 1 i ust. 14**	**Art. 78.** 1. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF, odrębnie dla każdego z tych systemów: 1) ustanawia przejrzyste zasady dotyczące kryteriów ustalania instrumentów finansowych, które mogą być przedmiotem obrotu w ramach danego systemu; 14. Firma inwestycyjna upewnia się, czy istnieje dostęp do wystarczających publicznie dostępnych informacji umożliwiających członkom, uczestnikom lub klientom formułowanie opinii inwestycyjnych, uwzględniając zarówno charakter członków, uczestników lub klientów, jak i rodzaje instrumentów wprowadzanych do obrotu w ASO lub na OTF, a w przypadku ich braku zapewnia ich dostęp członkom lub uczestnikom ASO lub klientom OTF.	
Art. 18 ust. 3	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF ustanowili, publikowali i utrzymywali oraz wdrażali przejrzyste i niedyskryminujące zasady, oparte na obiektywnych kryteriach, rządzące dostępem do ich platformy.	**T**	**Art. 78 ust. 1a**	**Art. 78.** 1a. Dostęp do systemów obrotu instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1, jest udzielany według podlegających publikacji przejrzystych i niedyskryminujących zasad, stworzonych na podstawie obiektywnych kryteriów.	
Art. 18 ust. 4	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF dysponowali mechanizmami umożliwiającymi jednoznaczną identyfikację potencjalnych negatywnych skutków, jakie dla funkcjonowania MTF lub OTF lub dla ich członków lub uczestników i użytkowników może mieć jakikolwiek konflikt interesów między interesem MTF, OTF, ich właścicielami lub firmą inwestycyjną lub operatorem rynku prowadzącym MTF lub OTF, a koniecznością zapewnienia należytego funkcjonowania MTF lub OTF, oraz mechanizmami umożliwiającymi zarządzanie tymi potencjalnymi negatywnymi skutkami.	**T**	**Art. 78 ust. 1c i 1d**	**Art. 78.** 1c. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF monitoruje oraz identyfikuje: 1) potencjalne konflikty interesów, jakie mogą powstać pomiędzy interesem ASO, OTF, firmą inwestycyjną lub jej właścicielami, a koniecznością zapewnienia należytego funkcjonowania ASO lub OTF; 2) negatywne skutki, jakie w związku z tymi konfliktami interesów mogą wystąpić dla funkcjonowania ASO lub OTF lub dla ich członków, uczestników lub klientów. 1d. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF ustanawia mechanizmy zarządzania konfliktami interesów, o których mowa w ust. 1c.	
Art. 18 ust. 5	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub	**T**	**Art. 78 ust. 1e**	**Art. 78.** 1e. Do prowadzenia ASO i OTF przepisy art. 18b stosuje się odpowiednio.	

	OTF spełniali warunki określone w art. 48 i 49 oraz posiadali wszelkie niezbędne, skuteczne systemy, procedury i mechanizmy umożliwiające spełnienie tych warunków.			[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona również na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 18 ust. 6	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF wyraźnie informowali członków lub uczestników o swoich odpowiednich obowiązkach dotyczących rozrachunku transakcji zawieranych w ramach tej platformy. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF wprowadzili niezbędne mechanizmy mające na celu ułatwienie skutecznego rozrachunku transakcji zawartych w ramach systemów tych MTF lub OTF.	**T**	**Art. 78 ust. 7, 12 i 13**	**Art. 78.** 7. Firma inwestycyjna prowadząca ASO zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczanie transakcji zawartych w tym systemie. 12. Firma inwestycyjna prowadząca OTF zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczenie transakcji zawartych w systemie. 13. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF informuje członków, uczestników lub klientów o ich obowiązkach w zakresie rozrachunku transakcji.	
Art. 18 ust. 7	Państwa członkowskie wymagają, aby MTF oraz OTF miały co najmniej trzech członków lub użytkowników wykazujących się znacznym stopniem aktywności, z których każdy ma możliwość interakcji ze wszystkimi pozostałymi członkami lub użytkownikami w odniesieniu do kształtowania się cen w systemie.	**T**	**Art. 78 ust. 1b**	**Art. 78.** 1b. Dostęp do każdego z systemów obrotu instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1, posiada co najmniej trzech członków, uczestników lub klientów, wykazujących się znacznym stopniem aktywności, z których każdy ma możliwość interakcji odpowiednio ze wszystkimi pozostałymi członkami, uczestnikami lub klientami, w odniesieniu do kształtowania się cen w systemie.	
Art. 18 ust. 8	W przypadku gdy zbywalne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym podlegają obrotowi także w ramach MTF lub OTF bez zgody emitenta, emitent nie podlega obowiązkom dotyczącym wstępnego, dalszego lub doraźnego ujawnienia informacji finansowych w odniesieniu do tej MTF lub OTF.	**T**		[Komentarz: Wprowadzenie do obrotu zbywalnych papierów wartościowych w polskim systemie prawnym jest możliwe jedynie na wniosek emitenta.]	
Art. 18 ust. 9	Państwa członkowskie wymagają, aby każda firma inwestycyjna oraz operator rynku prowadzący MTF lub OTF bezzwłocznie wypełniali wszelkie polecenia otrzymane od właściwego organu na podstawie art. 69 ust. 2 dotyczące zawieszenia lub wycofania instrumentu finansowego z obrotu.	**T**	**Art. 78 ust. 3 i 4**	**Art. 78.** 3. W przypadku gdy obrót określonymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania ASO lub OTF lub bezpieczeństwa obrotu dokonywanego w tym ASO lub na tym OTF, lub naruszenia interesów inwestorów, Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej prowadzącej ASO lub OTF zawieszenia obrotu tymi instrumentami finansowymi. 4. Na żądanie Komisji firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF wyklucza z obrotu wskazane przez Komisję instrumenty finansowe, w przypadku gdy obrót nimi zagraża w sposób istotny prawidłowemu funkcjonowaniu ASO lub OTF lub bezpieczeństwu obrotu dokonywanego w tym	

				ASO lub na tym OTF, lub powoduje naruszenie interesów inwestorów.	
Art. 18 ust. 10	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF przekazywali właściwemu organowi i EUNGiPW szczegółowy opis funkcjonowania MTF lub OTF, w tym – bez uszczerbku dla art. 20 ust. 1, 4 i 5 – wszelkie powiązania z rynkiem regulowanym, MTF, OTF lub podmiotem systematycznie internalizującym transakcje posiadanym przez tę samą firmę inwestycyjną lub operatora rynku, bądź wszelki udział w nich tych podmiotów, a także wykaz ich członków, uczestników i użytkowników. Właściwe organy udostępniają te informacje na żądanie EUNGiPW. Każde zezwolenie dla firmy inwestycyjnej lub operatora rynku na prowadzenie działalności jako MTF lub OTF zgłaszane jest EUNGiPW. EUNGiPW ustanawia wykaz wszystkich MTF i OTF w Unii. Wykaz ten zawiera informacje dotyczące usług świadczonych przez MTF lub OTF, a także niepowtarzalny kod identyfikujący MTF i OTF, wykorzystywany na potrzeby sprawozdań zgodnie z art. 6, 10 i 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Rejestry te uaktualnia się na bieżąco. EUNGiPW publikuje ten wykaz na swojej stronie internetowej i aktualizuje go.	**T**	**Art. 17 ust. 4** **Art. 96 ust. 4**	**Art. 17.** 4. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o udzieleniu spółce prowadzącej rynek regulowany zezwolenia na prowadzenie ASO lub OTF. Na żądanie tego Urzędu, Komisja udostępnia informacje, o których mowa w art. 25: 1) ust. 2a – w przypadku gdy żądanie dotyczy ASO albo 2) ust. 2b – w przypadku gdy żądanie dotyczy OTF. **Art. 96.** 4. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wydaniu zezwolenia na prowadzenie przez firmę inwestycyjną ASO lub OTF, a na żądanie tego Urzędu Komisja udostępnia informacje, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 3 i 4.	
Art. 18 ust. 11	EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia treści i formatu opisu oraz powiadomienia, o których mowa w ust. 10. EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 19 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF, oprócz konieczności spełnienia wymogów określonych w art. 16 i 18, ustanawiali i wdrażali niemające charakteru uznaniowego zasady wykonywania zleceń w systemie.	**T**	**Art. 3 pkt 2** **Art. 78b ust. 1**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 2) alternatywnym systemie obrotu – rozumie się przez to prowadzony poza rynkiem regulowanym, wielostronny system kojarzący oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych w taki sposób, że do zawarcia transakcji dochodzi w ramach tego systemu, zgodnie z określonymi zasadami oraz w sposób niemający charakteru uznaniowego; **Art. 78b.** 1. Firma inwestycyjna prowadząca	

				ASO ustanawia zasady zawierania transakcji w systemie, które pozwalają na wykonywanie zleceń w sposób nieuznaniowy.	
Art. 19 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby zasady, o których mowa w art. 18 ust. 3, regulujące dostęp do MTF, były zgodne z warunkami ustanowionymi w art. 53 ust. 3.	**N**			
Art. 19 ust. 3	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF dysponowali mechanizmami: a) odpowiednich zdolności do zarządzania ryzykiem, na które jest narażony, wdrażania odpowiednich mechanizmów i systemów na potrzeby ustalenia każdego rodzaju istotnego ryzyka dla jego działalności oraz wprowadzenia skutecznych środków ograniczania tego ryzyka; b) wprowadzenia skutecznych rozwiązań ułatwiających wydajne i terminowe finalizowanie transakcji zawieranych w tych systemach; oraz c) z chwilą wydania zezwolenia oraz później, dysponowania wystarczającymi środkami finansowymi umożliwiającymi jego prawidłowe funkcjonowanie, uwzględniając charakter i zakres transakcji zawieranych na rynku oraz zakres i poziom ryzyka, na które jest narażony.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 19 ust. 4	Państwa członkowskie zapewniają, aby art. 24, 25, art. 27 ust. 1, 2 i 4-10 oraz art. 28 nie miały zastosowania do transakcji zawieranych na podstawie zasad regulujących MTF między jej członkami lub uczestnikami lub między MTF a jej członkami lub uczestnikami w odniesieniu do korzystania z MTF. Członkowie lub uczestnicy MTF muszą jednak wypełniać obowiązki przewidziane w art. 24, 25, 27 i 28 w odniesieniu do swoich klientów wtedy, gdy działając na rachunek swoich klientów, wykonują zlecenia klientów za pośrednictwem systemów MTF.	**T**	**Art. 78b ust. 3**	**Art. 78b.** 3. Do transakcji zawieranych w ASO pomiędzy jego członkami oraz do umowy między firmą inwestycyjną prowadzącą ASO a członkiem ASO o korzystanie z systemu przepisów art. 73 ust. 6a–6c, art. 73a ust. 1–5, art. 73b–73d, art. 82a, art. 83b ust. 8 i art. 83c–83h nie stosuje się.	
Art. 19 ust. 5	Państwa członkowskie nie zezwalają firmom inwestycyjnym lub operatorom rynku prowadzącym MTF na wykonywanie zleceń klientów z użyciem kapitału własnego lub na prowadzenie obrotu polegającego na zestawianiu zleceń.	**T**	**Art. 78b ust. 2**	**Art. 78b.** 2. Zasady zawierania transakcji w ASO nie przewidują zaangażowania środków własnych firmy inwestycyjnej w wykonywanie zleceń w systemie lub zestawiania zleceń.	
Art. 20 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna oraz operator rynku prowadzący OTF ustanawiali mechanizmy uniemożliwiające wykonywanie zleceń klientów na OTF w oparciu o kapitał własny firmy inwestycyjnej lub operatora rynku prowadzących dany OTF bądź też jakiegokolwiek innego podmiotu stanowiącego część	**T**	**Art. 78c ust. 2**	**Art. 78c.** 2. Zasady zawierania transakcji na OTF nie przewidują zaangażowania środków własnych firmy inwestycyjnej w wykonywanie zleceń w systemie albo środków finansowych jakiegokolwiek innego podmiotu stanowiącego część tej samej grupy kapitałowej, do której należy firma inwestycyjna.	

	tej samej grupy lub osoby prawnej, do których należy firma inwestycyjna lub operator rynku.				
Art. 20 ust. 2	Państwa członkowskie zezwalają firmom inwestycyjnym i operatorom rynku prowadzącym OTF na zajmowanie się obrotem polegającym na zestawianiu zleceń w zakresie obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji oraz niektórych instrumentów pochodnych tylko w przypadku gdy klient zgodził się na taki proces. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF nie może wykorzystywać obrotu polegającego na zestawianiu zleceń w celu wykonywania zleceń klienta na OTF dotyczącym instrumentów pochodnych odnoszących się do klasy instrumentów pochodnych, który ogłoszono jako podlegający obowiązkowemu rozliczeniu zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF ustanawiają mechanizmy zapewniające zgodność z definicją „obrotu polegającego na zestawianiu zleceń" w art. 4 ust. 1 pkt 38.	**T**	**Art. 78c ust. 3 i 6**	**Art. 78c.** 3. Wykonywanie zleceń na OTF może polegać na zestawianiu zleceń, pod warunkiem uzyskania zgody klienta. W takim przypadku firma inwestycyjna ustanawia skuteczne mechanizmy zapobiegające naruszeniu warunków zestawiania zleceń. 6. Firma inwestycyjna nie może zestawiać zleceń w ramach OTF w zakresie instrumentów pochodnych odnoszących się do klasy instrumentów pochodnych, które ogłoszono jako podlegające obowiązkowemu rozliczeniu zgodnie z art. 5 rozporządzenia 648/2012.	
Art. 20 ust. 3	Państwa członkowskie zezwalają firmie inwestycyjnej lub operatorowi rynku prowadzącemu OTF na zawieranie na własny rachunek transakcji innych niż oparte na obrocie polegającym na zestawianiu zleceń tylko w odniesieniu do instrumentów długu państwowego, dla których nie ma płynnego rynku.	**T**	**Art. 78c ust. 4**	**Art. 78c.** 4. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania w przypadku, gdy przedmiotem obrotu na OTF są instrumenty dłużne, dla których nie ma płynnego rynku, emitowane przez: 1) Skarb Państwa, Unię Europejską, państwo członkowskie, w tym agendę rządową, agencję lub spółkę celową utworzoną przez państwa członkowskie, a w przypadku federalnego państwa członkowskiego, przez jednego z członków federacji, 2) spółkę celową utworzoną przez państwa członkowskie w celu emisji instrumentów dłużnych, 3) międzynarodową instytucję finansową utworzoną przez co najmniej dwa państwa członkowskie, której celem jest uruchamianie finansowania i świadczenie pomocy finansowej z korzyścią dla jej członków, którzy doświadczają poważnych problemów finansowych lub są zagrożeni takimi problemami, lub 4) Europejski Bank Inwestycyjny..	
Art. 20 ust. 4	Państwa członkowskie nie zezwalają na to, aby prowadzenie OTF i podmiotu systematycznie internalizującego transakcje miało miejsce w ramach tego samego podmiotu prawnego. OTF nie może łączyć się z podmiotem systematycznie internalizującym transakcje w sposób, który	**T**	**Art. 78e ust. 1 i 2**	**Art. 78e.** 1. Firma inwestycyjna nie może jednocześnie prowadzić OTF oraz wykonywać czynności jako podmiot systematycznie internalizujący transakcje. 2. Firma inwestycyjna prowadząca OTF nie może zezwalać na łączenie zleceń będących na	

	umożliwiałby interakcję między zleceniami na OTF, a zleceniami lub kwotowaniami podmiotów systematycznie internalizujących transakcje. OTF nie może być połączona z inną OTF w sposób umożliwiający interakcję między zleceniami na rożnych OTF.			OTF ze zleceniami lub kwotowaniami podmiotów systematycznie internalizujących transakcje lub zleceniami innego OTF.	
Art. 20 ust. 5	Państwa członkowskie nie uniemożliwiają firmie inwestycyjnej lub operatorowi rynku prowadzącym OTF zaangażowania innej firmy inwestycyjnej do prowadzenia działalności w charakterze animatora rynku na OTF w sposób niezależny. Do celów niniejszego artykułu nie uznaje się, że firma inwestycyjna prowadzi działalność w charakterze animatora rynku na OTF w sposób niezależny, jeżeli ma bliskie powiązania z firmą inwestycyjną lub operatorem rynku prowadzącym OTF.	**T**	**Art. 78e ust. 3**	**Art. 78e.** 3. Udział w OTF animatora rynku jest dopuszczalny pod warunkiem braku bliskich powiązań z firmą inwestycyjną prowadzącą OTF.	
Art. 20 ust. 6	Państwa członkowskie wymagają, aby wykonywanie zleceń na OTF odbywało się w sposób uznaniowy. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF działa uznaniowo tylko w którejkolwiek z następujących okolicznościach lub w obu tych okolicznościach: a) kiedy decyduje o złożeniu lub wycofaniu zlecenia na prowadzonej przez siebie OTF; b) kiedy decyduje, że nie zestawi danego zlecenia klienta ze zleceniami dostępnymi w systemie w danym czasie, pod warunkiem że jest to zgodne ze szczegółowymi wskazówkami klienta i jej/jego obowiązkami zgodnie z art. 27. W przypadku systemu, który krzyżuje zlecenia klienta, firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF może postanowić, czy i kiedy chce zestawiać zlecenia dwu lub większej liczby klientów w systemie oraz jaką ich wielkość chce zestawić. Zgodnie z ust. 1, 2, 4 i 5 oraz bez uszczerbku dla ust. 3, w odniesieniu do systemu organizującego transakcje instrumentami innymi niż udziałowe firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF może ułatwiać negocjacje między klientami, tak aby zestawić dwa lub więcej potencjalnie zgodnych interesów handlowych w danej transakcji. Obowiązek ten pozostaje bez uszczerbku dla art. 18 i 27.	**T**	**Art. 3 pkt 2e** **Art. 78f**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 2e) zorganizowanej platformie obrotu – rozumie się przez to wielostronny system kojarzący w sposób uznaniowy składane przez podmioty trzecie oferty kupna i sprzedaży obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji, instrumentów pochodnych lub produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę, niebędący: a) rynkiem regulowanym ani b) alternatywnym systemem obrotu, zwanym dalej „ASO"; **Art. 78f.** 1. Wykonywanie zleceń na OTF w sposób uznaniowy ma miejsce wyłącznie w przypadku gdy firma inwestycyjna prowadząca OTF podejmuje działania polegające na: 1) decydowaniu o umieszczeniu lub wycofaniu zlecenia z OTF lub 2) powstrzymaniu się od skojarzenia danego zlecenia klienta ze zleceniami dostępnymi w systemie w danym czasie, pod warunkiem, że jest to zgodne ze szczegółowymi wskazówkami klienta oraz obowiązkiem wykonywania zleceń na warunkach najbardziej korzystnych dla klienta. 2. W przypadku, gdy w ramach OTF mają zostać skojarzone zlecenia dwóch lub więcej klientów, firma inwestycyjna prowadząca OTF wykonuje zlecenia w sposób uznaniowy, jeżeli ustala, czy i kiedy skojarzyć zlecenia dwóch lub więcej klientów oraz w jakiej wielkości. 3. W odniesieniu do instrumentów finansowych	

				innych niż udziałowe firma inwestycyjna prowadząca OTF może ułatwiać negocjacje między klientami w celu skojarzenia ze sobą dwóch lub więcej zleceń w jednej transakcji. 4. Do wykonywania zleceń klientów na OTF przepisy art. 73 ust. 6a–6c, art. 73a–73d, art. 82a, art. 83b ust. 8 i art. 83c–83h stosuje się odpowiednio.	
Art. 20 ust. 7	Właściwy organ może wymagać – gdy firma inwestycyjna lub operator rynku składają wniosek o zezwolenie na prowadzenie OTF albo na zasadzie ad hoc – szczegółowych wyjaśnień powodów, dla których system nie odpowiada i nie może być prowadzony jako rynek regulowany, MTF lub podmiot systematycznie internalizujący transakcje, szczegółowego opisu sposobu, w jaki realizowana będzie uznaniowość, w szczególności kiedy zlecenie złożone na OTF można wycofać, oraz kiedy i w jaki sposób dwa lub większa liczba zleceń klientów podlegają zestawieniu na OTF. Ponadto firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF udzielają właściwemu organowi informacji wyjaśniających korzystanie przez nich z obrotu polegającego na zestawianiu zleceń. Właściwy organ monitoruje zajmowanie się przez firmę inwestycyjną lub operatora rynku obrotem polegającym na zestawianiu zleceń w celu zapewnienia, aby nadal był objęty definicją takiego obrotu oraz aby zajmowanie się obrotem polegającym na zestawianiu zleceń nie powodowało konfliktów interesów między firmą inwestycyjną lub operatorem rynku i ich klientami.	**T**			
Art. 20 ust. 8	Państwa członkowskie zapewniają stosowanie art. 24, 25, 27 i 28 do transakcji zawieranych na OTF.	**T**	**Art. 78f ust. 4**	**Art. 78f.** 4. Do wykonywania zleceń klientów na OTF przepisy art. 73 ust. 6a–6c, art. 73a–73d, art. 82a, art. 83b ust. 8 i art. 83c–83h stosuje się odpowiednio.	
Art. 21 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna uprawniona na ich terytorium przez cały czas wypełniała warunki dotyczące wydawania pierwszego zezwolenia ustanowione w rozdziale I.	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 5**	**Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: (…) 5) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia, z zastrzeżeniem przepisu art. 95 ust. 10;	
Art. 21 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby właściwe organy ustanowiły odpowiednie metody monitorowania, czy firmy inwestycyjne wypełniają swoje obowiązki wynikające z ust. 1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne powiadamiały właściwe organy o wszelkich istotnych zmianach w warunkach pierwszego zezwolenia.	**T**	**Art. 86 ust. 1 pkt 1**	**Art. 86.** 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana niezwłocznie informować Komisję o: 1) zmianach danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia i w załącznikach do niego, o których mowa w art. 82 ust. 1 i ust. 2 pkt 8;	

	EUNGiPW może opracowywać wytyczne w zakresie metod monitorowania, o których mowa w niniejszym ustępie.				
Art. 22	Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy monitorowały działalność firm inwestycyjnych w celu dokonania oceny zgodności ich działalności z warunkami prowadzenia działalności przewidzianymi w niniejszej dyrektywie. Państwa członkowskie zapewniają, aby wprowadzono odpowiednie środki umożliwiające właściwym organom uzyskanie informacji niezbędnych do dokonania oceny wypełniania przez firmy inwestycyjne tych obowiązków.	**T**	**Art. 26 ust. 1 i art. 27 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 26.** 1. W celu wykonywania zadań Komisji upoważnieni pracownicy urzędu Komisji lub inne osoby, w przypadku, o którym mowa w ust. 7, zwane dalej „kontrolerami", mogą przeprowadzać kontrolę działalności lub sytuacji finansowej: 1) podmiotu nadzorowanego, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–23, 2) osoby trzeciej, której podmiot, o którym mowa w pkt 1, powierzył, w granicach upoważnienia wynikającego z właściwych przepisów, wykonywanie niektórych czynności z zakresu podlegającego nadzorowi Komisji, 3) podmiotu zależnego od podmiotu, o którym mowa w art. 5 pkt 18-20 – zwanych dalej „kontrolowanym". **Art. 27.** 1. Przedmiotem kontroli jest zgodność działalności lub sytuacji finansowej kontrolowanego, w zakresie objętym nadzorem Komisji, odpowiednio z przepisami prawa, regulaminami, warunkami określonymi w zezwoleniach, zasadami uczciwego obrotu lub interesem zleceniodawców.	
Art. 23 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne podjęły wszelkie odpowiednie działania w celu ustalenia wszystkich konfliktów interesów – a także zapobiegania im i zarządzania nimi – występujących między nimi, w tym między personelem kierowniczym, pracownikami i agentami lub jakąkolwiek osobą bezpośrednio lub pośrednio z nimi powiązaną stosunkiem kontroli, a ich klientami lub między klientami, które to konflikty interesów wynikają w ramach świadczenia jakiegokolwiek rodzaju usług inwestycyjnych i dodatkowych, lub połączenia obydwu rodzajów usług, w tym również konflikty interesów spowodowane otrzymywaniem zachęt od stron trzecich lub wynagrodzeniem od firmy inwestycyjnej oraz innymi strukturami zachęt.	**T**	**Art. 78 ust. 1c i 1d** **Art. 83b ust. 7**	**Art. 78.** 1c. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF monitoruje oraz identyfikuje: 1) potencjalne konflikty interesów, jakie mogą powstać pomiędzy interesem ASO, OTF, firmą inwestycyjną lub jej właścicielami, a koniecznością zapewnienia należytego funkcjonowania ASO lub OTF; 2) negatywne skutki, jakie w związku z tymi konfliktami interesów mogą wystąpić dla funkcjonowania ASO lub OTF lub dla ich członków, uczestników lub klientów. 1d. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF ustanawia mechanizmy zarządzania konfliktami interesów, o których mowa w ust. 1c. **Art. 83b.** 7. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje odpowiednie środki oraz procedury zarządzania konfliktami interesów w rozumieniu art. 33 rozporządzenia 2017/565, z uwzględnieniem art. 34 i art. 35 tego rozporządzenia.	

Art. 23 ust. 2	W przypadku gdy rozwiązania organizacyjne lub administracyjne wprowadzone przez firmę inwestycyjną zgodnie z art. 16 ust. 3 w celu zapobiegania sytuacji, w której konflikty interesów wywierają negatywny wpływ na interesy jej klientów, nie są wystarczające w celu zapewnienia z należytą pewnością, aby ryzyko szkody dla interesów klienta nie występowało, firma inwestycyjna wyraźnie ujawnia klientowi przed zawarciem transakcji w jego imieniu ogólny charakter lub źródła konfliktów interesów oraz działania podjęte w celu ograniczenia takiego ryzyka.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 23 ust. 3	Ujawniana informacja, o której mowa w ust. 2, musi być: a) przedstawiona na trwałym nośniku; oraz b) wystarczająco szczegółowa, z uwzględnieniem charakteru klienta, aby klient mógł podjąć świadomą decyzję w odniesieniu do usługi w kontekście, w którym ten konflikt interesów się pojawia.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 23 ust. 4	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu:	**N**			
Art. 23 ust. 4 lit. a	określenia działań, których podjęcia można oczekiwać od firm inwestycyjnych w celu ustalenia konfliktów interesów – a także zapobiegania im, zarządzania nimi i ujawniania ich - występujących w ramach świadczenia rożnych usług inwestycyjnych i dodatkowych lub ich połączenia;	**N**			
Art. 23 ust. 4 lit. b	ustanowienia odpowiednich kryteriów określania rodzajów konfliktów interesów, których występowanie może spowodować szkodę dla interesów klientów lub potencjalnych klientów firmy inwestycyjnej.	**N**			
Art. 24 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby przy świadczeniu na rzecz klientów usług inwestycyjnych lub, w stosownych przypadkach, usług dodatkowych, firma inwestycyjna działała uczciwie, rzetelnie i profesjonalnie, zgodnie z najlepiej pojętym interesem swoich klientów oraz przestrzegając, w szczególności, zasad określonych w niniejszym artykule i w art. 25.	**T**	**Art. 83c ust. 1**	**Art. 83c.** 1. Firma inwestycyjna prowadząc działalność maklerską działa w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klientów. W przypadku firmy inwestycyjnej świadczącej usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 lub 4, obowiązek działania w najlepiej pojętym interesie klientów jest wykonywany z uwzględnieniem art. 65 rozporządzenia 2017/565.	
Art. 24 ust. 2	Firmy inwestycyjne, które wystawiają instrumenty finansowe przeznaczone do sprzedaży klientom, zapewniają, aby te instrumenty finansowe były tworzone w sposób odpowiadający na potrzeby	**T**	**Art. 83b ust. 9-11 i 13**	**Art. 83b.** 9. Firma inwestycyjna, która w ramach prowadzonej działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 i 4, rekomenduje, oferuje albo w inny sposób umożliwia nabycie	

	określonego rynku docelowego klientów końcowych w ramach danej kategorii klientów, aby strategia dystrybucji instrumentów finansowych była zgodna z określonym rynkiem docelowym oraz aby firma inwestycyjna podejmowała uzasadnione działania w celu zapewnienia dystrybucji produktu finansowego na określonym rynku docelowym. Firma inwestycyjna musi rozumieć oferowane lub rekomendowane przez siebie instrumenty finansowe, ocenia ich zgodność z potrzebami klientów, którym świadczy usługi inwestycyjne, przy uwzględnieniu również określonego rynku docelowego klientów końcowych, o którym mowa w art. 16 ust. 3, a także zapewnia, aby instrumenty finansowe oferowano lub rekomendowano tylko wówczas, gdy jest to w interesie klienta.			bądź objęcie instrumentu finansowego przez grupę docelową, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem wykonywania tych czynności zapewniające, że instrument finansowy oraz strategia dystrybucji będą odpowiednie dla grupy docelowej. 10. Przez grupę docelową rozumie się określoną grupę nabywców instrumentu finansowego, z których potrzebami, cechami lub celami instrument finansowy jest zgodny, niezależnie od sposobu nabycia lub objęcia przez nich tego instrumentu, w szczególności niezależnie od jego nabycia lub objęcia w ramach prowadzenia działalności maklerskiej lub w związku z jej prowadzeniem, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych podmiotów. 11. Przez strategię dystrybucji rozumie się zamierzony sposób, w jaki instrument finansowy może być nabyty lub objęty przez grupę docelową. W szczególności instrument finansowy może być nabyty lub objęty przez grupę docelową w ramach prowadzenia działalności maklerskiej lub w związku z jej prowadzeniem, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych podmiotów. 13. Rozwiązania, o których mowa w ust. 9, obejmują w szczególności: 1) określenie grupy docelowej instrumentu finansowego, także w przypadku, gdy podmiot emitujący lub wystawiający instrument finansowy nie określił grupy docelowej instrumentu finansowego; 2) określenie strategii dystrybucji instrumentu finansowego odpowiedniej dla określonej grupy docelowej; 3) regularny przegląd, czy instrument finansowy pozostaje zgodny z potrzebami określonej grupy docelowej, oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tego instrumentu jest odpowiednia dla tej grupy docelowej – dokonywany z uwzględnieniem wszelkich zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej.	
Art. 24 ust. 3	Wszystkie informacje, w tym publikacje handlowe, kierowane przez firmę inwestycyjną do klientów lub potencjalnych klientów muszą być rzetelne, wyraźne i niewprowadzające w błąd. Publikacje handlowe oznacza się wyraźnie jako publikacje handlowe.	**T**	**Art. 83c ust. 2 i 3**	**Art. 83c.** 2. Wszelkie informacje kierowane przez firmę inwestycyjną do klientów lub potencjalnych klientów, w tym informacje upowszechniane przez firmę inwestycyjną w celu reklamy lub promocji świadczonych przez nią usług, są rzetelne, niebudzące wątpliwości i	

				niewprowadzające w błąd. Informacje upowszechniane w celu reklamy lub promocji usług świadczonych przez firmę inwestycyjną są oznaczane w sposób niebudzący wątpliwości jako informacje upowszechniane w tych celach. Upowszechnianie informacji w sposób rzetelny, niebudzący wątpliwości i niewprowadzający w błąd jest zachowane w przypadku spełnienia przez firmę inwestycyjną warunków, o których mowa w art. 44 rozporządzenia 2017/565. 3. Treść i forma informacji, o których mowa w ust. 2, jest prezentowana w taki sposób, aby klient lub potencjalny klient, do którego jest kierowana informacja, lub który może się z taką informacją zapoznać, mógł zrozumieć charakter oraz ryzyko związane z daną usługą maklerską lub instrumentem finansowym będącym jej przedmiotem, oraz podjąć świadomą decyzję inwestycyjną.	
Art. 24 ust. 4	Klientom lub potencjalnym klientom dostarcza się w stosownym czasie odpowiednich informacji dotyczących firmy inwestycyjnej i jej usług, instrumentów finansowych i proponowanych strategii inwestycyjnych, miejsca wykonania oraz wszystkich kosztów i powiązanych opłat. Informacje te obejmują: a) w przypadku świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego firma inwestycyjna w stosownym czasie przed świadczeniem takiej usługi doradztwa, inwestycyjnego informuje klienta: (i) czy doradztwo jest świadczone w sposób niezależny; (ii) czy doradztwo opiera się na szerokiej czy też na bardziej ograniczonej analizie rożnych rodzajów instrumentów finansowych oraz w szczególności czy zakres ogranicza się do instrumentów finansowych emitowanych lub dostarczanych przez podmioty mające bliskie powiązania z firmą inwestycyjną lub posiadające jakiekolwiek inne stosunki prawne lub gospodarcze, takie jak stosunki umowne, na tyle bliskie, że stwarzają ryzyko naruszenia podstaw niezależności świadczonego doradztwa; (iii) czy firma inwestycyjna zapewni klientowi okresową ocenę odpowiedniości instrumentów finansowych rekomendowanych temu klientowi; b) informacje dotyczące instrumentów finansowych oraz proponowanych strategii inwestycyjnych muszą obejmować odpowiednie wytyczne oraz ostrzeżenia o ryzyku związanym z	**T**	**Art. 83c ust. 4-6**	**Art. 83c.** 4. Firma inwestycyjna przekazuje, z uwzględnieniem art. 45–51 i art. 61 rozporządzenia 2017/565, w odpowiednim czasie adekwatne i odpowiednie informacje dotyczące: 1) firmy inwestycyjnej oraz usług maklerskich świadczonych przez tę firmę; 2) instrumentów finansowych będących przedmiotem usług maklerskich świadczonych przez firmę inwestycyjną, rekomendacji oraz strategii działania; 3) systemów wykonania zlecenia; 4) kosztów i opłat związanych ze świadczeniem usług maklerskich. 5. W przypadku świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, firma inwestycyjna, zgodnie z art. 52 rozporządzenia 2017/565, przekazuje również informację o: 1) zależnym lub niezależnym charakterze świadczonej usługi doradztwa inwestycyjnego; 2) zakresie instrumentów finansowych będących przedmiotem analizy na potrzeby udzielenia rekomendacji, w szczególności informację, w jakim stopniu zakres analizy dotyczy instrumentów finansowych emitowanych lub wystawianych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z firmą inwestycyjną lub przez podmioty, które pozostają z nią w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru świadczonej	

	inwestycjami w takie instrumenty lub odnoszącym się do poszczególnych strategii inwestycyjnych oraz na temat tego, czy dany instrument finansowy jest skierowany do klientów detalicznych czy profesjonalnych, przy uwzględnieniu zamierzonego rynku docelowego zgodnie z ust. 2; c) informacje dotyczące wszystkich kosztów i powiązanych opłat muszą obejmować informacje dotyczące zarówno usług inwestycyjnych, jak i usług dodatkowych, w tym w stosownych przypadkach koszty doradztwa, koszty instrumentu finansowego rekomendowanego lub sprzedawanego klientowi oraz informacje, w jaki sposób klient może za niego zapłacić, co obejmuje także wszelkie opłaty uiszczane przez stronę trzecią. Zestawia się zbiorczo informacje o wszystkich kosztach i opłatach, w tym o kosztach i opłatach związanych z usługą inwestycyjną i instrumentem finansowym, które nie wynikają z zaistnienia ryzyka rynku bazowego, w celu umożliwienia klientowi zrozumienia całkowitego kosztu, a także skumulowanego wpływu na zwrot inwestycji, a na żądanie klienta przedstawia się zestawienie poszczególnych elementów. W stosownych przypadkach takich informacji udziela się klientowi regularnie, przynajmniej co roku, w okresie trwania inwestycji.			usługi; 3) częstotliwości dokonywania okresowej oceny odpowiedniości instrumentów finansowych, jeżeli firma inwestycyjna zobowiązała się do dokonywania takiej oceny. 6. W przypadku gdy usługa, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, jest świadczona w sposób niezależny, firma inwestycyjna, z uwzględnieniem art. 53 rozporządzenia 2017/565: 1) obejmuje zakresem analizy wystarczający rodzaj instrumentów finansowych dostępnych w obrocie i ich liczbę w sposób odpowiednio zróżnicowany, w celu zapewnienia, że rekomendacja jest adekwatna i we właściwy sposób realizuje cele inwestycyjne; 2) nie obejmuje zakresem analizy wyłącznie instrumentów finansowych emitowanych lub wystawianych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z firmą inwestycyjną lub przez podmioty, które pozostają z nią w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru świadczonej usługi.	
Art. 24 ust. 5	Informacje, o których mowa w ust. 4 i 9, przekazywane są w zrozumiałej formie w taki sposób, aby klienci lub potencjalni klienci byli w stanie zrozumieć charakter oraz ryzyko związane z usługą inwestycyjną oraz określonym rodzajem oferowanego instrumentu finansowego, a co za tym idzie – podjąć świadome decyzje inwestycyjne. Państwa członkowskie mogą zezwolić, aby informacje te były przekazywane w ujednoliconym formacie.	**T**	**Art. 83c ust. 2 i 3**	**Art. 83c.** 2. Wszelkie informacje kierowane przez firmę inwestycyjną do klientów lub potencjalnych klientów, w tym informacje upowszechniane przez firmę inwestycyjną w celu reklamy lub promocji świadczonych przez nią usług, są rzetelne, niebudzące wątpliwości i niewprowadzające w błąd. Informacje upowszechniane w celu reklamy lub promocji usług świadczonych przez firmę inwestycyjną są oznaczane w sposób niebudzący wątpliwości jako informacje upowszechniane w tych celach. Upowszechnianie informacji w sposób rzetelny, niebudzący wątpliwości i niewprowadzający w błąd jest zachowane w przypadku spełnienia przez firmę inwestycyjną warunków, o których mowa w art. 44 rozporządzenia 2017/565. 3. Treść i forma informacji, o których mowa w ust. 2, jest prezentowana w taki sposób, aby klient lub potencjalny klient, do którego jest kierowana informacja, lub który może się z taką informacją zapoznać, mógł zrozumieć charakter oraz ryzyko związane z daną usługą maklerską lub instrumentem finansowym będącym jej	

				przedmiotem, oraz podjąć świadomą decyzję inwestycyjną.	
Art. 24 ust. 6	W przypadku gdy usługę inwestycyjną oferuje się jako część produktu finansowego, który podlega już innym przepisom prawa Unii dotyczącym instytucji kredytowych i kredytów konsumenckich w odniesieniu do wymogów informacyjnych, usługa ta nie podlega dodatkowo obowiązkom określonym w ust. 3, 4 i 5.	**T**	**Art. 83c ust. 7**	**Art. 83c.** 7. Przepisów ust. 2–5 nie stosuje się w przypadku, gdy usługa maklerska jest elementem usługi uregulowanej w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819), ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2017 r. poz. 819), lub w odrębnych przepisach określających odrębne obowiązki informacyjne wobec klientów lub potencjalnych klientów.	
Art. 24 ust. 7	W przypadku poinformowania klientów przez firmę inwestycyjną o tym, że usługa doradztwa inwestycyjnego świadczona jest niezależnie, dana firma inwestycyjna:	**T**	**Art. 83c ust. 6**	**Art. 83c.** 6. W przypadku gdy usługa, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, jest świadczona w sposób niezależny, firma inwestycyjna, z uwzględnieniem art. 53 rozporządzenia 2017/565:	
Art. 24 ust. 7 lit. a	ocenia wystarczający zakres instrumentów finansowych dostępnych na rynku, które muszą wykazywać się wystarczającym zróżnicowaniem pod względem ich rodzaju i emitentów lub dostawców produktu, aby zapewnić odpowiednią realizację inwestycyjnych celów klienta, a także nie mogą ograniczać się do instrumentów finansowych emitowanych lub dostarczanych przez:	**T**	**Art. 83c ust. 6 pkt 1**	1) obejmuje zakresem analizy wystarczający rodzaj instrumentów finansowych dostępnych w obrocie i ich liczbę w sposób odpowiednio zróżnicowany, w celu zapewnienia, że rekomendacja jest adekwatna i we właściwy sposób realizuje cele inwestycyjne;	
Art. 24 ust. 7 lit. a (i)	samą firmę inwestycyjną lub przez podmioty mające bliskie powiązania z firmą inwestycyjną; lub	**T**	**Art. 83c ust. 6 pkt 2**	2) nie obejmuje zakresem analizy wyłącznie instrumentów finansowych emitowanych lub wystawianych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z firmą inwestycyjną lub przez podmioty, które pozostają z nią w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru świadczonej usługi;	
Art. 24 ust. 7 lit. a (ii)	inne podmioty, z którymi firma inwestycyjna ma bliskie stosunki prawne lub gospodarcze, w tym stosunki umowne, stwarzające ryzyko naruszenia niezależności świadczonego doradztwa;	**T**	**Art. 83c ust. 6 pkt 2**	2) nie obejmuje zakresem analizy wyłącznie instrumentów finansowych emitowanych lub wystawianych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z firmą inwestycyjną lub przez podmioty, które pozostają z nią w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru świadczonej usługi;	
Art. 24 ust. 7 lit. b	nie może przyjmować ani pobierać wynagrodzenia, prowizji ani jakichkolwiek korzyści pieniężnych lub niepieniężnych, wypłacanych lub przekazywanych przez jakąkolwiek osobę trzecią lub osobę działającą w imieniu osoby trzeciej w związku ze świadczeniem tej usługi na rzecz klientów. Drobne korzyści	**T**	**Art. 83d ust. 2 i 3**	**Art. 83d.** 2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 w sposób niezależny, firma inwestycyjna nie może przyjmować świadczeń pieniężnych ani świadczeń niepieniężnych od podmiotu trzeciego w związku ze świadczeniem tej usługi.	

	niepieniężne, które mogą zwiększyć jakość usługi świadczonej klientowi i których, sądząc po ich wielkości i charakterze, nie można uważać za czynniki wpływające negatywnie na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną jej obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętym interesem klienta, muszą zostać wyraźnie ujawnione i są wyłączone ze stosowania niniejszej litery.			3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do drobnych świadczeń niepieniężnych przyjmowanych przez firmę inwestycyjną, jeżeli: 1) świadczenia te mogą poprawić jakość świadczonej usługi doradztwa inwestycyjnego na rzecz klienta; 2) łączna wielkość i charakter tych świadczeń nie wpływałyby negatywnie na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta; 3) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana, o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego, przy czym świadczenia te mogą być opisane w sposób ogólny.	
Art. 24 ust. 8	W przypadku świadczenia usług zarządzania portfelem firma inwestycyjna nie może przyjmować ani pobierać wynagrodzenia, prowizji ani jakichkolwiek korzyści pieniężnych lub niepieniężnych, wypłacanych lub przekazywanych przez jakąkolwiek osobę trzecią lub osobę działającą w imieniu osoby trzeciej w związku ze świadczeniem tej usługi na rzecz klientów. Drobne korzyści niepieniężne, które mogą zwiększyć jakość usługi świadczonej klientowi i których, sądząc po ich wielkości i charakterze, nie można uważać za czynniki wpływające negatywnie na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną jej obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętym interesem klienta, muszą zostać wyraźnie ujawnione i są wyłączone ze stosowania niniejszego ustępu.	**T**	**Art. 83d ust. 4 i 5**	**Art. 83d.** 4. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, firma inwestycyjna nie może przyjmować świadczeń pieniężnych ani świadczeń niepieniężnych od podmiotu trzeciego w związku ze świadczeniem tej usługi. 5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do drobnych świadczeń niepieniężnych przyjmowanych przez firmę inwestycyjną, jeżeli: 1) świadczenia te mogą poprawić jakość świadczonej usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, na rzecz klienta; 2) łączna wielkość i charakter tych świadczeń nie wpływałyby negatywnie na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta; 3) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana, o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, przy czym świadczenia te mogą być opisane w sposób ogólny.	

Art. 24 ust. 9	Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne były uważane za niewypełniające swoich obowiązków wynikających z art. 23 lub ust. 1 niniejszego artykułu w przypadku gdy wypłacają lub przyjmują jakiekolwiek opłaty bądź prowizje lub zapewniają bądź czerpią jakiekolwiek korzyści niepieniężne związane ze świadczeniem usługi inwestycyjnej lub usługi dodatkowej jakiejkolwiek stronie lub przez jakąkolwiek stronę, z wyjątkiem klienta lub osoby działającej w imieniu klienta, inne niż płatności lub korzyści: a) mające na celu poprawę jakości odpowiedniej usługi świadczonej klientowi; oraz b) niemające negatywnego wpływu na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną jej obowiązku uczciwego, sprawiedliwego i profesjonalnego działania zgodnie z najlepiej pojętym interesem klienta. Istnienie, charakter i wysokość płatności lub korzyści, o których mowa w akapicie pierwszym, lub – w przypadku gdy wysokość nie może zostać oszacowana – metoda obliczania tej wysokości muszą być wyraźnie ujawnione klientowi w kompleksowy, dokładny i zrozumiały sposób przed świadczeniem danej usługi inwestycyjnej lub dodatkowej. W stosownych przypadkach firma inwestycyjna informuje również klienta o mechanizmach przekazywania klientowi opłat, prowizji, korzyści pieniężnych lub niepieniężnych otrzymanych w związku ze świadczeniem usługi inwestycyjnej lub dodatkowej. Płatność lub korzyść, która umożliwia lub jest niezbędna do świadczenia usług inwestycyjnych, takich jak koszty przechowywania, opłaty za rozliczanie i wymianę, składki regulacyjne lub opłaty prawne, które z uwagi na ich charakter nie powodują konfliktów z obowiązkami firmy inwestycyjnej w zakresie działania uczciwego, rzetelnego i profesjonalnego zgodnie z najlepiej pojętym interesem swoich klientów, nie podlega wymogom określonym w akapicie pierwszym.	**T**	**Art. 83d ust. 1**	**Art. 83d.** 1. Firma inwestycyjna, w związku ze świadczeniem usługi maklerskiej, nie może przyjmować ani przekazywać jakichkolwiek świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, ani jakichkolwiek świadczeń niepieniężnych, z wyłączeniem: 1) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych od klienta lub od osoby działającej w jego imieniu, oraz świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przekazywanych klientowi lub osobie działającej w jego imieniu; 2) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych lub przekazywanych osobie trzeciej, które są niezbędne do wykonywania danej usługi maklerskiej na rzecz klienta, w szczególności: a) kosztów z tytułu przechowywania instrumentów finansowych klienta i środków pieniężnych powierzonych przez klienta, b) opłat pobieranych przez podmiot organizujący system obrotu instrumentami finansowymi oraz opłat za rozliczenie i rozrachunek transakcji, c) opłat na rzecz organu nadzoru, d) podatków, należności publicznoprawnych oraz innych opłat, których obowiązek zapłaty wynika z przepisów prawa, e) opłat związanych z wymianą walutową; 3) świadczeń pieniężnych i świadczeń niepieniężnych innych niż określone w pkt 1 i 2, jeżeli: a) są one przyjmowane albo przekazywane w celu poprawienia jakości usługi maklerskiej świadczonej przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta, b) ich przyjęcie lub przekazanie nie ma negatywnego wpływu na działanie przez firmę inwestycyjną w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klienta, c) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana, o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia danej usługi maklerskiej – przy	

				czym warunek ten uznaje się za spełniony również w przypadku przekazania klientowi lub potencjalnemu klientowi informacji sporządzonej w formie ujednoliconej.	
Art. 24 ust. 10	Firma inwestycyjna, która świadczy klientom usługi inwestycyjne, zapewnia, aby sposób wynagradzania przez nią jej personelu lub oceny jego pracy nie pozostawał w sprzeczności z jej obowiązkiem działania w najlepiej pojętym interesie swoich klientów. W szczególności firma ta nie powinna dokonywać jakichkolwiek ustaleń dotyczących wynagrodzeń, celów sprzedaży bądź innych kwestii, które zachęcałyby jej personel do rekomendowania klientowi detalicznemu konkretnego instrumentu finansowego, podczas gdy firma inwestycyjna mogłaby zaoferować mu inny instrument finansowy, który lepiej odpowiadałby jego potrzebom.	**T**	**Art. 83e**	**Art. 83e.** 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2, zapewnia, aby sposób wynagradzania osób zaangażowanych oraz oceny pracy świadczonej przez te osoby na rzecz firmy inwestycyjnej nie powodował ich działania w sposób nierzetelny i nieprofesjonalny, niezgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klientów; w tym celu firma inwestycyjna opracowuje, wdraża oraz stosuje politykę wynagrodzeń i praktyki zgodnie z art. 27 rozporządzenia 2017/565. 2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, sposób wynagradzania oraz ocena pracy nie może zachęcać do udzielania rekomendacji mających za przedmiot dany instrument finansowy w przypadku, gdy inny instrument finansowy byłby bardziej adekwatny i lepiej realizował cele inwestycyjne klienta. 3. Sposób wynagradzania, o którym mowa w ust. 1 i 2, dotyczy przyznawania wynagrodzenia w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2017/565.	
Art. 24 ust. 11	W przypadku gdy usługa inwestycyjna jest oferowana wraz z inną usługą lub produktem w ramach pakietu lub jako warunek samej umowy lub pakietu, firma inwestycyjna informuje klienta o tym, czy możliwy jest osobny zakup poszczególnych elementów, oraz udostępnia osobne zestawienie kosztów i opłat dla każdego z tych elementów. W przypadku gdy jest prawdopodobne, że ryzyko wynikające z takiej umowy lub pakietu oferowanego klientowi detalicznemu może różnić się od ryzyka związanego z takimi elementami ujmowanymi osobno, firma inwestycyjna dostarcza odpowiedni opis poszczególnych elementów umowy lub pakietu oraz informacje tego tym, w jaki sposób interakcje między tymi elementami zmieniają zakres ryzyka. EUNGiPW, we współpracy z EUNB i EUNUPPE, opracowuje do dnia 3 stycznia 2016 r. oraz okresowo aktualizuje wytyczne w zakresie oceny praktyk sprzedaży wiązanych i nadzoru nad nimi, wskazujące w szczególności sytuacje, w których praktyki sprzedaży wiązanej są niezgodne z obowiązkami określonymi w ust. 1.	**T**	**Art. 83f**	**Art. 83f.** 1. W przypadku gdy: 1) usługa maklerska, o której mowa w art. 69 ust. 2, ma być świadczona w ramach jednej umowy łącznie z inną usługą, firma inwestycyjna informuje klienta, przed zawarciem umowy, czy jest możliwe oddzielne zawarcie umowy o świadczenie takiej usługi maklerskiej oraz umowy o świadczenie innych usług, a jeżeli jest to możliwe, przekazuje klientowi odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z poszczególnymi umowami; 2) zawarcie umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, jest warunkiem zawarcia umowy o świadczenie innej usługi, albo zawarcie umowy o świadczenie innej usługi jest warunkiem zawarcia umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, firma inwestycyjna informuje klienta, przed zawarciem umowy, czy jest możliwe zawarcie wyłącznie jednej z tych umów, a jeżeli jest to możliwe, przekazuje klientowi odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z	

				poszczególnymi umowami. 2. W przypadku gdy ryzyko wynikające z: 1) zawarcia z klientem detalicznym umowy, w ramach której usługa maklerska, o której mowa w art. 69 ust. 2, ma być świadczona łącznie z inną usługą, może różnić się od ryzyka wynikającego z oddzielnego zawarcia umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, firma inwestycyjna informuje o tym klienta, i przedstawia opis ryzyka wynikającego z poszczególnych usług świadczonych w ramach umowy, oraz sposób, w jaki jednoczesne występowanie tych usług zmienia poziom ryzyka; 2) zawarcia z klientem detalicznym umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, jako warunku zawarcia umowy o świadczenie innej usługi, albo z zawarcia z klientem detalicznym umowy o świadczenie innej usługi, jako warunku zawarcia umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, może różnić się od ryzyka wynikającego z zawarcia umowy o usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2, bez takich warunków, firma inwestycyjna informuje o tym klienta, i przedstawia opis ryzyka wynikającego z poszczególnych usług, oraz sposób, w jaki jednoczesne występowanie tych usług zmienia poziom ryzyka.	
Art. 24 ust. 12	W wyjątkowych przypadkach państwa członkowskie mogą nakładać na firmy inwestycyjne dodatkowe wymogi w odniesieniu do kwestii objętych niniejszym artykułem. Takie wymogi muszą mieć obiektywne uzasadnienie i być proporcjonalne, tak aby wychodzić naprzeciw konkretnym zagrożeniom dla ochrony inwestora lub integralności rynku, które mają szczególne znaczenie w okolicznościach struktury rynku danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich wymogach, które zamierzają nałożyć zgodnie z niniejszym ustępem, bez zbędnej zwłoki oraz co najmniej na dwa miesiące przed terminem rozpoczęcia obowiązywania tych wymogów. Powiadomienie to obejmuje wyjaśnienie tego wymogu. Wszelkie dodatkowe wymogi tego rodzaju nie mogą ograniczać ani w jakikolwiek inny sposób naruszać praw firm inwestycyjnych przewidzianych w art. 34 i 35 niniejszej dyrektywy. Komisja w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w akapicie drugim,	**N**			

	przedstawia swoją opinię na temat proporcjonalności i wyjaśnienia dodatkowych wymogów. Komisja przekazuje państwom członkowskim oraz udostępnia na swojej stronie internetowej dodatkowe wymogi nakładane zgodnie z niniejszym ustępem. Państwa członkowskie mogą utrzymać w mocy dodatkowe wymogi, o których powiadomiły Komisję zgodnie z art. 4 dyrektywy 2006/73/WE przed dniem 2 lipca 2014 r., pod warunkiem że spełnione zostały warunki przewidziane w tym artykule.				
Art. 24 ust. 13	Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu zapewnienie przestrzegania przez firmy inwestycyjne zasad określonych w niniejszym artykule przy świadczeniu usług inwestycyjnych lub usług dodatkowych na rzecz swoich klientów, w tym: a) warunków, które muszą spełniać informacje, aby były rzetelne, wyraźne i niewprowadzające w błąd; b) szczegółów dotyczących treści i formy informowania klientów w odniesieniu do kategoryzacji klientów, firm inwestycyjnych i ich usług, instrumentów finansowych, kosztów i opłat; c) kryteriów oceny zakresu instrumentów finansowych dostępnych na rynku; d) kryteriów oceny wywiązywania się firm otrzymujących zachęty z obowiązku uczciwego, rzetelnego i profesjonalnego działania zgodnie z najlepiej pojętym interesem klientów. Przy formułowaniu wymogów dotyczących informacji o instrumentach finansowych w związku z ust. 4 lit. b) w stosownych przypadkach uwzględnia się informacje o strukturze produktu, biorąc pod uwagę wszelkie odpowiednie standardowe informacje wymagane na mocy prawa Unii.	**N**			
Art. 24 ust. 14	Akty delegowane, o których mowa w ust. 13, uwzględniają:	**N**			
Art. 24 ust. 14 lit. a	charakter oferowanych lub świadczonych na rzecz klienta lub potencjalnego klienta usług z uwzględnieniem rodzaju, celu, wielkości i częstotliwości transakcji;	**N**			
Art. 24 ust. 14 lit. b	charakter i zakres oferowanych lub rozważanych produktów, w tym rożnych rodzajów instrumentów finansowych;	**N**			
Art. 24 ust. 14 lit. c	detaliczny lub profesjonalny charakter klienta lub potencjalnych klientów lub, w przypadku ust. 4 i 5, ich klasyfikację jako uprawnionych kontrahentów.	**N**			
Art. 25 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne zapewniały i wykazywały właściwym organom na żądanie, że osoby fizyczne świadczące na	**T**	**Art. 88**	**Art. 88.** Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby uprawnione do reprezentowania firmy	

	rzecz klienta usługi doradztwa inwestycyjnego lub przekazujące mu informacje o instrumentach finansowych, usługach inwestycyjnych lub usługach dodatkowych w imieniu firmy inwestycyjnej posiadają wiedzę i kompetencje niezbędne do wypełniania obowiązków określonych w art. 24 i niniejszym artykule. Państwa członkowskie publikują kryteria, które mają być wykorzystywane do oceny takiej wiedzy i takich kompetencji.			inwestycyjnej lub wchodzące w skład jej statutowych organów albo pozostające z firmą inwestycyjną w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tej firmy inwestycyjnej, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję. [Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 25 ust. 2	Świadcząc usługi doradztwa inwestycyjnego lub zarządzania portfelem, firma inwestycyjna uzyskuje niezbędne informacje dotyczące wiedzy i doświadczenia klientów lub potencjalnych klientów w dziedzinie inwestycji odpowiedniej do określonego rodzaju produktu czy usługi, jego sytuacji finansowej, w tym jego zdolności ponoszenia strat, oraz jego celów inwestycyjnych, w tym jego tolerancji ryzyka, tak aby firma inwestycyjna mogła rekomendować klientowi lub potencjalnemu klientowi odpowiednie dla niego i odpowiadające jego tolerancji ryzyka i zdolności ponoszenia strat usługi inwestycyjne i instrumenty finansowe. Państwa członkowskie zapewniają, aby – gdy firma inwestycyjna świadczy usługi doradztwa inwestycyjnego rekomendując pakiet usług lub produktów zgodnie z art. 24 ust. 11 – cały pakiet był odpowiedni dla klienta.	**T**	**Art. 83g ust. 1 i 2**	**Art. 83g.** 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 i 5, uzyskuje od klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego: 1) wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym; 2) sytuacji finansowej, w tym zdolności do ponoszenia strat; 3) celów inwestycyjnych, w tym poziomu akceptowanego ryzyka. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są uzyskiwane od klienta lub potencjalnego klienta, w przypadku: 1) usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 – w celu umożliwienia zarządzania portfelem, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, który będzie dla klienta odpowiedni ze względu na jego osobistą sytuację lub potrzeby inwestycyjne, w szczególności jego zdolność do ponoszenia strat oraz poziom akceptowanego ryzyka; 2) usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 – w celu umożliwienia udzielania przez firmę inwestycyjną rekomendacji, które są dla klienta odpowiednie ze względu na jego osobistą sytuację lub potrzeby inwestycyjne, w szczególności jego zdolność do ponoszenia strat oraz poziom akceptowanego ryzyka.	
Art. 25 ust. 3	Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne świadczące usługi inwestycyjne inne niż te, o których mowa w ust. 2, zwracały się do klienta lub potencjalnego klienta z prośbą o przekazanie informacji dotyczących jego wiedzy i doświadczenia w dziedzinie inwestycji, odpowiedniej do określonego rodzaju oferowanego lub wymaganego produktu lub usługi, tak aby firma inwestycyjna mogła dokonać	**T**	**Art. 83h ust. 1-4**	**Art. 83h.** 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 6, 7 lub 9, uzyskuje od klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym, w celu oceny, czy usługa lub instrument finansowy będące jej przedmiotem są dla niego	

	oceny, czy przewidziana usługa inwestycyjna lub produkt są odpowiednie dla klienta. W przypadku gdy przewiduje się pakiet usług lub produktów zgodnie z art. 24 ust. 11, w ocenie rozważa się, czy cały pakiet jest odpowiedni. W przypadku gdy w oparciu o informacje otrzymane na podstawie akapitu pierwszego firma inwestycyjna uważa, że produkt lub usługa nie są odpowiednie dla klienta lub potencjalnego klienta, firma inwestycyjna ostrzega klienta lub potencjalnego klienta. Ostrzeżenie to można przekazywać w ujednoliconym formacie. W przypadku gdy klienci lub potencjalni klienci nie przekażą informacji, o których mowa w akapicie pierwszym, lub w przypadku gdy przedstawią niewystarczające informacje dotyczące ich wiedzy i doświadczenia, firma inwestycyjne ostrzega ich, że nie jest ona w stanie ustalić, czy przewidziana usługa lub produkt są dla nich odpowiednie. Ostrzeżenie to można przekazywać w ujednoliconym formacie.			odpowiednie. W przypadku, o którym mowa w art. 83f ust. 1, ocenie podlega, czy umowa zawierana w okolicznościach określonych art. 83f ust. 1, jest dla klienta lub potencjalnego klienta odpowiednia. 2. W przypadku gdy na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna stwierdzi, że usługa lub instrument finansowy będący jej przedmiotem nie są odpowiednie dla klienta lub potencjalnego klienta, niezwłocznie informuje o tym klienta lub potencjalnego klienta. 3. W przypadku gdy klient lub potencjalny klient nie przedstawi informacji, o których mowa w ust. 1, lub jeżeli przedstawi informacje niewystarczające, firma inwestycyjna informuje go, że brak tych informacji uniemożliwia jej dokonanie oceny, czy przewidziana usługa lub instrument finansowy będący jej przedmiotem są dla niego odpowiednie. 4. Firma inwestycyjna uzyskuje informacje, o których mowa w ust. 1, dokonuje oceny odpowiedniości usługi lub instrumentu finansowego będącego jej przedmiotem, oraz przechowuje informacje dotyczące przeprowadzonej oceny, zgodnie z art. 55 i art. 56 rozporządzenia 2017/565.	
Art. 25 ust. 4	Państwa członkowskie pozwalają firmom inwestycyjnym, które świadczą usługi inwestycyjne składające się wyłącznie z wykonywania lub przyjmowania i przekazywania zleceń klientów wraz z usługami dodatkowymi lub bez tych usług, z wyłączeniem przyznawania kredytów lub pożyczek określonych w załączniku I sekcja B.1, co nie obejmuje istniejących limitów kredytowych pożyczek, rachunków bieżących i kredytów w rachunku bieżącym należących do klientów, na świadczenie tych usług inwestycyjnych ich klientom bez konieczności uzyskiwania informacji lub dokonywania ustaleń przewidzianych w ust. 3, w przypadku spełnienia wszystkich poniższych warunków: a) usługi odnoszą się do któregokolwiek z poniższych instrumentów finansowych: (i) akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub równorzędnym rynku państwa trzeciego, lub na MTF, w przypadku gdy są to akcje przedsiębiorstw, z wyłączeniem akcji przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania niebędących UCITS oraz akcji, które zawierają wbudowany instrument	**T**	**Art. 83h ust. 5-7**	**Art. 83h.** 5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do firmy inwestycyjnej, która zawiera umowę o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych lub umowę o przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, w przypadku gdy: 1) przedmiotem umowy będą wyłącznie nieskomplikowane instrumenty finansowe, 2) umowa jest zawierana z inicjatywy klienta lub potencjalnego klienta, 3) klient lub potencjalny klient został poinformowany przez firmę inwestycyjną, że zawarcie umowy nie jest związane z obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz że nie będzie on korzystał z ochrony, jaką zapewniałoby mu wykonanie przez firmę inwestycyjną takiego obowiązku, oraz 4) firma inwestycyjna spełnia wymogi związane z zarządzaniem konfliktami interesów. 6. Przez nieskomplikowane instrumenty finansowe, o których mowa w ust. 5 pkt 1, rozumie się:	

	pochodny; (ii) obligacji lub innych form sekurytyzowanego długu, dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub równorzędnym rynku państwa trzeciego lub na MTF, z wyłączeniem tych instrumentów, w które wbudowany jest instrument pochodny lub które posiadają strukturę utrudniającą klientowi zrozumienie związanego z nimi ryzyka; (iii) instrumentów rynku pieniężnego, z wyłączeniem instrumentów obejmujących wbudowany instrument pochodny lub posiadających strukturę utrudniającą klientowi zrozumienie związanego z nimi ryzyka; (iv) akcji lub jednostek uczestnictwa UCITS z wyłączeniem UCITS strukturyzowanych, o których mowa w art. 36 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 583/2010; (v) lokat strukturyzowanych, z wyłączeniem lokat, których struktura utrudnia klientowi zrozumienie ryzyka związanego ze zwrotem lub kosztu rezygnacji z produktu przed terminem; (vi) innych niekompleksowych instrumentów finansowych do celów niniejszego ustępu. Do celów niniejszej litery rynek państwa trzeciego uznaje się za równorzędny w stosunku do rynku regulowanego w przypadku spełnienia wymogów i dopełnienia procedur określonych w art. 4 ust. 1 akapit trzeci i czwarty dyrektywy 2003/71/WE; b) usługę świadczy się z inicjatywy klienta lub potencjalnego klienta; c) klienta lub potencjalnego klienta wyraźnie poinformowano, że świadcząc tę usługę przedsiębiorstwo inwestycyjne nie ma obowiązku dokonywania oceny adekwatności oferowanego instrumentu finansowego lub świadczonej usługi i dlatego też klient lub potencjalny klient nie korzysta z odpowiedniej ochrony ustanowionej na podstawie stosownych zasad prowadzenia działalności. Takie ostrzeżenie można przekazywać w ujednoliconym formacie; d) firma inwestycyjna wypełnia swoje obowiązki wynikające z art. 23.			1) akcje i certyfikaty inwestycyjne dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na rynku uznanym przez Komisję Europejską jako rynek równoważny w państwie, które nie jest państwem członkowskim, oraz akcje i certyfikaty inwestycyjne wprowadzone do ASO, z wyłączeniem akcji i certyfikatów inwestycyjnych, które mają wbudowany instrument pochodny; 2) obligacje lub inne dłużne papiery wartościowe, dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na rynku uznanym przez Komisję Europejską jako rynek równoważny w państwie, które nie jest państwem członkowskim, oraz obligacje lub inne dłużne papiery wartościowe wprowadzone do ASO, z wyłączeniem obligacji i dłużnych papierów wartościowych, które mają wbudowany instrument pochodny, lub których struktura utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienie ryzyka związanego z tymi instrumentami finansowymi; 3) instrumenty rynku pieniężnego, z wyłączeniem instrumentów rynku pieniężnego, które mają wbudowany instrument pochodny, lub których struktura utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienie ryzyka związanego z tymi instrumentami finansowymi; 4) jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych i tytuły uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach będących stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy, o których mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 583/2010 z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie kluczowych informacji dla inwestorów i warunków, które należy spełnić w przypadku dostarczania kluczowych informacji dla inwestorów lub prospektu emisyjnego na trwałym nośniku innym niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej (Dz. Urz. UE L 176 z 10.07.2010, str. 1); 5) instrumenty finansowe, o których mowa w art. 57 rozporządzenia 2017/565. 7. Jeżeli do zawarcia umowy dochodzi w	

				wyniku skierowania do klienta lub potencjalnego klienta zindywidualizowanych informacji o firmie inwestycyjnej, instrumentach finansowych, usłudze lub transakcji, przyjmuje się, że nie została ona zawarta w sposób określony w ust. 5 pkt 2.	
Art. 25 ust. 5	Firma inwestycyjna tworzy rejestr, który obejmuje dokument lub dokumenty uzgodnione między firmą inwestycyjną a klientem określające prawa i obowiązki stron, a także pozostałe warunki, na których firma inwestycyjna świadczy usługi na rzecz klienta. Prawa i obowiązki stron kontraktu można ustalić przez odniesienie do innego rodzaju dokumentów lub tekstów prawnych.	**T**	**Art. 83a ust. 4 pkt 1**	**Art. 83a.** 4. Firma inwestycyjna, w zakresie i na zasadach określonych w art. 72–76 rozporządzenia 2017/565: 1) rejestruje, przechowuje i archiwizuje dokumenty, nagrania oraz inne nośniki informacji sporządzane lub otrzymywane w związku ze świadczonymi usługami maklerskimi, [Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 25 ust. 6	Firma inwestycyjna przekazuje klientowi odpowiednie sprawozdania dotyczące świadczonych usług na trwałym nośniku. Sprawozdania te obejmują okresowe informacje przekazywane klientom, z uwzględnieniem rodzaju i złożoności danych instrumentów finansowych oraz charakteru usług świadczonych na rzecz klienta oraz zawierają w stosownych przypadkach koszty związane z transakcjami i usługami wykonywanymi na rachunek klienta. Świadcząc usługi doradztwa inwestycyjnego firma inwestycyjna przed wykonaniem transakcji przedstawia klientowi na trwałym nośniku oświadczenie o odpowiedniości, w którym określa, w jakim zakresie doradztwo odpowiada preferencjom, celom i innym właściwościom klienta detalicznego. W przypadku zawarcia umowy o kupnie lub sprzedaży instrumentu finansowego za pomocą środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają uprzednie przedstawienie oświadczenia o odpowiedniości, firma inwestycyjna może przedłożyć pisemne oświadczenie o odpowiedniości na trwałym nośniku niezwłocznie po związaniu klienta jakąkolwiek umową, pod warunkiem że spełniono oba poniższe warunki: a) klient zgodził się na otrzymanie oświadczenia o odpowiedniości bez zbędnej zwłoki po zawarciu transakcji; oraz b) firma inwestycyjna dała klientowi możliwość odłożenia transakcji w celu uprzedniego otrzymania oświadczenia o odpowiedniości. W przypadku gdy firma inwestycyjna świadczy usługi zarządzania portfelem lub poinformowała klienta, że	**T**	**Art. 83g ust. 3, 4 i 6** **Art. 83j**	**Art. 83g.** 3. Firma inwestycyjna świadcząca usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, przekazuje klientowi detalicznemu, na trwałym nośniku, raport zawierający potwierdzenie odpowiedniości rekomendacji z wyjaśnieniem przyczyn, dla których rekomendacja jest dla niego odpowiednia. 4. W przypadku gdy firma inwestycyjna, przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają przekazanie trwałego nośnika, świadczy usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, a bezpośrednim następstwem udzielenia rekomendacji jest przyjęcie zlecenia, w ramach świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, firma inwestycyjna może przekazać klientowi na trwałym nośniku raport, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie po przyjęciu zlecenia klienta, jeżeli: 1) klient wyraził zgodę na przekazanie raportu odpowiedniości po przyjęciu zlecenia; 2) firma inwestycyjna poinformowała klienta o możliwości odłożenia momentu przekazania zlecenia do czasu przekazania raportu, o którym mowa w ust. 3, na trwałym nośniku. 6. Firma inwestycyjna, zgodnie z art. 54 i art. 55 rozporządzenia 2017/565, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, dokonuje oceny odpowiedniości usługi lub instrumentu finansowego będącego jej przedmiotem, oraz sporządza raport, o którym mowa w ust. 3.	

	będzie prowadziła okresowe oceny odpowiedniości, w sprawozdaniu okresowym ujmuje się zaktualizowaną informację, w jaki sposób inwestycja odpowiada preferencjom, celom i innym właściwościom klienta w przypadku klienta detalicznego.			**Art. 83j.** 1. Przy świadczeniu usługi maklerskiej firma inwestycyjna jest obowiązana przekazywać klientowi detalicznemu lub klientowi profesjonalnemu, na trwałym nośniku, w terminie odpowiednim do charakteru świadczonej usługi, regularne sprawozdania związane z wykonywaniem umowy o świadczenie usług maklerskich, uwzględniające rodzaj i złożoność danych instrumentów finansowych, charakter świadczonej usługi oraz koszty związane z transakcjami i usługami wykonywanymi na rachunek klienta. 2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2, sprawozdania, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna przekazuje zgodnie z art. 59 rozporządzenia 2017/565. 3. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, sprawozdania, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna przekazuje zgodnie z art. 60 i art. 62 rozporządzenia 2017/565. 4. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, sprawozdania, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna przekazuje zgodnie z art. 63 rozporządzenia 2017/565. 5. W przypadku gdy firma inwestycyjna świadczy usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, na rzecz klienta detalicznego, w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza informację, w jaki sposób zostanie zapewnione, że usługa lub instrumenty finansowe będące jej przedmiotem są nadal odpowiednie dla klienta. 6. W przypadku gdy firma inwestycyjna świadcząc usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, na rzecz klienta detalicznego, udzieliła mu rekomendacji i zobowiązała się w ramach umowy do przeprowadzania okresowej oceny jej odpowiedniości, jest obowiązana przekazywać klientowi regularnie ocenę tej rekomendacji wskazując, czy jest ona nadal odpowiednia dla tego klienta.	
Art. 25 ust. 7	Jeżeli umowa o kredyt związana z nieruchomością mieszkalną, która podlega przepisom dotyczącym oceny zdolności kredytowej konsumentów określonym w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE([1]), przewiduje warunek wstępny,	**T**		[Komentarz: Regulacje zawarte w art. 9 ustawy o kredycie hipotecznym, stanowiące implementację art. 12 dyrektywy w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami, nie przewidują sytuacji	

	świadczenie temu samemu konsumentowi usługi inwestycyjnej w odniesieniu do obligacji zabezpieczonej hipoteką wyemitowanej specjalnie w celu zabezpieczenia finansowania tej umowy o kredyt związanej z nieruchomością mieszkalną i objętej identycznymi warunkami jak ta umowa o kredyt związana z nieruchomością mieszkalną, kredyt ten może być wypłacony, zrefinansowany lub spłacony, jeżeli usługa nie podlega obowiązkom określonym w niniejszym artykule. ([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniająca dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34).			świadczenia konsumentowi usługi inwestycyjnej w odniesieniu do obligacji zabezpieczonej hipoteką jako warunek wstępny umowy o kredyt związanej z nieruchomością mieszkalną. Sprawia to, że przepis art. 25 ust. 7 MiFIDII nie wymaga implementacji. Art. 9. 1. Kredytodawca nie może dokonywać sprzedaży wiązanej w związku z zawarciem umowy o kredyt hipoteczny, chyba że sprzedaż wiązana dotyczy prowadzonego bezpłatnie rachunku płatniczego lub rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego, którego jedynym celem jest: 1) gromadzenie środków finansowych przeznaczonych na spłatę kredytu hipotecznego lub 2) obsługa kredytu hipotecznego, lub 3) zapewnienie kredytodawcy dodatkowego zabezpieczenia spłaty kredytu hipotecznego w przypadku zaległości w spłacie tego kredytu hipotecznego. 2. Kredytodawca może wymagać od konsumenta zawarcia lub posiadania umowy ubezpieczenia dotyczącej umowy o kredyt hipoteczny lub przelewu wierzytelności z tej umowy ubezpieczenia na kredytodawcę, informując jednocześnie konsumenta o możliwości wyboru oferty dowolnego ubezpieczyciela odpowiadającej minimalnemu zakresowi ubezpieczenia akceptowanemu przez kredytodawcę. 3. Przed zawarciem umowy o kredyt hipoteczny kredytodawca informuje konsumenta o wymogach, jakie musi spełnić umowa ubezpieczenia, o której mowa w ust. 2. 4. Kredytodawca może dokonywać sprzedaży łączonej w związku z zawarciem umowy o kredyt hipoteczny. 5. W przypadku oferowania sprzedaży łączonej kredytodawca jest obowiązany przekazać konsumentowi , na trwałym nośniku, informację, że kredyt hipoteczny dostępny jest dla konsumenta również bez dodatkowych produktów lub usług finansowych. 6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, kredytodawca jednocześnie przekazuje konsumentowi formularz informacyjny, o którym mowa w art. 11 ust. 2, dotyczący oferty kredytu hipotecznego bez sprzedaży łączonej]	

Art. 25 ust. 8	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89, w celu zapewniania, aby firmy inwestycyjne przestrzegały określonych w ust. 2–6 niniejszego artykułu zasad w zakresie świadczenia na rzecz swoich klientów usług inwestycyjnych lub usług dodatkowych, obejmujące informacje, które należy uzyskać w przypadku dokonywania oceny odpowiedniości lub adekwatności usług i instrumentów finansowych dla ich klientów, kryteria oceny niekompleksowych instrumentów finansowych na potrzeby ust. 4 lit. a) ppkt (vi) niniejszego artykułu, treść i formę rejestrów oraz umowy o świadczenie usług klientom i przeznaczone dla klientów okresowe sprawozdania dotyczące świadczonych usług. Te akty delegowane uwzględniają:	**N**			
Art. 25 ust. 8 lit. a	charakter oferowanych lub świadczonych na rzecz klienta lub potencjalnego klienta usług, mając na uwadze rodzaj, cel, wielkość i częstotliwość transakcji;	**N**			
Art. 25 ust. 8 lit. b	charakter oferowanych lub rozważanych produktów, w tym rożnych rodzajów instrumentów finansowych;	**N**			
Art. 25 ust. 8 lit. c	detaliczny lub profesjonalny charakter klienta lub potencjalnych klientów lub, w przypadku ust. 6, ich klasyfikację jako uprawnionych kontrahentów.	**N**			
Art. 25 ust. 9	EUNGiPW przyjmuje do dnia 3 stycznia 2016 r. wytyczne określające kryteria oceny wiedzy i kompetencji wymaganych na mocy ust. 1.	**N**			
Art. 25 ust. 10	EUNGiPW opracowuje do dnia 3 stycznia 2016 r. oraz regularnie aktualizuje wytyczne w zakresie oceny:	**N**			
Art. 25 ust. 10 lit. a	instrumentów finansowych, których struktura utrudnia klientowi zrozumienie związanego z nimi ryzyka, zgodnie z ust. 4 lit. a) ppkt (ii) oraz (iii);	**N**			
Art. 25 ust. 10 lit. b	lokat strukturyzowanych, których struktura utrudnia klientowi zrozumienie ryzyka związanego ze zwrotem lub kosztu rezygnacji z produktu przed terminem, zgodnie z ust. 4 lit. a) ppkt (v).	**N**			
Art. 25 ust. 11	EUNGiPW może opracowywać i okresowo aktualizować wytyczne dla oceny instrumentów finansowych zaklasyfikowanych jako niekompleksowe do celów ust. 4 lit. a) pkt (vi), z uwzględnieniem aktów delegowanych przyjmowanych na mocy ust. 8.	**N**			
Art. 26	Państwa członkowskie umożliwiają firmie inwestycyjnej otrzymywanie dyspozycji dotyczących świadczenia usług inwestycyjnych lub usług dodatkowych na rachunek klienta za pośrednictwem innej firmy inwestycyjnej, w oparciu o informacje	**T**	**Art. 83i**	**Art. 83i.** 1. Firma inwestycyjna, która świadcząc na rzecz klienta usługi maklerskie korzysta z pośrednictwa innej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, może dokonywać oceny, o której	

	dotyczące klienta przekazane przez tę firmę inwestycyjną. Firma inwestycyjna, która przekazuje dyspozycje, pozostaje odpowiedzialna za kompletność i dokładność przekazanych informacji. Firma inwestycyjna, która tą drogą otrzymuje dyspozycje dotyczące świadczenia usług na rachunek klienta, musi również być w stanie opierać się na wszelkich rekomendacjach odnoszących się do usługi lub transakcji świadczonej na rzecz klienta przez inną firmę inwestycyjną. Firma inwestycyjna, która przekazuje dyspozycje, pozostaje odpowiedzialna za odpowiedniość przekazanych rekomendacji lub porad względem klienta. Firma inwestycyjna, która otrzymuje dyspozycje lub zlecenia klienta za pośrednictwem innej firmy inwestycyjnej, odpowiada za realizację usługi lub transakcji w oparciu o wszelkiego rodzaju informacje lub rekomendacje, zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszego tytułu.			mowa w art. 83g i art. 83h, na podstawie informacji dotyczących klienta lub potencjalnego klienta otrzymywanych od tej innej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, oraz uznać za prawidłową ocenę dokonaną przez tę inną firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną. 2. Firma inwestycyjna, która pośredniczy w świadczeniu usługi maklerskiej przez inną firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną i przekazuje jej informacje dotyczące klienta lub potencjalnego klienta, zapewnia kompletność i rzetelność tych informacji oraz prawidłowość oceny dokonanej zgodnie z art. 83g i art. 83h.	
Art. 27 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby przedsiębiorstwa inwestycyjne podjęły wszelkie wystarczające działania w celu uzyskania, podczas wykonywania zleceń, możliwie najlepszych dla klienta wyników, uwzględniając cenę, koszty, szybkość, prawdopodobieństwo wykonania oraz rozliczenie, wielkość, charakter lub wszelkiego rodzaju inne aspekty dotyczące wykonywania zlecenia. Jednakże w przypadku gdy klient przekazuje specjalne dyspozycje, firma inwestycyjna wykonuje zlecenie według tych dyspozycji. W przypadku gdy firma inwestycyjna wykonuje zlecenie na rachunek klienta detalicznego, możliwie najlepszy wynik określa się w ujęciu ogólnym, uwzględniając cenę instrumentu finansowego i koszty związane z wykonywaniem zlecenia, do których zalicza się wszystkie wydatki, jakie ponosi klient w bezpośrednim związku z wykonywaniem takiego zlecenia, w tym opłaty w ramach systemu wykonywania zleceń, opłaty z tytułu rozliczania i rozrachunku oraz wszelkie inne opłaty wnoszone na rzecz stron trzecich uczestniczących w wykonywaniu zlecenia. Do celów zapewniania możliwie najlepszego wyniku zgodnie z akapitem pierwszym, w przypadku gdy istnieje więcej niż jeden konkurencyjny system wykonywania zlecenia dotyczącego instrumentu finansowego, w celu oceny i porównania na rzecz klienta wyników, które mogłyby zostać osiągnięte dzięki wykonaniu zlecenia w każdym z systemów wykonywania zleceń wymienionych w polityce firmy	**T**	**Art. 73a ust. 1-4**	**Art. 73a.** 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych jest obowiązana do podjęcia wszelkich uzasadnionych działań w celu uzyskania możliwie najlepszych wyników dla klienta w związku z wykonaniem zlecenia klienta, uwzględniając w szczególności cenę instrumentu finansowego, koszty związane z wykonaniem zlecenia, czas zawarcia transakcji, prawdopodobieństwo zawarcia transakcji oraz jej rozliczenia, wielkość zlecenia i jego charakter. 2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy klient określił szczegółowe warunki, na jakich zlecenie ma zostać wykonane. 3. W przypadku gdy firma inwestycyjna posiada dostęp do więcej niż jednego systemu wykonywania zlecenia w odniesieniu do danego instrumentu finansowego, w określaniu możliwie najlepszego wyniku dla klienta jest obowiązana uwzględnić również wielkość opłat, które należne byłyby firmie inwestycyjnej za wykonanie zlecenia, oraz koszty wykonania zlecenia, które zostałyby poniesione w przypadku wykonania zlecenia w danym systemie. 4. W przypadku gdy zlecenie składane jest przez klienta detalicznego, możliwie najlepszy wynik określa się w ujęciu ogólnym, z uwzględnieniem ceny instrumentu finansowego oraz kosztów związanych z wykonaniem transakcji,	

	inwestycyjnej dotyczącej wykonywania zleceń, na której można wykonać zlecenie, w ocenie tej uwzględnia się własne prowizje i opłaty firmy inwestycyjnej za wykonanie zlecenia w każdym z nadających się do tego systemów wykonywania zleceń.			obejmujących wszelkie wydatki, jakie klient poniósłby w związku z wykonaniem zlecenia, w szczególności opłaty transakcyjne, opłaty z tytułu rozliczenia i rozrachunku transakcji, oraz koszty ponoszone na rzecz podmiotów trzecich uczestniczących w wykonaniu zlecenia.	
Art. 27 ust. 2	Firma inwestycyjna nie otrzymuje jakiegokolwiek wynagrodzenia, odliczenia lub korzyści niepieniężnych za przekierowywanie zleceń do określonego systemu obrotu lub systemu wykonywania zleceń, który naruszałby wymogi dotyczące konfliktu interesów lub zachęt określone w ust. 1 niniejszego artykułu oraz w art. 16 ust. 3, art. 23 i 24.	**T**	**Art. 73a ust. 5**	**Art. 73a.** 5. W związku z kierowaniem zleceń do systemu obrotu instrumentami finansowymi lub innych systemów wykonywania zlecenia, firma inwestycyjna nie może przyjmować jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych, które naruszałyby jej obowiązki związane z zarządzaniem konfliktami interesów oraz przyjmowaniem świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych.	
Art. 27 ust. 3	Państwa członkowskie wymagają, aby dla instrumentów finansowych podlegających obowiązkowi handlowemu przewidzianemu w art. 23 i 28 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 każdy system obrotu oraz podmiot systematycznie internalizujący transakcje, a dla innych instrumentów finansowych – każdy system wykonywania zleceń, przynajmniej raz do roku podawał do publicznej wiadomości, bez jakichkolwiek opłat, dane dotyczące jakości wykonywanych transakcji w tym systemie, a po wykonaniu transakcji na rachunek klienta firma inwestycyjna informuje klienta, gdzie zlecenie wykonano. Okresowe sprawozdania zawierają szczegółowe informacje na temat ceny, kosztów, szybkości i prawdopodobieństwa wykonania transakcji dla poszczególnych instrumentów finansowych.	**T**	**Art. 73a ust. 6-8**	**Art. 73a.** 6. W odniesieniu do instrumentów finansowych podlegających obowiązkowi obrotu, o którym mowa w art. 23 lub art. 28 rozporządzenia 600/2014, system obrotu instrumentami finansowymi lub podmiot systematycznie internalizujący transakcje są obowiązane podawać nieodpłatnie do publicznej wiadomości, co najmniej raz w roku, raport dotyczący sposobu, w jaki wykonywano zlecenia w tym systemie. W odniesieniu do każdego instrumentu finansowego raport obejmuje informacje dotyczące ceny instrumentu finansowego, kosztów związanych z wykonaniem zlecenia, czasu zawarcia transakcji oraz prawdopodobieństwa zawarcia transakcji. 7. Przepis ust. 6 stosuje się również do systemów wykonywania zlecenia w zakresie instrumentów finansowych innych niż podlegające obowiązkowi obrotu, o którym mowa w art. 23 lub art. 28 rozporządzenia 600/2014, jeżeli są przedmiotem obrotu w tym systemie. 8. Podanie do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w ust. 6 i 7, następuje z uwzględnieniem art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/575 z dnia 8 czerwca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących danych publikowanych przez systemy wykonywania zlecenia na temat jakości wykonywania	

				transakcji (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 152), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/575”.	
Art. 27 ust. 4	Państwa członkowskie wymagają od firm inwestycyjnych ustanowienia i wdrożenia skutecznych uzgodnień dotyczących spełnienia wymogów ust. 1. W szczególności, państwa członkowskie wymagają od firm inwestycyjnych ustanowienia i wdrożenia polityki wykonywania zleceń umożliwiającej uzyskanie w odniesieniu do zleceń klientów możliwie najlepszego wyniku zgodnie z ust. 1.	**T**	**Art. 73b ust. 1**	**Art. 73b.** 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych jest obowiązana ustanowić i wdrożyć rozwiązania w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 73a ust. 1, w szczególności dotyczące wdrożenia i przestrzegania polityki wykonywania zleceń.	
Art. 27 ust. 5	W odniesieniu do każdego rodzaju instrumentów finansowych polityka wykonywania zleceń obejmuje informacje dotyczące rożnych systemów wykonywania zleceń, w których firma inwestycyjna wykonuje zlecenia swojego klienta, oraz czynniki mające wpływ na wybór systemu wykonywania zleceń. Informacje te obejmują przynajmniej te systemy wykonywania zleceń, które umożliwiają firmie inwestycyjnej uzyskiwanie w sposób ciągły możliwie najlepszego wyniku w odniesieniu do wykonywania zleceń klienta. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne dostarczały klientom odpowiednich informacji dotyczących swojej polityki wykonywania zleceń. Informacje te zawierają wyraźne, wystarczająco szczegółowe wyjaśnienia umożliwiające klientom łatwe zrozumienie sposobu wykonywania zleceń przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne uzyskały uprzednio zgodę klientów na proponowaną politykę wykonywania zleceń. W przypadku gdy polityka wykonywania zlecenia przewiduje możliwość wykonywania zleceń klienta poza systemem obrotu, państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna w szczególności informowała klientów o takiej możliwości. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna uzyskała uprzednią zgodę klienta przez przystąpieniem do wykonania jego zlecenia poza systemem obrotu. Firmy inwestycyjne mogą uzyskać zgodę klientów w formie ogólnej umowy, lub w odniesieniu do poszczególnych transakcji.	**T**	**Art. 73b ust. 2-4**	**Art. 73b.** 2. Polityka wykonywania zleceń w odniesieniu do każdej klasy instrumentów finansowych obejmuje informacje o systemach wykonywania zlecenia wykorzystywanych przez firmę inwestycyjną oraz kryteria brane przez nią pod uwagę przy dokonywaniu wyboru tego systemu. W polityce wykonywania zleceń firma inwestycyjna wskazuje co najmniej systemy wykonywania zlecenia, które według racjonalnej oceny w sposób stały umożliwiają uzyskanie możliwie najlepszego wyniku dla klienta. 3. Przed zawarciem umowy o świadczenie usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych firma inwestycyjna przekazuje, zgodnie z art. 66 rozporządzenia 2017/565, klientowi lub potencjalnemu klientowi informacje dotyczące polityki wykonywania zleceń. Informacje te w sposób odpowiednio szczegółowy, wyraźny i przystępny wyjaśniają klientowi, jak zlecenia będą wykonywane przez firmę inwestycyjną. Przed rozpoczęciem świadczenia usługi firma inwestycyjna uzyskuje zgodę klienta na przyjętą przez firmę politykę wykonywania zleceń. 4. W przypadku gdy polityka wykonywania zleceń przewiduje możliwości wykonywania zleceń poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, firma inwestycyjna uzyskuje uprzednią, wyraźną zgodę klienta na wykonanie jego zlecenia poza systemem obrotu instrumentami finansowymi. Zgoda klienta może mieć charakter ogólny lub dotyczyć poszczególnych transakcji.	
Art. 27 ust. 6	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne wykonujące zlecenia klientów sporządzały i podawały do publicznej wiadomości raz na rok, dla każdej kategorii instrumentów finansowych, wykaz pięciu najlepszych systemów	**T**	**Art. 73c**	**Art. 73c.** 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych sporządza i podaje do publicznej wiadomości, w odniesieniu do każdej klasy instrumentów finansowych,	

	wykonywania zleceń pod względem wolumenu obrotu, w których wykonywały zlecenia klientów w poprzednim roku, a także informacje dotyczące uzyskanej jakości wykonania.			coroczny raport zawierający wykaz pięciu najlepszych systemów wykonywania zlecenia, ustalonych przy uwzględnieniu wolumenu obrotu zrealizowanego przez firmę w danym systemie wykonywania zlecenia w okresie, za który jest sporządzany raport, oraz informację o jakości wykonanych zleceń. 2. Podanie przez firmę inwestycyjną do publicznej wiadomości raportu, o którym mowa w ust. 1, następuje z uwzględnieniem rozporządzenia 2017/575.	
Art. 27 ust. 7	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne, które wykonują zlecenia klientów, monitorowały skuteczność uzgodnień dotyczących wykonywania zleceń i polityki wykonywania zleceń, w celu ustalenia i w stosownych przypadkach naprawienia wszelkiego rodzaju niedociągnięć. W szczególności, firmy te regularnie dokonują oceny, czy systemy wykonywania zleceń ujęte w w polityce wykonywania zleceń uzyskują możliwie najlepszy dla klienta wynik oraz czy konieczne jest wprowadzenie zmian do uzgodnień dotyczących wykonywania zleceń, przy uwzględnieniu między innymi informacji opublikowanych na mocy ust. 3 i 6. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne powiadamiały klientów, z którymi łączy ich stały stosunek, o wszelkich istotnych zmianach w uzgodnieniach dotyczących wykonywania zleceń lub polityce wykonywania zleceń.	**T**	**Art. 73d ust. 1 i 2** **§ 53 rozporządzenia w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych**	**Art. 73d.** 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych monitoruje skuteczność wdrożonych rozwiązań dotyczących wykonywania zleceń i stosowanej polityki wykonywania zleceń. 2. Firma inwestycyjna informuje klienta o każdej istotnej zmianie w sposobie wykonywania zleceń oraz w polityce wykonywania zleceń. § 53. 1. Firma inwestycyjna jest zobowiązana do monitorowania skuteczności wdrożonych rozwiązań i stosowanej polityki wykonywania zleceń lub polityki działania w najlepiej pojętym interesie klienta, w celu odpowiedniego ich dostosowywania. 2. Firma inwestycyjna nie rzadziej niż raz na rok dokonuje przeglądu polityki wykonywania zleceń oraz polityki działania w najlepiej pojętym interesie klienta. Firma inwestycyjna dokonuje przeglądu również w przypadku wystąpienia istotnej zmiany, która trwale wpływa na zdolność firmy inwestycyjnej do dalszego uzyskiwania możliwie najlepszych wyników dla klienta w miejscach wykonania ustalonych zgodnie z polityką realizacji zleceń lub polityką działania w najlepiej pojętym interesie klienta. 3. Firma inwestycyjna musi być w stanie udowodnić klientowi, na jego żądanie, że zlecenie zostało wykonane zgodnie z wdrożoną polityką realizacji zleceń lub że firma inwestycyjna działała zgodnie z wdrożoną polityką działania w najlepiej pojętym interesie klienta. 4. Firma inwestycyjna może ustanowić i stosować jedynie politykę wykonywania zleceń, w przypadku gdy wykonuje zlecenia składane w	

				ramach: 1) świadczenia usług zarządzania portfelem, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych; 2) usług przyjmowania i przekazywania zleceń.	
Art. 27 ust. 8	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne były w stanie wykazać swoim klientom, że wykonały ich zlecenia zgodnie z polityką wykonywania zleceń danej firmy inwestycyjnej, a także wykazać właściwemu organowi - na jego żądanie - ich zgodność z niniejszym artykułem.	**T**	**Art. 73d ust. 3** **Art. 88**	**Art. 73d.** 3. Firma inwestycyjna musi być w stanie udowodnić klientowi, na jego żądanie, że zlecenie zostało wykonane zgodnie z wdrożoną przez nią polityką wykonywania zleceń. **Art. 88.** Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby uprawnione do reprezentowania firmy inwestycyjnej lub wchodzące w skład jej statutowych organów albo pozostające z firmą inwestycyjną w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tej firmy inwestycyjnej, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję.	
Art. 27 ust. 9	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 dotyczących:	**N**			
Art. 27 ust. 9 lit. a	kryteriów ustalania rangi poszczególnych czynników, które zgodnie z ust. 1 mogą zostać uwzględnione w celu ustalenia możliwie najlepszego wyniku, biorąc pod uwagę wielkość i rodzaj zamówienia oraz detaliczny lub profesjonalny charakter klienta;	**N**			
Art. 27 ust. 9 lit. b	czynników, które firma inwestycyjna może uwzględnić dokonując przeglądu uzgodnień dotyczących wykonywania zleceń oraz okoliczności, na których podstawie właściwe może być wprowadzenie zmian do takich uzgodnień. W szczególności, czynników dotyczących ustalania, które systemy wykonywania zleceń umożliwiają firmie inwestycyjnej uzyskiwanie w sposób ciągły możliwie najlepszego wyniku w odniesieniu do wykonywania zleceń klienta.	**N**			
Art. 27 ust. 9 lit. c	charakteru i zakresu informacji dotyczących ich polityki wykonywania zleceń, jakie mają być przekazywane klientom, zgodnie z ust. 5.	**N**			
Art. 27 ust. 10	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia: a) szczególnej treści, formatu i częstotliwości danych dotyczących jakości wykonywania zleceń, które mają być publikowane zgodnie z ust. 3, z uwzględnieniem rodzaju systemu wykonywania zleceń oraz rodzaju danego instrumentu finansowego; b) treści i formatu informacji, które mają być	**N**			

	publikowane przez firmy inwestycyjne zgodnie z ust. 6. EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 28 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna uprawniona do wykonywania zleceń na rachunek klientów wdrożyła procedury i uzgodnienia przewidziane w odniesieniu do bezzwłocznego, uczciwego i należytego wykonywania zleceń klienta, w stosunku do zleceń innego klienta lub interesów handlowych firmy inwestycyjnej. Te procedury lub uzgodnienia umożliwiają wykonywanie innego rodzaju porównywalnych zleceń klienta według terminu ich otrzymania przez firmę inwestycyjną.	**T**	**Art. 73 ust. 6a**	**Art. 73.** 6a. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych jest obowiązana, zgodnie z art. 67–69 rozporządzenia 2017/565, stosować rozwiązania i procedury zapewniające niezwłoczne, uczciwe i należyte wykonywanie zleceń klientów w stosunku do zleceń innych klientów oraz do zleceń własnych firmy inwestycyjnej, obejmujące zapewnienie możliwości wykonywania zleceń zgodnie z czasem ich przyjmowania.	
Art. 28 ust. 2	W przypadku zleceń z limitem ceny klienta, odnoszących się do akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu, które to zlecenia nie są bezzwłocznie wykonywane na podstawie przeważających warunków rynkowych, państwa członkowskie wymagają, aby, o ile klient wyraźnie nie przekaże odmiennych instrukcji, firmy inwestycyjne podejmowały środki ułatwiające możliwie najwcześniejsze wykonanie takiego zlecenia przez bezzwłoczne podanie takiego zlecenia z limitem ceny klienta do publicznej wiadomości, w sposób dający łatwy dostęp do niego innym uczestnikom rynku. Państwa członkowskie mogą zadecydować, że firmy inwestycyjne wypełniają ten obowiązek przekazując zlecenie z limitem ceny klienta do systemu obrotu. Państwa członkowskie przewidują, że właściwe organy mogą znieść obowiązek podawania do publicznej wiadomości zlecenia z limitem ceny o znacznej wielkości w skali w porównaniu ze standardową wielkością rynku ustaloną na mocy art. 4 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.	**T**	**Art. 73 ust. 6b i 6c**	**Art. 73.** 6b. W przypadku gdy zlecenie dotyczące akcji będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi, ze względu na określony przez klienta limit ceny, nie może być wykonane natychmiast po jego przyjęciu przez firmę inwestycyjną w związku z warunkami panującymi na rynku, firma inwestycyjna, jeżeli klient nie postanowił inaczej, jest obowiązana upublicznić warunki tego zlecenia w sposób łatwo dostępny dla innych uczestników rynku; wymóg upublicznienia warunków zlecenia uważa się za spełniony w przypadku, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia 2017/565. 6c. Przepisu ust. 6b nie stosuje się do zleceń o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynkową dla danych akcji w rozumieniu art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/587 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie przejrzystości dla systemów obrotu i firm inwestycyjnych w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych oraz dotyczących	

				obowiązku realizowania transakcji na określonych akcjach w systemie obrotu lub za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 387), pod warunkiem uprzedniego poinformowania Komisji przez firmę inwestycyjną o zamiarze odstąpienia od wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 6b.	
Art. 28 ust. 3	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określenia:	**N**			
Art. 28 ust. 3 lit. a	warunków i charakteru procedur i uzgodnień prowadzących do bezzwłocznego, uczciwego i należytego wykonywania zleceń klientów oraz sytuacji, w których, oraz rodzajów transakcji, dla których firma inwestycyjna może w sposób uzasadniony odstąpić od ich bezzwłocznego wykonania w celu uzyskania warunków bardziej korzystnych dla klientów;	**N**			
Art. 28 ust. 3 lit. b	rożnych metod, za pomocą których firmę inwestycyjną można uznać za wypełniającą swój obowiązek ujawniania zleceń z limitem ceny klienta, które nie podlegają bezzwłocznemu wykonaniu na rynku.	**N**			
Art. 29 ust. 1	Państwa członkowskie zezwalają firmie inwestycyjnej na powoływanie agentów do celów promowania usług firmy inwestycyjnej, prowadzenia doradztwa lub otrzymywania zleceń od klientów lub potencjalnych klientów, oraz ich przekazywania, oferowania instrumentów finansowych i świadczenia usług doradztwa w odniesieniu do instrumentów finansowych oraz usług oferowanych przez tę firmę inwestycyjną.	**T**	**Art. 79 ust. 1 i 2**	**Art. 79.** 1. Firma inwestycyjna może, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej, powierzyć osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej stałe lub okresowe wykonywanie w imieniu i na rachunek firmy inwestycyjnej czynności pośrednictwa w zakresie działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną (agent firmy inwestycyjnej). 2. Na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, mogą być wykonywane czynności: 1) pozyskiwania klientów lub potencjalnych klientów usług maklerskich, w tym informowania o zakresie usług maklerskich świadczonych przez firmę inwestycyjną lub o instrumentach finansowych będących ich przedmiotem; 1a) pozyskiwania klientów lub potencjalnych klientów, w zakresie wykonywanych przez firmę inwestycyjną czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w tym informowania o wykonywanych przez firmę inwestycyjną czynnościach odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat	

				strukturyzowanych, lub o lokatach strukturyzowanych będących przedmiotem tych czynności; 1b) pozyskiwania posiadaczy lub potencjalnych posiadaczy lokaty strukturyzowanej, w tym informowania o charakterze i zakresie pośrednictwa firmy inwestycyjnej w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej, o którym mowa w art. 69h ust. 1; 2) związane z zawieraniem: a) umów o świadczenie usług maklerskich, b) umów o wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, lub umów pośrednictwa firmy inwestycyjnej w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej, o którym mowa w art. 69h ust. 1, c) umów lokaty strukturyzowanej wskutek pośrednictwa firmy inwestycyjnej; 3) umożliwiające realizację umów: a) o świadczenie usług maklerskich, w szczególności polegające na przyjmowaniu zleceń, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, odbieraniu innych oświadczeń woli klienta dla firmy inwestycyjnej, udostępnianiu lub przekazywaniu klientowi informacji związanych ze świadczonymi na jego rzecz usługami maklerskimi, b) pośrednictwa firmy inwestycyjnej w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej, o którym mowa w art. 69h ust. 1, oraz umów o wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w tym polegające na przyjmowaniu oświadczeń woli klienta dla firmy inwestycyjnej oraz udostępnianiu lub przekazywaniu klientowi informacji związanych z realizowanymi umowami; 4) przyjmowania zapisów w odpowiedzi na publiczne wezwanie do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej, w tym do przyjmowania oświadczeń woli akcjonariusza o złożeniu zapisu i wydawania składającemu zapis wypisu potwierdzającego złożenie zapisu.	

Art. 29 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku gdy firma inwestycyjna podejmuje decyzję o powołaniu agenta, zachowywała ona pełną i bezwarunkową odpowiedzialność za wszelkie działania lub zaniechania po stronie agenta działającego w imieniu firmy inwestycyjnej. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna zapewniła, aby kontaktując się z klientem lub potencjalnym klientem lub przed zawarciem transakcji z jakimkolwiek klientem lub potencjalnym klientem, agent ujawniał charakter, w jakim działa oraz firmę inwestycyjną, którą reprezentuje. Zgodnie z art. 16 ust. 6, 8 i 9 państwa członkowskie mogą zezwolić agentom zarejestrowanym na ich terytorium na przechowywanie środków pieniężnych lub instrumentów finansowych klienta w imieniu i na pełną odpowiedzialność firmy inwestycyjnej, dla której ci agenci działają na ich terytorium lub, w przypadku transakcji transgranicznych, na terytorium państwa członkowskiego, które zezwala agentowi na przechowywanie środków pieniężnych klienta. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne monitorowały działalność swoich agentów w sposób zapewniający ciągłość wypełniania przez nich wymogów niniejszej dyrektywy, gdy działają one za pośrednictwem agentów.	**T**	**Art. 79 ust. 5-6a**	**Art. 79.** 5. Za szkodę wyrządzoną przez agenta firmy inwestycyjnej w związku z wykonywaniem czynności w imieniu i na rachunek firmy inwestycyjnej odpowiada solidarnie ta firma inwestycyjna i agent, który wyrządził szkodę. Odpowiedzialność wyłączona jest w przypadku, gdy szkoda nastąpiła wskutek działania siły wyższej lub wyłącznie z winy osoby trzeciej. 6. Agent firmy inwestycyjnej informuje klienta lub potencjalnego klienta bądź posiadacza lub potencjalnego posiadacza lokaty strukturyzowanej o zakresie czynności, do podejmowania których zgodnie z umową, o której mowa w ust. 1, jest upoważniony. W przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej jest osoba wykonująca zawód maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, jest ona ponadto obowiązana okazać dokument potwierdzający posiadanie uprawnień do wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego. 6a. Firma inwestycyjna jest obowiązana nadzorować czynności wykonywane przez agenta firmy inwestycyjnej na podstawie zawartej z tą firmą umowy, o której mowa w ust. 1, w celu zapewnienia, że czynności, o których mowa w ust. 2 i 2c, są wykonywane zgodnie z przepisami ustawy oraz przepisami wydanymi na jej podstawie, a w szczególności, że obowiązki nałożone tymi przepisami na firmę inwestycyjną są wykonywane w sposób prawidłowy, jak również w celu zapewnienia, że działalność agenta firmy inwestycyjnej wykonywana w zakresie innym niż wynikający z umowy, o której mowa w ust. 1, nie powoduje niekorzystnego wpływu na czynności podejmowane na podstawie tej umowy.	
Art. 29 ust. 3	Agentów rejestruje się w rejestrze publicznym państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę. EUNGiPW publikuje na swojej stronie internetowej odniesienia lub hiperłącza do rejestrów publicznych utworzonych zgodnie z niniejszym artykułem przez państwa członkowskie, które zadecydują o zezwoleniu firmom inwestycyjnym na powoływanie agentów. Państwa członkowskie zapewniają, aby agentów wpisywano do rejestru publicznego tylko wtedy, gdy ustalono, że mają oni wystarczająco nieposzlakowaną opinię i posiadają odpowiednią wiedzę i kompetencje ogólne, handlowe i profesjonalne umożliwiające	**T**	**Art. 79 ust. 8** **Art. 81 ust. 1 pkt 1 lit. d oraz pkt 2 lit. e**	**Art. 79.** 8. Komisja prowadzi jawny rejestr agentów firm inwestycyjnych, z którymi firmy inwestycyjne zawarły umowę, o której mowa w ust. 1. Rozpoczęcie wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2 i 2c, może nastąpić po wpisaniu agenta firmy inwestycyjnej do rejestru. **Art. 81.** 1. Wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 79 ust. 8, składa firma inwestycyjna, na rzecz której mają być wykonywane czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 lub ust. 2c. Wniosek zawiera:	

	świadczenie usługi inwestycyjnej lub usługi dodatkowej oraz dokładne przekazywanie wszystkich istotnych informacji dotyczących usługi proponowanej klientowi lub potencjalnemu klientowi. Państwa członkowskie mogą zadecydować, że – z zastrzeżeniem odpowiedniej kontroli – firmy inwestycyjne mogą weryfikować, czy powołani agenci mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię i posiadają wiedzę i kompetencje, o których mowa w akapicie drugim. Rejestr uaktualniania się na bieżąco. Rejestr jest publicznie dostępny do celów konsultacji.			1) w przypadku osoby fizycznej: (…) d) oświadczenie o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winną popełnienia przestępstw lub wykroczeń, o których mowa w ust. 4, (…) 2) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej: (…) e) oświadczenia osób kierujących działalnością podmiotu o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, o których mowa w ust. 4,	
Art. 29 ust. 4	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne powołujące agentów podejmowały odpowiednie środki w celu uniknięcia jakiegokolwiek negatywnego wpływu, jaki działalność agentów nieobjęta zakresem niniejszej dyrektywy, może wywierać na działalność prowadzoną przez agentów w imieniu firmy inwestycyjnej. Państwa członkowskie mogą zezwolić właściwym organom na współpracę z firmami inwestycyjnymi i instytucjami kredytowymi, ich stowarzyszeniami oraz innymi podmiotami, w zakresie rejestrowania agentów i monitorowania zgodności działalności agentów z wymogami ust. 3. W szczególności firma inwestycyjna, instytucja kredytowa lub ich stowarzyszenia oraz inne podmioty mogą rejestrować agentów pod nadzorem właściwego organu.	**T**	**Art. 79 ust. 6a**	**Art. 79.** 6a. Firma inwestycyjna jest obowiązana nadzorować czynności wykonywane przez agenta firmy inwestycyjnej na podstawie zawartej z tą firmą umowy, o której mowa w ust. 1, w celu zapewnienia, że czynności, o których mowa w ust. 2 i 2c, są wykonywane zgodnie z przepisami ustawy oraz przepisami wydanymi na jej podstawie, a w szczególności, że obowiązki nałożone tymi przepisami na firmę inwestycyjną są wykonywane w sposób prawidłowy, jak również w celu zapewnienia, że działalność agenta firmy inwestycyjnej wykonywana w zakresie innym niż wynikający z umowy, o której mowa w ust. 1, nie powoduje niekorzystnego wpływu na czynności podejmowane na podstawie tej umowy.	
Art. 29 ust. 5	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne powoływały wyłącznie agentów wpisanych do rejestrów publicznych, o których mowa w ust. 3.	**T**	**Art. 79 ust. 8**	**Art. 79.** 8. Komisja prowadzi jawny rejestr agentów firm inwestycyjnych, z którymi firmy inwestycyjne zawarły umowę, o której mowa w ust. 1. Rozpoczęcie wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2 i 2c, może nastąpić po wpisaniu agenta firmy inwestycyjnej do rejestru.	
Art. 29 ust. 6	Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać w mocy przepisy przewidujące surowsze wymogi, niż wymogi określone w niniejszym artykule lub dodać dalsze wymogi dotyczące agentów zarejestrowanych w ramach ich jurysdykcji.	**T**	**Art. 79 ust. 3, 4 i 10**	**Art. 79.** 3. Zakazane jest pozostawanie w stosunku umownym wynikającym z umowy, o której mowa w ust. 1, z więcej niż jedną firmą inwestycyjną. 4. Zakazane jest przyjmowanie przez agenta firmy inwestycyjnej jakichkolwiek wpłat, w związku z czynnościami wykonywanymi na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, od osób, na rzecz których firma inwestycyjna świadczy usługi, jak również dokonywanych przez firmę inwestycyjną na rzecz tych osób. 10. Podmiot, który został skreślony z rejestru agentów firm inwestycyjnych z przyczyn, o których mowa w ust. 4, nie może ponownie być wpisany do tego rejestru przed upływem 10 lat od dnia skreślenia, a w przypadku gdy	

				skreślenie nastąpiło w związku z popełnieniem przez agenta firmy inwestycyjnej przestępstwa – także przed zatarciem skazania za to przestępstwo.	
Art. 30 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne uprawnione do wykonywania zleceń na rachunek klientów lub zawierające transakcje na własny rachunek lub otrzymujące i przekazujące zlecenia, mogły doprowadzać lub przystępować do transakcji z uprawnionymi kontrahentami bez konieczności wypełniania obowiązków wynikających z art. 24 – z wyjątkiem ust. 4 i 5 – art. 25 - z wyjątkiem ust. 6 – art. 27 i art. 28 ust. 1 w odniesieniu do tych transakcji lub jakiejkolwiek usługi dodatkowej bezpośrednio dotyczącej tych transakcji. Państwa członkowskie zapewniają, aby w swoich stosunkach z uprawnionymi kontrahentami firmy inwestycyjne postępowały uczciwie, rzetelnie i profesjonalnie oraz komunikowały się w sposób rzetelny, wyraźny i niewprowadzający w błąd, z uwzględnieniem charakteru uprawnionego kontrahenta i jego działalności.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 30 ust. 2	Na użytek niniejszego artykułu, za uprawnionych kontrahentów państwa członkowskie uznają firmy inwestycyjne, instytucje kredytowe, zakłady ubezpieczeń, UCITS oraz ich spółki zarządzające, fundusze emerytalne oraz ich spółki zarządzające, inne instytucje finansowe uprawnione lub regulowane na mocy prawa Unii lub prawa krajowego państwa członkowskiego, krajowe władze rządowe oraz właściwe dla nich urzędy, w tym organy publiczne obsługujące dług publiczny na poziomie krajowym, banki centralne i organizacje ponadnarodowe. Klasyfikacja uprawnionego kontrahenta na podstawie akapitu pierwszego pozostaje bez uszczerbku dla prawa takich podmiotów do żądania, w formie ogólnej albo na zasadach handlowych, traktowania ich jak klientów, których współpraca z firmą inwestycyjną podlega art. 24, 25, 27 i 28.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 30 ust. 3	Państwa członkowskie mogą uznać za uprawnionych kontrahentów również przedsiębiorstwa spełniające wstępnie zdefiniowane wymogi proporcjonalności, w tym progi ilościowe. W przypadku transakcji, która dotyczy potencjalnych kontrahentów znajdujących się w rożnych jurysdykcjach, firma inwestycyjna przyjmuje jako status innego przedsiębiorstwa status określony przez prawo lub środki państwa członkowskiego, w którym utworzono to przedsiębiorstwo. Państwa członkowskie zapewniają, aby firma	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	

	inwestycyjna przystępująca do transakcji z takim przedsiębiorstwem zgodnie z ust. 1 uzyskiwała od potencjalnego kontrahenta wyraźne potwierdzenie, że wyraża on zgodę na traktowanie go jak kontrahenta uprawnionego. Państwa członkowskie zezwalają firmie inwestycyjnej na uzyskanie potwierdzenia w formie umowy ogólnej lub w odniesieniu do poszczególnych transakcji.				
Art. 30 ust. 4	Państwa członkowskie mogą uznać za uprawnionych kontrahentów podmioty państwa trzeciego równorzędne do tych kategorii podmiotów, o których mowa w ust. 2. Państwa członkowskie mogą również uznać za uprawnionych kontrahentów przedsiębiorstwa państwa trzeciego, takie jak te, o których mowa w ust. 3, na takich samych warunkach i w oparciu o te same wymogi, jak te określone w ust. 3.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 30 ust. 5	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określenia:	**T**			
Art. 30 ust. 5 lit. a	procedur wnioskowania o traktowanie jak klientów na podstawie ust. 2;	**T**			
Art. 30 ust. 5 lit. b	procedur dotyczących uzyskiwania wyraźnego potwierdzenia od potencjalnych kontrahentów na podstawie ust. 3;	**T**			
Art. 30 ust. 5 lit. c	wstępnie zdefiniowanych wymogów proporcjonalności, w tym progów ilościowych umożliwiających uznanie przedsiębiorstwa za uprawnionego kontrahenta na podstawie ust. 3.	**T**			
Art. 31 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF ustanowili i utrzymywali skuteczne mechanizmy i procedury właściwe dla MTF lub OTF, dotyczące regularnego monitorowania zgodności działalności jego członków, uczestników lub użytkowników z jego zasadami. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF monitorują wysłane zlecenia, w tym zlecenia anulowane, oraz transakcje zawierane przez ich członków, uczestników lub użytkowników za pomocą tych systemów celem wykrycia naruszeń tych zasad, nieprawidłowych warunków wymiany handlowej, postępowania, które może wskazywać na postępowanie zakazane na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014, lub zakłóceń systemu w odniesieniu do instrumentu finansowego oraz przewidują zasoby niezbędne do zapewnienia skuteczności takiego monitorowania.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 31 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF niezwłocznie informowali właściwy organ o	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	

	istotnych naruszeniach tych zasad lub nieprawidłowych warunkach wymiany handlowej lub postępowaniu, które może wskazywać na postępowanie zakazane na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014, lub zakłóceniach systemu w odniesieniu do instrumentu finansowego. Właściwe organy firm inwestycyjnych i operatorów rynku prowadzących MTF lub OTF przekazują EUNGiPW oraz właściwym organom pozostałych państw członkowskich informacje, o których mowa w akapicie pierwszym. W odniesieniu do postępowania, które może wskazywać na postępowanie zakazane na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014, właściwy organ musi być przekonany, że takie postępowanie ma lub miało miejsce zanim powiadomi właściwe organy pozostałych państw członkowskich i EUNGiPW.				
Art. 31 ust. 3	Państwa członkowskie wymagają również, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF bez zbędnej zwłoki przekazywali także informacje, o których mowa w ust. 2, organowi właściwemu do wykrywania i ścigania nadużyć na rynku, oraz w pełni wspomagali ten organ w wykrywaniu i ściganiu nadużyć na rynku mających miejsce w ich systemach lub za pośrednictwem ich systemów.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 31 ust. 4	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określenia okoliczności uruchamiających wymóg informowania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.	**N**			
Art. 32 ust. 1	Bez uszczerbku dla prawa właściwego organu na mocy art. 69 ust. 2 do występowania o zawieszenie lub wycofanie instrumentu finansowego z obrotu, firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub OTF mogą zawiesić lub wycofać z obrotu instrument finansowy, który nie wypełnia już zasad MTF lub OTF, chyba że takie zawieszenie lub wycofanie mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.	**T**	**Art. 78 ust. 4a**	**Art. 78.** 4a. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF może podjąć decyzję o zawieszeniu lub wykluczeniu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi z obrotu w przypadku, gdy instrumenty te przestały spełniać warunki obowiązujące na tym rynku, pod warunkiem, że nie spowoduje to znaczącego naruszenia interesów inwestorów lub zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF informuje Komisję o podjęciu decyzji o zawieszeniu lub wykluczeniu instrumentów finansowych z obrotu i podaje tę informację do publicznej wiadomości.	
Art. 32 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub OTF, którzy zawiesili lub wycofali z obrotu instrument finansowy, zawiesili również lub wycofali z obrotu instrumenty pochodne, o których mowa w	**T**	**Art. 16 ust. 3 i 4** **Art. 78 ust. 4a i 4c-6a**	**Art. 16.** 3. Spółka prowadząca rynek regulowany może, po uzyskaniu zezwolenia Komisji, prowadzić ASO. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi ASO, stosuje się odpowiednio art. 78 ust. 1–11,	

	załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, w przypadku gdy jest to konieczne do wsparcia celów zawieszenia lub wycofania bazowego instrumentu finansowego. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub OTF publikuje swoją decyzję o zawieszeniu lub wycofaniu instrumentu finansowego i jakiegokolwiek powiązanego instrumentu pochodnego oraz powiadamia o odpowiednich decyzjach swój właściwy organ. Właściwy organ, w którego jurysdykcji zainicjowano zawieszenie lub wycofanie z obrotu, wymaga, aby rynki regulowane, inne MTF, inne OTF oraz podmioty systematycznie internalizujące transakcje wchodzące w zakres jego jurysdykcji i obracające tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10 do niniejszej dyrektywy i które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, również zawiesiły lub wycofały z obrotu ten instrument finansowy lub instrument pochodny, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu wynika z podejrzeń o nadużycia na rynku, publicznej oferty przejęcia lub nieujawnienia wewnętrznych informacji o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i 17 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, z wyjątkiem sytuacji, w których takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku. Właściwy organ niezwłocznie podaje tę decyzję do wiadomości publicznej i przekazuje ją EUNGiPW oraz właściwym organom pozostałych państw członkowskich. Powiadomione właściwe organy pozostałych państw członkowskich wymagają, aby rynki regulowane, inne MTF, inne OTF oraz podmioty systematycznie internalizujące transakcje wchodzące w zakres ich jurysdykcji i obracające tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, również zawiesiły lub wycofały z obrotu ten instrument finansowy lub instrument pochodny, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu wynika z podejrzeń o nadużycia na rynku, publicznej oferty przejęcia lub nieujawnienia wewnętrznych informacji			13 i 14, art. 78b, art. 83a ust. 4 i 4a, art. 104a, oraz przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 i 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności, oraz przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/584 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi organizacyjne w zakresie systemów obrotu (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 350), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/584”. 4. Spółka prowadząca rynek regulowany może, po uzyskaniu zezwolenia Komisji, prowadzić OTF. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi OTF, stosuje się odpowiednio art. 78 ust. 1–6a, 8 i 12–14, art. 78c, art. 78d, art. 78e ust. 2 i 3, art. 78f, art. 83a ust. 4 i 4a, art. 104a, oraz przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 i 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności, oraz przepisy rozporządzenia 2017/584. **Art. 78.** 4a. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF może podjąć decyzję o zawieszeniu lub wykluczeniu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi z obrotu w przypadku, gdy instrumenty te przestały spełniać warunki obowiązujące na tym rynku, pod warunkiem, że nie spowoduje to znaczącego naruszenia interesów inwestorów lub zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF informuje Komisję o podjęciu decyzji o zawieszeniu lub wykluczeniu instrumentów finansowych z obrotu i podaje tę informację do publicznej wiadomości. 4c. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF, która zawiesiła lub wykluczyła z obrotu w tym systemie instrument finansowy, odpowiednio zawiesza lub wyklucza z obrotu powiązane z nim instrumenty pochodne, w przypadku, gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia bazowego	

	o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i 17 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, z wyjątkiem sytuacji, w których takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku. Każdy powiadomiony właściwy organ przekazuje swoją decyzję EUNGiPW i pozostałym właściwym organom wraz z wyjaśnieniem, jeżeli postanowił nie zawieszać lub nie wycofywać z obrotu instrumentu finansowego lub instrumentu pochodnego, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują. Niniejszy ustęp ma również zastosowanie, w przypadku gdy zniesione zostanie zawieszenie obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym, o którym mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, który jest związany z tym instrumentem finansowym lub który się do niego odwołuje. Procedura powiadamiania, o której mowa w niniejszym ustępie, ma również zastosowanie w przypadkach, w których decyzja o zawieszeniu obrotu lub wycofaniu z obrotu instrumentu finansowego lub instrumentów pochodnych, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, podejmowana jest przez właściwy organ zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. m) i n). W celu zapewnienia, aby obowiązek zawieszenia lub wycofania z obrotu takich instrumentów pochodnych stosowano proporcjonalnie, EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego określenia sytuacji, w których powiązanie między instrumentem pochodnym, o którym mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10" który jest związany z zawieszonym lub wycofanym z obrotu instrumentem finansowym lub się do niego odwołuje, a pierwotnym instrumentem finansowym oznacza, że ten instrument pochodny także musi zostać zawieszony lub wycofany z obrotu, aby osiągnąć cel zawieszenia lub wycofania bazowego instrumentu finansowego. Urząd przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.			instrumentu finansowego. 4d. W przypadku zawieszenia lub wykluczenia z obrotu w ASO lub na OTF na podstawie ust. 4a lub 4c, Komisja występuje do spółek prowadzących rynek regulowany, innych podmiotów prowadzących ASO, innych podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub powiązanymi z nimi instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu związane jest z podejrzeniem wykorzystania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej lub manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku. 4e. W przypadku otrzymania od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego sprawującego w tym państwie nadzór nad ASO lub OTF informacji o wystąpieniu przez ten organ z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu określonego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, Komisja występuje do spółek prowadzących rynek regulowany, podmiotów prowadzących ASO, podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub powiązanymi instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, jeżeli takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu jest związane z podejrzeniem wykorzystywania	

				informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej lub manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub z podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i art. 17 rozporządzenia nr 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wkluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku. 4f. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu przez Komisję z żądaniem, o którym mowa w ust. 3, 4, 4b i 4d, oraz przekazuje ją Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawujących w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF. W przypadku gdy Komisja nie zgłosiła żądania, o którym mowa w ust. 4e, przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawujących w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF informację o niezgłoszeniu żądania, wraz z wyjaśnieniami. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację o niezgłoszeniu żądania na podstawie ust. 4e. 5. Żądanie, o którym mowa w ust. 2–4e, wskazuje szczegółowe przyczyny, które je uzasadniają. 6. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu z żądaniem, o którym mowa w ust. 2 i 4e. 6a. Przepisy ust. 4a–4f i 6 stosuje się odpowiednio do przywrócenia obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym, powiązanym z tym instrumentem finansowym.	
Art. 32 ust. 3	EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardow technicznych w celu określenia formatu i momentu przekazania oraz publikacji, o których mowa w ust. 2. ESMA przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r.	**N**			

	Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 32 ust. 4	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określenia sytuacji mogących poważnie zaszkodzić interesom inwestorów lub prawidłowemu funkcjonowania rynku, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.	**N**			
Art. 33 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają możliwość występowania przez operatora MTF do swojego macierzystego właściwego organu z wnioskiem o rejestrację MTF jako rynku rozwoju MŚP.	**T**	**Art. 78g ust. 2 – wprowadzenie do wyliczenia**	**Art. 78g.** 2. Firma inwestycyjna prowadząca ASO może wystąpić do Komisji z wnioskiem o wpisanie tego ASO do rejestru ASO MŚP, jeżeli:	
Art. 33 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają możliwość rejestrowania MTF przez macierzysty właściwy organ jako rynku rozwoju MŚP, w przypadku gdy właściwy organ otrzyma wniosek, o którym mowa w ust. 1, oraz upewni się, że w odniesieniu do MTF spełnione są wymogi określone w ust. 3.	**T**	**Art. 78g ust. 2 – wprowadzenie do wyliczenia** **Art. 78g ust. 4**	**Art. 78g.** 2. Firma inwestycyjna prowadząca ASO może wystąpić do Komisji z wnioskiem o wpisanie tego ASO do rejestru ASO MŚP, jeżeli: 4. Komisja odmawia wpisu do rejestru, jeżeli nie są spełnione warunki określone w ust. 2.	
Art. 33 ust. 3	Państwa członkowskie zapewniają, aby MTF podlegały skutecznym zasadom, systemom i procedurom zapewniającym spełnienie następujących kryteriów: a) co najmniej 50 % emitentów, których instrumenty finansowe są dopuszczone do obrotu na MTF to MŚP w momencie rejestracji MTF jako rynku rozwoju MŚP oraz w ciągu każdego roku kalendarzowego po tej dacie; b) ustanowiono odpowiednie kryteria dotyczące pierwszego i dalszego dopuszczenia instrumentów finansowych emitentów do obrotu na tym rynku; c) w przypadku pierwszego dopuszczenia instrumentów finansowych do obrotu na tym rynku opublikowano wystarczające informacje umożliwiające inwestorom podjęcie świadomej decyzji o ewentualnym zainwestowaniu w dane instrumenty finansowe, w formie odpowiedniego dokumentu o dopuszczeniu do obrotu albo w formie prospektu emisyjnego, jeżeli w odniesieniu do oferty publicznej instrumentów finansowych przeprowadzonej w związku z pierwszym dopuszczeniem do obrotu instrumentu finansowego na MTF zastosowanie mają wymogi określone w dyrektywie 2003/71/WE; d) na rynku dostępne są odpowiednie bieżące okresowe sprawozdania finansowe udostępniane przez emitenta lub w jego imieniu, na przykład zbadane roczne sprawozdania finansowe; e) emitenci na rynku, zdefiniowani w art. 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, osoby pełniące	**T**	**Art. 16a ust. 1** **Art. 78g ust. 2**	**Art. 16a.** 1. Spółka prowadząca rynek regulowany prowadząca ASO może wystąpić do Komisji z wnioskiem o wpisanie tego ASO do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli: 1) w momencie składania wniosku o wpis do rejestru co najmniej połowę emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do ASO, stanowią emitenci będący małymi i średnimi przedsiębiorcami, zgodnie z art. 78 ust. 1 rozporządzenia 2017/565; 2) spełnia warunki określone w art. 78 ust. 2 lit. a–i rozporządzenia 2017/565; 3) posiada skuteczne zasady, systemy i procedury zapewniające, że emitenci, których instrumenty są wprowadzone do tego systemu, osoby pełniące na rzecz tych emitentów obowiązki zarządcze, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 596/2014, oraz osoby blisko z nimi związane, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 26 tego rozporządzenia, spełniają wymogi, które mają do nich zastosowanie zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia 596/2014; 4) posiada skuteczne systemy i mechanizmy kontroli, zmierzające do przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku zgodnie z wymogami określonymi w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 596/2014. **Art. 78g.** 2. Firma inwestycyjna prowadząca ASO może wystąpić do Komisji z wnioskiem o	

	obowiązki kierownicze, zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 oraz osoby blisko z nimi związane, zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 spełniają stosowne wymogi mające do nich zastosowanie na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014; f) informacje regulacyjne dotyczące emitentów na rynku są przechowywane i podawane do publicznej wiadomości; g) istnieją skuteczne systemy i mechanizmy kontroli mające na celu zapobieganie przypadkom nadużyć na rynku oraz ich wykrywanie zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 596/2014.			wpisanie tego ASO do rejestru ASO MŚP, jeżeli: 1) w momencie składania wniosku o wpis do rejestru co najmniej połowa emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do ASO, stanowią emitenci będący małymi i średnimi przedsiębiorcami, zgodnie z art. 78 ust. 1 rozporządzenia 2017/565; 2) spełnia warunki określone w art. 78 ust. 2 lit. a–i rozporządzenia 2017/565; 3) posiada skuteczne zasady, systemy i procedury zapewniające, że emitenci, których instrumenty są wprowadzone do tego systemu, osoby pełniące na rzecz tych emitentów obowiązki zarządcze, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 596/2014, oraz osoby blisko z nimi związane, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 596/2014, spełniają wymogi określone w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 596/2014; 4) posiada skuteczne systemy i mechanizmy kontroli, zmierzające do przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku, zgodnie z wymogami określonymi w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014.	
Art. 33 ust. 4	Kryteria określone w ust. 3 pozostają bez uszczerbku dla obowiązku przestrzegania przez firmę inwestycyjną lub operatora rynku prowadzących MTF innych obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy związanych z prowadzeniem MTF. Kryteria te nie uniemożliwiają również firmie inwestycyjnej lub operatorowi rynku prowadzącemu MTF nakładania dodatkowych wymogów, oprócz wymogów określonych w tym ustępie.	**N**		[Komentarz: Nie wymaga implementacji. Z definicji ASO MŚP zawartej w art. 3 pkt 2b wynika, iż ASO MŚP jest szczególnym rodzajem ASO. Sprawia to, że cel dyrektywy został osiągnięty]	
Art. 33 ust. 5	Państwa członkowskie zapewniają macierzystemu właściwemu organowi możliwość wyrejestrowania MTF jako rynku rozwoju MŚP w którymkolwiek z poniższych przypadków: a) firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący rynek wystąpili z wnioskiem o jego wyrejestrowanie; b) wymogi określone w ust. 3 nie są już spełnione w odniesieniu do MTF.	**T**	**Art. 78g ust. 5**	**Art. 78g.** 5. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w ust. 1, jeżeli: 1) firma złożyła wniosek o wykreślenie ASO z rejestru; 2) warunki, które były podstawą wpisu do rejestru, przestały być spełnione; ocena spełniania warunku określonego w ust. 2 pkt 1 następuje zgodnie z art. 79 ust. 1 rozporządzenia 2017/565.	
Art. 33 ust. 6	Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku zarejestrowania lub wyrejestrowania MTF jako rynku rozwoju MŚP przez macierzysty właściwy organ na podstawie niniejszego artykułu, organ ten jak najszybciej powiadomił o tym EUNGiPW. EUNGiPW publikuje na swoich stronach internetowych oraz aktualizuje wykaz rynków rozwoju MŚP.	**T**	**Art. 78g ust. 7**	**Art. 78g.** 7. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wpisaniu ASO do rejestru ASO MŚP lub o jego wykreśleniu z tego rejestru.	

Art. 33 ust. 7	Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku dopuszczenia instrumentu finansowego emitenta do obrotu na jednym rynku rozwoju MŚP, ten instrument finansowy mógł być również przedmiotem obrotu na innym rynku rozwoju MŚP tylko w przypadku gdy emitent został poinformowany i nie zgłosił sprzeciwu. W takim przypadku emitent nie podlega jednak jakimkolwiek obowiązkom w zakresie ładu korporacyjnego ani początkowym, bieżącym lub doraźnym obowiązkom informacyjnym w stosunku do tego drugiego rynku rozwoju MŚP.	**T**	**Art. 78i**	**Art. 78i.** Instrumenty finansowe emitenta wprowadzone do ASO MŚP lub do ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, mogą być wprowadzone do innego ASO MŚP, lub innego ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, jeżeli emitent został o tym poinformowany i nie wyraził sprzeciwu. W takim przypadku emitent podlega obowiązkom związanym ze stosowaniem ładu korporacyjnego i obowiązkom informacyjnym obowiązującym w: 1) ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, zarejestrowanego w innym państwie członkowskim – jeżeli instrumenty finansowe tego emitenta zostały wprowadzone w pierwszej kolejności do tego ASO; 2) ASO MŚP – jeżeli instrumenty finansowe tego emitenta zostały wprowadzone w pierwszej kolejności do ASO MŚP.	
Art. 33 ust. 8	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu dalszego określenia wymogów ustanowionych w ust. 3 niniejszego artykułu. Środki te uwzględniają konieczność utrzymania – w oparciu o te wymogi – wysokiego poziomu ochrony inwestorów w celu budowy zaufania inwestorów do tych rynków, przy jednoczesnym ograniczeniu obciążeń administracyjnych dla emitentów na tym rynku, oraz doprowadzenia do tego, aby nie dochodziło do wyrejestrowań ani do odmów rejestracji w wyniku zwykłego, tymczasowego niedopełnienia warunków określonych w ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu.	**N**			
Art. 34 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby każda firma inwestycyjna, uprawniona i nadzorowana przez właściwe organy innego państwa członkowskiego zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz instytucje kredytowe podlegające dyrektywie 2013/36/UE mogły swobodnie świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną oraz świadczyć usługi dodatkowe na ich terytoriach, pod warunkiem że takie usługi i taka działalność są objęte zezwoleniem. Usługi dodatkowe można świadczyć	**T**	**Art. 93 ust. 1**	**Art. 93.** 1. Przepisów art. 69 ust. 1, art. 82, art. 83a ust. 1, art. 84, art. 85, art. 86 ust. 1 oraz art. 89 ust. 1 i 2 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych. Przepisu art. 86 ust. 2 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych w zakresie odnoszącym się do sytuacji finansowej.	

	tylko wraz z usługami inwestycyjnymi lub działalnością inwestycyjną. W odniesieniu do kwestii objętych niniejszą dyrektywą państwa członkowskie nie nakładają jakichkolwiek wymagań dodatkowych na taką firmę inwestycyjną lub instytucję kredytową.				
Art. 34 ust. 2	Każda firma inwestycyjna, która chce świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną na terytorium innego państwa członkowskiego po raz pierwszy lub która chce zmienić zakres świadczonych usług lub prowadzonej działalności przekazuje właściwym organom swojego macierzystego państwa członkowskiego informacje dotyczące: a) państwa członkowskiego, w którym zamierza prowadzić działalność; b) programu działania określającego w szczególności usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną, a także usługi dodatkowe, które zamierza świadczyć lub prowadzić na terytorium tego państwa członkowskiego, oraz czy zamierza to robić za pośrednictwem agentów mających siedziby w jej macierzystym państwie członkowskim. W przypadku gdy firma inwestycyjna zamierza korzystać z usług agentów, przekazuje ona właściwemu organowi w swoim macierzystym państwie członkowskim dane identyfikujące tych agentów. W przypadku gdy firma inwestycyjna zamierza korzystać z usług agentów mających siedzibę w jej macierzystym państwie członkowskim, na terytorium państw członkowskich, w których zamierza świadczyć usługi, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej, w terminie jednego miesiąca od otrzymania wszystkich informacji, przekazuje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 79 ust. 1 dane identyfikujące agentów, z których usług firma inwestycyjna zamierza korzystać na potrzeby świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej w tym państwie członkowskim. Przyjmujące państwo członkowskie publikuje takie informacje. EUNGiPW może zwrócić się o dostęp do tych informacji zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**T**	**Art. 104 ust. 1-3 i 5** **Art. 117 ust. 5**	**Art. 104.** 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem ust. 2–10, uprawnia dom maklerski do prowadzenia, w formie oddziału, lub bez konieczności otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta przebywającego w innym państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, działalności maklerskiej na terytorium wszystkich innych państw członkowskich w zakresie czynności objętych zezwoleniem, o którym mowa w art. 69 ust. 1. 2. Dom maklerski jest obowiązany zawiadomić Komisję o zamiarze prowadzenia działalności maklerskiej w formie oddziału lub bez otwierania oddziału na terytorium innego państwa członkowskiego. 3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje określone: 1) w art. 6 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który ma przebywać w innym państwie członkowskim, w którym ma być wykonywana działalność; 2) w art. 3 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta, który ma przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 5. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego ma działać oddział lub będzie prowadzona działalność, w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, albo miesiąca od dnia ich otrzymania – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2. W przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, wraz z informacjami, o których mowa w ust. 3,	

				Komisja przekazuje informacje o ogólnych zasadach funkcjonowania polskiego systemu rekompensat. **Art. 117.** 5. Przez warunki prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w ust. 3, rozumie się w szczególności zasady określone w przepisach ustawy, przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie oraz w bezpośrednio stosowanych przepisach prawa Unii Europejskiej, mające zastosowanie do działalności wykonywanej odpowiednio w sposób określony w ust. 3b pkt 1 lub 2.	
Art. 34 ust. 3	W terminie jednego miesiąca od daty otrzymania informacji właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego przesyła te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 79 ust. 1. Firma inwestycyjna może wtedy rozpocząć świadczenie danych usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej w przyjmującym państwie członkowskim.	**T**	**Art. 104 ust. 5 i 10**	**Art. 104.** 5. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego ma działać oddział lub będzie prowadzona działalność, w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, albo miesiąca od dnia ich otrzymania – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2. W przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, wraz z informacjami, o których mowa w ust. 3, Komisja przekazuje informacje o ogólnych zasadach funkcjonowania polskiego systemu rekompensat. 10. Działalność maklerska na terytorium innego państwa członkowskiego może być rozpoczęta po otrzymaniu od właściwego organu nadzoru tego państwa informacji wskazującej warunki prowadzenia tej działalności lub po upływie 2 miesięcy liczonych od dnia otrzymania przez właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim, na którego terytorium działalność ma być prowadzona, zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2. Działalność, która ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, może być podjęta po otrzymaniu przez dom maklerski od Komisji informacji, o której mowa w ust. 6.	
Art. 34 ust. 4	W przypadku zmiany jakichkolwiek danych szczegółowych przekazanych zgodnie z ust. 2, firma inwestycyjna przekazuje pisemne zawiadomienie o takich zmianach właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego przynajmniej na jeden	**T**	**Art. 104 ust. 8 i 8a**	**Art. 104.** 8. Informacje o zmianie danych zawartych w zawiadomieniu dom maklerski przekazuje Komisji nie później niż na miesiąc przed dniem wejścia w życie tych zmian. Komisja przekazuje te informacje właściwemu	

	miesiąc przed wdrożeniem zmian. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego informuje o takich zmianach właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.			organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego działa oddział lub jest prowadzona działalność bez otwierania oddziału. 8a. Informacja, o której mowa ust. 8, zawiera informacje określone w: 1) art. 7 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność jest prowadzona w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który przebywa w innym państwie członkowskim, w którym jest wykonywana działalność; 2) art. 4 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność jest prowadzona bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
Art. 34 ust. 5	Każda instytucja kredytowa, która chce świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną, a także świadczyć usługi dodatkowe zgodnie z ust. 1 za pośrednictwem agentów przekazuje właściwemu organowi swojego macierzystego państwa członkowskiego dane identyfikujące tych agentów. W przypadku gdy instytucja kredytowa zamierza korzystać z usług agentów mających siedzibę w jej macierzystym państwie członkowskim, na terytorium państw członkowskich, w których zamierza świadczyć usługi, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego instytucji kredytowej, w terminie jednego miesiąca od otrzymania wszystkich informacji, przekazuje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 79 ust. 1 dane identyfikujące agentów, z których usług instytucja kredytowa zamierza korzystać na potrzeby świadczenia usług w tym państwie członkowskim. Przyjmujące państwo członkowskie publikuje takie informacje.	**T**	**Art. 114 ust. 1**	**Art. 114.** 1. Do banku prowadzącego działalność maklerską stosuje się odpowiednio art. 104 i 104a.	
Art. 34 ust. 6	Bez dalszych wymogów prawnych lub administracyjnych, państwa członkowskie zezwalają firmom inwestycyjnym oraz operatorom rynku prowadzącym MTF i OTF z innych państw członkowskich na wprowadzenie na ich terytorium odpowiednich rozwiązań ułatwiających dostęp do ich systemów oraz prowadzenie obrotu na tych rynkach przez użytkowników zdalnych, członków lub uczestników mających siedzibę na ich terytorium.	**T**	**Art. 117a ust. 1**	**Art. 117a.** 1. Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca w innym państwie członkowskim ASO lub OTF może bez zezwolenia Komisji instalować na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej systemy teleinformatyczne i urządzenia techniczne umożliwiające dostęp do tych systemów podmiotom prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
Art. 34 ust. 7	Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub OTF, przekazują właściwemu organowi	**T**	**Art. 104a**	**Art. 104a.** 1. Zezwolenie na prowadzenie ASO lub prowadzenie OTF uprawnia dom maklerski	

	swojego macierzystego państwa członkowskiego informacje w sprawie państwa członkowskiego, w którym zamierza wprowadzić takie rozwiązania. W terminie jednego miesiąca właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego przekazuje te informacje właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym MTF lub OTF zamierza wprowadzić takie rozwiązania. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego MTF przekazuje, na wniosek właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego MTF oraz bez zbędnej zwłoki dane identyfikujące zdalnych członków lub uczestników MTF mających siedzibę w tym państwie członkowskim.			do instalowania na terytorium innego państwa członkowskiego systemów teleinformatycznych i urządzeń technicznych zapewniających dostęp do prowadzonych przez ten dom maklerski ASO lub OTF podmiotom prowadzącym działalność na terytorium innego państwa członkowskiego. 2. Dom maklerski jest obowiązany zawiadomić Komisję o zamiarze podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1, ze wskazaniem państwa, na którego terytorium czynności te mają być podjęte. 2a. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje określone w art. 5 rozporządzenia 2017/1018. 3. Komisja przekazuje zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, w terminie miesiąca od dnia jego otrzymania, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego czynności określone w ust. 1 mają być podjęte.	
Art. 34 ust. 8	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy zgłosić zgodnie z ust. 2, 4, 5 i 7. Urząd przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 34 ust. 9	EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących przekazywania informacji zgodnie z ust. 3, 4, 5 i 7. EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 35 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną, a także usługi dodatkowe, można było świadczyć lub prowadzić na ich terytoriach zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz dyrektywą 2013/36/UE w oparciu o swobodę przedsiębiorczości, poprzez utworzenie oddziału lub korzystanie z usług agenta mającego siedzibę w państwie członkowskim poza jego	**T**	**Art. 104 ust. 1** **Art. 117 ust. 1**	**Art. 104.** 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem ust. 2–10, uprawnia dom maklerski do prowadzenia, w formie oddziału, lub bez konieczności otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta przebywającego w innym państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, działalności	

	macierzystym państwem członkowskim, pod warunkiem że te usługi i działalność są objęte zezwoleniem wydanym firmie inwestycyjnej lub instytucji kredytowej w macierzystym państwie członkowskim. Usługi dodatkowe można świadczyć tylko wraz z usługami inwestycyjnymi lub działalnością inwestycyjną. W odniesieniu do kwestii objętych niniejszą dyrektywą, państwa członkowskie nie nakładają jakichkolwiek wymagań dodatkowych oprócz tych dozwolonych na podstawie ust. 8 w odniesieniu do organizacji i funkcjonowania oddziału.			maklerskiej na terytorium wszystkich innych państw członkowskich w zakresie czynności objętych zezwoleniem, o którym mowa w art. 69 ust. 1. **Art. 117.** 1. Zagraniczna firma inwestycyjna może, bez zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czynności stanowiące zgodnie z art. 69 ust. 2 i 4 działalność maklerską, jeżeli dana czynność jest objęta zezwoleniem udzielonym tej firmie inwestycyjnej przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego w państwie jej siedziby. Działalność maklerska może być prowadzona przez utworzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziału, lub bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta przebywającego w innym państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za oddział uważa się wyodrębnioną w strukturach zagranicznej firmy inwestycyjnej jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za jeden oddział uważa się wszystkie jednostki organizacyjne danej zagranicznej firmy inwestycyjnej, zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach których jest prowadzona działalność maklerska.	
Art. 35 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby każda firma inwestycyjna, która chce utworzyć oddział na terytorium innego państwa członkowskiego lub skorzystać z usług agenta mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, w którym ta firma nie utworzyła oddziału, powiadomiła najpierw właściwy organ swojego macierzystego państwa członkowskiego oraz przekazała mu informacje dotyczące: a) państw członkowskich, na których terytorium zamierza utworzyć oddział lub państw członkowskich, w których nie utworzyła oddziału, ale planuje skorzystać z usług agentów mających tam siedzibę; b) programu działania określającego między innymi usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną, a także usługi dodatkowe, które mają być oferowane; c) struktury organizacyjnej oddziału, w przypadku gdy został utworzony, oraz informacje o	**T**	**Art. 104 ust. 2 i 3**	**Art. 104.** 2. Dom maklerski jest obowiązany zawiadomić Komisję o zamiarze prowadzenia działalności maklerskiej w formie oddziału lub bez otwierania oddziału na terytorium innego państwa członkowskiego. 3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje określone: 1) w art. 6 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który ma przebywać w innym państwie członkowskim, w którym ma być wykonywana działalność; 2) w art. 3 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta, który ma przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	

	tym, czy oddział zamierza skorzystać z usług agentów i dane identyfikujące tych agentów; d) w przypadku gdy firma ma korzystać z usług agentów w państwie członkowskim, w którym nie utworzyła oddziału - opisu planowanego sposobu korzystania z usług tych agentów oraz struktury organizacyjnej i hierarchiczną, z której wynika, w jaki sposób agent lub agenci zostaną włączeni do struktury korporacyjnej firmy inwestycyjnej; e) adresu w przyjmującym państwie członkowskim, pod którym można otrzymać dokumenty; f) nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie oddziałem lub agenta. W przypadku gdy firma inwestycyjna korzysta z usług agenta mającego siedzibę w państwie członkowskim poza jej macierzystym państwem członkowskim, takiego agenta włącza się do oddziału, w przypadku gdy taki oddział został utworzony, z zastrzeżeniem – w każdym przypadku – przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących oddziałów.				
Art. 35 ust. 3	O ile właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego nie ma powodu, aby wątpić w prawidłowość struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej firmy inwestycyjnej, biorąc pod uwagę zamierzoną działalność, w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 79 ust. 1 oraz odpowiednio informuje daną firmę inwestycyjną.	**T**	**Art. 104 ust. 5 i 6**	**Art. 104.** 5. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego ma działać oddział lub będzie prowadzona działalność, w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, albo miesiąca od dnia ich otrzymania – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2. W przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, wraz z informacjami, o których mowa w ust. 3, Komisja przekazuje informacje o ogólnych zasadach funkcjonowania polskiego systemu rekompensat. 6. O przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego Komisja informuje dom maklerski, którego te informacje dotyczą.	
Art. 35 ust. 4	Oprócz informacji, o których mowa w ust. 2, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego przekazuje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego dane szczegółowe dotyczące akredytowanego systemu rekompensat, którego firma inwestycyjna jest członkiem zgodnie z dyrektywą 97/9/WE. W przypadku zmiany danych szczegółowych, właściwy	**T**	**Art. 104 ust. 5 i 7**	**Art. 104.** 5. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego ma działać oddział lub będzie prowadzona działalność, w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, albo miesiąca od	

	organ macierzystego państwa członkowskiego odpowiednio informuje właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.			dnia ich otrzymania – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2. W przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, wraz z informacjami, o których mowa w ust. 3, Komisja przekazuje informacje o ogólnych zasadach funkcjonowania polskiego systemu rekompensat. 7. W przypadku zmiany zasad funkcjonowania systemu rekompensat, Komisja przekazuje informację o tych zmianach właściwemu organowi nadzoru w innym państwie członkowskim, na którego terytorium działa dom maklerski.	
Art. 35 ust. 5	W przypadku gdy właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego odmawia przekazania informacji właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, podaje on danej firmie inwestycyjnej powody takiej odmowy w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji.	**T**	**Art. 104 ust. 9**	**Art. 104.** 9. Komisja może, w terminie 3 miesięcy – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, lub miesiąca – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 – od dnia złożenia zawiadomienia, zgłosić sprzeciw wobec zamiaru utworzenia oddziału lub rozpoczęcia działalności bez otwierania oddziału poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli stanowiłoby to zagrożenie dla funkcjonowania domu maklerskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
Art. 35 ust. 6	Z chwilą otrzymania informacji od właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego lub w przypadku nieotrzymania takich informacji od tego organu, najpóźniej po upływie dwóch miesięcy od daty przekazania informacji przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego, można utworzyć oddział i rozpocząć działalność.	**T**	**Art. 104 ust. 10**	**Art. 104.** 10. Działalność maklerska na terytorium innego państwa członkowskiego może być rozpoczęta po otrzymaniu od właściwego organu nadzoru tego państwa informacji wskazującej warunki prowadzenia tej działalności lub po upływie 2 miesięcy liczonych od dnia otrzymania przez właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim, na którego terytorium działalność ma być prowadzona, zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2. Działalność, która ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, może być podjęta po otrzymaniu przez dom maklerski od Komisji informacji, o której mowa w ust. 6.	
Art. 35 ust. 7	Każda instytucja kredytowa, która chce korzystać z usług agenta mającego siedzibę w państwie członkowskim poza jej macierzystym państwem członkowskim w celu świadczenia usług inwestycyjnych lub prowadzenia działalności inwestycyjnej, a także świadczenia usług dodatkowych zgodnie z niniejszą dyrektywą	**T**	**Art. 114 ust. 1**	**Art. 114.** 1. Do banku prowadzącego działalność maklerską stosuje się odpowiednio art. 104 i 104a.	

	powiadamia o tym właściwy organ w swoim macierzystym państwie członkowskim i przekazuje mu informacje, o których mowa w ust. 2. O ile właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego nie ma powodu, aby wątpić w prawidłowość struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej instytucji kredytowej, w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 79 ust. 1 oraz odpowiednio informuje daną instytucję kredytową. W przypadku gdy właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego odmawia przekazania informacji właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, podaje on danej instytucji kredytowej powody takiej odmowy w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji. Agent może rozpocząć prowadzenie działalności z chwilą otrzymania informacji od właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego lub w przypadku nieotrzymania takich informacji od tego organu najpóźniej po upływie dwóch miesięcy od daty przekazania informacji przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego. Taki agent podlega przepisom niniejszej dyrektywy dotyczącym oddziałów.				
Art. 35 ust. 8	Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się oddział, przyjmuje odpowiedzialność za zapewnienie, aby usługi świadczone przez oddział na jego terytorium wypełniały obowiązki ustanowione w art. 24, 25, 27, 28 niniejszej dyrektywy i art. 14–26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz środki przyjęte na ich podstawie przez przyjmujące państwo członkowskie, w przypadku gdy zezwala na to art. 24 ust. 12. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się oddział, ma prawo zbadać uzgodnienia oddziału oraz wymagać dokonania zmian absolutnie koniecznych do umożliwienia właściwemu organowi egzekwowania obowiązków wynikających z art. 24, 25, 27, 28 niniejszej dyrektywy i art. 14–26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz środków przyjętych na ich podstawie w odniesieniu do usług lub działalności inwestycyjnej świadczonych lub prowadzonej przez oddział na jego terytorium.	**T**	**Art. 118**	**Art. 118.** Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlega w innym państwie członkowskim nadzorowi właściwego organu, który udzielił jej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem, że nadzór nad przestrzeganiem zasad świadczenia usług maklerskich, określonych w przepisach prawa polskiego, lub w bezpośrednio stosowanych przepisach prawa Unii Europejskiej stosowanych do działalności tej firmy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sprawuje Komisja.	
Art. 35 ust. 9	Każde państwo członkowskie przewiduje, że w przypadku gdy firma inwestycyjna uprawniona w innym państwie członkowskim utworzyła oddział na	**T**	**Art. 118** **Art. 26 ust. 4 ustawy o nadzorze**	**Art. 118.** Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie	

	jego terytorium, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej może przeprowadzić kontrolę w tym oddziale w ramach wykonywania swoich obowiązków i po powiadomieniu właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego.		**nad rynkiem kapitałowym**	oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlega w innym państwie członkowskim nadzorowi właściwego organu, który udzielił jej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem, że nadzór nad przestrzeganiem zasad świadczenia usług maklerskich, określonych w przepisach prawa polskiego, lub w bezpośrednio stosowanych przepisach prawa Unii Europejskiej stosowanych do działalności tej firmy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sprawuje Komisja. **Art. 26.** 4. W stosunku do oddziałów i przedstawicielstw zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uprawnienia w zakresie kontroli, o której mowa w ust. 1, służą odpowiednio również przedstawicielom organów nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym w innym państwie członkowskim, w którym zagraniczna firma inwestycyjna uzyskała zezwolenie, na zasadach określonych w przepisach tego państwa. Wykonanie uprawnień może nastąpić po uprzednim pisemnym poinformowaniu Komisji.	
Art. 35 ust. 10	W przypadku zmiany jakichkolwiek informacji przekazanych zgodnie z ust. 2, firma inwestycyjna kieruje pisemne zawiadomienie o takich zmianach do właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego, przynajmniej na miesiąc przed wdrożeniem zmian. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego informuje również o tych zmianach właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.	**T**	**Art. 104 ust. 8 i 8a**	**Art. 104.** 8. Informacje o zmianie danych zawartych w zawiadomieniu dom maklerski przekazuje Komisji nie później niż na miesiąc przed dniem wejścia w życie tych zmian. Komisja przekazuje te informacje właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego działa oddział lub jest prowadzona działalność bez otwierania oddziału. 8a. Informacja, o której mowa ust. 8, zawiera informacje określone w: 1) art. 7 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność jest prowadzona w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który przebywa w innym państwie członkowskim, w którym jest wykonywana działalność; 2) art. 4 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność jest prowadzona bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium	

				Rzeczypospolitej Polskiej.	
Art. 35 ust. 11	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy zgłosić zgodnie z ust. 2, 4, 7 i 10. EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 35 ust. 12	EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących przekazywania informacji zgodnie z ust. 3, 4, 7 i 10. EUNGiPW przedstawia ten projekt wykonawczych standardów technicznych Komisji do dnia 3 stycznia 2016 r. Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 36 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne z innych państw członkowskich, które są uprawnione do wykonywania zleceń klientów lub do zawierania transakcji na własny rachunek, miały prawo członkostwa lub dostęp do rynków regulowanych ustanowionych na ich terytorium za pomocą któregokolwiek z poniższych mechanizmów: a) bezpośrednio poprzez utworzenie oddziału w przyjmujących państwach członkowskich; b) stając się zdalnymi członkami lub mając zdalny dostęp do rynków regulowanych bez potrzeby posiadania siedziby w macierzystym państwie członkowskim rynku regulowanego, w przypadku gdy procedury handlowe i systemy danego rynku nie wymagają ich fizycznej obecności przy zawieraniu transakcji na rynku.	**T**	**Art. 14a ust. 1** **Art. 31 ust. 1 pkt 2** **Art. 117 ust. 1**	**Art. 14a.** 1. Podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany może bez zezwolenia Komisji instalować na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej systemy informatyczne i urządzenia techniczne umożliwiające dostęp do tego rynku podmiotom prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. **Art. 31.** 1. Stronami transakcji zawieranych na rynku regulowanym mogą być wyłącznie: (…) 2) zagraniczne firmy inwestycyjne nieprowadzące działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; **Art. 117.** 1. Zagraniczna firma inwestycyjna może, bez zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czynności stanowiące zgodnie z art. 69 ust. 2 i 4 działalność maklerską, jeżeli dana czynność jest objęta zezwoleniem udzielonym tej firmie inwestycyjnej przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego w państwie jej siedziby. Działalność maklerska może być prowadzona przez utworzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziału, lub bez	

				otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta przebywającego w innym państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za oddział uważa się wyodrębnioną w strukturach zagranicznej firmy inwestycyjnej jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za jeden oddział uważa się wszystkie jednostki organizacyjne danej zagranicznej firmy inwestycyjnej, zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach których jest prowadzona działalność maklerska.	
Art. 36 ust. 2	W odniesieniu do kwestii objętych niniejszą dyrektywą państwa członkowskie nie nakładają jakichkolwiek dodatkowych wymogów regulacyjnych ani administracyjnych na firmy inwestycyjne wykonujące prawa przyznane im na mocy ust. 1.	**T**	**Art. 117 ust. 1**	**Art. 117.** 1. Zagraniczna firma inwestycyjna może, bez zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czynności stanowiące zgodnie z art. 69 ust. 2 i 4 działalność maklerską, jeżeli dana czynność jest objęta zezwoleniem udzielonym tej firmie inwestycyjnej przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego w państwie jej siedziby. Działalność maklerska może być prowadzona przez utworzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziału, lub bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta przebywającego w innym państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za oddział uważa się wyodrębnioną w strukturach zagranicznej firmy inwestycyjnej jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za jeden oddział uważa się wszystkie jednostki organizacyjne danej zagranicznej firmy inwestycyjnej, zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach których jest prowadzona działalność maklerska.	
Art. 37 ust. 1	Bez uszczerbku dla tytułów III, IV lub V rozporządzenia (UE) nr 648/2012 państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne z innych państw członkowskich miały na ich terytorium prawo pośredniego i bezpośredniego dostępu do CCP, systemów rozliczeniowych i rozrachunku do celów finalizowania lub aranżowania finalizowania transakcji na instrumentach finansowych. Państwa członkowskie wymagają, aby bezpośredni i pośredni dostęp tych firm inwestycyjnych do takich	**T**	**Art. 51 ust. 3 i 4**	**Art. 51.** 3. Uczestnikami mogą być również osoby prawne lub inne jednostki organizacyjne z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonujące zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi, z zastrzeżeniem że podmioty, których działalność nie podlega nadzorowi właściwego organu sprawującego nadzór nad instytucjami	

	systemów podlegał tym samym, niedyskryminacyjnym, przejrzystym i obiektywnym kryteriom, które stosuje się do lokalnych członków lub uczestników rynku. Państwa członkowskie nie ograniczają wykorzystywania tych systemów do rozliczania i rozrachunku transakcji na instrumentach finansowych zawieranych w systemie obrotu na ich terytorium.			finansowymi w państwie członkowskim albo w państwie należącym do OECD, mogą być uczestnikami za zgodą i na warunkach określonych przez Komisję. 4. Uczestnikami mogą być także zagraniczne firmy inwestycyjne oraz zagraniczne osoby prawne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a ponadto podmioty, dla których w Krajowym Depozycie lub w spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1-6, mogą być prowadzone rachunki zbiorcze.	
Art. 37 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby rynki regulowane na ich terytorium oferowały wszystkim swoim członkom lub uczestnikom prawo wyznaczania systemu właściwego dla rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych zawieranych na danym rynku regulowanym, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków: a) istnieją takie powiązania i uzgodnienia między wyznaczonym systemem rozrachunku a innymi systemami lub platformami, które są niezbędne dla zapewnienia skutecznego i ekonomicznego rozrachunku tych transakcji; b) właściwy organ odpowiedzialny za nadzór rynku regulowanego uznał, że warunki techniczne dotyczące rozrachunku transakcji zawartych na rynku regulowanym, dokonywanego w systemie rozrachunku innym, niż wyznaczony przez rynek regulowany, umożliwiają sprawne i prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych. Ta ocena właściwego organu rynku regulowanego pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji krajowych banków centralnych pełniących rolę nadzorców systemów rozrachunku lub innych organów nadzoru właściwych dla tych systemów. Do celów uniknięcia nadmiarowego powielania kontroli, właściwy organ uwzględnia kontrolę/nadzór aktualnie prowadzone przez te instytucje.	**T**	**Art. 27**	**Art. 27.** 1. Dokonanie zmian w składzie zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany wymaga zgody Komisji, udzielanej na wniosek organu uprawnionego do powoływania i odwoływania członków zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany. Komisja odmawia udzielenia zgody, jeżeli proponowane zmiany nie zapewniają prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu. 2. Zamiar zawarcia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany umowy skutkującej zmianą podmiotu dokonującego rozrachunku lub rozliczania transakcji wymaga zawiadomienia Komisji. 3. Podmiot uprawniony do zawierania transakcji na rynku regulowanym może powierzyć dokonywanie rozrachunku zawieranych przez niego transakcji podmiotowi innemu niż ten, który na podstawie umowy ze spółką prowadzącą rynek regulowany dokonuje rozrachunku transakcji zawieranych na tym rynku. Zamiar powierzenia dokonywania rozrachunku wymaga zawiadomienia Komisji. 4. Komisja w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, zgłasza sprzeciw wobec planowanego zawarcia umowy skutkującej zmianą podmiotu dokonującego rozrachunku lub rozliczania transakcji lub wobec planowanego powierzenia dokonywania rozrachunku transakcji podmiotowi innemu niż ten, który na podstawie umowy ze spółką prowadzącą rynek regulowany dokonuje rozrachunku transakcji zawieranych na rynku regulowanym, w przypadku gdy podmiot, z	

				którym ma zostać zawarta umowa, albo podmiot wskazany zgodnie z ust. 3 nie spełnia warunków, o których mowa w art. 18 ust. 1b. 5. W przypadku gdy podmiot dokonujący rozrachunku lub rozliczania transakcji nie spełnia warunków, o których mowa w art. 18 ust. 1b, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać spółce prowadzącej rynek regulowany rozwiązanie umowy zawartej z tym podmiotem. Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego rozwiązanie umowy powinno zostać dokonane. 6. W przypadku gdy podmiot, któremu podmiot uprawniony do zawierania transakcji na rynku regulowanym powierzył dokonywanie rozrachunku transakcji, nie spełnia warunków, o których mowa w art. 18 ust. 1b, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać zmianę podmiotu dokonującego rozrachunku transakcji. Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego zmiana podmiotu powinna zostać dokonana.	
Art. 38 ust. 1	Państwa członkowskie nie uniemożliwiają firmom inwestycyjnym ani operatorom rynku prowadzącym MTF zawierania odpowiednich uzgodnień z CCP lub izbą rozliczeniową i systemem rozrachunku w innym państwie członkowskim w celu wprowadzenia możliwości rozliczania lub rozrachunku niektórych lub wszystkich transakcji zawartych przez członków lub uczestników w oparciu o ich systemy.	**T**	**Art. 27 ust. 3**	**Art. 27.** 3. Podmiot uprawniony do zawierania transakcji na rynku regulowanym może powierzyć dokonywanie rozrachunku zawieranych przez niego transakcji podmiotowi innemu niż ten, który na podstawie umowy ze spółką prowadzącą rynek regulowany dokonuje rozrachunku transakcji zawieranych na tym rynku. Zamiar powierzenia dokonywania rozrachunku wymaga zawiadomienia Komisji.	
Art. 38 ust. 2	Właściwy organ firm inwestycyjnych i operatorów rynku prowadzących MTF nie może sprzeciwiać się wykorzystywaniu CCP, izb rozliczeniowych lub systemów rozrachunku w innym państwie członkowskim, z wyjątkiem przypadków, gdy jest to wyraźnie konieczne dla utrzymania prawidłowego funkcjonowania danego MTF oraz z uwagi na warunki dotyczące systemów rozrachunku określone w art. 37 ust. 2. Aby uniknąć nadmiarowego powielania kontroli, właściwy organ uwzględnia kontrolę i nadzór nad systemem rozliczeniowym i rozrachunku, sprawowany obecnie przez krajowe banki centralne w ramach nadzoru nad systemami rozliczeniowymi i rozrachunku lub przez inne organy nadzorcze właściwe dla takich systemów.	**T**	**Art. 78 ust. 9**	**Art. 78.** 9. Zamiar zawarcia umowy skutkującej zmianą podmiotu dokonującego rozrachunku lub rozliczania transakcji wymaga zawiadomienia Komisji. Komisja, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, zgłasza sprzeciw wobec planowanego zawarcia umowy z podmiotem dokonującym rozrachunku lub rozliczania transakcji, w przypadku gdy podmiot, z którym ma zostać zawarta umowa nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 8.	
Art. 39 ust. 1	Państwa członkowskie mogą wymagać, aby firma z państwa trzeciego zamierzająca świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną, wraz z usługami dodatkowymi lub bez takich usług,	**T**	**Art. 115 ust. 1**	**Art. 115.** 1. Zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską i mająca siedzibę na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie może prowadzić na	

	na rzecz klientów detalicznych lub klientów profesjonalnych w rozumieniu załącznika II sekcja II na swoim terytorium, utworzyła oddział w tym państwie członkowskim.			terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską wyłącznie w formie oddziału. Prowadzenie takiej działalności wymaga zezwolenia Komisji.	
Art. 39 ust. 2	W przypadku gdy państwo członkowskie wymaga utworzenia oddziału przez firmy z państw trzecich, które zamierzają świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną wraz z jakimikolwiek usługami dodatkowymi lub bez takich usług na jego terytorium, oddział musi uzyskać uprzednie zezwolenie właściwych organów tego państwa członkowskiego na następujących warunkach:	**T**	**Art. 115 ust. 4**	**Art. 115.** 4. Udzielenie zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w ust. 1, zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej następuje pod warunkiem:	
Art. 39 ust. 2 lit. a	świadczenie usług, o zezwolenie na które wnioskuje firma z państwa trzeciego, podlega zezwoleniu i nadzorowi w państwie trzecim, w którym wnioskująca firma ma siedzibę i uzyskała stosowne zezwolenie, przy uwzględnieniu przez właściwy organ zaleceń Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;	**T**	**Art. 115 ust. 4 pkt 4**	4) uwzględnienia przez organ nadzoru, który udzielił tej osobie prawnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie jej siedziby, przy wydawaniu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, zaleceń Grupy Specjalnej do Spraw Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;	
Art. 39 ust. 2 lit. b	istnieją uzgodnienia w zakresie współpracy, obejmujące przepisy regulujące wymianę informacji do celów zapewnienia integralności rynku i ochrony inwestorów, między właściwymi organami w państwie członkowskim, w którym ma zostać utworzony oddział, a właściwymi organami nadzoru w państwie trzecim, w którym firma ma siedzibę;	**T**	**Art. 115 ust. 4 pkt 1**	1) istnienia rozwiązań zapewniających Komisji uzyskiwanie informacji niezbędnych z punktu widzenia sprawowanego przez Komisję nadzoru nad prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalnością maklerską, w tym w szczególności istnienia porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, z organem nadzoru, który udzielił tej osobie prawnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie jej siedziby;	
Art. 39 ust. 2 lit. c	oddział posiada do swojej swobodnej dyspozycji kapitał założycielski w wystarczającej wysokości;	**T**	**Art. 115 ust. 4 pkt 3**	3) wydzielenia przez tę osobę funduszu na prowadzenie działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w wysokości nie mniejszej niż określona w przepisach dotyczących kapitału założycielskiego domu maklerskiego;	
Art. 39 ust. 2 lit. d	wyznaczono osobę lub osoby odpowiedzialne za kierowanie oddziałem, przy czym wszystkie te osoby spełniają wymóg określony w art. 9 ust. 1;	**T**	**Art. 115 ust. 5**	**Art. 115.** 5. W skład władz oddziału powinny wchodzić osoby posiadające nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami, wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do skutecznego, prawidłowego oraz ostrożnego zarządzania oddziałem, w tym zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Zagraniczna osoba prawna zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez członków władz oddziału wiedzy i kompetencji	

				niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.	
Art. 39 ust. 2 lit. e	państwo trzecie, w którym firma z państwa trzeciego ma siedzibę, podpisało z państwem członkowskim, w którym utworzony ma zostać oddział, umowę, która jest w pełni zgodna ze standardami określonymi w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku, oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, w tym ewentualne wielostronne konwencje podatkowe;	**T**	**Art. 115 ust. 4 pkt 5**	5) związania Rzeczypospolitej Polskiej umową zawartą z państwem, na którego terytorium ma siedzibę zagraniczna osoba prawna, zapewniającą stosowanie się tego państwa do standardów określonych w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodów i majątku, oraz zapewniającą skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, lub związania tego państwa wielostronnym porozumieniem w sprawie podatków, zapewniającym stosowanie się tego państwa do takich standardów oraz skuteczną wymianę takich informacji;	
Art. 39 ust. 2 lit. f	firma należy do systemu rekompensat dla inwestorów, uprawnionym lub uznanym zgodnie z dyrektywą 97/9/WE.	**T**	**Art. 115 ust. 4 pkt 6**	6) uczestniczenia przez zagraniczną osobę prawną w systemie rekompensat dla inwestorów.	
Art. 39 ust. 3	Firma z państwa trzeciego, o której mowa w ust. 1, składa swój wniosek do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym zamierza utworzyć oddział.	**T**	**Art. 69 ust. 1**	**Art. 69.** 1. Prowadzenie działalności maklerskiej wymaga zezwolenia Komisji wydanego na wniosek, o którym mowa w art. 82, złożony przez zainteresowany podmiot.	
Art. 40	Firma z państwa trzeciego zamierzająca uzyskać zezwolenie na świadczenie jakichkolwiek usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej, wraz z usługami dodatkowymi lub bez takich usług, na terytorium państwa członkowskiego za pośrednictwem oddziału przekazuje właściwemu organowi tego państwa członkowskiego następujące informacje:	**T**	**Art. 115 ust. 3**	**Art. 115.** 3. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez zagraniczną osobę prawną zawiera:	
Art. 40 lit. a	nazwę organu odpowiedzialnego za nadzór nad nią w danym państwie trzecim. Jeżeli za nadzór odpowiada więcej niż jeden organ, podaje się szczegółowe informacje na temat obszarów kompetencji każdego z nich;	**T**	**Art. 115 ust. 3 pkt 1**	1) nazwę organu sprawującego nadzór nad zagraniczną osobą prawną;	
Art. 40 lit. b	wszystkie istotne dane dotyczące firmy (nazwa, forma prawna, siedziba statutowa i adres, członkowie organu zarządzającego, istotni akcjonariusze) oraz program działania określający usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną, a także usługi dodatkowe, które firma zamierza świadczyć lub prowadzić, oraz strukturę organizacyjną oddziału, w tym opis wszelkich istotnych funkcji operacyjnych zleconych osobom trzecim w drodze outsourcingu;	**T**	**Art. 115 ust. 3 pkt 2, 4 i 6**	2) informacje dotyczące wnioskodawcy, określone w art. 1 rozporządzenia 2017/1943; 4) informacje dotyczące akcjonariuszy lub wspólników wnioskodawcy, określone w art. 3 rozporządzenia 2017/1943; 6) informacje dotyczące organizacji oddziału, określone w art. 6 rozporządzenia 2017/1943;	
Art. 40 lit. c	nazwiska osób odpowiedzialnych za kierowanie oddziałem oraz stosowne dokumenty w celu wykazania spełnienia wymogów określonych w art. 9 ust. 1;	**T**	**Art. 115 ust. 3 pkt 5 i 7**	5) informacje dotyczące organu zarządzającego wnioskodawcy oraz osób kierujących oddziałem, określone w art. 4 rozporządzenia 2017/1943; 7) oświadczenia osób kierujących oddziałem, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za	

				winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, ani przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.	
Art. 40 lit. d	informacje na temat kapitału założycielskiego pozostającego do swobodnej dyspozycji oddziału.	**T**	**Art. 115 ust. 3 pkt 3**	3) informacje o wysokości kapitału założycielskiego pozostającego do dyspozycji oddziału, określone w art. 2 rozporządzenia 2017/1943;	
Art. 41 ust. 1	Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym firma z państwa trzeciego utworzyła lub zamierza utworzyć swój oddział, udziela zezwolenia, tylko gdy właściwy organ upewni się, że: a) warunki określone w art. 39 zostały spełnione; oraz b) oddział firmy z państwa trzeciego będzie w stanie przestrzegać przepisów, o których mowa w ust. 2. Właściwy organ informuje firmę z państwa trzeciego w terminie sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku o tym, czy zezwolenie zostało udzielone.	**T**	**Art. 84 ust. 1** **Art. 115b**	**Art. 84.** 1. Komisja rozpoznaje wniosek o zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia. **Art. 115b.** Komisja odmawia udzielenia zezwolenia zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w art. 115 ust. 1, w przypadku gdy: 1) wniosek lub załączone do niego dokumenty nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym; 2) warunki określone w art. 115 ust. 4 nie są spełnione; 3) osoby wchodzące w skład władz oddziału nie spełniają warunków określonych w art. 115 ust. 5; 4) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób zgodny z ustawą, przepisami wykonawczymi wydanymi na jej podstawie, lub nie zapewni jej prowadzenia w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy klientów; 5) podmioty posiadające bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne akcje albo udziały wnioskodawcy reprezentujące łącznie co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub 10% kapitału zakładowego nie zapewniają właściwego prowadzenia przez wnioskodawcę działalności maklerskiej.	
Art. 41 ust. 2	Oddział firmy z państwa trzeciego, której udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1, wypełnia obowiązki określone w art. 16-20, 23, 24, 25 i 27, art. 28 ust. 1, a	**T**	**Art. 3 pkt 33** **Art. 115 ust. 4 pkt 1 i 1a**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: 33) firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to dom maklerski, bank prowadzący działalność	

	także art. 30, 31 i 32 niniejszej dyrektywy oraz w art. 3–26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz w środkach przyjętych na ich podstawie, a także podlega nadzorowi ze strony właściwego organu w państwie członkowskich, w którym udzielono zezwolenia. W odniesieniu do kwestii objętych niniejszą dyrektywą państwa członkowskie nie nakładają jakichkolwiek dodatkowych wymagań w zakresie organizacji i funkcjonowania oddziału i nie traktują jakiegokolwiek oddziału firm z państw trzecich w sposób bardziej korzystny niż firmy z Unii.			maklerską, zagraniczną firmę inwestycyjną prowadzącą działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczną osobę prawną z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską; **Art. 115.** 4. Udzielenie zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w ust. 1, zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej następuje pod warunkiem: 1) istnienia rozwiązań zapewniających Komisji uzyskiwanie informacji niezbędnych z punktu widzenia sprawowanego przez Komisję nadzoru nad prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalnością maklerską, w tym w szczególności istnienia porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, z organem nadzoru, który udzielił tej osobie prawnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie jej siedziby; 1a) podlegania przez zagraniczną osobę prawną w państwie jej siedziby nadzorowi w zakresie usług określonych w art. 69 ust. 2 i 4, które zagraniczna osoba prawna zamierza świadczyć na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;	
Art. 42	Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy klient detaliczny lub klient profesjonalny w rozumieniu załącznika II sekcja II, mający siedzibę lub znajdujący się w Unii doprowadzi z własnej wyłącznej inicjatywy do świadczenia usługi inwestycyjnej lub prowadzenia działalności inwestycyjnej przez firmę z państwa trzeciego, wymóg uzyskania zezwolenia ustanowiony w art. 39 nie ma zastosowania do świadczenia tej usługi lub działalności przez firmę z państwa trzeciego na rzecz tej osoby, co obejmuje stosunki związane konkretnie ze świadczeniem tej usługi lub prowadzeniem działalności. Inicjatywa takich klientów nie uprawnia firmy z państwa trzeciego do sprzedaży temu klientowi inaczej niż za pośrednictwem oddziału, w przypadku gdy jego utworzenia wymaga prawo krajowe, nowych kategorii produktów inwestycyjnych lub usług inwestycyjnych.	**T**	**Art. 115a**	**Art. 115a.** 1. Nie stanowi działalności maklerskiej, wymagającej uzyskania zezwolenia na jej prowadzenie, świadczenie przez podmiot mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, usługi na rzecz klienta z siedzibą, miejscem zamieszkania lub przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli do rozpoczęcia świadczenia tej usługi doprowadził ze swojej wyłącznej inicjatywy ten klient. 2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje proponowania klientowi przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, usługi dotyczącej instrumentów finansowych innego rodzaju niż będące przedmiotem usług świadczonych zgodnie z ust. 1, lub proponowania mu innych usług, niż świadczone zgodnie z ust. 1. 3. Za usługę świadczoną z wyłącznej inicjatywy klienta, o której mowa w ust. 1, nie uznaje się usługi świadczonej w przypadku, gdy inicjatywa	

				klienta jest następstwem działań reklamowych lub promocyjnych podejmowanych przez podmiot nie mający miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do potencjalnych klientów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
Art. 43	Właściwy organ, który udzielił zezwolenia zgodnie z art. 41, może cofnąć zezwolenie wydane firmie z państwa trzeciego, w przypadku gdy firma ta:	**T**	**Art. 167 ust. 1**	**Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna:	
Art. 43 lit. a	nie wykorzystała zezwolenia w terminie 12 miesięcy, wyraźnie zrzekła się zezwolenia lub nie świadczy żadnych usług inwestycyjnych ani nie prowadziła żadnej działalności inwestycyjnej w okresie poprzedzających sześciu miesięcy, chyba że w takich przypadkach dane państwo członkowskie przewidziało możliwość wygaśnięcia zezwolenia;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 4** **Art. 89 ust. 1 pkt 1**	4) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; **Art. 89.** 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej wygasa: 1) w przypadku nierozpoczęcia działalności maklerskiej w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna;	
Art. 43 lit. b	uzyskała zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 6**	6) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę.	
Art. 43 lit. c	nie wypełnia już warunków, na których podstawie zezwolenie zostało udzielone;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 5**	5) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia, z zastrzeżeniem przepisu art. 95 ust. 10;	
Art. 43 lit. d	poważnie i systematycznie narusza przepisy przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy, regulujące warunki działalności firm inwestycyjnych oraz mające zastosowanie do firm z państw trzecich;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 1**	1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej;	
Art. 43 lit. e	zalicza się do przypadków, w których prawo krajowe, w odniesieniu do spraw wykraczających poza zakres niniejszej dyrektywy, przewiduje cofnięcie zezwolenia.	**N**			
Art. 44 ust. 1	Państwa członkowskie przyznają status rynku regulowanego systemom, które spełniają wymogi niniejszego tytułu. Zezwolenia dla rynku regulowanego wydaje się wyłącznie wtedy, gdy właściwy organ upewni się, że zarówno operator rynku, jak i systemy rynku regulowanego spełniają przynajmniej wymogi ustanowione w tym tytule. W przypadku rynku regulowanego będącego osobą	**T**	**Art. 14 ust. 1** **Art. 25 ust. 1 i 2** **Art. 26 ust. 1**	**Art. 14.** 1. Rynkiem regulowanym, w rozumieniu ustawy, jest działający w sposób stały wielostronny system zawierania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu w tym systemie, zapewniający inwestorom powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie przy kojarzeniu ofert nabycia i zbycia instrumentów finansowych, oraz jednakowe	

	prawną zarządzaną lub kierowaną przez operatora rynku innego niż sam rynek regulowany, państwa członkowskie określają, w jaki sposób poszczególne obowiązki nałożone na operatora rynku na podstawie niniejszej dyrektywy mają być rozdzielone między rynkiem regulowanym a operatorem rynku. Operator rynku przekazuje wszystkie informacje, w tym program działania określający między innymi rodzaje przewidywanej działalności oraz strukturę organizacyjną, niezbędne do umożliwienia właściwemu organowi upewnienia się, że z chwilą wydania pierwszego zezwolenia, rynek regulowany ustanowił wszystkie uzgodnienia niezbędne do wypełnienia swoich obowiązków w ramach niniejszego tytułu.			warunki nabywania i zbywania tych instrumentów, zorganizowany i podlegający nadzorowi właściwego organu na zasadach określonych w przepisach ustawy, jak również uznany przez państwo członkowskie za spełniający te warunki, i wskazany Komisji Europejskiej jako rynek regulowany. **Art. 25.** 1. Prowadzenie rynku regulowanego wymaga zezwolenia Komisji, wydanego na wniosek zainteresowanego podmiotu. 2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego zawiera: 1) firmę oraz siedzibę spółki; 2) dane osobowe członków zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany oraz innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności rynku regulowanego lub będą nim kierować; 3) przewidywaną wysokość środków własnych i kredytów, przeznaczoną na uruchomienie rynku regulowanego, oraz określenie sposobu finansowania działalności; 4) dane o wysokości i strukturze kapitału własnego oraz źródłach jego pochodzenia; 5) wskazanie podmiotu lub podmiotów, które będą dokonywać, na podstawie umowy ze spółką, rozliczenia oraz rozrachunku transakcji zawieranych na rynku regulowanym prowadzonym przez spółkę oraz zasad, na jakich ma być dokonywany rozrachunek oraz rozliczenie transakcji przez ten podmiot lub te podmioty; 6) dane o przewidywanej lokalizacji rynku regulowanego oraz środkach technicznych umożliwiających funkcjonowanie rynku, w szczególności zapewniających stałą łączność z podmiotami, o których mowa w pkt 5; 7) zobowiązanie co najmniej 6 firm inwestycyjnych do prowadzenia działalności na danym rynku regulowanym; 8) listę akcjonariuszy spółki posiadających akcje uprawniające do wykonywania co najmniej 5% ogólnej liczby głosów lub stanowiących co najmniej 5% kapitału zakładowego spółki ze wskazaniem posiadanych przez nich udziałów w ogólnej liczbie głosów oraz w kapitale zakładowym spółki. **Art. 26.** 1. Komisja odmawia wydania	

				zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, jeżeli z analizy wniosku i dołączonych do niego dokumentów wynika, że podmiot występujący z wnioskiem nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu. [Komentarz: Nie wymaga implementacji. Polski system prawny nie zezwala, aby rynek regulowany był zarządzany lub kierowany przez operatora innego, niż sam rynek regulowany]	
Art. 44 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby operator rynku wykonywał zadania odnoszące się do organizacji i funkcjonowania rynku regulowanego pod nadzorem właściwego organu. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy poddawały regularnemu przeglądowi zgodność funkcjonowania rynków regulowanych z niniejszym tytułem. Państwa członkowskie zapewniają także, aby właściwe organy monitorowały, czy rynki regulowane przez cały czas wypełniają warunki dotyczące wydania pierwszego zezwolenia ustanowione na podstawie niniejszego tytułu.	**T**	**Art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 7.** 1. Do zadań Komisji należy: 2) sprawowanie nadzoru nad działalnością podmiotów nadzorowanych oraz wykonywaniem przez te podmioty obowiązków związanych z ich uczestnictwem w obrocie na rynku kapitałowym, w zakresie określonym przepisami prawa;	
Art. 44 ust. 3	Państwa członkowskie zapewniają, aby operator rynku odpowiadał za zapewnienie spełniania przez zarządzany przez niego rynek regulowany wymogów określonych w niniejszym tytule. Państwa członkowskie zapewniają również, aby na mocy niniejszej dyrektywy operator rynku był uprawniony do wykonywania praw dotyczących rynku regulowanego, którym zarządza.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 44 ust. 4	Bez uszczerbku dla wszelkich stosownych przepisów rozporządzenia (UE) nr 596/2014 lub dyrektywy 2014/57/UE transakcje zawierane na podstawie systemów rynku regulowanego reguluje prawo publiczne macierzystego państwa członkowskiego rynku regulowanego.	**T**			
Art. 44 ust. 5	Właściwy organ może cofnąć zezwolenie wydane dla rynku regulowanego, w przypadku gdy rynek regulowany:	**T**	**Art. 165 ust. 1**	**Art. 165.** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany:	
Art. 44 ust. 5 lit. a	nie wykorzystał zezwolenia w terminie 12 miesięcy, wyraźnie zrzekł się zezwolenia lub nie prowadził żadnej działalności w okresie poprzedzających sześciu miesięcy, chyba że w takich przypadkach dane państwo członkowskie przewidziało możliwość wygaśnięcia zezwolenia;	**T**	**Art. 165 ust. 1 pkt 1 i 2**	1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;	

Art. 44 ust. 5 lit. b	uzyskał zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;	**T**	**Art. 165 ust. 1 pkt 3**	3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;	
Art. 44 ust. 5 lit. c	nie wypełnia już warunków, na których podstawie zezwolenie zostało udzielone;	**T**	**Art. 165 ust. 1 pkt 4**	4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;	
Art. 44 ust. 5 lit. d	poważnie i systematycznie narusza przepisy przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014;	**T**	**Art. 165 ust. 1 pkt 5**	5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego;	
Art. 44 ust. 5 lit. e	zalicza się do przypadków, w których prawo krajowe przewiduje cofnięcie zezwolenia.	**T**	**Art. 165 ust. 1 pkt 6 i 7**	6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 7) narusza interesy uczestników obrotu.	
Art. 44 ust. 6	O każdym cofnięciu zezwolenia powiadamia się EUNGiPW.	**T**	**Art. 165 ust. 4**	**Art. 165.** 4. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.	
Art. 45 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby wszyscy członkowie organu zarządzającego każdego operatora rynku przez cały czas mieli wystarczająco nieposzlakowaną opinię, posiadali wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie pozwalające na wykonywanie ich obowiązków. Skład organu zarządzającego jako całości musi odzwierciedlać odpowiednio szeroki zakres doświadczeń.	**T**	**Art. 25a ust. 1**	**Art. 25a.** 1. W skład zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany wchodzą osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym w instytucjach rynku finansowego lub podmiotach świadczących usługi na rzecz instytucji rynku finansowego w zakresie podstawowej działalności tych instytucji, nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami oraz wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania spółką prowadzącą rynek regulowany.	
Art. 45 ust. 2	Członkowie organu zarządzającego muszą w szczególności spełniać następujące wymogi:	**T**			
Art. 45 ust. 2 lit. a	wszyscy członkowie organu zarządzającego poświęcają wystarczająco dużo czasu na sprawowanie swoich funkcji w operatorze rynku. Liczba funkcji dyrektorskich, jakie może pełnić członek organu zarządzającego jednocześnie w jakimkolwiek podmiocie prawnym uwzględnia indywidualne okoliczności oraz charakter, skalę i złożoność działalności operatora rynku. O ile członkowie organu zarządzającego operatorów rynku o istotnym znaczeniu pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz charakteru, zakresu i złożoności działalności nie reprezentują państwa członkowskiego, nie mogą sprawować jednocześnie więcej niż jednej z następujących kombinacji funkcji: (i) jednej funkcji dyrektora wykonawczego i dwóch funkcji dyrektora niewykonawczego; (ii) czterech funkcji dyrektora nie wykonawczego. Funkcje dyrektora wykonawczego lub niewykonawczego pełnione w ramach tej samej grupy,	**T**	**Art. 25a ust. 5-9**	**Art. 25a.** 5. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany jest uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności spółki. 6. Członek zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany o istotnym znaczeniu pod względem wielkości, struktury organizacyjnej, charakteru, zakresu i złożoności działalności prowadzonej przez spółkę, może sprawować jednocześnie nie więcej niż: 1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo 2) cztery funkcje członka rady nadzorczej. 7. Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 6, uznaje się: 1) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach należących do tej	

	lub przedsiębiorstw, w których operator rynku posiada znaczny pakiet akcji, uznaje się za jedną funkcję dyrektorską. Właściwe organy mogą zezwolić członkom organu zarządzającego na sprawowanie jednej dodatkowej funkcji dyrektora niewykonawczego. Właściwe organy regularnie informują EUNGiPW o takich zezwoleniach. Funkcje dyrektorskie w organizacjach, które nie realizują celów głownie komercyjnych, nie podlegają ograniczeniu liczby funkcji dyrektorskich, jaką może sprawować członek organu zarządzającego.			samej grupy kapitałowej; 2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach, w których spółka prowadząca rynek regulowany posiada bezpośrednio lub pośrednio pakiet akcji uprawniający do samodzielnego lub w porozumieniu z innymi podmiotami wykonywania co najmniej 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub stanowiący co najmniej 10% udziału w kapitale zakładowym. 8. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do funkcji sprawowanych przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej oraz do reprezentantów Skarbu Państwa. 9. Na wniosek rady nadzorczej, Komisja, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, może wyrazić zgodę na sprawowanie przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki, o której mowa w ust. 6, jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej ponad ograniczenia przewidziane w tym przepisie, jeżeli nie zagrozi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków w spółce prowadzącej rynek regulowany. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wydanych zgodach.	
Art. 45 ust. 2 lit. b	organ zarządzający jako całość musi posiadać odpowiedni poziom wiedzy, umiejętności i doświadczenia pozwalający mu zrozumieć charakter działalności operatora rynku, w tym najważniejsze rodzaje ryzyka;	**T**	**Art. 25a ust. 1 i 4**	**Art. 25a** 1. W skład zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany wchodzą osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym w instytucjach rynku finansowego lub podmiotach świadczących usługi na rzecz instytucji rynku finansowego w zakresie podstawowej działalności tych instytucji, nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami oraz wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania spółką prowadzącą rynek regulowany. 4. Spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia podnoszenie przez członków swoich organów kwalifikacji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.	

Art. 45 ust. 2 lit. c	poszczególni członkowie organu zarządzającego działają w sposób uczciwy i etyczny oraz zachowują niezależność osądu, aby moc w razie konieczności skutecznie oceniać i kwestionować decyzje kadry kierowniczej wyższego szczebla i aby moc skutecznie nadzorować i monitorować proces podejmowania decyzji.	**T**	**Art. 25a ust. 1**	**Art. 25a.** 1. W skład zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany wchodzą osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym w instytucjach rynku finansowego lub podmiotach świadczących usługi na rzecz instytucji rynku finansowego w zakresie podstawowej działalności tych instytucji, nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami oraz wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania spółką prowadzącą rynek regulowany.	
Art. 45 ust. 3	Operatorzy rynku przeznaczają odpowiednie zasoby ludzkie i finansowe na wprowadzenie w obowiązki i szkolenie członków organu zarządzającego.	**T**	**Art. 25a ust. 4**	**Art. 25a.** 4. Spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia podnoszenie przez członków swoich organów kwalifikacji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.	
Art. 45 ust. 4	Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy rynku, którzy są istotni ze względu na swoją wielkość, strukturę organizacyjną, a także charakter, zakres i złożoność prowadzonej przez siebie działalności, ustanawiali komitet ds. nominacji złożony z członków organu zarządzającego, którzy nie pełnią żadnej funkcji wykonawczej w danym operatorze rynku. Komitet ds. nominacji wykonuje następujące czynności: a) wskazuje i poleca, w celu zatwierdzenia przez organ zarządzający lub zatwierdzenia przez walne zgromadzenie, kandydatów na wolne stanowiska w organie zarządzającym. Komitet ds. nominacji ocenia przy tym bilans wiedzy, umiejętności, różnorodności i doświadczenia w ramach organu zarządzającego. Ponadto komitet przygotowuje opis wymaganych zadań i umiejętności w odniesieniu do konkretnej nominacji oraz ocenia przewidywane zaangażowanie pod względem poświęcanego czasu. Ponadto komitet ds. nominacji podejmuje decyzję w sprawie wartości docelowej reprezentacji niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym i przygotowuje politykę dotyczącą sposobu zwiększenia liczby osób niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym, aby osiągnąć tę wartość docelową; b) okresowo, co najmniej raz do roku, ocenia strukturę, wielkość, skład i wyniki działania organu zarządzającego oraz przedstawia zalecenia dla organu zarządzającego w odniesieniu do wszelkich zmian; c) okresowo, co najmniej raz do roku, ocenia wiedzę, umiejętności i doświadczenie poszczególnych	**T**	**Art. 25a ust. 10-15**	**Art. 25a.** 10. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, ustanawia ona komitet do spraw nominacji, w skład którego wchodzi co najmniej trzech członków rady nadzorczej spółki. 11. Do zadań komitetu do spraw nominacji należy: 1) rekomendowanie kandydatów do zarządu spółki, z uwzględnieniem niezbędnej wiedzy, kompetencji i doświadczenia zarządu jako całości, koniecznych do zarządzania spółką prowadzącą rynek regulowany oraz z uwzględnieniem różnorodności w składzie zarządu spółki; 2) określenie zakresu obowiązków dla kandydata do zarządu spółki, wymagań w zakresie wiedzy i kompetencji oraz przewidywanego zaangażowania pod względem poświęcanego czasu, niezbędnych do pełnionej funkcji; 3) określenie wartości docelowej reprezentacji niedostatecznie reprezentowanej w zarządzie spółki płci oraz opracowanie polityki różnorodności w składzie zarządu spółki zmierzającej do osiągnięcia tej wartości docelowej, uwzględniającej szeroki zestaw cech i kompetencji wymaganych w przypadku osób pełniących funkcję członków zarządu; 4) okresowa ocena, co najmniej raz w roku, struktury, wielkości i składu zarządu oraz	

	członków organu zarządzającego oraz organu zarządzającego jako całości oraz odpowiednio informuje organ zarządzający; d) okresowo dokonuje przeglądu polityki organu zarządzającego w odniesieniu do doboru i powoływania kadry kierowniczej wyższego szczebla i przedstawia zalecenia organowi zarządzającemu. Realizując te zadania, komitet ds. nominacji w miarę możliwości i na bieżąco uwzględnia potrzebę zapewnienia, aby proces decyzyjny w organie zarządzającym nie został zdominowany przez osobę lub niewielką grupę osób w sposób, który niekorzystnie wpłynie na interes operatora rynku jako całości. Wykonując swoje obowiązki, komitet ds. nominacji musi mieć możliwość korzystania z zasobów w jakiejkolwiek postaci, którą uzna za odpowiednią, w tym z doradztwa zewnętrznego. W przypadku gdy zgodnie z przepisami krajowymi organ zarządzający nie posiada uprawnień w zakresie procedury doboru i wyznaczania jakichkolwiek swoich członków, niniejszy ustęp nie ma zastosowania.			rekomendowanie zmian w zakresie podziału zadań członków zarządu; 5) okresowa ocena, co najmniej raz w roku, wiedzy, kompetencji i doświadczenia zarządu jako całości i poszczególnych członków zarządu oraz odpowiednie informowanie zarządu o wynikach tej oceny; 6) okresowy przegląd polityki zarządu w odniesieniu do doboru i powoływania osób zajmujących stanowiska kierownicze i przedstawienie zaleceń. 12. Komitet do spraw nominacji, wykonując swoje zadania, uwzględnia potrzebę zapewnienia aby proces decyzyjny w zarządzie spółki prowadzącej rynek regulowany nie został zdominowany przez osoby, których działania niekorzystnie wpłyną na interes spółki prowadzącej rynek regulowany. 13. W celu realizacji zadań komitet do spraw nominacji może korzystać z wszelkich niezbędnych zasobów, w tym z usług doradztwa zewnętrznego. 14. Przepisów ust. 11 pkt 1 i 2 nie stosuje się do członków zarządu, którzy zgodnie z postanowieniami statutu spółki prowadzącej rynek regulowany, powoływani są przez inny organ spółki niż rada nadzorcza. 15. W przypadku gdy członek zarządu spółki, która złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, pełni funkcję członka zarządu innej spółki prowadzącej rynek regulowany, wymogi określone w ust. 1 uznaje się za spełnione.	
Art. 45 ust. 5	Państwa członkowskie lub właściwe organy wymagają od operatorów rynku i ich komitetów ds. nominacji uwzględniania szerokiego zestawu cech i kompetencji przy zatrudnianiu członków organu zarządzającego oraz wprowadzenia w tym celu polityki propagującej różnorodność w organie zarządzającym.	**T**	**Art. 25a ust. 11 pkt 3**	**Art. 25a.** 11. Do zadań komitetu do spraw nominacji należy: 3) określenie wartości docelowej reprezentacji niedostatecznie reprezentowanej w zarządzie spółki płci oraz opracowanie polityki różnorodności w składzie zarządu spółki zmierzającej do osiągnięcia tej wartości docelowej, uwzględniającej szeroki zestaw cech i kompetencji wymaganych w przypadku osób pełniących funkcję członków zarządu;	
Art. 45 ust. 6	Państwa członkowskie zapewniają, aby organ zarządzający operatora rynku w sposób sprzyjający integralności rynku określał i kontrolował wdrażanie mechanizmów zarządczych, które zapewniają skuteczne i ostrożne zarządzanie organizacją, w tym podział obowiązków w organizacji i zapobieganie konfliktom interesów.	**T**	**Art. 25d**	**Art. 25d.** 1. Zarząd spółki prowadzącej rynek regulowany zapewnia skuteczne i ostrożne zarządzanie rynkiem regulowanym, w tym właściwy i przejrzysty podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności, a także wdrożenie rozwiązań w celu przeciwdziałania powstawaniu konfliktu interesów.	

	Państwa członkowskie zapewniają, aby organ zarządzający monitorował i okresowo oceniał skuteczność mechanizmów zarządczych operatora rynku, a także podejmował odpowiednie działania w celu wyeliminowania wszelkich uchybień. Członkom organu zarządzającego zapewnia się odpowiedni dostęp do informacji i dokumentów niezbędnych do nadzorowania i monitorowania procesu podejmowania decyzji w zakresie zarządzania.			2. Rada nadzorcza spółki prowadzącej rynek regulowany sprawuje nadzór nad wypełnianiem przez zarząd obowiązków, o których mowa w ust. 1, oraz ocenia adekwatność i skuteczność przyjętych rozwiązań.	
Art. 45 ust. 7	Właściwy organ odmawia zezwolenia, jeżeli nie upewnił się, że członkowie organu zarządzającego operatora rynku mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię, posiadają wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie oraz przeznaczają wystarczająco dużo czasu na wypełnianie swoich funkcji lub jeżeli występują obiektywne i możliwe do wykazania powody, aby przypuszczać, że organ zarządzający operatora rynku może stwarzać zagrożenie dla jego skutecznego, należytego i ostrożnego zarządzania oraz odpowiedniego uwzględnienia interesów jej klientów i kwestii integralności rynku. Państwa członkowskie zapewniają, aby w procesie wydawania zezwoleń dla rynku regulowanego osobę lub osoby faktycznie kierujące działalnością i operacjami rynku regulowanego, któremu już udzielono zezwolenia zgodnie z niniejszą dyrektywą, uznaje się za spełniające wymogi określone w ust. 1.	**T**	**Art. 25a ust. 15** **Art. 26 ust. 2**	**Art. 25a.** 15. W przypadku gdy członek zarządu spółki, która złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, pełni funkcję członka zarządu innej spółki prowadzącej rynek regulowany, wymogi określone w ust. 1 uznaje się za spełnione. **Art. 26.** 2. Komisja odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego jeżeli członkowie zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany lub inne osoby, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności rynku regulowanego lub będą nim kierować, nie spełniają wymagań, o których mowa w art. 25a ust. 1, lub nie zapewniają skutecznego i ostrożnego zarządzania rynkiem regulowanym.	
Art. 45 ust. 8	Państwa członkowskie wymagają od operatora rynku powiadamiania właściwego organu o tożsamości wszystkich członków jego organu zarządzającego oraz o wszelkich zmianach w składzie tego organu zarządzającego, a także przekazywania wszelkich informacji niezbędnych do dokonania oceny, czy operator rynku spełnia wymogi określone w ust. 1–5.	**T**	**Art. 25 ust. 2 pkt 2** **Art. 27 ust. 1**	**Art. 25.** 2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego zawiera: (…) 2) dane osobowe członków zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany oraz innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności rynku regulowanego lub będą nim kierować; **Art. 27.** 1. Dokonanie zmian w składzie zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany wymaga zgody Komisji, udzielanej na wniosek organu uprawnionego do powoływania i odwoływania członków zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany. Komisja odmawia udzielenia zgody, jeżeli proponowane zmiany nie zapewniają prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.	
Art. 45 ust. 9	EUNGiPW wydaje wytyczne dotyczące: a) pojęcia „poświęcania wystarczającej ilości	**N**			

	czasu" przez członka organu zarządzającego na wykonywanie jego funkcji, w odniesieniu do indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i złożoności działalności operatora rynku; b) pojęcia „posiadania przez organ zarządzający jako całość odpowiedniego poziomu wiedzy, umiejętności i doświadczenia", o czym mowa w ust. 2 lit. b); c) „uczciwości", „etyczność" i „niezależności osądu" członka organu zarządzającego, o czym mowa w ust. 2 lit. c); d) pojęcia „odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych na wprowadzanie w obowiązki i szkolenie członków organu zarządzającego", o czym mowa w ust. 3; e) pojęcia „różnorodności", którą należy uwzględniać przy wyborze członków organu zarządzającego, o czym mowa w ust. 5. EUNGiPW wydaje te wytyczne do dnia 3 stycznia 2016 r.				
Art. 46 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby osoby, które są w stanie wywierać, bezpośrednio lub pośrednio, istotny wpływ na zarządzanie rynkiem regulowanym, były odpowiednie.	**T**	**Art. 24 ust. 3**	**Art. 24.** 3. Komisji przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec planowanego bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji spółki prowadzącej rynek regulowany w liczbie nabycia w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy podmiot zamierzający nabyć lub objąć akcje spółki prowadzącej rynek regulowany mógłby wywierać niekorzystny wpływ na prawidłowe i stabilne zarządzanie rynkiem regulowanym. W przypadku niezgłoszenia sprzeciwu Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego nabycie lub objęcie akcji spółki prowadzącej rynek regulowany może zostać dokonane.	
Art. 46 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby operator rynku na rynku regulowanym:	**T**			
Art. 46 ust. 2 lit. a	dostarczał właściwemu organowi oraz podawał do publicznej wiadomości informacje dotyczące własności rynku regulowanego lub operatora rynku, w szczególności tożsamości i skali interesów wszelkich stron będących w stanie wywierać istotny wpływ na zarządzanie;	**T**	**Art. 22 ust. 4 i 5**	**Art. 22.** 4. Spółka prowadząca rynek regulowany niezwłocznie po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego jest obowiązana podać do publicznej wiadomości listę akcjonariuszy spółki ze wskazaniem: 1) imienia, nazwiska oraz miejsca zamieszkania – w przypadku osób fizycznych, 2) nazwy albo firmy oraz miejsca siedziby – w przypadku osób prawnych i jednostek nieposiadających osobowości prawnej oraz 3) liczby posiadanych przez poszczególnych	

				akcjonariuszy akcji oraz wynikającego z nich udziału w ogólnej liczbie głosów oraz w kapitale zakładowym spółki prowadzącej rynek regulowany. 5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4, dotyczy akcjonariuszy posiadających akcje w liczbie uprawniającej do wykonywania co najmniej 5% ogólnej liczby głosów lub stanowiącej co najmniej 5% kapitału zakładowego spółki prowadzącej rynek regulowany.	
Art. 46 ust. 2 lit. b	informował właściwy organ i podawał do publicznej wiadomości wszelkie informacje dotyczące przeniesienia własności, które powoduje zmianę tożsamości osób wywierających istotny wpływ na funkcjonowanie rynku regulowanego.	**T**	**Art. 22 ust. 6**	**Art. 22.** 6. W przypadku zmiany danych zawartych na liście, o której mowa w ust. 4, spółka prowadząca rynek regulowany niezwłocznie podaje treść tych zmian do publicznej wiadomości.	
Art. 46 ust. 3	Właściwy organ odmawia zatwierdzenia proponowanych zmian w kontrolnym pakiecie akcji rynku regulowanego lub operatora rynku, w przypadku gdy istnieją obiektywne i możliwe do wykazania powody, aby przypuszczać, że stanowiłyby one zagrożenie dla należytego i ostrożnego zarządzania rynkiem regulowanym.	**T**	**Art. 24 ust. 3 i 3a**	**Art. 24.** 3. Komisji przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec planowanego bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji spółki prowadzącej rynek regulowany w liczbie nabycia w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy podmiot zamierzający nabyć lub objąć akcje spółki prowadzącej rynek regulowany mógłby wywierać niekorzystny wpływ na prawidłowe i stabilne zarządzanie rynkiem regulowanym. W przypadku niezgłoszenia sprzeciwu Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego nabycie lub objęcie akcji spółki prowadzącej rynek regulowany może zostać dokonane. 3a. Nabycie lub objęcie akcji na warunkach wskazanych w zawiadomieniu może nastąpić: 1) po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję albo 2) w terminie wyznaczonym przez Komisję – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję i wyznaczenia terminu, w ciągu którego nabycie lub objęcie akcji spółki prowadzącej rynek regulowany może zostać dokonane.	
Art. 47 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają od rynku regulowanego: a) aby posiadał uzgodnienia mające na celu wyraźne określenie i zarządzanie potencjalnymi negatywnymi skutkami - dla funkcjonowania rynku regulowanego lub jego członków lub uczestników - wszelkich konfliktów między interesami rynku regulowanego, jego właścicieli lub jego operatora rynku a należytym funkcjonowaniem rynku regulowanego, w	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	

	szczególności w przypadku gdy takie konflikty interesów mogą spowodować uszczerbek dla realizacji jakichkolwiek funkcji powierzonych rynkowi regulowanemu przez właściwy organ; b) odpowiednich zdolności do zarządzania ryzykiem, na które jest narażony, wdrażania odpowiednich mechanizmów i systemów na potrzeby ustalenia każdego rodzaju istotnego ryzyka działalności oraz wprowadzenia skutecznych środków ograniczania tego ryzyka; c) wprowadzenia rozwiązań na potrzeby należytego zarządzania technicznym działaniem systemu, w tym ustanowienia skutecznych planów awaryjnych w celu poradzenia sobie z ryzykiem zakłócenia funkcjonowania systemów; d) wprowadzenia przejrzystych i nieuznaniowych zasad i procedur dotyczących uczciwego i prawidłowego obrotu oraz ustanowienia obiektywnych kryteriów skutecznego wykonywania zleceń; e) wprowadzenia skutecznych rozwiązań ułatwiających skuteczne i terminowe finalizowanie transakcji zawieranych na podstawie tych systemów; f) z chwilą wydania zezwolenia oraz później, dysponowania wystarczającymi środkami finansowymi umożliwiającymi jego prawidłowe funkcjonowanie, uwzględniając charakter i zakres transakcji zawieranych na rynku oraz zakres i poziom ryzyka, na które jest narażony.				
Art. 47 ust. 2	Państwa członkowskie nie zezwalają operatorom rynku na wykonywanie zleceń klientów w oparciu o kapitał własny lub na zajmowanie się obrotem polegającym na zestawianiu zleceń na którymkolwiek rynku regulowanym, na którym działają.	**T**	**Art. 21 ust. 2** **Art. 31 ust. 1**	**Art. 21.** 2. Przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek regulowany może być wyłącznie prowadzenie rynku regulowanego, prowadzenie ASO, prowadzenie platformy aukcyjnej, prowadzenie OTF, prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach lub prowadzenie innej działalności w zakresie organizowania obrotu instrumentami finansowymi oraz działalności związanej z tym obrotem, z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a. **Art. 31.** 1. Stronami transakcji zawieranych na rynku regulowanym mogą być wyłącznie: 1) firmy inwestycyjne; 2) zagraniczne firmy inwestycyjne nieprowadzące działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) Krajowy Depozyt albo spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1 i 3 – w przypadku, o którym	

				mowa w art. 59 ust. 3; 4) spółka prowadząca izbę rozliczeniową – w przypadku, o którym mowa w art. 68c ust. 3.	
Art. 48 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany posiadał skuteczne systemy, procedury i mechanizmy zapewniające odporność jego systemów transakcyjnych, ich wystarczającą wydajność, aby moc obsłużyć znaczny wolumen zleceń i komunikatów w szczytowych okresach, oraz aby posiadał zdolność do zapewniania prawidłowego obrotu w warunkach dużych napięć rynkowych, a także aby przeprowadził pełne testy swoich systemów w celu zapewnienia spełnienia tych warunków oraz objęcie ich skutecznymi planami w zakresie ciągłości działania celem zapewnienia ciągłości świadczenia swoich usług w przypadku wystąpienia jakichkolwiek awarii jego systemów transakcyjnych.	**T**	**Art. 25 ust. 3 pkt 13**	**Art. 25.** 3. Do wniosku należy dołączyć: (…) 13) dokumenty i informacje wykazujące spełnienie warunków, o których mowa w art. 2–5, art. 7 ust. 1, 5 i 6, art. 8, art. 10 ust. 2, art. 11–13, art. 15, art. 16 ust. 4 i 5, art. 17, art. 18 ust. 1 i 2, art 19, art. 20 oraz art. 23 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/584;	
Art. 48 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany posiadał: a) pisemne umowy z wszystkimi firmami inwestycyjnymi realizującymi strategię animowania rynku na rynku regulowanym; b) programy zapewniające, aby wystarczająca liczba firm inwestycyjnych uczestniczyła w takich umowach, które wymagają od nich publikowania wiążących notowań po konkurencyjnych cenach w celu zapewnienia płynności na rynku w sposób regularny i przewidywalny, w przypadku gdy wymóg taki jest odpowiedni do charakteru i skali obrotu na tym rynku regulowanym.	**N**		[Komentarz: Regulacje art. 48 ust. 2 i 3 zostały powtórzone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/578 z dnia 13 czerwca 2016 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi w zakresie umów o realizowanie funkcji animatora rynku i programów dotyczących realizowania funkcji animatora rynku (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 183-188)]	
Art. 48 ust. 3	Pisemna umowa, o której mowa w ust. 2, określa co najmniej: a) obowiązki firmy inwestycyjnej w odniesieniu do zapewniania płynności oraz w stosownych przypadkach wszelkie inne obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie, o którym mowa w ust. 2 lit. b); b) wszelkie zachęty w postaci zniżek lub w innej postaci, oferowane na rynku regulowanym firmie inwestycyjnej w celu zapewnienia płynności na rynku w sposób regularny i przewidywalny oraz w stosownych przypadkach wszelkie inne prawa wynikające dla firmy inwestycyjnej wskutek udziału w systemie, o którym mowa w ust. 2 lit. b); Rynek regulowany monitoruje i egzekwuje przestrzeganie przez firmy inwestycyjne wymogów określonych w tych wiążących umowach pisemnych. Rynek regulowany informuje właściwy organ o treści wiążącej umowy pisemnej i na żądanie przekazuje	**N**		[Komentarz: Jak wyżej]	

	właściwemu organowi wszystkie dodatkowe informacje konieczne do tego, by właściwy organ upewnił się, że rynek regulowany jest zgodny z niniejszym ustępem.				
Art. 48 ust. 4	Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany posiadał skuteczne systemy, procedury i mechanizmy umożliwiające odrzucanie zleceń, które przekraczają uprzednio określone progi wolumenu i ceny lub które są w oczywisty sposób błędne.	**T**	**Art. 25 ust. 3 pkt 13**	**Art. 25.** 3. Do wniosku należy dołączyć: (…) 13) dokumenty i informacje wykazujące spełnienie warunków, o których mowa w art. 2–5, art. 7 ust. 1, 5 i 6, art. 8, art. 10 ust. 2, art. 11–13, art. 15, art. 16 ust. 4 i 5, art. 17, art. 18 ust. 1 i 2, art 19, art. 20 oraz art. 23 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/584;	
Art. 48 ust. 5	Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany mógł czasowo wstrzymywać lub ograniczać obrót w przypadku znacznego wahania cen instrumentu finansowego na tym rynku lub rynku powiązanym w krótkim okresie oraz, w wyjątkowych przypadkach, mógł unieważnić, zmienić lub skorygować dowolną transakcję. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany zapewniał odpowiednią kalibrację wstrzymania obrotu, która uwzględnia płynność rożnych kategorii i podkategorii aktywów, charakter modelu rynku i rodzaje użytkowników oraz jest wystarczająca do uniknięcia poważnych zakłóceń prawidłowego zawierania transakcji. Państwa członkowskie zapewniają, aby rynek regulowany powiadamiał w sposób spójny i porównywalny o parametrach wstrzymania obrotu oraz wszelkich istotnych zmianach tych parametrów właściwy organ, który z kolei powiadamia o nich EUNGiPW. Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku gdy rynek regulowany, ważny z punktu widzenia płynności danego instrumentu finansowego, wstrzymuje obrót w którymkolwiek państwie członkowskim, ten system obrotu posiadał niezbędne systemy i procedury zapewniające, aby powiadomił on właściwe organy, aby mogły koordynować reakcję na całym rynku i ustalić, czy należy wstrzymać obrót w innych systemach, w których ma miejsce obrót instrumentem finansowym, do czasu wznowienia obrotu na rynku pierwotnym.	**T**	**Art. 18a**	**Art. 18a.** 1. Spółka prowadząca rynek regulowany może czasowo zawiesić lub ograniczyć obrót instrumentami finansowymi w przypadku znacznego wahania cen tych instrumentów finansowych na tym rynku lub na rynku powiązanym, na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc, oraz, w przypadkach i na zasadach określonych w regulaminie rynku regulowanego, w szczególności gdy jest to niezbędne do zachowania stabilności rynku, może unieważnić, zmienić lub skorygować dowolną transakcję. 2. Spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia odpowiedni sposób wyznaczania parametrów zawieszenia obrotu instrumentami finansowymi, który uwzględnia płynność różnych kategorii i podkategorii aktywów, charakter modelu rynku i rodzaje uczestników, oraz zapewnia uniknięcie poważnych zakłóceń prawidłowego zawierania transakcji. 3. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje Komisji informacje o parametrach zawieszania obrotu określonymi instrumentami finansowymi oraz informuje Komisję o wszelkich istotnych zmianach tych parametrów w terminie 3 dni roboczych od dnia ich wprowadzenia. 4. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. 5. W przypadku gdy spółka prowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, który jest istotny z punktu widzenia płynności danego instrumentu finansowego, zawiesza obrót tym instrumentem finansowym na podstawie ust. 1, niezwłocznie informuje Komisję. Spółka prowadząca rynek regulowany powiadamia Komisję o przywróceniu obrotu danym instrumentem finansowym.	

				6. W celu prawidłowego wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 5, spółka prowadząca rynek regulowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadza niezbędne systemy i procedury zapewniające niezwłoczne przekazanie informacji.	
Art. 48 ust. 6	Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany posiadał skuteczne systemy, procedury i mechanizmy, w tym nakładające na członków lub uczestników obowiązek przeprowadzania odpowiednich testów algorytmów i zapewnienia warunków ułatwiających prowadzenie takich testów, w celu zapewnienia, aby systemy handlu algorytmicznego nie mogły doprowadzić lub przyczynić się do powstania na rynku zakłóceń obrotu oraz w celu eliminowania wszelkich warunków powodujących zakłócenia obrotu, spowodowanych takimi systemami handlu algorytmicznego, w tym systemy umożliwiające ograniczenie wielkości wskaźnika niewykonanych zleceń do liczby transakcji, które członek lub uczestnik rynku może wprowadzić do systemu, a także aby mógł spowalniać napływ zleceń, w przypadku ryzyka osiągnięcia przez jego system swojej maksymalnej wydajności oraz ograniczać i egzekwować minimalną wielkość zmiany ceny.	**T**	**Art. 25 ust. 3 pkt 13**	**Art. 25.** 3. Do wniosku należy dołączyć: (…) 13) dokumenty i informacje wykazujące spełnienie warunków, o których mowa w art. 2–5, art. 7 ust. 1, 5 i 6, art. 8, art. 10 ust. 2, art. 11–13, art. 15, art. 16 ust. 4 i 5, art. 17, art. 18 ust. 1 i 2, art 19, art. 20 oraz art. 23 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/584;	
Art. 48 ust. 7	Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany, który dopuszcza bezpośredni dostęp elektroniczny, oferował skuteczne systemy, procedury i mechanizmy zapewniające, aby zgodę na świadczenie tej usługi posiadali wyłącznie członkowie lub uczestnicy będący firmą inwestycyjną, która uzyskała zezwolenie na podstawie niniejszej dyrektywy, lub instytucje kredytowe, które uzyskały zezwolenie na mocy dyrektywy 2013/36/UE, oraz aby zostały ustanowione i stosowane odpowiednie kryteria dotyczące odpowiedniości osób, którym taki dostęp może zostać udzielony, oraz aby członek lub uczestnik ponosił odpowiedzialność za zlecenia i transakcje wykonane i zawarte za pomocą tej usługi w odniesieniu do wymogów niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie wymagają również, aby rynek regulowany ustanowił odpowiednie standardy kontroli ryzyka oraz progi obrotu prowadzonego za pośrednictwem tego mechanizmu dostępowego, a także był w stanie rozróżniać zlecenia lub transakcje realizowane przez daną osobę z wykorzystaniem usługi bezpośredniego dostępu elektronicznego od zleceń lub transakcji realizowanych przez samego członka lub uczestnika oraz, w razie konieczności, być	**T**	**Art. 25 ust. 3 pkt 11**	**Art. 25.** 3. Do wniosku należy dołączyć: 11) zasady i warunki, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2017/584;	

	w stanie wstrzymywać realizację zlecenia lub transakcji przez taką osobę niezależnie od innych zleceń lub transakcji realizowanych przez członka lub uczestnika. Rynek regulowany wprowadza mechanizmy umożliwiające zawieszenie lub zakończenie świadczenia klientowi bezpośredniego dostępu elektronicznego przez członka lub uczestnika w przypadku nieprzestrzegania niniejszego ustępu.				
Art. 48 ust. 8	Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany zapewniał przejrzystość, uczciwość i niedyskryminacyjny charakter swoich zasad dotyczących usług kolokacji.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 48 ust. 9	Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany zapewniał przejrzystość, uczciwość i niedyskryminacyjny charakter swoich struktur opłat, w tym opłat za wykonanie transakcji, dodatkowych opłat i wszelkich upustów, oraz aby nie tworzyły one zachęt do składania, zmiany lub anulowania zleceń lub do zawierania transakcji w sposób przyczyniający się do powstawiania zakłóceń obrotu lub nadużyć na rynku. W szczególności państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany nakładał obowiązki związane z animowaniem rynku w zakresie poszczególnych akcji lub odpowiedniego koszyka akcji w zamian za przyznane upusty. Państwa członkowskie zezwalają rynkowi regulowanemu na dostosowanie jego opłat za zlecenia anulowane do długości okresu utrzymywania zlecenia oraz dostosowanie opłat do każdego instrumentu finansowego, do którego mają zastosowanie. Państwa członkowskie mogą zezwolić, aby rynek regulowany nakładał wyższe opłaty za złożenie zlecenia, które jest następnie anulowane, niż za zlecenie podlegające następnie wykonaniu, a także aby nakładał wyższe opłaty na uczestników składających wyższy odsetek zleceń anulowanych wobec zleceń wykonywanych lub na uczestników, którzy stosują techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, w celu odzwierciedlenia dodatkowego obciążenia systemu.	**T**	**Art. 28 ust. 2 pkt 12 i ust. 4**	**Art. 28.** 2. Regulamin rynku regulowanego określa w szczególności: (…) 12) wysokość opłat transakcyjnych i sposoby ich naliczania; 4. W przypadku opłat, o których mowa w ust. 2 pkt 12, spółka prowadząca rynek regulowany może nakładać wyższe opłaty: 1) od zleceń, które są następnie anulowane; 2) od członków rynku regulowanego, dla których współczynnik zleceń anulowanych w stosunku do zleceń wykonanych przekracza limity określone przez spółkę prowadzącą rynek regulowany; 3) od członków rynku regulowanego, którzy stosują technikę handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości.	
Art. 48 ust. 10	Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany był w stanie identyfikować na podstawie oznaczeń dokonywanych przez członków lub uczestników, zlecenia generowane w ramach handlu algorytmicznego, rożne algorytmy wykorzystywane do tworzenia zleceń oraz odpowiednie osoby uruchamiające te zlecenia. Te informacje udostępnia się właściwym organom na żądanie.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	

Art. 48 ust. 11	Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany, na żądanie właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego rynku regulowanego, udostępniał właściwemu organowi dane dotyczące arkusza zleceń lub zapewniał właściwemu organowi dostęp do arkusza zleceń, aby umożliwić mu monitorowanie obrotu.	**T**	**Art. 30 ust. 2**	**Art. 30.** 2. Na żądanie Przewodniczącego Komisji lub osoby przez niego upoważnionej, osoby uprawnione do reprezentowania spółki prowadzącej rynek regulowany lub wchodzące w skład jej organów zarządzających i nadzorczych albo pozostające z tą spółką w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt spółki, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień.	
Art. 48 ust. 12	EUNGIPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, które określają: a) wymogi mające na celu zapewnienie odporności systemów transakcyjnych rynków regulowanych oraz ich odpowiedniej wydajności; b) wskaźnik, o którym mowa w ust. 6, z uwzględnieniem takich czynników jak wartość niewykonanych zleceń w stosunku do wartości zawartych transakcji; c) mechanizmy kontroli w odniesieniu do bezpośredniego dostępu elektronicznego w taki sposób, aby zapewnić przynajmniej równoważność kontroli stosowanych do dostępu sponsorowanego z kontrolami stosowanymi do bezpośredniego dostępu do rynku; d) wymogi mające na celu zapewnienie rzetelności i niedyskryminacyjnego charakteru usług kolokacji i struktur opłat oraz takich struktur opłat, które nie tworzą zachęt dla powstawiania zakłóceń obrotu lub nadużyć na rynku; e) ustalenie, gdzie rynek regulowany ma zasadnicze znaczenie dla płynności w przypadku tego instrumentu finansowego; f) wymogi mające na celu zapewnienie rzetelnego i niedyskryminacyjnego charakteru systemów animowania rynku oraz ustanowienie minimalnych obowiązków dotyczących animowania rynku, które rynki regulowane muszą zapewnić przy opracowywaniu systemu animowania rynku, a także warunków, w których wymóg ustanowienia systemu animowania rynku byłby niewłaściwy, mając na uwadze charakter i wielkość obrotu na tym rynku regulowanym, łącznie z tym, czy rynek regulowany pozwala na stosowanie handlu algorytmicznego w ramach swoich systemów lub je wspiera. g) wymogi mające na celu zapewnienie prowadzenia odpowiednich testów algorytmów w celu zapewnienia, aby systemy handlu algorytmicznego obejmujące systemy handlu algorytmicznego o	**N**			

	wysokiej częstotliwości nie mogły doprowadzić lub przyczynić się do powstania na rynku zakłóceń obrotu. EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 48 ust. 13	EUNGiPW opracowuje do dnia 3 stycznia 2016 r. wytyczne dotyczące odpowiedniej kalibracji wstrzymywania obrotu zgodnie z ust. 5, z uwzględnieniem czynników, o których mowa w tym ustępie.	**N**			
Art. 49 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby rynki regulowane przyjęły systemy minimalnej wielkości zmiany ceny dla akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, świadectw i innych podobnych instrumentów finansowych, a także dla wszelkich innych instrumentów finansowych, dla których opracowuje się regulacyjne standardy techniczne zgodnie z ust. 4.	**T**	**Art. 18b ust. 1**	**Art. 18b.** 1. Spółka prowadząca rynek regulowany przyjmuje systemy minimalnej wielkości zmiany ceny dla instrumentów finansowych, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/588 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie minimalnej wielkości zmiany ceny dla akcji, kwitów depozytowych i funduszy inwestycyjnych typu ETF (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 411), zwanym dalej „rozporządzeniem 2017/588”.	
Art. 49 ust. 2	Systemy minimalnej wielkości zmiany ceny, o których mowa w ust. 1:	**T**	**Art. 18b ust. 2**	**Art. 18b.** 2. Systemy minimalnej wielkości zmiany ceny, o których mowa w ust. 1:	
Art. 49 ust. 2 lit. a	są kalibrowane w sposób odzwierciedlający profil płynności danego instrumentu finansowego na rożnych rynkach oraz średnią różnicę pomiędzy ceną kupna a ceną sprzedaży, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia rozsądnie stabilnych cen bez nieuzasadnionego dalszego ograniczania spreadów;	**T**	**Art. 18b ust. 2 pkt 1**	1) są wyznaczane na podstawie rozporządzenia 2017/588 w sposób odzwierciedlający profil płynności danego instrumentu finansowego na różnych rynkach oraz średnią różnicę pomiędzy ceną kupna a ceną sprzedaży, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia rozsądnie stabilnych cen bez nieuzasadnionego dalszego ograniczania różnicy między ceną kupna a ceną sprzedaży;	
Art. 49 ust. 2 lit. b	odpowiednio dostosowują minimalną wielkość zmiany ceny dla każdego instrumentu finansowego.	**T**	**Art. 18b ust. 2 pkt 2**	2) odpowiednio dostosowują minimalną wielkość zmiany ceny dla każdego instrumentu finansowego.	
Art. 49 ust. 3	UNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia minimalnych wielkości zmiany ceny lub systemów minimalnej wielkości zmiany ceny dla określonych akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, świadectw i innych podobnych instrumentów finansowych, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynków, zgodnie ze wskaźnikami, o	**N**			

	których mowa w ust. 2, oraz z ceną, spreadami i stopniem płynności instrumentów finansowych. EUNGiPW przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 49 ust. 4	EUNGiPW może opracować projekty regulacyjnych standardow technicznych w celu określenia minimalnych wielkości zmiany ceny lub systemów minimalnej wielkości zmiany ceny dla określonych instrumentów finansowych innych niż wymienione w ust. 3, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynków, zgodnie ze wskaźnikami, o których mowa w ust. 2, oraz z ceną, spreadami i stopniem płynności instrumentów finansowych. EUNGiPW przedkłada Komisji wszelkie takie projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 50 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby wszystkie systemy obrotu i ich członkowie lub uczestnicy synchronizowali zegary służbowe, których używają do rejestrowania daty i godziny wszystkich zdarzeń podlegających sprawozdawczości.	**N**			
Art. 50 ust. 2	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wymaganego poziomu dokładności synchronizacji zegarów zgodnego z normami międzynarodowymi. EUNGiPW przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 51 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany wprowadził wyraźne i przejrzyste zasady dotyczące dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu. Zasady te zapewniają, aby obrót wszelkimi instrumentami finansowymi dopuszczonymi do obrotu na rynku regulowanym można było prowadzić w sposób rzetelny, prawidłowy i skuteczny, a w	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	

	przypadku zbywalnych papierów wartościowych – aby można było je swobodnie zbywać.				
Art. 51 ust. 2	W przypadku instrumentów pochodnych zasady, o których mowa w ust. 1, zapewniają, aby konstrukcja kontraktu pochodnego umożliwiała jego prawidłowe wycenianie, a także wprowadzanie skutecznych warunków rozliczania.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 51 ust. 3	Oprócz obowiązków określonych w ust. 1 i 2, państwa członkowskie wymagają od rynku regulowanego ustanowienia i utrzymania skutecznych rozwiązań w celu weryfikowania, czy emitenci zbywalnych papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym wypełniają swoje obowiązki ustanowione na podstawie prawa Unii w odniesieniu do pierwszego, dalszego lub doraźnego ujawniania informacji. Państwa członkowskie zapewniają, aby rynek regulowany ustanawiał mechanizmy, które ułatwiają jego członkom lub uczestnikom uzyskanie dostępu do informacji podanych do publicznej wiadomości na podstawie prawa Unii.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 51 ust. 4	Państwa członkowskie zapewniają, aby rynek regulowany ustanowił niezbędne mechanizmy na potrzeby regularnego przeglądu zgodności instrumentów finansowych wprowadzanych do obrotu z wymogami dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 51 ust. 5	Zbywalne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym można następnie dopuścić do obrotu na innych rynkach regulowanych, nawet bez zgody emitenta oraz zgodnie ze stosownymi przepisami dyrektywy 2003/71/WE. Rynek regulowany informuje emitenta, że jego papiery wartościowe podlegają obrotowi na rynku regulowanym. Emitent nie podlega jakiemukolwiek obowiązkowi przekazywania informacji wymaganych na podstawie ust. 3 bezpośrednio rynkowi regulowanemu, który dopuścił papiery wartościowe emitenta do obrotu bez jego zgody.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 51 ust. 6	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, które: a) określają właściwości poszczególnych kategorii instrumentów finansowych uwzględniane przez rynek regulowany podczas dokonywania oceny, czy instrument finansowy wyemitowano w sposób zgodny z warunkami ustanowionymi w ust. 1 akapit drugi, dotyczącymi dopuszczenia do obrotu w rożnych segmentach rynku, które prowadzi; b) wyjaśniają rozwiązania, które rynek regulowany musi wdrożyć w celu wypełnienia	**N**			

	swojego obowiązku weryfikowania, czy emitent zbywalnych papierów wartościowych wypełnia swoje obowiązki nałożone na podstawie prawa Unii w odniesieniu do pierwszego, dalszego i doraźnego ujawniania informacji; c) wyjaśniają rozwiązania, które rynek regulowany musi ustanowić zgodnie z ust. 3 w celu ułatwienia swoim członkom lub uczestnikom dostępu do informacji, które podano do publicznej wiadomości, zgodnie z warunkami ustanowionymi na mocy prawa Unii. EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 52 ust. 1	Bez uszczerbku dla prawa właściwych organów określonego w art. 69 ust. 2 do żądania zawieszenia lub wycofania instrumentu finansowego z obrotu, operator rynku może zawiesić lub wycofać z obrotu instrument finansowy, który nie jest już zgodny z zasadami rynku regulowanego, chyba że takie zawieszenie lub wycofanie mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku.	**T**	**Art. 20 ust. 4b**	**Art. 20.** 4b. Spółka prowadząca rynek regulowany może podjąć decyzję o zawieszeniu lub wykluczeniu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi z obrotu w przypadku, gdy instrumenty te przestały spełniać warunki obowiązujące na tym rynku, pod warunkiem, że nie spowoduje to znaczącego naruszenia interesów inwestorów lub zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku. Spółka prowadząca rynek regulowany niezwłocznie informuje Komisję o podjęciu decyzji o zawieszeniu lub wykluczeniu instrumentów finansowych z obrotu.	
Art. 52 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby operator rynku, który zawiesił lub wycofał z obrotu instrument finansowy, zawiesił również lub wycofał z obrotu instrumenty pochodne, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, w przypadku gdy jest konieczne do wsparcia celów zawieszenia lub wycofania bazowego instrumentu finansowego. Operator rynku publikuje swoją decyzję o zawieszeniu lub wycofaniu instrumentu finansowego i jakiegokolwiek powiązanego instrumentu pochodnego oraz powiadamia o odpowiednich decyzjach swój właściwy organ. Właściwy organ, w którego jurysdykcji zainicjowano zawieszenie lub wycofanie z obrotu, wymaga, aby inne rynki regulowane, MTF, OTF oraz podmioty	**T**	**Art. 20 ust. 1-3, 4c, 5a i 7a-7e**	**Art. 20.** 1. W przypadku gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu na rynku regulowanym lub jest zagrożony interes inwestorów, spółka prowadząca rynek regulowany, na żądanie Komisji, wstrzymuje dopuszczenie do obrotu na tym rynku lub rozpoczęcie notowań wskazanymi przez Komisję papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi, na okres nie dłuższy niż 10 dni. 2. W przypadku gdy obrót określonymi papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, lub naruszenia interesów inwestorów, Komisja może zażądać od spółki	

	systematycznie internalizujące transakcje wchodzące w zakres jego jurysdykcji i obracające tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4-10 do niniejszej dyrektywy, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, również zawiesiły lub wycofały z obrotu ten instrument finansowy lub instrument pochodny, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu wynika z podejrzeń o nadużycia na rynku, publicznej oferty przejęcia lub nieujawnienia wewnętrznych informacji o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i 17 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, z wyjątkiem sytuacji, w których takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku. Każdy powiadomiony właściwy organ przekazuje swoją decyzję EUNGiPW i innym właściwym organom wraz z wyjaśnieniem, jeżeli postanowił nie zawieszać lub nie wycofywać z obrotu instrumentu finansowego lub instrumentu pochodnego, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują. Właściwy organ niezwłocznie podaje tę decyzję do wiadomości publicznej i powiadamia o niej EUNGiPW oraz właściwe organy pozostałych państw członkowskich. Powiadomione właściwe organy pozostałych państw członkowskich wymagają, aby rynki regulowane, inne MTF, inne OTF oraz podmioty systematycznie internalizujące transakcje wchodzące w zakres ich jurysdykcji i obracające tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10 do niniejszej dyrektywy, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, również zawiesiły lub wycofały z obrotu ten instrument finansowy lub instrument pochodny, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu wynika z podejrzeń o nadużycia na rynku, publicznej oferty przejęcia lub nieujawnienia wewnętrznych informacji o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i 17 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, z wyjątkiem sytuacji, w których takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego			prowadzącej rynek regulowany zawieszenia obrotu tymi papierami lub instrumentami. 2a. W żądaniu, o którym mowa w ust. 2, Komisja może wskazać termin, do którego zawieszenie obrotu obowiązuje. Termin ten może ulec przedłużeniu, jeżeli zachodzą uzasadnione obawy, że w dniu jego upływu będą zachodziły przesłanki, o których mowa w ust. 2. 2b. Komisja uchyla decyzję zawierającą żądanie, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy po jej wydaniu stwierdza, że nie zachodzą przesłanki zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, lub naruszenia interesów inwestorów. 3. Na żądanie Komisji, spółka prowadząca rynek regulowany wyklucza z obrotu wskazane przez Komisję papiery wartościowe lub inne instrumenty finansowe, w przypadku gdy obrót nimi zagraża w sposób istotny prawidłowemu funkcjonowaniu rynku regulowanego lub bezpieczeństwu obrotu na tym rynku, albo powoduje naruszenie interesów inwestorów. 4c. W przypadku otrzymania od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, sprawującego w tym państwie nadzór nad rynkiem regulowanym, informacji o wystąpieniu przez ten organ z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu określonego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, Komisja występuje do spółek prowadzących rynek regulowany, podmiotów prowadzących ASO, podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, jeżeli takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu jest związane z podejrzeniem wykorzystywania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej lub manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub z podejrzeniem naruszenia obowiązku	

	funkcjonowaniu rynku. Niniejszy ustęp ma również zastosowanie w przypadku zniesienia zawieszenia obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym, o którym mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, który jest związany z tym instrumentem finansowym lub się do niego odwołuje. Procedura powiadamiania, o której mowa w niniejszym ustępie, ma również zastosowanie w przypadkach, w których decyzja o zawieszeniu lub wycofaniu z obrotu instrumentu finansowego lub instrumentów pochodnych, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4-10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, podejmowana jest przez właściwy organ zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. m) i n). W celu zapewnienia, aby obowiązek zawieszenia lub wycofania z obrotu takich instrumentów pochodnych stosowano proporcjonalnie, EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego określenia sytuacji, w których powiązanie między instrumentem pochodnym, który jest związany z zawieszonym lub wycofanym z obrotu instrumentem finansowym lub się do niego odwołuje, a pierwotnym instrumentem finansowym oznacza, że ten instrument pochodny także powinien zostać zawieszony lub wycofany z obrotu, aby osiągnąć cel zawieszenia lub wycofania bazowego instrumentu finansowego. EUNGiPW przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.			publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku. 5a. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu przez Komisję z żądaniem, o którym mowa w ust. 1–3a, 4c lub 7d, oraz przekazuje ją Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawujących w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF. W przypadku gdy Komisja nie zgłosiła żądania, o którym mowa w ust. 4c lub 7d, przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwym organom nadzoru w innych państw członkowskich, sprawującym w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF, informacje o niezgłoszeniu takiego żądania, wraz z wyjaśnieniami. Informację o niezgłoszeniu żądania na podstawie ust. 4c lub 7d Komisja przekazuje do publicznej wiadomości. 7a. Spółka prowadząca rynek regulowany, która zawiesiła lub wykluczyła z obrotu na tym rynku instrument finansowy, odpowiednio niezwłocznie zawiesza lub wyklucza z obrotu na rynku regulowanym powiązane z nim instrumenty pochodne, w przypadku gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia z obrotu bazowego instrumentu finansowego. 7b. Instrumentami pochodnymi, o których mowa w ust. 4c, 5, 7a, 7d i 7e, są instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i. 7c. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje niezwłocznie Komisji informację o zawieszeniu lub wykluczeniu z obrotu na rynku regulowanym instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego. 7d. W przypadku zawieszenia lub wykluczenia z obrotu na rynku regulowanym instrumentu finansowego na podstawie ust. 4b lub 7a, Komisja występuje do innych spółek	

				prowadzących rynek regulowany, podmiotów prowadzących ASO, podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub powiązanymi z nimi instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu związane jest z podejrzeniem wykorzystania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej lub manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub z podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku. 7e. Przepisy ust. 4c, 5, 5a, 6, 6a, 7a–7d stosuje się odpowiednio do przywrócenia obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym, powiązanym z tym instrumentem finansowym.	
Art. 52 ust. 3	EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu i momentu przekazania i upublicznienia informacji, o których mowa w ust. 2. EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 52 ust. 4	Zgodnie z art. 89 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu określenia wykazu okoliczności mogących poważnie zaszkodzić interesom inwestorów lub prawidłowemu funkcjonowaniu rynku, o których mowa w ust. 1 i 2.	**N**			
Art. 53 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany ustanowił, wdrożył i utrzymywał przejrzyste i niedyskryminacyjne zasady, oparte na obiektywnych kryteriach, regulujące dostęp lub	**T**	**Art. 14 ust. 1**	**Art. 14.** 1. Rynkiem regulowanym, w rozumieniu ustawy, jest działający w sposób stały wielostronny system zawierania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe	

	członkostwo w rynku regulowanym.			dopuszczone do obrotu w tym systemie, zapewniający inwestorom powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie przy kojarzeniu ofert nabycia i zbycia instrumentów finansowych, oraz jednakowe warunki nabywania i zbywania tych instrumentów, zorganizowany i podlegający nadzorowi właściwego organu na zasadach określonych w przepisach ustawy, jak również uznany przez państwo członkowskie za spełniający te warunki, i wskazany Komisji Europejskiej jako rynek regulowany.	
Art. 53 ust. 2	Zasady, o których mowa w ust. 1, określają wszelkie obowiązki dotyczące członków lub uczestników, wynikające z: a) statutu i przepisów administracyjnych rynku regulowanego; b) zasad odnoszących się do transakcji na rynku; c) norm zawodowych nałożonych na personel firm inwestycyjnych lub instytucji kredytowych działających na rynku; d) ustanowionych na podstawie ust. 3 warunków dotyczących członków lub uczestników innych niż firmy inwestycyjne i instytucje kredytowe;	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 53 ust. 2 lit. e	zasad i procedur dotyczących rozliczania i rozrachunku transakcji zawartych na rynku regulowanym.	**T**	**Art. 18 ust. 1a**	**Art. 18.** 1a. Spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczanie transakcji zawartych na rynku regulowanym prowadzonym przez tę spółkę, przez zawarcie umowy z podmiotem uprawnionym do dokonywania rozrachunku oraz rozliczania transakcji.	
Art. 53 ust. 3	Rynki regulowane mogą dopuścić w charakterze członków lub uczestników firmy inwestycyjne, instytucje kredytowe uprawnione na podstawie dyrektywy 2013/36/UE oraz inne osoby, które: a) mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię; b) mają odpowiedni poziom zdolności, kompetencji i doświadczenia w zakresie obrotu; c) posiadają, w stosownych przypadkach, odpowiednie uzgodnienia organizacyjne; d) posiadają zasoby odpowiednie do pełnionej roli, uwzględniając różnorodne ustalenia finansowe, które rynek regulowany może ustanowić na potrzeby zagwarantowania odpowiedniego rozliczania transakcji.	**T**	**Art. 31 ust. 1 i 2**	**Art. 31.** 1. Stronami transakcji zawieranych na rynku regulowanym mogą być wyłącznie: 1) firmy inwestycyjne; 2) zagraniczne firmy inwestycyjne nieprowadzące działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) Krajowy Depozyt albo spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1 i 3 - w przypadku, o którym mowa w art. 59 ust. 3; 4) spółka prowadząca izbę rozliczeniową - w przypadku, o którym mowa w art. 68c ust. 3. 2. Stronami transakcji zawieranych na rynku	

				regulowanym mogą być również, na warunkach określonych w regulaminie rynku regulowanego, inne podmioty nabywające i zbywające instrumenty finansowe we własnym imieniu i na własny rachunek: 1) będące uczestnikami Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 lub 2, lub spółki prowadzącej izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową, o której mowa w art. 68a; 2) niebędące uczestnikami podmiotu, o którym mowa w pkt 1, pod warunkiem wskazania podmiotu będącego uczestnikiem podmiotu, o którym mowa w pkt 1, który zobowiązał się do wypełniania obowiązków w związku z rozliczaniem zawartych transakcji.	
Art. 53 ust. 4	Państwa członkowskie zapewniają, aby w odniesieniu do transakcji zawieranych na rynku regulowanym, członkowie i uczestnicy nie mieli obowiązku stosowania względem siebie obowiązków ustanowionych w art. 24, 25, 27 i 28. Jednakże członkowie lub uczestnicy rynku regulowanego stosują obowiązki przewidziane w art. 24, 25, 27 i 28 w odniesieniu do swoich klientów, gdy działając na rachunek klientów, wykonują ich zlecenia na rynku regulowanym.	**T**	**Art. 16 ust. 3**	**Art. 16.** 3. Spółka prowadząca rynek regulowany może, po uzyskaniu zezwolenia Komisji, prowadzić ASO. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi ASO, stosuje się odpowiednio art. 78 ust. 1–11, 13 i 14, art. 78b, art. 83a ust. 4 i 4a, art. 104a, oraz przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 i 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności, oraz przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/584 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi organizacyjne w zakresie systemów obrotu (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 350), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/584”.	
Art. 53 ust. 5	Państwa członkowskie zapewniają, aby zasady dostępu do rynku regulowanego, lub członkostwa lub udziału w nim przewidywały bezpośredni lub zdalny udział w rynku firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych.	**T**	**Art. 31 ust. 1**	**Art. 31.** 1. Stronami transakcji zawieranych na rynku regulowanym mogą być wyłącznie: 1) firmy inwestycyjne; 2) zagraniczne firmy inwestycyjne nieprowadzące działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) Krajowy Depozyt albo spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1 i 3 - w przypadku, o którym mowa w art. 59 ust. 3; 4) spółka prowadząca izbę rozliczeniową - w przypadku, o którym mowa w art. 68c ust. 3.	

Art. 53 ust. 6	Bez jakichkolwiek dalszych wymogów prawnych lub administracyjnych, państwa członkowskie umożliwiają rynkom regulowanym z innych państw członkowskich wprowadzanie na ich terytorium odpowiednich rozwiązań, tak aby ułatwić dostęp do tych rynków i obrót na tych rynkach prowadzony przez zdalnych członków lub uczestników mających siedzibę na ich terytorium. Rynek regulowany przekazuje właściwemu organowi swojego macierzystego państwa członkowskiego informacje dotyczące państwa członkowskiego, w którym zamierza wprowadzić takie rozwiązania. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego w terminie jednego miesiąca przekazuje te informacje państwu członkowskiemu, w którym rynek regulowany zamierza wprowadzić takie rozwiązania. EUNGiPW może zwrócić się o dostęp do tych informacji zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Na wniosek właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego rynku regulowanego bez zbędnej zwłoki przekazuje tożsamość członków lub uczestników rynku regulowanego mających siedzibę w tym państwie członkowskim.	**T**	**Art. 14a** **Art. 25b ust. 2-3**	**Art. 14a.** 1. Podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany może bez zezwolenia Komisji instalować na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej systemy informatyczne i urządzenia techniczne umożliwiające dostęp do tego rynku podmiotom prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 2. Warunkiem podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1, jest poinformowanie Komisji przez właściwy organ nadzoru, który udzielił danemu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, o zamiarze ich podjęcia. 3. Komisja może zwrócić się do organu nadzoru, o którym mowa w ust. 2, o wskazanie uczestników rynku, o którym mowa w ust. 1. 4. W przypadkach gdy zgodnie z art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2017/565 działalność podmiotu, o którym mowa w ust. 1, uzyska znaczną wagę dla funkcjonowania rynku papierów wartościowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dla ochrony inwestorów, Komisja podejmuje współpracę z właściwym organem nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego. **Art. 25b.** 2. Spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana zawiadomić Komisję o zamiarze podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1. 2a. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, w zakresie prowadzonego przez spółkę prowadzącą rynek regulowany ASO lub OTF, zawiera informacje określone w art. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1018 z dnia 29 czerwca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających informacje zgłaszane przez firmy inwestycyjne, operatorów rynku i instytucje kredytowe (Dz. Urz. UE L 155 z 17.06.2017, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/1018”. 3. Komisja przekazuje informację, o której mowa w ust. 2, w terminie miesiąca właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego	

				czynności określone w ust. 1 mają być podjęte.	
Art. 53 ust. 7	Państwa członkowskie wymagają, aby operator rynku regularnie przekazywał organowi właściwemu dla rynku regulowanego wykaz członków lub uczestników rynku regulowanego.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 54 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby rynki regulowane ustanowiły i utrzymywały skuteczne mechanizmy i procedury, w tym zasoby konieczne do regularnego monitorowania zgodności działalności swoich członków lub uczestników z tymi zasadami. Rynki regulowane monitorują wysłane zlecenia, w tym zlecenia anulowane, oraz transakcje zawierane przez ich członków lub uczestników w ramach ich systemów w celu stwierdzenia naruszeń tych zasad, zakłóceń warunków wymiany handlowej, postępowania, które mogą wskazywać na postępowanie zakazane na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014 lub zakłócenia systemu dotyczące instrumentu finansowego.	**T**		[Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 54 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby operatorzy rynków regulowanych niezwłocznie informowali właściwe organy o istotnych naruszeniach swoich zasad lub zakłóceniach warunków wymiany handlowej bądź postępowaniu, które mogą wskazywać na postępowanie zakazane na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014 lub zakłócenia systemu dotyczące instrumentu finansowego. Właściwe organy rynków regulowanych przekazują EUNGiPW oraz właściwe organy pozostałych państw członkowskich informacje, o których mowa w akapicie pierwszym. W odniesieniu do postępowania, które może wskazywać na postępowanie zakazane na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014, właściwy organ musi być przekonany, że takie postępowanie ma lub miało miejsce zanim powiadomi właściwe organy pozostałych państw członkowskich i EUNGiPW.	**T**	**Art. 17 ust. 3** **Art. 3a ust. 1 i 3 oraz art. 3b ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 17.** 3. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, przekazane Komisji przez spółkę prowadzącą rynek regulowany informacje o przypadkach naruszenia przez członków rynku regulowanego wdrożonych przez ten rynek zasad uczciwego obrotu oraz istotnego naruszenia regulacji dotyczących jego funkcjonowania, w tym dokonywanego na nim obrotu, oraz o przypadkach uzasadniających podejrzenie wystąpienia manipulacji lub wykorzystania informacji poufnej na tym rynku regulowanym. **Art. 3a.** 1. Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014. Przekazanie Komisji zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń rozporządzenia 596/2014 nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, a także innych obowiązków zachowania poufności informacji, wynikających z obowiązujących przepisów lub umowy. Przekazanie Komisji zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń nie może stanowić przyczyny rozwiązania z osobą zgłaszającą umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub innej umowy o podobnym charakterze. 3. Minister właściwy do spraw instytucji	

				finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób odbierania zgłoszeń, o których mowa w ust. 1, sposób postępowania z odebranymi zgłoszeniami i ich przechowywania, a także informowania o sposobie odbierania zgłoszeń i o działaniach, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu zgłoszenia, mając na względzie zapewnienie należytej ochrony osoby dokonującej zgłoszenia lub osoby, której zarzuca się naruszenie, w zakresie wskazanym w art. 32 ust. 2 lit. b i c rozporządzenia 596/2014. **Art. 3b.** Podmioty wymienione w art. 5 pkt 2, 4–6d, 9–16 i 18–20, 22 i 23 są obowiązane posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014, jakich dopuścili się pracownicy tych podmiotów.	
Art. 54 ust. 3	Państwa członkowskie wymagają, aby operator rynku bez zbędnej zwłoki przekazywał istotne informacje organowi właściwemu do wykrywania i ścigania nadużyć na rynku regulowanym oraz w pełni wspomagał ten organ w wykrywaniu i ściganiu nadużyć na rynku mających miejsce w ich systemach rynku regulowanego lub za pośrednictwem systemów rynku regulowanego.	**T**	**§ 13 ust. 3 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna**	**§ 13.** 3. O każdym przypadku naruszenia zasad uczciwego obrotu oraz istotnego naruszenia regulacji, o których mowa w ust. 1, spółka prowadząca rynek regulowany informuje Komisję niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 24 godzin od powzięcia informacji o wystąpieniu zdarzenia. Informacja zawiera szczegółowy opis takiego przypadku wraz ze wskazaniem działań, jakie spółka podjęła lub zamierza podjąć w związku z jego wystąpieniem. [Komentarz: Patrz również regulacja zawarta w art. 16 ust. 2 rozporządzenia PE i Rady (UE) nr 596/2014 w sprawie nadużyć na rynku. Zgodnie z tym przepisem, każdy podmiot zawodowo zajmujący się pośredniczeniem w zawieraniu transakcji lub wykonywaniu zleceń zobowiązany jest do ustanowienia i utrzymywania skutecznych rozwiązań, systemów i procedur wykrywania i powiadamiania o podejrzanych zleceniach i transakcjach. Jeżeli podmiot ten poweźmie uzasadnione podejrzenie, że zlecenie lub transakcja dotycząca jakiegokolwiek instrumentu finansowego może stanowić wykorzystywanie informacji poufnych, manipulację na rynku lub usiłowanie wykorzystania informacji poufnych lub	

				manipulacji na rynku, zobowiązana jest niezwłocznie powiadomić właściwy organ]	
Art. 54 ust. 4	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określenia okoliczności uruchamiających wymóg informowania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.	**N**			
Art. 55 ust. 1	Bez uszczerbku dla tytułów III, IV lub V rozporządzenia (UE) nr 648/2012, państwa członkowskie nie uniemożliwiają rynkom regulowanym zawierania odpowiednich uzgodnień z CCP lub izbą rozliczeniową i systemem rozrachunku innego państwa członkowskiego na potrzeby rozliczenia lub rozrachunku niektórych lub wszystkich transakcji zawartych przez uczestników rynku w oparciu o ich systemy.	**N**		[Komentarz: Nie wymaga implementacji. Brak regulacji uniemożliwiających rynkom regulowanym zawierania uzgodnień, o których mowa. W ten sposób cel dyrektywy został osiągnięty]	
Art. 55 ust. 2	Bez uszczerbku dla tytułów III, IV lub V rozporządzenia (UE) nr 648/2012, właściwy organ rynku regulowanego nie może sprzeciwiać się wykorzystywaniu CCP, izb rozliczeniowych lub systemów rozrachunku w innym państwie członkowskim z wyjątkiem przypadków, gdy jest to wyraźnie konieczne dla utrzymania prawidłowego funkcjonowania danego rynku regulowanego oraz z uwagi na warunki dotyczące systemów rozrachunku określone w art. 37 ust. 2 niniejszej dyrektywy. Aby uniknąć nadmiarowego powielania kontroli, właściwy organ uwzględnia kontrolę/nadzór nad systemem rozliczeniowym i rozrachunku, sprawowany obecnie przez banki centralne w ramach nadzoru nad systemami rozliczeniowymi i rozrachunku lub przez inne organy nadzorcze właściwe dla takich systemów.	**N**		[Komentarz: Jak wyżej]	
Art. 56	Każde państwo członkowskie opracowuje wykaz rynków regulowanych, dla których jest macierzystym państwem członkowskim, i przesyła ten wykaz pozostałym państwom członkowskim i EUNGiPW. Przekazywanie podobnych informacji ma miejsce w odniesieniu do każdej zmiany w tym wykazie. EUNGiPW publikuje wykaz wszystkich rynków regulowanych na swojej stronie internetowej i aktualizuje go. Wykaz ten zawiera niepowtarzalny kod określony przez EUNGiPW zgodnie z art. 65 ust. 6 identyfikujący rynki regulowane i wykorzystywany na potrzeby sprawozdań zgodnie z art. 65 ust. 1 lit. g) i art. 65 ust. 2 lit. g) niniejszej dyrektywy oraz z art. 6, 10 i 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.	**T**	**Art. 17 ust. 2**	**Art. 17.** 2. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz organom nadzoru nad rynkami regulowanymi w innych państwach członkowskich listę rynków regulowanych prowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
Art. 57 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy ustanowiły i stosowały zgodnie z metodologią obliczania określoną przez EUNGiPW limity pozycji dotyczące wielkości pozycji netto, które dana osoba	**T**	**Art. 32c ust. 1, 4 i 5**	**Art. 32c.** 1. Komisja, w drodze decyzji, może ustalić limity otwartych pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych, zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia	

	może posiadać każdorazowo w towarowych instrumentach pochodnych znajdujących się w systemach obrotu i będących przedmiotem ekonomicznie równoważnych kontraktów będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Limity są określane na podstawie wszystkich pozycji należących do danej osoby i pozycji posiadanych w jej imieniu na zbiorczym poziomie grupy, w celu: a) zapobiegania nadużyciom na rynku; b) wspierania prawidłowej wyceny i warunków rozliczania instrumentów, w tym zapobiegania pozycjom powodującym zakłócenia na rynku, oraz zapewniania w szczególności spójności między cenami instrumentów pochodnych w miesiącu dostawy a cenami kasowymi towaru bazowego, bez uszczerbku dla ustalania poziomu cen na rynku towaru bazowego. Limity pozycji nie mają zastosowania do pozycji, które znajdują się w posiadaniu podmiotu niefinansowego lub w posiadaniu w jego imieniu i które można obiektywnie zmierzyć jako zmniejszające ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową tego podmiotu niefinansowego.			2017/591. Komisja wskazuje termin wykonania decyzji, nie krótszy niż miesiąc od dnia jej ogłoszenia. 4. Limity pozycji, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do pozycji otwartych przez podmiot niefinansowy lub pozycji otwartych na jego rachunek, jeżeli można je zakwalifikować jako zmniejszające ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową tego podmiotu niefinansowego. Podmiot niefinansowy składa do Komisji wniosek o uznanie pozycji w towarowych instrumentach pochodnych za zmniejszającą ryzyko bezpośrednio związane z jego działalnością handlową, zgodnie z art. 8 rozporządzenia 2017/591. Pozycję zmniejszającą ryzyko związane bezpośrednio z działalnością handlową podmiotu niefinansowego określa się zgodnie z art. 7 rozporządzenia 2017/591. 5. Limity pozycji określają maksymalną wielkość pozycji netto w towarowych instrumentach pochodnych, które podmiot finansowy lub niefinansowy może posiadać, znajdujących się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi, lub znajdujących się poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, o ile są ekonomicznie równoważne z tymi, które znajdują się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi.	
Art. 57 ust. 2	Limity pozycji określają wyraźne progi ilościowe dotyczące maksymalnej wielkości pozycji w zakresie danego towarowego instrumentu pochodnego, jaką dana osoba może posiadać.	**T**	**Art. 32c ust. 5**	5. Limity pozycji określają maksymalną wielkość pozycji netto w towarowych instrumentach pochodnych, które podmiot finansowy lub niefinansowy może posiadać, znajdujących się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi, lub znajdujących się poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, o ile są ekonomicznie równoważne z tymi, które znajdują się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi.	
Art. 57 ust. 3	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metodologii obliczania, którą właściwe organy mają stosować przy określaniu limitów pozycji miesięcznych cen kasowych i innych miesięcznych limitów pozycji dotyczących towarowych instrumentów pochodnych rozliczanych fizycznie i w środkach pieniężnych, w oparciu o właściwości danego instrumentu pochodnego. Metodologia	**N**			

	obliczania uwzględnia co najmniej następujące czynniki: a) okres zapadalności towarowych kontraktów pochodnych; b) ilość bazowego instrumentu towarowego, która podlega dostarczeniu; c) ogół otwartych pozycji w danym kontrakcie i ogół otwartych pozycji w innych instrumentach finansowych w ramach tego samego towaru bazowego; d) zmienność odpowiednich rynków, w tym zamiennych instrumentów pochodnych oraz rynków bazowych instrumentów towarowych; e) liczba i wielkość uczestników rynku; f) właściwości rynku danego towaru bazowego, w tym schematy produkcji, konsumpcji i transportu na rynek; g) opracowanie nowych kontraktów. EUNGiPW uwzględnia doświadczenia związane z limitami pozycji firm inwestycyjnych lub operatorów rynku prowadzących system obrotu i innych jurysdykcji. EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 57 ust. 4	Właściwy organ określa limity dla każdego kontraktu dotyczącego towarowego instrumentu pochodnego znajdującego się w systemach obrotu w oparciu o metodologię obliczania określoną przez EUNGiPW zgodnie z ust. 3. Ten limit pozycji obejmuje ekonomicznie równoważne kontrakty będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Właściwy organ dokonuje przeglądu limitów pozycji w przypadku istotnej zmiany ilości, która podlega dostarczeniu, lub otwartej pozycji, lub jakiejkolwiek innej istotnej zmiany na rynku, w oparciu o określoną przez niego ilość, która podlega dostarczeniu i otwartą pozycję, oraz reguluje limit pozycji zgodnie z metodologią obliczania opracowaną przez EUNGiPW.	**T**	**Art. 32c ust. 1 i 8**	**Art. 32c.** 1. Komisja, w drodze decyzji, może ustalić limity otwartych pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych, zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Komisja wskazuje termin wykonania decyzji, nie krótszy niż miesiąc od dnia jej ogłoszenia. 8. Limity pozycji ustalone przez Komisję podlegają przeglądowi w przypadku istotnej zmiany na rynku wpływającej na wartości, na podstawie których są ustalane limity pozycji. W takim przypadku Komisja ustala nowy limit, zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Do ponownego ustalenia limitu pozycji stosuje się przepisy ust. 1–7.	
Art. 57 ust. 5	Właściwe organy powiadamiają EUNGiPW o konkretnych limitach pozycje, jakie zamierzają wprowadzić zgodnie z metodologią obliczania określoną przez EUNGiPW na mocy ust. 3. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania	**T**	**Art. 32c ust. 6 i 7**	**Art. 32c.** 6. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja zasięga opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, a także: 1) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki – w	

	powiadomienia EUNGiPW wydaje właściwemu organowi opinię oceniającą zgodność limitów pozycji z celami ust. 1 i z metodologią obliczania określoną przez EUNGiPW na mocy ust. 3. EUNGiPW publikuje tę opinię na swojej stronie internetowej. Odnośny właściwy organ zmienia limity pozycji zgodnie z opinią EUNGiPW lub przedstawia EUNGiPW wyjaśnienie, dlaczego uważa zmianę za zbędną. W przypadku nałożenia przez właściwy organ limitów sprzecznych z opinią EUNGiPW, organ ten niezwłocznie publikuje na swojej stronie internetowej komunikat, w którym wyczerpująco wyjaśnia powody takiego działania. W przypadku gdy EUNGiPW uzna limit pozycji za niezgodny z metodologią obliczania określoną w ust. 3, podejmuje działanie zgodnie z uprawnieniami przysługującymi mu na mocy art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.			przypadku, gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest paliwo lub energia w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, 791, 1089, 1387, 1566 i …), 2) ministra właściwego do spraw rynków rolnych – w przypadku gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest produkt rolny, 3) właściwego ministra kierującego działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu określonym towarem, innym niż określony w pkt 1 i 2 – w przypadku gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest towar inny niż określony w pkt 1 i 2. 7. Komisja, po zasięgnięciu opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, może zmienić ustalony limit pozycji, zgodnie z opinią tego Urzędu. W przypadku nieuwzględnienia opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych Komisja przekazuje mu swoje stanowisko wraz z uzasadnieniem i publikuje to stanowisko wraz z uzasadnieniem na swojej stronie internetowej.	
Art. 57 ust. 6	W przypadku gdy ten sam towarowy instrument pochodny znajduje się w znacznych wolumenach w systemach obrotu jednej lub większej liczby jurysdykcji, organ właściwy dla systemu obrotu, w którym wolumen obrotu jest największy (właściwy organ centralny) określa jednolity limit pozycji, który ma być stosowany do wszystkich transakcji w ramach tego kontraktu. Właściwy organ centralny konsultuje się z właściwymi organami innych systemów obrotu, które obracają danym instrumentem pochodnym w znacznych wolumenach, w sprawie jednolitego limitu pozycji, jaki ma być stosowany, oraz wszelkich zmian tych jednolitych limitów pozycji. W przypadku braku porozumienia między właściwymi organami, organy te przedstawią pisemnie pełne i szczegółowe uzasadnienie powodów, dla których uważają, że wymogi określone w ust. 1 nie zostały spełnione. EUNGiPW rozstrzyga wszelkie spory wynikłe z rozbieżności stanowisk właściwych organów zgodnie ze swoimi uprawnieniami na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Właściwe organy systemów obrotu obracających tym samym towarowym instrumentem pochodnym i	**T**	**Art. 32c ust. 11-13**	**Art. 32c.** 11. W przypadku gdy wolumen obrotu towarowego instrumentu pochodnego znajdującego się w systemie obrotu instrumentami finansowymi w więcej niż jednym państwie członkowskim jest największy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja ustala jednolity limit pozycji, który ma być stosowany do wszystkich transakcji w ramach tego towarowego instrumentu pochodnego. Komisja, ustalając jednolity limit pozycji oraz zmiany tego limitu, przeprowadza konsultacje z właściwymi organami nadzoru innych państw członkowskich, sprawującymi w tych państwach nadzór nad systemami obrotu instrumentami finansowymi, w których obrót tym towarowym instrumentem pochodnym jest znaczny. 12. W przypadku gdy jednolity limit pozycji ustalony przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który jest właściwy ze względu na największy wolumen obrotu towarowym instrumentem pochodnym na rynku podlegającym nadzorowi tego organu, nie	

	właściwe organy posiadaczy pozycji w tym towarowym instrumencie pochodnym wprowadzają mechanizmy współpracy, obejmujące wymianę odpowiednich danych w celu uniemożliwiania monitorowania i egzekwowania jednolitego limitu pozycji.			zapobiega: 1) wykorzystywaniu informacji poufnej, bezprawnemu ujawnianiu informacji poufnej lub manipulacji na rynku, 2) nieprawidłowościom w wycenie i rozliczaniu instrumentów, w tym nie zapobiega pozycjom powodującym zakłócenia na rynku, w szczególności nie zapewnia spójności między cenami instrumentów pochodnych w miesiącu dostawy a cenami kasowymi towaru bazowego – Komisja przekazuje swoje zastrzeżenia temu organowi; w przypadku braku porozumienia między właściwym organem nadzoru innego państwa członkowskiego a Komisją, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 84, z późn. zm.), zwanego dalej: „rozporządzeniem 1095/2010. 13. W zakresie obrotu towarowym instrumentem pochodnym spółka prowadząca system obrotu instrumentami finansowymi współpracuje z właściwymi organami systemów obrotu instrumentami finansowymi z innych państw członkowskich, w których odbywa się obrót tym towarowym instrumentem pochodnym, oraz podmiotami posiadającymi otwarte pozycje w tym towarowym instrumencie pochodnym, w szczególności przez wymianę informacji umożliwiających kontrolę otwartych pozycji w zakresie tego instrumentu.	
Art. 57 ust. 7	EUNGiPW monitoruje co najmniej raz w roku sposób, w jaki właściwe organy wdrożyły limity pozycji wyznaczone zgodnie z metodologią obliczania określoną przez EUNGiPW na mocy ust. 3. EUNGiPW zapewnia przy tym, aby jednolity limit pozycji rzeczywiście miał zastosowanie to tego samego kontraktu bez względu od miejsca obrotu zgodnie z ust. 6.	**N**			
Art. 57 ust. 8	Państwa członkowskie zapewniają, aby firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący system obrotu, w którym przedmiotem obrotu są towarowe	**T**	**Art. 28 ust. 2 pkt 15c**	**Art. 28.** 2. Regulamin rynku regulowanego określa w szczególności: (…) 15c) mechanizmy umożliwiające kontrolę	

	instrumenty pochodne, stosowali mechanizmy kontroli zarządzania pozycjami. Mechanizmy te obejmują co najmniej uprawnienia systemu obrotu do:			otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych w rozumieniu art. 32b ust. 1 pkt 3, innych niż towarowe instrumenty pochodne, o których mowa w art. 32f ust. 7, w szczególności umożliwiające:	
Art. 57 ust. 8 lit. a	monitorowania otwartych pozycji poszczególnych osób;	**T**	**Art. 28 ust. 2 pkt 15c lit. a**	a) monitorowanie otwartych pozycji członków rynku regulowanego,	
Art. 57 ust. 8 lit. b	uzyskiwania od poszczególnych osób dostępu do informacji, w tym wszelkich istotnych dokumentów, dotyczących wielkości i celu pozycji lub zaangażowania, informacji na temat beneficjentów rzeczywistych lub właścicieli instrumentu bazowego, wszelkich ustaleń wspólnych oraz wszelkich powiązanych aktywów lub pasywów na rynku instrumentu bazowego;	**T**	**Art. 28 ust. 2 pkt 15c lit. b**	b) uzyskiwanie od członka rynku regulowanego dostępu do informacji, w tym do istotnych dokumentów dotyczących wielkości i celu pozycji lub zaangażowania, informacji na temat beneficjentów rzeczywistych lub właścicieli instrumentu bazowego, oraz do informacji na temat wspólnych ustaleń oraz powiązanych aktywów lub pasywów na rynku instrumentu bazowego,	
Art. 57 ust. 8 lit. c	wymagania, aby dana osoba usunęła lub zmniejszyła daną pozycję tymczasowo lub na stałe, zależnie od wymogów w danym przypadku, oraz jednostronnego podjęcia odpowiednich działań w celu zapewnienia usunięcia lub zmniejszenia, jeżeli ta osoba się nie zastosuje; oraz	**T**	**Art. 28 ust. 2 pkt 15c lit. c i d**	c) zażądanie od członka rynku regulowanego, aby usunął on lub zmniejszył daną pozycję tymczasowo lub na stałe, d) jednostronne podjęcie odpowiednich działań w celu zapewnienia usunięcia lub zmniejszenia danej pozycji, jeżeli członek rynku regulowanego nie zastosuje się do żądania, o którym mowa w lit. c, oraz	
Art. 57 ust. 8 lit. d	w stosownych przypadkach, wymagania, aby dana osoba przywróciła płynność na rynku zgodnie z ustaloną ceną i wolumenem, tymczasowo, z wyraźnym zamiarem złagodzenia skutków dużej lub dominującej pozycji.	**T**	**Art. 28 ust. 2 pkt 15c lit. e**	e) w stosownych przypadkach, zażądanie od członka rynku regulowanego, aby przywrócił on płynność na rynku zgodnie z ustaloną ceną i wolumenem, tymczasowo, z wyraźnym zamiarem złagodzenia skutków dużej lub dominującej pozycji.	
Art. 57 ust. 9	Limity pozycji i mechanizmy kontroli zarządzania pozycjami muszą być przejrzyste i niedyskryminacyjne oraz określać, w jaki sposób mają zastosowanie do osób, z uwzględnieniem charakteru i składu uczestników rynku oraz sposobu korzystania przez nich z kontraktów zgłoszonych do obrotu.	**T**	**Art. 32c ust. 1**	**Art. 32c.** 1. Komisja, w drodze decyzji, może ustalić limity otwartych pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych, zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Komisja wskazuje termin wykonania decyzji, nie krótszy niż miesiąc od dnia jej ogłoszenia.	
Art. 57 ust. 10	Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący system obrotu informuje właściwy organ o szczegółach limitów pozycji oraz mechanizmach kontroli zarządzania pozycjami. Właściwy organ przekazuje te informacje EUNGiPW wraz z informacjami na temat ustanowionych przez siebie limitów pozycji, a EUNGiPW publikuje i utrzymuje na swojej stronie internetowej bazę danych zawierającą zestawienie limitów pozycji lub mechanizmów kontroli zarządzania pozycjami.	**T**	**Art. 32f ust. 1**	**Art. 32f.** 1. Firma inwestycyjna lub spółka prowadząca rynek regulowany, prowadzące system obrotu instrumentami finansowymi, które dopuszczają do obrotu towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji: 1) podają do publicznej wiadomości, za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, oraz przekazują Komisji i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i	

				Papierów Wartościowych, cotygodniowe sprawozdanie, zawierające zbiorcze zestawienie pozycji utrzymywanych przez poszczególne kategorie podmiotów, o których mowa w ust. 4 pkt 1–5, w odniesieniu do poszczególnych towarowych instrumentów pochodnych lub uprawnień do emisji lub instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, będących przedmiotem obrotu w prowadzonych przez firmę inwestycyjną lub spółkę prowadzącą rynek regulowany systemach obrotu instrumentami finansowymi, z uwzględnieniem liczby długich i krótkich pozycji w każdym towarowym instrumencie pochodnym lub uprawnieniach do emisji lub instrumentach pochodnych, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, dla każdej z takich kategorii podmiotów, ich zmian od czasu poprzedniego sprawozdania, procentowego udziału całkowitej liczby otwartych pozycji w każdym towarowym instrumencie pochodnym lub uprawnieniu do emisji lub instrumencie pochodnym, którego instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, dla każdej z takich kategorii podmiotów, i liczby osób posiadających takie pozycje w każdej z takich kategorii podmiotów; 2) przekazują Komisji, co najmniej raz dziennie oraz na każde żądanie Komisji, kompletne zestawienie pozycji posiadanych w ramach danego systemu obrotu instrumentami finansowymi przez wszystkie osoby, w tym członków lub uczestników oraz ich klientów.	
Art. 57 ust. 11	Właściwe organy wprowadzają limity pozycji, o których mowa w ust. 1, zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. p).	**T**	**Art. 32c ust. 1**	**Art. 32c.** 1. Komisja, w drodze decyzji, może ustalić limity otwartych pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych, zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Komisja wskazuje termin wykonania decyzji, nie krótszy niż miesiąc od dnia jej ogłoszenia.	
Art. 57 ust. 12	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających: a) kryteria i metody określania, czy dana pozycja kwalifikuje się jako zmniejszająca ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą; b) metody określania, kiedy pozycje danej osoby należy zagregować w ramach grupy; c) kryteria określania, czy dany kontrakt jest kontraktem będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym ekonomicznie równoważnym	**N**			

	kontraktowi w systemie obrotu, o którym mowa w ust. 1, tak aby ułatwić informowanie właściwego organu o pozycjach objętych w równoważnych kontraktach będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zgodnie z art. 58 ust. 2; d) definicję tego, co oznacza ten sam towarowy instrument pochodny i znaczny wolumen, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu; e) metodologię agregowania i kompensacji OTC oraz pozycje towarowych instrumentów pochodnych w obrocie, aby określić pozycję netto dla celów oceny zgodności z limitami. Takie metodologie ustanawiają kryteria służące określeniu, które pozycje należy skompensować z innymi i które nie mogą ułatwiać tworzenia pozycji w sposób niespójny z celami określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu; f) procedurę określającą sposób, w jaki osoby mogą wnioskować o wyłączenie na mocy ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu oraz jak odpowiedni właściwy organ zatwierdza takie wnioski; g) metodologię obliczania służącą wskazaniu systemu obrotu o największym wolumenie obrotu danym towarowym instrumentem pochodnym oraz znacznych wolumenów, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu. EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 57 ust. 13	Właściwe organy nie nakładają limitów, które są bardziej restrykcyjne niż limity i mechanizmy przyjęte na podstawie ust. 1, chyba że w wyjątkowych przypadkach, gdy są one obiektywnie uzasadnione i proporcjonalne, z uwzględnieniem płynności danego rynku i prawidłowego funkcjonowania tego rynku. Właściwe organy publikują na swojej stronie internetowej szczegółowe informacje na temat bardziej restrykcyjnych limitów pozycji, które postanawiają wprowadzić i które obowiązują przez początkowy okres nieprzekraczający sześciu miesięcy od daty ich opublikowania na stronie internetowej. Bardziej restrykcyjne limity pozycji mogą zostać przedłużone na kolejne okresy nieprzekraczające jednorazowo sześciu miesięcy, jeżeli nadal istnieją powody uzasadniające jego stosowanie. W przypadku ich nieprzedłużenia po upływie sześciomiesięcznego okresu, wygasają one automatycznie.	**T**	**Art. 32c ust. 3 i 8-10**	**Art. 32c.** 3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o ich wydaniu Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej. 8. Limity pozycji ustalone przez Komisję podlegają przeglądowi w przypadku istotnej zmiany na rynku wpływającej na wartości, na podstawie których są ustalane limity pozycji. W takim przypadku Komisja ustala nowy limit, zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Do ponownego ustalenia limitu pozycji stosuje się przepisy ust. 1–7. 9. W przypadku gdy jest to uzasadnione zapewnieniem płynności rynku i prawidłowości	

	W przypadku gdy właściwe organy postanawiają wprowadzić bardziej restrykcyjne limity pozycji, powiadamiają o tym fakcie EUNGiPW. Powiadomienie zawiera wyjaśnienia wprowadzenia bardziej restrykcyjnych limitów pozycji. EUNGiPW wydaje w terminie 24 godzin opinię, w której stwierdza, czy uznaje te bardziej restrykcyjne limity pozycji za konieczne, aby zaradzić wyjątkowym okolicznościom. Opinia ta publikowana jest na stronach internetowych EUNGiPW. W przypadku nałożenia przez właściwy organ limitów sprzecznych z opinią EUNGiPW, organ ten niezwłocznie publikuje na swojej stronie internetowej komunikat, w którym wyczerpująco wyjaśnia powody takiego działania.			funkcjonowania tego rynku, Komisja może, w decyzji, o której mowa w ust. 1, ustalić limity niższe od określanych zgodnie z rozdziałem III rozporządzenia 2017/591. Limity takie nie mogą zostać wprowadzone na dłużej niż 6 miesięcy. W przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością zapewnienia płynności rynku i prawidłowości funkcjonowania tego rynku, Komisja może przedłużyć okres obowiązywania limitu niższego o kolejne 6 miesięcy. 10. W przypadku ustalenia przez Komisję limitów pozycji zgodnie z ust. 9, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. W przypadku jego negatywnej opinii Komisja może zmienić ustalony limit pozycji zgodnie z tą opinią. W przypadku nieuwzględnienia opinii tego Urzędu Komisja publikuje swoje stanowisko wraz z uzasadnieniem na swojej stronie internetowej.	
Art. 57 ust. 14	Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy mogły stosować swoje uprawnienia do nakładania kar na mocy niniejszej dyrektywy za naruszenia limitów pozycji określonych zgodnie z niniejszym artykułem w odniesieniu do: a) pozycji posiadanych przez osoby znajdujące się lub działające na ich terytorium lub za granicą, które przekraczają limity dotyczące towarowych kontraktów pochodnych określone przez właściwe organy w odniesieniu do kontraktów w systemach obrotu mających siedzibę lub działających na ich terytorium, lub ekonomicznie równoważnych kontraktów będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym; b) pozycji w posiadaniu osób znajdujących się lub działających na ich terytorium, które przekraczają limity dotyczące towarowych kontraktów pochodnych określone przez właściwe organy w innych państwach członkowskich.	**T**	**Art. 176g**	**Art. 176g**. 1. Na każdego, kto narusza ustalone przez Komisję limity pozycji, o których mowa w art. 32c ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł. 2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 3. W przypadku gdy podmiot naruszający limit pozycji jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 4. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało	

				sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 3. 5. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) stopień przyczynienia się osoby, na którą jest nakładana kara, do powstania naruszenia; 3) sytuację finansową osoby, na którą jest nakładana kara; 4) skalę korzyści uzyskanych przez osobę, na którą jest nakładana kara, jeżeli można te korzyści ustalić; 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić; 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań osoby, na którą jest nakładana kara; 7) gotowość do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia; 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez osobę, na którą jest nakładana kara; 9) wpływ posiadanej pozycji w towarowym instrumencie pochodnym na ważny interes publiczny lub wykonanie obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku towaru, stanowiącego instrument bazowy dla towarowego instrumentu pochodnego, w stosunku do którego nastąpiło przekroczenie limitu pozycji. 6. Jeżeli zachowanie limitów pozycji ustalonych przez Komisję nie jest możliwe bez naruszenia przez podmiot naruszający limit pozycji obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku towaru, stanowiącego instrument bazowy dla towarowego instrumentu pochodnego, w stosunku do którego nastąpiło przekroczenie limitu pozycji, Komisja odstępuje od wymierzenia kary.	
Art. 58 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący system obrotu, który dopuszcza do obrotu towarowe instrumenty pochodne lub uprawnienia do emisji lub związane z nimi instrumenty pochodne: a) podawali do publicznej wiadomości cotygodniowe sprawozdanie zawierające zbiorcze	**T**	**Art. 32f ust. 1**	**Art. 32f.** 1. Firma inwestycyjna lub spółka prowadząca rynek regulowany, prowadzące system obrotu instrumentami finansowymi, które dopuszczają do obrotu towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do	

	zestawienie pozycji utrzymywanych przez poszczególne kategorie osób w odniesieniu do poszczególnych towarowych instrumentów pochodnych lub uprawnień do emisji lub ich instrumentów pochodnych, będących przedmiotem obrotu w ich systemach obrotu, z wyszczególnieniem liczby długich i krótkich pozycji dla takich kategorii, ich zmian od czasu poprzedniego sprawozdania, procentowego udziału całkowitej liczby otwartych pozycji dla każdej kategorii oraz liczby osób posiadających pozycję w każdej kategorii zgodnie z ust. 4, oraz przekazywali to sprawozdanie właściwemu organowi i EUNGiPW; EUNGiPW dokonuje scentralizowanej publikacji informacji zawartych w tych sprawozdaniach; b) przekazywali co najmniej codziennie właściwemu organowi na jego żądanie kompletne zestawienie pozycji posiadanych przez wszystkie osoby, w tym członków lub uczestników, oraz ich klientów, w ramach tego systemu obrotu. Obowiązek określony w lit. a) ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy zarówno liczba osób oraz liczba ich otwartych pozycji przekroczy minimalne progi.			emisji: 1) podają do publicznej wiadomości, za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, oraz przekazują Komisji i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, cotygodniowe sprawozdanie, zawierające zbiorcze zestawienie pozycji utrzymywanych przez poszczególne kategorie podmiotów, o których mowa w ust. 4 pkt 1–5, w odniesieniu do poszczególnych towarowych instrumentów pochodnych lub uprawnień do emisji lub instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, będących przedmiotem obrotu w prowadzonych przez firmę inwestycyjną lub spółkę prowadzącą rynek regulowany systemach obrotu instrumentami finansowymi, z uwzględnieniem liczby długich i krótkich pozycji w każdym towarowym instrumencie pochodnym lub uprawnieniach do emisji lub instrumentach pochodnych, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, dla każdej z takich kategorii podmiotów, ich zmian od czasu poprzedniego sprawozdania, procentowego udziału całkowitej liczby otwartych pozycji w każdym towarowym instrumencie pochodnym lub uprawnieniu do emisji lub instrumencie pochodnym, którego instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, dla każdej z takich kategorii podmiotów, i liczby osób posiadających takie pozycje w każdej z takich kategorii podmiotów; 2) przekazują Komisji, co najmniej raz dziennie oraz na każde żądanie Komisji, kompletne zestawienie pozycji posiadanych w ramach danego systemu obrotu instrumentami finansowymi przez wszystkie osoby, w tym członków lub uczestników oraz ich klientów.	
Art. 58 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne prowadzące obrót towarowymi instrumentami pochodnymi lub uprawnieniami do emisji lub ich instrumentami pochodnymi poza systemem obrotu przedstawiały organowi właściwemu dla systemu obrotu, w którym dany towarowy instrument pochodny lub uprawnienia do emisji lub ich instrumenty pochodne znajdują się w obrocie, lub właściwemu organowi centralnemu, w przypadku gdy dany towarowy instrument pochodny lub uprawnienia do emisji lub ich instrumenty pochodne znajdują się w	**T**	**Art. 32f ust. 2**	**Art. 32f.** 2. W przypadku gdy firma inwestycyjna zawiera transakcje poza systemem obrotu instrumentami finansowymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub poza systemem obrotu instrumentami finansowymi innego państwa członkowskiego, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, będące przedmiotem obrotu w systemie obrotu	

	obrocie w znacznych wolumenach w systemach obrotu co najmniej jednej jurysdykcji, co najmniej codziennie pełne zestawienie pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych lub uprawnień do emisji lub ich instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu lub ekonomicznie równoważnych kontraktów będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a także pozycji ich klientów oraz klientów tych klientów, aż do klienta końcowego, zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, a w stosownych przypadkach zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1227/2011.			instrumentami finansowymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub w systemie obrotu instrumentami finansowymi innego państwa członkowskiego, lub pośredniczy w zawieraniu takich transakcji, firma inwestycyjna przekazuje, raz dziennie, odpowiednio Komisji lub właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, właściwemu dla systemu obrotu instrumentami finansowymi innego państwa członkowskiego, w którym te instrumenty finansowe znajdują się w obrocie, lub w przypadku gdy towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, znajdują się w obrocie w systemach obrotu instrumentami finansowymi kilku państw członkowskich, organowi nadzoru państwa członkowskiego, właściwemu ze względu na największy wolumen obrotu tym instrumentem finansowym, pełne zestawienie pozycji w zakresie tych instrumentów finansowych lub ekonomicznie równoważnych kontraktów będących przedmiotem obrotu poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, a także pozycji jej klientów, zgodnie z art. 26 rozporządzenia 600/2014, a także w przypadku, gdy zgodnie z art. 8 rozporządzenia 1227/2011 przekazanie takiego zestawienia jest wymagane.	
Art. 58 ust. 3	Aby umożliwić monitorowanie zgodności z art. 57 ust. 1, państwa członkowskie wymagają, aby członkowie lub uczestnicy rynków regulowanych, MTF oraz klienci OTF przekazywali co najmniej codziennie firmie inwestycyjnej lub operatorowi rynku prowadzącemu dany system obrotu szczegółowe informacje o ich własnych pozycjach posiadanych dzięki kontraktom znajdującym się w obrocie w tym systemie, a także o pozycjach swoich klientów oraz klientów tych klientów, aż do klienta końcowego.	**T**	**Art. 32f ust. 3**	**Art. 32f.** 3. Członkowie rynku regulowanego, ASO oraz OTF przekazują, co najmniej raz dziennie, firmie inwestycyjnej lub spółce prowadzącej rynek regulowany, szczegółowe informacje o ich własnych pozycjach w kontraktach znajdujących się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi prowadzonym przez tę firmę inwestycyjną lub przez tę spółkę, a także o pozycjach swoich klientów. [Komentarz: Regulacja zawarta w tym przepisie nie odnosi się do klientów końcowych, w przypadku posiadania przez nich pozycji za pośrednictwem bezpośredniego klienta członka systemu obrotu. W opinii Ministerstwa Finansów inny sposób implementacji nie jest możliwy, ze względu na specyfikę krajowego porządku prawnego, w którym członkowie systemu obrotu nie posiadają informacji o ewentualnych klientach końcowych]	

Art. 58 ust. 4	Firma inwestycyjna lub operator rynku działający w tym systemie obrotu klasyfikuje osoby posiadające pozycje w towarowym instrumencie pochodnym lub uprawnieniu do emisji lub jego instrumencie pochodnym w oparciu o charakter głównego rodzaju ich działalności, z uwzględnieniem wszelkich stosownych zezwoleń, jako: a) firmy inwestycyjne lub instytucje kredytowe; b) fundusze inwestycyjne, czy to jako przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) zdefiniowane w dyrektywie 2009/65/WE, czy też jako zarządzający alternatywnym funduszem inwestycyjnym zdefiniowany w dyrektywie 2011/61/UE; c) inne instytucje finansowe, w tym zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji zdefiniowane w dyrektywie 2009/138/WE oraz instytucje pracowniczych programów emerytalnych zdefiniowane w dyrektywie 2003/41/WE; d) przedsiębiorstwa handlowe; e) w przypadku uprawnień do emisji lub związanych z nimi instrumentów pochodnych, operatorzy zobowiązani do przestrzegania wymogów określonych w dyrektywie 2003/87/WE. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 lit. a), określają liczbę długich i krótkich pozycji według kategorii osób, wszelkie ich zmiany od czasu poprzedniego sprawozdania, procentowy udział całkowitej liczby otwartych pozycji dla każdej kategorii oraz liczbę osób w każdej kategorii. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 lit. a), oraz zestawienia, o których mowa w ust. 2, zawierają rozróżnienie między: a) pozycjami zidentyfikowanymi jako pozycje, które obiektywnie zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową; oraz b) innymi pozycjami.	**T**	**Art. 32f ust. 4 i 5**	**Art. 32f.** 4. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, są przekazywane w podziale na: 1) firmy inwestycyjne, banki lub instytucje kredytowe w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe; 2) towarzystwa funduszy inwestycyjnych, fundusze inwestycyjne, alternatywne spółki inwestycyjne, zarządzających ASI, spółki zarządzające, fundusze zagraniczne, unijne AFI lub zarządzających z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych; 3) inne instytucje finansowe, w tym zakłady ubezpieczeń oraz fundusze emerytalne lub towarzystwa emerytalne w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych; 4) operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, lub podmioty, o których mowa w art. 3 pkt 16 tej ustawy, wykonujące wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są uprawnienia do emisji – w przypadku uprawnień do emisji lub związanych z nimi instrumentów pochodnych; 5) inne podmioty. 5. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz zestawienia, o których mowa w ust. 2, zawierają rozróżnienie między: 1) pozycjami zidentyfikowanymi jako pozycje, które obiektywnie zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową oraz 2) innymi pozycjami.	
Art. 58 ust. 5	EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. a), oraz zestawienia, o których mowa w ust. 2. EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. W przypadku uprawnień do emisji lub związanych z nimi instrumentów pochodnych, składanie	**N**			

	sprawozdań pozostaje bez uszczerbku dla obowiązku przestrzegania wymogów określonych w dyrektywie 2003/87/WE.				
Art. 58 ust. 6	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określenia progów, o których mowa w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, z uwzględnieniem łącznej liczby otwartych pozycji oraz ich wielkości i łącznej liczby osób posiadających pozycję.	**N**			
Art. 58 ust. 7	EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających środki ustanawiające wymóg przesyłania EUNGiPW wszystkich sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. a), co tydzień w określonym terminie w celu ich scentralizowanej publikacji przez EUNGiPW. EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 59 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji opisanych w załączniku I sekcja D jako działalność prowadzoną w sposób regularny uzależnione było od uzyskania uprzedniego zezwolenia zgodnie z niniejszą sekcją. Zezwolenia takiego udziela właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego wyznaczony zgodnie z art. 67.	**T**	**Art. 131a ust. 1**	**Art. 131a.** 1. Świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach wymaga zezwolenia Komisji wydanego na wniosek zainteresowanego podmiotu.	
Art. 59 ust. 2	Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie zezwalają firmom inwestycyjnym lub operatorom rynku prowadzącym system obrotu na świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji jako APA, CTP i ARM, pod warunkiem uprzedniej weryfikacji przestrzegania przez nich niniejszego tytułu. Taką usługę uwzględnia się w ich zezwoleniu.	**T**	**Art. 29c ust. 1** **Art. 69f ust. 1**	**Art. 29c.** 1. Spółka prowadząca rynek regulowany może prowadzić działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, po uzyskaniu zezwolenia Komisji. **Art. 69f.** 1. Dom maklerski może prowadzić działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach po uzyskaniu zezwolenia, o którym mowa w art. 131c.	
Art. 59 ust. 3	Państwa członkowskie prowadzą rejestr wszystkich dostawców usług w zakresie udostępniania informacji. Rejestr ten jest ogólnie dostępny i zawiera informacje na temat usług, na których świadczenie dostawca usług w zakresie udostępniania informacji posiada zezwolenie. Rejestry te uaktualnia się na bieżąco. O każdym zezwoleniu powiadamia się EUNGiPW. EUNGiPW tworzy wykaz wszystkich dostawców usług w zakresie udostępniania informacji w Unii.	**T**	**Art. 131e** **Art. 131c ust. 2**	**Art. 131e.** 1. Komisja prowadzi rejestr podmiotów świadczących usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach zawierający wskazanie firm (nazw), adresów siedziby oraz zakresu czynności, które poszczególne podmioty wykonują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach posiadanego zezwolenia. 2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera	

	Wykaz ten zawiera informacje na temat usług, na których świadczenie dostawca usług w zakresie udostępniania informacji posiada zezwolenie, oraz jest on na bieżąco aktualizowany. EUNGiPW publikuje ten wykaz na swojej stronie internetowej i aktualizuje go. W przypadku gdy właściwy organ cofnął zezwolenie zgodnie z art. 62, informacja o tym fakcie jest zamieszczana w wykazie na okres pięciu lat.			również informację o cofnięciu zezwolenia na świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach. Informacja o cofnięciu zezwolenia jest zamieszczana w rejestrze na okres 5 lat od dnia cofnięcia zezwolenia. 3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest jawny. Komisja udostępnia rejestr na swojej stronie internetowej. **Art. 131c.** 2. Komisja przekazuje informację o udzielonym zezwoleniu Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.	
Art. 59 ust. 4	Państwa członkowskie wymagają, aby dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji świadczyli swoje usługi pod nadzorem właściwego organu. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy dokonywały regularnych przeglądów przestrzegania niniejszego tytułu przez dostawców usług w zakresie udostępniania informacji. Państwa członkowskie zapewniają także, aby właściwe organy monitorowały, czy dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji spełniają przez cały czas warunki dotyczące uzyskania pierwszego zezwolenia ustanowione na mocy niniejszego tytułu.	**T**	**Art. 5 pkt 22 i art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 5.** Nadzorowi Komisji podlegają podmioty prowadzące działalność na rynku kapitałowym na podstawie zezwoleń Komisji lub innego właściwego organu administracji, oraz inne podmioty - w zakresie, w jakim ciążą na nich określone w odrębnych przepisach obowiązki związane z uczestnictwem w tym rynku, w szczególności: (…) 22) dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji **Art. 7.** 1. Do zadań Komisji należy: 2) sprawowanie nadzoru nad działalnością podmiotów nadzorowanych oraz wykonywaniem przez te podmioty obowiązków związanych z ich uczestnictwem w obrocie na rynku kapitałowym, w zakresie określonym przepisami prawa;	
Art. 60 ust. 1	Macierzyste państwo członkowskie zapewnia określanie w zezwoleniu usługi w zakresie udostępnienia informacji, na świadczenie której dostawca usług w zakresie udostępniania informacji posiada zezwolenie. Dostawca usług w zakresie udostępniania informacji, który chce rozszerzyć zakres swojej działalności o dodatkowe usługi w zakresie udostępniania informacji składa wniosek o rozszerzenie zakresu swojego zezwolenia.	**T**	**Art. 131c ust. 1 pkt 2**	**Art. 131c.** 1. Komisja wydaje zezwolenie na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2, zawierające: (…) 2) wskazanie zakresu działalności, na której wykonywanie zostało udzielone zezwolenie.	
Art. 60 ust. 2	Zezwolenie jest ważne w całej Unii i umożliwia dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji świadczenie usług, do których świadczenia został uprawniony, w całej Unii.	**T**	**Art. 131c ust. 3 i 4**	**Art. 131c.** 3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, uprawnia podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach do prowadzenia działalności na terytorium wszystkich innych państw członkowskich, w zakresie objętym zezwoleniem. 4. Podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach na podstawie zezwolenia udzielonego w innym	

				państwie członkowskim jest uprawniony do prowadzenia tej działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie objętym zezwoleniem.	
Art. 61 ust. 1	Właściwy organ nie udziela zezwolenia, o ile i dopóki całkowicie nie upewni się, czy wnioskodawca spełnia wszystkie wymogi wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą.	**T**	**Art. 131d**	**Art. 131d.** Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2, w przypadku gdy: 1) wniosek nie spełnia wymagań określonych w art. 131b; 2) wniosek nie jest zgodny pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym; 3) wnioskodawca nie spełnia wymagań określonych w rozporządzeniu 2017/571; 4) wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub prawidłowemu funkcjonowaniu rynku kapitałowego; 5) członkowie zarządu lub rady nadzorczej nie spełniają wymogów, o których mowa w art. 131f, lub nie dają rękojmi należytego wykonywania obowiązków.	
Art. 61 ust. 2	Dostawca usług w zakresie udostępniania informacji dostarcza wszelkich informacji, w tym program działania określający między innymi rodzaje planowanych usług oraz strukturę organizacyjną, niezbędnych, aby umożliwić właściwemu organowi upewnienia się, czy dostawca usług w zakresie udostępniania informacji ustanowił, w momencie udzielania pierwszego zezwolenia, wszystkie niezbędne mechanizmy w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z przepisów niniejszego tytułu.	**T**	**Art. 131b**	**Art. 131b.** Wniosek o udzielenie zezwolenia na świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach zawiera: 1) firmę, siedzibę oraz adres podmiotu ubiegającego się o zezwolenie; 2) wskazanie rodzaju działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2; 3) program działania wskazujący rodzaj planowanych usług oraz strukturę organizacyjną, zgodnie z art. 2 rozporządzenia 2017/571; 4) informacje dotyczące wewnętrznych zasad w zakresie ładu korporacyjnego, zgodnie z art. 3 rozporządzenia 2017/571; 5) informacje o członkach zarządu i rady nadzorczej, zgodnie z art. 4 rozporządzenia 2017/571; 6) informacje dotyczące spełniania wymogów organizacyjnych, o których mowa w rozdziale II i III rozporządzenia 2017/571.	
Art. 61 ust. 3	Wnioskodawca jest informowany w terminie sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku o tym, czy zezwolenie zostało wydane.	**T**	**Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2017 r., poz. 1257)**		
Art. 61 ust. 4	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających: a) informacje, jakie należy przekazać	**N**			

	właściwemu organowi na podstawie ust. 2, w tym program działania; b) informacje zawarte w powiadomieniach przekazywanych na podstawie art. 63 ust. 3. EUNGiPW przedstawi Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 61 ust. 5	EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących powiadamiania lub przekazywania informacji przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu i w art. 63 ust. 4. EUNGiPW przedstawia ten projekt wykonawczych standardów technicznych Komisji do dnia 3 stycznia 2016 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 62	Właściwy organ może cofnąć zezwolenie wydane dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji, w przypadku gdy dostawca:	**T**	**Art. 167c ust. 1**	**Art. 167c.** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, w przypadku gdy podmiot świadczący te usługi:	
Art. 62 lit. a	nie wykorzystał zezwolenia w terminie 12 miesięcy, wyraźnie zrzekł się zezwolenia lub nie świadczył żadnych usług w zakresie udostępniania informacji w okresie poprzedzających sześciu miesięcy, chyba że w takich przypadkach dane państwo członkowskie przewidziało możliwość wygaśnięcia zezwolenia;	**T**	**Art. 167c ust. 1 pkt 1 i 2**	1) nie rozpoczął prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od wydania zezwolenia; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadził działalności objętej zezwoleniem; [Komentarz: Polski system prawa nie przewiduje możliwości zrzeczenia się zezwolenia]	
Art. 62 lit. b	uzyskał zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;	**T**	**Art. 167c ust. 1 pkt 3**	3) otrzymał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;	
Art. 62 lit. c	nie spełnia już warunków, na których podstawie zezwolenie zostało udzielone;	**T**	**Art. 167c ust. 1 pkt 4**	4) przestał spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;	
Art. 62 lit. d	poważnie i systematycznie narusza przepisy niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014.	**T**	**Art. 167c ust. 1 pkt 5**	5) istotnie narusza przepisy prawa regulujące świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, w szczególności rozporządzenia 600/2014.	
Art. 63 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby wszyscy członkowie organu zarządzającego dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji przez cały czas mieli wystarczająco nieposzlakowaną opinię, posiadali	**T**	**Art. 29c ust. 3** **Art. 131f ust. 1 i 2**	**Art. 29c.** 3. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach w	

	wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie oraz poświęcali wystarczająco dużo czasu na wykonywanie swoich obowiązków. Organ zarządzający jako całość musi posiadać odpowiedni poziom wiedzy, umiejętności i doświadczenia pozwalający mu zrozumieć charakter działalności dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji. Każdy członek organu zarządzającego działa w sposob uczciwy i etyczny, zachowując niezależność osądu, aby moc w razie konieczności skutecznie przeciwstawić się decyzjom kadry kierowniczej wyższego szczebla oraz w razie konieczności skutecznie nadzorować i monitorować proces podejmowania decyzji w zakresie zarządzania. W przypadku gdy operator rynku występuje o zezwolenie na prowadzenia APA, CTP lub ARM, a członkowie organy zarządzającego APA, CTP lub ARM są jednocześnie członkami organu zarządzającego rynku regulowanego, uznaje się, że osoby te spełniają wymogi określone w akapicie pierwszym.			przypadkach, o których mowa w art. 131d pkt 1-4. **Art. 131f.** 1. Członkowie zarządu i rady nadzorczej podmiotów świadczących usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach posiadają wiedzę, umiejętności i doświadczenie, odpowiednie do pełnionych przez nich funkcji i powierzonych im obowiązków. 2. Członkowie zarządu i rady nadzorczej podmiotów świadczących usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach pełnią swoje funkcje w sposób uczciwy i rzetelny oraz kierują się niezależnością osądu, aby zapewnić skuteczną ocenę i weryfikację podejmowania i wykonania decyzji związanych z bieżącym zarządzaniem. [Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	
Art. 63 ust. 2	EUNGiPW opracowuje do dnia 3 stycznia 2016 r. wytyczne na potrzeby oceny odpowiedniości członków organu zarządzającego, o której mowa w ust. 1, uwzględniając rożne pełnione przez nich role i funkcje oraz potrzebę uniknięcia konfliktów interesów między członkami organu zarządzającego oraz użytkownikami APA, CTP lub ARM.	**N**			
Art. 63 ust. 3	Państwa członkowskie wymagają od dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji powiadamiania właściwego organu o tożsamości wszystkich członków jego organu zarządzającego oraz o wszelkich zmianach jego składu, a także przekazywania wszelkich informacji wymaganych do oceny spełnienia przez ten podmiot wymogów określonych w ust. 1.	**T**	**Art. 131b pkt 5** **Art. 131f ust. 3**	**Art. 131b.** Wniosek o udzielenie zezwolenia na świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach zawiera: (…) 5) informacje o członkach zarządu i rady nadzorczej, zgodnie z art. 4 rozporządzenia 2017/571; **Art. 131f.** 3. Podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach niezwłocznie informuje Komisję o wszelkich zmianach w składzie zarządu lub rady nadzorczej.	
Art. 63 ust. 4	Państwa członkowskie zapewniają, aby organ zarządzający dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji określał i nadzorował wdrażanie mechanizmów zarządczych, które zapewniają skuteczne i ostrożne zarządzanie organizacją, w tym podział obowiązków w organizacji i zapobieganie konfliktom interesów, w sposób, który sprzyja integralności rynku i interesom jego klientów.	**T**	**Art. 131f ust. 4**	**Art. 131f.** 4. Członkowie zarządu i rady nadzorczej podmiotów świadczących usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach zapewniają skuteczne i ostrożne zarządzanie podmiotem, w tym właściwy i przejrzysty podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności, a także prawidłowe funkcjonowanie rozwiązań zapobiegających konfliktom interesów.	

Art. 63 ust. 5	Właściwy organ odmawia udzielenia zezwolenia, jeżeli nie upewnił się, że osoba lub osoby faktycznie kierujące działalnością dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię, lub jeżeli istnieją obiektywne i możliwe do wykazania powody, aby przypuszczać, że proponowane zmiany składu kierownictwa mogą stwarzać zagrożenie dla należytego i ostrożnego zarządzania tym podmiotem oraz odpowiedniego uwzględnienia interesów jego klientów oraz kwestii integralności rynku.	**T**	**Art. 131d pkt 4 i 5**	**Art. 131d.** Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2, w przypadku gdy: (…) 4) wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub prawidłowemu funkcjonowaniu rynku kapitałowego; 5) członkowie zarządu lub rady nadzorczej nie spełniają wymogów, o których mowa w art. 131f, lub nie dają rękojmi należytego wykonywania obowiązków.	
Art. 64 ust. 1	Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby APA posiadał odpowiednie polityki i mechanizmy umożliwiające upublicznianie informacji wymaganych na podstawie art. 20 i 21 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 w czasie jak najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego, przy zastosowaniu możliwych środków technicznych, na normalnych zasadach handlowych. Informacje udostępniane są bezpłatnie 15 minut po publikacji transakcji przez APA. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby APA był w stanie skutecznie i spójnie rozpowszechniać takie informacje w sposób zapewniający szybki dostęp do tych informacji na zasadach niedyskryminacyjnych oraz w formacie ułatwiającym ich konsolidację z podobnymi danymi pochodzącymi z innych źródeł.	**T**	**Art. 131g ust. 1-3**	**Art. 131g.** 1. Zatwierdzony podmiot publikujący udostępnia informacje wymagane na podstawie art. 20 i art. 21 rozporządzenia 600/2014 w czasie jak najbardziej zbliżonym do rzeczywistego. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są podawane do publicznej wiadomości bezpłatnie, po 15 minutach od ich udostępnienia. 3. Informacje są publikowane w formacie określonym w art. 14 rozporządzenia 2017/571.	
Art. 64 ust. 2	Informacje publikowane przez APA zgodnie z ust. 1 obejmują co najmniej następujące elementy:	**T**	**Art. 131g ust. 4**	**Art. 131g.** 4. Informacje publikowane przez zatwierdzony podmiot publikujący zawierają w szczególności:	
Art. 64 ust. 2 lit. a	identyfikator instrumentu finansowego;	**T**	**Art. 131g ust. 4 pkt 1**	1) dane identyfikujące instrument finansowy lub kod ISIN;	
Art. 64 ust. 2 lit. b	cenę, po jakiej zawarto transakcję;	**T**	**Art. 131g ust. 4 pkt 2**	2) cenę, po jakiej zawarto transakcję;	
Art. 64 ust. 2 lit. c	wolumen transakcji;	**T**	**Art. 131g ust. 4 pkt 3**	3) wolumen transakcji;	
Art. 64 ust. 2 lit. d	godzinę transakcji;	**T**	**Art. 131g ust. 4 pkt 4**	4) godzinę zawarcia transakcji;	
Art. 64 ust. 2 lit. e	godzinę zgłoszenia transakcji;	**T**	**Art. 131g ust. 4 pkt 5**	5) godzinę zgłoszenia transakcji;	
Art. 64 ust. 2 lit. f	oznaczenie waluty, w której wyrażona jest cena transakcji;	**T**	**Art. 131g ust. 4 pkt 6**	6) oznaczenie waluty, w której rozliczana jest transakcja;	
Art. 64 ust. 2 lit. g	kod systemu obrotu, w którym zawarto transakcję, lub w przypadku gdy transakcję zawarto za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego – kod „SI”, a w innym przypadku	**T**	**Art. 131g ust. 4 pkt 7**	7) kod systemu obrotu, w którym zawarto transakcję, a w przypadku gdy transakcję zawarto za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego – oznaczenie	

	kod „OTC”;			„SI”; w pozostałych przypadkach stosuje się oznaczenie „OTC”;	
Art. 64 ust. 2 lit. h	w stosownych przypadkach wskazanie, czy transakcja podlegała szczególnym warunkom.	**T**	**Art. 131g ust. 4 pkt 8**	8) wskazanie, czy transakcja podlegała szczególnym warunkom.	
Art. 64 ust. 3	Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby APA stosował lub utrzymywał skuteczne rozwiązania administracyjne mające na celu zapobieganie konfliktom interesów w stosunku do swoich klientów. W szczególności APA będący również operatorem rynku lub firmą inwestycyjną musi traktować wszystkie gromadzone informacje w sposób niedyskryminujący oraz stosować i utrzymywać odpowiednie rozwiązania mające na celu rozdzielenie poszczególnych funkcji biznesowych.	**T**	**Art. 131g ust. 5**	**Art. 131g.** 5. Zatwierdzony podmiot publikujący stosuje i utrzymuje skuteczne rozwiązania mające na celu zapobieganie konfliktom interesów, zgodnie z art. 5 rozporządzenia 2017/571.	
Art. 64 ust. 4	Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby APA posiadał należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych oraz nieuprawnionego dostępu oraz zapobieganiu wyciekowi informacji przed ich publikacją. APA utrzymuje odpowiednie zasoby oraz posiada systemy zapasowe, aby zapewnić możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie przez cały czas.	**T**	**Art. 131g ust. 6 i 7**	**Art. 131g.** 6. Zatwierdzony podmiot publikujący stosuje mechanizmy bezpieczeństwa służące zapewnieniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych i nieuprawnionego dostępu oraz zapobieganiu wyciekowi informacji przed ich publikacją. 7. Zatwierdzony podmiot publikujący wykorzystuje systemy i instrumenty, które zapewniają ciągłość i regularność usług, zgodnie z art. 7 rozporządzenia 2017/571.	
Art. 64 ust. 5	Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby APA posiadał systemy umożliwiające skuteczną kontrolę sprawozdań z transakcji pod kątem kompletności, wykrywanie przeoczeń i oczywistych błędów oraz żądanie ponownego przesłania tych błędnych sprawozdań.	**T**	**Art. 131g ust. 8**	**Art. 131g.** 8. Zatwierdzony podmiot publikujący stosuje systemy umożliwiające skuteczną kontrolę sprawozdań z transakcji pod kątem kompletności, wykrywania przeoczeń i oczywistych błędów, a w przypadku błędnego sprawozdania – możliwość ponownego przesłania sprawozdań, w których stwierdzono błędy, zgodnie z rozporządzeniem 2017/571.	
Art. 64 ust. 6	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wspólnych formatów, standardów danych oraz rozwiązań technicznych ułatwiających konsolidację informacji, o których mowa w ust. 1. EUNGiPW przedstawia Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 64 ust. 7	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu sprecyzowania normalnych zasad handlowych, na jakich upubliczniane są informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.	**N**			

Art. 64 ust. 8	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających: a) środki, za pomocą których APA może realizować obowiązek informacyjny, o którym mowa w ust. 1; b) treść informacji publikowanych na podstawie ust. 1, w tym co najmniej informacje, o których mowa w ust. 2, tak aby umożliwić publikację informacji wymaganych na mocy art. 64; c) konkretne wymogi organizacyjne określone w ust. 3, 4 i 5. EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 65 ust. 1	Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP posiadał odpowiednie polityki i mechanizmy umożliwiające gromadzenie informacji upublicznianych zgodnie z art. 6 i 20 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, ich konsolidację w formie ciągłego elektronicznego strumienia danych oraz podawanie do wiadomości publicznej w czasie jak najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego, z zastosowaniem możliwych środków technicznych, na normalnych zasadach handlowych. Informacje te obejmują przynajmniej następujące szczegóły: a) identyfikator instrumentu finansowego; b) cenę, po jakiej zawarto transakcję; c) wolumen transakcji; d) godzinę transakcji; e) godzinę zgłoszenia transakcji; f) oznaczenie waluty, w której wyrażona jest cena transakcji; g) kod systemu obrotu, w którym zawarto transakcję, lub w przypadku gdy transakcję zawarto za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje – kod „SI”, a w innym przypadku kod „OTC”; h) w stosownych przypadkach informację o tym, że za decyzję inwestycyjną i zawarcie transakcji odpowiadał algorytm komputerowy w firmie inwestycyjnej; i) w stosownych przypadkach wskazanie, czy transakcja podlegała szczególnym warunkom; j) w przypadku gdy uchylono obowiązek publikowania informacji, o których mowa w art. 3 ust.	**T**	**Art. 131h ust. 1 pkt 1 i ust. 3-5**	**Art. 131h.** 1. Dostawca informacji skonsolidowanych gromadzi, konsoliduje i udostępnia w czasie jak najbardziej zbliżonym do rzeczywistego informacje upubliczniane: 1) zgodnie z art. 6 i art. 20 rozporządzenia 600/2014; (…) 3. Informacje, o których mowa w ust. 1, są podawane do publicznej wiadomości bezpłatnie po 15 minutach od ich udostępnienia. 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, informacje publikowane przez dostawcę informacji skonsolidowanych zawierają, z uwzględnieniem art. 15 i art. 20 rozporządzenia 2017/571: 1) dane identyfikujące instrument finansowy lub kod ISIN; 2) cenę, po jakiej zawarto transakcję; 3) wolumen transakcji; 4) godzinę zawarcia transakcji; 5) godzinę zgłoszenia transakcji; 6) oznaczenie waluty, w której rozliczana jest transakcja; 7) kod systemu obrotu, w którym zawarto transakcję, a w przypadku gdy transakcję zawarto za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego – oznaczenie „SI”; w pozostałych przypadkach stosuje się oznaczenie „OTC”; 8) wskazanie, czy transakcja podlegała szczególnym warunkom. 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, informacje publikowane przez dostawcę	

	1 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) lub b) tego rozporządzenia, oznaczenie wskazujące, którym z tych uchylonych obowiązków podlegała transakcja. Informacje te udostępnia się bezpłatnie w ciągu 15 minut po ich opublikowaniu przez CTP. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP był w stanie skutecznie i spójnie rozpowszechniać takie informacje w sposób zapewniający szybki dostęp do tych informacji na zasadach niedyskryminacyjnych oraz w formatach łatwo dostępnych dla uczestników rynku i pozwalających im w łatwy sposób wykorzystać te informacje.			informacji skonsolidowanych zawierają informacje, o których mowa w ust. 4, a ponadto: 1) informację, że decyzja inwestycyjna i zawarcie transakcji nastąpiło przy użyciu algorytmu komputerowego w firmie inwestycyjnej; 2) w przypadku gdy zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a lub b rozporządzenia 600/2014 uchylono obowiązek publikowania informacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia – oznaczenie, który z tych uchylonych obowiązków dotyczył transakcji.	
Art. 65 ust. 2	Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP posiadał odpowiednie zasady i mechanizmy umożliwiające gromadzenie informacji upublicznianych zgodnie z art. 10 i 21 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, ich konsolidację w formie ciągłego elektronicznego strumienia danych oraz podawanie do wiadomości publicznej w czasie jak najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego, z zastosowaniem możliwych środków technicznych, na normalnych zasadach handlowych, poniższych informacji obejmujących przynajmniej: a) identyfikator instrumentu finansowego lub cechy identyfikujące ten instrument; b) cenę, po jakiej zawarto transakcję; c) wolumen transakcji; d) godzinę transakcji; e) godzinę zgłoszenia transakcji; f) oznaczenie waluty, w której wyrażona jest cena transakcji; g) kod systemu obrotu, w którym zawarto transakcję, lub w przypadku gdy transakcję zawarto za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje – kod „SI”, a w innym przypadku kod „OTC”; h) w stosownych przypadkach wskazanie, czy transakcja podlegała szczególnym warunkom. Informacje te udostępnia się bezpłatnie w ciągu 15 minut po ich opublikowaniu przez CTP. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP był w stanie skutecznie i spójnie rozpowszechniać takie informacje w sposób zapewniający szybki dostęp do tych informacji na zasadach niedyskryminacyjnych oraz w powszechnie przyjętych interoperacyjnych formatach, które są łatwo dostępne dla uczestników rynku i pozwalają im w łatwy sposób wykorzystać te informacje.	**T**	**Art. 131h ust. 1 pkt 2 oraz ust. 3 i 4** **Art. 131i ust. 5**	**Art. 131h.** 1. Dostawca informacji skonsolidowanych gromadzi, konsoliduje i udostępnia w czasie jak najbardziej zbliżonym do rzeczywistego informacje upubliczniane: (…) 2) zgodnie z art. 10 i art. 21 rozporządzenia 600/2014. 3. Informacje, o których mowa w ust. 1, są podawane do publicznej wiadomości bezpłatnie po 15 minutach od ich udostępnienia. 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, informacje publikowane przez dostawcę informacji skonsolidowanych zawierają, z uwzględnieniem art. 15 i art. 20 rozporządzenia 2017/571: 1) dane identyfikujące instrument finansowy lub kod ISIN; 2) cenę, po jakiej zawarto transakcję; 3) wolumen transakcji; 4) godzinę zawarcia transakcji; 5) godzinę zgłoszenia transakcji; 6) oznaczenie waluty, w której rozliczana jest transakcja; 7) kod systemu obrotu, w którym zawarto transakcję, a w przypadku gdy transakcję zawarto za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego – oznaczenie „SI”; w pozostałych przypadkach stosuje się oznaczenie „OTC”; 8) wskazanie, czy transakcja podlegała szczególnym warunkom. **Art. 131i.** 5. Dostawca informacji skonsolidowanych rozpowszechnia informacje w sposób zapewniający skuteczny oraz szybki dostęp do tych informacji na zasadach niedyskryminacyjnych, w formatach łatwo	

				dostępnych dla uczestników rynku i pozwalających im na łatwe wykorzystanie tych informacji.	
Art. 65 ust. 3	Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP zapewniał udostępnianie skonsolidowanych danych pochodzących ze wszystkich rynków regulowanych, MTF, OTF i APA oraz w odniesieniu do instrumentów finansowych określonych w regulacyjnych standardach technicznych zgodnie z ust. 8 lit. c).	**T**	**Art. 131i ust. 1**	**Art. 131i.** 1. Dostawca informacji skonsolidowanych zapewnia udostępnianie skonsolidowanych danych pochodzących ze wszystkich rynków regulowanych, alternatywnych systemów obrotu, zorganizowanych platform obrotu i zatwierdzonych podmiotów publikujących w zakresie wynikającym z art. 131g ust. 1, w odniesieniu do instrumentów finansowych, o których mowa w rozporządzeniu 2017/571.	
Art. 65 ust. 4	Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP stosował lub utrzymywał skuteczne rozwiązania administracyjne mające na celu zapobieganie konfliktom interesów. W szczególności operator rynku lub APA, którzy również prowadzą system publikacji informacji skonsolidowanych, muszą traktować wszystkie gromadzone informacje w sposób niedyskryminacyjny oraz stosować i utrzymywać odpowiednie rozwiązania mające na celu rozdzielenie poszczególnych funkcji biznesowych.	**T**	**Art. 131i ust. 2**	**Art. 131i.** 2. Dostawca informacji skonsolidowanych stosuje i utrzymuje skuteczne rozwiązania mające na celu zapobieganie konfliktom interesów, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 rozporządzenia 2017/571.	
Art. 65 ust. 5	Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP posiadał należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji oraz minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych i nieuprawnionego dostępu do nich. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP utrzymywał odpowiednie zasoby oraz posiadał systemy zapasowe, aby zapewnić możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie przez cały czas.	**T**	**Art. 131i ust. 3**	**Art. 131i.** 3. Dostawca informacji skonsolidowanych stosuje mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych i nieuprawnionego dostępu oraz zapobieganiu nieuprawnionemu ujawnieniu informacji przed ich publikacją. Dostawca informacji skonsolidowanych wykorzystuje systemy i instrumenty, które zapewniają ciągłość i regularność usług, zgodnie z art. 7 rozporządzenia 2017/571.	
Art. 65 ust. 6	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia standardów i formatów danych w odniesieniu do informacji podlegających opublikowaniu zgodnie z art. 6, 10, 20 i 21 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, w tym identyfikatora instrumentu finansowego, ceny, ilości, godziny, oznaczenia waluty, w której wyrażona jest cena, identyfikatora systemu obrotu oraz oznaczeń informujących o tym, że transakcja podlegała szczególnym warunkom, jak również technicznych rozwiązań służących skutecznemu i spójnemu rozpowszechnianiu informacji w sposób zapewniający ich łatwą dostępność i możliwość ich łatwego wykorzystania przez uczestników rynku, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym określenie dodatkowych	**N**			

	usług podnoszących skuteczność funkcjonowania rynku, które CTP mógłby świadczyć. EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 3 lipca 2015 r. w odniesieniu do informacji publikowanych zgodnie z art. 6 i 20 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz do dnia 3 lipca 2015 r. w odniesieniu do informacji publikowanych zgodnie z art. 10 i 21 rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 65 ust. 7	Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 precyzujące normalne zasady handlowe, na jakich zapewniany jest dostęp od strumieni danych, o których mowa ust. 1 i 2.	**N**			
Art. 65 ust. 8	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających: a) środki, za pomocą których CTP może realizować obowiązek informacyjny, o którym mowa w ust. 1 i 2; b) treść informacji publikowanych na podstawie ust. 1 i 2; c) instrumenty finansowe, których dotyczą dane, które muszą zostać udostępnione w strumieniu danych, a w odniesieniu do instrumentów innych niż kapitałowe – systemy obrotu i APA, które należy uwzględnić; d) inne środki zapewniające spójność danych publikowanych przez rożne CTP oraz możliwość ich wykorzystania na potrzeby zestawienia i powiązania z podobnymi danymi pochodzącymi z innych źródeł, oraz zdolność agregacji na poziomie Unii; e) konkretne wymogi organizacyjne określone w ust. 4 i 5. EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 66 ust. 1	Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby ARM posiadał odpowiednie polityki i mechanizmy umożliwiające przekazywanie informacji wymaganych na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 w możliwie najkrótszym terminie, przy czym nie później niż do końca dnia roboczego	**T**	**Art. 131j ust. 1**	**Art. 131j.** 1. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy przekazuje Komisji lub innym właściwym organom nadzoru lub Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacje wymagane na podstawie art. 26 rozporządzenia 600/2014 w	

	następującego po dniu, w którym miała miejsce transakcja. Informacje te są przekazywane zgodnie z wymogami określonymi w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.			możliwie najkrótszym terminie, nie później jednak niż do końca dnia roboczego następującego po dniu, w którym miała miejsce transakcja.	
Art. 66 ust. 2	Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby ARM stosował lub utrzymywał skuteczne rozwiązania administracyjne mające na celu zapobieganie konfliktom interesów w stosunku do swoich klientów. W szczególności ARM będący również operatorem rynku lub firmą inwestycyjną musi traktować wszystkie gromadzone informacje w sposób niedyskryminacyjny oraz stosować i utrzymywać odpowiednie rozwiązania mające na celu rozdzielenie poszczególnych funkcji biznesowych.	**T**	**Art. 131j ust. 2**	**Art. 131j.** 2. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy stosuje i utrzymuje skuteczne rozwiązania mające na celu zapobieganie konfliktom interesów, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 rozporządzenia 2017/571.	
Art. 66 ust. 3	Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby ARM posiadał należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji i ich uwierzytelnianiu, zminimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych oraz nieuprawnionego dostępu i zapobieganiu wyciekowi informacji, przy zachowaniu każdorazowo poufności danych. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby ARM utrzymywał odpowiednie zasoby oraz posiadał systemy zapasowe, aby zapewnić możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie przez cały czas.	**T**	**Art. 131j ust. 3**	**Art. 131j.** 3. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy stosuje mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych i nieuprawnionego dostępu oraz zapobieganiu nieuprawnionemu udostępnieniu informacji, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 600/2014. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy wykorzystuje systemy i instrumenty, które zapewniają ciągłość i regularność usług, zgodnie z art. 9 rozporządzenia 2017/571.	
Art. 66 ust. 4	Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby ARM posiadał systemy umożliwiające skuteczną kontrolę sprawozdań z transakcji pod kątem kompletności, wykrywanie przeoczeń i oczywistych błędów spowodowanych przez firmę inwestycyjną, oraz aby w przypadku wystąpienia takiego błędu lub przeoczenia, ARM przekazywał firmie inwestycyjnej szczegółowe informacje o danym błędzie lub przeoczeniu, wraz z żądaniem ponownego przesłania takich błędnych sprawozdań. Macierzyste państwo członkowskie wymaga również, aby ARM posiadał systemy umożliwiające mu wykrywanie błędów lub przeoczeń, które spowodował, oraz umożliwiające ARM skorygowanie i przekazanie - lub ewentualnie ponowne przekazanie - właściwemu organowi prawidłowego i kompletnego sprawozdania z transakcji.	**T**	**Art. 131j ust. 4 i 5**	**Art. 131j.** 4. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy stosuje systemy umożliwiające skuteczną kontrolę sprawozdań z transakcji pod kątem kompletności, wykrywanie przeoczeń i oczywistych błędów spowodowanych przez firmę inwestycyjną i umożliwiające, w przypadku wystąpienia takiego błędu lub przeoczenia, przekazywanie firmie inwestycyjnej szczegółowych informacji o danym błędzie lub przeoczeniu, a w przypadku błędnego sprawozdania – możliwość ponownego przesłania sprawozdań, w których stwierdzono błędy, zgodnie z art. 11 rozporządzenia 2017/571. 5. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy stosuje systemy umożliwiające wykrywanie spowodowanych błędów lub przeoczeń oraz korygowanie i ponowne przekazywanie właściwemu organowi prawidłowego i kompletnego sprawozdania z transakcji, zgodnie z art. 11 rozporządzenia 2017/571.	
Art. 66 ust. 5	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardow technicznych określających:	**N**			

	a) środki, za pomocą których ARM może spełniać obowiązek informacyjny, o którym mowa w ust. 1; oraz b) konkretne wymogi organizacyjne określone w ust. 2, 3 i 4. EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 67 ust. 1	Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ, który wykonuje obowiązki przewidziane poszczególnymi przepisami rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie informują Komisję, EUNGiPW i właściwe organy innych państw członkowskich o właściwych organach odpowiedzialnych za wykonywanie każdego z obowiązków i o ewentualnym podziale tych obowiązków.	**T**	**Art. 3 ust. 1 i 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 3.** 1. Organem nadzoru nad rynkiem kapitałowym oraz rynkiem instrumentów finansowych, będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, w rozumieniu aktów prawnych wydawanych przez instytucje i organy Unii Europejskiej, jest Komisja Nadzoru Finansowego, zwana dalej „Komisją”. 2. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia 236/2012, rozporządzenia 648/2012, rozporządzenia 1031/2010, z wyłączeniem art. 55 ust. 1 tego rozporządzenia, rozporządzenia 596/2014, rozporządzenia 909/2014, rozporządzenia 600/2014 oraz rozporządzenia 2016/1011.	
Art. 67 ust. 2	Właściwe organy, o których mowa w ust. 1, są organami publicznymi, bez uszczerbku dla możliwości przekazania obowiązków innym podmiotom, w przypadku gdy jest to wyraźnie przewidziane w art. 29 ust. 4. Przekazanie zadań podmiotom innym niż organy, o których mowa w ust. 1, nie może dotyczyć sprawowania władzy publicznej ani uprawnień uznaniowych dotyczących wydawania orzeczenia. Państwa członkowskie wymagają, aby przed przekazaniem zadań, właściwe organy podjęły wszelkie rozsądne działania w celu zapewnienia, aby podmiot, któremu mają zostać przekazane zadania, posiadał kompetencje i zasoby do skutecznego wykonywania wszystkich zadań oraz aby przekazanie zadań odbywało się wyłącznie, jeżeli ustanowiono wyraźnie określone i udokumentowane ramy wykonywania wszelkich przekazanych zadań określające zadania, które mają zostać wykonane i warunki, na których mają zostać wykonane. Warunki te obejmują klauzulę zobowiązującą dany podmiot do działania i zorganizowania się w sposób umożliwiający uniknięcie konfliktów interesów oraz	**N**		**Nie wymaga implementacji – nie przewiduje się przekazania uprawnień KNF innym podmiotom**	

	tak, aby informacje uzyskane podczas wykonywania przekazanych zadań nie były wykorzystywane w sposób nieuczciwy lub uniemożliwiający konkurencję. Ostateczna odpowiedzialność za nadzorowanie zgodności z niniejszą dyrektywą i środkami wykonawczymi leży w gestii właściwych organów lub organów wyznaczonych zgodnie z ust. 1. Państwa członkowskie informują Komisję, EUNGiPW i właściwe organy innych państw członkowskich o wszelkich uzgodnieniach wprowadzonych w odniesieniu do przekazanych zadań, w tym o dokładnych warunkach regulujących takie przekazanie zadań.				
Art. 67 ust. 3	EUNGiPW publikuje wykaz właściwych organów, o których mowa w ust. 1 i 2, i uaktualnia go na swojej strony internetowej.	**N**			
Art. 68	Jeżeli do wprowadzenia w życie przepisu niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ, należy wyraźnie ustalić właściwe dla nich role i powinny one ściśle ze sobą współpracować. Każde państwo członkowskie wymaga, aby współpraca ta miała również miejsce między organami właściwymi do celów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 a właściwymi organami odpowiedzialnymi w tym państwie członkowskim za nadzorowanie instytucji kredytowych i innych instytucji finansowych, funduszy emerytalnych, UCITS, pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz zakładów ubezpieczeń. Państwa członkowskie wymagają, aby właściwe organy wymieniały się wszelkimi informacjami o podstawowym znaczeniu lub istotnymi dla wykonywania ich funkcji i obowiązków.	**N**			
Art. 69 ust. 1	Właściwym organom nadaje się wszelkie uprawnienia nadzorcze, w tym uprawnienia dochodzeniowe i uprawnienia do wprowadzania środków naprawczych, niezbędne do wypełniania ich obowiązków na mocy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 600/2014.	**T**	**Art. 3 ust. 1 i 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 3.** 1. Organem nadzoru nad rynkiem kapitałowym oraz rynkiem instrumentów finansowych, będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, w rozumieniu aktów prawnych wydawanych przez instytucje i organy Unii Europejskiej, jest Komisja Nadzoru Finansowego, zwana dalej „Komisją". 2. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia 236/2012, rozporządzenia 648/2012, rozporządzenia 1031/2010, z wyłączeniem art. 55 ust. 1 tego rozporządzenia, rozporządzenia 596/2014, rozporządzenia 909/2014, rozporządzenia 600/2014 oraz rozporządzenia 2016/1011.	

Art. 69 ust. 2	Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej następujące uprawnienia:	**T**			
Art. 69 ust. 2 lit. a i b	a) dostęp do wszelkich dokumentów lub innych danych w jakiejkolwiek formie, które właściwy organ uważa za istotne z punktu widzenia wykonywania swoich zadań oraz otrzymywanie lub sporządzanie ich duplikatów; b) wymaganie lub żądanie informacji od wszelkich osób oraz, w miarę potrzeb, kierowanie zapytań do tych osób w celu uzyskania informacji;	**T**	**Art. 30 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 i 3** **Art. 32d** **Art. 88** **Art. 90 ust. 2 i 3**	**Art. 30.** 1. Przewodniczący Komisji lub osoba przez niego upoważniona ma prawo: 1) wstępu do siedziby i do lokalu spółki prowadzącej rynek regulowany celem wglądu do ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji; (…) 2. Na żądanie Przewodniczącego Komisji lub osoby przez niego upoważnionej, osoby uprawnione do reprezentowania spółki prowadzącej rynek regulowany lub wchodzące w skład jej organów zarządzających i nadzorczych albo pozostające z tą spółką w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt spółki, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień. 3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, spoczywa również na biegłym rewidencie oraz osobach uprawnionych do reprezentowania firmy audytorskiej lub pozostających z tą firmą w stosunku pracy – w zakresie dotyczącym czynności podejmowanych przez te osoby lub firmę, w związku z badaniem sprawozdań finansowych spółki prowadzącej rynek regulowany lub świadczeniem na rzecz spółki prowadzącej rynek regulowany innych usług wymienionych w art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. poz. 1089). Nie narusza to obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 tej ustawy. **Art. 32d.** Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu finansowego lub podmiotu niefinansowego lub wchodzące w skład ich statutowych organów albo pozostające z nimi w stosunku pracy są obowiązane niezwłocznie sporządzić i przekazać, na koszt tych podmiotów, kopie dokumentów i innych nośników informacji, oraz udzielić pisemnych lub ustnych wyjaśnień, w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję. **Art. 88.** Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby	

				uprawnione do reprezentowania firmy inwestycyjnej lub wchodzące w skład jej statutowych organów albo pozostające z firmą inwestycyjną w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tej firmy inwestycyjnej, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję. **Art. 90.** 2. Upoważniony przedstawiciel Komisji ma prawo wstępu do siedziby lub lokalu podmiotu przechowującego dokumenty i inne nośniki informacji celem wglądu do tych dokumentów i nośników. 3. Na pisemne żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela podmiot przechowujący dokumenty jest obowiązany do niezwłocznego sporządzenia na własny koszt i przekazania kopii tych dokumentów i nośników.	
Art. 69 ust. 2 lit. c	c) przeprowadzanie kontroli na miejscu lub dochodzeń;	**T**	**Art. 18b ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym** **Art. 32 ust. 1, 4, 7 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 18b.** 2. Poszczególne czynności postępowania mogą być podejmowane również w miejscu prowadzenia działalności przez podmiot, w związku z działalnością którego wszczęte zostało postępowanie, w szczególności w lokalu jego centrali, oddziału lub przedstawicielstwa, w dniach i godzinach pracy tego podmiotu. **Art. 32.** 1. Kontrola jest przeprowadzana w miejscu prowadzenia działalności przez kontrolowanego, w szczególności w lokalu jego centrali, oddziału lub przedstawicielstwa, o którym mowa w art. 116 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w dniach i godzinach pracy kontrolowanego. 4. Kontroler ma prawo wstępu do miejsc i pomieszczeń, o których mowa w ust. 1, oraz wglądu do ksiąg, dokumentów lub innych nośników informacji. 7. W zakresie wynikającym z przedmiotu kontroli kontroler jest uprawniony do swobodnego poruszania się po miejscach i pomieszczeniach, o których mowa w ust. 1, bez obowiązku uzyskania przepustki, oraz nie podlega rewizji osobistej.	
Art. 69 ust. 2 lit. d	d) wymaganie wydania zapisów rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej, lub innych zapisów przesyłu danych będących w	**T**	**Art. 32 ust. 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 32.** 5. Na żądanie kontrolera osoby wchodzące w skład statutowych organów kontrolowanego lub osoby pozostające z	

	posiadaniu firmy inwestycyjnej, instytucji kredytowej lub jakiegokolwiek innego podmiotu podlegającego niniejszej dyrektywie lub rozporządzeniu (UE) nr 600/2014;			kontrolowanym w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt kontrolowanego, kopii dokumentów, korespondencji elektronicznej, rejestrów połączeń telefonicznych i rejestru przesyłu danych lub innych nośników informacji oraz udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień, dotyczących przedmiotu kontroli w terminie określonym w żądaniu.	
Art. 69 ust. 2 lit. e	e) wymaganie zamrożenia lub zajęcia aktywów;	**T**	**Art. 39 ust. 1 i 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 39.** 1. W przypadku gdy z uzyskanych informacji, uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa określonego w art. 181-183 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, wynika, że transakcja, która została dokonana lub ma zostać dokonana, może mieć związek z popełnieniem tego przestępstwa, Przewodniczący Komisji lub jego zastępca może wystąpić do podmiotu nadzorowanego z pisemnym żądaniem dokonania blokady prowadzonego przez ten podmiot: 1) rachunku papierów wartościowych lub rachunku zbiorczego, 2) innego rachunku, na którym są zapisywane instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi, 3) rachunku pieniężnego – na okres nie dłuższy niż 48 godzin od momentu wskazanego w żądaniu. Równocześnie z żądaniem Przewodniczący Komisji lub jego zastępca składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, załączając informacje i dokumenty dotyczące blokowanego rachunku. 2. Przez blokadę rachunku, o której mowa w ust. 1, rozumie się czasowe uniemożliwienie dysponowania i korzystania z całości lub części instrumentów finansowych lub środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku, w tym również przez podmiot nadzorowany, z wyłączeniem dokonania rozliczeń w instrumentach finansowych lub środkach pieniężnych wynikających z transakcji zawartych i zobowiązań wynikających z nabytych instrumentów finansowych przed otrzymaniem żądania, o którym mowa w ust. 1.	
Art. 69 ust. 2 lit. f	f) wymaganie czasowego zakazu prowadzenia działalności zawodowej;	**T**	**Art. 130 ust. 1** **Art. 131 pkt 3**	**Art. 130.** 1. Komisja może skreślić maklera lub doradcę z listy albo zawiesić jego uprawnienia do wykonywania zawodu na okres od 3	

				miesięcy do 2 lat na skutek naruszenia w związku z wykonywaniem zawodu: 1) przepisów prawa lub regulaminów i innych przepisów wewnętrznych, do których przestrzegania makler lub doradca jest zobowiązany w związku z wykonywaniem zawodu, lub 2) zasad uczciwego obrotu, lub 3) interesów klientów. **Art. 131.** Skreślenie z listy maklerów lub doradców następuje: (…) 3) na skutek uznania prawomocnym orzeczeniem za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej, przestępstw określonych w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o ofercie publicznej lub przestępstw określonych w niniejszej ustawie;	
Art. 69 ust. 2 lit. g	g) wymaganie udzielania informacji przez uprawnionych audytorów firm inwestycyjnych, rynków regulowanych i dostawców usług w zakresie udostępniania informacji;	**T**	**Art. 30 ust. 9** **Art. 100 ust. 3** **Art. 131k ust. 2**	**Art. 30.** 9. Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdanie finansowe spółki prowadzącej rynek regulowany niezwłocznie przekazują Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi spółki istotne informacje, w których posiadanie weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących: 1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez spółkę, członków jej zarządu lub pracowników przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego, zasad uczciwego obrotu lub interesów uczestników obrotu; 2) powstanie zagrożenia dla dalszego funkcjonowania spółki; 3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego spółki, wydanie opinii negatywnej dotyczącej jej sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii. **Art. 100.** 3. Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdania finansowe	

				domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3, niezwłocznie przekazują Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 istotne informacje, w posiadanie których weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących: 1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez ten dom maklerski, członków jego zarządu lub pracowników, przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności maklerskiej, zasad uczciwego obrotu lub interesów zleceniodawców; 2) powstanie zagrożenia dla dalszego funkcjonowania tego domu maklerskiego; 3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego tego domu maklerskiego, wydanie opinii negatywnej dotyczącej jej sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii. **Art. 131k.** 2. Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdanie finansowe dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach niezwłocznie przekazują Komisji oraz organom statutowym dostawcy istotne informacje, w posiadanie których weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących: 1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności w zakresie udostępniania informacji o transakcjach przez dostawcę usług, członków jej organów statutowych lub pracowników; 2) powstanie zagrożenia dla dalszej działalności dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach; 3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, wydanie opinii negatywnej dotyczącej jego sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii.	

Art. 69 ust. 2 lit. h	h) przekazywanie spraw do organów ścigania;	**T**	**Art. 18i ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym**	**Art. 18i.** 2. Po zakończeniu postępowania Przewodniczący Komisji składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, wszczyna postępowanie administracyjne albo zarządza zamknięcie tego postępowania.	
Art. 69 ust. 2 lit. i	i) umożliwianie audytorom lub biegłym przeprowadzanie weryfikacji lub dochodzeń;	**T**	**Art. 30 ust. 8** **Art. 100 ust. 1**	**Art. 30.** 8. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia wynika z odrębnych przepisów lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych firmie audytorskiej. W przypadku gdy kontrola wykaże istnienie istotnych nieprawidłowości, spółka prowadząca rynek regulowany zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli. **Art. 100.** 1. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia przez dom maklerski wynika z odrębnych przepisów lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych firmie audytorskiej. W przypadku gdy kontrola wykaże istotne nieprawidłowości, dom maklerski zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.	
Art. 69 ust. 2 lit. j	j) wymaganie lub żądanie od każdej osoby przekazania informacji, w tym wszelkich istotnych dokumentów, dotyczących wielkości i celu pozycji lub zaangażowania powstałych w wyniku zawarcia transakcji dotyczącej towarowego instrumentu pochodnego oraz wszelkich aktywów lub zobowiązań na rynku instrumentu bazowego;	**T**	**Art. 32d**	**Art. 32d.** Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu finansowego lub podmiotu niefinansowego lub wchodzące w skład ich statutowych organów albo pozostające z nimi w stosunku pracy są obowiązane niezwłocznie sporządzić i przekazać, na koszt tych podmiotów, kopie dokumentów i innych nośników informacji, oraz udzielić pisemnych lub ustnych wyjaśnień, w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję.	
Art. 69 ust. 2 lit. k	k) wymaganie tymczasowego lub stałego zaprzestania wszelkiej praktyki lub postępowania, które właściwy organ uważa za sprzeczne z przepisami rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz z przepisami przyjętymi w wykonaniu niniejszej dyrektywy, oraz niedopuszczenie do ponownego podejmowania takiej praktyki lub postępowania;	**T**	**Art. 93b**	**Art. 93b.** W celu zapewnienia przestrzegania przez firmę inwestycyjną, spółkę prowadzącą rynek regulowany i dostawcę usług w zakresie udostępniania informacji przepisów ustawy, przepisów wykonawczych, rozporządzenia 575/2013 lub rozporządzenia 600/2014, Komisja może zalecić zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego	

				te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.	
Art. 69 ust. 2 lit. l	l) przyjmowanie wszelkiego rodzaju środków w celu zapewnienia, aby firmy inwestycyjne, rynki regulowane i inne osoby, do których niniejsza dyrektywa lub rozporządzenie (UE) nr 600/2014 ma zastosowanie, stale przestrzegały wymogów prawnych;	**T**	**Art. 93b**	**Art. 93b.** W celu zapewnienia przestrzegania przez firmę inwestycyjną przepisów ustawy, przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie, przepisów rozporządzenia 575/2013, rozporządzenia 600/2014, rozporządzenia 2017/565 lub innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej mających zastosowanie do firmy inwestycyjnej, Komisja może zalecić zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.	
Art. 69 ust. 2 lit. m	m) wymaganie zawieszenia obrotu instrumentami finansowymi;	**T**	**Art. 20 ust. 2** **Art. 78 ust. 3**	**Art. 20.** 2. W przypadku gdy obrót określonymi papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, lub naruszenia interesów inwestorów, Komisja może zażądać od spółki prowadzącej rynek regulowany zawieszenia obrotu tymi papierami lub instrumentami. **Art. 78.** 3. W przypadku gdy obrót określonymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania ASO lub OTF lub bezpieczeństwa obrotu dokonywanego w tym ASO lub na tym OTF, lub naruszenia interesów inwestorów, Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej prowadzącej ASO lub OTF zawieszenia obrotu tymi instrumentami finansowymi.	
Art. 69 ust. 2 lit. n	n) wymaganie wycofania instrumentów finansowych z obrotu prowadzonego na rynku regulowanym bądź na podstawie innych uzgodnień handlowych;	**T**	**Art. 20 ust. 3** **Art. 78 ust. 4**	**Art. 20.** 3. Na żądanie Komisji, spółka prowadząca rynek regulowany wyklucza z obrotu wskazane przez Komisję papiery wartościowe lub inne instrumenty finansowe, w przypadku gdy obrót nimi zagraża w sposób istotny prawidłowemu funkcjonowaniu rynku regulowanego lub bezpieczeństwu obrotu na tym rynku, albo powoduje naruszenie interesów inwestorów. **Art. 78.** 4. Na żądanie Komisji firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF wyklucza z obrotu wskazane przez Komisję instrumenty finansowe, w przypadku gdy obrót nimi zagraża w sposób istotny prawidłowemu	

				funkcjonowaniu ASO lub OTF lub bezpieczeństwu obrotu dokonywanego w tym ASO lub na tym OTF, lub powoduje naruszenie interesów inwestorów.	
Art. 69 ust. 2 lit. o	o) wymaganie od każdej osoby podjęcia działań w celu zmniejszenia wielkości pozycji lub zaangażowania;	**T**	**Art. 32e ust. 1**	**Art. 32e.** 1. Jeżeli jest to niezbędne dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku oraz bezpieczeństwa obrotu, Komisja może, w drodze decyzji: 1) nakazać podmiotowi finansowemu lub niefinansowemu zmniejszenie wielkości otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych lub 2) zakazać podmiotowi finansowemu lub niefinansowemu zawierania transakcji w zakresie określonego towarowego instrumentu pochodnego.	
Art. 69 ust. 2 lit. p	p) ograniczanie możliwości zawierania przez jakąkolwiek osobę umów na towarowy instrument pochodny, w tym poprzez wprowadzanie limitów wielkości pozycji, jaką dana osoba może każdorazowo posiadać zgodnie z art. 57 niniejszej dyrektywy;	**T**	**Art. 32c ust. 1 i 5**	**Art. 32c.** 1. Komisja, w drodze decyzji, może ustalić limity otwartych pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych, zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Komisja wskazuje termin wykonania decyzji, nie krótszy niż miesiąc od dnia jej ogłoszenia. 5. Limity pozycji określają maksymalną wielkość pozycji netto w towarowych instrumentach pochodnych, które podmiot finansowy lub niefinansowy może posiadać, znajdujących się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi, lub znajdujących się poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, o ile są ekonomicznie równoważne z tymi, które znajdują się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi.	
Art. 69 ust. 2 lit. q	q) wydawanie komunikatów publicznych;	**T**	**Art. 176h ust. 1** **Art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym**	**Art. 176h.** 1. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości, przez zamieszczenie na swojej stronie internetowej: 1) informację o treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, zawierającą imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) innego podmiotu, na który nałożona została sankcja, o której mowa w art. 165, art. 165b–165e, art. 166a, art. 167, art. 167d, art. 168a, art. 169 i art. 169a; 2) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – informację o jego złożeniu, jeżeli Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy; 3) informację o treści rozstrzygnięcia	

				ostatecznej decyzji. **Art. 4.** 1. Do zadań Komisji należy: (…) 4) podejmowanie działań edukacyjnych i informacyjnych w zakresie funkcjonowania rynku finansowego, jego zagrożeń oraz podmiotów na nim funkcjonujących w celu ochrony uzasadnionych interesów uczestników rynku finansowego, w szczególności poprzez nieodpłatne publikowanie – w formie i czasie przez siebie określonym – ostrzeżeń i komunikatów w publicznym radiu i telewizji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1414);	
Art. 69 ust. 2 lit. r	r) wymaganie, w zakresie dopuszczonym w prawie krajowym, wydania istniejących zapisów przesyłu danych przechowywanych przez operatora komunikacyjnego, w przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia i w przypadku gdy takie zapisy mogą mieć znaczenie dla dochodzenia w sprawie naruszenia niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014;	**T**	**Art. 38 ust. 5 pkt 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 38.** 5. W granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi: 1) uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, o którym mowa w ust. 1, lub potrzeba wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w art. 171a lub w art. 172 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Przewodniczący Komisji może zażądać od podmiotu świadczącego usługi telekomunikacyjne udostępnienia informacji, stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, z późn. zm.) w zakresie wykazu połączeń telefonicznych lub innych przekazów informacji, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami, z uwzględnieniem danych abonenta pozwalających na jego identyfikację, czasu ich dokonania i innych informacji związanych z połączeniem lub przekazem, niestanowiących treści przekazu;	
Art. 69 ust. 2 lit. s	s) zawieszenie obrotu lub sprzedaży instrumentów finansowych lub lokat strukturyzowanych w przypadku spełnienia warunków określonych w art. 40, 41 lub 42 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;	**T**	**Art. 23h ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 23h.** 1. Komisja może, w drodze decyzji, wprowadzić zakaz lub ograniczenie, o których mowa w art. 42 rozporządzenia 600/2014, w przypadkach i na zasadach określonych w art. 42 rozporządzenia 600/2014.	
Art. 69 ust. 2 lit. t	t) zawieszenie obrotu lub sprzedaży instrumentów finansowych lub lokat strukturyzowanych w przypadku gdy firma inwestycyjna nie opracowała lub nie zastosowała skutecznego procesu zatwierdzenia produktów lub w inny sposób nie spełniła warunków art. 16 ust. 3 niniejszej dyrektywy;	**T**	**Art. 23h ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 23h.** 1. Komisja może, w drodze decyzji, wprowadzić zakaz lub ograniczenie, o których mowa w art. 42 rozporządzenia 600/2014, w przypadkach i na zasadach określonych w art. 42 rozporządzenia 600/2014.	

Art. 69 ust. 2 lit. u	u) wymaganie usunięcia osoby fizycznej z organu zarządzającego firmy inwestycyjnej lub operatora rynku.	**T**	**Art. 169a ust. 1 pkt 3, ust. 1a pkt 2 i ust. 1b pkt 2**	**Art. 169a.** 1. W przypadku gdy dom maklerski narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji: (…) 3) nakazać odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny. 1a. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany narusza przepisy regulujące zasady prowadzenia działalności przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, Komisja może, w drodze decyzji: (…) 2) nakazać odwołanie członka zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny. 1b. W przypadku gdy bank prowadzący działalność maklerską lub zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji: (…) 2) nakazać odwołanie osoby odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenia w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny.	
Art. 69 ust. 2 zd. 2 i 3	Do dnia 3 lipca 2016 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNGiPW o swoich przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych transponujących ust. 1 i 2. Bez zbędnej zwłoki powiadamiają one Komisję i EUNGiPW o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów. Państwa członkowskie zapewniają, aby wprowadzono mechanizmy w celu zapewnienia wypłaty odszkodowania lub podjęcia innych działań naprawczych zgodnie z prawem krajowym w przypadku jakichkolwiek strat finansowych lub innych szkód poniesionych w wyniku naruszenia niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014.	**N**			
Art. 70 ust. 1	Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych, w tym uprawnień dochodzeniowych i uprawnień do wprowadzania środków naprawczych, przysługujących właściwym organom zgodnie z art. 69 oraz prawa państw członkowskich do stanowienia i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie ustanawiają przepisy oraz zapewniają, aby ich właściwe organy mogły nakładać kary	**T**	**Art. 11 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 11.** Komisja może nakładać kary pieniężne w przypadkach określonych w odrębnych przepisach. Należności z tytułu nakładanych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.	

	administracyjne oraz inne środki stosowane w odniesieniu do wszystkich naruszeń niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz przepisów krajowych przyjętych w wykonaniu niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 600/2014, oraz podejmują wszystkie środki niezbędne do zapewnienia ich wdrożenia. Takie kary i inne środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające oraz stosuje się je w przypadku naruszenia przepisów, nawet jeżeli nie są wyraźnie wymienione w ust. 3, 4 i 5. Państwa członkowskie mogą postanowić o niewprowadzaniu przepisów dotyczących kar administracyjnych za naruszenia, które podlegają sankcjom karnym na mocy ich prawa krajowego. W takim przypadku państwa członkowskie informują Komisję o odpowiednich przepisach prawa karnego. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNGiPW o swoich przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych transponujących niniejszy artykuł, w tym o odpowiednich przepisach prawa karnego, do dnia 3 lipca 2016 r. Państwa członkowskie bez zbędnej zwłoki powiadamiają Komisję i EUNGiPW o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.				
Art. 70 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku naruszenia obowiązków mających zastosowanie do firm inwestycyjnych, operatorów rynku, dostawców usług w zakresie udostępniania informacji i instytucji kredytowych, w związku z usługami inwestycyjnymi lub działalnością inwestycyjną i usługami dodatkowymi, oraz oddziałów firm z państw trzecich, kary i inne środki mogły być stosowane, na warunkach określonych w prawie krajowym w obszarach niezharmonizowanych niniejszą dyrektywą, w stosunku do członków organu zarządzającego firm inwestycyjnych i operatorów rynku oraz wszelkich innych osób fizycznych i prawnych, które na mocy krajowego prawa są odpowiedzialne za naruszenie.	**T**	**Art. 168a ust. 2 pkt 6-8** **Art. 169 ust. 8 pkt 4-6** **Art. 169a ust. 1-1ba** **Art. 138 ust. 7a pkt 2 ustawy – Prawo bankowe**	**Art. 168a.** 2. W przypadku nieotrzymania przez Komisję od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia, odpowiedzi na zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, lub niepodjęcia przez ten organ odpowiednich środków, lub gdy pomimo ich podjęcia nie okażą się one w pełni skuteczne, i zagraniczna firma inwestycyjna, naruszając przepisy, o których mowa w ust. 1, lub jej agent, nadal działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, Komisja, po poinformowaniu tego organu nadzoru może, w drodze decyzji: (...) 6) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, albo 7) zakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo 8) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe	

				naruszenia, albo **Art. 169.** 8. Jeżeli pomimo wydania decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, zagraniczna firma inwestycyjna lub jej agent w dalszym ciągu, naruszając przepisy, o których mowa w ust. 1, działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego lub działa w sposób naruszający zasady uczciwego obrotu, Komisja, po poinformowaniu właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia może, w drodze decyzji: (…) 4) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, albo 5) zakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo 6) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, albo **Art. 169a.** 1. W przypadku gdy dom maklerski narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji: 1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, albo 2) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, albo 3) nakazać odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny. 1a. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany narusza przepisy regulujące zasady prowadzenia działalności przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, Komisja może, w drodze decyzji: 1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe	

				naruszenia, albo 2) nakazać odwołanie członka zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny. 1b. W przypadku gdy bank prowadzący działalność maklerską lub zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji: 1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia lub 2) nakazać odwołanie osoby odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenia w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny. 1c. W przypadku gdy podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach narusza przepisy określające zasady świadczenia tych usług, Komisja może, w drodze decyzji: 1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia lub 2) nakazać odwołanie członka zarządu podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny. **Art. 138.** 7a. W przypadku stwierdzenia, że bank, z naruszeniem art. 88a–88m, wykonuje czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, których przedmiotem są lokaty strukturyzowane, lub że bank, z naruszeniem art. 88a–88m, wykonuje czynności, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 11 lub 12, Komisja Nadzoru Finansowego, zamiast środków, o których mowa w ust. 3, może: (…) 2) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń lub nałożyć na te osoby karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł;	
Art. 70 ust. 3	Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej naruszenie następujących przepisów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 było	**T**			

	traktowane jako naruszenie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014:				
Art. 70 ust. 3 lit. a	w odniesieniu do niniejszej dyrektywy:	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. a (i)	art. 8 lit. b);	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 6 i ust. 2**	**Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: (…) 6) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 lub 6, Komisja może również: 1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować jedną z sankcji określonych w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 - jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się firma inwestycyjna.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (ii)	art. 9 ust. 1–6;	**T**	**Art. 167 ust. 1 i 2**	**Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej; 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 3) narusza interesy zleceniodawcy; 4) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie	

				prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 5) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia, z zastrzeżeniem przepisu art. 95 ust. 10; 6) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 lub 6, Komisja może również: 1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować jedną z sankcji określonych w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 - jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się firma inwestycyjna.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (iii)	art. 11 ust. 1 i 3;	**T**	**Art. 171 ust. 1-2a**	**Art. 171.** 1. Na każdego, kto nie dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w art. 24 ust. 1, art. 47 ust. 1, art. 106 ust. 1, art. 107 ust. 1 lub w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, lub nie wykonuje tej czynności, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł. 2. Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, również na osobę, która: 1) nabywa lub obejmuje akcje pomimo zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 3 lub art. 47 ust. 3, lub 2) nabywa lub obejmuje akcje lub prawa z akcji pomimo zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h lub w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, lub 3) wykonuje czynności, o których mowa w pkt 1 lub 2, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.	

				2a. Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, również na osobę, która: 1) nabywa lub obejmuje akcje przed upływem terminu do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 3 lub art. 47 ust. 3, lub 2) nabywa lub obejmuje akcje lub prawa z akcji przed upływem terminu do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h lub w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, lub 3) nabywa lub obejmuje akcje z naruszeniem terminu wyznaczonego przez Komisję, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, o którym mowa w art. 24 ust. 3a pkt 2 lub art. 47 ust. 3a pkt 2, lub 4) nabywa lub obejmuje akcje lub prawa z akcji z naruszeniem terminu wyznaczonego przez Komisję, w którym nabycie lub objęcie akcji lub praw z akcji może zostać dokonane, o którym mowa w art. 106h ust. 5 lub w art. 31 ust. 7 rozporządzenia 648/2012, lub 5) wykonuje czynności, o których mowa w pkt 1-4, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (iv)	art. 16 ust. 1–11;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 1-3 i ust. 2**	**Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej; 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 3) narusza interesy zleceniodawcy; 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 lub 6, Komisja może również: 1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym	

				za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować jedną z sankcji określonych w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 - jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się firma inwestycyjna.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (v)	art. 17 ust. 1–6;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 1 i ust. 2**	**Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej; 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 lub 6, Komisja może również: 1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować jedną z sankcji określonych w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 - jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się firma inwestycyjna.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (vi)	art. 18 ust. 1–9 i art. 18 pkt 10 zdanie pierwsze;	**T**	**Art. 165c i 165e**	**Art. 165c.** 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej zezwolenie na prowadzenie ASO, zezwolenie na	

				prowadzenie ASO, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu ASO spółka: 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę; 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia; 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO; 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 7) narusza interesy uczestników obrotu. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany posiadającą zezwolenie na prowadzenie ASO przepisów regulujących prowadzenie ASO, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności wymienione w art. 165 ust. 2a. 5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą	

				zezwolenie na prowadzenie ASO, w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany posiadająca zezwolenie na prowadzenie ASO jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6. 8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany. **Art. 165e.** 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej zezwolenie na prowadzenie OTF, zezwolenie na prowadzenie OTF, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu OTF spółka: 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę; 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia; 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie	

				OTF; 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 7) narusza interesy uczestników obrotu. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie OTF, przepisów regulujących prowadzenie OTF, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2**,** uwzględnia w szczególności okoliczności określone w art. 165 ust. 2a. 5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany posiadającą zezwolenie na prowadzenie OTF w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany posiadająca zezwolenie na prowadzenie OTF jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona	

				w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6. 8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie OTF przez spółkę prowadzącą rynek regulowany.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (vii)	art. 19 i 20;	**T**	**Art. 165c** **Art. 165e** **Art. 167 ust. 1**	**Art. 165c.** 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej zezwolenie na prowadzenie ASO, zezwolenie na prowadzenie ASO, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu ASO spółka: 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę; 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia; 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO; 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 7) narusza interesy uczestników obrotu. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1	

				– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany posiadającą zezwolenie na prowadzenie ASO przepisów regulujących prowadzenie ASO, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności wymienione w art. 165 ust. 2a. 5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie ASO, w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany posiadająca zezwolenie na prowadzenie ASO jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6. 8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany. **Art. 165e.** 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej	

				zezwolenie na prowadzenie OTF, zezwolenie na prowadzenie OTF, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu OTF spółka: 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę; 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia; 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie OTF; 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 7) narusza interesy uczestników obrotu. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie OTF, przepisów regulujących prowadzenie OTF, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2**,** uwzględnia w szczególności okoliczności określone w art. 165 ust. 2a. 5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę	

				prowadzącą rynek regulowany posiadającą zezwolenie na prowadzenie OTF w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany posiadająca zezwolenie na prowadzenie OTF jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6. 8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie OTF przez spółkę prowadzącą rynek regulowany. **Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej; 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 3) narusza interesy zleceniodawcy;	

				4) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 5) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia, z zastrzeżeniem przepisu art. 95 ust. 10; 6) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (viii)	art. 21 ust. 1;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 5**	**Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: (…) 5) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia, z zastrzeżeniem przepisu art. 95 ust. 10;	
Art. 70 ust. 3 lit. a (ix)	art. 23 ust. 1, 2 i 3;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 1-3 i ust. 2**	**Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej; 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 3) narusza interesy zleceniodawcy; 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 lub 6, Komisja może również: 1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować jedną z sankcji określonych w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o	

				której mowa w pkt 1 - jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się firma inwestycyjna.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (x)	art. 24 ust. 1–5 i 7–10 oraz art. 24 ust. 11 akapity pierwszy i drugi;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 1-3 i ust. 2**	**Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej; 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 3) narusza interesy zleceniodawcy; 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 lub 6, Komisja może również: 1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować jedną z sankcji określonych w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 - jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się firma inwestycyjna.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xi)	art. 25 ust. 1–6;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 1-3 oraz ust. 2**	**Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia	

				575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej; 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 3) narusza interesy zleceniodawcy; (…) 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 lub 6, Komisja może również: 1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować jedną z sankcji określonych w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 - jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się firma inwestycyjna.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xii)	art. 26 ust. 1 zdanie drugie i art. 26 ust. 2 i 3	**T**	**Art. 167 ust. 3**	**Art. 167.** 3. Sankcje, o których mowa w ust. 1, 1a lub 2, Komisja może zastosować również wobec firmy inwestycyjnej powierzającej do wykonywania czynności wskazane w art. 79 ust. 2 lub 2c agentowi firmy inwestycyjnej, który w związku z wykonywaniem czynności na rzecz tej firmy inwestycyjnej narusza przepisy prawa, zasady uczciwego obrotu lub interesy zleceniodawców.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xiii)	art. 27 ust. 1–8;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 1-3 i ust. 2**	**Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii	

				Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej; 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 3) narusza interesy zleceniodawcy; (…) 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 lub 6, Komisja może również: 1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować jedną z sankcji określonych w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 - jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się firma inwestycyjna.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xiv)	art. 28 ust. 1 i 2;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 1-3 i ust. 2**	**Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej; 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 3) narusza interesy zleceniodawcy; (…) 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 lub 6, Komisja może również: 1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do	

				10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować jedną z sankcji określonych w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 - jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się firma inwestycyjna.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xv)	art. 29 ust. 2 akapit pierwszy, art. 29 ust. 2 akapit trzeci, art. 29 ust. 3 zdanie pierwsze, art. 29 ust. 4 akapit pierwszy i art. 29 ust. 5;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 1-3 oraz ust. 2**	**Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej; 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 3) narusza interesy zleceniodawcy; (…) 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 lub 6, Komisja może również: 1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować jedną z sankcji określonych w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 - jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się firma inwestycyjna.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xvi)	art. 30 ust. 1 akapit drugi, art. 30 ust. 3 akapit drugi zdanie pierwsze;	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 1-3 i ust. 2**	**Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres	

				wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej; 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 3) narusza interesy zleceniodawcy; (…) 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 lub 6, Komisja może również: 1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować jedną z sankcji określonych w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 - jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się firma inwestycyjna.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xvii)	art. 31 ust. 1, art. 31 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 31 ust. 3;	**T**	**Art. 165c** **Art. 165e** **Art. 167 ust. 1 pkt 1**	**Art. 165c.** 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej zezwolenie na prowadzenie ASO, zezwolenie na prowadzenie ASO, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu ASO spółka: 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę; 4) przestała spełniać warunki, które były	

				podstawą udzielenia zezwolenia; 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO; 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 7) narusza interesy uczestników obrotu. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany posiadającą zezwolenie na prowadzenie ASO przepisów regulujących prowadzenie ASO, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności wymienione w art. 165 ust. 2a. 5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie ASO, w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany posiadająca zezwolenie na prowadzenie ASO jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o	

				którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6. 8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany. **Art. 165e.** 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej zezwolenie na prowadzenie OTF, zezwolenie na prowadzenie OTF, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu OTF spółka: 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę; 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia; 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie OTF; 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 7) narusza interesy uczestników obrotu. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł,	

				albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie OTF, przepisów regulujących prowadzenie OTF, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2**,** uwzględnia w szczególności okoliczności określone w art. 165 ust. 2a. 5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany posiadającą zezwolenie na prowadzenie OTF w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany posiadająca zezwolenie na prowadzenie OTF jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6. 8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie OTF przez spółkę prowadzącą	

				rynek regulowany. **Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej; 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 3) narusza interesy zleceniodawcy; 4) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 5) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia, z zastrzeżeniem przepisu art. 95 ust. 10; 6) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xviii)	art. 32 ust. 1, art. 31 ust. 2 akapity pierwszy, drugi i czwarty;	**T**	**Art. 165c ust. 1 pkt 5** **Art. 165e ust. 1 pkt 5** **Art. 167 ust. 1 pkt 1**	**Art. 165c.** 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej zezwolenie na prowadzenie ASO, zezwolenie na prowadzenie ASO, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu ASO spółka: 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO; **Art. 165e.** 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej zezwolenie na prowadzenie OTF, zezwolenie na prowadzenie OTF, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu OTF spółka: 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie OTF; **Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie	

				działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej;	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xix)	art. 33 ust. 3;	**T**	**Art. 165c ust. 1 pkt 3-7** **Art. 167 ust. 1 pkt 1-3, 5 i 6**	**Art. 165c.** 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej zezwolenie na prowadzenie ASO, zezwolenie na prowadzenie ASO, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu ASO spółka: 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę; 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia; 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO; 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 7) narusza interesy uczestników obrotu. **Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej; 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 3) narusza interesy zleceniodawcy; (…) 5) przestała spełniać warunki, które były	

				podstawą udzielenia zezwolenia, z zastrzeżeniem przepisu art. 95 ust. 10; 6) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xx)	art. 34 ust. 2, art. 34 ust. 4 zdanie pierwsze, art. 34 ust. 5 zdanie pierwsze, art. 34 ust. 7 zdanie pierwsze;	**T**	**Art. 169 ust. 1, 5 i 8**	**Art. 169.** 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez utworzenie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, narusza przepisy prawa, których przestrzeganie pozostaje pod nadzorem Komisji, lub że przepisy te narusza taki agent, Komisja wzywa pisemnie zagraniczną firmę inwestycyjną do zaprzestania tych naruszeń, wyznaczając termin do ich usunięcia. 5. Jeżeli zagraniczna firma inwestycyjna nie usunęła w całości stwierdzonych naruszeń, lub w razie bezskutecznego upływu terminu na ich usunięcie, Komisja może: 1) w drodze decyzji: a) zawiesić w całości albo w części prawo wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczną firmę inwestycyjną do czasu zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń, nie dłużej jednak niż na okres sześciu miesięcy, lub b) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile jest możliwe jej ustalenie, albo 2) skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010. 8. Jeżeli pomimo wydania decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, zagraniczna firma inwestycyjna lub jej agent w dalszym ciągu, naruszając przepisy, o których mowa w ust. 1, działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego lub działa w sposób naruszający zasady uczciwego obrotu, Komisja, po poinformowaniu właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia może, w drodze decyzji: 1) zakazać tej firmie, w całości albo w części,	

				wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo 2) nałożyć na tę firmę karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności, określonego w przedłożonej właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego informacji, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 3) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile możliwe jest jej ustalenie, a nakaz nie był wcześniej nałożony, bądź szkoda ujawniła się po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, albo 4) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, albo 5) zakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo 6) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, albo 7) zastosować jedną lub kilka sankcji określonych w pkt 1 lub 3–5, oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 2 lub 6.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxi)	art. 35 ust. 2, art. 35 ust. 7 akapit pierwszy, art. 35 ust. 10 zdanie pierwsze;	**T**	**Art. 169 ust. 1, 5 i 8**	**Art. 169.** 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez utworzenie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, narusza przepisy prawa, których przestrzeganie pozostaje pod nadzorem Komisji, lub że przepisy te narusza taki agent, Komisja wzywa pisemnie zagraniczną firmę inwestycyjną do zaprzestania tych naruszeń, wyznaczając termin do ich usunięcia. 5. Jeżeli zagraniczna firma inwestycyjna nie	

				usunęła w całości stwierdzonych naruszeń, lub w razie bezskutecznego upływu terminu na ich usunięcie, Komisja może: 1) w drodze decyzji: a) zawiesić w całości albo w części prawo wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczną firmę inwestycyjną do czasu zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń, nie dłużej jednak niż na okres sześciu miesięcy, lub b) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile jest możliwe jej ustalenie, albo 2) skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010. 8. Jeżeli pomimo wydania decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, zagraniczna firma inwestycyjna lub jej agent w dalszym ciągu, naruszając przepisy, o których mowa w ust. 1, działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego lub działa w sposób naruszający zasady uczciwego obrotu, Komisja, po poinformowaniu właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia może, w drodze decyzji: 1) zakazać tej firmie, w całości albo w części, wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo 2) nałożyć na tę firmę karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności, określonego w przedłożonej właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego informacji, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 3) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile możliwe jest jej ustalenie, a nakaz nie był wcześniej	

				nałożony, bądź szkoda ujawniła się po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, albo 4) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, albo 5) zakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo 6) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, albo 7) zastosować jedną lub kilka sankcji określonych w pkt 1 lub 3–5, oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 2 lub 6.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxii)	art. 36 ust. 1;	**T**	**Art. 165 ust. 1 pkt 5**	**Art. 165.** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany: 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego;	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxiii)	art. 37 ust. 1 akapit pierwszy i akapit drugi zdanie pierwsze oraz art. 37 ust. 2 akapit pierwszy;	**T**	**Art. 173c ust. 1 pkt 1**	**Art. 173c.** 1. W przypadku gdy: 1) CCP, (…) – nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki określone w rozporządzeniu 648/2012 lub przepisach wydanych na jego podstawie, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na te podmioty karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego nie większą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxiv)	art. 44 ust. 1 akapit czwarty, art. 44 ust. 2 zdanie pierwsze, art. 44 ust. 3 akapit pierwszy i art. 44 ust. 5 lit. b);	**T**	**Art. 165 ust. 1-1c**	**Art. 165** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany: 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;	

				4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia; 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego; 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 7) narusza interesy uczestników obrotu. 1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5-7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 1b. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów regulujących prowadzenie tego rynku, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 1c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1a pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxv)	art. 45 ust. 1-6 i ust. 8;	**T**	**Art. 165 ust. 1 pkt 5 i ust. 1a-1c**	**Art. 165** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany: (…) 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego; 1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5-7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego	

				rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 1b. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów regulujących prowadzenie tego rynku, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 1c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1a pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxvi)	art. 46 ust. 1, art. 46 ust. 2 lit. a) i b);	**T**	**Art. 24 ust. 4**	**Art. 24.** 4. Wykonywanie prawa głosu z akcji spółki prowadzącej rynek regulowany nabytych lub objętych bez zawiadomienia Komisji, po dokonaniu zawiadomienia lecz przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu lub z naruszeniem wyznaczonego przez Komisję terminu, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, jest bezskuteczne.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxvii)	art. 47;	**T**	**Art. 165 ust. 1-1c**	**Art. 165** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany: 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę; 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia; 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego; 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;	

				7) narusza interesy uczestników obrotu. 1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5-7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 1b. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów regulujących prowadzenie tego rynku, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 1c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1a pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxviii)	art. 48 ust. 1–11;	**T**	**Art. 165 ust. 1-1c**	**Art. 165** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany: 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę; 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia; 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego; 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 7) narusza interesy uczestników obrotu.	

				1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5-7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 1b. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów regulujących prowadzenie tego rynku, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 1c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1a pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxix)	art. 49 ust. 1;	**T**	**Art. 165 ust. 1 pkt 5**	**Art. 165.** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany: (…) 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego;	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxx)	art. 50 ust. 1;	**T**	**Art. 165 ust. 1 pkt 5**	**Art. 165.** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany: (…) 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego;	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxxi)	art. 51 ust. 1– 4 oraz art. 51 ust. 5 zdanie drugie;	**T**	**Art. 165 ust. 1 pkt 5 i ust. 1a-1c**	**Art. 165** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany: (…) 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego;	

				1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5-7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 1b. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów regulujących prowadzenie tego rynku, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 1c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1a pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxxii)	art. 52 ust. 1 oraz art. 52 ust. 2 akapity pierwszy, drugi i piąty;	**T**	**Art. 165 ust. 1 pkt 5 i ust. 1a-1c**	**Art. 165** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany: (…) 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego; 1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5-7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1	

				– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 1b. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów regulujących prowadzenie tego rynku, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 1c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1a pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxxiii)	art. 53 ust. 1, 2 i 3, art. 53 ust. 6 akapit drugi zdanie pierwsze oraz art. 53 ust. 7;	**T**	**Art. 165 ust. 1 pkt 5 i ust. 1a-1c**	**Art. 165** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany: (…) 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego; 1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5-7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 1b. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów regulujących prowadzenie tego rynku, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 1c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1a pkt	

				1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxxiv)	art. 54 ust. 1, art. 54 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 54 ust. 3;	**T**	**Art. 165 ust. 1 pkt 5 i ust. 1a-1c**	**Art. 165** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany: (…) 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego; 1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5-7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 1b. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów regulujących prowadzenie tego rynku, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 1c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1a pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxxv)	art. 57 ust. 1 i 2, art. 57 ust. 8 oraz art. 57 ust. 10 akapit pierwszy;	**T**	**Art. 176g**	**Art. 176g.** 1. Na każdego, kto narusza ustalone przez Komisję limity pozycji, o których mowa w art. 32c ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł. 2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara	

				pieniężna, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 3. W przypadku gdy podmiot naruszający limit pozycji jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 4. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 3. 5. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) stopień przyczynienia się osoby, na którą jest nakładana kara, do powstania naruszenia; 3) sytuację finansową osoby, na którą jest nakładana kara; 4) skalę korzyści uzyskanych przez osobę, na którą jest nakładana kara, jeżeli można te korzyści ustalić; 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić; 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań osoby, na którą jest nakładana kara; 7) gotowość do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia; 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez osobę, na którą jest nakładana kara; 9) wpływ posiadanej pozycji w towarowym instrumencie pochodnym na ważny interes publiczny lub wykonanie obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku towaru, stanowiącego instrument bazowy dla towarowego instrumentu	

				pochodnego, w stosunku do którego nastąpiło przekroczenie limitu pozycji. 6. Jeżeli zachowanie limitów pozycji ustalonych przez Komisję nie jest możliwe bez naruszenia przez podmiot naruszający limit pozycji obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku towaru, stanowiącego instrument bazowy dla towarowego instrumentu pochodnego, w stosunku do którego nastąpiło przekroczenie limitu pozycji, Komisja odstępuje od wymierzenia kary.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxxvi)	art. 58 ust. 1–4;	**T**	**Art. 165 ust. 1 pkt 5** **Art. 167 ust. 1 pkt 1**	**Art. 165.** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany: (…) 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego; **Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej;	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxxvii)	art. 63 ust. 1, 3 i 4;	**T**	**Art. 167c ust. 1 pkt 3-5**	**Art. 167c.** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, w przypadku gdy podmiot świadczący te usługi: (…) 3) otrzymał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę; 4) przestał spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia; 5) istotnie narusza przepisy prawa regulujące świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, w szczególności rozporządzenia 600/2014.	

Art. 70 ust. 3 lit. a (xxxviii)	art. 64 ust. 1–5;	**T**	**Art. 167c**	**Art. 167c.** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, w przypadku gdy podmiot świadczący te usługi: 1) nie rozpoczął prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od wydania zezwolenia; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadził działalności objętej zezwoleniem; 3) otrzymał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę; 4) przestał spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia; 5) istotnie narusza przepisy prawa regulujące świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, w szczególności rozporządzenia 600/2014. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, Komisja może również nałożyć na podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł. 2a. W przypadku naruszenia przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach przepisów regulujących świadczenie tych usług, Komisja może również nakazać temu podmiotowi zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 3. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) stopień przyczynienia się podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji do powstania naruszenia; 3) sytuację finansową podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji na który jest nakładana kara, w szczególności wysokość jego całkowitych obrotów; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;	

				5) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić; 6) gotowość podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia; 7) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta; 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji popełnione przez podmiotu na który jest nakładana kara. 4. W przypadku, gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2, może został nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 5. W przypadku gdy podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 6. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 lub 5.	
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxxix)	art. 65 ust. 1–5;	**T**	**Art. 167c**		
Art. 70 ust. 3 lit. a (xxxx)	art. 66 ust. 1–4; oraz	**T**	**Art. 167c**		
Art. 70 ust. 3 lit. b	w odniesieniu do rozporządzenia (UE) nr 600/2014:	**T**	**Art. 167 ust. 1 pkt 1 i ust. 1a**	**Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna:	

				1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej; 1a. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Komisja ograniczy zakres wykonywanej działalności maklerskiej, Komisja może również: 1) nakazać firmie inwestycyjnej zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub 2) zakazać, na czas określony, zawierania na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy.	
Art. 70 ust. 3 lit. b (i)	art. 3 ust. 1 i 3;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (ii)	art. 4 ust. 3 akapit pierwszy;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (iii)	art. 6;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (iv)	art. 7 ust. 1 akapit trzeci zdanie pierwsze;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (v)	art. 8 ust. 1, 3 i 4;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (vi)	art. 10;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (vii)	art. 11 ust. 1 akapit trzeci zdanie pierwsze i art. 11 ust. 3 akapit trzeci;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (viii)	art. 12 ust. 1,	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (ix)	art. 13 ust. 1;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (x)	art. 14 ust. 1, art. 14 ust. 2 zdanie pierwsze oraz art. 14 ust. 3 zdanie drugie, trzecie i czwarte;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xi)	art. 15 ust. 1akapit pierwszy i akapit drugi zdania pierwsze i trzecie, art. 15 ust. 2 oraz art. 15 ust. 4 zdanie drugie;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xii)	art. 17 ust. 1 zdanie drugie;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xiii)	art. 18 ust. 1 i 2, art. 18 ust. 4 zdanie pierwsze, art. 18 ust. 5 zdanie pierwsze, art. 18 ust. 6 akapit pierwszy,	**T**			

	art. 18 ust. 7 i art. 18 ust. 8 akapit pierwszy;				
Art. 70 ust. 3 lit. b (xiv)	art. 20 ust. 1 oraz art. 20 ust. 2 zdanie pierwsze;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xv)	art. 21 ust. 1, 2 i 3;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xvi)	art. 22 ust. 2;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xvii)	art. 23 ust. 1 i 2;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xviii)	art. 25 ust. 1 i 2;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xix)	art. 26 ust. 1 akapit pierwszy, art. 26 ust. 2–5, art. 26 ust.6 akapit pierwszy, art. 26 ust. 7 akapity pierwszy do piątego i osmy;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xx)	art. 27 ust. 1;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xxi)	art. 28 ust. 1 oraz art. 28 ust. 2 akapit pierwszy;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xxii)	art. 29 ust. 1 i 2;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xxiii)	art. 30 ust. 1;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xxiv)	art. 31 ust. 2 i 3;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xxv)	art. 35 ust. 1, 2 i 3;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xxvi)	art. 36 ust. 1, 2 i 3;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xxvii)	art. 37 ust. 1 i 3;	**T**			
Art. 70 ust. 3 lit. b (xxviii)	art. 40, 41 i 42.	**T**			
Art. 70 ust. 4	Za naruszenie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 uznaje się również świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej bez wymaganego zezwolenia lub zgody, o których mowa w następujących przepisach niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014:	**T**			
Art. 70 ust. 4 lit. a	art. 5, art. 6 ust. 2, art. 34, art. 35, art. 39, 44 lub art. 59 niniejszej dyrektywy; lub	**T**	**Art. 178**	**Art. 178.** Kto bez wymaganego zezwolenia lub upoważnienia zawartego w odrębnych przepisach albo nie będąc do tego uprawnionym w inny sposób określony w ustawie, prowadzi działalność w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, podlega grzywnie do 5 000 000 zł.	
Art. 70 ust. 4 lit. b	art. 6 ust. 1 zdanie trzecie lub art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.	**T**	**Art. 178**	**Art. 178.** Kto bez wymaganego zezwolenia lub upoważnienia zawartego w odrębnych przepisach albo nie będąc do tego uprawnionym	

				w inny sposób określony w ustawie, prowadzi działalność w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, podlega grzywnie do 5 000 000 zł.	
Art. 70 ust. 5	Za naruszenie uznaje się również brak współpracy lub niestosowanie się do wymogów w zakresie dochodzenia lub kontroli bądź do żądania, objętych zakresem art. 69.	**T**	**Art. 184 ust. 1**	**Art. 184.** 1. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzanie czynności, o których mowa w art. 30 ust. 1–3, art. 32d, art. 88, art. 90 ust. 2 i 3 oraz art. 122, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.	
Art. 70 ust. 6	W przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 3, 4 i 5, państwa członkowskie, zgodnie z prawem krajowym, wprowadzają przepisy przyznające właściwym organom uprawnienia do podejmowania i nakładania przynajmniej następujących kar administracyjnych i innych środków:	**T**			
Art. 70 ust. 6 lit. a	podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej osobę fizyczną lub prawną oraz charakter naruszenia zgodnie z art. 71;	**T**	**Art. 25 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 25.** 1. Komisja może, w drodze uchwały, zdecydować o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o: 1) przypadkach naruszenia przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o ofercie publicznej, ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy o giełdach towarowych, rozporządzenia 1031/2010 i rozporządzenia 596/2014, 2) środkach prawnych podjętych w celu przeciwdziałania naruszeniu przepisów, o których mowa w pkt 1, w tym o zastosowanych sankcjach oraz złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, jak również o wszczęciu lub wyniku postępowania administracyjnego lub cywilnego, 3) zaistnieniu okoliczności wskazujących na dokonanie manipulacji, o której mowa w rozporządzeniu 596/2014 albo rozporządzeniu 1031/2010, lub popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, o których mowa w przepisach wymienionych w pkt 1 – chyba że ujawnienie takich informacji narazi rynek kapitałowy na poważne niebezpieczeństwo lub spowoduje poniesienie przez osoby, których informacje te dotyczą, niewspółmiernej szkody.	
Art. 70 ust. 6 lit. b	nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania danego postępowania oraz do powstrzymania się od ponownego podejmowania tego postępowania;	**T**	**Art. 25 ust. 6 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 25.** 6. W razie stwierdzenia, że określone zachowanie jest sprzeczne z przepisami prawa, których przestrzeganie jest objęte nadzorem Komisji, Komisja może wezwać do zaprzestania takich zachowań.	
Art. 70 ust. 6 lit. c	w przypadku firmy inwestycyjnej, operatora rynku uprawnionego do prowadzenia MTF lub OTF, rynku regulowanego, APA, CTP i ARM, cofnięcie lub	**T**	**Art. 165 ust. 1** **Art. 165d ust. 1**	**Art. 165.** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek	

	zawieszenie udzielonego instytucji zezwolenia zgodnie z art. 8, 43 i 65;		**Art. 165e ust. 1** **Art. 167 ust. 1** **Art. 167c ust. 1**	regulowany: 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę; 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia; 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego; 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 7) narusza interesy uczestników obrotu. **Art. 165d.** 1. Komisja może zakazać prowadzenia ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w przypadku, gdy spółka prowadząca rynek regulowany, uprawniona do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie: 1) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła ASO; 2) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO; 3) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 4) narusza interesy uczestników obrotu. **Art. 165e.** 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej zezwolenie na prowadzenie OTF, zezwolenie na prowadzenie OTF, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu OTF spółka: 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę; 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia; 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem	

				przepisów prawa regulujących prowadzenie OTF; 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 7) narusza interesy uczestników obrotu. **Art. 167.** 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna: 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej; 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 3) narusza interesy zleceniodawcy; 4) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 5) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia, z zastrzeżeniem przepisu art. 95 ust. 10; 6) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę. **Art. 167c.** 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, w przypadku gdy podmiot świadczący te usługi: 1) nie rozpoczął prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od wydania zezwolenia; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadził działalności objętej zezwoleniem; 3) otrzymał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę; 4) przestał spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia; 5) istotnie narusza przepisy prawa regulujące świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, w szczególności rozporządzenia 600/2014.	

Art. 70 ust. 6 lit. d	czasowy lub – w przypadku poważnych wielokrotnych naruszeń – stały zakaz sprawowania funkcji zarządczych w firmach inwestycyjnych nałożony na członka organu zarządzającego firmy inwestycyjnej lub inną osobę fizyczną, uznanych za odpowiedzialnych;	**T**	**Art. 169a ust. 1 pkt 3, ust. 1a pkt 2 i ust. 1b pkt 2**	**Art. 169a.** 1. W przypadku gdy dom maklerski narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji: (…) 3) nakazać odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny. 1a. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany narusza przepisy regulujące zasady prowadzenia działalności przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, Komisja może, w drodze decyzji: (…) 2) nakazać odwołanie członka zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny. 1b. W przypadku gdy bank prowadzący działalność maklerską lub zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji: (…) 2) nakazać odwołanie osoby odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenia w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny.	
Art. 70 ust. 6 lit. e	tymczasowy zakaz nałożony na firmę inwestycyjną będącą członkiem lub uczestnikiem rynków regulowanych, MTF lub klienta OTF;	**T**	**Art. 167 ust. 1a pkt 2**	**Art. 167c.** Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Komisja ograniczy zakres wykonywanej działalności maklerskiej, Komisja może również: (…) 2) zakazać, na czas określony, zawierania na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy.	
Art. 70 ust. 6 lit. f	w przypadku osoby prawnej, maksymalna administracyjna kara pieniężna w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR, lub, w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 2 lipca 2014 r., lub do wysokości 10 % całkowitego rocznego obrotu danej osoby prawnej ustalonego na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający; w przypadku gdy osoba prawna jest przedsiębiorstwem dominującym lub przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego, które ma obowiązek sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z	**T**	**Art. 165 ust. 1a i 1d**	**Art. 165.** 1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5-7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1	

	dyrektywą 2013/34/UE, za odpowiedni całkowity roczny obrót uznawany jest całkowity roczny obrót lub odpowiadający mu rodzaj dochodu zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawodawczymi dotyczącymi rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający ostatecznego przedsiębiorstwa dominującego;			- jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. (…) 1d. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1a pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.	
Art. 70 ust. 6 lit. g	w przypadku osoby fizycznej, maksymalna administracyjne kara pieniężna w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub, w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 2 lipca 2014 r.;	**T**	**Art. 169a ust. 1a pkt 1**	**Art. 169a.** 1a. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany narusza przepisy regulujące zasady prowadzenia działalności przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, Komisja może, w drodze decyzji: 1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, lub	
Art. 70 ust. 6 lit. h	maksymalne administracyjne kary pieniężne w wysokości równej co najmniej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy ustalenie kwoty uzyskanych korzyści jest możliwe, nawet jeśli kwota ta przekracza kwoty maksymalne określone w lit. f) i g).	**T**	**Art. 165 ust. 1c**	**Art. 165.** 1c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1a pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.	
Art. 70 ust. 7	Państwa członkowskie mogą upoważnić właściwe organy do nałożenia dodatkowych rodzajów kar oprócz kar, o których mowa w ust. 6, lub do nałożenia kar pieniężnych przekraczających kwoty, o których mowa w ust. 6 lit. f), g) i h).	**N**			
Art. 71 ust. 1	Państwa członkowskie wprowadzają przepisy nakładające na właściwe organy obowiązek publikowania każdej decyzji o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka za naruszenie rozporządzenia (UE) nr 600/2014 lub przepisów krajowych przyjętych w wykonaniu niniejszej dyrektywy na swoich oficjalnych stronach bez zbędnej zwłoki po poinformowaniu o tej decyzji osoby, na którą nałożono karę. Publikacja ta obejmuje co najmniej informacje o rodzaju i charakterze naruszenia oraz o tożsamości osób odpowiedzialnych. Obowiązek ten nie ma zastosowania do decyzji nakładających środki o charakterze dochodzeniowym. Jednakże w przypadku gdy właściwy organ uzna, że	**T**	**Art. 176h ust. 1-5**	**Art. 176h.** 1. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości, przez zamieszczenie na swojej stronie internetowej: 1) informację o treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, zawierającą imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) innego podmiotu, na który nałożona została sankcja, o której mowa w art. 165, art. 165b–165e, art. 166a, art. 167, art. 167d, art. 168a, art. 169 i art. 169a; 2) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – informację o jego złożeniu, jeżeli Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji,	

	opublikowanie tożsamości osób prawnych lub danych osobowych osób fizycznych byłoby nieproporcjonalne, w oparciu o indywidualną ocenę przeprowadzoną w odniesieniu do proporcjonalności opublikowania takich danych, lub w przypadku gdy opublikowanie takich danych zagroziłoby stabilności rynków finansowych lub trwającemu dochodzeniu, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy: a) odroczyły publikację decyzji o nałożeniu kary lub innego środka do momentu, kiedy przyczyny nieopublikowania przestaną być aktualne; b) opublikowały decyzję o nałożeniu kary lub innego środka w formie anonimowej w sposób zgodny z prawem krajowym, jeżeli taka anonimowa publikacja zapewnia skuteczną ochronę odnośnych danych osobowych; c) w ogóle nie publikowały decyzji nakładającej karę lub inny środek, w przypadku gdy warianty określone w lit. a) i b) uznaje się za niewystarczające w celu zapewnienia: (i) utrzymania stabilności rynków finansowych; (ii) proporcjonalności publikacji takich decyzji w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za drugorzędny. W przypadku podjęcia decyzji o opublikowaniu informacji o karze lub innym środku w formie anonimowej, opublikowanie odpowiednich danych może zostać odłożone w czasie o rozsądny okres, jeżeli przewiduje się, że w po tym okresie przyczyny publikowania informacji w formie anonimowej przestaną być aktualne.			której ten wniosek dotyczy; 3) informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji. 2. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, następuje po doręczeniu decyzji stronie postępowania. 3. Komisja może, w drodze uchwały, opóźnić przekazanie do publicznej wiadomości informacji o decyzji, o której mowa w ust. 1, lub przekazać taką informację bez wskazywania osoby fizycznej lub innego podmiotu, na który została nałożona sankcja, w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości: 1) wyrządziłoby niewspółmierną i znaczącą szkodę uczestnikom rynku finansowego; 2) w przypadku danych osobowych lub nazwy podmiotu – jest nieproporcjonalne do wagi stwierdzonego naruszenia; 3) stanowiłoby poważne zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub będącego w toku postępowania administracyjnego, wyjaśniającego lub karnego. 4. Komisja może nie przekazywać do publicznej wiadomości informacji o sankcjach nałożonych na podstawie art. 165, art. 165b–165e, art. 166a, art. 167, art. 167d, art. 168a, art. 169 i art. 169a w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości mogłoby: 1) naruszyć stabilność systemu finansowego lub 2) wyrządzić niewspółmierną i znaczącą szkodę podmiotom, które dopuściły się naruszenia. 5. W przypadku gdy Komisja nie przekazała do publicznej wiadomości informacji o imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) innego podmiotu, może upublicznić te dane, jeżeli ustały przesłanki, o których mowa w ust. 3 pkt 1.	
Art. 71 ust. 2	W przypadku gdy od decyzji nakładającej karę lub inny środek przysługuje odwołanie do odpowiedniego organu sądowego lub innego organu, właściwe organy niezwłocznie publikują na swoich oficjalnych stronach internetowych również tego rodzaju informacje i wszelkie późniejsze informacje na temat wyniku takiego odwołania. Ponadto publikuje się również każdą decyzję unieważniające poprzednią decyzję nakładającą karę lub inny środek.	**T**	**Art. 176h ust. 1 pkt 2 i 3**	**Art. 176h.** 1. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości, przez zamieszczenie na swojej stronie internetowej: (…) 2) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – informację o jego złożeniu, jeżeli Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy; 3) informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji.	

Art. 71 ust. 3	Właściwe organy zapewniają, aby wszelkie informacje opublikowane zgodnie z niniejszym artykułem pozostały na ich oficjalnej stronie internetowej przez okres co najmniej pięciu lat po ich publikacji. Dane osobowe zawarte w takich informacjach muszą być dostępne na oficjalnej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres wymagany na mocy mających zastosowanie przepisów o ochronie danych. Właściwe organy informują EUNGiPW o wszystkich karach administracyjnych, które nałożyły, lecz nie opublikowały zgodnie z ust. 1 lit. c), w tym o wszelkich odwołaniach z nimi związanych i ich wynikach. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy otrzymywały informacje i ostateczne orzeczenia dotyczące wszelkich nałożonych sankcji karnych oraz przekazywały je EUNGiPW. EUNGiPW prowadzi centralną bazę danych zgłoszonych mu kar wyłącznie do celów wymiany informacji między właściwymi organami. Do bazy tej mogą mieć dostęp wyłącznie właściwe organy i jest ona aktualizowana na podstawie informacji przekazywanych przez właściwe organy.	**T**	**Art. 176h ust. 6 i 7**	**Art. 176h.** 6. Informacje, o których mowa w ust. 1, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez co najmniej 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia, z tym że informacje dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, są dostępne na tej stronie przez rok. Usunięcie danych ze strony internetowej następuje na wniosek podmiotu, który dopuścił się naruszenia. 7. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku nieprzekazania do publicznej wiadomości informacji, zgodnie z ust. 4. Komisja informuje również o złożeniu przez stronę wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji.	
Art. 71 ust. 4	Państwa członkowskie przekazują EUNGiPW co roku zbiorcze informacje o wszystkich karach i innych środkach nałożonych zgodnie z ust. 1 i 2. Obowiązek ten nie ma zastosowania do środków o charakterze dochodzeniowym. EUNGiPW publikuje te informacje w sprawozdaniu rocznym. W przypadku gdy państwa członkowskie wybierają, zgodnie z art. 70, ustanowienie sankcji karnych za naruszenia przepisów, o których mowa w tym artykule, ich właściwe organy przekazują EUNGiPW co roku anonimowe i zbiorcze dane dotyczące wszystkich przeprowadzonych dochodzeń i nałożonych sankcji karnych. EUNGiPW publikuje dane dotyczące nałożonych sankcji karnych w sprawozdaniu rocznym.	**T**	**Art. 176h ust. 8**	**Art. 176h.** 8. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych raz w roku informację zbiorczą o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 1, 3 i 4.	
Art. 71 ust. 5	W przypadku gdy właściwy organ ujawni opinii publicznej środek administracyjny, karę lub sankcję karną, powiadamia o tym jednocześnie EUNGiPW.	**T**	**Art. 25 ust. 2a ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 25.** 2a. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku przekazania do publicznej wiadomości informacji o zastosowaniu środków prawnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, podjętych w celu przeciwdziałania naruszeniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.	
Art. 71 ust. 6	W przypadku gdy opublikowana kara administracyjna lub sankcja karna dotyczy firmy inwestycyjnej, operatora rynku, dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji, instytucji kredytowych w związku z usługami inwestycyjnymi i działalnością	**N**			

	inwestycyjną lub usługami dodatkowymi lub oddziałów firm z państw trzecich uprawnionych zgodnie z niniejszą dyrektywą, EUNGiPW dodaje wzmiankę do opublikowanej kary w odpowiednim rejestrze.				
Art. 71 ust. 7	EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych dotyczących procedur i form przekazywania informacji, o których mowa w niniejszym artykule. EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 72 ust. 1	Właściwe organy wykonują uprawnienia nadzorcze, w tym uprawnienia dochodzeniowe i uprawnienia do wprowadzania środków naprawczych, o których mowa w art. 69, oraz uprawnienia do nakładania kar, o których mowa w art. 70, zgodnie z krajowymi ramami prawnymi:	**N**			
Art. 72 ust. 1 lit. a	bezpośrednio;	**N**			
Art. 72 ust. 1 lit. b	we współpracy z innymi organami;	**N**			
Art. 72 ust. 1 lit. c	w drodze przekazania zadań podmiotom, którym przekazano zadania zgodnie z art. 67 ust. 2, zachowując swoją odpowiedzialność; lub	**N**			
Art. 72 ust. 1 lit. d	poprzez wnoszenie spraw do właściwych organów sądowych.	**N**	**Art. 18i ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym**	**Art. 18i.** 2. Po zakończeniu postępowania Przewodniczący Komisji składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, wszczyna postępowanie administracyjne albo zarządza zamknięcie tego postępowania.	
Art. 72 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy uwzględniały – przy ustalaniu rodzaju i wysokości kary administracyjnej lub innego środka nakładanych w ramach wykonywania uprawnień do nakładania kar przewidzianych w art. 70 – wszystkie istotne okoliczności, w tym w stosownych przypadkach: a) wagę naruszenia i czas jego trwania; b) stopień odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za dane naruszenie; c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest w szczególności wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub rocznych dochodów oraz aktywów netto odpowiedzialnej osoby fizycznej;	**T**	**Art. 165 ust. 2a** **Art. 165b ust. 2e** **Art. 167 ust. 2d** **Art. 169a ust. 1d**	**Art. 165.** 2a. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1a, uwzględnia w szczególności: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) stopień przyczynienia się spółki prowadzącej rynek regulowany do powstania naruszenia; 3) sytuację finansową spółki prowadzącej rynek regulowany, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić; 5) straty poniesione przez podmiot trzeci w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;	

	d) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można je ustalić; e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić; f) poziom współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z właściwym organem, bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia wyrównania uzyskanych korzyści lub strat unikniętych przez tę osobę; g) wcześniejsze naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną. Przy określaniu rodzaju i wielkości kar administracyjnych i innych środków właściwe organy mogą wziąć pod uwagę dodatkowe czynniki oprócz tych, o których mowa w akapicie pierwszym.			6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań spółki prowadzącej rynek regulowany; 7) gotowość spółki prowadzącej rynek regulowany do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia; 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez podmiot prowadzący rynek regulowany, popełnione przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, na którą jest nakładana kara. **Art. 165b.** 2e. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) stopień przyczynienia się spółki prowadzącej rynek regulowany do powstania naruszenia; 3) sytuację finansową spółki prowadzącej rynek regulowany, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić; 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić; 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań spółki prowadzącej rynek regulowany; 7) gotowość spółki prowadzącej rynek regulowany do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia; 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez podmiot prowadzący rynek regulowany, popełnione przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, na którą jest nakładana kara. **Art. 167.** 2d. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) stopień przyczynienia się firmy inwestycyjnej do powstania naruszenia; 3) sytuację finansową firmy inwestycyjnej na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat	

				unikniętych przez firmę inwestycyjną, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić; 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić; 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań firmy inwestycyjnej; 7) gotowość firmy inwestycyjnej do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia; 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez firmy inwestycyjne, popełnione przez firmę inwestycyjną, na która jest nakładana kara. **Art. 169a.** 1d. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1–1ba, uwzględnia w szczególności: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) stopień przyczynienia się osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie do jego powstania; 3) sytuację finansową osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić; 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić; 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie; 7) gotowość osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie do współpracy z Komisją; 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności odpowiednio przez dom maklerski, spółkę prowadzącą rynek regulowany, bank prowadzący działalność maklerską lub podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, popełnione przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie; 9) potencjalne skutki systemowe naruszenia.	
Art. 73 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie przez właściwe organy skutecznych mechanizmów umożliwiających zgłaszanie właściwym organom potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń przepisów rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz przepisów prawa krajowego przyjętych w wykonywaniu	**T**	**Art. 13b ust. 1**	**Art. 13b.** 1. Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów ustawy, rozporządzenia 575/2013, rozporządzenia 909/2014 oraz rozporządzenia 600/2014.	

	niniejszej dyrektywy. Mechanizmy, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują co najmniej:				
Art. 73 ust. 1 lit. a	szczególne procedury odbierania zgłoszeń w sprawie potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń oraz działania następcze, w tym ustanowienie bezpiecznych kanałów komunikacji dla takich zgłoszeń;	**T**			
Art. 73 ust. 1 lit. b	odpowiednią ochronę pracowników instytucji finansowych, którzy zgłaszają naruszenia popełnione w danej instytucji finansowej, przynajmniej przed odwetem, dyskryminacją lub innymi rodzajami nieuczciwego lub nierzetelnego traktowania;	**T**	**Art. 13b ust. 2**	**Art. 13b.** 2. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w ust. 1, w tym informacje, które mogłyby umożliwić identyfikację osoby dokonującej zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się naruszenie, a także informacja o dokonaniu zgłoszenia mogą być ujawnione tylko: 1) w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu takiego zawiadomienia; 2) na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe.	
Art. 73 ust. 1 lit. c	ochronę tożsamości zarówno osoby dokonującej zgłoszenia naruszeń, jak i osoby fizycznej, której zarzuca się popełnienie naruszenia, na wszystkich etapach procedur, chyba że ujawnienie informacji jest wymagane prawem krajowym w kontekście dalszego dochodzenia lub późniejszego postępowania administracyjnego lub sądowego.	**T**	**Art. 13b ust. 2**	**Art. 13b.** 2. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w ust. 1, w tym informacje, które mogłyby umożliwić identyfikację osoby dokonującej zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się naruszenie, a także informacja o dokonaniu zgłoszenia mogą być ujawnione tylko: 1) w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu takiego zawiadomienia; 2) na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe.	
Art. 73 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne, operatorzy rynku, dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji oraz instytucje kredytowe w związku z usługami inwestycyjnymi lub działalnością inwestycyjną i usługami dodatkowymi, oraz oddziały firm z państw trzecich posiadały odpowiednie procedury zgłaszania przez swoich pracowników potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń wewnątrz podmiotu za pośrednictwem specjalnego, niezależnego i autonomicznego kanału.	**T**	**Art. 83a ust. 1a**	**Art. 83a.** 1a. Firma inwestycyjna jest obowiązana posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń prawa, w tym rozporządzenia 596/2014, rozporządzenia 600/2014 oraz procedur i standardów etycznych obowiązujących w firmie inwestycyjnej. [Komentarz: Regulacja zostanie wdrożona na poziomie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów]	

Art. 74 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby każda decyzja podjęta na podstawie przepisów rozporządzenia (UE) nr 600/2014 lub na podstawie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą była właściwie uzasadniona i podlegała prawu do odwoływania się do sądu. Prawo do odwoływania się do sądu stosuje się także w przypadku gdy, w odniesieniu do wniosku o zezwolenie, w którym przekazano wszystkie wymagane informacje, nie podjęto żadnej decyzji w terminie sześciu miesięcy od jego złożenia.	**N**		**Nie wymaga implementacji – do decyzji wydawanych przez KNF mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego i ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi**	
Art. 74 ust. 2 lit. a-c	Państwa członkowskie zapewniają, aby jeden lub większa liczba poniższych organów, jak określono w prawie krajowym, mogła również, w interesie konsumentów oraz zgodnie z prawem krajowym, wnieść skargę do sądów lub do właściwych organów administracyjnych w celu zapewnienia stosowania przepisów rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz krajowych przepisów przyjętych w wykonywaniu niniejszej dyrektywy: a) instytucje publiczne lub ich przedstawiciele; b) organizacje konsumenckie mające uzasadniony interes w ochronie konsumentów; c) organizacje zawodowe mające uzasadniony interes w ochronie swoich członków.	**T**	**Art. 31 § 1-4 ustawy z dnia z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2017 r., poz. 1257)**	**Art. 31.** § 1. Organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem: 1) wszczęcia postępowania, 2) dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. (…) § 2. Organ administracji publicznej, uznając żądanie organizacji społecznej za uzasadnione, postanawia o wszczęciu postępowania z urzędu lub o dopuszczeniu organizacji do udziału w postępowaniu. Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania lub dopuszczenia do udziału w postępowaniu organizacji społecznej służy zażalenie. § 3. Organizacja społeczna uczestniczy w postępowaniu na prawach strony. § 4. Organ administracji publicznej, wszczynając postępowanie w sprawie dotyczącej innej osoby, zawiadamia o tym organizację społeczną, jeżeli uzna, że może ona być zainteresowana udziałem w tym postępowaniu ze względu na swoje cele statutowe, i gdy przemawia za tym interes społeczny.	
Art. 75 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie skutecznych i efektywnych procedur pozasądowego rozstrzygania skarg i dochodzenia roszczeń dla pozasądowego rozstrzygania skarg konsumentów dotyczących świadczenia przez firmy inwestycyjne usług inwestycyjnych i usług dodatkowych, w stosownych przypadkach wykorzystując istniejące organy. Państwa członkowskie zapewniają również przynależność wszystkich firm inwestycyjnych do jednego lub większej liczby takich organów wdrażających procedury rozstrzygania skarg i dochodzenia roszczeń.	**T**	**Art. 13a ust. 2** **Art. 4 ust. 1 pkt 6 i art. 18 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym**	**Art. 13a.** 2. Komisja, udzielając odpowiedzi na skargę dotyczącą sporu o charakterze cywilnoprawnym, informuje skarżącego o pozasądowych procedurach rozstrzygania sporów, w tym wskazuje właściwe sądy polubowne. **Art. 4.** 1. Do zadań Komisji należy: 6) stwarzanie możliwości polubownego i pojednawczego rozstrzygania sporów między uczestnikami rynku finansowego, w szczególności sporów wynikających ze	

				stosunków umownych między podmiotami podlegającymi nadzorowi Komisji a odbiorcami usług świadczonych przez te podmioty; **Art. 18.** 1. Przy Komisji tworzy się sąd polubowny, którego celem jest rozpatrywanie sporów między uczestnikami rynku finansowego, w szczególności sporów wynikających ze stosunków umownych między podmiotami podlegającymi nadzorowi Komisji, a odbiorcami usług świadczonych przez te podmioty. 1a. W ramach sądu polubownego działa centrum arbitrażu i centrum mediacji. 2. W postępowaniu przed sądem polubownym w sprawach rozpatrywanych w centrum arbitrażu i centrum mediacji stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego. 2a. Sąd polubowny może prowadzić również postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823) oraz regulaminie sądu polubownego. Sąd polubowny jest podmiotem uprawnionym do prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu tej ustawy. 3. Komisja ustala, w drodze uchwały, regulamin sądu polubownego. 4. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych treść regulaminu sądu polubownego.	
Art. 75 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, aby organy te prowadziły aktywną współpracę ze swoimi odpowiednikami w innych państwach członkowskich przy rozstrzyganiu sporów o charakterze transgranicznym.	**T**			
Art. 75 ust. 3	Właściwe organy powiadamiają EUNGiPW o przewidzianych w ich jurysdykcji procedurach wnoszenia skarg i dochodzenia roszczeń, o których mowa w ust. 1. EUNGiPW publikuje wykaz wszystkich pozasądowych mechanizmów i aktualizuje go na swojej stronie internetowej.	**N**			
Art. 76 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy, wszystkie osoby, które pracują lub pracowały dla właściwych organów lub podmiotów, którym	**T**	**Art. 148**	**Art. 148.** 1. Do zachowania tajemnicy zawodowej są obowiązani: 1) maklerzy i doradcy;	

	przekazano zadania na podstawie art. 67 ust. 2, a także audytorzy i biegli wskazani przez właściwe organy, podlegali obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej. Nie mogą oni ujawniać jakichkolwiek informacji poufnych, które mogą otrzymywać w trakcie pełnienia swoich obowiązków, chyba że w formie skrótowej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych firm inwestycyjnych, operatorów rynku, rynków regulowanych lub jakichkolwiek innych osób, bez uszczerbku dla wymogów określonych w przepisach krajowego prawa karnego lub podatkowego, lub innych przepisów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014.			2) osoby wchodzące w skład statutowych organów: a) firmy inwestycyjnej, b) (uchylona), c) banku powierniczego, d) (uchylona), e) spółek prowadzących giełdę oraz spółek prowadzących rynek pozagiełdowy, f) Krajowego Depozytu, g) izby, o której mowa w art. 92, h) stowarzyszeń i organizacji zrzeszających maklerów, doradców, emitentów zdematerializowanych papierów wartościowych albo banki powiernicze, i) spółek prowadzących izbę rozliczeniową, j) spółek prowadzących izbę rozrachunkową, k) spółek, którym Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1-6 lub ust. 2, l) agenta firmy inwestycyjnej; 3) (uchylony); 4) osoby pozostające w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami, o których mowa w pkt 2; 5) osoby pozostające w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami pozostającymi w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami, o których mowa w pkt 2; 6) osoby wchodzące w skład zespołu doradczego, o którym mowa w art. 46 ust. 5; 7) inne osoby, jeżeli obowiązek taki wynika z przepisów innych ustaw. 2. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.	
Art. 76 ust. 2	W przypadku gdy firma inwestycyjna, operator rynku lub rynek regulowany ogłosił upadłość lub podlega przymusowej likwidacji, informacje poufne, które nie dotyczą stron trzecich, mogą zostać ujawnione w ramach postępowania sądowego w sprawach cywilnych lub gospodarczych, jeżeli są one niezbędne do przeprowadzenia postępowania.	**T**	**Art. 150 ust. 1 pkt 12 lit. b**	**Art. 150.** 1. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie informacji stanowiących taką tajemnicę: (…) 12) między Komisją lub właściwym organem nadzoru w innym państwie członkowskim a: b) sędzią-komisarzem, nadzorcą sądowym, syndykiem lub zarządcą albo likwidatorem domu maklerskiego, banku prowadzącego działalność maklerską, banku powierniczego lub organem odpowiedzialnym za prowadzenie postępowania upadłościowego lub likwidacyjnego zagranicznej firmy	

				inwestycyjnej – jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania zadań w zakresie nadzoru przez Komisję lub właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim albo do skutecznego prowadzenia postępowania upadłościowego, sprawowania zarządu masą upadłości lub prowadzenia likwidacji, lub – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości – do celów badania sprawozdań finansowych tych domów maklerskich, banków lub zagranicznych firm inwestycyjnych;	
Art. 76 ust. 3	Bez uszczerbku dla wymogów określonych w przepisach krajowego prawa karnego lub podatkowego, właściwe organy, podmioty lub osoby fizyczne i prawne inne niż właściwe organy, które otrzymują informacje poufne na mocy niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014, mogą wykorzystywać te informacje wyłącznie do celów wykonywania swoich obowiązków oraz wykonywania swoich zadań, w przypadku właściwych organów, w zakresie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014, lub w przypadku innych organów, podmiotów lub osób fizycznych i prawnych - do celów, w jakich przekazano im takie informacje lub w kontekście postępowania administracyjnego lub sądowego dotyczącego wykonywania tych zadań. Jednakże w przypadku gdy właściwy organ lub inny organ, podmiot lub osoby przekazujące informacje wyrażają na to zgodę, organ otrzymujący informacje może je wykorzystać do innych celów.	**T**	**Art. 153 ust. 1**	**Art. 153.** 1. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej mają także osoby, którym informacje stanowiące taką tajemnicę zostały ujawnione w przypadkach określonych w art. 149-152 lub art. 20, art. 21 i art. 23 ustawy o nadzorze, chyba że na ujawnienie takich informacji przez te osoby zezwala przepis prawa.	
Art. 76 ust. 4	Wszelkie poufne informacje otrzymane, wymieniane lub przekazywane na mocy niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 podlegają warunkom tajemnicy zawodowej ustanowionym w niniejszym artykule. Niemniej jednak niniejszy artykuł nie uniemożliwia właściwym organom wymieniania lub przekazywania informacji poufnych zgodnie z niniejszą dyrektywą lub rozporządzeniem (UE) nr 600/2014 oraz innymi dyrektywami lub rozporządzeniami mającymi zastosowanie do firm inwestycyjnych, instytucji kredytowych, funduszy emerytalnych, UCITS, AFI, pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, zakładów ubezpieczeń, rynków regulowanych lub operatorów rynku, CCP, CSD lub innych, za zgodą właściwego organu lub innego organu lub podmiotu bądź osób fizycznych lub prawnych, które przekazały te informacje.	**T**	**Art. 150 ust. 1**	**Art. 150.** 1. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie informacji stanowiących taką tajemnicę: 1) bezpośrednio osobie, której ta informacja dotyczy, lub innemu podmiotowi, któremu osoba ta udzieliła pisemnego upoważnienia do otrzymania takich informacji, z zastrzeżeniem ust. 2; 2) w zawiadomieniu o przestępstwie oraz dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu do zawiadomienia; 3) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej – w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu; 4) organowi Krajowej Administracji Skarbowej lub osobom przez ten organ upoważnionym – w	

				zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań wynikających z ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947 z późn. zm.); 5) Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych – na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań; 6) organom podatkowym – na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań; 7) przez dom maklerski bankowi będącemu w stosunku do tego domu maklerskiego podmiotem dominującym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe – na potrzeby sporządzania skonsolidowanego sprawozdania finansowego, oraz Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie niezbędnym do wykonywania nadzoru skonsolidowanego nad tym bankiem; 7a) przez dom maklerski podmiotowi podlegającemu w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim obowiązkom, o których mowa w przepisach działu IV rozdziału 1 oddziałów 2a i 2c lub w przepisach rozporządzenia 575/2013, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonania tych obowiązków; 7b) pomiędzy podmiotami zależnymi i dominującymi w grupie kapitałowej, do której należy dom maklerski, jeżeli informacje są objęte zakresem nadzoru skonsolidowanego, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do wykonania obowiązków, o których mowa w przepisach art. 110b, art. 110c, art. 110e, art. 110g ust. 2, art. 110m, art. 110p, art. 110q, art. 110v lub art. 110w oraz w przepisach działu IV rozdziału 1 oddziału 2c; 8) przez firmy inwestycyjne oraz banki powiernicze: a) w przypadku określonym w art. 54 i art. 152, b) w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1015 z późn. zm.); 9) przez dom maklerski, zagraniczną osobę prawną, o której mowa w art. 115 ust. 1, lub przez zagraniczną firmę inwestycyjną:	

				a) podmiotowi wiodącemu w rozumieniu art. 4 ust. 5 i 6 ustawy o nadzorze uzupełniającym, b) koordynatorowi w rozumieniu art. 3 pkt 19 ustawy o nadzorze uzupełniającym, c) koordynatorowi zagranicznemu w rozumieniu art. 3 pkt 20 ustawy o nadzorze uzupełniającym – w wykonaniu obowiązków określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym; 10) przez Krajowy Depozyt, spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1-6, domy maklerskie, banki prowadzące działalność maklerską oraz banki powiernicze – w zakresie określonym w art. 81 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej; 11) przez uczestników Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1-6, spółce publicznej, w przypadku określonym w art. 91 ust. 11 ustawy o ofercie publicznej; 12) między Komisją lub właściwym organem nadzoru w innym państwie członkowskim a: a) firmą audytorską badającą sprawozdania finansowe domu maklerskiego, banku prowadzącego działalność maklerską, banku powierniczego lub firmą audytorską badającą sprawozdania finansowe zagranicznej firmy inwestycyjnej, b) sędzią-komisarzem, nadzorcą sądowym, syndykiem lub zarządcą albo likwidatorem domu maklerskiego, banku prowadzącego działalność maklerską, banku powierniczego lub organem odpowiedzialnym za prowadzenie postępowania upadłościowego lub likwidacyjnego zagranicznej firmy inwestycyjnej – jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania zadań w zakresie nadzoru przez Komisję lub właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim albo do skutecznego prowadzenia postępowania upadłościowego, sprawowania zarządu masą upadłości lub prowadzenia likwidacji, lub – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości – do celów badania sprawozdań finansowych tych domów maklerskich, banków lub zagranicznych firm inwestycyjnych; 13) Krajowemu Depozytowi – jeżeli informacje	

				te są niezbędne do wykonywania jego ustawowych zadań, w szczególności związanych z tworzeniem, organizacją i zarządzaniem systemem rekompensat; 13a) spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1-6 lub ust. 2, jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania tych czynności; 13b) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 4 lub 5 albo ust. 2 pkt 3 emitentowi papierów wartościowych, podmiotowi wykonującemu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi albo uprawnionemu do prowadzenia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rachunków, na których są rejestrowane papiery wartościowe, za pośrednictwem którego papiery wartościowe, których dotyczą te informacje, są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, w przypadkach określonych w art. 54 ust. 2; 14) przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela: a) do publicznej wiadomości w zakresie dotyczącym treści podjętych uchwał i decyzji, także w sprawach indywidualnych, jeżeli ze względu na interes rynku instrumentów finansowych, rynku towarów giełdowych lub rynku działalności funduszy inwestycyjnych, Komisja uznała przekazanie takiej informacji za uzasadnione, b) do publicznej wiadomości w trybie i na warunkach, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 2b ustawy o nadzorze, c) w postępowaniu wyjaśniającym, w przypadku określonym w art. 38 ust. 5 ustawy o nadzorze, d) w przypadkach określonych w art. 20 i art. 23 ustawy o nadzorze, e) w przypadkach określonych w art. 151 oraz w art. 21 ust. 1, art. 21a, art. 22 i art. 24a ustawy o nadzorze, a także w art. 62a ust. 2, art. 96 ust. 10-10c oraz art. 97 ust. 1f ustawy o ofercie publicznej, f) do publicznej wiadomości w zakresie wyników testów warunków skrajnych	

				przeprowadzonych zgodnie z art. 110t; 15) przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela: a) (uchylona) b) Prezesowi Narodowego Banku Polskiego – jeżeli informacje te są niezbędne w celu realizacji ustawowych zadań Narodowego Banku Polskiego w zakresie polityki pieniężnej oraz nadzoru nad systemem płatności, c) monitorującemu aukcję – w przypadku, o którym mowa w art. 53 ust. 3 i 4 rozporządzenia 1031/2010, d) do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego, Komitetu Stabilności Finansowej, Europejskiego Systemu Banków Centralnych, Europejskiego Banku Centralnego, do banków centralnych w innych państwach członkowskich oraz do właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, organów do spraw przymusowej restrukturyzacji w innych państwach członkowskich, w zakresie koniecznym do realizacji zadań ustawowych oraz zadań określonych przez bezpośrednio stosowane akty prawa europejskiego, e) w przypadkach, o których mowa w art. 30 ust. 2, art. 32a i art. 33 ust. 2 ustawy o nadzorze, f) ministrowi właściwemu do spraw budżetu – w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań związanych z organizacją rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi w sposób, o którym mowa w art. 13d ust. 1, g) ministrowi właściwemu do spraw środowiska lub do Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2017 r. poz. 286, 1566 i 1999) – w zakresie administrowania systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, h) Agencji do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki – w przypadkach określonych w art. 32c ust. 14 i art. 32e ust. 5, i) Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki – w	

				zakresie niezbędnym do wydania opinii, o których mowa w art. 32c ust. 6 pkt 1 i art. 32e ust. 6, oraz prowadzenia współpracy, o której mowa w art. 32c ust. 15 pkt 1, j) ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych – w zakresie niezbędnym do wydania opinii, o których mowa w art. 32c ust. 6 pkt 2 i art. 32e ust. 7, oraz prowadzenia współpracy, o której mowa w art. 32c ust. 15 pkt 2, k) właściwemu ministrowi, kierującemu działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu określonym towarem, innym niż paliwo, energia lub produkt rolny – w zakresie niezbędnym do wydania opinii, o których mowa w art. 32c ust. 6 pkt 3 i art. 32e ust. 8, oraz prowadzenia współpracy, o której mowa w art. 32c ust. 15 pkt 3, l) spółce prowadzącej rynek regulowany – w przypadkach określonych w art. 164a; 16) w przypadkach określonych w art. 40, art. 64a, art. 68a ust. 13, art. 68f ust. 1 i 2, art. 89 ust. 4 i art. 161; 17) przez firmę inwestycyjną lub bank powierniczy w związku z zawarciem lub wykonywaniem umowy związanej z prowadzeniem działalności maklerskiej lub powierniczej, w tym umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1 lub umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne dla zawarcia lub wykonania umowy; 18) przez spółki prowadzące rynek regulowany monitorującemu aukcję – w zakresie wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 53 ust. 3 i 4 rozporządzenia 1031/2010; 19) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, komitetom ustanowionym przez ten organ oraz powołanym przez nie grupom – w celu realizacji ich zadań i uprawnień; 20) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych – w zakresie dotyczącym treści informacji zawartych w zaleceniach, o których mowa w art. 68 ust. 5 ustawy o ofercie publicznej, oraz decyzjach podjętych przez Komisję – w celu ich publikacji; 21) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, lub przez uczestników	

				Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w zakresie: a) dotyczącym liczby papierów wartościowych zapisanych na prowadzonych przez te podmioty rachunkach papierów wartościowych i rachunkach zbiorczych, na dzień wskazany przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, b) danych umożliwiających identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych wskazanych w decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w sprawie wszczęcia przymusowej restrukturyzacji albo w sprawie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych podmiotu w restrukturyzacji, albo w sprawie umorzenia lub konwersji zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, a także liczby tych papierów wartościowych posiadanych przez te osoby, na dzień umorzenia lub konwersji określony w tej decyzji – jeżeli informacje te są niezbędne do realizacji ustawowych zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, przy czym Bankowy Fundusz Gwarancyjny może wystąpić o te informacje do uczestników Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt. 1–6, odpowiednio, za pośrednictwem Krajowego Depozytu lub za pośrednictwem tej spółki; 22) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt. 1–6, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w zakresie umożliwiającym identyfikację uczestników prowadzących rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze, na których, według stanu na dany dzień, zapisane były papiery wartościowe wskazane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, jeżeli informacje te są niezbędne do realizacji ustawowych zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.	
Art. 76 ust. 5	Niniejszy artykuł nie uniemożliwia właściwym organom wymieniania lub przekazywania zgodnie z prawem krajowym informacji poufnych, które nie zostały otrzymane od właściwego organu innego państwa członkowskiego.	**T**	**Art. 20 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym** **Art. 150a**	**Art. 20.** 1. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może przekazywać organowi z innego państwa członkowskiego, właściwemu w sprawach nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym, oraz	

				otrzymywać od tego organu informacje niezbędne w celu: 1) prawidłowego wykonywania określonych zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, rozporządzeniem 575/2013, rozporządzeniem 596/2014 oraz rozporządzeniem 600/2014, lub 2) zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających oraz kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru. **Art. 150a.** Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie przez Komisję ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji w ramach współpracy przy wykonywaniu zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012.	
Art. 77 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają przynajmniej, aby każda osoba uprawniona w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]), wykonująca w firmie inwestycyjnej, rynku regulowanym lub dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji zadanie opisane w art. 34 dyrektywy 2013/34/UE lub art. 73 dyrektywy Rady 2009/65/EWG, lub jakiekolwiek inne zadanie przewidziane prawem, ma obowiązek niezwłocznego zgłaszania właściwym organom wszelkich faktów lub decyzji dotyczących tego przedsiębiorstwa, o których dowiedziała się w trakcie wykonywania swoich zadań i które mogą: a) stanowić istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które ustanawiają warunki regulujące wydawanie zezwoleń lub które w szczególny sposób regulują prowadzenie działalności firm inwestycyjnych; b) naruszać ciągłość funkcjonowania firmy inwestycyjnej; c) prowadzić do odmowy zatwierdzenia sprawozdań finansowych lub wydania opinii z zastrzeżeniem. Osoba ta ma również obowiązek zgłaszania wszelkich faktów i decyzji, o których dowiedziała się w trakcie jednego lub większej liczby zadań, o których mowa w akapicie pierwszym, w przedsiębiorstwie mającym bliskie powiązania z firmą inwestycyjną, w której wykonuje to zadanie. ([1]) Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych	**T**	**Art. 30 ust. 9** **Art. 100 ust. 3** **Art. 131k ust. 2**	**Art. 30.** 9. Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdanie finansowe spółki prowadzącej rynek regulowany niezwłocznie przekazują Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi spółki istotne informacje, w których posiadanie weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących: 1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez spółkę, członków jej zarządu lub pracowników przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego, zasad uczciwego obrotu lub interesów uczestników obrotu; 2) powstanie zagrożenia dla dalszego funkcjonowania spółki; 3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego spółki, wydanie opinii negatywnej dotyczącej jej sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii. **Art. 100.** 3. Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdania finansowe domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3, niezwłocznie przekazują Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub	

	badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87).			podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 istotne informacje, w posiadanie których weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących: 1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez ten dom maklerski, członków jego zarządu lub pracowników, przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności maklerskiej, zasad uczciwego obrotu lub interesów zleceniodawców; 2) powstanie zagrożenia dla dalszego funkcjonowania tego domu maklerskiego; 3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego tego domu maklerskiego, wydanie opinii negatywnej dotyczącej jej sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii. **Art. 131k.** 2. Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdanie finansowe dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach niezwłocznie przekazują Komisji oraz organom statutowym dostawcy istotne informacje, w posiadanie których weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących: 1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności w zakresie udostępniania informacji o transakcjach przez dostawcę usług, członków jej organów statutowych lub pracowników; 2) powstanie zagrożenia dla dalszej działalności dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach; 3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, wydanie opinii negatywnej dotyczącej jego sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii.	
Art. 77 ust. 2	Ujawnianie właściwym organom wszelkich faktów lub decyzji, o których mowa w ust. 1, w dobrej wierze przez osoby uprawnione w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE nie stanowi naruszenia jakichkolwiek ograniczeń umownych lub prawnych dotyczących ujawniania informacji i nie powoduje jakiejkolwiek odpowiedzialności tych osób.	**T**	**Art. 30 ust. 11** **Art. 100 ust. 4** **Art. 131k ust. 4**	**Art. 30.** 11. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 9, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.	

				Art. 100. 4. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 3 i 3b, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym. **Art. 131k.** 4. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 2, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.	
Art. 78	Dane osobowe zgromadzone w trakcie lub dla celów wykonywania uprawnień nadzorczych, w tym uprawnień dochodzeniowych, zgodnie z niniejszą dyrektywą są przetwarzane w stosownych przypadkach zgodnie z krajowymi przepisami wykonującymi dyrektywę 95/46/WE i z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.	**T**	**Art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych**	**Art. 23.** 1. Przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych; 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa; 3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą; 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego; 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.	
Art. 79 ust. 1	Właściwe organy poszczególnych państw członkowskich współpracują ze sobą w każdym przypadku, gdy jest to niezbędne do celów wykonywania ich obowiązków w ramach niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014, korzystając z uprawnień określonych w niniejszej dyrektywie lub rozporządzeniu (UE) nr 600/2014, lub w prawie krajowym. W przypadku gdy państwa członkowskie wybierają, zgodnie z art. 70, ustanowienie sankcji karnych za naruszenia przepisów, o których mowa w tym artykule, zapewniają wprowadzenie odpowiednich środków umożliwiających właściwym organom posiadanie wszystkich niezbędnych uprawnień do współpracy z organami sądowymi w ich jurysdykcji w celu otrzymywania szczególnych informacji	**T**	**Art. 20 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 20.** 1. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może przekazywać organowi z innego państwa członkowskiego, właściwemu w sprawach nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym, oraz otrzymywać od tego organu informacje niezbędne w celu: 1) prawidłowego wykonywania określonych zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, rozporządzeniem 575/2013, rozporządzeniem 596/2014 oraz rozporządzeniem 600/2014, lub 2) zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających oraz kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru.	

	związanych z dochodzeniami lub postępowaniami karnymi wszczętymi z tytułu ewentualnych naruszeń niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz do przekazywania tych informacji innym właściwym organom i EUNGiPW w celu wypełnienia swojego obowiązku współpracy z innymi właściwymi organami i z EUNGiPW do celów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Właściwe organy udzielają pomocy właściwym organom innych państw członkowskich. W szczególności wymieniają one informacje i współpracują w zakresie dochodzenia lub nadzoru. Właściwe organy mogą również współpracować z właściwymi organami innych państw członkowskich w zakresie ułatwiania egzekwowania kar pieniężnych. Aby ułatwić i przyspieszyć współpracę, a w szczególności wymianę informacji, państwa członkowskie wyznaczają jeden właściwy organ pełniący rolę punktu kontaktowego do celów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Państwa członkowskie przekazują Komisji, EUNGiPW i pozostałym państwom członkowskim nazwy organów wyznaczonych do otrzymywania wniosków o wymianę informacji lub współpracę na mocy niniejszego ustępu. EUNGiPW publikuje wykaz tych organów i aktualizuje na swojej stronie internetowej.				
Art. 79 ust. 2	Gdy, uwzględniając sytuację rynków papierów wartościowych w przyjmującym państwie członkowskim, działalność systemu obrotu, który ustanowił uzgodnienia w przyjmującym państwie członkowskim, zyskała znaczną wagę dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w tym przyjmującym państwie członkowskim, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego systemu obrotu ustanawiają proporcjonalne uzgodnienia dotyczące współpracy.	**T**	**Art. 14a ust. 4**	**Art. 14a.** 4. W przypadkach gdy zgodnie z art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2017/565 działalność podmiotu, o którym mowa w ust. 1, uzyska znaczną wagę dla funkcjonowania rynku papierów wartościowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dla ochrony inwestorów, Komisja podejmuje współpracę z właściwym organem nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.	
Art. 79 ust. 3	Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki administracyjne i organizacyjne w celu ułatwienia udzielania pomocy przewidzianej w ust. 1. Właściwe organy mogą wykorzystywać swoje uprawnienia do celów współpracy nawet w przypadkach, gdy postępowanie będące przedmiotem dochodzenia nie stanowi naruszenia jakiejkolwiek regulacji obowiązującej w państwie członkowskim.	**T**	**Art. 21 ust. 1-8 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 21.** 1. W celach określonych w art. 20 ust. 1, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel, zarówno z własnej inicjatywy, jak i na żądanie, przekazuje posiadane informacje odpowiednio organowi nadzoru w innym państwie członkowskim lub koordynatorowi zagranicznemu w rozumieniu art. 3 pkt 20 ustawy o nadzorze uzupełniającym. 2. W przypadku gdy podmioty, o których mowa w ust. 1, wystąpiły o przekazanie informacji, a Komisja ich nie posiada, niezwłocznie	

				podejmuje ona czynności w celu ich uzyskania lub zawiadamia te podmioty, podając przyczyny braku możliwości uzyskania żądanych informacji. 3. Komisja może odmówić udzielenia informacji, jeżeli: 1) (uchylony) 2) żądanie udzielenia informacji dotyczy tych samych naruszeń przepisów prawa lub zasad uczciwego obrotu obowiązujących w innym państwie członkowskim przez ten sam podmiot, co do których na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toczy się już postępowanie sądowe lub administracyjne albo wydany został prawomocny wyrok lub została wydana przez Komisję ostateczna decyzja o nałożeniu kary; w takim przypadku podmiotom, o których mowa w ust. 1, oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych jest przekazywana szczegółowa informacja o tych okolicznościach. 3a. W przypadku odmowy udzielenia informacji Komisji przez organ nadzoru z innego państwa członkowskiego Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 84, z późn. zm.), zwanego dalej: „rozporządzeniem 1095/2010. 4. Jeżeli Komisja wyrazi na to zgodę, informacje udzielone przez Komisję organowi nadzoru w innym państwie członkowskim mogą być wykorzystane w innych celach niż określone w art. 20 ust. 1 lub przekazane poza ten organ do właściwego organu innego państwa. 5. Jeżeli organ nadzoru w innym państwie członkowskim wyrazi na to zgodę, informacje niezbędne w celach określonych w art. 20 ust. 1, uzyskane przez Komisję od tego organu, mogą być wykorzystywane w innych celach lub przekazywane poza Komisję do właściwego organu innego państwa, w szczególności będącego stroną porozumienia, o którym mowa	

				w art. 20 ust. 2. 6. W przypadku ustalenia, że zachowania naruszające przepisy prawa również miały lub mają miejsce na terytorium innego państwa członkowskiego lub dotyczą instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w innym państwie członkowskim, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel przekazuje organowi nadzoru w tym państwie szczegółowe informacje dotyczące tych zachowań. 7. Po uzyskaniu przez Komisję od organu nadzoru w innym państwie członkowskim informacji dotyczącej zachowań naruszających przepisy prawa, które miały lub mają miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub dotyczą instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz ten organ nadzoru o podjętych działaniach, a w razie potrzeby - o przebiegu prowadzonego postępowania. 8. Komisja prowadzi z organami nadzoru w innych państwach członkowskich konsultacje w sprawie planowanych działań w zakresie przeciwdziałania zachowaniom naruszającym przepisy prawa, które miały lub mają miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i tych innych państw.	
Art. 79 ust. 4	W przypadku gdy właściwy organ ma uzasadnione powody, by przypuszczać, że działania sprzeczne z przepisami niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014, prowadzone przez podmioty niepodlegające ich nadzorowi, są lub były prowadzone na terytorium innego państwa członkowskiego, powiadamiają o tym jak najbardziej szczegółowo właściwy organ innego państwa członkowskiego i EUNGiPW. Powiadomiony właściwy organ podejmuje odpowiednie działania. Informuje on właściwy organ, który dokonał powiadomienia, oraz EUNGiPW o wynikach działań, a także, o ile to możliwe, o istotnych skutkach przejściowych. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień właściwego organu, który dokonał powiadomienia.	**T**	**Art. 166a ust. 1 i 2**	**Art. 166a.** 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany, prowadząc działalność, o której mowa w art. 14a ust. 1, lub prowadząc działalność, o której mowa w art. 117a, narusza przepisy prawa obowiązujące w państwie siedziby tego rynku w zakresie funkcjonowania rynku regulowanego lub prowadzenia ASO lub OTF, Komisja informuje o stwierdzonych naruszeniach właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie działalności. 2. Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi prowadzącemu zagraniczny rynek regulowany zezwolenia, działalność tego podmiotu stanowi zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania	

				na terytorium innego państwa członkowskiego obrotu instrumentami finansowymi lub interesów inwestorów, Komisja może zakazać podmiotowi prowadzącemu zagraniczny rynek regulowany prowadzenia działalności, o której mowa w art. 14a ust. 1 lub w art. 117a ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. O podjętej decyzji Komisja informuje Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia	
Art. 79 ust. 5	Bez uszczerbku dla ust. 1 i 4, właściwe organy przekazują EUNGiPW oraz innym właściwym organom szczegółowe informacje na temat: a) każdego żądania zmniejszenia wielkości pozycji lub zaangażowania zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. o); b) wszelkich ograniczeń możliwości zawierania przez poszczególne osoby transakcji, których przedmiotem jest towarowy instrument pochodny, zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. p). Powiadomienie to zawiera, w stosownych przypadkach, szczegółowe informacje na temat wniosku lub żądania wystosowanego zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. j), w tym tożsamość osoby lub osób, do których jest są one skierowane, oraz powód ich wystosowania, a także zakres ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 69 ust. 2 lit. p), w tym wskazanie osób, których one dotyczą, stosowanych instrumentów finansowych, wszelkich limitów wielkości pozycji, jakie dana osoba może każdorazowo posiadać, jak również informacje dotyczące wszelkich zwolnień z tych ograniczeń przyznanych zgodnie z art. 57, oraz ich uzasadnienie. Powiadomienia dokonuje się nie później niż 24 godziny przed terminem, w którym działania lub środki mają stać się skuteczne. W wyjątkowych okolicznościach właściwy organ może dokonać powiadomienia później niż 24 godziny przed terminem, w którym środek ma stać się skuteczny, w przypadku gdy nie jest możliwe dokonanie powiadomienia z 24- godzinnym wyprzedzeniem. Właściwy organ państwa członkowskiego, który otrzyma powiadomienie na podstawie niniejszego ustępu, może podjąć środki zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. o) lub p), w przypadku gdy upewni się, że dany środek jest konieczny do osiągnięcia celu realizowanego przez inny właściwy organ. W przypadku gdy właściwy organ zamierza podjąć środki, powiadamia o	**T**	**Art. 32e ust. 2-5**	**Art. 32e.** 2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja zawiadamia Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego o zamiarze zastosowania środków, o których mowa w ust. 1, przekazując jednocześnie: 1) informacje o przyczynach zastosowania takich środków; 2) imię i nazwisko lub nazwę (firmę) i siedzibę oraz adres podmiotu, wobec którego takie środki mają być zastosowane; 3) informacje o limicie, który zgodnie z art. 32c ust. 1 obowiązuje podmiot, wobec którego takie środki mają być zastosowane, oraz o rodzaju towarowego instrumentu pochodnego, którego ten limit dotyczy, i o niestosowaniu przez ten podmiot limitów pozycji na podstawie art. 8 rozporządzenia 2017/591, ze wskazaniem przyczyn ich niestosowania. 3. Informacje, o których mowa w ust. 2, Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, nie później niż 24 godziny przed datą wydania decyzji. 4. W przypadku otrzymania przez Komisję zawiadomienia od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego o wprowadzeniu przez ten organ wobec określonego podmiotu finansowego lub niefinansowego nakazu zmniejszenia wielkości otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych lub zakazu zawierania transakcji w zakresie określonego towarowego instrumentu pochodnego, Komisja może wobec tego samego podmiotu zastosować środki, o których mowa w ust. 1. W takim	

	tym również z wyprzedzeniem zgodnie z niniejszym ustępem. Jeżeli działanie podjęte na podstawie akapitu pierwszego lit. a) lub b) niniejszego ustępu dotyczy produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, właściwy organ powiadamia również Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) ustanowioną na podstawie rozporządzenia (WE) nr 713/2009.			przypadku Komisja zawiadamia Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o rodzaju wprowadzanego środka, nie później niż 24 godziny przed wydaniem decyzji o jego wprowadzeniu. 5. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, Komisja powiadamia o wprowadzonych środkach Agencję do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki.	
Art. 79 ust. 6	W odniesieniu do uprawnień do emisji właściwe organy współpracują z organami publicznymi właściwymi w sprawach nadzoru nad rynkami kasowymi i aukcyjnymi oraz właściwymi organami, administratorami rejestrów oraz innymi organami publicznymi, którym powierzono zadanie nadzorowania przestrzegania przepisów dyrektywy 2003/87/WE, aby zapewnić uzyskanie przez nie skonsolidowanego oglądu rynków uprawnień do emisji.	**T**	**Art. 17d ust. 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym**	**Art. 17d.** 3. Komisja współpracuje z ministrem właściwym do spraw środowiska i Krajowym ośrodkiem bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2017 r. poz. 286, 1566 i 1999) – w zakresie administrowania systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.	
Art. 79 ust. 7	W odniesieniu do instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych, właściwe organy odpowiadają przed organami publicznymi właściwymi dla nadzoru, administracji i regulacji fizycznych rynków rolnych na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz współpracują z tymi organami.	**T**	**Art. 32c ust. 15 pkt 2** **Art. 32e ust. 7**	**Art. 32c.** 15. W przypadku gdy limit ustalony w drodze decyzji, o której mowa w ust. 1, dotyczy towarowych instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są: (…) 2) produkty rolne – Komisja zawiadamia ministra właściwego do spraw rynków rolnych i współpracuje z nim w zakresie monitorowania wpływu takiego limitu na rynek towarów rolnych; **Art. 32e.** 7. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą towarowych instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są produkty rolne, Komisja przed wydaniem decyzji zasięga opinii ministra właściwego do spraw rynków rolnych.	
Art. 79 ust. 8	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu ustanowienia kryteriów, na podstawie których działalność systemu obrotu w przyjmującym państwie członkowskim można uznać za mającą znaczną wagę dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w tym przyjmującym państwie członkowskim.	**N**			
Art. 79 ust. 9	EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur do celów realizacji uzgodnień dotyczących współpracy, o których mowa w ust. 2.	**N**			

	EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 80 ust. 1	Właściwy organ państwa członkowskiego może wymagać współpracy od właściwego organu innego państwa członkowskiego w zakresie działalności nadzorczej lub do weryfikacji na miejscu lub dochodzeń. W przypadku firm inwestycyjnych będących zdalnymi członkami lub uczestnikami rynku regulowanego, właściwy organ rynku regulowanego może podjąć decyzję o zwróceniu się do nich bezpośrednio, w którym to przypadku informuje o tym odpowiednio właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego zdalnego członka lub uczestnika. W przypadku gdy właściwy organ otrzymuje wniosek odnoszący się do weryfikacji na miejscu lub dochodzenia, w ramach swoich uprawnień: a) sam przeprowadza weryfikację lub dochodzenie; b) umożliwia organowi wnioskującemu przeprowadzenie weryfikacji lub dochodzenia; c) umożliwia audytorom lub biegłym weryfikację lub dochodzenie.	**T**	**Art. 110k ust. 9**	**Art. 110k.** 9. Jeżeli Komisja otrzyma wniosek o przeprowadzenie weryfikacji od właściwego organu nadzoru z innego państwa członkowskiego, przeprowadza weryfikację we własnym zakresie lub umożliwia jej przeprowadzenie przez właściwy organ nadzoru składający wniosek albo umożliwia jej przeprowadzenie przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską lub inny podmiot posiadający wiedzę specjalistyczną. Przepisy art. 25 ust. 3-7 ustawy o nadzorze stosuje się odpowiednio.	
Art. 80 ust. 2	W celu zapewnienia konwergencji praktyk nadzorczych EUNGiPW może uczestniczyć w działaniach kolegiów organów nadzorczych, w tym w weryfikacjach na miejscu lub dochodzeniach wspólnie przez dwa lub więcej właściwych organów zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 80 ust. 3	EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji podlegających wymianie między właściwymi organami podczas współpracy w zakresie działalności nadzorczej, weryfikacji na miejscu i dochodzeń. EUNGiPW przedkłada Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 80 ust. 4	EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur dla właściwych organów do celów współpracy w zakresie działalności nadzorczej, weryfikacji na miejscu i dochodzeń.	**N**			

	EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 81 ust. 1	Właściwe organy państwa członkowskiego wyznaczone do celów niniejszej dyrektywy oraz rozporządzenia (UE) nr 600/2014 jako punkty kontaktowe zgodnie z art. 79 ust. 1 niniejszej dyrektywy niezwłocznie dostarczają sobie nawzajem informacji niezbędnych do celów wykonywania zadań właściwych organów, wyznaczonych zgodnie z art. 67 ust. 1 niniejszej dyrektywy, określonych w przepisach przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Właściwe organy wymieniające informacje z innymi właściwymi organami na podstawie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 mogą wskazać w momencie przekazywania takich informacji, że informacji tych nie można ujawniać bez ich wyraźnej zgody, w którym to przypadku informacje te można wymieniać wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę.	**T**	**Art. 20 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 20.** 1. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może przekazywać organowi z innego państwa członkowskiego, właściwemu w sprawach nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym, oraz otrzymywać od tego organu informacje niezbędne w celu: 1) prawidłowego wykonywania określonych zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, rozporządzeniem 575/2013, rozporządzeniem 596/2014 oraz rozporządzeniem 600/2014, lub 2) zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających oraz kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru. 2. Zasady i tryb udzielania informacji organom nadzoru z państw innych niż państwa członkowskie określają porozumienia zawarte przez Komisję z tymi organami nadzoru. Do udzielania informacji organom nadzoru z państw innych niż państwa członkowskie przepisy ust. 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio. 3. Udzielenie przez Komisję informacji zgodnie z ust. 1 może nastąpić, jeżeli: 1) nie spowoduje to niekorzystnego wpływu na suwerenność, bezpieczeństwo lub interes publiczny; 2) przepisy prawa obowiązujące w państwie siedziby organu nadzoru z innego państwa członkowskiego, któremu informacje są przekazywane, zapewniają: a) wykorzystanie takich informacji wyłącznie na potrzeby wykonywania nadzoru lub prowadzenia postępowań administracyjnych lub sądowych w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru, b) objęcie takich informacji tajemnicą wiążącą ten organ; 3) zapewnione jest, że dalsze przekazywanie udzielonych przez Komisję informacji poza organ nadzoru, któremu ich udzielono, w innych celach niż określone w ust. 1, każdorazowo	

				możliwe będzie wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji. 4. Informacje uzyskane przez Komisję nie mogą być, bez zgody organu nadzoru, który je przekazał, wykorzystywane w innych celach niż określone w ust. 1 lub przekazywane poza Komisję do właściwego organu innego państwa.	
Art. 81 ust. 2	Właściwy organ wyznaczony jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 79 ust. 1 może przekazywać organom, o których mowa w art. 79 ust. 1, informacje otrzymane na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu oraz art. 77 i 88. Właściwe organy nie mogą przekazywać tych informacji innym organom lub osobom fizycznym i prawnym bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły, oraz wyłącznie do celów, na które organy te wydały zgodę, z wyjątkiem należycie uzasadnionych okoliczności. W tym ostatnim z wymienionych przypadków punkt kontaktowy niezwłocznie informuje punkt kontaktowy, który przesłał informacje.	**T**	**Art. 21 ust. 4 i 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 21.** 4. Jeżeli Komisja wyrazi na to zgodę, informacje udzielone przez Komisję organowi nadzoru w innym państwie członkowskim mogą być wykorzystane w innych celach niż określone w art. 20 ust. 1 lub przekazane poza ten organ do właściwego organu innego państwa. 5. Jeżeli organ nadzoru w innym państwie członkowskim wyrazi na to zgodę, informacje niezbędne w celach określonych w art. 20 ust. 1, uzyskane przez Komisję od tego organu, mogą być wykorzystywane w innych celach lub przekazywane poza Komisję do właściwego organu innego państwa, w szczególności będącego stroną porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2.	
Art. 81 ust. 3	Organy, o których mowa w art. 71, a także inne podmioty lub osoby fizyczne i prawne otrzymujące informacje poufne na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu lub na podstawie art. 77 i 88, mogą je wykorzystywać w trakcie wykonywania swoich zadań, w szczególności: a) sprawdzenia, czy spełnione zostały warunki regulujące podejmowanie działalności przez firmy inwestycyjne oraz dla ułatwienia monitorowania takiej działalności, na zasadzie skonsolidowanej lub nie skonsolidowanej, zwłaszcza w odniesieniu do wymagań adekwatności kapitałowej nałożonych w dyrektywie 2013/36/UE, procedur administracyjnych i rachunkowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej; b) monitorowania sprawnego funkcjonowania systemów obrotu; c) nakładania kar; d) w odwołaniach od decyzji właściwych organów w postępowaniu administracyjnym; e) w postępowaniach sądowych wszczętych na mocy art. 74; f) w mechanizmie pozasądowym dotyczącym skarg inwestorów przewidzianym w art. 75.	**T**	**Art. 20 ust. 1 i 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 20.** 1. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może przekazywać organowi z innego państwa członkowskiego, właściwemu w sprawach nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym, oraz otrzymywać od tego organu informacje niezbędne w celu: 1) prawidłowego wykonywania określonych zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, rozporządzeniem 575/2013, rozporządzeniem 596/2014 oraz rozporządzeniem 600/2014, lub 2) zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających oraz kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru. (…) 3. Udzielenie przez Komisję informacji zgodnie z ust. 1 może nastąpić, jeżeli: 1) nie spowoduje to niekorzystnego wpływu na suwerenność, bezpieczeństwo lub interes publiczny; 2) przepisy prawa obowiązujące w państwie siedziby organu nadzoru z innego państwa członkowskiego, któremu informacje są przekazywane, zapewniają: a) wykorzystanie takich informacji wyłącznie na potrzeby wykonywania nadzoru lub	

				prowadzenia postępowań administracyjnych lub sądowych w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru, b) objęcie takich informacji tajemnicą wiążącą ten organ; 3) zapewnione jest, że dalsze przekazywanie udzielonych przez Komisję informacji poza organ nadzoru, któremu ich udzielono, w innych celach niż określone w ust. 1, każdorazowo możliwe będzie wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji.	
Art. 81 ust. 4	EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur do celów wymiany informacji. EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			
Art. 81 ust. 5	Ani niniejszy artykuł, ani art. 76 lub 88 nie uniemożliwiają właściwemu organowi przekazywania EUNGiPW, Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego, bankom centralnym, ESCB oraz EBC, w ramach ich kompetencji jako władz monetarnych oraz, w stosownych przypadkach, innym organom publicznym odpowiedzialnym za nadzorowanie systemów płatniczych i rozrachunku, informacji poufnych na potrzeby wykonania ich zadań. Podobnie takim organom lub podmiotom nie uniemożliwia się przekazywania właściwym organom informacji, których mogą one potrzebować do celów wykonywania swoich funkcji przewidzianych w niniejszej dyrektywie lub rozporządzeniu (UE) nr 600/2014.	**T**	**Art. 17d ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym** **Art. 23 ust. 2-5 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 17d.** 1. Komisja współpracuje z Komisją Europejską, Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego oraz Europejskim Systemem Banków Centralnych i udziela tym organom wszelkich informacji niezbędnych do wypełniania ich obowiązków. **Art. 23.** 2. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może również przekazywać i otrzymywać informacje, w tym opinie od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów niezbędne do zapewnienia prawidłowego wykonywania zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych w przepisach o ochronie konkurencji i konsumentów. 3. Zasady i tryb udzielania informacji, o których mowa w ust. 2, określa porozumienie Komisji z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. 4. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może przekazywać Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu informacje, w tym opinie, niezbędne do zapewnienia prawidłowego wykonywania jego zadań określonych w	

				ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. 996, z późn. zm.). 5. Zasady i tryb udzielania informacji, o których mowa w ust. 4, określa porozumienie Komisji z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym.	
Art. 82 ust. 1	Właściwe organy mogą powiadamiać EUNGiPW o sytuacjach, w których wniosek dotyczący jednej z następujących kwestii został odrzucony lub nie podjęto w sprawie tego wniosku żadnych działań w rozsądnym terminie:	**N**			
Art. 82 ust. 1 lit. a	o przeprowadzenie działań nadzorczych, kontroli na miejscu lub dochodzenia, o czym mowa w art. 80; lub	**N**	**Art. 25 ust. 4 i 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 25.** 4. Komisja nie wszczyna kontroli lub postępowania, o których mowa w ust. 3, lub odmawia dopuszczenia do udziału w czynnościach, jeżeli: 1) (uchylony) 2) zgłoszenie dotyczy tych samych naruszeń przepisów prawa przez ten sam podmiot, co do których na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państwa siedziby organu nadzoru toczy się postępowanie sądowe lub wydany został prawomocny wyrok. 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, Komisja przekazuje zagranicznemu organowi nadzoru oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych szczegółowe wyjaśnienie przyczyn, dla których nie wszczęła kontroli lub postępowania, albo odmówiła dopuszczenia do udziału w czynnościach.	
Art. 82 ust. 1 lit. b	o wymianę informacji, o czym mowa w art. 81.	**N**	**Art. 21 ust. 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 21.** 3. Komisja może odmówić udzielenia informacji, jeżeli: 1) (uchylony) 2) żądanie udzielenia informacji dotyczy tych samych naruszeń przepisów prawa lub zasad uczciwego obrotu obowiązujących w innym państwie członkowskim przez ten sam podmiot, co do których na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toczy się już postępowanie sądowe lub administracyjne albo wydany został prawomocny wyrok lub została wydana przez Komisję ostateczna decyzja o nałożeniu kary; w takim przypadku podmiotom, o których mowa w ust. 1, oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych jest przekazywana szczegółowa informacja o tych okolicznościach.	
Art. 82 ust. 2	W sytuacjach, o których mowa w ust. 1, EUNGiPW może działać zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, bez uszczerbku dla możliwości odmowy	**N**			

	podjęcia działań w sprawie wniosku o informacje przewidzianym w art. 83 niniejszej dyrektywy i możliwości podjęcia przez EUNGiPW działań zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 83	Właściwy organ może odmówić podjęcia współpracy w prowadzeniu dochodzenia, weryfikacji na miejscu lub działalności nadzorczej przewidzianej w art. 84 lub wymiany informacji przewidzianej w art. 81 wyłącznie w przypadku gdy: a) zostało już wszczęte postępowanie sądowe w sprawie tych samych działań i przeciwko tym samym osobom przed organami państwa członkowskiego, którego to dotyczy; b) wydano ostateczny wyrok w państwie członkowskim, którego to dotyczy, w odniesieniu do tych samych osób i tych samych działań. W przypadku takiej odmowy właściwy organ powiadamia właściwy organ, który się o to zwraca, oraz EUNGiPW, przedstawiając możliwie najbardziej szczegółowe informacje.	**T**	**Art. 25 ust. 4 i 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 25.** 4. Komisja nie wszczyna kontroli lub postępowania, o których mowa w ust. 3, lub odmawia dopuszczenia do udziału w czynnościach, jeżeli: 1) (uchylony) 2) zgłoszenie dotyczy tych samych naruszeń przepisów prawa przez ten sam podmiot, co do których na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państwa siedziby organu nadzoru toczy się postępowanie sądowe lub wydany został prawomocny wyrok. 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, Komisja przekazuje zagranicznemu organowi nadzoru oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych szczegółowe wyjaśnienie przyczyn dla których nie wszczęła kontroli lub postępowania albo odmówiła dopuszczenia do udziału w czynnościach.	
Art. 84 ust. 1	Przed wydaniem zezwolenia firmie inwestycyjnej przeprowadza się konsultacje z właściwymi organami innego państwa członkowskiego, którego to dotyczy, w przypadku każdej firmy, która jest którymkolwiek z poniższych podmiotów:	**T**	**Art. 96 ust. 1**	**Art. 96.** 1. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej spółce:	
Art. 84 ust. 1 lit. a	przedsiębiorstwem zależnym firmy inwestycyjnej, operatora rynku lub instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie w innym państwie członkowskim;	**T**	**Art. 96 ust. 1 pkt 1**	1) która jest podmiotem zależnym od zagranicznej firmy inwestycyjnej, podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany, osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub od banku zagranicznego, lub	
Art. 84 ust. 1 lit. b	przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego firmy inwestycyjnej lub instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie w innym państwie członkowskim;	**T**	**Art. 96 ust. 1 pkt 2**	2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej, podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany lub wobec osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub wobec banku zagranicznego, lub	
Art. 84 ust. 1 lit. c	podmiotem kontrolowanym przez te same osoby fizyczne lub prawne, które kontrolują firmę inwestycyjną lub instytucję kredytową posiadającą zezwolenie w innym państwie członkowskim.	**T**	**Art. 96 ust. 1 pkt 3**	3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na zagraniczną firmę inwestycyjną, podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany lub osobę prawną prowadzącą działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub na bank zagraniczny - następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii	

				właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego lub państwa należącego do OECD lub WTO, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie; przedmiotem opinii jest sposób prowadzenia tej działalności, w szczególności jego zgodność z przepisami prawa obowiązującymi w tym państwie.	
Art. 84 ust. 2	Przed wydaniem zezwolenia firmie inwestycyjnej lub operatorowi rynku, którzy są którymkolwiek z poniższych podmiotów, przeprowadza się konsultacje z właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za nadzorowanie instytucji kredytowych lub zakładów ubezpieczeń:	**T**	**Art. 21a** **Art. 96 ust. 2**	**Art. 21a.** Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego spółce: **Art. 96.** 2. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej spółce:	
Art. 84 ust. 2 lit. a	przedsiębiorstwem zależnym instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń uprawnionego w Unii;	**T**	**Art. 21a pkt 1** **Art. 96 ust. 2 pkt 1**	**Art. 21a.** 1) która jest podmiotem zależnym od instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo od zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, **Art. 96.** 1) która jest podmiotem zależnym od instytucji kredytowej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo od zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego,	
Art. 84 ust. 2 lit. b	przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń uprawnionego w Unii;	**T**	**Art. 21a pkt 2** **Art. 96 ust. 2 pkt 2**	**Art. 21a.** 2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, **Art. 96.** 2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec instytucji kredytowej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego,	

Art. 84 ust. 2 lit. c	kontrolowana przez tę samą osobę fizyczną lub prawną, która kontroluje instytucję kredytową lub zakład ubezpieczeń uprawniony w Unii.	**T**	**Art. 21a pkt 3** **Art. 96 ust. 2 pkt 3**	**Art. 21a.** 3) na którą znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają taki znaczny wpływ na instytucję kredytową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo na zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego – następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi, o którym mowa w pkt 1–3, zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie, w celu dokonania oceny akcjonariuszy podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca oraz oceny wiarygodności i doświadczenia członków zarządu podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca lub innych osób mających wpływ na zarządzanie tym podmiotem. **Art. 96.** 3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na instytucję kredytową, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo na zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego – następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii organu innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi, o którym mowa w pkt 1-3, zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie; celem uzyskania opinii jest dokonanie oceny akcjonariuszy podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca, jak również ocena wiarygodności i doświadczenia członków zarządu podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca, lub innych osób mających wpływ na zarządzanie tym podmiotem.	
Art. 84 ust. 3	Właściwe organy, o których mowa w ust. 1 i 2, w szczególności konsultują się wzajemnie podczas dokonywania oceny odpowiedniości akcjonariuszy lub udziałowców rynku oraz reputacji i doświadczenia osób, które faktycznie kierują działalnością związaną	**T**	**Art. 21a – część wspólna** **Art. 96 ust. 1 – część wspólna i ust. 2 – część wspólna**	**Art. 21a.** Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego spółce: (…) - następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii właściwego organu nadzoru innego państwa	

	z zarządzaniem innym podmiotem z tej samej grupy. Wymieniają się wszelkimi informacjami dotyczącymi odpowiedniości akcjonariuszy lub udziałowców rynku oraz reputacji i doświadczenia osób, które faktycznie kierują działalnością istotną dla innych właściwych organów, których to dotyczy, w odniesieniu do wydawania zezwolenia, a także dalszej oceny zgodności z warunkami prowadzenia działalności.			członkowskiego, który udzielił podmiotowi, o którym mowa w pkt 1–3, zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie, w celu dokonania oceny akcjonariuszy podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca oraz oceny wiarygodności i doświadczenia członków zarządu podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca lub innych osób mających wpływ na zarządzanie tym podmiotem. **Art. 96.** 1. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej spółce: (…) - następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego lub państwa należącego do OECD lub WTO, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie; przedmiotem opinii jest sposób prowadzenia tej działalności, w szczególności jego zgodność z przepisami prawa obowiązującymi w tym państwie. 2. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej spółce: (…) – następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii organu innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi, o którym mowa w pkt 1-3, zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie; celem uzyskania opinii jest dokonanie oceny akcjonariuszy podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca, jak również ocena wiarygodności i doświadczenia członków zarządu podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca, lub innych osób mających wpływ na zarządzanie tym podmiotem.	
Art. 84 ust. 4	EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur do celów prowadzenia konsultacji z innymi właściwymi organami przed udzieleniem zezwolenia. EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**N**			

Art. 85 ust. 1	Przyjmujące państwo członkowskie stanowi, że właściwy organ może – do celów statystycznych – wymagać od wszystkich firm inwestycyjnych posiadających oddziały na ich terytoriach okresowych sprawozdań w sprawie działalności tych oddziałów.	**T**	**Art. 115 ust. 4 pkt 1**	**Art. 115.** 4. Udzielenie zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w ust. 1, zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej następuje pod warunkiem: 1) istnienia rozwiązań zapewniających Komisji uzyskiwanie informacji niezbędnych z punktu widzenia sprawowanego przez Komisję nadzoru nad prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalnością maklerską, w tym w szczególności istnienia porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, z organem nadzoru, który udzielił tej osobie prawnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie jej siedziby;	
Art. 85 ust. 2	Wykonując swoje obowiązki ustanowione na podstawie niniejszej dyrektywy, przyjmujące państwo członkowskie zapewnia, aby właściwy organ mógł wymagać od oddziałów firmy inwestycyjnej dostarczania informacji niezbędnych do monitorowania ich zgodności z normami ustalonymi przez przyjmujące państwo członkowskie, mającymi zastosowanie do nich w przypadkach przewidzianych w art. 35 ust. 8. Wymogi te nie mogą być bardziej restrykcyjne niż te nałożone przez to państwo członkowskie na ustanowione firmy na potrzeby monitorowania ich zgodności z tymi normami.	**T**	**Art. 115 ust. 4 pkt 1**	**Art. 115.** 4. Udzielenie zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w ust. 1, zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej następuje pod warunkiem: 1) istnienia rozwiązań zapewniających Komisji uzyskiwanie informacji niezbędnych z punktu widzenia sprawowanego przez Komisję nadzoru nad prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalnością maklerską, w tym w szczególności istnienia porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, z organem nadzoru, który udzielił tej osobie prawnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie jej siedziby;	
Art. 86 ust. 1	W przypadku gdy właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ma wyraźne i możliwe do wykazania powody, aby przypuszczać, że firma inwestycyjna działająca na jego terytorium na podstawie swobody świadczenia usług narusza obowiązki wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą lub że firma inwestycyjna posiadająca oddział na jego terytorium narusza obowiązki wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, które nie przyznają uprawnień właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, przekazują wyniki ustaleń właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego. Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego lub jeśli takie środki okażą się niewystarczające firma inwestycyjna nadal postępuje w sposób, który niewątpliwie szkodzi interesom przyjmującego państwa członkowskiego lub inwestorów bądź prawidłowemu funkcjonowaniu	**T**	**Art. 168a ust. 1 i 2**	**Art. 168a.** 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez utworzenie oddziału lub bez otwierania oddziału, narusza przepisy prawa, których przestrzeganie pozostaje pod nadzorem właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił tej zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, lub że przepisy te narusza jej agent, Komisja zawiadamia ten organ nadzoru. W zawiadomieniu Komisja przedstawia opis naruszeń i zwraca się o podjęcie odpowiednich środków przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, a w przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna lub jej agent, naruszając te przepisy, działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego	

	rynków, zastosowanie mają następujące przepisy:			funkcjonowania rynku finansowego, Komisja wyznacza również termin, w ciągu którego środki podjęte przez ten organ powinny doprowadzić do zaprzestania naruszeń przez zagraniczną firmę inwestycyjną. 2. W przypadku nieotrzymania przez Komisję od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia, odpowiedzi na zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, lub niepodjęcia przez ten organ odpowiednich środków, lub gdy pomimo ich podjęcia nie okażą się one w pełni skuteczne, i zagraniczna firma inwestycyjna, naruszając przepisy, o których mowa w ust. 1, lub jej agent, nadal działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, Komisja, po poinformowaniu tego organu nadzoru może, w drodze decyzji:	
Art. 86 ust. 1 lit. a	po poinformowaniu właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego podejmuje wszelkie odpowiednie środki niezbędne do ochrony inwestorów i właściwego funkcjonowania rynków, które obejmują możliwość uniemożliwienia firmom inwestycyjnym, które są winne naruszenia, przeprowadzania jakichkolwiek dalszych transakcji na terytorium tych państw. Komisję i EUNGiPW informuje się o takich środkach bez zbędnej zwłoki; oraz	**T**	**Art. 168a ust. 2 pkt 1-8**	1) zakazać tej firmie, w całości albo w części, wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo 2) zawiesić w całości albo w części prawo wykonywania działalności maklerskiej przez tę firmę do czasu zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń, jednakże nie dłużej niż na okres sześciu miesięcy, albo 3) zakazać tej firmie prowadzenia działalności, o której mowa w art. 117a ust. 1, albo 4) nałożyć na tę firmę karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności, określonego w przedłożonej właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego informacji, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 5) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile możliwe jest jej ustalenie, albo 6) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości,	

				albo 7) zakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo 8) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, albo 9) zastosować jedną lub kilka sankcji określonych w pkt. 1–3 lub 5–7, oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 4 lub 8.	
Art. 86 ust. 1 lit. b	właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może skierować daną sprawę do EUNGiPW, który może podjąć działanie zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	**T**	**Art. 168a ust. 3**	3. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej nie zgadza się z oceną naruszeń, o których mowa w ust. 1, Komisja może, przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.	
Art. 86 ust. 2	W przypadku gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego stwierdzą, że firma inwestycyjna posiadająca oddział na terytorium tego państwa członkowskiego narusza przepisy prawne lub regulacyjne przyjęte w tym państwie członkowskim na mocy przepisów niniejszej dyrektywy, przyznających prawa właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, organy te wymagają, aby dana firma inwestycyjna usunęła tę niezgodność z przepisami. Jeżeli firma inwestycyjna nie podejmuje niezbędnych działań, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmują wszelkie odpowiednie środki zapewniające, aby dana firma inwestycyjna usunęła tę niezgodność z przepisami. O charakterze tych środków powiadamia się właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego. W przypadku gdy mimo środków podjętych przez przyjmujące państwo członkowskie, firma inwestycyjna nadal narusza przepisy prawne lub regulacyjne, o których mowa w akapicie pierwszym, obowiązujące w przyjmującym państwie członkowskim, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po poinformowaniu właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego, podejmuje wszelkie odpowiednie środki niezbędne do ochrony inwestorów i właściwego funkcjonowania rynków. Komisję i EUNGiPW informuje się o takich środkach bez zbędnej zwłoki. Ponadto właściwy organ przyjmującego państwa	**T**	**Art. 169**	**Art. 169.** 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez utworzenie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, narusza przepisy prawa, których przestrzeganie pozostaje pod nadzorem Komisji, lub że przepisy te narusza taki agent, Komisja wzywa pisemnie zagraniczną firmę inwestycyjną do zaprzestania tych naruszeń, wyznaczając termin do ich usunięcia. 2. Bieg terminu do usunięcia przez zagraniczną firmę inwestycyjną naruszeń wskazanych w wezwaniu rozpoczyna się w dniu następującym po dniu otrzymania wezwania. 3. Zagraniczna firma inwestycyjna niezwłocznie, jednak nie później niż w dniu następnym po upływie terminu do usunięcia naruszeń wskazanych w wezwaniu, przekazuje Komisji informację o sposobie uwzględnienia wezwania, wskazując szczegółowy sposób usunięcia wskazanych w wezwaniu naruszeń. 4. Przez wezwanie, o którym mowa w ust. 1, rozumie się również wydanie zaleceń, o których mowa w art. 36 ust. 5 lub 6 ustawy o nadzorze. Do obliczania biegu terminu i informowania Komisji o sposobie uwzględnienia wezwania	

	członkowskiego może skierować daną sprawę do EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.			stosuje się przepisy art. 36 ust. 7 i 8 ustawy o nadzorze. 5. Jeżeli zagraniczna firma inwestycyjna nie usunęła w całości stwierdzonych naruszeń, lub w razie bezskutecznego upływu terminu na ich usunięcie, Komisja może: 1) w drodze decyzji: a) zawiesić w całości albo w części prawo wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczną firmę inwestycyjną do czasu zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń, nie dłużej jednak niż na okres sześciu miesięcy, lub b) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile jest możliwe jej ustalenie, albo 2) skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010. 6. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 5 pkt 1 lit. a, Komisja może określić szczegółowe warunki zawieszenia prawa wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym termin, od którego prawo to jest zawieszone, oraz czynności, które zagraniczna firma inwestycyjna jest zobowiązana podjąć w celu należytego zabezpieczenia interesów inwestorów w związku z zawieszeniem. 7. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, oraz o jej treści Komisja informuje właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia. 8. Jeżeli pomimo wydania decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, zagraniczna firma inwestycyjna lub jej agent w dalszym ciągu, naruszając przepisy, o których mowa w ust. 1, działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego lub działa w sposób naruszający zasady uczciwego obrotu, Komisja, po poinformowaniu właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia może, w drodze decyzji: 1) zakazać tej firmie, w całości albo w części, wykonywania działalności maklerskiej na	

				terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo 2) nałożyć na tę firmę karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności, określonego w przedłożonej właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego informacji, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 3) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile możliwe jest jej ustalenie, a nakaz nie był wcześniej nałożony, bądź szkoda ujawniła się po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, albo 4) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, albo 5) zakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo 6) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, albo 7) zastosować jedną lub kilka sankcji określonych w pkt 1 lub 3–5, oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 2 lub 6. 9. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia, po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 7, nie zgadza się z decyzją, o której mowa w ust. 5 pkt 1, a informację o tym przekazał Komisji przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 8, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010. 10. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od	

				podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 8 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 11. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 8 pkt 2 lub ust. 10. 12. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 8 pkt 2 albo 6, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 13. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 8 pkt 2 lub 6, uwzględnia w szczególności: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) stopień przyczynienia się zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta do powstania naruszenia; 3) sytuację finansową zagranicznej firmy inwestycyjnej na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez zagraniczną firmę inwestycyjną lub jej agenta, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić; 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić; 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta; 7) gotowość zagranicznej firmy inwestycyjnej do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia; 8) uprzednie, stwierdzone przez Komisję, naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez zagraniczne firmy inwestycyjne, popełnione przez zagraniczną firmę inwestycyjną, jej agenta lub	

				osoby, na które jest nakładana kara. 14. W przypadku zakazania zagranicznej firmie inwestycyjnej prowadzenia w całości lub w części działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, firma ta nie może podjąć tej działalności przez upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja zakazująca prowadzenie takiej działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu. 15. W przypadku zakazania osobie odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osoba ta nie może wykonywać czynności związanych z działalnością maklerską w ramach umowy o pracę, zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze, zawartej z firmą inwestycyjną, ani pełnić funkcji w organach domu maklerskiego, przez okres 5 lat od dnia, w którym decyzja o takim zakazie stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego okresu. 16. Komisja prowadzi jawny rejestr osób, którym wydano zakaz, o którym mowa w ust. 8 pkt 5. 17. Komisja informuje Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o sankcjach zastosowanych zgodnie z ust. 8.	
Art. 86 ust. 3	W przypadku gdy właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego rynku regulowanego, MTF lub OTF ma wyraźne i możliwe do wykazania powody, aby przypuszczać, że taki rynek regulowany, MTF lub OTF narusza obowiązki wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, przekazuje wyniki ustaleń właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego rynku regulowanego, MTF lub OTF. W przypadku gdy mimo środków podjętych przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego lub jeśli takie środki okażą się niewystarczające rynek regulowany, MTF lub OTF nadal postępuje w sposób, który niewątpliwie szkodzi interesom przyjmującego państwa członkowskiego lub inwestorów bądź prawidłowemu funkcjonowaniu rynków, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po poinformowaniu właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego, podejmuje wszelkie odpowiednie środki niezbędne do ochrony inwestorów i prawidłowego funkcjonowania	**T**	**Art. 166a ust. 1-2a**	**Art. 166a.** 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany, prowadząc działalność, o której mowa w art. 14a ust. 1, lub prowadząc działalność, o której mowa w art. 117a, narusza przepisy prawa obowiązujące w państwie siedziby tego rynku w zakresie funkcjonowania rynku regulowanego lub prowadzenia ASO lub OTF, Komisja informuje o stwierdzonych naruszeniach właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie działalności. 2. Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi prowadzącemu zagraniczny rynek regulowany zezwolenia, działalność tego podmiotu stanowi zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania na terytorium innego państwa członkowskiego obrotu instrumentami finansowymi lub	

	rynków, co obejmuje również możliwość uniemożliwienia temu rynkowi regulowanemu lub MTF, lub OTF udostępniania swoich usług członkom lub uczestnikom zdalnym, mającym siedzibę w przyjmującym państwie członkowskim. Komisję i EUNGiPW informuje się o takich środkach bez zbędnej zwłoki. Ponadto właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może skierować daną sprawę do EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.			interesów inwestorów, Komisja może zakazać podmiotowi prowadzącemu zagraniczny rynek regulowany prowadzenia działalności, o której mowa w art. 14a ust. 1 lub w art. 117a ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. O podjętej decyzji Komisja informuje Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia. 2a. Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.	
Art. 86 ust. 4	Wszelkie środki przyjęte zgodnie z ust. 1, 2 lub 3, dotyczące kar lub ograniczeń w sprawie działalności firmy inwestycyjnej lub rynku regulowanego muszą być właściwie uzasadnione i przekazane firmie inwestycyjnej lub danemu rynkowi regulowanemu.	**N**		**Na podstawie Kodeksu postępowania administracyjnego wszelkie decyzje powinny być uzasadnione oraz doręczone podmiotowi, którego dotyczą.**	
Art. 87 ust. 1	Właściwe organy współpracują z EUNGiPW na potrzeby niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.	**T**	**Art. 17d ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym**	**Art. 17d.** 1. Komisja współpracuje z Komisją Europejską, Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego oraz Europejskim Systemem Banków Centralnych i udziela tym organom wszelkich informacji niezbędnych do wypełniania ich obowiązków.	
Art. 87 ust. 2	Właściwe organy udzielają EUNGiPW bez zbędnej zwłoki wszelkich informacji niezbędnych do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz zgodnie z art. 35 i 36 rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.	**T**	**Art. 22a ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 22a.** Komisja może przekazywać Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacje niezbędne do wykonania przez ten urząd zadań i uprawnień określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 84, z późn. zm.).	
Art. 88 ust. 1	Państwa członkowskie oraz, zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, EUNGiPW, mogą zawierać porozumienia o współpracy przewidujące wymianę informacji z właściwymi organami państw trzecich, wyłącznie jeżeli ujawniane informacje podlegają gwarancji zachowania tajemnicy zawodowej przynajmniej równorzędnej do tej wymaganej na mocy art. 76. Taka wymiana informacji	**T**	**Art. 20 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 20.** 1. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może przekazywać organowi z innego państwa członkowskiego, właściwemu w sprawach nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym, oraz otrzymywać od tego organu informacje niezbędne w celu: 1) prawidłowego wykonywania określonych	

	musi mieć na celu wykonywanie zadań tych właściwych organów. Przekazywanie państwom trzecim danych osobowych przez państwo członkowskie odbywa się zgodnie z rozdziałem IV dyrektywy 95/46/WE. Przekazywanie danych osobowych państwom trzecim przez EUNGiPW odbywa się zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 45/2001. Państwa członkowskie i EUNGiPW mogą również zawierać porozumienia o współpracy przewidujące wymianę informacji z organami, podmiotami i osobami fizycznymi lub prawnymi państw trzecich, odpowiedzialnymi za jedną lub więcej następujących kwestii: a) nadzorowanie instytucji kredytowych, innych instytucji finansowych, zakładów ubezpieczeń i rynków finansowych; b) prowadzenie postępowania w sprawie likwidacji i upadłości firm inwestycyjnych i postępowania w innych podobnych sprawach; c) prowadzenie ustawowych kontroli sprawozdań finansowych firm inwestycyjnych i innych instytucji finansowych, instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń w wykonywaniu funkcji nadzorczych lub które zarządzają planami rekompensat w wykonywaniu powierzonych im funkcji; d) nadzorowanie organów zaangażowanych w likwidację i upadłość firm inwestycyjnych i postępowanie w innych, podobnych sprawach; e) nadzorowanie osób zobowiązanych do wykonywania ustawowej kontroli sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń, instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych i innych instytucji finansowych; f) nadzorowanie osób działających na rynkach uprawnień do emisji w celu zapewnienia skonsolidowanego obrazu rynków finansowych i kasowych; g) nadzorowanie osób działających na rynkach instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych w celu zapewnienia skonsolidowanego obrazu rynków finansowych i kasowych. Porozumienia o współpracy, o których mowa w akapicie trzecim, mogą być zawierane wyłącznie w przypadku, gdy ujawniane informacje podlegają gwarancji zachowania tajemnicy zawodowej przynajmniej równorzędnej do wymaganej na mocy art. 76. Taka wymiana informacji ma na celu wykonywanie zadań powierzonych tym organom lub podmiotom lub osobom fizycznym lub prawnym. W			zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, rozporządzeniem 575/2013, rozporządzeniem 596/2014 oraz rozporządzeniem 600/2014, lub 2) zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających oraz kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru. 2. Zasady i tryb udzielania informacji organom nadzoru z państw innych niż państwa członkowskie określają porozumienia zawarte przez Komisję z tymi organami nadzoru. Do udzielania informacji organom nadzoru z państw innych niż państwa członkowskie przepisy ust. 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio. 3. Udzielenie przez Komisję informacji zgodnie z ust. 1 może nastąpić, jeżeli: 1) nie spowoduje to niekorzystnego wpływu na suwerenność, bezpieczeństwo lub interes publiczny; 2) przepisy prawa obowiązujące w państwie siedziby organu nadzoru z innego państwa członkowskiego, któremu informacje są przekazywane, zapewniają: a) wykorzystanie takich informacji wyłącznie na potrzeby wykonywania nadzoru lub prowadzenia postępowań administracyjnych lub sądowych w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru, b) objęcie takich informacji tajemnicą wiążącą ten organ; 3) zapewnione jest, że dalsze przekazywanie udzielonych przez Komisję informacji poza organ nadzoru, któremu ich udzielono, w innych celach niż określone w ust. 1, każdorazowo możliwe będzie wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji. 4. Informacje uzyskane przez Komisję nie mogą być, bez zgody organu nadzoru, który je przekazał, wykorzystywane w innych celach niż określone w ust. 1 lub przekazywane poza Komisję do właściwego organu innego państwa.	

	przypadku gdy porozumienie o współpracy przewiduje przekazanie przez państwo członkowskie danych osobowych, musi być zgodne z rozdziałem IV dyrektywy 95/46/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001 w przypadku gdy w przekazaniu danych uczestniczy EUNGiPW.				
Art. 88 ust. 2	W przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie można ich ujawniać bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je przekazały oraz, w stosownych przypadkach, wyłącznie dla celów, na które organy te wyraziły zgodę. Ten sam przepis ma zastosowanie do informacji przekazywanych przez właściwe organy państw trzecich.	**T**	**Art. 20 ust. 4 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**	**Art. 20.** 4. Informacje uzyskane przez Komisję nie mogą być, bez zgody organu nadzoru, który je przekazał, wykorzystywane w innych celach niż określone w ust. 1 lub przekazywane poza Komisję do właściwego organu innego państwa.	
Art. 89 ust. 1	Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.	**N**			
Art. 89 ust. 2	Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. art. 2 ust 3, art. 4 ust. 1 pkt 2 akapit drugi, art. 4 ust. 2, art. 13, ust. 1, art. 16 ust. 12, art. 23 ust. 4, art. 24 ust. 13, art. 25 ust. 8, art. 27 ust. 9, art. 28 ust. 3, art. 30 ust. 5, art. 31 ust. 4, art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 8, art. 52 ust. 4, art. 54 ust. 4, art. 58 ust. 6, art. 64 ust. 7, art. 65 ust. 7 i art. 79 ust. 8 powierza się Komisji czas nieokreślony od dnia 2 lipca 2014 r.	**N**			
Art. 89 ust. 3	Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 1 pkt 2 akapit drugi, art. 4 ust. 2, art. 13, ust. 1, art. 16 ust. 12, art. 23 ust. 4, art. 24 ust. 13, art. 25 ust. 8, art. 27 ust. 9, art. 28 ust. 3, art. 30 ust. 5, art. 31 ust. 4, art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 8, art. 52 ust. 4, art. 54 ust. 4, art. 58 ust. 6, art. 64 ust. 7, art. 65 ust. 7 i art. 79 ust. 8 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.	**N**			
Art. 89 ust. 4	Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	**N**			
Art. 89 ust. 5	Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 1 pkt 2 akapit drugi, art. 4 ust. 2, art. 13, ust. 1, art. 16 ust. 12, art. 23 ust. 4, art. 24 ust. 13, art. 25 ust. 8, art. 27 ust. 9, art. 28 ust. 3, art. 30 ust. 5, art. 31 ust. 4, art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 8, art. 52 ust. 4, art. 54 ust. 4, art. 58 ust. 6, art. 64 ust. 7, art. 65 ust. 7 i art. 79 ust. 8 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani	**N**			

	Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
Art. 90 ust. 1	Przed dniem 3 marca 2019 r., po konsultacji z EUNGiPW, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące:	**N**			
Art. 90 ust. 1 lit. a	funkcjonowania OTF, w tym wykorzystania przez nie obrotu polegającego na zestawianiu zleceń, z uwzględnieniem doświadczeń nadzorczych zdobytych przez właściwe organy, liczby OTF, którym udzielono zezwolenia w Unii, oraz ich udziału w rynku, a w szczególności analizując, czy konieczne jest wprowadzenie zmian definicji OTF i czy zakres instrumentów finansowych należących do kategorii OTF pozostaje odpowiedni;	**N**			
Art. 90 ust. 1 lit. b	funkcjonowania systemu rynków rozwoju MŚP, z uwzględnieniem liczby MTF zarejestrowanych jako rynki rozwoju MŚP, liczby emitentów obecnych na tych rynkach oraz odpowiednich wolumenów obrotu. W szczególności w sprawozdaniu ocenia się, czy próg określony w art. 33 ust. 3 lit. a) nadal stanowi odpowiednie minimum do realizowania celów rynków rozwoju MŚP, zgodnie z treścią niniejszej dyrektywy;	**N**			
Art. 90 ust. 1 lit. c	wpływu wymogów w zakresie handlu algorytmicznego, w tym handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości;	**N**			
Art. 90 ust. 1 lit. d	doświadczeń związanych z funkcjonowaniem mechanizmu zakazywania pewnych produktów lub praktyk, z uwzględnieniem liczby przypadków, w których mechanizm ten zadziałał oraz jego skutków;	**N**			
Art. 90 ust. 1 lit. e	stosowania kar administracyjnych i sankcji karnych, a w szczególności potrzeba dalszej harmonizacji kar administracyjnych przewidzianych za naruszenie wymogów określonych w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu (UE) nr 600/2014;	**N**			
Art. 90 ust. 1 lit. f	wpływu stosowania limitów pozycji i zarządzania pozycjami na płynność, nadużycia na rynku oraz prawidłowe wycenianie i warunki rozliczania instrumentów na rynkach towarowych instrumentów pochodnych;	**N**			
Art. 90 ust. 1 lit. g	zmian cen w zakresie danych na temat przejrzystości w ujęciu przed- i potransakcyjnym na rynkach regulowanych, MTF, OTF i APA;	**N**			
Art. 90 ust. 1	wpływu wymogu ujawniania wszelkich opłat, prowizji	**N**			

lit. h	i korzyści niepieniężnych w związku ze świadczeniem usługi inwestycyjnej lub usługi dodatkowej dla klienta zgodnie z art. 24 ust. 9, w tym wpływ prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego na transgraniczne doradztwo inwestycyjne.				
Art. 90 ust. 2	Po konsultacji z EUNGiPW Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczące funkcjonowania systemu publikacji informacji skonsolidowanych ustanowionego zgodnie z tytułem V. Sprawozdanie dotyczące art. 65 ust. 1 jest przedstawiane do dnia 3 września 2018 r. Sprawozdanie dotyczące art. 65 ust. 2 jest przedstawiane do dnia 3 września 2020 r. Sprawozdania, o których mowa w akapicie pierwszym, zawierają ocenę funkcjonowania systemu publikacji informacji skonsolidowanych w oparciu o następujące kryteria: a) dostępność i terminowość przekazywania informacji potransakcyjnych w formie skonsolidowanej obejmującej wszystkie transakcje niezależnie od tego, czy przeprowadzane są one w systemach obrotu, czy nie; b) dostępność i terminowość przekazywania pełnych i częściowych informacji potransakcyjnych, charakteryzujących się wysoką jakością, w formacie łatwo dostępnym i łatwym do wykorzystania dla uczestników rynku, oraz udostępnianych na normalnych zasadach handlowych. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że CTP narusza obowiązek udzielenia informacji w sposób, który spełnia kryteria określone w akapicie drugim, Komisja dołącza do swojego sprawozdania wniosek do EUNGiPW o wszczęcie procedury negocjacyjnej w celu powołania w drodze zamówienia publicznego prowadzonego przez EUNGiPW komercyjnego podmiotu prowadzącego system publikacji informacji skonsolidowanych. EUNGiPW uruchamia tę procedurę po otrzymaniu wniosku Komisji na warunkach określonych w tym wniosku oraz zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 (1). (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).	**N**			
Art. 90 ust. 3	W przypadku wszczęcia procedury określonej w ust. 2 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 zmieniających art. 59-	**N**			

	65 i załącznik I sekcja D do niniejszej dyrektywy oraz art. 2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, ustanawiając środki:				
Art. 90 ust. 3 lit. a	określające okres ważności umowy komercyjnego podmiotu prowadzącego system publikacji informacji skonsolidowanych oraz procedurę i warunki odnowienia tej umowy, a także ogłoszenia nowego zamówienia publicznego;	**N**			
Art. 90 ust. 3 lit. b	przewidujące, że komercyjny podmiot prowadzący system publikacji informacji skonsolidowanych działa na zasadzie wyłączności i że żaden inny podmiot nie może występować w charakterze CTP zgodnie z art. 59;	**N**			
Art. 90 ust. 3 lit. c	uprawniające EUNGiPW do zapewnienia, aby komercyjny podmiot prowadzący system publikacji informacji skonsolidowanych wybrany w drodze zamówienia publicznego przestrzegał jego warunków;	**N**			
Art. 90 ust. 3 lit. d	zapewniające, aby informacje potransakcyjne udzielane przez komercyjny podmiot prowadzący system publikacji informacji skonsolidowanych były wysokiej jakości, w formacie łatwo dostępnym i łatwym do wykorzystania dla uczestników rynku oraz w postaci skonsolidowanej obejmującej cały rynek;	**N**			
Art. 90 ust. 3 lit. e	zapewniające, aby informacje potransakcyjne były udzielane na normalnych zasadach handlowych, zarówno w postaci skonsolidowanej, jak i nieskonsolidowanej, oraz spełniały potrzeby użytkowników tych informacji w całej Unii;	**N**			
Art. 90 ust. 3 lit. f	zapewniające, aby systemy obrotu i APA udostępniały swoje dane transakcyjne komercyjnemu podmiotowi prowadzącemu system publikacji informacji skonsolidowanych wybranemu w drodze zamówienia publicznego przeprowadzonego przez EUNGiPW po rozsądnych cenach;	**N**			
Art. 90 ust. 3 lit. g	przewidujące rozwiązania na wypadek niespełnienia warunków oferty przez komercyjny podmiot prowadzący system publikacji informacji skonsolidowanych wybrany w drodze zamówienia publicznego;	**N**			
Art. 90 ust. 3 lit. h	przewidujące rozwiązania, zgodnie z którymi CTP, które uzyskały zezwolenie na mocy art. 59, mogą w dalszym ciągu prowadzić system publikacji informacji skonsolidowanych, w przypadku nieskorzystania z uprawnienia przewidzianego w lit. b) niniejszego ustępu lub w przypadku gdy żaden podmiot nie zostanie powołany w drodze zamówienia publicznego, do czasu zakończenia nowego zamówienia publicznego i powołania komercyjnego podmiotu prowadzącego system publikacji informacji skonsolidowanych.	**N**			

Art. 90 ust. 4	Do dnia 1 stycznia 2018 r., po konsultacji z EUNGiPW i ACER, Komisja sporządza sprawozdanie zawierające ocenę potencjalnego wpływu na ceny energii i funkcjonowanie rynku energii, a także wykonalności i korzyści pod względem zmniejszenia ryzyka kontrahenta i ryzyka systemowego oraz bezpośrednich kosztów energetycznych kontraktów pochodnych wymienionych w sekcji C 6 podlegających obowiązkowi rozliczenia określonemu w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz technik ograniczania ryzyka określonych w art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia i ich uwzględnienie w obliczeniach progu rozliczania zgodnie z art. 10 tego rozporządzenia. Jeżeli Komisja uzna, że uwzględnienie tych kontraktów nie jest wykonalne ani korzystne, przedstawia w stosownych przypadkach Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 niniejszej dyrektywy w celu przedłużenia 42-miesięcznego okresu, o którym mowa w art. 95 ust. 1 niniejszej dyrektywy, raz o dwa lata i kolejny raz o rok.	**N**			
Art. 91	W dyrektywie 2002/92/WE wprowadza się następujące zmiany:	**N**		**Art. 91 zostanie implementowany przez ustawę z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. poz. 2486)**	
Art. 91 pkt 1	w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:	**N**			
Art. 91 pkt 1 lit. a	w pkt 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie: „Z wyjątkiem rozdziału III A niniejszej dyrektywy, działalności tej, w przypadku gdy jest prowadzona przez zakład ubezpieczeń lub pracownika zakładu ubezpieczeń podlegającego odpowiedzialności tego zakładu, nie uznaje się za pośrednictwo ubezpieczeniowe lub dystrybucję ubezpieczeń.”;	**N**			
Art. 91 pkt 1 lit. b	dodaje się punkt w brzmieniu: „13) dla celów rozdziału III A „produkt inwestycyjny oparty na ubezpieczeniu” oznacza produkt ubezpieczeniowy zapewniający wartość w dniu zapadalności lub wartość wykupu, w przypadku gdy ta wartość w dniu zapadalności lub wartość wykupu jest całkowicie lub częściowo narażona, bezpośrednio lub pośrednio, na wahania rynków, a ponadto nie obejmuje: a) produktów ubezpieczeniowych innych niż ubezpieczenia na życie, wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2009/138/WE (Grupy ubezpieczeń innych niż na życie); b) umów ubezpieczenia na życie, w przypadku gdy świadczenia z umowy są wypłacalne wyłącznie w	**N**			

	przypadku śmierci lub w związku z niezdolnością z powodu uszczerbku na zdrowiu, choroby lub niepełnosprawności; c) produktów emerytalnych uznawanych na mocy prawa krajowego za takie, których głównym celem jest zapewnienie inwestorowi dochodu na emeryturze i które uprawniają inwestora do określonych świadczeń; d) oficjalnie uznanych pracowniczych programów emerytalnych wchodzących w zakres dyrektywy 2003/41/WE lub dyrektywy 2009/138/WE; e) indywidualnych produktów emerytalnych, w przypadku których prawo krajowe wymaga udziału finansowego pracodawcy, a pracodawca lub pracownik nie mają żadnej możliwości wyboru produktu emerytalnego lub jego dostawcy.”;				
Art. 91 pkt 2	dodaje się rozdział w brzmieniu: „*ROZDZIAŁ III A* ***Dodatkowe wymogi w zakresie ochrony klientów dotyczące produktów inwestycyjnych opartych na ubezpieczeniu*** *Artykuł 13a* **Zakres** Z zastrzeżeniem wyjątku określonego w art. 2 ust. 3 akapit drugi, niniejszy rozdział określa dodatkowe wymogi wobec działalności pośrednictwa ubezpieczeniowego i sprzedaży bezpośredniej prowadzonej przez zakłady ubezpieczeń, jeżeli jest prowadzona w odniesieniu do sprzedaży produktów inwestycyjnych opartych na ubezpieczeniu. Działalność ta stanowi dystrybucję ubezpieczeń. *Artykuł 13b* **Zapobieganie konfliktom interesów** Pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń utrzymuje w mocy i stosuje skuteczne rozwiązania organizacyjne i administracyjne mając na uwadze podejmowanie wszelkich rozsądnych działań zmierzających do zapobiegania konfliktom interesowa, o których mowa w art. 13c, tak aby nie miały one negatywnego wpływu na interesy klientów. *Artykuł 13c* **Konflikty interesów** 1. Państwa członkowskie wymagają od pośredników ubezpieczeniowych i zakładów ubezpieczeń podejmowania wszelkich odpowiednich działań w celu identyfikowania konfliktów interesów między nimi, w tym między członkami ich kierownictwa, pracownikami i zależnymi pośrednikami ubezpieczeniowymi, lub jakąkolwiek osobą mająca bezpośrednie lub pośrednie powiązania z nimi z racji	**N**			

	sprawowanej kontroli, a ich klientami, lub też między jednym klientem a drugim, powstających w trakcie prowadzenia jakiejkolwiek działalności w zakresie dystrybucji ubezpieczeń. 2. W przypadku gdy rozwiązania organizacyjne lub administracyjne wprowadzone przez pośrednika ubezpieczeniowego lub zakład ubezpieczeń zgodnie z art. 13b w celu zarządzania konfliktami interesów nie są wystarczające, aby z należytą starannością zapobiec ryzyku szkody dla interesów klienta, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń wyraźnie ujawnia klientowi ogólny charakter lub źródła konfliktu interesów przed zawarciem transakcji na jego rachunek. 3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 13e, mających na celu: a) określenie działań, których podjęcia można zasadnie oczekiwać od pośrednika ubezpieczeniowego lub zakładu ubezpieczeń w celu identyfikowania, zapobiegania, zarządzania i ujawniania konfliktów interesów występujących w związku z prowadzoną dystrybucją ubezpieczeń; b) wprowadzenie odpowiednich kryteriów służących określeniu rodzajów konfliktów interesów, których istnienie może spowodować szkodę dla interesów klientów lub potencjalnych klientów pośrednika ubezpieczeniowego lub zakładu ubezpieczeń. *Artykuł 13d* **Zasady ogólne oraz informacje udzielane klientom** 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń, świadcząc dystrybucję ubezpieczeń, postępował uczciwie, rzetelnie i profesjonalnie zgodnie z najlepiej pojętym interesem swoich klientów. 2. Wszelkie informacje, w tym materiały marketingowe, kierowane przez pośrednika ubezpieczeniowego lub zakład ubezpieczeń do klientów lub potencjalnych klientów, muszą być rzetelne, jasne i nie mogą wprowadzać w błąd. Materiały marketingowe muszą być wyraźnie oznaczone jako takie. 3. Państwa członkowskie mogą zakazać przyjmowania lub pobierania opłat, prowizji lub innych korzyści pieniężnych płatnych lub przekazywanych pośrednikom ubezpieczeniowym lub zakładom ubezpieczeń przez jakąkolwiek osobę trzecią lub osobę działającą w imieniu osoby trzeciej w zakresie dystrybucji produktów inwestycyjnych opartych na ubezpieczeniu wśród klientów. *Artykuł 13e*				

	Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych, o którym mowa w art. 13c, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 2 lipca 2014 r. 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 13c, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 13c wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”.				
Art. 92	W dyrektywie 2011/61/UE wprowadza się następujące zmiany:	**N**			
Art. 92 pkt. 1	w art. 4 ust. 1 lit. r) dodaje się podpunkt w brzmieniu: „(vii) państwo członkowskie, inne niż rodzime państwo członkowskie, w którym ZAFI z UE świadczy usługi, o których mowa w art. 6 ust. 4;”;	**N**			
Art. 92 pkt. 2	art. 33 otrzymuje brzmienie:	**N**			
Art. 92 pkt. 2 lit. a	tytuł art. 33 otrzymuje brzmienie: **„**Warunki zarzadzania AFI z UE mającymi siedzibę w innych państwach członkowskich oraz warunki świadczenia usług w innych państwach członkowskich**”;**	**N**			
Art. 92 pkt. 2 lit. b	ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Państwa członkowskie zapewniają, aby uprawniony ZAFI z UE mógł bezpośrednio lub poprzez utworzenie oddziału: a) zarządzać AFI z UE mającym siedzibę w innym państwie członkowskim, pod warunkiem że ZAFI jest	**N**			

	uprawniony do zarządzania tego rodzaju AFI; b) świadczyć w innym państwie członkowskim usługi, o których mowa w art. 6 ust. 4, na których świadczenie uzyskał zezwolenie. 2. ZAFI zamierzający po raz pierwszy prowadzić działalność i świadczyć usługi, o których mowa w ust. 1, przekazuje właściwym organom rodzimego państwa członkowskiego następujące informacje: a) państwo członkowskie, w którym zamierza zarządzać AFI bezpośrednio lub utworzyć oddział lub świadczyć usługi, o których mowa w art. 6 ust. 4; b) program działalności określający w szczególności usługi, które ZAFI zamierza świadczyć, lub AFI, którym zamierza zarządzać.”.				
Art. 93 ust. 1	Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 3 lipca 2016 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 3 stycznia 2017 r., z wyjątkiem przepisów transponujących art. 65 ust. 2, które stosuje się od dnia 3 września 2018 r. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określane są przez państwa członkowskie. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odesłania do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odesłania i formułowania takiego wskazania określane są przez państwa członkowskie.	**N**			
Art. 93 ust. 2	Państwa członkowskie stosują przepisy, o których mowa w art. 92 od dnia 3 lipca 2015 r..	**N**			
Art. 93 ust. 3	Państwa członkowskie przekazują Komisji i EUNGiPW teksty podstawowych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	**N**			
Art. 94	Dyrektywa 2004/39/WE, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku III część A do niniejszej dyrektywy, zostaje uchylona ze skutkiem od dnia 3 stycznia 2017 r., bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku III część B do niniejszej dyrektywy. Odesłania do dyrektywy 2004/39/WE lub dyrektywy 93/22/EWG traktuje się jako odesłania do niniejszej	**N**			

	dyrektywy lub do rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku IV do niniejszej dyrektywy. Odesłania do definicji lub artykułów dyrektywy 2004/39/WE lub dyrektywy 93/22/EWG traktuje się jako odesłania do odpowiednich definicji lub artykułów niniejszej dyrektywy.				
Art. 95 ust. 1	Do dnia 3 lipca 2020 r.: a) obowiązek rozliczenia określony w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2013 i techniki ograniczania ryzyka określone w art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia nie mają zastosowania do energetycznych kontraktów pochodnych wymienionych w sekcji C 6 zawartych przez kontrahentów niefinansowych spełniających warunki przewidziane w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia lub przez kontrahentów niefinansowych, którzy po raz pierwszy uzyskają zezwolenie na działalność jako firma inwestycyjna od dnia 3 stycznia 2017 r.; oraz b) takie energetyczne kontrakty pochodne wymienione w sekcji C 6 nie stanowią kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym dla celów progu rozliczania określonego w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Energetyczne kontrakty pochodne wymienione w sekcji C 6 objęte systemem przejściowym określonym w akapicie pierwszym podlegają wszystkim innym wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.	**N**			
Art. 95 ust. 2	Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, jest przyznawane przez odnośny właściwy organ. Właściwy organ powiadamia EUNGiPW o energetycznych kontraktach pochodnych wymienionych w sekcji C 6, które uzyskały wyłączenie zgodnie z ust. 1, a EUNGiPW publikuje na swojej stronie internetowej wykaz tych energetycznych kontraktów pochodnych wymienionych w sekcji C 6.	**N**			
Art. 95	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.	**N**			
Art. 96	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich. Sporządzono w Brukseli dnia 15 maja 2014 r. *W imieniu Parlamentu Europejskiego* M. SCHULZ *Przewodniczący* *W imieniu Rady*	**N**			

	D. KOURKOULAS *Przewodniczący*				
ZAŁĄCZNIK I	**WYKAZY USŁUG I DZIAŁALNOŚCI ORAZ INSTRUMENTOW FINANSOWYCH**				
SEKCJA A ZALACZNIK I	**Usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjna** 1) Przyjmowanie i przekazywanie zleceń w odniesieniu do jednego lub większej liczby instrumentów finansowych; 2) Wykonywanie zleceń na rachunek klientów; 3) Zawieranie transakcji na własny rachunek; 4) Zarządzanie portfelem; 5) Doradztwo inwestycyjne; 6) Gwarantowanie emisji instrumentów finansowych lub subemisja instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji; 7) Subemisja instrumentów finansowych bez gwarancji przejęcia emisji; 8) Prowadzenie MTF; 9) Prowadzenie OTF;	**T**	**Art. 69 ust. 2**	**Art. 69.** 2. Działalność maklerska, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 3 i 4 oraz art. 70, obejmuje wykonywanie czynności polegających na: 1) przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych; 2) wykonywaniu zleceń, o których mowa w pkt 1, na rachunek dającego zlecenie; 3) nabywaniu lub zbywaniu na własny rachunek instrumentów finansowych; 4) zarządzaniu portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych; 5) doradztwie inwestycyjnym; 6) oferowaniu instrumentów finansowych; 7) świadczeniu usług w wykonaniu zawartych umów o subemisje inwestycyjne i usługowe lub zawieraniu i wykonywaniu innych umów o podobnym charakterze, jeżeli ich przedmiotem są instrumenty finansowe; 8) prowadzeniu ASO; 9) prowadzeniu OTF.	
SEKCJA B ZALACZNIK I	**Usługi dodatkowe** 1) Sprawowanie pieczy nad instrumentami finansowymi oraz administrowanie nimi na rachunek klientów, w tym przechowywanie i usługi powiązane, takie jak zarządzanie środkami pieniężnymi/zabezpieczeniem, z wyłączeniem prowadzenia rachunków papierów wartościowych na najwyższym poziomie ewidencji; 2) Udzielanie kredytów lub pożyczek inwestorowi, umożliwiając mu zawieranie transakcji obejmujących jeden lub większą liczbę instrumentów finansowych, w przypadku gdy firma udzielająca kredytu lub pożyczki jest zaangażowana w transakcję; 3) Doradztwo dla przedsiębiorstw odnoszące się do struktury kapitałowej, strategii i odnośnych kwestii, jak również doradztwo i usługi dotyczące łączenia się oraz nabywania przedsiębiorstw; 4) Usługi dewizowe, w przypadku gdy są one związane ze świadczeniem usług inwestycyjnych; 5) Badania inwestycyjne i analiza finansowa lub inne formy ogólnych rekomendacji odnoszących się do transakcji na instrumentach finansowych; 6) Usługi związane z ubezpieczaniem; 7) Usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjna, a	**T**	**Art. 69 ust. 4**	**Art. 69.** 4. Działalnością maklerską jest również wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności polegających na: 1) przechowywaniu lub rejestrowaniu instrumentów finansowych, w tym prowadzeniu rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych, oraz prowadzeniu rachunków pieniężnych; 2) udzielaniu pożyczek pieniężnych w celu dokonania transakcji, której przedmiotem jest jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, jeżeli transakcja ma być dokonana za pośrednictwem firmy inwestycyjnej udzielającej pożyczki; 3) doradztwie dla przedsiębiorstw w zakresie struktury kapitałowej, strategii przedsiębiorstwa lub innych zagadnień związanych z taką strukturą lub strategią; 4) doradztwie i innych usługach w zakresie łączenia, podziału oraz przejmowania przedsiębiorstw; 5) wymianie walutowej, w przypadku gdy jest to związane z działalnością maklerską w zakresie wskazanym w ust. 2;	

	także usługi dodatkowe z rodzaju uwzględnionego na podstawie załącznika 1 sekcja A lub B, dotyczące instrumentów bazowych dla instrumentów pochodnych uwzględnionych na podstawie sekcji C pkt 5, 6, 7 i 10, w przypadku gdy są one związane ze świadczeniem usług inwestycyjnych lub dodatkowych.			6) sporządzaniu analiz inwestycyjnych, analiz finansowych oraz innych rekomendacji o charakterze ogólnym dotyczących transakcji w zakresie instrumentów finansowych; 7) świadczeniu usług dodatkowych związanych z subemisją usługową lub inwestycyjną; 8) wykonywaniu czynności określonych w pkt 1-7 oraz w ust. 2, których przedmiotem są instrumenty bazowe instrumentów pochodnych, wskazanych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d-f oraz i, jeżeli czynności te pozostają w związku z działalnością maklerską.	
SEKCJA C ZALACZNIK I	**Instrumenty finansowe** 1) Zbywalne papiery wartościowe; 2) Instrumenty rynku pieniężnego; 3) Jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania; 4) Transakcje opcyjne, transakcje typu futures, swap, kontrakty terminowe typu forward oraz wszelkie inne kontrakty pochodne dotyczące papierów wartościowych, instrumentów dewizowych, stop procentowych lub oprocentowania, uprawnień do emisji lub innych instrumentów pochodnych, indeksów finansowych lub środków finansowych, które można rozliczać fizycznie lub w środkach pieniężnych; 5) Transakcje opcyjne, transakcje typu futures, swap, kontrakty terminowe typu forward oraz wszelkie inne kontrakty pochodne dotyczące towarów, które muszą być rozliczane w środkach pieniężnych lub które mogą być rozliczane w środkach pieniężnych według uznania jednej ze stron, w przypadku innym niż niedotrzymanie warunków lub innego rodzaju zdarzenie skutkujące rozwiązaniem kontraktu; 6) Transakcje opcyjne, transakcje typu futures, swapy oraz wszelkie inne kontrakty pochodne dotyczące towarow, które można rozliczać fizycznie, pod warunkiem że podlegają one obrotowi na rynku regulowanym, MTF lub OTF, z wyjątkiem produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, stanowiących przedmiot obrotu na OTF, które muszą być rozliczane fizycznie; 7) Transakcje opcyjne, transakcje typu futures, swap, kontrakty terminowe typu forward oraz wszelkie inne kontrakty pochodne dotyczące towarow, które można rozliczać fizycznie oraz które nie zostały wymienione w inny sposób w pkt 6 niniejszej sekcji i które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych;	**T**	**Art. 2 ust. 1**	**Art. 2.** 1. Instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy są: 1) papiery wartościowe; 2) niebędące papierami wartościowymi: a) tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania, b) instrumenty rynku pieniężnego, c) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową, inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy, waluta, stopa procentowa, wskaźnik rentowności, uprawnienie do emisji lub inny instrument pochodny, indeks finansowy lub wskaźnik finansowy, które są wykonywane przez dostawę lub rozliczenie pieniężne, z wyłączeniem instrumentów pochodnych, o których mowa w art. 10 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/565”, d) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne lub mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, e) opcje, kontrakty terminowe, swapy oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar, i które mogą być wykonane przez dostawę, pod warunkiem, że są	

	8) Instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego; 9) Kontrakty finansowe na transakcje różnicowe; 10) Transakcje opcyjne, transakcje typu futures, swapy, kontrakty terminowe typu forward oraz wszelkie inne kontrakty pochodne odnoszące się do stawek klimatycznych, opłat przewozowych lub stop inflacji lub innych urzędowych danych statystycznych, które muszą być rozliczane w środkach pieniężnych lub można rozliczać w środkach pieniężnych według uznania jednej ze stron w przypadku innym niż niedotrzymanie warunków lub innego rodzaju zdarzenia skutkującego rozwiązaniem kontraktu, a także wszelkiego rodzaju inne kontrakty pochodne dotyczące aktywów, praw, zobowiązań, indeksów oraz środków niewymienionych gdzie indziej w tej sekcji, które wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, uwzględniając, między innymi, czy podlegają one obrotowi na rynku regulowanym, OTF lub MTF; 11) Uprawnienia do emisji obejmujące dowolne jednostki uznane za spełniające wymogi dyrektywy 2003/87/WE (system handlu uprawnieniami do emisji).			dopuszczone do obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi, z wyłączeniem produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego na zorganizowanej platformie obrotu, które muszą być wykonywane przez dostawę, f) niedopuszczone do obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar, które mogą być wykonane przez dostawę, które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, g) instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego, h) kontrakty na różnicę, i) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward dotyczące stóp procentowych oraz inne instrumenty pochodne odnoszące się do zmian klimatycznych, stawek frachtowych oraz stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne albo mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, a także instrumenty pochodne, o których mowa w art. 8 rozporządzenia 2017/565, i inne, które wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, j) uprawnienia do emisji.	
SEKCJA D ZALACZNIK I	**Usługi w zakresie udostępniania informacji** 1) Prowadzenie APA; 2) Prowadzenie CTP; 3) Obsługa ARM.	**T**	**Art. 131a ust. 2**	**Art. 131a.** 2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone na prowadzenie działalności jako: 1) zatwierdzony podmiot publikujący; 2) dostawca informacji skonsolidowanych; 3) zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy.	
ZAŁĄCZNIK II	**KLIENCI PROFESJONALNI DO CELOW NINIEJSZEJ DYREKTYWY** Klient profesjonalny to klient, który posiada doświadczenie, wiedzę i fachowość umożliwiające podejmowanie niezależnych decyzji inwestycyjnych i właściwe ocenianie ryzyka, z którym się one wiążą. W celu uznania klienta za klienta profesjonalnego klient musi wypełniać następujące kryteria: I. KATEGORIE KLIENTOW, KTORYCH UZNAJE SIĘ ZA BRANŻOWYCH Podmioty wymienione poniżej uznaje się za klientów branżowych w odniesieniu do wszystkich usług inwestycyjnych i działalności inwestycyjnej oraz instrumentów finansowych do celów dyrektywy.	**T**	**Art. 3 pkt 39b** **Art. 3a**	**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o: (…) 39b) kliencie profesjonalnym – rozumie się przez to podmiot, na którego rzecz jest lub ma być świadczona co najmniej jedna z usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4, który posiada doświadczenie i wiedzę pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami, który jest: a) bankiem, b) firmą inwestycyjną, c) zakładem ubezpieczeń, d) funduszem inwestycyjnym, alternatywną spółką inwestycyjną, towarzystwem funduszy	

	1) Podmioty, które są uprawnione lub podlegają przepisom wykonawczym dotyczącym prowadzenia działalności na rynkach finansowych. Poniższy wykaz należy rozumieć, jako obejmujący wszystkie uprawnione podmioty prowadzące działalność charakterystyczną dla wymienionych podmiotów: podmioty uprawnione przez państwo członkowskie na podstawie dyrektywy, podmioty uprawnione lub regulowane przez państwo członkowskie bez odniesienia do dyrektywy oraz podmioty uprawnione lub regulowane przez państwo trzecie: a) instytucje kredytowe; b) firmy inwestycyjne; c) inne uprawnione lub regulowane instytucje finansowe; d) zakłady ubezpieczeń; e) plany zbiorowego inwestowania i spółki zarządzające takimi planami; f) fundusze emerytalne i spółki zarządzające takimi funduszami; g) pośrednicy zawierający transakcje dotyczące towarów oraz towarowych instrumentów pochodnych; h) podmioty lokalne; i) inni inwestorzy instytucjonalni; 2) Duże przedsiębiorstwa spełniające dwa z podanych poniżej wymogów dotyczących wielkości aktywów: — suma bilansowa: 20 000 000 EUR, — obrót netto: 40 000 000 EUR, — środki własne: 2 000 000 EUR. 3) Władze krajowe i regionalne, w tym organy publiczne, które zarządzają długiem publicznym na poziomie krajowym lub regionalnym, banki centralne, międzynarodowe i ponadnarodowe instytucje, takie jak Bank Światowy, MFW, EBC, EBI i inne podobne organizacje międzynarodowe. 4) Inni inwestorzy instytucjonalni, których głównym zakresem działalności jest inwestowanie w instrumenty finansowe, w tym podmioty zajmujące się sekurytyzacją aktywów lub innego rodzaju transakcjami finansowymi. Podmioty wymienione powyżej uznaje się za klientów profesjonalnych. Jednakże należy im zezwolić na wymaganie od podmiotów niestosujących traktowania branżowego i firm inwestycyjnych zapewniania wyższego poziomu ochrony. W przypadku gdy klient firmy inwestycyjnej jest przedsiębiorstwem określonym powyżej, przed przystąpieniem do świadczenia usług, firma inwestycyjne musi			inwestycyjnych lub zarządzającym ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych, e) funduszem emerytalnym lub towarzystwem emerytalnym w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 291 i 615), f) towarowym domem maklerskim, g) podmiotem zawierającym, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na własny rachunek transakcje na rynkach kontraktów terminowych, opcji lub innych instrumentów pochodnych albo na rynkach pieniężnych wyłącznie w celu zabezpieczenia pozycji zajętych na tych rynkach, lub działającym w tym celu na rachunek innych członków takich rynków, o ile odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji ponoszą uczestnicy rozliczający tych rynków, h) inną niż wskazane w lit. a-g instytucją finansową, i) inwestorem instytucjonalnym innym niż wskazany w lit. a-h prowadzącym regulowaną działalność na rynku finansowym, j) podmiotem prowadzącym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej działalność równoważną do działalności prowadzonej przez podmioty wskazane w lit. a-i, k) przedsiębiorcą spełniającym co najmniej dwa z poniższych wymogów, przy czym równowartość kwot wskazanych w euro jest obliczana przy zastosowaniu średniego kursu euro ustalanego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia przez danego przedsiębiorcę sprawozdania finansowego: – suma bilansowa tego przedsiębiorcy wynosi co najmniej 20 000 000 euro, – osiągnięta przez tego przedsiębiorcę wartość przychodów ze sprzedaży wynosi co najmniej 40 000 000 euro, – kapitał własny lub fundusz własny tego przedsiębiorcy wynosi co najmniej 2 000 000 euro, l) organem publicznym, który zarządza długiem publicznym, bankiem centralnym, Bankiem Światowym, Międzynarodowym Funduszem Walutowym, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Bankiem	

	poinformować klienta, że w oparciu o informacje dostępne firmie inwestycyjnej, klienta uznaje się za profesjonalnego i traktuje się go jako takiego, chyba że firma inwestycyjna i klient ustalą inaczej. Firma inwestycyjna musi również poinformować klienta, że może on wymagać uchylenia warunków porozumienia na potrzeby zapewnienia wyższego poziomu bezpieczeństwa i ochrony. Jeżeli klient uznaje, że nie jest w stanie właściwie ocenić lub zarządzać odnośnym ryzykiem, złożenie wniosku o zapewnienie wyższego poziomu bezpieczeństwa leży w zakresie odpowiedzialności klienta uznanego za klienta profesjonalnego. Wyższy poziom bezpieczeństwa zapewnia się, kiedy klient, którego uznano za profesjonalnego, przystępuje do pisemnego porozumienia z firmą inwestycyjną skutkującego tym, że do celów stosowania mającego zastosowanie reżimu postępowania nie jest on traktowany jako klient profesjonalny. W porozumieniu takim określa się, czy ma to zastosowanie do jednej, czy większej liczby usług lub transakcji, czy też do jednego lub większej liczby produktów czy transakcji. II. KLIENCI, KTORYCH NA ŻYCZENIE MOŻNA TRAKTOWAĆ, JAKO PROFESJONALNYCH II.1. Kryteria identyfikacji Klientom innym niż wymienieni w sekcji I, w tym organom sektora publicznego, organom samorządu terytorialnego, gminom i prywatnym inwestorom indywidualnym, można zezwolić na zniesienie niektórych środków ochrony przyznanych zgodnie z zasadami prowadzenia działalności gospodarczej. Dlatego firmom inwestycyjnym zezwala się na traktowanie klientów wymienionych powyżej jak klientów profesjonalnych, pod warunkiem wypełnienia odpowiednich kryteriów i procedur. Jednakże nie należy uznawać, że klienci ci posiadają wiedzę rynkową oraz doświadczenie porównywalne z posiadanymi przez klientów ujętych w kategoriach wymienionych w sekcji I. Zniesienie wszelkiego rodzaju środków ochrony przyznanych na mocy norm postępowania uznaje się za obowiązujące, jeżeli odpowiednia ocena fachowości, doświadczenia i wiedzy klienta dokonywana przez firmę inwestycyjną daje uzasadnione gwarancje, w świetle charakteru przewidywanych transakcji lub usług, że klient jest w stanie podejmować niezależne decyzje inwestycyjne i rozumie ryzyko, jakie się z nimi wiąże. Za przykład oceny fachowości i wiedzy można uznać badanie odpowiedniości mające zastosowanie do			Inwestycyjnym lub inną organizacją międzynarodową pełniącą podobne funkcje, m) innym inwestorem instytucjonalnym, którego głównym przedmiotem działalności jest inwestowanie w instrumenty finansowe, w tym podmioty zajmujące się sekurytyzacją aktywów lub zawieraniem innego rodzaju transakcji finansowych, n) podmiotem innym niż wskazane w lit. a–m, który jest traktowany jako klient profesjonalny na podstawie art. 3a ust. 1; **Art. 3a.** 1. Firma inwestycyjna, na pisemne żądanie podmiotu innego niż określony w art. 3 pkt 39b lit. a–m, i w zakresie określonym w takim żądaniu, może traktować go jako klienta profesjonalnego, pod warunkiem że posiada on wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Firma inwestycyjna przed uwzględnieniem żądania jest obowiązana ustalić wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych przy świadczeniu usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4, których żądanie dotyczy. 2. Firma inwestycyjna może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/565, traktować klienta profesjonalnego jak klienta detalicznego. 3. Firma inwestycyjna może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2017/565, i na zasadach określonych w art. 71 ust. 2–4 tego rozporządzenia, traktować uprawnionego kontrahenta jak klienta detalicznego albo klienta profesjonalnego. 4. Firma inwestycyjna dokonuje podziału klientów na kategorie, zaliczając ich odpowiednio do kategorii klientów detalicznych, klientów profesjonalnych lub uprawnionych kontrahentów.	

	kierowników i dyrektorów podmiotów uprawnionych na podstawie dyrektywy w dziedzinie finansów. W przypadku małych podmiotów, osoba podlegająca powyższej ocenie musi być osobą uprawnioną do zawierania transakcji w imieniu podmiotu. W trakcie powyższej oceny muszą być spełnione przynajmniej następujące kryteria: — w okresie poprzedzających czterech kwartałów, klient zawierał transakcje o znacznej wielkości na właściwym rynku i z przeciętną częstotliwością 10 razy na kwartał, — wielkość pakietu instrumentów finansowych klienta, określonego jako obejmującego depozyty środków pieniężnych i instrumenty finansowe, przekracza kwotę 500 000 EUR, — klient pracuje lub pracował w sektorze finansowym przez co najmniej rok, prowadząc działalność profesjonalną, która wymaga wiedzy dotyczącej planowanych transakcji lub usług. Państwa członkowskie mogą przyjąć szczególne kryteria oceny fachowości i wiedzy gmin i organów samorządu terytorialnego, które wnioskują o uznanie ich za klientów profesjonalnych. Kryteria te mogą stanowić alternatywę dla kryteriów podanych w akapicie piątym lub je uzupełniać. II.2. Procedura Klienci ci mogą zrzec się korzyści wynikających ze szczegółowych zasad prowadzenia działalności gospodarczej, pod warunkiem spełnienia poniższych wymogów proceduralnych: — skierowanie do firmy inwestycyjnej pisma stwierdzającego, że chcą być traktowani jako klienci profesjonalni na zasadach ogólnych lub w odniesieniu do określonej usługi inwestycyjnej, lub transakcji, bądź kategorii transakcji lub produktu, — firma inwestycyjna musi przesłać im wyraźne pisemne ostrzeżenie dotyczące poziomów ochrony i praw do rekompensaty przysługujących inwestorowi, które mogą utracić, — stwierdzenie na piśmie, w odrębnym od umowy dokumencie, że są świadomi konsekwencji utraty takiej ochrony. Przed podjęciem decyzji o przyjęciu wniosku o zrzeczenie się tych korzyści, firmy inwestycyjne muszą podjąć działania niezbędne do zapewnienia, aby klient wnioskujący traktowany jako klient profesjonalny spełniał właściwe wymogi określone w sekcji II.1. Jednakże w przypadku gdy klientów zaliczono już do kategorii klientów profesjonalnych na podstawie				

	parametrów i procedur podobnych do powyższych, ich powiązania z firmami inwestycyjnymi nie podlegają jakimkolwiek nowym zasadom przyjmowanym na mocy niniejszego załącznika. Firmy muszą wdrożyć właściwe, pisemne procedury wewnętrzne dotyczące zaliczania klientów do poszczególnych kategorii. Klienci profesjonalni są odpowiedzialni za informowanie firmy inwestycyjnej o wszelkich zmianach, które mogą wpływać na obecną klasyfikację klientów. Jednakże w przypadku gdy firmie inwestycyjnej wiadome jest, że klient nie spełnia już warunków wstępnych, które pozwoliły na jego zakwalifikowanie do traktowania odnoszącego się do klientów profesjonalnych, firma inwestycyjna musi podjąć odpowiednie działania.				
ZAŁĄCZNIK III CZĘŚĆ A	**Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian** (o których mowa w art. 97) Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1) Dyrektywa 2006/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 60) Dyrektywa 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/10/WE (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 33) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120)	**N**			
ZAŁĄCZNIK III CZĘŚĆ B	**Terminy transpozycji do prawa krajowego** (o których mowa w art. 94) Dyrektywa 2004/39/WE Okres transpozycji 31 stycznia 2007 r. Okres wdrażania 1 listopada 2007 r. Dyrektywa 2006/31/WE Okres transpozycji 31 stycznia 2007 r. Okres wdrażania 1 listopada 2007 r. Dyrektywa 2007/44/WE Okres transpozycji 21 marca 2009 r. Dyrektywa 2010/78/WE Okres transpozycji 31 grudnia 2011 r.	**N**			

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

	Pozostałe przepisy projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw		
Jedn. red.	**Treść przepisu projektu**	**Jedn. red.**	**Treść Dyrektywy MiFID II**
Art. 1	W **ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi** (Dz.U. z 2017 r. poz. 1768) wprowadza się następujące zmiany:		
Art. 1 pkt 1	„Ustawa reguluje zasady, tryb i warunki podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, prawa i obowiązki podmiotów uczestniczących w tym obrocie oraz wykonywanie nadzoru w tym zakresie.”;	Art. 1	1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do firm inwestycyjnych, operatorów rynków, dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz firm z państw trzecich świadczących usługi inwestycyjne lub prowadzących działalność inwestycyjną poprzez utworzenie oddziału w Unii. 2. Niniejsza dyrektywa ustanawia wymogi dotyczące: a) zezwoleń na prowadzenie działalności przez firmy inwestycyjne oraz warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne; b) świadczenia usług inwestycyjnych lub prowadzenia działalności inwestycyjnej przez firmy z państw trzecich poprzez utworzenie oddziału; c) zezwoleń dla rynków regulowanych oraz funkcjonowania rynków regulowanych; d) zezwoleń dla dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz prowadzenia działalności w tym zakresie; oraz e) nadzoru sprawowanego przez właściwe organy, współpracy między właściwymi organami oraz egzekwowania przez nie przepisów.
Art. 1 pkt 2	w art. 2:		
Art. 1 pkt 2 lit. a	w ust. 1 w pkt 2: - lit. c otrzymuje brzmienie: „c) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową, inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy, waluta, stopa procentowa, wskaźnik rentowności, uprawnienie do emisji lub inny instrument pochodny, indeks finansowy lub wskaźnik finansowy, które są wykonywane przez dostawę lub rozliczenie	Art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. b i c	b) kontrakty pochodne, o których mowa w załączniku I sekcja C 7 o właściwościach innych pochodnych instrumentów finansowych; c) kontrakty pochodne, o których mowa w załączniku I sekcja C 10 o właściwościach innych pochodnych instrumentów finansowych, uwzględniając między innymi, czy podlegają one obrotowi na rynku regulowanym, MTF lub OTF;

	pieniężne, z wyłączeniem instrumentów pochodnych, o których mowa w art. 10 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/565”,”, - lit. e i f otrzymują brzmienie: „e) opcje, kontrakty terminowe, swapy oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar, i które mogą być wykonane przez dostawę, pod warunkiem, że są dopuszczone do obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi, z wyłączeniem produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego na zorganizowanej platformie obrotu, które muszą być wykonywane przez dostawę, f) niedopuszczone do obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar, które mogą być wykonane przez dostawę, które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych,”, - lit. i otrzymuje brzmienie: „i) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward dotyczące stóp procentowych oraz inne instrumenty pochodne odnoszące się do zmian klimatycznych, stawek frachtowych oraz stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne albo mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, a także instrumenty pochodne, o których mowa w art. 8 rozporządzenia 2017/565, i inne, które wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych,”, - dodaje się lit. j w brzmieniu: „j) uprawnienia do emisji.”,		
Art. 1 pkt 2 lit. b	ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Przez wykazywanie właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. f oraz i, rozumie się	Art. 4 ust. 1 pkt 16	„energetyczne kontrakty pochodne wymienione w sekcji C 6” oznaczają opcje, kontrakty terminowe typu futures, kontrakty typu swap i inne kontrakty pochodne wymienione załączniku I sekcja C 6,

	spełnianie warunków określonych w art. 7 rozporządzenia 2017/565.”.		odnoszące się do węgla lub ropy, będące przedmiotem obrotu na OTF i które muszą być rozliczane fizycznie;
Art. 1 pkt 2 lit. c	ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Przez przeznaczenie do celów handlowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. f, rozumie się spełnienie kryteriów określonych w art. 7 ust. 4 rozporządzenia 2017/565.”		
Art. 1 pkt 2 lit. d	dodaje się ust. 5–8 w brzmieniu: „5. Przez produkt energetyczny będący przedmiotem obrotu hurtowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, rozumie się produkt, o którym mowa w art. 2 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 1227/2011. 6. Przez produkt energetyczny będący przedmiotem obrotu hurtowego, który musi być wykonywany przez dostawę, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, rozumie się produkt spełniający kryteria, o których mowa w art. 5 rozporządzenia 2017/565. 7. Produkty, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. b i d rozporządzenia 1227/2011, są instrumentami pochodnymi, jeżeli spełniają warunki określone w ust. 1 pkt 2 lit. e, f lub i, chyba że są przedmiotem obrotu hurtowego na zorganizowanej platformie obrotu i muszą być wykonywane przez dostawę. 8. Instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, są również instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są węgiel i ropa spełniające warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/565, i które musza być wykonywane przez dostawę oraz są przedmiotem obrotu na zorganizowanej platformie obrotu.”;	Art 4 ust. 1 pkt 2 lit. a) Art. 4 ust. 1 pkt 16	a) kontrakty pochodne, o których mowa w załączniku I sekcja C 6, które posiadają cechy produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, które muszą być rozliczane fizycznie oraz energetyczne kontrakty pochodne wymienione w sekcji C 6; 16) energetyczne kontrakty pochodne wymienione w sekcji C 6” oznaczają opcje, kontrakty terminowe typu futures, kontrakty typu swap i inne kontrakty pochodne wymienione załączniku I sekcja C 6, odnoszące się do węgla lub ropy, będące przedmiotem obrotu na OTF i które muszą być rozliczane fizycznie;
Art. 1 pkt 3 lit. a	W art. 3: w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) inne zbywalne prawa majątkowe, które powstają w wyniku emisji, inkorporujące uprawnienie do nabycia lub objęcia papierów wartościowych określonych w lit. a, lub wykonywane poprzez dokonanie rozliczenia pieniężnego, odnoszące się do papierów wartościowych określonych w lit. a, walut, stóp procentowych, stóp zwrotu, towarów oraz innych wskaźników		

	lub mierników (prawa pochodne);”,		
Art. 1 pkt 3 lit. b	pkt 2 otrzymuje brzmienie: 2) alternatywnym systemie obrotu – rozumie się przez to prowadzony poza rynkiem regulowanym, wielostronny system kojarzący oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych w taki sposób, że do zawarcia transakcji dochodzi w ramach tego systemu, zgodnie z określonymi zasadami oraz w sposób niemający charakteru uznaniowego;”	Art. 4 ust. 1 pkt 22	„wielostronna platforma obrotu” lub „MTF” oznacza system wielostronny prowadzony przez firmę inwestycyjną lub operatora rynku, który kojarzy wiele deklaracji gotowości zakupu i sprzedaży instrumentów finansowych przez osoby trzecie – w systemie i zgodnie ze swoimi zasadami niemającymi charakteru uznaniowego – w sposób skutkujący zawarciem kontraktu, zgodnie z tytułem II niniejszej dyrektywy;
Art. 1 pkt 3 lit. c (art. 3 pkt 2a)	po pkt 2 dodaje się pkt 2a–2h w brzmieniu 2a) zestawianiu zleceń – rozumie się przez to wykonywanie czynności skutkujących zawarciem transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe, w których: a) podmiot zestawiający zlecenia jest podmiotem praw i obowiązków wynikających z transakcji względem każdego z podmiotów składających zlecenia, które zostały zestawione, b) obie transakcje zawarte w wyniku zestawienia zleceń są dokonywane w tym samym momencie, c) udział podmiotu zestawiającego zlecenia w transakcjach zawartych w wyniku zestawienia zleceń nie naraża go na ryzyko rynkowe oraz jest neutralny finansowo, z wyjątkiem znanej stronie transakcji opłaty, prowizji lub wynagrodzenia należnej podmiotowi z tytułu każdej transakcji;	Art. 4 ust. 1 pkt 38	„obrót polegający na zestawianiu zleceń” oznacza transakcję, w której podmiot ułatwiający wstępuje w daną transakcję pomiędzy kupującego i sprzedającego w taki sposób, że podczas całego procesu zawierania transakcji nie jest nigdy narażony na ryzyko rynkowe, przy czym obie transakcje składowe są zawierane jednocześnie, a transakcja jest zawierana po cenie, przy której podmiot ułatwiający nie osiąga zysku ani nie ponosi straty, z wyjątkiem z góry ujawnionej prowizji, opłaty lub opłaty za transakcję;
Art. 1 pkt 3 lit. c (art. 3 pkt 2b)	2b) handlu algorytmicznym – rozumie się przez to nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych przy pomocy algorytmu komputerowego automatycznie ustalającego indywidualne parametry zleceń nabycia lub zbycia tych instrumentów, w tym moment złożenia zlecenia, termin jego ważności, cenę lub liczbę instrumentów będących przedmiotem zlecenia lub sposób zarządzania zleceniem po jego złożeniu, przy czym następuje to przy ograniczonym lub zerowym udziale człowieka w rozumieniu art. 18 rozporządzenia 2017/565; nie stanowi handlu algorytmicznego stosowanie automatycznych systemów wykorzystywanych wyłącznie w celu przekierowywania zleceń pomiędzy systemami obrotu instrumentami finansowymi, przetwarzania zleceń nieobejmującego określania jakichkolwiek parametrów transakcji, potwierdzania zleceń lub przetwarzania potransakcyjnego zawartych transakcji;	Art. 4 ust. 1 pkt 39	„handel algorytmiczny” oznacza obrót na instrumentach finansowych, w którym algorytm komputerowy automatycznie ustala indywidualne parametry zleceń, takie jak warunki uruchomienia zlecenia, moment jego realizacji, cenę lub ilość instrumentów będących przedmiotem zlecenia lub sposób zarządzania zleceniem po jego złożeniu, przy ograniczonym lub zerowym udziale człowieka i nie obejmuje jakichkolwiek systemów wykorzystywanych wyłącznie do celu przekierowywania zleceń z jednego systemu obrotu do innego lub do celu przetwarzania zleceń nieobejmującego określania jakichkolwiek parametrów transakcji lub potwierdzania zleceń lub przetwarzania potransakcyjnego zawartych transakcji;

Art. 1 pkt 3 lit. c (art. 3 pkt 2c)	2c) technice handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości – rozumie się przez to handel algorytmiczny, w którym: a) są wykorzystywane systemy teleinformatyczne: - umożliwiające skrócenie czasu przesłania zlecenia do systemu jego wykonania, z wykorzystaniem co najmniej jednego z następujących rozwiązań: usługi kolokacji, korzystania z zasobów systemów teleinformatycznych podmiotu posiadającego na podstawie odpowiedniej umowy połączenie z systemem obrotu instrumentami finansowymi lub bezpośredniego dostępu elektronicznego o wysokiej prędkości przesyłu, - analizujące dane z rynku finansowego, w tym informacje dotyczące zleceń i transakcji zawieranych w ramach obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi oraz powodujące niezwłoczne wykorzystanie algorytmu komputerowego bez udziału człowieka, a także b) występuje duża liczba komunikatów wysyłanych w dniu obrotu do systemu obrotu instrumentami finansowymi, dotyczących przekazania, modyfikowania, anulowania lub kwotowania zlecenia nabycia lub zbycia instrumentu finansowego; przez występowanie dużej liczby takich komunikatów rozumie się spełnienie kryteriów określonych w art. 19 rozporządzenia 2017/565;	Art. 4 ust. 1 pkt 40	„technika handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości" oznacza każdą technikę handlu algorytmicznego, która charakteryzuje się: a) infrastrukturą mającą minimalizować opóźnienia sieciowe i inne, z wykorzystaniem co najmniej jednego z następujących rozwiązań do algorytmicznego wprowadzania zleceń: kolokacji, hostingu blisko położonej strony trzeciej lub bezpośredniego dostępu elektronicznego o wysokiej prędkości; b) systemowym określaniem momentu uruchomienia zlecenia, jego generowania, przekierowywania lub wykonania, bez udziału człowieka dla pojedynczej transakcji lub zlecenia; oraz c) wysoką śróddzienną liczbą komunikatów, które stanowią zlecenie, kwotowanie lub anulowanie;
Art. 1 pkt 3 lit. c (art. 3 pkt 2d)	2d) bezpośrednim dostępie elektronicznym – rozumie się przez to, z uwzględnieniem art. 20 rozporządzenia 2017/565, udostępnianie przez członka lub uczestnika systemu obrotu instrumentami finansowymi własnego połączenia z tym systemem, umożliwiającego składanie zleceń mających za przedmiot instrumenty finansowe za pośrednictwem systemu teleinformatycznego członka lub uczestnika albo bez wykorzystywania takiego systemu;	Art. 4 ust. 1 pkt 41	„bezpośredni dostęp elektroniczny" oznacza mechanizm, w ramach którego członek lub uczestnik lub klient systemu obrotu zezwala danej osobie na korzystanie ze swojego kodu transakcyjnego, tak aby osoba ta mogła przekazywać drogą elektroniczną zlecenia dotyczące instrumentu finansowego bezpośrednio do systemu obrotu, i obejmujący uzgodnienia polegające na wykorzystywaniu przez daną osobę infrastruktury członka, uczestnika lub klienta, lub jakiegokolwiek systemu przyłączeniowego udostępnionego przez członka, uczestnika lub klienta do przekazywania zleceń (bezpośredni dostęp do rynku) lub uzgodnienia, w ramach których dana osoba nie korzysta z tej infrastruktury (dostęp sponsorowany);
Art. 1 pkt 3 lit. c (art. 3 pkt 2e)	2e) zorganizowanej platformie obrotu – rozumie się przez to wielostronny system kojarzący w sposób uznaniowy składane przez podmioty trzecie oferty kupna i sprzedaży obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji, instrumentów pochodnych lub	Art. 4 ust. 1 pkt 23	„zorganizowana platforma obrotu" lub „OTF" oznacza system wielostronny niebędący rynkiem regulowanym ani MTF, w ramach którego umożliwia się interakcję wielu deklaracji gotowości zakupu i sprzedaży obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych,

	produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę, niebędący: a) rynkiem regulowanym ani b) alternatywnym systemem obrotu, zwanym dalej „ASO”;		uprawnień do emisji lub instrumentów pochodnych, składanych przez osoby trzecie w sposób skutkujący zawarciem kontraktu, zgodnie z tytułem II niniejszej dyrektywy;
Art. 1 pkt 3 lit. c (art. 3 pkt 2f)	2f) podmiocie systematycznie internalizującym transakcje – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, która w sposób zorganizowany, częsty, systematycznie i w znacznych wielkościach zawiera transakcje na własny rachunek, wykonując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym, ASO lub poza zorganizowaną platformą obrotu, zwaną dalej „OTF”, bez prowadzenia ASO lub OTF;	Art. 4 ust. 1 pkt 20	„podmiot systematycznie internalizujący transakcje” oznacza firmę inwestycyjną, która w sposób zorganizowany, częsty, systematycznie i w znacznych wielkościach zawiera transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym, MTF lub OTF bez prowadzenia systemu wielostronnego; Kryteria „częstości” i „systematyczności” mierzy się za pomocą liczby transakcji na danym instrumencie finansowym zawieranych na własny rachunek poza rynkiem regulowanym przez firmę inwestycyjną wykonującą zleceń klientów. Pojęcie „w znacznych wielkościach” mierzy się za pomocą wielkości transakcji poza rynkiem regulowanym zawieranych przez firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji tej firmy inwestycyjnej na konkretnym instrumencie finansowym albo za pomocą wielkości transakcji poza rynkiem regulowanym realizowanych przez daną firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji na konkretnym instrumencie finansowym w Unii. Definicja podmiotu systematycznie internalizującego transakcje ma zastosowanie tylko w przypadku gdy przekroczone zostały oba ustalone z góry limity odnoszące się do częstości i systematyczności oraz do znacznych wielkości lub w przypadku gdy firma inwestycyjna decyduje się skorzystać z wariantu dobrowolnego poddania się reżimowi podmiotów systematycznie internalizujących transakcje;
Art. 1 pkt 3 lit. d	po pkt 4h dodaje się pkt 4i–4k w brzmieniu: „4i) rozporządzeniu 2016/1011 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn.zm.);		

	4j) rozporządzeniu 2015/2365 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1); 4k) rozporządzeniu 2016/824 – rozumie się przez to rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/824 z dnia 25 maja 2016 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do treści i formatu opisu funkcjonowania wielostronnych platform obrotu i zorganizowanych platform obrotu oraz powiadamiania Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych (Dz. Urz. UE L 137 z 26.05.2016, str. 10);”,		
Art. 1 pkt 3 lit. e	w pkt 9 oraz w art. 4a ust. 3 pkt 2, art. 5 ust. 1 pkt 3, ust. 3 pkt 2 i ust. 6 i 7, art. 7 ust. 6, art. 25c ust. 1, 2 i 4–6, art. 45e ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2, art. 48 ust. 1 pkt 2 i 6, art. 55 ust. 2, art. 68 ust. 1, 2 i 5, art. 78 ust. 11, art. 171a ust. 1 pkt 5 oraz w art. 176d użyte w różnym przypadku wyrazy „alternatywny system obrotu” zastępuje się wyrazem „ASO”,		
Art. 1 pkt 3 lit. f (art. 3 pkt 9a)	po pkt 9 dodaje się pkt 9a-9c w brzmieniu: „9a) systemie obrotu instrumentami finansowymi – rozumie się przez to rynek regulowany, ASO lub OTF;	Art. 4 ust. 1 pkt 24	„system obrotu” oznacza każdy rynek regulowany, MTF lub OTF;
Art. 1 pkt 3 lit. f (art. 3 pkt 9b)	9b) wielostronnym systemie – rozumie się przez to każdy system, w ramach którego są kojarzone oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych składane przez podmioty trzecie;	Art. 4 ust. 1 pkt 19	„system wielostronny” oznacza każdy system lub platformę, w ramach których umożliwia się interakcję w systemie wielu deklaracji gotowości zakupu i sprzedaży instrumentów finansowych przez osoby trzecie;
Art. 1 pkt 3 lit. f (art. 3 pkt 9c)	9c) systemie wykonywania zlecenia – rozumie się przez to system wykonywania zleceń w rozumieniu art. 64 ust. 1 rozporządzenia 2017/565”,		
Art. 1 pkt 3 lit. g	uchyla się pkt 10b		
Art. 1	po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:	Art. 4 ust. 1	„bliskie powiązania” oznaczają sytuację, w której dwie lub więcej

pkt 3 lit. h	„18a) bliskich powiązaniach – rozumie się przez to: a) posiadanie, bezpośrednio lub pośrednio: - co najmniej 20% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym innego podmiotu lub - co najmniej 20% udziału w kapitale zakładowym innego podmiotu, lub - prawa do wykonywania co najmniej 20% głosów w organach innego podmiotu, lub b) sprawowanie nad innym podmiotem: - kontroli w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 34 lub 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, lub - współkontroli w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 35 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, lub c) wywieranie znaczącego wpływu na inny podmiot w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 36 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;”,	pkt 35	osób fizycznych lub prawnych jest ze sobą powiązanych: a) „udziałem”, w postaci posiadanego bezpośrednio lub za pomocą stosunku kontroli udziału dającego prawo do co najmniej 20 % praw do głosowania lub kapitału przedsiębiorstwa; b) „kontrolą”, która oznacza związek zachodzący między przedsiębiorstwem dominującym i przedsiębiorstwem zależnym we wszystkich przypadkach, o których mowa w art. 22 ust. 1 i 2 dyrektywy 2013/34/UE lub też podobny związek między jakąkolwiek osobą fizyczną lub prawną i przedsiębiorstwem; wszelkie przedsiębiorstwa zależne danego przedsiębiorstwa zależnego są również uważane za przedsiębiorstwa zależne wobec przedsiębiorstwa dominującego najwyższego szczebla; c) trwałym powiązaniem dwóch lub więcej osób fizycznych z tą samą osobą przez stosunek kontroli;
Art. 1 pkt 3 lit. i	uchyla się pkt 27		
Art. 1 pkt 3 lit. j	pkt 28 i 28a otrzymują brzmienie: „28) instrumentach rynku pieniężnego – rozumie się przez to niebędące instrumentami płatniczymi instrumenty, o których mowa w art. 11 rozporządzenia 2017/565; 28a) instrumentach pochodnych – rozumie się przez to opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne prawa majątkowe, których cena lub wartość zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości instrumentów finansowych, walut, stóp procentowych, rentowności, indeksów finansowych, wskaźników finansowych, towarów, zmian klimatycznych, stawek frachtowych, poziomów emisji, stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, a także innych aktywów, praw, zobowiązań, indeksów lub wskaźników oraz instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego;”,	Art. 4 ust. 1 pkt 17	„instrumenty rynku pieniężnego” oznaczają te klasy instrumentów, które są zazwyczaj przedmiotem obrotu na rynku pieniężnym, takie jak bony skarbowe, świadectwa depozytowe i komercyjne papiery wartościowe, z wyłączeniem instrumentów płatniczych;
Art. 1 pkt 3 lit. k	po pkt 28b dodaje się pkt 28c w brzmieniu: „28c) uprawnieniach do emisji – rozumie się przez to uprawnienia do emisji, o których mowa w art. 3 pkt 22 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2017 r. poz.		

	568 i 1089), oraz międzynarodowe jednostki emisji, o których mowa w art. 3 pkt 26 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiającego rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz. Urz. UE L 122 z 03.05.2013, str. 1, z późn. zm.).		
Art. 1 pkt 3 lit. l	po pkt 30b dodaje się pkt 30c w brzmieniu: „30c) strukturyzowanych produktach finansowych – rozumie się przez to strukturyzowane produkty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 600/2014;”,	Art. 4 ust. 1 pkt 48	„strukturyzowane produkty finansowe” oznaczają strukturyzowane produkty finansowe zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;
Art. 1 pkt 3 lit. m	pkt 33 otrzymuje brzmienie: „33) firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską, zagraniczną firmę inwestycyjną prowadzącą działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczną osobę prawną z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską;”,	Art. 4 ust. 1 pkt 1	„firma inwestycyjna” oznacza każdą osobę prawną, której działalność prowadzona w sposób zawodowy i regularny polega na świadczeniu jednej lub większej liczby usług inwestycyjnych na rzecz osób trzecich bądź prowadzeniu jednego lub większej liczby rodzajów działalności inwestycyjnej.
Art. 1 pkt 3 lit. n	pkt 33b otrzymuje brzmienie: „33b) dostawcy informacji skonsolidowanych – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, spółkę prowadzącą rynek regulowany lub inną osobę prawną, posiadające zezwolenie Komisji na gromadzenie informacji, o których mowa w art. 6, art. 7, art. 10, art. 12, art. 13, art. 20 i art. 21 rozporządzenia 600/2014, pochodzących z rynku regulowanego, ASO lub OTF, lub zatwierdzonego podmiotu publikującego, konsolidację tych danych w formę elektronicznego strumienia danych bieżących, ich dalsze udostępnianie oraz podawanie do publicznej wiadomości;		
Art. 1 pkt 3 lit. o	po pkt 33c dodaje się pkt 33d w brzmieniu: „33d) animatorze rynku – rozumie się przez to podmiot zobowiązany w sposób stały, zgodnie z ustalonymi zasadami, do nabywania lub zbywania w ramach swojej działalności instrumentów finansowych na własny rachunek, w celu wspomagania płynności danego instrumentu finansowego;	Art. 4 ust. 1 pkt 7	„animator rynku” oznacza osobę, która systematycznie działa na rynkach finansowych, wykazując wolę zawierania na własny rachunek transakcji kupna i sprzedaży instrumentów finansowych, w oparciu o kapitał własny tej osoby według ustalanych przez nią cen;
Art. 1 pkt 3 lit.	w pkt 39b: - lit. g otrzymuje brzmienie:	Załącznik II	KLIENCI PROFESJONALNI DO CELOW NINIEJSZEJ DYREKTYWY

p	„g) podmiotem zawierającym, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na własny rachunek transakcje na rynkach kontraktów terminowych, opcji lub innych instrumentów pochodnych albo na rynkach pieniężnych wyłącznie w celu zabezpieczenia pozycji zajętych na tych rynkach, lub działającym w tym celu na rachunek innych członków takich rynków, o ile odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji ponoszą uczestnicy rozliczający tych rynków,”, - lit. l otrzymuje brzmienie: „l) organem publicznym, który zarządza długiem publicznym, bankiem centralnym, Bankiem Światowym, Międzynarodowym Funduszem Walutowym, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym lub inną organizacją międzynarodową pełniącą podobne funkcje,”, - lit. n otrzymuje brzmienie: „n) podmiotem innym niż wskazane w lit. a–m, który jest traktowany jako klient profesjonalny na podstawie art. 3a ust. 1;”,		Klient profesjonalny to klient, który posiada doświadczenie, wiedzę i fachowość umożliwiające podejmowanie niezależnych decyzji inwestycyjnych i właściwe ocenianie ryzyka, z którym się one wiążą. W celu uznania klienta za klienta profesjonalnego klient musi wypełniać następujące kryteria: I. KATEGORIE KLIENTOW, KTORYCH UZNAJE SIĘ ZA BRANŻOWYCH Podmioty wymienione poniżej uznaje się za klientów branżowych w odniesieniu do wszystkich usług inwestycyjnych i działalności inwestycyjnej oraz instrumentów finansowych do celów dyrektywy. 1) Podmioty, które są uprawnione lub podlegają przepisom wykonawczym dotyczącym prowadzenia działalności na rynkach finansowych. Poniższy wykaz należy rozumieć, jako obejmujący wszystkie uprawnione podmioty prowadzące działalność charakterystyczną dla wymienionych podmiotów: podmioty uprawnione przez państwo członkowskie na podstawie dyrektywy, podmioty uprawnione lub regulowane przez państwo członkowskie bez odniesienia do dyrektywy oraz podmioty uprawnione lub regulowane przez państwo trzecie: a) instytucje kredytowe; b) firmy inwestycyjne; c) inne uprawnione lub regulowane instytucje finansowe; d) zakłady ubezpieczeń; e) plany zbiorowego inwestowania i spółki zarządzające takimi planami; f) fundusze emerytalne i spółki zarządzające takimi funduszami; g) pośrednicy zawierający transakcje dotyczące towarów oraz towarowych instrumentów pochodnych; h) podmioty lokalne; i) inni inwestorzy instytucjonalni; 2) Duże przedsiębiorstwa spełniające dwa z podanych poniżej wymogów dotyczących wielkości aktywów: — suma bilansowa: 20 000 000 EUR, — obrót netto: 40 000 000 EUR,

			— środki własne: 2 000 000 EUR. 3) Władze krajowe i regionalne, w tym organy publiczne, które zarządzają długiem publicznym na poziomie krajowym lub regionalnym, banki centralne, międzynarodowe i ponadnarodowe instytucje, takie jak Bank Światowy, MFW, EBC, EBI i inne podobne organizacje międzynarodowe. 4) Inni inwestorzy instytucjonalni, których głównym zakresem działalności jest inwestowanie w instrumenty finansowe, w tym podmioty zajmujące się sekurytyzacją aktywów lub innego rodzaju transakcjami finansowymi. Podmioty wymienione powyżej uznaje się za klientów profesjonalnych. Jednakże należy im zezwolić na wymaganie od podmiotów niestosujących traktowania branżowego i firm inwestycyjnych zapewniania wyższego poziomu ochrony. W przypadku gdy klient firmy inwestycyjnej jest przedsiębiorstwem określonym powyżej, przed przystąpieniem do świadczenia usług, firma inwestycyjne musi poinformować klienta, że w oparciu o informacje dostępne firmie inwestycyjnej, klienta uznaje się za profesjonalnego i traktuje się go jako takiego, chyba że firma inwestycyjna i klient ustalą inaczej. Firma inwestycyjna musi również poinformować klienta, że może on wymagać uchylenia warunków porozumienia na potrzeby zapewnienia wyższego poziomu bezpieczeństwa i ochrony. Jeżeli klient uznaje, że nie jest w stanie właściwie ocenić lub zarządzać odnośnym ryzykiem, złożenie wniosku o zapewnienie wyższego poziomu bezpieczeństwa leży w zakresie odpowiedzialności klienta uznanego za klienta profesjonalnego. Wyższy poziom bezpieczeństwa zapewnia się, kiedy klient, którego uznano za profesjonalnego, przystępuje do pisemnego porozumienia z firmą inwestycyjną skutkującego tym, że do celów stosowania mającego zastosowanie reżimu postępowania nie jest on traktowany jako klient profesjonalny. W porozumieniu takim określa się, czy ma to zastosowanie do jednej, czy większej liczby usług lub transakcji, czy też do jednego lub większej liczby produktów czy transakcji.

			II. KLIENCI, KTORYCH NA ŻYCZENIE MOŻNA TRAKTOWAĆ, JAKO PROFESJONALNYCH II.1. Kryteria identyfikacji Klientom innym niż wymienieni w sekcji I, w tym organom sektora publicznego, organom samorządu terytorialnego, gminom i prywatnym inwestorom indywidualnym, można zezwolić na zniesienie niektórych środków ochrony przyznanych zgodnie z zasadami prowadzenia działalności gospodarczej. Dlatego firmom inwestycyjnym zezwala się na traktowanie klientów wymienionych powyżej jak klientów profesjonalnych, pod warunkiem wypełnienia odpowiednich kryteriów i procedur. Jednakże nie należy uznawać, że klienci ci posiadają wiedzę rynkową oraz doświadczenie porównywalne z posiadanymi przez klientów ujętych w kategoriach wymienionych w sekcji I. Zniesienie wszelkiego rodzaju środków ochrony przyznanych na mocy norm postępowania uznaje się za obowiązujące, jeżeli odpowiednia ocena fachowości, doświadczenia i wiedzy klienta dokonywana przez firmę inwestycyjną daje uzasadnione gwarancje, w świetle charakteru przewidywanych transakcji lub usług, że klient jest w stanie podejmować niezależne decyzje inwestycyjne i rozumie ryzyko, jakie się z nimi wiąże. Za przykład oceny fachowości i wiedzy można uznać badanie odpowiedniości mające zastosowanie do kierowników i dyrektorów podmiotów uprawnionych na podstawie dyrektywy w dziedzinie finansów. W przypadku małych podmiotów, osoba podlegająca powyższej ocenie musi być osobą uprawnioną do zawierania transakcji w imieniu podmiotu. W trakcie powyższej oceny muszą być spełnione przynajmniej następujące kryteria: — w okresie poprzedzających czterech kwartałów, klient zawierał transakcje o znacznej wielkości na właściwym rynku i z przeciętną częstotliwością 10 razy na kwartał, — wielkość pakietu instrumentów finansowych klienta, określonego jako obejmującego depozyty środków pieniężnych i instrumenty

			finansowe, przekracza kwotę 500 000 EUR, — klient pracuje lub pracował w sektorze finansowym przez co najmniej rok, prowadząc działalność profesjonalną, która wymaga wiedzy dotyczącej planowanych transakcji lub usług. Państwa członkowskie mogą przyjąć szczególne kryteria oceny fachowości i wiedzy gmin i organów samorządu terytorialnego, które wnioskują o uznanie ich za klientów profesjonalnych. Kryteria te mogą stanowić alternatywę dla kryteriów podanych w akapicie piątym lub je uzupełniać. II.2. Procedura Klienci ci mogą zrzec się korzyści wynikających ze szczegółowych zasad prowadzenia działalności gospodarczej, pod warunkiem spełnienia poniższych wymogów proceduralnych: — skierowanie do firmy inwestycyjnej pisma stwierdzającego, że chcą być traktowani jako klienci profesjonalni na zasadach ogólnych lub w odniesieniu do określonej usługi inwestycyjnej, lub transakcji, bądź kategorii transakcji lub produktu, — firma inwestycyjna musi przesłać im wyraźne pisemne ostrzeżenie dotyczące poziomów ochrony i praw do rekompensaty przysługujących inwestorowi, które mogą utracić, — stwierdzenie na piśmie, w odrębnym od umowy dokumencie, że są świadomi konsekwencji utraty takiej ochrony. Przed podjęciem decyzji o przyjęciu wniosku o zrzeczenie się tych korzyści, firmy inwestycyjne muszą podjąć działania niezbędne do zapewnienia, aby klient wnioskujący traktowany jako klient profesjonalny spełniał właściwe wymogi określone w sekcji II.1. Jednakże w przypadku gdy klientów zaliczono już do kategorii klientów profesjonalnych na podstawie parametrów i procedur podobnych do powyższych, ich powiązania z firmami inwestycyjnymi nie podlegają jakimkolwiek nowym zasadom przyjmowanym na mocy niniejszego załącznika. Firmy muszą wdrożyć właściwe, pisemne procedury wewnętrzne dotyczące zaliczania klientów do poszczególnych kategorii. Klienci profesjonalni są odpowiedzialni za informowanie firmy inwestycyjnej

			o wszelkich zmianach, które mogą wpływać na obecną klasyfikację klientów. Jednakże w przypadku gdy firmie inwestycyjnej wiadome jest, że klient nie spełnia już warunków wstępnych, które pozwoliły na jego zakwalifikowanie do traktowania odnoszącego się do klientów profesjonalnych, firma inwestycyjna musi podjąć odpowiednie działania.
Art. 1 pkt 3 lit. q	po pkt 39c dodaje się pkt 39d w brzmieniu: „39d) uprawnionym kontrahencie – rozumie się przez to: a) klienta profesjonalnego, o którym mowa w art. 3 pkt 39b lit. a–j oraz l–m, z którym firma inwestycyjna, w ramach świadczenia usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2 lub 3, zawiera transakcje lub pośredniczy w ich zawieraniu;”, b) klienta profesjonalnego, o którym mowa w art. 3 pkt 39b lit. k, który na swój wniosek został przez firmę inwestycyjną uznany, na zasadach określonych w art. 71 rozporządzenia 2017/565, za uprawnionego kontrahenta, z którym firma inwestycyjna, w ramach świadczenia usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2 lub 3, zawiera transakcje lub pośredniczy w ich zawieraniu, oraz c) klienta z innego państwa członkowskiego, który posiada status uprawnionego kontrahenta zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę lub miejsce zamieszkania;”,		
Art. 1 pkt 3 lit. r	po pkt 46 dodaje się pkt 46a i 46b w brzmieniu: „46a) małym i średnim przedsiębiorcy – rozumie się przez to: a) przedsiębiorcę o średniej rynkowej kapitalizacji mniejszej niż 200 000 000 euro, wyznaczonej na podstawie notowań z końca roku w trzech ostatnich latach kalendarzowych, przy czym równowartość wskazanej kwoty wyrażonej w euro przelicza się na walutę polską przy zastosowaniu średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień 31 grudnia danego roku, oraz b) podmiot, o którym mowa w art. 77 rozporządzenia 2017/565; 46b) ASO MŚP – rozumie się przez to ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1;”,	Art. 4 ust. 1 pkt 12 i 13	12) „rynek rozwoju MŚP” oznacza MTF, która została zarejestrowana jako rynek rozwoju MŚP zgodnie z art. 33; 13) „małe i średnie przedsiębiorstwa” oznaczają, do celów niniejszej dyrektywy, przedsiębiorstwa o średniej rynkowej kapitalizacji mniejszej niż 200 000 000 EUR na podstawie notowań z końca roku w trzech ostatnich latach kalendarzowych;
Art. 1	pkt 48 otrzymuje brzmienie:	Art. 4 ust. 1	„towarowe instrumenty pochodne” oznaczają towarowe instrumenty

pkt 3 lit. s	„48) towarze – rozumie się przez to towar, o którym mowa w art. 2 pkt 6 rozporządzenia 2017/565;”,	pkt 50	pochodne zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;
Art. 1 pkt 3 lit. t (art. 3 pkt 53)	w pkt 52 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 53–58 w brzmieniu: „53) rynku powiązanym – rozumie się przez to system obrotu instrumentami finansowymi prowadzony na terytorium państwa członkowskiego, na którym przedmiotem obrotu są te same instrumenty, które są przedmiotem obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instrumenty, których cena jest powiązana z ceną instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;		
Art. 1 pkt 3 lit. t (art. 3 pkt 54)	54) trwałym nośniku – rozumie się przez to nośnik umożliwiający użytkownikowi przechowywanie adresowanych do niego informacji w sposób umożliwiający dostęp do nich przez okres odpowiedni do celów sporządzenia tych informacji i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;	Art. 4 ust. 1 pkt 62	„trwały nośnik” oznacza każde urządzenie, które: a) pozwala klientowi na przechowywanie informacji kierowanych osobiście do tego klienta w sposób umożliwiający przyszłe korzystanie z nich przez okres odpowiedni do celów informacji; oraz b) pozwala na niezmienione odtworzenie przechowywanych informacji;
Art. 1 pkt 3 lit. t (art. 3 pkt 56)	55) lokacie strukturyzowanej – rozumie się przez to lokatę strukturyzowaną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 39 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, 2361 i …);	Art. 4 ust. 1 pkt 43	„lokata strukturyzowana” oznacza depozyt zdefiniowany w art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE, który jest w pełni spłacalny w terminie zapadalności na warunkach, na jakich zapłacone zostaną lub są narażone na ryzyko wszelkie odsetki lub premie zgodnie z wzorem, który obejmuje takie czynniki jak: a) indeks lub połączenie indeksów, z wyłączeniem depozytów o zmiennym oprocentowaniu, których stopa zwrotu jest bezpośrednio powiązana z takim indeksem stopy procentowej, jak Euribor lub Libor; b) instrument finansowy lub połączenie instrumentów finansowych; c) towar lub połączenie towarów lub innych aktywów fizycznych lub niefizycznych i nierzeczowych; lub d) kurs walutowy lub połączenie kursów walutowych;
Art. 1 pkt 3 lit. t (art. 3 pkt 57)	56) osobie zaangażowanej – rozumie się przez to osobę, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2017/565;		
Art. 1	57) administratorze – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 3		

pkt 3 lit. t (art. 3 pkt 58)	ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2016/1011;		
Art. 1 pkt 3 lit. t (art. 3 pkt 59)	58) wskaźniku referencyjnym – rozumie się przez to wskaźnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 2016/1011.”;		
Art. 1 pkt 4	Art. 3a. otrzymuje brzmienie Art. 3a. 1. Firma inwestycyjna, na pisemne żądanie podmiotu innego niż określony w art. 3 pkt 39b lit. a–m, i w zakresie określonym w takim żądaniu, może traktować go jako klienta profesjonalnego, pod warunkiem że posiada on wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Firma inwestycyjna przed uwzględnieniem żądania jest obowiązana ustalić wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych przy świadczeniu usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4, których żądanie dotyczy. 2. Firma inwestycyjna może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/565, traktować klienta profesjonalnego jak klienta detalicznego. 3. Firma inwestycyjna może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2017/565, i na zasadach określonych w art. 71 ust. 2–4 tego rozporządzenia, traktować uprawnionego kontrahenta jak klienta detalicznego albo klienta profesjonalnego. 4. Firma inwestycyjna dokonuje podziału klientów na kategorie, zaliczając ich odpowiednio do kategorii klientów detalicznych, klientów profesjonalnych lub uprawnionych kontrahentów.”;	Załącznik II	**KLIENCI PROFESJONALNI DO CELOW NINIEJSZEJ DYREKTYWY** Klient profesjonalny to klient, który posiada doświadczenie, wiedzę i fachowość umożliwiające podejmowanie niezależnych decyzji inwestycyjnych i właściwe ocenianie ryzyka, z którym się one wiążą. W celu uznania klienta za klienta profesjonalnego klient musi wypełniać następujące kryteria: I. KATEGORIE KLIENTOW, KTORYCH UZNAJE SIĘ ZA BRANŻOWYCH Podmioty wymienione poniżej uznaje się za klientów branżowych w odniesieniu do wszystkich usług inwestycyjnych i działalności inwestycyjnej oraz instrumentów finansowych do celów dyrektywy. 1) Podmioty, które są uprawnione lub podlegają przepisom wykonawczym dotyczącym prowadzenia działalności na rynkach finansowych. Poniższy wykaz należy rozumieć, jako obejmujący wszystkie uprawnione podmioty prowadzące działalność charakterystyczną dla wymienionych podmiotów: podmioty uprawnione przez państwo członkowskie na podstawie dyrektywy, podmioty uprawnione lub regulowane przez państwo członkowskie bez odniesienia do dyrektywy oraz podmioty uprawnione lub regulowane przez państwo trzecie: a) instytucje kredytowe; b) firmy inwestycyjne; c) inne uprawnione lub regulowane instytucje finansowe; d) zakłady ubezpieczeń; e) plany zbiorowego inwestowania i spółki zarządzające takimi planami;

			f) fundusze emerytalne i spółki zarządzające takimi funduszami; g) pośrednicy zawierający transakcje dotyczące towarów oraz towarowych instrumentów pochodnych; h) podmioty lokalne; i) inni inwestorzy instytucjonalni; 2) Duże przedsiębiorstwa spełniające dwa z podanych poniżej wymogów dotyczących wielkości aktywów: — suma bilansowa: 20 000 000 EUR, — obrót netto: 40 000 000 EUR, — środki własne: 2 000 000 EUR. 3) Władze krajowe i regionalne, w tym organy publiczne, które zarządzają długiem publicznym na poziomie krajowym lub regionalnym, banki centralne, międzynarodowe i ponadnarodowe instytucje, takie jak Bank Światowy, MFW, EBC, EBI i inne podobne organizacje międzynarodowe. 4) Inni inwestorzy instytucjonalni, których głównym zakresem działalności jest inwestowanie w instrumenty finansowe, w tym podmioty zajmujące się sekurytyzacją aktywów lub innego rodzaju transakcjami finansowymi. Podmioty wymienione powyżej uznaje się za klientów profesjonalnych. Jednakże należy im zezwolić na wymaganie od podmiotów niestosujących traktowania branżowego i firm inwestycyjnych zapewniania wyższego poziomu ochrony. W przypadku gdy klient firmy inwestycyjnej jest przedsiębiorstwem określonym powyżej, przed przystąpieniem do świadczenia usług, firma inwestycyjne musi poinformować klienta, że w oparciu o informacje dostępne firmie inwestycyjnej, klienta uznaje się za profesjonalnego i traktuje się go jako takiego, chyba że firma inwestycyjna i klient ustalą inaczej. Firma inwestycyjna musi również poinformować klienta, że może on wymagać uchylenia warunków porozumienia na potrzeby zapewnienia wyższego poziomu bezpieczeństwa i ochrony. Jeżeli klient uznaje, że nie jest w stanie właściwie ocenić lub zarządzać odnośnym ryzykiem, złożenie wniosku o zapewnienie wyższego

			poziomu bezpieczeństwa leży w zakresie odpowiedzialności klienta uznanego za klienta profesjonalnego. Wyższy poziom bezpieczeństwa zapewnia się, kiedy klient, którego uznano za profesjonalnego, przystępuje do pisemnego porozumienia z firmą inwestycyjną skutkującego tym, że do celów stosowania mającego zastosowanie reżimu postępowania nie jest on traktowany jako klient profesjonalny. W porozumieniu takim określa się, czy ma to zastosowanie do jednej, czy większej liczby usług lub transakcji, czy też do jednego lub większej liczby produktów czy transakcji. II. KLIENCI, KTORYCH NA ŻYCZENIE MOŻNA TRAKTOWAĆ, JAKO PROFESJONALNYCH II.1. Kryteria identyfikacji Klientom innym niż wymienieni w sekcji I, w tym organom sektora publicznego, organom samorządu terytorialnego, gminom i prywatnym inwestorom indywidualnym, można zezwolić na zniesienie niektórych środków ochrony przyznanych zgodnie z zasadami prowadzenia działalności gospodarczej. Dlatego firmom inwestycyjnym zezwala się na traktowanie klientów wymienionych powyżej jak klientów profesjonalnych, pod warunkiem wypełnienia odpowiednich kryteriów i procedur. Jednakże nie należy uznawać, że klienci ci posiadają wiedzę rynkową oraz doświadczenie porównywalne z posiadanymi przez klientów ujętych w kategoriach wymienionych w sekcji I. Zniesienie wszelkiego rodzaju środków ochrony przyznanych na mocy norm postępowania uznaje się za obowiązujące, jeżeli odpowiednia ocena fachowości, doświadczenia i wiedzy klienta dokonywana przez firmę inwestycyjną daje uzasadnione gwarancje, w świetle charakteru przewidywanych transakcji lub usług, że klient jest w stanie podejmować niezależne decyzje inwestycyjne i rozumie ryzyko, jakie się z nimi wiąże. Za przykład oceny fachowości i wiedzy można uznać badanie odpowiedniości mające zastosowanie do kierowników i dyrektorów podmiotów uprawnionych na podstawie dyrektywy w dziedzinie finansów. W przypadku małych podmiotów, osoba podlegająca

			powyższej ocenie musi być osobą uprawnioną do zawierania transakcji w imieniu podmiotu. W trakcie powyższej oceny muszą być spełnione przynajmniej następujące kryteria: — w okresie poprzedzających czterech kwartałów, klient zawierał transakcje o znacznej wielkości na właściwym rynku i z przeciętną częstotliwością 10 razy na kwartał, — wielkość pakietu instrumentów finansowych klienta, określonego jako obejmującego depozyty środków pieniężnych i instrumenty finansowe, przekracza kwotę 500 000 EUR, — klient pracuje lub pracował w sektorze finansowym przez co najmniej rok, prowadząc działalność profesjonalną, która wymaga wiedzy dotyczącej planowanych transakcji lub usług. Państwa członkowskie mogą przyjąć szczególne kryteria oceny fachowości i wiedzy gmin i organów samorządu terytorialnego, które wnioskują o uznanie ich za klientów profesjonalnych. Kryteria te mogą stanowić alternatywę dla kryteriów podanych w akapicie piątym lub je uzupełniać. II.2. Procedura Klienci ci mogą zrzec się korzyści wynikających ze szczegółowych zasad prowadzenia działalności gospodarczej, pod warunkiem spełnienia poniższych wymogów proceduralnych: — skierowanie do firmy inwestycyjnej pisma stwierdzającego, że chcą być traktowani jako klienci profesjonalni na zasadach ogólnych lub w odniesieniu do określonej usługi inwestycyjnej, lub transakcji, bądź kategorii transakcji lub produktu, — firma inwestycyjna musi przesłać im wyraźne pisemne ostrzeżenie dotyczące poziomów ochrony i praw do rekompensaty przysługujących inwestorowi, które mogą utracić, — stwierdzenie na piśmie, w odrębnym od umowy dokumencie, że są świadomi konsekwencji utraty takiej ochrony. Przed podjęciem decyzji o przyjęciu wniosku o zrzeczenie się tych korzyści, firmy inwestycyjne muszą podjąć działania niezbędne do zapewnienia, aby klient wnioskujący traktowany jako klient

			profesjonalny spełniał właściwe wymogi określone w sekcji II.1. Jednakże w przypadku gdy klientów zaliczono już do kategorii klientów profesjonalnych na podstawie parametrów i procedur podobnych do powyższych, ich powiązania z firmami inwestycyjnymi nie podlegają jakimkolwiek nowym zasadom przyjmowanym na mocy niniejszego załącznika. Firmy muszą wdrożyć właściwe, pisemne procedury wewnętrzne dotyczące zaliczania klientów do poszczególnych kategorii. Klienci profesjonalni są odpowiedzialni za informowanie firmy inwestycyjnej o wszelkich zmianach, które mogą wpływać na obecną klasyfikację klientów. Jednakże w przypadku gdy firmie inwestycyjnej wiadome jest, że klient nie spełnia już warunków wstępnych, które pozwoliły na jego zakwalifikowanie do traktowania odnoszącego się do klientów profesjonalnych, firma inwestycyjna musi podjąć odpowiednie działania.
Art. 1 pkt 5 (art. 3b)	po art. 3a dodaje się art. 3b–3d w brzmieniu: „Art. 3b. 1. Firma inwestycyjna niespełniająca kryteriów określonych w art. 3 pkt 2f po uprzednim zawiadomieniu Komisji może dobrowolnie poddać się reżimowi mającemu zastosowanie do podmiotu systematycznie internalizującego transakcje. 2. Firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje Komisję o rezygnacji z dobrowolnego poddawania się reżimowi mającemu zastosowanie do podmiotu systematycznie internalizującego transakcje. 3. Do firmy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, w okresie od dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, do dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące podmiotu systematycznie internalizującego transakcje.		
Art. 1 pkt 5 (art. 3c)	Art. 3c. 1. Kryteria częstości i systematyczności, o których mowa w art. 3 pkt 2f ustala się, z uwzględnieniem art. 12–17 rozporządzenia 2017/565, na podstawie liczby transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, zawieranych na własny rachunek poza systemem obrotu instrumentami finansowymi przez firmę inwestycyjną wykonującą zlecenia klientów. 2. Kryterium zawierania transakcji w znacznych wielkościach, o którym	Art. 4 ust. 1 pkt 20	„podmiot systematycznie internalizujący transakcje” oznacza firmę inwestycyjną, która w sposób zorganizowany, częsty, systematycznie i w znacznych wielkościach zawiera transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym, MTF lub OTF bez prowadzenia systemu wielostronnego; Kryteria „częstości” i „systematyczności” mierzy się za pomocą liczby transakcji na danym instrumencie finansowym zawieranych na

	mowa w art. 3 pkt 2f ustala się, z uwzględnieniem art. 12–17 rozporządzenia 2017/565, na podstawie wielkości transakcji zawieranych poza systemem obrotu instrumentami finansowymi przez firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, zawieranych przez tę firmę inwestycyjną albo na podstawie wielkości transakcji poza systemem obrotu instrumentami finansowymi zawieranych przez firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, na terytorium Unii Europejskiej.”;		własny rachunek poza rynkiem regulowanym przez firmę inwestycyjną wykonującą zleceń klientów. Pojęcie „w znacznych wielkościach” mierzy się za pomocą wielkości transakcji poza rynkiem regulowanym zawieranych przez firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji tej firmy inwestycyjnej na konkretnym instrumencie finansowym albo za pomocą wielkości transakcji poza rynkiem regulowanym realizowanych przez daną firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji na konkretnym instrumencie finansowym w Unii. Definicja podmiotu systematycznie internalizującego transakcje ma zastosowanie tylko w przypadku gdy przekroczone zostały oba ustalone z góry limity odnoszące się do częstości i systematyczności oraz do znacznych wielkości lub w przypadku gdy firma inwestycyjna decyduje się skorzystać z wariantu dobrowolnego poddania się reżimowi podmiotów systematycznie internalizujących transakcje;
Art. 1 pkt 5 (art. 3d)	Art. 3d. Ilekroć w niniejszej ustawie jest mowa o zleceniu nabycia lub zbycia instrumentów finansowych**,** należy przez to rozumieć także oświadczenie woli, którego przedmiotem są instrumenty finansowe, wywołujące równoważne do takiego zlecenia skutki.		
Art. 1 pkt 6	w art. 10 w ust. 1a pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) bankowych papierów wartościowych – powinno również spełniać wymogi określone w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”;		
Art. 1 pkt 7	w art. 11 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Na okres ten wystawiający dokonuje blokady odpowiedniej liczby papierów wartościowych na rachunku papierów wartościowych posiadacza, który wystąpił z żądaniem, o którym mowa w art. 9 ust. 1.”;		
Art. 1 pkt 8	w art. 13a ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. Klienci firm inwestycyjnych wykonujących działalność związaną z aukcjami prowadzonymi przez platformy aukcyjne, mogą wnieść do Komisji skargę związaną z przestrzeganiem w związku z tą działalnością zasad postępowania określonych w art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010.”;		
Art. 1 pkt 9	w art. 13b ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń	Art. 73 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie przez właściwe organy skutecznych mechanizmów umożliwiających zgłaszanie

	przepisów ustawy, rozporządzenia 575/2013, rozporządzenia 909/2014 oraz rozporządzenia 600/2014.”;		właściwym organom potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń przepisów rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz przepisów prawa krajowego przyjętych w wykonywaniu niniejszej dyrektywy.
Art. 1 pkt 10	po art. 13b dodaje się art. 13c i art. 13d w brzmieniu: „Art. 13c. Minister właściwy do spraw budżetu może organizować rynek obrotu skarbowymi papierami wartościowymi w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 4 ust. 2a, oraz instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy. Art. 13d. 1. Minister właściwy do spraw budżetu może zlecać innym podmiotom organizację rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi oraz instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy. Rynek taki może być prowadzony jako ASO, rynek regulowany lub rynek poza systemem obrotu instrumentami finansowymi. Komisja, wydając zezwolenie na prowadzenie takiego ASO lub takiego rynku regulowanego, zasięga opinii ministra właściwego do spraw budżetu. 2. Na żądanie ministra właściwego do spraw budżetu osoby wchodzące w skład zarządu podmiotu, o którym mowa w ust. 1, lub pozostające z tym podmiotem w stosunku pracy lub innym o podobnym charakterze, są obowiązane do udzielenia w terminie określonym w żądaniu, jednak nie krótszym niż 7 dni, pisemnych informacji w sprawach dotyczących działalności tego podmiotu w zakresie rynku skarbowych papierów wartościowych oraz instrumentów finansowych, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy. W uzasadnionych przypadkach minister właściwy do spraw budżetu może żądać udzielenia tych informacji w krótszym terminie.”;		
Art. 1 pkt 11 lit. a	w art. 14: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Rynkiem regulowanym, w rozumieniu ustawy, jest działający w sposób stały wielostronny system zawierania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu w tym systemie, zapewniający inwestorom powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie przy kojarzeniu ofert nabycia i zbycia instrumentów finansowych, oraz jednakowe warunki nabywania i zbywania	Art. 1 pkt 21	„rynek regulowany” oznacza system wielostronny prowadzony lub zarządzany przez operatora rynku, który kojarzy lub ułatwia kojarzenie wielu deklaracji gotowości zakupu i sprzedaży instrumentów finansowych przez osoby trzecie – w systemie i zgodnie ze swoimi zasadami niemającymi charakteru uznaniowego – w sposób skutkujący zawarciem kontraktu obejmującego instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu zgodnie z jego zasadami lub systemami oraz który posiada zezwolenie i funkcjonuje w sposób

	tych instrumentów, zorganizowany i podlegający nadzorowi właściwego organu na zasadach określonych w przepisach ustawy, jak również uznany przez państwo członkowskie za spełniający te warunki, i wskazany Komisji Europejskiej jako rynek regulowany.”;		systematyczny, zgodnie z tytułem III niniejszej dyrektywy;
Art. 1 pkt 11 lit. b	ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany prowadzącego w innym państwie członkowskim ASO lub prowadzącego w innym państwie członkowskim OTF stosuje się odpowiednio art. 117a.”;		
Art. 1 pkt 12	w art. 14a ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W przypadkach gdy zgodnie z art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2017/565 działalność podmiotu, o którym mowa w ust. 1, uzyska znaczną wagę dla funkcjonowania rynku papierów wartościowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dla ochrony inwestorów, Komisja podejmuje współpracę z właściwym organem nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.”;	Art. 79 ust. 2	Gdy, uwzględniając sytuację rynków papierów wartościowych w przyjmującym państwie członkowskim, działalność systemu obrotu, który ustanowił uzgodnienia w przyjmującym państwie członkowskim, zyskała znaczną wagę dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w tym przyjmującym państwie członkowskim, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego systemu obrotu ustanawiają proporcjonalne uzgodnienia dotyczące współpracy.
Art. 1 pkt 13	w art. 16: a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. Spółka prowadząca rynek regulowany może, po uzyskaniu zezwolenia Komisji, prowadzić ASO. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi ASO, stosuje się odpowiednio art. 78 ust. 1–11, 13 i 14, art. 78b, art. 83a ust. 4 i 4a, art. 104a, oraz przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 i 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności, oraz przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/584 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi organizacyjne w zakresie systemów obrotu (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 350), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/584”. 4. Spółka prowadząca rynek regulowany może, po uzyskaniu zezwolenia Komisji, prowadzić OTF. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi OTF, stosuje się odpowiednio art. 78 ust. 1–6a, 8 i 12–14, art. 78c,		

	art. 78d, art. 78e ust. 2 i 3, art. 78f, art. 83a ust. 4 i 4a, art. 104a, oraz przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 i 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności, oraz przepisy rozporządzenia 2017/584.”, b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Komisja, wydając zezwolenie, o którym mowa w ust. 3, może, na wniosek spółki prowadzącej rynek regulowany, wpisać spółkę do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 16a ust. 1 pkt 2–4.”;		
Art. 1 pkt 14 (Art. 16a ust. 1)	po art. 16 dodaje się art. 16a-16f w brzmieniu: „Art. 16a. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany prowadząca ASO może wystąpić do Komisji z wnioskiem o wpisanie tego ASO do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli: 1) w momencie składania wniosku o wpis do rejestru co najmniej połowę emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do ASO, stanowią emitenci będący małymi i średnimi przedsiębiorcami, zgodnie z art. 78 ust. 1 rozporządzenia 2017/565; 2) spełnia warunki określone w art. 78 ust. 2 lit. a–i rozporządzenia 2017/565; 3) posiada skuteczne zasady, systemy i procedury zapewniające, że emitenci, których instrumenty są wprowadzone do tego systemu, osoby pełniące na rzecz tych emitentów obowiązki zarządcze, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 596/2014, oraz osoby blisko z nimi związane, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 26 tego rozporządzenia, spełniają wymogi, które mają do nich zastosowanie zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia 596/2014; 4) posiada skuteczne systemy i mechanizmy kontroli, zmierzające do przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku zgodnie z wymogami określonymi w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 596/2014.	Art. 33 ust. 3	Państwa członkowskie zapewniają, aby MTF podlegały skutecznym zasadom, systemom i procedurom zapewniającym spełnienie następujących kryteriów: a) co najmniej 50 % emitentów, których instrumenty finansowe są dopuszczone do obrotu na MTF to MŚP w momencie rejestracji MTF jako rynku rozwoju MŚP oraz w ciągu każdego roku kalendarzowego po tej dacie; b) ustanowiono odpowiednie kryteria dotyczące pierwszego i dalszego dopuszczenia instrumentów finansowych emitentów do obrotu na tym rynku; c) w przypadku pierwszego dopuszczenia instrumentów finansowych do obrotu na tym rynku opublikowano wystarczające informacje umożliwiające inwestorom podjęcie świadomej decyzji o ewentualnym zainwestowaniu w dane instrumenty finansowe, w formie odpowiedniego dokumentu o dopuszczeniu do obrotu albo w formie prospektu emisyjnego, jeżeli w odniesieniu do oferty publicznej instrumentów finansowych przeprowadzonej w związku z pierwszym dopuszczeniem do obrotu instrumentu finansowego na MTF zastosowanie mają wymogi określone w dyrektywie 2003/71/WE; d) na rynku dostępne są odpowiednie bieżące okresowe sprawozdania finansowe udostępniane przez emitenta lub w jego imieniu, na przykład zbadane roczne sprawozdania finansowe;

			e) emitenci na rynku, zdefiniowani w art. 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, osoby pełniące obowiązki kierownicze, zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 oraz osoby blisko z nimi związane, zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 spełniają stosowne wymogi mające do nich zastosowanie na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014; f) informacje regulacyjne dotyczące emitentów na rynku są przechowywane i podawane do publicznej wiadomości; g) istnieją skuteczne systemy i mechanizmy kontroli mające na celu zapobieganie przypadkom nadużyć na rynku oraz ich wykrywanie zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 596/2014.
Art. 1 pkt 14 (Art. 16a ust. 2-4)	2. Wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w ust. 1, lub dokumenty do niego załączone, zawierają informacje potwierdzające spełnianie warunków określonych w ust. 1. 3. Komisja odmawia wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli nie są spełnione warunki określone w ust. 1. 4. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli: 1) spółka złożyła wniosek o wykreślenie ASO z rejestru; 2) warunki, które były podstawą wpisu do rejestru, przestały być spełnione; ocena spełniania warunku określonego w ust. 1 pkt 1 następuje zgodnie z art. 79 ust. 1 rozporządzenia 2017/565.	Art. 33 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają macierzystemu właściwemu organowi możliwość wyrejestrowania MTF jako rynku rozwoju MŚP w którymkolwiek z poniższych przypadków: a) firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący rynek wystąpili z wnioskiem o jego wyrejestrowanie; b) wymogi określone w ust. 3 nie są już spełnione w odniesieniu do MTF.
Art. 1 pkt 14 (Art. 16a ust. 5)	5. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, również w przypadku, gdy po upływie trzech lat od daty wpisu do rejestru na podstawie art. 16 ust. 5, więcej niż połowa emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do obrotu w tym systemie nie spełnia wymogów uznania ich za małych i średnich przedsiębiorców.		
Art. 1 pkt 14 (Art. 16a ust. 6)	6. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wpisaniu ASO do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, lub o jego wykreśleniu z tego rejestru.	Art. 33 ust. 6	Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku zarejestrowania lub wyrejestrowania MTF jako rynku rozwoju MŚP przez macierzysty właściwy organ na podstawie niniejszego artykułu, organ ten jak najszybciej powiadomił o tym EUNGiPW. EUNGiPW publikuje na swoich stronach internetowych oraz aktualizuje wykaz rynków rozwoju MŚP.

Art. 1 pkt 14 (Art. 16b-16f)	Art. 16b. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany może, w drodze outsourcingu, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej, zlecić przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę spółkę, w tym z prowadzeniem przez tę spółkę systemu obrotu instrumentami finansowymi lub platformy aukcyjnej lub z organizowaniem obrotu towarami giełdowymi w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1127, 1089 i …). 2. W przypadku zlecenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, w drodze outsourcingu, całości lub części funkcji operacyjnych dotyczących systemów transakcyjnych pozwalających na stosowanie lub wspierających stosowanie handlu algorytmicznego, stosuje się przepisy art. 6 rozporządzenia 2017/584. 3. W przypadku zlecenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, w drodze outsourcingu, całości lub części funkcji operacyjnych o podstawowym lub istotnym znaczeniu, innych niż wymienione w ust. 2, stosuje się: 1) przepisy art. 6 ust. 3–7 rozporządzenia 2017/584; 2) odpowiednio przepisy art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2017/584; 3) odpowiednio przepisy art. 16c i art. 16d. 4. Przez funkcje operacyjne o podstawowym lub istotnym znaczeniu, o których mowa w ust. 3, rozumie się funkcje, w przypadku których błąd lub niepowodzenie w ich wykonaniu zagrażałyby w sposób istotny ciągłości wypełniania przez spółkę prowadzącą rynek regulowany warunków zezwolenia lub spoczywających na niej innych zobowiązań wynikających z przepisów ustawy lub zagrażałyby niezawodności lub ciągłości wykonywania przez spółkę działalności. 5. Nie uznaje się za funkcje operacyjne o podstawowym lub istotnym znaczeniu, o których mowa w ust. 3: 1) usług doradztwa, 2) innych usług niestanowiących elementu przedmiotu działalności spółki określonego w art. 21, w tym doradztwa prawnego, szkolenia pracowników, prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz ochrony osób lub mienia, 3) innych usług wystandaryzowanych i łatwo zastępowalnych.		

	6. W przypadku zlecenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, w drodze outsourcingu, czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę spółkę, innych niż określone w ust. 2 i 3, spółka sprawuje nadzór oraz dokonuje oceny jakości i prawidłowości wykonywania czynności powierzonych na podstawie umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, w sposób adekwatny do poziomu ryzyka związanego ze zleconymi czynnościami. 7. W przypadku gdy umowa, o której mowa w art. 16b ust. 1, została zawarta z podmiotem należącym do tej samej grupy kapitałowej, do której należy spółka prowadząca rynek regulowany, przepis ust. 2, 3 i 6 stosuje się z uwzględnieniem powiązań istniejących w ramach danej grupy kapitałowej. Art. 16c. 1. Zlecenie przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, w drodze outsourcingu, najważniejszych funkcji operacyjnych w rozumieniu art. 6 ust. 6 rozporządzenia 2017/584 wymaga zgody Komisji. 2. Wniosek o udzielenie zgody na zlecenie, w drodze outsourcingu, najważniejszych funkcji operacyjnych, zawiera informacje lub dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2017/584. Do wniosku dołącza się projekt umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, spełniający wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 4 tego rozporządzenia. 3. Decyzja o udzieleniu zgody na zlecenie, w drodze outsourcingu, najważniejszych funkcji operacyjnych, zawiera: 1) oznaczenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, któremu spółka prowadząca rynek regulowany zleci najważniejsze funkcje operacyjne; 2) określenie najważniejszych funkcji operacyjnych, które będą zlecone w drodze outsourcingu; 3) termin, w ciągu którego umowa, o której mowa w art. 16b ust. 1, powinna być zawarta, nie dłuższy niż 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zgody stała się ostateczna. 4. Komisja odmawia udzielenia zgody na zlecenie, w drodze outsourcingu, najważniejszych funkcji operacyjnych, w przypadku gdy: 1) z treści wniosku lub załączonego projektu umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, wynika, że nie są spełnione warunki, o których mowa w art. 6 ust.		

	1 lub 3 rozporządzenia 2017/584, lub 2) projekt umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, nie zawiera elementów, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia 2017/584, albo jest niezgodny z art. 16f, lub 3) czynności zlecone w drodze outsourcingu byłyby wykonywane w państwie niebędącym państwem członkowskim, a przepisy tego państwa nie zapewniają Komisji skutecznego dostępu do danych związanych z działaniami zleconymi w drodze outsourcingu, w tym przeprowadzenia kontroli przedsiębiorcy zagranicznego, bądź w inny sposób nadzór Komisji nad spółką prowadzącą rynek regulowany nie mógłby być sprawowany w sposób prawidłowy, lub 4) projekt umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, zawieranej z przedsiębiorcą lub przedsiębiorcą zagranicznym, w związku z zawarciem w niej postanowień, o których mowa w art. 16f ust. 2, wskazuje, że nie będzie on faktycznie wykonywał zleconych czynności. Art. 16d. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany zawiadamia Komisję o zamiarze zlecenia, w drodze outsourcingu, funkcji operacyjnych, o których mowa w art. 16b ust. 2, usługodawcy świadczącemu tę samą usługę na rzecz innych systemów obrotu instrumentami finansowymi, co najmniej na 14 dni przez zawarciem umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, dołączając: 1) informacje lub dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2017/584; 2) projekt umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, spełniający wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia 2017/584. 2. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany uzyskała zgodę Komisji na zlecenie, w drodze outsourcingu, danych funkcji operacyjnych, przepisu ust. 1 nie stosuje się. 3. Spółka prowadząca rynek regulowany zawiadamia Komisję o każdej zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, której przedmiotem są funkcje operacyjne, o których mowa w art. 16b ust. 2, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 24 godzin od powzięcia informacji o takim zdarzeniu. 4. Komisja może, w drodze decyzji, nakazać spółce prowadzącej rynek regulowany zmianę lub rozwiązanie umowy, o której mowa w art. 16b ust.		

	1, w przypadku, gdy w czasie jej obowiązywania nie są spełnione warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 albo 3 rozporządzenia 2017/584, lub wskutek zmiany umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, nie spełnia ona wymogów, o których mowa w art. 6 ust. 4 tego rozporządzenia. 5. Nakazując zmianę lub rozwiązanie umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, na podstawie ust. 4, Komisja wyznacza spółce prowadzącej rynek regulowany termin, w ciągu którego czynność ta ma być dokonana. Art. 16e. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany uwzględnia ryzyko związane z powierzeniem wykonywania czynności w systemie zarządzania ryzykiem, w tym wynikające z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, w sposób obejmujący działania związane z identyfikacją, szacowaniem, kontrolą, przeciwdziałaniem, monitorowaniem i raportowaniem ryzyka w tym zakresie. 2. Odpowiedzialności przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec spółki prowadzącej rynek regulowany za szkody wyrządzone: 1) członkom lub uczestnikom systemu obrotu, 2) członkom obrotu towarami giełdowymi w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, 3) podmiotom uprawnionym do bezpośredniego składania ofert na aukcjach - wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, nie można wyłączyć. 3. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, do której zastosowanie mają przepisy prawa obcego, spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia zawarcie w niej postanowień odpowiadających przepisom art. 473 § 2, art. 474 i art. 483 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny. 4. Odpowiedzialności spółki prowadzącej rynek regulowany za szkody wyrządzone: 1) członkom lub uczestnikom systemu obrotu, 2) członkom obrotu towarami giełdowymi w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, 3) podmiotom uprawnionym do bezpośredniego składania ofert na aukcjach - wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę		

	zagranicznego, nie można wyłączyć ani ograniczyć. 5. Przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, spółka prowadząca rynek regulowany przygotowuje plan postępowania z ryzykiem, uwzględniając w szczególności: 1) sposób postępowania w wyborze przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, któremu zamierza powierzyć czynności, 2) charakter i zakres czynności oraz okres świadczenia usługi przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego i wszystkie jego etapy, 3) zagrożenia mogące spowodować powstanie kosztów związanych z wypłatą odszkodowania z tytułu roszczeń podmiotów, o których mowa w ust. 4 pkt 1–3, lub osób trzecich o naprawienie szkody wyrządzonej wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego w zakresie w jakim nie poniósłby odpowiedzialności. 6. Spółka prowadząca rynek regulowany wprowadza adekwatne i skuteczne rozwiązania zabezpieczające pokrycie ewentualnych kosztów, o których mowa w ust. 5 pkt 3, w szczególności przez: 1) zawarcie w umowie, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, postanowień przewidujących pełną odpowiedzialność przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego za te koszty lub 2) zawarcie odpowiedniej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji ubezpieczeniowej lub gwarancji bankowej, na podstawie której spółka prowadząca rynek regulowany jest uprawniona do otrzymania świadczenia w związku z tymi kosztami, lub 3) posiadanie odpowiedniego kapitału własnego na pokrycie tych kosztów. Art. 16f. 1. Przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny może, w drodze dalszego outsourcingu, powierzyć innemu przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonanie czynności, które zostały mu zlecone w drodze outsourcingu przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, o ile umowa, o której mowa w art. 16b ust. 1, tak stanowi, oraz określa zakres powierzanych czynności wraz ze wskazaniem oznaczonego przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, który będzie wykonywał czynności w ramach dalszego outsourcingu. Zmiana przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, który będzie wykonywał czynności w ramach dalszego		

	outsourcingu, lub zmiana zakresu powierzanych mu czynności, wymaga zmiany umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1. 2. Czynności powierzone w ramach dalszego outsourcingu nie mogą stanowić istoty czynności zleconych w drodze outsourcingu przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, lub powodować, że którykolwiek z warunków, o którym mowa w art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2017/584, nie będzie spełniony. 3. Dalsze powierzenie czynności zleconych w drodze dalszego outsourcingu nie jest dopuszczalne. 4. Wykonywanie czynności w ramach dalszego outsourcingu nie wyłącza i nie zmienia zasad odpowiedzialności określonych w art. 16e.”;		
Art. 1 pkt 15 lit. a	w art. 17: a) w ust. 1: - po pkt 2 dodaje się przecinek i pkt 3 w brzmieniu: „3) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez członków zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany wymogów posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia oraz w zakresie liczby funkcji pełnionych jednocześnie”, - część wspólna otrzymuje brzmienie: „– przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony interesów inwestorów uczestniczących w obrocie na tym rynku, w zakresie nieuregulowanym bezpośrednio stosowanymi przepisami prawa Unii Europejskiej mającymi zastosowanie do tego rynku, a w odniesieniu do platformy aukcyjnej również zapewnienia bezpieczeństwa przebiegu aukcji na prowadzonej platformie aukcyjnej oraz ochrony interesów uczestników aukcji, w zakresie nieuregulowanym w art. 4–21, art. 30–32, art. 35, art. 38, art. 39, art. 41, art. 42, art. 44–58 i art. 60–64 rozporządzenia 1031/2010, z uwzględnieniem zagwarantowania warunków prowadzenia aukcji analogicznych jak przewidzianych dla rynku regulowanego.”,		
Art. 1 pkt 15 lit. b	b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu: „3. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, przekazane Komisji przez spółkę prowadzącą rynek	Art. 18 ust. 10	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF przekazywali właściwemu organowi i EUNGiPW szczegółowy opis funkcjonowania MTF lub OTF, w tym – bez uszczerbku dla art. 20

	regulowany informacje o przypadkach naruszenia przez członków rynku regulowanego wdrożonych przez ten rynek zasad uczciwego obrotu oraz istotnego naruszenia regulacji dotyczących jego funkcjonowania, w tym dokonywanego na nim obrotu, oraz o przypadkach uzasadniających podejrzenie wystąpienia manipulacji lub wykorzystania informacji poufnej na tym rynku regulowanym. 4. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o udzieleniu spółce prowadzącej rynek regulowany zezwolenia na prowadzenie ASO lub OTF. Na żądanie tego Urzędu, Komisja udostępnia informacje, o których mowa w art. 25: 1) ust. 2a – w przypadku gdy żądanie dotyczy ASO albo 2) ust. 2b – w przypadku gdy żądanie dotyczy OTF.”;		ust. 1, 4 i 5 – wszelkie powiązania z rynkiem regulowanym, MTF, OTF lub podmiotem systematycznie internalizującym transakcje posiadanym przez tę samą firmę inwestycyjną lub operatora rynku, bądź wszelki udział w nich tych podmiotów, a także wykaz ich członków, uczestników i użytkowników. Właściwe organy udostępniają te informacje na żądanie EUNGiPW. Każde zezwolenie dla firmy inwestycyjnej lub operatora rynku na prowadzenie działalności jako MTF lub OTF zgłaszane jest EUNGiPW. EUNGiPW ustanawia wykaz wszystkich MTF i OTF w Unii. Wykaz ten zawiera informacje dotyczące usług świadczonych przez MTF lub OTF, a także niepowtarzalny kod identyfikujący MTF i OTF, wykorzystywany na potrzeby sprawozdań zgodnie z art. 6, 10 i 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Rejestry te uaktualnia się na bieżąco. EUNGiPW publikuje ten wykaz na swojej stronie internetowej i aktualizuje go.
		Art. 31 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF niezwłocznie informowali właściwy organ o istotnych naruszeniach tych zasad lub nieprawidłowych warunkach wymiany handlowej lub postępowaniu, które może wskazywać na postępowanie zakazane na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014, lub zakłóceniach systemu w odniesieniu do instrumentu finansowego. Właściwe organy firm inwestycyjnych i operatorów rynku prowadzących MTF lub OTF przekazują EUNGiPW oraz właściwym organom pozostałych państw członkowskich informacje, o których mowa w akapicie pierwszym. W odniesieniu do postępowania, które może wskazywać na postępowanie zakazane na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014, właściwy organ musi być przekonany, że takie postępowanie ma lub miało miejsce zanim powiadomi właściwe organy pozostałych państw członkowskich i EUNGiPW.
Art. 1 pkt 16	w art. 18: a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:		

	„3) upowszechnianie jednolitych informacji o kursach i obrotach instrumentami finansowymi, które są przedmiotem obrotu na danym rynku organizowanym przez tę spółkę.”, b) uchyla się ust. 2–2f;		
Art. 1 pkt 17 (art. 18a)	po art. 18 dodaje się art. 18a i art. 18b w brzmieniu: „Art. 18a. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany może czasowo zawiesić lub ograniczyć obrót instrumentami finansowymi w przypadku znacznego wahania cen tych instrumentów finansowych na tym rynku lub na rynku powiązanym, na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc, oraz, w przypadkach i na zasadach określonych w regulaminie rynku regulowanego, w szczególności gdy jest to niezbędne do zachowania stabilności rynku, może unieważnić, zmienić lub skorygować dowolną transakcję. 2. Spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia odpowiedni sposób wyznaczania parametrów zawieszenia obrotu instrumentami finansowymi, który uwzględnia płynność różnych kategorii i podkategorii aktywów, charakter modelu rynku i rodzaje uczestników, oraz zapewnia uniknięcie poważnych zakłóceń prawidłowego zawierania transakcji. 3. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje Komisji informacje o parametrach zawieszania obrotu określonymi instrumentami finansowymi oraz informuje Komisję o wszelkich istotnych zmianach tych parametrów w terminie 3 dni roboczych od dnia ich wprowadzenia. 4. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. 5. W przypadku gdy spółka prowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, który jest istotny z punktu widzenia płynności danego instrumentu finansowego, zawiesza obrót tym instrumentem finansowym na podstawie ust. 1, niezwłocznie informuje Komisję. Spółka prowadząca rynek regulowany powiadamia Komisję o przywróceniu obrotu danym instrumentem finansowym. 6. W celu prawidłowego wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 5, spółka prowadząca rynek regulowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadza niezbędne systemy i procedury zapewniające niezwłoczne przekazanie informacji.	Art. 48 ust. 5	Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany mógł czasowo wstrzymywać lub ograniczać obrót w przypadku znacznego wahania cen instrumentu finansowego na tym rynku lub rynku powiązanym w krótkim okresie oraz, w wyjątkowych przypadkach, mógł unieważnić, zmienić lub skorygować dowolną transakcję. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany zapewniał odpowiednią kalibrację wstrzymania obrotu, która uwzględnia płynność rożnych kategorii i podkategorii aktywów, charakter modelu rynku i rodzaje użytkowników oraz jest wystarczająca do uniknięcia poważnych zakłóceń prawidłowego zawierania transakcji. Państwa członkowskie zapewniają, aby rynek regulowany powiadamiał w sposób spójny i porównywalny o parametrach wstrzymania obrotu oraz wszelkich istotnych zmianach tych parametrów właściwy organ, który z kolei powiadamia o nich EUNGiPW. Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku gdy rynek regulowany, ważny z punktu widzenia płynności danego instrumentu finansowego, wstrzymuje obrót w którymkolwiek państwie członkowskim, ten system obrotu posiadał niezbędne systemy i procedury zapewniające, aby powiadomił on właściwe organy, aby mogły koordynować reakcję na całym rynku i ustalić, czy należy wstrzymać obrót w innych systemach, w których ma miejsce obrót instrumentem finansowym, do czasu wznowienia obrotu na rynku pierwotnym.
Art. 1	Art. 18b. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany przyjmuje systemy	Art. 49 ust.	1. Państwa członkowskie wymagają, aby rynki regulowane przyjęły

pkt 17 (art. 18b)	minimalnej wielkości zmiany ceny dla instrumentów finansowych, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/588 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie minimalnej wielkości zmiany ceny dla akcji, kwitów depozytowych i funduszy inwestycyjnych typu ETF (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 411), zwanym dalej „rozporządzeniem 2017/588”. 2. Systemy minimalnej wielkości zmiany ceny, o których mowa w ust. 1: 1) są wyznaczane na podstawie rozporządzenia 2017/588 w sposób odzwierciedlający profil płynności danego instrumentu finansowego na różnych rynkach oraz średnią różnicę pomiędzy ceną kupna a ceną sprzedaży, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia rozsądnie stabilnych cen bez nieuzasadnionego dalszego ograniczania różnicy między ceną kupna a ceną sprzedaży; 2) odpowiednio dostosowują minimalną wielkość zmiany ceny dla każdego instrumentu finansowego.”;	1 i 2	systemy minimalnej wielkości zmiany ceny dla akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, świadectw i innych podobnych instrumentów finansowych, a także dla wszelkich innych instrumentów finansowych, dla których opracowuje się regulacyjne standardy techniczne zgodnie z ust. 4. 2. Systemy minimalnej wielkości zmiany ceny, o których mowa w ust. 1: a) są kalibrowane w sposób odzwierciedlający profil płynności danego instrumentu finansowego na rożnych rynkach oraz średnią różnicę pomiędzy ceną kupna a ceną sprzedaży, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia rozsądnie stabilnych cen bez nieuzasadnionego dalszego ograniczania spreadów; b) odpowiednio dostosowują minimalną wielkość zmiany ceny dla każdego instrumentu finansowego.
Art. 1 pkt 18	w art. 19 w ust. 1 pkt 2–4 otrzymują brzmienie: „2) dokonywanie oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży na podstawie tej oferty, z wyjątkiem oferty publicznej, o której mowa w art. 7 ust. 4 pkt 4 i 5, ust. 8 i 8a ustawy o ofercie publicznej, wymaga pośrednictwa firmy inwestycyjnej; 3) proponowanie w dowolnej formie i w dowolny sposób nabycia instrumentów pochodnych inkorporujących uprawnienie do nabycia papierów wartościowych określonych w art. 3 pkt 1 lit. a, jeżeli propozycja jest skierowana co najmniej do 150 osób albo do nieoznaczonego adresata – może być dokonywane wyłącznie na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF; 4) instrumenty pochodne inkorporujące uprawnienie do nabycia papierów wartościowych określonych w art. 3 pkt 1 lit. a mogą być przedmiotem proponowania w dowolnej formie i w dowolny sposób, jeżeli propozycja jest skierowana co najmniej do 150 osób albo do nieoznaczonego adresata, wyłącznie w przypadku gdy te papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF;”;		

Art. 1 pkt 19	po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu: „Art. 19a. Działalność polegająca na prowadzeniu wielostronnego systemu może być prowadzona wyłącznie poprzez organizowanie rynku regulowanego, prowadzenie ASO lub OTF, na warunkach określonych w niniejszej ustawie, z wyjątkiem rynku prowadzonego poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, o którym mowa w art. 13d.”;	Art. 1 ust. 7	Wszystkie wielostronne systemy obrotu instrumentami finansowymi muszą funkcjonować zgodnie z przepisami tytułu II dotyczącymi MTF lub OTF albo z przepisami tytułu III dotyczącymi rynków regulowanych. Wszelkie firmy inwestycyjne, które w sposób zorganizowany, częsty, systematycznie i w znacznych wielkościach zawierają transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym, MTF lub OTF, muszą prowadzić działalność zgodnie z tytułem III rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Bez uszczerbku dla art. 23 i 28 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, wszystkie transakcje na instrumentach finansowych, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, których to transakcji nie zawiera się w systemach wielostronnych lub w ramach podmiotów systematycznie internalizujących transakcje, muszą być zgodne z odpowiednimi przepisami tytułu III rozporządzenia (UE) nr 600/2014.
Art. 1 pkt 20	w art. 20: a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 i 3, Komisja może zażądać od spółki prowadzącej rynek regulowany zawieszenia lub wykluczenia z obrotu instrumentów pochodnych powiązanych z papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi niebędącymi papierami wartościowymi, o ile jest to konieczne dla osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia z obrotu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi stanowiących instrument bazowy tych instrumentów pochodnych.”, b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Żądanie, o którym mowa w ust. 1–3a, wskazuje szczegółowe przyczyny, które je uzasadniają.”, c) ust. 4c otrzymuje brzmienie: „4c. W przypadku otrzymania od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, sprawującego w tym państwie nadzór nad rynkiem regulowanym, informacji o wystąpieniu przez ten organ z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu określonego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, Komisja występuje do	Art. 52 ust. 1 i 2	1. Bez uszczerbku dla prawa właściwych organów określonego w art. 69 ust. 2 do żądania zawieszenia lub wycofania instrumentu finansowego z obrotu, operator rynku może zawiesić lub wycofać z obrotu instrument finansowy, który nie jest już zgodny z zasadami rynku regulowanego, chyba że takie zawieszenie lub wycofanie mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku. 2. Państwa członkowskie wymagają, aby operator rynku, który zawiesił lub wycofał z obrotu instrument finansowy, zawiesił również lub wycofał z obrotu instrumenty pochodne, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, w przypadku gdy jest konieczne do wsparcia celów zawieszenia lub wycofania bazowego instrumentu finansowego. Operator rynku publikuje swoją decyzję o zawieszeniu lub wycofaniu instrumentu finansowego i jakiegokolwiek powiązanego instrumentu pochodnego oraz powiadamia o odpowiednich decyzjach swój właściwy organ. Właściwy organ, w którego jurysdykcji zainicjowano zawieszenie lub wycofanie z obrotu, wymaga, aby inne rynki regulowane, MTF, OTF

	spółek prowadzących rynek regulowany, podmiotów prowadzących ASO, podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, jeżeli takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu jest związane z podejrzeniem wykorzystywania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej lub manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub z podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku.”, d) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, informację o wstrzymaniu, zawieszeniu lub wykluczeniu z obrotu określonych papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, a także odpowiednio o zawieszeniu lub wykluczeniu z obrotu instrumentów pochodnych powiązanych z tymi papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi niebędącymi papierami wartościowymi.”, e) ust. 5a otrzymuje brzmienie: „5a. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu przez Komisję z żądaniem, o którym mowa w ust. 1–3a, 4c lub 7d, oraz przekazuje ją Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawujących w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF. W przypadku gdy Komisja nie zgłosiła żądania, o którym mowa w ust. 4c lub 7d, przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwym organom nadzoru w innych państw członkowskich, sprawującym w tych		oraz podmioty systematycznie internalizujące transakcje wchodzące w zakres jego jurysdykcji i obracające tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4-10 do niniejszej dyrektywy, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, również zawiesiły lub wycofały z obrotu ten instrument finansowy lub instrument pochodny, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu wynika z podejrzeń o nadużycia na rynku, publicznej oferty przejęcia lub nieujawnienia wewnętrznych informacji o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i 17 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, z wyjątkiem sytuacji, w których takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku. Każdy powiadomiony właściwy organ przekazuje swoją decyzję EUNGiPW i innym właściwym organom wraz z wyjaśnieniem, jeżeli postanowił nie zawieszać lub nie wycofywać z obrotu instrumentu finansowego lub instrumentu pochodnego, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują. Właściwy organ niezwłocznie podaje tę decyzję do wiadomości publicznej i powiadamia o niej EUNGiPW oraz właściwe organy pozostałych państw członkowskich. Powiadomione właściwe organy pozostałych państw członkowskich wymagają, aby rynki regulowane, inne MTF, inne OTF oraz podmioty systematycznie internalizujące transakcje wchodzące w zakres ich jurysdykcji i obracające tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10 do niniejszej dyrektywy, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, również zawiesiły lub wycofały z obrotu ten instrument finansowy lub instrument pochodny, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu wynika z podejrzeń o nadużycia na rynku, publicznej oferty przejęcia lub nieujawnienia wewnętrznych

	państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF, informacje o niezgłoszeniu takiego żądania, wraz z wyjaśnieniami. Informację o niezgłoszeniu żądania na podstawie ust. 4c lub 7d Komisja przekazuje do publicznej wiadomości.”, f) uchyla się ust. 5b, g) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W przypadku gdy dane instrumenty finansowe są również przedmiotem obrotu w ASO lub na OTF, podmiot prowadzący taki system, po powzięciu informacji opublikowanej zgodnie z ust. 5, podejmuje działania mające na celu wypełnienie w odniesieniu do tych instrumentów finansowych żądania Komisji, o którym mowa w ust. 1–3a.”, h) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio do podmiotów systematycznie internalizujących transakcje.”, i) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7e w brzmieniu: „7a. Spółka prowadząca rynek regulowany, która zawiesiła lub wykluczyła z obrotu na tym rynku instrument finansowy, odpowiednio niezwłocznie zawiesza lub wyklucza z obrotu na rynku regulowanym powiązane z nim instrumenty pochodne, w przypadku gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia z obrotu bazowego instrumentu finansowego. 7b. Instrumentami pochodnymi, o których mowa w ust. 4c, 5, 7a, 7d i 7e, są instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i. 7c. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje niezwłocznie Komisji informację o zawieszeniu lub wykluczeniu z obrotu na rynku regulowanym instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego. 7d. W przypadku zawieszenia lub wykluczenia z obrotu na rynku regulowanym instrumentu finansowego na podstawie ust. 4b lub 7a, Komisja występuje do innych spółek prowadzących rynek regulowany, podmiotów prowadzących ASO, podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub powiązanymi z nimi instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego		informacji o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i 17 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, z wyjątkiem sytuacji, w których takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku. Niniejszy ustęp ma również zastosowanie w przypadku zniesienia zawieszenia obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym, o którym mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, który jest związany z tym instrumentem finansowym lub się do niego odwołuje. Procedura powiadamiania, o której mowa w niniejszym ustępie, ma również zastosowanie w przypadkach, w których decyzja o zawieszeniu lub wycofaniu z obrotu instrumentu finansowego lub instrumentów pochodnych, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4-10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, podejmowana jest przez właściwy organ zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. m) i n). W celu zapewnienia, aby obowiązek zawieszenia lub wycofania z obrotu takich instrumentów pochodnych stosowano proporcjonalnie, EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego określenia sytuacji, w których powiązanie między instrumentem pochodnym, który jest związany z zawieszonym lub wycofanym z obrotu instrumentem finansowym lub się do niego odwołuje, a pierwotnym instrumentem finansowym oznacza, że ten instrument pochodny także powinien zostać zawieszony lub wycofany z obrotu, aby osiągnąć cel zawieszenia lub wycofania bazowego instrumentu finansowego. EUNGiPW przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

	instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu związane jest z podejrzeniem wykorzystania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej lub manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub z podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku. 7e. Przepisy ust. 4c, 5, 5a, 6, 6a, 7a–7d stosuje się odpowiednio do przywrócenia obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym, powiązanym z tym instrumentem finansowym.”;		
Art. 1 pkt 21	w art. 21:		
Art. 1 pkt 21 lit. a	ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek regulowany może być wyłącznie prowadzenie rynku regulowanego, prowadzenie ASO, prowadzenie platformy aukcyjnej, prowadzenie OTF, prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach lub prowadzenie innej działalności w zakresie organizowania obrotu instrumentami finansowymi oraz działalności związanej z tym obrotem, z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a.”,		
Art. 1 pkt 21 lit. b	b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. Spółka prowadząca rynek regulowany może prowadzić działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie upowszechniania informacji o: 1) instrumentach finansowych niebędących przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi prowadzonym przez tę spółkę; 2) towarach giełdowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, niebędących przedmiotem obrotu towarami giełdowymi organizowanego przez tę spółkę; 3) instrumentach bazowych lub walorach określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. i, do których mogą odnosić się prawa majątkowe.” 2b. Spółka prowadząca rynek regulowany może wykonywać czynności		

	powierzone jej przez podmioty należące do jej grupy kapitałowej, o ile: 1) pozostają one zgodne z przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek regulowany albo 2) stanowią one inne czynności związane z działalnością prowadzoną przez spółkę prowadzącą rynek regulowany i mogą być powierzone przez tę spółkę w drodze outsourcingu.”,		
Art. 1 pkt 21 lit. c	c) w ust. 3a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Spółka prowadząca rynek regulowany, po uprzednim zawiadomieniu Komisji, może organizować obrót towarami giełdowymi w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.”,		
Art. 1 pkt 21 lit. d	dodaje się ust. 8 w brzmieniu: „8. Wysokość kapitału własnego spółki prowadzącej rynek regulowany uwzględnia, ponad kwotę wskazaną w ust. 7, kapitał niezbędny do właściwego prowadzenia ASO lub OTF, uwzględniając charakter i zakres transakcji zawieranych w systemie oraz zakres i poziom ryzyka, na które jest narażony każdy z tych systemów.”;		
Art. 1 pkt 22	po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu: „Art. 21a. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego spółce: 1) która jest podmiotem zależnym od instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo od zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, 2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, 3) na którą znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają taki znaczny wpływ na instytucję kredytową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo na zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy	Art. 84 ust. 2	Przed wydaniem zezwolenia firmie inwestycyjnej lub operatorowi rynku, którzy są którymkolwiek z poniższych podmiotów, przeprowadza się konsultacje z właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za nadzorowanie instytucji kredytowych lub zakładów ubezpieczeń: a) przedsiębiorstwem zależnym instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń uprawnionego w Unii; b) przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń uprawnionego w Unii; c) kontrolowana przez tę samą osobę fizyczną lub prawną, która kontroluje instytucję kredytową lub zakład ubezpieczeń uprawniony w Unii.

	organ nadzoru innego państwa członkowskiego - następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi, o którym mowa w pkt 1–3, zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie, w celu dokonania oceny akcjonariuszy podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca oraz oceny wiarygodności i doświadczenia członków zarządu podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca lub innych osób mających wpływ na zarządzanie tym podmiotem.”;		
Art. 1 pkt 23 lit. a	w art. 25: a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu: „2a. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany zawiera informacje, o których mowa w art. 2 i art. 3 rozporządzenia 2016/824. 2b. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie OTF przez spółkę prowadzącą rynek regulowany zawiera informacje, o których mowa w art. 2 i art. 6 rozporządzenia 2016/824. W przypadku, gdy zgodnie z wnioskiem o udzielenie zezwolenia, przedmiotem obrotu na OTF mają być produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, które muszą być wykonywane przez dostawę, wniosek o udzielenie takiego zezwolenia zawiera także informacje o takich produktach, w zakresie, jaki zgodnie z jego przepisami jest wymagany wobec klas aktywów w rozumieniu art. 1 pkt 2 tego rozporządzenia. 2c. Informacje, o których mowa w ust. 2a i 2b, przekazuje się również w postaci elektronicznej w formacie wskazanym w art. 9 rozporządzenia 2016/824.		
Art. 1 pkt 23 lit. b	ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do wniosku należy dołączyć: 1) statut spółki; 2) regulamin organizacyjny spółki; 3) regulamin rynku regulowanego; 4) analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia rynku regulowanego przez najbliższe trzy lata; 5) zasady przeprowadzania badania, o których mowa w art. 7 ust. 2		

	rozporządzenia 2017/584, 6) zasady przeprowadzania oceny, o której mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia 2017/584; 7) zasady przeprowadzania testów zgodności, o których mowa w art. 9 rozporządzenia 2017/584; 8) zasady przeprowadzania testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 14 rozporządzenia 2017/584; 9) plan ciągłości działania, o którym mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2017/584; 10) zasady i rozwiązania, o których mowa w art. 18 ust. 3 rozporządzenia 2017/584; 11) zasady i warunki, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2017/584; 12) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014; 13) dokumenty i informacje wykazujące spełnienie warunków, o których mowa w art. 2–5, art. 7 ust. 1, 5 i 6, art. 8, art. 10 ust. 2, art. 11–13, art. 15, art. 16 ust. 4 i 5, art. 17, art. 18 ust. 1 i 2, art 19, art. 20 oraz art. 23 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/584; 14) umowy bądź projekty umów outsourcingu, do których stosuje się art. 6 rozporządzenia 2017/584.”,		
Art. 1 pkt 23 lit. c	c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. W przypadku gdy spółka zamierza również prowadzić ASO lub OTF, do wniosku należy dołączyć, na żądanie Komisji, regulamin ASO lub regulamin OTF.”,		
Art. 1 pkt 23 lit. d	ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Wydając zezwolenie, Komisja zatwierdza statut spółki i regulamin rynku regulowanego.”;		
Art. 1 pkt 24	w art. 25a:		
Art. 1 pkt 24 lit. a	ust. 1–3 otrzymują brzmienie: „1. W skład zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany wchodzą osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym w instytucjach rynku finansowego lub podmiotach świadczących usługi na rzecz instytucji rynku finansowego w	Art. 45 ust. 1	1. Państwa członkowskie wymagają, aby wszyscy członkowie organu zarządzającego każdego operatora rynku przez cały czas mieli wystarczająco nieposzlakowaną opinię, posiadali wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie pozwalające na wykonywanie

	zakresie podstawowej działalności tych instytucji, nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami oraz wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania spółką prowadzącą rynek regulowany. 2. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany prowadzi ASO lub OTF warunki, o których mowa w ust. 1, powinny spełniać osoby kierujące tą działalnością. 3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku, gdy prowadzeniem ASO lub OTF kierują członkowie zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany.”,		ich obowiązków. Skład organu zarządzającego jako całości musi odzwierciedlać odpowiednio szeroki zakres doświadczeń.
Art. 1 pkt 24 lit. b (art. 25a ust. 4)	dodaje się ust. 4–15 w brzmieniu: „4. Spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia podnoszenie przez członków swoich organów kwalifikacji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.	Art. 45 ust. 3	3. Operatorzy rynku przeznaczają odpowiednie zasoby ludzkie i finansowe na wprowadzenie w obowiązki i szkolenie członków organu zarządzającego.
Art. 1 pkt 24 lit. b (art. 25a ust. 5-9)	5. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany jest uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności spółki. 6. Członek zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany o istotnym znaczeniu pod względem wielkości, struktury organizacyjnej, charakteru, zakresu i złożoności działalności prowadzonej przez spółkę, może sprawować jednocześnie nie więcej niż: 1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo 2) cztery funkcje członka rady nadzorczej. 7. Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 6, uznaje się: 1) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej; 2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach, w których spółka prowadząca rynek regulowany posiada bezpośrednio lub pośrednio pakiet akcji uprawniający do samodzielnego lub w porozumieniu z innymi podmiotami wykonywania co najmniej 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub stanowiący co najmniej 10% udziału w kapitale zakładowym. 8. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do funkcji sprawowanych przez członka	Art. 45 ust. 2	2. Członkowie organu zarządzającego muszą w szczególności spełniać następujące wymogi: a) wszyscy członkowie organu zarządzającego poświęcają wystarczająco dużo czasu na sprawowanie swoich funkcji w operatorze rynku. Liczba funkcji dyrektorskich, jakie może pełnić członek organu zarządzającego jednocześnie w jakimkolwiek podmiocie prawnym uwzględnia indywidualne okoliczności oraz charakter, skalę i złożoność działalności operatora rynku. O ile członkowie organu zarządzającego operatorów rynku o istotnym znaczeniu pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz charakteru, zakresu i złożoności działalności nie reprezentują państwa członkowskiego, nie mogą sprawować jednocześnie więcej niż jednej z następujących kombinacji funkcji: (i) jednej funkcji dyrektora wykonawczego i dwóch funkcji dyrektora niewykonawczego; (ii) czterech funkcji dyrektora niewykonawczego. Funkcje dyrektora wykonawczego lub niewykonawczego pełnione w ramach tej samej grupy, lub przedsiębiorstw, w których operator rynku posiada znaczny pakiet akcji, uznaje się za jedną funkcję dyrektorską.

	zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej oraz do reprezentantów Skarbu Państwa. 9. Na wniosek rady nadzorczej, Komisja, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, może wyrazić zgodę na sprawowanie przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki, o której mowa w ust. 6, jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej ponad ograniczenia przewidziane w tym przepisie, jeżeli nie zagrozi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków w spółce prowadzącej rynek regulowany. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wydanych zgodach.		Właściwe organy mogą zezwolić członkom organu zarządzającego na sprawowanie jednej dodatkowej funkcji dyrektora niewykonawczego. Właściwe organy regularnie informują EUNGiPW o takich zezwoleniach. Funkcje dyrektorskie w organizacjach, które nie realizują celów głównie komercyjnych, nie podlegają ograniczeniu liczby funkcji dyrektorskich, jaką może sprawować członek organu zarządzającego. b) organ zarządzający jako całość musi posiada odpowiedni poziom wiedzy, umiejętności i doświadczenia pozwalający mu zrozumieć charakter działalności operatora rynku, w tym najważniejsze rodzaje ryzyka; c) poszczególni członkowie organu zarządzającego działają w sposób uczciwy i etyczny oraz zachowują niezależność osądu, aby móc w razie konieczności skutecznie oceniać i kwestionować decyzje kadry kierowniczej wyższego szczebla i aby móc skutecznie nadzorować i monitorować proces podejmowania decyzji.
Art. 1 pkt 24 lit. b (art. 25a ust. 10-15)	10. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, ustanawia ona komitet do spraw nominacji, w skład którego wchodzi co najmniej trzech członków rady nadzorczej spółki. 11. Do zadań komitetu do spraw nominacji należy: 1) rekomendowanie kandydatów do zarządu spółki, z uwzględnieniem niezbędnej wiedzy, kompetencji i doświadczenia zarządu jako całości, koniecznych do zarządzania spółką prowadzącą rynek regulowany oraz z uwzględnieniem różnorodności w składzie zarządu spółki; 2) określenie zakresu obowiązków dla kandydata do zarządu spółki, wymagań w zakresie wiedzy i kompetencji oraz przewidywanego zaangażowania pod względem poświęcanego czasu, niezbędnych do pełnionej funkcji; 3) określenie wartości docelowej reprezentacji niedostatecznie reprezentowanej w zarządzie spółki płci oraz opracowanie polityki różnorodności w składzie zarządu spółki zmierzającej do osiągnięcia tej wartości docelowej, uwzględniającej szeroki zestaw cech i kompetencji	Art. 45 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy rynku, którzy są istotni ze względu na swoją wielkość, strukturę organizacyjną, a także charakter, zakres i złożoność prowadzonej przez siebie działalności, ustanawiali komitet ds. nominacji złożony z członków organu zarządzającego, którzy nie pełnią żadnej funkcji wykonawczej w danym operatorze rynku. Komitet ds. nominacji wykonuje następujące czynności: a) wskazuje i poleca, w celu zatwierdzenia przez organ zarządzający lub zatwierdzenia przez walne zgromadzenie, kandydatów na wolne stanowiska w organie zarządzającym. Komitet ds. nominacji ocenia przy tym bilans wiedzy, umiejętności, różnorodności i doświadczenia w ramach organu zarządzającego. Ponadto komitet przygotowuje opis wymaganych zadań i umiejętności w odniesieniu do konkretnej nominacji oraz ocenia przewidywane zaangażowanie pod względem poświęcanego czasu. Ponadto komitet ds. nominacji podejmuje decyzję w sprawie wartości docelowej reprezentacji niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym i przygotowuje politykę dotyczącą sposobu zwiększenia liczby osób niedostatecznie

	wymaganych w przypadku osób pełniących funkcję członków zarządu; 4) okresowa ocena, co najmniej raz w roku, struktury, wielkości i składu zarządu oraz rekomendowanie zmian w zakresie podziału zadań członków zarządu; 5) okresowa ocena, co najmniej raz w roku, wiedzy, kompetencji i doświadczenia zarządu jako całości i poszczególnych członków zarządu oraz odpowiednie informowanie zarządu o wynikach tej oceny; 6) okresowy przegląd polityki zarządu w odniesieniu do doboru i powoływania osób zajmujących stanowiska kierownicze i przedstawienie zaleceń. 12. Komitet do spraw nominacji, wykonując swoje zadania, uwzględnia potrzebę zapewnienia aby proces decyzyjny w zarządzie spółki prowadzącej rynek regulowany nie został zdominowany przez osoby, których działania niekorzystnie wpłyną na interes spółki prowadzącej rynek regulowany. 13. W celu realizacji zadań komitet do spraw nominacji może korzystać z wszelkich niezbędnych zasobów, w tym z usług doradztwa zewnętrznego. 14. Przepisów ust. 11 pkt 1 i 2 nie stosuje się do członków zarządu, którzy zgodnie z postanowieniami statutu spółki prowadzącej rynek regulowany, powoływani są przez inny organ spółki niż rada nadzorcza. 15. W przypadku gdy członek zarządu spółki, która złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, pełni funkcję członka zarządu innej spółki prowadzącej rynek regulowany, wymogi określone w ust. 1 uznaje się za spełnione.”;		reprezentowanej płci w organie zarządzającym, aby osiągnąć tę wartość docelową; b) okresowo, co najmniej raz do roku, ocenia strukturę, wielkość, skład i wyniki działania organu zarządzającego oraz przedstawia zalecenia dla organu zarządzającego w odniesieniu do wszelkich zmian; c) okresowo, co najmniej raz do roku, ocenia wiedzę, umiejętności i doświadczenie poszczególnych członków organu zarządzającego oraz organu zarządzającego jako całości oraz odpowiednio informuje organ zarządzający; d) okresowo dokonuje przeglądu polityki organu zarządzającego w odniesieniu do doboru i powoływania kadry kierowniczej wyższego szczebla i przedstawia zalecenia organowi zarządzającemu. Realizując te zadania, komitet ds. nominacji w miarę możliwości i na bieżąco uwzględnia potrzebę zapewnienia, aby proces decyzyjny w organie zarządzającym nie został zdominowany przez osobę lub niewielką grupę osób w sposób, który niekorzystnie wpłynie na interes operatora rynku jako całości. Wykonując swoje obowiązki, komitet ds. nominacji musi mieć możliwość korzystania z zasobów w jakiejkolwiek postaci, którą uzna za odpowiednią, w tym z doradztwa zewnętrznego. W przypadku gdy zgodnie z przepisami krajowymi organ zarządzający nie posiada uprawnień w zakresie procedury doboru i wyznaczania jakichkolwiek swoich członków, niniejszy ustęp nie ma zastosowania.
Art. 1 pkt 25	w art. 25b po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, w zakresie prowadzonego przez spółkę prowadzącą rynek regulowany ASO lub OTF, zawiera informacje określone w art. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1018 z dnia 29 czerwca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających informacje zgłaszane przez firmy inwestycyjne, operatorów rynku i instytucje kredytowe (Dz. Urz. UE L 155 z 17.06.2017, str. 1),	Art. 53 ust. 6	Bez jakichkolwiek dalszych wymogów prawnych lub administracyjnych, państwa członkowskie umożliwiają rynkom regulowanym z innych państw członkowskich wprowadzanie na ich terytorium odpowiednich rozwiązań, tak aby ułatwić dostęp do tych rynków i obrót na tych rynkach prowadzony przez zdalnych członków lub uczestników mających siedzibę na ich terytorium. Rynek regulowany przekazuje właściwemu organowi swojego macierzystego państwa członkowskiego informacje dotyczące państwa członkowskiego, w którym zamierza wprowadzić takie

	zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/1018”.”;		rozwiązania. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego w terminie jednego miesiąca przekazuje te informacje państwu członkowskiemu, w którym rynek regulowany zamierza wprowadzić takie rozwiązania. EUNGiPW może zwrócić się o dostęp do tych informacji zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Na wniosek właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego rynku regulowanego bez zbędnej zwłoki przekazuje tożsamość członków lub uczestników rynku regulowanego mających siedzibę w tym państwie członkowskim.
Art. 1 pkt 26	po art. 25c dodaje się art. 25d w brzmieniu: „Art. 25d. 1. Zarząd spółki prowadzącej rynek regulowany zapewnia skuteczne i ostrożne zarządzanie rynkiem regulowanym, w tym właściwy i przejrzysty podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności, a także wdrożenie rozwiązań w celu przeciwdziałania powstawaniu konfliktu interesów. 2. Rada nadzorcza spółki prowadzącej rynek regulowany sprawuje nadzór nad wypełnianiem przez zarząd obowiązków, o których mowa w ust. 1, oraz ocenia adekwatność i skuteczność przyjętych rozwiązań.”;	Art. 45 ust. 6	Państwa członkowskie zapewniają, aby organ zarządzający operatora rynku w sposób sprzyjający integralności rynku określał i kontrolował wdrażanie mechanizmów zarządczych, które zapewniają skuteczne i ostrożne zarządzanie organizacją, w tym podział obowiązków w organizacji i zapobieganie konfliktom interesów. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ zarządzający monitorował i okresowo oceniał skuteczność mechanizmów zarządczych operatora rynku, a także podejmował odpowiednie działania w celu wyeliminowania wszelkich uchybień. Członkom organu zarządzającego zapewnia się odpowiedni dostęp do informacji i dokumentów niezbędnych do nadzorowania i monitorowania procesu podejmowania decyzji w zakresie zarządzania.
Art. 1 pkt 27	w art. 26 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Komisja odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego jeżeli członkowie zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany lub inne osoby, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności rynku regulowanego lub będą nim kierować, nie spełniają wymagań, o których mowa w art. 25a ust. 1, lub nie zapewniają skutecznego i ostrożnego zarządzania rynkiem regulowanym.”;	Art. 45 ust. 7	Właściwy organ odmawia zezwolenia, jeżeli nie upewnił się, że członkowie organu zarządzającego operatora rynku mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię, posiadają wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie oraz przeznaczają wystarczająco dużo czasu na wypełnianie swoich funkcji lub jeżeli występują obiektywne i możliwe do wykazania powody, aby przypuszczać, że organ zarządzający operatora rynku może stwarzać zagrożenie dla jego skutecznego, należytego i ostrożnego zarządzania oraz odpowiedniego uwzględnienia interesów jej klientów i kwestii integralności rynku.

			Państwa członkowskie zapewniają, aby w procesie wydawania zezwoleń dla rynku regulowanego osobę lub osoby faktycznie kierujące działalnością i operacjami rynku regulowanego, któremu już udzielono zezwolenia zgodnie z niniejszą dyrektywą, uznaje się za spełniające wymogi określone w ust. 1.
Art. 1 pkt 28	po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu: „Art. 26a. Komisja odmawia wydania spółce prowadzącej rynek regulowany zezwolenia odpowiednio na prowadzenie ASO lub OTF, jeżeli: 1) wniosek nie spełnia wymagań określonych odpowiednio w art. 25 ust. 2a lub 2b; 2) dokumenty załączone do wniosku nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym; 3) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że podmiot występujący z wnioskiem nie zapewni prowadzenia działalności objętej wnioskiem w sposób: a) zgodny z przepisami prawa regulującymi odpowiednio sposób prowadzenia ASO lub OTF, b) niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub c) należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.”;	Art. 5 ust. 2	Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie udzielają operatorom rynku zezwoleń na prowadzenie MTF lub OTF pod warunkiem uprzedniego zweryfikowania ich zgodności z niniejszym rozdziałem.
Art. 1 pkt 29	w art. 28:		
Art. 1 pkt 29 lit. a	w ust. 2 w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15a–15c w brzmieniu: „15a) zasady zawieszania lub ograniczania obrotu instrumentami finansowymi w przypadku znacznego wahania cen tych instrumentów; 15b) zasady zmiany, unieważniania lub korekty transakcji; 15c) mechanizmy umożliwiające kontrolę otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych w rozumieniu art. 32b ust. 1 pkt 3, innych niż towarowe instrumenty pochodne, o których mowa w art. 32f ust. 7, w szczególności umożliwiające: a) monitorowanie otwartych pozycji członków rynku regulowanego, b) uzyskiwanie od członka rynku regulowanego dostępu do informacji, w tym do istotnych dokumentów dotyczących wielkości i celu pozycji lub zaangażowania, informacji na temat beneficjentów rzeczywistych lub	Art. 57 ust. 8	Państwa członkowskie zapewniają, aby firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący system obrotu, w którym przedmiotem obrotu są towarowe instrumenty pochodne, stosowali mechanizmy kontroli zarządzania pozycjami. Mechanizmy te obejmują co najmniej uprawnienia systemu obrotu do: a) monitorowania otwartych pozycji poszczególnych osób; b) uzyskiwania od poszczególnych osób dostępu do informacji, w tym wszelkich istotnych dokumentów, dotyczących wielkości i celu pozycji lub zaangażowania, informacji na temat beneficjentów rzeczywistych lub właścicieli instrumentu bazowego, wszelkich ustaleń wspólnych oraz wszelkich powiązanych aktywów lub pasywów na rynku instrumentu bazowego; c) wymagania, aby dana osoba usunęła lub zmniejszyła daną pozycję

	właścicieli instrumentu bazowego, oraz do informacji na temat wspólnych ustaleń oraz powiązanych aktywów lub pasywów na rynku instrumentu bazowego, c) zażądanie od członka rynku regulowanego, aby usunął on lub zmniejszył daną pozycję tymczasowo lub na stałe d) jednostronne podjęcie odpowiednich działań w celu zapewnienia usunięcia lub zmniejszenia danej pozycji, jeżeli członek rynku regulowanego nie zastosuje się do żądania, o którym mowa w lit. c, oraz e) w stosownych przypadkach, zażądanie od członka rynku regulowanego, aby przywrócił on płynność na rynku zgodnie z ustaloną ceną i wolumenem, tymczasowo, z wyraźnym zamiarem złagodzenia skutków dużej lub dominującej pozycji.”,		tymczasowo lub na stałe, zależnie od wymogów w danym przypadku, oraz jednostronnego podjęcia odpowiednich działań w celu zapewnienia usunięcia lub zmniejszenia, jeżeli ta osoba się nie zastosuje; oraz d) w stosownych przypadkach, wymagania, aby dana osoba przywróciła płynność na rynku zgodnie z ustaloną ceną i wolumenem, tymczasowo, z wyraźnym zamiarem złagodzenia skutków dużej lub dominującej pozycji.
Art. 1 pkt 29 lit. b	dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. W przypadku opłat, o których mowa w ust. 2 pkt 12, spółka prowadząca rynek regulowany może nakładać wyższe opłaty: 1) od zleceń, które są następnie anulowane; 2) od członków rynku regulowanego, dla których współczynnik zleceń anulowanych w stosunku do zleceń wykonanych przekracza limity określone przez spółkę prowadzącą rynek regulowany; 3) od członków rynku regulowanego, którzy stosują technikę handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości.”;	Art. 48 ust. 9	Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany zapewniał przejrzystość, uczciwość i niedyskryminacyjny charakter swoich struktur opłat, w tym opłat za wykonanie transakcji, dodatkowych opłat i wszelkich upustów, oraz aby nie tworzyły one zachęt do składania, zmiany lub anulowania zleceń lub do zawierania transakcji w sposób przyczyniający się do powstawiania zakłóceń obrotu lub nadużyć na rynku. W szczególności państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany nakładał obowiązki związane z animowaniem rynku w zakresie poszczególnych akcji lub odpowiedniego koszyka akcji w zamian za przyznane upusty. Państwa członkowskie zezwalają rynkowi regulowanemu na dostosowanie jego opłat za zlecenia anulowane do długości okresu utrzymywania zlecenia oraz dostosowanie opłat do każdego instrumentu finansowego, do którego mają zastosowanie. Państwa członkowskie mogą zezwolić, aby rynek regulowany nakładał wyższe opłaty za złożenie zlecenia, które jest następnie anulowane, niż za zlecenie podlegające następnie wykonaniu, a także aby nakładał wyższe opłaty na uczestników składających wyższy odsetek zleceń anulowanych wobec zleceń wykonywanych lub na uczestników, którzy stosują techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, w celu odzwierciedlenia dodatkowego obciążenia systemu.

Art. 1 pkt 30	w art. 29c dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone równocześnie z udzieleniem zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.”;	Art. 59 ust. 2	2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie zezwalają firmom inwestycyjnym lub operatorom rynku prowadzącym system obrotu na świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji jako APA, CTP i ARM, pod warunkiem uprzedniej weryfikacji przestrzegania przez nich niniejszego tytułu. Taką usługę uwzględnia się w ich zezwoleniu.
Art. 1 pkt 30	w art. 30 dodaje się ust. 9-11 w brzmieniu: „9. Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdanie finansowe spółki prowadzącej rynek regulowany niezwłocznie przekazują Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi spółki istotne informacje, w których posiadanie weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących: 1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez spółkę, członków jej zarządu lub pracowników przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego, zasad uczciwego obrotu lub interesów uczestników obrotu; 2) powstanie zagrożenia dla dalszego funkcjonowania spółki; 3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego spółki, wydanie opinii negatywnej dotyczącej jej sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii. 10. Biegły rewident lub firma audytorska może odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu, o którym mowa w ust. 9, jeżeli przemawiają za tym ważne powody. 11. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 9, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.”;	Art. 77 ust. 1 i 2	1. Państwa członkowskie zapewniają przynajmniej, aby każda osoba uprawniona w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, wykonująca w firmie inwestycyjnej, rynku regulowanym lub dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji zadanie opisane w art. 34 dyrektywy 2013/34/UE lub art. 73 dyrektywy Rady 2009/65/EWG, lub jakiekolwiek inne zadanie przewidziane prawem, ma obowiązek niezwłocznego zgłaszania właściwym organom wszelkich faktów lub decyzji dotyczących tego przedsiębiorstwa, o których dowiedziała się w trakcie wykonywania swoich zadań i które mogą: a) stanowić istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które ustanawiają warunki regulujące wydawanie zezwoleń lub które w szczególny sposób regulują prowadzenie działalności firm inwestycyjnych; b) naruszać ciągłość funkcjonowania firmy inwestycyjnej; c) prowadzić do odmowy zatwierdzenia sprawozdań finansowych lub wydania opinii z zastrzeżeniem. Osoba ta ma również obowiązek zgłaszania wszelkich faktów i decyzji, o których dowiedziała się w trakcie jednego lub większej liczby zadań, o których mowa w akapicie pierwszym, w przedsiębiorstwie mającym bliskie powiązania z firmą inwestycyjną, w której wykonuje to zadanie. 2. Ujawnianie właściwym organom wszelkich faktów lub decyzji, o których mowa w ust. 1, w dobrej wierze przez osoby uprawnione w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE nie stanowi naruszenia jakichkolwiek ograniczeń umownych lub prawnych dotyczących ujawniania informacji i nie powoduje jakiejkolwiek odpowiedzialności tych osób.

Art. 1 pkt 32	32) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu: „Art. 30a. W celu zapewnienia przestrzegania przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów ustawy, przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie, przepisów ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, przepisów rozporządzenia 1031/2010, rozporządzenia 596/2014, rozporządzenia 600/2014, rozporządzenia 2017/584 lub innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej mających zastosowanie do spółki prowadzącej rynek regulowany, Komisja może zalecić zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.”;		
Art. 1 pkt 33 (Art. 32b)	w dziale II w rozdziale 2 po oddziale 1 dodaje się oddział 1a w brzmieniu: „Oddział 1a Limity pozycji Art. 32b. 1. Ilekroć w niniejszym oddziale jest mowa o: 1) podmiocie finansowym – rozumie się przez to podmiot, który jest: a) firmą inwestycyjną, b) bankiem lub instytucją kredytową w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, c) zakładem ubezpieczeń, d) towarzystwem funduszy inwestycyjnych, funduszem inwestycyjnym otwartym, specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym, funduszem inwestycyjnym zamkniętym, alternatywną spółką inwestycyjną, zarządzającym ASI, spółką zarządzającą, funduszem zagranicznym, unijnym AFI lub zarządzającym z UE, w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych, e) funduszem emerytalnym lub towarzystwem emerytalnym w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, f) CCP, g) centralnym depozytem papierów wartościowych; 2) podmiocie niefinansowym – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/591 z dnia 1 grudnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych		

	standardów technicznych dotyczących stosowania limitów pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 479), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/591”, 3) towarowych instrumentach pochodnych – rozumie się przez to instrumenty finansowe określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d–f oraz i, oraz papiery wartościowe, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. b, odnoszące się do towarów, wskaźników lub mierników, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. i. 2. W przypadku, gdy działania CCP są podejmowane na podstawie regulaminów i procedur ustanowionych na podstawie odpowiednich przepisów prawa, w tym zgodnie z procedurą na wypadek niewykonania zobowiązania przez uczestnika rozliczającego, o której mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia 648/2012, CCP nie jest uznawany za podmiot finansowy.		
Art. 1 pkt 33 (Art. 32c ust. 1, 4 i 5)	Art. 32c. 1. Komisja, w drodze decyzji, może ustalić limity otwartych pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych, zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Komisja wskazuje termin wykonania decyzji, nie krótszy niż miesiąc od dnia jej ogłoszenia. 4. Limity pozycji, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do pozycji otwartych przez podmiot niefinansowy lub pozycji otwartych na jego rachunek, jeżeli można je zakwalifikować jako zmniejszające ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową tego podmiotu niefinansowego. Podmiot niefinansowy składa do Komisji wniosek o uznanie pozycji w towarowych instrumentach pochodnych za zmniejszającą ryzyko bezpośrednio związane z jego działalnością handlową, zgodnie z art. 8 rozporządzenia 2017/591. Pozycję zmniejszającą ryzyko związane bezpośrednio z działalnością handlową podmiotu niefinansowego określa się zgodnie z art. 7 rozporządzenia 2017/591. 5. Limity pozycji określają maksymalną wielkość pozycji netto w towarowych instrumentach pochodnych, które podmiot finansowy lub niefinansowy może posiadać, znajdujących się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi, lub znajdujących się poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, o ile są ekonomicznie równoważne z tymi, które znajdują się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi.	Art. 57 ust. 1 i 2	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy ustanowiły i stosowały zgodnie z metodologią obliczania określoną przez EUNGiPW limity pozycji dotyczące wielkości pozycji netto, które dana osoba może posiadać każdorazowo w towarowych instrumentach pochodnych znajdujących się w systemach obrotu i będących przedmiotem ekonomicznie równoważnych kontraktów będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Limity są określane na podstawie wszystkich pozycji należących do danej osoby i pozycji posiadanych w jej imieniu na zbiorczym poziomie grupy, w celu: a) zapobiegania nadużyciom na rynku; b) wspierania prawidłowej wyceny i warunków rozliczania instrumentów, w tym zapobiegania pozycjom powodującym zakłócenia na rynku, oraz zapewniania w szczególności spójności między cenami instrumentów pochodnych w miesiącu dostawy a cenami kasowymi towaru bazowego, bez uszczerbku dla ustalania poziomu cen na rynku towaru bazowego. Limity pozycji nie mają zastosowania do pozycji, które znajdują się w posiadaniu podmiotu niefinansowego lub w posiadaniu w jego imieniu i które można obiektywnie zmierzyć jako zmniejszające ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową tego podmiotu

			niefinansowego. 2. Limity pozycji określają wyraźne progi ilościowe dotyczące maksymalnej wielkości pozycji w zakresie danego towarowego instrumentu pochodnego, jaką dana osoba może posiadać.
Art. 1 pkt 33 (Art. 32c ust. 2 i 3)	2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio. 3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o ich wydaniu Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej.		
Art. 1 pkt 33 (Art. 32c ust. 6-8)	6. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja zasięga opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, a także: 1) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki – w przypadku, gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest paliwo lub energia w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, 791, 1089, 1387, 1566 i …); 2) ministra właściwego do spraw rynków rolnych – w przypadku gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest produkt rolny; 3) właściwego ministra kierującego działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu określonym towarem, innym niż określony w pkt 1 i 2 – w przypadku gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest towar inny niż określony w pkt 1 i 2. 7. Komisja, po zasięgnięciu opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, może zmienić ustalony limit pozycji, zgodnie z opinią tego Urzędu. W przypadku nieuwzględnienia opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych Komisja przekazuje mu swoje stanowisko wraz z uzasadnieniem i publikuje to stanowisko wraz z uzasadnieniem na swojej stronie internetowej. 8. Limity pozycji ustalone przez Komisję podlegają przeglądowi w przypadku istotnej zmiany na rynku wpływającej na wartości, na podstawie których są ustalane limity pozycji. W takim przypadku Komisja ustala nowy	Art. 57 ust. 4 i 5	4. Właściwy organ określa limity dla każdego kontraktu dotyczącego towarowego instrumentu pochodnego znajdującego się w systemach obrotu w oparciu o metodologię obliczania określoną przez EUNGiPW zgodnie z ust. 3. Ten limit pozycji obejmuje ekonomicznie równoważne kontrakty będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Właściwy organ dokonuje przeglądu limitów pozycji w przypadku istotnej zmiany ilości, która podlega dostarczeniu, lub otwartej pozycji, lub jakiejkolwiek innej istotnej zmiany na rynku, w oparciu o określoną przez niego ilość, która podlega dostarczeniu i otwartą pozycję, oraz reguluje limit pozycji zgodnie z metodologią obliczania opracowaną przez EUNGiPW. 5. Właściwe organy powiadamiają EUNGiPW o konkretnych limitach pozycje, jakie zamierzają wprowadzić zgodnie z metodologią obliczania określoną przez EUNGiPW na mocy ust. 3. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia EUNGiPW wydaje właściwemu organowi opinię oceniającą zgodność limitów pozycji z celami ust. 1 i z metodologią obliczania określoną przez EUNGiPW na mocy ust. 3. EUNGiPW publikuje tę opinię na swojej stronie internetowej. Odnośny właściwy organ zmienia limity pozycji zgodnie z opinią EUNGiPW lub przedstawia EUNGiPW wyjaśnienie, dlaczego uważa zmianę za zbędną. W przypadku nałożenia przez właściwy organ limitów sprzecznych z opinią EUNGiPW, organ ten

	limit, zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Do ponownego ustalenia limitu pozycji stosuje się przepisy ust. 1–7.		niezwłocznie publikuje na swojej stronie internetowej komunikat, w którym wyczerpująco wyjaśnia powody takiego działania. W przypadku gdy EUNGiPW uzna limit pozycji za niezgodny z metodologią obliczania określoną w ust. 3, podejmuje działanie zgodnie z uprawnieniami przysługującymi mu na mocy art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
Art. 1 pkt 33 (Art. 32c ust. 9 i 10)	9. W przypadku gdy jest to uzasadnione zapewnieniem płynności rynku i prawidłowości funkcjonowania tego rynku, Komisja może, w decyzji, o której mowa w ust. 1, ustalić limity niższe od określanych zgodnie z rozdziałem III rozporządzenia 2017/591. Limity takie nie mogą zostać wprowadzone na dłużej niż 6 miesięcy. W przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością zapewnienia płynności rynku i prawidłowości funkcjonowania tego rynku, Komisja może przedłużyć okres obowiązywania limitu niższego o kolejne 6 miesięcy. 10. W przypadku ustalenia przez Komisję limitów pozycji zgodnie z ust. 9, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. W przypadku jego negatywnej opinii Komisja może zmienić ustalony limit pozycji zgodnie z tą opinią. W przypadku nieuwzględnienia opinii tego Urzędu Komisja publikuje swoje stanowisko wraz z uzasadnieniem na swojej stronie internetowej.	Art. 57 ust. 13	Właściwe organy nie nakładają limitów, które są bardziej restrykcyjne niż limity i mechanizmy przyjęte na podstawie ust. 1, chyba że w wyjątkowych przypadkach, gdy są one obiektywnie uzasadnione i proporcjonalne, z uwzględnieniem płynności danego rynku i prawidłowego funkcjonowania tego rynku. Właściwe organy publikują na swojej stronie internetowej szczegółowe informacje na temat bardziej restrykcyjnych limitów pozycji, które postanawiają wprowadzić i które obowiązują przez początkowy okres nieprzekraczający sześciu miesięcy od daty ich opublikowania na stronie internetowej. Bardziej restrykcyjne limity pozycji mogą zostać przedłużone na kolejne okresy nieprzekraczające jednorazowo sześciu miesięcy, jeżeli nadal istnieją powody uzasadniające jego stosowanie. W przypadku ich nieprzedłużenia po upływie sześciomiesięcznego okresu, wygasają one automatycznie. W przypadku gdy właściwe organy postanawiają wprowadzić bardziej restrykcyjne limity pozycji, powiadamiają o tym fakcie EUNGiPW. Powiadomienie zawiera wyjaśnienia wprowadzenia bardziej restrykcyjnych limitów pozycji. EUNGiPW wydaje w terminie 24 godzin opinię, w której stwierdza, czy uznaje te bardziej restrykcyjne limity pozycji za konieczne, aby zaradzić wyjątkowym okolicznościom. Opinia ta publikowana jest na stronach internetowych EUNGiPW. W przypadku nałożenia przez właściwy organ limitów sprzecznych z opinią EUNGiPW, organ ten niezwłocznie publikuje na swojej stronie internetowej komunikat, w którym wyczerpująco wyjaśnia powody takiego działania.
Art. 1 pkt 33	11. W przypadku gdy wolumen obrotu towarowego instrumentu pochodnego znajdującego się w systemie obrotu instrumentami finansowymi w więcej	Art. 57 ust. 6	6. W przypadku gdy ten sam towarowy instrument pochodny znajduje się w znacznych wolumenach w systemach obrotu jednej lub większej

(Art. 32c ust. 11-13)	niż jednym państwie członkowskim jest największy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja ustala jednolity limit pozycji, który ma być stosowany do wszystkich transakcji w ramach tego towarowego instrumentu pochodnego. Komisja, ustalając jednolity limit pozycji oraz zmiany tego limitu, przeprowadza konsultacje z właściwymi organami nadzoru innych państw członkowskich, sprawującymi w tych państwach nadzór nad systemami obrotu instrumentami finansowymi, w których obrót tym towarowym instrumentem pochodnym jest znaczny. 12. W przypadku gdy jednolity limit pozycji ustalony przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który jest właściwy ze względu na największy wolumen obrotu towarowym instrumentem pochodnym na rynku podlegającym nadzorowi tego organu, nie zapobiega: 1) wykorzystywaniu informacji poufnej, bezprawnemu ujawnianiu informacji poufnej lub manipulacji na rynku, 2) nieprawidłowościom w wycenie i rozliczaniu instrumentów, w tym nie zapobiega pozycjom powodującym zakłócenia na rynku, w szczególności nie zapewnia spójności między cenami instrumentów pochodnych w miesiącu dostawy a cenami kasowymi towaru bazowego – Komisja przekazuje swoje zastrzeżenia temu organowi; w przypadku braku porozumienia między właściwym organem nadzoru innego państwa członkowskiego a Komisją, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 84, z późn. zm.), zwanego dalej: „rozporządzeniem 1095/2010. 13. W zakresie obrotu towarowym instrumentem pochodnym spółka prowadząca system obrotu instrumentami finansowymi współpracuje z właściwymi organami systemów obrotu instrumentami finansowymi z innych państw członkowskich, w których odbywa się obrót tym towarowym instrumentem pochodnym, oraz podmiotami posiadającymi otwarte pozycje w tym towarowym instrumencie pochodnym, w szczególności przez		liczby jurysdykcji, organ właściwy dla systemu obrotu, w którym wolumen obrotu jest największy (właściwy organ centralny) określa jednolity limit pozycji, który ma być stosowany do wszystkich transakcji w ramach tego kontraktu. Właściwy organ centralny konsultuje się z właściwymi organami innych systemów obrotu, które obracają danym instrumentem pochodnym w znacznych wolumenach, w sprawie jednolitego limitu pozycji, jaki ma być stosowany, oraz wszelkich zmian tych jednolitych limitów pozycji. W przypadku braku porozumienia między właściwymi organami, organy te przedstawią pisemnie pełne i szczegółowe uzasadnienie powodów, dla których uważają, że wymogi określone w ust. 1 nie zostały spełnione. EUNGiPW rozstrzyga wszelkie spory wynikłe z rozbieżności stanowisk właściwych organów zgodnie ze swoimi uprawnieniami na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Właściwe organy systemów obrotu obracających tym samym towarowym instrumentem pochodnym i właściwe organy posiadaczy pozycji w tym towarowym instrumencie pochodnym wprowadzają mechanizmy współpracy, obejmujące wymianę odpowiednich danych w celu uniemożliwiania monitorowania i egzekwowania jednolitego limitu pozycji.

	wymianę informacji umożliwiających kontrolę otwartych pozycji w zakresie tego instrumentu.		
Art. 1 pkt 33 (Art. 32c ust. 14 i 15)	14. W przypadku gdy limit pozycji ustalany w drodze decyzji, o której mowa w ust. 1, dotyczy produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, Komisja powiadamia o ustalonym limicie Agencję do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki. 15. W przypadku gdy limit ustalony w drodze decyzji, o której mowa w ust. 1, dotyczy towarowych instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są: 1) paliwo lub energia w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne – Komisja zawiadamia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i współpracuje z nim w zakresie monitorowania wpływu takiego limitu na rynek paliw i energii; 2) produkty rolne – Komisja zawiadamia ministra właściwego do spraw rynków rolnych i współpracuje z nim w zakresie monitorowania wpływu takiego limitu na rynek towarów rolnych; 3) towary inne niż określone w pkt 1 i 2 – Komisja zawiadamia właściwego ministra kierującego działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu takimi towarami i współpracuje z nim w zakresie monitorowania wpływu takiego limitu na rynek takich towarów.	Art. 79 ust. 6 i 7	6. W odniesieniu do uprawnień do emisji właściwe organy współpracują z organami publicznymi właściwymi w sprawach nadzoru nad rynkami kasowymi i aukcyjnymi oraz właściwymi organami, administratorami rejestrów oraz innymi organami publicznymi, którym powierzono zadanie nadzorowania przestrzegania przepisów dyrektywy 2003/87/WE, aby zapewnić uzyskanie przez nie skonsolidowanego oglądu rynków uprawnień do emisji. 7. W odniesieniu do instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych, właściwe organy odpowiadają przed organami publicznymi właściwymi dla nadzoru, administracji i regulacji fizycznych rynków rolnych na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz współpracują z tymi organami.
Art. 1 pkt 33 (Art. 32d)	Art. 32d. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu finansowego lub podmiotu niefinansowego lub wchodzące w skład ich statutowych organów albo pozostające z nimi w stosunku pracy są obowiązane niezwłocznie sporządzić i przekazać, na koszt tych podmiotów, kopie dokumentów i innych nośników informacji, oraz udzielić pisemnych lub ustnych wyjaśnień, w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję.	Art. 69 ust. 2 lit. a i b	a) dostęp do wszelkich dokumentów lub innych danych w jakiejkolwiek formie, które właściwy organ uważa za istotne z punktu widzenia wykonywania swoich zadań oraz otrzymywanie lub sporządzanie ich duplikatów; b) wymaganie lub żądanie informacji od wszelkich osób oraz, w miarę potrzeb, kierowanie zapytań do tych osób w celu uzyskania informacji;
Art. 1 pkt 33 (Art. 32e)	Art. 32e. 1. Jeżeli jest to niezbędne dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku oraz bezpieczeństwa obrotu, Komisja może, w drodze decyzji: 1) nakazać podmiotowi finansowemu lub niefinansowemu zmniejszenie wielkości otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych lub 2) zakazać podmiotowi finansowemu lub niefinansowemu zawierania	Art. 79 ust. 5 i 7	5. Bez uszczerbku dla ust. 1 i 4, właściwe organy przekazują EUNGiPW oraz innym właściwym organom szczegółowe informacje na temat: a) każdego żądania zmniejszenia wielkości pozycji lub zaangażowania zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. o);

	transakcji w zakresie określonego towarowego instrumentu pochodnego. 2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja zawiadamia Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego o zamiarze zastosowania środków, o których mowa w ust. 1, przekazując jednocześnie: 1) informacje o przyczynach zastosowania takich środków; 2) imię i nazwisko lub nazwę (firmę) i siedzibę oraz adres podmiotu, wobec którego takie środki mają być zastosowane; 3) informacje o limicie, który zgodnie z art. 32c ust. 1 obowiązuje podmiot, wobec którego takie środki mają być zastosowane, oraz o rodzaju towarowego instrumentu pochodnego, którego ten limit dotyczy, i o niestosowaniu przez ten podmiot limitów pozycji na podstawie art. 8 rozporządzenia 2017/591, ze wskazaniem przyczyn ich niestosowania. 3. Informacje, o których mowa w ust. 2, Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, nie później niż 24 godziny przed datą wydania decyzji. 4. W przypadku otrzymania przez Komisję zawiadomienia od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego o wprowadzeniu przez ten organ wobec określonego podmiotu finansowego lub niefinansowego nakazu zmniejszenia wielkości otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych lub zakazu zawierania transakcji w zakresie określonego towarowego instrumentu pochodnego, Komisja może wobec tego samego podmiotu zastosować środki, o których mowa w ust. 1. W takim przypadku Komisja zawiadamia Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o rodzaju wprowadzanego środka, nie później niż 24 godziny przed wydaniem decyzji o jego wprowadzeniu. 5. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, Komisja powiadamia o wprowadzonych środkach Agencję do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki. 6. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą towarowych instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są paliwa lub energia, Komisja przed wydaniem decyzji zasięga opinii Prezesa Urzędu		b) wszelkich ograniczeń możliwości zawierania przez poszczególne osoby transakcji, których przedmiotem jest towarowy instrument pochodny, zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. p). Powiadomienie to zawiera, w stosownych przypadkach, szczegółowe informacje na temat wniosku lub żądania wystosowanego zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. j), w tym tożsamość osoby lub osób, do których jest są one skierowane, oraz powód ich wystosowania, a także zakres ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 69 ust. 2 lit. p), w tym wskazanie osób, których one dotyczą, stosowanych instrumentów finansowych, wszelkich limitów wielkości pozycji, jakie dana osoba może każdorazowo posiadać, jak również informacje dotyczące wszelkich zwolnień z tych ograniczeń przyznanych zgodnie z art. 57, oraz ich uzasadnienie. Powiadomienia dokonuje się nie później niż 24 godziny przed terminem, w którym działania lub środki mają stać się skuteczne. W wyjątkowych okolicznościach właściwy organ może dokonać powiadomienia później niż 24 godziny przed terminem, w którym środek ma stać się skuteczny, w przypadku gdy nie jest możliwe dokonanie powiadomienia z 24- godzinnym wyprzedzeniem. Właściwy organ państwa członkowskiego, który otrzyma powiadomienie na podstawie niniejszego ustępu, może podjąć środki zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. o) lub p), w przypadku gdy upewni się, że dany środek jest konieczny do osiągnięcia celu realizowanego przez inny właściwy organ. W przypadku gdy właściwy organ zamierza podjąć środki, powiadamia o tym również z wyprzedzeniem zgodnie z niniejszym ustępem. Jeżeli działanie podjęte na podstawie akapitu pierwszego lit. a) lub b) niniejszego ustępu dotyczy produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, właściwy organ powiadamia również Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) ustanowioną na podstawie rozporządzenia (WE) nr 713/2009. 7. W odniesieniu do instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych, właściwe organy odpowiadają przed organami publicznymi

	Regulacji Energetyki. 7. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą towarowych instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są produkty rolne, Komisja przed wydaniem decyzji zasięga opinii ministra właściwego do spraw rynków rolnych. 8. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą towarowych instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są towary inne niż określone w ust. 6 i 7, Komisja, przed wydaniem decyzji, zasięga opinii właściwego ministra kierującego działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu towarami innymi niż określone w ust. 6 i 7.		właściwymi dla nadzoru, administracji i regulacji fizycznych rynków rolnych na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz współpracują z tymi organami.
Art. 1 pkt 33 (Art. 32f ust. 1)	Art. 32f. 1. Firma inwestycyjna lub spółka prowadząca rynek regulowany, prowadzące system obrotu instrumentami finansowymi, które dopuszczają do obrotu towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji: 1) podają do publicznej wiadomości, za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, oraz przekazują Komisji i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, cotygodniowe sprawozdanie, zawierające zbiorcze zestawienie pozycji utrzymywanych przez poszczególne kategorie podmiotów, o których mowa w ust. 4 pkt 1–5, w odniesieniu do poszczególnych towarowych instrumentów pochodnych lub uprawnień do emisji lub instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, będących przedmiotem obrotu w prowadzonych przez firmę inwestycyjną lub spółkę prowadzącą rynek regulowany systemach obrotu instrumentami finansowymi, z uwzględnieniem liczby długich i krótkich pozycji w każdym towarowym instrumencie pochodnym lub uprawnieniach do emisji lub instrumentach pochodnych, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, dla każdej z takich kategorii podmiotów, ich zmian od czasu poprzedniego sprawozdania, procentowego udziału całkowitej liczby otwartych pozycji w każdym towarowym instrumencie pochodnym lub uprawnieniu do emisji lub instrumencie pochodnym, którego instrumentem bazowym są uprawnienia	Art. 58 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący system obrotu, który dopuszcza do obrotu towarowe instrumenty pochodne lub uprawnienia do emisji lub związane z nimi instrumenty pochodne: a) podawali do publicznej wiadomości cotygodniowe sprawozdanie zawierające zbiorcze zestawienie pozycji utrzymywanych przez poszczególne kategorie osób w odniesieniu do poszczególnych towarowych instrumentów pochodnych lub uprawnień do emisji lub ich instrumentów pochodnych, będących przedmiotem obrotu w ich systemach obrotu, z wyszczególnieniem liczby długich i krótkich pozycji dla takich kategorii, ich zmian od czasu poprzedniego sprawozdania, procentowego udziału całkowitej liczby otwartych pozycji dla każdej kategorii oraz liczby osób posiadających pozycję w każdej kategorii zgodnie z ust. 4, oraz przekazywali to sprawozdanie właściwemu organowi i EUNGiPW; EUNGiPW dokonuje scentralizowanej publikacji informacji zawartych w tych sprawozdaniach; b) przekazywali co najmniej codziennie właściwemu organowi na jego żądanie kompletne zestawienie pozycji posiadanych przez wszystkie osoby, w tym członków lub uczestników, oraz ich klientów, w ramach tego systemu obrotu.

	do emisji, dla każdej z takich kategorii podmiotów, i liczby osób posiadających takie pozycje w każdej z takich kategorii podmiotów; 2) przekazują Komisji, co najmniej raz dziennie oraz na każde żądanie Komisji, kompletne zestawienie pozycji posiadanych w ramach danego systemu obrotu instrumentami finansowymi przez wszystkie osoby, w tym członków lub uczestników oraz ich klientów.		Obowiązek określony w lit. a) ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy zarówno liczba osób oraz liczba ich otwartych pozycji przekroczy minimalne progi.
Art. 1 pkt 33 (Art. 32f ust. 2)	2. W przypadku gdy firma inwestycyjna zawiera transakcje poza systemem obrotu instrumentami finansowymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub poza systemem obrotu instrumentami finansowymi innego państwa członkowskiego, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, będące przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub w systemie obrotu instrumentami finansowymi innego państwa członkowskiego, lub pośredniczy w zawieraniu takich transakcji, firma inwestycyjna przekazuje, raz dziennie, odpowiednio Komisji lub właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, właściwemu dla systemu obrotu instrumentami finansowymi innego państwa członkowskiego, w którym te instrumenty finansowe znajdują się w obrocie, lub w przypadku gdy towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, znajdują się w obrocie w systemach obrotu instrumentami finansowymi kilku państw członkowskich, organowi nadzoru państwa członkowskiego, właściwemu ze względu na największy wolumen obrotu tym instrumentem finansowym, pełne zestawienie pozycji w zakresie tych instrumentów finansowych lub ekonomicznie równoważnych kontraktów będących przedmiotem obrotu poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, a także pozycji jej klientów, zgodnie z art. 26 rozporządzenia 600/2014, a także w przypadku, gdy zgodnie z art. 8 rozporządzenia 1227/2011 przekazanie takiego zestawienia jest wymagane.	Art. 58 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne prowadzące obrót towarowymi instrumentami pochodnymi lub uprawnieniami do emisji lub ich instrumentami pochodnymi poza systemem obrotu przedstawiały organowi właściwemu dla systemu obrotu, w którym dany towarowy instrument pochodny lub uprawnienia do emisji lub ich instrumenty pochodne znajdują się w obrocie, lub właściwemu organowi centralnemu, w przypadku gdy dany towarowy instrument pochodny lub uprawnienia do emisji lub ich instrumenty pochodne znajdują się w obrocie w znacznych wolumenach w systemach obrotu co najmniej jednej jurysdykcji, co najmniej codziennie pełne zestawienie pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych lub uprawnień do emisji lub ich instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu lub ekonomicznie równoważnych kontraktów będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a także pozycji ich klientów oraz klientów tych klientów, aż do klienta końcowego, zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, a w stosownych przypadkach zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1227/2011.
Art. 1 pkt 33 (Art. 32f ust. 3)	3. Członkowie rynku regulowanego, ASO oraz OTF przekazują, co najmniej raz dziennie, firmie inwestycyjnej lub spółce prowadzącej rynek regulowany, szczegółowe informacje o ich własnych pozycjach w kontraktach znajdujących się w obrocie w systemie obrotu instrumentami	Art. 58 ust. 3	Aby umożliwić monitorowanie zgodności z art. 57 ust. 1, państwa członkowskie wymagają, aby członkowie lub uczestnicy rynków regulowanych, MTF oraz klienci OTF przekazywali co najmniej codziennie firmie inwestycyjnej lub operatorowi rynku

	finansowymi prowadzonym przez tę firmę inwestycyjną lub przez tę spółkę, a także o pozycjach swoich klientów.		prowadzącemu dany system obrotu szczegółowe informacje o ich własnych pozycjach posiadanych dzięki kontraktom znajdującym się w obrocie w tym systemie, a także o pozycjach swoich klientów oraz klientów tych klientów, aż do klienta końcowego.
Art. 1 pkt 33 (Art. 32f ust. 4 i 5)	4. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, są przekazywane w podziale na: 1) firmy inwestycyjne, banki lub instytucje kredytowe w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe; 2) towarzystwa funduszy inwestycyjnych, fundusze inwestycyjne, alternatywne spółki inwestycyjne, zarządzających ASI, spółki zarządzające, fundusze zagraniczne, unijne AFI lub zarządzających z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych; 3) inne instytucje finansowe, w tym zakłady ubezpieczeń oraz fundusze emerytalne lub towarzystwa emerytalne w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych; 4) operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, lub podmioty, o których mowa w art. 3 pkt 16 tej ustawy, wykonujące wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są uprawnienia do emisji – w przypadku uprawnień do emisji lub związanych z nimi instrumentów pochodnych; 5) inne podmioty. 5. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz zestawienia, o których mowa w ust. 2, zawierają rozróżnienie między: 1) pozycjami zidentyfikowanymi jako pozycje, które obiektywnie zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową oraz 2) innymi pozycjami.	Art. 58 ust. 4	Firma inwestycyjna lub operator rynku działający w tym systemie obrotu klasyfikuje osoby posiadające pozycje w towarowym instrumencie pochodnym lub uprawnieniu do emisji lub jego instrumencie pochodnym w oparciu o charakter głównego rodzaju ich działalności, z uwzględnieniem wszelkich stosownych zezwoleń, jako: a) firmy inwestycyjne lub instytucje kredytowe; b) fundusze inwestycyjne, czy to jako przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) zdefiniowane w dyrektywie 2009/65/WE, czy też jako zarządzający alternatywnym funduszem inwestycyjnym zdefiniowany w dyrektywie 2011/61/UE; c) inne instytucje finansowe, w tym zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji zdefiniowane w dyrektywie 2009/138/WE oraz instytucje pracowniczych programów emerytalnych zdefiniowane w dyrektywie 2003/41/WE; d) przedsiębiorstwa handlowe; e) w przypadku uprawnień do emisji lub związanych z nimi instrumentów pochodnych, operatorzy zobowiązani do przestrzegania wymogów określonych w dyrektywie 2003/87/WE. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 lit. a), określają liczbę długich i krótkich pozycji według kategorii osób, wszelkie ich zmiany od czasu poprzedniego sprawozdania, procentowy udział całkowitej liczby otwartych pozycji dla każdej kategorii oraz liczbę osób w każdej kategorii. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 lit. a), oraz zestawienia, o których mowa w ust. 2, zawierają rozróżnienie między: a) pozycjami zidentyfikowanymi jako pozycje, które obiektywnie zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową; oraz

			b) innymi pozycjami.
Art. 1 pkt 33 (Art. 32f ust. 6 i 7)	6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy towarowych instrumentów pochodnych będących papierami wartościowymi. 7. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 3, nie dotyczą towarowych instrumentów pochodnych będących papierami wartościowymi, jeżeli maksymalna liczba wyemitowanych papierów wartościowych nie przekracza 2 500 000.”;		
Art. 1 pkt 34 lit. a	w art. 48: w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) rozliczanie transakcji zawieranych w ASO lub na OTF w zakresie instrumentów finansowych;”,		
Art. 1 pkt 34 lit. b	w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) dokonywać rozliczenia i rozrachunku transakcji innych niż zawierane w systemie obrotu instrumentami finansowymi;”,		
Art. 1 pkt 34 lit. c	w ust. 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6 oraz w ust. 2 i ust. 3 pkt 2 i 3, mogą być wykonywane także przez spółkę akcyjną będącą podmiotem zależnym od Krajowego Depozytu, której Krajowy Depozyt przekazał w drodze pisemnej umowy wykonywanie czynności z zakresu tych zadań.”,		
Art. 1 pkt 34 lit. d	ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. Przekazanie przez Krajowy Depozyt wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 1 albo w ust. 3 pkt 2, musi obejmować również przekazanie czynności z zakresu zadań, o których mowa odpowiednio w ust. 2 pkt 3 albo w ust. 3 pkt 3.”,		
Art. 1 pkt 34 lit. e	w ust. 12 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) w zakresie dotyczącym rozliczeń transakcji i organizowania systemu zabezpieczania płynności rozliczeń – przejmuje spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2 lub ust. 3 pkt 2 i 3, która w tym zakresie staje się stroną tych umów w miejsce Krajowego Depozytu oraz podmiotem tworzącym i prowadzącym fundusz rozliczeniowy, o którym mowa w art. 65, lub fundusz, o którym mowa w art. 68 – w przypadku jego utworzenia przez Krajowy Depozyt;”,		

Art. 1 pkt 34 lit. f	ust. 14 i 15 otrzymują brzmienie: „14. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest przekazanie wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2 lub ust. 3 pkt 2 i 3, Krajowy Depozyt stawia do dyspozycji spółce, której zostało przekazane wykonywanie tych czynności, odpowiednio aktywa wchodzące w skład funduszu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 65, lub w skład funduszu, o którym mowa w art. 68 – w przypadku jego utworzenia przez Krajowy Depozyt. 15. Rada nadzorcza spółki, której zostało przekazane wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2 lub ust. 3 pkt 2 i 3, na wniosek zarządu tej spółki, uchwala regulamin wykonywanych czynności, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 50 ust. 4–6.”;		
Art. 1 pkt 35	w art. 68a:		
Art. 1 pkt 35 lit. a	ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. Przez izbę rozliczeniową rozumie się zespół osób, urządzeń i środków technicznych utworzony w celu organizacji i prowadzenia rozliczeń transakcji zawieranych: 1) w systemie obrotu instrumentami finansowymi lub 2) poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, których przedmiotem są instrumenty finansowe – jeżeli na podstawie przepisów prawa podlegają obowiązkowi rozliczenia przez podmiot rozliczający.”,		
Art. 1 pkt 35 lit. b	w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Spółka prowadząca izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową może także, w ramach prowadzenia izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej, odpowiednio rozliczać lub dokonywać rozrachunku innych niż wskazane w ust. 1 pkt 2 transakcji zawartych poza systemem obrotu instrumentami finansowymi.”;		
Art. 1 pkt 35 lit. c	c) po ust. 4b dodaje się ust. 4c w brzmieniu: „4c. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową może uczestniczyć w rozrachunkach dokonywanych przez Narodowy Bank Polski na zasadach stosowanych w przypadku rozrachunków międzybankowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ust. 4–4b.”,		

Art. 1 pkt 35 lit. d	d) ust. 14a otrzymuje brzmienie: „14a. Spółka akcyjna, o której mowa w ust. 14, może być stroną transakcji na giełdzie towarowej w celu dokonania rozliczeń transakcji zawartych przez członków giełdy lub w celu dokonania rozliczenia transakcji zawartych przez członków giełdy i spółkę prowadzącą giełdę realizowanych przy wykorzystaniu udostępnionych zdolności przesyłowych zarządzanych przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego gazowego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.”;		
Art. 1 pkt 36 i 37	35) w art. 68c ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową organizuje system zabezpieczania płynności rozliczania transakcji zawieranych na rynku regulowanym, a w przypadku rozliczania transakcji zawartych w ASO lub na OTF – może organizować system zabezpieczania płynności rozliczania transakcji zawieranych w tych systemach. 3. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową może występować jako strona transakcji zawieranych na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF w związku z funkcjonowaniem odpowiednio systemów, o których mowa w ust. 2, zgodnie z ich celem.”; 36) w art. 68d ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Izba rozliczeniowa może również na podstawie umowy z podmiotem prowadzącym ASO lub OTF prowadzić fundusz zabezpieczający prawidłowe rozliczanie transakcji w tych systemach.”;		
Art. 1 pkt 38	w art. 69 w ust. 2: a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Działalność maklerska, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 3 i 4 oraz art. 70, obejmuje wykonywanie czynności polegających na:”; b) pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) prowadzeniu ASO;”, c) dodaje się pkt 9 w brzmieniu: „9) prowadzeniu OTF.”;	Załącznik I sekcja A	Usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjna 1) Przyjmowanie i przekazywanie zleceń w odniesieniu do jednego lub większej liczby instrumentów finansowych; 2) Wykonywanie zleceń na rachunek klientów; 3) Zawieranie transakcji na własny rachunek; 4) Zarządzanie portfelem; 5) Doradztwo inwestycyjne; 6) Gwarantowanie emisji instrumentów finansowych lub subemisja instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji; 7) Subemisja instrumentów finansowych bez gwarancji przejęcia emisji;

			8) Prowadzenie MTF; 9) Prowadzenie OTF;
Art. 1 pkt 39	uchyla się art. 69a-69e		
Art. 1 pkt 40	po art. 69f dodaje się art. 69g–69i w brzmieniu: „Art. 69g. Komisja wydając zezwolenie na prowadzenie ASO może na wniosek firmy inwestycyjnej wpisać firmę do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w art. 78g ust. 2 pkt 2–4. Art. 69h. 1. Dom maklerski może świadczyć usługi pośrednictwa w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej lub wykonywać czynności odpowiadające działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych. 2. W przypadku gdy dom maklerski wykonuje czynności, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 3a, art. 13b, art. 73 ust. 6a, art. 76, art. 82a ust. 1 i 3, art. 83a ust. 3a–3f i ust. 4–4d, art. 83b ust. 1–3 i 7–17 oraz art. 83c–83j stosuje się odpowiednio, z tym że do lokat strukturyzowanych, których konstrukcja nie utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienia ryzyka związanego ze stopą zwrotu lub zrozumienia kosztów likwidacji lokaty przed terminem, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 83h ust. 5 pkt 2–4, przepisów art. 83h ust. 1–4 nie stosuje się. Art. 69i. W przypadku świadczenia przez firmę inwestycyjną usług w zakresie produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego na OTF, które muszą być wykonywane przez dostawę, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. e, stosuje się odpowiednio przepisy art. 73 ust. 4–6a, art. 73a ust. 5, art. 83a ust. 3a–3c, art. 83b ust. 7 oraz art. 83c ust. 1 i 2.”;		
Art. 1 pkt 41 lit. a (art. 70 ust. 1 pkt 3)	w art. 70: w ust. 1: - pkt 3–5 otrzymują brzmienie: „3) podmiotów prowadzących działalność gospodarczą inną niż działalność maklerska, wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 w sposób incydentalny w związku z prowadzoną działalnością, o ile działalność ta jest regulowana przepisami lub podlega zasadom etyki zawodowej, i o ile	Art. 2 ust. 1 lit. c	c) osób świadczących usługi inwestycyjne, w przypadku gdy taka usługa jest świadczona okazjonalnie w trakcie wykonywania działalności zawodowej, a działalność tą regulują przepisy prawne lub regulacyjne bądź kodeks etyki zawodowej, które nie wykluczają świadczenia tej usługi;

	przepisy te nie wyłączają możliwości wykonywania tych czynności;		
Art. 1 pkt 41 lit. a (art. 70 ust. 1 pkt 4)	4) podmiotów, które spośród czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 wykonują wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są instrumenty finansowe inne niż towarowe instrumenty pochodne lub uprawnienia do emisji bądź instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, chyba że czynności te są wykonywane w ramach: a) funkcji animatora rynku lub b) członkostwa lub uczestnictwa w rynku regulowanym lub ASO, lub w ramach bezpośredniego dostępu elektronicznego, z wyjątkiem podmiotów niefinansowych, o których mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2017/591, zawierających wskutek tych czynności transakcje, co do których, zgodnie z art. 8 rozporządzenia 2017/591, uznano, że zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami tych podmiotów lub grupy, do której należą te podmioty, lub c) stosowania techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, lub d) wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych na rachunek dającego zlecenie, w tym przez zestawianie zleceń;	Art. 2 ust. 1 lit. d	osób zawierających na własny rachunek transakcje na instrumentach finansowych innych niż towarowe instrumenty pochodne lub uprawnienia do emisji i ich instrumenty pochodne, i które nie świadczą jakichkolwiek innych usług inwestycyjnych lub nie prowadzą jakiejkolwiek innej działalności inwestycyjnej polegającej na inwestowaniu w instrumenty finansowe inne niż towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub ich instrumenty pochodne chyba że osoby te: (i) są animatorami rynku; (ii) są członkami lub uczestnikami rynku regulowanego lub MTF lub mają bezpośredni dostęp elektroniczny do systemu obrotu; lub (iii) stosują technikę handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości; lub (iv) zawierają transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów; Osoby objęte wyłączeniem na mocy lit. a), i) lub j) nie są zobowiązane do spełniania wymogów określonych w niniejszej literze, aby zostać objęte wyłączeniem.
Art. 1 pkt 41 lit. a (art. 70 ust. 1 pkt 5-5b)	5) członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych i innych krajowych podmiotów wykonujących podobne funkcje;”, - po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu: „5a) organów publicznych powołanych do zarządzania długiem publicznym lub uczestniczących w zarządzaniu tym długiem, w tym lokujących środki pieniężne pochodzące z tego długu, oraz podmiotów, którym zgodnie z art. 13d, zlecono organizację rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy, jako rynku poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, z wyłączeniem podmiotów z udziałem państwa, których przedmiot przedsiębiorstwa obejmuje prowadzenie działalności gospodarczej lub jest związany z nabywaniem pakietu udziałów w innych podmiotach; 5b) Europejskiego Mechanizmu Stabilności lub innych międzynarodowych	Art. 2 ust. 1 lit. h	członków ESBC i innych organów krajowych pełniących podobne funkcje w Unii, innych podmiotów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu w Unii, oraz międzynarodowych instytucji finansowych utworzonych przez dwa lub większą liczbę państw członkowskich, których celem jest uruchamianie finansowania oraz świadczenie pomocy finansowej na rzecz swoich członków borykających się z poważnymi trudnościami finansowymi lub którym takie trudności grożą;

	instytucji finansowych utworzonych przez dwa lub więcej państwa członkowskie, których celem jest uruchamianie wsparcia finansowego lub świadczenia pomocy finansowej na rzecz swoich członków znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, lub w stosunku do których istnieje zagrożenie wystąpienia takiej sytuacji;”,		
Art. 1 pkt 41 lit. a (art. 70 ust. 1 pkt 10)	- pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie: „10) z zastrzeżeniem ust. 1d, podmiotów: a) które spośród czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 wykonują wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, w tym animatorów rynku na tych instrumentach, z wyłączeniem podmiotów, które wykonują transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów, lub b) wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 1–2 i 4–9 na rzecz klientów i dostawców usług związanych z głównym przedmiotem działalności podmiotów wykonujących te czynności, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji – jeżeli czynności te mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu ich działalności, a główny przedmiot ich działalności nie obejmuje działalności maklerskiej, wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2, lub wykonywania działalności animatora rynku, z tym że charakter przedmiotu działalności tych podmiotów jest ustalany na podstawie przedmiotu działalności grupy kapitałowej, do której te podmioty należą, oraz czynności te nie są wykonywane w ramach wykorzystania techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości;	Art. 2 ust. 1 lit. j	osób: (i) zawierających na własny rachunek transakcje na towarowych instrumentach pochodnych lub uprawnieniach do emisji lub ich instrumentach pochodnych, w tym animatorów rynku, z wyłączeniem osób, które zawierają transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów; lub (ii) świadczących usługi inwestycyjne, inne niż zawieranie transakcji na własny rachunek, na towarowych instrumentach pochodnych lub uprawnieniach do emisji lub ich instrumentach pochodnych na rzecz swoich klientów lub dostawców w ramach głównego zakresu ich działalności; pod warunkiem że: – we wszystkich powyższych przypadkach indywidualnie i zbiorczo, z punktu widzenia grupy jest to działalność dodatkowa względem głównego zakresu ich działalności oraz że główny zakres działalności nie polega na świadczeniu usług inwestycyjnych w rozumieniu niniejszej dyrektywy, czy prowadzeniu działalności bankowej mocy dyrektywy 2013/36/UE, bądź na działaniu w charakterze animatora rynku w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, – osoby te nie stosują techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, oraz – osoby te corocznie powiadamiają odpowiedni właściwy organ o korzystaniu z tego wyłączenia i na żądanie składają właściwemu organowi wyjaśnienia dotyczące podstawy, zgodnie z którą uznają, że ich działalność określona w ppkt (i) i (ii) ma charakter dodatkowy względem głównego zakresu ich działalności;
Art. 1 pkt 41 lit. a	11) podmiotów świadczących usługę doradztwa inwestycyjnego w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej niebędącej działalnością maklerską, o ile działalność ta jest regulowana przepisami, i świadczenie tej	Art. 2 ust. 1 lit. k	osób świadczących usługi doradztwa inwestycyjnego w ramach prowadzenia innego rodzaju działalności zawodowej nieobjętej zakresem niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że świadczenie

(art. 70 ust. 1 pkt 11)	usługi nie jest odpłatne;		takiego doradztwa nie podlega odrębnemu wynagrodzeniu;
Art. 1 pkt 41 lit. a (art. 70 ust. 1 pkt 15-17)	– uchyla się pkt 12 i 13, – w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15–17 w brzmieniu: „15) operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, lub podmiotów prowadzących instalację, o których mowa w art. 3 pkt 16 tej ustawy, wykonujących spośród czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są uprawnienia do emisji, chyba że czynności te są wykonywane w ramach: a) wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych na rachunek dającego zlecenie, lub b) wykorzystania techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości; 16) operatorów systemu przesyłowego, o których mowa w art. 3 pkt 24 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, wykonujących w celu wykonywania zadań operatora czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2, mające za przedmiot towarowe instrumenty pochodne, oraz podmiotów, które w tym zakresie wykonują czynności w celu realizacji powierzonej przez operatorów całości lub części takich zadań, chyba że czynności te są wykonywane w ramach operacji na rynku wtórnym, w tym na platformie obrotu finansowymi prawami przesyłowymi; 17) centralnych depozytów papierów wartościowych w związku z wykonywaniem zadań w zakresie, w jakim jest to przewidziane w przepisach rozporządzenia 909/2014, z uwzględnieniem art. 73 tego rozporządzenia.”,	Art. 2 ust. 1 lit. n oraz o	n) operatorów systemów przesyłowych zdefiniowanych w art. 2 ust. 4 dyrektywy 2009/72/WE lub art. 2 ust. 4 dyrektywy 2009/73/WE, gdy wykonują swoje zadania na podstawie tych dyrektyw lub rozporządzenia (WE) 714/2009 lub rozporządzenia (WE) nr 715/2009, bądź kodeksów lub wytycznych sieci, przyjętych na podstawie tych rozporządzeń, wszelkich osób występujących w ich imieniu w charakterze usługodawców w celu realizowania ich zadań wynikających z aktów ustawodawczych lub kodeksów lub wytycznych sieci, przyjętych na podstawie tych rozporządzeń oraz wszelkich operatorów lub administratorów systemu utrzymywania równowagi energetycznej, sieci rurociągów lub systemu służącego utrzymywaniu równowagi dostaw i wykorzystania energii w ramach wykonywania takich zadań. Wyłączenie to ma zastosowanie do osób prowadzących działania określone w niniejszej literze tylko w przypadku, gdy osoby te prowadzą działalność inwestycyjną lub świadczą usługi inwestycyjne związane z towarowymi instrumentami pochodnymi w celu prowadzenia tych działań. Wyłączenie to nie ma zastosowania do operacji rynku wtórnego, w tym platformy obrotu wtórnego finansowymi prawami przesyłowymi; o) CSD, które są regulowane jako takie na mocy prawa Unii, w zakresie, w jakim są regulowane na mocy tego prawa Unii.
Art. 1 pkt 41 lit. b	po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1g w brzmieniu: „1a. Przez wykonywanie czynności w sposób incydentalny, o których mowa w ust. 1 pkt 3, rozumie się spełnianie warunków przewidzianych w art. 4 rozporządzenia 2017/565. 1b. Przez wykonywanie wyłącznie czynności określonych w art. 69 ust. 2 pkt 3, o których mowa w ust. 1 pkt 10, rozumie się również wykonanie zlecenia	Art. 2 ust. 1 lit. d oraz e	d) osób zawierających na własny rachunek transakcje na instrumentach finansowych innych niż towarowe instrumenty pochodne lub uprawnienia do emisji i ich instrumenty pochodne, i które nie świadczą jakichkolwiek innych usług inwestycyjnych lub nie prowadzą jakiejkolwiek innej działalności inwestycyjnej polegającej na inwestowaniu w instrumenty finansowe inne niż towarowe

	w ramach transakcji pomiędzy podmiotami z grupy kapitałowej. 1c. Przez charakter dodatkowy czynności w stosunku do głównego przedmiotu działalności, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, rozumie się spełnianie warunków przewidzianych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/592 z dnia 1 grudnia 2016 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących kryteriów pozwalających ustalić, kiedy działalność ma być uznawana za działalność dodatkową względem głównego zakresu działalności (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 492), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/592. 1d. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 10, przed rozpoczęciem wykonywania czynności, o których mowa w tym przepisie, informują Komisję o zamiarze korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10. W przypadku zamiaru korzystania z takiego wyłączenia w następnym roku kalendarzowym podmioty te przekazują Komisji informację o takim zamiarze w terminie miesiąca od dnia dokonania obliczenia, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 2017/592, nie później jednak niż do dnia 30 kwietnia roku, w którym korzystają z tego wyłączenia. 1e. W przypadku niestwierdzenia podstaw do korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, podmiot składa wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, w terminie 3 miesięcy od ostatniego dnia, w którym podmiot ten był obowiązany poinformować Komisję zgodnie z ust. 1d, albo zaprzestaje w tym terminie wykonywania czynności objętych takim wyłączeniem. W przypadku złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, czynności objęte wyłączeniem mogą być wykonywane bez zezwolenia do dnia, w którym decyzja w przedmiocie złożonego wniosku stała się ostateczna. 1f. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 10, lub wchodzące w skład ich statutowych organów, albo pozostające z tymi podmiotami w stosunku pracy, niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt tych podmiotów, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, niezbędnych do ustalenia, czy		instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub ich instrumenty pochodne chyba że osoby te: (i) są animatorami rynku; (ii) są członkami lub uczestnikami rynku regulowanego lub MTF lub mają bezpośredni dostęp elektroniczny do systemu obrotu; lub (iii) stosują technikę handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości; lub (iv) zawierają transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów; Osoby objęte wyłączeniem na mocy lit. a), i) lub j) nie są zobowiązane do spełniania wymogów określonych w niniejszej literze, aby zostać objęte wyłączeniem. e) operatorów zobowiązanych do przestrzegania wymogów dyrektywy 2003/87/WE którzy, zawierając transakcje na uprawnieniach do emisji, nie wykonują zleceń na rachunek klientów lub nie prowadzą jakiejkolwiek działalności inwestycyjnej innej niż zawieranie transakcji na własny rachunek, pod warunkiem że osoby te nie stosują techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości;

	czynności mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu działalności. 1g. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 6–8 i 17, oraz podmioty korzystające z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, mogą korzystać również z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, niezależnie od charakteru czynności określonych w art. 69 ust. 2 pkt 3.”,		
Art. 1 pkt 41 lit. c	ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7, do banku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 3a, art. 72, art. 73 ust. 1, 2 i 6a, art. 73a–73d, art. 74b–76, art. 79–81d, art. 81f, art. 82a, art. 83a, art. 83b–83j, art. 86 ust. 2 i art. 90, oraz bezpośrednio obowiązujące przepisy prawa Unii Europejskiej odnoszące się do prowadzenia działalności w zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7, a w zakresie nieuregulowanym w tych przepisach stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”;		
Art. 1 pkt 42	art. 72 otrzymuje brzmienie: „Art. 72. Przez oferowanie instrumentów finansowych rozumie się podejmowanie na rzecz emitenta papierów wartościowych, wystawcy instrumentu finansowego lub sprzedającego instrument finansowy, czynności prowadzących do nabycia przez inne podmioty instrumentów finansowych, przez: 1) prezentowanie w dowolnej formie i w dowolny sposób, udostępnianych przez emitenta, wystawcę lub sprzedającego, informacji o instrumentach finansowych i warunkach ich nabycia, stanowiących wystarczającą podstawę do podjęcia decyzji o nabyciu tych instrumentów lub 2) pośredniczenie w zbywaniu instrumentów finansowych nabywanych przez podmioty w wyniku prezentowania informacji, o których mowa w pkt 1, lub 3) prezentowanie indywidualnie oznaczonym adresatom, w dowolnej formie i w dowolny sposób, udostępnianych przez emitenta, wystawcę lub sprzedającego informacji, w celu: a) promowania bezpośrednio lub pośrednio nabycia instrumentów finansowych, lub		

	b) zachęcania, bezpośrednio lub pośrednio, do nabycia instrumentów finansowych.”		
Art. 1 pkt 43	w art. 73:		
Art. 1 pkt 43 lit. a (art. 73 ust. 1)	ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Przez wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych rozumie się nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych na rachunek zleceniodawcy lub dokonywanie innych czynności wywołujących równoważne skutki, których przedmiotem są instrumenty finansowe.	Art. 4 ust. 1 pkt 5	„wykonywanie zleceń na rachunek klientów” oznacza działanie prowadzące do zawarcia na rachunek klientów umowy kupna lub sprzedaży jednego lub większej liczby instrumentów finansowych i obejmuje zawieranie umów sprzedaży instrumentów finansowych wyemitowanych przez firmę inwestycyjną lub instytucję kredytową w momencie ich emisji;
Art. 1 pkt 43 lit. a (art. 73 ust. 2)	2. Wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych może również polegać na zawieraniu na własny rachunek umów kupna lub sprzedaży instrumentów finansowych ze zleceniodawcą lub na przyjmowaniu zapisów na emitowane lub wystawiane przez tę firmę inwestycyjną instrumenty finansowe.”,	Art. 4 ust. 1 pkt 6	„zawieranie transakcji na własny rachunek” oznacza zawieranie transakcji z użyciem kapitałów własnych, skutkujące zawarciem transakcji dotyczącej jednego lub większej liczby instrumentów finansowych;
Art. 1 pkt 43 lit. b	uchyla się ust. 3,		
Art. 1 pkt 43 lit. c	w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–2d do:”,		
Art. 1 pkt 43 lit. d	uchyla się ust. 5f,		
Art. 1 pkt 43 lit. e	po ust. 5h dodaje się ust. 5i-5o w brzmieniu: „5i. Firma inwestycyjna może wykorzystywać środki pieniężne powierzone przez klienta i należące do niego instrumenty finansowe, w przypadku gdy w celu wykonania zlecenia tego klienta jest niezbędne ustanowienie przez firmę inwestycyjną odpowiedniego zabezpieczenia. 5j. Firma inwestycyjna nie może ustanawiać zabezpieczeń na instrumentach finansowych lub środkach pieniężnych klienta lub w jakikolwiek inny sposób umożliwiać osobie trzeciej dysponowanie instrumentami finansowymi lub środkami pieniężnymi klienta w celu dochodzenia lub		

	zaspokojenia roszczeń niemających związku ze świadczeniem usług na rzecz klienta ani z innymi zobowiązaniami klienta, z wyjątkiem przypadków, gdy ich ustanowienie jest wymagane na mocy prawa obowiązującego w państwie innym niż państwo członkowskie, w którym przechowywane są środki pieniężne lub instrumenty finansowe klienta. 5k. Firma inwestycyjna jest obowiązana do wdrożenia odpowiednich rozwiązań organizacyjnych, które zapewnią ograniczenie do minimum ryzyka utraty lub zmniejszenia liczby lub wartości instrumentów finansowych lub środków pieniężnych klienta, albo utraty lub ograniczenia praw związanych z takimi instrumentami finansowymi lub środkami pieniężnymi, na skutek niewłaściwego wykorzystania tych instrumentów finansowych lub środków pieniężnych, nieprawidłowości w prowadzeniu rachunków lub rejestrów, nierzetelnego prowadzenia działalności, zaniedbania lub oszustwa. 5l. Firma inwestycyjna nie może zawierać z klientem detalicznym umów o ustanowienie zabezpieczenia finansowego, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 891), których przedmiotem są środki pieniężne lub instrumenty finansowe klientów, w celu zabezpieczenia lub pokrycia obecnych lub przyszłych, rzeczywistych lub warunkowych lub potencjalnych zobowiązań klientów. 5m. Środki pieniężne klientów zdeponowane przez firmę inwestycyjną w instytucji kredytowej, banku lub funduszu rynku pieniężnego zarządzanym przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych lub spółkę zarządzającą, należących do tej samej grupy kapitałowej, co firma inwestycyjna, nie mogą łącznie przekraczać 20% wszystkich środków pieniężnych klientów. 5n. Firma inwestycyjna może powierzyć przechowywanie instrumentów finansowych i środków pieniężnych klienta innemu podmiotowi, o ile podmiot ten zapewnia bezpieczeństwo przechowywanych instrumentów finansowych i środków pieniężnych. 5o. Firma inwestycyjna zapewnia, z uwzględnieniem przepisów o tajemnicy zawodowej, łatwy dostęp do informacji dotyczących instrumentów finansowych i środków pieniężnych klientów: 1) Komisji oraz pracownikom Urzędu Komisji;		

	2) syndykowi ustanowionemu w postępowaniu upadłościowym lub zarządcy ustanowionemu w postępowaniu restrukturyzacyjnym; 3) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.”,		
Art. 1 pkt 43 lit. f (art. 73 ust. 6a)	po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6c w brzmieniu: „6a. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych jest obowiązana, zgodnie z art. 67–69 rozporządzenia 2017/565, stosować rozwiązania i procedury zapewniające niezwłoczne, uczciwe i należyte wykonywanie zleceń klientów w stosunku do zleceń innych klientów oraz do zleceń własnych firmy inwestycyjnej, obejmujące zapewnienie możliwości wykonywania zleceń zgodnie z czasem ich przyjmowania.	Art. 28 ust. 1	1. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna uprawniona do wykonywania zleceń na rachunek klientów wdrożyła procedury i uzgodnienia przewidziane w odniesieniu do bezzwłocznego, uczciwego i należytego wykonywania zleceń klienta, w stosunku do zleceń innego klienta lub interesów handlowych firmy inwestycyjnej.
Art. 1 pkt 43 lit. f (art. 73 ust. 6b oraz 6c)	6b. W przypadku gdy zlecenie dotyczące akcji będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi, ze względu na określony przez klienta limit ceny, nie może być wykonane natychmiast po jego przyjęciu przez firmę inwestycyjną w związku z warunkami panującymi na rynku, firma inwestycyjna, jeżeli klient nie postanowił inaczej, jest obowiązana upublicznić warunki tego zlecenia w sposób łatwo dostępny dla innych uczestników rynku; wymóg upublicznienia warunków zlecenia uważa się za spełniony w przypadku, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia 2017/565. 6c. Przepisu ust. 6b nie stosuje się do zleceń o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynkową dla danych akcji w rozumieniu art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/587 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie przejrzystości dla systemów obrotu i firm inwestycyjnych w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych oraz dotyczących obowiązku realizowania transakcji na określonych akcjach w systemie obrotu lub za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 387), pod warunkiem uprzedniego poinformowania Komisji przez firmę inwestycyjną o zamiarze odstąpienia od wykonania obowiązku, o którym mowa w ust.	Art. 28 ust. 2	W przypadku zleceń z limitem ceny klienta, odnoszących się do akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu, które to zlecenia nie są bezzwłocznie wykonywane na podstawie przeważających warunków rynkowych, państwa członkowskie wymagają, aby, o ile klient wyraźnie nie przekaże odmiennych instrukcji, firmy inwestycyjne podejmowały środki ułatwiające możliwie najwcześniejsze wykonanie takiego zlecenia przez bezzwłoczne podanie takiego zlecenia z limitem ceny klienta do publicznej wiadomości, w sposób dający łatwy dostęp do niego innym uczestnikom rynku. Państwa członkowskie mogą zadecydować, że firmy inwestycyjne wypełniają ten obowiązek przekazując zlecenie z limitem ceny klienta do systemu obrotu. Państwa członkowskie przewidują, że właściwe organy mogą znieść obowiązek podawania do publicznej wiadomości zlecenia z limitem ceny o znacznej wielkości w skali w porównaniu ze standardową wielkością rynku ustaloną na mocy art. 4 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

	6b.”;		
Art. 1 pkt 44 (Art. 73a ust. 1-4)	po art. 73 dodaje się art. 73a–73d w brzmieniu: „Art. 73a. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych jest obowiązana do podjęcia wszelkich uzasadnionych działań w celu uzyskania możliwie najlepszych wyników dla klienta w związku z wykonaniem zlecenia klienta, uwzględniając w szczególności cenę instrumentu finansowego, koszty związane z wykonaniem zlecenia, czas zawarcia transakcji, prawdopodobieństwo zawarcia transakcji oraz jej rozliczenia, wielkość zlecenia i jego charakter. 2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy klient określił szczegółowe warunki, na jakich zlecenie ma zostać wykonane. 3. W przypadku gdy firma inwestycyjna posiada dostęp do więcej niż jednego systemu wykonywania zlecenia w odniesieniu do danego instrumentu finansowego, w określaniu możliwie najlepszego wyniku dla klienta jest obowiązana uwzględnić również wielkość opłat, które należne byłyby firmie inwestycyjnej za wykonanie zlecenia, oraz koszty wykonania zlecenia, które zostałyby poniesione w przypadku wykonania zlecenia w danym systemie. 4. W przypadku gdy zlecenie składane jest przez klienta detalicznego, możliwie najlepszy wynik określa się w ujęciu ogólnym, z uwzględnieniem ceny instrumentu finansowego oraz kosztów związanych z wykonaniem transakcji, obejmujących wszelkie wydatki, jakie klient poniósłby w związku z wykonaniem zlecenia, w szczególności opłaty transakcyjne, opłaty z tytułu rozliczenia i rozrachunku transakcji, oraz koszty ponoszone na rzecz podmiotów trzecich uczestniczących w wykonaniu zlecenia.	Art. 27 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby przedsiębiorstwa inwestycyjne podjęły wszelkie wystarczające działania w celu uzyskania, podczas wykonywania zleceń, możliwie najlepszych dla klienta wyników, uwzględniając cenę, koszty, szybkość, prawdopodobieństwo wykonania oraz rozliczenie, wielkość, charakter lub wszelkiego rodzaju inne aspekty dotyczące wykonywania zlecenia. Jednakże w przypadku gdy klient przekazuje specjalne dyspozycje, firma inwestycyjna wykonuje zlecenie według tych dyspozycji. W przypadku gdy firma inwestycyjna wykonuje zlecenie na rachunek klienta detalicznego, możliwie najlepszy wynik określa się w ujęciu ogólnym, uwzględniając cenę instrumentu finansowego i koszty związane z wykonywaniem zlecenia, do których zalicza się wszystkie wydatki, jakie ponosi klient w bezpośrednim związku z wykonywaniem takiego zlecenia, w tym opłaty w ramach systemu wykonywania zleceń, opłaty z tytułu rozliczania i rozrachunku oraz wszelkie inne opłaty wnoszone na rzecz stron trzecich uczestniczących w wykonywaniu zlecenia. Do celów zapewniania możliwie najlepszego wyniku zgodnie z akapitem pierwszym, w przypadku gdy istnieje więcej niż jeden konkurencyjny system wykonywania zlecenia dotyczącego instrumentu finansowego, w celu oceny i porównania na rzecz klienta wyników, które mogłyby zostać osiągnięte dzięki wykonaniu zlecenia w każdym z systemów wykonywania zleceń wymienionych w polityce firmy inwestycyjnej dotyczącej wykonywania zleceń, na której można wykonać zlecenie, w ocenie tej uwzględnia się własne prowizje i opłaty firmy inwestycyjnej za wykonanie zlecenia w każdym z nadających się do tego systemów wykonywania zleceń
Art. 1 pkt 44 (Art. 73a ust. 5)	5. W związku z kierowaniem zleceń do systemu obrotu instrumentami finansowymi lub innych systemów wykonywania zlecenia, firma inwestycyjna nie może przyjmować jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych, które naruszałyby jej obowiązki związane z zarządzaniem konfliktami interesów oraz przyjmowaniem świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych.	Art. 27 ust. 2	2. Firma inwestycyjna nie otrzymuje jakiegokolwiek wynagrodzenia, odliczenia lub korzyści niepieniężnych za przekierowywanie zleceń do określonego systemu obrotu lub systemu wykonywania zleceń, który naruszałby wymogi dotyczące konfliktu interesów lub zachęt określone w ust. 1 niniejszego artykułu oraz w art. 16 ust. 3, art. 23 i 24.

Art. 1 pkt 44 (Art. 73a ust. 6-8)	6. W odniesieniu do instrumentów finansowych podlegających obowiązkowi obrotu, o którym mowa w art. 23 lub art. 28 rozporządzenia 600/2014, system obrotu instrumentami finansowymi lub podmiot systematycznie internalizujący transakcje są obowiązane podawać nieodpłatnie do publicznej wiadomości, co najmniej raz w roku, raport dotyczący sposobu, w jaki wykonywano zlecenia w tym systemie. W odniesieniu do każdego instrumentu finansowego raport obejmuje informacje dotyczące ceny instrumentu finansowego, kosztów związanych z wykonaniem zlecenia, czasu zawarcia transakcji oraz prawdopodobieństwa zawarcia transakcji. 7. Przepis ust. 6 stosuje się również do systemów wykonywania zlecenia w zakresie instrumentów finansowych innych niż podlegające obowiązkowi obrotu, o którym mowa w art. 23 lub art. 28 rozporządzenia 600/2014, jeżeli są przedmiotem obrotu w tym systemie. 8. Podanie do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w ust. 6 i 7, następuje z uwzględnieniem art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/575 z dnia 8 czerwca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących danych publikowanych przez systemy wykonywania zlecenia na temat jakości wykonywania transakcji (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 152), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/575”.	Art. 27 ust. 3	3. Państwa członkowskie wymagają, aby dla instrumentów finansowych podlegających obowiązkowi handlowemu przewidzianemu w art. 23 i 28 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 każdy system obrotu oraz podmiot systematycznie internalizujący transakcje, a dla innych instrumentów finansowych - każdy system wykonywania zleceń, przynajmniej raz do roku podawał do publicznej wiadomości, bez jakichkolwiek opłat, dane dotyczące jakości wykonywanych transakcji w tym systemie, a po wykonaniu transakcji na rachunek klienta firma inwestycyjna informuje klienta, gdzie zlecenie wykonano. Okresowe sprawozdania zawierają szczegółowe informacje na temat ceny, kosztów, szybkości i prawdopodobieństwa wykonania transakcji dla poszczególnych instrumentów finansowych.
Art. 1 pkt 44 (Art. 73a ust. 9)	9. Firma inwestycyjna jest obowiązana informować klienta o systemie wykonywania jego zlecenia.		
Art. 1 pkt 44 (Art. 73b ust. 1)	Art. 73b. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych jest obowiązana ustanowić i wdrożyć rozwiązania w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 73a ust. 1, w szczególności dotyczące wdrożenia i przestrzegania polityki wykonywania zleceń.	Art. 27 ust. 4	Państwa członkowskie wymagają od firm inwestycyjnych ustanowienia i wdrożenia skutecznych uzgodnień dotyczących spełnienia wymogów ust. 1. W szczególności, państwa członkowskie wymagają od firm inwestycyjnych ustanowienia i wdrożenia polityki wykonywania zleceń umożliwiającej uzyskanie w odniesieniu do zleceń klientów możliwie najlepszego wyniku zgodnie z ust. 1.

Art. 1 pkt 44 (Art. 73b ust. 2-4)	2. Polityka wykonywania zleceń w odniesieniu do każdej klasy instrumentów finansowych obejmuje informacje o systemach wykonywania zlecenia wykorzystywanych przez firmę inwestycyjną oraz kryteria brane przez nią pod uwagę przy dokonywaniu wyboru tego systemu. W polityce wykonywania zleceń firma inwestycyjna wskazuje co najmniej systemy wykonywania zlecenia, które według racjonalnej oceny w sposób stały umożliwiają uzyskanie możliwie najlepszego wyniku dla klienta. 3. Przed zawarciem umowy o świadczenie usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych firma inwestycyjna przekazuje, zgodnie z art. 66 rozporządzenia 2017/565, klientowi lub potencjalnemu klientowi informacje dotyczące polityki wykonywania zleceń. Informacje te w sposób odpowiednio szczegółowy, wyraźny i przystępny wyjaśniają klientowi, jak zlecenia będą wykonywane przez firmę inwestycyjną. Przed rozpoczęciem świadczenia usługi firma inwestycyjna uzyskuje zgodę klienta na przyjętą przez firmę politykę wykonywania zleceń. 4. W przypadku gdy polityka wykonywania zleceń przewiduje możliwości wykonywania zleceń poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, firma inwestycyjna uzyskuje uprzednią, wyraźną zgodę klienta na wykonanie jego zlecenia poza systemem obrotu instrumentami finansowymi. Zgoda klienta może mieć charakter ogólny lub dotyczyć poszczególnych transakcji.	Art. 27 ust. 5	5. W przypadku gdy polityka wykonywania zlecenia przewiduje możliwość wykonywania zleceń klienta poza systemem obrotu, państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna w szczególności informowała klientów o takiej możliwości. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna uzyskała uprzednią zgodę klienta przez przystąpieniem do wykonania jego zlecenia poza systemem obrotu. Firmy inwestycyjne mogą uzyskać zgodę klientów w formie ogólnej umowy, lub w odniesieniu do poszczególnych transakcji.
Art. 1 pkt 44 (Art. 73c)	Art. 73c. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych sporządza i podaje do publicznej wiadomości, w odniesieniu do każdej klasy instrumentów finansowych, coroczny raport zawierający wykaz pięciu najlepszych systemów wykonywania zlecenia, ustalonych przy uwzględnieniu wolumenu obrotu zrealizowanego przez firmę w danym systemie wykonywania zlecenia w okresie, za który jest sporządzany raport, oraz informację o jakości wykonanych zleceń. 2. Podanie przez firmę inwestycyjną do publicznej wiadomości raportu, o którym mowa w ust. 1, następuje z uwzględnieniem rozporządzenia 2017/575.	Art. 27 ust. 6	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne wykonujące zlecenia klientów sporządzały i podawały do publicznej wiadomości raz na rok, dla każdej kategorii instrumentów finansowych, wykaz pięciu najlepszych systemów wykonywania zleceń pod względem wolumenu obrotu, w których wykonywały zlecenia klientów w poprzednim roku, a także informacje dotyczące uzyskanej jakości wykonania.
Art. 1	Art. 73d. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń	Art. 27 ust.	7. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne, które

pkt 44 (Art. 73d)	nabycia lub zbycia instrumentów finansowych monitoruje skuteczność wdrożonych rozwiązań dotyczących wykonywania zleceń i stosowanej polityki wykonywania zleceń. 2. Firma inwestycyjna informuje klienta o każdej istotnej zmianie w sposobie wykonywania zleceń oraz w polityce wykonywania zleceń. 3. Firma inwestycyjna musi być w stanie udowodnić klientowi, na jego żądanie, że zlecenie zostało wykonane zgodnie z wdrożoną przez nią polityką wykonywania zleceń. 4. Wykonanie obowiązków, o których mowa w ust. 1–3, następuje z uwzględnieniem art. 67 rozporządzenia 2017/565.”;	7 i 8	wykonują zlecenia klientów, monitorowały skuteczność uzgodnień dotyczących wykonywania zleceń i polityki wykonywania zleceń, w celu ustalenia i w stosownych przypadkach naprawienia wszelkiego rodzaju niedociągnięć. W szczególności, firmy te regularnie dokonują oceny, czy systemy wykonywania zleceń ujęte w w polityce wykonywania zleceń uzyskują możliwie najlepszy dla klienta wynik oraz czy konieczne jest wprowadzenie zmian do uzgodnień dotyczących wykonywania zleceń, przy uwzględnieniu między innymi informacji opublikowanych na mocy ust. 3 i 6. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne powiadamiały klientów, z którymi łączy ich stały stosunek, o wszelkich istotnych zmianach w uzgodnieniach dotyczących wykonywania zleceń lub polityce wykonywania zleceń. 8. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne były w stanie wykazać swoim klientom, że wykonały ich zlecenia zgodnie z polityką wykonywania zleceń danej firmy inwestycyjnej, a także wykazać właściwemu organowi - na jego żądanie - ich zgodność z niniejszym artykułem.
Art. 1 pkt 45	uchyla się art. 74 i art. 74a		
Art. 1 pkt 46	w art. 74b: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. Przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych polega na zobowiązaniu się firmy inwestycyjnej do przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych przez: 1) przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych do innego podmiotu, w tym do emitenta instrumentu finansowego, wystawcy instrumentu finansowego lub sprzedającego taki instrument, w celu ich wykonania lub 2) kojarzenie dwóch lub więcej podmiotów w celu doprowadzenia do zawarcia transakcji między tymi podmiotami.”; b) uchyla się ust. 2.		
Art. 1	po art. 74c dodaje się art. 74d–74h w brzmieniu:		

pkt 47 (Art. 74d)	Art. 74d. Nabywanie lub zbywanie na własny rachunek instrumentów finansowych polega na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych we własnym imieniu albo na wykonywaniu innych czynności wywołujących równoważne skutki, w tym w celu pełnienia funkcji animatora rynku lub w celu wykonania zlecenia klienta.		
Art. 1 pkt 47 (Art. 74e)	Art. 74e. 1. Firma inwestycyjna nabywająca lub zbywająca instrumenty finansowe przez wykorzystywanie handlu algorytmicznego opracowuje, wdraża i stosuje adekwatne oraz skuteczne rozwiązania mające na celu: 1) zapewnienie odporności i wydajności urządzeń i systemów teleinformatycznych w stopniu odpowiadającym skali prowadzonej działalności, w szczególności limitom i progom transakcyjnym; 2) zapobieżenie nieprawidłowemu wpływowi urządzeń i systemów teleinformatycznych na sprawny i bezpieczny obrót instrumentami finansowymi, w szczególności przez kierowanie błędnych zleceń; 3) uniemożliwienie wykorzystania urządzeń i systemów teleinformatycznych w sposób naruszający przepisy rozporządzenia 596/2014 lub regulacje systemów obrotu instrumentami finansowymi; 4) zapewnienie ciągłości obsługi oraz pracy urządzeń i systemów teleinformatycznych wykorzystywanych w prowadzonej działalności. 2. Firma inwestycyjna monitoruje działanie urządzeń i systemów teleinformatycznych i przeprowadza testy w zakresie oceny prawidłowości ich działania, w celu identyfikowania i eliminacji potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń wymogów, o których mowa w ust. 1. 3. Firma inwestycyjna nabywająca lub zbywająca instrumenty finansowe przez wykorzystywanie handlu algorytmicznego stosuje warunki organizacyjne, o których mowa w art. 1–18 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/589 z dnia 19 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi organizacyjne dla firm inwestycyjnych prowadzących handel algorytmiczny (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 417), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/589". 4. Firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, informuje Komisję lub właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego właściwy ze	Art. 17 ust. 1 i 2	1. Firma inwestycyjna prowadząca handel algorytmiczny musi posiadać skuteczne systemy i mechanizmy kontroli ryzyka odpowiednie dla prowadzonej działalności, aby zapewnić odporność i wystarczającą wydajność swoich systemów transakcyjnych oraz zapewnić, aby podlegały one odpowiednim progom i limitom transakcyjnym oraz uniemożliwiały wysyłanie błędnych zleceń, a także aby nie dopuścić do sytuacji, w której sposób funkcjonowania systemu mógłby doprowadzić lub przyczynić się do powstania zaburzeń rynkowych. Taka firma musi posiadać również skuteczne systemy i mechanizmy kontroli ryzyka, aby zapewnić uniemożliwienie wykorzystanie systemów transakcyjnych do celów sprzecznych z rozporządzeniem (UE) nr 596/2014 lub regulaminem systemu obrotu, do którego jest podłączona. Firma inwestycyjna musi posiadać skuteczne rozwiązania w zakresie ciągłości działania, aby sprostać wszelkim awariom swoich systemów transakcyjnych oraz zapewnia kompleksowe testowanie i właściwe monitorowanie swoich systemów, aby zapewnić spełnianie przez nie wymagań określonych w niniejszym ustępie. 2. Firma inwestycyjna prowadząca handel algorytmiczny w państwie członkowskim powiadamia o tym właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego oraz właściwe organy systemu obrotu, w ramach którego ta firma inwestycyjna prowadzi handel algorytmiczny jako członek lub uczestnik systemu obrotu. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej może wymagać, aby firma inwestycyjna przedstawiała regularnie lub na zasadzie ad hoc opis charakteru swoich strategii handlu algorytmicznego, szczegółowe informacje na temat parametrów lub limitów transakcyjnych, którym podlega system, kluczowych mechanizmów kontroli przestrzegania przepisów i

	względu na siedzibę systemu obrotu instrumentami finansowymi, którego firma jest członkiem lub uczestnikiem, o fakcie wykorzystywania handlu algorytmicznego w prowadzonej działalności, oraz o zaprzestaniu wykorzystywania handlu algorytmicznego w prowadzonej działalności. 5. Firma inwestycyjna jest obowiązana do przekazywania, na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, informacji dotyczących modelu handlu algorytmicznego wykorzystywanego w prowadzonej działalności oraz potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1–3. O zmianie modelu handlu algorytmicznego wykorzystywanego w prowadzonej działalności firma inwestycyjna niezwłocznie informuje Komisję. 6. Firma inwestycyjna dokumentuje czynności związane z wykorzystywaniem handlu algorytmicznego w prowadzonej działalności w sposób pozwalający na wykazanie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1–3. 7. W przypadku gdy firma inwestycyjna w prowadzonej działalności wykorzystuje technikę handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, obowiązek, o którym mowa w ust. 6, obejmuje również chronologiczną rejestrację wysłanych przez firmę zleceń, wraz z ich parametrami i odniesieniem do notowań instrumentów finansowych z systemów obrotu instrumentami finansowymi, a także z uwzględnieniem okoliczności ich wykonania, modyfikacji, odrzucenia lub anulowania. Firma inwestycyjna przechowuje zlecenia w sposób i w okresie określonych w art. 28 rozporządzenia 2017/589.		kontroli ryzyka, które posiada w celu zapewnienia spełnienia warunków określonych w ust. 1, oraz szczegółowe informacje na temat procesu testowania swoich systemów. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej może w dowolnym momencie zażądać od firmy inwestycyjnej dalszych informacji na temat jej handlu algorytmicznego oraz systemów wykorzystywanych w tym celu. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej, na wniosek właściwego organu systemu obrotu, w ramach którego ta firma inwestycyjna, jako członek lub uczestnik systemu obrotu, prowadzi handel algorytmiczny, oraz bez zbędnej zwłoki przekazuje informacje, o których mowa w akapicie drugim, które otrzymuje od firmy inwestycyjnej prowadzącej handel algorytmiczny. Firma inwestycyjna zapewnia prowadzenie rejestrów w związku z kwestiami, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz zapewnia, aby rejestry te umożliwiały właściwym organom monitorowanie zgodności z wymogami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie. Firma inwestycyjna zajmująca się techniką handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości przechowuje w zatwierdzonej formie dokładne i czasowo uporządkowane zapisy wszystkich złożonych przez siebie zleceń, w tym anulowanych i wykonanych zleceń oraz notowań systemów obrotu, oraz udostępnia je na żądanie właściwemu organowi.
Art. 1 pkt 47 (Art. 74f ust. 1)	Art. 74f. 1. W przypadku wykonywania przez firmę inwestycyjną czynności animatora rynku z wykorzystaniem handlu algorytmicznego, firma inwestycyjna: 1) uwzględnia płynność, skalę i specyfikę danego systemu obrotu instrumentami finansowymi oraz właściwości danego instrumentu finansowego będącego przedmiotem czynności animatora rynku; 2) regularnie dostarcza płynność instrumentowi finansowemu w sposób, jakiego można racjonalnie oczekiwać; w tym celu firma inwestycyjna wykonuje czynności animatora rynku w sposób ciągły, przez określoną liczbę godzin, w ramach notowań instrumentu finansowego prowadzonych	Art. 17 ust. 3	Firma inwestycyjna zajmująca się handlem algorytmicznym w celu realizacji strategii animatora rynku, przy uwzględnieniu płynności, skali i charakteru konkretnego rynku oraz właściwości wprowadzonego do obrotu instrumentu: a) działa w charakterze animatora rynku w sposób ciągły przez określoną część czasu w ramach godzin, w których prowadzony jest obrót w danym systemie obrotu – oprócz wyjątkowych okoliczności – co skutkuje zapewnieniem systemowi obrotu płynności w sposób regularny i przewidywalny;

	przez system obrotu instrumentami finansowymi; 3) zawiera z podmiotem prowadzącym system obrotu instrumentami finansowymi, w formie pisemnej, umowę, której przedmiotem jest co najmniej określenie sposobu wykonania obowiązków, o których mowa w pkt 2; 4) opracowuje, wdraża i stosuje adekwatne i skuteczne rozwiązania mające na celu zapewnienie wykonania obowiązków określonych w umowie, o której mowa w pkt 3.		b) zawiera na piśmie wiążące umowy z systemem obrotu, które określają co najmniej obowiązki firmy inwestycyjnej zgodnie z lit. a); oraz c) dysponuje skutecznymi systemami i mechanizmami kontroli, w celu umożliwienia jej spełnienia w każdym czasie swoich obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w lit. b).
Art. 1 pkt 47 (Art. 74f ust. 2)	2. Działalność firmy inwestycyjnej polegająca na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych na własny rachunek, poprzez stałe składanie z wykorzystaniem handlu algorytmicznego rynkowych zleceń nabycia lub zbycia tych instrumentów, w ramach uczestnictwa lub członkostwa w jednym lub kilku systemach obrotu instrumentami finansowymi, w sposób skutkujący wspomaganiem płynności danego instrumentu finansowego (strategia animatora rynku), może być wykonywana po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1.	Art. 17 ust. 4	4. Do celów niniejszego artykułu oraz art. 48 niniejszej dyrektywy firmę inwestycyjną prowadzącą handel algorytmiczny uznaje się za realizującą strategię animatora rynku, kiedy jako członek lub uczestnik jednego lub większej liczby systemów obrotu, jej strategia, w przypadku zawierania transakcji na własny rachunek, obejmuje publikowanie wiążących, jednoczesnych, obustronnych notowań o porównywalnych rozmiarach i po konkurencyjnych cenach, odnoszących się do jednego lub większej liczby instrumentów finansowych w jednym systemie obrotu lub w różnych systemach obrotu, co skutkuje zapewnieniem płynności, w sposób regularny i często, na całym rynku.
Art. 1 pkt 47 (Art. 74g)	Art. 74g. 1. Firma inwestycyjna może, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej, umożliwić swojemu klientowi skorzystanie z bezpośredniego dostępu elektronicznego w celu składania przez niego zleceń nabycia lub zbycia instrumentu finansowego i zawierania transakcji wskutek takich zleceń. Umowa określa prawa i obowiązki klienta oraz firmy inwestycyjnej w związku z umożliwieniem takiego dostępu, w tym gwarantujące prawo firmy inwestycyjnej do monitorowania zleceń i transakcji klienta w celu przeciwdziałania przez firmę inwestycyjną naruszeniom przepisów prawa lub regulacji systemu obrotu instrumentami finansowymi, dokonywanych wskutek zleceń składanych przez klienta lub transakcji zawartych wskutek takich zleceń, oraz w celu ujawniania przypadków takich naruszeń. 2. Firma inwestycyjna jest odpowiedzialna za naruszenia i szkody powstałe wskutek składania przez klienta, któremu umożliwiła korzystanie z bezpośredniego dostępu elektronicznego, zleceń w ramach korzystania z takiego dostępu, oraz za szkody powstałe wskutek transakcji zawartych w	Art. 17 ust. 5	5. Firma inwestycyjna, która zapewnia bezpośredni dostęp elektroniczny do systemu obrotu, musi posiadać skuteczne systemy i mechanizmy kontroli zapewniające właściwą ocenę i weryfikację odpowiedniości klientów korzystających z tej usługi oraz zapewnia takie rozwiązania, które uniemożliwiają klientom korzystającym z tej usługi przekraczanie odpowiednich z góry określonych progów transakcyjnych i kredytowych, a także zapewnia właściwe monitorowanie transakcji zawieranych przez klientów korzystających z tej usługi oraz odpowiednie mechanizmy kontroli ryzyka uniemożliwiające zawieranie transakcji, które mogą stanowić źródło ryzyka dla samej firmy inwestycyjnej lub które mogłyby prowadzić lub przyczyniać się do powstania zaburzeń rynkowych lub które są sprzeczne z rozporządzeniem (UE) nr 596/2014 lub regulaminem systemu obrotu. Zakazuje się bezpośredniego dostępu elektronicznego bez takich mechanizmów kontroli.

	wyniku takich zleceń, jeżeli takie zlecenia lub takie transakcje zostały złożone lub zawarte niezgodnie z przepisami prawa lub regulacjami systemu obrotu instrumentami finansowymi. Odpowiedzialności firmy inwestycyjnej z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonywania umowy nie można wyłączyć ani ograniczyć. 3. Firma inwestycyjna może zawrzeć umowę, o której mowa w ust. 1, jeżeli opracuje, wdroży i stosuje adekwatne oraz odpowiednie rozwiązania mające na celu zapewnienie prawidłowego korzystania z bezpośredniego dostępu elektronicznego przez swoich klientów. 4. Rozwiązania, o których mowa w ust. 3, zapewniają: 1) weryfikację i ocenę klientów zamierzających korzystać lub korzystających z bezpośredniego dostępu elektronicznego, pod kątem prawidłowości wypełniania przez nich obowiązków wynikających z takiego dostępu; 2) wprowadzenie mechanizmów, które mają na celu uniemożliwienie, wskutek zawierania transakcji, przekraczania przez klientów limitów i progów transakcyjnych, limitów ustanowionych dla prawidłowego rozliczenia i rozrachunku zawieranych transakcji, dokonywania naruszeń przepisów prawa lub regulacji systemu obrotu instrumentami finansowymi lub powstawania innego ryzyka dla firmy inwestycyjnej. 5. Firma inwestycyjna umożliwiająca swoim klientom korzystanie z bezpośredniego dostępu elektronicznego stosuje szczegółowe warunki organizacyjne określone w art. 19–23 rozporządzenia 2017/589. 6. Firma inwestycyjna informuje Komisję lub właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, właściwy ze względu na siedzibę systemu obrotu instrumentami finansowymi, której firma jest członkiem lub uczestnikiem, o fakcie umożliwiania klientom korzystania z bezpośredniego dostępu elektronicznego. 7. Firma inwestycyjna jest obowiązana do przekazywania, na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, informacji dotyczących bezpośredniego dostępu elektronicznego, z którego korzystanie umożliwia klientom, oraz informacji potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 3–5.		Firma inwestycyjna, która zapewnia bezpośredni dostęp elektroniczny jest odpowiedzialna za zapewnienie, aby klienci korzystający z tej usługi spełniali wymogi niniejszej dyrektywy oraz przestrzegali regulaminu systemu obrotu. Firma inwestycyjna monitoruje transakcje w celu wykrycia naruszeń tego regulaminu, zakłóceń warunków obrotu lub postępowania, które może się wiązać z nadużyciami na rynku i które należy zgłosić właściwemu organowi. Firma inwestycyjna zapewnia istnienie wiążącej pisemnej umowy między firmą inwestycyjną a klientem, regulującej podstawowe prawa i obowiązki wynikające ze świadczenia danej usługi, a także zapewnia, aby na podstawie tej umowy firma inwestycyjna pozostawała odpowiedzialna na mocy niniejszej dyrektywy. Firma inwestycyjna zapewniająca bezpośredni dostęp elektroniczny do systemu obrotu powiadamia o tym właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego oraz właściwe organy systemu obrotu, do którego ta firma inwestycyjna zapewnia bezpośredni dostęp elektroniczny. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej może wymagać, aby firma inwestycyjna przedstawiała regularnie lub na zasadzie ad hoc opis systemów i kontroli, o których mowa w akapicie pierwszym, oraz wykazała, że są one stosowane. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej, na wniosek właściwego organu systemu obrotu, do którego ta firma inwestycyjna zapewnia bezpośredni dostęp elektroniczny, oraz bez zbędnej zwłoki przekazuje informacje, o których mowa w akapicie czwartym, które otrzymuje od firmy inwestycyjnej. Firma inwestycyjna zapewnia prowadzenie rejestrów w związku z kwestiami, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz zapewnia, aby rejestry te umożliwiały właściwym organom monitorowanie zgodności z wymogami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.

	8. Firma inwestycyjna dokumentuje czynności związane z umożliwianiem klientom korzystania z bezpośredniego dostępu elektronicznego w sposób pozwalający na wykazanie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 3–5.		
Art. 1 pkt 47 (Art. 74h)	Art. 74h. 1. Firma inwestycyjna może, w drodze umowy, zawartej w formie pisemnej z innym podmiotem, zobowiązać się, zgodnie z zasadami określonymi w regulaminie podmiotu uprawnionego do dokonywania rozliczania transakcji, do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczania transakcji zawartych przez ten inny podmiot. Umowa określa prawa i obowiązki tego innego podmiotu oraz firmy inwestycyjnej w związku z wykonywaniem obowiązków wynikających z rozliczenia takich transakcji. 2. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje adekwatne oraz skuteczne rozwiązania mające na celu zapewnienie prawidłowego wykonywania przez podmiot, z którym zawarła umowę, o której mowa w ust. 1, obowiązków związanych z rozliczeniem, w szczególności obejmujące określenie warunków, które musi spełnić taki inny podmiot, ograniczających ryzyko firmy inwestycyjnej i podmiotu uprawnionego do dokonywania rozliczania transakcji, związane z nierozliczeniem transakcji. 3. Firma inwestycyjna, która zgodnie z ust. 1, zobowiązała się do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczania transakcji zawartych przez inny podmiot, stosuje rozwiązania określone w art. 24–27 rozporządzenia 2017/589.”;	Art. 17 ust. 6	6. Firma inwestycyjna działająca w charakterze ogólnego uczestnika rozliczającego na rzecz innych osób musi posiadać skuteczne systemy i mechanizmy kontroli w celu zapewnienia stosowania usług rozliczeniowych na rzecz odpowiednich osób spełniających wyraźnie określone kryteria oraz objęcia tych osób odpowiednimi wymogami w celu ograniczenia ryzyka dla firmy inwestycyjnej i rynku. Firma inwestycyjna zapewnia istnienie wiążącej pisemnej umowy między firmą inwestycyjną a daną osobą regulującej podstawowe prawa i obowiązki wynikające ze świadczenia tej usługi.
Art. 1 pkt 48	w art. 75 otrzymuje brzmienie: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. Zarządzanie portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, polega na podejmowaniu i realizacji decyzji inwestycyjnych na rachunek klienta, w ramach pozostawionych przez klienta do dyspozycji zarządzającego środków pieniężnych lub instrumentów finansowych.”; b) uchyla się ust. 2;	Art. 4 ust. 1 pkt 8	„zarządzanie portfelem” oznacza zarządzanie portfelami zgodnie z upoważnieniami udzielonymi przez klientów w oparciu o zasadę swobodnego, indywidualnego uznania klienta, w przypadku gdy portfele te obejmują jeden lub większą liczbę instrumentów finansowych;
Art. 1 pkt 49	art. 76 otrzymuje brzmienie: „Art. 76. 1. Doradztwo inwestycyjne polega na przygotowywaniu, z inicjatywy firmy inwestycyjnej albo na wniosek klienta, oraz przekazywaniu	Art. 4 ust. 1 pkt 4	„doradztwo inwestycyjne” oznacza świadczenie na rzecz klienta, na jego wniosek albo z inicjatywy firmy inwestycyjnej, osobistej

	klientowi, określonej w art. 9 rozporządzenia 2017/565, pisemnej, ustnej lub przekazanej w innej formie, w szczególności elektronicznej, spełniającej wymóg trwałego nośnika, przygotowanej w oparciu o potrzeby i sytuację klienta rekomendacji, dotyczącej nabycia lub zbycia jednego lub więcej instrumentów finansowych, bądź dokonania innej czynności wywołującej równoważne skutki, której przedmiotem są instrumenty finansowe, albo rekomendacji dotyczącej powstrzymania się od wykonania takiej czynności. 2. Firma inwestycyjna może świadczyć usługę doradztwa inwestycyjnego w sposób zależny lub niezależny.”;		rekomendacji w odniesieniu do jednej lub większej liczby transakcji na instrumentach finansowych;
Art. 1 pkt 50	po art. 76 dodaje się art. 76a w brzmieniu: „Art. 76a. Umowy, o których mowa w art. 72, art. 73, art. 74b oraz art. 75, zawarte z klientem detalicznym w formie innej niż określona w art. 58 rozporządzenia 2017/565, są nieważne.”;		
Art. 1 pkt 51 lit. a	w art. 78: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF, odrębnie dla każdego z tych systemów: 1) ustanawia przejrzyste zasady dotyczące kryteriów ustalania instrumentów finansowych, które mogą być przedmiotem obrotu w ramach danego systemu; 2) stosuje przejrzyste zasady rzetelnego i prawidłowego obrotu oraz obiektywne kryteria skutecznej realizacji zleceń; 3) posiada mechanizmy zapewniające należyte zarządzanie procesami technicznymi, w tym skuteczne procedury awaryjne umożliwiające zarządzanie ryzykiem zakłócenia funkcjonowania systemu.”,	Art. 18 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF, oprócz spełnienia wymogów organizacyjnych ustanowionych w art. 16, ustanowili przejrzyste zasady i procedury uczciwego i prawidłowego obrotu oraz obiektywne kryteria skutecznego wykonywania zleceń. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku muszą posiadać mechanizmy zapewniające należyte zarządzanie techniczną eksploatacją danej platformy, w tym ustanowić skuteczne systemy awaryjne umożliwiające radzenie sobie z ryzykiem zakłócenia funkcjonowania systemów.
Art. 1 pkt 51 lit. b (art. 78 ust. 1a)	b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu: „1a. Dostęp do systemów obrotu instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1, jest udzielany według podlegających publikacji przejrzystych i niedyskryminujących zasad, stworzonych na podstawie obiektywnych kryteriów.	Art. 18 ust. 3	3. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF ustanowili, publikowali i utrzymywali oraz wdrażali przejrzyste i niedyskryminujące zasady, oparte na obiektywnych kryteriach, rządzące dostępem do ich platformy.
Art. 1 pkt 51 lit. b (art. 78	1b. Dostęp do każdego z systemów obrotu instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1, posiada co najmniej trzech członków, uczestników lub klientów, wykazujących się znacznym stopniem aktywności, z których każdy ma możliwość interakcji odpowiednio ze wszystkimi pozostałymi	Art. 18 ust. 7	Państwa członkowskie wymagają, aby MTF oraz OTF miały co najmniej trzech członków lub użytkowników wykazujących się znacznym stopniem aktywności, z których każdy ma możliwość

ust. 1b)	członkami, uczestnikami lub klientami, w odniesieniu do kształtowania się cen w systemie.		interakcji ze wszystkimi pozostałymi członkami lub użytkownikami w odniesieniu do kształtowania się cen w systemie.
Art. 1 pkt 51 lit. b (art. 78 ust. 1c-1d)	1c. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF monitoruje oraz identyfikuje: 1) potencjalne konflikty interesów, jakie mogą powstać pomiędzy interesem ASO, OTF, firmą inwestycyjną lub jej właścicielami, a koniecznością zapewnienia należytego funkcjonowania ASO lub OTF; 2) negatywne skutki, jakie w związku z tymi konfliktami interesów mogą wystąpić dla funkcjonowania ASO lub OTF lub dla ich członków, uczestników lub klientów. 1d. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF ustanawia mechanizmy zarządzania konfliktami interesów, o których mowa w ust. 1c. 1e. Do prowadzenia ASO i OTF przepisy art. 18b stosuje się odpowiednio.	Art. 18 ust. 4	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF dysponowali mechanizmami umożliwiającymi jednoznaczną identyfikację potencjalnych negatywnych skutków, jakie dla funkcjonowania MTF lub OTF lub dla ich członków lub uczestników i użytkowników może mieć jakikolwiek konflikt interesów między interesem MTF, OTF, ich właścicielami lub firmą inwestycyjną lub operatorem rynku prowadzącym MTF lub OTF, a koniecznością zapewnienia należytego funkcjonowania MTF lub OTF, oraz mechanizmami umożliwiającymi zarządzanie tymi potencjalnymi negatywnymi skutkami.
Art. 1 pkt 51 lit. c (art. 78 ust. 2 i 3)	c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. W przypadku gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu w ASO albo na OTF, lub jest zagrożony interes inwestorów, firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF, na żądanie Komisji, wstrzymuje wprowadzenie instrumentów finansowych do obrotu w tym ASO lub na tym OTF lub wstrzymuje rozpoczęcie obrotu wskazanymi instrumentami finansowymi na okres nie dłuższy niż 10 dni. 3. W przypadku gdy obrót określonymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania ASO lub OTF lub bezpieczeństwa obrotu dokonywanego w tym ASO lub na tym OTF, lub naruszenia interesów inwestorów, Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej prowadzącej ASO lub OTF zawieszenia obrotu tymi instrumentami finansowymi.”,	Art. 18 ust. 9	Państwa członkowskie wymagają, aby każda firma inwestycyjna oraz operator rynku prowadzący MTF lub OTF bezzwłocznie wypełniali wszelkie polecenia otrzymane od właściwego organu na podstawie art. 69 ust. 2 dotyczące zawieszenia lub wycofania instrumentu finansowego z obrotu.
Art. 1 pkt 51 lit. d- g	d) ust. 3b i 4 otrzymują brzmienie: „3a. Komisja uchyla decyzję zawierającą żądanie, o którym mowa w ust. 3, w przypadku, gdy po jej wydaniu stwierdza, że nie zachodzą przesłanki zagrożenia prawidłowego funkcjonowania ASO lub OTF lub bezpieczeństwa obrotu dokonywanego w tym ASO lub na tym OTF, lub naruszenia interesów inwestorów.”, „4. Na żądanie Komisji firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF wyklucza z obrotu wskazane przez Komisję instrumenty finansowe, w	Art. 32 ust. 1 i 2	1. Bez uszczerbku dla prawa właściwego organu na mocy art. 69 ust. 2 do występowania o zawieszenie lub wycofanie instrumentu finansowego z obrotu, firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub OTF mogą zawiesić lub wycofać z obrotu instrument finansowy, który nie wypełnia już zasad MTF lub OTF, chyba że takie zawieszenie lub wycofanie mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.

	przypadku gdy obrót nimi zagraża w sposób istotny prawidłowemu funkcjonowaniu ASO lub OTF lub bezpieczeństwu obrotu dokonywanego w tym ASO lub na tym OTF, lub powoduje naruszenie interesów inwestorów.”, e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4f w brzmieniu: „4a. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF może podjąć decyzję o zawieszeniu lub wykluczeniu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi z obrotu w przypadku, gdy instrumenty te przestały spełniać warunki obowiązujące na tym rynku, pod warunkiem, że nie spowoduje to znaczącego naruszenia interesów inwestorów lub zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF informuje Komisję o podjęciu decyzji o zawieszeniu lub wykluczeniu instrumentów finansowych z obrotu i podaje tę informację do publicznej wiadomości. 4b. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej prowadzącej ASO lub OTF zawieszenia lub wykluczenia z obrotu instrumentów pochodnych powiązanych z papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi niebędącymi papierami wartościowymi, o ile jest to konieczne dla osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia z obrotu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi stanowiących instrument bazowy tego instrumentu pochodnego. 4c. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF, która zawiesiła lub wykluczyła z obrotu w tym systemie instrument finansowy, odpowiednio zawiesza lub wyklucza z obrotu powiązane z nim instrumenty pochodne, w przypadku, gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia bazowego instrumentu finansowego. 4d. W przypadku zawieszenia lub wykluczenia z obrotu w ASO lub na OTF na podstawie ust. 4a lub 4c, Komisja występuje do spółek prowadzących rynek regulowany, innych podmiotów prowadzących ASO, innych podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub powiązanymi z nimi instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z		2. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub OTF, którzy zawiesili lub wycofali z obrotu instrument finansowy, zawiesili również lub wycofali z obrotu instrumenty pochodne, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, w przypadku gdy jest to konieczne do wsparcia celów zawieszenia lub wycofania bazowego instrumentu finansowego. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub OTF publikuje swoją decyzję o zawieszeniu lub wycofaniu instrumentu finansowego i jakiegokolwiek powiązanego instrumentu pochodnego oraz powiadamia o odpowiednich decyzjach swój właściwy organ. Właściwy organ, w którego jurysdykcji zainicjowano zawieszenie lub wycofanie z obrotu, wymaga, aby rynki regulowane, inne MTF, inne OTF oraz podmioty systematycznie internalizujące transakcje wchodzące w zakres jego jurysdykcji i obracające tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10 do niniejszej dyrektywy i które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, również zawiesiły lub wycofały z obrotu ten instrument finansowy lub instrument pochodny, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu wynika z podejrzeń o nadużycia na rynku, publicznej oferty przejęcia lub nieujawnienia wewnętrznych informacji o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i 17 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, z wyjątkiem sytuacji, w których takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku. Właściwy organ niezwłocznie podaje tę decyzję do wiadomości publicznej i przekazuje ją EUNGiPW oraz właściwym organom pozostałych państw członkowskich. Powiadomione właściwe organy pozostałych państw członkowskich wymagają, aby rynki regulowane, inne MTF, inne OTF oraz podmioty systematycznie internalizujące transakcje wchodzące w zakres ich

	nim instrumentu pochodnego, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu związane jest z podejrzeniem wykorzystania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej lub manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku. 4e. W przypadku otrzymania od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego sprawującego w tym państwie nadzór nad ASO lub OTF informacji o wystąpieniu przez ten organ z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu określonego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, Komisja występuje do spółek prowadzących rynek regulowany, podmiotów prowadzących ASO, podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub powiązanymi instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, jeżeli takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu jest związane z podejrzeniem wykorzystywania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej lub manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub z podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i art. 17 rozporządzenia nr 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wkluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku. 4f. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu przez Komisję z żądaniem, o którym mowa w ust. 3, 4, 4b i 4d, oraz przekazuje ją Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawujących w tych państwach nadzór nad rynkami		jurysdykcji i obracające tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, również zawiesiły lub wycofały z obrotu ten instrument finansowy lub instrument pochodny, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu wynika z podejrzeń o nadużycia na rynku, publicznej oferty przejęcia lub nieujawnienia wewnętrznych informacji o emitencie lub instrumencie finansowym z naruszeniem art. 7 i 17 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, z wyjątkiem sytuacji, w których takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku. Każdy powiadomiony właściwy organ przekazuje swoją decyzję EUNGiPW i pozostałym właściwym organom wraz z wyjaśnieniem, jeżeli postanowił nie zawieszać lub nie wycofywać z obrotu instrumentu finansowego lub instrumentu pochodnego, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują. Niniejszy ustęp ma również zastosowanie, w przypadku gdy zniesione zostanie zawieszenie obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym, o którym mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, który jest związany z tym instrumentem finansowym lub który się do niego odwołuje. Procedura powiadamiania, o której mowa w niniejszym ustępie, ma również zastosowanie w przypadkach, w których decyzja o zawieszeniu obrotu lub wycofaniu z obrotu instrumentu finansowego lub instrumentów pochodnych, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, podejmowana jest przez właściwy organ zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. m) i n). W celu zapewnienia, aby obowiązek zawieszenia lub wycofania z obrotu takich instrumentów pochodnych stosowano proporcjonalnie, EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego określenia sytuacji, w których

	regulowanymi, ASO lub OTF. W przypadku gdy Komisja nie zgłosiła żądania, o którym mowa w ust. 4e, przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawujących w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF informację o niezgłoszeniu żądania, wraz z wyjaśnieniami. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację o niezgłoszeniu żądania na podstawie ust. 4e.”, f) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5. Żądanie, o którym mowa w ust. 2–4e, wskazuje szczegółowe przyczyny, które je uzasadniają. 6. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu z żądaniem, o którym mowa w ust. 2 i 4e.”, g) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu: „6a. Przepisy ust. 4a–4f i 6 stosuje się odpowiednio do przywrócenia obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym, powiązanym z tym instrumentem finansowym. 6b. Instrumentami pochodnymi, o których mowa w ust. 4c–4e i 6a, są instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i.”,		powiązanie między instrumentem pochodnym, o którym mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10” który jest związany z zawieszonym lub wycofanym z obrotu instrumentem finansowym lub się do niego odwołuje, a pierwotnym instrumentem finansowym oznacza, że ten instrument pochodny także musi zostać zawieszony lub wycofany z obrotu, aby osiągnąć cel zawieszenia lub wycofania bazowego instrumentu finansowego.
Art. 1 pkt 51 lit. h	h) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Firma inwestycyjna prowadząca ASO zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczanie transakcji zawartych w tym systemie.”,	Art. 18 ust. 6	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF wyraźnie informowali członków lub uczestników o swoich odpowiednich obowiązkach dotyczących rozrachunku transakcji zawieranych w ramach tej platformy. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF wprowadzili niezbędne mechanizmy mające na celu ułatwienie skutecznego rozrachunku transakcji zawartych w ramach systemów tych MTF lub OTF.
Art. 1 pkt 51 lit. i	w ust. 8 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Jeżeli wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 7 lub ust. 12, polega na zawarciu umowy z podmiotem uprawnionym do dokonywania rozrachunku lub rozliczenia transakcji, umowa może być zawarta z tym podmiotem, o ile podmiot ten:”,		

Art. 1 pkt 51 lit. j	j) dodaje się ust. 12–14 w brzmieniu: „12. Firma inwestycyjna prowadząca OTF zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczenie transakcji zawartych w systemie. 13. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF informuje członków, uczestników lub klientów o ich obowiązkach w zakresie rozrachunku transakcji. 14. Firma inwestycyjna upewnia się, czy istnieje dostęp do wystarczających publicznie dostępnych informacji umożliwiających członkom, uczestnikom lub klientom formułowanie opinii inwestycyjnych, uwzględniając zarówno charakter członków, uczestników lub klientów, jak i rodzaje instrumentów wprowadzanych do obrotu w ASO lub na OTF, a w przypadku ich braku zapewnia ich dostęp członkom lub uczestnikom ASO lub klientom OTF.”;	Art. 18 ust. 2 i 6	2. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF ustanowili przejrzyste zasady dotyczące kryteriów ustalania instrumentów finansowych, które mogą być przedmiotem obrotu w ramach ich systemów. W stosownych przypadkach, państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF zapewniali lub upewnili się, że istnieje dostęp do wystarczających publicznie dostępnych informacji umożliwiających użytkownikom formułowanie opinii inwestycyjnych, uwzględniając zarówno charakter użytkowników, jak i rodzaje instrumentów wprowadzanych do obrotu. 6. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF wyraźnie informowali członków lub uczestników o swoich odpowiednich obowiązkach dotyczących rozrachunku transakcji zawieranych w ramach tej platformy. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF wprowadzili niezbędne mechanizmy mające na celu ułatwienie skutecznego rozrachunku transakcji zawartych w ramach systemów tych MTF lub OTF.
Art. 1 pkt 52	uchyla się art. 78a;		
Art. 1 pkt 53 (art. 78b ust. 1)	po art. 78a dodaje się art. 78b–78i w brzmieniu: „Art. 78b. 1. Firma inwestycyjna prowadząca ASO ustanawia zasady zawierania transakcji w systemie, które pozwalają na wykonywanie zleceń w sposób nieuznaniowy.	Art. 19 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF, oprócz konieczności spełnienia wymogów określonych w art. 16 i 18, ustanawiali i wdrażali niemające charakteru uznaniowego zasady wykonywania zleceń w systemie.
Art. 1 pkt 53 (art. 78b ust. 2 i 3)	2. Zasady zawierania transakcji w ASO nie przewidują zaangażowania środków własnych firmy inwestycyjnej w wykonywanie zleceń w systemie lub zestawiania zleceń. 3. Do transakcji zawieranych w ASO pomiędzy jego członkami oraz do umowy między firmą inwestycyjną prowadzącą ASO a członkiem ASO o korzystanie z systemu przepisów art. 73 ust. 6a–6c, art. 73a ust. 1–5, art. 73b–73d, art. 82a, art. 83b ust. 8 i art. 83c–83h nie stosuje się.	Art. 19 ust. 4 i 5	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby art. 24, 25, art. 27 ust. 1, 2 i 4-10 oraz art. 28 nie miały zastosowania do transakcji zawieranych na podstawie zasad regulujących MTF między jej członkami lub uczestnikami lub między MTF a jej członkami lub uczestnikami w odniesieniu do korzystania z MTF. Członkowie lub uczestnicy MTF muszą jednak wypełniać obowiązki przewidziane w art. 24, 25, 27 i 28 w odniesieniu do swoich klientów wtedy, gdy działając na

			rachunek swoich klientów, wykonują zlecenia klientów za pośrednictwem systemów MTF. 5. Państwa członkowskie nie zezwalają firmom inwestycyjnym lub operatorom rynku prowadzącym MTF na wykonywanie zleceń klientów z użyciem kapitału własnego lub na prowadzenie obrotu polegającego na zestawianiu zleceń.
Art. 1 pkt 53 (art. 78c)	Art. 78c. 1. Firma inwestycyjna prowadząca OTF ustanawia zasady zawierania transakcji w systemie, które pozwalają na wykonywanie zleceń w sposób uznaniowy. 2. Zasady zawierania transakcji na OTF nie przewidują zaangażowania środków własnych firmy inwestycyjnej w wykonywanie zleceń w systemie albo środków finansowych jakiegokolwiek innego podmiotu stanowiącego część tej samej grupy kapitałowej, do której należy firma inwestycyjna. 3. Wykonywanie zleceń na OTF może polegać na zestawianiu zleceń, pod warunkiem uzyskania zgody klienta. W takim przypadku firma inwestycyjna ustanawia skuteczne mechanizmy zapobiegające naruszeniu warunków zestawiania zleceń. 4. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania w przypadku, gdy przedmiotem obrotu na OTF są instrumenty dłużne, dla których nie ma płynnego rynku, emitowane przez: 1) Skarb Państwa, Unię Europejską, państwo członkowskie, w tym agendę rządową, agencję lub spółkę celową utworzoną przez państwa członkowskie, a w przypadku federalnego państwa członkowskiego, przez jednego z członków federacji, 2) spółkę celową utworzoną przez państwa członkowskie w celu emisji instrumentów dłużnych, 3) międzynarodową instytucję finansową utworzoną przez co najmniej dwa państwa członkowskie, której celem jest uruchamianie finansowania i świadczenie pomocy finansowej z korzyścią dla jej członków, którzy doświadczają poważnych problemów finansowych lub są zagrożeni takimi problemami, lub 4) Europejski Bank Inwestycyjny. 5. Przez płynny rynek rozumie się rynek, na którym przedmiotem obrotu jest instrument finansowy lub klasa instrumentów finansowych, na potrzeby	Art. 20 ust. 1-3	1. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna oraz operator rynku prowadzący OTF ustanawiali mechanizmy uniemożliwiające wykonywanie zleceń klientów na OTF w oparciu o kapitał własny firmy inwestycyjnej lub operatora rynku prowadzących dany OTF bądź też jakiegokolwiek innego podmiotu stanowiącego część tej samej grupy lub osoby prawnej, do których należy firma inwestycyjna lub operator rynku. 2. Państwa członkowskie zezwalają firmom inwestycyjnym i operatorom rynku prowadzącym OTF na zajmowanie się obrotem polegającym na zestawianiu zleceń w zakresie obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji oraz niektórych instrumentów pochodnych tylko w przypadku gdy klient zgodził się na taki proces. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF nie może wykorzystywać obrotu polegającego na zestawianiu zleceń w celu wykonywania zleceń klienta na OTF dotyczącym instrumentów pochodnych odnoszących się do klasy instrumentów pochodnych, który ogłoszono jako podlegający obowiązkowemu rozliczeniu zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF ustanawiają mechanizmy zapewniające zgodność z definicją „obrotu polegającego na zestawianiu zleceń” w art. 4 ust. 1 pkt 38. 3. Państwa członkowskie zezwalają firmie inwestycyjnej lub operatorowi rynku prowadzącemu OTF na zawieranie na własny rachunek transakcji innych niż oparte na obrocie polegającym na zestawianiu zleceń tylko w odniesieniu do instrumentów długu państwowego, dla których nie ma płynnego rynku.

	których jest oceniana płynność rynku, oraz stale istnieją kupujący i sprzedający gotowi do zawierania transakcji mających za przedmiot ten instrument finansowy lub tę klasę instrumentów finansowych. Ocenę istnienia na rynku kupujących i sprzedających gotowych do zawierania transakcji przeprowadza się – z uwzględnieniem specyfiki struktury rynku, na którym przedmiotem obrotu jest dany instrument finansowy lub konkretna klasa instrumentów finansowych – na podstawie: 1) średniej częstotliwości i wielkości transakcji, z uwzględnieniem szerokiego zakresu warunków rynkowych oraz charakteru i terminu zapadalności instrumentów finansowych w ramach danej klasy instrumentów finansowych; 2) liczby i rodzaju uczestników rynku, w tym udziału uczestników rynku w obrocie danymi instrumentami finansowymi; 3) średniej wartości spreadów, jeżeli jest dostępna. 6. Firma inwestycyjna nie może zestawiać zleceń w ramach OTF w zakresie instrumentów pochodnych odnoszących się do klasy instrumentów pochodnych, które ogłoszono jako podlegające obowiązkowemu rozliczeniu zgodnie z art. 5 rozporządzenia 648/2012. 7. Przedmiotem obrotu na OTF nie mogą być wyłącznie produkty energetyczne będące przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę.		
Art. 1 pkt 53 (art. 78d)	Art. 78d. 1. Firma inwestycyjna prowadząca OTF, z zastrzeżeniem art. 78e ust. 2, może zestawić dwa lub więcej dostępnych w danym czasie zleceń, stając się odpowiednio drugą stroną transakcji nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, będących przedmiotem tych zleceń. 2. Zestawione zlecenia muszą być przeciwstawne oraz podlegać jednoczesnemu wykonaniu. 3. Jeżeli przedmiot zlecenia jest podzielny, a podmiot składający zlecenie nie zastrzegł inaczej, zlecenie może być zestawione w części. 4. W przypadku wycofania zlecenia objętego zestawieniem firma inwestycyjna zastępuje wycofane zlecenie innymi dostępnymi w danym czasie zleceniami. W przypadku braku takich zleceń wykonanie pozostałych zestawionych zleceń następuje proporcjonalnie, chyba że byłoby to niezgodnie z zastrzeżeniem, o którym mowa w ust. 3.		

	5. Od transakcji zawartej w sposób, o którym mowa w ust. 1, firma inwestycyjna nie może pobierać świadczeń innych niż prowizja, opłata lub wynagrodzenie, których wysokość i sposób pobierania określa się w zasadach wykonywania zleceń na OTF.”;		
Art. 1 pkt 53 (art. 78e ust. 1 i 2)	Art. 78e. 1. Firma inwestycyjna nie może jednocześnie prowadzić OTF oraz wykonywać czynności jako podmiot systematycznie internalizujący transakcje. 2. Firma inwestycyjna prowadząca OTF nie może zezwalać na łączenie zleceń będących na OTF ze zleceniami lub kwotowaniami podmiotów systematycznie internalizujących transakcje lub zleceniami innego OTF.	Art. 20 ust. 4	Państwa członkowskie nie zezwalają na to, aby prowadzenie OTF i podmiotu systematycznie internalizującego transakcje miało miejsce w ramach tego samego podmiotu prawnego. OTF nie może łączyć się z podmiotem systematycznie internalizującym transakcje w sposób, który umożliwiałby interakcję między zleceniami na OTF, a zleceniami lub kwotowaniami podmiotów systematycznie internalizujących transakcje. OTF nie może być połączona z inną OTF w sposób umożliwiający interakcję między zleceniami na rożnych OTF.
Art. 1 pkt 53 (art. 78e ust. 3)	3. Udział w OTF animatora rynku jest dopuszczalny pod warunkiem braku bliskich powiązań z firmą inwestycyjną prowadzącą OTF.	Art. 20 ust. 5	Państwa członkowskie nie uniemożliwiają firmie inwestycyjnej lub operatorowi rynku prowadzącym OTF zaangażowania innej firmy inwestycyjnej do prowadzenia działalności w charakterze animatora rynku na OTF w sposób niezależny. Do celów niniejszego artykułu nie uznaje się, że firma inwestycyjna prowadzi działalność w charakterze animatora rynku na OTF w sposób niezależny, jeżeli ma bliskie powiązania z firmą inwestycyjną lub operatorem rynku prowadzącym OTF.
Art. 1 pkt 53 (art. 78f)	Art. 78f. 1. Wykonywanie zleceń na OTF w sposób uznaniowy ma miejsce wyłącznie w przypadku gdy firma inwestycyjna prowadząca OTF podejmuje działania polegające na: 1) decydowaniu o umieszczeniu lub wycofaniu zlecenia z OTF lub 2) powstrzymaniu się od skojarzenia danego zlecenia klienta ze zleceniami dostępnymi w systemie w danym czasie, pod warunkiem, że jest to zgodne ze szczegółowymi wskazówkami klienta oraz obowiązkiem wykonywania zleceń na warunkach najbardziej korzystnych dla klienta. 2. W przypadku, gdy w ramach OTF mają zostać skojarzone zlecenia dwóch lub więcej klientów, firma inwestycyjna prowadząca OTF wykonuje zlecenia w sposób uznaniowy, jeżeli ustala, czy i kiedy skojarzyć zlecenia dwóch lub więcej klientów oraz w jakiej wielkości. 3. W odniesieniu do instrumentów finansowych innych niż udziałowe firma	Art. 20 ust. 6	Państwa członkowskie wymagają, aby wykonywanie zleceń na OTF odbywało się w sposób uznaniowy. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF działa uznaniowo tylko w którejkolwiek z następujących okolicznościach lub w obu tych okolicznościach: a) kiedy decyduje o złożeniu lub wycofaniu zlecenia na prowadzonej przez siebie OTF; b) kiedy decyduje, że nie zestawi danego zlecenia klienta ze zleceniami dostępnymi w systemie w danym czasie, pod warunkiem że jest to zgodne ze szczegółowymi wskazówkami klienta i jej/jego obowiązkami zgodnie z art. 27. W przypadku systemu, który krzyżuje zlecenia klienta, firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF może postanowić,

	inwestycyjna prowadząca OTF może ułatwiać negocjacje między klientami w celu skojarzenia ze sobą dwóch lub więcej zleceń w jednej transakcji. 4. Do wykonywania zleceń klientów na OTF przepisy art. 73 ust. 6a–6c, art. 73a–73d, art. 82a, art. 83b ust. 8 i art. 83c–83h stosuje się odpowiednio.		czy i kiedy chce zestawiać zlecenia dwu lub większej liczby klientów w systemie oraz jaką ich wielkość chce zestawić. Zgodnie z ust. 1, 2, 4 i 5 oraz bez uszczerbku dla ust. 3, w odniesieniu do systemu organizującego transakcje instrumentami innymi niż udziałowe firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF może ułatwiać negocjacje między klientami, tak aby zestawić dwa lub więcej potencjalnie zgodnych interesów handlowych w danej transakcji. Obowiązek ten pozostaje bez uszczerbku dla art. 18 i 27.
Art. 1 pkt 53 (art. 78g ust. 1 i 2)	Art. 78g. 1. Komisja prowadzi rejestr ASO MŚP. 2. Firma inwestycyjna prowadząca ASO może wystąpić do Komisji z wnioskiem o wpisanie tego ASO do rejestru ASO MŚP, jeżeli: 1) w momencie składania wniosku o wpis do rejestru co najmniej połowa emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do ASO, stanowią emitenci będący małymi i średnimi przedsiębiorcami, zgodnie z art. 78 ust. 1 rozporządzenia 2017/565; 2) spełnia warunki określone w art. 78 ust. 2 lit. a–i rozporządzenia 2017/565; 3) posiada skuteczne zasady, systemy i procedury zapewniające, że emitenci, których instrumenty są wprowadzone do tego systemu, osoby pełniące na rzecz tych emitentów obowiązki zarządcze, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 596/2014, oraz osoby blisko z nimi związane, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 596/2014, spełniają wymogi określone w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 596/2014; 4) posiada skuteczne systemy i mechanizmy kontroli, zmierzające do przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku, zgodnie z wymogami określonymi w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014.	Art. 33 ust. 3	Państwa członkowskie zapewniają, aby MTF podlegały skutecznym zasadom, systemom i procedurom zapewniającym spełnienie następujących kryteriów: a) co najmniej 50 % emitentów, których instrumenty finansowe są dopuszczone do obrotu na MTF to MŚP w momencie rejestracji MTF jako rynku rozwoju MŚP oraz w ciągu każdego roku kalendarzowego po tej dacie; b) ustanowiono odpowiednie kryteria dotyczące pierwszego i dalszego dopuszczenia instrumentów finansowych emitentów do obrotu na tym rynku; c) w przypadku pierwszego dopuszczenia instrumentów finansowych do obrotu na tym rynku opublikowano wystarczające informacje umożliwiające inwestorom podjęcie świadomej decyzji o ewentualnym zainwestowaniu w dane instrumenty finansowe, w formie odpowiedniego dokumentu o dopuszczeniu do obrotu albo w formie prospektu emisyjnego, jeżeli w odniesieniu do oferty publicznej instrumentów finansowych przeprowadzonej w związku z pierwszym dopuszczeniem do obrotu instrumentu finansowego na MTF zastosowanie mają wymogi określone w dyrektywie 2003/71/WE; d) na rynku dostępne są odpowiednie bieżące okresowe sprawozdania finansowe udostępniane przez emitenta lub w jego imieniu, na przykład zbadane roczne sprawozdania finansowe; e) emitenci na rynku, zdefiniowani w art. 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, osoby pełniące obowiązki kierownicze, zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia (UE)

			nr 596/2014 oraz osoby blisko z nimi związane, zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 spełniają stosowne wymogi mające do nich zastosowanie na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014; f) informacje regulacyjne dotyczące emitentów na rynku są przechowywane i podawane do publicznej wiadomości; g) istnieją skuteczne systemy i mechanizmy kontroli mające na celu zapobieganie przypadkom nadużyć na rynku oraz ich wykrywanie zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 596/2014.
Art. 1 pkt 53 (art. 78g ust. 3-7)	3. Wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w ust. 2, lub dokumenty do niego załączone zawierają informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w ust. 2. 4. Komisja odmawia wpisu do rejestru, jeżeli nie są spełnione warunki określone w ust. 2. 5. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w ust. 1, jeżeli: 1) firma złożyła wniosek o wykreślenie ASO z rejestru; 2) warunki, które były podstawą wpisu do rejestru, przestały być spełnione; ocena spełniania warunku określonego w ust. 2 pkt 1 następuje zgodnie z art. 79 ust. 1 rozporządzenia 2017/565. 6. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w ust. 1, również w przypadku, gdy po upływie trzech lat od daty wpisu do tego rejestru na podstawie art. 69g, więcej niż połowa emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do obrotu w tym systemie, nie spełnia wymogów uznania ich za małych i średnich przedsiębiorców. 7. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wpisaniu ASO do rejestru ASO MŚP lub o jego wykreśleniu z tego rejestru.	Art. 33 ust. 5 i 6	5. Państwa członkowskie zapewniają macierzystemu właściwemu organowi możliwość wyrejestrowania MTF jako rynku rozwoju MŚP w którymkolwiek z poniższych przypadków: a) firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący rynek wystąpili z wnioskiem o jego wyrejestrowanie; b) wymogi określone w ust. 3 nie są już spełnione w odniesieniu do MTF. 6. Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku zarejestrowania lub wyrejestrowania MTF jako rynku rozwoju MŚP przez macierzysty właściwy organ na podstawie niniejszego artykułu, organ ten jak najszybciej powiadomił o tym EUNGiPW. EUNGiPW publikuje na swoich stronach internetowych oraz aktualizuje wykaz rynków rozwoju MŚP.
Art. 1 pkt 53 (art. 78h)	Art. 78h. 1. Przy dokonywaniu zgłoszeń w imieniu firmy inwestycyjnej na podstawie art. 26 rozporządzenia 600/2014 podmiot prowadzący system obrotu instrumentami finansowymi stosuje mechanizmy zapewniające zabezpieczenie i uwierzytelnienie środków przesyłu informacji, minimalizujące ryzyko zniekształcenia danych i nieupoważnionego dostępu oraz zapobiegające wyciekowi informacji.	Art. 16 ust. 5	Polegając na stronie trzeciej w sprawie pełnienia funkcji operacyjnych, które mają podstawowe znaczenie dla ciągłego i zadowalającego świadczenia klientom usług oraz prowadzenia działalności inwestycyjnej w sposób ciągły i zadowalający, firma inwestycyjna zapewnia podejmowanie wszelkich rozsądnych działań mających na celu uniknięcie dodatkowego ryzyka operacyjnego.

	2. Podmiot prowadzący system obrotu instrumentami finansowymi posiada systemy zapasowe zapewniające możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie w każdym czasie.		Outsourcing istotnych funkcji operacyjnych do podmiotów zewnętrznych nie może być realizowany w sposób istotnie naruszający jakość kontroli wewnętrznej oraz zdolności podmiotu nadzorującego do monitorowania zgodności działalności firmy ze wszystkimi obowiązkami. Firma inwestycyjna musi posiadać należyte procedury administracyjne i rachunkowe, mechanizmy kontroli wewnętrznej, skuteczne procedury oceny ryzyka i skuteczne mechanizmy kontroli i zabezpieczenia dotyczące systemów przetwarzania informacji. Bez uszczerbku dla możliwości właściwych organów uzyskania dostępu do komunikacji zgodnie z niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 600/2014 firma inwestycyjna musi posiadać należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji i ich uwierzytelnianiu, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych oraz nieuprawnionego dostępu i zapobieganiu wyciekowi informacji, tak aby poufność danych była przez cały czas zapewniona.
Art. 1 pkt 53 (art. 78i)	Art. 78i. Instrumenty finansowe emitenta wprowadzone do ASO MŚP lub do ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, mogą być wprowadzone do innego ASO MŚP, lub innego ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, jeżeli emitent został o tym poinformowany i nie wyraził sprzeciwu. W takim przypadku emitent podlega obowiązkom związanym ze stosowaniem ładu korporacyjnego i obowiązkom informacyjnym obowiązującym w: 1) ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, zarejestrowanego w innym państwie członkowskim – jeżeli instrumenty finansowe tego emitenta zostały wprowadzone w pierwszej kolejności do tego ASO; 2) ASO MŚP – jeżeli instrumenty finansowe tego emitenta zostały wprowadzone w pierwszej kolejności do ASO MŚP.”;	Art. 33 ust. 7	Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku dopuszczenia instrumentu finansowego emitenta do obrotu na jednym rynku rozwoju MŚP, ten instrument finansowy mógł być również przedmiotem obrotu na innym rynku rozwoju MŚP tylko w przypadku gdy emitent został poinformowany i nie zgłosił sprzeciwu. W takim przypadku emitent nie podlega jednak jakimkolwiek obowiązkom w zakresie ładu korporacyjnego ani początkowym, bieżącym lub doraźnym obowiązkom informacyjnym w stosunku do tego drugiego rynku rozwoju MŚP.
Art. 1	w art. 79:	Art. 29 ust.	Państwa członkowskie zezwalają firmie inwestycyjnej na

pkt 54 lit. a-c	a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Firma inwestycyjna może, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej, powierzyć osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej stałe lub okresowe wykonywanie w imieniu i na rachunek firmy inwestycyjnej czynności pośrednictwa w zakresie działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną (agent firmy inwestycyjnej). b) w ust. 2: - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) pozyskiwania klientów lub potencjalnych klientów usług maklerskich, w tym informowania o zakresie usług maklerskich świadczonych przez firmę inwestycyjną lub o instrumentach finansowych będących ich przedmiotem;”, - po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu: „1a) pozyskiwania klientów lub potencjalnych klientów, w zakresie wykonywanych przez firmę inwestycyjną czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w tym informowania o wykonywanych przez firmę inwestycyjną czynnościach odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, lub o lokatach strukturyzowanych będących przedmiotem tych czynności; 1b) pozyskiwania posiadaczy lub potencjalnych posiadaczy lokaty strukturyzowanej, w tym informowania o charakterze i zakresie pośrednictwa firmy inwestycyjnej w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej, o którym mowa w art. 69h ust. 1;”, - pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2) związane z zawieraniem: a) umów o świadczenie usług maklerskich, b) umów o wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, lub umów pośrednictwa firmy inwestycyjnej w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej, o którym mowa w art. 69h ust. 1, c) umów lokaty strukturyzowanej wskutek pośrednictwa firmy inwestycyjnej;	1	powoływanie agentów do celów promowania usług firmy inwestycyjnej, prowadzenia doradztwa lub otrzymywania zleceń od klientów lub potencjalnych klientów, oraz ich przekazywania, oferowania instrumentów finansowych i świadczenia usług doradztwa w odniesieniu do instrumentów finansowych oraz usług oferowanych przez tę firmę inwestycyjną.

	3) umożliwiające realizację umów: a) o świadczenie usług maklerskich, w szczególności polegające na przyjmowaniu zleceń, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, odbieraniu innych oświadczeń woli klienta dla firmy inwestycyjnej, udostępnianiu lub przekazywaniu klientowi informacji związanych ze świadczonymi na jego rzecz usługami maklerskimi, b) pośrednictwa firmy inwestycyjnej w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej, o którym mowa w art. 69h ust. 1, oraz umów o wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w tym polegające na przyjmowaniu oświadczeń woli klienta dla firmy inwestycyjnej oraz udostępnianiu lub przekazywaniu klientowi informacji związanych z realizowanymi umowami;", c) ust. 2a otrzymuje brzmienie: „2a. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a i pkt 3 lit. a i ust. 2c mogą być wykonywane wyłącznie przez firmę inwestycyjną lub agenta firmy inwestycyjnej, z zastrzeżeniem ust. 2b.",		
Art. 1 pkt 54 lit. d	d) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu: „2c. Na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, mogą być również wykonywane czynności pośrednictwa w zakresie przyjmowania zapisów w odpowiedzi na publiczne wezwanie do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej, w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej, w tym przyjmowanie oświadczenia woli akcjonariusza o złożeniu zapisu i wydanie składającemu zapis potwierdzenia złożenia zapisu.",	Art. 29 ust. 1	Państwa członkowskie zezwalają firmie inwestycyjnej na powoływanie agentów do celów promowania usług firmy inwestycyjnej, prowadzenia doradztwa lub otrzymywania zleceń od klientów lub potencjalnych klientów, oraz ich przekazywania, oferowania instrumentów finansowych i świadczenia usług doradztwa w odniesieniu do instrumentów finansowych oraz usług oferowanych przez tę firmę inwestycyjną.
Art. 1 pkt 54 lit. e	e) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Agent firmy inwestycyjnej informuje klienta lub potencjalnego klienta bądź posiadacza lub potencjalnego posiadacza lokaty strukturyzowanej o zakresie czynności, do podejmowania których zgodnie z umową, o której mowa w ust. 1, jest upoważniony.",	Art. 29 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku gdy firma inwestycyjna podejmuje decyzję o powołaniu agenta, zachowywała ona pełną i bezwarunkową odpowiedzialność za wszelkie działania lub zaniechania po stronie agenta działającego w imieniu firmy inwestycyjnej. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna zapewniła, aby kontaktując się z klientem lub potencjalnym klientem lub przed zawarciem transakcji z jakimkolwiek klientem lub potencjalnym klientem, agent ujawniał charakter, w jakim działa oraz firmę inwestycyjną, którą reprezentuje. Zgodnie z art. 16 ust. 6, 8 i 9 państwa członkowskie mogą zezwolić

			agentom zarejestrowanym na ich terytorium na przechowywanie środków pieniężnych lub instrumentów finansowych klienta w imieniu i na pełną odpowiedzialność firmy inwestycyjnej, dla której ci agenci działają na ich terytorium lub, w przypadku transakcji transgranicznych, na terytorium państwa członkowskiego, które zezwala agentowi na przechowywanie środków pieniężnych klienta. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne monitorowały działalność swoich agentów w sposób zapewniający ciągłość wypełniania przez nich wymogów niniejszej dyrektywy, gdy działają one za pośrednictwem agentów.
Art. 1 pkt 54 lit. f	f) ust. 6a otrzymuje brzmienie: „6a. Firma inwestycyjna jest obowiązana nadzorować czynności wykonywane przez agenta firmy inwestycyjnej na podstawie zawartej z tą firmą umowy, o której mowa w ust. 1, w celu zapewnienia, że czynności, o których mowa w ust. 2 i 2c, są wykonywane zgodnie z przepisami ustawy oraz przepisami wydanymi na jej podstawie, a w szczególności, że obowiązki nałożone tymi przepisami na firmę inwestycyjną są wykonywane w sposób prawidłowy, jak również w celu zapewnienia, że działalność agenta firmy inwestycyjnej wykonywana w zakresie innym niż wynikający z umowy, o której mowa w ust. 1, nie powoduje niekorzystnego wpływu na czynności podejmowane na podstawie tej umowy.”,		
Art. 1 pkt 54 lit. g	g) w ust. 8 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Rozpoczęcie wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2 i 2c, może nastąpić po wpisaniu agenta firmy inwestycyjnej do rejestru.”;	Art. 29 ust. 3	Agentów rejestruje się w rejestrze publicznym państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę. EUNGiPW publikuje na swojej stronie internetowej odniesienia lub hiperłącza do rejestrów publicznych utworzonych zgodnie z niniejszym artykułem przez państwa członkowskie, które zadecydują o zezwoleniu firmom inwestycyjnym na powoływanie agentów. Państwa członkowskie zapewniają, aby agentów wpisywano do rejestru publicznego tylko wtedy, gdy ustalono, że mają oni wystarczająco nieposzlakowaną opinię i posiadają odpowiednią wiedzę i kompetencje ogólne, handlowe i profesjonalne umożliwiające świadczenie usługi inwestycyjnej lub usługi dodatkowej oraz dokładne przekazywanie wszystkich istotnych informacji dotyczących usługi proponowanej klientowi lub

			potencjalnemu klientowi. Państwa członkowskie mogą zadecydować, że – z zastrzeżeniem odpowiedniej kontroli – firmy inwestycyjne mogą weryfikować, czy powołani agenci mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię i posiadają wiedzę i kompetencje, o których mowa w akapicie drugim. Rejestr uaktualniania się na bieżąco. Rejestr jest publicznie dostępny do celów konsultacji.
Art. 1 pkt 54 lit. h	h) w ust. 9 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) jeżeli narusza on przepisy ustawy lub przepisy wydane na jej podstawie, w szczególności przepisy regulujące wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 2 lub 2c;”;		
Art. 1 pkt 55	55) w art. 81: a) w ust. 1: - we wprowadzeniu do wyliczenia zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 79 ust. 8, składa firma inwestycyjna, na rzecz której mają być wykonywane czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 lub ust. 2c.”, - w pkt 2 lit. h otrzymuje brzmienie: „h) opinię firmy inwestycyjnej, że doświadczenie w zakresie obrotu instrumentami finansowymi posiadane przez dany podmiot lub przez osoby kierujące jego działalnością oraz struktura organizacyjna tego podmiotu gwarantują wykonywanie czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 i 2c, w sposób prawidłowy, z dołożeniem należytej staranności.”, b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej – jest uznawane za posiadanie przez nią lub przez osoby kierujące jej działalnością doświadczenia w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. h, oraz posiadanie przez tę osobę lub jednostkę struktury organizacyjnej gwarantujących wykonywanie czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 i 2c, w sposób prawidłowy, z dołożeniem należytej staranności.”, c) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Komisja odmawia również dokonania wpisu do rejestru osoby fizycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, lub podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w przypadku gdy wykonywanie przez tę osobę lub ten podmiot czynności, o		

	których mowa w art. 79 ust. 2 lub 2c, mogłoby doprowadzić do naruszenia bezpieczeństwa obrotu lub interesów klientów firmy inwestycyjnej. W przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Komisja odmawia dokonania wpisu do rejestru także wtedy, gdy doświadczenie w zakresie obrotu instrumentami finansowymi posiadane przez ten podmiot lub przez osoby kierujące jego działalnością oraz struktura organizacyjna tego podmiotu nie gwarantują wykonywania czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 i 2c, w sposób prawidłowy, z dołożeniem należytej staranności.”, d) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) rozpoczęciu przez agenta firmy inwestycyjnej wykonywania czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 lub 2c, w terminie 3 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania tych czynności;”;		
Art. 1 pkt 56	art. 81a otrzymuje brzmienie: „Art. 81a. 1. Firma inwestycyjna może, w drodze outsourcingu, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej, powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności, o których mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/565. 2. W przypadku gdy powierzenie dotyczy podstawowych lub istotnych funkcji operacyjnych w rozumieniu art. 30 rozporządzenia 2017/565, stosuje się art. 31 i art. 32 tego rozporządzenia. 3. W przypadku zlecenia przez firmę inwestycyjną prowadzącą ASO lub OTF w drodze outsourcingu całości lub części funkcji operacyjnych dotyczących systemów transakcyjnych pozwalających na stosowanie lub wspierających stosowanie handlu algorytmicznego: 1) stosuje się przepisy art. 6 rozporządzenia 2017/584, 2) nie stosuje się przepisu art. 81d, 3) stosuje się odpowiednio przepisy art. 16c i art. 16d ust. 1 i 2, oraz 4) stosuje się odpowiednio przepis art. 16d ust. 3, z tym że firma inwestycyjna dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w tym przepisie, w terminie 14 dni od powzięcia informacji o każdej zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w ust. 1, dotyczącej outsourcingu całości lub części funkcji operacyjnych dotyczących systemów transakcyjnych pozwalających na stosowanie lub wspierających stosowanie handlu algorytmicznego.”;	Art. 16 ust. 5	5. Polegając na stronie trzeciej w sprawie pełnienia funkcji operacyjnych, które mają podstawowe znaczenie dla ciągłego i zadowalającego świadczenia klientom usług oraz prowadzenia działalności inwestycyjnej w sposób ciągły i zadowalający, firma inwestycyjna zapewnia podejmowanie wszelkich rozsądnych działań mających na celu uniknięcie dodatkowego ryzyka operacyjnego. Outsourcing istotnych funkcji operacyjnych do podmiotów zewnętrznych nie może być realizowany w sposób istotnie naruszający jakość kontroli wewnętrznej oraz zdolności podmiotu nadzorującego do monitorowania zgodności działalności firmy ze wszystkimi obowiązkami. Firma inwestycyjna musi posiadać należyte procedury administracyjne i rachunkowe, mechanizmy kontroli wewnętrznej, skuteczne procedury oceny ryzyka i skuteczne mechanizmy kontroli i zabezpieczenia dotyczące systemów przetwarzania informacji. Bez uszczerbku dla możliwości właściwych organów uzyskania dostępu do komunikacji zgodnie z niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 600/2014 firma inwestycyjna musi posiadać należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji i ich uwierzytelnianiu, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych oraz nieuprawnionego

			dostępu i zapobieganiu wyciekowi informacji, tak aby poufność danych była przez cały czas zapewniona.
Art. 1 pkt 57	uchyla się art. 81b;		
Art. 1 pkt 58 (art. 81c)	art. 81c i art. 81d otrzymują brzmienie: „Art. 81c. 1. Firma inwestycyjna uwzględnia ryzyko związane z powierzeniem wykonywania czynności w systemie zarządzania ryzykiem, w tym wynikające z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, w sposób obejmujący działania związane z identyfikacją, szacowaniem, kontrolą, przeciwdziałaniem, monitorowaniem i raportowaniem ryzyka w tym zakresie. 2. Odpowiedzialności przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec firmy inwestycyjnej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, nie można wyłączyć. 3. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, do której zastosowanie mają przepisy prawa obcego, firma inwestycyjna zapewnia zawarcie w niej postanowień odpowiadających przepisom art. 473 § 2, art. 474 i art. 483 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny. 4. Odpowiedzialności firmy inwestycyjnej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego, nie można wyłączyć ani ograniczyć. 5. Przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, firma inwestycyjna przygotowuje plan postępowania z ryzykiem, uwzględniając w szczególności: 1) sposób postępowania w wyborze przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, któremu zamierza powierzyć czynności, 2) charakter i zakres czynności oraz okres świadczenia usługi przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego i wszystkie jego etapy, 3) zagrożenia mogące spowodować powstanie kosztów związanych z wypłatą odszkodowania z tytułu roszczeń klientów lub osób trzecich o naprawienie szkody wyrządzonej wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, przez przedsiębiorcę lub		

	przedsiębiorcę zagranicznego w zakresie, w jakim nie poniósłby odpowiedzialności. 6. Firma inwestycyjna wprowadza adekwatne i skuteczne rozwiązania zabezpieczające pokrycie ewentualnych kosztów, o których mowa w ust. 5 pkt 3, w szczególności przez: 1) zawarcie w umowie, o której mowa w art. 81a ust. 2, postanowień przewidujących pełną odpowiedzialność przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego za te koszty lub 2) zawarcie odpowiedniej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji ubezpieczeniowej lub gwarancji bankowej, na podstawie której firma inwestycyjna jest uprawniona do otrzymania świadczenia w związku z tymi kosztami, lub 3) posiadania odpowiednich funduszy własnych na pokrycie tych kosztów.		
Art. 1 pkt 58 (art. 81d)	Art. 81d. 1. Firma inwestycyjna zawiadamia Komisję o zamiarze zawarcia umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, co najmniej na 14 dni przed jej zawarciem, dołączając projekt umowy. 2. Firma inwestycyjna zawiadamia Komisję o każdej zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia takiego zdarzenia.		
Art. 1 pkt 59	uchyla się art. 81e		
Art. 1 pkt 60	60) art. 81f otrzymuje brzmienie: 81f. 1. Przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny może, w drodze dalszego outsourcingu, powierzyć innemu przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonanie czynności, które zostały mu zlecone w drodze outsourcingu, o ile firma inwestycyjna wyrazi pisemną zgodę. Pisemna zgoda firmy inwestycyjnej powinna określać zakres powierzanych czynności wraz ze wskazaniem oznaczonego przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, który będzie wykonywał czynności w ramach dalszego outsourcingu. 2. Czynności powierzone w ramach dalszego outsourcingu nie mogą stanowić istoty czynności zleconych w drodze outsourcingu lub powodować, że w przypadku czynności, o których mowa w art. 81a ust. 2, którykolwiek z warunków przewidzianych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2017/565, nie		

	będzie spełniony. 3. Dalsze powierzenie czynności zleconych w drodze dalszego outsourcingu nie jest dopuszczalne. 4. Wykonywanie czynności w ramach dalszego outsourcingu nie wyłącza i nie zmienia zasad odpowiedzialności określonych w art. 81c ust. 2–4.”;		
Art. 1 pkt 61	uchyla się art. 81g;		
Art. 1 pkt 62	w art. 82:		
Art. 1 pkt 62 lit. a-c	a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem art. 111 ust. 2, zawiera: 1) informacje, o których mowa w art. 1–7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1943 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji i wymogów w zakresie udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017, str. 4), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/1943”; 2) oświadczenia członków zarządu albo wspólników lub komplementariuszy w spółce osobowej, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest ustanowiona, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez wnioskodawcę działalności maklerskiej lub będą nią kierować, z wyłączeniem wspólników oraz komplementariuszy w przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej, którym nie przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, przestępstwa stanowiącego naruszenie	Art. 7 ust. 2	Firma inwestycyjna dostarcza wszystkich wymaganych informacji, w tym program działalności dotyczący między innymi przewidywanych rodzajów działalności i struktury organizacyjnej, niezbędnych do umożliwienia właściwemu organowi stwierdzenia, że z chwilą wydania pierwszego zezwolenia firma inwestycyjna ustanowiła wszystkie niezbędne rozwiązania w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozdziału.

	równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich, oraz że w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.) lub przepisów rozporządzenia 575/2013; 3) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia ASO – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 3 rozporządzenia 2016/824; 4) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia OTF – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 6 rozporządzenia 2016/824, a w przypadku, gdy przedmiotem obrotu na OTF mają być produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, które muszą być wykonywane przez dostawę, także informacje o takich produktach, w zakresie, jaki zgodnie z jego przepisami jest wymagany wobec klas aktywów w rozumieniu art. 1 pkt 2 tego rozporządzenia; 5) w przypadku gdy wnioskowana działalność będzie obejmowała nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną – informacje wskazujące w jaki sposób wnioskodawca zamierza zapewnić zgodność działalności z art. 19 ust. 3 oraz 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010; 6) w przypadku podmiotu nie posiadającego zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej – wskazanie osób, które będą sprawowały funkcje, o których mowa w art. 102a ust. 1, oraz informacje i oświadczenia wymienione w art. 102a ust. 2.”, b) w ust. 2: - uchyla się pkt 1, 2, 2a i 3, - pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz stanowiących		

	tajemnicę zawodową;”, - uchyla się pkt 4a, - w pkt 4c lit. a i b otrzymują brzmienie: „a) ASO lub b) OTF;”, - uchyla się pkt 5–7, - uchyla się pkt 9 i 10, c) ust. 2a otrzymuje brzmienie: „2a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”,		
Art. 1 pkt 62 lit. d	uchyla się ust. 3 i 3a,		
Art. 1 pkt 62 lit. e	ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie: „4. W celu ustalenia wpływu wywieranego przez podmiot posiadający pośrednio lub bezpośrednio akcje lub udziały wnioskodawcy w liczbie zapewniającej co najmniej 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub na zgromadzeniu wspólników, na sposób prowadzenia działalności maklerskiej, przestrzegania zasad uczciwego obrotu lub należytego zabezpieczenia interesów klientów, Komisja może żądać przedstawienia innych niż określone w art. 3 rozporządzenia 2017/1943 danych dotyczących sytuacji prawnej lub finansowej tego podmiotu. 5. Przepisy ust. 4 dotyczące podmiotu posiadającego pośrednio lub bezpośrednio akcje lub udziały wnioskodawcy w liczbie wskazanej w ust. 4, stosuje się odpowiednio do wspólników, komplementariuszy lub partnerów, odpowiednio spółki jawnej, komandytowej, komandytowo-akcyjnej lub partnerskiej, będącej wnioskodawcą, uprawnionych do prowadzenia spraw tej spółki lub do jej reprezentowania, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.”;		

Art. 1 pkt 57 lit. f	dodaje się ust. 6 w brzmieniu „6. W celu ustalenia czy wnioskodawca, którego wniosek obejmuje nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną, zapewni zgodność działalności z wymogami rozporządzenia 1031/2010, poza informacjami przedstawionymi przez wnioskodawcę na podstawie ust. 1 pkt 5, Komisja może żądać od wnioskodawcy przedstawienia innych informacji i dokumentów.”;		
Art. 1 pkt 63	po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu: „Art. 82a. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana zatrudniać osoby posiadające odpowiednią wiedzę i kompetencje w zakresie: 1) przekazywania klientom lub potencjalnym klientom informacji o usługach maklerskich oraz instrumentach finansowych będących ich przedmiotem; 2) wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5. 2. Firma inwestycyjna spełnia wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli zatrudnia, na podstawie umowy o pracę, osoby posiadające tytuł doradcy inwestycyjnego lub maklera papierów wartościowych. 3. Firma inwestycyjna zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.”;		
Art. 1 pkt 64	w art. 83 w ust. 1: a) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) jednego maklera papierów wartościowych – do wykonywania każdej z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–3, 6, 8 i 9 oraz ust. 4 pkt 1;”, b) uchyla się pkt 3;		
Art. 1 pkt 65	w art. 83a:		
Art. 1 pkt 65 lit. a	ust. 1a otrzymuje brzmienie: „1a. Firma inwestycyjna jest obowiązana posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń prawa, w tym rozporządzenia 596/2014, rozporządzenia 600/2014 oraz procedur i standardów etycznych obowiązujących w firmie inwestycyjnej.”;	Art. 73 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne, operatorzy rynku, dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji oraz instytucje kredytowe w związku z usługami inwestycyjnymi lub działalnością inwestycyjną i usługami dodatkowymi, oraz oddziały firm z państw trzecich posiadały odpowiednie procedury zgłaszania przez swoich pracowników potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń

			wewnątrz podmiotu za pośrednictwem specjalnego, niezależnego i autonomicznego kanału.
Art. 1 pkt 65 lit. b	uchyla się ust. 2 i 3,		
Art. 1 pkt 65 lit. c (art. 83a ust. 3a)	po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3g w brzmieniu: „3a. Ustanowiony w firmie inwestycyjnej system wynagradzania osób świadczących pracę na jej rzecz, uczestniczących w świadczeniu usług maklerskich, w szczególności obsługujących klienta lub potencjalnego klienta, powinien wspierać wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 83c ust. 1, oraz być środkiem ograniczającym ryzyko wystąpienia konfliktu interesów.		
Art. 1 pkt 65 lit. c (art. 83a ust. 3b, 3e)	3b. Firma inwestycyjna określa, wdraża i utrzymuje organizację przedsiębiorstwa w sposób zapewniający: 1) odpowiednią liczbę osób świadczących pracę na jej rzecz, wymaganą do prawidłowego świadczenia usług maklerskich oraz 2) posiadanie przez osoby, o których mowa w pkt 1, odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia w zakresie powierzonych obowiązków, oraz utrzymywanie i doskonalenie przez te osoby takiej wiedzy i takich kompetencji. 3e. Przy wykonywaniu obowiązków, o których mowa w ust. 1, 3b i 3c, firma inwestycyjna uwzględnia zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności.		
Art. 1 pkt 65 lit. c (art. 83a ust. 3c)	3c. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje procedury oraz inne regulacje wewnętrzne w zakresie niezbędnym do prawidłowego świadczenia usług maklerskich. W przypadku świadczenia usług maklerskich dla klientów detalicznych firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje regulaminy świadczenia usług maklerskich.		
Art. 1 pkt 65 lit. c (art. 83a ust. 3f)	3f. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje politykę w zakresie świadczenia usług maklerskich i instrumentów finansowych będących jej przedmiotem, uwzględniającą charakterystykę oraz potrzeby klientów lub potencjalnych klientów, oraz akceptowanego przez klientów lub potencjalnych klientów poziomu ryzyka.		
Art. 1	3d. W przypadku gdy konstrukcja instrumentów finansowych lub specyfika		

pkt 60 lit. c (art. 83a ust. 3d)	obrotu tymi instrumentami finansowymi uniemożliwia uregulowanie praw i obowiązków związanych ze świadczeniem usług maklerskich w sposób jednolity dla wszystkich klientów, na rzecz których świadczone są dane usługi, wymogu opracowania regulaminu, o którym mowa w ust. 3c, nie stosuje się.		
Art. 1 pkt 65 lit. c (art. 83a ust. 3g)	3g. Firma inwestycyjna monitoruje i regularnie ocenia: 1) adekwatność celów strategicznych firmy inwestycyjnej przyjętych w świadczeniu usług maklerskich oraz 2) adekwatność i skuteczność wdrożonych rozwiązań, regulacji i polityk w organizacji przedsiębiorstwa.”,	Art. 9 ust. 3	Państwa członkowskie zapewniają, aby organ zarządzający firmy inwestycyjnej określał, nadzorował i odpowiadał za wdrażanie mechanizmów zarządczych, zapewniających skuteczne i ostrożne zarządzanie firmą inwestycyjną, w tym podział obowiązków w firmie inwestycyjnej i zapobieganie konfliktom interesów, w sposób, który sprzyja integralności rynku i interesom klientów. Bez uszczerbku dla wymogów ustanowionych w art. 88 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE, mechanizmy te zapewniają również, aby organ zarządzający określił, zatwierdził i nadzorował: a) organizację firmy w zakresie świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej oraz świadczenia usług dodatkowych, w tym umiejętności, wiedzę ogólną i specjalistyczną wymaganą od personelu, zasoby, procedury oraz mechanizmy świadczenia usług i prowadzenia działalności przez firmę, z uwzględnieniem charakteru, skali i złożoności jej działalności oraz wszystkich wymogów, które firma musi spełniać; b) politykę w zakresie usług, działalności, produktów i operacji oferowanych lub zapewnianych przez firmę, z uwzględnieniem poziomu tolerancji ryzyka oraz charakterystyki i potrzeb klientów firmy, którym będą one oferowane lub zapewniane, w tym przeprowadzanie w stosownych przypadkach odpowiednich testów warunków skrajnych; c) politykę firmy w zakresie wynagradzania osób uczestniczących w świadczeniu usług klientom w celu zachęcania do odpowiedzialnej praktyki biznesowej, uczciwego i rzetelnego traktowania klientów oraz unikania konfliktu interesów w stosunkach z klientami. Organ zarządzający monitoruje i okresowo ocenia adekwatność i realizację strategicznych celów firmy w odniesieniu do świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej oraz

			świadczenia usług dodatkowych, skuteczność organizacji i mechanizmów zarządczych firmy inwestycyjnej oraz adekwatność zasad świadczenia usług na rzecz klientów oraz podejmuje odpowiednie działania w celu wyeliminowania wszelkich uchybień. Członkom organu zarządzającego zapewnia się odpowiedni dostęp do informacji i dokumentów niezbędnych do nadzorowania i monitorowania procesu podejmowania decyzji w zakresie zarządzania.
Art. 1 pkt 65 lit. d i e	d) ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie: „4. Firma inwestycyjna, w zakresie i na zasadach określonych w art. 72–76 rozporządzenia 2017/565: 1) rejestruje, przechowuje i archiwizuje dokumenty, nagrania oraz inne nośniki informacji sporządzane lub otrzymywane w związku ze świadczonymi usługami maklerskimi; 2) sporządza na trwałym nośniku protokoły, notatki lub nagrania z rozmów przeprowadzonych w bezpośredniej obecności klienta lub potencjalnego klienta. 4a. Z zastrzeżeniem art. 76 ust. 11 rozporządzenia 2017/565, obowiązek przechowywania i archiwizowania, o którym mowa w ust. 4, wygasa z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym dokumenty lub nośniki informacji zostały sporządzone lub otrzymane, a w przypadku regulaminów, procedur oraz innych regulacji wewnętrznych – z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym przestały one obowiązywać. Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej przechowywania i archiwizowania takich danych lub dokumentów po upływie tego terminu, nie dłużej jednak niż przez 7 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zostały one sporządzone lub otrzymane, lub przestały obowiązywać.”, e) po ust. 4a dodaje się ust. 4b–4d w brzmieniu: „4b. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4, obejmuje również nagrywanie rozmów telefonicznych i zapisywanie korespondencji elektronicznej, związanych z czynnościami, które mogłyby skutkować świadczeniem jednej z usług maklerskich, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–3, nawet jeżeli w wyniku prowadzenia tych rozmów lub korespondencji nie dochodziłoby do	Art. 16 ust. 7	7. Rejestracją objęte są nagrania rozmów telefonicznych lub kopie korespondencji elektronicznej dotyczących przynajmniej transakcji przeprowadzonych w ramach zawierania transakcji na własny rachunek oraz świadczenia usług wynikających ze zleceń klientów, związanych z przyjmowaniem, przekazywaniem oraz wykonywaniem zleceń klientów. Takie rozmowy telefoniczne i korespondencja elektroniczna obejmują również rozmowy telefoniczne i korespondencję elektroniczną, w wyniku których ma dojść do zawarcia transakcji na własny rachunek lub do świadczenia usług wynikających ze zleceń klientów, związanych z przyjmowaniem, przekazywaniem oraz wykonywaniem zleceń klientów, nawet jeżeli te rozmowy lub korespondencja nie skutkują zawarciem takich transakcji lub do świadczeniem usług wynikających ze zleceń klientów. W tym celu firma inwestycyjna podejmuje wszelkie rozsądne działania, aby rejestrować stosowne rozmowy i korespondencję, które prowadzono, wysyłano lub otrzymywano za pośrednictwem sprzętu zapewnionego pracownikowi lub kontrahentowi przez firmę inwestycyjną lub sprzętu, którego użycie przez pracownika lub kontrahenta zostało przez firmę inwestycyjną zaakceptowane lub dopuszczone. Firma inwestycyjna powiadamia nowych i dotychczasowych klientów o tym, że rozmowy telefoniczne lub korespondencja między firmą inwestycyjną a jej klientami, które skutkują lub mogą skutkować transakcjami, będą nagrywane. Takiego powiadomienia można dokonać raz, przed świadczeniem usług inwestycyjnych nowym i

	świadczenia usługi. Obowiązek nagrywania rozmów telefonicznych i zapisywania korespondencji elektronicznej obejmuje urządzenia firmy inwestycyjnej, oraz, pod warunkiem zatwierdzenia do używania przez firmę inwestycyjną prywatnych urządzeń osób zatrudnionych w firmie inwestycyjnej – także takie prywatne urządzenia. 4c. Firma inwestycyjna informuje klientów lub potencjalnych klientów o nagrywaniu rozmów telefonicznych lub zapisywaniu prowadzonej korespondencji elektronicznej, w wyniku których dochodziłoby lub mogłoby dojść do świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 1 pkt 1 i 2, przed rozpoczęciem takiego nagrania lub zapisu. Firma inwestycyjna nie może prowadzić rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej, jeżeli nie poinformowała klienta o nagrywaniu rozmów lub zapisywaniu korespondencji. 4d. Firma inwestycyjna podejmuje działania zapobiegające prowadzeniu przez osoby zatrudnione w firmie inwestycyjnej rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej z wykorzystaniem zatwierdzonych prywatnych urządzeń tych osób, jeżeli nie jest w stanie nagrywać tych rozmów lub zapisywać prowadzonej korespondencji elektronicznej.”,		dotychczasowym klientom. Firma inwestycyjna nie świadczy telefonicznie usług inwestycyjnych i nie prowadzi działań inwestycyjnych dla klientów, których uprzednio nie powiadomiono o rejestrowaniu ich rozmów telefonicznych lub korespondencji, w przypadku gdy takie usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjna dotyczą przyjmowania, przekazywania oraz wykonywania zleceń klientów. Klienci mogą składać zlecenia innymi kanałami, informacje takie muszą być jednak przekazywane na trwałym nośniku, takim jak listy, faksy, wiadomości poczty elektronicznej lub dokumenty dotyczące zleceń klienta złożonych na spotkaniach. W szczególności treść stosownych rozmów w bezpośredniej obecności klienta można zapisywać w postaci pisemnego protokołu lub notatki. Takie zlecenia uważa się za równorzędne zleceniom otrzymywanym drogą telefoniczną. Firma inwestycyjna podejmuje wszelkie uzasadnione działania, aby zapobiec prowadzeniu, przesyłaniu lub otrzymywaniu stosownych rozmów telefonicznych i korespondencji przez pracowników lub kontrahentów przy użyciu sprzętu prywatnego, w którym to przypadku firma inwestycyjna nie jest w stanie ich zarejestrować lub skopiować. Zapisy przechowywane na podstawie niniejszego ustępu udostępnia się klientowi na jego żądanie oraz przechowuje się je przez okres pięciu lat, a w przypadku gdy żąda tego właściwy organ, przez okres do siedmiu lat.
Art. 1 pkt 65 lit. f	ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5. Firma inwestycyjna zarządza ryzykiem w swojej działalności, przy czym dom maklerski, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, oraz dom maklerski będący firmą, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, i który prowadzi działalność maklerską w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 4, stosują system zarządzania ryzykiem, o którym mowa w oddziale 2a. 6. Do domu maklerskiego będącego firmą, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013 i który prowadzi działalność maklerską w zakresie,		

	o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 4, stosuje się przepisy art. 110a–110d, art. 110g–110q i art. 110v–110za.”;		
Art. 1 pkt 66 (art. 83b ust. 1-3)	po art. 83a dodaje się art. 83b–83j w brzmieniu: „Art. 83b. 1. Przy opracowywaniu, wdrażaniu i stosowaniu rozwiązań technicznych i organizacyjnych w świadczeniu usług maklerskich firma inwestycyjna uwzględnia zasady określone w art. 21 rozporządzenia 2017/565. 2. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje politykę w celu zapewnienia zgodności działalności firmy inwestycyjnej oraz jej agentów z przepisami prawa regulującymi świadczenie usług maklerskich oraz adekwatne i skuteczne rozwiązania techniczne i organizacyjne w tym zakresie, w tym zasady regulujące zawieranie transakcji przez osoby zaangażowane. 3. Firma inwestycyjna wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 2, z uwzględnieniem art. 22, art. 25 i art. 26 oraz art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2017/565.	Art. 16 ust. 2	Firma inwestycyjna ustanawia odpowiednią politykę i procedury wystarczające do zapewnienia przestrzegania przez firmę, w tym jej personelu kierowniczego, pracowników oraz agentów, obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, a także odpowiednich zasad regulujących transakcje osobiste takich osób.
Art. 1 pkt 66 (art. 83b ust. 4)	4. Firma inwestycyjna podejmuje działania określone w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2017/565 w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z działalnością prowadzoną przez firmę inwestycyjną. W przypadku określonym w art. 23 ust. 2 tego rozporządzenia firma inwestycyjna ustanawia komórkę zarządzania ryzykiem, wykonującą zadania, o których mowa w tym przepisie, oraz inne obowiązki wynikające z odrębnych przepisów dotyczących zarządzania ryzykiem.	Art. 9 ust. 3	Państwa członkowskie zapewniają, aby organ zarządzający firmy inwestycyjnej określał, nadzorował i odpowiadał za wdrażanie mechanizmów zarządczych, zapewniających skuteczne i ostrożne zarządzanie firmą inwestycyjną, w tym podział obowiązków w firmie inwestycyjnej i zapobieganie konfliktom interesów, w sposób, który sprzyja integralności rynku i interesom klientów. Bez uszczerbku dla wymogów ustanowionych w art. 88 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE, mechanizmy te zapewniają również, aby organ zarządzający określił, zatwierdził i nadzorował: a) organizację firmy w zakresie świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej oraz świadczenia usług dodatkowych, w tym umiejętności, wiedzę ogólną i specjalistyczną wymaganą od personelu, zasoby, procedury oraz mechanizmy świadczenia usług i prowadzenia działalności przez firmę, z uwzględnieniem charakteru, skali i złożoności jej działalności oraz wszystkich wymogów, które firma musi spełniać; b) politykę w zakresie usług, działalności, produktów i operacji oferowanych lub zapewnianych przez firmę, z uwzględnieniem

			poziomu tolerancji ryzyka oraz charakterystyki i potrzeb klientów firmy, którym będą one oferowane lub zapewniane, w tym przeprowadzanie w stosownych przypadkach odpowiednich testów warunków skrajnych; c) politykę firmy w zakresie wynagradzania osób uczestniczących w świadczeniu usług klientom w celu zachęcania do odpowiedzialnej praktyki biznesowej, uczciwego i rzetelnego traktowania klientów oraz unikania konfliktu interesów w stosunkach z klientami. Organ zarządzający monitoruje i okresowo ocenia adekwatność i realizację strategicznych celów firmy w odniesieniu do świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej oraz świadczenia usług dodatkowych, skuteczność organizacji i mechanizmów zarządczych firmy inwestycyjnej oraz adekwatność zasad świadczenia usług na rzecz klientów oraz podejmuje odpowiednie działania w celu wyeliminowania wszelkich uchybień. Członkom organu zarządzającego zapewnia się odpowiedni dostęp do informacji i dokumentów niezbędnych do nadzorowania i monitorowania procesu podejmowania decyzji w zakresie zarządzania.
Art. 1 pkt 66 (art. 83b ust. 5-7)	5. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża system audytu wewnętrznego związanego z działalnością prowadzoną przez firmę inwestycyjną, w ramach którego monitoruje i regularnie weryfikuje stosowane systemy oraz wdrożone regulaminy i procedury wewnętrzne pod względem ich prawidłowości i skuteczności w wypełnianiu przez firmę inwestycyjną obowiązków wynikających z przepisów prawa, oraz podejmuje działania mające na celu eliminację wszelkich nieprawidłowości. W przypadku, o którym mowa w art. 24 rozporządzenia 2017/565, firma inwestycyjna ustanawia komórkę audytu wewnętrznego, wykonującą zadania, o których mowa w tym przepisie. 6. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża system kontroli wewnętrznej, w tym służący realizacji zadań, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2017/565. 7. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje odpowiednie środki oraz procedury zarządzania konfliktami interesów w rozumieniu art. 33	Art. 23 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne podjęły wszelkie odpowiednie działania w celu ustalenia wszystkich konfliktów interesów – a także zapobiegania im i zarządzania nimi – występujących między nimi, w tym między personelem kierowniczym, pracownikami i agentami lub jakąkolwiek osobą bezpośrednio lub pośrednio z nimi powiązaną stosunkiem kontroli, a ich klientami lub między klientami, które to konflikty interesów wynikają w ramach świadczenia jakiegokolwiek rodzaju usług inwestycyjnych i dodatkowych, lub połączenia obydwu rodzajów usług, w tym również konflikty interesów spowodowane otrzymywaniem zachęt od stron trzecich lub wynagrodzeniem od firmy inwestycyjnej oraz innymi strukturami zachęt.

	rozporządzenia 2017/565, z uwzględnieniem art. 34 i art. 35 tego rozporządzenia.		
Art. 1 pkt 66 (art. 83b ust. 8-17)	8. Firma inwestycyjna, która emituje lub wystawia instrument finansowy, lub udziela innym podmiotom, w ramach działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 3, porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego, zapewniające, że instrument finansowy oraz strategia dystrybucji będą odpowiednie dla grupy docelowej. 9. Firma inwestycyjna, która w ramach prowadzonej działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 i 4, rekomenduje, oferuje albo w inny sposób umożliwia nabycie bądź objęcie instrumentu finansowego przez grupę docelową, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem wykonywania tych czynności zapewniające, że instrument finansowy oraz strategia dystrybucji będą odpowiednie dla grupy docelowej. 10. Przez grupę docelową rozumie się określoną grupę nabywców instrumentu finansowego, z których potrzebami, cechami lub celami instrument finansowy jest zgodny, niezależnie od sposobu nabycia lub objęcia przez nich tego instrumentu, w szczególności niezależnie od jego nabycia lub objęcia w ramach prowadzenia działalności maklerskiej lub w związku z jej prowadzeniem, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych podmiotów. 11. Przez strategię dystrybucji rozumie się zamierzony sposób, w jaki instrument finansowy może być nabyty lub objęty przez grupę docelową. W szczególności instrument finansowy może być nabyty lub objęty przez grupę docelową w ramach prowadzenia działalności maklerskiej lub w związku z jej prowadzeniem, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych podmiotów. 12. Rozwiązania, o których mowa w ust. 8, obejmują w szczególności: 1) określenie grupy docelowej instrumentu finansowego z uwzględnieniem podziału klientów na kategorie zgodnie z art. 3a ust. 4; 2) identyfikację wszelkich istotnych ryzyk związanych z potencjalnym nabywaniem lub obejmowaniem instrumentu finansowego przez grupę docelową, w celu dokonania oceny, czy instrument finansowy byłby	Art. 16 ust. 3	Firma inwestycyjna utrzymuje i stosuje skuteczne rozwiązania organizacyjne i administracyjne w celu podjęcia wszelkich rozsądnych działań mających na celu zapobieżenie wystąpieniu sytuacji, w której konflikty interesów, określone w art. 23, negatywnie wpłyną na interesy jej klientów. Firma inwestycyjna, która wytwarza instrumenty finansowe przeznaczone do sprzedaży klientom utrzymuje, stosuje i poddaje przeglądowi proces zatwierdzania każdego instrumentu finansowego i znaczących dostosowań istniejących instrumentów finansowych, zanim zostaną one wprowadzone do obrotu lub do dystrybucji wśród klientów. W procesie zatwierdzenia produktu wskazuje się określony rynek docelowy klientów końcowych w ramach odpowiedniej kategorii klientów w odniesieniu do każdego instrumentu finansowego, zapewnia się ocenę wszystkich istotnych zagrożeń dla takiego określonego rynku docelowego oraz zgodność zamierzonej strategii dystrybucji z określonym rynkiem docelowym. Firma inwestycyjna dokonuje także regularnego przeglądu instrumentów finansowych, które oferuje lub wprowadza do obrotu, przy uwzględnieniu wszelkich zdarzeń, które mogłyby istotnie wpłynąć na potencjalne zagrożenie dla określonego rynku docelowego, aby ocenić co najmniej, czy instrument finansowy pozostaje spójny z potrzebami określonego rynku docelowego oraz czy zamierzona strategia dystrybucji pozostaje odpowiednia. Firma inwestycyjna wytwarzająca instrumenty finansowe udostępnia każdemu dystrybutorowi wszystkie odpowiednie informacje na temat instrumentu finansowego i o procesu zatwierdzenia produktu, w tym o określonym rynku docelowym instrumentu finansowego. W przypadku gdy firma inwestycyjna oferuje lub rekomenduje instrumenty finansowe, których nie wytwarza, musi dysponować odpowiednimi rozwiązaniami, dzięki którym uzyska informacje, o których mowa w akapicie piątym, oraz zrozumie cechy i określony

	odpowiedni dla tej grupy docelowej; 3) określenie strategii dystrybucji instrumentu finansowego, w przypadku gdy rekomendowanie, oferowanie albo w inny sposób umożliwianie nabycia bądź objęcia instrumentu finansowego będzie wykonywane przez firmę inwestycyjną samodzielnie, jak i przez uprawnione do takich czynności podmioty, przy czym strategia dystrybucji powinna być odpowiednia dla określonej grupy docelowej; 4) sprawdzenie przed wyemitowaniem lub wystawieniem instrumentu finansowego czy instrument finansowy pozostaje zgodny z potrzebami określonej grupy docelowej oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tego instrumentu jest odpowiednia dla tej grupy docelowej; 5) regularny przegląd, czy instrument finansowy pozostaje zgodny z potrzebami określonej grupy docelowej, oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tego instrumentu jest odpowiednia dla tej grupy docelowej – dokonywany z uwzględnieniem wszelkich zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej. 13. Rozwiązania, o których mowa w ust. 9, obejmują w szczególności: 1) określenie grupy docelowej instrumentu finansowego, także w przypadku, gdy podmiot emitujący lub wystawiający instrument finansowy nie określił grupy docelowej instrumentu finansowego; 2) określenie strategii dystrybucji instrumentu finansowego odpowiedniej dla określonej grupy docelowej; 3) regularny przegląd, czy instrument finansowy pozostaje zgodny z potrzebami określonej grupy docelowej, oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tego instrumentu jest odpowiednia dla tej grupy docelowej – dokonywany z uwzględnieniem wszelkich zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej. 14. W przypadku zamiaru dokonania istotnych zmian cech wystawionego lub wyemitowanego instrumentu finansowego, grupy docelowej lub strategii dystrybucji tego instrumentu, firma inwestycyjna jest obowiązana dokonać oceny planowanych zmian. Przepisy ust. 8 i 12 stosuje się odpowiednio. 15. W przypadku gdy strategia dystrybucji instrumentu finansowego przewiduje wykorzystanie uprawnionych podmiotów trzecich, firma inwestycyjna emitująca lub wystawiająca instrument finansowy udostępnia		rynek docelowy każdego instrumentu finansowego. Strategie, procesy i rozwiązania, o których mowa w niniejszym ustępie, pozostają bez uszczerbku dla wszystkich innych wymogów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 600/2014, w tym dotyczących ujawnień, odpowiedniości lub adekwatności, stwierdzania i zarządzania konfliktami interesów oraz zachęt.

	tym podmiotom informacje dotyczące instrumentu finansowego, sposobu określenia grupy docelowej oraz strategii dystrybucji tego instrumentu finansowego. 16. Firma inwestycyjna, która rekomenduje lub oferuje albo umożliwia w inny sposób nabycie bądź objęcie instrumentu finansowego, uzyskuje od podmiotu emitującego lub wystawiającego instrument finansowy informacje o rozwiązaniach określonych w ust. 12 oraz inne informacje pozwalające na zrozumienie cech instrumentu finansowego oraz określonej grupy docelowej. 17. Firma inwestycyjna, która rekomenduje lub oferuje albo umożliwia w inny sposób nabycie bądź objęcie instrumentu finansowego, nie jest obowiązana do ponownego określenia grupy docelowej oraz strategii dystrybucji, jeżeli określiła grupę docelową lub strategię dystrybucji w związku z emitowaniem lub wystawianiem instrumentu finansowego.		
Art. 1 pkt 66 (art. 83c ust. 1)	Art. 83c. 1. Firma inwestycyjna prowadząc działalność maklerską działa w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klientów. W przypadku firmy inwestycyjnej świadczącej usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 lub 4, obowiązek działania w najlepiej pojętym interesie klientów jest wykonywany z uwzględnieniem art. 65 rozporządzenia 2017/565.	Art. 24 ust. 1	Państwa członkowskie wymagają, aby przy świadczeniu na rzecz klientów usług inwestycyjnych lub, w stosownych przypadkach, usług dodatkowych, firma inwestycyjna działała uczciwie, rzetelnie i profesjonalnie, zgodnie z najlepiej pojętym interesem swoich klientów oraz przestrzegając, w szczególności, zasad określonych w niniejszym artykule i w art. 25.
Art. 1 pkt 66 (art. 83c ust. 2)	2. Wszelkie informacje kierowane przez firmę inwestycyjną do klientów lub potencjalnych klientów, w tym informacje upowszechniane przez firmę inwestycyjną w celu reklamy lub promocji świadczonych przez nią usług, są rzetelne, niebudzące wątpliwości i niewprowadzające w błąd. Informacje upowszechniane w celu reklamy lub promocji usług świadczonych przez firmę inwestycyjną są oznaczane w sposób niebudzący wątpliwości jako informacje upowszechniane w tych celach. Upowszechnianie informacji w sposób rzetelny, niebudzący wątpliwości i niewprowadzający w błąd jest zachowane w przypadku spełnienia przez firmę inwestycyjną warunków, o których mowa w art. 44 rozporządzenia 2017/565.	Art. 24 ust. 3	Wszystkie informacje, w tym publikacje handlowe, kierowane przez firmę inwestycyjną do klientów lub potencjalnych klientów muszą być rzetelne, wyraźne i niewprowadzające w błąd. Publikacje handlowe oznacza się wyraźnie jako publikacje handlowe.
Art. 1 pkt 66 (art. 83c ust. 3-7)	3. Treść i forma informacji, o których mowa w ust. 2, jest prezentowana w taki sposób, aby klient lub potencjalny klient, do którego jest kierowana informacja, lub który może się z taką informacją zapoznać, mógł zrozumieć charakter oraz ryzyko związane z daną usługą maklerską lub instrumentem	Art. 24 ust. 4-6	4. Klientom lub potencjalnym klientom dostarcza się w stosownym czasie odpowiednich informacji dotyczących firmy inwestycyjnej i jej usług, instrumentów finansowych i proponowanych strategii

	finansowym będącym jej przedmiotem, oraz podjąć świadomą decyzję inwestycyjną. 4. Firma inwestycyjna przekazuje, z uwzględnieniem art. 45–51 i art. 61 rozporządzenia 2017/565, w odpowiednim czasie adekwatne i odpowiednie informacje dotyczące: 1) firmy inwestycyjnej oraz usług maklerskich świadczonych przez tę firmę; 2) instrumentów finansowych będących przedmiotem usług maklerskich świadczonych przez firmę inwestycyjną, rekomendacji oraz strategii działania; 3) systemów wykonania zlecenia; 4) kosztów i opłat związanych ze świadczeniem usług maklerskich. 5. W przypadku świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, firma inwestycyjna, zgodnie z art. 52 rozporządzenia 2017/565, przekazuje również informację o: 1) zależnym lub niezależnym charakterze świadczonej usługi doradztwa inwestycyjnego; 2) zakresie instrumentów finansowych będących przedmiotem analizy na potrzeby udzielenia rekomendacji, w szczególności informację, w jakim stopniu zakres analizy dotyczy instrumentów finansowych emitowanych lub wystawianych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z firmą inwestycyjną lub przez podmioty, które pozostają z nią w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru świadczonej usługi; 3) częstotliwości dokonywania okresowej oceny odpowiedniości instrumentów finansowych, jeżeli firma inwestycyjna zobowiązała się do dokonywania takiej oceny. 6. W przypadku gdy usługa, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, jest świadczona w sposób niezależny, firma inwestycyjna, z uwzględnieniem art. 53 rozporządzenia 2017/565: 1) obejmuje zakresem analizy wystarczający rodzaj instrumentów finansowych dostępnych w obrocie i ich liczbę w sposób odpowiednio zróżnicowany, w celu zapewnienia, że rekomendacja jest adekwatna i we właściwy sposób realizuje cele inwestycyjne; 2) nie obejmuje zakresem analizy wyłącznie instrumentów finansowych		inwestycyjnych, miejsca wykonania oraz wszystkich kosztów i powiązanych opłat. Informacje te obejmują: a) w przypadku świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego firma inwestycyjna w stosownym czasie przed świadczeniem takiej usługi doradztwa, inwestycyjnego informuje klienta: (i) czy doradztwo jest świadczone w sposób niezależny; (ii) czy doradztwo opiera się na szerokiej czy też na bardziej ograniczonej analizie różnych rodzajów instrumentów finansowych oraz w szczególności czy zakres ogranicza się do instrumentów finansowych emitowanych lub dostarczanych przez podmioty mające bliskie powiązania z firmą inwestycyjną lub posiadające jakiekolwiek inne stosunki prawne lub gospodarcze, takie jak stosunki umowne, na tyle bliskie, że stwarzają ryzyko naruszenia podstaw niezależności świadczonego doradztwa; (iii) czy firma inwestycyjna zapewni klientowi okresową ocenę odpowiedniości instrumentów finansowych rekomendowanych temu klientowi; b) informacje dotyczące instrumentów finansowych oraz proponowanych strategii inwestycyjnych muszą obejmować odpowiednie wytyczne oraz ostrzeżenia o ryzyku związanym z inwestycjami w takie instrumenty lub odnoszącym się do poszczególnych strategii inwestycyjnych oraz na temat tego, czy dany instrument finansowy jest skierowany do klientów detalicznych czy profesjonalnych, przy uwzględnieniu zamierzonego rynku docelowego zgodnie z ust. 2; c) informacje dotyczące wszystkich kosztów i powiązanych opłat muszą obejmować informacje dotyczące zarówno usług inwestycyjnych, jak i usług dodatkowych, w tym w stosownych przypadkach koszty doradztwa, koszty instrumentu finansowego rekomendowanego lub sprzedawanego klientowi oraz informacje, w jaki sposób klient może za niego zapłacić, co obejmuje także wszelkie opłaty uiszczane przez stronę trzecią. Zestawia się zbiorczo informacje o wszystkich kosztach i opłatach, w tym o kosztach i opłatach związanych z usługą inwestycyjną i

	emitowanych lub wystawianych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z firmą inwestycyjną lub przez podmioty, które pozostają z nią w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru świadczonej usługi. 7. Przepisów ust. 2–5 nie stosuje się w przypadku, gdy usługa maklerska jest elementem usługi uregulowanej w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819), ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2017 r. poz. 819), lub w odrębnych przepisach określających odrębne obowiązki informacyjne wobec klientów lub potencjalnych klientów.		instrumentem finansowym, które nie wynikają z zaistnienia ryzyka rynku bazowego, w celu umożliwienia klientowi zrozumienia całkowitego kosztu, a także skumulowanego wpływu na zwrot inwestycji, a na żądanie klienta przedstawia się zestawienie poszczególnych elementów. W stosownych przypadkach takich informacji udziela się klientowi regularnie, przynajmniej co roku, w okresie trwania inwestycji. 5. Informacje, o których mowa w ust. 4 i 9, przekazywane są w zrozumiałej formie w taki sposób, aby klienci lub potencjalni klienci byli w stanie zrozumieć charakter oraz ryzyko związane z usługą inwestycyjną oraz określonym rodzajem oferowanego instrumentu finansowego, a co za tym idzie – podjąć świadome decyzje inwestycyjne. Państwa członkowskie mogą zezwolić, aby informacje te były przekazywane w ujednoliconym formacie. 6. W przypadku gdy usługę inwestycyjną oferuje się jako część produktu finansowego, który podlega już innym przepisom prawa Unii dotyczącym instytucji kredytowych i kredytów konsumenckich w odniesieniu do wymogów informacyjnych, usługa ta nie podlega dodatkowo obowiązkom określonym w ust. 3, 4 i 5.
Art. 1 pkt 66 (art. 83d ust. 1)	Art. 83d. 1. Firma inwestycyjna, w związku ze świadczeniem usługi maklerskiej, nie może przyjmować ani przekazywać jakichkolwiek świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, ani jakichkolwiek świadczeń niepieniężnych, z wyłączeniem: 1) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych od klienta lub od osoby działającej w jego imieniu, oraz świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przekazywanych klientowi lub osobie działającej w jego imieniu; 2) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych lub przekazywanych osobie trzeciej, które są niezbędne do wykonywania danej usługi maklerskiej na rzecz klienta, w szczególności: a) kosztów z tytułu przechowywania instrumentów finansowych klienta i środków pieniężnych powierzonych przez klienta, b) opłat pobieranych przez podmiot organizujący system obrotu instrumentami finansowymi oraz opłat za rozliczenie i rozrachunek	Art. 24 ust. 9	Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne były uważane za niewypełniające swoich obowiązków wynikających z art. 23 lub ust. 1 niniejszego artykułu w przypadku gdy wypłacają lub przyjmują jakiekolwiek opłaty bądź prowizje lub zapewniają bądź czerpią jakiekolwiek korzyści niepieniężne związane ze świadczeniem usługi inwestycyjnej lub usługi dodatkowej jakiejkolwiek stronie lub przez jakąkolwiek stronę, z wyjątkiem klienta lub osoby działającej w imieniu klienta, inne niż płatności lub korzyści: a) mające na celu poprawę jakości odpowiedniej usługi świadczonej klientowi; oraz b) niemające negatywnego wpływu na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną jej obowiązku uczciwego, sprawiedliwego i profesjonalnego działania zgodnie z najlepiej pojętym interesem klienta.

	transakcji, c) opłat na rzecz organu nadzoru z tytułu nadzoru, d) podatków, należności publicznoprawnych oraz innych opłat, których obowiązek zapłaty wynika z przepisów prawa; e) opłat związanych z wymianą walutową; 3) świadczeń pieniężnych i świadczeń niepieniężnych innych niż określone w pkt 1 i 2, jeżeli: a) są one przyjmowane albo przekazywane w celu poprawienia jakości usługi maklerskiej świadczonej przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta, b) ich przyjęcie lub przekazanie nie ma negatywnego wpływu na działanie przez firmę inwestycyjną w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klienta, c) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana, o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia danej usługi maklerskiej – przy czym warunek ten uznaje się za spełniony również w przypadku przekazania klientowi lub potencjalnemu klientowi informacji sporządzonej w formie ujednoliconej.		Istnienie, charakter i wysokość płatności lub korzyści, o których mowa w akapicie pierwszym, lub – w przypadku gdy wysokość nie może zostać oszacowana – metoda obliczania tej wysokości muszą być wyraźnie ujawnione klientowi w kompleksowy, dokładny i zrozumiały sposób przed świadczeniem danej usługi inwestycyjnej lub dodatkowej. W stosownych przypadkach firma inwestycyjna informuje również klienta o mechanizmach przekazywania klientowi opłat, prowizji, korzyści pieniężnych lub niepieniężnych otrzymanych w związku ze świadczeniem usługi inwestycyjnej lub dodatkowej. Płatność lub korzyść, która umożliwia lub jest niezbędna do świadczenia usług inwestycyjnych, takich jak koszty przechowywania, opłaty za rozliczanie i wymianę, składki regulacyjne lub opłaty prawne, które z uwagi na ich charakter nie powodują konfliktów z obowiązkami firmy inwestycyjnej w zakresie działania uczciwego, rzetelnego i profesjonalnego zgodnie z najlepiej pojętym interesem swoich klientów, nie podlega wymogom określonym w akapicie pierwszym.
Art. 1 pkt 66 (art. 83d ust. 2 i 3)	2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 w sposób niezależny, firma inwestycyjna nie może przyjmować świadczeń pieniężnych ani świadczeń niepieniężnych od podmiotu trzeciego w związku ze świadczeniem tej usługi. 3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do drobnych świadczeń niepieniężnych przyjmowanych przez firmę inwestycyjną, jeżeli: 1) świadczenia te mogą poprawić jakość świadczonej usługi doradztwa inwestycyjnego na rzecz klienta; 2) łączna wielkość i charakter tych świadczeń nie wpływałyby negatywnie na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta; 3) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana, o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub	Art. 24 ust. 7 lit. b	W przypadku poinformowania klientów przez firmę inwestycyjną o tym, że usługa doradztwa inwestycyjnego świadczona jest niezależnie, dana firma inwestycyjna: b) nie może przyjmować ani pobierać wynagrodzenia, prowizji ani jakichkolwiek korzyści pieniężnych lub niepieniężnych, wypłacanych lub przekazywanych przez jakąkolwiek osobę trzecią lub osobę działającą w imieniu osoby trzeciej w związku ze świadczeniem tej usługi na rzecz klientów. Drobne korzyści niepieniężne, które mogą zwiększyć jakość usługi świadczonej klientowi i których, sądząc po ich wielkości i charakterze, nie można uważać za czynniki wpływające negatywnie na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną jej obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętym interesem klienta, muszą zostać wyraźnie ujawnione i są wyłączone ze stosowania niniejszej litery.

	potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego, przy czym świadczenia te mogą być opisane w sposób ogólny.		
Art. 1 pkt 66 (art. 83d ust. 4-6)	4. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, firma inwestycyjna nie może przyjmować świadczeń pieniężnych ani świadczeń niepieniężnych od podmiotu trzeciego w związku ze świadczeniem tej usługi. 5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do drobnych świadczeń niepieniężnych przyjmowanych przez firmę inwestycyjną, jeżeli: 1) świadczenia te mogą poprawić jakość świadczonej usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, na rzecz klienta; 2) łączna wielkość i charakter tych świadczeń nie wpływałyby negatywnie na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta; 3) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana, o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, przy czym świadczenia te mogą być opisane w sposób ogólny. 6. Firma inwestycyjna informuje klienta o wszelkich zmianach w zakresie informacji przekazanych zgodnie z ust. 1 pkt 3 lit. c, ust. 3 pkt 3 i ust. 5 pkt 3, jeżeli zmiany te mają związek z usługami świadczonymi na rzecz klienta.	Art. 24 ust. 8	W przypadku świadczenia usług zarządzania portfelem firma inwestycyjna nie może przyjmować ani pobierać wynagrodzenia, prowizji ani jakichkolwiek korzyści pieniężnych lub niepieniężnych, wypłacanych lub przekazywanych przez jakąkolwiek osobę trzecią lub osobę działającą w imieniu osoby trzeciej w związku ze świadczeniem tej usługi na rzecz klientów. Drobne korzyści niepieniężne, które mogą zwiększyć jakość usługi świadczonej klientowi i których, sądząc po ich wielkości i charakterze, nie można uważać za czynniki wpływające negatywnie na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną jej obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętym interesem klienta, muszą zostać wyraźnie ujawnione i są wyłączone ze stosowania niniejszego ustępu.
Art. 1 pkt 66 (art. 83e)	Art. 83e. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2, zapewnia, aby sposób wynagradzania osób zaangażowanych oraz oceny pracy świadczonej przez te osoby na rzecz firmy inwestycyjnej nie powodował ich działania w sposób nierzetelny i nieprofesjonalny, niezgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klientów; w tym celu firma inwestycyjna opracowuje, wdraża oraz stosuje politykę wynagrodzeń i praktyki zgodnie z art. 27 rozporządzenia 2017/565. 2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, sposób wynagradzania oraz ocena pracy nie może zachęcać do	Art. 24 ust. 10	Firma inwestycyjna, która świadczy klientom usługi inwestycyjne, zapewnia, aby sposób wynagradzania przez nią jej personelu lub oceny jego pracy nie pozostawał w sprzeczności z jej obowiązkiem działania w najlepiej pojętym interesie swoich klientów. W szczególności firma ta nie powinna dokonywać jakichkolwiek ustaleń dotyczących wynagrodzeń, celów sprzedaży bądź innych kwestii, które zachęcałyby jej personel do rekomendowania klientowi detalicznemu konkretnego instrumentu finansowego, podczas gdy firma inwestycyjna mogłaby zaoferować mu inny instrument

	udzielania rekomendacji mających za przedmiot dany instrument finansowy w przypadku, gdy inny instrument finansowy byłby bardziej adekwatny i lepiej realizował cele inwestycyjne klienta. 3. Sposób wynagradzania, o którym mowa w ust. 1 i 2, dotyczy przyznawania wynagrodzenia w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2017/565.		finansowy, ktory lepiej odpowiadałby jego potrzebom.
Art. 1 pkt 66 (art. 83f)	Art. 83f. 1. W przypadku gdy: 1) usługa maklerska, o której mowa w art. 69 ust. 2, ma być świadczona w ramach jednej umowy łącznie z inną usługą, firma inwestycyjna informuje klienta, przed zawarciem umowy, czy jest możliwe oddzielne zawarcie umowy o świadczenie takiej usługi maklerskiej oraz umowy o świadczenie innych usług, a jeżeli jest to możliwe, przekazuje klientowi odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z poszczególnymi umowami; 2) zawarcie umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, jest warunkiem zawarcia umowy o świadczenie innej usługi, albo zawarcie umowy o świadczenie innej usługi jest warunkiem zawarcia umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, firma inwestycyjna informuje klienta, przed zawarciem umowy, czy jest możliwe zawarcie wyłącznie jednej z tych umów, a jeżeli jest to możliwe, przekazuje klientowi odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z poszczególnymi umowami. 2. W przypadku gdy ryzyko wynikające z: 1) zawarcia z klientem detalicznym umowy, w ramach której usługa maklerska, o której mowa w art. 69 ust. 2, ma być świadczona łącznie z inną usługą, może różnić się od ryzyka wynikającego z oddzielnego zawarcia umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, firma inwestycyjna informuje o tym klienta, i przedstawia opis ryzyka wynikającego z poszczególnych usług świadczonych w ramach umowy, oraz sposób, w jaki jednoczesne występowanie tych usług zmienia poziom ryzyka; 2) zawarcia z klientem detalicznym umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, jako warunku zawarcia umowy o świadczenie innej usługi, albo z zawarcia z klientem detalicznym umowy o świadczenie innej usługi, jako warunku zawarcia umowy o świadczenie	Art. 24 ust. 11	W przypadku gdy usługa inwestycyjna jest oferowana wraz z inną usługą lub produktem w ramach pakietu lub jako warunek samej umowy lub pakietu, firma inwestycyjna informuje klienta o tym, czy możliwy jest osobny zakup poszczególnych elementów, oraz udostępnia osobne zestawienie kosztów i opłat dla każdego z tych elementów. W przypadku gdy jest prawdopodobne, że ryzyko wynikające z takiej umowy lub pakietu oferowanego klientowi detalicznemu może różnić się od ryzyka związanego z takimi elementami ujmowanymi osobno, firma inwestycyjna dostarcza odpowiedni opis poszczególnych elementów umowy lub pakietu oraz informacje tego tym, w jaki sposób interakcje między tymi elementami zmieniają zakres ryzyka.

	usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, może różnić się od ryzyka wynikającego z zawarcia umowy o usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2, bez takich warunków, firma inwestycyjna informuje o tym klienta, i przedstawia opis ryzyka wynikającego z poszczególnych usług, oraz sposób, w jaki jednoczesne występowanie tych usług zmienia poziom ryzyka.		
Art. 1 pkt 66 (art. 83g)	Art. 83g. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 i 5, uzyskuje od klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego: 1) wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym; 2) sytuacji finansowej, w tym zdolności do ponoszenia strat; 3) celów inwestycyjnych, w tym poziomu akceptowanego ryzyka. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są uzyskiwane od klienta lub potencjalnego klienta, w przypadku: 1) usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 – w celu umożliwienia zarządzania portfelem, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, który będzie dla klienta odpowiedni ze względu na jego osobistą sytuację lub potrzeby inwestycyjne, w szczególności jego zdolność do ponoszenia strat oraz poziom akceptowanego ryzyka; 2) usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 – w celu umożliwienia udzielania przez firmę inwestycyjną rekomendacji, które są dla klienta odpowiednie ze względu na jego osobistą sytuację lub potrzeby inwestycyjne, w szczególności jego zdolność do ponoszenia strat oraz poziom akceptowanego ryzyka. 3. Firma inwestycyjna świadcząca usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, przekazuje klientowi detalicznemu, na trwałym nośniku, raport zawierający potwierdzenie odpowiedniości rekomendacji z wyjaśnieniem przyczyn, dla których rekomendacja jest dla niego odpowiednia. 4. W przypadku gdy firma inwestycyjna, przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają przekazanie trwałego nośnika, świadczy usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, a bezpośrednim następstwem udzielenia rekomendacji jest przyjęcie zlecenia, w ramach świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1,	Art. 25 ust. 2	2. Świadcząc usługi doradztwa inwestycyjnego lub zarządzania portfelem, firma inwestycyjna uzyskuje niezbędne informacje dotyczące wiedzy i doświadczenia klientów lub potencjalnych klientów w dziedzinie inwestycji odpowiedniej do określonego rodzaju produktu czy usługi, jego sytuacji finansowej, w tym jego zdolności ponoszenia strat, oraz jego celów inwestycyjnych, w tym jego tolerancji ryzyka, tak aby firma inwestycyjna mogła rekomendować klientowi lub potencjalnemu klientowi odpowiednie dla niego i odpowiadające jego tolerancji ryzyka i zdolności ponoszenia strat usługi inwestycyjne i instrumenty finansowe. Państwa członkowskie zapewniają, aby – gdy firma inwestycyjna świadczy usługi doradztwa inwestycyjnego rekomendując pakiet usług lub produktów zgodnie z art. 24 ust. 11 – cały pakiet był odpowiedni dla klienta. 6. Firma inwestycyjna przekazuje klientowi odpowiednie sprawozdania dotyczące świadczonych usług na trwałym nośniku. Sprawozdania te obejmują okresowe informacje przekazywane klientom, z uwzględnieniem rodzaju i złożoności danych instrumentów finansowych oraz charakteru usług świadczonych na rzecz klienta oraz zawierają w stosownych przypadkach koszty związane z transakcjami i usługami wykonywanymi na rachunek klienta. Świadcząc usługi doradztwa inwestycyjnego firma inwestycyjna przed wykonaniem transakcji przedstawia klientowi na trwałym nośniku oświadczenie o odpowiedniości, w którym określa, w jakim zakresie doradztwo odpowiada preferencjom, celom i innym właściwościom klienta detalicznego. W przypadku zawarcia umowy o kupnie lub sprzedaży instrumentu

	firma inwestycyjna może przekazać klientowi na trwałym nośniku raport, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie po przyjęciu zlecenia klienta, jeżeli: 1) klient wyraził zgodę na przekazanie raportu odpowiedniości po złożeniu zlecenia; 2) firma inwestycyjna poinformowała klienta o możliwości odłożenia momentu przekazania zlecenia do czasu przekazania raportu, o którym mowa w ust. 3, na trwałym nośniku. 5. W przypadku gdy firma inwestycyjna, przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają przekazanie trwałego nośnika, świadczy usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, a bezpośrednim następstwem udzielenia rekomendacji jest przyjęcie zlecenia do wykonania, w ramach świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2, firma inwestycyjna może przekazać klientowi na trwałym nośniku raport, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie po zawarciu transakcji na rzecz klienta, jeżeli: 1) klient wyraził zgodę na przekazanie raportu odpowiedniości po zawarciu transakcji; 2) firma inwestycyjna poinformowała klienta o możliwości odłożenia momentu zawarcia transakcji do czasu przekazania raportu, o którym mowa w ust. 3, na trwałym nośniku. 6. Firma inwestycyjna, zgodnie z art. 54 i art. 55 rozporządzenia 2017/565, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, dokonuje oceny odpowiedniości usługi lub instrumentu finansowego będącego jej przedmiotem, oraz sporządza raport, o którym mowa w ust. 3.		finansowego za pomocą środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają uprzednie przedstawienie oświadczenia o odpowiedniości, firma inwestycyjna może przedłożyć pisemne oświadczenie o odpowiedniości na trwałym nośniku niezwłocznie po związaniu klienta jakąkolwiek umową, pod warunkiem że spełniono oba poniższe warunki: a) klient zgodził się na otrzymanie oświadczenia o odpowiedniości bez zbędnej zwłoki po zawarciu transakcji; oraz b) firma inwestycyjna dała klientowi możliwość odłożenia transakcji w celu uprzedniego otrzymania oświadczenia o odpowiedniości. W przypadku gdy firma inwestycyjna świadczy usługi zarządzania portfelem lub poinformowała klienta, że będzie prowadziła okresowe oceny odpowiedniości, w sprawozdaniu okresowym ujmuje się zaktualizowaną informację, w jaki sposób inwestycja odpowiada preferencjom, celom i innym właściwościom klienta w przypadku klienta detalicznego.
Art. 1 pkt 66 (art. 83h ust. 1-4)	Art. 83h. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 6, 7 lub 9, uzyskuje od klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym, w celu oceny, czy usługa lub instrument finansowy będące jej przedmiotem są dla niego odpowiednie. W przypadku, o którym mowa w art. 83f ust. 1, ocenie podlega, czy umowa zawierana w okolicznościach określonych art. 83f ust. 1, jest dla klienta lub potencjalnego klienta odpowiednia. 2. W przypadku gdy na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna stwierdzi, że usługa lub instrument finansowy będący jej	Art. 25 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne świadczące usługi inwestycyjne inne niż te, o których mowa w ust. 2, zwracały się do klienta lub potencjalnego klienta z prośbą o przekazanie informacji dotyczących jego wiedzy i doświadczenia w dziedzinie inwestycji, odpowiedniej do określonego rodzaju oferowanego lub wymaganego produktu lub usługi, tak aby firma inwestycyjna mogła dokonać oceny, czy przewidziana usługa inwestycyjna lub produkt są odpowiednie dla klienta. W przypadku gdy przewiduje się pakiet usług lub produktów zgodnie z art. 24 ust. 11, w ocenie rozważa się, czy cały pakiet jest odpowiedni.

	przedmiotem nie są odpowiednie dla klienta lub potencjalnego klienta, niezwłocznie informuje o tym klienta lub potencjalnego klienta. 3. W przypadku gdy klient lub potencjalny klient nie przedstawi informacji, o których mowa w ust. 1, lub jeżeli przedstawi informacje niewystarczające, firma inwestycyjna informuje go, że brak tych informacji uniemożliwia jej dokonanie oceny, czy przewidziana usługa lub instrument finansowy będący jej przedmiotem są dla niego odpowiednie. 4. Firma inwestycyjna uzyskuje informacje, o których mowa w ust. 1, dokonuje oceny odpowiedniości usługi lub instrumentu finansowego będącego jej przedmiotem, oraz przechowuje informacje dotyczące przeprowadzonej oceny, zgodnie z art. 55 i art. 56 rozporządzenia 2017/565.		W przypadku gdy w oparciu o informacje otrzymane na podstawie akapitu pierwszego firma inwestycyjna uważa, że produkt lub usługa nie są odpowiednie dla klienta lub potencjalnego klienta, firma inwestycyjna ostrzega klienta lub potencjalnego klienta. Ostrzeżenie to można przekazywać w ujednoliconym formacie. W przypadku gdy klienci lub potencjalni klienci nie przekażą informacji, o których mowa w akapicie pierwszym, lub w przypadku gdy przedstawią niewystarczające informacje dotyczące ich wiedzy i doświadczenia, firma inwestycyjne ostrzega ich, że nie jest ona w stanie ustalić, czy przewidziana usługa lub produkt są dla nich odpowiednie. Ostrzeżenie to można przekazywać w ujednoliconym formacie.
Art. 1 pkt 66 (art. 83h ust. 5)	5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do firmy inwestycyjnej, która zawiera umowę o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych lub umowę o przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, w przypadku gdy: 1) przedmiotem umowy będą wyłącznie nieskomplikowane instrumenty finansowe, 2) umowa jest zawierana z inicjatywy klienta lub potencjalnego klienta, 3) klient lub potencjalny klient został poinformowany przez firmę inwestycyjną, że zawarcie umowy nie jest związane z obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz że nie będzie on korzystał z ochrony, jaką zapewniałoby mu wykonanie przez firmę inwestycyjną takiego obowiązku, oraz 4) firma inwestycyjna spełnia wymogi związane z zarządzaniem konfliktami interesów. 6. Przez nieskomplikowane instrumenty finansowe, o których mowa w ust. 5 pkt 1, rozumie się: 1) akcje i certyfikaty inwestycyjne dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na rynku uznanym przez Komisję Europejską jako rynek równoważny w państwie, które nie jest państwem członkowskim, oraz akcje i certyfikaty inwestycyjne wprowadzone do ASO, z wyłączeniem akcji i certyfikatów inwestycyjnych, które mają wbudowany instrument pochodny; 2) obligacje lub inne dłużne papiery wartościowe, dopuszczone do obrotu na	Art. 25 ust. 4	4. Państwa członkowskie pozwalają firmom inwestycyjnym, które świadczą usługi inwestycyjne składające się wyłącznie z wykonywania lub przyjmowania i przekazywania zleceń klientów wraz z usługami dodatkowymi lub bez tych usług, z wyłączeniem przyznawania kredytów lub pożyczek określonych w załączniku I sekcja B.1, co nie obejmuje istniejących limitów kredytowych pożyczek, rachunków bieżących i kredytów w rachunku bieżącym należących do klientów, na świadczenie tych usług inwestycyjnych ich klientom bez konieczności uzyskiwania informacji lub dokonywania ustaleń przewidzianych w ust. 3, w przypadku spełnienia wszystkich poniższych warunków: a) usługi odnoszą się do któregokolwiek z poniższych instrumentów finansowych: (i) akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub równorzędnym rynku państwa trzeciego, lub na MTF, w przypadku gdy są to akcje przedsiębiorstw, z wyłączeniem akcji przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania niebędących UCITS oraz akcji, które zawierają wbudowany instrument pochodny; (ii) obligacji lub innych form sekurytyzowanego długu, dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub równorzędnym rynku państwa trzeciego lub na MTF, z wyłączeniem tych instrumentów, w które wbudowany jest instrument pochodny lub które

	rynku regulowanym lub na rynku uznanym przez Komisję Europejską jako rynek równoważny w państwie, które nie jest państwem członkowskim, oraz obligacje lub inne dłużne papiery wartościowe wprowadzone do ASO, z wyłączeniem obligacji i dłużnych papierów wartościowych, które mają wbudowany instrument pochodny, lub których struktura utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienie ryzyka związanego z tymi instrumentami finansowymi; 3) instrumenty rynku pieniężnego, z wyłączeniem instrumentów rynku pieniężnego, które mają wbudowany instrument pochodny, lub których struktura utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienie ryzyka związanego z tymi instrumentami finansowymi; 4) jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych i tytuły uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach będących stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy, o których mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 583/2010 z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie kluczowych informacji dla inwestorów i warunków, które należy spełnić w przypadku dostarczania kluczowych informacji dla inwestorów lub prospektu emisyjnego na trwałym nośniku innym niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej (Dz. Urz. UE L 176 z 10.07.2010, str. 1); 5) instrumenty finansowe, o których mowa w art. 57 rozporządzenia 2017/565. 7. Jeżeli do zawarcia umowy dochodzi w wyniku skierowania do klienta lub potencjalnego klienta zindywidualizowanych informacji o firmie inwestycyjnej, instrumentach finansowych, usłudze lub transakcji, przyjmuje się, że nie została ona zawarta w sposób określony w ust. 5 pkt 2.		posiadają strukturę utrudniającą klientowi zrozumienie związanego z nimi ryzyka; (iii) instrumentów rynku pieniężnego, z wyłączeniem instrumentów obejmujących wbudowany instrument pochodny lub posiadających strukturę utrudniającą klientowi zrozumienie związanego z nimi ryzyka; (iv) akcji lub jednostek uczestnictwa UCITS z wyłączeniem UCITS strukturyzowanych, o których mowa w art. 36 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 583/2010; (v) lokat strukturyzowanych, z wyłączeniem lokat, których struktura utrudnia klientowi zrozumienie ryzyka związanego ze zwrotem lub kosztu rezygnacji z produktu przed terminem; (vi) innych niekompleksowych instrumentów finansowych do celów niniejszego ustępu. Do celów niniejszej litery rynek państwa trzeciego uznaje się za równorzędny w stosunku do rynku regulowanego w przypadku spełnienia wymogów i dopełnienia procedur określonych w art. 4 ust. 1 akapit trzeci i czwarty dyrektywy 2003/71/WE; b) usługę świadczy się z inicjatywy klienta lub potencjalnego klienta; c) klienta lub potencjalnego klienta wyraźnie poinformowano, że świadcząc tę usługę przedsiębiorstwo inwestycyjne nie ma obowiązku dokonywania oceny adekwatności oferowanego instrumentu finansowego lub świadczonej usługi i dlatego też klient lub potencjalny klient nie korzysta z odpowiedniej ochrony ustanowionej na podstawie stosownych zasad prowadzenia działalności. Takie ostrzeżenie można przekazywać w ujednoliconym formacie; d) firma inwestycyjna wypełnia swoje obowiązki wynikające z art. 23.
Art. 1 pkt 66 (art. 83i)	Art. 83i. 1. Firma inwestycyjna, która świadcząc na rzecz klienta usługi maklerskie korzysta z pośrednictwa innej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, może dokonywać oceny, o której mowa w art. 83g i art. 83h, na podstawie informacji dotyczących klienta lub potencjalnego klienta otrzymywanych od tej innej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, oraz uznać za prawidłową ocenę		

	dokonaną przez tę inną firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną. 2. Firma inwestycyjna, która pośredniczy w świadczeniu usługi maklerskiej przez inną firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną i przekazuje jej informacje dotyczące klienta lub potencjalnego klienta, zapewnia kompletność i rzetelność tych informacji oraz prawidłowość oceny dokonanej zgodnie z art. 83g i art. 83h.		
Art. 1 pkt 66 (art. 83j)	Art. 83j. 1. Przy świadczeniu usługi maklerskiej firma inwestycyjna jest obowiązana przekazywać klientowi detalicznemu lub klientowi profesjonalnemu, na trwałym nośniku, w terminie odpowiednim do charakteru świadczonej usługi, regularne sprawozdania związane z wykonywaniem umowy o świadczenie usług maklerskich, uwzględniające rodzaj i złożoność danych instrumentów finansowych, charakter świadczonej usługi oraz koszty związane z transakcjami i usługami wykonywanymi na rachunek klienta. 2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2, sprawozdania, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna przekazuje zgodnie z art. 59 rozporządzenia 2017/565. 3. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, sprawozdania, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna przekazuje zgodnie z art. 60 i art. 62 rozporządzenia 2017/565. 4. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, sprawozdania, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna przekazuje zgodnie z art. 63 rozporządzenia 2017/565. 5. W przypadku gdy firma inwestycyjna świadczy usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, na rzecz klienta detalicznego, w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza informację, w jaki sposób zostanie zapewnione, że usługa lub instrumenty finansowe będące jej przedmiotem są nadal odpowiednie dla klienta. 6. W przypadku gdy firma inwestycyjna świadcząc usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, na rzecz klienta detalicznego, udzieliła mu rekomendacji i zobowiązała się w ramach umowy do przeprowadzania okresowej oceny jej odpowiedniości, jest obowiązana przekazywać klientowi regularnie ocenę tej rekomendacji wskazując, czy jest ona nadal	Art. 25 ust. 6	Firma inwestycyjna przekazuje klientowi odpowiednie sprawozdania dotyczące świadczonych usług na trwałym nośniku. Sprawozdania te obejmują okresowe informacje przekazywane klientom, z uwzględnieniem rodzaju i złożoności danych instrumentów finansowych oraz charakteru usług świadczonych na rzecz klienta oraz zawierają w stosownych przypadkach koszty związane z transakcjami i usługami wykonywanymi na rachunek klienta. Świadcząc usługi doradztwa inwestycyjnego firma inwestycyjna przed wykonaniem transakcji przedstawia klientowi na trwałym nośniku oświadczenie o odpowiedniości, w którym określa, w jakim zakresie doradztwo odpowiada preferencjom, celom i innym właściwościom klienta detalicznego. W przypadku zawarcia umowy o kupnie lub sprzedaży instrumentu finansowego za pomocą środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają uprzednie przedstawienie oświadczenia o odpowiedniości, firma inwestycyjna może przedłożyć pisemne oświadczenie o odpowiedniości na trwałym nośniku niezwłocznie po związaniu klienta jakąkolwiek umową, pod warunkiem że spełniono oba poniższe warunki: a) klient zgodził się na otrzymanie oświadczenia o odpowiedniości bez zbędnej zwłoki po zawarciu transakcji; oraz b) firma inwestycyjna dała klientowi możliwość odłożenia transakcji w celu uprzedniego otrzymania oświadczenia o odpowiedniości. W przypadku gdy firma inwestycyjna świadczy usługi zarządzania portfelem lub poinformowała klienta, że będzie prowadziła okresowe oceny odpowiedniości, w sprawozdaniu okresowym ujmuje się

	odpowiednia dla tego klienta.”;		zaktualizowaną informację, w jaki sposób inwestycja odpowiada preferencjom, celom i innym właściwościom klienta w przypadku klienta detalicznego.
Art. 1 pkt 67	w art. 84: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W przypadku podmiotu nieposiadającego zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, w zezwoleniu na prowadzenie działalności maklerskiej Komisja zatwierdza członków zarządu, o których mowa w art. 102a ust. 1.”, b) w ust. 2 uchyla się pkt 3;		
Art. 1 pkt 68	w art. 85: a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1, b) w ust. 1: - uchyla się pkt 1, - po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) pozostawanie wnioskodawcy w bliskich powiązaniach z innym podmiotem mogłoby uniemożliwić Komisji skuteczne sprawowanie nadzoru lub sprawowanie takiego nadzoru byłoby utrudnione lub niemożliwe ze względu na przepisy prawa obowiązujące w miejscu siedziby lub zamieszkania tego podmiotu;”, - pkt 4–6 otrzymują brzmienie: „4) charakter powiązań istniejących pomiędzy podmiotami należącymi do grupy kapitałowej, w skład której wchodzi wnioskodawca, uniemożliwia ustalenie rzeczywistej struktury tej grupy lub rzeczywistych właścicieli; 5) osoby wymienione w art. 103 albo art. 111 ust. 6 nie spełniają warunków określonych w tych przepisach; 6) opinia, o której mowa w art. 96 ust. 1 lub 2, jest negatywna;”, - pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) wnioskodawca nie przedstawi, na żądanie Komisji, informacji, o których mowa w art. 82 ust. 4–6;”, - uchyla się pkt 9, - dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu: „11) na podstawie któregokolwiek z kryteriów określonych w art. 9 rozporządzenia 2017/1943 stwierdzi, że:	Art. 7 ust. 1	Właściwy organ nie udziela zezwolenia, o ile i dopóki nie upewni się, że wnioskodawca spełnia wszystkie wymogi wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą.

	a) wnioskodawca nie zapewni wystarczających gwarancji prawidłowego i ostrożnego zarządzania podmiotem, właściwego prowadzenia działalności maklerskiej, w szczególności prowadzenia jej w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi, w tym prowadzenia jej w sposób niezagrażający takiemu bezpieczeństwu w związku z utrzymywaniem systemu handlu algorytmicznego w rozumieniu art. 1 ust. 3 rozporządzenia 2017/584, lub prowadzenia działalności maklerskiej w sposób należycie zabezpieczający interesy klientów lub b) istnieje prawdopodobieństwo, że akcjonariusz albo wspólnik posiadający co najmniej 10% udział w kapitale zakładowym lub ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, bądź podmiot dominujący w inny sposób, niż przez posiadanie odpowiedniego udziału w kapitale zakładowym lub ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, będzie wywierał negatywny wpływ na działalność lub stabilność finansową podmiotu; 12) wnioskodawca nie zapewni zgodności działalności z art. 19 ust. 3 oraz 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010 – w przypadku gdy wniosek obejmuje nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną.”, c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Za uniemożliwienie lub utrudnienie skutecznego sprawowania nadzoru przez Komisję, o których mowa w ust. 1 pkt 3a, uznaje się w szczególności przypadki, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2017/1943.”;		
Art. 1 pkt 69	w art. 86 w ust. 1:		
Art. 1 pkt 69 lit. a	pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) zmianach danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia i w załącznikach do niego, o których mowa w art. 82 ust. 1 i ust. 2 pkt 8;”,	Art. 21 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby właściwe organy ustanowiły odpowiednie metody monitorowania, czy firmy inwestycyjne wypełniają swoje obowiązki wynikające z ust. 1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne powiadamiały właściwe organy o wszelkich istotnych zmianach w warunkach pierwszego zezwolenia.
Art. 1 pkt 69 lit. b	uchyla się pkt 2;		

Art. 1 pkt 70	w art. 89 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) w przypadku nierozpoczęcia działalności maklerskiej w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna;”;	Art. 43 lit. a	Właściwy organ, który udzielił zezwolenia zgodnie z art. 41, może cofnąć zezwolenie wydane firmie z państwa trzeciego, w przypadku gdy firma ta: a) nie wykorzystała zezwolenia w terminie 12 miesięcy, wyraźnie zrzekła się zezwolenia lub nie świadczy żadnych usług inwestycyjnych ani nie prowadziła żadnej działalności inwestycyjnej w okresie poprzedzających sześciu miesięcy, chyba że w takich przypadkach dane państwo członkowskie przewidziało możliwość wygaśnięcia zezwolenia;
Art. 1 pkt 71	w art. 93 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Przepisy art. 89 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do zagranicznych firm inwestycyjnych – w przypadku zawieszenia lub zakazania, zgodnie z art. 169 ust. 5 pkt 1 lit. a lub ust. 8 pkt 1, w całości albo w części prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;		
Art. 1 pkt 72 i 73	72) uchyla się art. 93a; 73) art. 93b otrzymuje brzmienie: „Art. 93b. W celu zapewnienia przestrzegania przez firmę inwestycyjną przepisów ustawy, przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie, przepisów rozporządzenia 575/2013, rozporządzenia 600/2014, rozporządzenia 2017/565 lub innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej mających zastosowanie do firmy inwestycyjnej, Komisja może zalecić zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.”;	Art. 69 ust. 2 lit k oraz l	Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej następujące uprawnienia: k) wymaganie tymczasowego lub stałego zaprzestania wszelkiej praktyki lub postępowania, które właściwy organ uważa za sprzeczne z przepisami rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz z przepisami przyjętymi w wykonaniu niniejszej dyrektywy, oraz niedopuszczenie do ponownego podejmowania takiej praktyki lub postępowania; l) przyjmowanie wszelkiego rodzaju środków w celu zapewnienia, aby firmy inwestycyjne, rynki regulowane i inne osoby, do których niniejsza dyrektywa lub rozporządzenie (UE) nr 600/2014 ma zastosowanie, stale przestrzegały wymogów prawnych;
Art. 1 pkt 74	w art. 94:		
Art. 1 pkt 74 lit. a	w ust. 1: w pkt 1: - - lit. c–e otrzymują brzmienie: „c) traktowania klientów jako klientów profesjonalnych lub detalicznych zgodnie z art. 3a ust. 1 i 2, d) świadczenia usług, w tym w zakresie świadczenia usług na rzecz kategorii klientów, o których mowa w art. 3a ust. 4, w szczególności takich usług,		

	których przedmiotem są instrumenty dłużne, których struktura utrudnia zrozumienie związanego z nimi ryzyka, i takich, których przedmiotem są lokaty strukturyzowane, e) emitowania lub wystawiania instrumentów finansowych lub udzielania porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego albo rekomendowania lub oferowania albo w inny sposób umożliwiania nabycia instrumentu finansowego,", - - po lit. f dodaje się przecinek oraz lit. g i h w brzmieniu: „g) przyjmowania lub przekazywania jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych w związku z prowadzeniem działalności maklerskiej, h) przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 83j ust. 1, w przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 5 oraz ust. 4 pkt 6 oraz pkt 8, o ile dotyczy wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz ust. 4 pkt 1 i 6, w tym treści tych sprawozdań oraz terminów ich przekazywania klientowi", - - część wspólna otrzymuje brzmienie: „– w odniesieniu do wykonywania przez te podmioty czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i 4 i art. 119 ust. 1, przy zapewnieniu należytej staranności, ochrony klienta oraz bezpiecznego i sprawnego zawierania i rozliczania transakcji, a także przejrzystości i bezpieczeństwa obrotu.", - pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) warunki, jakie muszą spełniać prowadzone przez firmę inwestycyjną ASO lub OTF, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa oraz ochrony interesów inwestorów uczestniczących w obrocie w tych systemach;", - pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności przez firmę inwestycyjną i bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2, oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych przez bank powierniczy, w tym: a) sposób i szczegółowe warunki przechowywania, rejestrowania i zabezpieczania instrumentów finansowych oraz środków pieniężnych klientów, w tym szczegółowe warunki wykorzystywania instrumentów		

	finansowych i środków pieniężnych klientów, w szczególności dla celów zabezpieczenia, b) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 82a ust. 1, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji, c) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez członków zarządu i rady nadzorczej wymogów posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia, o których mowa w art. 103 ust. 1a, oraz szczegółowe kryteria stosowane przy określaniu liczby funkcji, jakie mogą być pełnione jednocześnie zgodnie z art. 103 ust. 1c, d) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 3 pkt 3–15 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 604/2014 z dnia 4 marca 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji (Dz. Urz. UE L 167 z 06.06.2014, str. 30, z późn. zm.), wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia, e) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby wchodzące w skład władz jednostki organizacyjnej banku prowadzącego działalność maklerską, o której mowa w art. 111 ust. 2 pkt 1, wymogów posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia, o których mowa w art. 111 ust. 6a, f) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby wchodzące w skład władz oddziału zagranicznej osoby prawnej z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, o którym mowa w art. 115, wymogów posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia, o których mowa w art. 115 ust. 5, g) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w lit. b–f, stosowanych wobec nich odpowiednich wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji, nieposzlakowanej opinii i doświadczenia, oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób oraz osób, o których mowa w art. 82a ust. 2,		

	h) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania kryteriów stosowanych przy określaniu liczby funkcji, jakie mogą być pełnione jednocześnie zgodnie z art. 103 ust. 1c, i) procedury anonimowego zgłaszania naruszeń, o których mowa w art. 83a ust. 1a, j) sposób i szczegółowe warunki rejestrowania zawieranych transakcji oraz przechowywania i archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji sporządzanych w związku z prowadzeniem działalności – z uwzględnieniem konieczności zapewnienia profesjonalnego, rzetelnego, bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez te podmioty, biorąc pod uwagę jej zakres.”;		
Art. 1 pkt 74 lit. b	b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz tytułów naukowych lub zawodowych, których posiadanie przez osoby, którym powierzono wykonywanie czynności, o których mowa w art. 82a ust. 1, uznaje się za posiadanie przez nie, w całości lub części, odpowiedniej wiedzy i kompetencji, biorąc pod uwagę, aby zakres wiedzy i kompetencji, które należy wykazać w celu uzyskania danego tytułu, był zgodny z zakresem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 pkt 5 lit. b.”;		
Art. 1 pkt 75	w art. 95 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Spółka, o której mowa w ust. 1, która uzyskała zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej, ma wyłączne prawo zamieszczania w firmie (nazwie) spółki wyrazów „dom maklerski” oraz do używania takiego oznaczenia w obrocie handlowym.”;		
Art. 1 pkt 76	w art. 96:		
Art. 1 pkt 76 lit. a	w ust. 1 pkt 1–3 otrzymują brzmienie: „1) która jest podmiotem zależnym od zagranicznej firmy inwestycyjnej, podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany, osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub od banku zagranicznego, lub 2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej, podmiotu prowadzącego zagraniczny	Art. 84 ust. 1 pkt 1	Przed wydaniem zezwolenia firmie inwestycyjnej przeprowadza się konsultacje z właściwymi organami innego państwa członkowskiego, którego to dotyczy, w przypadku każdej firmy, która jest którymkolwiek z poniższych podmiotów: 1) przedsiębiorstwem zależnym firmy inwestycyjnej, operatora rynku lub instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie w innym państwie członkowskim;

	rynek regulowany lub wobec osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub wobec banku zagranicznego, lub 3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na zagraniczną firmę inwestycyjną, podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany lub osobę prawną prowadzącą działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub na bank zagraniczny”,		
Art. 1 pkt 76 lit. b	dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wydaniu zezwolenia na prowadzenie przez firmę inwestycyjną ASO lub OTF, a na żądanie tego Urzędu Komisja udostępnia informacje, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 3 i 4.”;	Art. 18 ust. 10	Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF przekazywali właściwemu organowi i EUNGiPW szczegółowy opis funkcjonowania MTF lub OTF, w tym – bez uszczerbku dla art. 20 ust. 1, 4 i 5 – wszelkie powiązania z rynkiem regulowanym, MTF, OTF lub podmiotem systematycznie internalizującym transakcje posiadanym przez tę samą firmę inwestycyjną lub operatora rynku, bądź wszelki udział w nich tych podmiotów, a także wykaz ich członków, uczestników i użytkowników. Właściwe organy udostępniają te informacje na żądanie EUNGiPW. Każde zezwolenie dla firmy inwestycyjnej lub operatora rynku na prowadzenie działalności jako MTF lub OTF zgłaszane jest EUNGiPW. EUNGiPW ustanawia wykaz wszystkich MTF i OTF w Unii. Wykaz ten zawiera informacje dotyczące usług świadczonych przez MTF lub OTF, a także niepowtarzalny kod identyfikujący MTF i OTF, wykorzystywany na potrzeby sprawozdań zgodnie z art. 6, 10 i 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Rejestry te uaktualnia się na bieżąco. EUNGiPW publikuje ten wykaz na swojej stronie internetowej i aktualizuje go.
Art. 1 pkt 77	w art. 98: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W przypadku, gdy dom maklerski prowadzi działalność, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 lub 7–9, kapitał założycielski wynosi co najmniej równowartość w złotych 730 000 euro.”, b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu: „8a. Dom maklerski, który prowadzi działalność, o której mowa w art. 69		

	ust. 2 pkt 2, i nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, może nabywać na własny rachunek instrumenty finansowe, których dotyczą zlecenia złożone przez inwestorów, jeżeli: 1) instrumenty finansowe są nabywane na własny rachunek jedynie w przypadku gdy domowi maklerskiemu nie udaje się zrealizować w całości lub w części zleceń inwestorów; 2) łączna wartość rynkowa takich instrumentów finansowych w żadnym czasie nie przekracza wysokości 15 % kapitału założycielskiego domu maklerskiego; 3) dom maklerski spełnia wymogi określone w art. 92–95 oraz części czwartej rozporządzenia 575/2013. 8b. Dom maklerski, który zgodnie z ust. 8a nabył instrumenty finansowe na własny rachunek, jest obowiązany niezwłocznie zbyć takie instrumenty finansowe.”, c) ust. 10 otrzymuje brzmienie: „10. Równowartość w złotych kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1–4, jest ustalana na dzień bilansowy, na który jest sporządzane roczne sprawozdanie finansowe, przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego na ten dzień bilansowy, a na potrzeby postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej – przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień poprzedzający datę złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.”;		
Art. 1 pkt 78	w art. 100 ust. 3: a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdania finansowe domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3, niezwłocznie przekazują Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 istotne informacje, w posiadanie których	Art. 77 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają przynajmniej, aby każda osoba uprawniona w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, wykonująca w firmie inwestycyjnej, rynku regulowanym lub dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji zadanie opisane w art. 34 dyrektywy 2013/34/UE lub art. 73 dyrektywy Rady 2009/65/EWG, lub jakiekolwiek inne zadanie przewidziane prawem, ma obowiązek niezwłocznego zgłaszania właściwym organom wszelkich faktów lub decyzji dotyczących tego przedsiębiorstwa, o których dowiedziała się w trakcie wykonywania swoich zadań i które mogą:

	weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:”, b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez ten dom maklerski, członków jego zarządu lub pracowników, przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności maklerskiej, zasad uczciwego obrotu lub interesów zleceniodawców;”;		a) stanowić istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które ustanawiają warunki regulujące wydawanie zezwoleń lub które w szczególny sposób regulują prowadzenie działalności firm inwestycyjnych; b) naruszać ciągłość funkcjonowania firmy inwestycyjnej; c) prowadzić do odmowy zatwierdzenia sprawozdań finansowych lub wydania opinii z zastrzeżeniem. Osoba ta ma również obowiązek zgłaszania wszelkich faktów i decyzji, o których dowiedziała się w trakcie jednego lub większej liczby zadań, o których mowa w akapicie pierwszym, w przedsiębiorstwie mającym bliskie powiązania z firmą inwestycyjną, w której wykonuje to zadanie.
Art. 1 pkt 79	po art. 102 dodaje się art. 102a-102c w brzmieniu: „Art. 102a. 1. Powołanie prezesa zarządu domu maklerskiego i członka zarządu domu maklerskiego, który będzie odpowiedzialny za nadzorowanie systemu zarządzania ryzykiem, następuje, z zastrzeżeniem art. 84 ust. 1a, za zgodą Komisji. Z wnioskiem o wyrażenie zgody występuje rada nadzorcza. 2. Rada nadzorcza domu maklerskiego, wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, przekazuje informacje i oświadczenia osób wskazanych w tym przepisie, odnoszące się do okresu ostatnich 5 lat, dotyczące: 1) identyfikacji tych osób; 2) wiedzy, umiejętności i doświadczenia tych osób, a w szczególności wykształcenia, przebiegu pracy zawodowej i ukończonych szkoleń zawodowych; 3) funkcji pełnionych w organach innych podmiotów; 4) karalności tych osób, prowadzonych przeciwko nim postępowań karnych i postępowań w sprawach o przestępstwa skarbowe; 5) sankcji administracyjnych nałożonych na te osoby lub inne podmioty w związku z zakresem odpowiedzialności tych osób; 6) postępowań sądowych, które mogą mieć negatywny wpływ na sytuację finansową tych osób, oraz postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych lub egzekucyjnych, w których te osoby występowały lub występują jako strona; 7) innych okoliczności mogących mieć wpływ na ocenę spełniania przez te		

	osoby wymogów określonych w art. 103 ust. 1a. 3. Komisja odmawia wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli osoba, której dotyczy wniosek o wyrażenie zgody: 1) nie spełnia wymogów określonych w art. 103 ust. 1a; 2) była karana za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe, z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego. 4. Jeżeli nie zachodzą przesłanki określone w ust. 3, przepisu ust. 1 nie stosuje się do powołania na kolejną kadencję osób wymienionych w ust. 1. 5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może określać termin, do którego powinno nastąpić powołanie lub powierzenie funkcji, o którym mowa w ust. 1. W przypadku niedotrzymania tego terminu decyzja wygasa. Przepisu art. 162 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się. Art. 102b. 1. W zarządzie domu maklerskiego wyodrębnia się stanowisko członka zarządu nadzorującego lub stanowiska członków zarządu nadzorujących zarządzanie ryzykiem w działalności domu maklerskiego. 2. Zarząd domu maklerskiego ustala, a rada nadzorcza zatwierdza, wewnętrzny podział kompetencji w zarządzie domu maklerskiego. 3. W ramach wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie domu maklerskiego nie mogą być łączone funkcje prezesa zarządu oraz członka zarządu nadzorującego zarządzanie ryzykiem w działalności domu maklerskiego. Art. 102c. 1. W przypadku gdy członek zarządu domu maklerskiego nie spełnia wymogów określonych w art. 103 ust. 1a, Komisja może wystąpić do właściwego organu domu maklerskiego z wnioskiem o jego odwołanie. 2. Komisja może zawiesić w czynnościach członka zarządu domu maklerskiego do czasu podjęcia przez właściwy organ domu maklerskiego uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie. 3. Rada nadzorcza może delegować członka rady nadzorczej, na okres nie dłuższy niż trzy miesiące, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu, który został zawieszony.”;		
Art. 1 pkt 80	w art. 103:		
Art. 1 pkt 80	ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie: „1. Liczba członków zarządu i rady nadzorczej domu maklerskiego zapewnia	Art. 9 ust. 6	Państwa członkowskie wymagają, aby rzeczywistym prowadzeniem działalności składającej wniosek firmy inwestycyjnej zajmowały się

lit. a	skuteczne, prawidłowe i ostrożne zarządzanie domem maklerskim, w szczególności uwzględnia zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności, przy czym w skład zarządu powinny wchodzić co najmniej dwie osoby. 1a. W skład zarządu i rady nadzorczej domu maklerskiego wchodzą osoby posiadające nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami, wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do skutecznego, prawidłowego oraz ostrożnego zarządzania domem maklerskim, w tym zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Dom maklerski zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez członków organów domu maklerskiego wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.”,		przynajmniej dwie osoby spełniające wymogi określone w ust. 1. W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, państwa członkowskie mogą wydawać zezwolenia firmom inwestycyjnym, które są osobami fizycznymi, lub firmom inwestycyjnym, które są osobami prawnymi zarządzanymi przez jedną osobę fizyczną, zgodnie z zasadami statutowymi i przepisami prawa krajowego. Niemniej jednak państwa członkowskie wymagają, aby: a) ustanowić alternatywne rozwiązania, które zapewniają należyte i ostrożne zarządzanie takimi firmami inwestycyjnymi oraz odpowiednie uwzględnienie interesów klientów oraz kwestii integralności rynku; b) zainteresowane osoby fizyczne miały wystarczająco nieposzlakowaną opinię, posiadały wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie oraz poświęcały wystarczająco dużo czasu na wykonywanie swoich obowiązków.
Art. 1 pkt 80 lit. b	w ust. 1g zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wydanych zgodach.”;	Art. 9 ust. 2	Przy udzielaniu zezwolenia zgodnie z art. 5 właściwe organy mogą zezwolić członkom organu zarządzającego na pełnienie jednej dodatkowej funkcji dyrektora ie wykonawczego w stosunku do tych, na które zezwala art. 91 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE. Właściwe organy regularnie informują EUNGiPW o takich zezwoleniach. EUNGiPW i EUNB koordynują gromadzenie informacji, przewidzianych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu oraz w art. 91 ust. 6 dyrektywy 2013/36/UE w odniesieniu do firm inwestycyjnych.
Art. 1 pkt 81	w art. 104:		
Art. 1 pkt 81 lit. a	ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem ust. 2–10, uprawnia dom maklerski do prowadzenia, w formie oddziału, lub bez konieczności otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta przebywającego w innym państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, działalności maklerskiej na terytorium wszystkich innych państw członkowskich w zakresie czynności objętych zezwoleniem, o którym mowa w art. 69 ust. 1.”,		

Art. 1 pkt 81 lit. b	ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje określone: 1) w art. 6 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który ma przebywać w innym państwie członkowskim, w którym ma być wykonywana działalność; 2) w art. 3 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta, który ma przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,	Art. 35 ust. 2	Państwa członkowskie wymagają, aby każda firma inwestycyjna, która chce utworzyć oddział na terytorium innego państwa członkowskiego lub skorzystać z usług agenta mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, w którym ta firma nie utworzyła oddziału, powiadomiła najpierw właściwy organ swojego macierzystego państwa członkowskiego oraz przekazała mu informacje dotyczące: a) państw członkowskich, na których terytorium zamierza utworzyć oddział lub państw członkowskich, w których nie utworzyła oddziału, ale planuje skorzystać z usług agentów mających tam siedzibę; b) programu działania określającego między innymi usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną, a także usługi dodatkowe, które mają być oferowane; c) struktury organizacyjnej oddziału, w przypadku gdy został utworzony, oraz informacje o tym, czy oddział zamierza skorzystać z usług agentów i dane identyfikujące tych agentów; d) w przypadku gdy firma ma korzystać z usług agentów w państwie członkowskim, w którym nie utworzyła oddziału - opisu planowanego sposobu korzystania z usług tych agentów oraz struktury organizacyjnej i hierarchiczną, z której wynika, w jaki sposób agent lub agenci zostaną włączeni do struktury korporacyjnej firmy inwestycyjnej; e) adresu w przyjmującym państwie członkowskim, pod którym można otrzymać dokumenty; f) nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie oddziałem lub agenta. W przypadku gdy firma inwestycyjna korzysta z usług agenta mającego siedzibę w państwie członkowskim poza jej macierzystym państwem członkowskim, takiego agenta włącza się do oddziału, w przypadku gdy taki oddział został utworzony, z zastrzeżeniem – w każdym przypadku – przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących oddziałów.
Art. 1 pkt 81	uchyla się ust. 4 i 4a		

lit. c			
Art. 1 pkt 81 lit. d	ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego ma działać oddział lub będzie prowadzona działalność, w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, albo miesiąca od dnia ich otrzymania – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2. W przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, wraz z informacjami, o których mowa w ust. 3, Komisja przekazuje informacje o ogólnych zasadach funkcjonowania polskiego systemu rekompensat.”,	Art. 35 ust. 3	O ile właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego nie ma powodu, aby wątpić w prawidłowość struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej firmy inwestycyjnej, biorąc pod uwagę zamierzoną działalność, w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 79 ust. 1 oraz odpowiednio informuje daną firmę inwestycyjną.
Art. 1 pkt 81 lit. e	uchyla się ust. 5a;		
Art. 1 pkt 81 lit. f	po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu: „8a. Informacja, o której mowa ust. 8, zawiera informacje określone w: 1) art. 7 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność jest prowadzona w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który przebywa w innym państwie członkowskim, w którym jest wykonywana działalność; 2) art. 4 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność jest prowadzona bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,	Art. 35 ust. 10	W przypadku zmiany jakichkolwiek informacji przekazanych zgodnie z ust. 2, firma inwestycyjna kieruje pisemne zawiadomienie o takich zmianach do właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego, przynajmniej na miesiąc przed wdrożeniem zmian. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego informuje również o tych zmianach właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.
Art. 1 pkt 81 lit. g	ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Komisja może, w terminie 3 miesięcy – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, lub miesiąca – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 – od dnia złożenia zawiadomienia, zgłosić sprzeciw wobec zamiaru utworzenia oddziału lub rozpoczęcia działalności bez otwierania oddziału poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli stanowiłoby to zagrożenie dla funkcjonowania domu maklerskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,		
Art. 1	w ust. 10 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:		

pkt 81 lit. h	„Działalność, która ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, może być podjęta po otrzymaniu przez dom maklerski od Komisji informacji, o której mowa w ust. 6.”,		
Art. 1 pkt 81 lit. i	ust. 13 otrzymuje brzmienie: „13. Przewidywany zakres działalności, którą dom maklerski zamierza prowadzić, nie może obejmować wyłącznie czynności określonych w art. 69 ust. 4.”,		
Art. 1 pkt 81 lit. j	w ust. 14 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „W tym przypadku przepisy ust. 2, 3 i 9 stosuje się odpowiednio.”;		
Art. 1 pkt 82	w art. 104a: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zezwolenie na prowadzenie ASO lub prowadzenie OTF uprawnia dom maklerski do instalowania na terytorium innego państwa członkowskiego systemów teleinformatycznych i urządzeń technicznych zapewniających dostęp do prowadzonych przez ten dom maklerski ASO lub OTF podmiotom prowadzącym działalność na terytorium innego państwa członkowskiego.”, b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje określone w art. 5 rozporządzenia 2017/1018.”;	Art. 34 ust. 7	Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub OTF, przekazują właściwemu organowi swojego macierzystego państwa członkowskiego informacje w sprawie państwa członkowskiego, w którym zamierza wprowadzić takie rozwiązania. W terminie jednego miesiąca właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego przekazuje te informacje właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym MTF lub OTF zamierza wprowadzić takie rozwiązania. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego MTF przekazuje, na wniosek właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego MTF oraz bez zbędnej zwłoki dane identyfikujące zdalnych członków lub uczestników MTF mających siedzibę w tym państwie członkowskim.
Art. 1 pkt 83	w art. 106b: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, przedstawia wraz z zawiadomieniem informacje, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/1946 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie uzupełnienia dyrektyw 2004/39/WE i 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wyczerpującego wykazu informacji, które potencjalni nabywcy muszą umieścić w powiadomieniu o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017, str. 32), zwanym dalej „rozporządzeniem 2017/1946”.”,		

	b) uchyla się ust. 2, c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia w celu przedstawienia informacji określonych w ust. 1, mając na względzie umożliwienie przeprowadzenia właściwej oceny podmiotu zamierzającego nabyć lub objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego, albo zamierzającego stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego w inny sposób.”;		
Art. 1 pkt 84	art. 106d otrzymuje brzmienie: „Art. 106d. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy prawo kraju właściwego nie przewiduje sporządzania dokumentów wymaganych dla przedstawienia informacji, o których mowa w rozporządzeniu 2017/1946, podmiot składający zawiadomienie lub osoba, której sprawa dotyczy, może, w miejsce tych dokumentów, złożyć stosowne oświadczenie, zawierające wymagane informacje.”;		
Art. 1 pkt 85	w art. 106h po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. W przypadku gdy zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, zostało złożone przez więcej niż jeden podmiot w odniesieniu do tego samego domu maklerskiego, dokonując oceny Komisja traktuje potencjalnych nabywców w sposób niedyskryminujący.”;	Art. 13 ust. 5	Niezależnie od art. 12 ust. 1, 2 i 3, w przypadku gdy właściwy organ otrzyma powiadomienia o dwóch lub więcej propozycjach nabycia lub zwiększenia znacznych pakietów akcji w tej samej firmie inwestycyjnej, traktuje on potencjalnych nabywców w sposób niedyskryminujący.
Art. 1 pkt 86	w art. 110a w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) domu maklerskim – rozumie się przez to dom maklerski, którego zezwolenie na działalność maklerską obejmuje co najmniej jedną z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, 6–9 lub ust. 4 pkt 1;”;		
Art. 1 pkt 87	po art. 110c dodaje się art. 110ca i art. 110cb w brzmieniu: „Art. 110ca. 1. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw nominacji, którego członkowie są powoływani przez radę nadzorczą spośród jej członków. 2. Komitet do spraw nominacji, przy realizacji powierzonych mu zadań, uwzględnia, w miarę możliwości, potrzebę zapewnienia, aby proces decyzyjny w zarządzie domu maklerskiego nie został zdominowany przez jedną osobę, co mogłoby wpłynąć w sposób niekorzystny na interes domu		

	maklerskiego. 3. W celu realizacji zadań komitet do spraw nominacji może korzystać z wszelkich niezbędnych zasobów, w tym z usług doradztwa zewnętrznego. 4. Dom maklerski zapewnia odpowiednie finansowanie realizacji zadań przez komitet do spraw nominacji. 5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zadań komitetu do spraw nominacji, uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania domem maklerskim. Art. 110cb. Komitet do spraw nominacji albo rada nadzorcza, jeżeli nie powołano tego komitetu, przyjmuje politykę różnorodności w składzie zarządu domu maklerskiego, uwzględniającą szeroki zestaw cech i kompetencji wymaganych w przypadku osób pełniących funkcję członków zarządu.”;		
Art. 1 pkt 88	w art. 110zj ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Dom maklerski, który nie jest objęty grupowym planem naprawy na podstawie niniejszej ustawy, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo na podstawie przepisów prawa innego państwa członkowskiego, w tym przepisów wskazujących Europejski Bank Centralny jako właściwy w zakresie grupowych planów naprawy dla instytucji kredytowych, zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającym Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 63), oraz dom maklerski, który nie ma obowiązku posiadania grupowego planu naprawy, jest obowiązany posiadać plan naprawy. Plan naprawy stanowi element systemu zarządzania, o którym mowa w art. 110c ust. 1. Dom maklerski uwzględnia w planie naprawy podmioty działające w tej samej grupie. 2. Komisja, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia stabilności rynku finansowego, może, w drodze decyzji, nakazać sporządzenie planu naprawy domowi maklerskiemu, który zgodnie z ust. 1 nie ma takiego obowiązku. W decyzji Komisja określa termin przedstawienia planu		

	naprawy przez dom maklerski. Do postępowania w sprawie zatwierdzenia planu naprawy stosuje się przepisy art. 110zk ust. 2–11.”;		
Art. 1 pkt 89 lit. a i b	w art. 111: a) uchyla się ust. 1a, b) ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie: „2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank zawiera: 1) nazwę jednostki organizacyjnej banku, w ramach której ma być prowadzona działalność maklerska; 2) informacje określone w art. 1–7 rozporządzenia 2017/1943; 3) oświadczenia członków zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest ustanowiona, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez wnioskodawcę działalności maklerskiej lub będą nią kierować, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich, oraz że w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE lub przepisów rozporządzenia 575/2013; 4) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia ASO – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 3 rozporządzenia 2016/824;		

	5) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia OTF – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 6 rozporządzenia 2016/824, a w przypadku, gdy przedmiotem obrotu na OTF mają być produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, które muszą być wykonywane przez dostawę, także informacje o takich produktach, w zakresie, jaki zgodnie z jego przepisami jest wymagany wobec klas aktywów w rozumieniu art. 1 pkt 2 tego rozporządzenia; 6) w przypadku gdy wnioskowana działalność będzie obejmowała nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną – informacje wskazujące w jaki sposób wnioskodawca zamierza zapewnić zgodność działalności z art. 19 ust. 3 oraz 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010; 7) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową. 2a. Do wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank dołącza się: 1) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia 596/2014; 2) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 – w przypadku gdy wnioskodawca zamierza prowadzić ASO lub OTF.”,		
Art. 1 pkt 89 lit. c i d	c) uchyla się ust. 4, d) uchyla się ust. 5a,		
Art. 1 pkt 89 lit. e	ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Liczba członków władz jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, zapewnia skuteczne, prawidłowe oraz ostrożne zarządzanie tą jednostką, w szczególności uwzględnia zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności, przy czym w skład tej jednostki wchodzą co najmniej dwie osoby.”,		
Art. 1 pkt 89 lit. g	po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6e w brzmieniu: „6a. W skład władz jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, wchodzą osoby posiadające nieposzlakowaną opinię w związku ze		

	sprawowanymi funkcjami, wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do skutecznego, prawidłowego oraz ostrożnego zarządzania tą jednostką, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Bank prowadzący działalność maklerską zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez członków władz jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków. 6b. Członkami zarządu i rady nadzorczej banku prowadzącego działalność maklerską, ani członkami komisji rewizyjnej takiego banku, o ile jest ona ustanowiona, nie mogą być osoby uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, lub przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich. 6c. Przepis ust. 6b stosuje się także do innych niż określone w ust. 6b osób, odpowiadających za wykonywanie przez bank działalności maklerskiej lub kierujących taką działalnością. 6d. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. 6e. W przypadku banku prowadzącego działalność maklerską czynności zarządzania ryzykiem, o których mowa w art. 23 rozporządzenia 2017/565, związane z działalnością maklerską prowadzoną przez bank oraz działalnością maklerską powierzoną przez bank w drodze outsourcingu wykonywane są w ramach systemu zarządzania ryzykiem banku.”;		
Art. 1	w art. 114 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:		

pkt 90	„3. Bank prowadzący działalność maklerską nie może zamieszczać w firmie (nazwie) wyrazów „dom maklerski” oraz używać takiego oznaczenia w obrocie handlowym.”;		
Art. 1 pkt 91	w art. 115:		
Art. 1 pkt 91 lit. a	ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską i mająca siedzibę na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie może prowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską wyłącznie w formie oddziału. Prowadzenie takiej działalności wymaga zezwolenia Komisji.”,	Art. 39 ust. 1	Państwa członkowskie mogą wymagać, aby firma z państwa trzeciego zamierzająca świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną, wraz z usługami dodatkowymi lub bez takich usług, na rzecz klientów detalicznych lub klientów profesjonalnych w rozumieniu załącznika II sekcja II na swoim terytorium, utworzyła oddział w tym państwie członkowskim.
Art. 1 pkt 91 lit. b	ust. 3 otrzymuje brzmienie: 3. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez zagraniczną osobę prawną zawiera: 1) nazwę organu sprawującego nadzór nad zagraniczną osobą prawną; 2) informacje dotyczące wnioskodawcy, określone w art. 1 rozporządzenia 2017/1943; 3) informacje o wysokości kapitału założycielskiego pozostającego do dyspozycji oddziału, określone w art. 2 rozporządzenia 2017/1943; 4) informacje dotyczące akcjonariuszy lub wspólników wnioskodawcy, określone w art. 3 rozporządzenia 2017/1943; 5) informacje dotyczące organu zarządzającego wnioskodawcy oraz osób kierujących oddziałem, określone w art. 4 rozporządzenia 2017/1943; 6) informacje dotyczące organizacji oddziału, określone w art. 6 rozporządzenia 2017/1943; 7) oświadczenia osób kierujących oddziałem, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, ani przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.”,	Art. 40	Firma z państwa trzeciego zamierzająca uzyskać zezwolenie na świadczenie jakichkolwiek usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej, wraz z usługami dodatkowymi lub bez takich usług, na terytorium państwa członkowskiego za pośrednictwem oddziału przekazuje właściwemu organowi tego państwa członkowskiego następujące informacje: a) nazwę organu odpowiedzialnego za nadzór nad nią w danym państwie trzecim. Jeżeli za nadzór odpowiada więcej niż jeden organ, podaje się szczegółowe informacje na temat obszarów kompetencji każdego z nich; b) wszystkie istotne dane dotyczące firmy (nazwa, forma prawna, siedziba statutowa i adres, członkowie organu zarządzającego, istotni akcjonariusze) oraz program działania określający usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną, a także usługi dodatkowe, które firma zamierza świadczyć lub prowadzić, oraz strukturę organizacyjną oddziału, w tym opis wszelkich istotnych funkcji operacyjnych zleconych osobom trzecim w drodze outsourcingu; c) nazwiska osób odpowiedzialnych za kierowanie oddziałem oraz stosowne dokumenty w celu wykazania spełnienia wymogów określonych w art. 9 ust. 1; d) informacje na temat kapitału założycielskiego pozostającego do swobodnej dyspozycji oddziału.
Art. 1	w ust. 4:	Art. 39 ust.	a) świadczenie usług, o zezwolenie na które wnioskuje firma z

pkt 91 lit. c	- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) podlegania przez zagraniczną osobę prawną w państwie jej siedziby nadzorowi w zakresie usług określonych w art. 69 ust. 2 i 4, które zagraniczna osoba prawna zamierza świadczyć na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”, - pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) podlegania przez zagraniczną osobę prawną w państwie jej siedziby wymogom w zakresie adekwatności kapitałowej równoważnym z wymogami określonymi w przepisach oddziału 2a i rozporządzenia 575/2013;”, - w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4–6 w brzmieniu: „4) uwzględnienia przez organ nadzoru, który udzielił tej osobie prawnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie jej siedziby, przy wydawaniu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, zaleceń Grupy Specjalnej do Spraw Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu; 5) związania Rzeczypospolitej Polskiej umową zawartą z państwem, na którego terytorium ma siedzibę zagraniczna osoba prawna, zapewniającą stosowanie się tego państwa do standardów określonych w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodów i majątku, oraz zapewniającą skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, lub związania tego państwa wielostronnym porozumieniem w sprawie podatków, zapewniającym stosowanie się tego państwa do takich standardów oraz skuteczną wymianę takich informacji; 6) uczestniczenia przez zagraniczną osobę prawną w systemie rekompensat dla inwestorów.”,	2 lit. a, e i f	państwa trzeciego, podlega zezwoleniu i nadzorowi w państwie trzecim, w którym wnioskująca firma ma siedzibę i uzyskała stosowne zezwolenie, przy uwzględnieniu przez właściwy organ zaleceń Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu; e) państwo trzecie, w którym firma z państwa trzeciego ma siedzibę, podpisało z państwem członkowskim, w którym utworzony ma zostać oddział, umowę, która jest w pełni zgodna ze standardami określonymi w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku, oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, w tym ewentualne wielostronne konwencje podatkowe; f) firma należy do systemu rekompensat dla inwestorów, uprawnionym lub uznanym zgodnie z dyrektywą 97/9/WE.
Art. 1 pkt 91 lit. d	ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W skład władz oddziału powinny wchodzić osoby posiadające nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami, wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do skutecznego, prawidłowego oraz ostrożnego zarządzania oddziałem, w tym zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Zagraniczna osoba prawna zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez	Art. 39 ust. 2 lit. d	wyznaczono osobę lub osoby odpowiedzialne za kierowanie oddziałem, przy czym wszystkie te osoby spełniają wymóg określony w art. 9 ust. 1;

	członków władz oddziału wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.”		
Art. 1 pkt 91 lit. e	dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu: „7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do podmiotu wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 48 rozporządzenia 600/2014, jeżeli zamierza on świadczyć usługi maklerskie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie na rzecz uprawnionych kontrahentów oraz klientów profesjonalnych, o których mowa w art. 3 pkt 39b lit. a–m. 8. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;		
Art. 1 pkt 92 (art. 115a)	po art. 115 dodaje się art. 115a i art. 115b w brzmieniu: „Art. 115a. 1. Nie stanowi działalności maklerskiej, wymagającej uzyskania zezwolenia na jej prowadzenie, świadczenie przez podmiot mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, usługi na rzecz klienta z siedzibą, miejscem zamieszkania lub przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli do rozpoczęcia świadczenia tej usługi doprowadził ze swojej wyłącznej inicjatywy ten klient. 2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje proponowania klientowi przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, usługi dotyczącej instrumentów finansowych innego rodzaju niż będące przedmiotem usług świadczonych zgodnie z ust. 1, lub proponowania mu innych usług, niż świadczone zgodnie z ust. 1. 3. Za usługę świadczoną z wyłącznej inicjatywy klienta, o której mowa w ust. 1, nie uznaje się usługi świadczonej w przypadku, gdy inicjatywa klienta jest następstwem działań reklamowych lub promocyjnych podejmowanych przez podmiot nie mający miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do potencjalnych klientów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	Art. 42	Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy klient detaliczny lub klient profesjonalny w rozumieniu załącznika II sekcja II, mający siedzibę lub znajdujący się w Unii doprowadzi z własnej wyłącznej inicjatywy do świadczenia usługi inwestycyjnej lub prowadzenia działalności inwestycyjnej przez firmę z państwa trzeciego, wymóg uzyskania zezwolenia ustanowiony w art. 39 nie ma zastosowania do świadczenia tej usługi lub działalności przez firmę z państwa trzeciego na rzecz tej osoby, co obejmuje stosunki związane konkretnie ze świadczeniem tej usługi lub prowadzeniem działalności. Inicjatywa takich klientów nie uprawnia firmy z państwa trzeciego do sprzedaży temu klientowi inaczej niż za pośrednictwem oddziału, w przypadku gdy jego utworzenia wymaga prawo krajowe, nowych kategorii produktów inwestycyjnych lub usług inwestycyjnych.
Art. 1	Art. 115b. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia zagranicznej osobie	Art. 41 ust.	Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym firma z państwa

pkt 92 (art. 115b)	prawnej, o której mowa w art. 115 ust. 1, w przypadku gdy: 1) wniosek lub załączone do niego dokumenty nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym; 2) warunki określone w art. 115 ust. 4 nie są spełnione; 3) osoby wchodzące w skład władz oddziału nie spełniają warunków określonych w art. 115 ust. 5; 4) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób zgodny z ustawą, przepisami wykonawczymi wydanymi na jej podstawie, lub nie zapewni jej prowadzenia w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy klientów; 5) podmioty posiadające bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne akcje albo udziały wnioskodawcy reprezentujące łącznie co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub 10% kapitału zakładowego nie zapewniają właściwego prowadzenia przez wnioskodawcę działalności maklerskiej.”;	1	trzeciego utworzyła lub zamierza utworzyć swój oddział, udziela zezwolenia, tylko gdy właściwy organ upewni się, że: a) warunki określone w art. 39 zostały spełnione; oraz b) oddział firmy z państwa trzeciego będzie w stanie przestrzegać przepisów, o których mowa w ust. 2. Właściwy organ informuje firmę z państwa trzeciego w terminie sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku o tym, czy zezwolenie zostało udzielone.
Art. 1 pkt 93	w art. 117: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zagraniczna firma inwestycyjna może, bez zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czynności stanowiące zgodnie z art. 69 ust. 2 i 4 działalność maklerską, jeżeli dana czynność jest objęta zezwoleniem udzielonym tej firmie inwestycyjnej przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego w państwie jej siedziby. Działalność maklerska może być prowadzona przez utworzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziału, lub bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta przebywającego w innym państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za oddział uważa się wyodrębnioną w strukturach zagranicznej firmy inwestycyjnej jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za jeden oddział uważa się wszystkie jednostki organizacyjne danej zagranicznej firmy inwestycyjnej, zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach których jest prowadzona działalność maklerska.”,	Art. 35 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną, a także usługi dodatkowe, można było świadczyć lub prowadzić na ich terytoriach zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz dyrektywą 2013/36/UE w oparciu o swobodę przedsiębiorczości, poprzez utworzenie oddziału lub korzystanie z usług agenta mającego siedzibę w państwie członkowskim poza jego macierzystym państwem członkowskim, pod warunkiem że te usługi i działalność są objęte zezwoleniem wydanym firmie inwestycyjnej lub instytucji kredytowej w macierzystym państwie członkowskim. Usługi dodatkowe można świadczyć tylko wraz z usługami inwestycyjnymi lub działalnością inwestycyjną. W odniesieniu do kwestii objętych niniejszą dyrektywą, państwa członkowskie nie nakładają jakichkolwiek wymagań dodatkowych oprócz tych dozwolonych na podstawie ust. 8 w odniesieniu do organizacji i funkcjonowania oddziału.

	b) uchyla się ust. 2, c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Warunkiem rozpoczęcia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzenia przez zagraniczną firmę inwestycyjną działalności maklerskiej w zakresie określonym w ust. 1 jest przekazanie Komisji, przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił tej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, odpowiednich informacji dotyczących tej działalności. Komisja informuje zagraniczną firmę inwestycyjną o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”, d) uchyla się ust. 3a, e) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu: „3b. Działalność maklerska, która ma być prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: 1) bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta, który ma przebywać na terytorium innego państwa członkowskiego – może zostać podjęta po otrzymaniu przez Komisję od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego odpowiednich informacji dotyczących tej działalności; 2) w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który ma przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – może zostać podjęta z chwilą poinformowania tej zagranicznej firmy inwestycyjnej przez Komisję o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo z upływem dwóch miesięcy od dnia otrzymania przez Komisję, od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, odpowiednich informacji dotyczących tej działalności – w przypadku gdyby przed upływem tego terminu zagraniczna firma inwestycyjna nie otrzymała od Komisji informacji o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”, f) uchyla się ust. 4, g) ust. 5–5b otrzymują brzmienie: „5. Przez warunki prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w ust. 3, rozumie się w		

	szczególności zasady określone w przepisach ustawy, przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie oraz w bezpośrednio stosowanych przepisach prawa Unii Europejskiej, mające zastosowanie do działalności wykonywanej odpowiednio w sposób określony w ust. 3b pkt 1 lub 2. 5a. Komisja może przekazać do publicznej wiadomości, a w przypadku działalności prowadzonej przez zagraniczną firmę inwestycyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium innego państwa członkowskiego, przekazuje do publicznej wiadomości, informacje o agentach tej zagranicznej firmy inwestycyjnej, za pośrednictwem których prowadzi ona działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 5b. Jeżeli zagraniczna firma inwestycyjna prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, jej agenci przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za pośrednictwem których wykonuje ona działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wchodzą w skład struktury oddziału tej firmy inwestycyjnej. Jeżeli zagraniczna firma inwestycyjna prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do tego agenta, w zakresie tej działalności, stosuje się przepisy dotyczące oddziałów.”, h) dodaje się ust. 7 w brzmieniu: „7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do czynności wykonywanych na podstawie umowy z Narodowym Bankiem Polskim, Skarbem Państwa lub organem państwowym wykonującym czynności związane z polityką pieniężną państwa, kształtowaniem kursu wymiany walut, polityką zarządzania długiem publicznym oraz polityką zarządzania wolnymi środkami Skarbu Państwa.”;		
Art. 1 pkt 94 (Art. 117a ust. 1)	art. 117a otrzymuje brzmienie „Art. 117a. 1. Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca w innym państwie członkowskim ASO lub OTF może bez zezwolenia Komisji instalować na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej systemy teleinformatyczne i urządzenia techniczne umożliwiające dostęp do tych	Art. 34 ust. 6	Bez dalszych wymogów prawnych lub administracyjnych, państwa członkowskie zezwalają firmom inwestycyjnym oraz operatorom rynku prowadzącym MTF i OTF z innych państw członkowskich na wprowadzenie na ich terytorium odpowiednich rozwiązań ułatwiających dostęp do ich systemów oraz prowadzenie obrotu na

	systemów podmiotom prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.		tych rynkach przez użytkowników zdalnych, członków lub uczestników mających siedzibę na ich terytorium.
Art. 1 pkt 94 (Art. 117a ust. 2-3)	2. Warunkiem podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1, jest poinformowanie Komisji przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie ASO lub OTF. 3. Komisja może zwrócić się do organu nadzoru, o którym mowa w ust. 2, o wskazanie uczestników systemów, o których mowa w ust. 1.		
Art. 1 pkt 94 (Art. 117a ust. 4)	4. W przypadkach gdy, zgodnie z art. 90 ust. 2 rozporządzenia 2017/565, działalność podmiotu, o którym mowa w ust. 1, uzyska znaczną wagę dla funkcjonowania rynku papierów wartościowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dla ochrony inwestorów, Komisja podejmuje współpracę z właściwym organem nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.”;	Art. 79 ust. 2	Gdy, uwzględniając sytuację rynków papierów wartościowych w przyjmującym państwie członkowskim, działalność systemu obrotu, który ustanowił uzgodnienia w przyjmującym państwie członkowskim, zyskała znaczną wagę dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w tym przyjmującym państwie członkowskim, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego systemu obrotu ustanawiają proporcjonalne uzgodnienia dotyczące współpracy.
Art. 1 pkt 95	art. 118 otrzymuje brzmienie: „Art. 118. Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlega w innym państwie członkowskim nadzorowi właściwego organu, który udzielił jej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem, że nadzór nad przestrzeganiem zasad świadczenia usług maklerskich, określonych w przepisach prawa polskiego, lub w bezpośrednio stosowanych przepisach prawa Unii Europejskiej stosowanych do działalności tej firmy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sprawuje Komisja.”;		
Art. 1 pkt 96	w art. 125 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) wykonywanie przez maklera lub doradcę czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 lub 2c.”;		
Art. 1 pkt 97 i 98	97) w art. 131g w ust. 4 w pkt 7 po wyrazach „systematycznie internalizującego” dodaje się wyraz „transakcje”; 98) w art. 131h w ust. 4 w pkt 7 po wyrazach „systematycznie		

	internalizującego” dodaje się wyraz „transakcje”;		
Art. 1 pkt 99	w art. 131i ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Dostawca informacji skonsolidowanych zapewnia udostępnianie skonsolidowanych danych pochodzących ze wszystkich rynków regulowanych, ASO, OTF i zatwierdzonych podmiotów publikujących w zakresie wynikającym z art. 131g ust. 1, w odniesieniu do instrumentów finansowych, o których mowa w rozporządzeniu 2017/571.”;	Art. 65 ust. 3	Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby CTP zapewniał udostępnianie skonsolidowanych danych pochodzących ze wszystkich rynków regulowanych, MTF, OTF i APA oraz w odniesieniu do instrumentów finansowych określonych w regulacyjnych standardach technicznych zgodnie z ust. 8 lit. c).
Art. 1 pkt 100	w art. 131k: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach lub wchodzące w skład jego statutowych organów albo pozostające z nim w stosunku pracy niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień.”, b) w ust. 2: - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdanie finansowe podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach niezwłocznie przekazują Komisji oraz organom statutowym tego podmiotu istotne informacje, w posiadanie których weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:”, - w pkt 1 wyrazy „dostawcę usług” zastępuje się wyrazami „podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach”, - w pkt 2 i 3 wyrazy „dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach” zastępuje się wyrazami „podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach”, c) w ust. 3 wyrazy „dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach” zastępuje się wyrazami „podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach”;	Art. 77 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają przynajmniej, aby każda osoba uprawniona w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, wykonująca w firmie inwestycyjnej, rynku regulowanym lub dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji zadanie opisane w art. 34 dyrektywy 2013/34/UE lub art. 73 dyrektywy Rady 2009/65/EWG, lub jakiekolwiek inne zadanie przewidziane prawem, ma obowiązek niezwłocznego zgłaszania właściwym organom wszelkich faktów lub decyzji dotyczących tego przedsiębiorstwa, o których dowiedziała się w trakcie wykonywania swoich zadań i które mogą: a) stanowić istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które ustanawiają warunki regulujące wydawanie zezwoleń lub które w szczególny sposób regulują prowadzenie działalności firm inwestycyjnych; b) naruszać ciągłość funkcjonowania firmy inwestycyjnej; c) prowadzić do odmowy zatwierdzenia sprawozdań finansowych lub wydania opinii z zastrzeżeniem. Osoba ta ma również obowiązek zgłaszania wszelkich faktów i decyzji, o których dowiedziała się w trakcie jednego lub większej liczby zadań, o których mowa w akapicie pierwszym, w przedsiębiorstwie mającym bliskie powiązania z firmą inwestycyjną, w której wykonuje to zadanie.
Art. 1 pkt 101	po art. 131k dodaje się art. 131l w brzmieniu: „Art. 131l. W celu zapewnienia przestrzegania przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach przepisów ustawy,		

	przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie, przepisów rozporządzenia 600/2014, rozporządzenia 2017/571 lub innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej mających zastosowanie do tych podmiotów, Komisja może zalecić zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.”;		
Art. 1 pkt 102	w art. 150 w ust. 1: a) w pkt 15 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f–l w brzmieniu: „f) ministrowi właściwemu do spraw budżetu – w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań związanych z organizacją rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi w sposób, o którym mowa w art. 13d ust. 1, g) ministrowi właściwemu do spraw środowiska lub do Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2017 r. poz. 286, 1566 i 1999) – w zakresie administrowania systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, h) Agencji do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki – w przypadkach określonych w art. 32c ust. 14 i art. 32e ust. 5, i) Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki – w zakresie niezbędnym do wydania opinii, o których mowa w art. 32c ust. 6 pkt 1 i art. 32e ust. 6, oraz prowadzenia współpracy, o której mowa w art. 32c ust. 15 pkt 1, j) ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych – w zakresie niezbędnym do wydania opinii, o których mowa w art. 32c ust. 6 pkt 2 i art. 32e ust. 7, oraz prowadzenia współpracy, o której mowa w art. 32c ust. 15 pkt 2, k) właściwemu ministrowi, kierującemu działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu określonym towarem, innym niż paliwo, energia lub produkt rolny – w zakresie niezbędnym do wydania opinii, o których mowa w art. 32c ust. 6 pkt 3 i art. 32e ust. 8, oraz prowadzenia współpracy, o której mowa w art. 32c ust. 15 pkt 3,	Art. 76 ust. 4	Wszelkie poufne informacje otrzymane, wymieniane lub przekazywane na mocy niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 podlegają warunkom tajemnicy zawodowej ustanowionym w niniejszym artykule. Niemniej jednak niniejszy artykuł nie uniemożliwia właściwym organom wymieniania lub przekazywania informacji poufnych zgodnie z niniejszą dyrektywą lub rozporządzeniem (UE) nr 600/2014 oraz innymi dyrektywami lub rozporządzeniami mającymi zastosowanie do firm inwestycyjnych, instytucji kredytowych, funduszy emerytalnych, UCITS, AFI, pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, zakładów ubezpieczeń, rynków regulowanych lub operatorów rynku, CCP, CSD lub innych, za zgodą właściwego organu lub innego organu lub podmiotu bądź osób fizycznych lub prawnych, które przekazały te informacje.

	l) spółce prowadzącej rynek regulowany – w przypadkach określonych w art. 164a;”, b) pkt 17 otrzymuje brzmienie: „17) przez firmę inwestycyjną lub bank powierniczy w związku z zawarciem lub wykonywaniem umowy związanej z prowadzeniem działalności maklerskiej lub powierniczej, w tym umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1 lub umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne dla zawarcia lub wykonania umowy.”, c) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu: „18a) przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w związku z zawarciem lub wykonywaniem umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne dla zawarcia lub wykonania umowy;”, d) w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 i 22 w brzmieniu: „21) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, lub przez uczestników Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w zakresie: a) dotyczącym liczby papierów wartościowych zapisanych na prowadzonych przez te podmioty rachunkach papierów wartościowych i rachunkach zbiorczych, na dzień wskazany przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, b) danych umożliwiających identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych wskazanych w decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w sprawie wszczęcia przymusowej restrukturyzacji albo w sprawie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych podmiotu w restrukturyzacji, albo w sprawie umorzenia lub konwersji zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, a także liczby tych papierów wartościowych posiadanych przez te osoby, na dzień umorzenia lub konwersji określony w tej decyzji – jeżeli informacje te są niezbędne do realizacji ustawowych zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, przy czym Bankowy Fundusz		

	Gwarancyjny może wystąpić o te informacje do uczestników Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt. 1–6, odpowiednio, za pośrednictwem Krajowego Depozytu lub za pośrednictwem tej spółki; 22) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt. 1–6, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w zakresie umożliwiającym identyfikację uczestników prowadzących rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze, na których, według stanu na dany dzień, zapisane były papiery wartościowe wskazane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, jeżeli informacje te są niezbędne do realizacji ustawowych zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.”;		
Art. 1 pkt 103	w art. 162: a) uchyla się ust. 4; b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie: „7. Przekazanie Komisji, przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, odpowiednich informacji dotyczących działalności maklerskiej, jaka ma być przez tę firmę inwestycyjną prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w art. 117 ust. 3b pkt 2, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4 500 euro, wnoszonej przez zagraniczną firmę inwestycyjną, której takie odpowiednie informacje dotyczą. 8. Zagraniczna firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 7, nie ponosi opłaty, o której mowa w tym przepisie, jeżeli na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące działalność maklerską w sposób określony w art. 104 ust. 3 pkt 1 na terytorium państwa, w którym firma ta ma swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłaty.”, c) dodaje się ust. 9-12 w brzmieniu: „9. Udzielenie zezwolenia przewidzianego rozporządzeniem 2016/1011 podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 4 500 euro. 10. Dokonanie rejestracji przewidzianej rozporządzeniem 2016/1011 podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 2 250 euro.		

	11. Dokonanie zatwierdzenia przewidzianego rozporządzeniem 2016/1011 podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 2 250 euro. 12. Dokonanie uznania przewidzianego rozporządzeniem 2016/1011 podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 2 250 euro.”;		
Art. 1 pkt 104	w art. 163: a) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie: „9. Od zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz od zagranicznej osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, pobiera się opłatę roczną, ustalaną odpowiednio na podstawie przychodów oddziału lub przychodów zagranicznej firmy inwestycyjnej uzyskanych w wyniku działalności agenta przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym w wysokości nie większej niż 0,15% tych przychodów, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 500 euro. Przychody o których mowa w zdaniu pierwszym, są przychodami oddziału w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych. Zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczne osoby prawne prowadzące taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie ponoszą opłaty, o której mowa w zdaniu pierwszym, jeżeli na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące działalność maklerską na terytorium państwa, w którym podmioty takie mają swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłat. 10. Zagraniczne firmy inwestycyjne będące stronami transakcji zawieranych na rynku regulowanym są obowiązane do wnoszenia opłaty rocznej w wysokości równowartości w złotych 10 000 euro.”, b) dodaje się ust. 12–14 w brzmieniu: „12. Od administratora kluczowego wskaźnika referencyjnego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 2016/1011 pobiera się opłatę roczną w wysokości równowartości w złotych 1 000 euro. 13. Od administratora istotnego wskaźnika referencyjnego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 2016/1011 pobiera się opłatę roczną w		

	wysokości równowartości w złotych 500 euro. 14. Od administratora pozaistotnego wskaźnika referencyjnego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia 2016/1011 pobiera się opłatę roczną w wysokości równowartości w złotych 100 euro.”;		
Art. 1 pkt 105	po art. 164 dodaje się art. 164a w brzmieniu: „Art. 164a. 1. W przypadku nieuiszczenia opłaty, o której mowa w art. 163 ust. 10, spółka prowadząca rynek regulowany zawiesza, do czasu uregulowania zaległości, możliwość zawierania transakcji na rynku regulowanym przez zagraniczną firmę inwestycyjną. 2. Zawieszenie możliwości zawierania transakcji na rynku regulowanym przez zagraniczną firmę inwestycyjną następuje nie później niż drugiego dnia sesyjnego następującego po dniu przekazania przez Komisję spółce prowadzącej rynek regulowany informacji o wydaniu ostatecznej decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 12 ustawy o nadzorze, określającej wysokość zaległości z tytułu opłaty, o której mowa w art. 163 ust. 10, należnej od danej zagranicznej firmy inwestycyjnej. 3. Przywrócenie możliwości zawierania transakcji na rynku regulowanym przez zagraniczną firmę inwestycyjną następuje nie później niż drugiego dnia sesyjnego następującego po dniu przekazania przez Komisję spółce prowadzącej rynek regulowany informacji o uiszczeniu przez daną zagraniczną firmę inwestycyjną należności z tytułu opłaty, o której mowa w art. 163 ust. 10. 4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku gdy opłata, o której mowa w art. 163 ust. 10, została uiszczona w części, a wartość zaległości nie przekracza równowartości w złotych 500 euro. 5. W celu zapewnienia możliwości prawidłowego wykonywania przez spółki prowadzące rynek regulowany obowiązków wynikających z ust. 1–3, Komisja może zawierać z takimi spółkami porozumienia określające szczegółowy zakres informacji przekazywanych dla celów ust. 1–3 oraz tryb ich przekazywania.”;		
Art. 1 pkt 106 lit. a-c	w art. 165: a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się	Art. 70 ust. 6 lit. b, f oraz h	W przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 3, 4 i 5, państwa członkowskie, zgodnie z prawem krajowym, wprowadzają przepisy przyznające właściwym organom uprawnienia do podejmowania i nakładania przynajmniej następujących kar administracyjnych i

	ostateczna;”, b) w ust. 1a pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo”, c) po ust. 1a dodaje się ust. 1b–1e w brzmieniu: „1b. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów regulujących prowadzenie tego rynku, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 1c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1a pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 1d. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1a pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 1e. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1a pkt 1 lub ust. 1d.”,		innych środków: b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania danego postępowania oraz do powstrzymania się od ponownego podejmowania tego postępowania; f) w przypadku osoby prawnej, maksymalna administracyjna kara pieniężna w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR, lub, w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 2 lipca 2014 r., lub do wysokości 10 % całkowitego rocznego obrotu danej osoby prawnej ustalonego na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający; w przypadku gdy osoba prawna jest przedsiębiorstwem dominującym lub przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego, które ma obowiązek sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, za odpowiedni całkowity roczny obrót uznawany jest całkowity roczny obrót lub odpowiadający mu rodzaj dochodu zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawodawczymi dotyczącymi rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający ostatecznego przedsiębiorstwa dominującego; h) maksymalne administracyjne kary pieniężne w wysokości równej co najmniej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy ustalenie kwoty uzyskanych korzyści jest możliwe, nawet jeśli kwota ta przekracza kwoty maksymalne określone w lit. f) i g).
Art. 1 pkt 106 lit. d	po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1a, uwzględnia w szczególności: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) stopień przyczynienia się spółki prowadzącej rynek regulowany do	Art. 72 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy uwzględniały – przy ustalaniu rodzaju i wysokości kary administracyjnej lub innego środka nakładanych w ramach wykonywania uprawnień do nakładania kar przewidzianych w art. 70 – wszystkie istotne okoliczności, w tym w stosownych przypadkach:

	powstania naruszenia; 3) sytuację finansową spółki prowadzącej rynek regulowany, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić; 5) straty poniesione przez podmiot trzeci w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić; 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań spółki prowadzącej rynek regulowany; 7) gotowość spółki prowadzącej rynek regulowany do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia; 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez podmiot prowadzący rynek regulowany, popełnione przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, na którą jest nakładana kara.”;		a) wagę naruszenia i czas jego trwania; b) stopień odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za dane naruszenie; c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest w szczególności wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub rocznych dochodów oraz aktywów netto odpowiedzialnej osoby fizycznej; d) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można je ustalić; e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić; f) poziom współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z właściwym organem, bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia wyrównania uzyskanych korzyści lub strat unikniętych przez tę osobę; g) wcześniejsze naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną. Przy określaniu rodzaju i wielkości kar administracyjnych i innych środków właściwe organy mogą wziąć pod uwagę dodatkowe czynniki oprócz tych, o których mowa w akapicie pierwszym.
Art. 1 pkt 107	w art. 165b: a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo”, b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2e w brzmieniu: „2a. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów regulujących prowadzenie tego rynku Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 2b. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym	Art. 70 ust. 6 lit. b, f oraz h Art. 72 ust. 2	

	mowa w ust. 1 pkt 2–4, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 2c. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 2d. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 2c. 2e. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) stopień przyczynienia się spółki prowadzącej rynek regulowany do powstania naruszenia; 3) sytuację finansową spółki prowadzącej rynek regulowany, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić; 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić; 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań spółki prowadzącej rynek regulowany; 7) gotowość spółki prowadzącej rynek regulowany do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia; 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez podmiot prowadzący rynek regulowany, popełnione przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, na którą jest nakładana kara.”;		
Art. 1 pkt 108	po art. 165b dodaje się art. 165c–165f w brzmieniu: „Art. 165c. 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany,	Art. 70 ust. 3 lit. a pkt	Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej naruszenie następujących przepisów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia

(art. 165c)	posiadającej zezwolenie na prowadzenie ASO, zezwolenie na prowadzenie ASO, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu ASO spółka: 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę; 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia; 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO; 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 7) narusza interesy uczestników obrotu. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany posiadającą zezwolenie na prowadzenie ASO przepisów regulujących prowadzenie ASO, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności wymienione w art. 165 ust. 2a. 5 W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez	(vii)	(UE) nr 600/2014 było traktowane jako naruszenie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014: a) w odniesieniu do niniejszej dyrektywy: vii) art. 19 i 20;

	spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie ASO, w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany posiadająca zezwolenie na prowadzenie ASO jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6. 8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany.		
Art. 1 pkt 108 (art. 165d)	Art. 165d. 1. Komisja może zakazać prowadzenia ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w przypadku, gdy spółka prowadząca rynek regulowany, uprawniona do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie: 1) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła ASO; 2) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO; 3) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 4) narusza interesy uczestników obrotu. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750	Art. 70 ust. 6 lit. c	W przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 3, 4 i 5, państwa członkowskie, zgodnie z prawem krajowym, wprowadzają przepisy przyznające właściwym organom uprawnienia do podejmowania i nakładania przynajmniej następujących kar administracyjnych i innych środków: c) w przypadku firmy inwestycyjnej, operatora rynku uprawnionego do prowadzenia MTF lub OTF, rynku regulowanego, APA, CTP i ARM, cofnięcie lub zawieszenie udzielonego instytucji zezwolenia zgodnie z art. 8, 43 i 65;

	000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, uprawnioną do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie, przepisów regulujących prowadzenie ASO, Komisja może również nakazać jej zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności określone w art. 165 ust. 2a. 5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, uprawnioną do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie, w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2–4, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany uprawniona do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6. 8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku zakazania prowadzenia ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany.		
Art. 1 pkt 108	Art. 165e. 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej zezwolenie na prowadzenie OTF, zezwolenie na prowadzenie	Art. 70 ust. 3 lit. a pkt	Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej naruszenie następujących przepisów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia

(art. 165e)	OTF, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu OTF spółka: 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna; 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem; 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę; 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia; 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie OTF; 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu; 7) narusza interesy uczestników obrotu. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może: 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany. 3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie OTF, przepisów regulujących prowadzenie OTF, Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności określone w art. 165 ust. 2a. 5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany posiadającą zezwolenie na	(vii)	(UE) nr 600/2014 było traktowane jako naruszenie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014: a) w odniesieniu do niniejszej dyrektywy: vii) art. 19 i 20;

	prowadzenie OTF w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany posiadająca zezwolenie na prowadzenie OTF jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6. 8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie OTF przez spółkę prowadzącą rynek regulowany.		
Art. 1 pkt 108 (art. 165f)	Art. 165f. W przypadku cofnięcia albo wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, uprawnienie do prowadzenia ASO oraz OTF wygasa w terminie, w którym odpowiednio decyzja o cofnięciu zezwolenia powinna zostać wykonana albo decyzja o udzieleniu zezwolenia wygasła.”;		
Art. 1 pkt 109	w art. 166a:		
Art. 1 pkt 109 lit. a	ust 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany, prowadząc działalność, o której mowa w art. 14a ust. 1, lub prowadząc działalność, o której mowa w art. 117a, narusza przepisy prawa obowiązujące w państwie siedziby tego rynku w zakresie funkcjonowania rynku regulowanego lub prowadzenia ASO lub OTF, Komisja informuje o stwierdzonych naruszeniach właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie działalności.	Art. 79 ust. 4	W przypadku gdy właściwy organ ma uzasadnione powody, by przypuszczać, że działania sprzeczne z przepisami niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014, prowadzone przez podmioty niepodlegające ich nadzorowi, są lub były prowadzone na terytorium innego państwa członkowskiego, powiadamiają o tym jak najbardziej szczegółowo właściwy organ innego państwa członkowskiego i EUNGiPW. Powiadomiony właściwy organ podejmuje odpowiednie działania. Informuje on właściwy organ, który dokonał powiadomienia, oraz EUNGiPW o wynikach działań, a

	2. Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi prowadzącemu zagraniczny rynek regulowany zezwolenia, działalność tego podmiotu stanowi zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania na terytorium innego państwa członkowskiego obrotu instrumentami finansowymi lub interesów inwestorów, Komisja może zakazać podmiotowi prowadzącemu zagraniczny rynek regulowany prowadzenia działalności, o której mowa w art. 14a ust. 1 lub w art. 117a ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. O podjętej decyzji Komisja informuje Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia.”,		także, o ile to możliwe, o istotnych skutkach przejściowych. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień właściwego organu, który dokonał powiadomienia.
Art. 1 pkt 109 lit. b	po ust. 2 dodaje się ust 2a w brzmieniu: „2a. Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.”,	Art. 86 ust. 3 akapit trzeci	Ponadto właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może skierować daną sprawę do EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
Art. 1 pkt 110	w art. 167:		
Art. 1 pkt 110 lit. a	w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej;”,	Art. 8 lit. d	Właściwy organ może cofnąć zezwolenie wydane firmie inwestycyjnej, w przypadku gdy taka firma inwestycyjna: d) poważnie i systematycznie narusza przepisy przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014, regulujące warunki działalności firmy inwestycyjnej;
Art. 1 pkt 110 lit. b	po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Komisja ogranicza zakres wykonywanej działalności maklerskiej, Komisja może również: 1) nakazać firmie inwestycyjnej zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub 2) zakazać, na czas określony, zawierania na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy.”,	Art. 70 ust. 3 lit. b	Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej naruszenie następujących przepisów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 było traktowane jako naruszenie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014: b) w odniesieniu do rozporządzenia (UE) nr 600/2014:

Art. 1 pkt 110 lit. c i d	c) w ust 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo”, d) ust. 2a otrzymuje brzmienie: „2a. W przypadku gdy firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.	Art. 70 ust. 6 lit. f	f) w przypadku osoby prawnej, maksymalna administracyjna kara pieniężna w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR, lub, w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 2 lipca 2014 r., lub do wysokości 10 % całkowitego rocznego obrotu danej osoby prawnej ustalonego na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający; w przypadku gdy osoba prawna jest przedsiębiorstwem dominującym lub przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego, które ma obowiązek sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, za odpowiedni całkowity roczny obrót uznawany jest całkowity roczny obrót lub odpowiadający mu rodzaj dochodu zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawodawczymi dotyczącymi rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający ostatecznego przedsiębiorstwa dominującego;
Art. 1 pkt 110 lit. e (art. 167 ust. 2c)	ust. 2c i 2d otrzymują brzmienie: „2c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3 lub 6, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.	Art. 70 ust. 6 lit. h	h) maksymalne administracyjne kary pieniężne w wysokości równej co najmniej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy ustalenie kwoty uzyskanych korzyści jest możliwe, nawet jeśli kwota ta przekracza kwoty maksymalne określone w lit. f) i g).
Art. 1 pkt 110 lit. e (art. 167 ust. 2d)	2d. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) stopień przyczynienia się firmy inwestycyjnej do powstania naruszenia; 3) sytuację finansową firmy inwestycyjnej na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez firmę inwestycyjną, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić; 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić; 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań firmy inwestycyjnej;	Art. 72 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy uwzględniały – przy ustalaniu rodzaju i wysokości kary administracyjnej lub innego środka nakładanych w ramach wykonywania uprawnień do nakładania kar przewidzianych w art. 70 – wszystkie istotne okoliczności, w tym w stosownych przypadkach: a) wagę naruszenia i czas jego trwania; b) stopień odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za dane naruszenie; c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest w szczególności wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub rocznych dochodów oraz aktywów netto odpowiedzialnej osoby fizycznej;

	7) gotowość firmy inwestycyjnej do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia; 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez firmy inwestycyjne, popełnione przez firmę inwestycyjną, na która jest nakładana kara.”,		d) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można je ustalić; e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić; f) poziom współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z właściwym organem, bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia wyrównania uzyskanych korzyści lub strat unikniętych przez tę osobę; g) wcześniejsze naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną. Przy określaniu rodzaju i wielkości kar administracyjnych i innych środków właściwe organy mogą wziąć pod uwagę dodatkowe czynniki oprócz tych, o których mowa w akapicie pierwszym.
Art. 1 pkt 110 lit. f	ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Sankcje, o których mowa w ust. 1, 1a lub 2, Komisja może zastosować również wobec firmy inwestycyjnej powierzającej do wykonywania czynności wskazane w art. 79 ust. 2 lub 2c agentowi firmy inwestycyjnej, który w związku z wykonywaniem czynności na rzecz tej firmy inwestycyjnej narusza przepisy prawa, zasady uczciwego obrotu lub interesy zleceniodawców.”,		
Art. 1 pkt 110 lit. g	dodaje się ust. 12 w brzmieniu: „12. W przypadku naruszenia przez firmę inwestycyjną obowiązków, o których mowa w art. 83b ust. 7–17, Komisja może zakazać firmie inwestycyjnej zawierania określonych umów, których przedmiotem są instrumenty finansowe.”;		
Art. 1 pkt 111	uchyla się art. 167b;		
Art. 1 pkt 112	w art. 167c: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, Komisja może również nałożyć na podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł.”,	Art. 70 ust. 3 lit. b	Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej naruszenie następujących przepisów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 było traktowane jako naruszenie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014: b) w odniesieniu do rozporządzenia (UE) nr 600/2014:

	b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. W przypadku naruszenia przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach przepisów regulujących świadczenie tych usług, Komisja może również nakazać temu podmiotowi zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.”, c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W przypadku, gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2, może został nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.”, d) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu: „5. W przypadku gdy podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 6. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 lub 5.”;		
Art. 1 pkt 113	po art. 167c dodaje się art. 167d w brzmieniu: „Art. 167d. 1. W przypadku gdy firma inwestycyjna świadcząc usługę pośrednictwa w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej lub wykonując czynności odpowiadające działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, narusza przepisy, o których mowa w art. 69h ust. 2, Komisja może: 1) nakazać firmie inwestycyjnej zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł		

	albo do wysokości kwoty stanowiącej 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo – gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej w wyniku naruszenia – nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści; 2) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń lub nałożyć na te osoby, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł; 3) zawiesić w czynnościach członka zarządu firmy inwestycyjnej odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy; 4) nakazać odwołanie członka zarządu firmy inwestycyjnej odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie – w przypadku rażących i uporczywych naruszeń przepisów, o których mowa w art. 69h ust. 2. 2. W przypadku gdy firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 3. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub ust. 2. 4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, uwzględnia w szczególności okoliczności określone w art. 167 ust. 2d.”;		
Art. 1 pkt 114	po art. 168 dodaje się art. 168a w brzmieniu: „Art. 168a. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez utworzenie oddziału lub bez otwierania oddziału, narusza przepisy prawa, których przestrzeganie pozostaje pod nadzorem właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego,	Art. 86 ust. 1	W przypadku gdy właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ma wyraźne i możliwe do wykazania powody, aby przypuszczać, że firma inwestycyjna działająca na jego terytorium na podstawie swobody świadczenia usług narusza obowiązki wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą lub że firma inwestycyjna posiadająca oddział na jego terytorium narusza

	który udzielił tej zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, lub że przepisy te narusza jej agent, Komisja zawiadamia ten organ nadzoru. W zawiadomieniu Komisja przedstawia opis naruszeń i zwraca się o podjęcie odpowiednich środków przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, a w przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna lub jej agent, naruszając te przepisy, działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, Komisja wyznacza również termin, w ciągu którego środki podjęte przez ten organ powinny doprowadzić do zaprzestania naruszeń przez zagraniczną firmę inwestycyjną. 2. W przypadku nieotrzymania przez Komisję od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia, odpowiedzi na zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, lub niepodjęcia przez ten organ odpowiednich środków, lub gdy pomimo ich podjęcia nie okażą się one w pełni skuteczne, i zagraniczna firma inwestycyjna, naruszając przepisy, o których mowa w ust. 1, lub jej agent, nadal działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, Komisja, po poinformowaniu tego organu nadzoru może, w drodze decyzji: 1) zakazać tej firmie, w całości albo w części, wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo 2) zawiesić w całości albo w części prawo wykonywania działalności maklerskiej przez tę firmę do czasu zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń, jednakże nie dłużej niż na okres sześciu miesięcy, albo 3) zakazać tej firmie prowadzenia działalności, o której mowa w art. 117a ust. 1, albo 4) nałożyć na tę firmę karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności, określonego w przedłożonej właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego informacji, o której mowa w art. 5 lit. a		obowiązki wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, które nie przyznają uprawnień właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, przekazują wyniki ustaleń właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego. Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego lub jeśli takie środki okażą się niewystarczające firma inwestycyjna nadal postępuje w sposób, który niewątpliwie szkodzi interesom przyjmującego państwa członkowskiego lub inwestorów bądź prawidłowemu funkcjonowaniu rynków, zastosowanie mają następujące przepisy: a) po poinformowaniu właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego podejmuje wszelkie odpowiednie środki niezbędne do ochrony inwestorów i właściwego funkcjonowania rynków, które obejmują możliwość uniemożliwienia firmom inwestycyjnym, które są winne naruszenia, przeprowadzania jakichkolwiek dalszych transakcji na terytorium tych państw. Komisję i EUNGiPW informuje się o takich środkach bez zbędnej zwłoki; oraz b) właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może skierować daną sprawę do EUNGiPW, który może podjąć działanie zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

	rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 5) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile możliwe jest jej ustalenie, albo 6) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, albo 7) zakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo 8) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, albo 9) zastosować jedną lub kilka sankcji określonych w pkt. 1–3 lub 5–7, oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 4 lub 8. 3. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej nie zgadza się z oceną naruszeń, o których mowa w ust. 1, Komisja może, przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010. 4. W przypadku gdy naruszenia dokonane przez zagraniczną firmę inwestycyjną dotyczą przepisów działu IV rozdziału 1 oddziału 2a lub rozporządzenia 575/2013, zastosowanie sankcji, o których mowa w ust. 2, następuje po poinformowaniu również Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. 5. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 6. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według		

	średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 4 lub ust. 5. 7. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 4 albo 8, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 8. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2 pkt 4 lub 8, uwzględnia w szczególności: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) stopień przyczynienia się zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta do powstania naruszenia; 3) sytuację finansową zagranicznej firmy inwestycyjnej na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez zagraniczną firmę inwestycyjną lub jej agenta, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić; 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić; 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta; 7) gotowość zagranicznej firmy inwestycyjnej do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia; 8) uprzednie, stwierdzone przez Komisję, naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez zagraniczne firmy inwestycyjne, popełnione odpowiednio przez zagraniczną firmę inwestycyjną, jej agenta lub osoby, na które jest nakładana kara. 9. W przypadku zakazania zagranicznej firmie inwestycyjnej prowadzenia w całości lub części działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, firma ta nie może podjąć tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja zakazująca prowadzenie takiej działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu. 10. W przypadku zakazania osobie odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osoba ta nie może wykonywać czynności		

	związanych z działalnością maklerską w ramach umowy o pracę, zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze, zawartej z firmą inwestycyjną, ani pełnić funkcji w organach domu maklerskiego, przez okres 5 lat od dnia, w którym decyzja o takim zakazie stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego okresu. 11. Komisja prowadzi jawny rejestr osób, którym wydano zakaz, o którym mowa w ust. 2 pkt 7. 12. Komisja informuje Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o sankcjach zastosowanych zgodnie z ust. 2.”;		
Art. 1 pkt 115	art. 169 otrzymuje brzmienie: „Art. 169. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez utworzenie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, narusza przepisy prawa, których przestrzeganie pozostaje pod nadzorem Komisji, lub że przepisy te narusza taki agent, Komisja wzywa pisemnie zagraniczną firmę inwestycyjną do zaprzestania tych naruszeń, wyznaczając termin do ich usunięcia. 2. Bieg terminu do usunięcia przez zagraniczną firmę inwestycyjną naruszeń wskazanych w wezwaniu rozpoczyna się w dniu następującym po dniu otrzymania wezwania. 3. Zagraniczna firma inwestycyjna niezwłocznie, jednak nie później niż w dniu następnym po upływie terminu do usunięcia naruszeń wskazanych w wezwaniu, przekazuje Komisji informację o sposobie uwzględnienia wezwania, wskazując szczegółowy sposób usunięcia wskazanych w wezwaniu naruszeń. 4. Przez wezwanie, o którym mowa w ust. 1, rozumie się również wydanie zaleceń, o których mowa w art. 36 ust. 5 lub 6 ustawy o nadzorze. Do obliczania biegu terminu i informowania Komisji o sposobie uwzględnienia wezwania stosuje się przepisy art. 36 ust. 7 i 8 ustawy o nadzorze. 5. Jeżeli zagraniczna firma inwestycyjna nie usunęła w całości stwierdzonych naruszeń, lub w razie bezskutecznego upływu terminu na ich usunięcie, Komisja może:	Art. 86 ust. 2	W przypadku gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego stwierdzą, że firma inwestycyjna posiadająca oddział na terytorium tego państwa członkowskiego narusza przepisy prawne lub regulacyjne przyjęte w tym państwie członkowskim na mocy przepisów niniejszej dyrektywy, przyznających prawa właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, organy te wymagają, aby dana firma inwestycyjna usunęła tę niezgodność z przepisami. Jeżeli firma inwestycyjna nie podejmuje niezbędnych działań, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmują wszelkie odpowiednie środki zapewniające, aby dana firma inwestycyjna usunęła tę niezgodność z przepisami. O charakterze tych środków powiadamia się właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego. W przypadku gdy mimo środków podjętych przez przyjmujące państwo członkowskie, firma inwestycyjna nadal narusza przepisy prawne lub regulacyjne, o których mowa w akapicie pierwszym, obowiązujące w przyjmującym państwie członkowskim, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po poinformowaniu właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego, podejmuje wszelkie odpowiednie środki niezbędne do ochrony inwestorów i właściwego funkcjonowania rynków. Komisję i EUNGiPW informuje się o takich środkach bez zbędnej zwłoki. Ponadto właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego

	1) w drodze decyzji: a) zawiesić w całości albo w części prawo wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczną firmę inwestycyjną do czasu zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń, nie dłużej jednak niż na okres sześciu miesięcy, lub b) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile jest możliwe jej ustalenie, albo 2) skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010. 6. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 5 pkt 1 lit. a, Komisja może określić szczegółowe warunki zawieszenia prawa wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym termin, od którego prawo to jest zawieszone, oraz czynności, które zagraniczna firma inwestycyjna jest zobowiązana podjąć w celu należytego zabezpieczenia interesów inwestorów w związku z zawieszeniem. 7. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, oraz o jej treści Komisja informuje właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia. 8. Jeżeli pomimo wydania decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, zagraniczna firma inwestycyjna lub jej agent w dalszym ciągu, naruszając przepisy, o których mowa w ust. 1, działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego lub działa w sposób naruszający zasady uczciwego obrotu, Komisja, po poinformowaniu właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia może, w drodze decyzji: 1) zakazać tej firmie, w całości albo w części, wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo 2) nałożyć na tę firmę karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności, określonego w przedłożonej właściwemu organowi nadzoru		może skierować daną sprawę do EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

	innego państwa członkowskiego informacji, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo 3) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile możliwe jest jej ustalenie, a nakaz nie był wcześniej nałożony, bądź szkoda ujawniła się po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, albo 4) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, albo 5) zakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo 6) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, albo 7) zastosować jedną lub kilka sankcji określonych w pkt 1 lub 3–5, oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 2 lub 6. 9. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia, po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 7, nie zgadza się z decyzją, o której mowa w ust. 5 pkt 1, a informację o tym przekazał Komisji przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 8, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010. 10. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 8 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 11. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 8 pkt 2 lub ust. 10.		

	12. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 8 pkt 2 albo 6, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 13. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 8 pkt 2 lub 6, uwzględnia w szczególności: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) stopień przyczynienia się zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta do powstania naruszenia; 3) sytuację finansową zagranicznej firmy inwestycyjnej na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez zagraniczną firmę inwestycyjną lub jej agenta, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić; 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić; 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta; 7) gotowość zagranicznej firmy inwestycyjnej do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia; 8) uprzednie, stwierdzone przez Komisję, naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez zagraniczne firmy inwestycyjne, popełnione przez zagraniczną firmę inwestycyjną, jej agenta lub osoby, na które jest nakładana kara. 14. W przypadku zakazania zagranicznej firmie inwestycyjnej prowadzenia w całości lub w części działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, firma ta nie może podjąć tej działalności przez upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja zakazująca prowadzenie takiej działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu. 15. W przypadku zakazania osobie odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osoba ta nie może wykonywać czynności związanych z działalnością maklerską w ramach umowy o pracę, zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze, zawartej z firmą inwestycyjną,		

	ani pełnić funkcji w organach domu maklerskiego, przez okres 5 lat od dnia, w którym decyzja o takim zakazie stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego okresu. 16. Komisja prowadzi jawny rejestr osób, którym wydano zakaz, o którym mowa w ust. 8 pkt 5. 17. Komisja informuje Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o sankcjach zastosowanych zgodnie z ust. 8.”;		
Art. 1 pkt 116	w art. 169a:		
Art. 1 pkt 116 lit. a-c	a) ust. 1–1b otrzymują brzmienie: „1. W przypadku gdy dom maklerski narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji: 1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, lub 2) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, lub 3) nakazać odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny. 1a. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany narusza przepisy regulujące zasady prowadzenia działalności przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, Komisja może, w drodze decyzji: 1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, lub 2) nakazać odwołanie członka zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny. 1b. W przypadku gdy bank prowadzący działalność maklerską lub zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji: 1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia lub	Art. 70 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku naruszenia obowiązków mających zastosowanie do firm inwestycyjnych, operatorów rynku, dostawców usług w zakresie udostępniania informacji i instytucji kredytowych, w związku z usługami inwestycyjnymi lub działalnością inwestycyjną i usługami dodatkowymi, oraz oddziałów firm z państw trzecich, kary i inne środki mogły być stosowane, na warunkach określonych w prawie krajowym w obszarach niezharmonizowanych niniejszą dyrektywą, w stosunku do członków organu zarządzającego firm inwestycyjnych i operatorów rynku oraz wszelkich innych osób fizycznych i prawnych, które na mocy krajowego prawa są odpowiedzialne za naruszenie.

	2) nakazać odwołanie osoby odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenia w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny. b) po ust. 1b dodaje się ust. 1ba w brzmieniu: „1ba. W przypadku gdy podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach narusza przepisy określające zasady świadczenia tych usług, Komisja może, w drodze decyzji: 1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia lub 2) nakazać odwołanie członka zarządu podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny.”, c) ust. 1c otrzymuje brzmienie: „1c. Kara, o której mowa w ust. 1–1ba, nie może być nałożona, jeżeli od uzyskania przez Komisję wiadomości o czynie określonym odpowiednio w ust. 1–1ba upłynęło więcej niż 2 lata albo od popełnienia tego czynu upłynęło więcej niż 5 lat.”,		
Art. 1 pkt 116 lit. d	po ust. 1c dodaje się ust. 1d i 1e w brzmieniu: „1d. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1–1ba, uwzględnia w szczególności: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) stopień przyczynienia się osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie do jego powstania; 3) sytuację finansową osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić; 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić; 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie; 7) gotowość osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie do współpracy z Komisją; 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie	Art. 72 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy uwzględniały – przy ustalaniu rodzaju i wysokości kary administracyjnej lub innego środka nakładanych w ramach wykonywania uprawnień do nakładania kar przewidzianych w art. 70 – wszystkie istotne okoliczności, w tym w stosownych przypadkach: a) wagę naruszenia i czas jego trwania; b) stopień odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za dane naruszenie; c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest w szczególności wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub rocznych dochodów oraz aktywów netto odpowiedzialnej osoby fizycznej; d) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można je ustalić; e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić; f) poziom współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z

	działalności odpowiednio przez dom maklerski, spółkę prowadzącą rynek regulowany, bank prowadzący działalność maklerską lub podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, popełnione przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie; 9) potencjalne skutki systemowe naruszenia. 1e. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez osoby, o których mowa w ust. 1–1ba, w wyniku naruszenia, o którym mowa w tych przepisach, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1–1ba, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.”;		właściwym organem, bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia wyrównania uzyskanych korzyści lub strat unikniętych przez tę osobę; g) wcześniejsze naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną. Przy określaniu rodzaju i wielkości kar administracyjnych i innych środków właściwe organy mogą wziąć pod uwagę dodatkowe czynniki oprócz tych, o których mowa w akapicie pierwszym.
Art. 1 pkt 117	w art. 169b ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Komisja przekazuje corocznie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informację o przypadkach zastosowania w poprzednim roku kalendarzowym sankcji, o których mowa w art. 165 ust. 1a i art. 169a ust. 1–1ba, oraz sankcji, o których mowa w art. 167 ust. 1–3, z wyłączeniem cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.”;		
Art. 1 pkt 118	w art. 169c ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany narusza przepisy regulujące prowadzenie platformy aukcyjnej, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 5 000 000 euro na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia.”;		
Art. 1 pkt 119	po art. 171b dodaje się art. 171c–171f w brzmieniu: „Art. 171c. 1. W przypadku gdy kontrahent w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2015/2365 nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 4 tego rozporządzenia, Komisja może: 1) nakazać kontrahentowi, który dopuścił się naruszenia, zaprzestania dalszego naruszania tego przepisu oraz zobowiązać go do podjęcia we wskazanym terminie działań, które mają zapobiegać naruszaniu tego przepisu w przyszłości; 2) nałożyć na kontrahenta karę pieniężną do wysokości 21 784 000 zł albo do kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 21 784 000 zł; 3) w przypadku kontrahenta prowadzącego działalność na podstawie		

	zezwolenia wydanego przez Komisję – cofnąć to zezwolenie. 2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez kontrahenta w wyniku niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2015/2365, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać nałożona w wysokości do trzykrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty. 3. W przypadku gdy kontrahent jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 4. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub ust. 3. 5. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się kontrahent. 6. W przypadku gdy kontrahent nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2015/2365, Komisja może: 1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń; 2) zawiesić w czynnościach członka zarządu tego podmiotu, którego działania lub zaniechania doprowadziły do naruszenia tego przepisu, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy. 7. W przypadku kontrahenta będącego funduszem inwestycyjnym kara pieniężna nakładana jest na towarzystwo funduszy inwestycyjnych będące organem tego funduszu, a sankcje, o których mowa w ust. 6: 1) pkt 1 – są nakładane na osoby odpowiedzialne w tym towarzystwie za zaistniałe naruszenie;		

	2) pkt 2 – są nakładane na członka zarządu tego towarzystwa. 8. W przypadku kontrahenta będącego alternatywną spółką inwestycyjną zarządzaną przez zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych kara pieniężna nakładana jest odpowiednio na zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE. 8. W przypadku kontrahenta będącego alternatywną spółką inwestycyjną zarządzaną przez zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych kara pieniężna nakładana jest odpowiednio na zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE, a sankcje, o których mowa w ust. 6: 1) pkt 1 – są nakładane na osoby odpowiedzialne u zewnętrznie zarządzającego ASI albo u zarządzającego z UE za zaistniałe naruszenie; 2) pkt 2 – są nakładane na członka zarządu zewnętrznie zarządzającego ASI albo na członka zarządu zarządzającego z UE. 9. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację o: 1) treści rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w ust. 1, 2 i 5–8, oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, zawierające imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) kontrahenta, na których została nałożona sankcja, 2) złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy, 3) treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji - zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 rozporządzenia 2015/2365. 10. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 9 pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały. 11. Informacje, o których mowa w ust. 9, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia. Art. 171d. 1. W przypadku gdy kontrahent w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2015/2365 dokonuje ponownego wykorzystania w rozumieniu art. 3 pkt 12 rozporządzenia 2015/2365 wbrew warunkom określonym w art. 15 tego rozporządzenia, Komisja może:		

	1) nakazać kontrahentowi, który dopuścił się naruszenia, zaprzestania dalszego naruszania tego przepisu oraz zobowiązać go do podjęcia we wskazanym terminie działań, które mają zapobiegać naruszaniu tego przepisu w przyszłości; 2) nałożyć na kontrahenta karę pieniężną: a) w przypadku kontrahenta będącego osobą fizyczną – do wysokości 21 784 000 zł, b) w przypadku kontrahenta niebędącego osobą fizyczną – do wysokości 65 352 000 zł albo do kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 65 352 000 zł; 3) w przypadku kontrahenta prowadzącego działalność na podstawie zezwolenia wydanego przez Komisję – cofnąć to zezwolenie. 2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez kontrahenta w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać nałożona w wysokości do trzykrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty. 3. W przypadku gdy kontrahent jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 4. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b lub ust. 3. 5. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się kontrahent. 6. W przypadku dopuszczenia się przez kontrahenta naruszenia, o którym mowa w ust. 1, Komisja może: 1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestania		

	działań skutkujących powstaniem naruszeń; 2) zawiesić w czynnościach członka zarządu tego podmiotu, którego działania lub zaniechania doprowadziły do naruszenia tego przepisu, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy. 7. W przypadku kontrahenta będącego funduszem inwestycyjnym kara pieniężna nakładana jest na towarzystwo funduszy inwestycyjnych będące organem tego funduszu, a sankcje, o których mowa w ust. 6: 1) pkt 1 – są nakładane na osoby odpowiedzialne w tym towarzystwie za zaistniałe naruszenie; 2) pkt 2 – są nakładane na członka zarządu tego towarzystwa. 8. W przypadku kontrahenta będącego alternatywną spółką inwestycyjną zarządzaną przez zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych kara pieniężna nakładana jest odpowiednio na zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE, a sankcje, o których mowa w ust. 6: 1) pkt 1 – są nakładane na osoby odpowiedzialne u zewnętrznie zarządzającego ASI albo u zarządzającego z UE za zaistniałe naruszenie; 2) pkt 2 – są nakładane na członka zarządu zewnętrznie zarządzającego ASI albo na członka zarządu zarządzającego z UE. 9. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informacje o: 1) treści rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w ust. 1, 2 i 5–8, oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, zawierające imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) kontrahenta, na których została nałożona sankcja, 2) złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy, 3) treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji – zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 rozporządzenia 2015/2365. 10. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 9 pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały. 11. Informacje, o których mowa w ust. 9, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.		

	Art. 171e. Komisja, nakładając sankcje, o których mowa w art. 170c lub art. 170d, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 23 rozporządzenia 2015/2365. Art. 171f. 1 Na każdego, kto narusza zakazy lub ograniczenia wprowadzone na podstawie art. 40, art. 41, art. 42 lub art. 45 rozporządzenia 600/2014, lub nie stosuje się do żądania, o którym mowa w art. 45 rozporządzenia 600/2014, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł. 2. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 3. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 lub 2.		
Art. 1 pkt 120 (Art. 176g)	po art. 176f dodaje się art. 176g-176n w brzmieniu: „Art. 176g. 1. Na każdego, kto narusza ustalone przez Komisję limity pozycji, o których mowa w art. 32c ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł. 2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści. 3. W przypadku gdy podmiot naruszający limit pozycji jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe,	Art. 57 ust. 14	Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy mogły stosować swoje uprawnienia do nakładania kar na mocy niniejszej dyrektywy za naruszenia limitów pozycji określonych zgodnie z niniejszym artykułem w odniesieniu do: a) pozycji posiadanych przez osoby znajdujące się lub działające na ich terytorium lub za granicą, które przekraczają limity dotyczące towarowych kontraktów pochodnych określone przez właściwe organy w odniesieniu do kontraktów w systemach obrotu mających siedzibę lub działających na ich terytorium, lub ekonomicznie równoważnych kontraktów będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym; b) pozycji w posiadaniu osób znajdujących się lub działających na ich

	lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 4. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 3. 5. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) stopień przyczynienia się osoby, na którą jest nakładana kara, do powstania naruszenia; 3) sytuację finansową osoby, na którą jest nakładana kara; 4) skalę korzyści uzyskanych przez osobę, na którą jest nakładana kara, jeżeli można te korzyści ustalić; 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić; 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań osoby, na którą jest nakładana kara; 7) gotowość do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia; 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez osobę, na którą jest nakładana kara; 9) wpływ posiadanej pozycji w towarowym instrumencie pochodnym na ważny interes publiczny lub wykonanie obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku towaru, stanowiącego instrument bazowy dla towarowego instrumentu pochodnego, w stosunku do którego nastąpiło przekroczenie limitu pozycji. 6. Jeżeli zachowanie limitów pozycji ustalonych przez Komisję nie jest możliwe bez naruszenia przez podmiot naruszający limit pozycji obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku towaru, stanowiącego instrument bazowy dla towarowego instrumentu		terytorium, które przekraczają limity dotyczące towarowych kontraktów pochodnych określone przez właściwe organy w innych państwach członkowskich.

	pochodnego, w stosunku do którego nastąpiło przekroczenie limitu pozycji, Komisja odstępuje od wymierzenia kary.		
Art. 1 pkt 120 (Art. 176h)	Art. 176h. 1. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości, przez zamieszczenie na swojej stronie internetowej: 1) informację o treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, zawierającą imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) innego podmiotu, na który nałożona została sankcja, o której mowa w art. 165, art. 165b–165e, art. 166a, art. 167, art. 167d, art. 168a, art. 169 i art. 169a; 2) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – informację o jego złożeniu, jeżeli Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy; 3) informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji. 2. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, następuje po doręczeniu decyzji stronie postępowania. 3. Komisja może, w drodze uchwały, opóźnić przekazanie do publicznej wiadomości informacji o decyzji, o której mowa w ust. 1, lub przekazać taką informację bez wskazywania osoby fizycznej lub innego podmiotu, na który została nałożona sankcja, w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości: 1) wyrządziłoby niewspółmierną i znaczącą szkodę uczestnikom rynku finansowego; 2) w przypadku danych osobowych lub nazwy podmiotu – jest nieproporcjonalne do wagi stwierdzonego naruszenia; 3) stanowiłoby poważne zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub będącego w toku postępowania administracyjnego, wyjaśniającego lub karnego. 4. Komisja może nie przekazywać do publicznej wiadomości informacji o sankcjach nałożonych na podstawie art. 165, art. 165b–165e, art. 166a, art. 167, art. 167d, art. 168a, art. 169 i art. 169a w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości mogłoby: 1) naruszyć stabilność systemu finansowego lub 2) wyrządzić niewspółmierną i znaczącą szkodę podmiotom, które dopuściły się naruszenia. 5. W przypadku gdy Komisja nie przekazała do publicznej wiadomości	Art. 71 ust. 1, 3 i 4	1. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy nakładające na właściwe organy obowiązek publikowania każdej decyzji o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka za naruszenie rozporządzenia (UE) nr 600/2014 lub przepisów krajowych przyjętych w wykonaniu niniejszej dyrektywy na swoich oficjalnych stronach bez zbędnej zwłoki po poinformowaniu o tej decyzji osoby, na którą nałożono karę. Publikacja ta obejmuje co najmniej informacje o rodzaju i charakterze naruszenia oraz o tożsamości osób odpowiedzialnych. Obowiązek ten nie ma zastosowania do decyzji nakładających środki o charakterze dochodzeniowym. Jednakże w przypadku gdy właściwy organ uzna, że opublikowanie tożsamości osób prawnych lub danych osobowych osób fizycznych byłoby nieproporcjonalne, w oparciu o indywidualną ocenę przeprowadzoną w odniesieniu do proporcjonalności opublikowania takich danych, lub w przypadku gdy opublikowanie takich danych zagroziłoby stabilności rynków finansowych lub trwającemu dochodzeniu, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy: a) odroczyły publikację decyzji o nałożeniu kary lub innego środka do momentu, kiedy przyczyny nieopublikowania przestaną być aktualne; b) opublikowały decyzję o nałożeniu kary lub innego środka w formie anonimowej w sposób zgodny z prawem krajowym, jeżeli taka anonimowa publikacja zapewnia skuteczną ochronę odnośnych danych osobowych; c) w ogóle nie publikowały decyzji nakładającej karę lub inny środek, w przypadku gdy warianty określone w lit. a) i b) uznaje się za niewystarczające w celu zapewnienia: (i) utrzymania stabilności rynków finansowych; (ii) proporcjonalności publikacji takich decyzji w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za drugorzędny. W przypadku podjęcia decyzji o opublikowaniu informacji o karze lub innym środku w formie anonimowej, opublikowanie odpowiednich

	informacji o imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) innego podmiotu, może upublicznić te dane, jeżeli ustały przesłanki, o których mowa w ust. 3 pkt 1. 6. Informacje, o których mowa w ust. 1, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez co najmniej 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia, z tym że informacje dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, są dostępne na tej stronie przez rok. Usunięcie danych ze strony internetowej następuje na wniosek podmiotu, który dopuścił się naruszenia. 7. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku nieprzekazania do publicznej wiadomości informacji, zgodnie z ust. 4. Komisja informuje również o złożeniu przez stronę wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji. 8. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych raz w roku informację zbiorczą o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 1, 3 i 4.		danych może zostać odłożone w czasie o rozsądny okres, jeżeli przewiduje się, że w po tym okresie przyczyny publikowania informacji w formie anonimowej przestaną być aktualne. 3. Właściwe organy zapewniają, aby wszelkie informacje opublikowane zgodnie z niniejszym artykułem pozostały na ich oficjalnej stronie internetowej przez okres co najmniej pięciu lat po ich publikacji. Dane osobowe zawarte w takich informacjach muszą być dostępne na oficjalnej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres wymagany na mocy mających zastosowanie przepisów o ochronie danych. Właściwe organy informują EUNGiPW o wszystkich karach administracyjnych, które nałożyły, lecz nie opublikowały zgodnie z ust. 1 lit. c), w tym o wszelkich odwołaniach z nimi związanych i ich wynikach. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy otrzymywały informacje i ostateczne orzeczenia dotyczące wszelkich nałożonych sankcji karnych oraz przekazywały je EUNGiPW. EUNGiPW prowadzi centralną bazę danych zgłoszonych mu kar wyłącznie do celów wymiany informacji między właściwymi organami. Do bazy tej mogą mieć dostęp wyłącznie właściwe organy i jest ona aktualizowana na podstawie informacji przekazywanych przez właściwe organy. 4. Państwa członkowskie przekazują EUNGiPW co roku zbiorcze informacje o wszystkich karach i innych środkach nałożonych zgodnie z ust. 1 i 2. Obowiązek ten nie ma zastosowania do środków o charakterze dochodzeniowym. EUNGiPW publikuje te informacje w sprawozdaniu rocznym. W przypadku gdy państwa członkowskie wybierają, zgodnie z art. 70, ustanowienie sankcji karnych za naruszenia przepisów, o których mowa w tym artykule, ich właściwe organy przekazują EUNGiPW co roku anonimowe i zbiorcze dane dotyczące wszystkich przeprowadzonych dochodzeń i nałożonych sankcji karnych. EUNGiPW publikuje dane dotyczące nałożonych sankcji karnych w sprawozdaniu rocznym.
Art. 1	Art. 176i. 1. W przypadku gdy:		

pkt 120 (Art. 176i)	1) administrator narusza wymogi w zakresie zarządzania i kontroli sprawowanych przez administratora, określone w art. 4–10 rozporządzenia 2016/1011, 2) administrator narusza wymogi dotyczące danych wejściowych, metod wyznaczania wskaźnika referencyjnego lub zgłaszania naruszeń, określone w art. 11–14 rozporządzenia 2016/1011, inne niż wymogi określone w art. 11 ust. 1 lit. d lub ust. 4 tego rozporządzenia, 3) administrator narusza wymogi w zakresie kodeksu postępowania, określone w art. 15 rozporządzenia 2016/1011, 4) podmiot nadzorowany przekazujący dane, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia 2016/1011, narusza wymogi w zakresie zarządzania i kontroli, określone w art. 16 tego rozporządzenia, 5) administrator narusza wymogi dotyczące kluczowego wskaźnika referencyjnego, określone w art. 21 rozporządzenia 2016/1011, 6) administrator lub podmiot nadzorowany przekazujący dane narusza wymogi dotyczące przekazywania danych na potrzeby kluczowego wskaźnika referencyjnego, określone w art. 23 rozporządzenia 2016/1011, 7) administrator narusza wymogi dotyczące istotnego wskaźnika referencyjnego, określone w art. 24 lub art. 25 rozporządzenia 2016/1011, 8) administrator narusza wymogi dotyczące pozaistotnego wskaźnika referencyjnego, określone w art. 26 rozporządzenia 2016/1011, 9) administrator narusza wymogi w zakresie oświadczenia, określone w art. 27 rozporządzenia 2016/1011, 10) administrator narusza wymogi w zakresie procedury, określone w art. 28 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011, 11) podmiot nadzorowany w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia 2016/1011 narusza wymogi określone w art. 28 ust. 2 rozporządzenia 2016/1011, 12) podmiot nadzorowany narusza wymogi w zakresie stosowania wskaźników referencyjnych określone w art. 29 rozporządzenia 2016/1011 – Komisja może nałożyć, odpowiednio na administratora, podmiot nadzorowany przekazujący dane, albo na podmiot nadzorowany, karę pieniężną do wysokości 2 212 750 zł – w przypadku osoby fizycznej, a w przypadku administratora, podmiotu nadzorowanego przekazującego dane,		

	albo podmiotu nadzorowanego niebędących osobami fizycznymi, karę pieniężną do wysokości 4 425 500 zł lub do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 4 425 500 zł. 2. W przypadku gdy administrator narusza art. 11 ust. 1 lit. d lub ust. 4 rozporządzenia 2016/1011, Komisja może nałożyć na administratora karę pieniężną: 1) w przypadku administratora będącego osobą fizyczną – do wysokości 442 550 zł; 2) w przypadku administratora niebędącego osobą fizyczną – do wysokości 1 106 375 zł lub do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 1 106 375 zł. 3. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej odpowiednio przez administratora, podmiot nadzorowany przekazujący dane, albo przez podmiot nadzorowany, w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 1 lub 2, kara pieniężna, o której mowa w tych przepisach, może zostać nałożona w wysokości do trzykrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty. 4. W przypadku gdy administrator, podmiot nadzorowany przekazujący dane, albo podmiot nadzorowany, jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 lub 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego, ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. 5. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1, 2 lub 4. 6. W decyzji o nałożeniu kary Komisja może wyznaczyć termin wykonania		

	obowiązku lub dokonania czynności wymaganej przepisami, których naruszenie było podstawą nałożenia kary pieniężnej. W razie bezskutecznego upływu tego terminu Komisja może powtórnie wydać decyzję o nałożeniu kary pieniężnej, o której mowa odpowiednio w ust. 1 albo 2. 7. W przypadku gdy administrator, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo podmiot nadzorowany narusza wymogi, o których mowa w ust. 1, Komisja może również nakazać zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości. 8. W przypadku gdy administrator, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo podmiot nadzorowany narusza wymogi, o których mowa w ust. 1, Komisja może również: 1) zawiesić w czynnościach członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy; 2) nakazać odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie – w przypadku gdy naruszenia, o których mowa w ust. 1, mają charakter poważny i systematyczny.		
Art. 1 pkt 120 (Art. 176j)	Art. 176j. 1. Komisja może cofnąć albo zawiesić, na okres 6 miesięcy, zezwolenie lub rejestrację udzielone administratorowi na podstawie art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011, w przypadkach określonych w art. 35 ust. 1 tego rozporządzenia. 2. W okresie, na który Komisja zawiesiła administratorowi zezwolenie lub rejestrację, w przypadkach określonych w art. 35 ust. 3 rozporządzenia 2016/1011, Komisja może zezwolić na kontynuowanie opracowywania wskaźnika referencyjnego. 3. W decyzji w sprawie cofnięcia albo zawieszenia zezwolenia lub rejestracji udzielonych administratorowi na podstawie art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w art. 176i ust. 1 albo 2, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się administrator. 4. Decyzja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. 5. Komisja, w terminie 5 dni roboczych, informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia		

	lub zawieszenia zezwolenia lub rejestracji, o których mowa w ust. 1.		
Art. 1 pkt 120 (Art. 176k-176n)	Art. 176k. 1. Komisja może cofnąć, albo zawiesić, na okres 6 miesięcy, uznanie udzielone administratorowi mającemu siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie innym niż państwo członkowskie na podstawie art. 32 ust. 5 rozporządzenia 2016/1011, w przypadkach określonych w art. 32 ust. 8 tego rozporządzenia. 2. Decyzja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Art. 176l. 1. Komisja może nakazać administratorowi lub innemu podmiotowi nadzorowanemu, zaprzestanie stosowania danego wskaźnika referencyjnego, zatwierdzonego na podstawie art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011, w przypadku gdy przestały być spełnione warunki określone w art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011. 2. Decyzja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Art. 176m. Komisja, nakładając sankcje, o których mowa w art. 176i–176l, uwzględnia okoliczności określone w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011. Art. 176n. 1. Komisja, w drodze uchwały, przekazuje do publicznej wiadomości informacje o wydaniu decyzji, o których mowa w art. 176i–176l, w zakresie i w sposób określony w art. 45 rozporządzenia 2016/1011. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące imienia i nazwiska osoby, której dotyczy decyzja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.”;		
Art. 1 pkt 121	po art. 178a dodaje się art. 178b w brzmieniu: „Art. 178b. Kto bez wymaganego zezwolenia lub upoważnienia zawartego w odrębnych przepisach albo nie będąc do tego uprawnionym w inny sposób określony w ustawie lub rozporządzeniu 2016/1011, prowadzi działalność w zakresie sprawowania kontroli nad opracowywaniem wskaźnika referencyjnego, podlega grzywnie do 5 000 000 zł.”;		
Art. 1 pkt 122	w art. 184 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzanie czynności, o których mowa w art. 30 ust. 1–3, art. 32d, art. 88, art. 90 ust. 2 i 3 oraz art. 122, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”.		

Art. 2-3	Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.) w art. 5a pkt 13 otrzymuje brzmienie: „13) pochodnych instrumentach finansowych – oznacza to instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;". Art. 3. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.) w art. 4a pkt 22 otrzymuje brzmienie: „22) pochodnych instrumentach finansowych – oznacza to instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;".		
Art. 4 pkt 1	W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2017 r. poz. 220, 791 i 1089) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3: a) pkt 44 otrzymuje brzmienie: „44) rynek organizowany przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany – obrót towarami giełdowymi lub instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane wyłącznie przez dostawę, albo obrót produktami energetycznymi sprzedawanymi w obrocie hurtowym, które są wykonywane wyłącznie przez dostawę, na zorganizowanej platformie obrotu, organizowany na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768 i …) przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany;”, b) po pkt 44 dodaje się pkt 44a w brzmieniu: „44a) zorganizowana platforma obrotu – zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 2e ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;”;		
Art. 4 pkt 2	2) w art. 49a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej jest obowiązane sprzedawać nie mniej niż 15% energii elektrycznej wytworzonej w danym roku na giełdach towarowych w		

	rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na zorganizowanej platformie obrotu, prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, z zastrzeżeniem ust. 2. 2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej mające prawo do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej sprzedaje wytworzoną energię elektryczną nieobjętą obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, w sposób zapewniający publiczny, równy dostęp do tej energii, w drodze otwartego przetargu, na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na zorganizowanej platformie obrotu, prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową, lub na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.”		
Art. 4 pkt 3	3) w art. 49b w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie: „–na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na zorganizowanej platformie obrotu, prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych.”.		
Art. 5 pkt 1	W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876 i 2361) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 4 w pkt 38 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 39-45 w brzmieniu: „39) lokata strukturyzowana – przyjmowany przez bank depozyt o oznaczonym terminie zapadalności, w którym wpłacony kapitał jest w całości zwracany, a wypłata odsetek lub świadczeń dodatkowych oraz ich wysokość jest uzależniona od uprzednio określonych warunków,		

	obejmujących takie czynniki jak: a) indeks lub połączenie indeksów, z wyłączeniem lokat o zmiennym oprocentowaniu, których stopa zwrotu jest bezpośrednio powiązana z indeksem stopy procentowej takiej jak Euribor lub Libor, b) instrument finansowy lub połączenie instrumentów finansowych, c) towar lub połączenie towarów oraz inne aktywa lub ich połączenie, d) kurs walutowy lub połączenie kursów walutowych; 40) rozporządzenie 2017/565 – rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 1, z późn. zm.)); 41) klient profesjonalny – podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 39b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi; 42) klient detaliczny – podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 39c ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi; 43) uprawniony kontrahent – podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 39d ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi; 44) osoba zaangażowana – osoba, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2017/565; 45) trwały nośnik – nośnik umożliwiający użytkownikowi przechowywanie adresowanych do niego informacji w sposób umożliwiający dostęp do nich przez okres odpowiedni do celów sporządzenia tych informacji i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci.”;		
Art. 5 pkt 2	w art. 5 w ust. 2 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu: „11) pośrednictwo w zawieraniu umów lokaty strukturyzowanej; 12) doradztwo w odniesieniu do lokat strukturyzowanych.”;		
Art. 5 pkt 3	po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu: „Art. 5a. 1. Doradztwo w odniesieniu do lokaty strukturyzowanej polega na przygotowywaniu, z inicjatywy banku albo na wniosek klienta, oraz przekazywaniu klientowi, określonej w art. 9 rozporządzenia 2017/565,		

	pisemnej, ustnej lub przekazanej w innej formie, w szczególności elektronicznej, spełniającej wymóg trwałego nośnika, przygotowanej w oparciu o potrzeby i sytuację klienta, rekomendacji, dotyczącej otwarcia lub likwidacji jednej lub więcej lokat strukturyzowanych, bądź dokonania innej czynności wywołującej równoważne skutki, której przedmiotem są lokaty strukturyzowane, albo rekomendacji dotyczącej powstrzymania się od otwarcia lub likwidacji jednej lub więcej lokat strukturyzowanych, lub dotyczącej powstrzymania się od innej czynności wywołującej równoważne skutki, której przedmiotem są lokaty strukturyzowane. 2. Bank może świadczyć usługę doradztwa w odniesieniu do lokaty strukturyzowanej w sposób zależny lub niezależny.”;		
Art. 5 pkt 4	w art. 31: a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) określenie czynności bankowych, do których wykonywania bank ma być upoważniony, oraz dane o przedmiocie i zakresie zamierzonej działalności, w tym określenie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, które bank zamierza wykonywać zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy;”, b) w ust. 2 uchyla się pkt 3a;		
Art. 5 pkt 5	w art. 34: ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Zmiana statutu banku wymaga zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego.”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do wniosku o wydanie zezwolenia na zmianę statutu banku przepisy art. 33 oraz art. 36 ust. 2a stosuje się odpowiednio.”;		
Art. 5 pkt 6	w art. 36 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Do wniosku załącza się: 1) dokumenty, o których mowa w art. 6 lit. c, f, h oraz i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1943 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji i wymogów w zakresie udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017, str. 4), odpowiadające		

	zakresowi czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, które bank zamierza wykonywać zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy; 2) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 596/2014", w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, które bank zamierza wykonywać zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy.";		
Art. 5 pkt 7	Rozdział 6a Lokaty strukturyzowane Art. 88a. W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, których przedmiotem są lokaty strukturyzowane, oraz czynności, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 11 i 12, (usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych), bank stosuje przepisy niniejszego rozdziału oraz bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej, w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do zawierania umów lokaty strukturyzowanej, pośrednictwa w zawieraniu umów lokaty strukturyzowanej oraz doradztwa w odniesieniu do lokat strukturyzowanych. Art. 88b. 1. Bank na pisemne żądanie podmiotu innego niż określony w art. 3 pkt 39b lit. a–m ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, i w zakresie określonym w takim żądaniu, może traktować go jako klienta profesjonalnego, pod warunkiem że posiada on wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji w zakresie lokat strukturyzowanych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Bank przed uwzględnieniem żądania jest obowiązany ustalić wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych przy świadczeniu usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, których żądanie dotyczy. 2. Bank może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/565, w		

	zakresie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, traktować klienta profesjonalnego jak klienta detalicznego. 3. Bank może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2017/565, i na zasadach określonych w art. 71 ust. 2–4 tego rozporządzenia, w zakresie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, traktować uprawnionego kontrahenta jak klienta detalicznego albo klienta profesjonalnego. 4. Bank, w zakresie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, dokonuje podziału klientów na kategorie, zaliczając ich odpowiednio do kategorii klientów detalicznych, klientów profesjonalnych lub uprawnionych kontrahentów. 5. Do dokonywania przez bank podziału klientów na kategorie zgodnie z ust. 4 stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. 6. Do świadczenia przez bank usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych na rzecz kategorii klientów, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. Art. 88c. 1. Bank świadcząc usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych działa w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jego klientów. Bank jest obowiązany stosować rozwiązania i procedury zapewniające niezwłoczne, uczciwe i należyte wykonywanie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych. 2. Wszelkie informacje kierowane przez bank do klientów lub potencjalnych klientów, w tym informacje upowszechniane przez bank w celu reklamy lub promocji usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, są rzetelne, niebudzące wątpliwości i niewprowadzające w błąd. Informacje upowszechniane w celu reklamy lub promocji usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych świadczonych przez bank są oznaczane w sposób niebudzący wątpliwości jako informacje upowszechniane w tych celach. Upowszechnianie informacji w sposób rzetelny, niebudzący wątpliwości i niewprowadzający w błąd jest zachowane w przypadku spełnienia przez bank warunków, o których mowa w art. 44 rozporządzenia 2017/565. 3. Treść i forma informacji, o których mowa w ust. 2, jest prezentowana w		

	taki sposób, aby klient lub potencjalny klient, do którego jest kierowana informacja, lub który może się z taką informacją zapoznać, mógł zrozumieć charakter oraz ryzyko związane z daną usługą oraz podjąć świadomą decyzję. 4. Bank przekazuje, z uwzględnieniem art. 45–51 i art. 61 rozporządzenia 2017/565, w odpowiednim czasie adekwatne i odpowiednie informacje dotyczące: 1) banku oraz usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych świadczonych przez ten bank; 2) kosztów i opłat związanych ze świadczeniem tych usług. 5. W przypadku świadczenia usługi, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, bank, zgodnie z art. 52 rozporządzenia 2017/565, przekazuje również informację o: 1) zależnym lub niezależnym charakterze świadczonej usługi; 2) zakresie lokat strukturyzowanych będących przedmiotem analizy na potrzeby udzielenia rekomendacji, w szczególności informację, w jakim stopniu zakres analizy dotyczy lokat strukturyzowanych oferowanych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z bankiem lub przez podmioty, które pozostają z nim w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru świadczonej usługi; 3) częstotliwości dokonywania okresowej oceny odpowiedniości lokat strukturyzowanych, jeżeli bank zobowiązał się do dokonywania takiej oceny. 6. W przypadku gdy usługa, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, jest świadczona w sposób niezależny, bank, z uwzględnieniem art. 53 rozporządzenia 2017/565: 1) obejmuje zakresem analizy wystarczający rodzaj dostępnych lokat strukturyzowanych i ich liczbę w sposób odpowiednio zróżnicowany, w celu zapewnienia, że rekomendacja jest adekwatna i we właściwy sposób realizuje cele inwestycyjne; 2) nie obejmuje zakresem analizy wyłącznie lokat strukturyzowanych oferowanych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z bankiem lub przez podmioty, które pozostają z nim w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko		

	naruszenia niezależnego charakteru świadczonej usługi. 7. Przepisów ust. 2–5 nie stosuje się w przypadku, gdy usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych są elementem innych usług uregulowanych w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819), ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2017 r. poz. 819), lub w odrębnych przepisach określających odrębne obowiązki informacyjne wobec klientów lub potencjalnych klientów. Art. 88d. 1. Bank, w związku ze świadczeniem usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, nie może przyjmować ani przekazywać jakichkolwiek świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, ani jakichkolwiek świadczeń niepieniężnych, z wyłączeniem: 1) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych od klienta lub od osoby działającej w jego imieniu, oraz świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przekazywanych klientowi lub osobie działającej w jego imieniu; 2) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych lub przekazywanych osobie trzeciej, które są niezbędne do wykonywania danej usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych na rzecz klienta, w szczególności: a) kosztów z tytułu przechowywania środków pieniężnych powierzonych przez klienta, b) opłat na rzecz organu nadzoru, c) podatków, należności publicznoprawnych oraz innych opłat, których obowiązek zapłaty wynika z przepisów prawa, d) opłat związanych z wymianą walutową; 3) świadczeń pieniężnych i świadczeń niepieniężnych innych niż określone w pkt 1 i 2, jeżeli: a) są one przyjmowane albo przekazywane w celu poprawienia jakości danej usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych świadczonej przez bank na rzecz klienta, b) ich przyjęcie lub przekazanie nie ma negatywnego wpływu na działanie przez bank w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego		

	obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jego klienta, c) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana, o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia danej usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych – przy czym warunek ten uznaje się za spełniony również w przypadku przekazania klientowi lub potencjalnemu klientowi informacji sporządzonej w formie ujednoliconej. 2. W przypadku świadczenia usługi, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, w sposób niezależny, bank nie może przyjmować świadczeń pieniężnych ani świadczeń niepieniężnych od podmiotu trzeciego w związku ze świadczeniem tej usługi. 3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do drobnych świadczeń niepieniężnych przyjmowanych przez bank, jeżeli: 1) świadczenia te mogą poprawić jakość świadczonej na rzecz klienta usługi, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12; 2) łączna wielkość i charakter tych świadczeń nie wpływałyby negatywnie na przestrzeganie przez bank obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta; 3) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana, o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia usługi, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, przy czym świadczenia te mogą być opisane w sposób ogólny. 4. Bank informuje klienta o wszelkich zmianach w zakresie informacji przekazanych zgodnie z ust. 1 pkt 3 lit. c i ust. 3 pkt 3, jeżeli zmiany te mają związek z usługami w odniesieniu do lokat strukturyzowanych świadczonymi na rzecz klienta. 5. Do przyjmowania i przekazywania przez bank świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych, w związku ze świadczeniem usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. g ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi stosuje		

	się odpowiednio. Art. 88e. 1. Bank świadczący usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych zapewnia, aby sposób wynagradzania osób zaangażowanych oraz oceny pracy świadczonej przez te osoby na rzecz banku nie powodował ich działania w sposób nierzetelny i nieprofesjonalny, niezgodnie z najlepiej pojętymi interesami jego klientów; w tym celu bank opracowuje, wdraża oraz stosuje politykę wynagrodzeń i praktyki, stosując odpowiednio art. 27 rozporządzenia 2017/565. 2. W przypadku świadczenia usługi, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, sposób wynagradzania oraz ocena pracy nie mogą zachęcać do udzielania rekomendacji mających za przedmiot daną lokatę strukturyzowaną w przypadku, gdy inna lokata strukturyzowana byłaby bardziej adekwatna i lepiej realizowała cele klienta. 3. Sposób wynagradzania, o którym mowa w ust. 1 i 2, dotyczy przyznawania wynagrodzenia w postaci wszystkich form płatności lub korzyści pieniężnych lub niepieniężnych przekazywanych przez bank bezpośrednio lub pośrednio osobom zaangażowanym, przy świadczeniu usług na rzecz klientów. Art. 88f. 1. W przypadku gdy: 1) usługa w odniesieniu do lokat strukturyzowanych ma być świadczona w ramach jednej umowy łącznie z inną usługą, bank informuje klienta, przed zawarciem umowy, czy jest możliwe oddzielne zawarcie umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych oraz umowy o świadczenie innych usług, a jeżeli jest to możliwe, przekazuje klientowi odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z poszczególnymi umowami; 2) zawarcie umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych jest warunkiem zawarcia umowy o świadczenie innej usługi, albo zawarcie umowy o świadczenie innej usługi jest warunkiem zawarcia umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, bank informuje klienta, przed zawarciem umowy, czy jest możliwe zawarcie wyłącznie jednej z tych umów, a jeżeli jest to możliwe, przekazuje klientowi odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z poszczególnymi umowami.		

	2. W przypadku gdy ryzyko wynikające z: 1) zawarcia z klientem detalicznym umowy, w ramach której usługa w odniesieniu do lokat strukturyzowanych ma być świadczona łącznie z inną usługą, może różnić się od ryzyka wynikającego z oddzielnego zawarcia umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, bank informuje o tym klienta, i przedstawia opis ryzyka wynikającego z poszczególnych usług świadczonych w ramach umowy, oraz sposób, w jaki jednoczesne występowanie tych usług zmienia poziom ryzyka; 2) zawarcia z klientem detalicznym umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, jako warunku zawarcia umowy o świadczenie innej usługi, albo z zawarcia z klientem detalicznym umowy o świadczenie innej usługi, jako warunku zawarcia umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, może różnić się od ryzyka wynikającego z zawarcia umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych bez takich warunków, bank informuje o tym klienta, i przedstawia opis ryzyka wynikającego z poszczególnych usług, oraz sposób, w jaki jednoczesne występowanie tych usług zmienia poziom ryzyka. Art. 88g. 1. Bank świadczący usługę, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, uzyskuje od klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego: 1) wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym; 2) sytuacji finansowej, w tym zdolności do ponoszenia strat; 3) celów inwestycyjnych, w tym poziomu akceptowanego ryzyka. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są uzyskiwane od klienta lub potencjalnego klienta w celu umożliwienia udzielania przez bank rekomendacji, które są dla niego odpowiednie ze względu na jego osobistą sytuację lub potrzeby inwestycyjne, w szczególności zdolność do ponoszenia strat oraz poziom akceptowanego ryzyka. 3. Bank świadczący usługę, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, przekazuje klientowi detalicznemu, na trwałym nośniku, raport zawierający potwierdzenie odpowiedniości rekomendacji z wyjaśnieniem przyczyn, dla których rekomendacja jest dla niego odpowiednia. 4. Bank, stosując odpowiednio art. 54 i art. 55 rozporządzenia 2017/565, na		

	podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, dokonuje oceny odpowiedniości lokaty strukturyzowanej, oraz sporządza raport, o którym mowa w ust. 3. Art. 88h. 1. Bank świadczący usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, których konstrukcja utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienie ryzyka związanego ze stopą zwrotu lub zrozumienie kosztów likwidacji lokaty przed terminem, uzyskuje od klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym, w celu oceny, czy usługa ta jest dla niego odpowiednia. W przypadku, o którym mowa w art. 88f ust. 1, ocenie podlega, czy umowa zawierana w okolicznościach określonych art. 88f ust. 1, jest dla klienta lub potencjalnego klienta odpowiednia. 2. W przypadku gdy na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, bank stwierdzi, że usługa nie jest odpowiednia dla klienta lub potencjalnego klienta, niezwłocznie informuje o tym klienta lub potencjalnego klienta. 3. W przypadku gdy klient lub potencjalny klient nie przedstawi informacji, o których mowa w ust. 1, lub jeżeli przedstawi informacje niewystarczające, bank informuje go, że brak tych informacji uniemożliwia bankowi dokonanie oceny, czy usługa jest dla niego odpowiednia. 4. Bank uzyskuje informacje, o których mowa w ust. 1, dokonuje oceny odpowiedniości usługi oraz przechowuje informacje dotyczące przeprowadzonej oceny, stosując odpowiednio art. 55 i art. 56 rozporządzenia 2017/565. 5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do banku świadczącego usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w przypadku, gdy: 1) umowa jest zawierana z inicjatywy klienta lub potencjalnego klienta, 2) klient lub potencjalny klient został poinformowany przez bank, że zawarcie umowy nie jest związane z obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz że nie będzie on korzystał z ochrony, jaką zapewniałoby mu wykonanie przez bank takiego obowiązku, oraz 3) bank spełnia wymogi związane z zarządzaniem konfliktami interesów. 6. Jeżeli do zawarcia umowy dochodzi w wyniku skierowania do klienta lub potencjalnego klienta zindywidualizowanych informacji o banku, lokacie		

	strukturyzowanej lub usłudze, przyjmuje się, że nie została ona zawarta w sposób określony w ust. 5 pkt 1. Art. 88i. 1. Bank, który świadcząc na rzecz klienta usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, korzysta z pośrednictwa innego banku, instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, może dokonywać oceny, o której mowa w art. 88g i art. 88h, na podstawie informacji dotyczących klienta lub potencjalnego klienta, otrzymywanych od tych podmiotów, oraz uznać za prawidłową ocenę dokonaną przez te podmioty. 2. Bank, który pośredniczy w świadczeniu usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych przez inny bank, instytucję kredytową, firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną i przekazuje im informacje dotyczące klienta lub potencjalnego klienta, zapewnia kompletność i rzetelność tych informacji oraz prawidłowość oceny dokonanej zgodnie z art. 88g i art. 88h. Art. 88j. 1. Przy świadczeniu usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych bank jest obowiązany przekazywać klientowi detalicznemu lub klientowi profesjonalnemu, na trwałym nośniku, regularne sprawozdania związane z wykonywaniem umowy o świadczenie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, uwzględniające rodzaj i złożoność danych lokat strukturyzowanych, charakter świadczonej usługi oraz koszty związane z usługami w odniesieniu do lokat strukturyzowanych świadczonymi na rzecz klienta. 2. W przypadku gdy bank świadcząc usługę, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, na rzecz klienta detalicznego, udzielił mu rekomendacji i zobowiązał się w ramach umowy do przeprowadzania okresowej oceny jej odpowiedniości, jest obowiązany przekazywać klientowi regularnie ocenę tej rekomendacji wskazując, czy jest ona nadal odpowiednia dla tego klienta. 3. Do przekazywania sprawozdań, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. h ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. Art. 88k. 1. Bank określa, wdraża i utrzymuje organizację przedsiębiorstwa w sposób zapewniający: 1) odpowiednią liczbę osób świadczących pracę na jego rzecz, wymaganą do		

	prawidłowego świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych oraz 2) posiadanie przez osoby, o których mowa w pkt 1, odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia w zakresie powierzonych obowiązków, oraz utrzymywanie i doskonalenie przez te osoby takiej wiedzy i takich kompetencji. 2. Do osób, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 lit. d i g ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. 3. Bank opracowuje, wdraża i stosuje procedury oraz inne regulacje wewnętrzne w zakresie niezbędnym do prawidłowego świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych. W przypadku świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych dla klientów detalicznych bank opracowuje, wdraża i stosuje regulaminy świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych. 4. W przypadku gdy konstrukcja lokaty strukturyzowanej uniemożliwia uregulowanie praw i obowiązków związanych ze świadczeniem usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych w sposób jednolity dla wszystkich klientów, na rzecz których świadczone są takie usługi, wymogu opracowania regulaminu, o którym mowa w ust. 3, nie stosuje się. 5. Przy wykonywaniu obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 3, bank uwzględnia zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności w zakresie lokat strukturyzowanych. 6. Bank opracowuje, wdraża i stosuje politykę w zakresie świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, uwzględniającą charakterystykę oraz potrzeby klientów lub potencjalnych klientów oraz akceptowany przez klientów lub potencjalnych klientów poziom ryzyka. 7. Bank, stosując odpowiednio przepisy art. 72–76 rozporządzenia 2017/565: 1) rejestruje, przechowuje i archiwizuje dokumenty, nagrania oraz inne nośniki informacji sporządzane lub otrzymywane w związku ze świadczonymi usługami w odniesieniu do lokat strukturyzowanych; 2) sporządza na trwałym nośniku protokoły, notatki lub nagrania z rozmów przeprowadzonych w bezpośredniej obecności klienta lub potencjalnego klienta.		

	8. Z zastrzeżeniem art. 76 ust. 11 rozporządzenia 2017/565, obowiązek przechowywania i archiwizowania, o którym mowa w ust. 7, wygasa z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym dokumenty lub nośniki informacji zostały sporządzone lub otrzymane, a w przypadku regulaminów, procedur oraz innych regulacji wewnętrznych – z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym przestały one obowiązywać. Komisja może zażądać od banku przechowywania i archiwizowania takich danych lub dokumentów po upływie tego terminu, nie dłużej jednak niż przez 7 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zostały one sporządzone lub otrzymane, lub przestały obowiązywać. 9. Obowiązek, o którym mowa w ust. 7, obejmuje również nagrywanie rozmów telefonicznych i zapisywanie korespondencji elektronicznej związanych z czynnościami, które mogłyby skutkować świadczeniem jednej z usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, nawet jeżeli w wyniku prowadzenia tych rozmów lub korespondencji nie dochodziłoby do świadczenia usługi. Obowiązek nagrywania rozmów telefonicznych i zapisywania korespondencji elektronicznej obejmuje urządzenia banku, oraz, pod warunkiem zatwierdzenia do używania przez bank prywatnych urządzeń osób zatrudnionych w banku – także takie prywatne urządzenia. 10. Bank informuje klientów lub potencjalnych klientów o nagrywaniu rozmów telefonicznych lub zapisywaniu prowadzonej korespondencji elektronicznej, w wyniku których dochodziłoby lub mogłoby dojść do świadczenia usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, przed rozpoczęciem takiego nagrania lub zapisu. Bank nie może prowadzić rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej, jeżeli nie poinformował klienta o nagrywaniu rozmów lub zapisywaniu korespondencji. 11. Bank podejmuje działania zapobiegające prowadzeniu przez osoby zatrudnione w banku rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej z wykorzystaniem zatwierdzonych prywatnych urządzeń tych osób, jeżeli nie jest w stanie nagrywać tych rozmów lub zapisywać prowadzonej korespondencji elektronicznej. Art. 88l. 1. Bank jest obowiązany zatrudniać osoby posiadające odpowiednią		

	wiedzę i kompetencje w zakresie: 1) przekazywania klientom lub potencjalnym klientom informacji o usługach w odniesieniu do lokat strukturyzowanych; 2) wykonywania czynności, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12. 2. Bank zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez osoby, o których mowa w ust. 1, wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków. 3. Do osób, o których mowa w ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 lit. b i g ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. 4. Ustanowiony w banku system wynagradzania osób świadczących pracę na jego rzecz, uczestniczących w świadczeniu usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w szczególności obsługujących klienta lub potencjalnego klienta, powinien wspierać wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 88c ust. 1, oraz być środkiem ograniczającym ryzyko wystąpienia konfliktu interesów. Art. 88m. 1. Przy opracowywaniu, wdrażaniu i stosowaniu rozwiązań technicznych i organizacyjnych w świadczeniu usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych bank uwzględnia odpowiednio zasady określone w art. 21 rozporządzenia 2017/565. 2. Bank opracowuje, wdraża i stosuje politykę w celu zapewnienia zgodności działalności banku z przepisami prawa regulującymi świadczenie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych oraz adekwatne i skuteczne rozwiązania techniczne i organizacyjne w tym zakresie, w tym zasady regulujące zawieranie transakcji przez osoby zaangażowane. 3. Bank wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 2, stosując odpowiednio art. 22, art. 25, art. 26, art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2017/565. 4. Bank opracowuje, wdraża i stosuje odpowiednie środki oraz procedury zarządzania konfliktami interesów w rozumieniu art. 33 rozporządzenia 2017/565, z uwzględnieniem art. 34 i art. 35 tego rozporządzenia. 5. Bank, który opracowuje lokatę strukturyzowaną, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem opracowywania lokaty strukturyzowanej, zapewniające, że lokata strukturyzowana oraz strategia dystrybucji będą odpowiednie dla grupy		

	docelowej. 6. Przez grupę docelową rozumie się określoną grupę osób, do których kierowana jest bezpośrednia lub za pośrednictwem innych podmiotów propozycja zawarcia umowy lokaty strukturyzowanej, z których potrzebami, cechami lub celami, lokata strukturyzowana jest zgodna. 7. Przez strategię dystrybucji rozumie się zamierzony sposób, w jaki może zostać zawarta umowa lokaty strukturyzowanej z osobą należącą do grupy docelowej. 8. Rozwiązania, o których mowa w ust. 5, obejmują w szczególności: 1) określenie grupy docelowej lokaty strukturyzowanej z uwzględnieniem podziału klientów na kategorie zgodnie z art. 88b ust. 4; 2) identyfikację wszelkich istotnych ryzyk związanych z potencjalnym zawarciem umowy lokaty strukturyzowanej przez grupę docelową w celu dokonania oceny, czy lokata strukturyzowana byłaby odpowiednia dla tej grupy docelowej; 3) określenie strategii dystrybucji lokaty strukturyzowanej, w przypadku gdy rekomendowanie, oferowanie, zawieranie lub umożliwianie zawarcia umowy lokaty strukturyzowanej będzie wykonywane przez bank samodzielnie, jak i przez uprawnione do takich czynności podmioty, przy czym strategia dystrybucji powinna być odpowiednia dla określonej grupy docelowej; 4) sprawdzenie przed opracowaniem lokaty strukturyzowanej, czy lokata strukturyzowana pozostaje zgodna z potrzebami określonej grupy docelowej oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tej lokaty jest odpowiednia dla tej grupy docelowej; 5) regularny przegląd, czy lokata strukturyzowana pozostaje zgodna z potrzebami określonej grupy docelowej, oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tej lokaty jest odpowiednia dla tej grupy docelowej – dokonywany z uwzględnieniem wszelkich zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej. 9. Bank, który rekomenduje, oferuje albo w inny sposób umożliwia otwarcie lokaty strukturyzowanej przez osoby należące do grupy docelowej, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem wykonywania tych czynności zapewniające, że lokata		

	strukturyzowana oraz strategia dystrybucji będą odpowiednie dla grupy docelowej. 10. Rozwiązania, o których mowa w ust. 9, obejmują w szczególności: 1) określenie grupy docelowej lokaty strukturyzowanej, także w przypadku, gdy podmiot opracowujący lokatę strukturyzowaną nie określił grupy docelowej lokaty strukturyzowanej; 2) określenie strategii dystrybucji lokaty strukturyzowanej odpowiedniej dla określonej grupy docelowej; 3) regularny przegląd, czy lokata strukturyzowana pozostaje zgodna z potrzebami określonej grupy docelowej, oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tej lokaty jest odpowiednia dla tej grupy docelowej – dokonywany z uwzględnieniem wszelkich zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej. 11. W przypadku zamiaru dokonania istotnych zmian cech lokaty strukturyzowanej, grupy docelowej lub strategii dystrybucji lokaty strukturyzowanej, bank jest obowiązany dokonać oceny planowanych zmian. Przepisy ust. 5 i 8 stosuje się odpowiednio. 12. W przypadku gdy strategia dystrybucji lokaty strukturyzowanej przewiduje wykorzystanie uprawnionych podmiotów trzecich, bank który opracowuje lokatę strukturyzowaną udostępnia tym podmiotom informacje dotyczące tej lokaty strukturyzowanej, sposobu określenia grupy docelowej oraz strategii dystrybucji tej lokaty strukturyzowanej. 13. Bank, który rekomenduje, oferuje, zawiera lub umożliwia zawarcie umowy lokaty strukturyzowanej, uzyskuje od banku, który opracowuje lokatę strukturyzowaną, informacje o rozwiązaniach określonych w ust. 8, oraz inne informacje pozwalające na zrozumienie cech lokaty strukturyzowanej oraz określonej grupy docelowej. 14. Bank, który rekomenduje, oferuje, zawiera lub umożliwia zawarcie umowy lokaty strukturyzowanej, nie jest obowiązany do ponownego określenia grupy docelowej oraz strategii dystrybucji, jeżeli określił grupę docelową lub strategię dystrybucji w związku z opracowaniem lokaty strukturyzowanej. 15. Do opracowywania, rekomendowania, oferowania, zawierania lub umożliwiania zawarcia umowy lokaty strukturyzowanej stosuje się		

	odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”;		
Art. 5 pkt 8	w art. 133 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) zgodności działalności prowadzonej przez banki zgodnie z art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi z przepisami tej ustawy, niniejszej ustawy, rozporządzenia 596/2014, aktami delegowanymi wydanymi na podstawie tego rozporządzenia oraz ze statutem;”;		
Art. 5 pkt 9	w art. 138: a) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7e w brzmieniu: „7a. W przypadku stwierdzenia, że bank, z naruszeniem art. 88a–88m, wykonuje czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, których przedmiotem są lokaty strukturyzowane, lub że bank, z naruszeniem art. 88a–88m, wykonuje czynności, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 11 lub 12, Komisja Nadzoru Finansowego, zamiast środków, o których mowa w ust. 3, może: 1) nakazać bankowi zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, lub nałożyć na bank karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo – gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej w wyniku naruszenia – nałożyć na bank karę pieniężną w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści; 2) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń lub nałożyć na te osoby karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł; 3) zawiesić w czynnościach członka zarządu banku odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy; 4) wystąpić do właściwego organu banku z wnioskiem o odwołanie członka zarządu banku – w przypadku rażących i uporczywych naruszeń przepisów, o których mowa w ust. 1; przepis art. 22d stosuje się odpowiednio; 5) ograniczyć zakres działalności banku lub jego jednostek organizacyjnych; 6) uchylić zezwolenie na utworzenie banku i podjąć decyzję o likwidacji		

	banku; art. 147 ust. 3 i art. 153–156 stosuje się odpowiednio.. 7b. W przypadku naruszenia przez bank art. 88m ust. 4–15 Komisja Nadzoru Finansowego może także zakazać wykonywania przez bank czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, których przedmiotem są lokaty strukturyzowane, lub zakazać wykonywania przez bank czynności, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 11 i 12. 7c. Decyzje, o których mowa w ust. 7a i 7b, Komisja Nadzoru Finansowego podaje do publicznej wiadomości. Przepis art. 176h ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi stosuje się odpowiednio. 7d. W przypadku gdy bank jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 7a pkt. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym. 7e. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe, o którym mowa w ust. 7a pkt 1 lub ust. 7d.”, b) w ust. 8 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując decyzję, o której mowa w ust. 3, 3a i 7a, uwzględnia:”.		
Art. 6 pkt 1-3	W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1127 i 1089) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2: a) w pkt 2 uchyla się lit. c i e, b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) hurtowych produktach energetycznych – rozumie się przez to produkty energetyczne będące przedmiotem obrotu hurtowego na zorganizowanej platformie obrotu, które muszą być wykonywane przez dostawę, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;”; 2) uchyla się art. 3;		

	3) w art. 5: a) ust. 2c otrzymuje brzmienie: „2c. Na rynku regulowanym, o którym mowa w ust. 2b, może być prowadzony obrót wyłącznie: 1) instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d, e oraz i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest towar giełdowy dopuszczony do obrotu na giełdzie towarowej, w tym derywatami elektroenergetycznymi i derywatami gazowymi; 2) instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. j ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi; 3) instrumentami pochodnymi, których instrumentem bazowym jest instrument finansowy, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. j ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi; 4) pięciodniowymi kontraktami terminowymi typu future, o których mowa w art. 3 pkt 30b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”, b) uchyla się ust. 2d, c) po ust. 2e dodaje się ust. 2ea w brzmieniu: „2ea. W skład zarządu spółki, o której mowa w ust. 1, wchodzą osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym w podmiotach, których przedmiot działalności związany jest z obrotem hurtowym towarami giełdowymi dopuszczonymi do obrotu organizowanego przez tę spółkę, nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami oraz wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania tą spółka, z tym że co najmniej jeden członek zarządu spółki, o której mowa w ust. 1, zamiast stażu pracy w podmiotach, których przedmiot działalności związany jest z obrotem hurtowym towarami giełdowymi dopuszczonymi do obrotu organizowanego przez tę spółkę, powinien posiadać staż pracy w instytucjach rynku finansowego lub podmiotach świadczących usługi na rzecz instytucji rynku finansowego w zakresie podstawowej działalności tych instytucji.”, d) po ust. 2f dodaje się ust. 2g–2i w brzmieniu: „2g. Spółka, o której mowa w ust. 1, prowadząca rynek regulowany w		

	rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, może prowadzić zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu tej ustawy. 2h. Na zorganizowanej platformie obrotu, o której mowa w ust. 2g, może być prowadzony obrót wyłącznie: 1) instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d, e oraz i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest towar giełdowy dopuszczony do obrotu na giełdzie towarowej, w tym derywatami elektroenergetycznymi i derywatami gazowymi; 2) instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. j ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi; 3) instrumentami pochodnymi, których instrumentem bazowym jest instrument finansowy, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. j ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi; 4) produktami energetycznymi będącymi przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę, w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowym. 2i. Prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu wymaga zezwolenia wydanego z zachowaniem trybu określonego art. 25 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”, e) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Spółka, o której mowa w ust. 1, może dokonywać rozliczeń: 1) transakcji giełdowych, 2) transakcji zawartych poza giełdą przez będące jej członkami przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, jeżeli ich przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa gazowe lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, 3) transakcji zawartych w obrocie, o którym mowa w ust. 2h – jeżeli zasady dokonywania rozliczeń takich transakcji zostaną określone odpowiednio w regulaminie giełdy lub zorganizowanej platformy obrotu.”, f) uchyla się ust. 4, g) ust. 5a otrzymuje brzmienie: „5a. Minimalna wysokość kapitału własnego spółki prowadzącej rynek		

	regulowany, o której mowa w ust. 2b, wynosi 10 000 000 zł. Przepis art. 21 ust. 8 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi stosuje się odpowiednio.”;		
Art. 6 pkt 4	w art. 7 w ust. 2 w pkt 9: a) lit. b otrzymuje brzmienie: „b) 3 towarowych domów maklerskich albo 2 towarowych domów maklerskich oraz 4 przedsiębiorstw energetycznych posiadających koncesję na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną – w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne i spełniających warunki, o których mowa w art. 50b ust. 1 – w przypadku gdy przedmiotem obrotu na giełdzie mają być towary giełdowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b,”, b) uchyla się lit. d;		
Art. 6 pkt 5	w art. 9 ust. 6 otrzymuje brzmienie: a) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Podmioty, o których mowa w ust. 3 pkt 4, mogą być wyłącznie stronami zawieranych na własny rachunek transakcji giełdowych, których przedmiotem są towary giełdowe będące określonymi rodzajami energii, paliwami gazowymi, lub prawami majątkowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 50b ust. 1.”, b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Przepisów ust. 6 oraz rozdziału 7 nie stosuje się do czynności z zakresu działalności maklerskiej wykonywanych wyłącznie na rzecz podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047, z późn. zm.), do której należy podmiot wykonujący te czynności.”;		
Art. 6 pkt 6	w art. 11 w ust. 2: a) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) sposoby określenia wymagań jakościowych towarów giełdowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. a i b, i standardów przewidzianych dla transakcji dotyczących praw majątkowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d, a także sposoby kontroli jakości towarów giełdowych;”, b) pkt 16 otrzymuje brzmienie: „16) wskazanie sposobu rozliczania transakcji.”;		

Art. 6 pkt 7	uchyla się art. 13;		
Art. 6 pkt 8	w art. 14: a) ust. 2c i 2d otrzymują brzmienie: „2c. Giełdowa izba rozrachunkowa może także dokonywać obsługi finansowej oraz wykonywać zadania określone w art. 15 ust. 5 i 6 w odniesieniu do transakcji innych niż transakcje giełdowe, jeżeli ich przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa gazowe lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f.”, „2d. Giełdowa izba rozrachunkowa może, na zlecenie jej członka, dokonywać zgłoszeń zawartych przez niego transakcji, których przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa gazowe lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, przekazując te zgłoszenia do podmiotu prowadzącego właściwy rejestr lub system, w ramach których są realizowane świadczenia niepieniężne wynikające z tych transakcji, a także przesyłać informacje o takich transakcjach do innych podmiotów, jeżeli taki obowiązek spoczywa na jej członku zgodnie z przepisami prawa.”, b) po ust. 2d dodaje się ust. 2e w brzmieniu: „2e. Giełdowa izba rozrachunkowa może dokonywać obsługi finansowej transakcji zawartych w ramach obrotu na zorganizowanej platformie obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, której przedmiotem są produkty energetyczne będące przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę.”, c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Giełdowa izba rozrachunkowa nie może prowadzić działalności innej niż określona w ust. 2 i 2b–2e.”;		
Art. 6 pkt 9	9) w art. 15: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Członkami giełdowej izby rozrachunkowej mogą być wyłącznie jej akcjonariusze, spółki prowadzące giełdę towarową, zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub giełdową izbę rozrachunkową z siedzibą w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji		

	Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, towarowe domy maklerskie, domy maklerskie oraz podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4 i w art. 50 ust. 1.”, b) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Giełdowa izba rozrachunkowa może prowadzić rachunki pieniężne, dokonywać rozliczeń pieniężnych, udzielać pożyczek oraz uczestniczyć w rozrachunkach dokonywanych przez Narodowy Bank Polski, na zasadach stosowanych w przypadku rozrachunków międzybankowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ust. 1 oraz w ust. 5 i 6.”;		
Art. 6 pkt 10-22	10) uchyla się art. 17; 11) w art. 18: a) uchyla się ust. 2, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do rozliczania przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, transakcji giełdowych lub innych transakcji w ramach wykonywania funkcji giełdowej izby rozrachunkowej stosuje się odpowiednio przepisy art. 14 ust. 2 zdanie drugie, ust. 2b–2e oraz art. 15, a w pozostałym zakresie – przepisy ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”; 12) w art. 18a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Na potrzeby rozliczeń transakcji, o których mowa w art. 14 ust. 2e, giełdowa izba rozrachunkowa może być stroną transakcji.”; 13) w art. 37 uchyla się ust. 5; 14) w art. 38 w ust. 2 uchyla się pkt 1, 5 i 6; 15) uchyla się art. 38a; 16) w art. 38b ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. W umowie o świadczenie usług brokerskich w zakresie obrotu towarami giełdowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b i d, towarowy dom maklerski zobowiązuje się do prowadzenia rachunku lub rejestru towarów giełdowych oraz rachunku pieniężnego, służącego do obsługi realizacji jego zobowiązań wobec dającego zlecenie. 3. Towarowy dom maklerski odpowiada wobec dającego zlecenie za wykonanie zobowiązania wynikającego z transakcji giełdowej, której		

	przedmiotem są towary giełdowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d."; 17) uchyla się art. 38d; 18) w art. 38f dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu: „2. Towarowy dom maklerski może prowadzić działalność dotyczącą hurtowych produktów energetycznych, polegającą na: 1) nabywaniu lub zbywaniu hurtowych produktów energetycznych na rachunek własny; 2) wykonywaniu zleceń nabycia lub zbycia hurtowych produktów energetycznych, w tym dokonywaniu rozliczeń transakcji – pod warunkiem posiadania zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 38 ust. 2 pkt 2; 3) doradztwie w zakresie obrotu hurtowymi produktami energetycznymi – pod warunkiem posiadania zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 38 ust. 2 pkt 4; 4) prowadzeniu rachunków lub rejestrów hurtowych produktów energetycznych – pod warunkiem posiadania zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3. 3. Do działalności, o której mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 73 ust. 4–6a, art. 73a ust. 5, art. 83a ust. 3a–3c, art. 83b ust. 7 oraz art. 83c ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi."; 19) w art. 39 w ust. 1: a) pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) określenie rodzajów towarów giełdowych lub innych instrumentów, które będą przedmiotem czynności, o których mowa w pkt 4;", b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: „6a) określenie zorganizowanej platformy obrotu lub zorganizowanych platform obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, na której lub na których wnioskodawca zamierza prowadzić działalność;", c) pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) oświadczenia osób, które będą kierować działalnością maklerską lub działalnością dotyczącą hurtowych produktów energetycznych, o		

	niekaralności za przestępstwa lub wykroczenia określone w art. 41a ust. 1 pkt 4;"; 20) w art. 50b w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, mogą zawierać na giełdzie, we własnym imieniu, transakcje, których przedmiotem są towary giełdowe będące określonymi rodzajami energii, paliwami gazowymi lub prawami majątkowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, pod warunkiem:"; 21) uchyla się art. 56 i art. 56a; 22) uchyla się art. 60.		
Art. 7	W ustawie z 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344) w art. 334 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do sprzedaży przez syndyka papierów wartościowych w sposób określony w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych nie stosuje się art. 7 ust. 1 oraz art. 53 ust. 7 tej ustawy oraz art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.".		
Art. 8	W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:		
Art. 8 pkt 1	w art. 2: a) po pkt 2d dodaje się pkt 2e w brzmieniu: „2e) rozporządzeniu 2017/565 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 1, z późn. zm.));", b) w pkt 13a: - lit. g otrzymuje brzmienie: „g) podmiotem zawierającym, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na własny rachunek transakcje na rynkach kontraktów terminowych, opcji lub innych instrumentów pochodnych albo na rynkach pieniężnych wyłącznie w celu zabezpieczenia pozycji zajętych na tych		

	rynkach, lub działającym w tym celu na rachunek innych członków takich rynków, o ile odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji ponoszą uczestnicy rozliczający tych rynków,”, - lit. l otrzymuje brzmienie: „l) organem publicznym, który zarządza długiem publicznym, bankiem centralnym, Bankiem Światowym, Międzynarodowym Funduszem Walutowym, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym lub inną organizacją międzynarodową pełniącą podobne funkcje,”, - lit. n otrzymuje brzmienie: „n) podmiotem innym niż wskazane w lit. a–m, który jest traktowany jako klient profesjonalny;”;		
Art. 8 pkt 2	w art. 18 dodaje się ust. 3-6 w brzmieniu: „3. Wysokość wynagrodzenia towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym jest uzależniona od rodzaju polityki inwestycyjnej funduszu lub subfunduszu oraz ryzyka inwestycyjnego. 4. Wysokość wynagrodzenia za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym powinna być tak ustalona, aby zapewnione były ochrona interesu uczestników funduszy inwestycyjnych oraz konkurencyjność funduszy inwestycyjnych. 5. Statut funduszu inwestycyjnego otwartego lub specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego nie może przewidywać obciążania aktywów funduszu kosztami związanymi ze zbywaniem oraz odkupywaniem jednostek uczestnictwa. 6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym, kierując się w szczególności potrzebą zapewnienia konkurencyjności funduszy inwestycyjnych, przy uwzględnieniu sytuacji finansowej towarzystw funduszy inwestycyjnych.”;		
Art. 8	w art. 24 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:		

pkt 3	„2b. Zmiana statutu funduszu inwestycyjnego otwartego oraz specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego w zakresie dostosowania do maksymalnej wysokości wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem, określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 18 ust. 6, nie wymaga uzyskania zezwolenia.”;		
Art. 8 pkt 4	w art. 32: a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) towarzystwa niebędącego organem tego funduszu, świadczącego usługę w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, której przedmiotem są jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA;”, b) w ust. 2a pkt 2–4 otrzymują brzmienie: „2) nie wykonuje żadnych czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, poza czynnościami, o których mowa w ust. 2 i 2b; 3) prowadzi działalność, o której mowa w ust. 2 i 2b, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 4) przekazuje zlecenia nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa wyłącznie do funduszu inwestycyjnego, funduszu zagranicznego, funduszu inwestycyjnego otwartego z siedzibą w państwie należącym do EEA, firmy inwestycyjnej, banku, instytucji kredytowej, oddziału firmy inwestycyjnej posiadającej siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie należącym do EEA, lub do oddziału banku zagranicznego.”, c) po ust. 2b dodaje się ust. 2c i 2d w brzmieniu: „2c. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, podlega obowiązkowi uczestnictwa w systemie rekompensat, o którym mowa w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, w takim samym zakresie, jak dom maklerski prowadzący działalność wyłącznie w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych lub doradztwa inwestycyjnego. Przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi o obowiązkowym systemie rekompensat stosuje się odpowiednio.		

	2d. Obowiązkowi, o którym mowa w ust. 2c, nie podlega podmiot, o którym mowa w ust. 2, który zawarł umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej związanej z prowadzeniem działalności, o której mowa w ust. 2 i 2b, z uwzględnieniem rozmiaru, profilu ryzyka i statusu prawnego podmiotu, zapewniającego równorzędną ochronę klientów tego podmiotu.”, d) w ust. 4: - po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) plan działalności określający zakres usług świadczonych przez podmiot;”, - pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) wskazanie osób odpowiedzialnych za wykonywanie działalności w zakresie zbywania i odkupywania jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, wraz z opisem wykształcenia, kwalifikacji i doświadczenia tych osób oraz opisem sposobu wykonywania przez te osoby obowiązków i czasu ich wykonywania;”, - pkt 13 otrzymuje brzmienie: „13) dane osobowe osób zarządzających podmiotem, o którym mowa w ust. 2, lub prowadzących sprawy tego podmiotu, oraz osób nadzorujących działalność tego podmiotu, wraz z opisem ich kwalifikacji i doświadczeń zawodowych oraz informacje z Krajowego Rejestru Karnego;”, - w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 i 16 w brzmieniu: „15) kopię umowy o uczestnictwo w systemie rekompensat, zawartej pod warunkiem uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, z Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych Spółką Akcyjną – w przypadku podmiotu, który podlega obowiązkowi uczestnictwa w systemie rekompensat, o którym mowa w ust. 2c; 16) kopię umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej związanej z prowadzeniem działalności, o której mowa w ust. 2 – w przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 2d.”, e) w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) wnioskodawca może wykonywać czynności z naruszeniem zasad uczciwego obrotu lub w sposób nienależycie zabezpieczający interesy osób zapisujących się na jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa,		

	składających zlecenia nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, lub może je wykonywać w sposób nienależycie zabezpieczający interesy uczestników lub potencjalnych uczestników funduszy.”, f) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Komisja, udzielając zezwolenia podmiotowi, o którym mowa w ust. 2, na prowadzenie działalności, o której mowa w tym przepisie, zamieszcza w treści decyzji wzmiankę, że zezwolenie wydano zgodnie z art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, z poźn. zm.).”, g) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Zezwolenie na wykonywanie działalności, o której mowa w ust. 2, wygasa: 1) z chwilą ogłoszenia upadłości lub otwarcia likwidacji podmiotu; 2) jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, przez 12 miesięcy od dnia wydania zezwolenia nie rozpocznie działalności, o której mowa w ust. 2.”, h) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, informuje Komisję o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 13, oraz o zmianie w dokumentach, o których mowa w ust. 4 pkt 1, 2, 3a, 5, 6 i 9, nie później niż w terminie 14 dni od powzięcia wiadomości o takiej zmianie.”;		
Art. 8 pkt 5	w art. 32a: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, prowadzi działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA oraz w zakresie świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz ze szczególnym uwzględnieniem interesu klientów i uczestników tych funduszy. 2. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, stosuje w prowadzonej		

	działalności rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające jej bezpieczeństwo i ciągłość oraz zapobiega powstawaniu konfliktów interesów, a w przypadku powstania takiego konfliktu zapewnia ochronę interesów uczestników lub potencjalnych uczestników funduszu inwestycyjnego oraz ochronę informacji poufnych lub stanowiących tajemnicę zawodową.”, b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu: „3a. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, zatrudnia pracowników posiadających odpowiednią wiedzę i kompetencje w zakresie świadczonych przez ten podmiot usług. 3b. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez osoby, o których mowa w ust. 3a, wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.”, c) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie: „7. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, w związku ze świadczeniem usług w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA, oraz usług doradztwa inwestycyjnego, nie może przyjmować ani przekazywać jakichkolwiek świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, ani jakichkolwiek świadczeń niepieniężnych, z wyłączeniem: 1) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych od klienta lub od osoby działającej w jego imieniu, oraz świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przekazywanych klientowi lub osobie działającej w jego imieniu; 2) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych lub przekazywanych osobie trzeciej, które są niezbędne do wykonywania świadczonej usługi na rzecz klienta, w szczególności: a) opłat na rzecz organu nadzoru, b) podatków, należności publicznoprawnych oraz innych opłat, których obowiązek zapłaty wynika z przepisów prawa; 3) świadczeń pieniężnych i świadczeń niepieniężnych innych niż określone w pkt 1 i 2, jeżeli:		

	a) są one przyjmowane albo przekazywane w celu poprawienia jakości usługi świadczonej przez podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, na rzecz klienta, b) ich przyjęcie lub przekazanie nie ma negatywnego wpływu na działanie przez podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta tego podmiotu, c) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana, o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia usługi – przy czym warunek ten uznaje się za spełniony również w przypadku przekazania klientowi lub potencjalnemu klientowi informacji sporządzonej w formie ujednoliconej. 8. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, informuje klienta o wszelkich zmianach w zakresie informacji przekazanych zgodnie z ust. 7 pkt 3 lit. c, jeżeli zmiany te mają związek z usługami świadczonymi na rzecz klienta.”, d) w ust. 9: - po pkt 2 dodaje się przecinek oraz pkt 3–5 w brzmieniu: „3) tryb i warunki postępowania w zakresie przyjmowania lub przekazywania jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych w związku z działalnością, o której mowa w art. 32 ust. 2 i 2b, 4) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w ust. 3a, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji, 5) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w ust. 3a, wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji, oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób”, - część wspólna otrzymuje brzmienie: „– kierując się koniecznością zapewnienia zasad uczciwego obrotu oraz należytego zabezpieczenia interesów uczestników lub potencjalnych uczestników, niezależnie od rodzaju podmiotu, za pośrednictwem którego nabywane lub zbywane są jednostki uczestnictwa, a także koniecznością zapobiegania występowaniu konfliktów interesów oraz zapewnienia		

	bezpieczeństwa i ciągłości prowadzonej działalności, z uwzględnieniem wytycznych w zakresie zasad uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące usługi maklerskie, wydanych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.”;		
Art. 8 pkt 6	po art. 32a dodaje się art. 32b w brzmieniu: „Art. 32b. Podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, mają obowiązek udostępniać klientowi, przed przyjęciem zlecenia nabycia jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego otwartego lub specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego, lub tytułów uczestnictwa funduszu zagranicznego lub funduszu inwestycyjnego otwartego z siedzibą w państwie należącym do EEA, lub przed rozpoczęciem świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego, listę wszystkich funduszy inwestycyjnych, z którymi zawarły umowę, której przedmiotem jest przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa lub umowę, której przedmiotem jest pośrednictwo w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa. 2. Podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, mają obowiązek dostarczyć towarzystwu, nie później niż do 7 dnia po zakończeniu każdego miesiąca: 1) wykaz wszystkich czynności mających na celu poprawienie jakości usługi świadczonej na rzecz uczestnika lub potencjalnego uczestnika, o których mowa w: a) w art. 83d ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3, b) art. 32a ust. 7 pkt 3 – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2 – wykonanych przez te podmioty w danym miesiącu na rzecz uczestników lub potencjalnych uczestników funduszu, którego jednostki uczestnictwa są zbywane za ich pośrednictwem, wraz ze wskazaniem kosztów poniesionych w związku z wykonaniem każdej z tych czynności, oraz 2) dokumenty potwierdzające wykonanie czynności, o których mowa pkt 1, oraz poniesione koszty tych czynności. 3. Towarzystwo, przed dokonaniem płatności na rzecz podmiotu, o którym		

	mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, 3 lub ust. 2, z tytułu wykonania przez ten podmiot czynności mających na celu poprawienie jakości usługi świadczonej na rzecz uczestnika lub potencjalnego uczestnika, przy zbywaniu lub odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego za jego pośrednictwem, ma obowiązek dokonania weryfikacji: 1) zgodności tych czynności z przepisami prawa i interesem uczestników funduszu inwestycyjnego; 2) zasadności i prawidłowości ustalenia poniesionych przez ten podmiot kosztów. 4. Zarząd towarzystwa przedstawia radzie nadzorczej, co najmniej raz w roku, sprawozdanie z wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 3.”;		
Art. 8 pkt 7	po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu: „Art. 35a. 1. Komisja prowadzi rejestr podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2. 2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera: 1) firmę (nazwę) oraz siedzibę i adres podmiotu, o którym mowa w art. 32 ust. 2; 2) wskazanie zakresu działalności, o której mowa w art. 32 ust. 2, do której prowadzenia uprawniony jest podmiot; 3) wskazanie, czy podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, wykonuje usługi, o których mowa w art. 32 ust. 2b. 3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest jawny.		
Art. 8 pkt 8	w art. 45: a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których przedmiotem są: a) jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez inne towarzystwa lub tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych lub funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA, b) jednostki uczestnictwa specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez inne towarzystwa – w przypadku gdy rozszerzyło przedmiot działalności zgodnie z ust. 1a;”, b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:		

	„3a. W zakresie świadczenia usług, o których mowa w ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, do towarzystwa stosuje się odpowiednio art. 74b, art. 75, art. 76, art. 83a ust. 1a, 1b i 3a, 3c–4d i art. 83b–83j ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, a także przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, przepisy rozporządzenia 2017/565 oraz przepisy innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej – w zakresie, w jakim regulują one sposób świadczenia tych usług.”, c) w ust. 4 uchyla się pkt 2, d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4d w brzmieniu: „4a. Towarzystwo jest obowiązane zatrudniać osoby posiadające odpowiednią wiedzę i kompetencje w zakresie: 1) przekazywania klientom lub potencjalnym klientom informacji o usługach, o których mowa w ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a oraz instrumentach finansowych będących ich przedmiotem; 2) wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 2. 4b. Towarzystwo spełnia wymóg, o którym mowa w ust. 4a pkt 2, jeżeli zatrudnia, na podstawie umowy o pracę, osoby posiadające tytuł doradcy inwestycyjnego lub maklera papierów wartościowych. 4c. Towarzystwo zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez osoby, o których mowa w ust. 4a i 4b , wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków. 4d. Towarzystwo określa, wdraża i utrzymuje organizację przedsiębiorstwa w sposób zapewniający: 1) odpowiednią liczbę osób świadczących pracę na jego rzecz, wymaganą do prawidłowego świadczenia usług, o których mowa w ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a; oraz 2) posiadanie przez osoby, o których mowa w pkt 1, odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia w zakresie powierzonych obowiązków, oraz utrzymywanie i doskonalenie przez te osoby takiej wiedzy i takich kompetencji.”;		
Art. 8 pkt 9	w art. 47: a) ust. 1a otrzymuje brzmienie: „1a. Umowa o zarządzanie portfelem, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, oraz umowa o przyjmowanie i		

	przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, zawarte z klientem detalicznym w formie innej niż określona w art. 58 rozporządzenia 2017/565, są nieważne.”, b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W zakresie powierzenia przez towarzystwo innym podmiotom wykonywania czynności związanych z prowadzoną przez towarzystwo działalnością w zakresie zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, doradztwa inwestycyjnego oraz przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, stosuje się odpowiednio przepisy art. 81a ust. 1 i 2, art. 81c, art. 81d oraz art. 81f ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”;		
Art. 8 pkt 10	art. 47b otrzymuje brzmienie: „Art. 47b. 1. Towarzystwo na wniosek podmiotu innego niż określony w art. 2 pkt 13a lit. a–m oraz w zakresie określonym w takim wniosku, z zastrzeżeniem art. 47c, może traktować go jako klienta profesjonalnego, pod warunkiem że podmiot ten posiada wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych oraz właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Przed uwzględnieniem wniosku towarzystwo ustala wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych w zakresie, którego wniosek dotyczy. 2. Towarzystwo na wniosek klienta profesjonalnego oraz w zakresie określonym w takim wniosku może traktować go jako klienta detalicznego. Towarzystwo może traktować klienta profesjonalnego jako klienta detalicznego również pomimo braku takiego wniosku.”;		
Art. 8 pkt 11	po art. 47b dodaje się art. 47c w brzmieniu: „Art. 47c. 1. W zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, towarzystwo, na wniosek podmiotu innego niż określony w art. 2 pkt 13a lit. a–m, oraz w zakresie określonym w takim wniosku, może traktować go jako klienta profesjonalnego, pod warunkiem że podmiot ten posiada wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych oraz właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Przed uwzględnieniem wniosku towarzystwo ustala wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych w zakresie, którego		

	wniosek dotyczy. 2. Towarzystwo może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit b rozporządzenia 2017/565, w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, traktować klienta profesjonalnego jak klienta detalicznego. 3. Towarzystwo może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2017/565, i na zasadach określonych w art. 71 ust. 2–4 tego rozporządzenia, w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, traktować uprawnionego kontrahenta w rozumieniu art. 3 pkt 39d ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, jak klienta detalicznego albo klienta profesjonalnego. 4. Towarzystwo, w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, dokonuje podziału klientów na kategorie, zaliczając ich odpowiednio do kategorii klientów detalicznych, klientów profesjonalnych lub uprawnionych kontrahentów.”;		
Art. 8 pkt 12	w art. 48: a) w ust. 2a pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5) pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez towarzystwo; 6) przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których przedmiotem są jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez inne towarzystwa, tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA;”, b) uchyla się ust. 2c-2e;		
Art. 8 pkt 13	w art. 48a: a) uchyla się pkt 6 i 7, b) po pkt 8 dodaje się przecinek oraz pkt 9–12 w brzmieniu: „9) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 45 ust. 4a, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji, 10) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w art. 45 ust. 4a wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji, oraz tryb i warunki		

	postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób, oraz osób, o których mowa w art. 45 ust. 4b, 11) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 45 ust. 4d, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia, 12) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w 45 ust. 4d wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia, oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób", c) część wspólna otrzymuje brzmienie: „– w celu zapewnienia ochrony interesu uczestników funduszy inwestycyjnych lub zbiorczych portfeli papierów wartościowych i klientów oraz dla zapewnienia prowadzenia przez towarzystwo stabilnej działalności, a także biorąc pod uwagę wytyczne w zakresie zasad uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące usługi maklerskie wydane przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych."; ;		
Art. 8 pkt 14	w art. 48b dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Towarzystwo wykonujące działalność w zakresie zarządzania funduszami inwestycyjnymi otwartymi lub alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, które zamierza rozszerzyć przedmiot swojej działalności o działalność określoną w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, jest obowiązane, w celu spełnienia warunków prowadzenia tej działalności, dostosować rozwiązania organizacyjne i techniczne oraz regulacje wewnętrzne przyjęte w związku z wykonywaniem działalności w zakresie zarządzania funduszami inwestycyjnymi otwartymi do wymogów ustawy, ustawy o obrocie instrumentami finansowym, przepisów wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, rozporządzenia 2017/565 oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej, w zakresie, w jakim dotyczą one wykonywania działalności określonej w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a."; ;		
Art. 8	w art. 69 w ust. 1:		

pkt 15	a) pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez towarzystwo,”, b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu: „5a) przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których przedmiotem są jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez inne towarzystwa, tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA,”;		
Art. 8 pkt 16	art. 70k otrzymuje brzmienie: „Art. 70k. 1. Zarządzający ASI na wniosek podmiotu innego niż określony w art. 2 pkt 13a lit. a–m oraz w zakresie określonym w takim wniosku może traktować ten podmiot jako klienta profesjonalnego, pod warunkiem że podmiot ten posiada wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych oraz właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Przed uwzględnieniem wniosku zarządzający ASI ustala wiedzę tego podmiotu o zasadach traktowania klientów profesjonalnych w zakresie, którego wniosek dotyczy. 2. Zarządzający ASI na wniosek klienta profesjonalnego oraz w zakresie określonym w takim wniosku może traktować go jako klienta detalicznego. Zarządzający ASI może traktować klienta profesjonalnego jako klienta detalicznego również pomimo braku takiego wniosku.”;		
Art. 8 pkt 17	po art. 83 dodaje się art. 83a w brzmieniu: „Art. 83a. 1. Statut funduszu inwestycyjnego otwartego powinien określać kategorie jednostek uczestnictwa: 1) zbywanych przez fundusz bezpośrednio, oraz 2) zbywanych przez fundusz za pośrednictwem podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 1 i 2. 2. Statut funduszu inwestycyjnego otwartego określa maksymalną wysokość wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem przypadającego na jednostki uczestnictwa kategorii, o których mowa w ust. 1.		

	3. Kwoty przekazywane na rzecz podmiotów pośredniczących w zbywaniu lub odkupywaniu jednostek uczestnictwa, o których mowa w art. 32 ust. 1 oraz ust. 2, w związku z wykonywanymi przez te podmioty czynnościami mającymi na celu poprawienie jakości usługi świadczonej na rzecz uczestnika lub potencjalnego uczestnika funduszu inwestycyjnego otwartego mogą być uwzględniane wyłącznie przy ustalaniu wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem obciążającego aktywa funduszu przypadające na jednostki uczestnictwa kategorii, o której mowa w ust. 1 pkt 2. 4. Do kategorii jednostek uczestnictwa, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 158 stosuje się odpowiednio.”;		
Art. 8 pkt 18	w art. 86 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Opłaty manipulacyjne, o których mowa w ust. 2, należne są podmiotowi, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–3 i ust. 2, od uczestnika funduszu inwestycyjnego.”;		
Art. 8 pkt 19	art. 224a otrzymuje brzmienie: „Art. 224a. Nadzór Komisji w zakresie zgodności z prawem wykonywania działalności określonej w ustawie obejmuje zgodność tej działalności z przepisami ustawy i przepisami wydanymi na jej podstawie oraz z bezpośrednio stosowanymi przepisami prawa wspólnotowego regulującymi działalność w zakresie zbiorowego inwestowania oraz działalność zarządzania alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, doradztwa inwestycyjnego lub przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, a także z mającymi zastosowanie do tych działalności przepisami ustawy o ofercie publicznej, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o rachunkowości, ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1776).”;		
Art. 8 pkt 20	w art. 225 ust. 2a otrzymuje brzmienie: „2a. Zarządzający ASI prowadzący działalność na podstawie zezwolenia oraz zarządzający ASI prowadzący działalność na podstawie wpisu do rejestru zarządzających ASI wpisany do rejestru zarządzających EuVECA		

	lub wpisany do rejestru zarządzających EuSEF mają obowiązek dostarczania Komisji okresowych sprawozdań oraz bieżących informacji dotyczących ich działalności i sytuacji finansowej.”;		
Art. 8 pkt 21	w art. 228: a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) nałożyć karę pieniężną w wysokości do 20 949 500 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego całkowitego rocznego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 58 ust. 1 pkt 3, jeżeli taka równowartość, albo kwota 10% prognozowanego całkowitego rocznego przychodu określonego w takiej analizie, przekraczają 20 949 500 zł, albo”, b) w ust. 2b pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) nałożyć na spółkę zarządzającą karę pieniężną w wysokości do 20 949 500 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 949 500 zł, albo”;		
Art. 8 pkt 15	w art. 232 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Jeżeli depozytariusz funduszu inwestycyjnego otwartego narusza przepisy prawa lub nie wypełnia obowiązków określonych w umowie o wykonywanie funkcji depozytariusza funduszu inwestycyjnego otwartego, Komisja może nakazać funduszowi zmianę depozytariusza lub nałożyć na depozytariusza karę pieniężną w wysokości do 20 949 500 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 949 500 zł. Przepisy art. 228 ust. 1a, 1b, 4b i 9–12 stosuje się odpowiednio.”;		
Art. 8 pkt 16	w art. 232 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Jeżeli depozytariusz funduszu inwestycyjnego otwartego narusza przepisy prawa lub nie wypełnia obowiązków określonych w umowie o wykonywanie funkcji depozytariusza funduszu inwestycyjnego otwartego, Komisja może nakazać funduszowi zmianę depozytariusza lub nałożyć na depozytariusza karę pieniężną w wysokości do 20 949 500 zł lub kwoty stanowiącej		

	równowartość 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 949 500 zł.”;		
Art. 8 pkt 23	w art. 233: a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, narusza przepisy ustawy, nie wypełnia warunków określonych w zezwoleniu lub przekracza zakres zezwolenia, wykonuje działalność z naruszeniem interesów uczestników lub potencjalnych uczestników funduszy lub zasad uczciwego obrotu, lub gdy uzyskał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę, Komisja może, w drodze decyzji:”, b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „W przypadku gdy podmiot, któremu towarzystwo powierzyło w odniesieniu do funduszu inwestycyjnego otwartego wykonywanie czynności na podstawie umowy, o której mowa w art. 45a ust. 1, albo podmiot, któremu wykonywanie takich czynności zostało przekazane, narusza przepisy ustawy lub wykonuje działalność w zakresie wykonywania obowiązków wynikających z zawartej umowy niezgodnie z przepisami prawa, z umową lub ze statutem otwartego funduszu inwestycyjnego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 20 949 500 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 949 500 zł, lub nakazać odpowiednio towarzystwu albo podmiotowi, który przekazał wykonywanie czynności, odstąpienie od umowy.”,		
Art. 8 pkt 24	po art. 237 dodaje się art. 237a i art. 237b w brzmieniu: „Art. 237a. 1. Komisja przyjmuje zgłoszenia o naruszeniu lub podejrzeniu naruszenia ustawy przez fundusz inwestycyjny otwarty, a także – w zakresie dotyczącym funduszy inwestycyjnych otwartych – przez towarzystwo, spółkę zarządzającą, podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, przedsiębiorcę, z którym zawarto umowę, o której mowa w art. 45a, depozytariusza oraz przez osoby fizyczne lub prawne, które zawarły z tymi podmiotami umowę o pracę, umowę zlecenia, umowę o dzieło lub inną umowę o podobnym charakterze. Przekazanie Komisji zgłoszenia o naruszeniu lub podejrzeniu naruszenia ustawy nie narusza obowiązku		

	zachowania tajemnicy zawodowej, a także innych obowiązków zachowania poufności informacji, wynikających z obowiązujących przepisów lub umowy. Przekazanie Komisji zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń nie może stanowić przyczyny rozwiązania z osobą zgłaszającą umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub innej umowy o podobnym charakterze. 2. Informacje uzyskane w sposób, o którym mowa w ust. 1, w tym informacje, które mogłyby umożliwić identyfikację osoby dokonującej zgłoszenia lub osoby, której zarzuca się naruszenie, a także informacja o dokonaniu zgłoszenia mogą być ujawnione wyłącznie: 1) w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu takiego zawiadomienia; 2) na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe; 3) na zasadach określonych w art. 20 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym w ramach współpracy międzynarodowej z państwami trzecimi, a także w ramach współpracy z właściwymi organami państw członkowskich. 3. Komisja odbiera zgłoszenia oraz przechowuje ich treść w sposób zapewniający należytą ochronę danych osobowych osoby dokonującej zgłoszenie lub osoby, której zarzuca się naruszenie. W tym celu Komisja wskazuje na swojej stronie internetowej bezpieczne kanały komunikacji, za pośrednictwem których jest możliwe dokonywanie zgłoszeń naruszeń lub potencjalnych naruszeń ustawy, przyjmuje procedury określające odbieranie zgłoszeń oraz działania, jakie mogą być podejmowane przez Komisję w związku z przyjętym zgłoszeniem. Art. 237b. Towarzystwo, spółka zarządzająca, podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, przedsiębiorca, z którym zawarto umowę, o której mowa w art. 45a, oraz depozytariusz, posiadają procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, albo, w przypadku braku tych organów – wskazanemu komplementariuszowi lub wspólnikowi uprawnionemu do prowadzenia spraw spółki zgodnie z przepisami Kodeksu spółek handlowych, naruszeń przepisów ustawy, jakich dopuścili się pracownicy tych podmiotów.”;		

Art. 8 pkt 25	w art. 282 w ust. 4a w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) informacji uzyskanych w związku z otrzymanym zgłoszeniem, o którym mowa w art. 237a.”.		
Art. 9 pkt 1	W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1480) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2 po pkt 5g dodaje się pkt 5h w brzmieniu: „5h) rozporządzeniu 2016/1011 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.);”;		
Art. 9 pkt 2	w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia 236/2012, rozporządzenia 648/2012, rozporządzenia 1031/2010, z wyłączeniem art. 55 ust. 1 tego rozporządzenia, rozporządzenia 596/2014, rozporządzenia 909/2014, rozporządzenia 600/2014 oraz rozporządzenia 2016/1011.”;		
Art. 9 pkt 3	w art. 3a ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014. Przekazanie Komisji zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń rozporządzenia 596/2014 nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, a także innych obowiązków zachowania poufności informacji, wynikających z obowiązujących przepisów lub umowy. Przekazanie Komisji zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń nie może stanowić przyczyny rozwiązania z osobą zgłaszającą umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub innej umowy o podobnym charakterze.”;		
Art. 9 pkt 4	Art. 3b. Podmioty wymienione w art. 5 pkt 2, 4–6d, 9–16 i 18–20, 22 i 23 są obowiązane posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014, jakich dopuścili się		

	pracownicy tych podmiotów.”;		
Art. 9 pkt 5	w art. 5: a) pkt 22 otrzymuje brzmienie: „22) podmioty świadczące usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach,”, b) po pkt 22 dodaje się pkt 23 w brzmieniu: „23) administratorzy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2016/1011”;		
Art. 9 pkt 6	w art. 19 w ust. 4 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) tajemnicy służbowej w rozumieniu art. 48 rozporządzania 2016/1011 – określają rozporządzenie 2016/1011 oraz ustawa o obrocie instrumentami finansowymi.”;		
Art. 9 pkt 7	w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) prawidłowego wykonywania określonych zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, rozporządzeniem 575/2013, rozporządzeniem 596/2014 oraz rozporządzeniem 600/2014, lub”;		
Art. 9 pkt 8	w art. 21: a) w ust. 3 uchyla się pkt 1; b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. W przypadku odmowy udzielenia informacji Komisji przez organ nadzoru z innego państwa członkowskiego Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 84, z późn. zm.), zwanego dalej: „rozporządzeniem 1095/2010”.”, c) uchyla się ust. 11, d) w ust. 12 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) rozporządzenia 2016/1011 – określają art. 38, art. 44, art. 47 i art. 48 tego rozporządzenia.”;		

Art. 9 pkt 9	art. 22a otrzymuje brzmienie: „Art. 22a. Komisja może przekazywać Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacje niezbędne do wykonania przez ten urząd zadań i uprawnień określonych w rozporządzeniu 1095/2010.”;		
Art. 9 pkt 10	8) po art. 22a dodaje się art. 22b w brzmieniu: „Art. 22b. 1. Komisja powiadamia Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz odpowiedni organ nadzoru w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim o prowadzeniu na terytorium tego państwa członkowskiego, przez podmiot niepodlegający nadzorowi Komisji, działalności naruszającej: 1) przepisy tego państwa przyjęte w celu wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, z poźn. zm.), lub 2) przepisy tego państwa mające zapewnić stosowanie rozporządzenia 600/2014, lub 3) inne przepisy tego państwa regulujące zasady świadczenia usług przez firmy inwestycyjne, lub 4) przepisy rozporządzenia 600/2014 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej. 2. W przypadku otrzymania przez Komisję, od organu nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, informacji o prowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez podmiot niepodlegający nadzorowi tego organu, działalności naruszającej przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, przepisy wydane na jej podstawie, inne przepisy regulujące zasady świadczenia usług przez firmy inwestycyjne, przepisy rozporządzenia 600/2014 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, Komisja przekazuje informacje o podjętych działaniach i wynikach tych działań zagranicznemu organowi nadzoru, od którego otrzymała powiadomienie, oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.”;		

Art. 9 pkt 11 (Rozdział 3c)	po rozdziale 3b dodaje się rozdział 3c i 3d w brzmieniu: „Rozdział 3c Wykonywanie zadań właściwego organu w zakresie interwencji produktowej zgodnie z art. 42 rozporządzenia 600/2014 Art. 23h. 1. Komisja może, w drodze decyzji, wprowadzić zakaz lub ograniczenie, o których mowa w art. 42 rozporządzenia 600/2014, w przypadkach i na zasadach określonych w art. 42 rozporządzenia 600/2014. 2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio. 3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o ich wydaniu Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej.”		
Art. 9 pkt 11 (Rozdział 3d)	Rozdział 3d Wykonywanie zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 2016/1011 Art. 23i. 1. W przypadkach i na zasadach określonych w rozporządzeniu 2016/1011 Komisja wydaje decyzje w sprawach: 1) uznania określonego w art. 32 ust. 5 rozporządzenia 2016/1011; 2) zatwierdzenia określonego w art. 33 ust. 3 rozporządzenia 2016/1011; 3) udzielenia zezwolenia określonego w art. 34 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/1011; 4) rejestracji, na podstawie art. 34 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/1011; 5) rejestracji, na podstawie art. 34 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/1011; 6) udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 35 ust. 3 rozporządzenia 2016/1011. 2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Art. 23j. 1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela administratorzy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2016/1011, osoby, które opublikowały lub rozpowszechniały wskaźnik referencyjny w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 2016/1011, osoby wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych administratora albo		

	pozostające z nim w stosunku pracy lub będące odpowiednio likwidatorem, syndykiem ustanowionym w postępowaniu upadłościowym lub zarządcą ustanowionym w postępowaniu restrukturyzacyjnym, są obowiązane do niezwłocznego udzielenia pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzenia i przekazania, na ich koszt, kopii dokumentów i innych nośników informacji, w tym posiadanych przez te podmioty nagrań rozmów telefonicznych oraz innych informacji zarejestrowanych za pośrednictwem urządzeń i systemów teleinformatycznych, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie nadzoru nad sposobem wykonywania przez administratorów obowiązków określonych w rozporządzeniu 2016/1011. 2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela podmioty, o których mowa w ust. 1: 1) publikują, w sposób określony przez Komisję, sprostowania dotyczące danych przekazanych w przeszłości na potrzeby wskaźnika referencyjnego lub jego wartości; 2) zaprzestają stosowania jakiejkolwiek praktyki, którą Komisja uzna za sprzeczną z rozporządzeniem 2016/1011.”;		
Art. 9 pkt 12	w art. 25: a) w ust. 4 uchyla się pkt 1, b) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, Komisja przekazuje zagranicznemu organowi nadzoru oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych szczegółowe wyjaśnienie przyczyn, dla których nie wszczęła kontroli lub postępowania, albo odmówiła dopuszczenia do udziału w czynnościach.”, c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. W przypadku gdy na wniosek Komisji nie wszczęto kontroli lub postępowania, lub w przypadku odmowy dopuszczenia Komisji do udziału w czynnościach przez organ nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.”;		
Art. 9	w art. 26 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:		

pkt 13	„1) podmiotu nadzorowanego, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–23,”;		
Art. 9 pkt 14	w art. 37 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) w toku postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego w stosunku do podmiotu określonego w art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–23, członka rozliczającego lub klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe – do czasu zaprzestania prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji oraz wykreślenia tego podmiotu z rejestru, do którego wpis uprawnia do prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji;”;		
Art. 9 pkt 15	w art. 42 w ust. 1 w pkt 2 w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d i e w brzmieniu: „d) naruszenia przepisów rozporządzenia 2016/1011, których naruszenie stanowi podstawę do zastosowania przez Komisję sankcji, o których mowa w art. 176i–176l ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, e) popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 178b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi”.		
Art. 10	W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639 oraz z 2017 r. poz. 452, 724, 791 i 1089) wprowadza się następujące zmiany:		
Art. 10 pkt 1	w art. 4 pkt 30 otrzymuje brzmienie: „30) zorganizowanej platformie obrotu – rozumie się przez to zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;”,		
Art. 10 pkt 2	w art. 7: a) w ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub sprzedającego na terytorium Unii Europejskiej liczone według ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży papierów wartościowych z dnia jej ustalenia stanowią mniej niż 1 000 000 euro, a ponadto – wraz z wpływami, które emitent lub sprzedający zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy – nie osiągną lub nie przekroczą tej kwoty.”, b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:		

	„8a. Udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego, pod warunkiem udostępnienia dokumentu zawierającego co najmniej podstawowe informacje o emitencie papieru wartościowego, warunkach i zasadach oferty, ze wskazaniem oferowanych papierów wartościowych, celach emisji na które mają być przeznaczone środki uzyskane z emisji papieru wartościowego, istotnych czynnikach ryzyka, oraz oświadczenie emitenta o odpowiedzialności za informacje zawarte w tym dokumencie, nie wymaga oferta publiczna, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub sprzedającego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią nie mniej niż 100 000 euro i mniej niż 1 000 000 euro, i wraz z wpływami, które emitent lub sprzedający zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie będą mniejsze niż 100 000 euro i będą mniejsze niż 1 000 000 euro. Oświadczenie emitenta zawiera stwierdzenie, że zgodnie z jego najlepszą wiedzą i przy dołożeniu należytej staranności, by zapewnić taki stan, informacje zawarte w dokumencie są prawdziwe, rzetelne i zgodne ze stanem faktycznym.”, c) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego, pod warunkiem udostępnienia memorandum informacyjnego, o którym mowa w art. 41, nie wymaga oferta publiczna, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub sprzedającego na terytorium Unii Europejskiej liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia stanowią nie mniej niż 1 000 000 euro i mniej niż 2 500 000 euro, a ponadto – wraz z wpływami, które emitent lub sprzedający zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy – nie będą mniejsze niż 1 000 000 euro i będą mniejsze niż 2 500 000 euro.”, d) w ust. 16 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu: „W przypadku oferty publicznej lub dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, o których mowa w ust. 4 pkt 5 i ust. 8a, emitent lub sprzedający może także udostępnić do publicznej wiadomości memorandum informacyjne.”;		

Art. 10 pkt 3	w art. 22 w ust. 5 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „W imieniu podmiotu, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, oświadczenie może złożyć wyłącznie członek organu zarządzającego tego podmiotu, zgodnie z obowiązującymi go zasadami reprezentacji.”.		
Art. 10 pkt 4	4) w art. 53 po ust. 9b dodaje się ust. 9c w brzmieniu: „9c. W przypadku oferty publicznej, o której mowa w art. 7 ust. 4 pkt 5 i ust. 8a, nie stosuje się przepisów ust. 8–9a. Warunek określony w ust. 7 uważa się za spełniony, jeżeli emitent lub sprzedający złoży do Komisji, najpóźniej przed planowanym rozpoczęciem akcji promocyjnej, harmonogram jej przebiegu wraz ze wskazaniem podmiotów zaangażowanych w prowadzenie akcji promocyjnej, rodzaju i liczby papierów wartościowych objętych ofertą publiczną, której dotyczy akcja promocyjna, oraz zakładanych wpływów brutto emitenta lub sprzedającego.”.		
Art. 11	W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz.U. z 2017 r. poz. 196, 724, 791, 819, 1089 i 2102) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 12 w ust. 2 w pkt 4 lit. g otrzymuje brzmienie: „g) skreślenia agenta firmy inwestycyjnej z rejestru, o którym mowa w lit. f, w przypadkach, o których mowa w art. 79 ust. 9 pkt 1, 3 i 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,”; 2) w art. 17d dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Komisja współpracuje z ministrem właściwym do spraw środowiska i Krajowym ośrodkiem bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2017 r. poz. 286, 1566 i 1999) – w zakresie administrowania systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.”.		
Art. 12	W ustawie z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym (Dz.U. z 2016 r. poz. 979 i 1948) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Przez pochodne instrumenty finansowe, o których mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768 i …).”.		

Art. 13	Spółki prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy rynek regulowany są obowiązane dostosować regulamin rynku regulowanego do wymogów określonych w art. 28 ust. 2 pkt 15a–15c ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.		
Art. 14	Do spółek prowadzących rynek regulowany, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy organizują alternatywny system obrotu, oraz do organizowanego przez te spółki alternatywnego systemu obrotu, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczące prowadzenia alternatywnego systemu obrotu przez spółki prowadzące rynek regulowany, z wyłączeniem wymogu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.		
Art. 15	1. Spółka prowadząca giełdę towarową w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6 oraz rynek regulowany w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, w ramach prowadzenia giełdy towarowej, wykonuje działalność w zakresie odpowiadającym działalności zorganizowanej platformy obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może, z zastrzeżeniem ust. 3, wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 2. Spółka, o której mowa w ust. 1, która w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, złoży wniosek o udzielenie, zgodnie z art. 5 ust. 2i ustawy zmienianej w art. 6, zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu, może, z zastrzeżeniem ust. 3, prowadzić działalność w zakresie odpowiadającym działalności zorganizowanej platformy obrotu na dotychczasowych zasadach, do dnia ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku. 3. Spółka uprawniona zgodnie z ust. 1 lub 2 do prowadzenia na dotychczasowych zasadach działalności w zakresie odpowiadającym działalności zorganizowanej platformy obrotu, stosuje w odniesieniu do instrumentów finansowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogi związane z obrotem oraz rozliczeniem i rozrachunkiem instrumentów na zorganizowanej platformie obrotu określone w ustawie zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym		

	niniejszą ustawą. 4. Transakcje w zakresie działalności, o której mowa w ust. 1 i 2, uznaje się za zawarte na zorganizowanej platformie obrotu. 5. Uprawnienie do dokonywania obsługi finansowej transakcji zawartych w ramach obrotu na zorganizowanej platformie obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w tym do rozliczania i rozrachunku tych transakcji, obejmuje również wykonywanie tej działalności w zakresie transakcji zawartych w ramach prowadzonej na dotychczasowych zasadach, zgodnie z ust. 1 lub 2, działalności w zakresie odpowiadającym działalności zorganizowanej platformy obrotu – do dnia wydania rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 2, a w przypadku niezłożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu – do dnia zaprzestania prowadzenia działalności. 6. Transakcje zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na giełdzie towarowej, prowadzonej przez spółkę, o której mowa w ust. 1, podlegają wykonaniu i rozliczeniu na dotychczasowych zasadach.		
Art. 16	1. Zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uprawniają do prowadzenia działalności maklerskiej w dotychczasowym zakresie, w odniesieniu do instrumentów finansowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 2. Firmy inwestycyjne oraz banki powiernicze prowadzące działalność na podstawie zezwolenia udzielonego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są zobowiązane do dostosowania prowadzonej działalności do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 3. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, w ramach działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, wykonuje działalność w zakresie odpowiadającym działalności zorganizowanej platformy obrotu, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z tym że wymogi, o których mowa w art. 78 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1, jest obowiązany stosować od dnia wejścia w życie		

	niniejszej ustawy. 4. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, o którym mowa w ust. 3, który w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 3, na dotychczasowych zasadach, do dnia: 1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu, 2) rozpoczęcia działalności maklerskiej na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu – z tym, że wymogi, o których mowa w art. 78 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1, jest obowiązany stosować od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 5. Transakcje w zakresie działalności, o której mowa w ust. 3 i 4, uznaje się za zawarte na zorganizowanej platformie obrotu. 6. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, który nie posiada zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, i który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi działalność polegającą na nabywaniu na własny rachunek dwudniowych kontraktów na rynku kasowym w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 7. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, o którym mowa w ust. 6, który w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 6, na dotychczasowych zasadach, do dnia: 1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, o		

	której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1; 2) rozpoczęcia działalności maklerskiej na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1. 8. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, który w związku z prowadzoną działalnością oferowania instrumentów finansowych wykonuje czynności, o których mowa w art. 74b ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń do innego podmiotu, i który nie posiada zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 9. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, o którym mowa w ust. 8, który w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 8, na dotychczasowych zasadach, do dnia: 1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1; 2) rozpoczęcia działalności maklerskiej na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1. 10. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 11. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, o którym mowa w ust.10, który w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie		

	niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 10, na dotychczasowych zasadach, do dnia: 1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1; 2) rozpoczęcia działalności na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1. 12. Prowadzenie przez dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, o którym mowa w ust. 10 lub 11, działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, uznaje się za wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1. 13. Wykonanie obowiązków informacyjnych określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.) za pośrednictwem domu maklerskiego lub banku prowadzącego działalność maklerską, o których mowa ust. 10 lub 11, uważa się za ich wykonanie za pośrednictwem zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1. 14. Przepisu art. 102a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się do osób pełniących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy funkcje prezesów zarządów domów maklerskich oraz członków zarządów domów maklerskich odpowiedzialnych za nadzorowanie systemu zarządzania ryzykiem, z tym, że w przypadku osób pełniących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy funkcje członków zarządów domów maklerskich odpowiedzialnych za nadzorowanie systemu zarządzania ryzykiem, przepisu art. 102a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się pod warunkiem pisemnego wskazania Komisji Nadzoru Finansowego przez dom maklerski osoby		

	sprawującej tę funkcję, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.		
Art. 17	Banki, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, są zobowiązane dostosować prowadzoną działalność do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.		
Art. 18	1. Do postępowań wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem ust. 2. 2. W przypadku postępowań wszczętych na podstawie wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, art. 111 ust. 1 oraz art. 119 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wnioskodawca jest obowiązany do dostosowania wniosku do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 3. Wydanie rozstrzygnięcia w sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 2, następuje na zasadach określonych w przepisach ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, termin określony w art. 84 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, biegnie od momentu dostosowania wniosku do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.		
Art. 19	1. Kontrahenci niefinansowi w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 648/2012”, spełniający warunki określone w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia, oraz kontrahenci niefinansowi, którzy uzyskają zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, są zwolnieni, do dnia 3 lipca 2021 r., z obowiązku rozliczania określonego w art. 4 tego rozporządzenia, w zakresie instrumentów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, oraz z obowiązku stosowania techniki ograniczania		

	ryzyka, o której mowa w art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia, w zakresie tych instrumentów. 2. Do dnia 3 lipca 2021 r. instrumentów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, nie uznaje się za kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, dla celów art. 10 rozporządzenia 648/2012.		
Art. 20	1. Elektroniczny rynek skarbowych papierów wartościowych, organizowany w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw budżetu, w ramach realizacji powierzonych zadań związanych z zarządzaniem długiem Skarbu Państwa, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za alternatywny system obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1. Przepisu art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się. 2. Spółka prowadząca rynek regulowany, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy realizuje umowę, o której mowa w ust. 1, jest zobowiązana do dostosowania działalności do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z tym że wymogi, o których mowa w art. 78 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest obowiązana stosować od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 3. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez spółkę prowadząca rynek regulowany, o której mowa w ust. 1, na podstawie których zleciła ona przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności związanych z prowadzonym przez tę spółkę elektronicznym rynkiem skarbowych papierów wartościowych, przepisu art. 16c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się. 4. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy: 1) papiery wartościowe dopuszczone do obrotu przed tym dniem na elektronicznym rynku skarbowych papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, o którym mowa w ust. 1; 2) podmioty będące uczestnikami elektronicznego rynku skarbowych papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za podmioty		

	będące uczestnikami alternatywnego systemu obrotu, o którym mowa w ust. 1, w dotychczasowym zakresie; 3) transakcje zawarte na elektronicznym rynku skarbowych papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nierozliczone przed tym dniem, uznaje się zawarte w alternatywnym systemie obrotu, o którym mowa w ust. 1.		
Art. 21	Sprzedaż energii elektrycznej na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6 lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym: 1) dokonana przed wejściem w życie niniejszej ustawy, 2) której fizyczna dostawa nastąpi nie wcześniej niż w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy – zalicza się na poczet wykonania obowiązku sprzedaży, o którym mowa w art. 49a ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w roku, w którym nastąpiła ta dostawa.		
Art. 22	Sprzedaż gazu ziemnego wysokometanowego na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6 lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym: 1) dokonana przed wejściem w życie niniejszej ustawy, 2) którego fizyczna dostawa nastąpi nie wcześniej niż w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy – zalicza się na poczet wykonania obowiązku sprzedaży, o którym mowa w art. 49b ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w roku, w którym nastąpiła ta dostawa.		
Art. 23	Sprzedaż energii elektrycznej lub paliwa gazowego dokonywana w ramach działalności, o której mowa w art. 15 ust. 1 i 2, zalicza się na poczet wykonywania obowiązku sprzedaży, o którym mowa w art. 49a i art. 49b ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.		
Art. 24	Fundusze inwestycyjne otwarte oraz specjalistyczne fundusze inwestycyjne otwarte utworzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są obowiązane:		

	1) w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wystąpić z wnioskiem o wydanie przez Komisję Nadzoru Finansowego zezwolenia na zmianę statutu, wymaganą w celu dostosowania statutu do art. 18 ust. 3 i 5 ustawy zmienianej w art. 8; 2) w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wystąpić z wnioskiem o wydanie przez Komisję Nadzoru Finansowego zezwolenia na zmianę statutu, w celu dostosowania statutu do art. 83a ustawy zmienianej w art. 8; 3) do dostosowania statutu do art. 86 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 8, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.		
Art. 25	Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8, jest obowiązany dostosować działalność do wymogów art. 32–32b i art. 237b ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.		
Art. 26	1. Towarzystwo funduszy inwestycyjnych jest obowiązane dostosować działalność do wymogów art. 32b ust. 3 i 4, art. 45, art. 47, art. 47b, art. 47c, art. 48, art. 48b ust. 2, art. 69 ust. 1 i art. 237b ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 2. Spółka zarządzająca, przedsiębiorca, z którym zawarto umowę, o której mowa w art. 45a ustawy zmienianej w art. 8, oraz depozytariusz, są obowiązani dostosować działalność do wymogów art. 237a i art. 237b ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.		
Art. 27	Do postępowań wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 8 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.		
Art. 28	1. Towarowy dom maklerski, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi działalność maklerską w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6, mającą za przedmiot towary giełdowe, które stają się instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.		

	2. Towarowy dom maklerski, który w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, na dotychczasowych zasadach, do dnia: 1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1; 2) rozpoczęcia działalności maklerskiej na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1. 3. Z dniem uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 wygasa zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6. 4. Zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6, w odniesieniu do niebędących instrumentami finansowymi praw majątkowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. e ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu dotychczasowym, uprawniają do prowadzenia działalności w zakresie objętym udzielonym zezwoleniem, w odniesieniu do hurtowych produktów energetycznych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz będących w obrocie, o którym mowa w art. 15 ust. 1 i 2.		
Art. 29	1. Podmiot, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonuje działalność gospodarczą, która nie wymagała przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskania zezwolenia, a która wymaga uzyskania zezwolenia zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są obowiązane dostosować działalność do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejsza ustawą, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia przewidzianego ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą		

	ustawą, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, na dotychczasowych zasadach, do dnia: 1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia, przewidzianego ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą; 2) rozpoczęcia działalności na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia przewidzianego ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.		
Art. 30	Za zachowania zaistniałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowiące naruszenie przepisów ustaw zmienianych w art. 1 lub art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, Komisja Nadzoru Finansowego wymierza sankcję administracyjną według przepisów dotychczasowych, chyba że sankcja administracyjna wymierzona według przepisów ustaw zmienianych odpowiednio w art. 1 lub art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, byłaby względniejsza dla strony postępowania.		
Art. 31	Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem art.18 i art. 27, stosuje się przepisy dotychczasowe.		
Art. 32	Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie: 1) art. 17 ust. 1, art. 94 ust. 1 pkt 1, 3 i 5 oraz art. 106b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 17 ust. 1, art. 94 ust. 1 pkt 1, 3 i 5 oraz art. 106b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy; 2) art. 32a ust. 9 i art. 48a ustawy zmienianej w art. 8, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 32a ust. 9 i art. 48a ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.		
Art. 33	1. W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa związanych ze zwiększeniem zatrudnienia w Komisji Nadzoru		

	Finansowego, wynikających z niniejszej ustawy wynosi 127 363 407 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi: 1) 2018 r. – 0 zł; 2) 2019 r. – 17 940 000 zł; 3) 2020 r. – 12 282 920 zł; 4) 2021 r. – 12 639 125 zł; 5) 2022 r. – 13 030 938 zł; 6) 2023 r. – 13 434 897 zł; 7) 2024 r. – 13 851 378 zł; 8) 2025 r. – 14 280 771 zł; 9) 2026 r. – 14 723 475 zł; 10) 2027 r. – 15 179 903 zł. 2. W latach 2018-2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa związanych ze zwiększeniem zatrudnienia w Urzędzie Regulacji Energetyki, wynikających z niniejszej ustawy wynosi 1 028 082 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi: 1) 2018 r. – 90 000 zł; 2) 2019 r. – 92 430 zł; 3) 2020 r. – 94 926 zł; 4) 2021 r. – 97 678 zł; 5) 2022 r. – 100 706 zł;		

	6) 2023 r. – 103 828 zł; 7) 2024 r. – 107 047 zł; 8) 2025 r. – 110 366 zł; 9) 2026 r. – 113 787 zł; 10) 2027 r. – 117 314 zł 3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zastosowany zostanie mechanizm korygujący polegający na: 1) ograniczeniu kosztów rzeczowych Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego związanych z realizacją zadań wynikających ze sprawowania nadzoru nad rynkiem kapitałowym lub 2) racjonalizacji częstotliwości wykonywania czynności w ramach nadzoru sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego nad rynkiem kapitałowym. 4. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 2, zastosowany zostanie mechanizm korygujący polegający na: 1) ograniczeniu kosztów rzeczowych Urzędu Regulacji Energetyki związanych z realizacją zadań wynikających ze współpracy z Urzędem Komisji Nadzoru Finansowego w ramach nadzoru rynku lub 2) racjonalizacji częstotliwości wykonywania czynności przez pracowników Urzędu Regulacji Energetyki związanych z realizacją zadań		

	wynikających ze współpracy z Urzędem Komisji Nadzoru Finansowego w ramach nadzoru rynku. 5. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest minister właściwy do spraw instytucji finansowych, natomiast organem właściwym do wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 3 i 4, jest odpowiednio Komisja Nadzoru Finansowego albo Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.		
Art. 34	Ustawa wchodzi w życie z dniem 3 stycznia 2018 r., z wyjątkiem: 1) art. 8: a) pkt 2 – w zakresie art. 18 ust. 4 i 6, oraz b) pkt 3 - które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.; 2) art. 8 pkt 4 lit. c oraz lit. d tiret czwarte – które wchodzą w życie z dniem 3 lipca 2019 r.; 3) art. 1 pkt 75 i 90 – które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.		

KPRM

AAA326506

Warszawa, dnia 3 stycznia 2018 r.

[redacted]

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.521.2017/25

dot.: RM-10-180-17 z 28.12.2017 r.

Wpł. 05 -01- 2018
DUP-1389-2018
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów 2

Pani Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw,* wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Jacek Czaputowicz
Podsekretarz Stanu

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Departament Rady Ministrów
Wpłynęło [illegible]

Do wiadomości:
Pan Mateusz Morawiecki
Prezes Rady Ministrów
Minister Rozwoju i Finansów

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A R O Z W O J U I F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna

Na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. …) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) ustawie o ofercie – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639, z późn. zm.[2)]);
2) rozporządzeniu 2017/568 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/568 z dnia 24 maja 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu na rynkach regulowanych (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 117);
3) rozporządzeniu 1031/2010 – rozumie się przez to rozporządzenie Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego

---

1) Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 2331).

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1997 oraz z 2017 r. poz. 452, 724, 791 i 1089.

i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 302 z 18.11.2010, str. 1, z późn. zm.[3]);

4) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego;

5) sesji – rozumie się przez to sesję giełdową na rynku giełdowym, a także dzień transakcyjny na rynku pozagiełdowym;

6) członku – rozumie się przez to podmiot dopuszczony do działalności na danym rynku regulowanym na podstawie umowy zawartej ze spółką prowadzącą rynek regulowany;

7) instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję kredytową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876 i 2361).

Rozdział 2

Szczegółowe warunki, jakie musi spełniać rynek regulowany

§ 2. Spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana zapewnić warunki niezbędne do prowadzenia sprawnego i bezpiecznego obrotu na tym rynku, w tym do skutecznego i niezwłocznego wykonywania zleceń składanych na ten rynek.

§ 3. Spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana wdrożyć rozwiązania, które zapewniają identyfikację potencjalnie niekorzystnych dla działalności tego rynku regulowanego lub jego członków konsekwencji zdarzeń powodowanych przez konflikty pomiędzy interesami spółki prowadzącej rynek regulowany lub jej akcjonariuszy a stabilnym funkcjonowaniem prowadzonego rynku regulowanego i umożliwią zarządzanie tymi konsekwencjami.

§ 4. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana zarządzać ryzykiem operacyjnym, na które jest narażony prowadzony przez nią rynek regulowany, a w szczególności:

1) opracować zasady identyfikacji i szacowania poziomu tego ryzyka;

2) zastosować środki skutecznie ograniczające to ryzyko.

2. W celu właściwego zarządzania ryzykiem spółka prowadząca rynek regulowany ustala i wdraża pisemne procedury dotyczące:

[3)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 308 z 23.11.2011 r., str. 2, Dz. Urz. UE L 234 z 30.08.2012 r., str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 7.11.2012 r., str. 19, Dz. Urz. UE L 303 z 13.11.2013 r., str. 10 oraz Dz. Urz. UE L 56 z 25.02.2014 r., str. 11.

1) zarządzania technicznym funkcjonowaniem systemów informatycznych rynku regulowanego;
2) bezpieczeństwa dostępu członków rynku regulowanego do systemów informatycznych tego rynku;
3) systemu zarządzania ciągłością działania i zasad zachowania ciągłości działania w przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych.

3. W celu właściwego zarządzania ryzykiem spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana podejmować działania mające na celu zapewnienie ciągłości obsługi oraz pracy urządzeń i systemów informatycznych wykorzystywanych w prowadzonej działalności, w szczególności przez:

1) przeprowadzanie testów w zakresie prawidłowości działania urządzeń i systemów informatycznych w przypadku ich wdrożenia lub modyfikacji, w oparciu o opracowane, wdrożone i stosowane procedury wewnętrzne określające metodologię przeprowadzanych testów;
2) monitorowanie w czasie rzeczywistym oraz dokonywanie okresowych przeglądów i ocen wykorzystywanych urządzeń i systemów informatycznych w celu identyfikowania i eliminacji potencjalnych lub rzeczywistych zakłóceń;
3) zapewnienie wydajności urządzeń i systemów informatycznych w stopniu odpowiadającym skali prowadzonej działalności, racjonalnie przewidywanemu wzrostowi skali działalności w najbliższym czasie oraz nadzwyczajnym warunkom, które mogłyby zakłócić pracę tych urządzeń i systemów;
4) zapewnienie odpowiednich zasobów kadrowych z uwzględnieniem niezbędnych uprawnień i kwalifikacji oraz czasu niezbędnego do realizacji obowiązków;
5) zabezpieczenie urządzeń i systemów informatycznych przed utratą danych spowodowaną awarią zasilania, innymi awariami lub zakłóceniami oraz innymi zdarzeniami losowymi;
6) tworzenie z adekwatną częstotliwością, lecz przynajmniej raz dziennie, kopii bazy danych lub stosowanie innych środków technicznych umożliwiających odtworzenie danych oraz podjęcie pracy urządzeń i systemów informatycznych w sytuacji awarii lub utraty części lub całości danych w podstawowych bazach danych na skutek wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej;
7) przechowywanie kopii bazy danych w miejscu, w którym, w przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych, nie dojdzie do utraty kopii bazy danych;

8) przeprowadzanie testów zgodności systemów informatycznych członków rynku regulowanego z systemami informatycznymi tego rynku w celu ustalenia, czy systemy informatyczne członków nie zagrażają bezpieczeństwu obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez tę spółkę.

4. W związku z wykorzystywaniem urządzeń i systemów informatycznych w prowadzonej działalności spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana opracować, wdrożyć i stosować odpowiednie rozwiązania:

1) zapewniające możliwość całkowitej lub częściowej blokady uczestnictwa członka rynku regulowanego w składaniu zleceń oraz anulowania transakcji;
2) ograniczające lub wstrzymujące obrót jednym lub większą liczbą instrumentów finansowych w celu utrzymania prawidłowego funkcjonowania systemów informatycznych rynku regulowanego, w szczególności rozwiązania zapewniające możliwość automatycznego blokowania zleceń przekraczających ustalony przez spółkę prowadzącą rynek regulowany próg wolumenu zleceń;
3) zapobiegające przepełnianiu arkusza zleceń.

5. O istotnych zdarzeniach mogących wpłynąć na ryzyko operacyjne lub powodujących urzeczywistnienie się tego ryzyka spółka prowadząca rynek regulowany informuje Komisję niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 24 godzin od powzięcia informacji o takim zdarzeniu.

§ 5. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana ustalić kryteria i warunki dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu na prowadzonym rynku regulowanym w sposób zapewniający uczciwy, należyty i skuteczny obrót tymi instrumentami finansowymi, a w przypadku papierów wartościowych – swobodną zbywalność, w rozumieniu art. 1 rozporządzenia 2017/568.

2. W przypadku instrumentów pochodnych kryteria i warunki, o których mowa w ust. 1, są ustalane w sposób zapewniający, że dopuszczane do obrotu na rynku regulowanym są wyłącznie instrumenty pochodne, których konstrukcja umożliwia ich właściwą wycenę i skuteczne rozliczanie transakcji.

3. Kryteria i warunki, o których mowa w ust. 1 i 2, są ustalane z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia 2017/568.

4. Spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana nadzorować wypełnianie przez emitentów i wystawców instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na prowadzonym rynku regulowanym kryteriów i warunków, o których mowa w ust. 1 i 2.

§ 6. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana weryfikować wypełnianie przez emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na prowadzonym rynku regulowanym wymogów, o których mowa w ustawie o ofercie, w zakresie podawania przez tych emitentów do publicznej wiadomości informacji dotyczących emitenta i papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym.

2. Spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana wdrożyć rozwiązania ułatwiające członkom tego rynku regulowanego dostęp do informacji podawanych do publicznej wiadomości przez emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na prowadzonym rynku regulowanym w związku z wypełnianiem wymogów, o których mowa w ustawie o ofercie.

§ 7. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana ustanowić przejrzyste i obiektywne zasady uzyskiwania statusu członka danego rynku regulowanego.

2. Zasady, o których mowa w ust. 1, powinny uwzględniać obowiązki związane z posiadaniem statusu członka rynku regulowanego wynikające z:

1) zasad funkcjonowania rynku regulowanego;
2) zasad zawierania transakcji na rynku regulowanym;
3) wymogów, jakim powinny podlegać osoby zatrudniane przez członka do działania na rynku regulowanym;
4) dodatkowych wymogów, jakim powinni podlegać członkowie niebędący firmą inwestycyjną, zagraniczną firmą inwestycyjną lub instytucją kredytową;
5) zasad i warunków rozliczania i rozrachunku transakcji zawieranych na rynku regulowanym.

3. Spółka prowadząca rynek regulowany może przyznać status członka rynku regulowanego:

1) firmie inwestycyjnej;
2) zagranicznej firmie inwestycyjnej;
3) instytucji kredytowej;
4) podmiotowi, który:
   a) posiada odpowiednią wiedzę i doświadczenie oraz daje rękojmię prawidłowego i bezpiecznego uczestnictwa w obrocie,
   b) posiada niezbędny poziom możliwości i kompetencji transakcyjnych,
   c) wykorzystuje szczególne rozwiązania organizacyjne – o ile wykorzystywanie takich rozwiązań jest niezbędne dla członkostwa na danym rynku regulowanym,

d) posiada zasoby finansowe niezbędne dla danego typu członkostwa na rynku regulowanym oraz spełnia wdrożone przez spółkę prowadzącą rynek regulowany rozwiązania finansowe mające na celu zagwarantowanie prawidłowego rozliczania transakcji zawieranych na danym rynku regulowanym.

4. Zasady, o których mowa w ust. 1, powinny przewidywać możliwość uzyskiwania przez zagraniczne firmy inwestycyjne statusu członka danego rynku regulowanego bezpośredniego lub zdalnego bez konieczności otwierania przez tę zagraniczną firmę inwestycyjną oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje Komisji, po rozpoczęciu działalności, listę członków tego rynku regulowanego. W przypadku zmiany danych zawartych na liście spółka prowadząca rynek regulowany informuje niezwłocznie o treści tych zmian Komisję.

§ 8. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany organizuje i sprawuje, w sposób ciągły i adekwatny do ryzyka, nadzór nad przestrzeganiem przez członków tego rynku regulowanego wdrożonych przez tę spółkę regulacji dotyczących jego funkcjonowania, w tym dokonywanego na nim obrotu.

2. Spółka prowadząca rynek regulowany monitoruje transakcje zawierane na tym rynku przez jego członków w celu identyfikowania wszelkich naruszeń regulacji, o których mowa w ust. 1, przypadków naruszenia zasad uczciwego obrotu oraz przypadków uzasadniających podejrzenie wystąpienia manipulacji lub wykorzystania informacji poufnej.

3. O każdym przypadku naruszenia zasad uczciwego obrotu oraz istotnego naruszenia regulacji, o których mowa w ust. 1, spółka prowadząca rynek regulowany informuje Komisję niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 24 godzin od powzięcia informacji o wystąpieniu zdarzenia. Informacja zawiera szczegółowy opis takiego przypadku wraz ze wskazaniem działań, jakie spółka podjęła lub zamierza podjąć w związku z jego wystąpieniem.

4. O każdym przypadku uzasadniającym podejrzenie wystąpienia manipulacji lub wykorzystania informacji poufnej spółka prowadząca rynek regulowany informuje Komisję niezwłocznie. Informacja zawiera szczegółowy opis takiego przypadku.

5. Spółka prowadząca rynek regulowany ustala i wdraża procedury umożliwiające jej sprawowanie nadzoru, o którym mowa w ust. 1.

6. Spółka prowadząca rynek regulowany opracowuje i wdraża procedurę przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji.

7. Procedura, o której mowa w ust. 6, określa sposób postępowania spółki prowadzącej rynek regulowany w celu przeciwdziałania manipulacji oraz w celu ujawniania przypadków manipulacji, dostosowane do rozmiaru i rodzaju działalności prowadzonej przez tę spółkę, jak również do jej wewnętrznej struktury organizacyjnej.

8. Procedura, o której mowa w ust. 6, określa w szczególności:

1) przypadki manipulacji, wraz z ich opisem, które w szczególności mogą wystąpić w związku z obrotem na rynku regulowanym prowadzonym przez spółkę;
2) sposoby monitorowania czynności wykonywanych przez członków rynku regulowanego w celu niezwłocznej identyfikacji przypadków uzasadniających podejrzenie wystąpienia manipulacji;
3) zasady i tryb postępowania w przypadku identyfikacji zdarzeń mogących uzasadniać podejrzenie wystąpienia manipulacji;
4) zasady i tryb przekazywania Komisji informacji o przypadku uzasadnionego podejrzenia wystąpienia manipulacji;
5) sposób ewidencjonowania zdarzeń mogących uzasadniać podejrzenie wystąpienia manipulacji oraz przepływu informacji o uzasadnionym podejrzeniu wystąpienia manipulacji;
6) zasady przeprowadzania wstępnych i regularnych szkoleń pracowników spółki prowadzącej rynek regulowany odpowiedzialnych za monitorowanie i identyfikację, o których mowa w pkt 2, w zakresie manipulacji.

9. Spółka prowadząca rynek regulowany ocenia adekwatność i skuteczność procedury, o której mowa w ust. 6, oraz wykonanie obowiązków, o których mowa w ust. 10 i 11, w każdym przypadku gdy jest to niezbędne w celu prawidłowego wykonywania obowiązków w zakresie przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji, nie rzadziej jednak niż raz do roku.

10. Spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana posiadać odpowiednie rozwiązania w zakresie struktury organizacyjnej oraz liczby pracowników zapewniające skuteczne przeciwdziałanie i ujawnianie przypadków manipulacji.

11. Spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia przeprowadzenie wstępnych i regularnych szkoleń pracowników spółki prowadzącej rynek regulowany odpowiedzialnych za monitorowanie i identyfikację, o których mowa w ust. 8 pkt 2, w zakresie manipulacji.

12. Spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana opracować, wdrożyć i stosować odpowiednie rozwiązania techniczne w celu przeciwdziałania i ujawniania

przypadków manipulacji lub wykorzystania informacji poufnej w związku ze składanymi zleceniami i transakcjami zawieranymi w obrocie na rynku regulowanym prowadzonym przez tę spółkę. W szczególności, w tym zakresie, spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana do:

1) opracowania, wdrożenia i stosowania rozwiązań informatycznych służących minimalizowaniu ryzyka wystąpienia manipulacji lub wykorzystania informacji poufnej;
2) monitorowania:
   a) zleceń składanych z wykorzystaniem systemów informatycznych spółki prowadzącej rynek regulowany, w tym również modyfikacji tych zleceń,
   b) zleceń, które zostały zablokowane albo anulowane, oraz
   c) transakcji zawartych w wyniku złożonych zleceń;
3) opracowania, wdrożenia i stosowania odpowiednich rozwiązań informatycznych, w celu identyfikowania przypadków uzasadniających podejrzenie wystąpienia manipulacji lub wykorzystania informacji poufnej;
4) dokonywania regularnej weryfikacji prawidłowości i skuteczności funkcjonowania rozwiązań informatycznych.

Rozdział 3

Szczegółowe warunki, jakie musi spełniać platforma aukcyjna

§ 9. 1. Spółka prowadząca platformę aukcyjną jest obowiązana zapewnić warunki niezbędne do prowadzenia w sposób sprawny i bezpieczny aukcji na tej platformie, w tym do skutecznego i niezwłocznego przyjmowania ofert składanych na tę platformę, z uwzględnieniem rozporządzenia 1031/2010.

2. Spółka prowadząca platformę aukcyjną jest obowiązana zapewnić warunki niezbędne do zawarcia i wdrożenia uzgodnień w formie umowy z prowadzącym aukcje, w celu umożliwienia sprzedaży oferowanych przez Rzeczpospolitą Polską uprawnień do emisji, o których mowa w art. 22 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010.

§ 10. Spółka prowadząca platformę aukcyjną jest obowiązana wdrożyć rozwiązania, które zapewniają identyfikację potencjalnie niekorzystnych dla działalności tej platformy aukcyjnej lub podmiotów dopuszczonych do składania ofert konsekwencji zdarzeń powodowanych przez konflikty między interesami spółki prowadzącej platformę aukcyjną lub jej akcjonariuszy a stabilnym funkcjonowaniem prowadzonej platformy aukcyjnej i umożliwią zarządzanie tymi konsekwencjami.

§ 11. 1. Spółka prowadząca platformę aukcyjną jest obowiązana zarządzać ryzykiem operacyjnym, na które jest narażona prowadzona przez nią platforma aukcyjna, a w szczególności:

1) opracować zasady identyfikacji i szacowania poziomu tego ryzyka;
2) zastosować środki skutecznie ograniczające to ryzyko.

2. W celu właściwego zarządzania ryzykiem spółka prowadząca platformę aukcyjną ustala i wdraża pisemne procedury dotyczące:

1) zarządzania technicznym funkcjonowaniem systemów informatycznych platformy aukcyjnej;
2) bezpieczeństwa dostępu podmiotów dopuszczonych do składania ofert do systemów informatycznych tej platformy;
3) systemu zarządzania ciągłością działania i zasad zachowania ciągłości działania w przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych.

3. W celu właściwego zarządzania ryzykiem spółka prowadząca platformę aukcyjną jest obowiązana podejmować działania mające na celu zapewnienie ciągłości obsługi oraz pracy urządzeń i systemów informatycznych wykorzystywanych w prowadzonej działalności, w szczególności przez:

1) przeprowadzanie testów w zakresie prawidłowości działania urządzeń i systemów informatycznych w przypadku ich wdrożenia lub modyfikacji, w oparciu o opracowane, wdrożone i stosowane procedury wewnętrzne określające metodologię przeprowadzanych testów;
2) monitorowanie w czasie rzeczywistym oraz dokonywanie okresowych przeglądów i ocen wykorzystywanych urządzeń i systemów informatycznych w celu identyfikowania i eliminacji potencjalnych lub rzeczywistych zakłóceń;
3) zapewnienie wydajności urządzeń i systemów informatycznych w stopniu odpowiadającym skali prowadzonej działalności, racjonalnie przewidywanemu wzrostowi skali działalności w najbliższym czasie oraz nadzwyczajnym warunkom, które mogłyby zakłócić pracę tych urządzeń i systemów;
4) zapewnienie odpowiednich zasobów kadrowych, z uwzględnieniem niezbędnych uprawnień i kwalifikacji oraz czasu niezbędnego do realizacji obowiązków;
5) zabezpieczenie urządzeń i systemów informatycznych przed utratą danych spowodowaną awarią zasilania, innymi awariami lub zakłóceniami oraz innymi zdarzeniami losowymi;

6) tworzenie z adekwatną częstotliwością kopii bazy danych lub stosowanie innych środków technicznych umożliwiających odtworzenie danych oraz podjęcie pracy urządzeń i systemów informatycznych w sytuacji awarii lub utraty części lub całości danych w podstawowych bazach danych na skutek wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej;
7) przechowywanie kopii bazy danych w miejscu, w którym, w przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych, nie dojdzie do utraty kopii bazy danych;
8) przeprowadzanie adekwatnych testów zgodności systemów informatycznych podmiotów uprawnionych do składania ofert z systemami informatycznymi spółki prowadzącej platformę aukcyjną w celu ustalenia, czy systemy informatyczne podmiotów uprawnionych do składania ofert nie zagrażają bezpieczeństwu aukcji organizowanych przez tę spółkę.

4. W związku z wykorzystywaniem urządzeń i systemów informatycznych w prowadzonej działalności spółka prowadząca platformę aukcyjną jest obowiązana opracować, wdrożyć i stosować odpowiednie rozwiązania:
1) zapewniające możliwość całkowitej lub częściowej blokady uczestnictwa podmiotu składającego ofertę oraz anulowania ofert;
2) ograniczające lub wstrzymujące oferty w celu utrzymania prawidłowego funkcjonowania systemów informatycznych platformy aukcyjnej, w szczególności rozwiązania zapewniające możliwość automatycznego blokowania ofert przekraczających ustalony przez spółkę prowadzącą platformę aukcyjną próg wolumenu ofert;
3) zapobiegające przepełnianiu arkusza ofert.

5. O istotnych zdarzeniach mogących wpłynąć na ryzyko operacyjne lub powodujących urzeczywistnienie się tego ryzyka spółka prowadząca platformę aukcyjną informuje Komisję niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 24 godzin od powzięcia informacji o wystąpieniu zdarzenia.

§ 12. 1. O każdym podejrzeniu, o którym mowa w art. 56 ust. 1 rozporządzenia 1031/2010, spółka prowadząca platformę aukcyjną informuje Komisję niezwłocznie. Informacja zawiera szczegółowy opis takiego podejrzenia.

2. O każdym przypadku nieuczciwych lub nieprawidłowych warunków sprzedaży na aukcji lub istotnego naruszenia zasad, o których mowa w art. 54 ust. 1 lit. b rozporządzenia 1031/2010, spółka prowadząca platformę aukcyjną informuje Komisję niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 24 godzin od powzięcia informacji o wystąpieniu zdarzenia.

Informacja zawiera szczegółowy opis takiego przypadku wraz ze wskazaniem działań, jakie spółka podjęła lub zamierza podjąć w związku z jego wystąpieniem.

3. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany prowadzi platformę aukcyjną, na której jest prowadzona sprzedaż pięciodniowych kontraktów terminowych typu future, przepisy § 13 ust. 6–12 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany prowadzi platformę aukcyjną, na której jest prowadzona sprzedaż dwudniowych kontraktów na rynku kasowym, spółka opracowuje i wdraża procedurę przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010.

5. Procedura, o której mowa w ust. 4, określa sposób postępowania spółki prowadzącej platformę aukcyjną w celu przeciwdziałania manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010, oraz w celu ujawniania przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010, dostosowane do rozmiaru i rodzaju działalności prowadzonej przez tę spółkę, jak również do jej wewnętrznej struktury organizacyjnej.

6. Procedura, o której mowa w ust. 4, określa w szczególności:

1) sposoby monitorowania czynności wykonywanych przez podmioty uprawnione do bezpośredniego składania ofert w celu niezwłocznej identyfikacji przypadków uzasadniających podejrzenie manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010;
2) zasady i tryb postępowania w przypadku identyfikacji zdarzeń mogących uzasadniać podejrzenie wystąpienia manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010;
3) zasady i tryb przekazywania Komisji informacji o przypadku uzasadnionego podejrzenia manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010;
4) sposób ewidencjonowania zdarzeń mogących uzasadniać podejrzenie wystąpienia manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010, oraz przepływu informacji o uzasadnionym podejrzeniu manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010;
5) zasady przeprowadzania wstępnych i regularnych szkoleń pracowników spółki prowadzącej platformę aukcyjną odpowiedzialnych za monitorowanie i identyfikację, o których mowa w pkt 1, w zakresie manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010.

7. Spółka prowadząca platformę aukcyjną ocenia adekwatność i skuteczność procedury, o której mowa w ust. 4, oraz wykonanie obowiązków, o których mowa w ust. 8 i 9, w każdym przypadku gdy jest to niezbędne w celu prawidłowego wykonywania obowiązków w zakresie przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010, nie rzadziej jednak niż raz do roku.

8. Spółka prowadząca platformę aukcyjną jest obowiązana posiadać odpowiednie rozwiązania w zakresie struktury organizacyjnej oraz liczby pracowników zapewniające skuteczne przeciwdziałanie i ujawnianie przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010.

9. Spółka prowadząca platformę aukcyjną zapewnia przeprowadzenie wstępnych i regularnych szkoleń pracowników spółki prowadzącej platformę aukcyjną odpowiedzialnych za monitorowanie i identyfikację, o których mowa w ust. 6 pkt 1, w zakresie manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010.

10. Spółka prowadząca platformę aukcyjną jest obowiązana opracować, wdrożyć i stosować odpowiednie rozwiązania techniczne w celu przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010, lub wykorzystania informacji wewnętrznej, o której mowa w art. 37 lit. a rozporządzenia 1031/2010, w związku ze składanymi ofertami i transakcjami zawieranymi na platformie aukcyjnej. W szczególności, w tym zakresie, spółka prowadząca platformę aukcyjną jest obowiązana do:

1) opracowania, wdrożenia i stosowania rozwiązań informatycznych służących minimalizowaniu ryzyka wystąpienia manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010, lub wykorzystania informacji wewnętrznej, o której mowa w art. 37 lit. a rozporządzenia 1031/2010;
2) monitorowania:
   a) ofert składanych z wykorzystaniem systemów informatycznych spółki prowadzącej platformę aukcyjną, w tym również modyfikacji tych ofert,
   b) ofert, które zostały zablokowane albo anulowane, oraz
   c) transakcji zawartych w wyniku złożonych ofert;
3) opracowania, wdrożenia i stosowania odpowiednich rozwiązań informatycznych w celu identyfikowania przypadków uzasadniających podejrzenie wystąpienia manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010, lub wykorzystania informacji wewnętrznej, o której mowa w art. 37 lit. a rozporządzenia 1031/2010;

4) dokonywania regularnej weryfikacji prawidłowości i skuteczności funkcjonowania rozwiązań informatycznych.

Rozdział 4

Przepis przejściowy i końcowy

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem …

MINISTER

ROZWOJU I FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768), którego treść zmieniona zostanie projektem ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, dalej: „projekt ustawy”.

Projekt rozporządzenia określa szczegółowe warunki, jakie musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna.

Projekt ustawy dokonuje zmiany upoważnienia ustawowego zawartego w art. 17 ust. 1 pkt 1 zmienianej ustawy wyłącznie poprzez zmianę odesłania zawartego w części wspólnej tego przepisu. Nowe brzmienie będzie przewidywać konieczność uregulowania w drodze rozporządzenia szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna, w zakresie nieuregulowanym przepisami aktów prawa unijnego mających zastosowanie do tego rynku. Zmiana ta podyktowana jest utratą mocy obowiązującej, z dniem 3 stycznia 2018 r., rozporządzenia 1287/2006[4)]). Z powyższych względów projektowane rozporządzenie, co do zasady, odzwierciedla przepisy obowiązującego obecnie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 stycznia 2016 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna (Dz. U. poz. 139).

W stosunku do obowiązującego rozporządzenia zmianie ulegnie treść § 1 pkt 2, w którym w miejsce skrótowego oznaczenia rozporządzenia 1287/2006, które wkrótce utraci moc, wprowadza się skrótowe oznaczenie rozporządzenia 2017/568[5)]). Rozporządzenie to od dnia 3 stycznia 2018 r. będzie szczegółowo regulowało kwestie do tej pory znajdujące się w art. 35–37 rozporządzenia 1287/2006, a wprowadzenie takiego skrótowego oznaczenia uczyni odesłania do tego aktu prawnego bardziej czytelnymi i przejrzystymi.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów § 5–9 obowiązującego rozporządzenia, które dotyczą obowiązku upowszechniania przez spółkę prowadzącą rynek regulowany

---

4) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzające środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz. Urz. UE L 241 z 2.09.2006, str. 1).

5) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/568 z dnia 24 maja 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu na rynkach regulowanych (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 117).

informacji dotyczących ofert, transakcji i obrotów na prowadzonym rynku regulowanym. Przepisy regulujące ten rodzaj działalności zostały bowiem znacząco zmodyfikowane i przeniesione na poziom ustawowy, tj. do art. 131a–131k ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

Zmiany przewidziano również w treści § 5 projektu rozporządzenia, który stanowi odpowiednik § 10 obowiązującego rozporządzenia. W miejsce odesłań do przepisów nieobowiązującego rozporządzenia 1287/2006 wprowadzono odesłania do przepisów rozporządzenia 2017/565.

W projekcie rozporządzenia przyjęto, iż rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 3 stycznia 2018 r. Jest to data zbieżna z terminem wejścia w życie projektu ustawy, jak również z terminem transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349–496, z późn. zm.). Implementacji tej dyrektywy służą zarówno projekt ustawy, jak i niniejszy projekt rozporządzenia.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077) należy podnieść, że projektodawca nie przewiduje, aby

rozporządzenie miało wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu**	**Data sporządzenia** 19 grudnia 2017 r. **Źródło:** Art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768) **Nr w wykazie prac**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia zastępuje Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 stycznia 2016 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna (Dz. U. poz. 139) celem wypełnienia delegacji ustawowej dla Ministra Finansów zmienionej projektem ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw. Zakres regulacji rozporządzenia został dostosowany do treści aktów prawa Unii Europejskiej, tak aby zapewnić zgodność prawa krajowego z bezpośrednio obowiązującymi przepisami prawa unijnego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W celu zapewnienia zgodności treści rozporządzenia z prawem Unii Europejskiej, odpowiednio zmodyfikowano odesłania do nieobowiązujących obecnie aktów prawnych. Usunięte z rozporządzenia zostały również przepisy dotyczące upowszechniania informacji dotyczących ofert, transakcji i obrotów, ponieważ zostały one przeniesione na poziom ustawowy. Z uwagi na fakt, iż projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw nie wprowadza żadnych zmian w zakresie funkcjonowania platform aukcyjnych, z tego też względu projektowane rozporządzenie w części dotyczącego platform aukcyjnych, co do zasady, odzwierciedla przepisy obowiązującego obecnie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 14 stycznia 2016 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna (Dz. U. poz. 139).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane zmiany, co do zasady, wiążą się z dostosowaniem przepisów zmienianego rozporządzenia do prawa Unii Europejskiej, z tego też względu należy przyjąć, że są zgodne z rozwiązaniami przyjętymi w innych państwach członkowskich UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Spółki prowadzące rynek regulowany	3 (GPW, TGE, BondSpot S.A.)		Konieczność dostosowania prowadzonej działalności do nowych przepisów

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	gospodarka							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W opinii projektodawcy wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Wynika to z faktu, że odzwierciedla ono, co do zasady, obecnie obowiązujące regulacje.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na wymienione obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przepisy będą wykonywane w bieżącej działalności spółek prowadzących rynek regulowany.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana na bieżąco, na podstawie wniosków wynikających z działań nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A R O Z W O J U I F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek oficjalnych notowań oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tym rynku

Na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. …) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
2) wniosku – rozumie się przez to wniosek o dopuszczenie do obrotu na rynku oficjalnych notowań.

§ 2. 1. Spółka prowadząca rynek oficjalnych notowań, zwany dalej „rynkiem oficjalnych notowań”, zapewnia, aby do obrotu na tym rynku dopuszczone były wyłącznie akcje spełniające łącznie następujące warunki:

1) zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym;
2) ich zbywalność nie jest ograniczona;
3) wszystkie wyemitowane akcje danego rodzaju zostały objęte wnioskiem do właściwego organu spółki prowadzącej rynek oficjalnych notowań;
4) iloczyn liczby i prognozowanej ceny rynkowej akcji objętych wnioskiem, a w przypadku gdy określenie tej ceny nie jest możliwe – kapitały własne emitenta, wynoszą co najmniej równowartość w złotych 1 000 000 euro;

[1)] Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 2331).

5) w dacie złożenia wniosku istnieje rozproszenie akcji objętych wnioskiem, zapewniające płynność obrotu tymi akcjami.

2. Rozproszenie akcji zapewnia płynność obrotu, jeżeli w posiadaniu akcjonariuszy, z których każdy posiada nie więcej niż 5% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, znajduje się:

1) co najmniej 25% akcji spółki objętych wnioskiem lub
2) co najmniej 500 000 akcji spółki o łącznej wartości wynoszącej co najmniej równowartość w złotych 17 000 000 euro, według ostatniej ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży akcji, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach – według prognozowanej ceny rynkowej.

3. Wartość, o której mowa w ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 2, ustala się z zastosowaniem średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu poprzedzającym datę złożenia wniosku.

4. Do obrotu na rynku oficjalnych notowań mogą być dopuszczone akcje, mimo niespełnienia warunku, o którym mowa w:

1) ust. 1 pkt 3 – jeżeli z przepisu ustawy lub innych ustaw wynika, że akcje, które nie są objęte wnioskiem, nie mogą być przedmiotem obrotu, a informacja o tym została, wraz z odpowiednim wyjaśnieniem, podana do publicznej wiadomości w trybie określonym w odrębnych przepisach;
2) ust. 1 pkt 4 – jeżeli przedmiotem wniosku są akcje emitenta, tego samego rodzaju co akcje już dopuszczone do obrotu na rynku oficjalnych notowań;
3) ust. 1 pkt 5, jeżeli:
   a) co najmniej 25% akcji tego samego emitenta, objętych wnioskiem, i akcji będących przedmiotem obrotu na tym rynku znajduje się w posiadaniu akcjonariuszy, z których każdy posiada nie więcej niż 5% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, lub
   b) liczba akcji objętych wnioskiem oraz akcji będących przedmiotem obrotu, a także sposób przeprowadzenia ich subskrypcji lub sprzedaży pozwala uznać, że obrót tymi akcjami na rynku oficjalnych notowań uzyska wielkość zapewniającą płynność, lub
   c) rozproszenie akcji, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, zostało osiągnięte w jednym lub większej liczbie państw członkowskich, w których akcje te są już notowane na rynku oficjalnych notowań.

§ 3. Dopuszczenie akcji do obrotu na rynku oficjalnych notowań może nastąpić, jeżeli:

1) spółka będąca emitentem tych akcji ogłaszała, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, sprawozdania finansowe wraz ze sprawozdaniami z badań co najmniej przez trzy kolejne lata obrotowe poprzedzające dzień złożenia wniosku lub
2) przemawia za tym uzasadniony interes spółki lub inwestorów, a spółka podała do publicznej wiadomości, w sposób określony w odrębnych przepisach, informacje umożliwiające inwestorom ocenę jej sytuacji finansowej i gospodarczej oraz ryzyka związanego z nabywaniem akcji objętych wnioskiem.

§ 4. 1. Spółka prowadząca rynek oficjalnych notowań zapewnia, aby do obrotu na tym rynku dopuszczone były wyłącznie obligacje spełniające łącznie następujące warunki, z zastrzeżeniem § 5:

1) zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym;
2) ich zbywalność nie jest ograniczona;
3) wnioskiem zostały objęte wszystkie obligacje tego samego rodzaju;
4) łączna wartość nominalna obligacji objętych wnioskiem, ustalona w sposób określony w § 2 ust. 3, wyniosła co najmniej równowartość w złotych 200 000 euro.

2. Obligacje zamienne na akcje i obligacje z prawem pierwszeństwa mogą być dopuszczone do obrotu na rynku oficjalnych notowań, jeżeli spełniają warunki, o których mowa w ust. 1, oraz akcje wyemitowane w celu realizacji uprawnień obligatariuszy są:

1) dopuszczone do tego obrotu albo
2) objęte wnioskiem, łącznie z tymi obligacjami.

§ 5. Do obrotu na rynku oficjalnych notowań mogą być dopuszczone obligacje i inne dłużne papiery wartościowe, emitowane przez Skarb Państwa, Narodowy Bank Polski, jednostki samorządu terytorialnego, związki tych jednostek oraz miasto stołeczne Warszawę, jak również przez państwa członkowskie oraz jednostki samorządu terytorialnego tych państw, a także obligacje, o których mowa w art. 39p ust. 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1057), jeżeli:

1) są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym;
2) ich zbywalność nie jest ograniczona;
3) wnioskiem zostały objęte wszystkie papiery wartościowe tego samego rodzaju.

§ 6. 1. Spółka prowadząca rynek oficjalnych notowań zapewnia, aby do obrotu na tym rynku dopuszczone były wyłącznie kwity depozytowe, spełniające łącznie następujące warunki:

1) zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym;
2) ich zbywalność nie jest ograniczona;
3) iloczyn liczby i prognozowanej ceny rynkowej kwitów depozytowych wynosi co najmniej równowartość w złotych 1 000 000 euro, ustaloną w sposób określony w § 2 ust. 3;
4) papiery wartościowe, w związku z którymi kwity depozytowe zostały wyemitowane, zostały dopuszczone do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym.

2. Do obrotu na rynku oficjalnych notowań mogą być dopuszczone kwity depozytowe, mimo niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli przedmiotem wniosku są kwity depozytowe tego samego rodzaju co kwity depozytowe już dopuszczone do obrotu na rynku oficjalnych notowań.

§ 7. Przepisy § 2–6 nie wyłączają uprawnień spółki prowadzącej rynek oficjalnych notowań do określenia w regulaminie rynku regulowanego, o którym mowa w art. 28 ustawy, ostrzejszych warunków dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu na tym rynku.

§ 8. 1. Papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku oficjalnych notowań, które przestały spełniać warunek dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym, nie mogą być przedmiotem obrotu na tym rynku.

2. W przypadku wystąpienia ograniczeń zbywalności papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku oficjalnych notowań właściwy organ spółki prowadzącej rynek oficjalnych notowań wyklucza papiery wartościowe z obrotu na tym rynku.

3. W przypadku papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku oficjalnych notowań, które przestały spełniać inne niż wymienione w ust. 1 i 2 warunki będące podstawą dopuszczenia do obrotu na rynku oficjalnych notowań, właściwy organ spółki prowadzącej rynek oficjalnych notowań może podjąć decyzję o ich wykluczeniu z obrotu na tym rynku i przenieść te papiery wartościowe na:

1) prowadzony przez tę spółkę rynek regulowany, niebędący rynkiem oficjalnych notowań;
2) prowadzony przez tę spółkę alternatywny system obrotu, pod warunkiem wyrażenia zgody przez emitenta;

3) rynek regulowany niebędący rynkiem oficjalnych notowań, prowadzony przez inną spółkę, pod warunkiem wyrażenia zgody przez tę spółkę oraz przez emitenta.

§ 9. Spółki prowadzące rynek oficjalnych notowań w dniu wejścia w życie rozporządzenia są obowiązane dostosować prowadzoną działalność do przepisów rozporządzenia w terminie 6 miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem …

MINISTER
ROZWOJU I FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 17 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768), którego treść zmieniona zostanie projektem ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, dalej: „projekt ustawy”.

Projekt rozporządzenia określa szczegółowe warunki, jakie musi spełniać rynek oficjalnych notowań oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tym rynku.

Projekt ustawy dokonuje zmiany upoważnienia ustawowego zawartego w art. 17 ust. 1 pkt 2 zmienianej ustawy wyłącznie poprzez zmianę odesłania zawartego w części wspólnej tego przepisu. Nowe brzmienie będzie przewidywać konieczność uregulowania w drodze rozporządzenia szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna, w zakresie nieuregulowanym przepisami aktów prawa unijnego mających zastosowanie do tego rynku. Zmiana ta podyktowana jest utratą mocy obowiązującej, z dniem 3 stycznia 2018 r., rozporządzenia 1287/2006[2)]). Z powyższych względów projektowane rozporządzenie, co do zasady, odzwierciedla przepisy obowiązującego obecnie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 maja 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek oficjalnych notowań giełdowych oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tym rynku (Dz. U. poz. 547).

Projekt rozporządzenia zawiera jedynie zmiany o charakterze terminologicznym, stanowiące dostosowanie brzmienia rozporządzenia do pojęć wprowadzonych do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi na mocy kolejnych nowelizacji.

Ustawą z dnia 9 marca 2017 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 791) zniesiony został podział na rynek giełdowy i rynek pozagiełdowy, a oba te pojęcia zostały zastąpione pojęciem rynku regulowanego. W związku z tym, w projekcie rozporządzenia należało dokonać zmian przepisów, które zawierały pojęcia „rynku oficjalnych notowań giełdowych”, zastępując je pojęciem „rynku oficjalnych notowań” (§ 1 pkt 2, § 2 ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz § 8 ust. 3

[2)] rozporządzenie Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzające środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz. Urz. UE L 241 z 2.09.2006, str. 1).

pkt 1 i 3). Zmieniono również treść § 7, tak aby określał on uprawnienie spółki prowadzącej rynek oficjalnych notowań do określenia ostrzejszych warunków dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu na tym rynku w regulaminie rynku regulowanego, a nie regulaminie giełdy.

Ponadto zmiany dokonano w treści § 3 pkt 1 rozporządzenia. Wynika ona z utraty mocy obowiązującej ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1000 i 1948) i zastąpieniu jej przez ustawę z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. poz. 1089). Na mocy tej ustawy dotychczas funkcjonujące pojęcie „opinii podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych i raportu z badania" zostało zastąpione pojęciem „sprawozdania z badania".

W projekcie rozporządzenia przyjęto, iż rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 3 stycznia 2018 r. Jest to data zbieżna z terminem wejścia w życie projektu ustawy, jak również z terminem transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349–496, z późn. zm.). Implementacji tej dyrektywy służą zarówno projekt ustawy, jak i niniejszy projekt rozporządzenia.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006

i 1204) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077) należy podnieść, że projektodawca nie przewiduje, aby rozporządzenie miało wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek oficjalnych notowań oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tym rynku **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu**	**Data sporządzenia** 19 grudnia 2017 r. **Źródło:** Art. 17 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768) **Nr w wykazie prac**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia zastępuje Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 12 maja 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek oficjalnych notowań giełdowych oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tym rynku (Dz. U. poz. 547) celem wypełnienia delegacji ustawowej dla Ministra Finansów zmienionej projektem ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia zawiera jedynie zmiany o charakterze terminologicznym, stanowiące dostosowanie brzmienia rozporządzenia do pojęć wprowadzonych do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi na mocy kolejnych nowelizacji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane zmiany, co do zasady, wiążą się z dostosowaniem przepisów zmienianego rozporządzenia do prawa Unii Europejskiej, z tego też względu należy przyjąć, że są zgodne z rozwiązaniami przyjętymi w innych państwach członkowskich UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Spółki prowadzące rynek regulowany	3 (GPW, TGE, BondSpot S.A.)		Konieczność dostosowania prowadzonej działalności do nowych przepisów

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z … r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	gospodarka							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W opinii projektodawcy wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Wynika to z faktu, że odzwierciedla ono, co do zasady, obecnie obowiązujące regulacje.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na wymienione obszary.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Przepisy będą wykonywane w bieżącej działalności spółek prowadzących rynek regulowany.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana na bieżąco, na podstawie wniosków wynikających z działań nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A R O Z W O J U I F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie szczegółowych kryteriów jakie musi spełniać członek zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany

Na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. …) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez członków zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany wymogów posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia oraz w zakresie liczby funkcji pełnionych jednocześnie.

§ 2. Członek zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany spełnia wymóg posiadania nieposzlakowanej opinii w przypadku gdy nie dopuszczał się zachowań rażąco sprzecznych z normami moralnymi, etycznymi oraz prawnymi, w szczególności:

1) nie był uznany prawomocnym orzeczeniem za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz.U. 2017 poz. 776), przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, 724, 791, 819, 1089 i 2102) oraz przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich;
2) nie został ukarany w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków

---

[1)] Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 2331).

dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm. [2)]).

§ 3. Członek zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany spełnia wymóg posiadania wiedzy w przypadku gdy posiadają wykształcenie wyższe prawnicze lub ekonomiczne albo posiada uprawnienia do wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego.

§ 4. Członek zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany spełnia wymóg posiadania kompetencji w przypadku gdy posiada co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym, lub w przypadku członka rady nadzorczej przez okres ten pełnił funkcję członka rady nadzorczej.

§ 5. Członek zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany spełnia wymóg posiadania doświadczenia w przypadku gdy posiada co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego lub podmiotach świadczących usługi na rzecz instytucji rynku finansowego w zakresie podstawowej działalności tych instytucji.

§ 6. Przy wyrażaniu zgodny na sprawowanie przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany jednocześnie dodatkowej funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej uwzględnia się charakter, skalę i stopnia złożoności działalności spółki, w której miałyby być pełnione te funkcje, a zarazem nie zagrozi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków w spółce prowadzącej rynek regulowany.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER

ROZWOJU I FINANSÓW

[2)] Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 29 z 03.02.2017, str. 1.

U Z A S A D N I E N I E

Dyrektywa 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE wskazuje na konieczność wzmocnienia roli organów zarządzających rynków regulowanych w zakresie udostępniania informacji w zapewnianiu należytego i ostrożnego zarządzania tymi firmami, promowaniu integralności rynku oraz interesów inwestorów. Organ zarządzający firmy inwestycyjnej, rynków regulowanych i dostawców usług w zakresie udostępniania informacji powinien stale poświęcać wystarczającą ilość czasu oraz posiadać jako całość odpowiednią wiedzę, umiejętności i doświadczenie, aby być stanie zrozumieć charakter działalności firmy oraz główne ryzyka, na które jest narażona. Dlatego też w celu uniknięcia syndromu myślenia grupowego i ułatwienia wyrażania niezależnych opinii oraz krytycznego spojrzenia skład organów zarządzających powinien być odpowiednio zróżnicowany pod względem wykształcenia oraz doświadczenia zawodowego członków, aby zapewnić szerokie spektrum poglądów i doświadczeń.

Uwzględniając powyższe postulaty ustawa z dnia ... o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw …, dalej: „ustawa nowelizująca”, dokonała nowelizacji przepisów art. 17 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, z późn. zm.), dalej: „ustawa o obrocie”. Dotychczasowy ust. 1 artykułu 17 ustawy o obrocie zawierał upoważnienie do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych aktów wykonawczych precyzujących zasady funkcjonowania rynku równoległego oraz rynku oficjalnych notowań. Upoważnienie to zostało wykonane przez wydanie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 października 2009 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek regulowany (Dz. U. poz. 1447) oraz rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 12 maja 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek oficjalnych notowań giełdowych oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tym rynku (Dz.U. poz. 547).

Ustawa z dnia … o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw rozszerza zakres upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o uprawnienie do określenia szczegółowych kryteriów w zakresie spełniania przez członków zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany wymogów

posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia oraz w zakresie liczby funkcji pełnionych jednocześnie.

Omówienie wprowadzanych przepisów:

§ 2 określenia kryteria uznania posiadania przez członków zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany nieposzlakowanej opinii. Przepis ten definiuje, iż wymóg ten jest spełniony w przypadku gdy członek zarządu lub rady nadzorczej nie dopuszczał się zachowań rażąco sprzecznych z normami moralnymi, etycznymi oraz prawnymi, w szczególności: nie był m.in. uznany prawomocnym orzeczeniem za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi.

§ 3 precyzuje kryterium posiadania przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany wymogu odpowiedniej wiedzy, m.in. wskazując na wykształcenie wyższe prawnicze lub ekonomiczne albo posiadanie uprawnienia do wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego.

§ 4 precyzuje kryterium spełnienia wymogu posiadania przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany kompetencji.

§ 5. Precyzuje kryterium posiadania doświadczenia. Członek zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany spełnia wymóg posiadania doświadczenia w przypadku gdy posiada co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego lub podmiotach świadczących usługi na rzecz instytucji rynku finansowego w zakresie podstawowej działalności tych instytucji.

§ 6 precyzuje przesłanki wyrażenia zgody na sprawowanie przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany jednocześnie dodatkowej funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej.

W projekcie rozporządzenia przyjęto, iż rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077) należy podnieść, że projektodawca nie przewiduje, aby rozporządzenie miało wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie szczegółowych kryteriów jakie musi spełniać członek zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu**	**Data sporządzenia** 19 grudnia 2017 r. **Źródło:** Art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768) **Nr w wykazie prac**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia określa szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez członków zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany wymogów posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia oraz w zakresie liczby funkcji pełnionych jednocześnie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia ustala kryteria uznania posiadania przez członków zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia, a także precyzuje przesłanki wyrażenia zgody na sprawowanie przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany jednocześnie dodatkowej funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane zmiany, co do zasady, wiążą się z dostosowaniem przepisów zmienianego rozporządzenia do prawa Unii Europejskiej, z tego też względu należy przyjąć, że są zgodne z rozwiązaniami przyjętymi w innych państwach członkowskich UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Spółki prowadzące rynek regulowany	3 (GPW, TGE, BondSpot S.A.)		Konieczność dostosowania prowadzonej działalności do nowych przepisów

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z … r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	gospodarka							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W opinii projektodawcy wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Wynika to z faktu, że odzwierciedla ono, co do zasady, obecnie obowiązujące regulacje.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na wymienione obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Przepisy będą wykonywane w bieżącej działalności spółek prowadzących rynek regulowany.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana na bieżąco, na podstawie wniosków wynikających z działań nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A R O Z W O J U I F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych

Na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. …) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych w zakresie:

1) promowania świadczonych usług oraz kontaktów z potencjalnymi klientami,
2) zawierania transakcji i dokonywania rozliczeń,
3) traktowania klientów jako klientów profesjonalnych lub detalicznych zgodnie z art. 3a ust. 1 i 2 ustawy,
4) świadczenia usług, w tym w zakresie świadczenia usług na rzecz kategorii klientów, o których mowa w art. 3a ust. 4 ustawy, w szczególności takich usług, których przedmiotem są instrumenty dłużne, których struktura utrudnia zrozumienie związanego z nimi ryzyka, i takich, których przedmiotem są lokaty strukturyzowane,
5) emitowania lub wystawiania instrumentów finansowych lub udzielania porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego albo rekomendowania lub oferowania albo w inny sposób umożliwiania nabycia instrumentu finansowego,
6) ustanawiania i realizacji zabezpieczeń spłaty kredytów i pożyczek udzielonych na nabycie instrumentów finansowych oraz zabezpieczania wierzytelności na

[1)] Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 2331).

instrumentach finansowych, jeżeli konstrukcja tych instrumentów umożliwia ustanowienie zabezpieczenia,

7) przyjmowania lub przekazywania jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych w związku z prowadzeniem działalności maklerskiej,

8) przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 83j ust. 1 ustawy, w przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 5 oraz ust. 4 pkt 6 oraz pkt 8 ustawy, o ile dotyczy wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz ust. 4 pkt 1 i 6 ustawy, w tym treści tych sprawozdań oraz terminów ich przekazywania klientowi

– w odniesieniu do wykonywania przez te podmioty czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i 4 i art. 119 ust. 1 ustawy, przy zapewnieniu należytej staranności, ochrony klienta oraz bezpiecznego i sprawnego zawierania i rozliczania transakcji, a także przejrzystości i bezpieczeństwa obrotu.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;

2) ustawie o ofercie publicznej – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639, z późn. zm.[2)]);

3) usługach maklerskich – rozumie się przez to wykonywane przez firmę inwestycyjną lub bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, na rzecz klienta, o którym mowa w pkt 6, czynności wskazane w art. 69 ust. 2 i 4 ustawy;

4) umowie o świadczenie usług maklerskich – rozumie się przez to umowę, na podstawie której świadczone są przez firmę inwestycyjną lub bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, usługi maklerskie;

5) kliencie – rozumie się przez to:

   a) osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która zawarła z firmą inwestycyjną lub bankiem, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, umowę o świadczenie usług maklerskich lub

---

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1997 oraz z 2017 r. poz. 452, 724, 791 i 1089.

z bankiem powierniczym umowę o prowadzenie rachunku papierów wartościowych,

b) podmiot, o którym mowa w art. 8a ust. 2 ustawy, który zawarł z firmą inwestycyjną albo z bankiem powierniczym umowę o prowadzenie rachunku zbiorczego – w zakresie praw i obowiązków wynikających z umowy o prowadzenie tego rachunku;

6) krajowym rynku regulowanym – rozumie się przez to rynek regulowany, o którym mowa w art. 15 ustawy;

7) trwałym nośniku – rozumie się przez to trwały nośnik, o którym mowa w art. 3 pkt 54 ustawy;

8) zleceniu – rozumie się przez to zlecenie, o którym mowa w art. 3 pkt 55 ustawy;

9) zleceniu brokerskim – rozumie się przez to zlecenie lub ofertę, a także odpowiedź na ofertę, wystawiane przez firmę inwestycyjną wykonującą złożone przez klienta zlecenie na podstawie tego zlecenia i przekazywane do miejsca wykonania, o którym mowa w pkt 35 lit. a, w celu wykonania tego zlecenia;

10) dniu transakcyjnym – rozumie się przez to dzień, w którym zgodnie z przepisami dotyczącymi danego rynku pozagiełdowego zawierane są na nim transakcje;

11) sesji – rozumie się przez to sesję giełdową, dzień obrotu w alternatywnym systemie obrotu, dzień transakcyjny, a także dzień, w którym zawierane są transakcje w związku z wykonywaniem zleceń w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy;

12) prawie do otrzymania papieru wartościowego – rozumie się przez to prawo umożliwiające, zgodnie z art. 7 ust. 5 ustawy, zobowiązanie się do zbycia papieru wartościowego przed dokonaniem zapisu tego papieru wartościowego na rachunku papierów wartościowych zbywcy;

13) prawie do otrzymania instrumentu finansowego – rozumie się przez to prawo do otrzymania papieru wartościowego, jak również odnoszące się do innych instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego prawo umożliwiające, zgodnie z art. 7 ust. 5 ustawy, zobowiązanie się do zbycia takich instrumentów finansowych przed dokonaniem zapisu danego instrumentu finansowego na rachunku;

14) rejestrze operacyjnym – rozumie się przez to rejestr instrumentów finansowych i praw do otrzymania instrumentów finansowych, które mogą być przedmiotem zlecenia sprzedaży przyjętego do wykonania przez firmę inwestycyjną przed otwarciem rejestru sesji określonego w pkt 16, przy czym liczba instrumentów finansowych i praw do

otrzymania instrumentów finansowych w rejestrze operacyjnym jest równa sumie liczby:

a) instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych, z wyłączeniem instrumentów finansowych, które były przedmiotem zawartych transakcji, lecz których rozrachunek nie został jeszcze przeprowadzony, i pozostają nadal zapisane na rachunku papierów wartościowych, oraz

b) praw do otrzymania instrumentów finansowych;

15) rejestrze sesji – rozumie się przez to:

a) rejestr instrumentów finansowych i praw do otrzymania instrumentów finansowych, obejmujący liczbę praw i instrumentów zewidencjonowanych w rejestrze operacyjnym:

– pomniejszaną o liczbę instrumentów finansowych i praw do ich otrzymania, które były przedmiotem zawartej na danej sesji transakcji sprzedaży,

– powiększaną o liczbę praw do otrzymania instrumentów finansowych, które były przedmiotem zawartej na danej sesji transakcji kupna, oraz

b) wykaz środków pieniężnych, obejmujący sumę niezablokowanych środków pieniężnych zdeponowanych na rachunku pieniężnym powiększaną o środki pieniężne, które będą uzyskane w wyniku zawartych na danej sesji transakcji sprzedaży instrumentów finansowych, spełniających warunki określone w art. 7 ust. 5 ustawy, i pomniejszane o środki pieniężne, które będą przeznaczone na opłacenie transakcji kupna instrumentów finansowych, zawartych na tej sesji;

16) derywatach – rozumie się przez to instrumenty pochodne dopuszczone do obrotu zorganizowanego;

17) zagranicznych instrumentach finansowych – rozumie się przez to niedopuszczone do obrotu zorganizowanego instrumenty finansowe, które są dopuszczone do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym lub są dopuszczone do obrotu w prowadzonym na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim systemie obrotu instrumentami finansowymi, działającym w sposób stały i zorganizowany na zasadach określonych przepisami tego państwa, jak również zapewniającym, że przy kojarzeniu ofert kupna lub sprzedaży tych instrumentów finansowych inwestorzy mają równy i powszechny dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie oraz że zachowane są jednakowe warunki nabywania i zbywania tych instrumentów finansowych;

18) prawach majątkowych – rozumie się przez to instrumenty pochodne niedopuszczone do obrotu zorganizowanego, z wyłączeniem zagranicznych instrumentów finansowych;
19) instrumentach rynku niepublicznego – rozumie się przez to niedopuszczone do obrotu zorganizowanego ani do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym, oraz niezdematerializowane na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy, instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. a i b ustawy;
20) rachunku – rozumie się przez to:
    a) rachunek papierów wartościowych, w tym rachunek, na którym zapisywane są papiery wartościowe, o których mowa w art. 5a ust. 1 lub 2 ustawy, a także rachunek, na którym zapisywane są niebędące papierami wartościowymi instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu zorganizowanego, w tym w szczególności rachunek derywatów, o którym mowa w pkt 22,
    b) rachunek zbiorczy;
21) rachunku praw majątkowych – rozumie się przez to rachunek, na którym są zapisywane prawa majątkowe, albo innego rodzaju ewidencję, w takim zakresie, w jakim zapisywane są na niej prawa majątkowe;
22) rachunku derywatów – rozumie się przez to rachunek, na którym zapisywane są derywaty;
23) ewidencji – rozumie się przez to system zapisów elektronicznych odzwierciedlający stan posiadania przez klienta instrumentów rynku niepublicznego, udokumentowany przez klienta w sposób określony w przepisach rozporządzenia;
24) rachunku instrumentów rynku niepublicznego – rozumie się przez to rachunek, na którym zapisywane są instrumenty rynku niepublicznego, z wyłączeniem papierów wartościowych, o których mowa w art. 5a ust. 1 i 2 ustawy, pozwalający na identyfikację osób, którym przysługują prawa z danych instrumentów;
25) właściwej izbie rozrachunkowej – rozumie się przez to odpowiednio Krajowy Depozyt, spółkę, której Krajowy Depozyt powierzył wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6 ustawy, izbę rozrachunkową lub inny podmiot uprawniony do dokonywania rozrachunku;
26) ustawie o niektórych zabezpieczeniach finansowych – rozumie się przez to ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 891);

27) umowie o ustanowieniu zabezpieczenia finansowego – rozumie się przez to umowę, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych;
28) zabezpieczeniach finansowych – rozumie się przez to zabezpieczenia, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych;
29) prawie użycia – rozumie się przez to prawo, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych;
30) podstawie realizacji zabezpieczenia – rozumie się przez to podstawę realizacji zabezpieczenia, o której mowa w art. 3 pkt 4 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych;
31) ustawie o zastawie rejestrowym – rozumie się przez to ustawę z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. z 2017 r. poz. 1278);
32) zastawie finansowym – rozumie się przez to zastaw finansowy, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych;
33) blokadzie finansowej – rozumie się przez to zabezpieczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych;
34) kompensacie – rozumie się przez to kompensatę dokonywaną na podstawie klauzuli kompensacyjnej zawartej w umowie o ustanowieniu zabezpieczenia finansowego, zgodnie z art. 4 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych;
35) miejscu wykonania – rozumie się przez to:
    a) w odniesieniu do wykonywania zleceń:
        – rynek regulowany,
        – alternatywny system obrotu,
        – firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną wykonującą zlecenia w sposób określony w art. 73 ust. 2 ustawy, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 74 ust. 2 pkt 2 ustawy,
        – firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną realizującą zadania związane z organizacją rynku regulowanego lub zapewniającą płynność instrumentów finansowych,
        – podmiot prowadzący na terytorium państwa, które nie jest państwem członkowskim, działalność wskazaną w tiret 1–4,
        – bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, realizujący zadania związane z organizacją rynku regulowanego, w przypadku gdy przedmiotem tych czynności są papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub

Narodowy Bank Polski, lub zapewniający płynność instrumentów finansowych,

b) w odniesieniu do zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, lub przyjmowania i przekazywania zleceń – podmiot wykonujący zlecenie przekazane przez firmę inwestycyjną;

36) wysokiej jakości instrumencie rynku pieniężnego – rozumie się przez to instrument rynku pieniężnego uznany za instrument wysokiej jakości na podstawie własnej udokumentowanej oceny jakości kredytowej dokonanej przez spółkę zarządzającą lub firmę inwestycyjną, przy czym w przypadku gdy co najmniej jedna zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej, zarejestrowana i nadzorowana przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, dokonała oceny instrumentu, spółka zarządzająca lub firma inwestycyjna uwzględnia ją w swojej ocenie;

37) skrócie prospektu informacyjnego – rozumie się przez to skrót prospektu informacyjnego funduszu inwestycyjnego, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.[3)]), lub skrót prospektu informacyjnego funduszu zagranicznego, o którym mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, lub funduszu inwestycyjnego otwartego z siedzibą w państwach należących do EOG oraz funduszu inwestycyjnego otwartego z siedzibą w państwach należących do OECD innych niż państwo członkowskie lub państwo należące do EOG, o którym mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;

38) państwach należących do EOG – rozumie się przez to państwa należące do Europejskiego Obszaru Gospodarczego;

39) właściwej izbie rozliczeniowej – rozumie się przez to odpowiednio Krajowy Depozyt, spółkę, której Krajowy Depozyt powierzył wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy, izbę rozliczeniową lub inny podmiot uprawniony do dokonywania rozliczeń transakcji.

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

Rozdział 2

Tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych w kontaktach z klientami

Oddział 1

Przepisy ogólne

§ 3. 1. Firma inwestycyjna przed zawarciem umowy o świadczenie usługi maklerskiej z klientem profesjonalnym informuje go o zasadach traktowania przez firmę inwestycyjną klientów profesjonalnych oraz o możliwości przedstawienia żądania traktowania go jak klienta detalicznego, o którym mowa w art. 3a ust. 2 ustawy.

2. W przypadku uwzględnienia żądania klienta profesjonalnego traktowania go jak klienta detalicznego, o którym mowa w art. 3a ust. 2 ustawy, firma inwestycyjna określa w umowie zawartej z klientem profesjonalnym zakres usług maklerskich, transakcji lub instrumentów finansowych, na których potrzeby klient będzie traktowany jak klient detaliczny.

§ 4. W przypadku uznania klienta profesjonalnego za klienta detalicznego firma inwestycyjna stosuje wobec tego klienta przepisy rozporządzenia określające zasady traktowania przez firmy inwestycyjne klientów detalicznych.

§ 5. 1. Warunek, o którym mowa w art. 3a ust. 1 ustawy, uważa się za zachowany w przypadku, gdy dany podmiot spełnia co najmniej dwa z poniższych wymogów:

1) zawierał transakcje o wartości stanowiącej co najmniej równowartość w złotych 50 000 euro każda, na odpowiednim rynku, ze średnią częstotliwością co najmniej 10 transakcji na kwartał w ciągu czterech ostatnich kwartałów;
2) wartość portfela instrumentów finansowych tego podmiotu łącznie ze środkami pieniężnymi wchodzącymi w jego skład wynosi co najmniej równowartość w złotych 500 000 euro;
3) pracuje lub pracował w sektorze finansowym przez co najmniej rok na stanowisku, które wymaga wiedzy zawodowej dotyczącej transakcji w zakresie instrumentów finansowych lub usług maklerskich, które miałyby być świadczone przez firmę inwestycyjną na jego rzecz na podstawie zawieranej umowy.

2. Równowartość kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1, jest ustalana przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski,

obowiązującego w dniu poprzedzającym datę złożenia żądania, o którym mowa w art. 3a ust. 1 ustawy.

3. Żądanie, o którym mowa w art. 3a ust. 1 ustawy, określa zakres usług maklerskich, transakcji lub instrumentów finansowych, na których potrzeby podmiot ma być traktowany jak klient profesjonalny.

4. Firma inwestycyjna przed uwzględnieniem żądania, o którym mowa w art. 3a ust. 1 ustawy, obowiązana jest poinformować podmiot występujący z żądaniem o zasadach traktowania klientów profesjonalnych przy świadczeniu usług maklerskich.

5. Warunkiem uwzględnienia przez firmę inwestycyjną żądania, o którym mowa w art. 3a ust. 1 ustawy, jest złożenie przez klienta pisemnego oświadczenia o znajomości zasad traktowania przez firmę inwestycyjną klientów profesjonalnych i o skutkach traktowania go jak klienta profesjonalnego.

6. Zmiany w zakresie stanu faktycznego przyjętego dla uznania spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 1, nie wpływają na zmianę statusu klienta profesjonalnego przyznanego klientowi.

§ 6. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża pisemną procedurę postępowania w przypadkach otrzymania żądania, o którym mowa w art. 3a ust. 1 i art. 3a ust. 2 ustawy.

2. Firma inwestycyjna zobowiązuje swoich klientów do przekazywania informacji o zmianach danych, które mają wpływ na możliwość traktowania danego klienta jak klienta profesjonalnego.

3. Firma inwestycyjna, w przypadku powzięcia informacji, że klient przestał spełniać warunki pozwalające na traktowanie go jak klienta profesjonalnego w rozumieniu art. 3 pkt 39b lit. a–m ustawy, podejmuje działania zmierzające do zmiany statusu klienta na potrzeby świadczenia na jego rzecz usług maklerskich, chyba że klient złoży żądanie, o którym mowa w art. 3a ust. 1 ustawy, i spełnia warunki, o których mowa w tym przepisie. Sposób postępowania firmy inwestycyjnej określa procedura, o której mowa w ust. 1.

§ 7. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, do firmy inwestycyjnej zawierającej transakcję lub pośredniczącej w zawarciu transakcji z klientem, który jest uprawnionym kontrahentem, o którym mowa w art. 3 pkt 39d ustawy, nie stosuje się § 8–20 i § 45–47 oraz oddziałów 2 i 9 rozdziału 3.

2. W przypadku uwzględnienia przez firmę inwestycyjną przedstawionego przez uprawnionego kontrahenta żądania traktowania go przez firmę inwestycyjną jak klienta

detalicznego lub profesjonalnego, o którym mowa w art. 3a ust. 3 ustawy, w związku z zawieraniem transakcji, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna stosuje wobec tego klienta przepisy rozporządzenia określające zasady traktowania przez firmy inwestycyjne klientów odpowiednio detalicznych lub profesjonalnych. Uwzględniając żądanie, firma inwestycyjna zgadza się na traktowanie uprawnionego kontrahenta jak klienta profesjonalnego, o ile z żądania nie wynikało, że podmiot ten ubiega się o traktowanie go jak klienta detalicznego.

3. Żądanie, o którym mowa w ust. 2, może mieć charakter ogólny w odniesieniu do danej firmy inwestycyjnej lub dotyczyć określonych w nim transakcji w odniesieniu do usług maklerskich świadczonych przez firmę inwestycyjną.

4. W przypadku gdy transakcje, o których mowa w ust. 1, zawierane są z podmiotem, o którym mowa w art. 3 pkt 39b lit. k ustawy, firma inwestycyjna obowiązana jest uzyskać wyraźną zgodę podmiotu, z którym transakcja ma zostać zawarta, na traktowanie go jak uprawnionego kontrahenta. Zgoda może mieć charakter ogólny lub może dotyczyć określonej w niej transakcji.

5. Firma inwestycyjna może uznać, z własnej inicjatywy, uprawnionego kontrahenta za klienta detalicznego lub profesjonalnego. W takim przypadku firma inwestycyjna stosuje wobec tego klienta przepisy rozporządzenia określające zasady traktowania przez firmy inwestycyjne klientów odpowiednio detalicznych lub profesjonalnych.

§ 8. 1. Wynagrodzenie, prowizję lub korzyść niepieniężną uznaje się za mające na celu podniesienie jakości odpowiedniej usługi świadczonej na rzecz klienta, jeżeli:

1) są uzasadnione świadczeniem usługi dodatkowej lub usługi wyższego stopnia na rzecz odpowiedniego klienta, która jest proporcjonalna do poziomu otrzymanych zachęt, w szczególności:
   a) świadczenie usługi zależnego doradztwa inwestycyjnego dotyczącej szerokiego zakresu odpowiednich instrumentów finansowych oraz dostępu do tych instrumentów, w tym odpowiedniej liczby instrumentów pochodzących od dostawców produktów będących osobami trzecimi, którzy nie są ściśle związani z firmą inwestycyjną,
   b) świadczenie usługi zależnego doradztwa inwestycyjnego w połączeniu z zaoferowaniem klientowi przeprowadzanej co najmniej raz do roku oceny stałej adekwatności instrumentów finansowych będących przedmiotem inwestycji klienta albo w połączeniu z inną bieżącą usługą, która prawdopodobnie będzie

wartościowa dla klienta, taką jak doradztwo w zakresie proponowanej optymalnej alokacji aktywów klienta, lub

c) zapewnienie dostępu, po konkurencyjnej cenie, do szerokiego zakresu instrumentów finansowych, które prawdopodobnie spełniają potrzeby klienta, w tym do odpowiedniej liczby instrumentów pochodzących od dostawców produktów będących osobami trzecimi, którzy nie są ściśle związani z firmą inwestycyjną, wraz albo z zapewnieniem narzędzi o wartości dodanej, takich jak obiektywne narzędzia informacyjne pomagające danemu klientowi w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych lub umożliwiające danemu klientowi monitorowanie, modelowanie i dostosowanie zakresu instrumentów finansowych będących przedmiotem jego inwestycji, albo z udostępnianiem okresowych sprawozdań na temat wyników oraz kosztów i opłat związanych z instrumentami finansowymi;

2) nie przynoszą bezpośredniej korzyści firmie będącej odbiorcą, jej udziałowcom lub pracownikom, nie przynosząc przy tym wymiernej korzyści danemu klientowi;

3) są uzasadnione przynoszeniem bieżącej korzyści danemu klientowi w związku z bieżącą zachętą.

2. Wynagrodzenia, prowizji lub korzyści niepieniężnej nie uznaje się za dopuszczalne, jeżeli świadczenie odpowiednich usług na rzecz klienta jest stronnicze lub zostaje zakłócone w wyniku wynagrodzenia, prowizji lub korzyści niepieniężnej.

3. Firma inwestycyjna na bieżąco spełnia wymogi określone w ust. 2 dopóki wypłaca lub otrzymuje wynagrodzenie, prowizję lub korzyść niepieniężną.

4. Firma inwestycyjna posiada dowód na to, że celem wszelkich wynagrodzeń, prowizji lub korzyści niepieniężnych wypłaconych lub otrzymanych przez firmę jest podniesienie jakości odpowiedniej usługi świadczonej na rzecz klienta:

1) poprzez prowadzenie wewnętrznego wykazu wszystkich wynagrodzeń, prowizji i korzyści niepieniężnych otrzymanych przez firmę inwestycyjną od osoby trzeciej w związku ze świadczeniem usług inwestycyjnych lub dodatkowych oraz

2) poprzez rejestrowanie sposobu, w jaki wynagrodzenia, prowizje i korzyści niepieniężne wypłacane lub otrzymywane przez firmę inwestycyjną, lub które firma zamierza wykorzystać, podnoszą jakość usług świadczonych na rzecz odpowiednich klientów, oraz działań podjętych w celu uniknięcia negatywnego wpływu na wypełnianie przez

firmę obowiązku uczciwego, sprawiedliwego i profesjonalnego postępowania w najlepiej pojętym interesie klienta.

5. Firma inwestycyjna ujawnia klientowi następujące informacje w związku z wszelkimi płatnościami lub korzyściami otrzymanymi od osób trzecich lub dokonanymi na rzecz osób trzecich:

1) przed rozpoczęciem świadczenia odpowiedniej usługi inwestycyjnej lub dodatkowej firma inwestycyjna ujawnia klientowi informacje dotyczące odnośnej płatności lub korzyści zgodnie z art. 83d ust. 1 ustawy, przy czym drobne korzyści niepieniężne można opisać w sposób ogólny a inne korzyści niepieniężne otrzymane lub wypłacone przez firmę inwestycyjną w związku z usługą inwestycyjną świadczoną na rzecz klienta wycenia się i ujawnia oddzielnie;
2) jeżeli na podstawie oceny ex ante firma inwestycyjna nie była w stanie ustalić kwoty otrzymanej lub dokonanej płatności lub korzyści i zamiast tego ujawniła klientowi sposób obliczenia tej kwoty, firma przekazuje również klientom informacje dotyczące dokładnej kwoty otrzymanej lub dokonanej płatności lub korzyści na zasadzie ex post, oraz
3) co najmniej raz do roku, dopóki firma inwestycyjna otrzymuje (bieżące) zachęty w związku z usługami inwestycyjnymi świadczonymi na rzecz odpowiednich klientów, firma inwestycyjna indywidualnie informuje swoich klientów o faktycznych kwotach otrzymanych lub dokonanych płatności lub korzyści, przy czym drobne korzyści niepieniężne można opisać w sposób ogólny.

6. Wdrażając wymogi, o których mowa w ust. 5, firma inwestycyjna uwzględnia zasady dotyczące kosztów i opłat określone w art. 24 ust. 4 lit. c dyrektywy 2014/65/UE i art. 50 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 1–83).

7. Jeżeli sieć dystrybucji obejmuje więcej firm, każda firma inwestycyjna świadcząca usługi inwestycyjne lub dodatkowe wypełnia swoje zobowiązania w zakresie ujawniania informacji swoim klientom.

§ 9. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi w zakresie niezależnego doradztwa inwestycyjnego lub usługi z zakresu zarządzania portfelem niezwłocznie zwraca klientom

wszelkie wynagrodzenia, prowizje lub korzyści pieniężne zapłacone lub przekazane przez osobę trzecią lub osobę działającą w imieniu osoby trzeciej w związku z usługami świadczonymi na rzecz tego klienta. Wszystkie wynagrodzenia, prowizje lub korzyści pieniężne otrzymane od osób trzecich w związku ze świadczeniem usług w zakresie niezależnego doradztwa inwestycyjnego i usług z zakresu zarządzania portfelem są przekazywane klientowi w pełnej kwocie.

2. Firma inwestycyjna ustanawia i wdraża zasady, które gwarantują, że wszelkie wynagrodzenia, prowizje lub korzyści pieniężne zapłacone lub przekazane przez osobę trzecią lub osobę działającą w imieniu osoby trzeciej w związku ze świadczeniem usług w zakresie niezależnego doradztwa inwestycyjnego i usług z zakresu zarządzania portfelem zostają przypisane i przekazane każdemu indywidualnemu klientowi.

3. Firma inwestycyjna informuje klientów o przekazanych im wynagrodzeniach, prowizjach lub innych korzyściach pieniężnych.

§ 10. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi w zakresie niezależnego doradztwa inwestycyjnego lub usługi z zakresu zarządzania portfelem nie przyjmuje żadnych korzyści niepieniężnych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Następujące korzyści kwalifikują się jako dopuszczalne drobne korzyści niepieniężne wyłącznie wówczas, gdy mają postać:

1) informacji lub dokumentów dotyczących instrumentu finansowego lub usługi inwestycyjnej, mających charakter ogólny albo zindywidualizowany, by odzwierciedlić sytuację indywidualnego klienta;
2) materiałów w formie pisemnej otrzymanych od osoby trzeciej, które emitent korporacyjny lub potencjalny emitent korporacyjny zamówił i opłacił w celu promowania nowej emisji tej spółki, lub w przypadku których osoba trzecia zawarła umowę z emitentem i jest przez niego opłacana, by na bieżąco produkować takie materiały, pod warunkiem że stosunek ten został wyraźnie ujawniony w materiałach oraz materiały zostają udostępnione w tym samym czasie wszystkim firmom inwestycyjnym pragnącym je otrzymać lub ogółowi społeczeństwa;
3) uczestnictwa w konferencjach, seminariach i innych wydarzeniach szkoleniowych dotyczących korzyści, jakie może przynieść konkretny instrument finansowy lub konkretna usługa inwestycyjna, oraz ich cech;

4) wydatków reprezentacyjnych o rozsądnej drobnej wartości, takich jak jedzenie i napoje podczas spotkanie biznesowego lub konferencji, seminarium lub innych wydarzeń szkoleniowych, o których mowa w pkt 3 oraz
5) innych drobnych korzyści niepieniężnych, które państwa członkowskie uznają za mogące podnieść jakość usługi świadczonej na rzecz klienta oraz, biorąc pod uwagę łączny poziom korzyści zapewnionych przez podmiot lub grupę podmiotów, które mają taką skalę lub taki charakter, że jest mało prawdopodobne, by mogły wpłynąć negatywnie na wypełnianie przez firmę inwestycyjną obowiązku działania w najlepiej pojętym interesie klienta.

3. Dopuszczalne drobne korzyści niepieniężne są uzasadnione i proporcjonalne oraz mają taką skalę, że jest mało prawdopodobne, by wpływały na zachowanie firmy inwestycyjnej w sposób, który byłby niekorzystny dla interesów danego klienta. Drobne korzyści niepieniężne ujawnia się przed rozpoczęciem świadczenia określonych usług inwestycyjnych lub dodatkowych na rzecz klientów. Drobne korzyści niepieniężne można opisać w sposób ogólny.

§ 11. 1. Usługi w odniesieniu do badań świadczone przez osoby trzecie na rzecz firm inwestycyjnych świadczących usługi z zakresu zarządzania portfelem lub inne usługi inwestycyjne lub dodatkowe na rzecz klientów nie są uznawane za zachętę, jeżeli są świadczone w zamian za wykonanie:
1) płatności bezpośrednich dokonanych przez firmę inwestycyjną z jej własnych środków lub
2) płatności z oddzielnego rachunku płatniczego na potrzeby badań będącego pod kontrolą firmy inwestycyjnej, pod warunkiem że zostały spełnione następujące warunki dotyczące prowadzenia rachunku:
   a) rachunek płatniczy na potrzeby badań jest finansowany ze specjalnej opłaty z tytułu badań ponoszonej przez klienta,
   b) w ramach ustanowienia rachunku płatniczego na potrzeby badań i uzgodnienia ze swoimi klientami opłaty z tytułu badań firma inwestycyjna ustanawia i regularnie ocenia budżet badawczy jako wewnętrzny środek administracyjny,
   c) firma inwestycyjna ponosi odpowiedzialność za rachunek płatniczy na potrzeby badań,

d) firma inwestycyjna dokonuje regularnej oceny jakości zakupionych badań w oparciu o skuteczne kryteria jakości oraz wnoszony przez nie wkład w podejmowanie lepszych decyzji inwestycyjnych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli firma inwestycyjna korzysta z rachunku płatniczego na potrzeby badań, przekazuje klientom następujące informacje:

1) przed rozpoczęciem świadczenia usługi inwestycyjnej na rzecz klientów przekazuje informacje dotyczące zapisanej w budżecie kwoty przeznaczonej na badania oraz wysokości szacowanej opłaty z tytułu badań należnej od każdego z klientów;
2) roczne informacje dotyczące całkowitych kosztów poniesionych przez każdego z nich na potrzeby badań wykonywanych przez osoby trzecie.

3. Jeżeli firma inwestycyjna prowadzi rachunek płatniczy na potrzeby badań, ma ona obowiązek przedstawienia, na wniosek jej klientów lub właściwych organów, zestawienia dostawców, którzy są opłacani z tego rachunku, całkowitej kwoty, jaką otrzymali oni w określonym czasie, korzyści i usług otrzymanych przez firmę inwestycyjną oraz porównania łącznej kwoty wydanej z tego rachunku z budżetem ustanowionym przez firmę w odniesieniu do tego okresu, ze wskazaniem wszelkich rabatów lub przeniesień, jeżeli na rachunku pozostają środki. Do celów ust. 1 pkt 2 lit. a dana opłata z tytułu badań:

1) opiera się wyłącznie na budżecie badawczym ustanowionym przez firmę inwestycyjną w celu ustalenia zapotrzebowania na badania prowadzone przez osoby trzecie w odniesieniu do usług inwestycyjnych świadczonych na rzecz klientów tej firmy oraz
2) nie jest związana z wolumenem lub wartością transakcji przeprowadzonych w imieniu klientów.

4. Każde uzgodnienie operacyjne w odniesieniu do pobierania od klientów opłaty z tytułu badań, jeżeli opłata nie jest pobierana oddzielnie, lecz razem z prowizją od transakcji, powinno wskazywać oddzielnie określoną opłatę z tytułu badań i zachowywać pełną zgodność z warunkami określonymi w ust. 1 pkt 2 oraz w ust. 2.

5. Łączna kwota opłat z tytułu badań nie może przekraczać kwoty budżetu badawczego.

6. W umowie dotyczącej zarządzania inwestycjami lub w ogólnych warunkach prowadzenia działalności firma inwestycyjna uzgadnia z klientami opłatę z tytułu badań przewidzianą w budżecie przez firmę oraz częstotliwość pobierania opłaty z tytułu badań z zasobów klienta w ciągu roku. Zwiększenie budżetu badawczego ma miejsce wyłącznie po wyraźnym poinformowaniu klientów o takim planowanym zwiększeniu. Jeżeli na koniec okresu na rachunku płatniczym na potrzeby badań występuje nadwyżka, firma powinna

dysponować procedurą umożliwiającą zwrot tych środków pieniężnych klientowi lub umożliwiającą zbilansowanie jej z budżetem badawczym i opłatą wyliczoną na kolejny okres.

7. Do celów ust. 1 pkt 2 lit. b budżetem badawczym, który opiera się na rozsądnej ocenie zapotrzebowania na badania prowadzone przez osoby trzecie, zarządza wyłącznie firma inwestycyjna. Przydział budżetu badawczego na zakup usług z zakresu badań świadczonych przez osoby trzecie podlega odpowiednim kontrolom i nadzorowi kadry kierowniczej wyższego szczebla, aby zapewnić zarządzanie budżetem i wykorzystywanie go w najlepiej pojętym interesie klientów firmy. Przedmiotowe kontrole obejmują przejrzystą ścieżkę audytu płatności dokonywanych na rzecz dostawców usług badawczych oraz sposobu określenia wypłaconych kwot w odniesieniu do kryteriów jakości, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d. Firmy inwestycyjne nie korzystają z budżetu badawczego i rachunku płatniczego na potrzeby badań w celu finansowania badań wewnętrznych.

8. Do celów ust. 1 pkt 2 lit. c firma inwestycyjna może przekazać zarządzanie rachunkiem płatniczym na potrzeby badań osobie trzeciej, pod warunkiem że uzgodnienie ułatwia zakup usług świadczonych przez osobę trzecią w zakresie badań i realizację płatności na rzecz dostawców usług badawczych niezwłocznie w imieniu firmy inwestycyjnej i zgodnie ze wskazówkami firmy inwestycyjnej.

9. Do celów ust. 1 pkt 2 lit. d firmy inwestycyjne określają wszelkie niezbędne elementy w sporządzonych na piśmie zasadach i przekazują je swoim klientom. Dotyczy to również zakresu, w jakim usługi badawcze finansowane z rachunku płatniczego na potrzeby badań mogą przynieść korzyści w odniesieniu do portfeli klientów, w tym w stosownych przypadkach dzięki uwzględnieniu strategii inwestycyjnych mających zastosowanie do różnych rodzajów portfeli, oraz podejścia, jakie przyjmie firma w celu sprawiedliwego rozdzielenia takich kosztów pomiędzy portfele różnych klientów.

10. Firma inwestycyjna świadcząca usługi w zakresie realizacji transakcji określa oddzielne opłaty z tytułu tych usług, które odzwierciedlają wyłącznie koszty realizacji transakcji. Zapewnianie każdej innej korzyści lub świadczenie każdej innej usługi przez tę samą firmę inwestycyjną na rzecz firm inwestycyjnych mających siedzibę w Unii podlega oddzielnie określonej opłacie; poziomy płatności z tytułu usług w zakresie realizacji transakcji nie mają wpływu na zapewnienie tych korzyści lub świadczenie tych usług i na opłaty z tytułu tych korzyści lub usług ani nie warunkują zapewnienia tych korzyści lub świadczenia tych usług i opłat z tytułu tych korzyści lub usług.

§ 12. 1. Informacje, które firmy inwestycyjne kierują do klientów detalicznych lub potencjalnych klientów detalicznych, mogą zawierać porównania usług maklerskich świadczonych przez firmę inwestycyjną, instrumentów finansowych bądź osób świadczących usługi maklerskie, pod warunkiem że:

1) porównanie jest miarodajne i przedstawione w sposób rzetelny i zrównoważony;
2) wskazane są źródła informacji wykorzystanych do porównania oraz wskazane są główne fakty i założenia wykorzystane przy dokonywaniu porównania.

2. Informacje, które firmy inwestycyjne kierują do klientów detalicznych lub potencjalnych klientów detalicznych, mogą zawierać wskazanie wyników osiągniętych w przeszłości w związku z inwestowaniem w dany instrument finansowy lub w związku z określonym indeksem finansowym lub ze świadczeniem określonej usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 ustawy, pod warunkiem że wskazania takie:

1) nie są przedstawione jako najważniejszy element informacji;
2) są rzetelne i obejmują dane za okres ostatnich 5 lat lub za cały okres, w którym oferowano dany instrument finansowy, ustalano dany indeks finansowy lub świadczono daną usługę maklerską, o ile jest to okres krótszy niż 5 lat lub też okres dłuższy, wybrany według uznania firmy inwestycyjnej; w każdym przypadku jednak takie informacje o wynikach muszą być oparte o pełne okresy dwunastomiesięczne;
3) w sposób wyraźny wskazują okres, za jaki przedstawiane są dane, oraz źródło tych danych;
4) zawierają wyraźne ostrzeżenie, że przedstawione dane odnoszą się do przeszłości i że wyniki osiągnięte w przeszłości nie stanowią gwarancji ich osiągnięcia w przyszłości;
5) jeżeli opierają się na kwotach wyrażonych w walucie obcej – wskazują tę walutę wraz z ostrzeżeniem, że ewentualne zyski mogą ulec zwiększeniu lub zmniejszeniu wskutek zmian kursu walutowego, oraz
6) jeżeli opierają się na wynikach brutto – opisany jest wpływ, jaki na ten wynik mają prowizje, opłaty i inne obciążenia związane z danym instrumentem finansowym lub usługą maklerską.

3. Informacje, które firmy inwestycyjne kierują do klientów detalicznych lub potencjalnych klientów detalicznych, mogą zawierać odniesienie do symulacji wyników osiągniętych w przeszłości, o ile odnoszą się do określonego instrumentu finansowego lub indeksu finansowego oraz pod warunkiem, że:

1) symulacja wyników osiągniętych w przeszłości opiera się na rzeczywistych wynikach osiągniętych w przeszłości w związku z inwestowaniem w jeden lub w kilka instrumentów finansowych lub w związku z indeksami finansowymi, które są identyczne lub stanowią podstawę instrumentu finansowego, którego informacje dotyczą;
2) w stosunku do rzeczywistych wyników w przeszłości, o których mowa w pkt 1, spełnione są warunki określone w ust. 2 pkt 1–3, 5 i 6 oraz
3) zawierają wyraźne ostrzeżenie, że dane odnoszą się do symulacji wyników z przeszłości i że wyniki te nie stanowią gwarancji ich osiągnięcia w przyszłości.

4. Informacje, które firmy inwestycyjne kierują do klientów detalicznych lub potencjalnych klientów detalicznych, mogą odnosić się do wyników przyszłych, pod warunkiem że:
1) nie są oparte na symulacji wyników w przeszłości ani nie odwołują się do takiej symulacji;
2) są oparte na uzasadnionych założeniach wynikających z obiektywnych danych;
3) jeżeli oparte zostały na wynikach brutto – ujawniają wpływ, jaki na te wyniki będą miały prowizje, opłaty i inne obciążenia związane z danym instrumentem finansowym lub usługą maklerską, oraz
4) zawierają wyraźne ostrzeżenie, że przedstawiane prognozy nie stanowią gwarancji przyszłych wyników.

5. Informacje, które firmy inwestycyjne kierują do klientów detalicznych lub potencjalnych klientów detalicznych, mogą odnosić się do konkretnego przypadku opodatkowania, pod warunkiem zawarcia w nich wyraźnego wskazania, że opodatkowanie takie zależy od indywidualnej sytuacji klienta i może ulec zmianie w przyszłości.

6. Informacje, które firmy inwestycyjne kierują do klientów detalicznych lub potencjalnych klientów detalicznych, nie mogą wykorzystywać nazwy żadnego organu nadzoru w sposób, który wskazywałby lub sugerował, że taki organ nadzoru zatwierdził lub zaaprobował produkty lub usługi firmy inwestycyjnej.

7. W przypadku gdy informacje zawierają wskazanie korzyści możliwych do osiągnięcia w sytuacji skorzystania z usług maklerskich, o których mowa w art. 69 ust. 2 ustawy, świadczonych przez firmę inwestycyjną, powinny one zawierać również wskazanie poziomu ryzyka inwestycyjnego związanego z danymi usługami.

8. W przypadku gdy informacje zawierają dane o systemie rekompensat, o którym mowa w art. 133 ust. 1 lub art. 136 ust. 1 ustawy, którego uczestnikiem jest firma inwestycyjna, dane te mogą zawierać wyłącznie wskazanie systemu, do którego należy firma inwestycyjna, oraz wskazanie górnej granicy środków objętych tym systemem.

9. W przypadku gdy informacje zawierają ofertę zawarcia umowy, firma inwestycyjna przekazuje potencjalnym klientom detalicznym informacje związane z firmą inwestycyjną i oferowaną usługą maklerską. Przepisy § 13 ust. 1–5 oraz § 15–17 stosuje się odpowiednio.

10. Firma inwestycyjna w ramach świadczenia usług maklerskich może udzielać klientowi porad inwestycyjnych o charakterze ogólnym dotyczących inwestowania w instrumenty finansowe. Sposób udzielania porad inwestycyjnych określa regulamin świadczenia usługi maklerskiej, przy wykonywaniu której udzielana jest porada inwestycyjna.

11. Udzielanie porad inwestycyjnych, o których mowa w ust. 10, nie może stanowić wykonywania czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 pkt 5 oraz ust. 4 pkt 6 ustawy.

§ 13. 1. Firma inwestycyjna przed zawarciem umowy o świadczenie usług maklerskich z potencjalnym klientem detalicznym przekazuje mu, przy użyciu trwałego nośnika lub poprzez zamieszczenie na stronie internetowej tej firmy inwestycyjnej, szczegółowe informacje dotyczące tej firmy inwestycyjnej oraz usługi, która ma być świadczona na podstawie zawieranej umowy.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności:

1) firmę lub nazwę firmy inwestycyjnej;
2) dane pozwalające na bezpośredni kontakt klienta z firmą inwestycyjną;
3) wskazanie języków, w których klient może kontaktować się z firmą inwestycyjną i w których sporządzane będą dokumenty oraz przekazywane informacje;
4) sposoby komunikowania się klienta z firmą inwestycyjną, a w przypadku gdy na podstawie umowy ma być świadczona usługa, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 lub 2 ustawy – sposoby przekazywania zleceń do firmy inwestycyjnej;
5) oświadczenie potwierdzające, że firma inwestycyjna posiada zezwolenie oraz nazwę organu nadzoru, który udzielił jej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej;
6) jeżeli firma inwestycyjna przechowuje lub rejestruje instrumenty finansowe lub prowadzi rachunek pieniężny klienta – skrócony opis działań podejmowanych w celu zapewnienia ochrony takich aktywów, w tym podstawowe informacje dotyczące systemów gwarantujących bezpieczeństwo aktywów klientów tej firmy inwestycyjnej;

7) wskazanie szczegółowych zasad świadczenia usługi maklerskiej, na podstawie zawieranej umowy;
8) jeżeli firma inwestycyjna działa za pośrednictwem agenta firmy inwestycyjnej – wskazanie tego faktu;
9) w przypadku klientów detalicznych – wskazanie podstawowych zasad wnoszenia i załatwiania przez firmę inwestycyjną skarg klientów składanych w związku ze świadczonymi przez tę firmę inwestycyjną usługami maklerskimi;
10) wskazanie podstawowych zasad postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku powstania konfliktu interesów, o którym mowa w § 22 ust. 2, oraz informację, że na żądanie klienta przekazane mogą mu zostać, przy użyciu trwałego nośnika lub za pośrednictwem strony internetowej firmy inwestycyjnej, szczegółowe informacje dotyczące tych zasad;
11) wskazanie zakresu, częstotliwości i terminów raportów ze świadczenia usługi maklerskiej, która ma być świadczona na podstawie zawieranej umowy, przekazywanych klientowi przez firmę inwestycyjną;
12) wskazanie kosztów i opłat związanych z usługami maklerskimi świadczonymi przez firmę inwestycyjną.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 12, powinny zawierać:

1) wskazanie łącznej ceny, którą klient ma zapłacić, z wyszczególnieniem opłat, kosztów i wydatków oraz wszelkich podatków płatnych za pośrednictwem firmy inwestycyjnej, lub, jeśli nie można określić dokładnej ceny, podstawę jej obliczenia, tak aby klient mógł ją zweryfikować, przy czym prowizje pobierane przez firmę inwestycyjną przedstawia się w rozbiciu na poszczególne pozycje;
2) wskazanie waluty obcej oraz kosztów wymiany, oraz przyjętych przez firmę inwestycyjną zasad ustalania kursów wymiany – w przypadku gdy cena, o której mowa w pkt 1, lub jej część jest wyrażona w walucie obcej, oraz
3) informacje o możliwości wystąpienia innych niż wskazane w pkt 1 kosztów, w tym podatków, związanych z transakcjami zawartymi w związku z danym instrumentem finansowym lub usługą maklerską, którymi może być obciążony klient, a które nie są płatne firmie inwestycyjnej ani za jej pośrednictwem.

4. W przypadku jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych i tytułów uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EOG oraz funduszy inwestycyjnych otwartych

z siedzibą w państwach należących do OECD innych niż państwo członkowskie lub państwo należące do EOG, wymóg, o którym mowa w ust. 2 pkt 12, uznaje się za spełniony w przypadku dostarczenia klientowi przez firmę inwestycyjną skrótu prospektu informacyjnego, w zakresie, w jakim koszty i opłaty zostały przedstawione w treści skrótu prospektu informacyjnego.

5. Firma inwestycyjna może przekazać klientowi detalicznemu informacje wymagane zgodnie z ust. 2, po zawarciu umowy o świadczenie usług maklerskich, w przypadku:

1) gdy nie była w stanie przekazać informacji przed zawarciem umowy, gdyż na wniosek klienta została ona zawarta przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają przekazanie informacji określonych w ust. 2;
2) w którym nie stosuje się art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2017 r. poz. 683 i 2361) oraz firma inwestycyjna przestrzega wymogów określonych w art. 39 ust. 1 tej ustawy w odniesieniu do klienta detalicznego lub potencjalnego klienta detalicznego.

6. W przypadku gdy informacje wskazane w ust. 1 są zamieszczone w regulaminie świadczenia danej usługi lub w skrócie prospektu informacyjnego, przekazanie klientowi lub potencjalnemu klientowi regulaminu lub skrótu prospektu informacyjnego przed zawarciem umowy stanowi wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

§ 14. 1. W przypadku gdy firma inwestycyjna jest zobowiązana do przekazywania klientom informacji przy użyciu trwałego nośnika, informacje te mogą być przekazywane na trwałym nośniku innym niż papier, pod warunkiem że:

1) przekazywanie informacji w taki sposób jest uzasadnione ze względu na potrzeby świadczenia usług maklerskich;
2) klient, mając wybór między informacjami przekazywanymi w formie papierowej lub przy użyciu trwałego nośnika, wskazuje wyraźnie na tę drugą możliwość.

2. W przypadku gdy firma inwestycyjna przekazuje klientom informacje za pośrednictwem strony internetowej, a informacje takie nie są adresowane indywidualnie do klienta, warunkiem korzystania z takiej formy przekazywania informacji jest:

1) posiadanie przez klienta regularnego dostępu do Internetu;
2) wyraźna zgoda klienta na przekazywanie informacji w takiej formie;
3) uzyskanie przez klienta powiadomienia w formie elektronicznej zawierającego adres strony internetowej firmy inwestycyjnej oraz wskazanie miejsca na tej stronie, gdzie można znaleźć informacje;

4) aktualność informacji;
5) dostępność informacji na stronie internetowej firmy inwestycyjnej tak długo, jak jest to potrzebne, aby klient mógł się z nimi zapoznać.

3. Podanie przez klienta swojego adresu poczty elektronicznej na potrzeby świadczenia usług maklerskich traktuje się jako spełnienie warunku posiadania regularnego dostępu do Internetu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

§ 15. 1. Firma inwestycyjna, świadcząc usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, ustala sposób oceny efektywności świadczonej usługi uwzględniający cele inwestycyjne klienta oraz rodzaje instrumentów finansowych wchodzących w skład portfela, tak aby klient, na rzecz którego świadczona jest usługa, mógł ocenić wyniki osiągane przez firmę inwestycyjną w związku z jej świadczeniem.

2. Firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, oprócz informacji wymaganych zgodnie z § 12 ust. 10, przekazuje klientowi detalicznemu lub potencjalnemu klientowi detalicznemu informacje obejmujące:
1) wskazanie metod oraz częstotliwości wyceny instrumentów finansowych znajdujących się w portfelu klienta;
2) wskazanie szczegółowych zasad przekazywania zarządzania częścią lub całością portfela klienta;
3) wskazanie wszelkich obiektywnych wskaźników finansowych, do których porównywane będą wyniki portfela klienta;
4) wskazanie rodzajów instrumentów finansowych, które mogą wchodzić w skład portfela klienta, oraz rodzajów transakcji, które mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem tych instrumentów, w tym również wszelkich limitów;
5) określenie celów zarządzania, poziomu ryzyka przyjętego na potrzeby zarządzania danym portfelem oraz zasad podejmowania decyzji inwestycyjnych w ramach zarządzania portfelem.

§ 16. 1. Firma inwestycyjna przedstawia klientom lub potencjalnym klientom ogólny opis istoty instrumentów finansowych oraz ryzyka związanego z inwestowaniem w te instrumenty finansowe, w sposób umożliwiający klientowi podejmowanie świadomych decyzji inwestycyjnych, dostosowując zakres tej informacji do rodzaju instrumentu finansowego oraz kategorii, do której należy klient.

2. W zależności od istoty danego instrumentu finansowego opis ryzyka związanego z inwestowaniem w instrumenty finansowe zawiera:

1) wskazanie ryzyka związanego z danym rodzajem instrumentów finansowych, w tym wyjaśnienie mechanizmu dźwigni finansowej i jego wpływu na ryzyko utraty inwestycji;
2) wskazanie zmienności ceny danych instrumentów finansowych lub ograniczeń dotyczących dostępności rynku danych instrumentów;
3) wskazanie możliwości zaciągnięcia przez klienta w wyniku transakcji na danych instrumentach finansowych zobowiązań finansowych oraz ewentualnych zobowiązań dodatkowych, w tym zobowiązań związanych z dostawą instrumentu bazowego, które są obowiązkami dodatkowymi w stosunku do kosztów nabycia instrumentu finansowego;
4) opis wymogów związanych z utrzymywaniem i uzupełnianiem zabezpieczenia lub podobnych zobowiązań, koniecznych w przypadku inwestowania w dany rodzaj instrumentów finansowych.

3. W przypadku instrumentu finansowego, który jest przedmiotem trwającej oferty publicznej i w związku z tą ofertą opublikowany został prospekt emisyjny zgodnie z przepisami ustawy o ofercie publicznej lub stosownymi przepisami prawa innego państwa członkowskiego, firma inwestycyjna informuje klienta detalicznego lub potencjalnego klienta detalicznego o miejscu udostępnienia tego prospektu emisyjnego.

4. W przypadku jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych i tytułów uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EOG oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do OECD innych niż państwo członkowskie lub państwo należące do EOG, wymóg, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony w przypadku dostarczenia klientowi lub potencjalnemu klientowi przez firmę inwestycyjną skrótu prospektu informacyjnego.

5. W przypadku gdy poziom ryzyka związanego z instrumentem finansowym składającym się z kilku różnych instrumentów finansowych lub usług maklerskich może być wyższy niż poziom ryzyka związanego z każdym ze składników tego instrumentu finansowego, firma inwestycyjna przedstawia opis składników takiego instrumentu finansowego oraz sposobu, w jaki ich współoddziaływanie zwiększa poziom ryzyka.

6. W przypadku instrumentów finansowych, które związane są z udzieloną przez inny podmiot gwarancją, informacje na temat gwarancji powinny zawierać szczegółowe dane

dotyczące gwaranta i gwarancji, aby klient detaliczny lub potencjalny klient detaliczny mógł prawidłowo ocenić tę gwarancję.

§ 17. 1. Firma inwestycyjna, która przechowuje lub rejestruje instrumenty finansowe lub prowadzi rachunki pieniężne na rzecz klienta detalicznego, przekazuje temu klientowi lub potencjalnemu klientowi detalicznemu informacje obejmujące:

1) powiadomienie, że instrumenty finansowe lub środki pieniężne klienta mogą być lub będą przekazane przez firmę inwestycyjną innemu podmiotowi do przechowywania oraz informację o odpowiedzialności, jaką z tego tytułu ponosi firma inwestycyjna za działania lub zaniechania tego podmiotu, jak również o możliwych konsekwencjach niewypłacalności tego podmiotu;
2) informację o możliwości przechowywania lub zamiarze przechowywania instrumentów finansowych klienta na rachunku, na którym zbiorczo przechowywane są instrumenty finansowe, oraz o związanych z tym zagrożeniach – w przypadku gdy taka możliwość istnieje;
3) informację o braku możliwości wyodrębnienia instrumentów finansowych klienta przechowywanych przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, oraz o związanych z tym zagrożeniach;
4) informację o przechowywaniu instrumentów finansowych lub środków pieniężnych klienta na terytorium innego państwa oraz o wynikających z tego skutkach dla praw klienta do należących do niego instrumentów finansowych i środków pieniężnych;
5) informacje o wszelkich prawach do instrumentów finansowych lub środków pieniężnych klienta przysługujących lub mogących przysługiwać firmie inwestycyjnej lub podmiotom przechowującym te instrumenty finansowe lub środki pieniężne, w tym w szczególności o prawie do zaspokojenia roszczeń firmy inwestycyjnej lub podmiotu przechowującego z oznaczonych instrumentów finansowych lub środków pieniężnych.

2. Firma inwestycyjna, przed przystąpieniem do realizacji transakcji finansowania papierów wartościowych, o których mowa w art. 2 pkt 10 rozporządzenia 1287/2006, z wykorzystaniem instrumentów finansowych przechowywanych na rzecz klienta detalicznego lub zanim w inny sposób wykorzysta takie instrumenty na własny rachunek lub rachunek innego klienta, obowiązana jest do uprzedniego przekazania temu klientowi, przy użyciu trwałego nośnika, rzetelnych, wyraźnych i dokładnych informacji dotyczących zobowiązań i zakresu odpowiedzialności firmy inwestycyjnej w odniesieniu do

wykorzystywania takich instrumentów finansowych, w tym warunki ich odzyskania i opis związanych z tym zagrożeń.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczą:

1) rodzajów usług maklerskich, transakcji i instrumentów finansowych, które są znane klientowi;
2) charakteru, wielkości i częstotliwości transakcji instrumentami finansowymi dokonywanych przez klienta oraz okresu, w którym były dokonywane;
3) poziomu wykształcenia, wykonywanego obecnie zawodu lub wykonywanego poprzednio, jeśli jest to istotne dla dokonania oceny.

§ 18. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi doradztwa inwestycyjnego lub zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, zwraca się do klienta lub potencjalnego klienta o przedstawienie informacji niezbędnych dla ustalenia, że przy należytym uwzględnieniu charakteru i zakresu świadczonej usługi określona transakcja, rekomendowana lub zawierana w toku świadczenia usługi:

1) realizuje cele inwestycyjne danego klienta;
2) nie jest związana z ryzykiem, którego poziom przekraczałby możliwości inwestycyjne klienta, oraz
3) ma charakter pozwalający na jej zrozumienie i dokonanie oceny ryzyka z nią związanego przez klienta, biorąc pod uwagę posiadane przez niego doświadczenie i wiedzę.

2. Informacje dotyczące sytuacji finansowej klienta lub potencjalnego klienta muszą, stosownie do potrzeb, zawierać wskazanie źródła i wysokości stałych dochodów, posiadanych aktywów, w tym aktywów płynnych, inwestycji, nieruchomości oraz stałych zobowiązań finansowych.

3. Firma inwestycyjna świadcząca usługi zarządzania portfelem, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, może zalecać klientowi zmianę strategii inwestycyjnej wyłącznie po uprzednim uzyskaniu informacji dotyczących klienta i dokonaniu oceny zgodnie z ust. 1–2.

§ 19. W celu wykonania obowiązków, o których mowa w § 17 ust. 1 lub § 18 ust. 1, firma inwestycyjna jest uprawniona do wykorzystania informacji dotyczących klienta lub potencjalnego klienta, które pozostają w jej posiadaniu, o ile informacje te są aktualne.

W takim przypadku nie stosuje się przepisów § 17 ust. 1 lub § 18 ust. 1 w zakresie obowiązku zwrócenia się przez firmę inwestycyjną do klienta lub potencjalnego klienta o przedstawienie informacji.

§ 20. 1. Firma inwestycyjna nie może bezpośrednio lub pośrednio podejmować działań zachęcających klienta lub potencjalnego klienta do nieprzedstawiania informacji, o których mowa w § 17 lub § 18.

2. Firma inwestycyjna, dokonując oceny, czy usługa maklerska jest odpowiednia dla danego klienta, opiera się na informacjach przekazanych przez klienta lub potencjalnego klienta zgodnie z § 17 lub § 18, o ile nie istnieją obiektywne podstawy dla uznania, że informacje te są nieaktualne, nierzetelne lub niepełne.

§ 21. 1. Firma inwestycyjna, która, świadcząc na rzecz klienta usługi maklerskie, korzysta z pośrednictwa innej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, może dokonywać oceny, o której mowa w § 17 lub § 18, na podstawie informacji dotyczących klienta lub potencjalnego klienta otrzymywanych od tej innej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej oraz uznać za prawidłową ocenę dokonaną przez tę inną firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną.

2. Firma inwestycyjna, która pośredniczy w świadczeniu usługi maklerskiej przez inną firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną i przekazuje jej informacje dotyczące klienta lub potencjalnego klienta, zapewnia kompletność i rzetelność tych informacji oraz prawidłowość oceny dokonanej zgodnie z § 17 lub § 18.

§ 22. 1. Przed zawarciem umowy o świadczenie usług maklerskich firma inwestycyjna informuje klienta, przy użyciu trwałego nośnika, o istniejących konfliktach interesów związanych ze świadczeniem danej usługi maklerskiej na rzecz tego klienta, o ile organizacja oraz regulacje wewnętrzne firmy inwestycyjnej nie zapewniają, że w przypadku powstania konfliktu interesów nie dojdzie do naruszenia interesu klienta. Informacja zawiera dane pozwalające klientowi na podjęcie świadomej decyzji co do zawarcia umowy, przy czym zakres i sposób przedstawiania danych powinien być dostosowany do kategorii, do której należy klient.

2. Przez konflikt interesów rozumie się znane firmie inwestycyjnej okoliczności mogące doprowadzić do powstania sprzeczności między interesem firmy inwestycyjnej, osoby powiązanej z firmą inwestycyjną i obowiązkiem działania przez tę firmę inwestycyjną w sposób rzetelny, z uwzględnieniem najlepiej pojętego interesu klienta tej firmy

inwestycyjnej, jak również znane firmie inwestycyjnej okoliczności mogące doprowadzić do powstania sprzeczności między interesami kilku klientów tej firmy inwestycyjnej.

3. Konflikt interesów może powstać w szczególności, gdy:

1) firma inwestycyjna lub osoba powiązana z firmą inwestycyjną może uzyskać korzyść lub uniknąć straty wskutek poniesienia straty lub nieuzyskania korzyści przez klienta lub klientów tej firmy inwestycyjnej;
2) firma inwestycyjna lub osoba powiązana z firmą inwestycyjną posiada powody natury finansowej lub innej, aby preferować klienta lub grupę klientów w stosunku do innego klienta lub grupy klientów tej firmy inwestycyjnej;
3) firma inwestycyjna lub osoba powiązana z firmą inwestycyjną ma interes w określonym wyniku usługi świadczonej na rzecz klienta albo transakcji przeprowadzanej w imieniu klienta i jest on rozbieżny z interesem klienta;
4) firma inwestycyjna lub osoba powiązana z firmą inwestycyjną prowadzi taką samą działalność jak działalność prowadzona przez klienta;
5) firma inwestycyjna lub osoba powiązana z firmą inwestycyjną otrzyma od osoby innej niż klient korzyść majątkową inną niż standardowe prowizje i opłaty, w związku z usługą świadczoną na rzecz klienta.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, umowa o świadczenie danej usługi maklerskiej może zostać zawarta wyłącznie pod warunkiem, że klient potwierdzi otrzymanie informacji wskazanej w ust. 1 oraz wyraźnie potwierdzi wolę zawarcia umowy z firmą inwestycyjną o świadczenie danej usługi maklerskiej.

5. W przypadku powstania konfliktu interesów po zawarciu z klientem umowy o świadczenie usług maklerskich:

1) ust. 1 stosuje się odpowiednio, z tym że firma inwestycyjna jest obowiązana poinformować klienta o konflikcie interesów niezwłocznie po jego stwierdzeniu;
2) ust. 4 stosuje się odpowiednio, z tym że firma inwestycyjna powinna powstrzymać się od świadczenia usługi maklerskiej do czasu otrzymania wyraźnego oświadczenia klienta o kontynuacji lub rozwiązaniu umowy.

6. Przed zawarciem umowy o prowadzenie rachunku zbiorczego firma inwestycyjna przy użyciu trwałego nośnika informuje posiadacza rachunku zbiorczego o jego obowiązkach wynikających z art. 8b ustawy oraz o sankcji administracyjnej, o której mowa w art. 170d ust. 1 ustawy.

§ 23. 1. Firma inwestycyjna świadczy usługę maklerską na podstawie regulaminu oraz umowy o świadczenie tej usługi zawartej z klientem.

2. Wymogu opracowania regulaminu świadczenia usługi maklerskiej nie stosuje się w przypadku, gdy umowa zawierana jest z:

1) klientem profesjonalnym, chyba że klient profesjonalny zażądał od firmy inwestycyjnej traktowania go jak klienta detalicznego, a firma inwestycyjna wyraziła na to zgodę;
2) klientem profesjonalnym, chyba że jest on przez firmę inwestycyjną traktowany jak klient detaliczny;
3) klientem detalicznym, w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą;
4) uprawnionym kontrahentem.

3. Wymogu opracowania regulaminu nie stosuje się również w przypadku, gdy konstrukcja instrumentów finansowych lub specyfika obrotu tymi instrumentami finansowymi uniemożliwia uregulowanie praw i obowiązków związanych z zawarciem i realizacją umowy, o której mowa w ust. 1, w sposób jednolity dla wszystkich klientów, na rzecz których świadczone są dane usługi.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 i 3, sposób świadczenia usługi maklerskiej przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta, w tym prawa i obowiązki firmy inwestycyjnej i klienta z tego tytułu, a także warunki zawierania i rozwiązywania umowy, o której mowa w ust. 1, określa umowa z klientem.

5. W przypadku gdy świadczenie usługi przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych lub wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych dotyczyłoby instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym, umowa o świadczenie takiej usługi jest zawierana przez firmę inwestycyjną z podmiotem uprawnionym z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym.

6. Umowa o przyjmowanie lub przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych lub umowa o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym może zostać zawarta, o ile:

1) uprawniony z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym wskaże firmie inwestycyjnej numer oraz posiadacza rachunku zbiorczego, na którym zapisywane są należące do niego instrumenty finansowe;
2) posiadacz rachunku zbiorczego zobowiąże się wobec firmy inwestycyjnej do:
   a) podejmowania wskazanych przez firmę inwestycyjną czynności dotyczących instrumentów finansowych będących przedmiotem zlecenia, które umożliwiają

zabezpieczenie realizacji zlecenia zbycia tych instrumentów, w szczególności do potwierdzania pokrycia takich zleceń oraz dokonywania blokady instrumentów finansowych będących przedmiotem zlecenia,

b) dostarczania należących do klienta instrumentów finansowych będących przedmiotem złożonych przez niego zleceń sprzedaży tych instrumentów.

7. Firma inwestycyjna może zawrzeć umowę o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych z posiadaczem rachunku zbiorczego wyłącznie w przypadku, gdy posiadacz rachunku zbiorczego złoży firmie inwestycyjnej pisemne oświadczenie, że:

1) świadczy usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych na rzecz podmiotów uprawnionych z instrumentów finansowych zapisanych na tym rachunku;
2) może we własnym imieniu rozporządzać instrumentami finansowymi zapisanymi na tym rachunku, na podstawie stosunku prawnego z podmiotem, do którego należą instrumenty finansowe zapisane na tym rachunku.

8. W przypadku gdy firma inwestycyjna zawiera umowę o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych z podmiotem niebędącym posiadaczem rachunku zbiorczego ani uprawnionym z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym, ust. 7 stosuje się odpowiednio.

9. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, pośredniczy w przekazywaniu zleceń klienta, który podpisał umowę z firmą inwestycyjną na warunkach, o których mowa w art. 121 ust. 1 ustawy, umowa o wykonywanie zleceń może być zawarta pomiędzy firmą inwestycyjną a:

1) klientem, który podpisał z bankiem powierniczym umowę na warunkach, o których mowa w art. 121 ust. 1 ustawy – pod warunkiem że umowy, o których mowa w § 70 ust. 2, są skutecznie zawarte i obowiązują w momencie zawierania umowy o wykonywanie zleceń, albo
2) podmiotem, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy.

10. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, pośredniczy w przekazywaniu zleceń posiadacza rachunku zbiorczego, który podpisał umowę z firmą inwestycyjną na warunkach, o których mowa w art. 121a ustawy, umowa o wykonywanie zleceń może być zawarta pomiędzy firmą inwestycyjną a:

1) posiadaczem rachunku zbiorczego będącym zagraniczną firmą inwestycyjną – pod warunkiem że umowy, o których mowa w § 70 ust. 2, są skutecznie zawarte i obowiązują w momencie zawierania umowy o wykonywanie zleceń, albo
2) uprawnionym z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym, pod warunkiem zawarcia przez firmę inwestycyjną z posiadaczem rachunku zbiorczego, na którym rejestrowane są instrumenty finansowe uprawnionego, umowy o dostarczanie instrumentów finansowych, o której mowa w § 68 ust. 1 i 2.

11. Umowa o zarządzanie portfelem, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym, jest zawierana przez firmę inwestycyjną z podmiotem uprawnionym z instrumentów finansowych zapisanych na tym rachunku.

12. Umowa, o której mowa w ust. 11, może zostać zawarta, o ile:

1) uprawniony z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym:
   a) wskaże firmie inwestycyjnej posiadacza rachunku zbiorczego, na którym zapisywane są należące do niego instrumenty finansowe,
   b) doręczy firmie inwestycyjnej kopię umowy, z której wynika obowiązek prowadzenia przez posiadacza rachunku zbiorczego odrębnej ewidencji należących do tego klienta instrumentów finansowych i rejestrowania w niej na bieżąco zmian wynikających z realizacji przez firmę inwestycyjną podjętych w imieniu i na rachunek klienta decyzji inwestycyjnych firmy inwestycyjnej świadczącej usługę zarządzania portfelem;
2) posiadacz rachunku zbiorczego zobowiąże się wobec firmy inwestycyjnej do:
   a) prowadzenia odrębnej ewidencji instrumentów finansowych oraz rejestrowania w niej na bieżąco zmian wynikających z realizacji podjętych w imieniu i na rachunek klienta decyzji inwestycyjnych firmy inwestycyjnej świadczącej usługę zarządzania portfelami,
   b) podejmowania wskazanych przez firmę inwestycyjną czynności zabezpieczających realizację decyzji firmy inwestycyjnej świadczącej usługę zarządzania portfelami, w szczególności potwierdzania pokrycia takich zleceń oraz dokonywania blokady instrumentów finansowych będących przedmiotem zlecenia,
   c) dostarczania instrumentów finansowych zarejestrowanych na rachunku zbiorczym firmie inwestycyjnej wykonującej zlecenia składane przez firmę inwestycyjną zarządzającą portfelem klienta.

13. Regulamin usługi maklerskiej określa sposób świadczenia usługi maklerskiej przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta, w tym prawa i obowiązki firmy inwestycyjnej i klienta z tego tytułu, a także warunki zawierania i rozwiązywania umowy. Regulamin usługi maklerskiej określa w szczególności:

1) tryb i warunki zawierania umowy, o której mowa w ust. 1;
2) tryb, warunki i formę ustanawiania pełnomocnictw przez klienta;
3) zakres i sposób wykonywania usługi maklerskiej, która wykonywana będzie na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1;
4) sposoby i terminy wnoszenia przez klienta opłat i prowizji związanych z usługą maklerską wykonywaną na rzecz klienta w związku z umową, o której mowa w ust. 1, oraz sposób i tryb określania ich wysokości;
5) sposób postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku, gdy klient nie dostarcza środków pieniężnych w terminach określonych w umowie lub w odrębnych przepisach;
6) postanowienia zabezpieczające interesy firmy inwestycyjnej w przypadku niewywiązania się klienta z przyjętych zobowiązań, a także sposoby zaspokajania roszczeń firmy inwestycyjnej;
7) zakres odpowiedzialności firmy inwestycyjnej za szkody powstałe wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania przez firmę inwestycyjną zobowiązań powstałych w związku z zawarciem umowy, o której mowa w ust. 1;
8) sposób, tryb oraz terminy przekazywania klientowi informacji dotyczących świadczonej na jego rzecz usługi maklerskiej, jak również zakres tych informacji;
9) zasady powierzania przez firmę inwestycyjną podmiotowi trzeciemu wykonywania poszczególnych czynności stanowiących daną usługę maklerską, jeżeli powierzanie jest przewidziane;
10) sposoby i terminy załatwiania skarg składanych przez klienta;
11) tryb i warunki odstąpienia, wypowiedzenia oraz rozwiązania umowy, o której mowa w ust. 1;
12) tryb, terminy i warunki zmiany regulaminu, a także sposób informowania klienta o tych zmianach.

14. Przez zakres i sposób wykonywania usługi maklerskiej, o których mowa w ust. 13 pkt 3, rozumie się w szczególności:

1) w przypadku usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy, wskazanie:

a) formy składanych przez klienta zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych,

b) sposobu, trybu oraz zasad przyjmowania i przekazywania zleceń,

c) sposobu, trybu oraz zasad kojarzenia przez firmę inwestycyjną dwóch lub więcej podmiotów w celu doprowadzenia do zawarcia transakcji między tymi podmiotami, w przypadku gdy usługa świadczona przez firmę inwestycyjną obejmuje takie czynności;

2) w przypadku usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 ustawy, wskazanie:

a) formy składanych przez klienta zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych,

b) sposobu, trybu oraz zasad przyjmowania i wykonywania zleceń,

c) sposobu, trybu oraz zasad zawierania transakcji oraz dokonywania rozliczeń z tytułu zawieranych transakcji,

d) sposobów ustalania wysokości zabezpieczenia, sposobów oraz trybu informowania klienta o zmianie jego wysokości, w tym wzywania do jego uzupełnienia, oraz sposobu postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku nieuzupełnienia przez klienta zabezpieczenia – jeżeli usługa dotyczy instrumentów finansowych, którymi obrót związany jest z obowiązkiem posiadania zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z danego instrumentu finansowego,

e) trybu i warunków dokonywania płatności za nabywane instrumenty finansowe;

3) w przypadku usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 ustawy, wskazanie:

a) trybu i warunków podejmowania i realizacji przez firmę inwestycyjną decyzji inwestycyjnych dotyczących aktywów wchodzących w skład zarządzanych portfeli,

b) trybu dokonywania wyboru podmiotu przechowującego aktywa wchodzące w skład zarządzanych przez firmę inwestycyjną portfeli – jeżeli firma inwestycyjna wykorzystuje pośrednictwo takich podmiotów przy świadczeniu usług zarządzania portfelami instrumentów finansowych,

c) metod oraz częstotliwości wyceny instrumentów finansowych znajdujących się w portfelu klienta,

d) obiektywnych wskaźników finansowych, do których porównywane będą wyniki portfela klienta w celu ustalenia poziomu efektywności świadczonej usługi zarządzania portfelem instrumentów finansowych,

e) sposobów i trybu przekazywania przez klienta dyspozycji dotyczących aktywów wchodzących w skład zarządzanego przez firmę inwestycyjną portfela instrumentów finansowych;

4) w przypadku usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 ustawy, wskazanie trybu i warunków opracowywania przez firmę inwestycyjną rekomendacji inwestycyjnych oraz ich przekazywania klientowi;

5) w przypadku usługi, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1 ustawy, wskazanie:

a) sposobów przekazywania przez klienta dyspozycji dotyczących instrumentów finansowych i środków pieniężnych zapisanych na danym rachunku,

b) sposobu naliczania odsetek od środków zgromadzonych na rachunku pieniężnym oraz trybu określania ich wysokości, jeżeli umowa, o której mowa w ust. 1, przewiduje oprocentowanie tych środków,

c) trybu, warunków i przyczyn ustanawiania lub znoszenia blokady instrumentów finansowych, praw do otrzymania instrumentów finansowych oraz środków pieniężnych klienta,

d) sposobów postępowania z instrumentami finansowymi, na których ustanowiono ograniczone prawo rzeczowe lub których zbywalność jest ograniczona,

e) trybu i warunków przenoszenia instrumentów finansowych lub środków pieniężnych na rachunki klienta prowadzone przez inny podmiot,

f) trybu i warunków postępowania z aktywami klienta w przypadku zamknięcia danego rachunku,

g) sposobów ustalania wysokości zabezpieczenia oraz trybu informowania klienta o zmianie jego wysokości lub konieczności jego uzupełnienia, w przypadku gdy na danym rachunku mają być rejestrowane instrumenty finansowe, którymi obrót związany jest z koniecznością ustanowienia zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z tych instrumentów,

h) szczegółowego trybu i warunków ustanawiania zabezpieczeń wykonania zlecenia w środkach pieniężnych lub na instrumentach finansowych klienta, w tym trybu wyrażania przez klienta zgody na ustanowienie zabezpieczenia.

§ 24. 1. Sposób świadczenia poszczególnych usług maklerskich może być określony w jednym lub kilku regulaminach, pod warunkiem że regulaminy te zawierają wyraźnie wyodrębnione postanowienia odnoszące się do każdej ze świadczonych usług oraz spełniają wymogi przewidziane w przepisach niniejszego oddziału dla poszczególnych regulaminów.

2. W przypadku zmiany regulaminu firma inwestycyjna informuje klienta o treści zmiany w takim terminie, aby klient mógł wypowiedzieć umowę z zachowaniem okresu wypowiedzenia, a rozwiązanie umowy nastąpiło przed dniem wejścia w życie zmian.

§ 25. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się:

1) do banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy;
2) odpowiednio do banków powierniczych w zakresie działalności powierniczej.

Oddział 2

Przechowywanie i rejestrowanie instrumentów finansowych oraz prowadzenie rachunków pieniężnych

§ 26. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi przechowywania lub rejestrowania instrumentów finansowych oraz prowadzenia rachunków pieniężnych obowiązana jest do:

1) przechowywania lub rejestrowania aktywów klienta w taki sposób, aby możliwe było w każdej chwili wyodrębnienie aktywów przechowywanych na rzecz jednego klienta od aktywów innego klienta oraz od aktywów własnych firmy inwestycyjnej;
2) prowadzenia tych usług w sposób rzetelny;
3) regularnego sprawdzania stanu prowadzonych przez firmę inwestycyjną rachunków lub ewidencji, lub rejestrów z rachunkami, ewidencjami i rejestrami prowadzonymi przez podmiot trzeci przechowujący aktywa na zlecenie firmy inwestycyjnej;
4) podejmowania działań niezbędnych dla zapewnienia, że posiadane przez firmę inwestycyjną dane dotyczące rodzaju i liczby instrumentów finansowych oraz wysokości środków pieniężnych należących do klienta są rzetelne, dokładne i zgodne ze stanem faktycznym, oraz w taki sposób, aby możliwe było wykorzystanie ich jako ścieżki audytu, w tym w szczególności poprzez bieżącą weryfikację tych danych w oparciu o informacje uzyskiwane od podmiotu przechowującego instrumenty finansowe lub środki pieniężne klienta – w przypadku gdy nie są one przechowywane bezpośrednio przez firmę inwestycyjną;
5) powierzania instrumentów finansowych lub środków pieniężnych klienta do przechowywania przez inny podmiot wyłącznie pod warunkiem, że podmiot ten zapewnia przechowywanie lub rejestrowanie tych aktywów odrębnie od aktywów firmy inwestycyjnej oraz odrębnie od aktywów tego podmiotu.

2. W przypadku gdy ze względu na przepisy prawa obowiązującego w państwie, na którego terytorium miałyby być przechowywane lub rejestrowane instrumenty finansowe lub

środki pieniężne klienta, nie jest możliwe spełnienie przez firmę inwestycyjną wymogu, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, firma inwestycyjna informuje o tym klienta. Powierzenie instrumentów finansowych lub środków pieniężnych klienta do przechowywania przez podmiot działający na terytorium tego państwa jest możliwe pod warunkiem wyrażenia przez klienta pisemnej zgody na powierzenie.

3. Firma inwestycyjna może powierzyć przechowywanie instrumentów finansowych klienta innemu podmiotowi. Firma inwestycyjna, dokonując wyboru podmiotu, któremu powierzone będzie przechowywanie instrumentów finansowych klientów, powinna kierować się należytą starannością, w szczególności biorąc pod uwagę:

1) posiadane doświadczenie gwarantujące bezpieczeństwo przechowywanych instrumentów finansowych;
2) spełnianie wszelkich wymogów niezbędnych dla przechowywania instrumentów finansowych, w tym w szczególności posiadanie stosownych zezwoleń lub zgód wymaganych zgodnie z przepisami prawa państwa, w którym przechowywane mają być instrumenty finansowe;
3) opinię, jaką podmiot cieszy się na rynku, na którym świadczy usługi;
4) możliwość zapewnienia sprawowania przez firmę inwestycyjną bieżącej kontroli czynności związanych z przechowywaniem instrumentów finansowych klienta firmy inwestycyjnej oraz wykorzystywanych w tym celu systemów, urządzeń i procedur.

4. Firma inwestycyjna może powierzyć przechowywanie instrumentów finansowych klienta innemu podmiotowi, pod warunkiem że podmiot ten prowadzi działalność w państwie, którego prawo reguluje działalność polegającą na przechowywaniu na cudzy rachunek instrumentów finansowych.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się, jeżeli:

1) powierzenie instrumentu finansowego do przechowywania jest niezbędne ze względu na charakter tego instrumentu finansowego lub usługi inwestycyjnej z nim związanej albo
2) instrument finansowy powierzany do przechowywania należy do klienta profesjonalnego lub klienta detalicznego i powierzenie następuje na pisemny wniosek tego klienta.

6. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się również w przypadku, gdy osoba trzecia przekazała jakiekolwiek swoje funkcje związane z przechowywaniem i zabezpieczaniem instrumentów finansowych innej osobie trzeciej.

7. Firma inwestycyjna powierzająca instrumenty finansowe należące do klienta do przechowywania przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, obowiązana jest sprawować bieżącą kontrolę czynności związanych z przechowywaniem instrumentów finansowych klienta firmy inwestycyjnej oraz wykorzystywanych w tym celu systemów, urządzeń i procedur.

§ 27. 1. Zabezpieczenia, zastawy lub tytuły do przeprowadzania kompensat ustanowione na instrumentach finansowych lub środkach pieniężnych klientów i umożliwiające osobie trzeciej dysponowanie instrumentami finansowymi lub środkami pieniężnymi klientów w celu dochodzenia wierzytelności niezwiązanych z klientem ani ze świadczeniem usług na rzecz klienta, są zabronione, z wyjątkiem przypadków, gdy są one wymagane na mocy prawa obowiązującego w państwie trzecim, w którym przechowywane są środki pieniężne lub instrumenty finansowe klientów.

2. W przypadku gdy firma jest zobowiązana do zawarcia umowy ustanawiającej zabezpieczenia, zastawy lub tytuły do przeprowadzania kompensat, o których mowa w ust. 1, ujawnia tę informację klientom, wraz ze wskazaniem im zagrożeń związanych z tymi umowami.

3. W przypadku gdy firma udziela praw do zabezpieczenia, zastawu lub tytułu do przeprowadzenia kompensaty w stosunku do instrumentów finansowych lub środków pieniężnych klientów lub w przypadku gdy firma została poinformowana o ich udzieleniu, odnotowuje je w umowach z klientami i w rachunkach własnych firmy.

§ 28. 1. Firmy inwestycyjne zapewniają łatwy dostęp do informacji dotyczących instrumentów finansowych i środków pieniężnych klientów:

1) właściwym organom;
2) wyznaczonym zarządcom;
3) podmiotom odpowiedzialnym za restrukturyzację i uporządkowaną likwidację niewypłacalnych instytucji.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują:

1) powiązane wewnętrzne rachunki i rejestry, które umożliwiają łatwe określenie salda środków pieniężnych i instrumentów finansowych przechowywanych w odniesieniu do każdego klienta;
2) w przypadkach, w których środki pieniężne klientów są przechowywane przez firmy inwestycyjne zgodnie z § 33 – szczegółowe dane dotyczące rachunków, na których

przechowywane są środki pieniężne klientów, oraz szczegółowe dane dotyczące odpowiednich umów ze stosownymi podmiotami;

3) w przypadkach, w których instrumenty finansowe są przechowywane przez firmy inwestycyjne zgodnie z § 26 – szczegółowe dane dotyczące rachunków otwartych u osób trzecich i odpowiednich umów ze stosownymi podmiotami, a także szczegółowe dane dotyczące odpowiednich umów z tymi firmami inwestycyjnymi;

4) szczegółowe informacje dotyczące osób trzecich wykonujących wszelkie powiązane (zlecone) zadania oraz szczegółowe informacje dotyczące wszelkich zleconych zadań;

5) informacje o kluczowych osobach w firmie zaangażowanych w powiązane procesy, w tym o osobach odpowiedzialnych za nadzór nad spełnianiem przez firmę wymogów związanych z zabezpieczeniem aktywów klientów;

6) umowy istotne dla ustalenia prawa własności klienta do aktywów.

§ 29. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi przechowywania lub rejestrowania instrumentów finansowych nie może wykorzystywać na własny rachunek lub na rachunek podmiotu trzeciego instrumentów finansowych należących do klienta lub uprawnionego z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy wykorzystanie przez firmę inwestycyjną instrumentów finansowych należących do klienta lub uprawnionego z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym następuje w związku z zawarciem przez firmę inwestycyjną transakcji finansowania papierów wartościowych, o której mowa w art. 2 pkt 10 rozporządzenia 1287/2006, pod warunkiem że:

1) klient lub uprawniony z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym udzielił pisemnej zgody na wykorzystanie należących do niego instrumentów finansowych oraz wykorzystanie instrumentów finansowych odbywa się zgodnie z warunkami określonymi przez klienta – w przypadku klienta detalicznego;

2) klient lub uprawniony z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym udzielił wyraźnej zgody na wykorzystanie należących do niego instrumentów finansowych – w przypadku klienta profesjonalnego.

3. Firma inwestycyjna, pomimo spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2, nie może wykorzystywać na własny rachunek ani na rachunek podmiotu trzeciego instrumentów finansowych należących do klienta, jeżeli są one przechowywane na rachunku, na którym zbiorczo przechowywane są instrumenty finansowe, chyba że:

1) wszyscy klienci, których instrumenty finansowe są rejestrowane na tym rachunku, wyrazili uprzednio w sposób, o którym mowa w ust. 2, zgodę na wykorzystanie przez firmę inwestycyjną należących do nich instrumentów finansowych lub
2) firma inwestycyjna stosuje mechanizmy i procedury zapewniające, że wykorzystywane są wyłącznie należące do klientów instrumenty finansowe przechowywane na tym rachunku, którzy wyrazili uprzednio w sposób, o którym mowa w ust. 2, zgodę na wykorzystanie przez firmę inwestycyjną należących do nich instrumentów finansowych.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się także w przypadku, gdy wykonanie zlecenia klienta wymaga ustanowienia przez firmę inwestycyjną zabezpieczenia na instrumentach finansowych.

5. Firma inwestycyjna wykorzystująca instrumenty finansowe należące do jej klientów rejestruje informacje obejmujące niezbędne dane klientów i uprawnionych z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym, którzy wyrazili zgodę, o której mowa w ust. 2 i 3, oraz liczbę i rodzaj wykorzystywanych instrumentów finansowych należących do poszczególnych klientów.

6. Firma inwestycyjna, na rzecz której zostało ustanowione zabezpieczenie na instrumentach finansowych należących do klienta, rejestruje informacje obejmujące niezbędne dane klientów, którzy ustanowili zabezpieczenie zleceń, oraz liczbę i rodzaj instrumentów finansowych będących przedmiotem zabezpieczenia.

7. Firma inwestycyjna, na rzecz której zostało ustanowione zabezpieczenie na środkach pieniężnych, w przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 5i ustawy, rejestruje informacje obejmujące niezbędne dane klientów, którzy ustanowili zabezpieczenia zleceń, oraz wysokość tego zabezpieczenia.

8. Firma inwestycyjna podejmuje odpowiednie środki, by zapobiec nieuprawnionemu wykorzystaniu instrumentów finansowych klientów na własny rachunek lub na rachunek innej osoby.

9. Środki, o których mowa w ust. 9, obejmują w szczególności:
1) zawieranie z klientami umów w sprawie środków, jakie firma inwestycyjna ma podjąć w przypadku, gdy klient nie ma wystarczającej rezerwy na rachunku w dniu rozliczenia, takich jak zaciąganie pożyczek odpowiednich papierów wartościowych w imieniu klienta lub zamknięcie pozycji;

2) ścisłe monitorowanie przez firmę inwestycyjną jej prognozowanej zdolności do dostarczenia w dniu rozliczenia i, jeżeli takie dostarczenie nie jest możliwe, wdrażanie środków naprawczych;
3) ścisłe monitorowanie i szybkie żądanie niedostarczonych papierów wartościowych pozostających do dostarczenia w dniu rozliczenia i później.

10. Firma inwestycyjna przyjmuje konkretne uzgodnienia w odniesieniu do wszystkich klientów w celu zapewnienia, aby pożyczkobiorca instrumentów finansowych klienta przedstawił odpowiednie zabezpieczenie oraz aby firma monitorowała ciągłą adekwatność tego zabezpieczenia i podejmowała działania niezbędne do utrzymania równowagi z wartością instrumentów klienta.

§ 30. 1. Firma inwestycyjna, która prowadzi dla klienta rachunek, otwiera dla tego klienta rejestr operacyjny. Firma inwestycyjna może również otworzyć dla klienta rejestr sesji.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy na rachunku mają być zapisywane instrumenty finansowe nabywane w wyniku transakcji, które nie spełniają warunków określonych w art. 7 ust. 5 ustawy.

3. Firma inwestycyjna dokonuje zapisów w rejestrze operacyjnym na podstawie:
1) dokumentów potwierdzających zawarcie transakcji w obrocie zorganizowanym, o których mowa w art. 7 ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy, wystawionych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, podmiot prowadzący alternatywny system obrotu lub inny podmiot, zgodnie z zasadami określonymi w odrębnych przepisach;
2) dokumentów stanowiących podstawę dokonania zmian zapisów na rachunkach lub rachunkach pieniężnych, określonych przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt powierzył wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy;
3) dokumentów stanowiących na zagranicznym rynku regulowanym potwierdzenie zawarcia transakcji nabycia papierów wartościowych, o której mowa w art. 7 ust. 5 pkt 3 ustawy, oraz stanowiących potwierdzenie złożenia właściwej dyspozycji ich przeniesienia w celu dokonania zapisu na rachunku.

4. Firma inwestycyjna nie otwiera rachunku dla klienta, gdy nabywane instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu zorganizowanego będą zapisywane na rachunku tego klienta prowadzonym przez inny podmiot.

5. Firma inwestycyjna jest obowiązana do rejestrowania na rachunkach instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego, a także innych papierów wartościowych rejestrowanych w depozycie papierów wartościowych, zgodnie z zasadami określonymi przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt powierzył wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy.

6. Firma inwestycyjna jest obowiązana do rejestrowania na rachunkach innych instrumentów finansowych niż określone w ust. 5, zgodnie z zasadami określonymi przez właściwą izbę rozrachunkową, jeśli instrumenty finansowe zostały zarejestrowane na kontach prowadzonych przez tę izbę.

7. Na rachunku odrębnie są rejestrowane instrumenty finansowe:

1) służące jako zabezpieczenie wykonania zobowiązań:
   a) wynikających z pożyczek instrumentów finansowych, udzielonych na podstawie odrębnych przepisów,
   b) wynikających z pożyczek lub kredytów na nabycie instrumentów finansowych, udzielonych na podstawie odrębnych przepisów,
   c) wynikających z derywatów,
   d) wynikających z praw majątkowych,
   e) innych, określonych w przepisach rozporządzenia;
2) będące przedmiotem:
   a) blokady,
   b) zastawu,
   c) zabezpieczenia finansowego.

8. Instrumenty finansowe, o których mowa w ust. 7, mogą być rejestrowane łącznie dla wszystkich lub dla niektórych rodzajów zobowiązań wymienionych w ust. 7, pod warunkiem prowadzenia przez firmę inwestycyjną dokumentacji pozwalającej na określenie liczby instrumentów finansowych stanowiących zabezpieczenie dla poszczególnych rodzajów zobowiązań.

9. Przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy procedury właściwej izby rozrachunkowej wymagają łącznego rejestrowania instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 7.

§ 31. 1. Firma inwestycyjna dokonuje zapisów w rejestrze sesji na podstawie dokumentów, o których mowa w § 30 ust. 3 pkt 1 i 3.

2. Rejestr sesji jest otwierany przed rozpoczęciem sesji lub w czasie jej trwania.

3. Rejestr sesji jest prowadzony wyłącznie w celu sprawdzenia pokrycia zleceń, gdy obowiązek sprawdzenia przez firmę inwestycyjną pokrycia wynika z odrębnych przepisów lub warunków umowy, albo w celu sprawdzenia, czy klient nie przekroczył limitu, o którym mowa w § 51 ust. 3.

4. Rejestr sesji jest zamykany z chwilą zakończenia sesji.

§ 32. 1. Na wniosek klienta, dla którego rachunek prowadzi inny podmiot niż firma inwestycyjna, z którą zawarł on umowę o wykonywanie zleceń lub umowę o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia derywatów, możliwe jest prowadzenie rejestru sesji przez tę firmę inwestycyjną.

2. Początkowy zapis w rejestrze sesji jest dokonywany w wysokości uzgodnionej i potwierdzonej firmie inwestycyjnej przez podmiot prowadzący rachunek klienta.

§ 33. 1. Środki pieniężne klientów są deponowane odrębnie od środków pieniężnych firmy inwestycyjnej. Do sposobu rejestrowania środków pieniężnych na rachunku pieniężnym prowadzonym przez firmę inwestycyjną stosuje się odpowiednio § 30 ust. 7–9. Deponowanie środków pieniężnych klientów powinno gwarantować również odrębne ich traktowanie od środków pieniężnych firmy inwestycyjnej.

2. Środki pieniężne klientów mogą być deponowane w:

1) banku centralnym;
2) banku krajowym;
3) zagranicznej instytucji kredytowej;
4) banku zagranicznym;
5) uznanym funduszu rynku pieniężnego.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2–5, firma inwestycyjna deponuje środki pieniężne klienta w sposób:

1) mający na celu zagwarantowanie praw klientów do środków pieniężnych oraz
2) uniemożliwiający wykorzystanie środków pieniężnych klientów przez firmę inwestycyjną na własny rachunek.

4. Przepisu ust. 2 pkt 5 nie stosuje się, jeżeli klient sprzeciwił się deponowaniu jego środków pieniężnych w uznanym funduszu rynku pieniężnego.

5. Firmy inwestycyjne informują klientów, że środki pieniężne ulokowane w uznanym funduszu rynku pieniężnego nie będą przechowywane zgodnie z wymogami dotyczącymi zabezpieczania środków pieniężnych klientów określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

6. W przypadku gdy firma inwestycyjna nie deponuje środków pieniężnych klientów w banku centralnym, firma inwestycyjna przy wyborze podmiotu, w którym deponuje środki pieniężne klientów, powinna kierować się należytą starannością, w szczególności mając na uwadze ochronę praw przysługujących klientowi i potrzebę dywersyfikacji środków pieniężnych oraz biorąc pod uwagę poziom wiedzy specjalistycznej oraz opinię, jaką cieszy się dany podmiot, jak również system prawny i praktyki rynkowe związane z przechowywaniem środków pieniężnych klientów, które mogłyby mieć niekorzystny wpływ na prawo własności środków pieniężnych należących do klientów.

7. Firma inwestycyjna powinna dokonywać okresowej oceny sposobu świadczenia usługi przez podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 2–5, w którym zdeponowane zostały środki pieniężne klienta tej firmy inwestycyjnej.

8. Przez uznany fundusz rynku pieniężnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 5, rozumie się fundusz rynku pieniężnego, o którym mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, oraz fundusz zagraniczny wpisany do rejestru funduszy zagranicznych, o którym mowa w art. 263 tej ustawy:

1) którego nadrzędnym celem inwestycyjnym jest utrzymywanie nominalnej wartości netto aktywów funduszu (przed doliczeniem zysków) albo wartości kapitału początkowego uczestników wraz z zyskami;
2) który inwestuje wyłącznie w wysokiej jakości instrumenty rynku pieniężnego o terminie rozliczenia nie dłuższym niż 397 dni lub regularnej korekcie rentowności zgodnej z terminem rozliczenia oraz średnim ważonym terminem rozliczenia wynoszącym 60 dni lub inwestuje dodatkowo, lokując środki pieniężne w podmiotach, o których mowa w ust. 2 pkt 2, 3 lub 4, oraz
3) który zapewnia możliwość odkupu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa tego funduszu nie później niż w dniu wyceny następującym po dniu, w którym złożona została dyspozycja ich odkupu.

9. W przypadku gdy firma inwestycyjna deponuje środki pieniężne klientów w instytucji kredytowej, banku lub funduszu rynku pieniężnego z tej samej grupy co firma inwestycyjna, ogranicza ona środki pieniężne, jakie deponuje u jakiegokolwiek takiego podmiotu powiązanego lub połączenia jakichkolwiek takich podmiotów powiązanych, w taki sposób, aby te środki pieniężne nie przekraczały 20% wszystkich środków pieniężnych.

10. Przepisu ust. 9 nie stosuje się, jeżeli firma inwestycyjna jest w stanie wykazać, że wymóg określony w ust. 6 nie jest proporcjonalny ze względu na charakter, skalę i złożoność jej działalności, a także bezpieczeństwo oferowane przez osoby trzecie, oraz w każdym przypadku przy uwzględnieniu niskiego salda środków pieniężnych klientów przechowywanych przez firmę inwestycyjną.

11. Firmy inwestycyjne dokonują okresowych przeglądów oceny przeprowadzonej zgodnie z ust. 10 i zgłaszają swoje pierwotne i zmienione oceny Komisji Nadzoru Finansowego.

§ 34. 1. Zapisów na rachunkach dokonuje się na podstawie dowodów wystawionych zgodnie z zasadami określonymi przez właściwą izbę rozrachunkową lub podmiot, któremu Krajowy Depozyt powierzył wykonywanie zadań określonych w art. 48 ust. 1 pkt 1–5 ustawy, a także na podstawie dowodów wystawianych przez firmę inwestycyjną w związku z obsługą zdarzeń prawnych skutkujących zmianami w stanach na rachunkach, niepowodujących zmian na kontach depozytowych prowadzonych dla tej firmy inwestycyjnej w Krajowym Depozycie, podmiocie, któremu Krajowy Depozyt powierzył wykonywanie zadań określonych w art. 48 ust. 1 pkt 1–5 ustawy lub właściwej izbie rozrachunkowej.

2. Zapisów na rachunkach pieniężnych dokonuje się na podstawie prawidłowych i rzetelnych dowodów wystawianych zgodnie z zasadami określonymi przez właściwą izbę rozrachunkową lub zgodnie z odrębnymi przepisami.

§ 35. 1. Firma inwestycyjna, która świadczy usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów rynku niepublicznego, prowadzi dla klienta rachunek instrumentów rynku niepublicznego lub ewidencję.

2. Umowa, o której mowa w § 23 ust. 1, powinna zobowiązywać klienta do informowania firmy inwestycyjnej o wszelkich zdarzeniach prawnych mających wpływ na istnienie i treść ewidencjonowanych przez nią praw i przedstawiania jej odpowiednich dokumentów, które potwierdzają ten stan zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

3. Zapisów na rachunkach instrumentów rynku niepublicznego dokonuje się na podstawie prawidłowych i rzetelnych dowodów ewidencyjnych, których minimalną zawartość określają zasady przyjęte w obrocie danymi instrumentami rynku niepublicznego.

4. Zapisów w ewidencji dokonuje się na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 2. Firma inwestycyjna obowiązana jest przechowywać kopie dokumentów stanowiących podstawę zapisów dokonywanych w ewidencji.

5. Do rachunków instrumentów rynku niepublicznego i ewidencji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy § 30 ust. 5 i 6, w zakresie, w jakim na rachunkach instrumentów rynku niepublicznego lub w ewidencji zapisywane są instrumenty rynku niepublicznego, którymi obrót obsługiwany jest przez właściwą izbę rozrachunkową, oraz § 30 ust. 7 i 8.

6. Wskazany w ust. 1 obowiązek prowadzenia dla klienta rachunku instrumentów rynku niepublicznego lub ewidencji nie powstaje w przypadku świadczenia przez firmę inwestycyjną w sposób incydentalny usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia tych instrumentów, o ile klient nie zażądał otwarcia rachunku instrumentów rynku niepublicznego lub ewidencji.

§ 36. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi przechowywania i rejestrowania zmian stanu posiadania instrumentów finansowych jest obowiązana prowadzić rejestr przechowywanych instrumentów umożliwiający ewidencjonowanie zabezpieczeń ustanawianych na prawach z przechowywanych instrumentów finansowych.

2. Warunki i sposób prowadzenia rejestru, o którym mowa w ust. 1, określa umowa o przechowywanie i rejestrowanie zmian stanu posiadania instrumentów finansowych. Do umowy tej przepisy § 35 ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 37. 1. Państwa członkowskie zobowiązują firmy inwestycyjne, by należycie przeanalizowały i były w stanie wykazać, że analiza taka miała miejsce, stosowanie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu w kontekście związku między zobowiązaniem klienta wobec firmy a aktywami klienta podlegającymi dokonanym przez firmę uzgodnieniom dotyczącym zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu.

2. Analizując i dokumentując stosowność stosowania uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu, firmy inwestycyjne uwzględniają wszystkie następujące czynniki:

1) czy istnieje jedynie bardzo słaby związek między zobowiązaniem klienta wobec firmy a stosowaniem uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu, w tym czy prawdopodobieństwo zobowiązania klienta wobec firmy jest małe lub znikome;
2) czy kwota środków pieniężnych lub instrumentów finansowych klienta podlegających uzgodnieniom dotyczącym zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu

tytułu znacznie przekracza zobowiązanie klienta lub jest nawet nieograniczona, o ile klient posiada w ogóle jakiekolwiek zobowiązanie wobec firmy; oraz

3) czy wszystkie instrumenty finansowe lub środki pieniężne klientów podlegają uzgodnieniom dotyczącym zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu bez względu na rodzaj zobowiązań, jakie każdy klient posiada względem firmy.

3. W przypadku stosowania uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu firmy inwestycyjne zwracają klientom profesjonalnym i kwalifikującym się kontrahentom szczególną uwagę na ryzyko i skutki wszelkich uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu na instrumenty finansowe i środki pieniężne klienta.

§ 38. Firma inwestycyjna wyznacza jedną osobę posiadającą wystarczające umiejętności i uprawnienia i ponoszącą szczególną odpowiedzialność za kwestie związane z wypełnianiem przez tę firmę jej obowiązków dotyczących zabezpieczania instrumentów finansowych i środków pieniężnych klientów.

§ 39. 1. Przepisów niniejszego oddziału dotyczących prowadzenia rejestru operacyjnego nie stosuje się do podmiotu prowadzącego rachunek papierów wartościowych albo rachunek zbiorczy na podstawie umowy, o której mowa w art. 121 ust. 1 ustawy.

2. W zakresie nieuregulowanym w przepisach niniejszego oddziału do banku powierniczego stosuje się odpowiednio przepisy § 30 ust. 1–3, w zakresie odnoszącym się do rejestru operacyjnego, § 30 ust. 5 i 7–9, § 31, § 32 oraz § 34.

3. Przepisy § 26, § 29, § 33, § 35, § 36 stosuje się do banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, w zakresie, w jakim przechowywanie i rejestrowanie instrumentów finansowych oraz środków pieniężnych pozostaje w związku ze świadczeniem usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7 ustawy.

4. Przepisu § 23 ust. 2 pkt 2 nie stosuje się do banków prowadzących działalność maklerską oraz banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, w zakresie środków pieniężnych klientów, które przechowują.

Rozdział 3

Zawieranie transakcji i dokonywanie rozliczeń

Oddział 1

Przyjmowanie i przekazywanie zleceń oraz szczególne zasady wykonywania zleceń

§ 40. 1. Firma inwestycyjna przyjmuje zlecenia zawierające w szczególności:

1) dane, ustalone z klientem, umożliwiające jednoznaczną identyfikację klienta;
2) datę i czas wystawienia;
3) rodzaj i liczbę instrumentów finansowych będących przedmiotem zlecenia;
4) przedmiot zlecenia;
5) określenie ceny;
6) oznaczenie terminu ważności zlecenia;
7) podpis klienta lub jego pełnomocnika, z zastrzeżeniem ust. 2 – w przypadku zleceń w formie pisemnej.

2. Firma inwestycyjna potwierdza klientowi przyjęcie zlecenia.

3. Jeżeli w jednym dokumencie zamieszczono więcej niż jedno zlecenie, powinien on zawierać wyraźne określenie liczby zleceń. W takim przypadku wystarczające jest złożenie jednego podpisu klienta lub jego pełnomocnika.

4. W przypadku, o którym mowa w § 23 ust. 9 pkt 1, zlecenie powinno zawierać dodatkowo dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację podmiotu, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy.

5. W przypadku, o którym mowa w § 23 ust. 9 pkt 2, zlecenie powinno zawierać dodatkowo oznaczenie klienta lub klientów, którzy zawarli z podmiotem prowadzącym rachunek papierów wartościowych umowę, o której mowa w art. 121 ust. 1 ustawy, oraz na których rachunek zostało złożone zlecenie, pozwalające na jednoznaczną jego lub ich identyfikację, jeżeli umowa zawarta przez firmę inwestycyjną z podmiotem, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, nie przewiduje obowiązku wskazywania przez ten podmiot firmie inwestycyjnej do końca dnia, w którym wykonane zostało zlecenie, osób, na rzecz których zostało złożone zlecenie, ze wskazaniem liczby nabywanych lub zbywanych instrumentów finansowych dla poszczególnych osób. W przypadku zleceń wykonywanych częściowo przekazywanie informacji powinno następować każdego dnia, w którym wykonywane było zlecenie, w zakresie, w jakim dotyczą wykonywanej w tym dniu części tego zlecenia.

6. W przypadku zlecenia umożliwiającego wystawienie na jego podstawie więcej niż jednego zlecenia brokerskiego lub innego zlecenia lub oferty przekazywanych na odpowiedni rynek, zamiast liczby instrumentów finansowych można podać maksymalną łączną wartość transakcji będących wynikiem wykonania tego zlecenia.

7. Zlecenie może zawierać dodatkowe warunki jego wykonania, jeżeli nie są one sprzeczne z odrębnymi przepisami i regulaminami przeprowadzania transakcji na rynku, na który jest przekazywane. W szczególności dotyczy to zlecenia umożliwiającego wystawianie na jego podstawie więcej niż jednego zlecenia brokerskiego lub innego zlecenia lub oferty przekazywanych na odpowiedni rynek.

8. Zlecenie powinno zawierać odpowiednie oznaczenia, pozwalające na odróżnienie go od innych zleceń, jeżeli:

1) jego przedmiotem jest kupno instrumentów finansowych za środki pieniężne pożyczone od firmy inwestycyjnej;
2) zawiera klauzulę umożliwiającą wystawianie na podstawie zlecenia więcej niż jednego zlecenia brokerskiego lub innego zlecenia lub oferty przekazywanych na odpowiedni rynek.

9. W przypadku gdy zlecenie składane jest przez pełnomocnika klienta, powinno ono również zawierać wskazanie danych umożliwiających jednoznaczną identyfikację osoby składającej zlecenie.

10. Przepisów ust. 1 nie stosuje się, jeżeli uniemożliwiają to przepisy lub zasady regulujące obrót instrumentami finansowymi, których dotyczy zlecenie lub dyspozycja i charakter usługi, w ramach której przyjmowane są zlecenia lub dyspozycje.

11. Obowiązek potwierdzenia klientowi przyjęcia, o którym mowa w ust. 2, nie ma zastosowania do zleceń składanych za pośrednictwem telefonu.

§ 41. 1. Firma inwestycyjna, wykonując zlecenie klienta, o którym mowa w art. 73 ust. 7 ustawy, jest obowiązana do przestrzegania zasad wykonywania tego typu zleceń, określonych w regulaminach i innych regulacjach podmiotów prowadzących rynek regulowany, zorganizowaną platformę obrotu lub alternatywny system obrotu oraz właściwych podmiotów dokonujących rozrachunku lub rozliczenia transakcji, w szczególności do podjęcia wszelkich działań w celu zapewnienia terminowego dostarczenia papierów wartościowych do dokonania rozrachunku z zasadami określonymi przez właściwy podmiot dokonujący rozrachunku transakcji.

2. Firma inwestycyjna, która zgodnie z procedurami wewnętrznymi zweryfikowała zlecenie klienta jako niedopuszczalne do przyjęcia do wykonania w przypadkach, o których mowa w art. 73 ust. 7 i 8 ustawy, niezwłocznie informuje klienta o odmowie przyjęcia jego zlecenia do wykonania.

§ 42. 1. Zarządzający może wystawiać jedno zlecenie na rzecz swoich klientów, pod warunkiem że do końca dnia, w którym wykonane zostało zlecenie, określi liczbę instrumentów finansowych kupowanych lub sprzedawanych dla poszczególnych klientów.

2. Przez zarządzającego, o którym mowa w ust. 1, rozumie się:

1) firmę inwestycyjną świadczącą usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych;
2) towarzystwo funduszy inwestycyjnych w zakresie zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych;
3) towarzystwo funduszy inwestycyjnych zarządzające zbiorczymi portfelami papierów wartościowych;
4) zagraniczną firmę inwestycyjną oraz podmiot, o którym mowa w art. 115 ust. 1 ustawy, świadczące poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych.

§ 43. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi przyjmowania i przekazywania zleceń może za zgodą klienta, na zasadach określonych w umowie, doprowadzić do zawarcia transakcji pomiędzy inwestorami poza rynkiem zorganizowanym.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być udzielona w formie ogólnej lub w odniesieniu do poszczególnych transakcji.

§ 44. Zlecenie, o którym mowa w § 43 ust. 1, może nie zawierać wskazania ceny lub liczby instrumentów finansowych będących przedmiotem zlecenia.

§ 45. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń:

1) wykonuje zlecenia klientów niezwłocznie po ich przyjęciu, w kolejności ich przyjmowania, chyba że co innego wynika z warunków wykonania zlecenia określonych przez klienta, charakteru zlecenia, panujących warunków rynkowych lub jeśli taka kolejność byłaby sprzeczna z interesem klienta;
2) niezwłocznie informuje klienta o wszelkich istotnych okolicznościach uniemożliwiających właściwe wykonanie zlecenia złożonego przez tego klienta – w przypadku zlecenia złożonego przez klienta detalicznego.

2. W przypadku gdy rozliczenie transakcji zawartej w wyniku wykonania zlecenia klienta dokonywane jest z udziałem firmy inwestycyjnej lub na jej wniosek, firma inwestycyjna obowiązana jest niezwłocznie podjąć wszelkie kroki niezbędne do sprawnego i prawidłowego rozliczenia transakcji.

§ 46. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń może wykonywać zlecenie klienta łącznie ze zleceniami własnymi lub zleceniami innych klientów pod warunkiem, że:

1) jest mało prawdopodobne, by połączenie zleceń i transakcji działało na niekorzyść tych klientów;
2) klient został uprzednio poinformowany przez firmę inwestycyjną o takim sposobie wykonania zlecenia oraz
3) firma inwestycyjna, wykonując zlecenia klienta łącznie ze zleceniami własnymi lub zleceniami innych klientów, działa zgodnie z zasadami, o których mowa w ust. 2.

2. Firma inwestycyjna wdraża zasady alokacji zleceń wykonywanych w sposób, o którym mowa w ust. 1, określające w szczególności wpływ czynników takich jak cena i wielkość zlecenia na sposób alokacji wykonanych zleceń oraz sposób postępowania w przypadku częściowego wykonania zleceń połączonych.

3. Firma inwestycyjna wykonująca zlecenie klienta łącznie ze zleceniem własnym nie może dokonywać alokacji wykonanego zlecenia w sposób niekorzystny dla klienta.

4. W przypadku częściowego wykonania połączonego zlecenia, o którym mowa w ust. 3, firma inwestycyjna dokonuje alokacji zlecenia w taki sposób, aby zlecenie klienta było wykonane w całości. W przypadku gdy połączone zlecenie, o którym mowa w ust. 3, zostało wykonane w części uniemożliwiającej wykonanie zlecenia klienta w całości, firma inwestycyjna dokonuje alokacji wyłącznie na rzecz klienta.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się, jeżeli:

1) wykonanie zlecenia klienta w sposób, o którym mowa w ust. 3, umożliwia osiągnięcie dla klienta wyniku korzystniejszego niż w przypadku wykonania tego zlecenia bez połączenia ze zleceniem własnym firmy inwestycyjnej lub
2) wykonanie zlecenia klienta bez połączenia ze zleceniem własnym firmy inwestycyjnej jest niemożliwe.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, firma inwestycyjna może dokonać alokacji wykonanych zleceń zgodnie z zasadami, o których mowa w ust. 2.

§ 47. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się do banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy.

Oddział 3

Szczególne zasady wykonywania zleceń w obrocie zorganizowanym

§ 48. Upoważniony pracownik firmy inwestycyjnej potwierdza przyjęcie przez firmę inwestycyjną zlecenia do wykonania w sposób uzgodniony z klientem w umowie o świadczenie usług wykonywania zleceń. W przypadku zleceń składanych w formie pisemnej potwierdzenie następuje poprzez złożenie przez upoważnionego pracownika firmy inwestycyjnej podpisu na dokumencie zawierającym zlecenie lub zlecenia.

§ 49. Na podstawie zlecenia firma inwestycyjna wystawia zlecenie lub zlecenia brokerskie, które są przekazywane do miejsca wykonania, z wyłączeniem zleceń wykonywanych na zasadach określonych w art. 38 ust. 2 lub art. 73 ust. 2 ustawy.

§ 50. Firma inwestycyjna może przyjmować do wykonania zlecenia przekazywane do firmy inwestycyjnej za pomocą telefonu, telefaksu, modemu, innych urządzeń technicznych lub elektronicznych nośników informacji, jeżeli przewiduje to umowa o świadczenie usług wykonywania zleceń.

§ 51. 1. Na zasadach określonych w zawartej z klientem umowie o wykonywanie zleceń oraz w regulaminie świadczenia usług wykonywania zleceń firma inwestycyjna wystawia zlecenia brokerskie kupna instrumentów finansowych na podstawie zlecenia, pod warunkiem że klient posiada w chwili wystawienia przez firmę inwestycyjną zlecenia brokerskiego pełne pokrycie wartości zlecenia oraz kosztów jego wykonania w wysokości uzgodnionej w umowie o wykonywanie zleceń.

2. Firma inwestycyjna może odstąpić od wymogu posiadania przez klienta pełnego pokrycia wartości zlecenia oraz kosztów jego wykonania, a także od wymogu ustanowienia przez klienta zabezpieczeń dokonania przez niego zapłaty w przypadku, gdy w opinii firmy inwestycyjnej pozwala na to ocena stanu finansowego i wiarygodności klienta, dokonana zgodnie z § 56 ust. 1.

3. Firma inwestycyjna określa w umowie o wykonywanie zleceń limit maksymalnej wysokości należności firmy inwestycyjnej od klienta z tytułu transakcji zawartych w wyniku wykonania zleceń przy braku pełnego pokrycia wartości tych zleceń oraz kosztów jego wykonania.

4. Wartość zlecenia, którego przedmiotem jest nabycie instrumentów finansowych, ustala się jako maksymalną kwotę zobowiązania, które może powstać z tytułu pełnej zapłaty za nabywane instrumenty finansowe, przy całkowitym wykonaniu zlecenia.

5. Przepis ust. 1 nie wyłącza możliwości udzielenia klientowi pożyczki na zakup instrumentów finansowych zgodnie z odrębnymi przepisami.

§ 52. 1. W przypadku gdy w chwili wystawienia zlecenia brokerskiego rejestr sesji nie został otwarty, podstawą do sprawdzenia pokrycia, o którym mowa w § 51 ust. 1, jest suma niezablokowanych środków pieniężnych klienta zdeponowanych na jego rachunku pieniężnym.

2. Suma, o której mowa w ust. 1, jest zwiększana o sumę środków pieniężnych stanowiących należności klienta z tytułu zawartych transakcji, jeżeli rozrachunek tych transakcji we właściwej izbie rozrachunkowej powinien nastąpić najpóźniej w tym samym dniu co rozrachunek transakcji kupna instrumentów finansowych, pod warunkiem że transakcja sprzedaży instrumentów finansowych spełnia warunki określone w art. 7 ust. 5 ustawy.

3. W przypadku gdy zlecenie brokerskie kupna instrumentów finansowych jest wystawiane po otwarciu przez firmę inwestycyjną rejestru sesji, podstawą do sprawdzenia pokrycia, o którym mowa w § 51 ust. 1, jest stan niezablokowanych środków pieniężnych w rejestrze sesji.

4. Przy sprawdzaniu pokrycia wartości zlecenia, którego przedmiotem jest nabycie instrumentów finansowych, wystawianego w przypadku określonym w ust. 3, środki pieniężne stanowiące należności klienta z tytułu zawartych transakcji sprzedaży instrumentów finansowych uwzględnia się tylko wtedy, gdy rozrachunek tych transakcji we właściwej izbie rozrachunkowej powinien nastąpić najpóźniej w tym samym dniu, co rozrachunek danej transakcji kupna instrumentów finansowych, oraz pod warunkiem, że transakcja sprzedaży instrumentów finansowych spełnia warunki określone w art. 7 ust. 5 ustawy.

5. W przypadku zlecenia, o którym mowa w § 42 ust. 1, firma inwestycyjna może odstąpić od wymogu sprawdzania pokrycia zlecenia w rejestrach sesji lub na rachunkach pieniężnych poszczególnych klientów, na rzecz których zostało złożone zlecenie.

6. W przypadku gdy zarządzającym, o którym mowa w § 42 ust. 1, jest inny podmiot niż firma inwestycyjna wykonująca zlecenie, przepis ust. 5 stosuje się pod warunkiem zawarcia przez firmę inwestycyjną z zarządzającym umowy o gwarantowanie rozrachunku.

7. Umowa, o której mowa w ust. 6, zawiera w szczególności tryb i warunki dostarczania przez zarządzającego instrumentów finansowych w przypadku, gdy przedmiotem zlecenia jest zbycie instrumentów finansowych, oraz gwarantowania przez zarządzającego zapłaty w przypadku, gdy przedmiotem zlecenia jest nabycie instrumentów finansowych, w sytuacji, gdy instrumenty finansowe lub środki pieniężne klientów zarządzającego nie wystarczają do pełnego rozrachunku transakcji.

§ 53. 1. W przypadku zawarcia umowy o wykonywanie zleceń na warunkach określonych w § 51 ust. 2, umowa ta powinna określać obowiązek dokonania przez klienta zapłaty najpóźniej w dniu rozrachunku transakcji we właściwej izbie rozrachunkowej, w wysokości zobowiązań klienta wobec firmy inwestycyjnej z tytułu zawartych transakcji kupna instrumentów finansowych, pomniejszonych o należności klienta z tytułu zawartych transakcji sprzedaży instrumentów finansowych, rozliczanych we właściwej izbie rozrachunkowej w tym dniu.

2. Termin dokonania zapłaty określa umowa o wykonywanie zleceń.

3. Firma inwestycyjna ponosi odpowiedzialność za dostarczenie na dzień rozrachunku transakcji kupna zawartych na rachunek klienta środków pieniężnych w wysokości niezbędnej dla rozrachunku tych transakcji, na zasadach określonych przez tę izbę.

§ 54. W przypadku zawarcia umowy o wykonywanie zleceń na warunkach określonych w § 51 ust. 2, firma inwestycyjna może żądać ustanowienia zabezpieczenia zapłaty należności przez klienta. Ustanowione zabezpieczenie powinno gwarantować pewną i płynną jego realizację w wysokości zabezpieczającej interesy firmy inwestycyjnej w przypadku niewywiązania się klienta z przyjętych zobowiązań.

§ 55. 1. Firma inwestycyjna podejmuje działania mające na celu zapewnienie, że klient nie będzie wykorzystywał środków pieniężnych stanowiących pokrycie zlecenia kupna w wysokości niezbędnej dla dokonania rozrachunku transakcji zawieranych przez firmę inwestycyjną w związku z wykonaniem tego zlecenia.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do firmy inwestycyjnej przyjmującej do wykonania zlecenie zawarcia transakcji, o której mowa w art. 7 ust. 5 pkt 2 ustawy, w zakresie środków pieniężnych należnych klientowi z tytułu sprzedaży papierów wartościowych, pod warunkiem że:

1) zostaną one przeznaczone na rozliczenie transakcji kupna tej samej liczby tych samych papierów wartościowych;

2) warunki obrotu obowiązujące na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu, w którym wykonywane jest zlecenie klienta, dopuszczają taką możliwość;
3) klient zawarł uprzednio z firmą inwestycyjną wykonującą to zlecenie umowę zapewniającą dostawę środków pieniężnych potrzebnych do rozliczenia transakcji kupna.

§ 56. 1. Firma inwestycyjna uzależnia zawarcie umowy o wykonywanie zleceń, na warunkach określonych w § 51 ust. 2, od złożenia przez klienta, w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, oświadczenia o jego sytuacji finansowej, jak również opracowuje system kryteriów, na podstawie których określane są limity, o których mowa w § 51 ust. 3, oraz na podstawie których jest podejmowana decyzja o zaproponowaniu klientowi określonego trybu dokonywania zapłaty z tytułu wykonania zleceń nabycia instrumentów finansowych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy umowa zawierana jest z klientem profesjonalnym, o ile klient profesjonalny nie jest traktowany jak klient detaliczny.

§ 57. 1. W przypadku gdy klient nie dokonał zapłaty w wysokości, o której mowa w § 53 ust. 1, w terminie i na zasadach określonych w umowie o wykonywanie zleceń, a nie jest możliwe zaspokojenie roszczeń firmy inwestycyjnej na podstawie zabezpieczeń określonych w § 54, firma inwestycyjna może zaspokoić swoje roszczenia z dostępnych aktywów klienta znajdujących się na rachunkach, w ewidencji i w rejestrze operacyjnym klienta, prowadzonych przez firmę inwestycyjną lub przechowywanych przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta.

2. Instrumenty finansowe nieopłacone przez klienta są zapisywane na rachunku klienta.

§ 58. 1. Firma inwestycyjna wystawia zlecenie brokerskie sprzedaży na podstawie zlecenia, którego przedmiotem jest zbycie instrumentów finansowych, pod warunkiem że klient posiada niezablokowane instrumenty finansowe lub prawa do otrzymania instrumentów finansowych, będące przedmiotem tego zlecenia, zapisane w rejestrze operacyjnym lub rejestrze sesji.

2. Firma inwestycyjna podejmuje działania mające na celu zapewnienie, że klient, z chwilą wystawienia zlecenia brokerskiego, nie będzie wykorzystywał instrumentów finansowych stanowiących pokrycie zlecenia w wysokości niezbędnej dla dokonania rozrachunku transakcji zawieranych przez firmę inwestycyjną w związku z wykonaniem tego zlecenia.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do zleceń:

1) których wykonanie polega na zawarciu transakcji, o której mowa w art. 7 ust. 5 pkt 2 ustawy, oraz
2) zbycia papierów wartościowych nabytych w wyniku transakcji, o której mowa w art. 7 ust. 5 pkt 2 ustawy, w okresie od jej zawarcia do czasu dokonania jej rozrachunku w zakresie zbycia papierów wartościowych, pod warunkiem że:
   a) warunki obrotu obowiązujące na danym rynku regulowanym dopuszczają taką możliwość,
   b) klient zawarł z firmą inwestycyjną wykonującą to zlecenie umowę zapewniającą dostawę papierów wartościowych potrzebnych do dokonania rozrachunku transakcji, o której mowa w art. 7 ust. 5 pkt 2 ustawy;
3) których wykonanie polega na zawarciu transakcji krótkiej sprzedaży.

§ 59. 1. W razie stwierdzenia braku pokrycia dla zlecenia firma inwestycyjna wykonuje zlecenie zbycia do wysokości pokrycia, o którym mowa w § 58 ust. 1, a zlecenie nabycia – do wysokości pokrycia, o którym mowa w § 51 ust. 1, i posiadanych zabezpieczeń albo odstępuje od wykonania zlecenia. Przyjęty sposób postępowania określa regulamin świadczenia usług wykonywania zleceń.

2. W przypadku składania kilku zleceń kolejność wykonywania zleceń określa klient.

§ 60. 1. Firma inwestycyjna dokonuje zapisów na rachunku i rachunku pieniężnym klienta po rozrachunku transakcji przez właściwą izbę rozrachunkową, najpóźniej do końca dnia, w którym nastąpił rozrachunek.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do dokonywania zapisów na rachunku klienta prowadzonym przez bank powierniczy.

§ 61. Firma inwestycyjna, wykonując czynności polegające na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych na własny rachunek, w celu realizacji zadań związanych z organizacją obrotu zorganizowanego, jest obowiązana do składania ofert kupna lub sprzedaży instrumentów finansowych i wykonywania zawartych transakcji na warunkach określonych na danym rynku lub w danym systemie obrotu.

Oddział 4

Transakcje derywatami

§ 62. Do zleceń, których przedmiotem jest nabycie lub zbycie derywatów, stosuje się przepisy § 48–50 i § 61.

§ 63. 1. Firma inwestycyjna wystawia zlecenie brokerskie na podstawie zlecenia, którego przedmiotem jest zawarcie transakcji terminowej, pod warunkiem że w chwili wystawienia zlecenia brokerskiego klient ustanowił zabezpieczenie w wysokości określonej przez:

1) firmę inwestycyjną – w regulaminie wykonywania zleceń nabycia lub zbycia derywatów,
2) bank powierniczy – w regulaminie prowadzenia rachunków papierów wartościowych

– zarejestrowane zgodnie z zasadami odrębnej rejestracji, określonymi w § 30 ust. 7 pkt 1 i § 33 ust. 1.

2. Wysokość zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, powinna zapewniać wykonanie zobowiązań klienta z tytułu transakcji terminowej, przy uwzględnieniu obowiązków firmy inwestycyjnej lub banku powierniczego wynikających z uczestnictwa w systemie zabezpieczania płynności rozliczania transakcji organizowanym przez właściwą izbę rozliczeniową.

3. Przed wystawieniem zlecenia brokerskiego firma inwestycyjna dokonuje blokady instrumentów finansowych lub środków pieniężnych stanowiących przedmiot zabezpieczenia, a w przypadku gdy klient, w celu zabezpieczenia roszczeń z tytułu rozliczenia transakcji zawartych na podstawie jego zlecenia, zobowiązał się przenieść na firmę inwestycyjną prawa z papierów wartościowych, firma inwestycyjna, na podstawie złożonej przez klienta dyspozycji, dokonuje ich przeniesienia na własny rachunek papierów wartościowych.

4. Niezwłocznie po rozrachunku sesji, na której została zawarta transakcja terminowa, firma inwestycyjna żąda od klienta uzupełnienia zabezpieczenia do wysokości nie mniejszej niż określona przez właściwą izbę rozliczeniową lub:

1) wypłaca nadwyżkę zabezpieczenia wniesionego w środkach pieniężnych na rachunek pieniężny klienta;
2) znosi blokadę instrumentów finansowych lub środków pieniężnych albo przenosi na klienta prawa z papierów wartościowych, stanowiących nadwyżkę ponad wymaganą wysokość zabezpieczenia.

§ 64. 1. Firma inwestycyjna wystawia zlecenie brokerskie na podstawie zlecenia, którego przedmiotem jest nabycie opcji, pod warunkiem że w chwili wystawienia zlecenia brokerskiego klient posiada pełne pokrycie wartości zlecenia i przewidywanej prowizji, ustalone na zasadach określonych w § 52.

2. Firma inwestycyjna wystawia zlecenie brokerskie na podstawie zlecenia, którego przedmiotem jest wystawienie opcji, pod warunkiem że w chwili wystawienia zlecenia brokerskiego klient posiada depozyt zabezpieczający, o którym mowa w § 63 ust. 1.

3. Firma inwestycyjna wystawia zlecenie brokerskie na podstawie zlecenia, którego przedmiotem jest sprzedaż opcji, pod warunkiem że klient posiada tę opcję w chwili wystawienia zlecenia brokerskiego.

§ 65. Do transakcji derywatami stosuje się przepisy § 60.

§ 66. Firma inwestycyjna wykonuje zlecenia nabycia lub zbycia derywatów innych niż określone w § 63 i § 64 na warunkach określonych przez właściwą izbę rozliczeniową lub podmiot organizujący rynek lub system obrotu. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio.

§ 67. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio do wykonywania zleceń nabycia lub zbycia:

1) praw majątkowych, którymi obrót związany jest z obowiązkiem ustanowienia zabezpieczenia;
2) zagranicznych instrumentów finansowych, którymi obrót związany jest z obowiązkiem ustanowienia zabezpieczenia, o ile co innego nie wynika z przepisów regulujących obrót na danym zagranicznym rynku regulowanym;
3) instrumentów rynku niepublicznego, którymi obrót związany jest z obowiązkiem ustanowienia zabezpieczenia.

Oddział 5

Szczególne zasady postępowania w przypadku, gdy instrumenty finansowe klienta są rejestrowane w podmiocie innym niż wykonujący zlecenia

§ 68. 1. Firma inwestycyjna, która nie prowadzi rachunku klienta, z którym zawarła umowę o wykonywanie zleceń, zawiera z podmiotem prowadzącym rachunek klienta umowę o dostarczanie instrumentów finansowych.

2. Firma inwestycyjna, która nie prowadzi rachunku pieniężnego klienta, z którym zawarła umowę o wykonywanie zleceń, zawiera z podmiotem prowadzącym rachunek pieniężny lub rachunek bankowy tego klienta umowę o gwarantowaniu zapłaty.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności tryb i warunki dostarczania instrumentów finansowych w przypadku zleceń zbycia oraz ustanawia obowiązek potwierdzania pokrycia takich zleceń przez podmiot prowadzący rachunek na żądanie firmy inwestycyjnej, a także tryb i warunki ich rozliczania w przypadku wykonania zlecenia.

4. Umowa, o której mowa w ust. 2, zawiera w szczególności tryb i warunki gwarantowania zapłaty w przypadku zleceń nabycia instrumentów finansowych, a także ich potwierdzania przez podmiot prowadzący rachunek pieniężny lub rachunek bankowy klienta i rozliczania w przypadku wykonania zlecenia.

5. Umowa, o której mowa w ust. 2, może przewidywać możliwość żądania przez firmę inwestycyjną złożenia przez podmiot prowadzący rachunek pieniężny lub rachunek bankowy klienta zabezpieczenia na warunkach określonych w § 54.

§ 69. W przypadku gdy złożono zlecenie sprzedaży instrumentów finansowych rejestrowanych na rachunku prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w § 68 ust. 1, do obowiązków tego podmiotu przepis § 58 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 70. 1. Przepisów § 68 i § 69 nie stosuje się do zleceń składanych przez lub na rachunek klienta, który podpisał z podmiotem prowadzącym rachunek umowę na warunkach, o których mowa w art. 121 ust. 1 ustawy.

2. W przypadku zleceń określonych w ust. 1, składanych na rachunek klienta przez podmiot, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, firma inwestycyjna zawiera z tym podmiotem umowę o dostarczanie przez ten podmiot instrumentów finansowych, która zawiera co najmniej określenie trybu i warunków dostarczania instrumentów finansowych w przypadku zleceń zbycia, oraz umowę o gwarantowaniu przez ten podmiot zapłaty, która określa co najmniej tryb i warunki gwarantowania zapłaty w przypadku zleceń nabycia instrumentów finansowych. Umowy te powinny dodatkowo zawierać:

1) określenie sposobu i terminów dostarczania podmiotowi, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, potwierdzeń zawarcia transakcji oraz trybu i warunków postępowania w przypadku, o którym mowa w art. 121 ust. 5 ustawy;
2) określenie sposobu ustalenia wysokości szkody poniesionej przez firmę inwestycyjną w przypadku, gdy dostarczenie instrumentów finansowych lub środków pieniężnych lub

też doręczenie potwierdzenia zawartej transakcji nastąpi później niż w dniu, w którym na krajowym rynku regulowanym powinien nastąpić rozrachunek transakcji;

3) wskazanie, czy podmiot, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, zawarł z podmiotem prowadzącym rachunek klienta umowę o gwarantowaniu zapłaty i dostarczaniu instrumentów finansowych na rzecz firmy inwestycyjnej, określającą sytuację, gdy potwierdzenie zawartej transakcji zostało doręczone później niż w dniu, w którym na krajowym rynku regulowanym powinien nastąpić rozrachunek zawartych transakcji.

3. W przypadku gdy zlecenia określone w ust. 1 składane są na rachunek klienta na podstawie umowy o wykonywanie zleceń zawartej przez firmę inwestycyjną z podmiotem, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, umowa ta powinna zawierać postanowienia wskazane w ust. 2.

4. W przypadku zleceń składanych przez klienta, o którym mowa w ust. 1, bez pośrednictwa podmiotu, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, firma inwestycyjna w umowie o wykonywanie zleceń zawartej z klientem określa tryb i warunki dostarczania instrumentów finansowych, w przypadku zleceń zbycia, oraz tryb i warunki gwarantowania zapłaty w przypadku zleceń nabycia papierów wartościowych. Do umowy tej stosuje się odpowiednio ust. 2.

5. Umowy, o których mowa w ust. 2–4, mogą przewidywać możliwość żądania przez firmę inwestycyjną złożenia przez klienta lub podmiot, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, zabezpieczeń zapłaty należności lub dostarczenia instrumentów finansowych. Ustanowione zabezpieczenie powinno gwarantować pewną i płynną jego realizację w wysokości zabezpieczającej interesy firmy inwestycyjnej.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów § 51–59, § 63 i § 64. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, stosuje się przepis § 56 ust. 1.

7. Przepis ust. 1 nie wyłącza możliwości zawarcia przez firmę inwestycyjną z podmiotem prowadzącym rachunek umów, o których mowa w § 68.

8. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio w przypadku zamieszczenia w umowie o prowadzenie rachunku zbiorczego zawartej z bankiem powierniczym lub z firmą inwestycyjną zastrzeżenia, że rozliczenie na rachunku zbiorczym transakcji, zawartej na podstawie zlecenia posiadacza rachunku zbiorczego, nastąpi po dostarczeniu, odpowiednio, bankowi powierniczemu lub firmie inwestycyjnej potwierdzenia tej transakcji.

§ 71. W przypadku gdy rachunek klienta jest prowadzony przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy:

1) umowy, o których mowa w § 68 ust. 1 i 2, firma inwestycyjna zawiera z takim klientem;
2) umowa, o której mowa w § 68 ust. 1, zawiera w szczególności zobowiązanie takiego klienta do złożenia w Krajowym Depozycie lub spółce, której Krajowy Depozyt przekazał czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, dyspozycji blokady instrumentów finansowych na żądanie firmy inwestycyjnej.

Oddział 6

Wykonywanie przez firmę inwestycyjną zleceń w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy

§ 72. 1. Firma inwestycyjna uzależnia zawarcie umowy o wykonywanie zleceń w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy, od złożenia przez klienta, w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, oświadczenia o jego sytuacji finansowej.

2. Firma inwestycyjna opracowuje system kryteriów, na podstawie których, po zawarciu umowy, o której mowa w ust. 1, ustalana będzie możliwość wykonania zlecenia w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy. Kryteria opracowane przez firmę inwestycyjną przedstawiane są klientowi przed zawarciem z nim umowy o wykonywanie zleceń. O każdej zmianie kryteriów firma inwestycyjna informuje klientów, na których rzecz świadczy usługę wykonywania zleceń w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy.

3. Firma inwestycyjna może odstąpić od obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, w przypadku zawierania umowy o wykonywanie zleceń z klientem profesjonalnym, o którym mowa w art. 3 pkt 39b lit. a–m ustawy, lub z uprawnionym kontrahentem.

4. Kryteria, o których mowa w ust. 2, powinny umożliwiać firmie inwestycyjnej ograniczenie liczby wykonywanych w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy, zleceń składanych przez jednego klienta lub składanych przez klientów w tym samym czasie, jeżeli ich liczba znacząco przekracza normę w rozumieniu art. 25 ust. 2 rozporządzenia 1287/2006.

§ 73. Firma inwestycyjna wykonująca w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy, zlecenia nabycia lub zbycia akcji płynnych, jest uprawniona do:

1) aktualizowania cen upowszechnianych zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy;

2) wycofania cen upowszechnionych zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy, w przypadku gdy uzasadniają to aktualne warunki obrotu danymi akcjami.

§ 74. 1. Firma inwestycyjna wykonująca w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy, zlecenia nabycia lub zbycia akcji płynnych, wykonuje zlecenie po cenie upowszechnionej zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy, aktualnej w momencie złożenia zlecenia przez klienta.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do firmy inwestycyjnej wykonującej zlecenie klienta profesjonalnego, pod warunkiem że:

1) cena, po jakiej wykonane zostanie zlecenie, jest ceną lepszą od ceny upowszechnionej zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy, aktualnej w momencie złożenia zlecenia przez klienta;
2) cena, po jakiej wykonane zostanie zlecenie, odpowiada warunkom rynkowym dla danych akcji oraz
3) wielkość zlecenia przekracza wielkość detaliczną w rozumieniu art. 26 rozporządzenia 1287/2006.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do firmy inwestycyjnej wykonującej na rzecz klienta profesjonalnego zlecenia wchodzące w skład transakcji portfelowej, o której mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 1287/2006.

4. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, w przypadku gdy klient złożył zlecenie, którego wielkość przekracza wielkość zlecenia, w stosunku do której firma inwestycyjna upowszechnia zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy cenę kupna i sprzedaży, lecz nie przekracza standardowej wielkości rynkowej ustalonej zgodnie z art. 23 rozporządzenia 1287/2006, firma inwestycyjna może wykonać to zlecenie w części przekraczającej wielkość, w stosunku do której cena została upowszechniona, pod warunkiem że wykonanie nastąpi po tej cenie.

5. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, w przypadku gdy klient złożył zlecenie, którego wielkość pozostaje pomiędzy wielkościami zleceń, w stosunku do których firma inwestycyjna upowszechniła, zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy, ceny kupna i sprzedaży, firma inwestycyjna wykonuje to zlecenie po jednej z cen upowszechnionych.

§ 75. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się do banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, w zakresie papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym.

Oddział 7

Oferowanie instrumentów finansowych oraz przenoszenie instrumentów finansowych i środków pieniężnych klientów

§ 76. 1. Firma inwestycyjna pośrednicząca w oferowaniu instrumentów finansowych jest obowiązana do przyjęcia zapisu na instrumenty finansowe zgodnie z warunkami oferty.

2. Wpłaty pieniężne z tytułu zapisów na instrumenty finansowe przyjmowane są przez firmę inwestycyjną w wysokości i na warunkach określonych w ofercie.

3. Firma inwestycyjna obowiązana jest zawrzeć z emitentem, wystawcą albo wprowadzającym umowę określającą tryb, terminy i warunki przekazania, odpowiednio, emitentowi, wystawcy albo wprowadzającemu, środków pieniężnych otrzymanych od klientów, którzy nabyli instrumenty finansowe w ofercie.

4. Do środków pieniężnych otrzymanych od klientów, którzy dokonali wpłat na instrumenty finansowe, do czasu ich przekazania przez firmę inwestycyjną zgodnie z umową, o której mowa w ust. 3, przepis § 33 stosuje się odpowiednio.

§ 77. 1. Zapisanie instrumentów finansowych nabytych w wyniku oferowania na rachunku, prowadzonym w firmie inwestycyjnej lub banku powierniczym, następuje niezwłocznie po złożeniu odpowiednio przez klienta lub uprawnionego z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym odpowiedniego wniosku, chyba że warunki oferty przewidują inny termin.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do zapisu na rachunku klienta, który nabył instrumenty finansowe od klienta bądź uprawnionego z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym, któremu przydzielono te instrumenty.

§ 78. 1. Zapisanie instrumentów finansowych na rachunku w związku z ich przeniesieniem, w wyniku transakcji lub zdarzenia prawnego, w obrocie wtórnym poza obrotem zorganizowanym, w przypadku gdy rachunki zbywcy i nabywcy prowadzone są przez ten sam podmiot, następuje niezwłocznie po powzięciu przez podmiot informacji o dokonaniu transakcji lub wystąpieniu zdarzenia, chyba że umowa przewiduje inny termin.

2. Firma inwestycyjna lub bank powierniczy podejmuje czynności związane z przeniesieniem instrumentów finansowych zbytych w wyniku transakcji lub zdarzenia prawnego, w obrocie wtórnym poza obrotem zorganizowanym, po uprzednim przedstawieniu przez klienta (zbywcę) dokumentów wskazujących na podstawę przeniesienia instrumentów finansowych.

3. W przypadku gdy czynności związane z przeniesieniem instrumentów finansowych podejmowane są na podstawie dyspozycji złożonej przez klienta profesjonalnego, firma inwestycyjna lub bank powierniczy może odstąpić od wymogu przedstawienia dokumentów, o których mowa w ust. 2.

4. W przypadku gdy instrumenty finansowe są przenoszone z rachunku zbiorczego na inny rachunek, firma inwestycyjna lub bank powierniczy prowadzące rachunek zbiorczy dokonują czynności związanych z przeniesieniem instrumentów finansowych zbytych w wyniku transakcji lub zdarzenia prawnego, w obrocie wtórnym poza obrotem zorganizowanym, po otrzymaniu od posiadacza rachunku zbiorczego odpowiedniej dyspozycji.

5. Firma inwestycyjna lub bank powierniczy może odmówić podjęcia czynności związanych z przeniesieniem instrumentów finansowych w przypadku powzięcia, na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 2, uzasadnionych wątpliwości wskazujących, że przeniesienie instrumentów finansowych ma na celu obejście przepisów prawa.

6. Firma inwestycyjna lub bank powierniczy odmawia podjęcia czynności określonych w ust. 2, gdy z dokumentów, o których mowa w ust. 2, wynika w sposób oczywisty, że przeniesienie instrumentów finansowych jest sprzeczne z przepisami prawa.

7. Odmowa, o której mowa w ust. 5 lub 6, powinna być sporządzona w formie pisemnej albo za pomocą elektronicznych nośników informacji i zawierać uzasadnienie. Przed dostarczeniem odmowy firma inwestycyjna lub bank powierniczy powinny umożliwić złożenie wyjaśnień w formie ustnej, pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji.

8. Przepisów ust. 1–7 nie stosuje się do przenoszenia instrumentów finansowych w wyniku wykonywania zleceń w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy, w przypadku gdy firma inwestycyjna prowadzi rachunek dla klienta, z którym została zawarta transakcja. Czynności, o których mowa w ust. 2, podejmowane są niezwłocznie po zawarciu transakcji.

§ 79. 1. Przeniesienie instrumentów finansowych i środków pieniężnych klienta bądź uprawnionego z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym do innej firmy inwestycyjnej lub banku powierniczego oraz przeniesienie instrumentów finansowych w wyniku transakcji lub zdarzenia prawnego, w obrocie wtórnym poza obrotem zorganizowanym, w przypadku gdy rachunki dla zbywcy i nabywcy prowadzone są przez różne podmioty, następuje niezwłocznie po złożeniu stosownej dyspozycji.

2. W przypadku gdy przeniesienie instrumentów finansowych następuje poza obrotem zorganizowanym, przepisy § 78 ust. 2–7 stosuje się odpowiednio do firmy inwestycyjnej lub banku powierniczego, w którym złożono dyspozycję dokonania przeniesienia instrumentów finansowych.

§ 80. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio do postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku, gdy instrumenty finansowe rejestrowane są na innych rachunkach niż rachunki papierów wartościowych lub w ewidencji.

§ 81. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio do postępowania banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, w przypadku gdy instrumenty finansowe ewidencjonowane są przez ten bank w związku z działalnością wykonywaną na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy.

Oddział 8

Postępowanie firm inwestycyjnych w przypadku ogłoszenia wezwań na nabywanie lub zamianę akcji

§ 82. 1. W przypadku gdy zostało ogłoszone wezwanie do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji, firma inwestycyjna przyjmuje zapisy po sprawdzeniu, czy podmiot odpowiadający na wezwanie posiada akcje będące przedmiotem wezwania i czy zostały one zablokowane na jego rachunku.

2. W przypadku gdy akcje są zapisane na rachunku zbiorczym, firma inwestycyjna przyjmuje zapisy po uzyskaniu od posiadacza rachunku zbiorczego świadectwa depozytowego, o którym mowa w art. 10 ust. 2 ustawy, potwierdzającego, że podmiot odpowiadający na wezwanie posiada akcje będące przedmiotem wezwania i zostały one zablokowane na rachunku zbiorczym.

§ 83. Firma inwestycyjna jest obowiązana do przyjmowania zapisów na sprzedaż lub zamianę akcji zgodnie z warunkami określonymi w treści wezwania.

Oddział 9

Raporty związane z wykonywaniem umowy o świadczenie usług maklerskich

§ 84. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, przekazuje klientowi okresowe

raporty z wykonania umowy, chyba że sprawozdanie takie na podstawie odrębnych przepisów dostarcza klientowi inny podmiot.

2. Raporty, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności:

1) firmę lub nazwę firmy inwestycyjnej;
2) nazwę lub oznaczenie rachunku, ewidencji lub rejestru, na którym przechowywane są aktywa klienta;
3) informacje o składzie portfela klienta i wycenie portfela klienta, w tym dane na temat każdego z instrumentów finansowych wchodzących w skład portfela klienta, wartość rynkową poszczególnych instrumentów finansowych albo ich wartość godziwą, jeśli nie jest możliwe ustalenie ceny wartości rynkowej, saldo środków pieniężnych na początek i koniec okresu sprawozdawczego oraz wyniki portfela w czasie okresu, za który sporządzany jest raport;
4) wskazanie łącznej wysokości wszystkich opłat i prowizji pobranych w okresie, za który sporządzany jest raport, z podziałem na łączną wysokość opłat i prowizji pobranych z tytułu zarządzania portfelem klienta oraz łączną wysokość opłat i prowizji związanych z wykonywaniem zleceń w ramach zarządzania portfelem klienta, wraz z informacją, że na żądanie klienta możliwe jest przekazanie szczegółowego wykazu wszystkich opłat i prowizji pobranych w okresie, za który sporządzany jest raport;
5) porównanie wyników osiągniętych w okresie, za który sporządzany jest raport, z wynikami przyjętego w umowie z klientem obiektywnego wskaźnika finansowego;
6) wskazanie wysokości dywidend, odsetek oraz innych pożytków z aktywów wchodzących w skład portfela, które w danym okresie, za który sporządzany jest raport, powiększyły wartość portfela klienta;
7) informacje, o których mowa w § 85 ust. 1 pkt 3–12, w odniesieniu do zleceń wykonywanych w danym okresie, za który sporządzany jest raport, w ramach zarządzania portfelem instrumentów finansowych, o ile klient nie zażądał informowania go o każdym wykonanym zleceniu na zasadach określonych w ust. 6.

3. Raporty, o których mowa w ust. 1, przekazywane są klientowi co najmniej raz na 6 miesięcy, z wyjątkiem sytuacji:

1) gdy klient zażądał przekazywania mu raportów co najmniej raz na 3 miesiące;
2) o której mowa w ust. 6 – w takim przypadku raporty przekazywane są co najmniej raz na 12 miesięcy;

3) gdy strategia inwestycyjna uzgodniona w umowie z klientem związana jest z wysokim ryzykiem inwestycyjnym – w takim przypadku raporty przekazywane są co najmniej raz na miesiąc.

4. Firma inwestycyjna ma obowiązek poinformowania klienta o możliwości zwrócenia się z żądaniem, o którym mowa w ust. 3 pkt 1.

5. Przepisu ust. 3 pkt 2 nie stosuje się w odniesieniu do transakcji dotyczących instrumentów finansowych wskazanych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i ustawy.

6. Firma inwestycyjna, na żądanie klienta, informuje go o każdym wykonanym zleceniu w zakresie aktywów klienta wchodzących w skład portfela będącego przedmiotem zarządzania.

7. Informacje, o których mowa w ust. 6, obejmują dane wskazane w § 85 ust. 1.

8. W przypadku gdy informacje, o których mowa w ust. 6, przekazywane są klientowi detalicznemu, do trybu przekazania informacji, o których mowa w ust. 6, § 85 ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.

9. Przepisu ust. 8 nie stosuje się, gdy klient detaliczny otrzymuje informacje od podmiotu, który wykonuje zlecenie.

10. W przypadku gdy usługa zarządzania portfelem, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, świadczona jest na rzecz klienta detalicznego lub prowadzony na rzecz klienta detalicznego rachunek obejmuje niezabezpieczone pozycje otwarte w transakcji na instrumentach pochodnych, firma inwestycyjna obowiązana jest informować klienta o spadku wartości portfela lub poniesionych stratach na instrumentach finansowych poniżej progu ustalonego w umowie z klientem, nie później niż do końca dnia, w którym ten spadek nastąpił, a jeżeli spadek nastąpił w dniu wolnym od pracy – do końca pierwszego dnia roboczego następującego po tym dniu.

§ 85. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń, niezwłocznie po wykonaniu zlecenia klienta, jednak nie później niż do końca dnia roboczego następującego po dniu, w którym wykonane zostało zlecenie, przekazuje klientowi, z zastrzeżeniem ust. 8, informacje dotyczące wykonania zlecenia, obejmujące:

1) oznaczenie firmy inwestycyjnej przekazującej potwierdzenie;
2) nazwę, firmę, imię i nazwisko lub inne oznaczenie klienta;
3) datę i czas zawarcia transakcji;
4) rodzaj zlecenia;

5) identyfikator kupna/sprzedaży albo charakter zlecenia w przypadku zleceń innych niż kupno/sprzedaż;
6) oznaczenie miejsca wykonania zlecenia;
7) oznaczenie instrumentu finansowego;
8) liczbę instrumentów finansowych będących przedmiotem zlecenia;
9) cenę, po jakiej zostało wykonane zlecenie;
10) łączną wartość transakcji;
11) całkowitą wartość pobranych opłat i prowizji, jak również innych kosztów wykonania zlecenia, oraz – na żądanie klienta – zestawienie poszczególnych pozycji pobranych opłat i prowizji oraz innych kosztów wykonania zlecenia;
12) wskazanie obowiązków klienta związanych z rozliczeniem transakcji, w tym terminów, w których klient powinien dokonać płatności lub dostawy instrumentu finansowego, oraz innych danych niezbędnych do wykonania tych obowiązków, o ile takie dane nie zostały wcześniej podane do wiadomości klienta;
13) w przypadku wykonania zlecenia w sposób określony w art. 73 ust. 2 ustawy – informację o takim sposobie wykonania zlecenia;
14) w przypadku wykonania zlecenia poprzez zawarcie transakcji, której drugą stroną był podmiot z grupy kapitałowej, do której należy firma inwestycyjna, lub inny klient tej firmy inwestycyjnej – informację o takim sposobie wykonania zlecenia, chyba że zlecenie zostało zrealizowane za pośrednictwem systemu obrotu, który umożliwia anonimowe zawieranie transakcji.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być przekazywane w formie wystandaryzowanej, pod warunkiem że forma ta jest czytelna i zrozumiała dla klienta. Sposób przekazania informacji określa umowa o wykonywanie zleceń.

3. W przypadku gdy zlecenie jest wykonywane w kilku transzach, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 9, mogą zawierać wskazanie:
1) cen, po jakich wykonane zostały poszczególne transze, albo
2) ceny średniej, po jakiej wykonane zostało zlecenie.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, firma inwestycyjna przekazuje, na żądanie klienta, dane zawierające wskazanie cen, po jakich wykonane zostały poszczególne transze.

5. W przypadku gdy zlecenie jest wykonywane za pośrednictwem innego podmiotu, firma inwestycyjna przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, nie później niż do końca pierwszego dnia roboczego następującego po dniu, w którym otrzymała je od tego podmiotu.

6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie powstaje w przypadku, gdy informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane klientowi bezpośrednio przez inny podmiot.

7. W przypadku świadczenia usługi wykonywania zleceń na rzecz klienta profesjonalnego firma inwestycyjna przekazuje niezwłocznie po wykonaniu zlecenia istotne informacje dotyczące wykonania tego zlecenia. Przepisu ust. 1 nie stosuje się.

8. Przepisy ust. 1–7 nie wyłączają obowiązku firmy inwestycyjnej przekazywania, na żądanie klienta, informacji dotyczących aktualnego stanu wykonania zlecenia.

§ 86. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi przechowywania i rejestrowania instrumentów finansowych lub prowadzenia rachunków pieniężnych jest obowiązana przedstawiać klientowi co najmniej raz na rok, przy użyciu trwałego nośnika informacji, dane obejmujące zestawienie przechowywanych lub rejestrowanych aktywów, obejmujące w szczególności:

1) wskazanie rodzaju, nazwy oraz liczby lub wysokości aktywów według stanu na koniec okresu, za który sporządzana jest informacja;
2) wskazanie aktywów wykorzystanych przez firmę inwestycyjną w okresie, za który sporządzana jest informacja, do transakcji finansowania papierów wartościowych, o których mowa w art. 2 pkt 10 rozporządzenia 1287/2006;
3) wartość pożytków otrzymanych przez klienta w związku z wykorzystaniem należących do niego aktywów do transakcji finansowania papierów wartościowych, o których mowa w art. 2 pkt 10 rozporządzenia 1287/2006, oraz sposób ich naliczania.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, mogą uwzględniać również dane obejmujące wyniki transakcji zawartych lecz nierozliczonych przed ich sporządzeniem.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do firmy inwestycyjnej świadczącej na rzecz klienta również usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych.

4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do banku powierniczego.

§ 87. 1. Przepisy § 84 i § 85 stosuje się do banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy.

2. Przepisy § 86 stosuje się do banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, w przypadku gdy w ramach wykonywanej działalności na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy bank przechowuje i rejestruje instrumenty finansowe lub prowadzi rachunki pieniężne.

Rozdział 4

Zasady ewidencjonowania i archiwizacji transakcji

§ 88. 1. Firma inwestycyjna, z zastrzeżeniem § 92, przechowuje i archiwizuje, przez okres 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym sporządzono lub otrzymano, dokumenty związane ze świadczeniem usług maklerskich, a w szczególności:

1) formularze złożonych przez klientów zleceń, zapisów i dyspozycji;
2) zawarte z klientami umowy o świadczenie usług maklerskich;
3) inne niż wskazane w pkt 2 umowy związane ze świadczonymi przez firmę inwestycyjną usługami maklerskimi;
4) dokumenty udzielonych pełnomocnictw;
5) inne niż wskazane w pkt 1–4 dokumenty zawierające oświadczenia woli lub wiedzy klienta lub potencjalnego klienta;
6) kopie sporządzanych przez firmę inwestycyjną dokumentów zawierających wymagane przepisami rozporządzenia informacje dla klienta lub potencjalnego klienta;
7) potwierdzenia zawartych transakcji;
8) rejestry sesji;
9) dokumenty zawierające informacje, które były podstawą decyzji firmy inwestycyjnej o uznaniu danego sposobu wykonania zlecenia za najbardziej korzystny z punktu widzenia klienta;
10) kopie świadectw depozytowych;
11) umowy i wszelkie inne dokumenty związane z prowadzeniem rachunków oraz dokonywaniem rozliczeń;
12) kopie raportów związanych z wykonywaniem umowy o świadczenie usług maklerskich.

2. Firma inwestycyjna świadcząca usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, lub doradztwa inwestycyjnego, z zastrzeżeniem § 92, przechowuje i archiwizuje, przez okres 5 lat od dnia sporządzenia lub otrzymania, dokumenty związane ze świadczeniem tych usług, a w szczególności zawarte umowy, dokumenty udzielonych pełnomocnictw oraz inne dokumenty zawierające oświadczenia woli lub wiedzy klienta lub potencjalnego klienta, formularze wystawionych

zleceń, dokumenty zawierające sporządzone analizy lub rekomendacje, jak również dokumenty zawierające opracowane przez firmę inwestycyjną strategie inwestycyjne oraz dokumenty zawierające informacje, które stanowiły podstawę opracowania tych strategii.

3. Firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu przechowuje i archiwizuje, przez okres 5 lat od dnia sporządzenia lub otrzymania, dokumenty związane z organizowaniem tego systemu, w tym w szczególności zawarte umowy o uczestnictwo w tym systemie, dokumenty związane z dopuszczaniem instrumentów finansowych do obrotu w tym systemie oraz dokumenty zawierające informacje, które firma inwestycyjna obowiązana jest upowszechniać zgodnie z wymogami rozporządzenia.

4. Firma inwestycyjna, która wykonuje zlecenia w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy, przechowuje i archiwizuje, przez okres 5 lat od dnia sporządzenia lub otrzymania, dokumenty związane z tą usługą, w tym w szczególności dokumenty zawierające informacje, które firma inwestycyjna obowiązana jest upowszechniać zgodnie z wymogami określonymi w art. 74 ustawy.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1–3, dotyczy również związanych ze świadczonymi usługami maklerskimi:

1) informacji przekazywanych lub otrzymywanych przez firmę inwestycyjną za pośrednictwem telefonu, telefaksu, modemu lub innych urządzeń technicznych oraz
2) dokumentów sporządzonych lub odebranych przez firmę inwestycyjną za pomocą elektronicznych nośników informacji.

6. Dokumenty określone w ust. 1–4 powinny być przechowywane na takim nośniku informacji, na jakim zostały sporządzone lub otrzymane przez firmę inwestycyjną, z zastrzeżeniem ust. 7.

7. Dokumenty sporządzone lub otrzymane przez firmę inwestycyjną za pomocą elektronicznych nośników informacji powinny być przechowywane na nośnikach elektronicznych o charakterze trwałym, umożliwiających odczytanie treści informacji zawartych w tych dokumentach przez cały okres ich przechowywania, przy czym w odniesieniu do dokumentów przekazywanych przez firmę inwestycyjną klientowi (w dowolnej formie) powinny być one tożsame z dokumentami przechowywanymi na nośnikach elektronicznych.

8. Zagraniczna firma inwestycyjna, prowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską bez otwierania oddziału, przechowuje i archiwizuje, przez okres 5 lat od dnia sporządzenia lub otrzymania, zawarte z klientami umowy o świadczenie usług

maklerskich i inne umowy związane ze świadczonymi przez zagraniczną firmę inwestycyjną usługami maklerskimi, dokumenty udzielonych pełnomocnictw, inne dokumenty zawierające oświadczenia woli lub wiedzy klienta lub potencjalnego klienta oraz kopie sporządzonych przez zagraniczną firmę inwestycyjną dokumentów zawierających wymagane przepisami rozporządzenia informacje dla klienta lub potencjalnego klienta. Przepisu ust. 1 nie stosuje się.

§ 89. 1. Dokumenty oraz inne nośniki informacji zawierające dane, które firma inwestycyjna ma obowiązek przechowywać i archiwizować zgodnie z § 88, powinny być przechowywane w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieupoważnionych oraz umożliwiający kontrolę dostępu do nich, zapewniającą możliwość jej prześledzenia wraz z historią modyfikacji i przetwarzania danych.

2. Firma inwestycyjna jest obowiązana zapewnić należyte zabezpieczenie pomieszczeń, w których jest prowadzone archiwum, prowadzenie ewidencji korzystania z archiwum oraz wyznaczenie osoby odpowiedzialnej za prowadzenie archiwum.

3. Firma inwestycyjna jest obowiązana zapewnić osobom upoważnionym niezwłoczny wgląd do dokumentów oraz danych, o których mowa w ust. 1.

§ 90. Bank powierniczy, z zastrzeżeniem § 92, przechowuje i archiwizuje, przez okres 5 lat od dnia sporządzenia lub otrzymania, formularze umów zawartych z klientami, dokumenty pełnomocnictw oraz innych umów zawartych w związku z prowadzeniem rachunków, a także wszystkie inne dokumenty związane z prowadzeniem rachunków oraz dokonywaniem rozliczeń. Przepisy § 88 ust. 5–7 oraz § 89 stosuje się odpowiednio.

§ 91. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy.

§ 92. W przypadku umów oraz dokumentów pełnomocnictw określonych w niniejszym rozdziale okres 5 lat liczony jest od pierwszego dnia następującego po roku, w którym rozwiązano umowę lub wygasło pełnomocnictwo.

Rozdział 5

Zarządzanie produktami

Oddział 1

Zarządzanie produktami przez firmy inwestycyjne produkujące instrumenty finansowe

§ 93. 1. Produkcja instrumentów finansowych obejmuje tworzenie, opracowanie, emisję lub projektowanie instrumentów finansowych.

2. Firma inwestycyjna produkująca instrumenty finansowe, przyjmując środki przewidziane w niniejszym oddziale, uwzględnia charakter instrumentu finansowego, usługi inwestycyjnej i rynku docelowego produktu.

3. Firma inwestycyjna ustanawia, wdraża i utrzymuje procedury i środki służące zapewnieniu zgodności produkcji instrumentów finansowych z wymogami dotyczącymi właściwego zarządzania konfliktami interesów, co obejmuje również kwestię wynagrodzeń. W szczególności firmy inwestycyjne produkujące instrumenty finansowe zapewniają, aby zaprojektowanie instrumentów finansowych, w tym ich właściwości, nie miało negatywnego wpływu na klientów końcowych ani nie powodowało problemów z integralnością rynku na skutek umożliwienia firmie ograniczenia lub wyzbycia się własnego ryzyka lub własnej ekspozycji związanych z aktywami bazowymi produktu w przypadku, gdy firma inwestycyjna jest już w posiadaniu aktywów bazowych na własny rachunek.

4. Firma inwestycyjna produkująca instrumenty finansowe dokonuje analizy możliwości wystąpienia ewentualnych konfliktów interesów. Firma w szczególności ocenia, czy instrument finansowy prowadzi do powstania sytuacji, w której mogą wystąpić negatywne skutki dla klienta końcowego, jeżeli przyjmie on ekspozycję przeciwstawną w stosunku do ekspozycji utrzymywanej uprzednio przez samą firmę lub ekspozycję przeciwstawną w stosunku do ekspozycji, którą firma zamierza przyjąć po sprzedaży produktu.

5. Przed podjęciem decyzji o wprowadzeniu produktu na rynek firma inwestycyjna ocenia, czy instrument finansowy może stanowić zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania lub stabilności rynków finansowych.

§ 94. 1. Firma inwestycyjna zatrudnia do produkcji instrumentów finansowych osoby posiadające wiedzę fachową niezbędną do zrozumienia właściwości i czynników ryzyka związanych z instrumentami finansowymi, jakie firma ta zamierza produkować.

2. Firma inwestycyjna zapewnia, by zarząd sprawował skuteczną kontrolę nad procesem zarządzania produktami firmy, a także aby sprawozdania dotyczące przestrzegania przepisów

składane zarządowi systematycznie zawierały informacje na temat instrumentów finansowych produkowanych przez firmę, w tym informacje dotyczące strategii dystrybucji.

3. Firma inwestycyjna udostępnia sprawozdania, o których mowa w ust. 2, Komisji Nadzoru Finansowego na jej wniosek.

4. Rada nadzorcza firmy inwestycyjnej monitoruje zmiany i okresowe przeglądy zasad zarządzania produktami w celu wykrycia wszelkiego ryzyka niewywiązania się przez firmę z obowiązków określonych w niniejszym oddziale.

§ 95. 1. Jeżeli firma inwestycyjna współpracuje przy tworzeniu, opracowywaniu, wydaniu lub projektowaniu produktu z inną firmą, podmiotem, który nie posiada zezwolenia ani nie podlega nadzorowi zgodnie z przepisami ustawy, lub z firmą z państwa trzeciego, podmioty te zawierają umowę w formie pisemnej, określającą ich wzajemne obowiązki.

2. Firma inwestycyjna określa potencjalny rynek docelowy w odniesieniu do każdego instrumentu finansowego oraz rodzaj lub rodzaje klientów, z których potrzebami, cechami i celami jest zgodny instrument finansowy. W ramach tego procesu firma określa wszystkie grupy klientów, których potrzebom, cechom i celom instrument finansowy nie odpowiada. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, współpracujące ze sobą podmioty określają tylko jeden rynek docelowy.

3. Firmy inwestycyjne produkujące instrumenty finansowe, których dystrybucję prowadzą inne firmy inwestycyjne, określają potrzeby i cechy klientów, z którymi produkt jest zgodny, w oparciu o ich wiedzę teoretyczną i przeszłe doświadczenia związane z instrumentem finansowym lub podobnymi instrumentami finansowymi, rynkami finansowymi oraz potrzebami, cechami i celami potencjalnych klientów końcowych.

4. Firma inwestycyjna przeprowadza analizę scenariuszową swoich instrumentów finansowych, w ramach której ocenia związane z produktem ryzyko niskich wyników dla klientów oraz okoliczności, w jakich wyniki te mogą wystąpić. Analiza ta obejmuje w szczególności opis przewidywanych działań, gdyby:

1) otoczenie rynkowe uległo pogorszeniu lub
2) producent lub osoba trzecia uczestnicząca w produkcji lub funkcjonowaniu instrumentu finansowego znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej lub gdyby pojawiło się inne ryzyko związane z kontrahentem, lub
3) instrument finansowy okazał się nieopłacalny z ekonomicznego punktu widzenia, lub
4) popyt na instrument finansowy był znacznie większy niż przewidywano.

5. Firma inwestycyjna określa, czy instrument finansowy spełnia rozpoznane potrzeby, cechy i cele rynku docelowego, w szczególności poprzez zbadanie, czy:

1) profil ryzyka i zysku instrumentu finansowego jest zgodny z rynkiem docelowym oraz
2) projekt instrumentu finansowego jest zdeterminowany przez cechy przynoszące korzyści klientom.

6. Firma inwestycyjna analizuje strukturę opłat proponowaną w odniesieniu do instrumentu finansowego, w szczególności poprzez zbadanie, czy:

1) koszty i opłaty związane z instrumentem finansowym są zgodne z potrzebami, cechami i celami rynku docelowego;
2) opłaty nie powodują pogorszenia oczekiwanej rentowności instrumentu finansowego;
3) struktura opłat instrumentu finansowego jest odpowiednio przejrzysta w odniesieniu do rynku docelowego.

7. Firma inwestycyjna przekazuje informacje dotyczące instrumentu finansowego dystrybutorom w zakresie obejmującym informacje dotyczące odpowiednich kanałów dystrybucji instrumentu finansowego, procesu zatwierdzenia produktu i oceny rynku docelowego. Firma inwestycyjna przekazuje informacje w sposób umożliwiający dystrybutorom właściwe zrozumienie oraz rekomendację lub sprzedaż instrumentu finansowego w odpowiedni sposób.

§ 96. 1. Firma inwestycyjna przeprowadza regularne przeglądy instrumentów finansowych, które produkuje, z uwzględnieniem wszystkich zdarzeń, które mogłyby w znaczący sposób wpłynąć na potencjalne ryzyko dla określonego rynku docelowego. Firma inwestycyjna analizuje, czy instrument finansowy pozostaje spójny z potrzebami, cechami i celami rynku docelowego oraz czy jest rozprowadzany na rynku docelowym lub dociera do klientów, z których potrzebami, cechami i celami instrument finansowy nie jest zgodny.

2. Firma inwestycyjna przeprowadza przegląd instrumentów finansowych przed każdą kolejną emisją lub ponownym wprowadzeniem na rynek, jeżeli firma ta wie o jakimkolwiek zdarzeniu, które mogłoby w znaczący sposób wpłynąć na potencjalne ryzyko dla inwestorów. Firma przeprowadza również taki przegląd w regularnych odstępach czasu, aby ocenić, czy instrumenty finansowe funkcjonują zgodnie z zamierzeniami.

3. Firma inwestycyjna określa, z jaką częstotliwością przeprowadzać będzie przegląd swoich instrumentów finansowych w oparciu w szczególności o czynniki związane ze złożonością lub innowacyjnym charakterem stosowanych strategii inwestycyjnych.

4. Firma inwestycyjna określa kluczowe zdarzenia, które mogą wpłynąć na potencjalne ryzyko lub oczekiwaną rentowność instrumentu finansowego, w szczególności:

1) przekroczenie progu, które wpłynie na profil rentowności instrumentu finansowego, lub
2) wypłacalność określonych emitentów, których papiery wartościowe lub gwarancje mogą wpływać na wyniki instrumentu finansowego.

5. W przypadku wystąpienia zdarzeń, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lub 2, firma inwestycyjna podejmuje odpowiednie działania, w szczególności:

1) przekazuje wszelkie istotne informacje dotyczące zdarzenia i jego konsekwencji dla instrumentu finansowego klientom, lub dystrybutorom instrumentu finansowego, jeżeli firma inwestycyjna nie oferuje ani nie sprzedaje instrumentu finansowego bezpośrednio klientom;
2) zmienia proces zatwierdzenia produktu;
3) wstrzymuje dalszą emisję instrumentu finansowego;
4) zmienia instrument finansowy w celu uniknięcia nieuczciwych postanowień umownych;
5) bada, czy kanały sprzedaży, za pośrednictwem których sprzedawane są instrumenty finansowe, są odpowiednie, w przypadku gdy firmy stwierdzają, że instrumenty finansowe nie są sprzedawane w sposób zgodny z przewidywaniami;
6) kontaktuje się z dystrybutorem w celu omówienia zmiany procesu dystrybucji;
7) rozwiązuje umowę z dystrybutorem lub
8) informuje Komisję Nadzoru Finansowego.

Oddział 2

Zarządzanie produktami przez dystrybutorów

§ 97. 1. Firma inwestycyjna, podejmując decyzję o zakresie instrumentów finansowych wydanych przez nią lub przez inną firmę, oraz usług, jakie zamierza oferować lub rekomendować klientom, uwzględnia charakter instrumentu finansowego, usługi inwestycyjnej i rynku docelowego produktu.

2. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się również w przypadku, gdy firma inwestycyjna oferuje lub rekomenduje instrumenty finansowe wyprodukowane przez podmioty, które nie podlegają przepisom ustawy. W takim przypadku firma inwestycyjna stosuje mechanizmy zapewniające uzyskanie przez nią od takich producentów wystarczających informacji dotyczących tych instrumentów finansowych.

3. Firma inwestycyjna określa rynek docelowy dla danego instrumentu finansowego, nawet jeżeli producent nie określił rynku docelowego.

§ 98. 1. Firma inwestycyjna wdraża odpowiednie zasady zarządzania produktami w celu zapewnienia zgodności produktów i usług, które zamierza oferować lub rekomendować, z potrzebami, cechami i celami określonego rynku docelowego, a także zgodności zamierzonej strategii dystrybucji z określonym rynkiem docelowym.

2. Firma inwestycyjna określa i ocenia sytuację i potrzeby klientów, na których zamierza się koncentrować, tak aby zapewnić, by interesy klientów nie zostały naruszone w wyniku nacisków handlowych lub finansowych. W tym celu firma określa wszystkie grupy klientów, z których potrzebami, cechami i celami produkt lub usługa nie są zgodne.

3. Producent instrumentu finansowego przekazuje firmie inwestycyjnej informacje umożliwiające zrozumienie i uzyskanie niezbędnej wiedzy na temat produktu, jaki firma zamierza rekomendować lub sprzedać, tak aby zapewnić zgodność dystrybucji tego produktu z potrzebami, cechami i celami określonego rynku docelowego. Firma inwestycyjna podejmuje również wszelkie stosowne kroki w celu zapewnienia, aby otrzymywała ona odpowiednie i wiarygodne informacje także od producentów, którzy nie podlegają przepisom ustawy, tak aby zapewnić zgodność dystrybucji produktów z potrzebami, cechami i celami rynku docelowego.

4. W przypadku gdy odpowiednie informacje nie są publicznie dostępne, dystrybutor podejmuje wszelkie stosowne działania, aby uzyskać takie odpowiednie informacje od producenta lub jego przedstawiciela. Przez dopuszczalne publicznie dostępne informacje rozumie się informacje, które są jasne, wiarygodne i przedstawione w celu spełnienia wymogów regulacyjnych. Obowiązek ten dotyczy produktów sprzedawanych na rynku pierwotnym i wtórnym i stosuje się go w sposób proporcjonalny, w zależności od stopnia, w jakim można pozyskać publicznie dostępne informacje, oraz od złożoności produktu.

5. Firmy inwestycyjne wykorzystują informacje otrzymane od producentów oraz informacje dotyczące ich własnych klientów, aby określić rynek docelowy i strategię dystrybucji. W przypadku gdy firma inwestycyjna działa jako producent i jako dystrybutor, wymagana jest tylko jedna ocena rynku docelowego.

§ 99. 1. Państwa członkowskie zobowiązują firmy inwestycyjne, aby przy podejmowaniu decyzji o zakresie instrumentów finansowych i usług, jakie oferują lub rekomendują, oraz o odpowiednich rynkach docelowych, przestrzegały procedur i środków

służących zapewnieniu zgodności ze wszystkimi obowiązującymi wymogami dyrektywy 2014/65/UE, w tym wymogami dotyczącymi ujawniania informacji, oceny odpowiedniości lub adekwatności, zachęt i odpowiedniego zarządzania konfliktami interesów. W tym kontekście należy zachować szczególną staranność w przypadku, gdy dystrybutorzy zamierzają oferować lub rekomendować nowe produkty lub jeżeli pojawiają się zmiany w świadczonych przez nich usługach.

2. Firma inwestycyjna przeprowadza okresowe przeglądy i aktualizacje zasad zarządzania produktami w celu zapewnienia ich ciągłej solidności i zgodności z ich celem. W razie potrzeby firma inwestycyjna podejmuje odpowiednie działania.

3. Firma inwestycyjna przeprowadza regularne przeglądy oferowanych lub rekomendowanych przez nią produktów inwestycyjnych oraz świadczonych przez nią usług, z uwzględnieniem wszystkich zdarzeń, które mogłyby w znaczący sposób wpłynąć na potencjalne ryzyko dla określonego rynku docelowego. Firma ocenia co najmniej, czy produkty lub usługi pozostają spójne z potrzebami, cechami i celami określonego rynku docelowego oraz czy zamierzona strategia dystrybucji jest w dalszym ciągu odpowiednia. Firma ponownie analizuje rynek docelowy lub aktualizuje zasady zarządzania produktami, jeżeli stwierdzi, że błędnie określiła rynek docelowy w odniesieniu do konkretnego produktu lub konkretnej usługi lub że produkt lub usługa nie odpowiadają już okolicznościom związanym z określonym rynkiem docelowym.

§ 100. 1. Rada nadzorcza firmy inwestycyjnej monitoruje zmiany i okresowe przeglądy zasad zarządzania produktami w celu wykrycia wszelkiego ryzyka niewywiązania się z obowiązków określonych w niniejszym oddziale.

2. Firma inwestycyjna zatrudnia osoby posiadające wiedzę fachową niezbędną do zrozumienia właściwości i czynników ryzyka związanych z produktami, jakie firmy zamierzają oferować lub rekomendować, i ze świadczonymi usługami, a także potrzeb, cech i celów określonego rynku docelowego.

3. Zarząd firmy inwestycyjnej sprawuje skuteczną kontrolę nad procesem zarządzania produktami firmy służącym określeniu zakresu produktów inwestycyjnych oferowanych lub rekomendowanych na odpowiednich rynkach docelowych oraz usług świadczonych na odpowiednich rynkach docelowych. Sprawozdania dotyczące przestrzegania przepisów składane zarządowi systematycznie zawierają informacje związane z oferowanymi lub rekomendowanymi przez firmę produktami oraz świadczonymi usługami.

4. Firma inwestycyjna udostępnia sprawozdania, o których mowa w ust. 3, Komisji Nadzoru Finansowego na jej wniosek.

§ 101. Dystrybutor przekazuje producentom informacje dotyczące sprzedaży i, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące przeglądów, o których mowa w § 99 ust. 2 i 3, aby wspierać przeglądy produktów prowadzone przez producentów.

§ 102. W przypadku gdy firmy współpracują ze sobą w zakresie dystrybucji produktu lub usługi, firma inwestycyjna posiadająca bezpośrednią relację z klientem ponosi ostateczną odpowiedzialność za wypełnianie zobowiązań w zakresie zarządzania produktami, o których mowa w niniejszym oddziale. Do obowiązków pośredniczących firm inwestycyjnych należą jednak:

1) zapewnienie przekazywania odpowiednich informacji na temat produktu między producentem a dystrybutorem końcowym w łańcuchu dystrybucji;
2) jeżeli producent potrzebuje informacji dotyczących sprzedaży produktu, by wypełnić swoje własne zobowiązania w zakresie zarządzania produktami – umożliwienie mu uzyskania tych informacji
3) zastosowanie zobowiązań w zakresie zarządzania produktami obowiązujących w odniesieniu do producentów, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do świadczonych przez siebie usług.

Rozdział 6

Ustanawianie i realizacja zabezpieczeń spłaty kredytów i pożyczek udzielonych na nabycie instrumentów finansowych

§ 103. 1. Firma inwestycyjna wykonuje czynności związane z ustanawianiem i realizacją zabezpieczeń spłaty kredytów na nabycie instrumentów finansowych na podstawie umowy między bankiem a klientem lub bankiem a uprawnionym z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym, do której przystępuje, lub na podstawie odrębnej umowy między bankiem a firmą inwestycyjną, zgodnie z którą firma inwestycyjna jest obowiązana do dokonywania czynności zmierzających do ustanowienia i realizacji zabezpieczenia udzielonego przez bank kredytu.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności określenie:

1) instrumentów finansowych, które mogą być kupowane za środki pieniężne pochodzące z kredytu;
2) terminu spłaty kredytu;

3) rodzaju i wysokości wymaganego od klienta lub uprawnionego z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym zabezpieczenia spłaty kredytu;
4) sposobu dokonywania przez firmę inwestycyjną wyceny instrumentów finansowych stanowiących zabezpieczenie;
5) warunków i terminów dokonywania i znoszenia przez firmę inwestycyjną blokady instrumentów finansowych i środków pieniężnych, stanowiących zabezpieczenie spłaty kredytu, o ile blokada jest przewidziana;
6) trybu i terminów przekazywania bankowi przez firmę inwestycyjną informacji o aktualnej wysokości zabezpieczenia;
7) sposobu postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku spadku wysokości zabezpieczenia poniżej wymaganego poziomu;
8) sposobu postępowania firmy inwestycyjnej z instrumentami finansowymi i środkami pieniężnymi klienta lub uprawnionego z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym w przypadku niezrealizowania przez niego zobowiązań z umowy kredytu;
9) obowiązku informowania banku przez firmę inwestycyjną o każdym przypadku zajęcia przez organy egzekucyjne lub inne uprawnione podmioty instrumentów finansowych lub środków pieniężnych kredytobiorcy stanowiących zabezpieczenie kredytu.

§ 104. Firma inwestycyjna przekazuje bankowi informacje, o których mowa w § 103 ust. 2 pkt 6, na podstawie udzielonego bankowi przez klienta lub uprawnionego z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym upoważnienia do uzyskiwania informacji o stanach jego rachunków, ewidencji lub rejestrów.

§ 105. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do banków powierniczych oraz do postępowania firm inwestycyjnych i banków powierniczych w przypadku ustanawiania i realizacji zabezpieczeń spłaty pożyczek na nabycie instrumentów finansowych.

§ 106. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy.

Rozdział 7

Tryb i warunki postępowania w przypadku zabezpieczenia wierzytelności na instrumentach finansowych

Oddział 1

Przepisy ogólne

§ 107. Firma inwestycyjna podejmuje czynności związane z ustanowieniem zabezpieczenia wierzytelności na instrumentach finansowych wyłącznie w przypadku, gdy są spełnione łącznie następujące warunki:

1) istnieje nieprzedawniona wierzytelność pieniężna lub niepieniężna, w tym wierzytelność przyszła lub warunkowa, wynikająca z określonego stosunku prawnego;
2) forma zabezpieczenia wierzytelności oraz sposób zaspokojenia wierzyciela z przedmiotu zabezpieczenia odpowiadają wymaganiom określonym w odrębnych przepisach;
3) przedmiotem zabezpieczenia wierzytelności są instrumenty finansowe zapisane na rachunku papierów wartościowych klienta, innym rachunku klienta lub w ewidencji, służących do zapisywania instrumentów finansowych, albo przechowywane przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta.

§ 108. 1. Firma inwestycyjna odmawia podjęcia czynności związanej z ustanowieniem zabezpieczenia wierzytelności, gdy z przedstawionej umowy o ustanowieniu zabezpieczenia lub z dokumentu, z którego wynika zabezpieczona wierzytelność, wynika w sposób oczywisty, że są one sprzeczne z przepisami prawa.

2. Odmowa, o której mowa w ust. 1, powinna być sporządzona w formie pisemnej albo za pomocą elektronicznych nośników informacji i zawierać uzasadnienie. Przed dostarczeniem klientowi odmowy firma inwestycyjna powinna umożliwić mu złożenie wyjaśnień.

§ 109. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio:

1) w przypadku, gdy zabezpieczenie wierzytelności:
   a) banku, z tytułu udzielonego kredytu, zostało ustanowione na instrumentach finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych, innym rachunku klienta lub w ewidencji klienta, prowadzonych przez wydzieloną jednostkę organizacyjną tego banku prowadzącą działalność maklerską lub na instrumentach finansowych przechowywanych przez tę jednostkę,

b) zostało ustanowione na papierach wartościowych zapisanych zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy;

2) do banku powierniczego.

§ 110. Podejmowanie przez firmę inwestycyjną czynności związanych z ustanowieniem na instrumentach finansowych zabezpieczenia wierzytelności w innej formie i w inny sposób niż wskazane w przepisach oddziałów 2 i 3 jest dopuszczalne, jeżeli nie narusza to przepisów prawa, a forma tego zabezpieczenia oraz sposób wykonywania przez firmę inwestycyjną tych czynności zostały szczegółowo określone w regulaminie świadczenia usług maklerskich.

§ 111. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio do banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy.

Oddział 2

Blokada instrumentów finansowych

§ 112. W przypadku gdy zabezpieczenie wierzytelności polega na ustanowieniu na prowadzonym dla klienta (dłużnika) rachunku blokady określonej liczby instrumentów finansowych, połączonej z ustanowieniem nieodwołalnego pełnomocnictwa dla osoby uprawnionej z tytułu blokady (wierzyciela) do sprzedaży zablokowanych instrumentów finansowych i zaspokojenia się z uzyskanych w ten sposób środków pieniężnych, firma inwestycyjna, po otrzymaniu umowy o ustanowieniu blokady i złożeniu przez klienta dyspozycji blokady, w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, dokonuje blokady na rachunku klienta. Regulamin świadczenia usług maklerskich może określać dodatkowe warunki ustanawiania takich pełnomocnictw.

§ 113. Firma inwestycyjna jest obowiązana do utrzymywania blokady instrumentów finansowych przez okres wynikający z umowy o ustanowieniu blokady.

§ 114. 1. W okresie utrzymywania blokady firma inwestycyjna nie może wykonywać poleceń klienta dotyczących:

1) zniesienia blokady;

2) zbycia zablokowanych instrumentów finansowych;

3) przeniesienia zablokowanych instrumentów finansowych.

2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się w przypadku:

1) przeniesienia instrumentów finansowych, będących przedmiotem blokady, z zachowaniem blokady, jeżeli przeniesienie jest wynikiem realizacji postanowień umowy ustanawiającej blokadę;
2) o którym mowa w art. 89 ust. 4 ustawy.

3. Wykonanie przez firmę inwestycyjną innych niż wymienione w ust. 1 dyspozycji klienta dotyczących zablokowanych instrumentów finansowych może nastąpić wyłącznie w zakresie określonym w umowie o ustanowieniu blokady.

§ 115. Firma inwestycyjna prowadząca dla klienta rachunek, na którym są zapisane zablokowane instrumenty finansowe, w braku odmiennych postanowień umowy o ustanowieniu blokady, przekazuje do dyspozycji klienta, w sposób przez niego wskazany, pożytki z tych instrumentów, w szczególności dywidendy, odsetki lub inne świadczenia pieniężne spełniane na rzecz klienta z instrumentów finansowych.

§ 116. 1. W dacie wymagalności wierzytelności zabezpieczonej blokadą lub w najbliższym możliwym dniu, w którym wykonanie zlecenia jest możliwe, firma inwestycyjna przyjmuje do wykonania zlecenie sprzedaży instrumentów finansowych, złożone przez wierzyciela na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu przez klienta w zawartej umowie o ustanowieniu blokady.

2. Firma inwestycyjna niezwłocznie przekazuje do dyspozycji wierzyciela, w sposób wskazany przez niego w zleceniu, o którym mowa w ust. 1, środki pieniężne pochodzące z wykonania tego zlecenia, w wysokości pozwalającej na zaspokojenie roszczeń wierzyciela wynikających z umowy.

3. Po upływie ustalonego w umowie okresu utrzymywania blokady firma inwestycyjna nie może przyjąć do wykonania zlecenia, o którym mowa w ust. 1.

4. Do trybu postępowania firmy inwestycyjnej wykonującej zlecenie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia.

§ 117. 1. Firma inwestycyjna znosi blokadę w przypadku:
1) blokady bezterminowej, ustanowionej do odwołania lub do czasu wykonania zobowiązania zabezpieczonego blokadą – niezwłocznie po złożeniu przez wierzyciela, w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, dyspozycji zniesienia blokady lub po złożeniu w takiej samej formie dyspozycji zniesienia blokady przez klienta, za zgodą wierzyciela wyrażoną w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji;

2) blokady terminowej, nieodwołalnej – w dniu następującym po upływie okresu utrzymywania blokady ustalonego w umowie;
3) określonym w § 116 ust. 1 – niezwłocznie po złożeniu zlecenia sprzedaży instrumentów finansowych.

2. Zniesienie blokady może dotyczyć części zablokowanych instrumentów finansowych.

3. W przypadku gdy zablokowane instrumenty finansowe są zapisane na rachunku prowadzonym przez bank powierniczy, zniesienie blokady następuje niezwłocznie po otrzymaniu przez bank dokumentów potwierdzających złożenie zlecenia sprzedaży, o którym mowa w § 116 ust. 1.

§ 118. W przypadku gdy instrumenty finansowe będące zabezpieczeniem wierzytelności zapisane są na rachunku prowadzonym przez bank powierniczy, kopię umowy o ustanowieniu blokady i złożeniu przez klienta dyspozycji blokady bank przekazuje do firmy inwestycyjnej świadczącej na rzecz klienta usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia.

§ 119. Przepisy oddziału stosuje się odpowiednio do trybu postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku ustanawiania blokady na instrumentach finansowych niedopuszczonych do obrotu zorganizowanego, jeżeli konstrukcja tych instrumentów umożliwia ustanowienie na nich blokady.

§ 120. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio do trybu postępowania banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, w przypadku ustanawiania blokady na instrumentach finansowych ewidencjonowanych przez ten bank w związku z działalnością wykonywaną na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy, jeżeli konstrukcja tych instrumentów umożliwia ustanowienie na nich blokady.

Oddział 3

Zastaw na instrumentach finansowych

§ 121. 1. W przypadku gdy zabezpieczenie wierzytelności polega na ustanowieniu zastawu na określonej liczbie instrumentów finansowych zapisanych na rachunku, firma inwestycyjna, po otrzymaniu umowy zastawu i złożeniu przez klienta dyspozycji blokady zastawionych instrumentów w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, dokonuje na rachunku zastawcy blokady tych instrumentów.

2. W przypadku gdy zabezpieczenie wierzytelności polega na ustanowieniu zastawu rejestrowego na podstawie przepisów ustawy o zastawie rejestrowym, firma inwestycyjna

dokonuje blokady instrumentów finansowych po otrzymaniu dokumentów, o których mowa w ust. 1, oraz odpisu z rejestru zastawów stanowiącego dowód wpisu.

§ 122. Firma inwestycyjna jest obowiązana do utrzymywania blokady zastawionych instrumentów finansowych przez okres wynikający z umowy zastawu.

§ 123. 1. Firma inwestycyjna prowadząca rachunek, na którym są zapisane instrumenty finansowe obciążone zastawem, lub przechowująca instrumenty finansowe obciążone zastawem, w braku odmiennych postanowień umowy zastawu, przekazuje do dyspozycji zastawnika, w sposób przez niego wskazany, pożytki z tych instrumentów, w szczególności dywidendy lub odsetki. W zakresie obowiązku zastawnika określonego w art. 319 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, 933 i 1132) firma inwestycyjna może, na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez zastawnika, dokonać rozliczenia wobec zastawcy z pobranych pożytków.

2. W przypadku gdy dłużnik z instrumentów finansowych obciążonych zastawem przekazuje firmie inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, świadczenie główne, do którego jest obowiązany z tych instrumentów, firma inwestycyjna dokonuje blokady na rachunku pieniężnym zastawcy otrzymanych z tego tytułu środków pieniężnych. Środki pieniężne podlegają blokadzie do czasu wykonania uprawnień przysługujących zastawcy lub zastawnikowi.

3. Środki pieniężne pochodzące ze spełnienia świadczenia przez dłużnika z zastawionych instrumentów mogą być wypłacone wyłącznie do rąk zastawcy i zastawnika łącznie albo na żądanie jednego z nich powinny zostać złożone do depozytu sądowego.

§ 124. Firma inwestycyjna znosi blokadę zastawionych instrumentów finansowych niezwłocznie po otrzymaniu dokumentów potwierdzających wygaśnięcie zastawu.

§ 125. W przypadku gdy zaspokojenie zastawnika polega na przejęciu instrumentów finansowych na własność w trybie i na warunkach określonych w przepisach ustawy o zastawie rejestrowym, firma inwestycyjna, na żądanie zastawnika złożone w dacie wymagalności wierzytelności, w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, niezwłocznie przenosi instrumenty finansowe na rzecz zastawnika, w liczbie uwzględniającej wartość przejętych instrumentów finansowych, ustalonej zgodnie z art. 23 ust. 1 tej ustawy.

§ 126. W przypadku gdy zaspokojenie zastawnika nastąpi przez sprzedaż instrumentów finansowych w drodze przetargu publicznego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy

o zastawie rejestrowym, firma inwestycyjna, na żądanie nabywcy złożone w formie pisemnej i po przedstawieniu protokołu przebiegu przetargu, niezwłocznie przenosi instrumenty finansowe na rzecz nabywcy.

§ 127. 1. W przypadku gdy zaspokojenie zastawnika następuje zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym i polega na sprzedaży instrumentów finansowych, zgodnie z art. 9118 § 2 i 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, z późn. zm.[4)]), do zlecenia sprzedaży zastawionych instrumentów finansowych, złożonego przez osoby uprawnione do tego zgodnie z art. 9118 § 2, 3 i 5 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, oraz do trybu postępowania firmy inwestycyjnej wykonującej zlecenie sprzedaży stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia.

2. Firma inwestycyjna niezwłocznie przekazuje do dyspozycji komornika, w sposób wskazany przez niego w wezwaniu, o którym mowa w art. 9118 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, środki pieniężne pochodzące z wykonania zlecenia, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku gdy zaspokojenie zastawnika następuje zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym i polega na sprzedaży instrumentów finansowych niezapisanych na rachunku papierów wartościowych lub na innym rachunku, firma inwestycyjna realizuje pisemne żądania komornika, w tym zlecenia lub dyspozycje dotyczące tych instrumentów, od momentu skutecznego ich zajęcia.

§ 128. Po wygaśnięciu zastawu firma inwestycyjna nie może podejmować czynności, o których mowa w § 125 i § 127.

§ 129. Przepisy § 127 stosuje się odpowiednio do postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku zaspokojenia wierzyciela z instrumentów finansowych dłużnika w ramach prowadzonej egzekucji, która nie wynika z ustanowionego zastawu.

§ 130. 1. W zakresie nieuregulowanym w przepisach niniejszego oddziału do ustanowienia, utrzymywania i zniesienia blokady instrumentów finansowych w związku z ustanowieniem zastawu stosuje się odpowiednio przepisy oddziału 2.

2. W przypadku gdy zabezpieczenie wierzytelności polega na ustanowieniu zastawu na papierach wartościowych niezapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym

---

[4)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1823, 1860, 1948, 2138, 2199, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 67, 85, 187, 768, 933, 1133, 1136, 1452, 1475, 1596, 1727, 1883, 2180 i 2245.

rachunku, firma inwestycyjna wydaje papiery wartościowe zastawnikowi lub osobie trzeciej na podstawie umowy zastawu spełniającej wymogi, o których mowa w art. 329 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

§ 131. 1. Przepisy oddziału dotyczące firmy inwestycyjnej stosuje się odpowiednio do banku powierniczego.

2. Przepisy oddziału stosuje się odpowiednio do trybu postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku ustanawiania zastawu lub zastawu rejestrowego na instrumentach finansowych niedopuszczonych do obrotu zorganizowanego, jeżeli konstrukcja tych instrumentów umożliwia ustanowienie na nich tych zabezpieczeń.

§ 132. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio do trybu postępowania banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, w przypadku ustanawiania zastawu lub zastawu rejestrowego na instrumentach finansowych ewidencjonowanych przez ten bank w związku z działalnością wykonywaną na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy.

Oddział 4

Zabezpieczenia finansowe

§ 133. 1. Po otrzymaniu umowy o ustanowieniu blokady finansowej firma inwestycyjna dokonuje na rachunku lub w ewidencji prowadzonej na rzecz dłużnika blokady instrumentów finansowych wskazanych w umowie.

2. W przypadku gdy dłużnik wykonuje przysługujące mu, zgodnie z umową o ustanowieniu blokady finansowej, prawo zastępowania składników zabezpieczenia, firma inwestycyjna, w zakresie zgodnym z umową o ustanowieniu blokady finansowej, wykonuje złożoną przez niego, w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, dyspozycję blokady instrumentów finansowych wskazanych w tej dyspozycji oraz znosi blokadę instrumentów finansowych stanowiących pierwotny przedmiot zabezpieczenia.

§ 134. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana do utrzymywania blokady instrumentów finansowych przez okres wynikający z umowy o ustanowieniu blokady, z zastrzeżeniem § 133 ust. 2.

2. Do blokady, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepis § 114.

§ 135. Firma inwestycyjna prowadząca dla dłużnika rachunek, na którym są zapisane zablokowane instrumenty finansowe, w braku odmiennych postanowień umowy o ustanowieniu blokady finansowej, przekazuje do dyspozycji dłużnika, w sposób przez niego

wskazany, pożytki z tych instrumentów, w szczególności dywidendy, odsetki lub inne świadczenia pieniężne spełniane na jego rzecz z instrumentów finansowych.

§ 136. Firma inwestycyjna znosi blokadę, o której mowa w § 133 ust. 1, w przypadku:

1) gdy umowa o ustanowieniu blokady finansowej przewiduje termin ustanowienia tego zabezpieczenia – z chwilą upływu tego terminu;
2) wystąpienia okoliczności określonych w umowie o ustanowieniu blokady finansowej jako umożliwiających zniesienie blokady – niezwłocznie po ich stwierdzeniu.

§ 137. 1. Jeżeli zaspokojenie wierzytelności zabezpieczonych blokadą finansową następuje przez sprzedaż instrumentów finansowych, w dniu wystąpienia podstawy realizacji tego zabezpieczenia lub w najbliższym możliwym dniu, w którym wykonanie zlecenia jest możliwe, firma inwestycyjna przyjmuje do wykonania zlecenie sprzedaży instrumentów finansowych, złożone przez wierzyciela na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu przez klienta w umowie o ustanowieniu blokady finansowej. Do wykonania zlecenia sprzedaży stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia.

2. Firma inwestycyjna niezwłocznie przekazuje do dyspozycji wierzyciela, w sposób wskazany przez niego w zleceniu, o którym mowa w ust. 1, środki pieniężne pochodzące z wykonania tego zlecenia, w wysokości pozwalającej na zaspokojenie roszczeń wierzyciela wynikających z umowy blokady finansowej. Pozostałe środki finansowe pochodzące z wykonania tego zlecenia firma inwestycyjna przekazuje do dyspozycji dłużnika.

3. Po upływie ustalonego w umowie terminu ustanowienia blokady finansowej firma inwestycyjna nie może przyjąć do wykonania zlecenia, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy przedmiotem blokady finansowej są instrumenty finansowe niedopuszczone do obrotu zorganizowanego, a umowa sprzedaży została zawarta bez pośrednictwa firmy inwestycyjnej prowadzącej rachunek, na którym zapisane są zablokowane instrumenty finansowe, lub przechowującej instrumenty finansowe, firma inwestycyjna przenosi te instrumenty na rzecz ich nabywcy, na podstawie przekazanej mu przez wierzyciela kopii umowy sprzedaży tych instrumentów, po złożeniu przez wierzyciela, w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, dyspozycji dłużnika przeniesienia tych instrumentów. Środki uzyskane ze sprzedaży, w wysokości pozwalającej na zaspokojenie roszczeń wierzyciela wynikających z umowy blokady finansowej, firma inwestycyjna niezwłocznie przekazuje do dyspozycji wierzyciela w sposób wskazany w złożonej przez niego dyspozycji.

§ 138. 1. Jeżeli zaspokojenie wszystkich lub niektórych roszczeń, zabezpieczonych blokadą finansową, następuje przez kompensatę, firma inwestycyjna znosi blokadę instrumentów finansowych oraz dokonuje innych czynności związanych z kompensatą, po otrzymaniu dokumentów potwierdzających:

1) wystąpienie podstawy realizacji zabezpieczenia;
2) dokonanie czynności niezbędnych do dokonania kompensaty zgodnie z treścią klauzuli kompensacyjnej w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych.

2. Kompensata jest dokonywana przez firmę inwestycyjną na warunkach określonych w klauzuli kompensacyjnej.

§ 139. 1. Po otrzymaniu umowy o ustanowieniu zabezpieczenia finansowego w formie przeniesienia na wierzyciela instrumentów finansowych będących przedmiotem zabezpieczenia firma inwestycyjna prowadząca dla dłużnika rachunek lub przechowująca na jego rzecz instrumenty finansowe dokonuje przeniesienia instrumentów finansowych na rzecz wierzyciela, po złożeniu przez dłużnika dyspozycji przeniesienia w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji.

2. Jeżeli umowa, o której mowa w ust. 1, przewiduje blokadę przeniesionych instrumentów finansowych na rachunku lub w ewidencji wierzyciela, firma inwestycyjna dokonuje blokady instrumentów finansowych, będących przedmiotem zabezpieczenia, na rachunku lub w ewidencji dłużnika i przenosi je na wierzyciela z zachowaniem blokady. Firma inwestycyjna, która prowadzi dla dłużnika rachunek lub przechowuje na jego rzecz instrumenty finansowe, przekazuje firmie inwestycyjnej, która prowadzi dla wierzyciela rachunek lub przechowuje na jego rzecz instrumenty finansowe, kopię umowy o ustanowieniu zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Zniesienie blokady, o której mowa w ust. 2, następuje zgodnie z postanowieniami umowy o ustanowieniu zabezpieczenia finansowego:

1) po otrzymaniu dokumentów potwierdzających wystąpienie podstawy realizacji zabezpieczenia i zawiadomienie dłużnika o wygaśnięciu roszczenia o zwrot przedmiotu zabezpieczenia albo
2) w przypadku, gdy umowa o ustanowieniu zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w ust. 1, przewiduje termin ustanowienia zabezpieczenia – z upływem tego terminu.

§ 140. 1. Po otrzymaniu umowy o ustanowieniu zastawu finansowego na określonej liczbie instrumentów finansowych, zapisanych na rachunku lub przechowywanych na rzecz klienta (dłużnika), firma inwestycyjna, na podstawie dyspozycji blokady zastawionych instrumentów finansowych, złożonej przez dłużnika w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, dokonuje na jego rachunku lub w ewidencji blokady tych instrumentów.

2. Firma inwestycyjna znosi blokadę ustanowioną zgodnie z ust. 1, w przypadku gdy wierzyciel, na podstawie udzielonego mu przez dłużnika upoważnienia, wykonuje przysługujące mu, zgodnie z umową o ustanowieniu zastawu finansowego, prawo użycia instrumentów finansowych, stanowiących przedmiot zastawu finansowego. W takim przypadku firma inwestycyjna wykonuje dyspozycję lub zlecenie złożone przez wierzyciela w ramach wykonania przysługującego mu prawa użycia.

3. W przypadku gdy dłużnik wykonuje przysługujące mu, zgodnie z umową o ustanowieniu zastawu finansowego, prawo zastępowania składników zabezpieczenia, firma inwestycyjna, w zakresie zgodnym z umową o ustanowieniu zastawu finansowego, wykonuje złożoną przez niego, w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, dyspozycję blokady instrumentów finansowych wskazanych w tej dyspozycji oraz znosi blokadę instrumentów finansowych stanowiących pierwotny przedmiot zabezpieczenia.

§ 141. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana do utrzymywania blokady zastawionych instrumentów finansowych przez okres wynikający z umowy zastawu finansowego, z zastrzeżeniem § 140 ust. 2 i 3.

2. Do blokady, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepis § 114.

§ 142. 1. Firma inwestycyjna prowadząca rachunek, na którym są zapisane instrumenty finansowe obciążone zastawem finansowym, lub przechowująca takie instrumenty finansowe, w braku odmiennych postanowień umowy zastawu finansowego, przekazuje do dyspozycji zastawnika, w sposób przez niego wskazany, pożytki z tych instrumentów, w szczególności dywidendy lub odsetki.

2. W braku odmiennych postanowień umowy zastawu finansowego, w przypadku gdy dłużnik z instrumentów finansowych obciążonych zastawem przekazuje firmie inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, świadczenie główne, do którego jest obowiązany z tych instrumentów, firma inwestycyjna dokonuje blokady na rachunku pieniężnym zastawcy otrzymanych z tego tytułu środków pieniężnych. Środki pieniężne podlegają blokadzie do

czasu wykonania uprawnień przysługujących zastawcy lub zastawnikowi na podstawie umowy zastawu finansowego.

§ 143. Firma inwestycyjna znosi blokadę, o której mowa w § 140, w przypadku:

1) gdy umowa o ustanowieniu blokady finansowej przewiduje termin ustanowienia tego zabezpieczenia – z chwilą upływu tego terminu;
2) wystąpienia okoliczności określonych w umowie o ustanowieniu blokady finansowej – niezwłocznie po ich stwierdzeniu;
3) wygaśnięcia zastawu finansowego – niezwłocznie po ustaleniu tego faktu.

§ 144. Jeżeli zgodnie z umową o ustanowieniu zabezpieczenia finansowego zaspokojenie polega na przejęciu przez wierzyciela na własność instrumentów finansowych objętych zastawem finansowym, firma inwestycyjna wykonuje złożoną przez wierzyciela, na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu przez klienta w umowie o ustanowieniu zabezpieczenia finansowego, dyspozycję przeniesienia na rzecz wierzyciela instrumentów finansowych objętych zastawem.

§ 145. 1. W przypadku gdy zaspokojenie roszczeń z zastawu finansowego polega na sprzedaży zastawionych instrumentów finansowych, w dniu wystąpienia podstawy realizacji zastawu finansowego firma inwestycyjna wykonuje zlecenie sprzedaży zastawionych instrumentów finansowych, złożone przez wierzyciela na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu przez klienta w umowie o ustanowieniu zastawu finansowego.

2. Firma inwestycyjna niezwłocznie przekazuje do dyspozycji wierzyciela, w sposób wskazany przez niego w zleceniu, o którym mowa w ust. 1, środki pieniężne pochodzące z wykonania jego zlecenia, w wysokości pozwalającej na zaspokojenie zabezpieczonych roszczeń.

3. Po zajściu okoliczności, o których mowa w § 143, firma inwestycyjna nie może przyjąć do wykonania zlecenia, o którym mowa w ust. 1.

§ 146. Do sposobu postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku zaspokajania roszczeń wynikających z zastawu finansowego przez kompensatę stosuje się odpowiednio § 138.

§ 147. 1. Przepisy niniejszego oddziału, dotyczące firmy inwestycyjnej, stosuje się odpowiednio do banku powierniczego.

2. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio do banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy.

Oddział 5

Szczególne zasady dotyczące ustanawiania zabezpieczeń na rachunkach zbiorczych

§ 148. 1. Ustanowienie zabezpieczenia wierzytelności na rachunku zbiorczym, może nastąpić wyłącznie przez podmiot uprawniony z instrumentów finansowych zarejestrowanych na tym rachunku, wskazany firmie inwestycyjnej zgodnie z art. 8a ust. 4 ustawy.

2. W przypadku gdy dany rodzaj zabezpieczenia wiąże się z ustanowieniem blokady instrumentów finansowych, skuteczność takiego zabezpieczenia jest uzależniona od otrzymania przez firmę inwestycyjną dokumentu, o którym mowa w art. 10 ust. 2 ustawy, wskazującego osobę uprawnioną z instrumentów finansowych wskazanych w tym dokumencie.

3. Zabezpieczenie uważa się za skutecznie ustanowione na czas wskazany w terminie ważności dokumentu, o którym mowa w art. 10 ust. 2 ustawy.

4. Firma inwestycyjna prowadząca rachunek zbiorczy dokonuje blokady na rachunku zbiorczym instrumentów finansowych stanowiących przedmiot zabezpieczenia na podstawie umowy o ustanowieniu zabezpieczenia na tych instrumentach, przekazanej mu przez podmiot ustanawiający zabezpieczenie za pośrednictwem posiadacza rachunku.

5. W okresie utrzymywania blokady firma inwestycyjna prowadząca rachunek zbiorczy nie może wykonywać poleceń posiadacza rachunku ani podmiotu uprawnionego z instrumentów finansowych objętych blokadą. Blokada nie może zostać zniesiona do dnia upływu terminu ważności dokumentu, o którym mowa w art. 10 ust. 2 ustawy.

6. Firma inwestycyjna przyjmuje do wykonania zlecenie sprzedaży instrumentów finansowych złożone przez wierzyciela na podstawie pełnomocnictwa udzielonego jej przez podmiot ustanawiający zabezpieczenie będący jej klientem pod warunkiem wymagalności zabezpieczonej wierzytelności, w chwili wygaśnięcia terminu ważności dokumentu, o którym mowa w art. 10 ust. 2 ustawy.

§ 149. Przepisy niniejszego oddziału dotyczące firmy inwestycyjnej stosuje się odpowiednio do banków powierniczych prowadzących rachunki zbiorcze.

§ 150. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym oddziale do ustanowienia zabezpieczenia na instrumentach finansowych rejestrowanych na rachunku zbiorczym stosuje się przepisy niniejszego rozdziału.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 151. Firmy inwestycyjne oraz banki powiernicze prowadzące działalność na podstawie zezwolenia udzielonego przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dostosują prowadzoną działalność do przepisów rozporządzenia w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 152. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER

ROZWOJU I FINANSÓW

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia ... o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw …, dalej: „ustawa nowelizująca”, dokonała nowelizacji przepisów art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy z 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, z późn. zm.), dalej: „ustawa o obrocie”. Dotychczasowy art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie zawierał upoważnienie do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzenia określającego tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych, banków wykonujących czynności maklerskie oraz banków powierniczych dla m.in. w zakresie: promowania świadczonych usług oraz kontaktów z potencjalnymi klientami, zawierania transakcji i dokonywania rozliczeń, klasyfikowania klientów do różnych kategorii, świadczenia usług, w tym w zakresie świadczenia usług na rzecz różnych kategorii klientów, prowadzenia ewidencji zawieranych transakcji oraz archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji sporządzanych w związku z prowadzeniem działalności, ustanawiania i realizacji zabezpieczeń spłaty kredytów i pożyczek udzielonych na nabycie instrumentów finansowych oraz zabezpieczenia wierzytelności na instrumentach finansowych w odniesieniu do wykonywania przez te niektórych czynności wchodzących w zakres działalności maklerskiej oraz działalności powierniczej w zakresie nieuregulowanym przepisami art. 7–16 rozporządzenia 1287/2006. Upoważnienie zostało wykonane przez wydanie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 września 2012 r. w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 878).

Niniejsza nowelizacja dokonuje zmiany zakresu upoważnienia w zakresie ust. 1 pkt 1 artykułu 94 ustawy o obrocie, upoważniając ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia trybu i warunków postępowania ww. podmiotów w zakresie świadczenia usług, w tym w zakresie świadczenia usług na rzecz różnych kategorii klientów, w szczególności takich, których przedmiotem są instrumenty dłużne, których struktura utrudnia zrozumienie związanego z nimi ryzyka i lokaty strukturyzowane. Przedmiotowa nowelizacja skutkuje koniecznością zmiany dotychczasowego rozporządzenia w celu wypełnienia upoważnienia ustawowego.

Projekt stanowi jednocześnie implementację do polskiego porządku prawnego Dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2017/593 z dnia 7 kwietnia 2016 r. uzupełniającej

dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do zabezpieczenia instrumentów finansowych i środków pieniężnych należących do klientów, zobowiązań w zakresie zarządzania produktami oraz zasad mających zastosowanie do oferowania lub przyjmowania wynagrodzeń, prowizji bądź innych korzyści pieniężnych lub niepieniężnych.

W dyrektywie 2014/65/UE ustanowiono kompleksowy system służący zapewnieniu ochrony inwestorów. Natomiast w dyrektywie delegowanej 2017/593 w celu doprecyzowania ram regulacyjnych dotyczących ochrony inwestorów i zapewnienia klientom firm inwestycyjnych większej jasności ustanowiono szczegółowe przepisy służące wyeliminowaniu konkretnych zagrożeń dla ochrony inwestorów lub integralności rynku finansowego.

Układ i treść projektowanego rozporządzenia oparto na przepisach rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 września 2012 r. w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 878), wprowadzając zmiany, polegające na:

1) § 2 – w słowniczku dokonuje się zmiany szeregu definicji, m.in.: trwały nośnik, zlecenie, wysokiej jakości instrumencie rynku kapitałowego. Dokonane zmiany służyć mają dostosowaniu siatko pojęciowej z ustawą upoważniającą a także prawem unijnym.

2) § 7 ust. 1 – zmiana związana w wprowadzeniem do ustawy upoważniającej definicję uprawnionego kontrahenta. Zgodnie z ustawą jest to kategoria klientów, którzy ze względu na charakter swojej działalności i doświadczenie na rynku finansowym będą objęci najmniejszym zakresem ochrony.

3) § 7 ust. 4 – zmiana polegająca na wykreśleniu jednostki administracji samorządowej z uwagi na wyłączenie tego podmiotu z katalogu klientów profesjonalnych (art. 3 pkt 39b lit. l ustawy upoważniającej)

4) § 8 – wykreślenie regulacji. Zmiana związana w prowadzeniem na poziomie ustawowym obowiązku dla firmy inwestycyjnej, prowadzącej działalność maklerską, do działania w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klientów na poziomie ustawy upoważniającej. Brak jest więc potrzeby regulacji powyższej kwestii na poziomie aktu delegowanego.

5) § 8–11 – zmiana związana z transpozycją przepisów dyrektywy 2017/593 w zakresie zachęt. Wprowadzana regulacja określać będzie szczegółowe warunki dotyczące otrzymywania lub wypłaty zachęt, wskazujące m.in.: iż zachęty powinny przyczyniać się do podniesienia jakości usługi świadczonej na rzecz klienta. W tym celu w przepisie sformułowano wykaz sytuacji uznawanych za istotne w kontekście warunku, zgodnie z którym zachęty powinny przyczyniać się do podniesienia jakości usługi świadczonej na rzecz klientów. Nowowprowadzane przepisy formułują również zasady przekazywania klientom wynagrodzeń, prowizji bądź korzyści pieniężnych otrzymanych od osób trzecich w związku z doradztwem inwestycyjnym świadczonym w sposób niezależny lub usługami z zakresu zarządzania portfelem. Jednocześnie, aby zapewnić otrzymanie przez klientów całościowego przeglądu istotnych informacji dotyczących świadczonych usług, firmy inwestycyjne powinny przekazywać klientom informacje dotyczące przekazywanych im wynagrodzeń, prowizji bądź jakichkolwiek korzyści pieniężnych. W § 10 przewidziano zasady dotyczące przyjmowania korzyści niepieniężnych przez firmy inwestycyjne świadczące usługi w zakresie niezależnego doradztwa inwestycyjnego z zakresu zarzadzania portfelem. W § 8c w celu zagwarantowania pewności prawa w zakresie stosowania nowych przepisów dotyczących przyjmowania lub wypłaty zachęt, w szczególności w odniesieniu do firm inwestycyjnych świadczących usługi niezależnego doradztwa inwestycyjnego lub usługi z zakresu zarządzania portfelem, przewidziano zasady dotyczące opłacania lub przyjmowania badań. W szczególności określono podstawowe warunki w przypadkach, gdy badania nie są opłacane bezpośrednio przez firmę inwestycyjną z jej własnych zasobów, lecz w zamian za wypłaty z oddzielnego rachunku płatniczego na potrzeby badań. Jednocześnie w celu zapewnienia, aby zarządzający portfelami oraz niezależni doradcy inwestycyjni należycie monitorowali kwoty płacone za badania oraz aby zapewnić, by koszty badań były ponoszone w najlepiej pojętym interesie klientów, należy określić szczegółowe wymogi dotyczące zarządzania wydatkami na badania.

6) W § 9 ust. 1 i 2 – wykreślenie regulacji. Zmiana związana z wprowadzeniem na poziomie ustawowym (art. 83c ust. 2 i 3) zasad upowszechniania przez firmę inwestycyjną informacji w celu reklamy lub promocji świadczonych przez nią usług.

7) § 15 ust. 1 – wykreślenie regulacji. Zmiana związana z wprowadzeniem na poziomie ustawowym obowiązku uzyskania przez firmę inwestycyjną świadczącą usługi od

klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym w celu oceny, czy oferowane mu instrumenty bądź usługi są dla niego odpowiednie.

8) § 18 ust. 1, ust. 4 i 5 – wykreślenie regulacji. Zmiana związana z wprowadzeniem na poziomie ustawowym zasad świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego lub zarządzania portfelem, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, w tym uzyskania od klienta informacji dotyczących jego poziomu wiedzy o inwestowaniu w zakresie instrumentów finansowych, doświadczenia inwestycyjnego, czy sytuacji finansowej.

9) § 18, § 19 oraz § 20 – wykreślenie regulacji. Zmiana związana z wprowadzeniem na poziomie ustawowym tożsamych regulacji.

10) w § 26 dodanie ust. 5a wprowadzającego odesłanie do generalnych zasad powierzenia przechowywania instrumentów finansowych klienta innemu podmiotowi.

W konsekwencji w przypadku powierzenia przez osobę trzecią funkcji związanych z przechowywaniem i zabezpieczeniem instrumentów finansowych innej osobie trzeciej, będą mieć do nich zastosowanie zasady przewidziane w § 26 ust. 3 i 4 projektu.

11) § 27 – dodawany przepis wprowadza generalny zakaz stosowania zabezpieczeń, zastawów lub tytułów do przeprowadzania kompensat ustanowionych na instrumentach finansowych lub środkach pieniężnych klientów i umożliwiające osobie trzeciej dysponowanie instrumentami finansowymi lub środkami pieniężnymi klientów w celu dochodzenia wierzytelności niezwiązanych z klientem ani ze świadczeniem usług na rzecz klienta. Zakaz ten nie dotyczy przypadków, gdy ww. zabezpieczenia są wymagane na mocy prawa obowiązującego w państwie trzecim, w którym przechowywane są środki pieniężne lub instrumenty finansowe klientów.

12) § 28 – wprowadzany przepis zobowiązuje firmy inwestycyjne do zapewnienia dostępu właściwym organom kontroli i nadzoru a także innym określonym instytucjom dostępu do niezbędnych informacji związanych z instrumentami finansowymi i środkami pieniężnymi klientów. W szczególności firmy zobowiązane są do przekazywania informacji umożliwiających określenie salda środków pieniężnych i instrumentów finansowych z podziałem na każdego klienta, szczegółowe dane dotyczące rachunków,

na których przechowywane są środki pieniężne klientów, szczegółowe dane dotyczące rachunków otwartych u osób trzecich, umowy istotne dla ustalenia prawa własności klienta do aktywów czy też informacje o osobach, które w strukturach firmy inwestycyjnej odpowiedzialne są za nadzór nad spełnieniem przez firmę wymogów związanych z zabezpieczeniem aktywów.

13) § 29 – wykreślenie ust. 7 – Zmiana związana z wprowadzeniem na poziomie ustawowym tożsamych regulacji (art. 73 ust. 5e).

14) § 29 – dodanie ust. 8 i 9 – zmiana związana z implementacją uregulowań dyrektywy 2017/593. Wprowadzone przepisy zobowiązują firmy inwestycyjne do podjęcia odpowiednich środków mających na celu zapobiec nieuprawnionemu wykorzystaniu instrumentów finansowych klientów na własny rachunek. Katalog ten obejmuje np. konieczność zawarcia z klientem umowy w sprawie środków, jakie firma inwestycyjna ma podjąć w przypadku, gdy klient nie ma wystarczającej rezerwy na rachunku w dniu rozliczenia, takich jak zaciąganie pożyczek odpowiednich papierów wartościowych w imieniu klienta lub zamknięcie pozycji czy też zobowiązanie firmy do monitorowania przez nią jej prognozowanej zdolności do dostarczenia w dniu rozliczenia i, jeżeli takie dostarczenie nie jest możliwe, wdrażanie środków naprawczych.

15) dodanie ust. 5 w § 33 – przepis § 33 określa generalną zasadę oddzielnego deponowania środków pieniężnych klienta od środków pieniężnych firmy inwestycyjnej a także wskazuje instytucje, gdzie takie środki mogą zostać zdeponowane. Jednocześnie dodawany ust. 5 wskazuje, iż w przypadku gdy zdeponowane środki w uznanym funduszu rynku pieniężnego nie będą przechowywane zgodnie z wymogami dotyczącymi zabezpieczenia środków pieniężnych klientów określonymi w niniejszym rozporządzeniu firma inwestycyjna musi poinformować klienta o tym fakcie.

16) dodanie ust. 9–11 w § 33 – dodawane przepisy wprowadzają zasadę, iż wielkość zdeponowanych środków w jednej instytucji innej niż bank centralny, tj. banku krajowym, zagranicznej instytucji kredytowej, banku zagranicznym czy uznanym funduszu rynku pieniężnego nie może przekroczyć 20% wszystkich środków pieniężnych. Jednocześnie ust. 9 przewiduje wyjątek od tej zasady.

17) dodanie § 37. Dyrektywa MIFID II zabrania firmom inwestycyjnym zawierania z klientami detalicznymi uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych

polegających na przeniesieniu tytułu w celu zabezpieczenia lub pokrycia zobowiązań klientów. Firmom inwestycyjnym nie zabrania się jednak zawierania uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu z klientami niedetalicznymi. Firmom inwestycyjnym nie zabrania się jednak zawierania uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu z klientami niedetalicznymi. Przy braku bardziej szczegółowych wymogów istnieje zatem ryzyko, że firmy inwestycyjne mogą stosować uzgodnienia dotyczące zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu znacznie częściej niż jest to właściwie uzasadnione w relacjach z klientami niedetalicznymi, osłabiając tym samym cały system ustanowiony w celu ochrony aktywów klientów.

Nowododawany przepis § 37 transponuje przepisy dyrektywy delegowanej 2017/593, które wskazują warunki stosowania uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu. W tym też kontekście wprowadzany przepis wskazuje, iż firmy inwestycyjne powinny ocenić adekwatność uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu stosowanych wobec klientów niedetalicznych na podstawie związku między zobowiązaniami klienta względem firmy a aktywami klienta podlegającymi uzgodnieniu dotyczącemu zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu. Stosowanie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu przez firmy w odniesieniu do klienta niedetalicznego powinno być dozwolone wyłącznie wtedy, gdy firmy wykażą adekwatność uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu w odniesieniu do danego klienta oraz ujawnią związane z nim zagrożenia i wpływ tego uzgodnienia na aktywa klienta. Firmy powinny posiadać udokumentowaną procedurę stosowania przez siebie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu.

18) § 41 ust. 2 – zmiana związana z uregulowaniem na poziomie ustawowym nowego systemu obrotu - zorganizowanej platformy obrotu (OTF).

19) § 43 – skreślenie przepisu. Zmiana związana z wprowadzeniem na poziomie ustawowym tożsamych regulacji (art. 73 ust. 6a-6c).

20) skreślenie Oddziału 2 Zobowiązanie do działania na warunkach najbardziej korzystnych dla klienta. Zmiana związana z wprowadzeniem na poziomie ustawowym tożsamych

regulacji (art. 73a-73d i art. 83c ust. 1) a także bezpośrednim stosowaniem przepisów art. 64 i nast. Rozporządzenia 2017/565.

21) wprowadzenie Rozdziału 5 Zarządzanie produktami – zmiana związana z implementacją regulacji dyrektywy delegowanej 2017/593.

Przepisy nowowprowadzanego rozdziału ustalają wymogi dla firm inwestycyjnych produkujących instrumenty finansowe i prowadzące ich dystrybucję w zakresie zarządzania produktami, aby już na wczesnym etapie uniknąć potencjalnych zagrożeń związanych z nieprzestrzeganiem zasad dotyczących ochrony inwestora oraz ograniczać te zagrożenia.

W świetle wymogów określonych w dyrektywie 2014/65/UE i w interesie ochrony inwestorów zasady zarządzania produktami powinny mieć zastosowanie do wszystkich produktów sprzedawanych na rynkach pierwotnych i wtórnych, bez względu na rodzaj oferowanego produktu lub świadczonej usługi oraz na wymogi mające zastosowanie w miejscu sprzedaży.

Aby umożliwić skuteczne funkcjonowanie zobowiązań w zakresie zarządzania produktami, dystrybutorzy powinni okresowo informować producentów o swoich doświadczeniach związanych z produktami. Dystrybutorzy powinni przekazywać również dane, których producenci potrzebują do celów dokonania przeglądu produktów oraz do sprawdzenia, czy pozostaje on zgodny z określonymi przez producenta potrzebami, cechami i celami rynku docelowego.

Rozporządzenia wejdzie w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia. Jednocześnie przewidziane projektem przepisy przejściowe zakładają, iż Firmy inwestycyjne oraz banki powiernicze prowadzące działalność na podstawie zezwolenia udzielonego przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dostosują prowadzoną działalność do przepisów § 22 ust. 6 oraz § 23 ust. 5–8, 10–12, 14 pkt 5 lit. g i h w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Z uwagi na zakres zmian wprowadzanych projektem odstąpiono od wynikającej z postanowień uchwały Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) zasady ustalania na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca daty wejścia w życie przepisów określających warunki prowadzenia działalności gospodarczej.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu

funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 - Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Rozwoju i Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1024) projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Pan Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu**	**Data sporządzenia** 20 grudnia 2017 r. **Źródło:** Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, z późn. zm.) **Nr w wykazie prac Ministra Finansów:**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków wykonujących czynności maklerskie oraz banków powierniczych w zakresie świadczenia usług, w tym w zakresie świadczenia usług na rzecz różnych kategorii klientów, w szczególności takich, których przedmiotem są instrumenty dłużne, których struktura utrudnia zrozumienie związanego z nimi ryzyka i lokaty strukturyzowane.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw dokonuje nowelizacji przepisów art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy z 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. Istnieje zatem konieczność wydania nowego rozporządzenia, w miejsce obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 września 2012 r. w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 878).

W projekcie rozporządzenia, w stosunku do poprzednio obowiązującej regulacji, usunięto przepisy, które na mocy projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw zostaną przeniesione na poziom ustawowy.

W celu wzmocnienia ochrony prawnej klientów firm inwestycyjnych projekt rozporządzenia ustanawia generalny zakaz stosowania zabezpieczeń, zastawów lub tytułów do przeprowadzania kompensat ustanowionych na instrumentach finansowych lub środkach pieniężnych klientów i umożliwiające osobie trzeciej dysponowanie instrumentami finansowymi lub środkami pieniężnymi klientów w celu dochodzenia wierzytelności niezwiązanych z klientem ani ze świadczeniem usług na rzecz klienta.

Wprowadzane są również zmiany związane z transpozycją przepisów dyrektywy 2017/593 w zakresie zachęt. Wprowadzana regulacja określać będzie szczegółowe warunki dotyczące otrzymywania lub wypłaty zachęt, wskazujące m.in. że zachęty powinny przyczyniać się do podniesienia jakości usługi świadczonej na rzecz klienta.

Przepisy określą także wymogi dla firm inwestycyjnych produkujących instrumenty finansowe i prowadzące ich dystrybucję w zakresie zarządzania produktami, aby już na wczesnym etapie uniknąć potencjalnych zagrożeń związanych z nieprzestrzeganiem zasad dotyczących ochrony inwestora oraz ograniczać te zagrożenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane zmiany, co do zasady, wiążą się z dostosowaniem przepisów zmienianego rozporządzenia do prawa europejskiego w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, w szczególności świadczenia usług inwestycyjnych, z tego też względu należy przyjąć, że są zgodne z rozwiązaniami przyjętymi w innych państwach członkowskich UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Firmy inwestycyjne	48 (stan na dzień 19.12.2017 r.)	https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_rynku_kapitalowego/domy_maklerskie	Konieczność dostosowania prowadzonej działalności do nowych przepisów.
Klienci firm inwestycyjnych			Zwiększenie poziomu ochrony prawnej klientów firm inwestycyjnych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wzrost ochrony interesów osób korzystających z usług maklerskich						
	gospodarka							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy
Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na wymienione obszary.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Przepisy będą wykonywane w bieżącej działalności firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana na bieżąco, na podstawie wniosków wynikających z działań nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A R O Z W O J U I F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie warunków, jakie musi spełniać organizowany przez firmę inwestycyjną alternatywny system obrotu lub zorganizowana platforma obrotu

Na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. …) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki, jakie musi spełniać organizowany przez firmę inwestycyjną alternatywny system obrotu oraz zorganizowana platforma obrotu.

§ 2. 1. Określenie podstawowych zasad związanych z organizacją funkcjonowania alternatywnego systemu obrotu lub zorganizowanej platformy obrotu następuje w regulaminie alternatywnego systemu obrotu lub w regulaminie zorganizowanej platformy obrotu, który określa w szczególności:

1) rodzaj instrumentów finansowych, które mogą być przedmiotem obrotu;
2) kryteria i warunki wprowadzania instrumentów finansowych do obrotu;
3) zakres i sposób udostępniania informacji dotyczących instrumentów finansowych wprowadzanych do obrotu;
4) tryb i warunki zawierania transakcji;
5) sposób i tryb rozstrzygania sporów dotyczących przebiegu i rozliczania transakcji;
6) tryb i warunki notowania, zawieszania i zaprzestania notowania instrumentów finansowych;
7) dni otwarcia i godziny obrotu;
8) sposób ustalania i ogłaszania kursów lub cen notowanych instrumentów finansowych;
9) sposób klasyfikowania instrumentów finansowych, jeżeli taka klasyfikacja ma miejsce;

[1)] Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 2331).

10) wysokość opłat za korzystanie z systemów informatycznych oraz urządzeń technicznych firmy inwestycyjnej zapewniających dostęp do organizowanego przez nią alternatywnego systemu obrotu lub zorganizowanej platformy obrotu;
11) wysokość opłat transakcyjnych oraz sposób ich naliczania;
12) opis systemu gwarantującego rozliczanie i rozrachunek transakcji zawieranych w alternatywnym systemie obrotu lub na zorganizowanej platformie obrotu;
13) obowiązki informacyjne w zakresie dotyczącym emitentów, których instrumenty finansowe są przedmiotem ubiegania się o wprowadzenie do alternatywnego systemu obrotu lub na zorganizowaną platformę obrotu, lub zostały do tego obrotu wprowadzone, z zastrzeżeniem ust. 4 zdanie drugie;
14) wskazanie miejsca i sposobu udostępniania informacji dotyczących emitentów instrumentów finansowych, które są przedmiotem ubiegania się o wprowadzenie do alternatywnego systemu obrotu lub na zorganizowaną platformę obrotu, lub zostały do tego obrotu wprowadzone;
15) sposób postępowania w przypadku naruszenia przez uczestników alternatywnego systemu obrotu lub zorganizowanej platformy obrotu obowiązków określonych w regulaminie;
16) sposób postępowania w przypadku naruszenia obowiązków informacyjnych określonych w regulaminie;
17) środki służące przeciwdziałaniu i ujawnianiu przypadków manipulacji.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3, tam gdzie ma to zastosowanie, powinny umożliwiać inwestorom ocenę sytuacji finansowej, majątkowej i gospodarczej emitenta lub wystawcy instrumentu finansowego, jak również praw i obowiązków oraz ryzyka związanego z nabywaniem tych instrumentów finansowych. Zakres i rodzaj informacji powinien uwzględniać charakter inwestorów oraz rodzaj instrumentów finansowych wprowadzanych do obrotu w alternatywnym systemie obrotu lub na zorganizowanej platformie obrotu.

3. Regulamin może przewidywać odstąpienie od wymogu dostarczenia informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli zostały podane do publicznej wiadomości w sposób określony w odrębnych przepisach informacje spełniające warunki określone w ust. 2.

4. Zakres i rodzaj obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 14, powinien uwzględniać charakter inwestorów oraz rodzaj instrumentów finansowych. Obowiązki te nie mogą dotyczyć emitenta papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku

regulowanym, którego papiery wartościowe zostały wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu bez jego zgody.

§ 3. 1. Firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu lub prowadząca zorganizowaną platformę obrotu ustala przejrzyste reguły uczestnictwa w tym systemie oparte na obiektywnych kryteriach, w tym zasady naliczania i pobierania opłat.

2. Kryteria, o których mowa w ust. 1, przewidują możliwość uczestnictwa w alternatywnym systemie obrotu lub na zorganizowanej platformie obrotu:

1) firm inwestycyjnych;
2) zagranicznych firm inwestycyjnych;
3) instytucji kredytowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz.U. z 2017 r. poz. 1876);
4) podmiotów, które:
   a) posiadają odpowiednią wiedzę i doświadczenie i dają rękojmię prawidłowego i bezpiecznego uczestnictwa w obrocie,
   b) wykazują się niezbędnym poziomem możliwości transakcyjnych i kompetencji,
   c) dysponują odpowiednimi rozwiązaniami organizacyjnymi, o ile takie rozwiązania są niezbędne dla uczestnictwa w danym alternatywnym systemie obrotu,
   d) posiadają zasoby finansowe niezbędne dla danego typu uczestnictwa w obrocie oraz spełniają rozwiązania finansowe wymagane przez firmę inwestycyjną organizującą alternatywny system obrotu w celu zagwarantowania prawidłowego rozliczania transakcji zawieranych w tym alternatywnym systemie obrotu.

§ 4. 1. Firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu lub prowadząca zorganizowaną platformę obrotu sprawuje ciągły nadzór nad przestrzeganiem przez uczestników tego systemu wdrożonych przez firmę inwestycyjną regulacji dotyczących obrotu dokonywanego w tym alternatywnym systemie obrotu lub na tej zorganizowanej platformie obrotu.

2. Firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu lub prowadząca zorganizowaną platformę obrotu monitoruje transakcje zawierane w tym systemie lub na tej platformie przez uczestników w celu identyfikowania wszelkich przypadków naruszeń regulacji, o których mowa w ust. 1, zasad uczciwego obrotu oraz przypadków uzasadniających podejrzenie wystąpienia manipulacji lub wykorzystania informacji poufnej.

3. Firma inwestycyjna informuje niezwłocznie Komisję Nadzoru Finansowego, nie później jednak niż w terminie 24 godzin od powzięcia informacji o wystąpieniu zdarzenia, o każdym przypadku, o którym mowa w ust. 2, z wyłączeniem przypadków nieistotnego naruszenia regulacji dotyczących obrotu dokonywanego w danym alternatywnym systemie obrotu lub na danej zorganizowanej platformie obrotu. Informacja zawiera szczegółowy opis przypadku.

4. Firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu lub prowadząca zorganizowaną platformę obrotu ustala i wdraża procedury zapewniające jej możliwość sprawowania nadzoru, o którym mowa ust. 1.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER

ROZWOJU I FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 94 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768), dalej: „ustawa o obrocie instrumentami finansowymi”, którego treść zmieniona zostanie projektem ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, dalej: „projekt ustawy”.

Projekt rozporządzenia określa szczegółowe warunki, jakie musi spełniać organizowany przez firmę inwestycyjną alternatywny system obrotu lub zorganizowana platforma obrotu.

Projekt ustawy dokonuje zmiany upoważnienia ustawowego zawartego w art. 94 ust. 1 pkt 3 zmienianej ustawy, związanego z wprowadzeniem nowego rodzaju systemu obrotu – zorganizowanej platformy obrotu. Nowe brzmienie będzie przewidywać konieczność uregulowania w drodze rozporządzenia szczegółowych warunków, jakie musi spełniać organizowany przez firmę inwestycyjną alternatywny system obrotu lub zorganizowana platforma obrotu, w zakresie nieuregulowanym przepisami aktów prawa unijnego mających do nich zastosowanie.

Zmiana ta podyktowana jest wejściem w życie z dniem 3 stycznia 2018 r. Dyrektywy MiFID II[2]) oraz związanych z nią rozporządzeń. Projektowane zmiany związane są, co do zasady, z rozszerzeniem zastosowania niniejszego rozporządzenia o zorganizowane platformy obrotu, przeniesieniem części regulacji na poziom ustawowy, jak również dostosowaniem dotychczasowych przepisów do zmian wynikających ze wspomnianych przepisów UE.

Z projektu rozporządzenia został wykreślony § 2, z uwagi na zmianę brzemienia art. 78 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, do którego wspomniany paragraf się odnosił.

Ponadto, projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów § 3–7 obowiązującego rozporządzenia, które dotyczą obowiązku upowszechniania przez firmę inwestycyjną informacji dotyczących transakcji i obrotów w alternatywny systemie obrotu. Przepisy regulujące te kwestie zostały bowiem znacząco zmodyfikowane i przeniesione na poziom ustawowy, tj. do art. 131a–131k ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

---

[2]) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2015 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.6.2014, str. 349).

W stosunku do przepisów obecnie obowiązującego rozporządzenia, do § 1 oraz dawnych § 8–10 (obecnych § 2–4), zostały dodane odniesienie związane z wprowadzeniem nowej kategorii systemu obrotu – zorganizowanej platformy obrotu.

W projekcie rozporządzenia przyjęto, iż rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 3 stycznia 2018 r. Jest to data zbieżna z terminem wejścia w życie projektu ustawy, jak również z terminem transpozycji Dyrektywy MiFID II. Implementacji tej dyrektywy służą zarówno projekt ustawy, jak i niniejszy projekt rozporządzenia.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077) należy podnieść, że projektodawca nie przewiduje, aby rozporządzenie miało wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie warunków, jakie musi spełniać organizowany przez firmę inwestycyjną alternatywny system obrotu lub zorganizowana platforma obrotu **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu**	**Data sporządzenia** 20 grudnia 2017 r. **Źródło:** Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768) **Nr w wykazie prac**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia zastępuje Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 października 2009 r. w sprawie warunków, jakie musi spełniać organizowany przez firmę inwestycyjną alternatywny system obrotu (Dz.U. poz. 1448), celem wypełnienia delegacji ustawowej dla Ministra Finansów zmienionej projektem ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw. Projekt rozszerza zakres obowiązywania rozporządzenia o wprowadzany nowy rodzaj systemu obrotu, tj. zorganizowaną platformę obrotu. Zakres regulacji rozporządzenia został dostosowany do treści aktów prawa Unii Europejskiej, tak aby zapewnić zgodność prawa krajowego z bezpośrednio obowiązującymi przepisami prawa unijnego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W celu zapewnienia zgodności treści rozporządzenia z prawem Unii Europejskiej, odpowiednio zmodyfikowano odesłania do wprowadzanego nowego rodzaju systemu obrotu – zorganizowanej platformy obrotu. Usunięte z rozporządzenia zostały również przepisy w zakresie upowszechniania informacji dotyczących transakcji i obrotów, ponieważ zostały one przeniesione na poziom ustawowy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane zmiany, co do zasady, wiążą się z dostosowaniem przepisów zmienianego rozporządzenia do prawa Unii Europejskiej, z tego też względu należy przyjąć, że są zgodne z rozwiązaniami przyjętymi w innych państwach członkowskich UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Spółki prowadzące alternatywny system obrotu	3 (Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., BondSpot S.A.)		Konieczność dostosowania prowadzonej działalności do nowych przepisów

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z … r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	gospodarka							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W opinii projektodawcy wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Wynika to z faktu, iż, w zakresie alternatywnego systemu obrotu, odzwierciedla ono, co do zasady, obecnie obowiązujące regulacje. Ponadto, reguluje ono kwestie związane z wprowadzeniem zupełnie nowej kategorii systemu obrotu – alternatywnego systemu obrotu.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy
Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na wymienione obszary.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Przepisy będą wykonywane w bieżącej działalności spółek prowadzących alternatywny system obrotu oraz spółek, które będą prowadziły zorganizowane platformy obrotu.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana na bieżąco, na podstawie wniosków wynikających z działań nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A R O Z W O J U I F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych

Na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. …) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności przez firmę inwestycyjną, bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwanej dalej „ustawą”, oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych przez bank powierniczy.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) biurze maklerskim – rozumie się przez to oddział lub inną jednostkę banku prowadzącego działalność maklerską działającą na zasadach oddziału, wyodrębnioną organizacyjnie, w ramach której bank prowadzi tę działalność;
2) wyodrębnionej jednostce banku – rozumie się przez to niebędącą biurem maklerskim wydzieloną organizacyjnie jednostkę banku prowadzącego działalność maklerską;
3) punktach przyjmowania zleceń – rozumie się przez to punkty banku prowadzącego działalność maklerską, w których są wykonywane czynności przyjmowania

---

[1)] Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 2331).

i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych w ramach działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy;

4) punkcie obsługi klientów – rozumie się przez to inną niż punkt przyjmowania zleceń jednostkę organizacyjną firmy inwestycyjnej, w której jest dokonywana bieżąca obsługa klientów tej firmy inwestycyjnej, obejmująca także przyjmowanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych;

5) systemach informatycznych firmy inwestycyjnej – rozumie się przez to również wykorzystywane przez firmę inwestycyjną w prowadzonej działalności maklerskiej podsystemy informatyczne;

6) konflikcie interesów – rozumie się przez to konflikt interesów, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy;

7) rekomendacji – rozumie się przez to rekomendację inwestycyjną, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia 596/2014;

8) wykonywaniu zleceń – rozumie się przez to wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy;

9) kliencie – rozumie się przez to:

   a) osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która zawarła z firmą inwestycyjną lub z bankiem, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, umowę o świadczenie usług maklerskich lub z bankiem powierniczym umowę o prowadzenie rachunku papierów wartościowych,

   b) podmiot, o którym mowa w art. 8a ust. 2 ustawy, który zawarł z firmą inwestycyjną albo z bankiem powierniczym umowę o prowadzenie rachunku zbiorczego – w zakresie praw i obowiązków wynikających z umowy o prowadzenie tego rachunku;

10) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego;

11) rozporządzeniu 596/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.).

Rozdział 2

Warunki techniczne i organizacyjne

§ 3. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża regulamin zarządzania konfliktami interesów, określający sposób postępowania firmy inwestycyjnej w celu przeciwdziałania powstawaniu konfliktów interesów, dostosowany do rozmiaru i rodzaju działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną, jak również do jej wewnętrznej struktury organizacyjnej. W przypadku firmy inwestycyjnej, która wchodzi w skład grupy kapitałowej, w regulaminie zarządzania konfliktami interesów uwzględnia się także wszystkie czynniki mogące powodować powstanie konfliktu interesów, o których firma inwestycyjna wie lub powinna wiedzieć, a które wynikają ze struktury organizacyjnej oraz rodzaju działalności innych członków tej grupy kapitałowej.

2. Regulamin zarządzania konfliktami interesów określa co najmniej:

1) okoliczności, które w odniesieniu do poszczególnych czynności z zakresu działalności maklerskiej powodują lub mogą powodować powstanie konfliktu interesów związanego z istotnym ryzykiem naruszenia interesów klienta, oraz
2) środki i procedury zarządzania konfliktami interesów.

3. W zależności od rozmiaru i rodzaju działalności prowadzonej przez firmę inwestycyjną środki i procedury zarządzania konfliktami interesów, o których mowa w ust. 2 pkt 2, powinny określać wszystkie lub wybrane z wymienionych poniżej metod:

1) zapewniania nadzoru nad osobami zaangażowanymi wykonującymi w ramach swoich podstawowych zadań czynności na rzecz i w imieniu klientów, w ramach działalności prowadzonej przez firmę inwestycyjną, które to czynności powodują lub mogą powodować wystąpienie sprzeczności interesów pomiędzy klientami lub interesem klienta i firmy inwestycyjnej;
2) zapobiegania istnieniu bezpośrednich zależności pomiędzy wysokością wynagrodzenia osób zaangażowanych wykonujących określone czynności, w ramach działalności prowadzonej przez firmę inwestycyjną, od wynagrodzenia lub zysków osiąganych przez osoby wykonujące czynności innego rodzaju, które powodują lub mogłyby spowodować powstanie konfliktu interesów;
3) zapobiegania możliwości wywierania niekorzystnego wpływu osób trzecich na sposób wykonywania przez osoby zaangażowane czynności związanych z prowadzeniem przez firmę inwestycyjną działalności maklerskiej;

4) zapobiegania przypadkom jednoczesnego lub następującego bezpośrednio po sobie wykonywania przez tę samą osobę zaangażowaną czynności związanych z różnymi usługami świadczonymi przez daną firmę inwestycyjną, jeżeli mogłoby to wywrzeć niekorzystny wpływ na prawidłowe zarządzanie konfliktami interesów, lub zapewniać nadzór nad takim sposobem wykonywania czynności, jeżeli jest on konieczny.

4. Środki i procedury zarządzania konfliktami interesów powinny zapewnić osobom zaangażowanym w wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności stanowiących działalność maklerską niezależność wykonywania tych czynności przy uwzględnieniu zakresu i rodzaju działalności prowadzonej przez firmę inwestycyjną, podmioty z grupy kapitałowej, do której należy firma inwestycyjna, oraz możliwego stopnia naruszenia interesów klientów.

5. Firma inwestycyjna prowadzi rejestr rodzajów działalności maklerskiej, w tym wykonywanej przez firmę inwestycyjną we własnym imieniu i na swoją rzecz oraz wykonywanej przez inny podmiot na jej rzecz, w związku z którymi powstał lub może powstać konflikt interesów związany z istotnym ryzykiem naruszenia interesów klienta.

6. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 4. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża regulamin inwestowania przez osoby zaangażowane z firmą inwestycyjną lub na ich rachunek w instrumenty finansowe określający zasady oraz sposoby zapobiegania wykorzystywaniu lub ujawnianiu posiadanych informacji przez osoby zaangażowane uczestniczące w świadczeniu usług przez firmę inwestycyjną lub mające dostęp do informacji poufnych, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 596/2014, lub innych informacji stanowiących tajemnicę zawodową, przez:

1) zawieranie transakcji własnych, które:
   a) stanowią naruszenie zakazów, o których mowa w art. 14 i art. 15 rozporządzenia 596/2014, lub
   b) są związane z ujawnieniem lub wykorzystaniem innych informacji stanowiących tajemnicę zawodową, lub
   c) stanowią naruszenie przepisów regulujących prowadzenie działalności maklerskiej;
2) doradzanie lub nakłanianie innej osoby do zawarcia transakcji, o której mowa w pkt 1, w § 6 ust. 1 pkt 1 lub 2, lub do zawarcia transakcji z wykorzystaniem będących w posiadaniu tej osoby zaangażowanej informacji dotyczących zleceń składanych przez klientów tej firmy inwestycyjnej;

3) ujawnianie innej osobie informacji, których wynikiem jest lub może być podjęcie przez tę osobę decyzji o zawarciu transakcji, o której mowa w pkt 2, lub doradzanie przez tę osobę, lub nakłanianie do zawarcia transakcji, o której mowa w pkt 2.

2. Firma inwestycyjna prowadzi rejestr zawieranych przez osoby zaangażowane transakcji własnych oraz zgód udzielonych na zawarcie takich transakcji, jeżeli zgoda taka jest wymagana.

3. W rejestrze, o którym mowa w ust. 2, umieszcza się następujące dane:

1) imię i nazwisko osoby zaangażowanej;
2) oznaczenie jednostki organizacyjnej, w której świadczona jest praca przez osobę zaangażowaną, lub zajmowanego stanowiska;
3) data i czas zawarcia transakcji własnej;
4) oznaczenie instrumentu finansowego;
5) oznaczenie emitenta lub wystawcy instrumentu finansowego;
6) rodzaj transakcji własnej;
7) liczbę instrumentów finansowych będących przedmiotem transakcji własnej;
8) cenę instrumentu finansowego będącego przedmiotem transakcji własnej;
9) numer rachunku lub innego rodzaju ewidencji, na których zapisywane są instrumenty finansowe, wraz ze wskazaniem posiadacza rachunku lub tej ewidencji;
10) oznaczenie podmiotu prowadzącego rachunek lub innego rodzaju ewidencję instrumentów finansowych;
11) datę wpisu do rejestru;
12) datę i czas otrzymania przez firmę inwestycyjną wniosku o udzielenie zgody na zawarcie transakcji własnej;
13) datę i czas wydania zgody na zawarcie transakcji własnej.

4. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, w szczególności obejmuje:

1) wymóg informowania osób zaangażowanych o istniejących ograniczeniach w zawieraniu transakcji własnych oraz o sposobie postępowania w związku z zawieraniem takich transakcji przez osoby zaangażowane;
2) wymóg niezwłocznego informowania firmy inwestycyjnej przez osoby zaangażowane o zawieranych transakcjach własnych;
3) zasady prowadzenia rejestru transakcji własnych zawieranych przez osoby zaangażowane oraz rejestru zgód udzielonych na zawarcie takich transakcji.

5. W regulaminie, o którym mowa w ust. 1, nie wprowadza się ograniczeń w zawieraniu przez osoby zaangażowane transakcji własnych lub transakcji na cudzy rachunek, jeżeli:

1) zawierane są one przez podmiot prowadzący działalność maklerską, któremu osoba ta zleciła zarządzanie portfelem instrumentów finansowych w sposób wyłączający ingerencję tej osoby w podejmowane na jej rachunek decyzje inwestycyjne, lub
2) ich przedmiotem są jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa emitowane przez fundusz zagraniczny, jeżeli ta osoba zaangażowana lub osoba, na rzecz której zawierana jest transakcja, nie uczestniczy w zarządzaniu danym funduszem inwestycyjnym lub funduszem zagranicznym.

6. Firma inwestycyjna powierzająca na podstawie umowy, o której mowa w art. 81a ustawy, przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę firmę inwestycyjną, w tym z prowadzoną działalnością maklerską, zapewnia niezwłoczne przekazywanie na żądanie firmy inwestycyjnej przez tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego informacji zawartych w rejestrze prowadzonym zgodnie z pkt 1.

7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 5. Przez transakcję własną, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz § 6, rozumie się transakcję, której przedmiotem są instrumenty finansowe, zawieraną przez osobę zaangażowaną lub na jej rachunek, pod warunkiem że:

1) zawarcie tej transakcji wykracza poza zakres jej obowiązków służbowych albo
2) transakcja jest zawierana na rachunek tej osoby zaangażowanej lub:
   a) małżonka osoby zaangażowanej,
   b) krewnego osoby zaangażowanej do trzeciego stopnia,
   c) osoby związanej z osobą zaangażowaną z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,
   d) powinowatego osoby zaangażowanej do drugiego stopnia,
   e) osoby pozostającej z osobą zaangażowaną we wspólnym gospodarstwie domowym przez okres co najmniej roku przed datą zawarcia transakcji lub
   f) innej osoby pozostającej z osobą zaangażowaną w stosunkach powodujących, że ta osoba zaangażowana ma istotny interes w zawarciu danej transakcji na rzecz tej innej osoby, z wyłączeniem normalnych opłat i prowizji należnych z tytułu zawarcia transakcji.

§ 6. 1. Firma inwestycyjna sporządzająca i rozpowszechniająca informacje rekomendujące lub sugerujące strategię inwestycyjną, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 34 rozporządzenia 596/2014, lub rekomendacje inwestycyjne, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia 596/2014, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 20 ust. 3 rozporządzenia 596/2014, wdraża regulacje wewnętrzne zapobiegające:

1) zawieraniu, przed rozpoczęciem rozpowszechniania informacji lub rekomendacji, przez osoby zaangażowane uczestniczące w jej sporządzeniu, transakcji własnych lub transakcji na cudzy rachunek w zakresie instrumentów finansowych będących przedmiotem tej informacji lub rekomendacji bądź powiązanych z instrumentami finansowymi będącymi przedmiotem tej informacji lub rekomendacji, z wyłączeniem transakcji zawieranych w ramach wykonywania przez firmę inwestycyjną zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, jeżeli zlecenia te nie zostały złożone wskutek porady udzielonej przez taką osobę, lub w ramach wykonywania przez firmę inwestycyjną zadań związanych z organizacją rynku regulowanego lub zapewnienia płynności instrumentów finansowych;
2) zawieraniu przez osoby zaangażowane uczestniczące w sporządzeniu informacji lub rekomendacji, sprzecznych z treścią tej informacji lub rekomendacji, transakcji własnych lub transakcji na cudzy rachunek w zakresie instrumentów finansowych będących przedmiotem tej informacji lub rekomendacji bądź powiązanych z instrumentami finansowymi będącymi przedmiotem tej informacji lub rekomendacji, z wyłączeniem uzasadnionych przypadków pod warunkiem uzyskania uprzedniej pisemnej albo udzielonej za pośrednictwem elektronicznych środków przekazywania informacji zgody inspektora nadzoru, o którym mowa w § 14 ust. 8;
3) przyjmowaniu przez firmę inwestycyjną lub osoby zaangażowane uczestniczące w sporządzeniu informacji lub rekomendacji korzyści materialnych lub niematerialnych od podmiotów posiadających istotny interes w treści tej informacji lub rekomendacji;
4) proponowaniu emitentowi lub wystawcy przez firmę inwestycyjną lub osoby zaangażowane uczestniczące w sporządzeniu informacji lub rekomendacji sporządzenia informacji lub rekomendacji o treści korzystnej dla tego emitenta lub wystawcy;
5) udostępnianiu informacji lub rekomendacji zawierającej treść zalecenia lub cenę docelową przed rozpoczęciem jej rozpowszechniania emitentowi lub osobom innym niż uczestniczące w jej sporządzeniu w celach innych niż weryfikacja zgodności działania firmy inwestycyjnej z jej obowiązkami prawnymi.

2. Wykonanie obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, może nastąpić poprzez wprowadzenie stosownych regulacji w regulaminie, o którym mowa w § 4 ust. 1.

3. Przez instrument finansowy powiązany z innym instrumentem finansowym, o którym mowa w ust. 1, rozumie się instrument finansowy, którego cena zależy bezpośrednio od ceny tego innego instrumentu finansowego, w tym instrument pochodny, którego instrumentem bazowym jest ten inny instrument finansowy.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się do innych niż informacje lub rekomendacje analiz sporządzanych i dystrybuowanych wśród klientów, w związku z wykonywaniem przez firmę inwestycyjną działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 6 ustawy, jeżeli zalecają lub sugerują, bezpośrednio lub pośrednio, określone zachowania inwestycyjne w odniesieniu do jednego lub kilku instrumentów finansowych lub emitenta bądź wystawcy instrumentów finansowych, w tym opinii odnoszących się do bieżącej lub przyszłej wartości lub ceny instrumentów finansowych.

5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do firmy inwestycyjnej, która dystrybuuje rekomendacje sporządzane przez inny podmiot, pod warunkiem że:

1) firma inwestycyjna nie wchodzi w skład tej samej grupy kapitałowej, w której pozostaje podmiot sporządzający rekomendację;
2) firma inwestycyjna nie dokonuje istotnych zmian treści zalecenia lub ceny docelowej;
3) firma inwestycyjna dystrybuuje rekomendacje z informacją, że zostały one sporządzone przez inny podmiot, oraz
4) podmiot sporządzający rekomendację podlega z tytułu sporządzania rekomendacji wymogom analogicznym do określonych w ust. 1 albo posiada regulacje wewnętrzne spełniające wymogi, o których mowa w ust. 1.

6. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 7. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową, określający szczegółowo rozwiązania wdrożone przez daną firmę inwestycyjną mające na celu:

1) uniemożliwianie osobom nieuprawnionym dostępu do informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową oraz
2) zapobieganie wykorzystywaniu przez osoby mające dostęp do informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową tych informacji w celach innych niż wykonywanie obowiązków wynikających ze sprawowanych funkcji lub zatrudnienia.

2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa również zasady przepływu informacji w firmie inwestycyjnej, w tym zasady obiegu dokumentów.

§ 8. 1. Wewnętrzna struktura organizacyjna firmy inwestycyjnej powinna zapobiegać powstawaniu konfliktów interesów, a w przypadku powstania takiego konfliktu umożliwić ochronę interesów klienta przed szkodliwym wpływem tego konfliktu.

2. Z zastrzeżeniem ust. 6, pomieszczenia, w których jest prowadzona działalność maklerska, zabezpiecza się przed niekontrolowanym dostępem osób nieuprawnionych.

3. Pomieszczenia, w których jest prowadzona obsługa klientów firmy inwestycyjnej, wydziela się w sposób uniemożliwiający klientom firmy inwestycyjnej oraz innym osobom nieuprawnionym niekontrolowany dostęp do pozostałych pomieszczeń firmy inwestycyjnej.

4. Firma inwestycyjna zapewnia warunki techniczne i organizacyjne pozwalające, na żądanie klienta, na składanie zleceń z zachowaniem poufności.

5. Sposób organizacji firmy inwestycyjnej powinien gwarantować bezpieczeństwo obsługi klientów oraz przechowywanych dokumentów i danych.

6. Punkty przyjmowania zleceń zabezpiecza się w sposób uniemożliwiający niekontrolowany dostęp osób, które nie są zatrudnione w banku.

7. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 9. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża regulamin organizacyjny określający szczegółowo wewnętrzną strukturę organizacyjną tej firmy inwestycyjnej wraz z zakresem zadań poszczególnych jednostek organizacyjnych oraz zasadami odpowiedzialności i podległości służbowej poszczególnych jednostek organizacyjnych i stanowisk. W regulaminie organizacyjnym firma inwestycyjna określa również procedury decyzyjne oraz zasady sprawozdawczości wewnętrznej.

2. Wewnętrzna struktura organizacyjna firmy inwestycyjnej, z uwzględnieniem rodzaju i rozmiaru działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną, powinna zapewniać:

1) powierzanie wykonywania czynności z zakresu działalności maklerskiej prowadzonej przez firmę inwestycyjną osobom posiadającym niezbędny zakres wiedzy, umiejętności oraz kwalifikacje dla prawidłowego wykonywania tych czynności;
2) powierzanie osobom zaangażowanym wykonywania czynności z zakresu działalności maklerskiej prowadzonej przez firmę inwestycyjną w sposób, który nie uniemożliwia wykonywania tych czynności właściwie, uczciwie i rzetelnie, w szczególności w przypadku powierzania jednej osobie jednoczesnego wykonywania kilku czynności;

3) istnienie systemu sprawozdawczości wewnętrznej i niezbędnego przepływu informacji wewnątrz firmy inwestycyjnej;
4) rejestrację danych związanych z prowadzoną przez firmę inwestycyjną działalnością maklerską oraz z czynnościami wykonywanymi przez poszczególne jednostki organizacyjne firmy inwestycyjnej.

3. Punkty obsługi klientów powinny posiadać urządzenia telekomunikacyjne umożliwiające stały i bezpośredni kontakt z centralą firmy inwestycyjnej.

4. Punkty obsługi klientów oznacza się w sposób umożliwiający ich identyfikację jako jednostki organizacyjnej danej firmy inwestycyjnej.

5. W przypadku gdy punkt obsługi klientów zostanie zlokalizowany na terenie banku lub innego podmiotu, powinien posiadać urządzenia i numery telekomunikacyjne identyfikowalne wyłącznie pod nazwą firmy inwestycyjnej lub biura maklerskiego w przypadku banku prowadzącego działalność maklerską.

6. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 5, punkt obsługi klientów nie posiada systemów informatycznych wydzielonych z systemów banku lub innego podmiotu, na którego terenie został zlokalizowany, systemy wykorzystywane przez punkt obsługi klientów zabezpiecza się przed nieuprawnionym dostępem.

7. Bank, który prowadzi działalność maklerską w ramach wyodrębnionej jednostki banku, oraz biuro maklerskie, w zakresie, w jakim czynności przyjmowania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych są wykonywane przez pracowników banku niebędących pracownikami biura, odpowiednio oznaczają punkty przyjmowania zleceń.

8. Przepisów ust. 1–7 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 10. 1. Bank powierniczy wykonuje czynności związane z prowadzeniem rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych w wydzielonych pomieszczeniach, zabezpieczonych przed niekontrolowanym dostępem osób nieuprawnionych.

2. Sposób organizacji działalności powierniczej powinien zapewniać ochronę informacji poufnych i stanowiących tajemnicę zawodową przed nieuprawnionym dostępem.

§ 11. 1. Systemy informatyczne firmy inwestycyjnej zabezpiecza się w taki sposób, aby uniemożliwić nieuprawniony dostęp do danych przetwarzanych przez te systemy.

2. Firma inwestycyjna stosuje zabezpieczenia urządzeń uniemożliwiające nieuprawniony dostęp do systemów informatycznych i przetwarzania danych. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża wewnętrzne procedury regulujące dostęp do systemów

informatycznych firmy inwestycyjnej oraz kontrolę tego dostępu, zapewniające możliwość jego odtworzenia wraz z historią modyfikacji i przetwarzania danych.

3. Firma inwestycyjna jest obowiązana podejmować działania mające na celu zapewnienie ciągłości obsługi oraz pracy urządzeń i systemów informatycznych wykorzystywanych w prowadzonej działalności, w szczególności poprzez:

1) przeprowadzanie testów w zakresie prawidłowości działania urządzeń i systemów informatycznych w przypadku ich wdrożenia lub modyfikacji, w oparciu o opracowane, wdrożone i stosowane procedury wewnętrzne określające metodologię przeprowadzanych testów;
2) monitorowanie w czasie rzeczywistym oraz dokonywanie okresowych przeglądów i ocen wykorzystywanych urządzeń i systemów informatycznych w celu identyfikowania i eliminacji potencjalnych lub rzeczywistych zakłóceń;
3) zapewnienie wydajności urządzeń i systemów informatycznych w stopniu odpowiadającym skali prowadzonej działalności, racjonalnie przewidywalnego wzrostu skali działalności w najbliższym czasie oraz nadzwyczajnych warunków, które mogłyby zakłócić pracę urządzeń i systemów informatycznych;
4) zapewnienie odpowiednich zasobów kadrowych posiadających stosowne uprawnienia do dostępu do urządzeń i systemów, odpowiednie kwalifikacje oraz wystarczającą ilość czasu na realizację obowiązków;
5) zabezpieczenie urządzeń i systemów informatycznych przed utratą danych spowodowaną awarią zasilania, innymi awariami lub zakłóceniami oraz innymi zdarzeniami losowymi;
6) opracowanie i wdrożenie procedur związanych z wykorzystywaniem urządzeń i systemów informatycznych oraz procedur w zakresie zapewnienia ciągłości działania i zasad zachowania ciągłości działania w przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych;
7) tworzenie, przynajmniej raz dziennie, kopii baz danych i posiadanie niezbędnych narzędzi umożliwiających odtworzenie i wykorzystanie danych oraz podjęcie pracy urządzeń i systemów informatycznych w przypadku awarii lub utraty części lub całości danych w bazach danych na skutek wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej;
8) przechowywanie kopii baz danych w miejscu, w którym w przypadku awarii lub utraty części lub całości danych w bazach danych na skutek wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej nie dojdzie do utraty kopii baz danych.

4. W związku z wykorzystywaniem urządzeń i systemów informatycznych w prowadzonej działalności firma inwestycyjna jest obowiązana opracować, wdrożyć i stosować odpowiednie rozwiązania zapewniające:

1) możliwość automatycznego odrzucania, blokowania lub anulowania wprowadzonych do systemów zleceń, które nie spełniają wymagań określonych przez przepisy prawa, firmę inwestycyjną lub inny podmiot, w tym spółkę prowadzącą rynek regulowany lub alternatywny system obrotu;
2) informowanie inspektora nadzoru, o którym mowa w § 14 ust. 8, i kierownika jednostki realizującej funkcję zarządzania ryzykiem albo osoby odpowiedzialnej za wdrożenie systemu zarządzania ryzykiem, o którym mowa w § 25 ust. 2, w przypadku zamiaru wykonania lub przekazania w systemach informatycznych zleceń, które zostały zablokowane lub anulowane;
3) zgodność funkcji urządzeń i systemów informatycznych z wymaganiami systemów informatycznych podmiotu, do którego kierowane są zlecenia, w szczególności spółki prowadzącej rynek regulowany lub alternatywny system obrotu oraz podmiotów prowadzących rozliczenie lub rozrachunek transakcji, których uczestnikiem jest firma inwestycyjna.

5. W przypadku prowadzenia przez firmę inwestycyjną rachunków papierów wartościowych, rachunków zbiorczych lub rachunków pieniężnych systemy informatyczne firmy inwestycyjnej powinny gwarantować możliwość tworzenia za okresy nie krótsze niż okresy, w których firma inwestycyjna jest obowiązana do przechowywania danych związanych z prowadzoną działalnością maklerską, odpowiednio historii rachunków papierów wartościowych, rachunków zbiorczych, rachunków pieniężnych i rejestrów operacyjnych, zawierającej chronologiczne zestawienie operacji dokonywanych na tych rachunkach lub rejestrach, w szczególności dane dotyczące:

1) w odniesieniu do rachunku pieniężnego:
   a) salda początkowego i końcowego środków pieniężnych za każdy dzień,
   b) wpłat na rachunek, z uwzględnieniem wpłat dokonanych w formie przelewu, a w szczególności kwot poszczególnych wpłat, daty i opisu operacji oraz dokumentu źródłowego,
   c) wypłat z rachunku, a w szczególności kwot poszczególnych wypłat, daty i opisu operacji oraz dokumentu źródłowego,

d) przelewów środków pieniężnych z rachunku, a w szczególności kwot poszczególnych przelewów, daty i opisu operacji oraz dokumentu źródłowego,

e) środków z rozliczonych w danym dniu transakcji, a w szczególności kwot rozliczonych środków, daty i opisu operacji oraz dokumentu źródłowego,

f) blokady środków pieniężnych w związku ze złożeniem zlecenia kupna instrumentów finansowych, a w szczególności kwot środków objętych blokadą, daty i opisu operacji oraz numeru zlecenia,

g) blokady środków pieniężnych ustanowionej w przypadku innym niż wymieniony w lit. f, a w szczególności kwoty środków objętych blokadą,

h) zniesienia blokady środków pieniężnych w związku z anulowaniem zlecenia kupna instrumentów finansowych, a w szczególności daty i numeru zlecenia,

i) naliczonych odsetek za opóźnienie, a w szczególności daty i opisu operacji;

2) w odniesieniu do rachunku papierów wartościowych i rachunku zbiorczego:

a) salda początkowego i końcowego dla każdego rodzaju instrumentów finansowych za każdy dzień,

b) blokady instrumentów finansowych, a w szczególności liczby instrumentów finansowych objętych blokadą, daty i opisu operacji,

c) nabycia instrumentów finansowych w drodze wykonania zlecenia kupna w obrocie zorganizowanym, a w szczególności daty i numeru zlecenia oraz liczby instrumentów finansowych,

d) nabycia instrumentów finansowych poza obrotem zorganizowanym, a w szczególności liczby instrumentów finansowych, daty i opisu operacji oraz dokumentu źródłowego,

e) zbycia instrumentów finansowych w drodze wykonania zlecenia sprzedaży w obrocie zorganizowanym, a w szczególności daty i numeru zlecenia oraz liczby instrumentów finansowych,

f) zbycia instrumentów finansowych poza obrotem zorganizowanym, a w szczególności daty i numeru zlecenia oraz liczby instrumentów finansowych,

g) przeniesienia instrumentów finansowych na inny rachunek papierów wartościowych lub rachunek zbiorczy należący do tego samego podmiotu, a w szczególności liczby instrumentów finansowych, daty i opisu operacji oraz dokumentu źródłowego.

6. Przepisy ust. 5 pkt 2 stosuje się odpowiednio w przypadku rejestrowania przez firmę inwestycyjną instrumentów finansowych w sposób inny niż na rachunkach papierów wartościowych lub na rachunkach zbiorczych.

7. W przypadku przechowywania instrumentów finansowych systemy informatyczne firmy inwestycyjnej powinny gwarantować możliwość rejestrowania danych umożliwiających identyfikację instrumentów finansowych będących przedmiotem poszczególnych operacji.

8. Firma inwestycyjna przyjmująca i przekazująca zlecenia klientów lub wykonująca zlecenia klientów przekazywane za pomocą telefonu, telefaksu, innych urządzeń technicznych lub elektronicznych nośników informacji zapewnia:

1) poufność składanych zleceń, a w szczególności zabezpieczenie ich przed odsłuchaniem lub odczytaniem przez osoby nieupoważnione;
2) integralność składanych zleceń, a w szczególności zabezpieczenie ich przed modyfikacją lub usunięciem przez osoby nieupoważnione;
3) zabezpieczenie przed możliwością ich składania przez osoby nieuprawnione, w szczególności przez ustalenie odrębnego identyfikatora lub hasła dla każdego klienta;
4) rejestrację daty, godziny, minuty otrzymania zlecenia i informacji przekazywanych lub otrzymywanych przez firmę inwestycyjną w związku z otrzymaniem zlecenia.

9. Firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 8, dokłada należytej staranności w celu zapewnienia sprawnej obsługi klientów w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń lub wykonywania zleceń przekazywanych za pomocą telefonu, telefaksu, innych urządzeń technicznych lub elektronicznych nośników informacji.

10. Firma inwestycyjna może przyjmować zlecenia składane za pomocą telefonu, telefaksu lub innych urządzeń technicznych po uprzedniej, zgodnej z zasadami ustalonymi między firmą inwestycyjną i klientem, identyfikacji osoby składającej zlecenie. W przypadku gdy zlecenia mają być składane przez pełnomocnika, firma inwestycyjna może ustalić z tym pełnomocnikiem sposób identyfikacji osoby, w imieniu której pełnomocnik będzie składał zlecenia.

11. Przepisów ust. 1–10 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

12. Do banku powierniczego w zakresie:

1) systemów informatycznych służących do prowadzenia rachunków papierów wartościowych lub rachunków zbiorczych – stosuje się odpowiednio ust. 1–3 oraz ust. 5 pkt 2;

2) przyjmowanych dyspozycji – stosuje się odpowiednio ust. 8 i 9.

§ 12. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża procedury określające sposób prowadzenia przez firmę inwestycyjną rachunkowości umożliwiające niezwłoczne dostarczanie, na żądanie Komisji, sprawozdań finansowych sporządzonych zgodnie z przepisami odrębnymi przedstawiających rzetelny i prawdziwy obraz sytuacji finansowej tej firmy inwestycyjnej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez otwierania oddziału.

§ 13. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża system kontroli wewnętrznej, służący zapobieganiu przypadkom działania niezgodnego z decyzjami i procedurami wewnętrznymi przyjętymi przez firmę inwestycyjną.

2. Celem systemu kontroli wewnętrznej jest ponadto zapewnienie:

1) nadzoru nad przestrzeganiem reguł postępowania w celu przeciwdziałania wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł;
2) badania zgodności działalności firmy inwestycyjnej i czynności wykonywanych w ramach tej działalności przez osoby zaangażowane z regulacjami rynków, na których działa firma inwestycyjna, regulacjami Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., regulacjami innych izb rozliczeniowych oraz izb rozrachunkowych, których uczestnikiem jest firma inwestycyjna, oraz regulacjami izby gospodarczej, o której mowa w art. 92 ustawy, jeśli firma inwestycyjna należy do takiej izby;
3) nadzoru nad przepływem informacji poufnych i informacji stanowiących tajemnicę zawodową oraz zabezpieczenia dostępu do nich;
4) nadzoru nad rozpatrywaniem skarg i wniosków klientów oraz prowadzeniem rejestru skarg.

3. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża regulamin kontroli wewnętrznej określający w szczególności:

1) rodzaje kontroli wewnętrznej;
2) stanowiska osób odpowiedzialnych za wykonywanie poszczególnych rodzajów kontroli wewnętrznej lub jednostki organizacyjne odpowiedzialne za wykonywanie poszczególnych rodzajów takiej kontroli;

3) zasady wykonywania poszczególnych rodzajów kontroli wewnętrznej, dokumentowania jej przebiegu i dokonanych ustaleń oraz podjętych w związku z nimi działań.

4. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Przepisy ust. 2 pkt 1 i 2 stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału.

§ 14. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża system nadzoru zgodności działalności z prawem, służący ujawnianiu i zapobieganiu naruszania przez firmę inwestycyjną obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności maklerskiej. Zasady przyjętego przez firmę inwestycyjną nadzoru zgodności działalności z prawem określa regulamin nadzoru zgodności działalności z prawem.

2. Przyjęty przez firmę inwestycyjną system nadzoru zgodności działalności z prawem powinien zapewniać propagowanie przez zarząd firmy inwestycyjnej znaczenia wykonywania działalności w sposób zgodny z prawem oraz roli systemu w organizacji przedsiębiorstwa, a także możliwość minimalizacji skutków ewentualnych naruszeń.

3. Przyjęty przez firmę inwestycyjną system nadzoru zgodności działalności z prawem uwzględnia:

1) rodzaj i zakres prowadzonej przez firmę inwestycyjną działalności, w tym działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 i 4 ustawy;
2) rozwiązania techniczne i organizacyjne wykorzystywane do prowadzenia działalności maklerskiej;
3) liczbę osób wykonujących czynności związane z działalnością maklerską;
4) liczbę i kategorie klientów;
5) rodzaj instrumentów finansowych, które są przedmiotem działalności maklerskiej;
6) ryzyka związane z prowadzoną przez firmę inwestycyjną działalnością, w tym działalnością maklerską, ryzyka związane z modelem biznesowym oraz systemami stosowanymi w prowadzonej przez firmę inwestycyjną działalności.

4. Firma inwestycyjna wydziela w swojej strukturze komórkę do spraw nadzoru zgodności działalności z prawem, której zapewnia niezależność umożliwiającą prawidłowe i ciągłe wykonywanie obowiązków. W przypadku gdy uzasadnia to rodzaj i zakres działalności prowadzonej przez firmę inwestycyjną, czynności nadzoru zgodności działalności z prawem mogą być wykonywane w ramach stanowiska jednoosobowego. W takim przypadku do stanowiska nadzoru zgodności działalności z prawem stosuje się

przepisy rozporządzenia dotyczące komórki do spraw nadzoru zgodności działalności z prawem.

5. Do obowiązków komórki do spraw nadzoru zgodności działalności z prawem należy:

1) badanie i regularna ocena adekwatności i skuteczności przyjętego systemu nadzoru zgodności działalności z prawem, jak również działań podejmowanych w celu wypełniania przez firmę inwestycyjną obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności maklerskiej;
2) doradztwo oraz bieżąca pomoc osobom zaangażowanym wykonującym czynności w ramach prowadzonej przez firmę inwestycyjną działalności maklerskiej w wypełnianiu przez nich obowiązków zgodnie z przepisami prawa regulującymi prowadzenie działalności maklerskiej.

6. W celu umożliwienia wykonywania przez komórkę do spraw nadzoru zgodności działalności z prawem jej obowiązków w sposób należyty i niezależny firma inwestycyjna zapewnia, aby:

1) osoby wykonujące zadania z zakresu nadzoru zgodności działalności z prawem miały stosowne uprawnienia, odpowiednie kwalifikacje, wystarczającą ilość czasu na realizację obowiązków i dostęp do niezbędnych informacji;
2) osoby wykonujące zadania z zakresu nadzoru zgodności działalności z prawem były odpowiedzialne za raportowanie w zakresie dotyczącym funkcjonowania systemu nadzoru zgodności działalności z prawem;
3) osoby wykonujące zadania z zakresu nadzoru zgodności działalności z prawem nie brały udziału w wykonywaniu czynności z zakresu działalności, która jest przedmiotem sprawowanego przez nie nadzoru zgodności działalności z prawem;
4) sposób wynagradzania osób wykonujących zadania z zakresu nadzoru zgodności działalności z prawem nie wpływał na ich obiektywizm;
5) komórka do spraw nadzoru zgodności działalności z prawem posiadała odpowiednie zasoby, w tym kadrowe, umożliwiające należyte wykonywanie obowiązków.

7. Przepisów ust. 6 pkt 3 i 4 nie stosuje się do firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność, której zakres i rodzaj uzasadnia odstąpienie od tych wymogów, pod warunkiem że firma inwestycyjna jest w stanie zapewnić należyte wykonywanie nadzoru zgodności działalności z prawem.

8. Osoba wykonująca czynności nadzoru zgodności działalności z prawem – w przypadku stanowiska jednoosobowego albo osoba kierująca komórką nadzoru zgodności

działalności z prawem (inspektor nadzoru) niebędąca członkiem zarządu podlega, z zastrzeżeniem ust. 9–11, bezpośrednio prezesowi zarządu firmy inwestycyjnej, a w przypadku gdy prezes nie został powołany – zarządowi firmy inwestycyjnej.

9. W przypadku banku prowadzącego działalność maklerską w formie biura maklerskiego inspektor nadzoru podlega bezpośrednio osobie kierującej biurem maklerskim.

10. W przypadku banku prowadzącego działalność maklerską w formie wyodrębnionej jednostki funkcje inspektora nadzoru pełni, według wyboru tego banku, osoba kierująca wyodrębnioną jednostką, osoba bezpośrednio jej podległa albo osoba kierująca komórką kontroli wewnętrznej banku.

11. W przypadku domu maklerskiego w formie spółki osobowej inspektor nadzoru podlega bezpośrednio komplementariuszom lub wspólnikom, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki.

12. Inspektor nadzoru, w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz do roku, sporządza pisemny raport z funkcjonowania systemu nadzoru zgodności działalności z prawem, który zawiera w szczególności:

1) ocenę adekwatności i skuteczności przyjętego systemu nadzoru zgodności działalności z prawem w okresie, którego raport dotyczy;
2) opis działań podjętych w okresie, którego raport dotyczy, przez komórkę do spraw nadzoru zgodności działalności z prawem w ramach wykonywania obowiązków wraz z odniesieniem do zidentyfikowanych ryzyk związanych z prowadzoną przez firmę inwestycyjną działalnością, w tym związanych z działalnością maklerską, ryzyk związanych z modelem biznesowym oraz systemami stosowanymi w prowadzonej przez firmę inwestycyjną działalności;
3) wskazanie środków podjętych lub proponowanych w przypadkach stwierdzenia niezgodności z przepisami prawa regulującymi prowadzenie działalności maklerskiej lub stwierdzenia ryzyk wystąpienia takiej niezgodności;
4) opis istotnych zagadnień związanych z funkcjonowaniem systemu nadzoru zgodności działalności z prawem, innych niż określone w pkt 1–3, które wystąpiły od momentu przekazania poprzedniego raportu.

13. Inspektor nadzoru przekazuje raport, o którym mowa w ust. 12, równocześnie:

1) członkowi zarządu banku nadzorującemu prowadzenie działalności maklerskiej oraz radzie nadzorczej – w przypadku banku prowadzącego działalność maklerską;

2) zarządowi i radzie nadzorczej – w przypadku domu maklerskiego w formie spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością;
3) komplementariuszom, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki, oraz radzie nadzorczej – w przypadku domu maklerskiego w formie spółki komandytowo-akcyjnej;
4) komplementariuszom albo wspólnikom, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki – w przypadku domu maklerskiego w formie spółki komandytowej, spółki partnerskiej albo spółki jawnej.

14. Przepisów ust. 1–13 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 15. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża system audytu wewnętrznego związanego z działalnością prowadzoną przez tę firmę inwestycyjną. Zasady organizacji i funkcjonowania audytu wewnętrznego określa regulamin audytu wewnętrznego.

2. W ramach systemu audytu wewnętrznego firma inwestycyjna na bieżąco monitoruje i regularnie weryfikuje stosowane systemy oraz wdrożone regulaminy i procedury wewnętrzne pod względem ich prawidłowości i skuteczności w wypełnianiu przez firmę inwestycyjną obowiązków wynikających z przepisów prawa oraz podejmuje działania mające na celu eliminację nieprawidłowości.

3. W przypadku gdy uzasadnia to rozmiar i rodzaj prowadzonej działalności, w tym rozmiar i rodzaj prowadzonej działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 ustawy, firma inwestycyjna tworzy w swojej wewnętrznej strukturze organizacyjnej niezależną i odrębną komórkę audytu wewnętrznego.

4. Do zadań komórki audytu wewnętrznego należy bieżące badanie i ocenianie prawidłowości i skuteczności systemów, regulaminów i procedur wewnętrznych stosowanych przez firmę inwestycyjną w prowadzonej działalności maklerskiej, w tym systemu kontroli wewnętrznej, polegające na:
1) opracowywaniu i wykonywaniu planu audytu wewnętrznego;
2) wydawaniu zaleceń wynikających z czynności podejmowanych w ramach wykonywania planu audytu wewnętrznego;
3) ocenianiu wykonania zaleceń, o których mowa w pkt 2, oraz
4) sporządzaniu, w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz w roku, pisemnych raportów z wykonywania przez komórkę audytu wewnętrznego powierzonych jej zadań, zawierających w szczególności wskazanie środków podejmowanych w ramach wykonywania planu audytu wewnętrznego.

5. Raport, o którym mowa w ust. 4 pkt 4, jest przekazywany równocześnie:

1) członkowi zarządu banku nadzorującemu prowadzenie działalności maklerskiej oraz radzie nadzorczej – w przypadku banku prowadzącego działalność maklerską;
2) zarządowi i radzie nadzorczej – w przypadku domu maklerskiego w formie spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością;
3) komplementariuszom, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki, oraz radzie nadzorczej – w przypadku domu maklerskiego w formie spółki komandytowo-akcyjnej;
4) komplementariuszom albo wspólnikom, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki – w przypadku domu maklerskiego w formie spółki komandytowej, spółki partnerskiej albo spółki jawnej.

6. Obowiązki, o których mowa w ust. 2, w zakresie regularnej weryfikacji, wykonywane są przez zarząd lub radę nadzorczą firmy inwestycyjnej zgodnie z określonymi kompetencjami. W przypadku domu maklerskiego w formie spółki komandytowo-akcyjnej obowiązki, o których mowa w ust. 2, w zakresie regularnej weryfikacji, wykonywane są przez komplementariuszy, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki, oraz radę nadzorczą, a w przypadku domu maklerskiego w formie spółki komandytowej, spółki partnerskiej albo spółki jawnej przez komplementariuszy albo wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki.

7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 16. 1. Firma inwestycyjna zapewnia osobom zaangażowanym zapoznanie się z regulaminami i procedurami wdrożonymi przez firmę inwestycyjną i obowiązującymi w stosunku do tych osób zaangażowanych w związku z wykonywanymi przez nie czynnościami lub pełnionymi funkcjami.

2. Firma inwestycyjna prowadzi książkę procedur zawierającą procedury i regulaminy związane z prowadzoną działalnością obowiązujące w tej firmie inwestycyjnej. W przypadku banku prowadzącego działalność maklerską książka procedur zawiera procedury i regulaminy związane z tą działalnością. Książka procedur może być prowadzona w postaci elektronicznej.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 17. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża procedurę określającą sposób załatwiania skarg klientów detalicznych na działalność tej firmy inwestycyjnej.

2. Firma inwestycyjna prowadzi rejestr skarg zawierający informacje o skargach na działalność tej firmy inwestycyjnej złożonych w ciągu danego roku kalendarzowego i sposobie ich załatwienia.

3. W rejestrze skarg umieszcza się następujące dane:

1) imię i nazwisko lub firmę (nazwę) podmiotu składającego skargę;
2) datę złożenia skargi;
3) przedmiot skargi;
4) środki podjęte w celu rozpatrzenia skargi.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność na terenie Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału wyłącznie w zakresie skarg odnoszących się do działalności maklerskiej prowadzonej na tym terytorium.

§ 18. 1. Firma inwestycyjna, z zastrzeżeniem § 19 ust. 3, prowadzi dziennik kontroli zewnętrznych, zawierający dane dotyczące kontroli przeprowadzanych w tej firmie inwestycyjnej w ciągu danego roku kalendarzowego przez Komisję, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. oraz inne podmioty uprawnione do kontrolowania firmy inwestycyjnej na podstawie odrębnych przepisów.

2. W dzienniku kontroli zewnętrznych umieszcza się następujące dane:

1) oznaczenie podmiotu kontrolującego;
2) zakres kontroli;
3) datę rozpoczęcia kontroli;
4) datę zakończenia kontroli.

3. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, podlegają wpisowi do dziennika kontroli nie później niż w dniu rozpoczęcia kontroli, a dane, o których mowa w ust. 2 pkt 4 – niezwłocznie po uzyskaniu przez firmę inwestycyjną informacji o zakończeniu kontroli.

4. W przypadku kontroli działalności banku prowadzącego działalność maklerską obejmującej oprócz biura maklerskiego albo wyodrębnionej jednostki banku także inne jednostki organizacyjne banku, kontrolowany umieszcza w dzienniku kontroli zewnętrznych, w części dotyczącej zakresu kontroli, wzmiankę dotyczącą zakresu kontroli dokonywanej w biurze maklerskim albo w wyodrębnionej jednostce banku.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej wyłącznie w zakresie kontroli, których przedmiotem jest badanie zgodności prowadzonej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z warunkami prowadzenia działalności maklerskiej.

§ 19. 1. Firma inwestycyjna prowadzi dziennik kontroli wewnętrznych, zawierający dane dotyczące kontroli przeprowadzanych w tej firmie inwestycyjnej w ciągu danego roku kalendarzowego.

2. Dziennik kontroli wewnętrznych prowadzi się zgodnie z zasadami określonymi w § 18 ust. 2–4.

3. Firma inwestycyjna może prowadzić dziennik kontroli zawierający dane dotyczące kontroli przeprowadzanych przez podmioty, o których mowa w § 18 ust. 1, oraz dotyczące kontroli wewnętrznych.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej wyłącznie w zakresie kontroli, których przedmiotem jest badanie zgodności działalności maklerskiej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z warunkami prowadzenia działalności maklerskiej.

§ 20. 1. Firma inwestycyjna przechowuje i archiwizuje dokumenty i inne nośniki informacji zawierające opracowane, prowadzone lub sporządzone w związku z organizacją firmy inwestycyjnej regulaminy, procedury, decyzje, rejestry, dzienniki lub inne informacje wymagane przepisami rozporządzenia.

2. Firma inwestycyjna przechowuje i archiwizuje dokumenty i inne nośniki informacji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym te dokumenty i inne nośniki opracowano, prowadzono lub sporządzono.

§ 21. 1. Bank prowadzący działalność maklerską może przechowywać i archiwizować dokumenty lub inne nośniki informacji w pomieszczeniach banku poza biurem maklerskim pod warunkiem wydzielenia archiwum biura maklerskiego z archiwum banku.

2. W przypadku wyodrębnionej jednostki banku dokumenty lub inne nośniki informacji związane z działalnością maklerską są przechowywane i archiwizowane przez ten bank.

§ 22. 1. Przepisy § 14 ust. 1–7 i 12, § 16 ust. 2 oraz § 17–20 oraz rozdziału 3 stosuje się odpowiednio do banku powierniczego w zakresie działalności powierniczej prowadzonej przez ten bank. Przepisy § 7, § 13 i § 15 stosuje się odpowiednio do banku powierniczego w zakresie działalności powierniczej prowadzonej przez ten bank, jeżeli:

1) systemy i procedury określone w tych przepisach wdrożone przez bank w związku z wykonywanymi przez ten bank czynnościami bankowymi nie obejmują swoim zakresem działalności powierniczej lub

2) systemy i procedury określone w tych przepisach wdrożone przez bank w związku z wykonywanymi przez ten bank czynnościami bankowymi nie zapewniają Komisji dostępu do dokumentów i informacji niezbędnych do sprawowania efektywnego nadzoru nad działalnością powierniczą prowadzoną przez ten bank.

2. Obowiązki komórki do spraw nadzoru zgodności działalności z prawem w banku powierniczym mogą być powierzone odpowiedniej komórce banku wykonującej zadania z zakresu nadzoru wewnętrznego.

3. Inspektorem nadzoru w banku powierniczym jest, według wyboru tego banku, osoba kierująca działalnością powierniczą, osoba bezpośrednio jej podległa albo osoba kierująca komórką nadzoru wewnętrznego banku. Raport z funkcjonowania systemu nadzoru zgodności działalności z prawem jest przekazywany równocześnie członkowi zarządu banku nadzorującemu prowadzenie działalności powierniczej oraz radzie nadzorczej.

4. Bank powierniczy przechowuje i archiwizuje dokumenty lub inne nośniki informacji związane z działalnością powierniczą w sposób zapewniający wydzielenie ich z archiwum banku.

5. Bank powierniczy może powierzyć przechowywanie i archiwizowanie dokumentów lub innych nośników informacji związanych z działalnością powierniczą podmiotowi zajmującemu się wykonywaniem tego rodzaju czynności w sposób zawodowy.

6. Bank powierniczy zapewnia przechowywanie i archiwizowanie dokumentów lub innych nośników informacji przez podmiot, któremu powierza wykonywanie tych czynności, w sposób uniemożliwiający dostęp osobom nieuprawnionym do treści dokumentów lub innych nośników informacji.

§ 23. 1. Przepisy § 3–9, § 11 ust. 4 i 7–10, § 16–21 oraz rozdziału 3 stosuje się do banku, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy. Przepis § 11 ust. 5 stosuje się odpowiednio do banku, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy.

2. W zakresie funkcjonowania systemu kontroli wewnętrznej, systemu nadzoru zgodności działalności z prawem oraz systemu audytu wewnętrznego, do banku, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, mają zastosowanie odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 9f ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876 i 2361).

Rozdział 3

Procedury anonimowego zgłaszania naruszeń

§ 24. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża procedury anonimowego zgłaszania przez pracowników naruszeń prawa oraz obowiązujących w firmie inwestycyjnej procedur i standardów etycznych, zwanego dalej „zgłoszeniami naruszeń”.

2. Przez obowiązujące w firmie inwestycyjnej procedury, o których mowa w ust. 1, rozumie się akty wewnętrzne, w tym regulaminy, instrukcje, systemy i rozwiązania przyjęte w danej firmie inwestycyjnej.

3. Firma inwestycyjna zapewnia możliwość zgłaszania przez pracowników naruszeń za pośrednictwem specjalnego, niezależnego i autonomicznego kanału komunikacji.

4. Procedury zgłaszania naruszeń określają co najmniej:

1) sposób odbierania zgłoszeń w sprawie naruszeń, w tym zapewniający możliwość odbierania zgłoszeń bez podawania tożsamości przez osobę dokonującą zgłoszenia;
2) sposób ochrony osoby dokonującej zgłoszenia obejmujący co najmniej ochronę przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania;
3) sposób ochrony danych osobowych osoby dokonującej zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się dokonanie naruszenia, zgodny z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922);
4) rozwiązania pozwalające na zachowanie poufności tożsamości osoby dokonującej zgłoszenia, w przypadku gdy osoba ta ujawniła swoją tożsamość lub jej tożsamość jest możliwa do ustalenia;
5) organy odpowiedzialne za odbieranie zgłoszeń naruszeń, z tym że w przypadku gdy zgłoszenie dotyczy członka zarządu, powinno być przyjęte przez radę nadzorczą;
6) sposób przekazywania członkowi zarządu, o którym mowa w ust. 5, lub radzie nadzorczej oraz pracownikom i jednostkom organizacyjnym, wyznaczonym zgodnie z ust. 6, informacji związanych ze zgłoszeniem naruszenia niezbędnych do prawidłowej weryfikacji tego zgłoszenia, mając na uwadze ograniczenia zakresu przekazywanych informacji ze względu na cele realizowane przez procedurę oraz treść zgłoszenia naruszenia;
7) rodzaj i charakter działań następczych podejmowanych na skutek:
   a) odebrania zgłoszenia naruszenia,

b) weryfikacji zgłoszenia naruszenia;

8) sposób koordynacji działań, o których mowa w pkt 7;

9) termin usunięcia przez firmę inwestycyjną danych osobowych zawartych w zgłoszeniach naruszeń;

10) w przypadku pozytywnej weryfikacji zasadności zgłoszenia naruszeń termin powiadomienia przez członka zarządu, o którym mowa w ust. 5, lub radę nadzorczą, w przypadku gdy zgłoszenie dotyczy członka zarządu, osoby, której zarzuca się dokonanie naruszenia, o fakcie dokonania zgłoszenia naruszeń oraz przeprowadzonej procedurze weryfikacji zasadności zgłoszenia naruszeń, z zastrzeżeniem zachowania poufności, o której mowa w pkt 4.

5. Zarząd ustala wewnętrzny podział kompetencji, wskazując członka zarządu, który jest odpowiedzialny za bieżące funkcjonowanie procedur zgłaszania naruszeń i do którego są zgłaszane takie naruszenia.

6. Członek zarządu, o którym mowa w ust. 5, lub rada nadzorcza po otrzymaniu zgłoszenia wyznacza pracowników bądź jednostki organizacyjne odpowiedzialne za weryfikację zgłoszenia oraz podejmowanie i koordynowanie działań następczych. W przypadku gdy jest to uzasadnione wielkością, strukturą i rodzajem prowadzonej działalności, wskazany członek zarządu lub rada nadzorcza może odstąpić od wyznaczania pracowników lub jednostek organizacyjnych.

7. Zarząd jest odpowiedzialny za adekwatność i skuteczność procedury zgłaszania naruszeń.

8. W przypadku negatywnej weryfikacji zasadności zgłoszenia naruszeń i oddalenia podejrzeń w nim zawartych członek zarządu, o którym mowa w ust. 5, lub rada nadzorcza, w przypadku gdy zgłoszenie dotyczy członka zarządu, niezwłocznie powiadamia osobę, której zarzucono dokonanie naruszenia, o fakcie zgłoszenia naruszeń oraz przeprowadzonej procedurze weryfikacji zasadności zgłoszenia naruszeń, których zgłoszenie dotyczyło, z zastrzeżeniem zachowania poufności, o której mowa w ust. 4 pkt 4.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, firma inwestycyjna niezwłocznie usuwa ze swoich systemów dane osobowe zawarte w zgłoszeniu, pozostawiając w systemach przez okres, o którym mowa w § 20 ust. 2, inne informacje zawarte w zgłoszeniach naruszeń oraz informacje o podjętych działaniach następczych.

10. Członek zarządu, o którym mowa w ust. 5, regularnie, nie rzadziej niż raz na 6 miesięcy, przekazuje radzie nadzorczej informacje o otrzymanych zgłoszeniach naruszeń,

przy czym obowiązek ten uznaje się za spełniony, w przypadku gdy informacje te są zawierane w raporcie, o którym mowa w § 14 ust. 12.

11. Rada nadzorcza w zależności od potrzeb, nie rzadziej niż raz w roku, ocenia adekwatność i skuteczność procedury zgłaszania naruszeń.

12. Firma inwestycyjna przeprowadza wstępne i regularne szkolenia pracowników firmy inwestycyjnej w zakresie zgłaszania naruszeń, w szczególności obowiązujących w tym zakresie procedur.

13. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wymogi, o których mowa w ust. 1–12, mają zastosowanie do komplementariuszy lub wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577).

14. Przepisy ust. 1–13 stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału wyłącznie w zakresie zgłaszania naruszeń odnoszących się do działalności maklerskiej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 4

Zarządzanie ryzykiem

§ 25. 1. Firmą inwestycyjną w rozumieniu niniejszego rozdziału jest firma inwestycyjna niebędąca firmą, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, lub domem maklerskim, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4 ustawy.

2. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża system zarządzania ryzykiem związanym z działalnością prowadzoną przez firmę inwestycyjną oraz systemami i procesami stosowanymi przez nią w prowadzonej działalności, którego celem jest identyfikacja, zarządzanie oraz monitorowanie ryzyka w działalności firmy inwestycyjnej. W ramach systemu zarządzania ryzykiem firma inwestycyjna opracowuje i wdraża zasady oraz procedury zarządzania ryzykiem.

3. W przypadku gdy uzasadnia to rozmiar lub rodzaj prowadzonej działalności, firma inwestycyjna wyodrębnia w swojej strukturze organizacyjnej niezależną od obarczonej ryzykiem działalności operacyjnej jednostkę realizującą funkcję zarządzania ryzykiem, do której zadań należy:

1) wdrożenie systemu, o którym mowa w ust. 2;

2) doradzanie zarządowi firmy inwestycyjnej w zakresie zarządzania ryzykiem oraz
3) przekazywanie zarządowi firmy inwestycyjnej, w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz w roku, pisemnych sprawozdań z funkcjonowania systemu, o którym mowa w ust. 2, zawierających w szczególności wskazanie środków podejmowanych w ramach zarządzania ryzykiem.

4. W firmie inwestycyjnej prowadzącej działalność w formie spółki akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością rada nadzorcza otrzymuje regularne, pisemne sprawozdania z funkcjonowania systemu, o którym mowa w ust. 2. Przepis ten stosuje się także do firm inwestycyjnych prowadzących działalność w formie spółki komandytowo--akcyjnej, jeżeli została w nim ustanowiona rada nadzorcza.

5. Firma inwestycyjna monitoruje adekwatność i skuteczność wdrożonego systemu, o którym mowa w ust. 2, jak również stopień, w jakim pracownicy firmy inwestycyjnej stosują się do zasad i procedur wprowadzanych przez ten system.

§ 26. 1. System, o którym mowa w § 25 ust. 2, podlega regularnej weryfikacji pod kątem adekwatności i skuteczności, a także w celu wyeliminowania nieprawidłowości w tym systemie. Weryfikacji systemu dokonuje zarząd firmy inwestycyjnej.

2. W przypadku wyodrębnienia jednostki, o której mowa w § 25 ust. 3, w ramach wykonywania nadzoru, rada nadzorcza bierze pod uwagę zarówno informacje przedstawiane przez zarząd, jak też sprawozdania, o których mowa w § 25 ust. 4, otrzymywane bezpośrednio od tej jednostki.

§ 27. 1. Przepisy niniejszego rozdziału dotyczące zarządu firmy inwestycyjnej stosuje się odpowiednio do:
1) komplementariuszy, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki – w przypadku domu maklerskiego w formie spółki komandytowo-akcyjnej;
2) komplementariuszy albo wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki – w przypadku firmy inwestycyjnej w formie spółki komandytowej, spółki partnerskiej albo spółki jawnej.

2. Przepisy niniejszego rozdziału dotyczące rady nadzorczej firmy inwestycyjnej stosuje się odpowiednio do komplementariuszy albo wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki – w przypadku firmy inwestycyjnej w formie spółki komandytowej, spółki partnerskiej albo spółki jawnej.

3. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

§ 28. W przypadku banku prowadzącego działalność maklerską system zarządzania ryzykiem banku obejmuje również działalność maklerską prowadzoną przez bank oraz działalność maklerską powierzoną przez bank podmiotom trzecim.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER

ROZWOJU I FINANSÓW

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia ... o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw …, dalej: „ustawa nowelizująca”, dokonała nowelizacji przepisów art. 94 ust. 1 pkt 5 ustawy z 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, z późn. zm.), dalej: „ustawa o obrocie”. Dotychczasowy art. 94 ust. 1 pkt 5 ustawy o obrocie zawierał upoważnienie do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzenia określającego szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne, banki prowadzące działalność maklerską, oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych przez bank powierniczy. Upoważnienie zostało wykonane przez wydanie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 września 2012 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych oraz warunków szacowania przez dom maklerski kapitału wewnętrznego (Dz. U. z 2012, poz. 1072). Rozporządzenie to zostało zastąpione w 2017 r. roku Rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 855).

Nowelizacja ustawy dokonuje zmiany zakresu upoważnienia w zakresie ust. 1 pkt 5 artykułu 94 ustawy o obrocie, upoważniając ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych wymaganych do prowadzenia działalności przez firmę inwestycyjną i bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2, oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych przez bank powierniczy. Przedmiotowa nowelizacja skutkuje koniecznością zmiany dotychczasowego rozporządzenia w celu wypełnienia upoważnienia ustawowego.

Projekt stanowi jednocześnie implementację do polskiego porządku prawnego Dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2017/593 z dnia 7 kwietnia 2016 r. uzupełniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do zabezpieczenia instrumentów finansowych i środków pieniężnych należących do klientów, zobowiązań

w zakresie zarządzania produktami oraz zasad mających zastosowanie do oferowania lub przyjmowania wynagrodzeń, prowizji bądź innych korzyści pieniężnych lub niepieniężnych.

Układ i treść projektowanego rozporządzenia oparto na przepisach rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 855), wprowadzając zmiany, polegające na:

1) § 3 ust. 3 – zmiana terminologiczna wynikająca ze zmiany art. 3 pkt 57 ustawy o obrocie. Pojęcie osoby powiązanej zastępuje się pojęciem osoby zaangażowanej – osoby o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2017/565. Dokonane zmiany służyć mają dostosowaniu siatko pojęciowej z ustawą upoważniającą a także prawem unijnym.

2) § 4 – zmiana terminologiczna wynikająca ze zmiany art. 3 pkt 57 ustawy o obrocie. Pojęcie osoby powiązanej zastępuje się pojęciem osoby zaangażowanej.

3) § 4 ust. 6 – wykreślnie pkt 1. Zmiana związana z uchyleniem przepisu art. 82 ust. 3a ustawy.

4) § 5 – zmiany terminologiczne wynikająca ze zmiany art. 3 pkt 57 ustawy o obrocie. Pojęcie osoby powiązanej zastępuje się pojęciem osoby zaangażowanej.

5) § 6 – zmiany terminologiczne wynikająca ze zmiany art. 3 pkt 57 ustawy o obrocie. Pojęcie osoby powiązanej zastępuje się pojęciem osoby zaangażowanej.

6) § 9 – zmiany terminologiczne wynikająca ze zmiany art. 3 pkt 57 ustawy o obrocie. Pojęcie osoby powiązanej zastępuje się pojęciem osoby zaangażowanej.

7) § 13 – zmiany terminologiczne wynikająca ze zmiany art. 3 pkt 57 ustawy o obrocie. Pojęcie osoby powiązanej zastępuje się pojęciem osoby zaangażowanej.

8) § 14 – zmiany terminologiczne wynikająca ze zmiany art. 3 pkt 57 ustawy o obrocie. Pojęcie osoby powiązanej zastępuje się pojęciem osoby zaangażowanej.

9) § 16 – zmiany terminologiczne wynikająca ze zmiany art. 3 pkt 57 ustawy o obrocie. Pojęcie osoby powiązanej zastępuje się pojęciem osoby zaangażowanej.

Rozporządzenia wejdzie w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia. Z uwagi na zakres zmian wprowadzanych projektem odstąpiono od wynikającej z postanowień uchwały Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) zasady ustalania na dzień

1 stycznia albo 1 czerwca daty wejścia w życie przepisów określających warunki prowadzenia działalności gospodarczej.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 – Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Rozwoju i Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1024) projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Pan Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu**	**Data sporządzenia** 20 grudnia 2017 r. **Źródło:** Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, z późn. zm.) – art. 94 ust. 1 pkt 5 **Nr w wykazie prac:**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Wydanie rozporządzenia wynika z nowelizacji przepisu zawartego w art. 94 ust. 1 pkt 5 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi zmienionego przez projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt częściowo implementuje do polskiego porządku prawnego Dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2017/593 z dnia 7 kwietnia 2016 r. uzupełniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do zabezpieczenia instrumentów finansowych i środków pieniężnych należących do klientów, zobowiązań w zakresie zarządzania produktami oraz zasad mających zastosowanie do oferowania lub przyjmowania wynagrodzeń, prowizji bądź innych korzyści pieniężnych lub niepieniężnych.

Poprzez poszczególne paragrafy projektowanego rozporządzenia dokonuje się dostosowania norm obowiązujących na gruncie polskiego prawa do norm powyżej wskazanej dyrektywy. W szczególności uchyla się przepisy odwołujące się do nieobowiązujących aktów prawnych, dostosowuje się terminologię oraz zakres praw, kompetencji i obowiązków podmiotów wskazanych w regulacji. Część przepisów ma również charakter porządkujący.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak informacji w tym zakresie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Firmy inwestycyjne	48 (stan na dzień 19.12.2017 r.)	https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_rynku_kapitalowego/domy_maklerskie	Konieczność dostosowania prowadzonej działalności do nowych przepisów.
Komisja Nadzoru Finansowego			Konieczność dostosowania prowadzonej działalności do nowych przepisów.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z … r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)

Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki sektora finansów publicznych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe| z … r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	gospodarka							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

Projekt zasadniczo nie przewiduje zmian w zakresie obciążeń regulacyjnych.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na wymienione obszary.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi w momencie wejścia w życie rozporządzenia. Rozporządzenie wejdzie w życie z upływem 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana na bieżąco, na podstawie wniosków wynikających z działań nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A R O Z W O J U I F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie dokumentów załączanych do zawiadomień o zamiarze nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji domu maklerskiego lub o zamiarze stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego

Na podstawie art. 106b ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. …) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia o zamiarze nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji domu maklerskiego lub do zawiadomienia o zamiarze stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego, składanego na podstawie art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwanej dalej „ustawą".

§ 2. Do zawiadomienia, o którym mowa w art. 106 ust. 1 ustawy, podmiot składający zawiadomienie załącza:

1) poświadczoną kopię dokumentu potwierdzającego tożsamość podmiotu składającego zawiadomienie zawierającego co najmniej imię, nazwisko, miejsce zamieszkania, datę i miejsce urodzenia oraz wizerunek – w przypadku osób fizycznych albo oryginał lub poświadczoną kopię odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego lub innego właściwego rejestru prowadzonego przez upoważniony organ, wydane nie później niż 3 miesiące przed dniem złożenia zawiadomienia, zawierającego co najmniej nazwę, adres siedziby, imiona i nazwiska osób uprawnionych do reprezentacji wraz z zasadami reprezentacji i formę prawną – w przypadku osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej. Jeżeli zgodnie z przepisami dotyczącymi innego

---

[1)] Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 2331).

właściwego rejestru odpis nie zawiera wszystkich informacji wskazanych w zdaniu poprzedzającym, informacje te należy przekazać w formie oświadczenia;

2) poświadczone kopie statutu, umowy spółki lub innego dokumentu poświadczającego przedmiot działalności podmiotu składającego zawiadomienie, o ile wykonuje działalność gospodarczą, albo oświadczenie, że nie wykonuje działalności gospodarczej;

3) graficzny schemat organizacyjny grupy, do której należy podmiot składający zawiadomienie, obejmującej podmioty od niego zależne oraz podmioty, w których podmiot ten oraz podmioty od niego zależne posiadają znaczący udział kapitałowy w rozumieniu art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz.U. z 2016 r. poz. 1252), z oznaczeniem nazw i adresów siedziby podmiotów wchodzących w skład grupy, przedmiotów ich działalności oraz rodzaju i zakresu powiązań między podmiotami w grupie, a w przypadku podmiotów podlegających nadzorowi sprawowanemu przez organ nadzoru nad rynkiem finansowym – ze wskazaniem także organu nadzoru;

4) poświadczone kopie dokumentów tożsamości członków zarządu podmiotu składającego zawiadomienie lub osób kierujących jego działalnością zawierających co najmniej imię, nazwisko, adres zamieszkania, datę i miejsce urodzenia oraz wizerunek – w przypadku gdy składający zawiadomienie jest osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;

5) poświadczone kopie dokumentów tożsamości osób przewidzianych na członków zarządu domu maklerskiego, zawierających co najmniej imię, nazwisko, adres zamieszkania, datę i miejsce urodzenia oraz wizerunek, o ile przewidywane są zmiany w tym zakresie, lub oświadczenie o braku zamiaru dokonywania takich zmian;

6) oświadczenie o zamiarze nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji banku krajowego lub zamiarze stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego, ze wskazaniem nazwy oraz adresu siedziby domu maklerskiego, którego dotyczy zawiadomienie;

7) życiorys składającego zawiadomienie – jeżeli jest osobą fizyczną, życiorysy osób wymienionych w pkt 4 i 5, dokumenty poświadczające ich wykształcenie, kwalifikacje i doświadczenie zawodowe;

8) informacje dotyczące składającego zawiadomienie oraz każdej z osób wymienionych w pkt 4 i 5:
   a) z Krajowego Rejestru Karnego o skazaniu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, postępowaniach warunkowo umorzonych, wydane nie później niż 3 miesiące przed dniem złożenia zawiadomienia, a w przypadku osób, które w okresie 10 lat poprzedzających dzień złożenia zawiadomienia miały miejsce zamieszkania poza Rzecząpospolitą Polską – wydane przez Krajowy Rejestr Karny oraz przez właściwe organy państw, w których osoby te miały w okresie 10 lat poprzedzających dzień złożenia zawiadomienia miejsce zamieszkania,
   b) oświadczenia o zakończonych ukaraniem postępowaniach administracyjnych i dyscyplinarnych,
   c) oświadczenia o zakończonych postępowaniach sądowych w sprawach gospodarczych, postępowaniach związanych z likwidacją, upadłością, likwidacją majątku upadłego lub postępowaniem naprawczym, a także informacje o zakończonych postępowaniach związanych z likwidacją, upadłością, likwidacją majątku upadłego lub postępowaniem naprawczym prowadzonych przeciwko podmiotowi, w którym podmiot składający zawiadomienie posiada udział równy lub przekraczający 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub w kapitale zakładowym lub wobec którego podmiot składający zawiadomienie jest podmiotem dominującym;
9) oświadczenia składającego zawiadomienie oraz każdej z osób wymienionych w pkt 4 i 5 o toczących się postępowaniach:
   a) karnych o przestępstwo umyślne – z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego – lub postępowaniach w sprawie o przestępstwo skarbowe, w tym związanych z odpowiedzialnością, o której mowa w przepisach o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary,
   b) dyscyplinarnych, administracyjnych przeciwko danej osobie o nałożenie kary lub innej sankcji administracyjnej,
   c) sądowych w sprawach gospodarczych przeciwko danej osobie, postępowaniach związanych z likwidacją, upadłością, likwidacją majątku upadłego lub postępowaniem naprawczym, a także postępowaniach związanych z likwidacją, upadłością, likwidacją majątku upadłego lub postępowaniem naprawczym prowadzonych przeciwko podmiotowi, w którym podmiot składający

zawiadomienie posiada udział równy lub przekraczający 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub w kapitale zakładowym lub wobec którego podmiot składający zawiadomienie jest podmiotem dominującym

– mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie w świetle kryteriów określonych w art. 106h ust. 2 ustawy;

10) oświadczenia składającego zawiadomienie o:

a) środkach nadzorczych, jakie w okresie 5 lat poprzedzających złożenie zawiadomienia były podejmowane przez właściwy organ nadzoru w stosunku do podmiotu składającego zawiadomienie w związku z nieprawidłowościami w jego działalności, jeżeli podmiot składający zawiadomienie wykonuje lub wykonywał działalność podlegającą nadzorowi właściwego organu nadzoru w państwie, w którym ma swoją siedzibę, albo oświadczenie, że nie wykonywał i nie wykonuje takiej działalności,

b) środkach nadzorczych, jakie w okresie 5 lat poprzedzających złożenie zawiadomienia były podejmowane przez właściwy organ nadzoru w stosunku do podmiotu, w którym podmiot składający zawiadomienie posiada lub posiadał udział równy lub przekraczający 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub w kapitale zakładowym lub wobec którego podmiot składający zawiadomienie jest lub był podmiotem dominującym, w związku z nieprawidłowościami w działalności tego podmiotu, jeżeli podmiot ten wykonuje lub wykonywał działalność podlegającą nadzorowi właściwego organu nadzoru w państwie, w którym ma swoją siedzibę, albo oświadczenie, że podmiot składający zawiadomienie nie posiadał i nie posiada takich udziałów lub że nie był i nie jest takim podmiotem dominującym,

c) środkach nadzorczych, jakie w okresie 5 lat poprzedzających złożenie zawiadomienia były podejmowane przez właściwy organ nadzoru w stosunku do podmiotu składającego zawiadomienie będącego osobą fizyczną albo w stosunku do członków organu zarządzającego podmiotu składającego zawiadomienie w związku z nieprawidłowościami w działalności innych podmiotów podlegających nadzorowi właściwego organu nadzoru, w których podmiot składający zawiadomienie będący osobą fizyczną albo członek organu zarządzającego podmiotu składającego zawiadomienie był członkiem organu zarządzającego w okresie podjęcia środków nadzorczych, albo oświadczenie, że

podmiot składający zawiadomienie będący osobą fizyczną albo członek organu zarządzającego podmiotu składającego zawiadomienie nie był członkiem organu zarządzającego podmiotu podlegającego nadzorowi właściwego organu nadzoru,

d) zobowiązaniach, o których mowa w art. 106h ust. 3 ustawy,

e) przypadkach odmowy uzyskania lub cofnięcia jakiegokolwiek zezwolenia lub zgody w związku z wykonywaną lub planowaną działalnością albo pełnieniem funkcji na rynku finansowym, z podaniem przyczyn,

f) przypadkach ustania z inicjatywy pracodawcy lub zleceniodawcy zatrudnienia w jakiejkolwiek postaci w instytucji wykonującej działalność na rynku finansowym, z podaniem przyczyn,

g) prowadzonych przez właściwe organy nadzoru państw członkowskich Unii Europejskiej w okresie ostatnich 5 lat postępowaniach z wniosku lub zawiadomienia podmiotu składającego zawiadomienia dotyczących zamiaru nabycia albo objęcia akcji lub udziałów albo stania się podmiotem dominującym instytucji kredytowej, zakładu ubezpieczeń lub firmy inwestycyjnej, z podaniem organu prowadzącego postępowanie, daty wszczęcia i zakończenia postępowania, oznaczeniem podmiotu, którego dotyczył zamiar, oraz wskazaniem wyników postępowania;

11) zweryfikowane przez biegłego rewidenta sprawozdania finansowe podmiotu składającego zawiadomienie za ostatnie 3 lata przed datą złożenia zawiadomienia lub z całego okresu działalności, jeżeli podmiot składający zawiadomienie wykonuje działalność gospodarczą przez czas krótszy niż okres 3 lat, w przypadku gdy obowiązek sporządzania takich sprawozdań finansowych wynika z odrębnych przepisów prawa; w przypadku gdy zawiadomienie zostało złożone w okresie poprzedzającym sporządzenie sprawozdania finansowego za okres danego roku obrotowego i jego weryfikację, składający zawiadomienie powinien przedłożyć wstępne sprawozdanie finansowe, a w razie jego braku – inne dokumenty potwierdzające jego sytuację finansową, aktualną na dzień złożenia zawiadomienia;

12) potwierdzone przez właściwe banki informacje o przepływach środków pieniężnych na rachunkach bankowych podmiotu składającego zawiadomienie, obejmujące okres roku do dnia złożenia zawiadomienia;

13) kopie zeznań podatkowych składanych na podstawie przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych za ostatnie 3 lata podatkowe – w przypadku podmiotu składającego

zawiadomienie będącego osobą fizyczną, który nie ma obowiązku sporządzania sprawozdań finansowych;

14) zaświadczenie właściwych organów podatkowych o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości podmiotu składającego zawiadomienie oraz zaświadczenie wydane przez właściwą instytucję ubezpieczeń społecznych o niezaleganiu w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne;

15) informacje o ratingach podmiotu składającego zawiadomienie oraz jego podmiotów zależnych oraz ich zmianach w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia zawiadomienia, ze wskazaniem instytucji nadającej rating oraz wyjaśnieniem jego znaczenia, albo o braku takiego ratingu;

16) oświadczenie o liczbie akcji lub praw z akcji, które mają być nabyte albo objęte, ze wskazaniem ich udziału w liczbie głosów na walnym zgromadzeniu i kapitale zakładowym z uwzględnieniem wszystkich przywilejów lub ograniczeń, lub charakterystykę będących przedmiotem zamierzonego nabycia uprawnień podmiotu dominującego wraz z prawami lub statusem, z którymi wiążą się te uprawnienia;

17) w przypadku działania w porozumieniu – charakterystykę porozumienia, ze wskazaniem prawa właściwego oraz praw i obowiązków stron porozumienia;

18) oświadczenie o wysokości i udokumentowanym źródle pochodzenia środków, które mają być przeznaczone na realizację zamiaru, o którym mowa w art. 106 ust. 1 ustawy, oraz o sposobie i terminach ich przekazania, jak również wskazanie, czy są one pożyczone lub w inny sposób obciążone, ze wskazaniem pożyczkodawcy lub podmiotu, na rzecz którego środki są obciążone, oraz tytułu prawnego do korzystania z tych środków, warunków udzielenia pożyczki lub obciążenia środków i zwrotu pożyczki lub ustania obciążenia;

19) oświadczenie o aktywach podmiotu składającego zawiadomienie, które mają być zbyte w ciągu roku od dnia złożenia zawiadomienia, ze wskazaniem żądanej ceny;

20) w zakresie informacji dotyczących planów marketingowych, operacyjnych, finansowych oraz organizacji i zarządzania – plany inwestycyjne składającego zawiadomienie w stosunku do domu maklerskiego oraz proponowane kierunki rozwoju działalności domu maklerskiego:

    a) w przypadku zamiaru nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji domu maklerskiego w liczbie pozwalającej na uzyskanie lub przekroczenie 50% głosów

na walnym zgromadzeniu lub w kapitale zakładowym albo stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego plan działalności obejmujący:

- plan rozwoju działalności domu maklerskiego, obejmujący uzasadnienie zamiaru, którego dotyczy zawiadomienie, średnioterminowe cele finansowe, kierunki rozwoju działalności obejmujące przewidywane zmiany w zakresie docelowych grup klientów i oferowanych produktów, działania mające na celu integrację domu maklerskiego z grupą podmiotów, do której należy podmiot składający zawiadomienie,
- oczekiwane przyszłe dane finansowe domu maklerskiego na okres 3 lat, obejmujące przewidywany bilans oraz rachunek zysków i strat, przewidywane wskaźniki wypłacalności, informację o poziomie narażenia na poszczególne rodzaje ryzyka, przewidywane transakcje wewnątrz grupy,
- opis wpływu realizacji zamiaru objętego zawiadomieniem na organizację domu maklerskiego i zarządzanie domem maklerskim, obejmujący liczbę członków zarządu i podział zadań między członków zarządu, projektowane regulacje wewnętrzne domu maklerskiego, w tym w zakresie rachunkowości, badania sprawozdań finansowych i kontroli wewnętrznej, oraz osoby odpowiedzialne za ich realizację,
- projektowaną architekturę systemów informatycznych domu maklerskiego, w tym w zakresie polityki kontraktowej, przepływu danych, zastosowania oprogramowania wewnętrznego i zewnętrznego oraz bezpieczeństwa danych i systemów,
- politykę w zakresie zlecania wykonywania czynności maklerskich innym podmiotom, w tym w zakresie praw i obowiązków domu maklerskiego w ramach umów z tymi podmiotami,

b) w przypadku kiedy zamiar dotyczy nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji w liczbie odpowiadającej 20% lub więcej głosów na walnym zgromadzeniu domu maklerskiego lub jego kapitału zakładowego strategię działalności obejmującą:

- okres, przez jaki podmiot składający zawiadomienie zamierza posiadać akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego oraz zamiary zwiększenia, zmniejszenia lub utrzymania liczby posiadanych akcji lub praw z akcji w przyszłości,
- oświadczenie, czy podmiot składający zawiadomienie zamierza być aktywnym akcjonariuszem mniejszościowym, ze wskazaniem, jakie kierunki rozwoju

działalności domu maklerskiego będzie popierał, a jakich nie, wraz z uzasadnieniem takiego stanowiska,

– oświadczenie o woli i możliwościach finansowych udziału w podwyższaniu kapitału zakładowego domu maklerskiego w przypadku rozwoju jego działalności lub trudności finansowych,
– szczegółowy opis wpływu na finanse domu maklerskiego (z uwzględnieniem polityki w zakresie dywidendy),
– strategię rozwoju domu maklerskiego,
– lokaty aktywów,
– oczekiwania podmiotu składającego zawiadomienie w zakresie wskazanym w lit. a tiret pierwsze,

c) w przypadku kiedy zamiar dotyczy nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji w liczbie odpowiadającej 10% lub więcej głosów na walnym zgromadzeniu domu maklerskiego lub jego kapitału zakładowego, strategię działalności obejmującą dane wskazane w lit. b tiret 1–3;

21) pełnomocnictwo lub inny dokument potwierdzający umocowanie osób podpisujących zawiadomienie do działania w imieniu podmiotu składającego zawiadomienie;

22) pełnomocnictwo do doręczeń w toku postępowania w przedmiocie zawiadomienia – w sytuacji, o której mowa w art. 106e ust. 1 ustawy.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER

ROZWOJU I FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 106b ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768), dalej „ustawa”, którego treść zmieniona zostanie projektem ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, dalej: „projekt ustawy”.

Projekt rozporządzenia określa dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia o zamiarze nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji domu maklerskiego lub do zawiadomienia o zamiarze stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego, składanego na podstawie art. 106 ust. 1 ustawy.

Projekt ustawy dokonuje zmiany wytycznych upoważnienia ustawowego zawartego w art. 106b ust. 3, z uwagi na fakt, że zakres informacji, które należy załączyć do zawiadomienia o zamiarze nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji domu maklerskiego lub do zawiadomienia o zamiarze stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego został określony bezpośrednio w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/1946 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie uzupełnienia dyrektyw 2004/39/WE i 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wyczerpującego wykazu informacji, które potencjalni nabywcy muszą umieścić w powiadomieniu o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017, str. 32).

Mając na uwadze, iż określony rozporządzeniem 2017/1946 zakres informacji przekazywanych organowi nadzoru przed podmiot zamierzający nabyć albo objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego lub zamierzający stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego, są co do zasady tożsame z zakresem przewidzianym dotychczas w art. 106b ust. 1, projektowane rozporządzenie odzwierciedla przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 sierpnia 2010 r. w sprawie dokumentów załączanych do zawiadomień o zamiarze nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji domu maklerskiego lub o zamiarze stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego (Dz. U. poz. 1084).

W projekcie rozporządzenia przyjęto, iż rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały, nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077) należy podnieść, że projektodawca nie przewiduje, aby rozporządzenie miało wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie dokumentów załączanych do zawiadomień o zamiarze nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji domu maklerskiego lub o zamiarze stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu**	**Data sporządzenia** 19 grudnia 2017 r. **Źródło:** Art. 106b ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768) **Nr w wykazie prac**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 106b ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia określa dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia o zamiarze nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji domu maklerskiego lub do zawiadomienia o zamiarze stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego, składanego na podstawie art. 106 ust. 1 ustawy.
Mając na uwadze, iż określony rozporządzeniem 2017/1946 zakres informacji przekazywanych organowi nadzoru przed podmiot zamierzający nabyć albo objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego lub zamierzający stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego, są co do zasady tożsame z zakresem przewidzianym dotychczas w art. 106b ust. 1, projektowane rozporządzenie odzwierciedla przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 sierpnia 2010 r. w sprawie dokumentów załączanych do zawiadomień o zamiarze nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji domu maklerskiego lub o zamiarze stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego (Dz. U. poz. 1084).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane zmiany, co do zasady, wiążą się z dostosowaniem przepisów zmienianego rozporządzenia do prawa Unii Europejskiej, z tego też względu należy przyjąć, że są zgodne z rozwiązaniami przyjętymi w innych państwach członkowskich UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Firmy inwestycyjne	48 (stan na dzień 19.12.2017 r.)	https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_rynku_kapitalowego/domy_maklerskie	Konieczność dostosowania prowadzonej działalności do nowych przepisów

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z … r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	gospodarka							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W opinii projektodawcy wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Wynika to z faktu, że odzwierciedla ono, co do zasady, obecnie obowiązujące regulacje.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy
Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.
10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na wymienione obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Przepisy będą wykonywane w bieżącej działalności spółek prowadzących rynek regulowany.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana na bieżąco, na podstawie wniosków wynikających z działań nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A R O Z W O J U I F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie szczegółowego zakresu zadań komitetu do spraw nominacji[2)]

Na podstawie art. 110ca ust. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. …) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres zadań komitetu do spraw nominacji, o którym mowa w art. 110ca ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

§ 2. Komitet do spraw nominacji:

1) dokonuje wyboru i zaleca radzie nadzorczej kandydatów na wolne stanowiska członków zarządu;
2) ocenia równowagę w składzie zarządu pod względem wiedzy, umiejętności, różnorodności i doświadczenia;
3) przygotowuje opis zadań i umiejętności wymaganych na danym stanowisku członka zarządu;
4) ocenia przewidywane zaangażowanie pod względem poświęcanego czasu, wymagane na danym stanowisku członka zarządu;
5) określa docelowy poziom reprezentacji płci niedostatecznie reprezentowanej w składzie zarządu;
6) opracowuje politykę dotyczącą zwiększenia liczby osób niedostatecznie reprezentowanej płci w składzie zarządu w celu osiągnięcia poziomu docelowego, określonego zgodnie z pkt 5;

---

1) Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 2331).

2) Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji uzupełnia wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1).

7) okresowo, nie rzadziej niż raz w roku, dokonuje oceny struktury, wielkości, składu i skuteczności działania zarządu oraz przedstawia zarządowi zalecenia w odniesieniu do wszelkich zmian;
8) okresowo, nie rzadziej niż raz w roku, dokonuje oceny wiedzy, umiejętności i doświadczenia poszczególnych członków zarządu i rady nadzorczej, przygotowuje sprawozdanie w tym zakresie oraz przedstawia je zarządowi i radzie nadzorczej;
9) dokonuje okresowego przeglądu polityki banku w zakresie doboru i powoływania pracowników zajmujących stanowiska kierownicze i kieruje do rady nadzorczej odpowiednie zalecenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER

ROZWOJU I FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 110ca ust. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768), dodanego na mocy projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, dalej: „projekt ustawy”.

Projekt rozporządzenia określa szczegółowy zakres zadań komitetu do spraw nominacji.

Projekt rozporządzenia w zakresie swojej regulacji uzupełnia wdrożenie dyrektywy 2013/36/UE[3)].

§ 1 projektu określa przedmiot regulacji rozporządzenia zgodnie z treścią delegacji ustawowej zawartej w art. 110ca ust. 5 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

§ 2 określa zadania, jakie będzie wykonywał komitet do spraw nominacji. Działanie komitetu ma na celu usprawnienie procesu wyboru członków zarządu, przy jednoczesnym zapewnieniu, że organ ten będzie wykonywał swoje funkcje w sposób efektywny i profesjonalny. Komitet będzie miał przy tym obowiązek uwzględniania szerokiego zestawu cech i kompetencji przy zatrudnianiu członków organu zarządzającego i wprowadzenia w tym celu polityki propagującej różnorodność w ramach organu zarządzającego.

Z kolei w § 3 określono informacje związane z realizacją zadań komitetu do spraw nominacji, jakie dom maklerski przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego i podaje do wiadomości publicznej. Przekazanie informacji organowi nadzoru oraz ich podanie do publicznej wiadomości stanowi realizację obowiązku wynikającego z art. 435 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 575/2013[4)].

W projekcie rozporządzenia przyjęto, iż rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Z uwagi na zakres zmian wprowadzanych projektem odstąpiono

---

3) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1).

4) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 336 z 10.12.2016, str. 36 oraz Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4).

od wynikającej z postanowień uchwały Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) zasady ustalania na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca daty wejścia w życie przepisów określających warunki prowadzenia działalności gospodarczej.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077) należy podnieść, że projektodawca nie przewiduje, aby rozporządzenie miało wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie szczegółowego zakresu zadań komitetu do spraw nominacji **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu**	**Data sporządzenia** 19 grudnia 2017 r. **Źródło:** Art. 110ca ust. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768) **Nr w wykazie prac**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu zadań komitetu do spraw nominacji, przy uwzględnieniu potrzeby zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania domem maklerskim.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt określa zadania, jakie będzie w domu maklerskim wykonywał komitet do spraw nominacji. Działanie komitetu ma na celu usprawnienie procesu wyboru członków zarządu, przy jednoczesnym zapewnieniu, że organ ten będzie wykonywał swoje funkcje w sposób efektywny i profesjonalny.
W rozporządzeniu określono także informacje związane z realizacją zadań komitetu do spraw nominacji, jakie dom maklerski przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego i podaje do wiadomości publicznej, co stanowi wykonanie obowiązku wynikającego z prawa Unii Europejskiej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane zmiany, co do zasady, wiążą się z dostosowaniem przepisów zmienianego rozporządzenia do prawa Unii Europejskiej, z tego też względu należy przyjąć, że są zgodne z rozwiązaniami przyjętymi w innych państwach członkowskich UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Firmy inwestycyjne	48 (stan na dzień 19.12.2017 r.)	https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_rynku_kapitalowego/domy_maklerskie	Konieczność dostosowania prowadzonej działalności do nowych przepisów

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z … r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	gospodarka							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W opinii projektodawcy wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Wynika to z faktu, że odzwierciedla ono, co do zasady, obecnie obowiązujące regulacje.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na wymienione obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przepisy będą wykonywane w bieżącej działalności spółek prowadzących rynek regulowany.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana na bieżąco, na podstawie wniosków wynikających z działań nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A R O Z W O J U I F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie maksymalnej wysokości wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym

Na podstawie art. 18 ust. 6 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.[2)]) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa maksymalną wysokość wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) funduszu inwestycyjnym otwartym – rozumie się przez to fundusz inwestycyjny otwarty w rozumieniu art. 14 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;
2) specjalistycznym funduszu inwestycyjnym otwartym – rozumie się przez to fundusz inwestycyjny otwarty w rozumieniu art. 14 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;
3) wartości aktywów netto – rozumie się przez to wartość aktywów netto w rozumieniu art. 8 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi.

§ 3. Maksymalna wysokość wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym nie może być wyższa niż:

---

1) Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 2331).

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

1) 4,5% średniej wartości aktywów netto funduszu lub subfunduszu w skali roku od dnia 1 stycznia 2019 roku;
2) 4% średniej wartości aktywów netto funduszu lub subfunduszu w skali roku od dnia 1 stycznia 2020 roku;
3) 3,5% średniej wartości aktywów netto funduszu lub subfunduszu w skali roku od dnia 1 stycznia 2021 roku;
4) 3% średniej wartości aktywów netto funduszu lub subfunduszu w skali roku od dnia 1 stycznia 2022 roku.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER
ROZWOJU I FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 18 ust. 6 ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.[3)]), dalej: „ustawa o funduszach inwestycyjnych", które dodane zostanie na mocy projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw.

Na mocy projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw w art. 18 ust. 6 ustawy o funduszach inwestycyjnych przewidziano upoważnienie dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, do określenia, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym. Minister powinien kierować się w szczególności potrzebą zapewnienia konkurencyjności funduszy inwestycyjnych, przy uwzględnieniu sytuacji finansowej towarzystw funduszy inwestycyjnych.

§ 1 projektu określa przedmiot regulacji rozporządzenia, zgodny z treścią delegacji ustawowej zawartej w art. 18 ust. 6 ustawy o funduszach inwestycyjnych.

W § 2 projektu zawarto słownik definiujący pojęcia funduszu inwestycyjnego otwartego, specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego oraz wartości aktywów netto. Definicje zawarte w projekcie rozporządzenia odsyłają do odpowiednich definicji ustawowych, tak aby zapewnić zbieżność pojęć używanych w obu aktach prawnych.

§ 3 projektu rozporządzenia ustanawia maksymalną wysokość wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym. Poziom ten będzie zależny od średniej wartości aktywów netto funduszu lub subfunduszu w skali roku, przy czym będzie on z biegiem czasu obniżany – od 4,5% średniej wartości aktywów netto funduszu lub subfunduszu w skali roku od dnia 1 stycznia 2019 roku, do 3% tej wartości od dnia 1 stycznia 2022 r.

Rozporządzenie wejdzie w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia. Z uwagi na zakres zmian wprowadzanych projektem odstąpiono od wynikającej z postanowień uchwały

---

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) zasady ustalania na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca daty wejścia w życie przepisów określających warunki prowadzenia działalności gospodarczej.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077) należy podnieść, że projektodawca nie przewiduje, aby rozporządzenie miało wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie maksymalnej wysokości wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu**	**Data sporządzenia:** 19 grudnia 2017 r. **Źródło:** Art. 18 ust. 6 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.) **Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rozwoju i Finansów w zakresie działów:** budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego art. 18 ust. 6 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzenia określającego maksymalną wysokość wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym.

Wysokość tego wynagrodzenia będzie zależna od średniej wartości aktywów netto funduszu lub subfunduszu w skali roku, przy czym będzie ona z biegiem czasu obniżana – od 4,5% średniej wartości aktywów netto funduszu lub subfunduszu w skali roku od dnia 1 stycznia 2019 roku, do 3% tej wartości od dnia 1 stycznia 2022 r

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Towarzystwa funduszy inwestycyjnych	65 (stan na dzień 19.12.2017 r.)	https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_rynku_kapitalowego/TFI_i_FI	Konieczność dostosowania działalności do wymogów wskazanych w rozporządzeniu.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ….. r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne		W kontekście wpływu zwiększonych wymagań bezpieczeństwa IT (wdrożenie systemu zarzadzania bezpieczeństwem środowiska teleinformatycznego oraz procesu zarzadzania ciągłością działalności) na koszty i obciążenia administracyjne towarzystw funduszy inwestycyjnych nie jest możliwe oszacowanie potencjalnych kosztów wdrożenia systemu. Towarzystwa funduszy inwestycyjnych powinny już w chwili obecnej posiadać systemy informatyczne zapewniające takie bezpieczeństwo, zaś koszty przyjmowania dodatkowych rozwiązań w zakresie systemów teleinformatycznych, o ile każde z towarzystw funduszy inwestycyjnych po dokonaniu weryfikacji posiadanych aktualnie systemów IT z przepisami uzna je za niezbędne w celu dostosowania się do nowych regulacji, należy uznać za niezbędne w celu zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa działalności towarzystw funduszy inwestycyjnych, w tym zapewnienia jej ciągłości.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie pozostawia konstrukcję dotychczasowego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie sposobu, trybu oraz warunków prowadzenia działalności przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych, natomiast jego treść odzwierciedla zmiany zakresu normowania art. 48a ustawy o funduszach inwestycyjnych, wynikłe z wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw. Z uwagi na powyższe nie przewiduje się znaczącego wzrostu kosztów prowadzenia działalności towarzystw funduszy inwestycyjnych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Towarzystwa funduszy inwestycyjnych zobowiązane zostaną do opracowania i wdrożenia procedury działania w najlepiej pojętym interesie klienta towarzystwa oraz najlepiej pojętym interesie uczestników funduszu, m.in. w zakresie składania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych.

Jednocześnie zakres normowania przepisów rozporządzenia (w porównaniu do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie sposobu, trybu oraz warunków prowadzenia działalności przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych) w określonych przypadkach ograniczony został do zarządzania funduszami inwestycyjnymi otwartymi, tym samym obecne rozporządzenie nie będzie regulować kwestii funkcjonowania towarzystw funduszy inwestycyjnych w związku z zarządzaniem specjalistycznymi funduszami inwestycyjnymi otwartymi i funduszami inwestycyjnymi zamkniętymi. W stosunku do specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych oraz funduszy inwestycyjnych zamkniętych zastosowanie w odpowiednim zakresie znajdą przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru (Dz. Urz. UE L 83 z 22.03.2013, str. 1).

9. Wpływ na rynek pracy

Brak.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Brak

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi z dniem jego wejścia w życie. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu rozporządzenia będzie dokonywana na bieżąco przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A R O Z W O J U I F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie postępowania podmiotów prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa, a także doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów

Na podstawie art. 32a ust. 9 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.[2)]) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) tryb i warunki postępowania podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, w zakresie prowadzenia działalności pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA, a także doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów, w tym pojęcie konfliktu interesów i sposób postępowania podmiotu w zakresie konfliktów interesów;
2) warunki techniczne i organizacyjne prowadzenia działalności, o której mowa w pkt 1, w tym funkcjonowania kontroli wewnętrznej;
3) tryb i warunki postępowania w zakresie przyjmowania lub przekazywania jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych w związku z działalnością, o której mowa w art. 32 ust. 2 i 2b ustawy;

---

1) Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 2331).

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

4) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 32a ust. 3a ustawy, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji;
5) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w art. 32a ust. 3a ustawy, wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji, oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;
2) ustawie o obrocie instrumentami finansowymi – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768);
3) podmiocie – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy;
4) funduszu – rozumie się przez to fundusz inwestycyjny otwarty, specjalistyczny fundusz inwestycyjny otwarty, fundusz zagraniczny oraz fundusz inwestycyjny otwarty z siedzibą w państwie należącym do EEA;
5) nieodpłatnym doradztwie inwestycyjnym – rozumie się przez to doradztwo inwestycyjne, o którym mowa w art. 32 ust. 2b ustawy;
6) zleceniu – rozumie się przez to zlecenie nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy, dyspozycję lub inne oświadczenia woli związane z uczestnictwem w funduszu;
7) kliencie – rozumie się przez to uczestnika funduszu lub inną osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej:
   a) zainteresowaną nabyciem lub odkupieniem jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy lub
   b) która za pośrednictwem podmiotu przekazała zlecenie;
8) kliencie profesjonalnym – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 13a lit. a–m ustawy;
9) osobie powiązanej z podmiotem – rozumie się przez to:
   a) osobę wchodzącą w skład statutowych organów podmiotu, a w przypadku działalności prowadzonej w formie spółki osobowej – także wspólnika lub komplementariusza,
   b) w przypadku spółki cywilnej – wspólnika spółki cywilnej,

c) osobę pozostającą z podmiotem w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze,

d) podmiot należący do tej samej grupy kapitałowej.

2. Podmiot może na wniosek klienta innego niż klient profesjonalny, złożony w postaci papierowej lub elektronicznej, oraz w zakresie określonym w takim wniosku, uznać go za klienta profesjonalnego, jeżeli klient ten wykaże, że posiada wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych oraz właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Przed uwzględnieniem wniosku podmiot ustala wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych przy świadczeniu usług, których wniosek dotyczy.

Rozdział 2

Tryb i warunki prowadzenia działalności

Oddział 1

Promowanie świadczonych usług oraz kontakty z klientami

§ 3. 1. Informacje kierowane przez podmiot do klientów, w tym informacje upowszechniane przez podmiot w celu reklamy lub promocji świadczonych usług, powinny być rzetelne, nie mogą budzić wątpliwości ani wprowadzać w błąd. Informacje upowszechniane przez podmiot w celu reklamy lub promocji świadczonych przez niego usług są w sposób niebudzący wątpliwości oznaczane jako informacje upowszechniane w celu reklamy lub promocji usług.

2. Informacje kierowane do klienta detalicznego albo rozpowszechniane w sposób umożliwiający takiemu klientowi zapoznanie się z nimi:

1) zawierają firmę (nazwę) podmiotu;

2) są przedstawione w sposób zrozumiały dla przeciętnego odbiorcy, do którego są kierowane lub który może się z nimi zapoznać;

3) nie mogą ukrywać, umniejszać ani przedstawiać w sposób niejasny istotnych elementów, stwierdzeń lub ostrzeżeń ani prezentować potencjalnych korzyści płynących z usługi lub instrumentu finansowego, jeżeli jednocześnie w sposób uczciwy i wyraźny nie wskazują istotnych zagrożeń, jakie związane są z daną usługą lub instrumentem finansowym.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, nie mogą wykorzystywać nazwy żadnego organu nadzoru w sposób, który może wskazywać lub sugerować, że organ nadzoru zatwierdził lub zaakceptował produkt lub usługę oferowane przez podmiot.

4. Jeżeli informacje, o których mowa w ust. 1, wskazują korzyści, które można osiągnąć w przypadku skorzystania z usług świadczonych przez podmiot, wskazują one także poziom ryzyka inwestycyjnego związanego z tymi usługami oraz instrumentami finansowymi będącymi przedmiotem danej usługi.

5. Jeżeli informacje, o których mowa w ust. 1, mogą stanowić podstawę podjęcia przez klientów decyzji o skorzystaniu z danej usługi, zawierają one taki zakres danych oraz są przedstawione w taki sposób, aby mogli oni zrozumieć specyfikę danej usługi i będącego przedmiotem danej usługi instrumentu finansowego oraz związane z nim ryzyko. Informacje takie mogą być przekazywane w formie ujednoliconej i zawierają w szczególności dane o:

1) podmiocie oraz świadczonych przez niego usługach;
2) instrumentach finansowych będących przedmiotem usług świadczonych przez podmiot;
3) kosztach i opłatach związanych z usługami świadczonymi przez podmiot.

6. Wymóg, o którym mowa w ust. 5 pkt 3, uznaje się za spełniony w przypadku przekazania klientowi przez podmiot kluczowych informacji dla inwestorów, w zakresie, w jakim koszty i opłaty zostały przedstawione w ich treści.

§ 4. 1. Podmiot przed przyjęciem pierwszego zlecenia lub rozpoczęciem świadczenia usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego przekazuje klientowi, przy użyciu trwałego nośnika informacji lub poprzez zamieszczenie na swojej stronie internetowej, szczegółowe informacje dotyczące podmiotu oraz usługi, która ma być świadczona, obejmujące w szczególności:

1) firmę (nazwę) podmiotu;
2) oświadczenie potwierdzające, że podmiot posiada zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy, oraz nazwę organu nadzoru, który udzielił mu takiego zezwolenia;
3) sposoby komunikowania się klienta z podmiotem oraz sposoby przekazywania zleceń do podmiotu;
4) dane teleadresowe pozwalające na bezpośredni kontakt klienta z podmiotem;
5) podstawowe zasady świadczenia usługi pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy;

6) podstawowe zasady składania reklamacji przez klientów i sposób ich załatwiania przez podmiot;
7) podstawowe zasady postępowania podmiotu w przypadku powstania konfliktu interesów oraz informację, że na żądanie klienta mogą mu zostać przekazane szczegółowe informacje o tych zasadach;
8) koszty i opłaty związane ze świadczonymi usługami pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 8:

1) wskazują łączną kwotę, którą klient jest obowiązany zapłacić, z wyszczególnieniem kosztów i opłat oraz podatków związanych z daną usługą, a jeżeli określenie tej kwoty nie jest możliwe – podstawę jej obliczenia w taki sposób, aby klient mógł ją zweryfikować, przy czym prowizje pobierane przez podmiot w związku ze świadczoną usługą są przedstawiane w podziale na poszczególne pozycje;
2) wskazują waluty obce i koszty wymiany oraz przyjęte przez podmiot zasady ustalania kursów wymiany – w przypadku gdy kwota, o której mowa w pkt 1, lub jej część jest wyrażona w walucie obcej;
3) informują o możliwości wystąpienia innych niż wskazane w pkt 1 kosztów i opłat oraz podatków związanych z transakcjami zawartymi w związku z danym instrumentem finansowym lub usługą, którymi klient może być obciążony, a które nie są płatne za pośrednictwem podmiotu.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być przekazane klientowi także po przyjęciu zlecenia albo w trakcie świadczenia usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego, w przypadku gdy na wniosek klienta zlecenie zostało przyjęte, a usługa jest świadczona przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają przekazanie tych informacji przed przyjęciem zlecenia albo rozpoczęciem świadczenia usługi.

4. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, uznaje się za spełniony w przypadku przekazania klientowi przez podmiot kluczowych informacji dla inwestorów, w zakresie, w jakim koszty i opłaty zostały przedstawione w ich treści.

§ 5. W przypadku gdy podmiot przekazuje klientowi informacje przy użyciu trwałego nośnika informacji, użycie nośnika innego niż papier jest dopuszczalne, jeżeli:

1) uzasadnia to charakter świadczonej usługi;
2) klient, mając możliwość wyboru pomiędzy przekazaniem informacji na papierze albo za pomocą innego trwałego nośnika informacji, wskazuje wyraźnie ten drugi sposób.

§ 6. W przypadku gdy podmiot przekazuje klientom informacje za pośrednictwem strony internetowej podmiotu, nie kierując ich indywidualnie do klienta, korzystanie z tego sposobu przekazu jest dopuszczalne, jeżeli są spełnione następujące warunki:

1) klient udzielił wyraźnej zgody na przekazywanie informacji w taki sposób;
2) jednocześnie z zamieszczeniem informacji na stronie internetowej podmiotu klient zostanie powiadomiony, w postaci elektronicznej, o adresie strony internetowej podmiotu oraz o miejscu na tej stronie, gdzie jest opublikowana informacja;
3) podmiot zapewni aktualność przekazywanej informacji;
4) informacja będzie dostępna na stronie internetowej podmiotu przez czas niezbędny do tego, aby klient mógł się z nią zapoznać.

§ 7. 1. Podmiot udostępnia bezpłatnie kluczowe informacje dla inwestorów funduszu, a w przypadku specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego – również informację dla klienta alternatywnego funduszu inwestycyjnego, o której mowa w art. 222a ustawy, o ile została ona sporządzona.

2. Na żądanie klienta podmiot dostarcza bezpłatnie roczne i półroczne sprawozdanie finansowe oraz prospekt informacyjny funduszu wraz z aktualnymi informacjami o zmianach w tym prospekcie.

§ 8. W przypadku pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu tytułów uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA podmiot przedstawia klientowi dane o ryzyku związanym z inwestowaniem w te tytuły uczestnictwa, obejmujące w szczególności:

1) wskazanie ryzyka związanego z danym rodzajem tytułów uczestnictwa;
2) wskazanie zmienności ceny danych tytułów uczestnictwa;
3) wyeksponowanie cechy dużej zmienności wartości aktywów netto danego funduszu, w przypadku gdy cechuje się on lub może cechować dużą zmiennością ze względu na skład portfela inwestycyjnego lub stosowane techniki zarządzania portfelem;
4) jeżeli fundusz inwestycyjny lokuje większość aktywów w inne kategorie lokat niż papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego albo odzwierciedla skład indeksu papierów wartościowych – wyeksponowane stwierdzenie wskazujące na tę cechę;
5) informację o ryzyku walutowym, w przypadku gdy wpłata i wypłata środków następuje w walucie obcej lub gdy większość aktywów danego funduszu jest lokowana za granicą.

§ 9. W przypadku klientów profesjonalnych § 3 ust. 5 i 6 oraz § 4 nie stosuje się.

Oddział 2

Warunki prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy

§ 10. 1. Podmiot świadczy usługi pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy na podstawie regulaminu określającego sposób i warunki prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy, w szczególności:

1) sposób identyfikacji klientów;
2) sposób postępowania w kontaktach z klientami osób pozostających z podmiotem w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze;
3) sposób przekazywania klientom informacji dotyczących funduszy, w związku z którymi jest świadczona usługa;
4) sposób prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy oraz wskazanie miejsc prowadzenia przez podmiot tej działalności;
5) tryb i warunki składania zleceń za pośrednictwem telefonu, telefaksu lub innych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych lub systemów teleinformatycznych oraz za pomocą informatycznych nośników danych, w szczególności sposób identyfikacji osób składających zlecenia;
6) zasady świadczenia usług nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego, w tym wskazanie trybu i warunków opracowywania przez podmiot rekomendacji oraz ich przekazywania klientowi;
7) terminy, tryb i sposób przekazywania przyjętych zleceń do podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2a pkt 4 ustawy;
8) sposób i terminy załatwiania reklamacji składanych przez klienta;
9) sposób zapobiegania powstawaniu konfliktu interesów, a w przypadku zaistnienia takiego konfliktu – sposób zarządzania konfliktem;
10) sposób wykonywania działalności przez osoby, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy, uwzględniający obowiązki podmiotu w zakresie pośredniczenia w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy.

2. W zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, regulamin określa w szczególności:

1) zasady prowadzenia rejestru reklamacji zawierającego informacje o reklamacjach w związku z działalnością tego podmiotu złożonych w danym roku kalendarzowym oraz sposobie i terminie ich załatwienia;
2) zasady postępowania z reklamacjami w związku z działalnością podmiotu, w tym w szczególności tryb i termin ich rozpatrzenia;
3) zasady postępowania z reklamacjami w związku z działalnością funduszu lub innych podmiotów działających na rzecz funduszu, w tym w szczególności termin i tryb przekazania reklamacji do odpowiedniego podmiotu.

3. W zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, regulamin określa w szczególności:
1) okoliczności, które w odniesieniu do poszczególnych czynności z zakresu działalności polegającej na pośredniczeniu w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy oraz nieodpłatnym doradztwie inwestycyjnym powodują lub mogą powodować powstanie konfliktu interesów związanego z istotnym ryzykiem naruszenia interesów klienta;
2) sposób zarządzania konfliktami interesów.

4. W zależności od rozmiaru i rodzaju prowadzonej przez podmiot działalności oraz poziomu ryzyka naruszenia interesów klientów podmiotu sposób zarządzania konfliktami interesów, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w szczególności:
1) zapobiega przepływowi informacji pomiędzy osobami powiązanymi z podmiotem, wykonującymi w ramach działalności prowadzonej przez podmiot poszczególne czynności, które mogą powodować powstanie konfliktu interesów, w przypadku gdy taki przepływ informacji może zaszkodzić interesom jednego lub kilku klientów, lub zapewnia nadzór nad przepływem takich informacji, jeżeli jest on konieczny;
2) zapewnia nadzór nad osobami powiązanymi z podmiotem, wykonującymi w ramach swoich podstawowych zadań czynności na rzecz i w imieniu klientów, w ramach działalności prowadzonej przez podmiot, których interesy są sprzeczne z interesem klienta podmiotu lub które mogą reprezentować interesy sprzeczne z interesem klienta podmiotu;
3) zapobiega powstaniu bezpośredniej zależności wysokości wynagrodzenia osób powiązanych z podmiotem wykonujących określone czynności w ramach działalności prowadzonej przez podmiot od wysokości wynagrodzenia lub zysków osiąganych przez osoby wykonujące czynności innego rodzaju, które powodują lub mogą powodować powstanie konfliktu interesów;

4) zapobiega możliwości wywierania niekorzystnego wpływu na sposób wykonywania przez osoby powiązane z podmiotem czynności związanych z prowadzeniem przez podmiot działalności w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa funduszy;
5) zapobiega przypadkom jednoczesnego lub następującego bezpośrednio po sobie wykonywania przez tę samą osobę powiązaną z podmiotem czynności związanych z usługami świadczonymi przez dany podmiot, jeżeli mogłoby to wywrzeć niekorzystny wpływ na prawidłowe zarządzanie konfliktami interesów, lub zapewnia nadzór nad sposobem wykonywania tych czynności, jeżeli jest on konieczny.

§ 11. 1. Przed przyjęciem zlecenia nabycia podmiot uzyskuje od klienta informacje o poziomie jego wiedzy i doświadczenia inwestycyjnego, właściwych dla określonego rodzaju oferowanego lub wymaganego produktu lub usługi, niezbędnych do oceny, czy usługa lub produkt są odpowiednie dla klienta, dotyczące:
1) specyfiki inwestowania w jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa oraz ryzyka związanego z inwestowaniem w te instrumenty finansowe;
2) charakteru, wielkości i częstotliwości dokonywania transakcji instrumentami finansowymi dokonywanych przez klienta oraz okresu, w którym były dokonywane;
3) poziomu wykształcenia, zawodu wykonywanego obecnie lub zawodu wykonywanego poprzednio, jeżeli jest to istotne dla dokonania oceny.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, podmiot przyjmuje i utrwala w formie zapewniającej ich autentyczność oraz zgodność z informacjami przedstawionymi przez klienta.

3. Jeżeli na podstawie informacji uzyskanych od klienta podmiot oceni, że dany instrument finansowy lub usługa nie są odpowiednie dla klienta, niezwłocznie informuje o tym klienta.

4. W przypadku gdy klient nie przedstawia informacji, o których mowa w ust. 1, lub przedstawia informacje niewystarczające, podmiot informuje klienta, że klient uniemożliwia mu dokonanie oceny, czy przewidziana usługa lub instrument finansowy są dla niego odpowiednie.

5. Podmiot nie może bezpośrednio lub pośrednio zachęcać klienta do odmowy przekazania informacji.

6. Przepisy ust. 1–5 nie mają zastosowania w przypadku, gdy:
1) spełnione zostały łącznie następujące warunki:

a) przedmiotem zlecenia nabycia będą wyłącznie jednostki uczestnictwa funduszu inwestycyjnego otwartego lub tytuły uczestnictwa funduszu zagranicznego,
b) zlecenie nabycia zostało złożone z wyłącznej inicjatywy klienta,
c) przed przyjęciem przez podmiot zlecenia nabycia klient został poinformowany o możliwości dokonania przez podmiot oceny, czy taki instrument finansowy lub usługa są odpowiednie dla klienta, albo

2) przyjęcie zlecenia było poprzedzone czynnościami, o których mowa w § 27, a informacje uzyskane od klienta przez podmiot w związku ze świadczeniem usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego pozostają aktualne.

7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się w przypadku, gdy podmiot uzna, że składający zlecenie nabycia klient profesjonalny posiada niezbędne doświadczenie i wiedzę pozwalające na zrozumienie i dokonanie oceny ryzyka związanego z danymi jednostkami uczestnictwa, tytułami uczestnictwa lub świadczonymi usługami.

§ 12. 1. Podmiot dokonuje oceny, o której mowa w § 11 ust. 1, na podstawie informacji przekazanych przez klienta, chyba że istnieją obiektywne przesłanki do uznania, że informacje te są nieaktualne, nierzetelne lub niepełne.

2. Podmiot, w zakresie niezbędnym do dokonania oceny, o której mowa w § 11 ust. 1, może wykorzystać informacje dotyczące klienta otrzymane od towarzystwa, firmy inwestycyjnej, zagranicznej firmy inwestycyjnej lub banku prowadzącego działalność, o której mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, o ile klient wyraził na to zgodę lub podmioty te wykonują na rzecz klienta czynności związane z realizacją jego zlecenia, a z okoliczności sprawy wynika, iż otrzymane informacje są aktualne, rzetelne i pełne.

§ 13. Podmiot przekazuje zlecenia przyjęte od klientów w terminach określonych w regulaminie, o którym mowa w § 10 ust. 1.

Oddział 3

Zapobieganie występowaniu konfliktów interesów

§ 14. 1. Wewnętrzna struktura organizacyjna podmiotu zapobiega powstawaniu konfliktów interesów, a w przypadku powstania konfliktu interesów – zapewnia ochronę interesów klientów podmiotu przed jego szkodliwym wpływem.

2. Przez konflikt interesów rozumie się znane podmiotowi okoliczności, które mogą doprowadzić do powstania sprzeczności między interesem podmiotu lub osoby powiązanej

z podmiotem a obowiązkiem działania przez podmiot w sposób rzetelny, z uwzględnieniem najlepiej pojętego interesu klienta tego podmiotu oraz okoliczności, które mogą doprowadzić do sprzeczności pomiędzy interesami klientów tego podmiotu.

3. Konflikt interesów może powstać w szczególności w przypadku, gdy podmiot lub osoba powiązana z podmiotem:

1) może uzyskać korzyść lub uniknąć straty na skutek poniesienia straty lub nieuzyskania korzyści przez co najmniej jednego klienta tego podmiotu;
2) posiada powód, aby udzielać klientowi lub grupie klientów preferencji w stosunku do innego klienta lub grupy klientów tego podmiotu;
3) posiada interes rozbieżny z interesem klienta;
4) prowadzi taką samą działalność jak działalność prowadzona przez klienta podmiotu;
5) otrzyma od osoby innej niż klient korzyść majątkową, inną niż standardowe prowizje i opłaty, w związku z usługą świadczoną na rzecz klienta.

4. W przypadku podmiotu, który wchodzi w skład grupy kapitałowej, regulamin określający sposób i warunki prowadzenia działalności w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń, w części dotyczącej zarządzania konfliktami interesów, uwzględnia także wszystkie czynniki mogące powodować powstanie konfliktu interesów, o których podmiot wie lub powinien wiedzieć, a które wynikają ze struktury organizacyjnej oraz rodzaju działalności innych członków tej grupy kapitałowej.

5. Środki i procedury zarządzania konfliktami interesów zapewniają osobom powiązanym z podmiotem, zaangażowanym w wykonywanie przez podmiot czynności w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy oraz nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego, niezależność wykonywania tych czynności, z uwzględnieniem zakresu i rodzaju działalności prowadzonej przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, do której należy podmiot, oraz możliwego stopnia naruszenia interesów klientów.

§ 15. Przed przyjęciem zlecenia podmiot informuje klienta, przy użyciu trwałego nośnika informacji, o istniejących konfliktach interesów związanych ze świadczeniem usług w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy oraz nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego, chyba że struktura organizacyjna podmiotu oraz jego regulacje wewnętrzne zapewniają, że w przypadku powstania konfliktu interesów nie dojdzie do naruszenia interesu klienta. Informacja zawiera dane pozwalające klientowi na podjęcie świadomej decyzji o złożeniu zlecenia podmiotowi.

Oddział 4

Warunki organizacyjne i techniczne

§ 16. 1. Podmiot opracowuje i wdraża system kontroli wewnętrznej służący zapewnieniu zgodności działalności podmiotu oraz osób działających na jego rzecz z obowiązującymi przepisami prawa oraz procedurami i regulaminami wewnętrznymi obowiązującymi w podmiocie.

2. Podmiot wyznacza, spośród osób zatrudnionych, osobę odpowiedzialną za przeprowadzanie kontroli w zakresie działalności polegającej na przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń. Osoba ta w szczególności:

1) sprawuje nadzór nad działalnością podmiotu oraz osób w nim zatrudnionych według kryterium zgodności z przepisami prawa oraz procedurami i regulaminami wewnętrznymi obowiązującymi w podmiocie;
2) przeprowadza kontrole działalności podmiotu oraz osób w nim zatrudnionych według kryteriów określonych w pkt 1;
3) sprawuje nadzór nad przepływem informacji poufnych i informacji stanowiących tajemnicę zawodową, dostępem do tych informacji oraz przeciwdziałaniem ich wykorzystywaniu w sposób niezgodny z przepisami prawa lub procedurami i regulaminami wewnętrznymi obowiązującymi w podmiocie przez osoby obowiązane do ich przestrzegania;
4) doradza oraz na bieżąco pomaga osobom wykonującym czynności, w ramach prowadzonej przez podmiot działalności, w wypełnianiu przez te osoby obowiązków zgodnie z przepisami prawa oraz procedurami i regulaminami wewnętrznymi obowiązującymi w podmiocie;
5) prowadzi rejestr pełnomocnictw udzielonych zgodnie z art. 34 ustawy;
6) sprawuje nadzór nad załatwianiem reklamacji klientów podmiotu oraz prowadzi rejestr reklamacji;
7) odpowiednio dokumentuje wyniki przeprowadzonych kontroli oraz przedstawia je właściwym organom podmiotu.

3. Osoba, o której mowa w ust. 2, nie rzadziej niż raz do roku, sporządza pisemny raport prawidłowości i skuteczności wypełniania przez podmiot obowiązków związanych z prowadzoną działalnością podmiotu. Raport zawiera w szczególności wskazanie

ujawnionych w danym roku kalendarzowym nieprawidłowości oraz środków podejmowanych w przypadkach zaistnienia nieprawidłowości.

4. Zasady przeprowadzania kontroli wewnętrznych określa regulamin kontroli wewnętrznej, który określa w szczególności:

1) cel i zakres przeprowadzanych kontroli;
2) szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania kontroli oraz założenia dotyczące ich częstotliwości;
3) zakres obowiązków osoby przeprowadzającej kontrolę;
4) szczegółowe zasady dokumentowania wyników kontroli i przedstawiania ich odpowiednim organom podmiotu;
5) tryb postępowania w przypadku ujawnienia podczas kontroli nieprawidłowości w zakresie działania podmiotu lub osób z nim powiązanych.

§ 17. 1. Podmiot przeprowadza szkolenia członków organów podmiotu, pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę oraz osób fizycznych pozostających z podmiotem w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, w zakresie procedur i regulaminów wewnętrznych obowiązujących w podmiocie oraz regulacji prawnych związanych z pośrednictwem w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy, przed podjęciem przez te osoby pełnienia funkcji lub wykonywania czynności w zakresie pośredniczenia w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy.

2. Podmiot gromadzi informacje o przeprowadzonych szkoleniach, w szczególności dotyczące terminów szkoleń, zakresu szkoleń oraz uczestników poszczególnych szkoleń.

3. W ramach systemu kontroli wewnętrznej podmiot prowadzi i aktualizuje książkę procedur zawierającą procedury i regulaminy wewnętrzne obowiązujące w tym podmiocie w związku z prowadzoną działalnością. Książka procedur może być prowadzona w postaci elektronicznej.

4. Podmiot regularnie weryfikuje systemy oraz procedury i regulaminy wewnętrzne obowiązujące w podmiocie według kryterium prawidłowości i skuteczności wypełniania przez podmiot obowiązków wynikających z przepisów oraz podejmuje działania mające na celu eliminację nieprawidłowości.

§ 18. 1. Podmiot prowadzi dziennik kontroli zawierający informacje o kontrolach wewnętrznych przeprowadzanych w podmiocie w roku kalendarzowym, który zawiera:

1) oznaczenie podmiotu kontrolującego;
2) zakres kontroli;
3) datę rozpoczęcia kontroli;
4) datę zakończenia kontroli;
5) wnioski z kontroli lub zalecenia pokontrolne.

2. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, podlegają wpisowi do dziennika kontroli nie później niż w dniu rozpoczęcia kontroli, a dane, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5 – niezwłocznie po jej zakończeniu.

§ 19. 1. Podmiot opracowuje i wdraża procedurę zapobiegającą ujawnieniu lub wykorzystaniu informacji stanowiących tajemnicę zawodową przez osoby kierujące działalnością podmiotu i osoby uczestniczące w świadczeniu usług lub osoby posiadające dostęp do tych informacji.

2. Procedura zawiera w szczególności:
1) wskazanie stanowisk, na których są zatrudnione osoby objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej, oraz wyraźny zakaz ujawniania i wykorzystywania przez te osoby takich informacji;
2) wskazanie wyjątków od zakazu ujawniania informacji stanowiących tajemnicę zawodową;
3) sposób postępowania z dokumentami zawierającymi informacje stanowiące tajemnicę zawodową, w szczególności sposób dostępu i ewidencjonowania tego dostępu oraz sposób zapewnienia bezpieczeństwa informacji;
4) sposób i tryb przeprowadzania kontroli w zakresie obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej.

§ 20. 1. W podmiocie funkcjonuje sformalizowany, skuteczny system zarządzania bezpieczeństwem środowiska teleinformatycznego, zapewniający adekwatny do poziomu ryzyka poziom bezpieczeństwa informacji.

2. Podmiot wprowadza zabezpieczenia urządzeń uniemożliwiające nieuprawniony dostęp do systemów teleinformatycznych i przetwarzania danych.

3. Systemy teleinformatyczne podmiotu są zabezpieczone przed nieuprawnionym dostępem do danych przetwarzanych przez te systemy.

4. Podmiot opracowuje i wdraża wewnętrzne procedury dostępu do jego systemów teleinformatycznych oraz stosuje sformalizowane zasady oraz mechanizmy techniczne

zapewniające właściwy poziom kontroli dostępu logicznego do danych i informacji oraz dostępu fizycznego do kluczowych elementów infrastruktury teleinformatycznej, umożliwiające odtworzenie historii dostępu do systemów teleinformatycznych, wraz z historią modyfikacji i przetwarzania danych.

5. Urządzenia i systemy teleinformatyczne podmiotu powinny być zabezpieczone przed utratą danych spowodowaną awarią, zakłóceniami lub zdarzeniami losowymi. W celu zapewnienia ciągłości obsługi i pracy systemów teleinformatycznych podmiot, przynajmniej raz dziennie, tworzy kopię bazy danych lub stosuje inne środki techniczne umożliwiające odtworzenie danych oraz podjęcie pracy systemów teleinformatycznych w przypadku awarii lub utraty części lub całości danych w podstawowych bazach danych. Podmiot zapewnia poufność, integralność i dostępność kopii bazy danych.

§ 21. 1. Podmiot przyjmujący zlecenia klientów przekazywane za pomocą telefonu, telefaksu lub innych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych lub systemów teleinformatycznych oraz za pomocą informatycznych nośników danych zapewnia:

1) poufność składanych zleceń, w szczególności ich zabezpieczenie przed odsłuchaniem lub odczytaniem przez osoby nieuprawnione;
2) integralność składanych zleceń, w szczególności ich zabezpieczenie przed modyfikacją lub usunięciem przez osoby nieuprawnione;
3) zabezpieczenie przed możliwością ich składania przez osoby nieuprawnione, w szczególności przez ustalenie odrębnego identyfikatora lub hasła dla każdego klienta;
4) rejestrację daty i czasu otrzymania zlecenia;
5) możliwość potwierdzenia klientowi faktu złożenia zlecenia – z wyłączeniem zleceń składanych za pośrednictwem telefonu.

2. Podmiot dokłada należytej staranności w celu zapewnienia sprawnej obsługi klientów w zakresie przyjmowania zleceń w sposób określony w ust. 1, w szczególności podmiot może przyjmować takie zlecenia po uprzedniej identyfikacji osoby składającej zlecenie, zgodnej z zasadami ustalonymi między podmiotem a tym klientem.

§ 22. 1. Podmiot zapewnia, aby w miejscach, w których jest prowadzona przez niego działalność, znajdowały się urządzenia telekomunikacyjne umożliwiające stały i bezpośredni kontakt z centralą podmiotu, a także zapewniające sprawną obsługę klientów.

2. W pomieszczeniu, w którym jest prowadzona działalność, powinno znajdować się wyodrębnione miejsce umożliwiające klientom złożenie zlecenia z zachowaniem poufności.

3. Pomieszczenia, w których jest prowadzona działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy, powinny być zabezpieczone przed niekontrolowanym dostępem osób nieuprawnionych.

§ 23. Podmiot prowadzi rejestr wszystkich zleceń złożonych przez klientów w danym roku kalendarzowym.

§ 24. Podmiot prowadzi rejestr umów podpisywanych z poszczególnymi funduszami i towarzystwami zawierający:

1) datę podpisania umowy;
2) wskazanie funduszy, których jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa będą dystrybuowane w ramach zawartej umowy.

§ 25. 1. Podmiot przechowuje i archiwizuje dokumenty związane z prowadzeniem działalności w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy oraz nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego, w szczególności:

1) formularze zleceń złożonych przez klientów;
2) dokumenty zawierające oświadczenia woli oraz inne dokumenty uzyskane stosownie do § 11 ust. 1 oraz § 29 ust. 1, dotyczące wiedzy i doświadczenia klienta;
3) dokumenty udzielonych pełnomocnictw;
4) kopie sporządzanych przez podmiot dokumentów, które są przekazywane wraz z przyjętym zleceniem lub innym oświadczeniem woli do podmiotu prowadzącego rejestr uczestników funduszy inwestycyjnych;
5) inne niż wskazane w pkt 1–4 dokumenty związane z prowadzeniem przez podmiot działalności w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, są przechowywane oddzielnie od innych dokumentów i akt gromadzonych przez podmiot w związku z wykonywaną przez niego działalnością inną niż określona w ust. 1.

3. Przechowywanie i archiwizowanie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również:

1) zleceń oraz innych oświadczeń woli przyjętych za pośrednictwem telefonu, telefaksu lub innych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych lub systemów teleinformatycznych oraz za pomocą informatycznych nośników danych;

2) informacji przekazywanych lub otrzymywanych przez podmiot za pośrednictwem telefonu, telefaksu lub innych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych lub systemów teleinformatycznych oraz za pomocą informatycznych nośników danych;
3) dokumentów sporządzonych lub otrzymanych przez podmiot za pomocą informatycznych nośników danych.

§ 26. 1. Zasady archiwizacji dokumentów związanych z działalnością podmiotu określa regulamin przechowywania i archiwizacji dokumentów, który określa w szczególności:
1) rodzaj przechowywanych dokumentów;
2) sposób przechowywania dokumentów i innych nośników informacji;
3) sposób zabezpieczenia zarchiwizowanych dokumentów i innych nośników informacji przed nieuprawnionym dostępem;
4) sposób sprawowania nadzoru nad prawidłowością gromadzenia i archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji;
5) okres przechowywania zarchiwizowanych dokumentów i innych nośników informacji;
6) wskazanie stanowisk, na których są zatrudnione osoby odpowiedzialne za gromadzenie i przechowywanie dokumentów i innych nośników informacji.

2. Dokumenty, o których mowa w § 25 ust. 3, są przechowywane na nośnikach informacji umożliwiających odczytanie treści informacji zawartych w tych dokumentach przez cały okres ich przechowywania.

3. Dokumenty oraz inne nośniki informacji zawierające dane, które podmiot przechowuje i archiwizuje, są przechowywane w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osobom nieupoważnionym oraz umożliwiający kontrolę dostępu, zapewniającą możliwość śledzenia modyfikacji i przetwarzania danych.

4. Podmiot zapewnia należyte zabezpieczenie pomieszczeń, w których jest prowadzone archiwum, prowadzi ewidencję korzystania z archiwum oraz wyznacza osobę odpowiedzialną za prowadzenie archiwum.

Rozdział 3

Świadczenie usług nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego

§ 27. 1. W ramach usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego podmiot opracowuje i przekazuje klientowi pisemną lub ustną rekomendację, przygotowaną w oparciu o potrzeby i sytuację klienta, dotyczącą nabycia, zbycia lub innych zleceń związanych z uczestnictwem w funduszu w zakresie określonych jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa

funduszy albo powstrzymania się od nabycia, zbycia lub innych zleceń dotyczących tych instrumentów finansowych.

2. Zasady świadczenia przez podmiot usług nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego określa regulamin, o którym mowa w § 10 ust. 1.

§ 28. Podmiot dokłada należytej staranności w celu zapewnienia, aby osoby, o których mowa w art. 33 ustawy, nie świadczyły usług nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego.

§ 29. 1. Przed rozpoczęciem świadczenia usługi nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego podmiot uzyskuje od klienta informacje niezbędne do ustalenia, czy przy należytym uwzględnieniu charakteru i zakresu tej usługi rekomendowane nabycie, zbycie lub inne zlecenie związane z uczestnictwem w funduszu albo powstrzymanie się od nabycia, zbycia lub innych zleceń związanych z uczestnictwem w funduszu:

1) realizuje cele inwestycyjne klienta;
2) nie jest związane z ryzykiem, którego poziom przekraczałby możliwości inwestycyjne klienta;
3) ma charakter pozwalający na jej zrozumienie przez klienta i dokonanie oceny związanego z nią ryzyka, biorąc pod uwagę posiadane przez tego klienta wiedzę i doświadczenie;
4) uwzględnia sytuację finansową klienta.

2. Informacje dotyczące celów inwestycyjnych klienta, odpowiednio do jego potrzeb, zawierają informacje o długości okresu, w którym klient zamierza dokonywać inwestycji, jego preferencjach dotyczących poziomu i profilu ryzyka oraz celu inwestycji.

3. Informacje dotyczące sytuacji finansowej klienta, odpowiednio do jego potrzeb, wskazują źródła i wysokości stałych dochodów, posiadane aktywa, w tym aktywa płynne, inwestycje, nieruchomości oraz stałe zobowiązania finansowe.

4. W przypadku gdy klient nie przedstawia informacji, o których mowa w ust. 1, lub przedstawia informacje niewystarczające, podmiot informuje klienta, że klient uniemożliwia mu dokonanie oceny, czy przewidziana usługa lub instrument finansowy są dla niego odpowiednie.

5. Podmiot nie może bezpośrednio lub pośrednio zachęcać klienta do odmowy przekazania informacji.

6. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się w przypadku, gdy podmiot uzna, że klient profesjonalny posiada niezbędne doświadczenie i wiedzę pozwalające na zrozumienie

i dokonanie oceny ryzyka związanego z danymi jednostkami uczestnictwa, tytułami uczestnictwa lub świadczonymi usługami oraz jest w stanie ponieść ryzyko inwestycyjne zgodne z jego celami inwestycyjnymi.

Rozdział 4

Zasady uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące czynności w podmiocie

§ 30. 1. Podmiot zapewnia powierzanie wykonywania czynności pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA, a także doradztwa inwestycyjnego osobom posiadającym niezbędny zakres wiedzy, umiejętności oraz kwalifikacje dla prawidłowego wykonywania tych czynności.

2. Osoby wykonujące czynności, o których mowa w ust. 1, są obowiązane doskonalić umiejętności zawodowe, w tym przez odbywanie co najmniej 15 godzin szkolenia zawodowego. Wymiar szkolenia zawodowego nie może przekraczać 8 godzi dziennie.

3. Szkolenie zawodowe uwzględnia charakter wykonywanych czynności oraz ich zakres.

4. Podmiot zapewnia przeprowadzenie szkolenia, jego odpowiedni poziom oraz przeprowadzenie go przez osoby posiadające wykształcenie lub doświadczenie zawodowe odpowiednie do jego zakresu tematycznego.

5. Szkolenie zawodowe jest prowadzone w formie zapewniającej efektywne przekazanie treści, w szczególności w formie wykładów, seminarium lub e-lerningu.

6. W przypadku szkoleń prowadzonych w formie e-lerningu wymagane jest zaliczenie testu obejmującego zakres tematyczny szkolenia. Test może odbyć się w formie elektronicznej.

7. Po odbyciu szkolenia zawodowego podmiot przeprowadzający szkolenie wystawia dokument poświadczający jego odbycie, zawierający:

1) datę i miejsce wystawienia dokumentu;
2) datę i miejsce przeprowadzenia szkolenia;
3) imię i nazwisko oraz datę urodzenia uczestnika szkolenia;
4) zakres tematyczny szkolenia i jego wymiar godzinowy;

5) dane podmiotu organizującego szkolenie, obejmujące jego imię i nazwisko lub firmę, oraz adres;
6) imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za przeprowadzenie lub przygotowanie szkolenia, ich wykształcenie i doświadczenie zawodowe;
7) imię i nazwisko oraz podpis osoby wystawiającej dokument.

9. W przypadku szkoleń prowadzonych w formie e-learningu dokument poświadczający odbycie szkolenia zawiera:

1) datę wystawienia dokumentu;
2) imię i nazwisko oraz datę urodzenia uczestnika szkolenia;
3) zakres tematyczny szkolenia i jego wymiar godzinowy;
4) dane podmiotu organizującego szkolenie, obejmujące jego imię i nazwisko lub firmę, oraz adres;
5) imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za przygotowanie szkolenia, ich wykształcenie i doświadczenie zawodowe;
6) imię i nazwisko oraz podpis elektroniczny osoby wystawiającej dokument.

Rozdział 5

Przepis przejściowy i przepis końcowy

§ 31. Podmioty świadczące usługi pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy przed dniem wejścia w życie rozporządzenia są obowiązane dostosować prowadzoną działalność do wymogów określonych w § 19 i § 20 w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 32. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER

ROZWOJU I FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 32a ust. 10 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.[3)]), dalej: „ustawa”. Art. 32a ustawy został zmieniony projektem ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw w taki sposób, że upoważnienie zawarte w dotychczasowym art. 32a ust. 9 zostało zmodyfikowane i przeniesione do ust. 10 tego przepisu.

Projektowane regulacje określają tryb i warunki postępowania podmiotów, dalej: „podmiot/podmioty”, które prowadzą działalność pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA, a także doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów, w tym określają pojęcie konfliktu interesów i sposób postępowania podmiotu w zakresie konfliktów interesów, a ponadto warunki techniczne i organizacyjne prowadzenia przedmiotowej działalności, w tym funkcjonowania kontroli wewnętrznej. W rozporządzeniu uregulowano także zasady uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące czynności w podmiocie.

Proponowane przepisy zasadniczo nie zmieniają obowiązujących rozwiązań w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 23 marca 2017 r. w sprawie postępowania podmiotów prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa, a także doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów (Dz. U. poz. 769). W związku z rozszerzeniem zakresu delegacji ustawowej zawartej w art. 32a ust. 10 ustawy, konieczne stało się uregulowanie zasad uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące czynności w podmiocie. Przepisy dotyczące tej materii znajdują się w rozdziale 4 projektu rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia zakłada w szczególności konieczność doskonalenia umiejętności zawodowych przez osoby wykonujące czynności w podmiocie. Zostanie to osiągnięte poprzez nałożenie obowiązku odbywania szkolenia zawodowego uwzględniającego charakter

---

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

wykonywanych czynności oraz ich zakres. Projekt rozporządzenia nie określa w jakiej formie ma odbywać się szkolenie, tak aby umożliwić wybór formy najbardziej dostosowanej do zakresu i specyfiki obowiązków wykonywanych przez konkretną osobę. Rozporządzenie precyzuje jedynie, że w przypadku odbywania szkolenia w formie e-lerningu, wymagane będzie zaliczenie testu obejmującego zakres tematyczny tego szkolenia. Zaliczenie testu ma dać pewność, że osoba odbywająca szkolenie w tej formie rzeczywiście uczestniczyła w szkoleniu i przyswoiła przekazywaną na nim wiedzę.

Rozporządzenie przewiduje również, że po odbytym szkoleniu podmiot przeprowadzający szkolenie wystawia dokument zaświadczający o jego odbyciu.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Mając na uwadze fakt, że wejście w życie projektowanego rozporządzenia jest niezbędne dla funkcjonowania ustawy, uzasadnione jest, zgodnie z § 1 ust. 2 uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205), odstąpienie od zasady określonej w § 1 ust. 1 tej uchwały, zgodnie z którą, jeżeli akt normatywny zawiera przepisy określające warunki wykonywania działalności gospodarczej, termin wejścia w życie tego aktu normatywnego powinien być wyznaczony na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077) należy podnieść, że projektodawca nie przewiduje, aby rozporządzenie miało wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie postępowania podmiotów prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa, a także doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu**	**Data sporządzenia** 19 grudnia 2017 r. **Źródło:** Art. 32a ust. 10 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.) **Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rozwoju i Finansów w zakresie działów: budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie ma na celu wykonanie upoważnienia zawartego w art. 32a ust. 10 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, którego dotychczasową treść zmieniono projektem ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponowane przepisy zasadniczo nie zmieniają obowiązujących rozwiązań w dotychczasowym rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 marca 2017 r. w sprawie postępowania podmiotów prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa, a także doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów (Dz. U. poz. 769), a jedynie dostosowują obecne regulacje do zmian wprowadzonych projektem ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw. W związku z rozszerzeniem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 32a ust. 10 ustawy konieczne stało się uregulowanie zasad uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące czynności w podmiocie. Projekt rozporządzenia zakłada w szczególności konieczność doskonalenia umiejętności zawodowych przez osoby wykonujące czynności w podmiocie.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane zmiany, co do zasady, wiążą się z dostosowaniem przepisów zmienianego rozporządzenia do prawa Unii Europejskiej, z tego też względu należy przyjąć, że są zgodne z rozwiązaniami przyjętymi w innych państwach członkowskich UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty prowadzące działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa, a także nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów finansowych	86 (stan na dzień 19.12.2017 r.)	https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_rynku_kapitalowego/dystrybutorzy_jednostek_uczestnictwa	Konieczność dostosowania się do regulacji wynikających z projektu
Komisja Nadzoru Finansowego			Konieczność dostosowania się do nowych regulacji wynikających z projektu

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z … r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Zakłada się, że projekt rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych w sektorze finansów publicznych, w szczególności nie wpłynie na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek tego sektora, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	gospodarka							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki oraz rozwój przedsiębiorczości. Wynika to z faktu, że zasadniczo odzwierciedla ono obecnie obowiązujące regulacje.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:
Zmiany w zakresie obciążeń regulacyjnych wynikają z doprecyzowania obowiązków podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy, w zakresie opracowania i wdrożenia procedury zapobiegającej ujawnieniu lub wykorzystaniu informacji stanowiących tajemnicę zawodową oraz opracowania i utrzymania systemu zarządzania bezpieczeństwem środowiska teleinformatycznego. W szczególności wymienione podmioty obowiązane są do określenia sposobu dostępu do informacji stanowiących tajemnicę zawodową, ewidencjonowania tego dostępu i sposobu zapewnienia bezpieczeństwa tych informacji, oraz zapewnienia funkcjonowania sformalizowanego, skutecznego systemu zarządzania bezpieczeństwem środowiska teleinformatycznego, gwarantującego adekwatny do poziomu ryzyka poziom bezpieczeństwa informacji.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na wymienione obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi w momencie wejścia w życie rozporządzenia. Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektowanego rozporządzenia będzie dokonywana na bieżąco przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A R O Z W O J U I F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie sposobu, trybu oraz warunków prowadzenia działalności przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych [2)]

Na podstawie art. 48a ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.[3)]) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) sposób, warunki i szczegółowy zakres działania systemu kontroli wewnętrznej, w tym systemu nadzoru zgodności działalności z prawem, systemu zarządzania ryzykiem oraz systemu audytu wewnętrznego w towarzystwie;

[1)] Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 2331).

[2)] Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża:

1) dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającą dyrektywy Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz. Urz. WE L 145 z 30.04.2004, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 6, t. 7, str. 263, Dz. Urz. UE L 114 z 27.04.2006, str. 60, Dz. Urz. UE L 247 z 21.09.2007, str. 1, Dz. Urz. UE L 76 z 19.03.2008, str. 33 oraz Dz. Urz. L 331 z 15.12.2010, str. 120);
2) dyrektywę Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającą środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz. Urz. UE L 241 z 02.09.2006, str. 26);
3) dyrektywę Komisji 2010/43/UE z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie wymogów organizacyjnych, konfliktów interesów, prowadzenia działalności, zarządzania ryzykiem i treści umowy pomiędzy depozytariuszem a spółką zarządzającą (Dz. Urz. UE L 176 z 10.07.2010, str. 42);
4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz. Urz. UE L 174 z 01.07.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 145 z 31.05.2013, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349).

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

2) pojęcie konfliktu interesów oraz szczegółowe wymagania dotyczące postępowania w zakresie konfliktów interesów, w tym zawierania transakcji przez pracowników, członków zarządu oraz rady nadzorczej towarzystwa albo przez inne osoby fizyczne pozostające z towarzystwem w stosunku zlecenia albo innym stosunku o podobnym charakterze, które mają dostęp do informacji dotyczących obecnych i planowanych lokat funduszy inwestycyjnych oraz aktywów nabywanych do portfeli klientów, dla których towarzystwo wykonuje usługi doradztwa inwestycyjnego albo zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych;
3) szczegółowe wymagania w zakresie działania towarzystwa w najlepiej pojętym interesie funduszu inwestycyjnego otwartego oraz uczestników funduszu inwestycyjnego otwartego, w tym w zakresie wykonywania decyzji inwestycyjnych w zarządzaniu portfelami inwestycyjnymi funduszy inwestycyjnych oraz w zakresie składania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych łącznie dla różnych funduszy inwestycyjnych zarządzanych przez towarzystwo oraz łącznie z innymi zleceniami składanymi przez towarzystwo, oraz przeprowadzania analiz przy doborze lokat funduszu inwestycyjnego;
4) sposób prowadzenia ewidencji transakcji zawartych przez fundusze inwestycyjne otwarte oraz transakcji zawartych na rachunek własny towarzystwa lub rachunek własny towarzystwa prowadzony dla zbiorczego portfela papierów wartościowych, ewidencji zleceń składanych przez uczestników funduszy inwestycyjnych otwartych, a także ewidencji transakcji zawartych przez towarzystwo w ramach wykonywania usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych;
5) sposób dokumentowania źródeł będących podstawą decyzji inwestycyjnych oraz przechowywania i archiwizowania dokumentów i innych nośników informacji związanych z działalnością funduszy inwestycyjnych i towarzystwa;
6) warunki techniczne i organizacyjne prowadzenia przez towarzystwo działalności, o której mowa w art. 48 ust. 2a ustawy;
7) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 45 ust. 4a ustawy, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji;
8) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w art. 45 ust. 4a ustawy, wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji, oraz tryb i warunki postępowania w zakresie

utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób, oraz osób, o których mowa w art. 45 ust. 4b ustawy;

9) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 45 ust. 4d ustawy, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia;

10) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w art. 45 ust. 4d ustawy, wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia, oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;

2) funduszu – rozumie się przez to fundusz inwestycyjny niebędący funduszem inwestycyjnym z wydzielonymi subfunduszami lub subfundusz wydzielony w ramach funduszu inwestycyjnego z wydzielonymi subfunduszami;

3) informacji poufnej – rozumie się przez to informację poufną w rozumieniu art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.);

4) wartości zagrożonej – rozumie się przez to przewidywaną wielkość strat funduszu inwestycyjnego otwartego z tytułu zmian parametrów cenowych pozycji wchodzących w skład aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego, oszacowaną na podstawie modelu statystycznego będącego modelem wartości zagrożonej, o parametrach szacowanych na podstawie obserwacji tych zmian, której przekroczenie w ustalonym okresie prognozy może wystąpić z prawdopodobieństwem równym założonemu poziomowi istotności;

5) transakcji przy zobowiązaniu się funduszu do odkupu – rozumie się przez to umowę, w której fundusz zobowiązuje się do przeniesienia praw majątkowych do papierów wartościowych i ich odkupu po uzgodnionej cenie w ustalonym przyszłym dniu, a druga strona zobowiązuje się do ich nabycia i zwrotu po uzgodnionej cenie w ustalonym przyszłym dniu;

6) transakcji przy zobowiązaniu się drugiej strony do odkupu – rozumie się przez to umowę, w której druga strona zobowiązuje się do przeniesienia praw majątkowych do papierów wartościowych i ich odkupu po uzgodnionej cenie w ustalonym przyszłym dniu, a fundusz zobowiązuje się do ich nabycia i zwrotu po uzgodnionej cenie w ustalonym przyszłym dniu;
7) ryzyku kontrahenta – rozumie się przez to wartość ustalonego przez fundusz inwestycyjny otwarty niezrealizowanego zysku na transakcjach, których przedmiotem są niewystandaryzowane instrumenty pochodne, bez uwzględniania opłat i świadczeń ponoszonych przez fundusz inwestycyjny otwarty przy zawarciu transakcji, w szczególności premii zapłaconej przy zakupie opcji;
8) ryzyku płynności – rozumie się przez to ryzyko polegające na braku możliwości sprzedaży, likwidacji lub zamknięcia pozycji w aktywach funduszu inwestycyjnego otwartego przy ograniczonych kosztach i w odpowiednio krótkim czasie, na skutek czego jest zagrożona zdolność funduszu inwestycyjnego otwartego do stałego spełniania warunków określonych w art. 82 ustawy;
9) ryzyku kredytowym – rozumie się przez to ryzyko niewywiązania się ze zobowiązań wobec funduszu inwestycyjnego otwartego przez emitentów instrumentów finansowych posiadanych przez fundusz, kontrahentów funduszu i inne podmioty posiadające zobowiązania wobec funduszu;
10) ryzyku rynkowym – rozumie się przez to ryzyko poniesienia przez fundusz inwestycyjny otwarty straty wynikającej z wahań wartości rynkowych pozycji wchodzących w skład aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego na skutek fluktuacji zmiennych rynkowych, takich jak stopy procentowe, kursy walutowe, ceny akcji i towarów lub zdolność kredytowa emitenta, obejmujące ogólne ryzyko rynkowe i szczególne ryzyko rynkowe;
11) ogólnym ryzyku rynkowym – rozumie się przez to ryzyko poniesienia przez fundusz inwestycyjny otwarty straty wynikającej ze zmian poziomu cen na rynku, które w podobnym zakresie dotyczy innych podmiotów rynku finansowego, obejmujące w szczególności ryzyko stopy procentowej, ryzyko cen instrumentów kapitałowych i ryzyko walutowe;
12) szczególnym ryzyku rynkowym – rozumie się przez to ryzyko poniesienia przez fundusz inwestycyjny otwarty straty wynikającej ze szczególnych właściwości instrumentów

finansowych lub cech emitentów tych instrumentów, ryzyko nietypowych zdarzeń i ryzyko niewywiązania się drugiej strony umowy ze zobowiązania;

13) ryzyku operacyjnym – rozumie się przez to ryzyko poniesienia przez fundusz inwestycyjny otwarty straty wynikającej z nieodpowiednich procesów wewnętrznych i nieprawidłowości dotyczących systemów towarzystwa, zasobów ludzkich lub wynikającej ze zdarzeń zewnętrznych, obejmujące ryzyko prawne i dokumentacyjne oraz ryzyko wynikające ze stosowanych w imieniu funduszu procedur zawierania transakcji, rozliczania i wyceny;

14) ryzyku prawnym i dokumentacyjnym – rozumie się przez to ryzyko niewykonania przez fundusz inwestycyjny otwarty uprawnienia lub obowiązku wynikającego z umowy z kontrahentem, powstałe na skutek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez kontrahenta lub sporu z kontrahentem wynikającego z tego zobowiązania;

15) ryzyku całkowitym – rozumie się przez to ryzyko: kontrahenta, płynności, rynkowe, operacyjne oraz inne rodzaje ryzyka, na które fundusz inwestycyjny otwarty jest lub może być narażony;

16) EEA – rozumie się przez to Europejski Obszar Gospodarczy;

17) osobach obowiązanych – rozumie się przez to osoby, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy;

18) transakcji własnej – rozumie się przez to transakcję, której przedmiotem są instrumenty finansowe, zawieraną przez osobę obowiązaną lub na jej rachunek, pod warunkiem że:

    a) zawarcie tej transakcji wykracza poza zwykły tryb wykonywania przez tę osobę czynności w ramach jej zatrudnienia w towarzystwie lub wykonywania przez nią z innego tytułu obowiązków w zakresie działalności prowadzonej przez towarzystwo albo

    b) transakcja jest zawierana na rachunek osoby obowiązanej lub:

        – jej małżonka,

        – dziecka pozostającego na jej utrzymaniu,

        – osoby z nią związanej z tytułu przysposobienia, rodzinnej pieczy zastępczej, opieki lub kurateli,

        – osoby będącej jej krewną lub powinowatą pozostającej z nią we wspólnym gospodarstwie domowym przez okres co najmniej roku przed datą zawarcia transakcji lub

– innej osoby pozostającej z nią w stosunkach powodujących, że osoba obowiązana ma istotny interes w zawarciu danej transakcji na rzecz tej innej osoby, z wyłączeniem zwykłych opłat i prowizji należnych z tytułu zawarcia transakcji;

19) usługach – rozumie się przez to wykonywane przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych na rzecz klienta czynności:
   a) zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych,
   b) doradztwa inwestycyjnego,
   c) przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych lub
   d) pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa, a także doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów finansowych;
20) kliencie – rozumie się przez to klienta profesjonalnego albo klienta detalicznego;
21) miejscu wykonania – rozumie się przez to podmiot wykonujący zlecenie przekazane przez towarzystwo w ramach zarządzania funduszem inwestycyjnym otwartym, wykonywania usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych lub w ramach zarządzania zbiorczym portfelem papierów wartościowych;
22) standardowych instrumentach pochodnych – rozumie się przez to instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu na rynku zorganizowanym i niewystandaryzowane instrumenty pochodne, w przypadku których jest możliwe wyznaczenie ich ekspozycji na ryzyko za pomocą metody zaangażowania, w szczególności kontrakty terminowe i opcje na obligacje, stopy procentowe, kursy walut, akcje oraz indeksy, warranty subskrypcyjne i inne prawa umożliwiające nabycie instrumentów finansowych, forwardy i swapy na stopy procentowe i waluty, opcje na swapy oraz instrumenty pochodne dotyczące ryzyka kredytowego;
23) niestandardowych instrumentach pochodnych – rozumie się przez to instrumenty pochodne inne niż wskazane w pkt 24;

24) dokumencie strategii inwestycyjnej – rozumie się przez to dokument zawierający opis strategii inwestycyjnej funduszu, strategii inwestycyjnej portfela lub strategii inwestycyjnej zbiorczego portfela;
25) strategii inwestycyjnej funduszu – rozumie się przez to wytyczne dotyczące zasad alokacji aktywów funduszu, sporządzone zgodnie z polityką inwestycyjną funduszu, o której mowa w art. 18 ust. 2 pkt 11 ustawy, określające w szczególności kryteria podejmowania decyzji inwestycyjnych, w tym kryteria doboru papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych, zakres dozwolonych inwestycji w poszczególne rodzaje instrumentów, limity inwestycyjne, inne limity odnoszące się do ryzyka rynkowego, ryzyka kredytowego, ryzyka płynności oraz innych ryzyk dotyczących funduszu, a także benchmark, o ile został przyjęty;
26) strategii inwestycyjnej portfela – rozumie się przez to wytyczne dotyczące zasad alokacji środków pieniężnych oraz instrumentów finansowych pozostawionych do dyspozycji towarzystwa przez klienta, dla którego jest świadczona usługa zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, określające w szczególności kryteria podejmowania decyzji inwestycyjnych, w tym kryteria doboru papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych, zakres dozwolonych inwestycji w poszczególne rodzaje instrumentów, limity inwestycyjne, inne limity odnoszące się do ryzyka rynkowego, ryzyka kredytowego, ryzyka płynności oraz innych ryzyk dotyczących portfela, a także benchmark, jeżeli został przyjęty;
27) strategii inwestycyjnej zbiorczego portfela – rozumie się przez to wytyczne dotyczące zasad alokacji aktywów zbiorczego portfela sporządzone zgodnie z polityką inwestycyjną zbiorczego portfela, o której mowa w art. 214 ust. 2 pkt 8 ustawy, określające w szczególności kryteria podejmowania decyzji inwestycyjnych, w tym kryteria doboru papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych, zakres dozwolonych inwestycji w poszczególne rodzaje instrumentów, limity inwestycyjne, inne limity odnoszące się do ryzyka rynkowego, ryzyka kredytowego, ryzyka płynności oraz innych ryzyk dotyczących zbiorczego portfela, a także benchmark, jeżeli został przyjęty;
28) systemie zarządzania bezpieczeństwem środowiska teleinformatycznego – rozumie się przez to zbiór zasad i mechanizmów odnoszących się do procesów mających na celu zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa środowiska teleinformatycznego;

29) bezpieczeństwie informacji – rozumie się przez to zachowanie poufności, integralności i dostępności informacji.

Rozdział 2

System kontroli wewnętrznej

Oddział 1

System nadzoru zgodności działalności z prawem

§ 3. 1. System nadzoru zgodności działalności z prawem służy zapewnieniu zgodności działalności towarzystwa oraz osób działających na jego rzecz z obowiązującymi przepisami prawa oraz procedurami i regulaminami wewnętrznymi obowiązującymi w towarzystwie. System zapewnia:

1) nadzór nad przepływem informacji poufnych oraz informacji stanowiących tajemnicę zawodową, zabezpieczenie dostępu do tych informacji i przeciwdziałanie ich wykorzystywaniu przez osoby obowiązane;
2) przestrzeganie procedur i regulaminów wewnętrznych obowiązujących w towarzystwie;
3) prawidłowość dokumentowania źródeł będących podstawą decyzji inwestycyjnych;
4) terminowość i kompletność przekazywanych sprawozdań finansowych sporządzanych przez towarzystwo i zarządzane przez nie fundusze;
5) terminowość, kompletność, prawidłowość i jakość raportów oraz informacji przekazywanych przez towarzystwo i zarządzane przez nie fundusze, innych niż wskazane w pkt 4;
6) nadzór nad przestrzeganiem zasad postępowania w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

2. System nadzoru zgodności działalności z prawem powinien uwzględniać rodzaj i zakres działalności prowadzonej przez towarzystwo, w szczególności rodzaj zarządzanych przez nie funduszy i wielkość ich aktywów netto.

3. W ramach systemu nadzoru zgodności działalności z prawem towarzystwo prowadzi i aktualizuje książkę procedur zawierającą procedury i regulaminy wewnętrzne obowiązujące w towarzystwie. Książka procedur może być prowadzona w postaci elektronicznej.

4. Zasady systemu nadzoru zgodności działalności z prawem zawiera uchwalany przez zarząd albo radę nadzorczą towarzystwa regulamin systemu nadzoru zgodności działalności z prawem, który określa w szczególności:

1) zakres kompetencji inspektora nadzoru oraz zasady działania komórki nadzoru zgodności działalności z prawem, w tym zasady wyznaczania osoby wykonującej obowiązki inspektora nadzoru w przypadku jego czasowej nieobecności;
2) cel i zakres przeprowadzanych kontroli;
3) szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania kontroli oraz założenia dotyczące ich częstotliwości;
4) zakres obowiązków osoby przeprowadzającej kontrolę;
5) zasady sporządzania raportów z kontroli;
6) zasady sprawozdawania o wynikach kontroli;
7) tryb postępowania w przypadku ujawnienia podczas kontroli nieprawidłowości w zakresie działania towarzystwa lub osób obowiązanych.

§ 4. 1. Towarzystwo wydziela w strukturze organizacyjnej komórkę nadzoru zgodności działalności z prawem, którą kieruje inspektor nadzoru. Inspektorem nadzoru może być wyłącznie pracownik towarzystwa lub członek zarządu. Jeżeli uzasadnia to rodzaj i zakres działalności prowadzonej przez towarzystwo oraz nie zagraża to interesom klientów i uczestników funduszy, czynności nadzoru zgodności działalności z prawem mogą być wykonywane przez inspektora nadzoru w ramach stanowiska jednoosobowego; do stanowiska jednoosobowego stosuje się przepisy dotyczące komórki nadzoru zgodności działalności z prawem.

2. Inspektor nadzoru niebędący członkiem zarządu podlega bezpośrednio prezesowi zarządu towarzystwa, a w przypadku gdy prezes nie został powołany – zarządowi towarzystwa. Odpowiednio prezes zarządu lub zarząd zapewnia komórce nadzoru zgodności działalności z prawem niezależność organizacyjną umożliwiającą prawidłowe wykonywanie obowiązków.

3. Do zakresu działania komórki nadzoru zgodności działalności z prawem należy:
1) ujawnianie i zapobieganie naruszaniu przez towarzystwo i zarządzane przez nie fundusze obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących ich działalność;
2) sprawowanie nadzoru nad działalnością towarzystwa oraz osób w nim zatrudnionych według kryterium zgodności z przepisami prawa oraz procedurami i regulaminami wewnętrznymi obowiązującymi w towarzystwie;
3) przeprowadzanie kontroli działalności towarzystwa oraz osób w nim zatrudnionych według kryteriów określonych w pkt 2;

4) nadzór nad przepływem informacji poufnych i informacji stanowiących tajemnicę zawodową, zabezpieczeniem dostępu do tych informacji oraz przeciwdziałaniem ich wykorzystywaniu przez osoby obowiązane w sposób niezgodny z przepisami prawa lub procedurami i regulaminami wewnętrznymi obowiązującymi w towarzystwie;
5) nadzór nad załatwianiem reklamacji uczestników funduszy zarządzanych przez towarzystwo i klientów towarzystwa oraz prowadzeniem rejestru reklamacji;
6) kontrola sposobu prowadzenia ewidencji, o których mowa w § 36 ust. 1 i § 40 ust. 1;
7) kontrola prawidłowości dokumentowania źródeł będących podstawą decyzji inwestycyjnych;
8) monitorowanie dokonanych przez fundusze zarządzane przez towarzystwo przekroczeń i dostosowań ograniczeń inwestycyjnych wynikających z przepisów prawa lub statutu funduszu, spowodowanych przez zmiany:
   a) cen, kursów lub wartości składników lokat funduszu,
   b) wartości aktywów funduszy w okresie pomiędzy zawarciem transakcji nabycia składnika lokat innego niż składnik lub składniki, których dotyczy przekroczenie albo zwiększenie przekroczenia, a jej rozliczeniem, związane z obowiązkiem ujęcia tej wartości w księgach rachunkowych w dacie zawarcia umowy,
   c) wartości aktywów funduszy wynikające z transakcji przy zobowiązaniu się funduszu do odkupu składnika lokat innego niż składnik lub składniki, których dotyczy przekroczenie albo zwiększenie przekroczenia,
   d) wartości aktywów funduszu wywołane przez zmiany w kapitale wpłaconym lub wypłaconym

   – oraz analiza przyczyn ich występowania;
9) badanie i regularna ocena adekwatności i skuteczności przyjętego systemu nadzoru zgodności działalności z prawem oraz działań podejmowanych w celu wykonywania przez towarzystwo i zarządzane przez nie fundusze obowiązków wynikających z przepisów prawa;
10) wyjaśnianie osobom wykonującym czynności w ramach prowadzonej przez towarzystwo działalności kryteriów wypełniania przez te osoby obowiązków zgodnie z przepisami prawa oraz procedurami i regulaminami wewnętrznymi obowiązującymi w towarzystwie.

4. Komórka nadzoru zgodności działalności z prawem odpowiednio dokumentuje wyniki przeprowadzonych kontroli oraz przedstawia je właściwym organom towarzystwa.

5. Osoby wykonujące zadania z zakresu nadzoru zgodności działalności z prawem powinny posiadać odpowiednie kwalifikacje w zakresie niezbędnym do ich wykonywania. Towarzystwo zapewnia osobom wykonującym zadania z zakresu nadzoru zgodności działalności z prawem stosowne uprawnienia, środki oraz dostęp do niezbędnych informacji i pomieszczeń.

6. Towarzystwo zapewnia, aby osoby wykonujące zadania nadzoru zgodności działalności z prawem nie brały udziału w wykonywaniu czynności z zakresu działalności, która jest przedmiotem sprawowanego przez nie nadzoru zgodności działalności z prawem, a sposób wynagradzania tych osób umożliwiał zapewnienie ich obiektywizmu.

§ 5. 1. W przypadku stwierdzenia w trakcie kontroli naruszenia przepisów prawa lub istotnych postanowień procedur lub regulaminów wewnętrznych obowiązujących w towarzystwie, inspektor nadzoru lub upoważniony pracownik komórki nadzoru wewnętrznego sporządza raport i przekazuje go niezwłocznie zarządowi towarzystwa.

2. Inspektor nadzoru przekazuje zarządowi oraz radzie nadzorczej towarzystwa informację o naruszeniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej towarzystwa przepisów prawa lub istotnych postanowień procedur lub regulaminów wewnętrznych obowiązujących w towarzystwie.

§ 6. 1. Inspektor nadzoru prowadzi dziennik kontroli zawierający informacje o kontrolach wewnętrznych przeprowadzanych w towarzystwie w roku kalendarzowym, który zawiera:

1) oznaczenie podmiotu kontrolującego;
2) zakres kontroli;
3) datę rozpoczęcia kontroli;
4) datę zakończenia kontroli;
5) wnioski z kontroli lub zalecenia pokontrolne.

2. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, podlegają wpisowi do dziennika kontroli nie później niż w dniu rozpoczęcia kontroli, a dane, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5 – niezwłocznie po jej zakończeniu.

§ 7. Inspektor nadzoru, nie rzadziej niż raz do roku, sporządza sprawozdanie z funkcjonowania systemu nadzoru zgodności działalności z prawem i przekazuje je zarządowi oraz radzie nadzorczej towarzystwa. Sprawozdanie zawiera w szczególności zestawienie wyników kontroli działalności towarzystwa oraz osób w nim zatrudnionych

według kryterium zgodności z przepisami prawa oraz procedurami i regulaminami, obowiązującymi w towarzystwie, a także ocenę adekwatności, o której mowa w § 4 ust. 3 pkt 9.

§ 8. Inspektor nadzoru odbiera od firmy audytorskiej dokonującej badania lub przeglądu sprawozdań finansowych funduszy zarządzanych przez towarzystwo:

1) coroczne oświadczenie potwierdzające jej niezależność i niezależność biegłych rewidentów dokonujących badania lub przeglądu;
2) coroczne informacje dotyczące innych usług świadczonych przez firmę audytorską na rzecz funduszy zarządzanych przez towarzystwo;
3) informacje o zagrożeniach niezależności firmy audytorskiej oraz czynnościach zastosowanych w celu ograniczenia tych zagrożeń.

Oddział 2

System audytu wewnętrznego

§ 9. 1. System audytu wewnętrznego służy weryfikacji systemów oraz procedur i regulaminów wewnętrznych obowiązujących w towarzystwie, według kryterium prawidłowości i skuteczności wypełniania przez towarzystwo obowiązków wynikających z przepisów, oraz działaniu mającemu na celu eliminację nieprawidłowości.

2. Jeżeli uzasadnia to rodzaj i zakres działalności prowadzonej przez towarzystwo, w strukturze organizacyjnej towarzystwa wydziela się odrębną i niezależną komórkę audytu wewnętrznego.

3. W przypadku gdy w strukturze organizacyjnej towarzystwa nie wydzielono komórki audytu wewnętrznego, zadania, o których mowa w ust. 1, wykonuje bezpośrednio zarząd towarzystwa.

4. Komórka audytu wewnętrznego albo zarząd towarzystwa:

1) opracowuje plan audytu wewnętrznego i go wykonuje;
2) wydaje zalecenia wynikające z działań podejmowanych w ramach wykonywania planu audytu wewnętrznego i ocenia ich wykonanie;
3) sporządza nie rzadziej niż raz na rok pisemny raport z wykonywania zadań w zakresie audytu wewnętrznego, zawierający w szczególności wskazanie środków podejmowanych w ramach wykonywania planu audytu wewnętrznego.

5. Raport, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, jest przekazywany:

1) przez komórkę audytu wewnętrznego zarządowi towarzystwa – w przypadku, o którym mowa w ust. 2;
2) przez zarząd towarzystwa radzie nadzorczej towarzystwa – w przypadku, o którym mowa w ust. 3.

6. Rada nadzorcza otrzymuje regularne, pisemne sprawozdania dotyczące wykonywania zadań powierzonych komórce audytu wewnętrznego, zawierające w szczególności wskazanie środków podejmowanych w ramach wykonywania planu audytu wewnętrznego.

Oddział 3

System zarządzania ryzykiem

§ 10. 1. W ramach systemu zarządzania ryzykiem towarzystwo ustanawia, wdraża i zapewnia stosowanie polityki zarządzania ryzykiem. Polityka zarządzania ryzykiem obejmuje w szczególności pisemne procedury oceny narażenia każdego zarządzanego przez towarzystwo funduszu inwestycyjnego otwartego na poszczególne rodzaje ryzyka wchodzące w skład ryzyka całkowitego, które mogą być istotne dla tego funduszu.

2. Polityka zarządzania ryzykiem powinna określać:
1) procesy, metody i procedury umożliwiające pomiar i zarządzanie ryzykiem oraz obliczanie całkowitej ekspozycji;
2) podział obowiązków w zakresie zarządzania ryzykiem w towarzystwie;
3) zakres oraz warunki i częstotliwość sporządzania sprawozdań przedkładanych przez jednostkę do spraw zarządzania ryzykiem zarządowi oraz radzie nadzorczej towarzystwa.

§ 11. 1. Towarzystwo wydziela w strukturze organizacyjnej jednostkę do spraw zarządzania ryzykiem w sposób zapewniający jej niezależność pod względem podległości służbowej i pełnionych funkcji od jednostek operacyjnych towarzystwa odpowiedzialnych za podejmowanie decyzji inwestycyjnych funduszy inwestycyjnych otwartych. Jeżeli uzasadnia to charakter, zakres i stopień złożoności czynności wykonywanych przez towarzystwo oraz zarządzanych przez nie funduszy inwestycyjnych otwartych, czynności z zakresu zarządzania ryzykiem mogą być wykonywane w ramach stanowiska jednoosobowego.

2. W odniesieniu do zarządzania przez towarzystwo funduszami inwestycyjnymi otwartymi do zakresu działania jednostki do spraw zarządzania ryzykiem należy:
1) wdrożenie procesów, metod i procedur zarządzania ryzykiem wynikających z polityki zarządzania ryzykiem;

2) zapewnienie zgodności działania każdego zarządzanego funduszu inwestycyjnego otwartego z systemem limitów ryzyka ustalonym dla tego funduszu, w tym z limitem całkowitej ekspozycji oraz limitami ryzyka kontrahenta określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 7 ustawy;
3) przedstawianie zarządowi towarzystwa propozycji w zakresie określenia profilu ryzyka każdego zarządzanego funduszu inwestycyjnego otwartego lub opiniowanie takich propozycji;
4) przedkładanie zarządowi oraz radzie nadzorczej towarzystwa nie rzadziej niż raz na kwartał sprawozdań w zakresie:
   a) aktualnego poziomu ryzyka ponoszonego przez każdy zarządzany fundusz inwestycyjny otwarty oraz przekroczenia albo prawdopodobnego przekroczenia ustalonych dla niego limitów ryzyka,
   b) spójności między aktualnym poziomem ponoszonego ryzyka a profilem ryzyka ustalonym dla każdego zarządzanego funduszu inwestycyjnego otwartego,
   c) zgodności działania każdego zarządzanego funduszu inwestycyjnego otwartego z systemem limitów ryzyka,
   d) przebiegu procesu zarządzania ryzykiem, wraz z informacją, czy w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w jego działaniu podjęto działania naprawcze, ze wskazaniem tych działań;
5) przegląd i opiniowanie procedur wyceny niewystandaryzowanych instrumentów pochodnych.

3. W odniesieniu do zarzadzania przez towarzystwo funduszami inwestycyjnymi otwartymi osoby wykonujące zadania z zakresu zarządzania ryzykiem powinny posiadać odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie w zakresie niezbędnym do ich wykonywania. Towarzystwo zapewnia osobom wykonującym zadania z zakresu zarządzania ryzykiem stosowne uprawnienia, środki oraz dostęp do niezbędnych informacji i pomieszczeń.

4. Towarzystwo zapewnia, aby osoby wykonujące zadania z zakresu zarządzania ryzykiem w odniesieniu do zarzadzania przez towarzystwo funduszami inwestycyjnymi otwartymi:
1) nie łączyły funkcji zarządzania ryzykiem z funkcją nadzoru zgodności działalności z prawem oraz audytu wewnętrznego,
2) nie brały udziału w wykonywaniu czynności operacyjnych dotyczących ustalania poziomu i rodzaju ryzyka ponoszonego przez fundusz inwestycyjny otwarty –

w przypadku gdyby prowadziło to do sytuacji, w której osoby te jednocześnie nadzorowałyby wykonywane przez siebie czynności

– oraz wdraża w tym celu procedury zapobiegające konfliktom interesów w zakresie zarządzania ryzykiem.

§ 12. 1. Towarzystwo opracowuje i wdraża procedury, które umożliwiają:

1) pomiar ryzyka i zarządzanie nim, w tym ograniczanie ryzyka, na które jest lub może być narażony każdy zarządzany fundusz inwestycyjny otwarty;
2) przestrzeganie limitu całkowitej ekspozycji oraz limitów ryzyka kontrahenta określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 7 ustawy.

2. Procedury, o których mowa w ust. 1, powinny uwzględniać rodzaj i zakres działalności prowadzonej przez towarzystwo, w szczególności łączną wartość aktywów zarządzanych przez nie funduszy inwestycyjnych otwartych, rodzaj aktywów i stopień złożoności polityki inwestycyjnej zarządzanych przez nie funduszy inwestycyjnych otwartych.

3. Towarzystwo odrębnie dla każdego zarządzanego funduszu inwestycyjnego otwartego:

1) w ramach procedur, o których mowa w ust. 1, wdraża procesy i metody pomiaru ryzyka w celu zapewnienia, że poszczególne rodzaje ryzyka całkowitego, na które jest narażony fundusz inwestycyjny otwarty, oraz ich wkład do ogólnego profilu ryzyka są mierzone dokładnie na podstawie rzetelnych i wiarygodnych danych;
2) regularnie, jednak nie rzadziej niż raz na pół roku, przeprowadza ocenę poprawności funkcjonowania procesów i metod, o których mowa w pkt 1, oraz dokonuje weryfikacji historycznej stosowanych modeli pomiaru i zarządzania ryzykiem;
3) w przypadku funduszy inwestycyjnych otwartych stosujących techniki inwestycyjne skutkujące powstaniem dźwigni finansowej oraz innych funduszy inwestycyjnych otwartych wskazanych w polityce zarządzania ryzykiem, regularnie, jednak nie rzadziej niż raz na kwartał, przeprowadza analizę wpływu skrajnie niekorzystnych warunków na wynik na pozycjach wchodzących w skład aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego (testy warunków skrajnych funduszu), w szczególności uwzględniając skrajne zakłócenia:
   a) poziomu płynności rynków,
   b) parametrów cenowych i ich zmienności,
   c) korelacji pomiędzy zmianami parametrów cenowych,

d) struktury i wielkości pozycji wchodzących w skład aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego i innych szczególnych uwarunkowań działalności funduszu inwestycyjnego otwartego w zakresie ryzyka rynkowego;

4) w ramach procedur, o których mowa w ust. 1, ustanawia, wdraża i zapewnia przestrzeganie systemu wewnętrznych limitów na ryzyka, który obejmuje środki stosowane w zarządzaniu oraz kontroli poszczególnych rodzajów ryzyka całkowitego, przy uwzględnieniu rodzajów ryzyk, które są lub mogą być istotne dla funduszu inwestycyjnego otwartego, oraz przy zapewnieniu spójności faktycznego poziomu ryzyka całkowitego z profilem ryzyka funduszu inwestycyjnego otwartego;

5) zapewnia, aby faktyczny poziom poszczególnych rodzajów ryzyka całkowitego, które są lub mogą być istotne dla funduszu inwestycyjnego otwartego, był zgodny z systemem wewnętrznych limitów na ryzyka, o którym mowa w pkt 4;

6) w ramach procedur, o których mowa w ust. 1, ustanawia i wdraża procesy oraz metody, które w przypadku naruszenia lub przewidywanego naruszenia systemu wewnętrznych limitów na ryzyka danego funduszu inwestycyjnego otwartego pozwolą na niezwłoczne podjęcie działań naprawczych wobec funduszu inwestycyjnego otwartego w najlepiej pojętym interesie uczestników tego funduszu inwestycyjnego otwartego.

4. W przypadkach przewidzianych w polityce zarządzania ryzykiem, przed podjęciem decyzji inwestycyjnej dotyczącej danego funduszu inwestycyjnego otwartego towarzystwo sporządza prognozy i analizy mające na celu ocenę wpływu tej decyzji na strukturę i płynność aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego oraz profil ryzyka do zysku funduszu inwestycyjnego otwartego. Prognozy i analizy powinny być dokonane na podstawie wiarygodnych i aktualnych informacji.

§ 13. 1. Towarzystwo, odrębnie dla każdego zarządzanego funduszu inwestycyjnego otwartego, opracowuje i wdraża procedury zarządzania ryzykiem płynności funduszu w celu zapewnienia zgodności działania tego funduszu z przepisami art. 82 i art. 84 ustawy.

2. Towarzystwo opracowuje i wdraża procedury przeprowadzania testów warunków skrajnych obszaru płynności funduszu inwestycyjnego otwartego.

3. Towarzystwo zapewnia zgodność profilu płynności lokat zarządzanego funduszu inwestycyjnego otwartego z przepisami art. 82 i art. 84 ustawy.

4. W przypadku towarzystwa zarządzającego co najmniej jednym specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym ust. 1–3 stosuje się również w odniesieniu do każdego specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego zarządzanego przez towarzystwo.

§ 14. 1. Towarzystwo, odrębnie dla każdego zarządzanego funduszu inwestycyjnego otwartego, oblicza całkowitą ekspozycję funduszu inwestycyjnego otwartego, przy zastosowaniu jednej z następujących metod:

1) metody zaangażowania;
2) metody absolutnej wartości zagrożonej;
3) metody względnej wartości zagrożonej.

2. Metodę zaangażowania określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Metodę absolutnej wartości zagrożonej oraz metodę względnej wartości zagrożonej określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 15. 1. Towarzystwo opracowuje procedurę wyboru metody pomiaru całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego oraz zapewnia jej wdrożenie i stosowanie.

2. Procedura określa czynniki, od których jest uzależniony wybór metody pomiaru całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego, w szczególności:

1) stopień złożoności strategii inwestycyjnej funduszu inwestycyjnego otwartego oraz zróżnicowanie instrumentów pochodnych stosowanych przez ten fundusz;
2) udział instrumentów pochodnych, w tym niestandardowych instrumentów pochodnych, w aktywach netto funduszu inwestycyjnego otwartego;
3) płynność lokat funduszu inwestycyjnego otwartego.

3. Zmiana wybranej metody pomiaru całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego jest możliwa wyłącznie w przypadkach wskazanych w procedurze, o której mowa w ust. 1.

§ 16. 1. Wartość całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego oblicza się w każdym dniu roboczym, co najmniej raz dziennie.

2. System zarządzania ryzykiem w towarzystwie zapewnia, aby w żadnym momencie całkowita ekspozycja funduszu inwestycyjnego otwartego wyliczona przy zastosowaniu metody zaangażowania nie przekraczała wartości aktywów netto funduszu.

3. System zarządzania ryzykiem w towarzystwie zapewnia, aby w żadnym momencie całkowita ekspozycja funduszu inwestycyjnego otwartego wyliczona przy zastosowaniu metody absolutnej wartości zagrożonej nie przekraczała 20% wartości aktywów netto funduszu.

4. System zarządzania ryzykiem w towarzystwie zapewnia, aby w żadnym momencie całkowita ekspozycja funduszu inwestycyjnego otwartego wyliczona przy zastosowaniu

metody względnej wartości zagrożonej nie przekraczała 200% wartości zagrożonej portfela referencyjnego, o którym mowa w § 18 załącznika nr 2 do rozporządzenia.

§ 17. 1. W przypadku wyboru metody zaangażowania towarzystwo stosuje tę metodę do wszystkich pozycji aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego uwzględnianych przy obliczaniu całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego.

2. Towarzystwo, stosując metodę zaangażowania, może przy obliczaniu całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego nie uwzględnić ekspozycji z tytułu pożyczek i kredytów, o których mowa w art. 108 ustawy.

3. Instrument pochodny może być wyłączony z pomiaru całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego metodą zaangażowania w przypadkach i na warunkach określonych w polityce zarządzania ryzykiem, jeżeli jednocześnie instrument pochodny:

1) zamienia wyniki osiągane przez jedną lub więcej lokat znajdujących się w portfelu inwestycyjnym funduszu inwestycyjnego otwartego na wyniki osiągane przez inne aktywa w ten sposób, że lokaty te nie mają wpływu na wyniki tego funduszu;
2) nie zawiera dodatkowych rozwiązań opcjonalnych, elementów dźwigni finansowej ani nie jest źródłem dodatkowych ryzyk w porównaniu do ryzyk generowanych przez instrument stanowiący bazę instrumentu pochodnego po zamianie.

4. Instrument pochodny może być wyłączony z dokonywanego metodą zaangażowania pomiaru całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego także w przypadku, gdy ten fundusz wykorzystuje instrument pochodny w celu określonym w art. 99 ust. 1 ustawy.

§ 18. 1. Towarzystwo może stosować techniki redukcji całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego wyznaczonej metodą zaangażowania, o których mowa w § 4–6 załącznika nr 1 do rozporządzenia, jeżeli transakcje mające za przedmiot instrumenty podlegające tym technikom zostały zawarte wyłącznie w celu redukcji ryzyka funduszu.

2. Towarzystwo opracowuje, wdraża i stosuje procedurę określającą zasady stosowania technik redukcji całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego wyznaczonej metodą zaangażowania, o których mowa w § 4–6 załącznika nr 1 do rozporządzenia.

§ 19. 1. W przypadku wyboru metody absolutnej wartości zagrożonej albo metody względnej wartości zagrożonej towarzystwo stosuje tę metodę do wszystkich pozycji aktywów funduszu uwzględnianych przy obliczaniu całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego.

2. Metoda wartości zagrożonej powinna być stosowana do określania co najmniej poziomu ogólnego ryzyka rynkowego obejmującego ryzyko stopy procentowej, ryzyko cen instrumentów kapitałowych i ryzyko walutowe. W polityce zarządzania ryzykiem towarzystwo wskazuje i uzasadnia przypadki, w których przy pomiarze całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego metodą wartości zagrożonej nie identyfikuje i nie uwzględnia innych ryzyk związanych z inwestowaniem w jednostki uczestnictwa funduszu inwestycyjnego otwartego lub specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego lub certyfikaty inwestycyjne funduszu inwestycyjnego zamkniętego.

3. Metoda wartości zagrożonej może być stosowana do określenia poziomu szczególnego ryzyka rynkowego aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego, jeżeli towarzystwo opracowało, wdrożyło i zapewniło stosowanie modelu wartości zagrożonej do pomiaru poszczególnych rodzajów ryzyka szczególnego; w przeciwnym wypadku towarzystwo przeprowadza testy warunków skrajnych dla poszczególnych rodzajów ryzyka szczególnego.

§ 20. Metoda wartości zagrożonej może być stosowana, jeżeli:

1) towarzystwo dokonało wyboru między metodą absolutnej wartości zagrożonej a metodą względnej wartości zagrożonej, z uwzględnieniem dodatkowo:
   a) docelowej alokacji aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego,
   b) realizowania przez fundusz inwestycyjny otwarty polityki inwestycyjnej polegającej na odzwierciedlaniu składu uznanego indeksu,
   c) posiadania przez fundusz inwestycyjny otwarty wzorca służącego do oceny efektywności inwestycji w jednostki uczestnictwa funduszu (benchmark),
   d) konstrukcji wzorca, o którym mowa w lit. c, oraz jego ewentualnej zawartości obejmującej instrumenty generujące dźwignię finansową lub pozycje krótkie;
2) towarzystwo sporządziło na piśmie szczegółowe uzasadnienie wyboru określonego wariantu metody wartości zagrożonej funduszu inwestycyjnego otwartego;
3) towarzystwo sporządziło na piśmie ocenę polityki inwestycyjnej i profilu ryzyka funduszu inwestycyjnego otwartego w celu określenia maksymalnego limitu całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego, z uwzględnieniem § 16 ust. 3 lub 4;
4) do zakresu działania jednostki do spraw zarządzania ryzykiem należy dodatkowo:
   a) projektowanie, wdrożenie oraz zapewnienie stosowania modelu wartości zagrożonej w każdym dniu roboczym,

b) regularne weryfikowanie modelu wartości zagrożonej, obejmujące w szczególności przeprowadzanie weryfikacji historycznych oraz testów warunków skrajnych,

c) wstępna akceptacja oraz przedstawianie do akceptacji zarządu towarzystwa zmian w modelu wartości zagrożonej oraz zmian w zakresie pozostałych procesów i metod wykorzystywanych do zarządzania ryzykiem funduszu inwestycyjnego otwartego wraz z uzasadnieniem oraz wynikami przeprowadzonych weryfikacji i testów,

d) zapewnienie dostosowania modelu wartości zagrożonej do polityki inwestycyjnej funduszu inwestycyjnego otwartego,

e) identyfikacja oraz obliczanie wartości zagrożonej portfela referencyjnego, jeżeli towarzystwo w odniesieniu do funduszu inwestycyjnego otwartego stosuje model względnej wartości zagrożonej,

f) wprowadzenie systemu wewnętrznych limitów na wartość zagrożoną, wyznaczoną przy uwzględnieniu wszystkich istotnych rodzajów ryzyka objętych modelem wartości zagrożonej, który podlega zatwierdzeniu przez zarząd towarzystwa,

g) monitorowanie przestrzegania systemu wewnętrznych limitów na wartość zagrożoną,

h) uwzględnianie w modelu wartości zagrożonej wszelkich transakcji, które mogą powodować wzrost dźwigni finansowej funduszu inwestycyjnego otwartego, w szczególności ryzyka związane z:
   - zawieraniem transakcji przy zobowiązaniu się funduszu do odkupu,
   - zawieraniem umów pożyczki, o której mowa w art. 102 ustawy,
   - zawieraniem umów pożyczek lub kredytów,

i) monitorowanie ryzyk związanych ze stosowaniem przez fundusz inwestycyjny otwarty niewystandaryzowanych instrumentów pochodnych,

j) monitorowanie ryzyk związanych ze stosowaniem przez fundusz inwestycyjny otwarty niestandardowych instrumentów pochodnych,

k) opracowywanie i analizowanie dziennych raportów o wynikach modelu wartości zagrożonej oraz podejmowanie odpowiednich działań w celu zapewnienia przestrzegania limitów całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego,

l) regularne przekazywanie do zarządu towarzystwa raportów o poziomie wartości zagrożonej funduszu inwestycyjnego otwartego, wynikach weryfikacji historycznych oraz wynikach testów warunków skrajnych,

m) zapewnienie kompletności dokumentacji, o której mowa w § 15 załącznika nr 2 do rozporządzenia;

5) model wartości zagrożonej funduszu inwestycyjnego otwartego jest zintegrowany z procesem zarządzania ryzykiem tego funduszu oraz procesem podejmowania decyzji inwestycyjnych;

6) jednostka niezależna od jednostki odpowiedzialnej za budowę modelu wartości zagrożonej przeprowadziła testy weryfikacyjne, które wykazały, że założenia przyjęte w tym modelu są prawidłowe oraz że przy uwzględnieniu struktury ryzyka aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego nie nastąpiło jego niedoszacowanie lub zawyżenie;

7) testy, o których mowa w pkt 6, są przeprowadzane również w przypadku istotnych zmian w funkcjonowaniu modelu wartości zagrożonej, w szczególności:

a) zmiany polityki inwestycyjnej funduszu inwestycyjnego otwartego,

b) zidentyfikowania nowych istotnych ryzyk, na które jest narażony fundusz inwestycyjny otwarty oraz które powinny być objęte modelem wartości zagrożonej,

c) zmian wynikających z konieczności poprawy precyzji modelu wartości zagrożonej zidentyfikowanych w trakcie weryfikacji historycznych modelu;

8) towarzystwo dokonuje regularnej weryfikacji spójności, terminowości i rzetelności źródeł danych używanych do zasilania modelu wartości zagrożonej, w tym niezależności takich źródeł danych;

9) pracownicy towarzystwa posiadają odpowiednie, udokumentowane kwalifikacje i wiedzę w zakresie wpływu stosowania modelu wartości zagrożonej na powierzony im zakres działalności;

10) zarząd towarzystwa i osoby zajmujące stanowiska kierownicze w towarzystwie aktywnie uczestniczą w procesie zarządzania ryzykiem funduszu inwestycyjnego otwartego, w szczególności przez:

a) analizę raportów o poziomie wartości zagrożonej funduszu inwestycyjnego otwartego, wynikach weryfikacji historycznych oraz wynikach testów warunków skrajnych,

b) akceptację zmian w modelu wartości zagrożonej oraz w zakresie pozostałych procesów i metod wykorzystywanych do zarządzania ryzykiem funduszu inwestycyjnego otwartego, zgodnie z procedurą, o której mowa w § 21 ust. 2,

c) zlecanie wykonania dodatkowych testów lub weryfikacji modelu wartości zagrożonej oraz pozostałych procesów i metod wykorzystywanych do zarządzania

ryzykiem funduszu inwestycyjnego otwartego, w przypadku gdy zmiany proponowane przez jednostkę do spraw zarządzania ryzykiem mogą być nieadekwatne;

11) co najmniej raz w roku w ramach przeglądu, o którym mowa w § 21 ust. 1, towarzystwo dokonuje przeglądu całego systemu zarządzania ryzykiem oraz działalności jednostki do spraw zarządzania ryzykiem w zakresie oceny elementów, o których mowa w pkt 1–10, oraz wprowadza zmiany, jeżeli jest to uzasadnione.

§ 21. 1. Towarzystwo monitoruje oraz w każdym czasie, gdy jest to w jego opinii uzasadnione, jednak nie rzadziej niż raz na pół roku ocenia i przeprowadza przegląd:

1) skuteczności i zgodności polityki zarządzania ryzykiem, w tym procedur, procesów i metod, o których mowa w § 11–13, oraz metod wyznaczania całkowitej ekspozycji, z profilami ryzyka funduszy inwestycyjnych otwartych;
2) przestrzegania przez fundusze inwestycyjne otwarte polityki zarządzania ryzykiem, w tym procedur, procesów i metod, o których mowa w § 11–13, oraz metod wyznaczania całkowitej ekspozycji;
3) skuteczności środków zastosowanych w celu wyeliminowania nieprawidłowości w funkcjonowaniu procesu zarządzania ryzykiem funduszy inwestycyjnych otwartych i zgodności z obowiązującymi przepisami.

2. Towarzystwo opracowuje, wdraża i stosuje procedurę wprowadzania zmian w procesie zarządzania ryzykiem określającą warunki uzasadniające ich wprowadzenie.

§ 22. 1. Towarzystwo zamieszcza informacje o aktualnie stosowanej metodzie pomiaru całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego w sprawozdaniu finansowym oraz w prospekcie informacyjnym.

2. W przypadku stosowania metody absolutnej wartości zagrożonej albo metody względnej wartości zagrożonej towarzystwo dodatkowo ujawnia w sprawozdaniu finansowym oraz w prospekcie informacyjnym oczekiwaną wartość wskaźnika dźwigni finansowej oraz prawdopodobieństwo przekroczenia tej wartości. Wskaźnik dźwigni finansowej powinien być obliczany jako iloraz sumy wartości referencyjnych wykorzystywanych instrumentów pochodnych i wartości aktywów netto.

3. W przypadku stosowania metody względnej wartości zagrożonej towarzystwo dodatkowo zamieszcza w sprawozdaniu finansowym oraz w prospekcie informacyjnym informacje na temat składu portfela referencyjnego.

4. W przypadku stosowania metody absolutnej wartości zagrożonej albo metody względnej wartości zagrożonej towarzystwo dodatkowo ujawnia w rocznym sprawozdaniu finansowym wartość całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego wyznaczoną przy zastosowaniu tej metody. Ujawnieniu podlegają dane wykorzystane do obliczeń oraz co najmniej najniższa, najwyższa i przeciętna wartość całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego w okresie sprawozdawczym.

§ 23. W przypadku powierzenia na podstawie umowy, o której mowa w art. 46b ust. 1 ustawy, innemu podmiotowi zarządzania ryzykiem funduszu, towarzystwo zachowuje należytą staranność przy zawieraniu takiej umowy oraz ustanawia odpowiednie procedury pozwalające na bieżącą ocenę jakości czynności wykonywanych przez ten podmiot.

Rozdział 3

Konflikty interesów

§ 24. 1. Struktura organizacyjna towarzystwa powinna zapobiegać powstawaniu konfliktów interesów, a w przypadku powstania konfliktu interesów – zapewnić ochronę interesów uczestników funduszy lub zbiorczych portfeli papierów wartościowych lub klientów towarzystwa przed jego szkodliwym wpływem.

2. Przez konflikt interesów rozumie się znane towarzystwu okoliczności, które mogą doprowadzić do powstania sprzeczności między interesem towarzystwa lub osoby obowiązanej a obowiązkiem działania przez towarzystwo w sposób rzetelny, z uwzględnieniem najlepiej pojętego interesu uczestników funduszu lub zbiorczego portfela papierów wartościowych oraz klientów towarzystwa oraz okoliczności, które mogą doprowadzić do sprzeczności pomiędzy interesami uczestników funduszu lub zbiorczego portfela papierów wartościowych lub klientów towarzystwa.

3. Konflikt interesów może powstać w szczególności w przypadku, gdy towarzystwo lub osoba obowiązana:

1) może uzyskać korzyść lub uniknąć straty na skutek poniesienia straty lub nieuzyskania korzyści przez co najmniej jednego klienta tego towarzystwa, uczestnika funduszu, fundusz lub zbiorczy portfel papierów wartościowych;
2) posiada powód, aby udzielać klientowi, uczestnikowi funduszu, grupie klientów lub uczestników funduszu, funduszowi lub zbiorczemu portfelowi papierów wartościowych preferencji w stosunku do innego klienta, uczestnika funduszu, grupy klientów lub uczestników funduszu, funduszu lub zbiorczego portfela papierów wartościowych;

3) posiada interes rozbieżny z interesem klienta, uczestnika funduszu, funduszu lub zbiorczego portfela papierów wartościowych;
4) prowadzi taką samą działalność jak działalność prowadzona przez klienta towarzystwa;
5) otrzyma od osoby innej niż klient, uczestnik funduszu, fundusz lub zbiorczy portfel papierów wartościowych korzyść majątkową, inną niż standardowe prowizje i opłaty, w związku z usługą świadczoną na rzecz klienta, uczestnika funduszu lub zarządzaniem funduszem lub zbiorczym portfelem papierów wartościowych.

§ 25. 1. Sposób postępowania towarzystwa w celu przeciwdziałania powstawaniu konfliktów interesów określa regulamin zarządzania konfliktami interesów uchwalany przez zarząd albo radę nadzorczą towarzystwa. Regulamin ten uwzględnia organizację wewnętrzną towarzystwa oraz rodzaj i zakres prowadzonej przez nie działalności. W towarzystwie, które wchodzi w skład grupy kapitałowej, regulamin określa sposób postępowania towarzystwa w celu przeciwdziałania powstawaniu konfliktów interesów dostosowany do struktury grupy kapitałowej oraz rodzaju działalności prowadzonej przez innych członków tej grupy kapitałowej.

2. Regulamin zarządzania konfliktami interesów określa w szczególności:
1) okoliczności, które w odniesieniu do poszczególnych czynności z zakresu działalności towarzystwa powodują lub mogą powodować powstanie konfliktu interesów związanego z istotnym ryzykiem naruszenia interesów klientów towarzystwa lub uczestników funduszu lub zbiorczego portfela papierów wartościowych;
2) sposób zarządzania konfliktami interesów.

3. Jeżeli jest to uzasadnione rodzajem i rozmiarem prowadzonej działalności oraz poziomem ryzyka naruszenia interesów klientów lub uczestników funduszu inwestycyjnego lub zbiorczego portfela papierów wartościowych, sposób zarządzania konfliktami interesów powinien w szczególności:
1) zapobiegać przepływowi informacji pomiędzy osobami wykonującymi poszczególne czynności z zakresu działalności towarzystwa, które mogą powodować powstanie konfliktu interesów, lub zapewniać nadzór nad przepływem takich informacji, jeżeli jest on konieczny;
2) zapewniać nadzór nad osobami wykonującymi czynności z zakresu działalności towarzystwa, których interesy są sprzeczne z interesem klientów, uczestników funduszu lub zbiorczego portfela papierów wartościowych, lub które mogą reprezentować

interesy sprzeczne z interesem klientów, uczestników funduszu lub zbiorczego portfela papierów wartościowych;

3) zapobiegać powstaniu bezpośredniej zależności wysokości wynagrodzenia osób wykonujących czynności z zakresu działalności towarzystwa od wynagrodzenia lub zysków osiąganych przez osoby wykonujące czynności innego rodzaju, które powodują lub mogą powodować powstanie konfliktu interesów;

4) zapobiegać możliwości wywierania niekorzystnego wpływu na sposób wykonywania przez osobę obowiązaną czynności z zakresu działalności towarzystwa;

5) zapobiegać przypadkom jednoczesnego lub w krótkim odstępie czasu wykonywania przez tę samą osobę obowiązaną czynności z zakresu działalności towarzystwa, jeżeli mogłoby to wywrzeć niekorzystny wpływ na prawidłowe zarządzanie konfliktami interesów, lub zapewniać nadzór nad sposobem wykonywania tych czynności, jeżeli jest on konieczny;

6) jeżeli jest to niezbędne do prawidłowego wykonywania obowiązków – zapewnić osobom obowiązanym zaangażowanym w wykonywanie działalności towarzystwa niezależność wykonywania ich czynności;

7) określać zasady zawierania transakcji pomiędzy:
   a) funduszami zarządzanymi przez towarzystwo,
   b) towarzystwem działającym na rachunek własny a zarządzanym przez niego funduszem,
   c) towarzystwem działającym na rachunek własny albo zbiorczego portfela papierów wartościowych a klientami towarzystwa,
   d) funduszem zarządzanym przez towarzystwo a klientami towarzystwa lub uczestnikami funduszy zarządzanych przez towarzystwo,
   e) towarzystwem działającym na rachunek zbiorczego portfela papierów wartościowych a funduszem zarządzanym przez towarzystwo;

8) zapobiegać wykorzystaniu lub ujawnianiu przez osoby obowiązane wykonujące czynności z zakresu działalności towarzystwa lub osoby obowiązane posiadające dostęp do informacji poufnych lub stanowiących tajemnicę zawodową informacji, które powodują lub mogą powodować powstanie konfliktu interesów przez:
   a) zawieranie transakcji własnych, które:
      – stanowią manipulację lub są związane z wykorzystaniem informacji poufnej,

– są związane z ujawnieniem lub wykorzystaniem informacji stanowiącej tajemnicę zawodową lub
– stanowią naruszenie przepisów dotyczących prowadzenia działalności przez towarzystwo lub fundusze,

b) doradzanie innej osobie lub jej nakłanianie do zawarcia transakcji spełniającej warunki określone w lit. a lub do zawarcia transakcji z wykorzystaniem informacji dotyczących zleceń składanych przez klientów towarzystwa będących w posiadaniu tej osoby obowiązanej,

c) ujawnianie innej osobie informacji, których wynikiem jest lub może być podjęcie przez tę osobę decyzji o zawarciu transakcji, o której mowa w lit. b, lub doradzanie przez tę osobę lub nakłanianie do zawarcia transakcji, o której mowa w lit. b.

4. Regulamin zarządzania konfliktami interesów określa ponadto:

1) zasady informowania osób obowiązanych o istniejących ograniczeniach zawierania transakcji własnych oraz o sposobie postępowania w związku z zawieraniem przez nie takich transakcji;
2) obowiązek informowania towarzystwa przez osoby obowiązane o zawieranych transakcjach własnych;
3) zasady prowadzenia rejestru transakcji własnych zawieranych przez osoby obowiązane oraz rejestru zgód udzielonych na zawarcie takich transakcji.

5. Ograniczenia w zawieraniu transakcji własnych nie dotyczą transakcji własnych lub transakcji na rachunek innych osób zawieranych przez osoby obowiązane, jeżeli:

1) transakcje te są zawierane przez podmiot prowadzący działalność maklerską, któremu ta osoba obowiązana zleciła zarządzanie portfelem, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, w sposób wyłączający jej wpływ na decyzje inwestycyjne podejmowane na jej rachunek lub
2) przedmiotem tych transakcji są jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych, specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych lub tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych.

§ 26. 1. Towarzystwo opracowuje i wdraża procedurę zapobiegającą ujawnieniu lub wykorzystaniu informacji poufnych lub stanowiących tajemnicę zawodową w celu zapobieżenia wykorzystywaniu lub ujawnianiu takich informacji przez osoby kierujące działalnością towarzystwa i osoby uczestniczące w świadczeniu usług lub osoby posiadające dostęp do tych informacji.

2. Procedura zawiera w szczególności:

1) wskazanie stanowisk, na których są zatrudnione osoby objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej lub zakazem ujawniania i wykorzystywania informacji poufnych, oraz wyraźny zakaz ujawniania i wykorzystywania przez te osoby takich informacji;
2) określenie wyjątków od zakazu ujawniania informacji stanowiących tajemnicę zawodową lub informacji poufnych;
3) sposób postępowania z dokumentami zawierającymi informacje stanowiące tajemnicę zawodową lub informacje poufne.

§ 27. 1. Towarzystwo prowadzi rejestr transakcji własnych zawieranych przez osoby obowiązane oraz rejestr zgód udzielonych na zawarcie takich transakcji.

2. Towarzystwo prowadzi rejestr rodzajów działalności wykonywanej przez towarzystwo w imieniu własnym lub działalności wykonywanej przez inny podmiot na rzecz towarzystwa, w związku z którymi powstał lub może powstać konflikt interesów związany z istotnym ryzykiem naruszenia interesów klienta, funduszu lub uczestników funduszu.

Rozdział 4

Działanie w najlepiej pojętym interesie funduszu inwestycyjnego otwartego i uczestników tego funduszu

§ 28. Towarzystwo działa w najlepiej pojętym interesie uczestników zarządzanych przez siebie funduszy inwestycyjnych otwartych, dbając o ich równe traktowanie, w szczególności powstrzymuje się od działań, które powodują lub mogą powodować uprzywilejowanie interesów jakiejkolwiek grupy uczestników zarządzanego przez nie funduszu lub funduszy w stosunku do interesów innej grupy takich uczestników.

§ 29. 1. Sposób prowadzenia przez towarzystwo działalności w zakresie zarządzania funduszami inwestycyjnymi otwartymi z uwzględnieniem działania w najlepiej pojętym interesie funduszu inwestycyjnego otwartego i uczestników funduszu inwestycyjnego otwartego określa uchwalony przez zarząd albo radę nadzorczą towarzystwa regulamin, który określa w szczególności:

1) sposób zapobiegania praktykom, które mogłyby wpłynąć niekorzystnie na stabilność i integralność rynku finansowego;
2) model i system wyceny zapewniający prawidłowe i przejrzyste ustalanie wartości jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez towarzystwo;

3) procedurę podejmowania i wykonywania decyzji inwestycyjnych w imieniu funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez towarzystwo, zapewniającą podejmowanie decyzji zgodnie z celami inwestycyjnymi i polityką inwestycyjną, przy uwzględnieniu limitów ryzyka dotyczących funduszu inwestycyjnego otwartego;
4) politykę składania i realizacji zleceń funduszy inwestycyjnych otwartych;
5) politykę alokacji zleceń, jeżeli towarzystwo zamierza dokonywać łączenia zleceń, o którym mowa w § 34;
6) strategię wykonywania prawa głosu z instrumentów finansowych wchodzących w skład portfeli inwestycyjnych funduszy inwestycyjnych otwartych.

2. Towarzystwo, które na podstawie umowy, o której mowa w art. 45a ust. 1 ustawy, powierzyło innemu podmiotowi zarządzanie całością portfeli inwestycyjnych wszystkich zarządzanych przez siebie funduszy inwestycyjnych, zapewnia przyjęcie przez ten podmiot regulaminu w zakresie, o którym mowa w ust. 1. W takim przypadku przepisów ust. 1 nie stosuje się do towarzystwa.

3. Towarzystwo, które na podstawie umowy, o której mowa w art. 45a ust. 1 ustawy, powierzyło innemu podmiotowi zarządzanie całością portfeli inwestycyjnych wszystkich zarządzanych przez siebie funduszy inwestycyjnych otwartych, zapewnia przyjęcie przez ten podmiot regulaminu w zakresie, o którym mowa w ust. 1. W takim przypadku przepisów ust. 1 nie stosuje się do towarzystwa.

4. Towarzystwo ustanawia odpowiednie procedury pozwalające na bieżącą ocenę jakości czynności wykonywanych przez podmiot, któremu powierzono zarządzanie portfelami inwestycyjnymi funduszy inwestycyjnych otwartych.

§ 30. Towarzystwo zapewnia, aby zarządzane przez nie fundusze inwestycyjne otwarte oraz ich uczestnicy nie byli obciążani nieuzasadnionymi kosztami.

§ 31. 1. Towarzystwo dochowuje szczególnej staranności przy wyborze i dokonywaniu lokat w imieniu zarządzanych przez siebie funduszy inwestycyjnych otwartych, w szczególności zapewnia, aby osoby odpowiedzialne za ich dokonywanie posiadały odpowiednią wiedzę o aktywach będących przedmiotem takich lokat.

2. Towarzystwo jest obowiązane poprzedzić wybór i dokonanie lokaty w imieniu zarządzanych przez siebie funduszy inwestycyjnych otwartych odpowiednią analizą uwarunkowań rynkowych i prawnych oraz ryzyk związanych z planowaną lokatą.

3. Towarzystwo opracowuje i wdraża procedurę dokonywania analiz, o których mowa w ust. 2, określającą w szczególności sposób ich przeprowadzania.

§ 32. Towarzystwo przeciwdziała nieuprawnionemu wykorzystywaniu informacji dotyczących niezrealizowanych zleceń zarządzanego przez nie funduszu inwestycyjnego otwartego oraz zapobiega nieuprawnionemu wykorzystywaniu takich informacji przez osoby obowiązane.

§ 33. 1. Towarzystwo przygotowuje i wdraża politykę składania i realizacji zleceń funduszy inwestycyjnych otwartych, uwzględniając cenę instrumentu finansowego, koszty związane z wykonaniem zlecenia, czas zawarcia transakcji, prawdopodobieństwo zawarcia transakcji i jej rozliczenia, wielkość zlecenia, jego charakter oraz inne czynniki, które mają istotny wpływ na świadczoną usługę.

2. Towarzystwo ustala wagę przypisywaną poszczególnym czynnikom wskazanym w ust. 1 albo wdraża procedurę określającą sposób jej ustalania, z uwzględnieniem:

1) celów inwestycyjnych, polityki inwestycyjnej oraz ryzyka właściwego dla danego funduszu inwestycyjnego otwartego;
2) specyfiki składanego zlecenia;
3) cech instrumentu finansowego będącego przedmiotem zlecenia;
4) rodzaju i specyfiki możliwych miejsc wykonania.

3. Polityka składania i realizacji zleceń funduszy inwestycyjnych otwartych umożliwia zarządzanym funduszom inwestycyjnym otwartym uzyskiwanie najkorzystniejszych wyników oraz zapewnia, że składanie i realizacja zleceń przez towarzystwo jest dokonywane w najlepiej pojętym interesie zarządzanych przez nie funduszy inwestycyjnych otwartych.

4. Polityka składania i realizacji zleceń funduszy inwestycyjnych otwartych umożliwia niezwłoczną, należytą i sprawną realizację zleceń oraz zapewnia, że:

1) zlecenia realizowane w imieniu funduszu inwestycyjnego otwartego są prawidłowo rejestrowane i alokowane;
2) realizacja porównywalnych zleceń funduszu inwestycyjnego otwartego odbywa się kolejno i niezwłocznie, chyba że uniemożliwia to charakter danego zlecenia lub warunki rynkowe lub jest to sprzeczne z interesem funduszu inwestycyjnego otwartego;
3) instrumenty finansowe lub kwoty pieniężne uzyskane z tytułu rozliczenia zrealizowanych zleceń są niezwłocznie i prawidłowo przekazywane na rachunek właściwego funduszu inwestycyjnego otwartego.

5. Towarzystwo dokonuje przeglądu polityki składania i realizacji zleceń funduszy inwestycyjnych otwartych nie rzadziej niż raz na rok, a ponadto w każdym przypadku wystąpienia istotnej zmiany, która trwale wpływa na zdolność towarzystwa do dalszego

uzyskiwania możliwie najlepszych wyników funduszu inwestycyjnego otwartego w miejscach wykonania ustalonych zgodnie z tą polityką.

6. Towarzystwo powinno w każdym czasie wykazać, że działało zgodnie z polityką składania i realizacji zleceń funduszy inwestycyjnych otwartych.

§ 34. 1. Łączenie przez towarzystwo zleceń dotyczących portfeli inwestycyjnych funduszy inwestycyjnych otwartych lub zleceń związanych ze świadczeniem usług na rzecz różnych klientów lub zleceń własnych towarzystwa jest dopuszczalne wyłącznie w przypadku, gdy połączenie zleceń nie działa na niekorzyść któregokolwiek funduszu lub klienta.

2. Jeżeli towarzystwo łączy zlecenie funduszu inwestycyjnego otwartego z jednym lub kilkoma zleceniami innego funduszu inwestycyjnego otwartego lub klienta lub zleceniem na rachunek własny towarzystwa, a połączone zlecenie jest realizowane transzami, polityka alokacji zleceń określa sposób, w jaki świadczenia wynikające z połączonego zlecenia są przydzielane poszczególnym podmiotom.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, towarzystwo nie może przydzielać świadczeń wynikających z połączonego zlecenia w sposób niekorzystny dla innego funduszu lub klienta.

4. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 2, następuje częściowa realizacja połączonego zlecenia, pierwszeństwo w przydziale świadczeń wynikających z połączonego zlecenia przysługuje funduszowi inwestycyjnemu otwartemu lub klientowi, chyba że towarzystwo jest w stanie wykazać uczestnikom funduszu inwestycyjnego otwartego lub klientom, że bez połączenia zleceń nie można byłoby ich zrealizować na tak korzystnych warunkach albo w całości; w takim przypadku towarzystwo dokonuje przydziału świadczeń wynikających z połączonego zlecenia proporcjonalnie, w sposób zgodny z polityką alokacji zleceń.

§ 35. 1. Towarzystwo ustala strategię wykonywania prawa głosu z instrumentów finansowych wchodzących w skład portfeli inwestycyjnych funduszy inwestycyjnych otwartych, która zawiera w szczególności postanowienia:

1) dotyczące sposobu monitorowania przez towarzystwo istotnych zmian w spółkach, w których przysługuje prawo głosu funduszom inwestycyjnym otwartym zarządzanym przez to towarzystwo;
2) zapewniające, że prawo głosu jest wykonywane zgodnie z celami inwestycyjnymi i polityką inwestycyjną poszczególnych funduszy inwestycyjnych otwartych;

3) dotyczące zapobiegania konfliktom interesów wynikającym z wykonywania prawa głosu oraz zarządzania nimi.

2. Towarzystwo udostępnia na swojej stronie internetowej skrócony opis strategii wykonywania prawa głosu z instrumentów finansowych wchodzących w skład portfeli inwestycyjnych funduszy inwestycyjnych otwartych.

3. Towarzystwo udostępnia uczestnikowi funduszu inwestycyjnego otwartego bezpłatnie, na jego żądanie, szczegółowe informacje na temat sposobu wykonania prawa głosu przysługującego funduszowi inwestycyjnemu otwartemu, którego jest uczestnikiem, z tytułu instrumentów finansowych wchodzących w skład portfela inwestycyjnego tego funduszu.

Rozdział 5

Ewidencja zawartych transakcji oraz ewidencja zleceń składanych przez uczestników funduszy inwestycyjnych otwartych

§ 36. 1. Towarzystwo prowadzi ewidencje transakcji zawartych przez fundusz inwestycyjny otwarty, transakcji zawartych na rachunek własny towarzystwa, transakcji dotyczących portfela, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, lub transakcji dotyczących zbiorczego portfela papierów wartościowych.

2. Wykaz danych:

1) objętych ewidencją zawartych transakcji, w przypadku transakcji, które mają za przedmiot instrumenty pochodne, w tym niewystandaryzowane instrumenty pochodne, określa załącznik nr 3 do rozporządzenia;
2) objętych ewidencją zawartych transakcji, w przypadku pozostałych transakcji, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 37. 1. Ewidencje, o których mowa w § 36 ust. 1, są prowadzone w postaci elektronicznej albo papierowej.

2. Ewidencjonowanie zawartych transakcji może być prowadzone za pomocą systemu teleinformatycznego służącego do zarządzania aktywami lub prowadzenia księgowości; w takim przypadku powinno umożliwiać uzyskanie informacji o zawartych transakcjach, w zakresie wskazanym w załącznikach nr 3 i 4 do rozporządzenia, oraz umożliwiać ich niezwłoczny odczyt i wydruk, a także wygenerowanie dokumentu elektronicznego zapisanego w jednym z następujących formatów:

1) Rich Text Format (RTF);

2) Adobe Portable Document Format (PDF), z wyłączeniem dokumentów elektronicznych szyfrowanych;
3) Extensible Markup Language (XML).

3. System teleinformatyczny wykorzystywany do prowadzenia ewidencji zawartych transakcji powinien uniemożliwiać likwidację lub zmianę wprowadzonych zapisów elektronicznych oraz umożliwiać identyfikację osoby, która dokonała wpisu w ewidencji. Stwierdzone błędy powinny być poprawiane za pomocą zapisów korygujących, które nie zmieniają i nie likwidują zapisów wcześniejszych.

4. Ewidencjonowanie zawartych transakcji w postaci papierowej powinno być prowadzone w sposób czytelny i trwały, umożliwiający identyfikację osoby, która dokonała wpisu w ewidencji. Stwierdzone błędy powinny być poprawiane z zachowaniem czytelności błędnego zapisu oraz umieszczeniem daty i czytelnego podpisu osoby dokonującej poprawki.

§ 38. 1. Towarzystwo dokonuje wpisów do ewidencji zawartych transakcji nie później niż następnego dnia roboczego po dniu, w którym otrzymało potwierdzenie zawarcia transakcji objętej ewidencjonowaniem.

2. Ewidencja zawartych transakcji jest prowadzona odrębnie dla transakcji zawartych przez:
1) fundusz inwestycyjny otwarty – z wyjątkiem funduszu z wydzielonymi subfunduszami;
2) fundusz inwestycyjny otwarty z wydzielonymi subfunduszami na rzecz każdego z subfunduszy;
3) towarzystwo na rachunek własny;
4) towarzystwo na rachunek portfela, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych;
5) towarzystwo na rachunek zbiorczego portfela papierów wartościowych.

§ 39. Jeżeli towarzystwo zleciło zarządzanie portfelem inwestycyjnym funduszu inwestycyjnego otwartego lub jego częścią podmiotowi zewnętrznemu, ewidencja zawartych transakcji jest prowadzona przez towarzystwo lub przez ten podmiot. Prowadzenie ewidencji zawartych transakcji może być także powierzone przez towarzystwo podmiotowi prowadzącemu księgi rachunkowe funduszu inwestycyjnego otwartego; w takim przypadku ewidencja ta powinna być prowadzona na zasadach określonych w § 37 oraz w sposób zapewniający stały dostęp towarzystwa do informacji, o których mowa w § 36 ust. 1.

§ 40. 1. Towarzystwo prowadzi ewidencje zleceń obejmujące zlecenia składane przez uczestników zarządzanych funduszy inwestycyjnych otwartych.

2. W ewidencji zleceń są rejestrowane co najmniej następujące dane dotyczące zlecenia:

1) nazwa funduszu inwestycyjnego otwartego;
2) nazwa podmiotu składającego zlecenie lub przekazującego je do realizacji;
3) nazwa podmiotu otrzymującego zlecenie – funduszu inwestycyjnego otwartego albo podmiotu prowadzącego rejestr uczestników funduszu inwestycyjnego otwartego otrzymującego zlecenie;
4) data i godzina otrzymania zlecenia przez podmiot, o którym mowa w pkt 3;
5) warunki i sposób płatności;
6) rodzaj zlecenia;
7) data zbycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa;
8) wartość nabytych albo odkupionych jednostek uczestnictwa w związku ze złożonym zleceniem;
9) liczba nabytych albo odkupionych jednostek uczestnictwa;
10) cena nabycia albo odkupienia jednostki uczestnictwa;
11) kwota wpłacona przez uczestnika w związku ze złożeniem zlecenia nabycia jednostek uczestnictwa albo kwota wypłacona uczestnikowi w związku ze złożeniem zlecenia ich odkupu.

3. W ewidencji zleceń są rejestrowane także informacje o zleceniach nieprawidłowych lub odrzuconych, o ile dostępne dane umożliwiają taką rejestrację.

§ 41. 1. Ewidencja zleceń jest prowadzona w postaci elektronicznej albo papierowej.

2. Ewidencjonowanie złożonych zleceń może być prowadzone za pomocą systemu teleinformatycznego służącego do prowadzenia rejestru uczestników funduszu inwestycyjnego otwartego; w takim przypadku powinno umożliwiać uzyskanie informacji o złożonych zleceniach oraz umożliwiać ich niezwłoczny odczyt i wydruk.

3. Do ewidencji zleceń stosuje się odpowiednio § 37 ust. 3 i 4.

§ 42. Towarzystwo dokonuje wpisów do ewidencji zleceń nie później niż następnego dnia roboczego po dniu, w którym otrzymało takie zlecenie.

§ 43. Prowadzenie ewidencji zleceń może być powierzone podmiotowi prowadzącemu rejestr uczestników funduszu inwestycyjnego otwartego. W przypadku powierzenia prowadzenia ewidencji zleceń, ewidencja ta powinna być prowadzona na zasadach

określonych w § 36–42 oraz w sposób zapewniający stały dostęp towarzystwa do informacji, o których mowa w § 40 ust. 2 lub 3.

Rozdział 6

Dokumentowanie źródeł będących podstawą decyzji inwestycyjnych oraz przechowywanie i archiwizowanie dokumentów i innych nośników informacji związanych z działalnością funduszy inwestycyjnych i towarzystwa

§ 44. 1. Towarzystwo dokumentuje źródła będące podstawą decyzji inwestycyjnych dotyczących funduszy, zbiorczego portfela papierów wartościowych, towarzystwa oraz portfeli klientów, dla których świadczy usługę zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, w szczególności przez:

1) określenie dokumentu strategii inwestycyjnej, o ile transakcja została zawarta w ramach tej strategii, lub
2) przechowywanie decyzji jednostek organizacyjnych towarzystwa, które biorą udział w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych, oraz innych dokumentów służących podjęciu takich decyzji, w szczególności analiz, danych o ratingach, raportów, w tym sporządzonych przez towarzystwo lub na jego zlecenie.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 2, powinny być wystarczające do udokumentowania i uzasadnienia decyzji inwestycyjnych podjętych przez towarzystwo.

3. W przypadku transakcji, które nie zostały zawarte w ramach przyjętej strategii inwestycyjnej funduszu, strategii inwestycyjnej zbiorczego portfela lub strategii inwestycyjnej portfela, dokumentowanie źródeł będących podstawą decyzji inwestycyjnej następuje w sposób wskazany w ust. 1 pkt 2.

4. Dokument strategii inwestycyjnej i jego zmiany są zatwierdzane przez upoważnioną jednostkę organizacyjną towarzystwa, w sposób zgodny z procedurami wewnętrznymi, z wyłączeniem przypadku gdy dokument strategii inwestycyjnej został sporządzony na potrzeby świadczenia przez towarzystwo usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, a dokument ten oraz jego zmiany są zatwierdzane przez klienta, na rzecz którego towarzystwo świadczy tę usługę.

§ 45. Jeżeli towarzystwo zleciło zarządzanie portfelem inwestycyjnym funduszu lub jego częścią podmiotowi zewnętrznemu, dokumentowanie źródeł będących podstawą decyzji inwestycyjnych prowadzone jest przez towarzystwo lub ten podmiot w sposób zapewniający stały dostęp towarzystwa do informacji, o których mowa w § 44 ust. 1.

§ 46. 1. Dokumenty powinny być przechowywane na takim nośniku informacji, na jakim zostały sporządzone lub otrzymane przez towarzystwo, z tym że dokumenty sporządzone lub otrzymane za pomocą informatycznych nośników danych powinny być przechowywane na informatycznych nośnikach danych umożliwiających odczytanie treści informacji zawartych w tych dokumentach przez cały okres ich przechowywania.

2. Dokumenty oraz inne nośniki informacji zawierające dane, które towarzystwo ma obowiązek przechowywać i archiwizować, powinny być przechowywane w sposób uniemożliwiający dostęp do nich przez osoby nieupoważnione oraz umożliwiający kontrolę dostępu, zapewniającą możliwość śledzenia modyfikacji i przetwarzania danych.

§ 47. 1. Sposób prowadzenia archiwum powinien zapewniać bezpieczeństwo przechowywania w nim dokumentów i innych nośników informacji.

2. Towarzystwo zapewnia należyte zabezpieczenie pomieszczeń, w których jest prowadzone archiwum, prowadzi ewidencję korzystania z archiwum oraz wyznacza osobę odpowiedzialną za prowadzenie archiwum.

§ 48. Towarzystwo zapewnia osobom upoważnionym niezwłoczny wgląd do dokumentów oraz danych, o których mowa w § 46 ust. 2.

Rozdział 7

Warunki techniczne i organizacyjne prowadzenia działalności

§ 49. 1. Towarzystwo umożliwia klientom oraz uczestnikom funduszy bezpłatne składanie reklamacji w związku z działalnością prowadzoną przez towarzystwo, fundusz lub podmiot działający na rzecz funduszu.

2. Towarzystwo opracowuje i wdraża procedurę określającą sposób i termin załatwiania reklamacji składanych przez klientów towarzystwa oraz uczestników funduszy. Procedura ta jest udostępniana klientowi towarzystwa oraz uczestnikowi funduszu bezpłatnie na jego żądanie.

§ 50. 1. Towarzystwo prowadzi rejestr otrzymanych reklamacji zawierający informacje o reklamacjach w związku z działalnością prowadzoną przez towarzystwo, fundusz lub podmiot działający na rzecz funduszu złożonych w danym roku kalendarzowym oraz sposobie i terminie ich załatwienia.

2. W rejestrze reklamacji umieszcza się następujące dane:

1) imię i nazwisko lub firmę (nazwę) składającego reklamację;
2) datę złożenia reklamacji;

3) przedmiot reklamacji;
4) środki podjęte w celu załatwienia reklamacji;
5) termin załatwienia reklamacji;
6) opis ostatecznego rozstrzygnięcia.

§ 51. 1. Pomieszczenia, w których towarzystwo prowadzi działalność, powinny być zabezpieczone przed niekontrolowanym dostępem osób nieuprawnionych.

2. Pomieszczenia, w których jest prowadzona obsługa klientów i uczestników funduszu, powinny być wydzielone w sposób uniemożliwiający osobom nieuprawnionym niekontrolowany dostęp do pozostałych pomieszczeń towarzystwa.

3. Sposób organizacji towarzystwa powinien gwarantować bezpieczeństwo obsługi klientów i uczestników funduszy oraz przechowywanych dokumentów i danych.

§ 52. 1. W towarzystwie funkcjonuje sformalizowany system zarządzania bezpieczeństwem środowiska teleinformatycznego, zapewniający adekwatny do poziomu ryzyka poziom bezpieczeństwa informacji.

2. Towarzystwo wprowadza zabezpieczenia urządzeń uniemożliwiające nieuprawniony dostęp do systemów teleinformatycznych i przetwarzania danych.

3. Systemy teleinformatyczne towarzystwa powinny być zabezpieczone przed nieuprawnionym dostępem do danych przetwarzanych przez te systemy.

4. Towarzystwo opracowuje i wdraża wewnętrzne procedury dostępu do jego systemów teleinformatycznych oraz posiada odpowiednie zasady oraz mechanizmy techniczne zapewniające właściwy poziom kontroli dostępu logicznego do danych i informacji oraz dostępu fizycznego do kluczowych elementów infrastruktury teleinformatycznej, umożliwiające jego odtworzenie wraz z historią modyfikacji i przetwarzania danych.

5. Urządzenia i systemy teleinformatyczne towarzystwa powinny być zabezpieczone przed utratą danych spowodowaną awarią, zakłóceniami lub zdarzeniami losowymi. W celu zapewnienia ciągłości obsługi i pracy systemów informatycznych towarzystwo, co najmniej raz dziennie, tworzy kopię bazy danych lub stosuje inne środki techniczne umożliwiające odtworzenie danych oraz podjęcie pracy systemów teleinformatycznych w przypadku awarii lub utraty części lub całości danych w podstawowych bazach danych. Kopie bazy danych przechowywane są w innej lokalizacji niż podstawowe centrum przetwarzania danych.

§ 53. 1. Miejsca, w których jest prowadzona działalność, powinny posiadać urządzenia telekomunikacyjne umożliwiające stały i bezpośredni kontakt z centralą towarzystwa, a także zapewniające sprawną obsługę klientów i uczestników funduszy.

2. Pomieszczenie, w którym jest prowadzona działalność, powinno posiadać wyodrębnione miejsce umożliwiające klientom złożenie zlecenia z zachowaniem poufności.

§ 54. 1. Towarzystwo ustanawia odpowiednie procedury regulujące funkcjonowanie procesów zarządzania ciągłością działania towarzystwa, uwzględniające szczególne uwarunkowania związane ze specyfiką jego działalności oraz środowiskiem teleinformatycznym i przetwarzanymi w nim danymi.

2. Towarzystwo identyfikuje w obrębie jego działalności procesy, które warunkują możliwość prowadzenia działalności przez towarzystwo (procesy kluczowe), oraz procesy, w przypadku których szybkie odzyskanie sprawności działania może mieć istotne znaczenie z punktu widzenia ciągłości działania towarzystwa (procesy krytyczne).

3. W zakresie, o którym mowa w ust. 1, towarzystwo powinno posiadać opracowane i wprowadzone:

1) plany utrzymania ciągłości działania zapewniające ciągłe i niezakłócone działanie towarzystwa oraz świadczenie usług na rzecz klientów,
2) plany awaryjne służące zapewnieniu możliwości prowadzenia bieżącej działalności towarzystwa i świadczenia usług oraz ograniczeniu strat w przypadku wystąpienia niekorzystnych zdarzeń wewnętrznych i zewnętrznych mogących poważnie zakłócić tę działalność

– zapewniające nieprzerwane, należyte działanie towarzystwa w obrębie procesów kluczowych i procesów krytycznych.

Rozdział 8

Zasady uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące w towarzystwie usługi

§ 55. 1. Towarzystwo zapewnia powierzanie wykonywania świadczonych przez towarzystwo usług osobom posiadającym niezbędny zakres wiedzy, umiejętności oraz kwalifikacje dla prawidłowego wykonywania tych usług.

2. Osoby wykonujące świadczone przez towarzystwo usługi są obowiązane doskonalić umiejętności zawodowe, w tym przez odbywanie co najmniej 15 godzin szkolenia zawodowego. Wymiar szkolenia zawodowego nie może przekraczać 8 godzi dziennie.

3. Szkolenie zawodowe uwzględnia charakter wykonywanych czynności oraz ich zakres.

4. Towarzystwo zapewnia przeprowadzenie szkolenia, jego odpowiedni poziom oraz przeprowadzenie go przez osoby posiadające wykształcenie lub doświadczenie zawodowe odpowiednie do jego zakresu tematycznego.

5. Szkolenie zawodowe jest prowadzone w formie zapewniającej efektywne przekazanie treści, w szczególności w formie wykładów, seminarium lub e-lerningu.

6. W przypadku szkoleń prowadzonych w formie e-lerningu wymagane jest zaliczenie testu obejmującego zakres tematyczny szkolenia. Test może odbyć się w formie elektronicznej.

7. Po odbyciu szkolenia zawodowego podmiot przeprowadzający szkolenie wystawia dokument poświadczający jego odbycie, zawierający:

1) datę i miejsce wystawienia dokumentu;
2) datę i miejsce przeprowadzenia szkolenia;
3) imię i nazwisko oraz datę urodzenia uczestnika szkolenia;
4) zakres tematyczny szkolenia i jego wymiar godzinowy;
5) dane podmiotu organizującego szkolenie, obejmujące jego imię i nazwisko lub firmę, oraz adres;
6) imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za przeprowadzenie lub przygotowanie szkolenia, ich wykształcenie i doświadczenie zawodowe;
7) imię i nazwisko oraz podpis osoby wystawiającej dokument.

8. W przypadku szkoleń prowadzonych w formie e-learningu dokument poświadczający odbycie szkolenia zawiera:

1) datę wystawienia dokumentu;
2) imię i nazwisko oraz datę urodzenia uczestnika szkolenia;
3) zakres tematyczny szkolenia i jego wymiar godzinowy;
4) dane podmiotu organizującego szkolenie, obejmujące jego imię i nazwisko lub firmę, oraz adres;
5) imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za przygotowanie szkolenia, ich wykształcenie i doświadczenie zawodowe;
6) imię i nazwisko oraz podpis elektroniczny osoby wystawiającej dokument.

Rozdział 9

Przepis przejściowy i końcowy

§ 56. Towarzystwo, które przed dniem wejścia w życie rozporządzenia uzyskało zezwolenie na wykonywanie działalności, jest obowiązane dostosować prowadzoną działalność do przepisów rozporządzenia w terminie 3 miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

§ 57. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER
ROZWOJU I FINANSÓW

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Rozwoju i Finansów
z dnia … (poz. ...)

Załącznik nr 1

OBLICZANIE CAŁKOWITEJ EKSPOZYCJI METODĄ ZAANGAŻOWANIA

§ 1. Ilekroć w niniejszym załączniku jest mowa o:

1) wartości referencyjnej instrumentu pochodnego – rozumie się przez to wyrażoną w walucie, w której są wyceniane aktywa funduszu inwestycyjnego otwartego, wartość nominalną instrumentu stanowiącego bazę instrumentu pochodnego lub wartość równoważną wartości nominalnej instrumentu stanowiącego bazę instrumentu pochodnego, wynikającą ze standardu instrumentu pochodnego (wystandaryzowane instrumenty pochodne) lub umowy (niewystandaryzowane instrumenty pochodne);

2) duracji – rozumie się przez to jedną z dwóch miar ryzyka instrumentów opartych na stopie procentowej, stosowaną przez towarzystwo w odniesieniu do funduszu inwestycyjnego otwartego:

   a) duracją Macaulay'a – średnią ważoną liczby lat od dnia sprawozdawczego do dnia zapadalności ekspozycji z tytułu danego instrumentu stanowiącego bazę instrumentu pochodnego, z wagami równymi udziałom płatności za poszczególne okresy w całkowitej wiarygodnie oszacowanej wartości godziwej tego instrumentu przy zastosowaniu właściwej dla danego instrumentu rentowności do wykupu:

$$D = \left(\sum_{t=1}^{m} \frac{t \times C_t}{(1+r)^t} \right) \div \left(\sum_{t=1}^{m} \frac{C_t}{(1+r)^t} \right)$$

   gdzie:

   r – oznacza rentowność do wykupu,

   C_t – oznacza wartość strumienia pieniężnego w okresie t,

   m – oznacza liczbę okresów do terminu wykupu,

   b) zmodyfikowaną duracją Macaulay'a (MD) – duracją Macaulay'a zdyskontowaną za pomocą odpowiedniej dla danego instrumentu bazowego rentowności do wykupu przy założeniu rocznego okresu dyskonta, wyznaczoną zgodnie z wzorem:

$$MD = \frac{D}{1+r}$$

3) instrumencie bazowym – rozumie się przez to instrument stanowiący bazę instrumentu pochodnego;

4) lokatach funduszu – rozumie się przez to papiery wartościowe, instrumenty rynku pieniężnego oraz inne instrumenty, które zgodnie z ustawą stanowią katalog możliwych lokat funduszu inwestycyjnego otwartego, z wyjątkiem instrumentów, o których mowa w art. 94 i art. 94a ustawy.

§ 2. 1. Dla funduszu inwestycyjnego otwartego towarzystwo oblicza kwotę

zaangażowania w instrument pochodny w odniesieniu do każdego posiadanego przez fundusz instrumentu pochodnego, w tym wbudowanego instrumentu pochodnego.

2. Kwota zaangażowania w instrument pochodny obliczona metodą zaangażowania jest równa wartości bezwzględnej wartości rynkowej równoważnej pozycji w instrumencie stanowiącym bazę instrumentu pochodnego, wycenianej tak jak składnik lokat funduszu inwestycyjnego otwartego.

3. Jeżeli nie jest możliwe wyznaczenie wartości, o której mowa w ust. 2, kwota zaangażowania w instrument pochodny jest wyznaczana jako większa z dwóch wartości:

1) wartość bezwzględna wartości referencyjnej instrumentu pochodnego;

2) wartość bezwzględna maksymalnej straty, jaką fundusz inwestycyjny otwarty może ponieść z tytułu tego instrumentu pochodnego.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, jeżeli wartość maksymalnej straty, jaką fundusz inwestycyjny otwarty może ponieść z tytułu tego instrumentu pochodnego, jest nieograniczona, kwota zaangażowania w instrument pochodny jest wyznaczana jako wartość bezwzględna wartości referencyjnej instrumentu pochodnego.

§ 3. 1. Wartość rynkowa równoważnej pozycji w instrumencie stanowiącym bazę instrumentu pochodnego (WR), o której mowa w § 2 ust. 2, dla poszczególnych rodzajów instrumentów pochodnych jest wyznaczana jako:

1) kontrakty terminowe futures:

a) kontrakt terminowy futures na obligacje:

$$\mathrm{WR} = \frac{\textit{wartość referencyjna kontraktu x wartość rynkowa obligacji najtańszej do dostarczenia}}{\textit{wartość nominalna obligacji najtańszej do dostarczenia}}$$

b) kontrakt terminowy futures na stopę procentową:

WR = *wartość referencyjna kontraktu*

c) walutowy kontrakt terminowy futures, jeżeli jedna z walut jest walutą, w której fundusz inwestycyjny otwarty dokonuje wyceny aktywów:

WR = wartość referencyjna kontraktu wyrażona w walucie niebędącej walutą, w której fundusz inwestycyjny otwarty dokonuje wyceny aktywów x średni kurs NBP waluty niebędącej walutą, w której są wyceniane aktywa funduszu inwestycyjnego otwartego

d) walutowy kontrakt terminowy futures, jeżeli żadna z walut nie jest walutą, w której fundusz inwestycyjny otwarty dokonuje wyceny aktywów:

$$\mathrm{WR} = \sum_{i=1}^{2} \textit{(wartość referencyjna kontraktu futures wyrażona w i-tej walucie x średni kurs NBP i-tej waluty)}$$

e) kontrakt terminowy futures na akcje:

WR = liczba akcji przypadających na kontrakt x wartość rynkowa jednej akcji

f) kontrakt terminowy futures na indeks:

WR = wartość indeksu x mnożnik kontraktu

2) opcje będące standardowymi instrumentami pochodnymi:

a) opcja na obligacje:

$$WR = \frac{\textit{wartość referencyjna opcji x wartość rynkowa obligacji x współczynnik delta opcji}}{\textit{wartość nominalna obligacji}}$$

b) opcja na akcje spółki:

WR = liczba akcji przypadających na opcję x wartość rynkowa jednej akcji x współczynnik delta opcji

c) opcja na stopę procentową:

WR = wartość referencyjna opcji x współczynnik delta opcji

d) opcja na walutę, jeżeli jedna z walut jest walutą, w której fundusz inwestycyjny otwarty dokonuje wyceny aktywów:

WR = wartość referencyjna opcji wyrażona w walucie niebędącej walutą, w której fundusz inwestycyjny otwarty dokonuje wyceny aktywów x średni kurs NBP waluty niebędącej walutą, w której są wyceniane aktywa funduszu x współczynnik delta opcji

e) opcja na walutę, jeżeli żadna z walut nie jest walutą, w której fundusz inwestycyjny otwarty dokonuje wyceny aktywów:

$$\mathrm{WR} = \sum_{i=1}^{2}$$ *(wartość referencyjna opcji wyrażona w i-tej walucie x średni kurs NBP i-tej waluty x współczynnik delta opcji)*

f) opcja na indeks:

WR = wartość indeksu x mnożnik dla opcji x współczynnik delta opcji

g) opcja na kontrakt futures:

WR = liczba kontraktów futures przypadających na opcję x WR dla kontraktu futures x współczynnik delta opcji

h) opcja na kontrakt wymiany (swap):

WR = liczba kontraktów swap przypadających na opcję x WR dla kontraktu swap x współczynnik delta opcji

i) warranty:

WR = liczba akcji lub obligacji przypadających na warrant x wartość rynkowa akcji lub obligacji x współczynnik delta warrantu

3) kontrakty wymiany (swap):

a) swap procentowy (IRS), jeżeli walutą jest waluta, w której fundusz inwestycyjny otwarty dokonuje wyceny aktywów:

WR = wartość referencyjna swapu

b) swap procentowy (IRS), swap walutowy – procentowy (CIRS) lub swap walutowy, jeżeli jedna z walut jest walutą, w której fundusz inwestycyjny otwarty dokonuje wyceny aktywów:

WR = wartość referencyjna swapu wyrażona w walucie niebędącej walutą, w której są wyceniane aktywa funduszu x średni kurs NBP waluty niebędącej walutą, w której są wyceniane aktywa funduszu inwestycyjnego otwartego

c) swap procentowy (IRS), swap walutowy – procentowy (CIRS) lub swap walutowy, jeżeli żadna z walut nie jest walutą, w której fundusz inwestycyjny otwarty dokonuje wyceny aktywów:

$\mathrm{WR} = \sum_{i=1}^{2}$ *(wartość referencyjna swapu w i-tej walucie x średni kurs NBP i-tej waluty)*

d) swap całkowitego dochodu (TRS):

WR = wartość rynkowa instrumentu, na podstawie którego fundusz otrzymuje płatności

e) swap ryzyka kredytowego (CDS):

WR dla wystawcy swapu = max wartość rynkowa długu stanowiącego bazę swapu ryzyka kredytowego; wartość referencyjna swapu ryzyka kredytowego

WR dla nabywcy swapu = wartość rynkowa długu stanowiącego bazę swapu ryzyka kredytowego

f) kontrakt na różnice (CFD):

WR = liczba instrumentów stanowiących bazę kontraktu na różnicę (CFD) przypadających na kontrakt x wartość rynkowa instrumentu stanowiącego bazę kontraktu na różnicę (CFD)

4) kontrakty terminowe forward:

a) walutowy kontrakt terminowy forward, jeżeli jedna z walut jest walutą, w której

fundusz inwestycyjny otwarty dokonuje wyceny aktywów:

WR = wartość referencyjna kontraktu wyrażona w walucie niebędącej walutą, w której fundusz dokonuje wyceny aktywów x średni kurs NBP waluty niebędącej walutą, w której są wyceniane aktywa funduszu

b) walutowy kontrakt terminowy forward, jeżeli żadna z walut nie jest walutą, w której fundusz inwestycyjny otwarty dokonuje wyceny aktywów:

$$WR = \sum_{i=1}^{2}$$ *(wartość referencyjna kontraktu forward wyrażona w i-tej walucie x średni kurs NBP i-tej waluty)*

c) kontrakt terminowy forward na stopę procentową (FRA):

WR = wartość referencyjna kontraktu

5) wbudowane instrumenty pochodne – obligacja zamienna na akcje:

WR = liczba akcji przypadających na obligację zamienną x wartość rynkowa akcji x współczynnik delta opcji zamiany

2. W odniesieniu do funduszu inwestycyjnego otwartego posiadającego krótką pozycję w opcjach lub warrantach, do wyznaczania kwoty zaangażowania w te opcje lub warranty stosuje się wzory, o których mowa w ust. 1, z pominięciem współczynnika delta.

3. W przypadku gdy integralną część konstrukcji danego instrumentu pochodnego stanowi mnożnik albo mnożniki, wartość referencyjna instrumentu pochodnego jest wyznaczana przy zastosowaniu tego mnożnika albo mnożników.

§ 4. 1. Dla funduszu inwestycyjnego otwartego towarzystwo oblicza kwotę zaangażowania w taki sam instrument pochodny, odrębnie dla każdego instrumentu pochodnego, jako sumę poszczególnych kwot zaangażowania w instrument pochodny, o których mowa w § 2, dla których bazę stanowi ten sam instrument bazowy, po zastosowaniu metod redukcji zaangażowania, o których mowa w ust. 2–6 oraz w § 5 i § 6, z uwzględnieniem wyłączenia, o którym mowa w § 17 ust. 3 rozporządzenia.

2. Kwota zaangażowania w ten sam instrument pochodny może podlegać redukcji poprzez zastosowanie kompensacji lub specjalnych zasad kompensacji, jeżeli zostanie spełniony warunek, o którym mowa w § 18 ust. 1 rozporządzenia, a procedury, o których mowa w § 18 ust. 2 rozporządzenia, dopuszczają w danym przypadku stosowanie kompensacji lub specjalnych zasad kompensacji.

3. Kompensacji mogą podlegać:

1) przeciwstawne pozycje w tych samych instrumentach pochodnych, dla których bazę stanowi ten sam instrument bazowy;

2) przeciwstawne pozycje w instrumencie pochodnym oraz lokacie stanowiącej bazę tego instrumentu pochodnego.

4. Kompensacja polega na obliczeniu wartości bezwzględnej różnicy pomiędzy:

1) sumą kwot zaangażowania, o których mowa w § 2, wynikających z pozycji długich i wartości instrumentu bazowego, jeżeli stanowi on lokatę funduszu inwestycyjnego

otwartego, oraz

2) sumą kwot zaangażowania, o których mowa w § 2, wynikających z pozycji krótkich i wartości instrumentu bazowego, który jest przedmiotem krótkiej sprzedaży.

5. Przedmiotem kompensacji mogą być również instrumenty bazowe lub lokaty, o których mowa w ust. 4, różniące się pomiędzy sobą terminem zapadalności.

6. Pozycje w instrumentach pochodnych lub lokatach, o których mowa w ust. 3, mogą być przedmiotem kompensacji, jeżeli zawarcie tych transakcji eliminuje wszystkie znaczące ryzyka związane z tymi instrumentami i lokatami.

§ 5. 1. W przypadku funduszu inwestycyjnego otwartego, który zawiera transakcje mające za przedmiot instrumenty pochodne, dla których bazę stanowi stopa procentowa, towarzystwo może, w odniesieniu do tych instrumentów stosować specjalne zasady kompensacji, jeżeli:

1) instrumenty finansowe podlegające kompensacji odnoszą się do tej samej stopy procentowej;

2) w odniesieniu do funduszu inwestycyjnego otwartego towarzystwo nie wykorzystuje tych instrumentów w ramach kompensacji, o której mowa w § 4, lub w ramach pozycji zabezpieczających, o których mowa w § 6;

3) stosowanie specjalnych zasad kompensacji nie doprowadzi do błędnej oceny profilu ryzyka funduszu inwestycyjnego otwartego;

4) prospekt informacyjny funduszu inwestycyjnego otwartego określa docelowy poziom duracji funduszu;

5) duracja funduszu jest bliska docelowej duracji funduszu;

6) strategia inwestycyjna funduszu inwestycyjnego otwartego nie dopuszcza zajmowania pozycji w instrumentach pochodnych, których duracja znacząco odbiega od docelowego poziomu duracji funduszu.

2. Zastosowanie specjalnych zasad kompensacji przy obliczaniu całkowitej ekspozycji wymaga dokonania następujących czynności:

1) każdy instrument podlegający specjalnym zasadom kompensacji należy zaklasyfikować do jednego z przedziałów w zależności od terminu zapadalności według wzoru:

Numer przedziału zapadalności (j)	**Zakres przedziału zapadalności instrumentu bazowego lub instrumentu stanowiącego lokatę funduszu inwestycyjnego otwartego**
1	do 2 lat włącznie
2	od 2 do 7 lat włącznie
3	od 7 do 15 lat włącznie

4	powyżej 15 lat

2) dla każdego instrumentu pochodnego w poszczególnych przedziałach należy wyznaczyć wartość rynkową pozycji równoważnej w instrumencie stanowiącym bazę instrumentu pochodnego, o której mowa w § 3; dla każdego instrumentu dłużnego stanowiącego lokatę funduszu inwestycyjnego otwartego w poszczególnych przedziałach należy wyznaczyć cenę rynkową;

3) wartości wyznaczone zgodnie z pkt 2 należy skorygować o różnicę pomiędzy duracją instrumentu oraz docelową duracją funduszu według wzoru:

$$\boldsymbol{E}_i = \left| \frac{\boldsymbol{DIP}_i}{\boldsymbol{DDP}} \times \boldsymbol{WR}_i \right| \times \Delta$$

gdzie:

E_i – wartość rynkowa równoważnej pozycji w instrumencie stanowiącym bazę instrumentu pochodnego lub wartość rynkowa instrumentu dłużnego, skorygowana o różnicę w duracjach,

DIP_i – duracja i-tego instrumentu pochodnego lub instrumentu dłużnego,

DDP – docelowa duracja portfela,

WR_i – wartość rynkowa równoważnej pozycji w i-tym instrumencie bazowym lub wartość rynkowa instrumentu dłużnego,

Δ – współczynnik delta dla opcji;

4) w ramach każdego przedziału należy wyznaczyć pozycję dopasowaną (PD_j) oraz pozycję niedopasowaną (PN_j) według wzoru:

$$\boldsymbol{PD}_j = \min\left\{\sum \boldsymbol{E}_{ij}^{długie}; \sum \boldsymbol{E}_{ij}^{krótkie}\right\}$$

$$\boldsymbol{PN}_j = \left|\sum \boldsymbol{E}_{ij}^{długie} - \sum \boldsymbol{E}_{ij}^{krótkie}\right|$$

gdzie:

PD_j – pozycja dopasowana w j-tym przedziale zapadalności,

PN_j – pozycja niedopasowana w j-tym przedziale zapadalności,

$\sum \boldsymbol{E}_{ij}^{długie}$ – suma wartości wyznaczonych w pkt 3 w j-tym przedziale zapadalności, w odniesieniu do instrumentów pochodnych lub dłużnych papierów wartościowych, w których fundusz inwestycyjny otwarty posiada pozycję długą, krótkie

$\sum \boldsymbol{E}_{ij}^{krótkie}$ – suma wartości wyznaczonych w pkt 3 w j-tym przedziale zapadalności, w odniesieniu do instrumentów pochodnych lub dłużnych papierów wartościowych, w których fundusz inwestycyjny otwarty posiada pozycję krótką,

przy czym pozycja niedopasowana jest pozycją długą, gdy $\sum \boldsymbol{E}_{ij}^{długie} > \sum \boldsymbol{E}_{ij}^{krótkie}$, pozycją domkniętą, $\sum \boldsymbol{E}_{ij}^{długie} = \sum \boldsymbol{E}_{ij}^{krótkie}$, albo pozycją krotką, gdy $\sum \boldsymbol{E}_{ij}^{długie} < \sum \boldsymbol{E}_{ij}^{krótkie}$

5) należy wyznaczyć pozycję dopasowaną pomiędzy pozycjami niedopasowanymi w przedziałach pierwszym i drugim, drugim i trzecim oraz trzecim i czwartym według wzoru:

$$\boldsymbol{PD}_{j,(j+1)} = \min\left\{\boldsymbol{PN}_{j}\,;\,\boldsymbol{PN}_{(j+1)}\right\}$$

jeżeli pozycje niedopasowane w odpowiednich przedziałach są przeciwne; w takim przypadku do celów dalszych obliczeń pozycje niedopasowane w odpowiednich przedziałach należy pomniejszyć o wyznaczoną wartość pozycji dopasowanej pomiędzy tymi przedziałami ($\mathrm{PD}_{j,(j+1)}$);

6) należy wyznaczyć pozycję dopasowaną pomiędzy przedziałami pierwszym i trzecim oraz drugim i czwartym według wzoru:

$$\boldsymbol{PD}_{j,(j+2)} = \min\left\{\boldsymbol{PN}_{j}\,;\,\boldsymbol{PN}_{(j+2)}\right\}$$

jeżeli pozycje niedopasowane w odpowiednich przedziałach są przeciwne; w takim przypadku do celów dalszych obliczeń pozycje niedopasowane w odpowiednich przedziałach należy pomniejszyć o wyznaczoną wartość pozycji dopasowanej pomiędzy tymi przedziałami ($\mathrm{PD}_{j,(j+2)}$);

7) należy wyznaczyć pozycję dopasowaną pomiędzy przedziałami pierwszym i czwartym według wzoru:

$$\boldsymbol{PD}_{1,4} = \min\left\{\boldsymbol{PN}_{1}\,;\,\boldsymbol{PN}_{4}\right\}$$

jeżeli pozycje niedopasowane w odpowiednich przedziałach są przeciwne; w takim przypadku do celów dalszych obliczeń pozycje niedopasowane w przedziałach pierwszym i czwartym należy pomniejszyć o wyznaczoną wartość pozycji dopasowanej pomiędzy tymi przedziałami ($\mathrm{PD}_{1,4}$)

3. Kwota zaangażowania w instrumenty pochodne podlegające specjalnym zasadom kompensacji obliczona przez towarzystwo dla funduszu inwestycyjnego otwartego stanowi sumę pozycji:

1) 0% sumy pozycji dopasowanych wyznaczonych w ust. 2 pkt 4;

2) 40% sumy pozycji dopasowanych wyznaczonych w ust. 2 pkt 5;

3) 75% sumy pozycji dopasowanych wyznaczonych w ust. 2 pkt 6;

4) 100% pozycji dopasowanej wyznaczonej w ust. 2 pkt 7;

5) 100% sumy pozycji niedopasowanych w poszczególnych przedziałach pozostałych po dokonaniu czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 1–7.

§ 6. 1. Kwota zaangażowania w ten sam instrument pochodny wyznaczona zgodnie z § 4 i § 5 może podlegać redukcji poprzez zastosowanie pozycji zabezpieczających.

2. Pozycję zabezpieczającą może stanowić:

1) część lub całość innej kwoty zaangażowania w ten sam instrument pochodny lub

2) lokata funduszu inwestycyjnego otwartego

– jeżeli spełniony jest warunek, o którym mowa w § 18 ust. 1 rozporządzenia, a procedury, o których mowa w § 18 ust. 2 rozporządzenia, dopuszczają w danym przypadku uwzględnianie pozycji zabezpieczających.

3. Instrumenty pochodne odpowiadające kwotom zaangażowania, o których mowa w ust. 2 pkt 1, oraz lokaty, o których mowa w ust. 2 pkt 2, powinny spełniać następujące warunki:

1) transakcje mające za przedmiot instrumenty pochodne oraz lokaty zostały zawarte wyłącznie w celu redukcji ryzyka funduszu inwestycyjnego otwartego, a redukcja ryzyka jest możliwa do zweryfikowania;

2) zawarcie transakcji mających za przedmiot instrumenty pochodne lub lokaty prowadzi do eliminacji wszelkich ryzyk związanych z tymi instrumentami i lokatami;

3) instrumenty stanowiące bazę instrumentów pochodnych lub lokaty należą do tej samej klasy aktywów co instrumenty stanowiące bazę instrumentów pochodnych lub lokaty, które podlegają zabezpieczeniu;

4) instrumenty pochodne lub lokaty stanowią efektywne zabezpieczenie w skrajnych warunkach rynkowych.

4. Umowy mające za przedmiot walutowe instrumenty pochodne lub lokaty, które fundusz inwestycyjny otwarty zawiera wyłącznie w celu redukcji ryzyka walutowego, mogą być kompensowane z innymi instrumentami pochodnymi lub lokatami, które to ryzyko generują.

§ 7. Kwota zaangażowania w ten sam instrument pochodny lub lokata funduszu inwestycyjnego otwartego mogą być wykorzystane w ramach kompensacji, specjalnych zasad kompensacji albo uznane za pozycję zabezpieczającą do wysokości swej wartości, która w ramach danego typu ryzyka nie została wykorzystana w ramach kompensacji, specjalnych zasad kompensacji albo uznana za pozycję zabezpieczającą.

§ 8. Towarzystwo zwiększa całkowitą ekspozycję funduszu inwestycyjnego otwartego o wartość rynkową papierów wartościowych, instrumentów rynku pieniężnego lub wartość środków pieniężnych otrzymanych jako zabezpieczenie w ramach transakcji przy zobowiązaniu się funduszu do odkupu lub umów pożyczek, o których mowa w art. 102 ustawy.

§ 9. Całkowita ekspozycja funduszu inwestycyjnego otwartego (CE) obliczona metodą zaangażowania jest równa sumie kwot odpowiadających:

1) sumie wartości wszystkich kwot zaangażowania, o których mowa w § 4, po uwzględnieniu technik redukcji całkowitej ekspozycji;

2) sumie wartości rynkowej papierów wartościowych, instrumentów rynku pieniężnego oraz środków pieniężnych, o których mowa w § 8;

3) sumie wartości zaciągniętych pożyczek lub kredytów, w przypadku gdy towarzystwo nie skorzystało z wyłączenia, o którym mowa w § 17 ust. 2 rozporządzenia.

Załącznik nr 2

OBLICZANIE CAŁKOWITEJ EKSPOZYCJI METODĄ WARTOŚCI ZAGROŻONEJ

§ 1. Metoda wartości zagrożonej (VaR) służy do szacowania ryzyka rynkowego funduszu inwestycyjnego otwartego rozumianego jako możliwość poniesienia przez fundusz strat wynikających z wahań wartości rynkowych pozycji wchodzących w skład aktywów funduszu objętego modelem wartości zagrożonej.

§ 2. Metoda wartości zagrożonej polega na zastosowaniu modelu wartości zagrożonej do obliczania całkowitej ekspozycji z tytułu ryzyka rynkowego funduszu inwestycyjnego otwartego.

§ 3. Wartość zagrożoną oblicza się w każdym dniu roboczym, przyjmując:

1) lewostronny poziom ufności równy 99%;
2) założony okres utrzymywania stałej wielkości i struktury aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego wynoszący:
   a) 20 dni roboczych – w celu obliczenia całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego,
   b) 1 dzień roboczy – w celu dokonania weryfikacji historycznych modelu wartości zagrożonej, o których mowa w § 10 i § 11;
3) szacunki parametrów modelu wartości zagrożonej, w szczególności zmienności i współczynników korelacji, na podstawie wiarygodnych danych historycznych za okres obejmujący co najmniej 250 dni roboczych; w przypadku wystąpienia gwałtownego wzrostu zmienności parametrów cenowych okres 250 dni roboczych może być skrócony;
4) kwartalną aktualizację parametrów modelu; aktualizacja powinna być dokonywana częściej w przypadku wystąpienia gwałtownego wzrostu zmienności parametrów cenowych.

§ 4. 1. Przy zapewnieniu nieprzerwanego stosowania modelu absolutnej wartości zagrożonej, w celu obliczenia całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego, jest dopuszczalne:

1) przyjęcie okresu prognozy krótszego niż określony w § 3 pkt 2 lit. a pod warunkiem odpowiedniego przeskalowania limitu, o którym mowa w § 16 ust. 4 rozporządzenia, na wielkość odpowiadającą okresowi 20 dni roboczych;
2) przyjęcie poziomu ufności niższego niż określony w § 3 pkt 1 pod warunkiem, że lewostronny poziom ufności przyjęty do obliczeń jest nie niższy niż 95%, oraz pod warunkiem przeskalowania limitu, o którym mowa w § 16 ust. 4 rozporządzenia, na wielkość odpowiadającą 99% poziomowi ufności.

2. Towarzystwo, które w celu obliczenia całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego przy zastosowaniu modelu absolutnej wartości zagrożonej przyjęło okres prognozy krótszy niż określony w § 3 pkt 2 lit. a lub poziom ufności niższy niż określony w § 3 pkt 1, dokonuje przeskalowania limitu, o którym mowa w § 16 ust. 4 rozporządzenia, według wzoru:

$$Lp_{Y,T} = L \times \sqrt{\frac{t}{T}} \ x \frac{wsp_y}{wsp_Y}$$

gdzie:

$Lp_{Y,T}$ – oznacza przeskalowany limit, o którym mowa w § 16 ust. 4 rozporządzenia,

L – oznacza limit, o którym mowa w § 16 ust. 4 rozporządzenia,

T – oznacza okres prognozy równy okresowi określonemu w § 3 pkt 2 lit. a,

t – oznacza okres prognozy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1,

Y – oznacza poziom ufności równy wartości określonej w § 3 pkt 1,

y – oznacza poziom ufności, o którym mowa w ust. 1 pkt 2,

wsp_Y – oznacza wartość standaryzowanego rozkładu normalnego N~(0,1) odpowiadającą dystrybuancie tego rozkładu o wartości równej Y,

wsp_y – oznacza wartość standaryzowanego rozkładu normalnego N~(0,1) odpowiadającą dystrybuancie tego rozkładu o wartości równej y.

3. Towarzystwo uzasadnia stosowanie do wyznaczania wartości zagrożonej funduszu inwestycyjnego otwartego poziomu ufności lub okresu prognozy innych niż wskazane w § 3.

§ 5. Dla funduszy inwestycyjnych otwartych zawierających umowy mające za przedmiot opcje w obliczeniach wartości zagrożonej towarzystwo uwzględnia:

1) nieliniowość zmian wartości opcji względem zmian bieżących parametrów cenowych;

2) wpływ czynników wpływających na wartość opcji innych niż zmiany bieżących parametrów cenowych.

§ 6. Model wartości zagrożonej powinien ujmować wystarczającą liczbę czynników ryzyka w zależności od skali aktywności funduszu inwestycyjnego otwartego na poszczególnych rynkach, w szczególności czynniki wskazane w § 7–9.

§ 7. W zakresie stosowania modelu wartości zagrożonej do pomiaru ryzyka stopy procentowej:

1) przez parametry cenowe należy rozumieć rentowności do wykupu instrumentów uznawanych na danym rynku za wolne od ryzyka kredytowego, w szczególności instrumenty dłużne wyemitowane przez Skarb Państwa, hipotetyczne depozyty i lokaty wynikające z dekompozycji transakcji, których przedmiotem są instrumenty pochodne na stopę procentową;

2) system pomiaru ryzyka uwzględnia zbiór czynników ryzyka odpowiadających stopom procentowym w każdej walucie, w której fundusz inwestycyjny otwarty utrzymuje pozycje bilansowe lub pozabilansowe wrażliwe na stopy procentowe;

3) towarzystwo modeluje krzywe dochodowości, stosując do każdej z nich jedno z powszechnie uznanych podejść, przy czym dla istotnych ekspozycji na ryzyko stopy procentowej w najważniejszych walutach i na najważniejszych rynkach krzywa dochodowości jest podzielona na co najmniej sześć segmentów zapadalności w celu ujęcia wahań zmienności stóp wzdłuż krzywej dochodowości;

4) system pomiaru ryzyka uwzględnia ryzyko niedoskonale skorelowanych przesunięć

między różnymi krzywymi dochodowości;

5) uwzględnia się zróżnicowanie poziomów rentowności do wykupu dla różnych instrumentów stanowiących bazę instrumentów pochodnych.

§ 8. W zakresie stosowania modelu wartości zagrożonej do pomiaru ryzyka walutowego:

1) system pomiaru ryzyka uwzględnia czynniki ryzyka odpowiadające poszczególnym walutom, w których są denominowane pozycje funduszu inwestycyjnego otwartego, z których żadna nie jest walutą, w której są wyceniane aktywa funduszu inwestycyjnego otwartego;

2) parametrami cenowymi są kursy walutowe;

3) przy obliczaniu wartości zagrożonej uwzględnia się pozycje otwarte funduszu inwestycyjnego otwartego w instrumentach pochodnych denominowanych w poszczególnych walutach, z których żadna nie jest walutą, w której są wyceniane aktywa funduszu inwestycyjnego otwartego.

§ 9. W zakresie stosowania modelu wartości zagrożonej do pomiaru ryzyka cen instrumentów kapitałowych:

1) przez instrumenty kapitałowe rozumie się akcje i prawa do akcji, prawa poboru akcji, kwity depozytowe, inne papiery wartościowe obciążone ryzykiem cen instrumentów kapitałowych, w tym takie, których wartość jest powiązana z wartością uznanych indeksów, oraz elementy kapitałowe papierów wartościowych zamiennych na takie instrumenty;

2) system pomiaru ryzyka uwzględnia czynniki ryzyka odpowiadające poszczególnym rynkom instrumentów kapitałowych, w których fundusz inwestycyjny otwarty utrzymuje znaczące pozycje;

3) w przypadku instrumentów pochodnych, dla których bazę stanowią uznane indeksy, parametrami cenowymi są wartości indeksów giełd, na których są notowane poszczególne instrumenty kapitałowe.

§ 10. Towarzystwo dokonuje codziennie porównania wartości zagrożonych funduszu inwestycyjnego otwartego, obliczonych dla poprzedzających dany dzień 250 kolejnych dni roboczych (okres weryfikacji), z rzeczywistymi dziennymi stratami na pozycjach wchodzących w skład aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego, objętych modelem wartości zagrożonej, uwzględniającymi rzeczywiste zmiany parametrów cenowych, wielkości i strukturę pozycji wchodzących w skład aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego (weryfikacja historyczna modelu na rzeczywistych zmianach wartości aktywów funduszu). W pierwszym roku stosowania modelu towarzystwo może dokonywać weryfikacji historycznej rzeczywistych zmian wartości aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego, powiększając sukcesywnie okres weryfikacji od jednego kwartału do 250 dni roboczych.

§ 11. Towarzystwo dokonuje codziennie porównania wartości zagrożonych funduszu inwestycyjnego otwartego, obliczonych dla poprzedzających dany dzień 250 kolejnych dni roboczych (okres weryfikacji), z hipotetycznymi stratami na poszczególnych pozycjach aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego objętych modelem wartości zagrożonej z tytułu rzeczywistych zmian parametrów cenowych, obliczonymi przy założeniu utrzymywania przez 24 godziny stałej wielkości i struktury pozycji wchodzących w skład aktywów tego funduszu (weryfikacja historyczna modelu na hipotetycznych zmianach wartości aktywów funduszu). W pierwszym roku stosowania modelu towarzystwo może dokonywać weryfikacji historycznej hipotetycznych zmian wartości aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego,

powiększając sukcesywnie okres weryfikacji od jednego kwartału do 250 dni roboczych.

§ 12. 1. Jeżeli w toku weryfikacji historycznych, o których mowa w § 10 lub § 11, liczba przypadków, w których dzienna strata funduszu inwestycyjnego otwartego przekracza stratę wyznaczoną za pomocą modelu wartości zagrożonej, jest nie niższa niż 4, towarzystwo oblicza wartość zagrożoną funduszu inwestycyjnego otwartego objętego modelem wartości zagrożonej jako iloczyn średniej arytmetycznej wartości zagrożonych obliczonych w 60 poprzednich dniach roboczych i współczynnika korygującego (k) ustalonego zgodnie z poniższą tabelą:

Liczba przekroczeń	**Współczynnik korygujący (k)**
4	3,00
5	3,40
6	3,50
7	3,65
8	3,75
9	3,85
10 i więcej	4,00

2. Towarzystwo wyznacza wartość zagrożoną funduszu inwestycyjnego otwartego w sposób określony w ust. 1 do momentu, w którym liczba przypadków, w których dzienna strata funduszu inwestycyjnego otwartego przekraczająca stratę wyznaczoną za pomocą modelu wartości zagrożonej, spadnie poniżej 4.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, towarzystwo dokonuje przeglądu modelu wartości zagrożonej w celu zidentyfikowania przyczyn wystąpienia nadmiernej liczby przypadków, w których dzienna strata funduszu inwestycyjnego otwartego przekracza stratę wyznaczoną za pomocą modelu wartości zagrożonej, oraz niezwłocznie podejmuje działania w celu poprawienia precyzji modelu.

§ 13. W przypadku gdy liczba przekroczeń, o których mowa w § 12 ust. 1, jest nie niższa niż 4 lub w przypadku każdego przekroczenia powodującego zwiększenie współczynnika korygującego (k), jednostka do spraw zarządzania ryzykiem niezwłocznie przekazuje zarządowi towarzystwa pisemny raport o zidentyfikowanych przekroczeniach, zawierający analizę i wyjaśnienie przyczyn tych przekroczeń oraz wskazanie działań podjętych w celu poprawienia precyzji modelu wartości zagrożonej stosowanego przez towarzystwo.

§ 14. 1. Przy zastosowaniu procedury opracowanej i wdrożonej dla każdego zarządzanego funduszu inwestycyjnego otwartego towarzystwo dokonuje dodatkowych serii symulacji wpływu skrajnie niekorzystnych warunków na wynik na pozycjach wchodzących w skład aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego objętych modelem wartości zagrożonej oraz na poziom wartości zagrożonej (testy warunków skrajnych) uwzględniających w

szczególności skrajne zakłócenia, o których mowa w § 12 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia.

2. Towarzystwo przeprowadza testy warunków skrajnych w każdym momencie, gdy jest to w opinii towarzystwa uzasadnione, w szczególności w przypadku nagłej zmiany warunków rynkowych, jednak nie rzadziej niż raz na miesiąc.

3. Testy warunków skrajnych powinny być zintegrowane z systemem zarządzania ryzykiem w szczególności poprzez:

1) analizę wyników testów warunków skrajnych przez jednostkę do spraw zarządzania ryzykiem;
2) informowanie zarządu towarzystwa o wynikach testów warunków skrajnych;
3) wykorzystywanie przez towarzystwo wyników testów warunków skrajnych przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych w odniesieniu do funduszy inwestycyjnych otwartych.

§ 15. Towarzystwo powinno posiadać w odniesieniu do każdego funduszu inwestycyjnego otwartego pełną dokumentację przeprowadzonych obliczeń wartości zagrożonej, wyników weryfikacji historycznych oraz testów warunków skrajnych, obejmującą w szczególności:

1) charakterystykę danych zastosowanych do budowy modelu wartości zagrożonej;
2) procedurę wdrożenia modelu do procesu zarządzania ryzykiem funduszu inwestycyjnego otwartego;
3) określenie precyzji i kompletności oceny ryzyka przy zastosowaniu modelu, w tym określenie ryzyk objętych modelem wartości zagrożonej;
4) metodykę modelu wartości zagrożonej, w tym założenia matematyczne modelu wartości zagrożonej;
5) uzasadnienie przyjętych założeń;
6) charakterystykę danych wykorzystywanych przy obliczaniu wartości zagrożonej;
7) metody testowania modelu wartości zagrożonej;
8) sposób przeprowadzania oraz wyniki weryfikacji historycznych, o których mowa w § 10 i § 11;
9) sposób przeprowadzania oraz wyniki testów warunków skrajnych, o których mowa w § 14 ust. 1;
10) system wewnętrznych limitów na wartość zagrożoną wyznaczoną przy uwzględnieniu wszystkich istotnych rodzajów ryzyka objętych modelem wartości zagrożonej.

§ 16. Towarzystwo nie może stosować modelu względnej wartości zagrożonej, jeżeli profil ryzyka funduszu inwestycyjnego otwartego ulega częstym zmianom lub określenie portfela referencyjnego nie jest możliwe.

§ 17. Towarzystwo stosujące model względnej wartości zagrożonej w celu obliczenia całkowitej ekspozycji funduszu inwestycyjnego otwartego:

1) opracowuje, wdraża i stosuje procedurę wyboru oraz zmian w składzie portfela referencyjnego;
2) oblicza wartość zagrożoną portfela referencyjnego oraz wartość zagrożoną funduszu inwestycyjnego otwartego.

§ 18. 1. Portfel referencyjny stanowi wybrany przez towarzystwo zbiór instrumentów finansowych, z tym że:

1) w skład portfela nie wchodzą standardowe instrumenty pochodne, niestandardowe instrumenty pochodne, papiery wartościowe z wbudowanym instrumentem pochodnym lub pozycje krótkie;

2) profil ryzyka portfela jest zbieżny z profilem ryzyka funduszu inwestycyjnego otwartego, z uwzględnieniem celów inwestycyjnych i polityki inwestycyjnej funduszu inwestycyjnego otwartego oraz ograniczeń inwestycyjnych, o których mowa w art. 96–101 lub art. 104 ustawy.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli:

1) strategia inwestycyjna funduszu inwestycyjnego otwartego dopuszcza zajmowanie pozycji długich i krótkich w tych samych lub podobnych instrumentach pochodnych w celu osiągania zysków z tytułu różnic cen, a portfel referencyjny został skonstruowany w sposób zapewniający uwzględnienie ryzyka związanego z taką strategią inwestycyjną, albo

2) fundusz inwestycyjny otwarty zawiera umowy, których przedmiotem są walutowe instrumenty pochodne, w celu zabezpieczenia aktywów funduszu inwestycyjnego otwartego denominowanych w walucie niebędącej walutą, w której fundusz inwestycyjny otwarty dokonuje wyceny aktywów, a portfel referencyjny stanowi indeks zabezpieczony przed ryzykiem kursu walutowego.

Załącznik nr 3

WYKAZ DANYCH OBJĘTYCH EWIDENCJĄ ZAWARTYCH TRANSAKCJI DLA TRANSAKCJI, KTÓRE MAJĄ ZA PRZEDMIOT INSTRUMENTY POCHODNE

Dane umieszczane w ewidencji zawartych transakcji mających za przedmiot instrumenty pochodne:

1) numer kolejny transakcji; w przypadku transakcji pożyczki papierów wartościowych należy numer kolejny rozszerzyć o numer transakcji inicjującej;

2) typ transakcji (kupno, sprzedaż, pożyczka papierów wartościowych, inne[1)]);

3) identyfikator instrumentu pochodnego, zawierający indywidualny kod (w szczególności kod ISIN), identyfikujący instrument pochodny będący przedmiotem transakcji, a w przypadku gdy dany instrument pochodny nie posiada indywidualnego kodu identyfikacyjnego – jego nazwa oraz nazwa skrócona;

4) rodzaj instrumentu pochodnego (opcja, futures, forward, SWAP, inny);

5) oznaczenie instrumentu bazowego; w przypadku gdy instrumentem bazowym jest waluta, należy wskazać kod ISO waluty;

6) określenie pozycji na instrumencie pochodnym: długa (long) bądź krótka (short); w przypadku opcji – również pozycji względem instrumentu bazowego: kupno (call) bądź sprzedaż (put);

7) cel zawarcia transakcji: SZP – w przypadku gdy transakcja ma na celu zapewnienie sprawnego zarządzania portfelem inwestycyjnym, ORI – w przypadku gdy transakcja ma na celu ograniczenie ryzyka inwestycyjnego w zakresie wskazanym w art. 94 ust. 1a pkt 2 ustawy;

8) przedmiot zabezpieczeń (wskazanie ze szczegółowością pozwalającą na jednoznaczną identyfikację poszczególnych składników aktywów lub zobowiązań, dla których jest ograniczane ryzyko inwestycyjne);

9) nazwa emitenta (wystawcy) lub innego podmiotu kreującego instrument pochodny;

10) oznaczenie strony transakcji; w przypadku gdy:

    a) stroną transakcji jest firma inwestycyjna, należy podać indywidualny kod tej firmy lub oznaczyć w inny sposób pozwalający na jej jednoznaczną identyfikację,

    b) stroną transakcji jest rynek regulowany lub alternatywny system obrotu, należy podać indywidualny ujednolicony kod identyfikacyjny tego rynku lub alternatywnego systemu obrotu,

    c) stroną transakcji jest podmiot inny niż wskazany w lit. a i b, podmiot taki należy oznaczyć w sposób pozwalający na jego jednoznaczną identyfikację;

11) oznaczenie podmiotu pośredniczącego w transakcji, pozwalające na jego jednoznaczną identyfikację;

12) data podjęcia decyzji o przekazaniu zlecenia do realizacji;

13) data złożenia zlecenia;

14) godzina złożenia zlecenia według czasu obowiązującego w Rzeczypospolitej Polskiej;

15) data zawarcia transakcji;

16) godzina zawarcia transakcji według czasu obowiązującego w Rzeczypospolitej Polskiej;

17) cena jednostkowa instrumentu pochodnego, bez uwzględnienia kosztów transakcyjnych, wyrażona w walucie, w której zawarto transakcję, lub walucie, w której są prowadzone księgi rachunkowe funduszu inwestycyjnego otwartego, ze wskazaniem kursu, po jakim dokonano przeliczenia;

18) liczba nabytych lub zbytych instrumentów pochodnych;

19) mnożnik;

20) wartość przyszłych strumieni pieniężnych, a w przypadku gdy nie jest możliwe ich ustalenie – sposób ich wyznaczania;

21) terminy przyszłych strumieni pieniężnych;

22) koszty transakcyjne;

23) termin zapadalności, wygaśnięcia lub wykonania instrumentu;

24) wskazanie zabezpieczenia wykonania transakcji z określeniem, czy zostało przyjęte czy udzielone.

[1)] W przypadku wystąpienia tej kategorii należy odpowiednio nazwać typ transakcji, stosując nadaną nazwę jednolicie w odniesieniu do pozostałych transakcji danego typu.

Załącznik nr 4

WYKAZ DANYCH OBJĘTYCH EWIDENCJĄ ZAWARTYCH TRANSAKCJI

Dane umieszczane w ewidencji zawartych transakcji:

1) numer transakcji; w przypadku transakcji przy zobowiązaniu się do odkupu oraz transakcji pożyczki papierów wartościowych numer kolejny należy rozszerzyć o numer transakcji inicjującej;
2) typ transakcji (kupno, sprzedaż, kupno w transakcji przy zobowiązaniu się do odkupu, sprzedaż w transakcji przy zobowiązaniu się do odkupu, pożyczka papierów wartościowych, inne[1]);
3) identyfikator składnika lokat zawierający indywidualny kod (w szczególności kod ISIN) nadany przez właściwy organ (jeżeli taki istnieje), identyfikujący składnik lokat będący przedmiotem transakcji, a w przypadku gdy dany składnik lokat nie posiada indywidualnego kodu identyfikacyjnego – jego nazwa oraz nazwa skrócona;
4) rodzaj składnika lokat (akcja, obligacja, bon skarbowy, inne[2]);
5) nazwa emitenta (wystawcy) lub innego podmiotu kreującego składnik lokat odpowiednio do charakteru składnika lokat; w przypadku walut – oznaczenie waluty, w przypadku lokat bankowych – nazwa banku;
6) oznaczenie strony transakcji; w przypadku gdy:
   a) stroną transakcji jest firma inwestycyjna, należy podać indywidualny kod tej firmy lub oznaczyć w inny sposób pozwalający na jej jednoznaczną identyfikację,
   b) stroną transakcji jest rynek regulowany lub alternatywny system obrotu, należy podać indywidualny ujednolicony kod identyfikacyjny tego rynku lub alternatywnego systemu obrotu,
   c) stroną transakcji jest podmiot inny niż wskazany w lit. a i b, podmiot taki należy oznaczyć w sposób pozwalający na jego jednoznaczną identyfikację;
7) oznaczenie podmiotu pośredniczącego w transakcji pozwalające na jego jednoznaczną identyfikację;
8) wskazanie imienia, nazwiska i pełnionej funkcji osoby fizycznej zatrudnionej w towarzystwie, która zrealizowała transakcję lub która odpowiada za jej realizację;
9) data podjęcia decyzji o przekazaniu zlecenia do realizacji;
10) data złożenia zlecenia;
11) godzina złożenia zlecenia według czasu obowiązującego w Rzeczypospolitej Polskiej;
12) data zawarcia transakcji;
13) godzina zawarcia transakcji według czasu obowiązującego w Rzeczypospolitej Polskiej;
14) data rozliczenia transakcji;
15) cena jednostkowa bez uwzględnienia kosztów transakcyjnych, wyrażona w walucie, w której zawarto transakcję, lub walucie, w której są prowadzone księgi rachunkowe funduszu inwestycyjnego otwartego, ze wskazaniem kursu, po jakim dokonano przeliczenia;
16) liczba składników lokat będących przedmiotem transakcji;
17) całkowita cena transakcji, stanowiąca iloczyn wartości wskazanej w pkt 15 i 16;
18) całkowita wartość transakcji z uwzględnieniem kosztów transakcyjnych;
19) całkowita wartość kosztów transakcyjnych.

---

[1] W przypadku wystąpienia tej kategorii należy odpowiednio określić typ transakcji, stosując nadaną nazwę jednolicie w odniesieniu do pozostałych transakcji danego typu.

[2] Składnik lokat należy oznaczać w sposób jednolity w całej ewidencji.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 48a ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.[1)]), dalej: „ustawa o funduszach inwestycyjnych", którego treść zmieniona zostanie projektem ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw. Dotychczasowy art. 48a ustawy o funduszach inwestycyjnych zawierał upoważnienie do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzenia określającego m.in.: sposób, warunki i zakres działania kontroli wewnętrznej, sposób prowadzenia ewidencji transakcji zawartych przez fundusze, wymagania dotyczące postępowania w zakresie konfliktów interesów, sposób dokumentowania źródeł będących podstawą decyzji inwestycyjnych, szczegółowe wymagania w zakresie działania towarzystwa w najlepiej pojętym interesie funduszu inwestycyjnego otwartego oraz jego uczestników, tryb i warunki postępowania towarzystwa w zakresie zarzadzania portfelami oraz w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa, a także warunki techniczne i organizacyjne prowadzenia działalności, o której mowa w art. 48 ust. 2a ustawy o funduszach inwestycyjnych. Upoważnienie to zostało wykonane przez wydanie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 lipca 2017 r. w sprawie sposobu, trybu oraz warunków prowadzenia działalności przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych (Dz. U. poz. 1444). Przedmiotowa nowelizacja skutkuje koniecznością zastąpienia dotychczasowego rozporządzenia w celu wypełnienia upoważnienia ustawowego.

Na mocy projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw z art. 48a ustawy o funduszach inwestycyjnych usunięto upoważnienie dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia w rozporządzeniu trybu i warunków postępowania towarzystwa w zakresie zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, doradztwa inwestycyjnego oraz przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, w tym w zakresie świadczenia usług, promowania świadczonych usług oraz kontaktów z klientami (dotychczasowy pkt 6) oraz trybu i warunków postępowania towarzystwa w zakresie prowadzenia działalności pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, tytułów uczestnictwa

---

[1)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

funduszy zagranicznych i funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA oraz doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów finansowych, w tym w zakresie świadczenia usług, promowania świadczonych usług oraz kontaktów z klientami (dotychczasowy pkt 7).

Nowa treść art. 48a pkt 7 przewiduje natomiast określenie zasad uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące w towarzystwie usługi, o których mowa w art. 48 ust. 2a pkt 4 i 6. Zgodnie z częścią wspólną przepisu określenie tych zasad powinno nastąpić z uwzględnieniem wytycznych w zakresie zasad uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące usługi maklerskie wydanych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

Układ treści projektowanego rozporządzenia opiera się o konstrukcję dotychczasowego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 lipca 2017 r. w sprawie sposobu, trybu oraz warunków prowadzenia działalności przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych, natomiast jego treść odzwierciedla zmiany zakresu normowania art. 48a ustawy o funduszach inwestycyjnych wynikłe z projektu ustawy.

W § 1 projektu dokonano dostosowania zakresu regulacji do zakresu wynikającego z upoważnienia zawartego w art. 48a ustawy o funduszach inwestycyjnych.

Słownik zawarty w § 2 projektu dostosowano do zmian wynikających z aktualnej treści art. 48a ustawy o funduszach inwestycyjnych, tj. zrezygnowano z wprowadzania skrótowego oznaczenia ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz usunięto definicję tytułów uczestnictwa.

Projekt rozporządzenia nie zawiera § 36–74 dotychczasowego rozporządzenia z dnia 20 lipca 2017 r. Kwestie normowane tymi przepisami wykraczają bowiem poza zakres przedmiotowy rozporządzenia, określony w znowelizowanym art. 48a ustawy o funduszach inwestycyjnych.

W projekcie zawarto nowe przepisy rozdziału 8, zawierające regulację zasad uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące w towarzystwie usługi. Projekt rozporządzenia zakłada w szczególności konieczność doskonalenia przez te osoby umiejętności zawodowych. Zostanie to osiągnięte poprzez nałożenie obowiązku odbywania szkolenia zawodowego uwzględniającego charakter wykonywanych czynności oraz ich zakres. Projekt rozporządzenia nie określa w jakiej formie ma odbywać się szkolenie, tak aby umożliwić wybór formy najbardziej dostosowanej do zakresu i specyfiki obowiązków

wykonywanych przez konkretną osobę. Rozporządzenie precyzuje jedynie, że w przypadku odbywania szkolenia w formie e-lerningu, wymagane będzie zaliczenie testu obejmującego zakres tematyczny tego szkolenia. Zaliczenie testu ma dać pewność, że osoba odbywająca szkolenie w tej formie rzeczywiście uczestniczyła w szkoleniu i przyswoiła przekazywaną na nim wiedzę.

Projekt przewiduje również, że po odbytym szkoleniu podmiot przeprowadzający szkolenie wystawia dokument zaświadczający o jego odbyciu.

Rozporządzenie wejdzie w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia. Jednocześnie przewidziane projektem przepisy przejściowe zakładają, iż towarzystwo, które przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia uzyskało zezwolenie na wykonywanie działalności, jest obowiązane dostosować prowadzoną działalność do przepisów rozporządzenia w terminie 3 miesięcy od dnia jego wejścia w życie. Z uwagi na zakres zmian wprowadzanych projektem odstąpiono od wynikającej z postanowień uchwały Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) zasady ustalania na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca daty wejścia w życie przepisów określających warunki prowadzenia działalności gospodarczej.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077) należy podnieść, że projektodawca nie przewiduje, aby rozporządzenie miało wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie sposobu, trybu oraz warunków prowadzenia działalności przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu**	**Data sporządzenia:** 19 grudnia 2017 r. **Źródło:** Art. 48a ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.) **Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rozwoju i Finansów w zakresie działów:** budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego art. 48a ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzenia określającego w szczególności:

1) sposób, warunki i szczegółowy zakres działania systemu kontroli wewnętrznej, w tym systemu nadzoru zgodności działalności z prawem, systemu zarządzania ryzykiem oraz systemu audytu wewnętrznego w towarzystwie,

2) sposób prowadzenia ewidencji transakcji zawartych przez fundusze inwestycyjne otwarte oraz transakcji zawartych na rachunek własny towarzystwa lub rachunek własny towarzystwa prowadzony dla zbiorczego portfela papierów wartościowych, ewidencji zleceń składanych przez uczestników funduszy inwestycyjnych otwartych, a także ewidencji transakcji zawartych przez towarzystwo w ramach wykonywania usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych,

3) pojęcie konfliktu interesów oraz szczegółowe wymagania dotyczące postępowania w zakresie konfliktów interesów, w tym zawierania transakcji przez pracowników, członków zarządu oraz rady nadzorczej towarzystwa albo przez inne osoby fizyczne pozostające z towarzystwem w stosunku zlecenia albo innym stosunku o podobnym charakterze, które mają dostęp do informacji dotyczących obecnych i planowanych lokat funduszy inwestycyjnych oraz aktywów nabywanych do portfeli klientów, dla których towarzystwo wykonuje usługi doradztwa inwestycyjnego albo zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych,

4) sposób dokumentowania źródeł będących podstawą decyzji inwestycyjnych oraz przechowywania i archiwizowania dokumentów i innych nośników informacji związanych z działalnością funduszy inwestycyjnych i towarzystwa,

5) szczegółowe wymagania w zakresie działania towarzystwa w najlepiej pojętym interesie funduszu inwestycyjnego otwartego oraz uczestników funduszu inwestycyjnego otwartego, w tym w zakresie wykonywania decyzji inwestycyjnych w zarządzaniu portfelami inwestycyjnymi funduszy inwestycyjnych oraz w zakresie składania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych łącznie dla różnych funduszy inwestycyjnych zarządzanych przez towarzystwo oraz łącznie z innymi zleceniami składanymi przez towarzystwo, oraz przeprowadzania analiz przy doborze lokat funduszu inwestycyjnego,

6) warunki techniczne i organizacyjne prowadzenia przez towarzystwo działalności, o której mowa w art. 48 ust. 2a,

7) zasady uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące w towarzystwie usługi, o których mowa w art. 48 ust. 2a pkt 4 i 6.

Układ treści projektowanego rozporządzenia opiera się o konstrukcję dotychczasowego rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 lipca 2017 r. w sprawie sposobu, trybu oraz warunków prowadzenia działalności przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych (Dz. U. poz. 1444), natomiast jego treść odzwierciedla zmiany zakresu normowania art. 48a ustawy o funduszach inwestycyjnych, wynikłe z projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane rozporządzenie służy przyjęciu rozwiązań przewidzianych w prawie unijnym, które co do zasady powinny zostać odzwierciedlone w sposób analogiczny w przepisach prawnych wszystkich państw członkowskich UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Towarzystwa funduszy inwestycyjnych	65 (stan na dzień 19.12.2017 r.)	https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_rynku_kapitalowego/TFI_i_FI	Konieczność dostosowania działalności do wymogów wskazanych w rozporządzeniu.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z … r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

Niemierzalne		W kontekście wpływu zwiększonych wymagań bezpieczeństwa IT (wdrożenie systemu zarzadzania bezpieczeństwem środowiska teleinformatycznego oraz procesu zarzadzania ciągłością działalności) na koszty i obciążenia administracyjne towarzystw funduszy inwestycyjnych nie jest możliwe oszacowanie potencjalnych kosztów wdrożenia systemu. Towarzystwa funduszy inwestycyjnych powinny już w chwili obecnej posiadać systemy informatyczne zapewniające takie bezpieczeństwo, zaś koszty przyjmowania dodatkowych rozwiązań w zakresie systemów teleinformatycznych, o ile każde z towarzystw funduszy inwestycyjnych po dokonaniu weryfikacji posiadanych aktualnie systemów IT z przepisami uzna je za niezbędne w celu dostosowania się do nowych regulacji, należy uznać za niezbędne w celu zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa działalności towarzystw funduszy inwestycyjnych, w tym zapewnienia jej ciągłości.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie pozostawia konstrukcję dotychczasowego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie sposobu, trybu oraz warunków prowadzenia działalności przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych, natomiast jego treść odzwierciedla zmiany zakresu normowania art. 48a ustawy o funduszach inwestycyjnych, wynikłe z wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw. Z uwagi na powyższe nie przewiduje się znaczącego wzrostu kosztów prowadzenia działalności towarzystw funduszy inwestycyjnych.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Towarzystwa funduszy inwestycyjnych zobowiązane zostaną do opracowania i wdrożenia procedury działania w najlepiej pojętym interesie klienta towarzystwa oraz najlepiej pojętym interesie uczestników funduszu, m.in. w zakresie składania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych.

Jednocześnie zakres normowania przepisów rozporządzenia (w porównaniu do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie sposobu, trybu oraz warunków prowadzenia działalności przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych)
w określonych przypadkach ograniczony został do zarządzania funduszami inwestycyjnymi otwartymi, tym samym obecne rozporządzenie nie będzie regulować kwestii funkcjonowania towarzystw funduszy inwestycyjnych w związku z zarządzaniem specjalistycznymi funduszami inwestycyjnymi otwartymi i funduszami inwestycyjnymi zamkniętymi. W stosunku do specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych oraz funduszy inwestycyjnych zamkniętych zastosowanie w odpowiednim zakresie znajdą przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru (Dz. Urz. UE L 83 z 22.03.2013, str. 1).

9. Wpływ na rynek pracy

Brak.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi z dniem jego wejścia w życie. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu rozporządzenia będzie dokonywana na bieżąco przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		